ACADEMIA
ROMÂNĂ
INSTITUTUL
DE ISTORIE
„A. D. XENOPOL"

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A. MOLDOVA

VOLUMUL XXV

EDITURA
ACADEMIEI
ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

A

MOLDOVA

VOL. XXV

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
SECŢIA DE ŞTIINŢE ISTORICE ŞI ARHEOLOGIE

DOCUMENTA ROMANIAE HISTORICA

COMITETUL DE COORDONARE

† Acad. ŞTEFAN PASCU, acad. ŞTEFAN ŞTEFĂNESCU,
† acad. ALEXANDRU ELIAN, † dr. DAMASCHIN MIOC,
prof. univ. dr. IOAN CAPROŞU, † prof. univ. dr. CONSTANTIN CIHODARU,
AUREL RĂDUŢIU, LEON ŞIMANSCHI

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE

www.dacoromanica.ro

ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE ISTORIE „A.D. XENOPOL" – IAŞI

A. MOLDOVA
VOLUMUL XXV

(1639 – 1640)

VOLUM ÎNTOCMIT
DE
NISTOR CIOCAN, DUMITRU AGACHE,
† GEORGETA IGNAT şi MARIUS CHELCU

EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Bucureşti, 2003

www.dacoromanica.ro

Copyright © Editura Academiei Române, 2003.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii.

Adresa: EDITURA ACADEMIEI ROMÂNE
Calea 13 Septembrie nr. 13, sector 5,
P.O.Box 5–42, RO-050711,
București, România
Tel. 4021-411 90 08, 4021-410 32 00
Fax 4021-410 39 83
e-mail: edacad@ear.ro
web: www.ear.ro

CARTEA A APĂRUT CU SPRIJINUL MINISTERULUI CULTURII ŞI CULTELOR

Redactor: NICULINA FLOREA
Tehnoredactor: SILVIA DEOCLEȚIAN

Bun de tipar: 25.11.2003. Format: 16/70 × 100.
Coli de tipar: 49,50.
C.Z. pentru biblioteci mari: 9 (498)(001-12) 9 (498.3) «1639:1640» (001-12)
C.Z. pentru biblioteci mici: 9 (498).

ISBN 973-27-1008-X
973-27-0436-5

Imprimat în România
Tipografia: „SEMNE 94”

www.dacoromanica.ro

În memoria
lui Gh. Ghibănescu

www.dacoromanica.ro

La definitivarea volumului pentru tipar au participat:
Cătălina Chelcu şi **Silviu Văcaru**

www.dacoromanica.ro

PREFAȚĂ

Volumul al XXV-lea al seriei A, Moldova, din colecția Documenta Romaniae Historica *cuprinde 518 acte interne, din anii 1639–1640; dintre acestea, 511 sunt documente autentice, cinci îndoielnice, iar două false. În comparație cu volumul al XXIII-lea al aceleiași serii, constatăm o diminuare cantitativă, ponderea celor domnești fiind mai mică, deoarece, în intervalul 12 noiembrie–21 decembrie, cât a durat incursiunea lui Vasile Lupu în Țara Românească, activitatea cancelariei centrale s-a întrerupt*[1]*. Aspirația domnului la ocuparea tronului țării de la sud de Carpați devine explicită în timpul pregătirii campaniei. Din perioada 1–21 noiembrie regăsim două documente în care Vasile Lupu se intitulează „domn al Moldovei și Țării Românești", înscrisuri autentificate prin aplicarea unei peceți cu stema unită*[2]*.*

După forma de păstrare a celor 518 acte, menționăm că 324 reproduc originale: 216 – românești, 106 – slavone, unul – grecesc (nr. 271) și, pentru prima oară în domnia lui Vasile Lupu, un document armenesc (nr. 79). Restul materialului documentar redat în volum este reprezentat prin forme ulterioare: 60 – copii românești, unele prescurtate sau incomplete, și doar 3 slavone. La acestea se adaugă 21 de traduceri în limba română ale unor acte scrise în limba slavonă, patru în germană și una în limba rusă. Din cauza condițiilor precare de conservare arhivistică, recuperarea a 86 de piese a fost posibilă doar rezumativ: 80 în românește și 6 în germană sau prin mențiuni: 18 în românește și una în limba greacă.

Sursa principală a documentelor volumului a constituit-o, și de această dată, Direcția Arhivelor Naționale Istorice Centrale (DANIC) din București, cu 299 de acte; dintre acestea însă, cele 131 conservate în fondul „Documente istorice" provin de la Biblioteca Academiei Române sub vechile cote, pe locul următor situându-se Direcția Națională a Arhivelor Naționale Iași (DJAN Iași), cu 118 piese, din care 25 aparțin Fondului Spiridonie, aflat anterior în custodia Institutului de Istorie „A. D. Xenopol". Un număr apreciabil de documente adăpostesc Biblioteca Națională – 19, Arhivele

[1] Vezi în vol. doc. nr. 263–272.
[2] Vezi doc. nr. 263 și 266.

www.dacoromanica.ro

Statului Mehedinți – 12 și Biblioteca Academiei – 10, în alte fonduri decât cel preluat de arhivele centrale.

Celelalte acte se află la Muzeul de Istorie București – 6, DJAN Suceava – 5 și Neamț – 4, la Institutul de Istorie din Iași – 3, iar câte unul la Muzeul Național de Istorie, Biblioteca „V.A. Urechia" din Galați și DJAN Bacău. În afara țării au putut fi depistate două documente în Arhiva Institutului de Istorie din Sankt-Petersburg și câte unul la Muzeul de Istorie și Arhiva Centrală de Stat din Moscova, iar 4 în Arhiva Națională din Chișinău. Evident, investigațiile arhivistice s-au soldat cu mult mai multe rezultate, consemnate în rubrica descrierilor de la finele fiecărui act, baza informativă de la care s-a pornit oferind-o același Repertoriu al documentelor interne din domnia lui Vasile Lupu (1634–1653), *întocmit de Nistor Ciocan, Georgeta Ignat și Dumitru Agache. Astfel, celor 486 de documente existente în depozitele menționate li s-au alăturat încă 32 de acte, publicate în edițiile precedente, dar care nu se mai regăsesc în inventarele arhivelor. Un număr de 325 din cele 518 acte reunite în volum au cunoscut măcar o publicare anterioară, în diferite forme, de la cea rezumativă la cea integrală, editări ce au fost consemnate în cadrul aparatului critic, restul de 193 fiind inedite.*

Varietatea actelor incluse în acest corpus este atât tematic, cât și formularistic la fel de consistent reprezentată, ca și cea a ultimelor două tomuri ale seriei. Menționându-se întâietatea numerică a înscrisurilor de proprietate, oficiale sau private, complexitatea vieții sociale este reflectată în informația materialului documentar al volumului, de la faptul exprimat direct, la cel subînțeles. Așa, de exemplu, pe baza locului de emitere se pot urmări itinerariile domnului, așa cum este cazul actelor nr. 263 și 266, date la Iași, și, respectiv, Focșani. Sugestivă în același sens este și situația documentelor cu nr. 368 și 369 emise în aceeași zi la Iași și, respectiv, Suceava, suprapunerea datării lor nefiind, în acest caz, o dovadă a practicării falsului, ci, mai curând, ca o dovadă a adaptării activității cancelariei domnești la cererea tot mai mare de acte. Pe de altă parte, se cuvine a fi semnalată mărturia mitropolitului Varlaam (nr. 476 și 477), ce indică modalitatea sancționării unui transfer de proprietate, când însuși domnul era beneficiar. Numeroase alte procese sau fenomene istorice sunt, de asemenea, confirmate de conținutul actelor, ca de pildă: pătrunderea masivă a grecilor în societatea moldovenească și avansul lor în dregătorii; rolul politic în guvernarea statului a neamurilor boierești; disoluția obștilor răzești și creșterea nemulțumirilor țărănești; proliferarea administrației publice și abuzurile dregătorilor etc. Se adaugă acestora mulțimea faptelor particulare, uneori relevante, ca atacul tătăresc din vremea lui Constantin Movilă (nr. 468); încercarea lui Moise Movilă de a-l ucide pe Lupu Coci (nr. 46); practica acordării de prescrieri în cazul fugii țăranilor de pe moșii (nr. 189); funcționarea sihăstriei de la mănăstirea Putna (nr. 494); trimiterea tinerilor la învățătură (nr. 460) ș.a. Evident, nu este locul aici să detaliem întreaga încărcătură informațională a volumului; ea se regăsește în indicii de nume și de materii.

www.dacoromanica.ro

Diversitatea informațiilor transmise de volum se repetă, pe de altă parte, în cea a formelor diplomatice, ca o consecință firească a răspândirii scrisului și a „birocratizării" vieții de stat, dar mai ales a intensificării acelor procese socio-economice care se cereau a fi atestate din punct de vedere juridic. Apar astfel zapise sătești sau orășenești (147) și mărturii ale dregătorilor și slujitorilor domnești (53) din toate colțurile țării, de la Cernăuți (nr. 493) la Țifești (nr. 377) și de la Baia (nr. 128) la Orhei (nr. 171). Instituțiile tradiționale: a „oamenilor buni și bătrâni" (nr. 122, 256 ș.a.) a conducerii orășenești (nr. 7, 259 ș.a.) sau a soboarelor mănăstirești continuă, la rândul lor, să funcționeze, după cum membri ai curții domnești judecă sau poruncesc în locul domnului (nr. 112 și 413). Firește, în această situație, numărul scriitorilor de acte rămâne impresionant, trecând de o sută, probând grafii multiple, de la semiunciala scrisului de cancelarie până la minuscula cursivă, iar limba este în proces de unificare, în ciuda arhaismelor, regionalismelor sau a împrumuturilor slavone ale vocabularului și a unor construcții gramaticale arhaice aflate încă în uz.

Pe lângă munca alcătuitorilor săi, prezentul tom cuprinde și pe cea a editorilor colecției Documente privind istoria României, *de la care au rămas 224 de transcrieri efectuate de: Rodica Anghel – 27, Dalila Aramă – 35, Haralambie Chircă – 25, Constantin Cihodaru – 9 și Dimitrie Ciurea – 29 (ultimii doi implicați în operațiunea de colaționare), Dumitru Constantinescu – 12, Elena Gheorghiade – 31, Nicolae Grigoraș – 39, P.P. Panaitescu – 4 (cel care a colaționat o mare parte a transcrierilor), Theodor Rădulescu – 3 și Margareta Serghie Ștefănescu – 10, ca și cele aparținând lui Mihai Costăchescu. Ele au fost, desigur, confruntate cu originalele, pentru a fi puse de acord cu exigențele metodologice ale noului corpus, ca și cu îmbunătățirile aduse acestuia de colectivul ieșean.*

O întârziere asemănătoare cu cea a volumelor precedente a înregistrat și cel de față, elaborat, într-o primă formă, în anii 1983–1984, de Nistor Ciocan, Dumitru Agache și Georgeta Ignat. A fost necesară de aceea o atentă revizuire a sa, pentru a fi pus de acord cu noile îmbunătățiri redacționale aplicate de colectivul ieșean al corpusului[3]*, prilej cu care au fost adăugate încă 43 de acte depistate în recentele ediții documentare*[4] *sau care au putut fi acum*

---

[3] Vezi *Prefața* la *Documenta Romaniae Historica*, A, vol. XXIII (1635–1636), întocmit de Leon Șimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat și Dumitru Agache, p. VII–XI, București, Editura Academiei, 1996 și vol. XXIV (1637-1648), întocmit de C. Cihodaru și I. Caproșu, București, Editura Academiei, 1998.

[4] Vezi Fl. Marinescu, *Valorificarea documentelor românești de la Muntele Athos la Centrul de Cercetări Neogrecești din Atena*, în „Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie A.D. Xenopol" – Iași, I/XXVI, 1989, p. 499–508; Fl. Marinescu, G. Penelea-Filitti, Anna Tabaki, *Documents gréco-roumains. Le fond Mourouzi d'Atèns*, Athènes–Bucarest, 1991, p. 81 și urm.; Marinescu, Florin, *Ρουμανικα εγγραφα του Αγιου ορυζ. Αρηειο Ιεραζ μονιζ Ειροποταμου*, Τομοζ πρωτοζ, Αθ ινα (Marinescu, Florin, *Documente românești de la Sfântul Munte*. Arhiva

www.dacoromanica.ro

mai bine încadrate din punct de vedere cronologic. Durata atât de lungă a elaborării volumului a impus, în ultimă instanţă, o revizuire generală a evidenţei şi redactarea unor acte, în funcţie de gradul lor de apropiere faţă de formele primare. Este de adăugat, totodată, că pe lângă acestea, recolaţionarea unor texte şi completarea descrierii arheografice a ediţiilor, întocmirea prefeţei, bibliografiei, listelor anexe şi a indicilor de nume şi materii nu s-au putut face decât în perioada din urmă.

Chiar dacă specificul lucrărilor întreprinse pentru elaborarea acestui gen de lucrări face dificilă o departajare strictă a contribuţiei fiecărui autor, vom încerca totuşi o evidenţiere, fie ea şi sumară, a acelora care s-au implicat în alcătuirea volumului. La transcrierea şi prelucrarea materialului documentar au participat: Nistor Ciocan (188 de acte, între acestea numărându-se toate cele 109 texte scrise în limba slavonă), Dumitru Agache (180 de documente), Georgeta Ignat (107 acte, întocmind fişele de indice şi rezumate româneşti pentru majoritatea documentelor din volum) şi Marius Chelcu (43 de documente, revizuind lista rezumatelor româneşti, fişele de indice şi redatând sau justificând datările unor piese în funcţie de elemente mai certe).

Aflându-se în faza definitivării volumului, ca singurul dintre cei care, în urmă cu două decenii, l-au alcătuit într-o primă formă, Dumitru Agache a recolaţionat cca 80 de acte după reproducerile primite recent de la Arhivele Statului; la revizuirea aparatului critic al documentelor şi efectuarea corecturii în vederea pregătirii pentru tipar au participat şi Marius Chelcu, Cătălina Chelcu şi Silviu Văcaru,

Întocmirea Bibliografiei, *a* Indicelui de nume *şi a celui* de materii *(după alcătuirea lui într-o primă formă de Cătălina Chelcu, care a efectuat şi traducerea regestelor româneşti în limba franceză), precum şi a listelor de la sfârşitul volumului, au fost asumate de Marius Chelcu.*

În momentul reluării demersului editorial la acest volum, un consistent suport ştiinţific pentru perfecţionarea mai tinerilor membri ai echipei a venit din partea lui Leon Şimanschi. Şi colegului Petronel Zahariuc îi aducem şi pe această cale mulţumiri pentru contribuţia sa la finalizarea lucrării, confruntând textele dactilografiate cu reproducerile foto sau xerox. Un competent ajutor la prelucrarea textelor germane, greceşti şi a celui rusesc a fost oferit de Mihai Ştefan Ceauşu, Leonidas Rados, şi, respectiv de Ludmila Bacumenco, iar a celui armenesc, de Suren Kolangian. Nu poate fi omisă colaborarea permanentă cu prof. dr. I. Caproşu de la Universitatea ieşeană, care a realizat volumele, în directă relaţie cu acesta, XXIV şi XXVI, şi nici cea a cercetătorului

---

Sfintei Mănăstiri Xeropotamu, tom. I, Atena, 1997, 748 p.); Idem, *Ρουμανικα εγγραφα του Αγιου ορυζ. Αρηειο Ιεραζ μονιζ Πρωτατου*, Αθ ινα (*Documente româneşti de la Sfântul Munte. Arhiva Sfintei Mănăstiri Protatu*, Atena, 2001, 658 p.).

www.dacoromanica.ro

Mircea Ciubotaru, de la Institutul de Filologie „Al. Philippide" sau a regretatului filolog Ion Florea. Se cuvine să amintim, totodată, sprijinul oferit de Marcela Ifrim, directorul Direcției Județene a Arhivelor Naționale – Iași, în procurarea reproducerilor unor documente aflate atât în arhivele ieșene, cât și în cele din țară. În sfârșit, o mulțumire aparte se cuvine tuturor acelora care, prin observații și sugestii, au contribuit la eliminarea imperfecțiunilor și omisiunilor inerente elaborării.

În încheiere, ne exprimăm speranța că, în pofida unor lacune, inerente unui asemenea demers, informația documentară cuprinsă în acest volum va stimula cercetarea istorică și va contribui la continua perfecționare a metodelor și tehnicilor de editare a colecției.

www.dacoromanica.ro

SIGLE – PRESCURTĂRI BIBLIOGRAFICE – ABREVIERI SPECIFICE – SIMBOLURI*

A.A.R.M.S.I.	=	„Analele Academiei Române, Memoriile secţiunii istorice".
A.B.	=	„Arhivele Basarabiei".
A.I.I.A.I.	=	„Anuarul Institutului de Istorie şi Arheologie «A.D. Xenopol" – Iaşi".
A.I.I.X.	=	„Anuarul Institutului de Istorie «A.D. Xenopol" – Iaşi".
Arhiva	=	„Arhiva. Organul Societăţii ştiinţifice şi literare din Iaşi".
A.R.M.S.I.	=	„Academia Română. Memoriile secţiunii istorice".
B.C.I.R.	=	„Buletinul Comisiunii istorice a României".
B.C.M.I.	=	„Buletinul Comisiunii monumentelor istorice".
B.I.N.	=	„Ioan Neculce. Buletinul Muzeului municipal Iaşi".
C.I.	=	„Cercetări istorice".
C.L.	=	„Convorbiri literare".
DANIC	=	Direcţia Arhivelor Naţionale Istorice Centrale
D.G.A.S.	=	Direcţia Generală a Arhivelor Statului.
D.I.R., A	=	*Documente privind istoria României,* seria A, Moldova.
DJAN	=	Direcţia Judeţeană a Arhivelor Naţionale
D.R.H., A	=	*Documenta Romaniae Historica*, seria A, Moldova.
L.R.	=	„Limba română".
M.C.	=	Mihai Costăchescu.
R.A.	=	„Revista arhivelor".
RdI	=	„Revista de istorie".
R.I.	=	„Revista istorică".
S.M.I.M.	=	„Studii şi materiale de istorie medie".

*
* *

Andreescu, *Doc. Kogălnicenilor*	=	Andreescu, C. I., *Documentele Kogălnicenilor din Arhiva Fundaţiei Culturale „Mihail Kogălniceanu"*, Bucureşti, Editura Fundaţiei Culturale „Mihail Kogălniceanu", 1942, 40 p. (extr. din „Arhiva românească", VII, 1941).
Antonovici, *Doc. bârlădene*	=	Antonovici, preotul Ioan (episcopul Huşilor Iacov), *Documente bârlădene*, vol. III–IV, Bârlad, 1915, 1924.

* Vezi şi indice de nume proprii, alte abrevieri, simboluri, lămuriri.

www.dacoromanica.ro

Antonovici, *Doc. <comunicate>*	=	Antonovici, economul Ioan, *Documente <comunicate de ...>*, în „Făt-Frumos", I (1904), Bârlad.
Aricescu, *Indice*, II	=	Aricescu, C., *Indice de documente aflate în Arhiva Statului şi nepublicate încă*, în „Revista istorică a arhivelor României", Broşura, II, Bucureşti, 1876.
Balan, *Doc. bucovinene*	=	Balan, Teodor, *Documente Bucovinene*, vol. I–II, Cernăuţi, 1933–1937.
Balan, *Fam. Onciul*	=	Balan, Teodor, *Familia Onciul. Studiu şi documente*, Cernăuţi, 1927.
Berechet, *Judecata ...*	=	Berechet, Şt. Gr., *Judecata la români până în secolul al XVIII-lea*, Chişinău, 1926.
Berechet, *Procedura de judecată ...*	=	Berechet, Şt. Gr., *Procedura de judecată la slavi şi la români*, Chişinău, 1926.
Bianu, *Catalog*, I	=	*Catalogul manuscriptelor româneşti*, întocmit de Ioan Bianu, tomul I, Bucureşti, 1907.
Bianu-Nicolaiasa, *Catalog*, III.	=	*Catalogul manuscriptelor româneşti*, tomul III, întocmit de Ioan Bianu şi G. Nicolaiasa, Craiova, 1931.
Boga, *Doc. basarabene*	=	Boga, L. T., *Documente basarabene*, vol. VII, VIII, Chişinău, 1929.
Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*	=	Bulat, T. G., *Din documentele mănăstirii Văratec*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 4, p. 89–98; VII (1935), nr. 3–4, p. 257–340.
Bulat, *Diviziunea proprietăţii*	=	Bulat, T. G., *Diviziunea proprietăţii rurale în ţinutul Hotinului, după desfiinţarea raialei*, în „Arhivele Basarabiei", II (1930), p. 381–412, III (1931), p. 118–124.
Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I	=	Caproşu, Ioan şi Zahariuc, Petronel, *Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*, vol. I, *Acte interne (1408–1660)*, Iaşi, 1999.
Catalog, II	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. II, 1621–1652, Bucureşti, 1959.
Catalog, III	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Arhiva Istorică Centrală a Statului*, vol. III, (1653–1775), *D.G.A.S.*, Bucureşti, 1968.
Catalog, Supl., I	=	*Catalogul documentelor moldoveneşti din Direcţia Arhivelor Centrale, Supliment I, (1403–1700)*, Bucureşti, 1975.
Ciurea, *Organizarea administrativă*	=	Ciurea, D., *Organizarea administrativă a statului feudal Moldova (sec. XIV–XVIII)*, în *A.I.I.A.I*, t. II (1965), p. 143–235.
Codrescu, *Uricariul*	=	Codrescu, Teodor, *Uricariul*, vol. VI, VII, XI, XVI–XVII, XX, XXII, Iaşi, 1875-1895.
Col. „Dr. C.I. Istrati"	=	*Colecţia „Dr. Constantin I. Istrati" (1429–1945)*. Inventar arhivistic, întocmit de Nicolae Chipurici şi Tudor Răţoi, D.G.A.S., Bucureşti, 1988.
Col. doc. – Bacău	=	*Colecţia de documente de la Filiala Arhivelor Statului, judeţul Bacău. 1400–1864. Catalog*, întocmit de Dumitru Zaharia, *D.G.A.S.*, Bucureşti, 1986.
Constantinescu, *Doc. mold.*	=	Constantinescu, D., *Documente moldoveneşti din secolele XV–XVII*, în *A.I.I.A.I.*, VII (1970), p. 335–352.
Costăchescu, *Doc. <comunicate>*	=	Costăchescu, M., *Documente <comunicate de ...>*, în „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului Municipal Iaşi ", III (1923), p. 108–116; IV (1924), p. 176–186.

www.dacoromanica.ro

Costăchescu, *Neamul lui Oană*	=	Costăchescu, M., *Neanul lui Oană dvornic de de Suceava şi satele lui*, în „Cercetări istorice" V–VII (1929–1931), p. 41–79 (şi extras).
Costăchescu, *Satele Ruscanii şi Găneştii*	=	Costăchescu, M. , *Satele Ruscanii (Buznea) şi Găneştii cu trupurile lor, Cîcăceştii şi Moiceştii, din judeţul Iaşi (Schiţă istorică)*, în „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului municipal din Iaşi", VI (1926–1927), p. 85–111.
Costăchescu, *Satul Cristeşti*	=	Costăchescu, Mihai, *Satul Cristeşti cu trupurile sale, Popişcani, Coşeşti şi Băbeşti, din jud. Iaşi (Schiţă istorică)*, în „Ioan Neculce. Buletinul Muzeului Municipal din Iaşi", VIII (1930), p. 23–59.
Creşterea colecţiunilor	=	Academia Română, *Creşterea colecţiunilor*, Bucureşti (1908–1942).
D.I.R., A, XVI, vol. III	=	*Documente privind istoria României*, A. Moldova, veacul XVI, vol. III (1571–1590), Bucureşti, Editura Academiei, 1951.
D.I.R., A, XVII, vol. III, IV	=	*Documente privind istoria României*, A. Moldova, veacul XVII, vol. III *(1611–1615)*; IV *(1616–1620)*, Bucureşti, Editura Academiei, 1954.
D.R.H., A, XIX	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XIX *(1626–1628)*, volum întocmit de Haralambie Chircă, Bucureşti, Editura Academiei, 1969.
D.R.H., A, XXI	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXI *(1632–1633)*, volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, Bucureşti, Editura Academiei, 1971.
D.R.H., A, XXII	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXII *(1634)*, volum întocmit de C. Cihodaru, I. Caproşu şi L. Şimanschi, Bucureşti, Editura Academiei, 1974.
D.R.H., A, XXIII	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXIII *(1635–1636)*, volum întocmit de L. Şimanschi, Nistor Ciocan, Georgeta Ignat şi Dumitru Agache, Bucureşti, Editura Academiei, 1996.
D.R.H., A, XXIV	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXIV *(1637–1638)*, volum întocmit de C. Cihodaru şi I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei, 1998.
D.R.H., A, XXVI	=	*Documenta Romaniae Historica*, A, Moldova, vol. XXVI *(1641–1642)*, volum întocmit de I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei, 2003.
Dan, *Episcopia de Rădăuţi*	=	Dan, Dimitrie, *Cronica Episcopiei de Rădăuţi cu apendice de documente slavone originale şi traduse şi mai multe ilustraţiuni*, Viena, 1912, 264 p. + 12 il.
Dogaru, *Sigilii Vasile Lupu*	=	Dogaru, Maria, *Sigiliile lui Vasile Lupu*, în „Revista muzeelor", VIII (1971), nr. 1, p. 60–63.
Dogaru, *Sigiliile*	=	Dogaru, Maria, *Sigiliile, mărturii ale trecutului istoric. Album sigilografic*, Bucureşti, 1976.
Em. Gane, *Procesul răzeşilor din Cobâlca ...*	=	Gane, Emilian, *Procesul răzeşilor din Cobâlca, ţinutul Orheiului, cu boierul Iordache Millo pentru moşia Cobâlcii*, în „Viaţa Basarabiei", an. IV (1935), nr. 11–12 (nov.–dec.), p. 661–664.

www.dacoromanica.ro

Ghibănescu, Gh., *Din traista cu vorbe*	=	Ghibănescu, Gh., *Din traista cu vorbe*, Iaşi, Dacia, p. 361.
Ghibănescu, *Doc. comunicate*, în „Arhiva"	=	Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate*, în „Arhiva", Iaşi, XI (1898), p. 477–478; XV (1904), nr. 10–11.
Ghibănescu, *Doc. comunicate*, „Ioan Neculce"	=	Ghibănescu, Gh., *Documente comunicate*, în „Ioan Neculce", Iaşi, fasc. 8 (1930), p. 120–128.
Ghibănescu, *Ispisoace*	=	Ghibănescu, Gh., *Ispisoace şi zapise*, vol. II, 1, Iaşi, 1909; III, 1, Iaşi, 1910.
Ghibănescu, *Ms. Surete*	=	Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade. Manuscrise*, vol. I, II, IV–VIII, XIII, XVI, XXXI.
Ghibănescu, *Surete*	=	Ghibănescu, Gh., *Surete şi izvoade*, vol. III, Iaşi, 1907; V, Iaşi, 1908; VII, Iaşi, 1912; VIII, Iaşi, 1914; IX, Iaşi, 1914; X, Iaşi, 1914; XVI, Iaşi, 1925; XXV, Iaşi, 1932.
Gonţa, *Indicele numelor de locuri*	=	Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de locuri*, Institutul de Istorie „Nicolae Iorga", ediţie îngrijită şi *Prefaţă* de I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1990.
Gonţa, *Indicele numelor de persoane*	=	Gonţa, Alexandru I., *Documente privind istoria României*, A., Moldova, veacurile XIV–XVII (1384–1625), *Indicele numelor de persoane*, ediţie şi *Cuvînt înainte* de I. Caproşu, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1995.
Gorovei, *Moldova lui Vasile Lupu şi Arhiepiscopia de Ohrida*	=	Gorovei, Şt. S., *Moldova lui Vasile Lupu şi Arhiepiscopia de Ohrida*, în *A.I.I.X.*, t. XXXI (1994), p. 111–117.
Gorovei, *O colaborare culturală*	=	Gorovei, Şt. S., *O colaborare culturală în veacul XVIII şi implicaţiile ei*, în *A.I.I.A.I.*, t. XXIV/2 (1987), p. 333–348.
Grigoraş, *Instituţii*	=	Grigoraş, N., *Instituţii feudale din Moldova*, I, *Organizarea de stat până la mijlocul sec. al XVIII-lea*, Bucureşti, 1971.
Hasdeu, *Arch. ist.*	=	Haşdeu, B.P., *Archiva istorică a României*, tom. I (parte I–II), Bucureşti, 1865; tom. III, Bucureşti, 1867.
I. C. Miclescu-Prăjescu, *Obârşia unei familii din Moldova*	=	Miclescu-Prăjescu, I.C., *Obîrşia unei familii din Moldova*, în „Revista istorică română", Bucureşti, an X (1940), p. 175–215.
Iorga, *Anciens doc.*	=	Iorga, N., *Anciens documents de droit roumain*, vol. I, Paris–Bucarest, 1930, vol. II.
Iorga, *Lucruri nouă*	=	Iorga, N., *Lucruri nouă găsite în Basarabia*, în *RI*, VI (1920), nr. 3–6, p. 69–95.
Iorga, *Procesul călugărilor de la Sântilie...*	=	Iorga, N., *Procesul călugărilor de la Sântilie şi Gheorghe, pisarul leşesc*, în *A.A.R.M.S.I.*, s. III, t. IV (1925), p. 430 (20).
Iorga, *St. şi doc.*	=	Iorga, N., *Studii şi documente cu privire la istoria românilor*, vol. IV–VII, Bucureşti, 1902–1904; XVI, Bucureşti, 1909; vol. XXII, Bucureşti, 1913.
Iorga, *Un mănunchi de doc. rom.*	=	Iorga, N., *Un mănunchi de documente româneşti*, în *CL*, XXXIV (1900), p. 617–623.

www.dacoromanica.ro

Karadja, *Doc. cantacuzineşti*	=	Karadja, Constantin şi Marcela, *Documentele moşiilor cantacuzineşti din Bucovina*, în *B.C.I.R.*, X (1931), p. 5–77 (şi extras).
Ligor, *Moldova*	=	Ligor, Alexandru, *Prin Moldova lui Vasile Lupu*, Bucureşti, 1987.
Marinescu, *Doc. Neculce*	=	Marinescu, Iulian, *Documente relative la Ioan Neculce*, în *B.C.I.R.*, an. IV (1925), p. 15–104.
Marinescu, Florin, *Protatu*	=	Marinescu, Florin, *Ρουμανικα εγγραφα του Αγιου ορυζ. Αρηειο Ιεραζ μονιζ Πρωτατου*, Αθηνα (*Documente româneşti de la Sfântul Munte. Arhiva Sfintei Mănăstiri Protatu*, Atena, 2001, 658 p.).
Marinescu, Florin, *Xeropotamu*	=	Marinescu,Florin, *Ρουμανικα εγγραφα του Αγιου ορυζ. Αρηειο Ιεραζ μονιζ Ειροποταμου*, Τομοζ πρωτοζ, Αθηνα. (*Documente româneşti de la Sfântul Munte. Arhiva Sfintei Mănăstiri Xeropotamu*, tom. I, Atena, 1997, 748 p.).
Melchisedec, *Biblioteca Sturza*	=	Melchisedec, episcop, *Biblioteca domnului Mihail Sturza, de la Miclăuşeni, din judeţul Romanului*, în „Revista pentru istorie, arheologie şi filologie", an. II (1885), vol. IV, p. 700–713.
Melchisedek, *Chronica Huşilor*	=	Melchisedek, Episcopul Dunării de Jos, *Chronica Huşilor şi a Episcopiei cu asemenea numire şi Appendice la cronica Huşilor*, Bucureşti, 1869.
Meteş, *Familia Buhuş*	=	Meteş, Ştefan, *Contribuţii nouă privitoare la familia boierească Buhuş din Moldova*, în Academia Română. *Memoriile secţiunii istorice*, s. III, t. VII (1927), p. 285–340 (şi extras)
Mihail, *Alte acte rom. de la Constantinopol. (IV)*	=	Mihail, Paul, *Alte acte româneşti de la Constantinopol. (IV). (1596–1860)*, în *A.I.I.A.I.*, XII, 1975, p. 235–288.
Mihail, *Doc. Constantinopol*	=	Mihail, Paul, *Documente şi zapise moldoveneşti de la Constantinopol (1607–1806)*, Iaşi, 1948.
Mihailovici, *Doc. Basarabia*	=	Mihailovici, Paul, *Documente cu privire la Basarabia*, în „Arhivele Basarabiei", V (1933), nr. 3, p. 271–272.
Mihailovici, *Doc. Constantinopol*	=	Mihailovici, Paul, *Documente moldoveneşti găsite la Constantinopol <1462–1755>*, în „Cercetări istorice", VIII–IX (1932–1933), nr. 3, p. 3–63.
Moldova	=	*Moldova în epoca feudalismului*, vol. III, *Documente slavo-moldoveneşti*, 1601–1640, Alcătuitori D. M. Dragnev, A. N. Nichitici, L.I. Svetlicinaia <şi> P.V. Sovetov, sub redacţia lui V. P. Paşuto, Chişinău, 1982.
Popovici, *Index Zolkiewiensis*	=	Popovici, Gh., *Index Zolkiewiensis*, în „Candela", III (1884) şi IV (1885).
Repetoriul Vasile Lupu	=	*Repertoriul docunentelor interne din domnia lui Vasile Lupu*, întocmit de Nistor Ciocan, Georgeta Ignat şi Dumitru Agache (în ms. la Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi).
Rosetti, Cronica *Vascanilor*	=	Rosetti, Radu, *Cronica Vascanilor*, în „*Analele Academiei Române. Memoriile secţiunii istorice*", s. II, t. XXIX (1906–

www.dacoromanica.ro

		1907), 1–143 (şi extras).
Sava, *Doc. Lăpuşnei*	=	Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Lăpuşnei, publicate de ...*, Bucureşti, <1937>.
Sava, *Doc. Orhei*	=	Sava, Aurel V., *Documente privitoare la târgul şi ţinutul Orheiului, publicate de ...* , Bucureşti, 1944.
Scriban, *Dicţionaru*	=	Scriban, August, *Dicţionaru limbii româneşti (etimologii, înţelesuri, exemple, citaţiuni, arhaizme, neologizme, provincializme)*, Iaşi, Institutul de Arte Grafice „Presa Bună", 1939.
Solomon–Stoide, *Doc. tecucene*	=	Solomon Constantin şi Stoide C. A., *Documente tecucene*, vol. I–II, Bârlad, 1938–1939.
Stoicescu, *Dicţionar*	=	Stoicescu, N., *Dicţionar al marilor dregători din Ţara Românească şi Moldova. Sec. XIV–XVII*, Bucureşti, 1971.
Stoide, *Căpitanul Ştefan*	=	Stoide, C.A., *Căpitanul Ştefan, neanul său şi M-rea Dumbrăviţa*, în „Arhiva", XLIII (1936), p. 200–216.
Stoide, *Contribuţii Bisericani*	=	Stoide, C. A., *Contribuţii la istoricul mănăstirei Bisericani*, în „Arhiva", Iaşi, an. XLII (1935), p. 146–166 (şi extras).
Stoide–Turcu, *Doc. Neamţ (sec. XVII)*	=	Stoide, C. A. şi Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului(secolul XVII)*, extras din „Anuarul Liceului de băieţi din Piatra-Neamţ", 1934–1935
Stoide–Turcu, *Doc. Neamţ sec. XVI, XVII, XVIII*	=	Stoide, C. A. şi Turcu, Constantin, *Documente şi regeste din ţinutul Neamţului. Secolele XVI, XVII, XVIII*, extras din revista „Apostolul", nr. 9–11, Piatra – Neamţ, 1935.
T. Codrescu, I	=	Ghibănescu, Gh., „T<heodor> Codrescu, Revistă istorică", Iaşi, an. I (1916).
Tezaur sucevean	=	*Din tezaurul documentar sucevean. Catalog de documente, 1393–1849*, întocmit de Vasile Gh. Miron, Mihai Ştefan Ceauşu, Gavril Irimescu, <şi> Sevastiţa Irimescu, *D.G.A.S.*, Bucureşti, 1983.
Urechia, V.A., *Biserica din Cetatea Neamţ*	=	Urechia, V.A., *Biserica din Cetatea Neamţu şi documente relative la Vasile Lupu şi doamna Roxanda*, extras din *A.A.R.M.S.I.*, seria II, tom. XI, Bucureşti, 1890.
Velichi, *Doc. Constantinopol*	=	Velichi, Constantin N., *Documente moldoveneşti (1607–1673) din arhiva metohului Sf. Mormânt din Constantinopol, culese şi publicate de ...*, în „Buletinul Institutului Român din Sofia", Bucureşti, anul I, nr. 1 (1941), p. 211–258, şi nr. 2 (1942), p. 493–556 (şi extras).
Wickenhauser, *Humor*	=	Wickenhauser, Franz Adolf, *Geschichte der Kloster Humor, Sct. Onufri, Horodnik und Petrouz*, Czernowitz, 1881.
Wickenhauser, *Moldowiza*	=	Wickenhauser, Franz Adolf, *Die Urkunden des Klosters Moldowiza*, Wien, 1862.
Wickenhauser, *Solka*	=	Wickenhauser, F.A., *Geschichte und Urkunden des Klosters Solka*, Czernowitz, 1877.
Wikenhauser, *Bochotin*	=	Wikenhauser, F. A., *Bochotin oder Geschichte der Stadt Cernauz und ihrer Umgegend*, 1, Wien, 1874.
Zotta, *Documente*, în „Arhiva Genealogică"	=	Zotta, Sever, *Documente communicate de ...*, în „Arhiva genealogică", p. 225.

www.dacoromanica.ro

Zotta, *Documente*, în „Ioan Neculce" = Zotta, Sever, *Documente communicate*, în „Ioan Neculce", fasc. 4, (1924), p. 166–171.

*

* *

„Buletinul oficial al Republicii Socialiste România", partea I, anul IV, Nr. 163–165, Vineri, 20 decembrie 1968, p. 1485–1743.

Bogdan, Damian, P., *Paleografia româno-slavă. Tratat şi album*, Bucureşti, 1978.

Caproşu Ioan, şi Mioc, Damaschin, *Documente slavo-române în arhivele din URSS*, în *S.M.I.M.*, X (1983), p. 115–134.

Cernovodeanu, Dan, *Ştiinţa şi arta heraldică în România*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi enciclopedică, 1977.

Codurile poştale ale Republicii Moldova în noua organizare administrativ-teritorială, Chişinău, 1999.

Dicţionarul geografic al Basarabiei, de Zamfir Arbore, Bucureşti, 1904.

Dicţionarul geografic al Bucovinei, de Em. Grigorovitza, Bucureşti, 1908.

Documente privind istoria României (*DIR*). *Introducere*, vol. I–II, <Bucureşti>, Editura Academiei, 1956.

Ghidul drumurilor din România, lucrat sub direcţiunea lui Ion Cămărăşescu, Cultura Naţională, Bucureşti, 1928.

Instituţii feudale din Ţările Române. Dicţionar, Coordonatori Ovid Sachelarie şi Nicolae Stoicescu, Bucureşti, Editura Academiei, 1988.

Iordan, Ion, Gâştescu, Petre <şi> Oancea, D. I., *Indicatorul localităţilor din România*, Bucureşti, Editura Academiei, 1974.

Istoriia mist i sil Ukrainskoi P.S.P. Cernoveţka oblasti, Kiiv, 1969.

Marele dicţionar geografic al României, alcătuit şi prelucrat după dicţionarele parţiale pe judeţe, de Giorge Ioan Lahovari, general C. I. Brătianu şi Grigore G. Tocilescu, vol. I–V, Bucureşti, 1898–1902.

Maria Magdalena Székely, *Sfetnicii lui Petru Rareş. Studiu prosopografic*, Iaşi, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", 2002.

Moldova în epoca feudalismului, volumul VII, partea I–II, *Recensămintele populaţiei Moldovei din anii 1772–1773 şi 1774*. Alcătuirea, cuvântul introductiv şi comentariile de P.G. Dimitriev. Sub redacţia lui P. V. Sovetov, Chişinău, Editura „Ştiinţa", 1975.

Nicu, Vladimir, *Localităţile Moldovei în documente vechi*, vol. I (A–L) şi II (M–Z), Chişinău, Editura „Universitas", 1991.

R.S.S. Moldovenească. Împărţirea administrativ-teritorială, la data de 1 aprilie 1988, Editura „Cartea moldovenească", Chişinău, 1988.

Republica Moldova. Harta teritorial-administrativă, Scara 1:400.000, Institutul „Ingeocad" şi „Editura Iulian" – Chişinău.

Republica Moldova. Hartă fizico-geografică, Scara 1:400.000, Bucureşti, 1994.

România. Atlas rutier, de General maior ing. Dragomir Vasile, Col. ing. Balea Victor, Col. ing. Mureşanu Gheorghe <şi> Epuran Gheorghe, <Bucureşti> , Editura Sport-Turism, <1981>.

Slava veche şi slavona românească. Coordonator Pandele Olteanu, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1975.

Stoicescu, Nicolae, *Repertoriul bibliografic al localităţilor şi monumentelor medievale din Moldova*, Bucureşti, 1974.

www.dacoromanica.ro

Tezaurul toponimic al României. Moldova, Volumul I. *Repertoriul istoric al unităţilor administrativ-teritoriale. 1772–1988.* Coordonatorul seriei Dragoş Moldovanu, partea I, A. *Unităţi simple (Localităţi şi moşii)*; B. *Unităţi complexe*, Bucureşti, Editura Academiei, 1992.

Vîrtosu, Emil, *Paleografia româno-chirilică*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1968.

*

* *

a.d.	= amprentă digitală
A.N.	= Achiziţii Noi
adv.	= adverb
Anaf., anaf.,	= Anaforale (fond), anafora (piesă arh.).
Arh. Centr.	= Arhiva Centrală
Bibl. Acad.	= Biblioteca Academiei
Bibl. Centr. Univ.	= Biblioteca Centrală Universitară
cca	= circa
cf.	= confer
cm.	= centimetru
Col., col.	= Colecţia, colecţia
compl.	= completarea
Cond., cond.	= Condica, condica
Cons.	= Consiliul
cont.	= contemporan, -ă
dactilo.	= dactilogramă
descr.	= descriere
descr. arheogr.	= descriere arheografică
dezv.	= dezvoltat
diam.	= diametru
doc.	= documentul
dos.	= dosar
ed.	= ediţie, -i
edit.	= editat, editor, -i
Episc.	= Episcopia
ex.	= exemplu
f.	= fila
f.d.	= fără dată
facs.	= facsimil
fam.	= familia
fasc.	= fascicola
fig.	= figura
fond	= fondul
foto	= fotocopie
germ.	= german/ă
gr.	= greşit
indescifr.	= indescifrabil
Inst. de Ist.	= Institutul de Istorie
inv.	= inventar
isc.	= iscălitură
îns.	= însemnare
îns. cont.	= însemnare contemporană
într.	= întregirea
j.	= judeţul
jum.	= jumătate
l.z.	= lună şi zi
lat.	= latin, -esc
m.p.	= *manu propria*
menţ.	= menţiune/menţiunea
mijl.	= mijlocul
Mitrop.	= Mitropolie
mold.	= moldovenesc
Mold.	= Moldova
m-re, m-ri, m-rile, m-rilor	= mănăstire, -i, -ile, -ilor
Ms. , ms.,	= Manuscrise (fond), manuscris, -e (piesă arh.).
Muz. de Ist. – Bucureşti	= Muzeul de Istorie al Municipiului Bucureşti
Muz. Jud.	= Muzeul Judeţean
Muz. Lit. Rom.	= Muzeul Literaturii Române
Muz. Naţ. de Ist.	= Muzeul Naţional de Istorie
n.	= nota
nr.	= numărul
ns.	= noastră, -e
op.	= opis
orig.	= original, -ul
p.	= pagina, paginile
perg.	= pergament
pl.	= plural
pl.	= planşa (înainte de cifre

www.dacoromanica.ro

	romane).	supl.	= supliment
prof.	= profesor	text	= textul
pt.	= pentru	Tr., tr.	= Transport, transport
r.	= recto	trad.	= traducător, traducere
rez.	= rezumat	transcr.	= transcriere, transcris
rus.	= rusă, rus, -ească, -eşti	ţ.	= ţinut
s.	= sat, -e	ult.	= ulterior/ulterioară
s.v.	= sub voce	Univ.	= v. Bibl. Centr. Univ.
Sf.	= Sfânta, -ul	v.	= vezi
sig.	= sigiliu	v.	= verso (după numere)
sing.	= singular	vol.	= volumul
sl.	= slav, slavon	xero.	= xerocopie
subl. ns.	= sublinierea noastră	Xerogr.	= Xerografii (fond)

( ) = marchează intervenţiile editorilor în spiritul scrisului chirilic/slavon şi echivalarea cronologică în stilul bizantin; în descrierile arhivistice şi bibliografice sau în note, parantezele semirotunde au fost folosite cu semnificaţia obişnuită.

< > = delimitează completările editorilor în cazul rupturilor, ştersăturilor sau omisiunilor, precum şi echivalarea cronologică în anii erei de la Hristos.

... = corespund locurilor rupte sau şterse, care nu au putut fi întregite.

[ ] = indică repetiţiile sau introducerile şi copiile târzii, precizările diecilor.

/ = notează alternanţa terminologică.

// = semnalează sfârşitul/începutul unui rând.

= = indică echivalenţa.

– = arată, în inscripţiile sigilografice, că literele subscrise sunt minuscule gravate în spaţiile de deasupra sau dintre celelalte grafeme.

www.dacoromanica.ro

REZUMATELE DOCUMENTELOR

1. **<Cca 1639 (7147) – 1640 (7149)>**. Gligoraş, fiul Dragăi, şi Ionaşco, fiul Maricăi din Petreni, vând lui Tudorache căpitan o moşie din satul Petreni, pe pârâul Pereschiv.

2. **<Cca 1639 (7147) – 1640 (7149)>**. Grozav şi sora sa, Dochiţa, vând lui Ionaşco Bordiştean partea lor de moşie din satul Totoeşti.

3. **1639 (7147) ianuarie 2, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Boldescul, fiul lui Toader Boldescul fost mare medelnicer, jumătate din satul Tuleşti şi a treia parte din satul Galbeni, ţinutul Neamţ, jumătate din satul Căţeleşti şi a treia parte din satul Drăguşeni, ţinutul Vaslui, precum şi a treia parte din satul Vărzăreşti, ţinutul Iaşi.

4. **1639 (7147) ianuarie 3, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod pentru satul Şăndreni, ţinutul Hotin.

5. **1639 (7147) ianuarie 5, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Caracaş jitnicer o parte din satul Petrileşti, pe Lohan, ţinutul Fălciu, cumpărată de la Ihnat şi de la fratele acestuia, Dumitru, fiii Elincăi, şi de la alte rude ale lor, toţi nepoţii lui Bârlad.

6. **1639 (7147) ianuarie 8, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa un loc cu vii, cu schit şi cu prisăci, din târgul Bacăului, şi un alt loc din satul Lucăceşti, indicându-li-se hotarul, pentru care se judecase cu Tofăniasa Secheloae şi Verdeş cu Găbăreştii şi cu alţi răzeşi ai lor.

7. **<Înainte de 1639 (7147) ianuarie 13>, <Bârlad>**. Şoltuzul cu pârgarii şi alţi orăşeni din târgul Bârlad dau mărturie că mănăstirea Bisericani a cumpărat de la Duraşco de Cârlomăneşti, Corcodel ş.a. un vad de moară pe Putna, iar Ileana, soacra lui Iani postelnic, şi-a primit partea sa din plată.

8. **1639 (7147) ianuarie 13, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani un vad de moară pe Putna, cumpărat de la Duraşco de Cârlomăneşti, Corcodel ş.a., în urma judecăţii cu Alexandra, fiica Ilenei.

9. **1639 (7147) ianuarie 14, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neniul vornic de poartă mai multe părţi din satul Hălăşeni, pe pârâul Limpede, ţinutul Neamţ, cumpărate de la Iachim, fiul lui Roman, Maftei, fiul lui Crăciun, şi de la alţii.

10. **1639 (7147) ianuarie 15, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod întăreşte soţiei lui Lepădatu fost comis satul Movile şi viile de la Cotnari.

11. **1639 (7147) ianuarie 16, Iaşi**. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Ionaşco Cujbă fost <mare> vornic şi lui Pătraşco fost pârcălab să cerceteze pricina dintre călugării de la mănăstirea Neamţ şi Sava Moglan pentru satul Brusturi.

12. **1639 (7147) ianuarie 20, Iaşi**. Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor sale, Ivol şi Ion din Ghermăneşti, să aleagă hotarul satului Bărboşi, al lui Vlad, încălcat dinspre satul Podoleni al lui <Grigore> Ureche spătar.

13. **1639 (7147) ianuarie 20**. Vasilie Fugle dăruieşte finului său, Chiriac, un loc de prisacă, cu stupi, din satul Lăzoreni, pe Jijia.

14. **1639 (7147) ianuarie 20, Mănăstirea Neamţ**. Tănasie fost vornic de gloată mărturiseşte că a primit de la mănăstirea Neamţ, pentru iezitul unui heleşteu din satul Broşteni,

www.dacoromanica.ro

ţinutul Suceava, şi pentru nişte vaci, boi şi stupi, satul Drăgoieşti, pe Brusturi, ţinutul Neamţ, care, după moartea sa, va reveni mănăstirii pentru pomenire.

15. **1639 (7147) ianuarie 22, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligoraşco şi fraţilor săi, Iurdachii, Apostol şi Lupaşco, fiii lui Dumitru Goe fost postelnic, nepoţii Anghelinei, părţi din satele Doljeşti, Fârţeşti şi Ruşi, în urma judecăţii cu Iuraşco, fiul Maricăi, cu nepoata lui de soră, Arvasiia preuteasa, şi cu soţul ei, popa Samson.

16. **1639 (7147) ianuarie 24, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ionaşco şi pe fratele său, Mihalcea, fiii lui Lupul, să stăpânească partea lor din satul Soci, ţinutul Neamţ.

17. **1639 (7147) ianuarie 24, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod porunceşte să se cerceteze hotarele satelor Mărtineşti, Horareţi şi Similişoara, pentru care are pricină Chicoş şetrar cu răzeşii de acolo.

18. **1639 (7147) ianuarie 27, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco diac şi soţiei sale, Marica, fiica Solomiei, o parte din satul Săpoteni, în urma judecăţii cu popa Mătiaş şi cu rudele acestuia, precum şi altă parte din acelaşi sat, partea lui Ionaşco Puşculeţ, pe care o zălogise la popa Măteiaş şi la fiii acestuia, deoarece el i-a întors banii.

19. **1639 (7147) ianuarie 30, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupu Prăjescul mare comis părţi din satul Văscani, cumpărate de la Păcurar şi de la soţia acestuia, precum şi de la Nastasia şi Mărica, fiicele lui Gheorghe Calapod.

20. **1639 (7147) ianuarie 30, Iaşi.** Apostol fost sulger vinde lui Pătraşco <Năduşală> jitnicer partea sa din satul Băloşeşti, ţinutul Roman.

21. **<După 1639 (7147) ianuarie 30 – 1641 (7149) aprilie 20>.** Sătenii din satul Băluşeşti dau mărturie că moşiile lui Pătraşco Năduşală au rămas nepotului acestuia, Focşa.

22. **1639 (7147) <ianuarie 31>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Andrei Plantos satul Şipenţi, ţinutul Dorohoi, cumpărat de la Simeon Golăi şi de la soţia acestuia, Marica.

23. **1639 (7147) februarie 2, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie precum Condrea <fost> vameş a dăruit mănăstirii Galata de Jos partea sa din satul Şiviţa, pe Prut, ţinutul Covurlui, urmând ca până la moartea acestuia fiecare să ia câte o jumătate din venit.

24. **1639 (7147) februarie 2, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Galata de Jos o parte din satul Şiviţa, pe Prut, ţinutul Covurlui, dăruită ei de Condrea fost vameş, urmând ca până la moartea acestuia fiecare să ia câte o jumătate din venit.

25. **1639 (7147) februarie 4, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos a cumpărat de la Petrea şi de la fratele său, Ştefan, fiii lui Andreian, şi de la alte rude ale lor o parte din satul Petiia Mare, ţinutul Suceava.

26. **1639 (7147) februarie 4, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos o parte din satul Petiia Mare, ţinutul Suceava, cumpărată de la Petrea şi de la fratele său, Ştefan, fiii lui Andreian, şi de la alte rude ale lor.

27. **1639 (7147) februarie 4, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte satul Brătuleni, ţinutul Roman.

28. **1639 (7147) februarie 13, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic o parte din satul Tupilaţi, cumpărată de la Toader şi de la surorile sale, Agahiia şi Sora, fiii lui Isac din Tupilaţi, nepoţii Năstascăi, sora popii Blendea.

29. **1639 (7147) februarie 13, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic o parte din satul Porceşti, primită de la Gavril, şi de la soţia sa, Marica, fiica lui Cocriş, pentru o datorie.

30. **1639 (7147) februarie 13, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic o parte din satul Porceşti, cumpărată de la Selevăstru, fiul lui Toader Bârjoveanul.

31. **1639 (7147) februarie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic o parte din satul Tupilaţi, cumpărată de la Erena şi de la ginerele ei, Manea, precum şi de la Todosca, fiicele lui Toader Bodorin, şi de la ginerele acestuia, Giurgiu.

www.dacoromanica.ro

32. **1639 (7147) februarie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic o parte din satul Bădeşti, cumpărată de la Solomiia, fiica lui Hilip Blendea, şi de la ginerele ei, Toader.

33. **1639 (7147) februarie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţi din satul Tupilaţi şi o parte din satul Bădeşti, pe Moldova, cumpărate de la Ghiorghie Năvrăpăscul fost vornic de gloată şi de la cneaghina acestuia, Nastasiia, fiica Frăsinei.

34. **1639 (7147) februarie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţi din satele Tupilaţi şi Bădeşti, cumpărate de la Vasilie şi Simion, fiii lui Gheorghie Moţoc din Albeşti.

35. **1639 (7147) februarie 16, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Iordache fost mare vistiernic o bucată de şes, numită Râtul, din ocolul Târgului Frumos.

36. **1639 (7147) februarie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Năduşală jitnicer o parte din satul Băloşeşti, ţinutul Roman, cumpărată de la Apostol fost sulger.

37. **1639 (7147) februarie 22, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că Pătraşco Năduşală jitnicer a cumpărat de la Apostol fost sulger o parte din satul Băloşeşti, ţinutul Roman.

38. **1639 (7147) februarie 24,** Criveşti. Chiriiac şi soţia sa, Aniţa, fiica Nastasiei, dau lui Dumitru Buhuş vistiernic partea lor din seliştea Hotceşti pentru o binefacere.

39. **1639 (7147) februarie 25.** Vasile Lupu voievod întăreşte Catrinei Cucoranu şi fiului ei, David, satul Plotoneşti, pe Şomuz, în horar cu Hudeştii.

40. **1639 (7147) februarie 27.** Toader diacon de Bârleşti şi sora lui, Marica, copiii Zahariei Benea, cu rudele lor, urmaşii lui Moga, dau lui <Dumitru> Buhuş vistiernic o parte din satul Bârleşti în schimbul unei părţi din seliştea Căcărăzeni şi 50 de zloţi bătuţi.

41. **1639 (7147) februarie 27.** Toader diacon de Bârleşti şi sora lui, Marica, copiii Zahariei Benea, cu rudele lor, urmaşii lui Moga, vând lui Dumitru Buhuş vistiernic părţile din satul Bârleşti, pentru 150 de zloţi bătuţi.

42. **1639 (7147) februarie 28.** Toma cărăuşul vinde lui Agapie partea sa din satul Băleşti, în faţa unor martori din satul Grozăşti.

43. **1639 (7147) martie 1, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţi din satele Tupilaţi şi Bădeşti, cumpărate de la Vasilie şi Simion, fiii lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti, şi de la Marica, fiica lui Ştefan Blendea, nepoata popii Ion Bendea, precum şi o parte din satul Bădeşti, cumpărată de la Tănasie din Verişcani, ginerele lui Gligorie Musteaţă.

44. **1639 (7147) martie 2, <Iaşi>.** Mărturie pentru o parte din satul Hănţăşti, <pe Tecucel>.

45. **1639 (7147) martie 3, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Ghiorghie Năvrăpăscul <fost> vornic <de gloată> şi lui Coste Siminceanul să-l oblige pe Costantin Hăbiiac din Costeşti şi pe rudele sale să restituie lui Buhuş vistiernic partea din satul Bârleşti pe care i-au vândut-o fără drept sau să-i dea partea lor din satul Costeşti, în urma judecăţii divanului domnesc.

46. **1639 (7147) martie 3, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod dăruieşte slugii sale, Marcu Erali, satul Maicani, pe Prut, ţinutul Fălciu, ocolul Stănileşti, pentru că l-a înştiinţat atunci când Moise Movilă voievod a trimis nişte boieri să-l ucidă.

47. **1639 (7147) martie 3, Fereşti.** Loghina şi fratele ei, Vasilie călugărul, fiii lui Bogza fost logofăt, precum şi fiul ei, Oraş, vând lui Racoviţă Cehan logofăt partea lor de ocină din satul Vilneşti, ţinutul Vaslui.

48. **1639 (7147) martie 6, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţi din satele Tupilaţi şi Bădeşti, cumpărate de la Andrei Grebencea, fiul lui Gavrilaş Grebencea.

49. **1639 (7147) martie 6, <Clipiceşti>.** Ctitorii schitului Babele al mănăstirii Bisericani îi împacă pe călugări cu Ionaşco al lui Negoiţă, deoarece acesta încălcase o vie din Măgură a schitului.

50. **1639 (7147) martie 6, Clipiceşti.** Gavrea, fratele Dochiei, soţia lui Trifan, şi rudele lor dau mărturie că Trifan a dăruit, la moartea sa, schitului părintelui Parthenie o vie din satul Scorţeşti.

www.dacoromanica.ro

51. **1639 (7147) martie 8.** Marica Ignătoaie vinde lui Gheorghie staroste de negustori din Iaşi, o parte din satul Şendreni, pe Prut, ţinutul Iaşi.

52. **1639 (7147) martie 9, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Dumitraşco Iarali clucer şi soţiei sale, Marga, satul Grecii, fost domnesc, ascultător de ocolul târgului Vaslui.

53. **1639 (7147) martie 9, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Eftimie, fiul lui Gligorie Surtă, „toate ocinile şi bucatele" lăsate de Andonie din Mărmurenii de Jos şi de soţia sa, Doroftiia, ca să-i întreţină cât timp vor trăi, iar după moarte să-i pomenească.

54. **<1639 (7147) martie 11 – ante 1641 (7150) octombrie 25>.** Ştefan Pepele, fiul Saftei din Tâlhăreşti, vinde lui Ştefan Tăban din Mihalcăuţi o parte din satul Culiceni, pe valea Drabişte, ţinutul Hotin.

55. **1639 (7147) martie 11, Iaşi.** Toader Şoldan vornic de Botoşani dăruieşte nepotului său, Ştefan, satele Şoldăneşti şi Preuteşti, precum şi bucatele ce vor rămâne după moartea sa, precizând că, dacă Ştefan va muri, toate acestea să revină fraţilor săi, dania rămânând valabilă numai dacă el, donatorul, nu va avea copii.

56. **1639 (7147) martie 12, Iaşi.** Vasile Lupu voievod şi înalţii ierarhi acordă Mitropoliei Sucevei scutirea de dări a satului Greci, cu excepţia birului împărătesc, şi interzice conducerii oraşului Suceava să-i oblige pe săteni la prestaţiile efectuate de târgoveţi.

57. **1639 (7147) martie 12, <Iaşi>.** Ionaşco Cujbă fost vornic dăruieşte mănăstirii lui Aron Vodă o falce de vie, pe Dealul cel bătrân, de la Şorogari.

58. **1639 (7147) martie 12, <Iaşi>.** Ionaşco Cujbă fost vornic, fiul lui Dumitraşco Cujbă şi al Agafiei, dăruieşte mănăstirii Golia o falce de vie la Şorogari, pentru sufletul părinţilor lui.

59. **1639 (7147) martie 14.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Feltin din Cotnari ocina primită de la alţi domni şi îi dăruieşte un heleşteu de la Râtul Petrii.

60. **1639 (7147) martie 14.** Mihăilă, fiul lui Lupul, vinde ocina sa din satul Uricani, ţinutul Cârligătura, lui Radul vătaf.

61. **<1639 (7147)> martie 15.** Guţul şi soţia sa, Aftimia, nepoata lui Pătraşcu vătav de Cobâlca, vând lui Ion Rusul vornic de Grebleşti partea lor dintr-un heleşteu din gura văii Cociornei.

62. **<1639 (7147) martie 15>.** Anăsiia Dumitraşcoaie din Cobâlca, fiica lui Pătraşco vătav de Cobâlca, vinde, împreună cu fiul ei, Iosif, partea lor dintr-un heleşteu din gura văii Cociornii, lui Ionaşcu Rusul vornic.

63. **1639 (7147) martie 16, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isac Stârcea un heleşteu, din Popeni, pe Iubăneasa, în urma judecăţii cu Ionaşco Roşca.

64. **1639 (7147) martie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Mihalcea Tăban să stăpânească a patra parte din satul Uriceni, pe Ursoe, ţinutul Hârlău, şi heleşteul numit Burlă.

65. **1639 (7147) martie 20, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Efrim Hâjdău jumătate din satul Nesvoi şi alte părţi de ocină, din ţinutul Hotin, precum şi nişte ţigani.

66. **1639 (7147) martie 20, Iaşi.** Bârsan fost vornic şi soţia sa, Angheliţa, vând lui Iane paharnic „o casă gata cu loc de garduri", din satul Drăguşeni şi o parte din ocina lor, din acelaşi sat.

67. **1639 (7147) martie 20.** Ana, fiica Mărincăi, dăruieşte nepotului ei, Simion, o parte din satul Şahnăuţi.

68. **<După 1639 (7147) martie 20>.** Mihalcea Tăban vinde Nastasiei, soţia lui Robceanul fost agă, o parte din satul Uriceni, pe Cozancea, în ţinutul Hârlău.

69. **1639 (7147) martie 22.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ghiorghie Maicăş să-şi stăpânească partea lui din satul Uricani.

70. **1639 (7147) martie 24.** Marcul, fiul lui Costea din Suceava, vinde lui Toderaşco logofăt al treilea un loc de prisacă cu „pomăt".

www.dacoromanica.ro

71. **1639 (7147) martie 26, Vaslui**. Protasia, fiica Annei, nepoata Măricăi, vinde lui Mirăuță Coșescul o parte din satul Șișcani, ținutul Fălciu.

72. **1639 (7147) martie 28**. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco din Stângaci o parte din satul Mihălăcești, ținutul Tutova, în urma judecății cu preoteasa Maria și cu ginerele ei, Zaharia.

73. **1639 (7147) martie 29**. Vasile Lupu voievod întărește lui Apostol armaș părți din satul Bezîn, cumpărate de la Toader, Vârnav și Costantin, fiii lui Crăciun Gălbineanul, și un loc de casă din același sat, dăruit lui de Anghelina, fiica lui Simion Codău, și de fiul ei, Lupul.

74. **1639 (7147) martie 29**. Căzacul, fiul lui Ionașco, nepotul lui Toader ban, vinde lui Sava cămăraș o parte de loc pe Tecucel, în ținutul Tecuci.

75. **1639 (7147) martie 30**. Vasile Lupu voievod întărește lui Costantin din Bârzești un loc de prisacă din satul Munteneşti, ținutul Vaslui, cumpărat de la Tanasie ș.a.

76. **1639 (7147) martie 30, Iași**. Marii boieri dau mărturie că Neniul vornic de gloată a cumpărat de la Busca, fiica Trufanei Pieleșoaia, și de la Mărica părți din satul Roșiori, numit Geamănul, ținutul Cârligătura.

77. **1639 (7147) aprilie 1, Iași**. Vasile Lupu voievod întărește lui Strătulat sulger jumătate din satul Futilești, pe Elan, în ținutul Fălciu, cumpărată de la Medelean și de la fiii săi.

78. **1639 (7147) aprilie 2, Iași**. Vasile Lupu voievod întărește lui Spiridon, fiul lui Păcurar, o parte din satul Budești, cumpărată de la Chiril armășel.

79. **1639 (7147) aprilie 2, <Suceava>**. Andreas arhiepiscop al bisericii armene din Moldova vinde, cu încuviințarea conducerii orașului și a preoților armeni, o casă a Sfântului Hagikatar, lui Andrei grecul.

80. **1639 (7147) aprilie 2, Iași**. Simion Mihăilescu mărturisește că a cumpărat împreună cu Banul medelnicer satul Coșești, de la mănăstirea Pobrata.

81. **<Cca 1639 (7147)> aprilie 3**. Sava și frații săi vând lui Gavril <Ferâie> partea lor din satul Ciohoreni.

82. **1639 (7147) aprilie 3**. Mari boieri dau mărturie că Vasilie, fiul lui Dieniș, a vândut părțile sale din satele Plopeni și Grumăzoaia lui Strătulat sulger.

83. **1639 (7147) aprilie 4**. Ghiorghiță, fiul lui Simion spătar, împreună cu mătușa sa, Drăguțoai, vinde verilor săi, Anghelina și Andrei Huduman comșel, partea lor din satul Mașnici.

84. **<1639 (7147)> aprilie 5**. Andronic din Vitănești, împreună cu soția sa, Maria, și cu fiul lor, Sava, vând mănăstirii Beserecani un loc din satul Fețingheşti, pentru doi boi prețuiți la zece galbeni.

85. **1639 (7147) aprilie 6, Iași**. Vasile Lupu voievod întărește mănăstirii Peon, care mai înainte se numea Schitul Selevăstru, peste apa Bistriței, sub Ceahlău, la Izvorul Alb, hotarul din jur, împreună cu două locuri cumpărate de la Gligorcea, fiul lui Bătrânul.

86. **1639 (7147) aprilie 6, <Iași>**. Vasile Lupu voievod întărește lui Ghiorghie Roșca vistiernic jumătate din Poiana de Sus din satul Tombuzeni, pe Șacovăț, cu loc de moară, de piuă și hrană pentru mascuri, cumpărată de la nepoții Hârjoaiei.

87. **1639 (7147) aprilie 6, Iași**. Vasile Lupu voievod scutește de dări 20 de familii din satul Poiana Vlădicii al Mitropoliei Sucevei.

88. **1639 (7147) aprilie 7, <Iași>**. Vasile Lupu voievod întărește lui Toader diac o parte din satul Stănislăvești, ținutul Neamț, și a patra parte dintr-un vad de moară, cumpărate de la nepoții lui Malea, o parte din satul Potlogi, cumpărată de la soția lui Bucur, părți din satul Rădeni și o parte din satul Porcești.

89. **1639 (7147) aprilie 8, <Iași>**. Vasile Lupu voievod întărește lui Ionașco cupar satul Bârsănești, la Cărpeniș, ținutul Dorohoi, cumpărat de la călugării mănăstirii Dragomirna și Iazul Cioclilor, din hotarul târgului Ștefănești, pe Corovia, din același ținut, pe care i-l dăruise mai înainte.

www.dacoromanica.ro

90. **1639 (7147) aprilie 8, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco stolnic pământuri, brazde, vii, livezi şi vaduri de moară din satul Fiţingheşti, ţinutul Putna, cumpărate de la Nicolai şi Oprea, fiii lui Ion Dobrovoi, şi de la alţii.

91. **1639 (7147) aprilie 8, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Roşca vornic de gloată şi Toader cămăraş şi cumnatul Neculai, fiul Bujoraniţei, hotărând ca cel din urmă şi mama acestuia să stăpânească satul Băiţeni, ţinutul Fălciu, iar a treia parte din satul Cândeşti să o stăpânească împreună cu toţi fraţii.

92. **1639 (7147) aprilie 8, <Mănăstirea Râşca>.** Gligorie ieromonah şi egumen al mănăstirii Râşca, cu tot soborul, vând popii Gligorie o parte din satul Cămârzani.

93. **1639 (7147) aprilie 8, Iaşi.** Sultana, cu fiii şi cu rudele ei, mărturiseşte cum au împărţit averea rămasă de la moşul lor, Ion Mogâlde vornic, anume jumătate din satul Drăguşeni, satele Zăvoieni, Oniceni, Iurceşti, Mitcău ş.a.

94. **1639 (7147) aprilie 9, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte slugilor sale, Ştefan căpitan, Dumitru Urdzică <chihaie> şi altora ocinile lor din Sineşti şi Dumbrăviţa, „între Sireturi", ţinutul Tecuci, iar numai lui Ştefan căpitan, cumpărăturile de la Diicu, Niţu ş.a., tot din satul Dumbrăviţa.

95. **1639 (7147) aprilie 9,** Dumbrăviţa. Hârbor din Dumbrăviţa, Dumitru Urdzică chihaie, Ionaşco Tâmpa ş.a. mărturisec că Stoica, împreună cu sora sa, Antimia Negâlcioaie şi cu fiicele acesteia, Stanca şi Măriia, au vândut lui Ştefan căpitan din Dumbrăviţa, „trei pământuri din frunte" în acelaşi sat, cu vad de moară în apa Sireţelului.

96. **1639 (7147) aprilie 10, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Andrei Plantos satul Şipenţi, pe Prut, ţinutul Dorohoi, o parte fiindu-i ocină, iar altă parte cumpărată de la Simion Golăi şi de la soţia acestuia, Marica, precum şi de la copiii lor.

97. **1639 (7147) aprilie 10, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că Vasile Lupu voievod a cumpărat de la Avram din Lucăceni şi de la fiii săi, Cârstian şi Toderaşco, toate părţile acestora din satul Henţeşti, pe Siret, ţinutul Suceava.

98. **1639 (7147) aprilie 11, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani două vaduri de moară pe Gârla Putnei, în hotarul satului Vâlceşti, şi întreg hotarul acestui sat deoarece vadurile şi jumătate de hotar au fost cumpărate de la Eremiia şi de la sora sa, Todosiia, fiii lui Nădăbaico, iar cealaltă jumătate au primit-o danie tot de la aceştia.

99. **1639 (7147) aprilie 12, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isac, fiul lui Miron din Sinehău, şi cneaghinei lui, Antimiia, părţi din satul Molniţa, ţinutul Cernăuţi, cumpărate de la Ion Prăjescul fost ceaşnic şi de la Nicoară Dupniţă, precum şi o parte din satul Mogoşeşti, cumpărată de la Orheianul.

100. **1639 (7147) aprilie 12, Iaşi.** Toader diacon şi sora lui, Safta, fiii preotesei lui Daniil, nepoţii preotului Fârnat, vând lui Ştefan diacon din Sineni o parte din satul Grieşti.

101. **1639 (7147) aprilie 15, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dăruieşte mănăstirii Hlincea satul Frăţileni, pe Prut, în ţinutul Iaşi, cumpărat de la Luca brănişter şi de la Iane fost vătaf.

102. **1639 (7147) aprilie 15, Iaşi.** Vasile Lupu voievod scrie lui Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava să cerceteze pricina dintre călugării de la mănăstirea Sfântul Ilie şi Frangole fost stolnic pentru locul care se chiamă Căldarea.

103. **<1639 (7147)> aprilie 16, Crâsteşti.** Grapina, fiica lui Dumitru Gânscă uricar, împarte fiilor ei ocinile: a treia parte din satul Şişcăuţi lui Vasilie Vartic iar satele Îrjevinţi, Perebicăuţi şi parte din Cerlena lui Lupul Talpă comis, Aniţei şi Irinei.

104. **1639 (7147) aprilie 16.** Ionaşcu, fiul Sofroniei, şi Dragotă dau lui Ştefan Cociorveiu partea lor de ocină din satul Săciteni, pentru o binefacere.

105. **1639 (7147) aprilie 18, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Berzunţu un vad de moară pe Putna, în hotarul unei jumătăţi din satul Mărăieşti, şi a cincea parte din sat, cumpărate de la Jurge şi fraţii săi, copiii lui Ion Proroc, şi de la alte rude ale lor.

www.dacoromanica.ro

106. **1639 (7147) aprilie 18, Iaşi.** Mărica cu surorile ei, Nastasia şi Stanca, fiicele lui Procopie, nepoatele lui Ionaşco ş.a., toţi strănepoţii lui Lazor şi Băloş, vând lui Antoca părţile lor din satul Petreşti şi cinci delniţe de fân din Poiana Miculiţina, pe valea Uşiţei.

107. **1639 (7147) aprilie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dăruieşte Episcopiei de Rădăuţi 30 de oameni din satul Rădăuţi, scutindu-i de toate dările, cu excepţia birului împărătesc, plătit de toţi locuitorii o dată pe an.

108. **1639 (7147) aprilie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vânători, ascultător de ocolul târgului Piatra, în urma judecăţii cu Ionaşco Boldescul fost cupar.

109. **1639 (7147) aprilie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte Soltanei, fiica lui Mogâldea fost vornic, şi fiilor ei ocinile împărţite cu rudele lor din satele Drăguşeni, ţinutul Suceava, Zăvoiani, Iurceşti, Mitcău şi Pogăneşti, o falce de vie la Horodişte şi două fălci de vie în Dealul Comisului.

110. **1639 (7147) aprilie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gavrilaş mare logofăt să hotărnicească satul Fiţingheşti al mănăstirii Bisericani încălcat de Dumitraşco stolnic.

111. **<După 1639 (7147) aprilie 20>.** Vasile, sluga lui Gavrilaş mare logofăt, dă mărturie privind rezolvarea pricinei dintre Dumitreşco stolnic şi călugării de la mănăstirea Bisericani pentru o parte din satul Fiţigheşti, ţinutul Putna.

112. **1639 (7147) aprilie 21.** Iordachi pârcălab de Roman judecă pricina dintre Simion Plate şi Liah diacon pentru o parte din satul Şiraţi, dând câştig de cauză celui din urmă.

113. **1639 (7147) aprilie 22, Iaşi.** Ionaşco şi sora lui, Neacşa, fiii Ţigancei, nepoţii Sorei, şi alte rude ale lor, toţi strănepoţii lui Lazor şi Băloş vând lui Andoca părţi din satul Petreşti şi jumătate din poiana Miculiţina, pe valea Uşiţei.

114. **1639 (7147) aprilie 27.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligorce fost jitnicer şi soţiei acestuia, Ruxandra, părţile cumpărate din satul Nadişa, ţinutul Bacău, şi o parte din satul Hărmăneşti.

115. **<Înainte de 1639 (7147) aprilie 29>.** Hanţul, fiul Trufanei, nepotul lui Andronic, strănepotul lui Ghidul, vinde lui Apostol Cehan o parte din satul Prigorceni, ţinutul Vaslui.

116. **<Înainte de 1639 (7147) aprilie 29>.** Vârvara, fiica lui Gavril Bustea din Buhăeşti, strănepoata lui Ghidul, vinde lui Apostol Cehan partea sa din satul Prigorceni.

117. **<Înainte de 1639 (7147) aprilie 29>.** Ionaşco şi soţia sa, Anghelina, fiica Tofanei, nepoata lui Duma, strănepoata lui Toma Prigorcea, şi copiii lor, Grozav şi Costantin, vând lui Apostol Cehan partea lor de ocină din satul Prigorceni.

118. **1639 (7147) aprilie 29, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Apostol Cehan părţi din satul Prigorceni, ţinutul Vaslui, cumpărate de la Hanţul, fiul Tofanei, nepotul lui Andronic, strănepotul lui Ghidul, şi de la alţii.

119. **1639 (7147) aprilie 29, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Cârstea Brăileanul o vie în târgul Botoşani, cumpărată de la Gheorghe Cocoranul şi de la fratele său, Isac, fiii lui Cârstea Cocoranul.

120. **1639 (7147) aprilie 29,** Cârsteşti. Neniul vornic de gloată dă mărturie că a cercetat în urma poruncii domneşti, pricina dintre Dumitraşco vornic şi Vasilie, cu soţia sa, Antimia, pentru un iaz de moară din satul Cârsteşti.

121. **1639 (7147) aprilie 29, Cernaţi.** Neniul vornic de gloată dă mărturie hotarnică, în urma poruncii domneşti, privitoare la satele Greci şi Cernaţi, pe Bogdana, pentru care s-a judecat Dumitraşco vornic cu Ionaşco Bâtcovici şi cu răzeşii acestuia.

122. **1639 (7147) aprilie 29, Cernaţi.** Oameni buni şi bătrâni din satele Greci şi Cernaţi, pe Bogdana, cu megieşii din jur dau mărturie hotarnică pentru aceste sate, în urma judecăţii lui Dumitraşco vornic cu Ionaşco Bâtcovici şi cu răzeşii acestuia.

123. **1639 (7147) mai 2, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin vornic de gloată şi cneaghinei sale, Măricuţa, fiica lui Nebojatco logofăt, părţile de ocină rămase de la tatăl

www.dacoromanica.ro

acestuia şi de la cneaghina lui, Gaftona, fiica lui Grigorie Udrea fost medelnicer: jumătate din satul Vlădeni, cu case şi cu moară pe Jijia, jumătate din satul Vlădeni, la Turiia, cu jumătate de iaz, şi a treia parte din satul Ecuşeni, în urma împărţirii moştenirii cu cumnaţii lor, Toader Petriceico mare vornic de Ţara de Sus şi cneaghina lui, Ileana, şi cu Darie Stârcea şi cneaghina lui, Todosca.

124. **<Înainte de 1639 (7147) mai 4>**. Ioan arhiepiscop de Ohrida dă mărturie privind pricina dintre moaşea păhărniceasa şi Dumitru Buhuş <vistiernic> pentru satul Răvăcani.

125. **1639 (7147) mai 4, Iaşi**. Cârjeu fost stolnic, cu fiii săi, dau mărturie că Stratul păhărnicel şi Lupul cupar au vândut lui Dumitru Buhuş vistiernic, jumătate din satul Răvăcani, ţinutul Roman, cu părţile lor de ocină.

126. **1639 (7147) mai 8, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod întăreşte hotarul din jur <schitului Peonul >.

127. **1639 (7147) mai 8, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul fost comis, nepotul lui Isac Balica hatman, satele: Lujeni, Şepeniţi şi Uşihlibia, ţinutul Cernăuţi, Cărămăneşti şi Coşerinţi, ţinutul Orhei, Visterniceni, o parte din Cotiujeni, şi alta din Coşureşti, ţinutul Soroca, o selişte şi poieni, în ţinutul Bacău, precum şi Borodicenii.

128. **1639 (7147) mai 10, <Baia>**. Moiseiu din Movileni şi soţia sa, Mărica, fiica Fugăi din Forăşti, adeveresc că datorează lui Mafteiu şi soţiei sale, Ana, 10 lei, din care au achitat numai 3 lei, urmând să restituie restul sumei.

129. **<Cca 1639 (7147) – 1641 (7149)> mai 11, Iaşi**. Dumitraşco, fiul Buscăi, nepotul lui Bogza logofăt, adevereşte că a zălogit lui Caracaş jitnicer ocina sa din satul Cordeni, pentru trei galbeni.

130. **1639 (7147) mai 11**. Marco vinde lui Gheorghie o parte din satul Bucureşti, lângă Bistriţa, ţinutul Neamţ.

131. **1649 (7147) mai 11, Hârliceşti**. Maftei Gefer vinde lui Gheorghie un loc de prisacă în satul Bucureşti, la Capul Luncii, hotarul urmând a i se stabili prin aruncarea toporului.

132. **1639 (7147) mai 12, Iaşi**. Marii boieri dau mărturie că Grigoraşco, fiul lui Dumitru Goia fost mare vornic, a vândut lui Lupul Prăjescul fost mare comis, jumătate din satul Buruieneşti, pe Siret, ţinutul Roman, cu vad de moară, cu bălţi şi heleşteie în ţarină.

133. **1639 (7147) mai 13, Iaşi**. Marii boieri dau mărturie că Dumitraşco Burlă şi cu mama sa, Iuliana, au vândut lui Gavrilaş Măteiaş mare logofăt, jumătate din satul Martineşti, ţinutul Cernăuţi.

134. **1639 (7147) mai 15**. Tofana împreună cu soţul ei, Bejan şi cu sora sa, Sofiica, nu consimt la vânzarea părţii lor din satul Frăteşti de către fraţii lor, Costantin şi Dumitraşco, lui Gheanghe logofăt, tocmindu-se să o vândă lui Prăjescu vornic.

135. **1639 (7147) mai 17, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic, două părţi din satul Bădeşti, cumpărate de la Costantin, fiul lui Vasilie, şi de la Safta, fiica lui Ionaşco Blendea, nepoţii Anei Nichitoaie, strănepoţii popii Blendea.

136. **1639 (7147) mai 17, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic, o parte din satul Tupilaţi, cumpărată de la Căzan din Muncel şi de la fraţii săi, Ionaşco Bordea, Lazor, Isăilă şi Drăguţa, fiii lui Gherman.

137. **1639 (7147) mai 18, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic o parte din satul Bădeşti, cumpărată de la Nechita, fiul lui Sava din Bădeşti, şi de la rudele sale, toţi nepoţi ai lui Sava.

138. **1639 (7147) mai 18, Iaşi**. Vasile şi surorile sale, Alecsandra şi Samfira, fiii lui Toader Bălţatul, vând lui Dumitraşco vornic părţile lor din satele Cârsteşti, Glodeni, Hălmăgeni şi Strâmba.

139. **1639 (7147) mai 19, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isac Stârcea, o parte din satul Popeni, pe Iubăneasa, în urma judecăţii cu Gheorghie Borodaci şi rudele sale, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Borodaci cel bătrân.

www.dacoromanica.ro

140. **1639 (7147) mai 20**. Izvod de sumele primite de la oamenii din satul Iurghiceni totalizând 52 de galbeni, plătite pentru o moarte de om.

141. **<1639 (7147)> mai 25**. Ionaşco, fiul popei Baciul, vinde lui Giurgea, fiul lui Gătianu, o parte din satul Băleşti.

142. **1639 (7147) iunie 3, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Maxin Băhnaşul şi fretelui său, Vasilie, o parte din satul <Săcuieni>, cumpărată de la Mariica, fiica lui Toader, nepoata lui Săcuianul.

143. **1639 (7147) iunie 5, Suceava**. Vasile Lupu voievod întăreşte Tofanei, cneaghina lui Simion Ţâră fost pârcălab, jumătate din satul Şerbăneşti, pe Siret, ţinutul Suceava, în urma judecăţii cu văduva lui Grigorie Robceanul fost agă.

144. **1639 (7147) iunie 7, Iaşi**. Vasile Lupu voievod dăruieşti lui Cârstea Brăileanul satul Ruşi, ţinutul Botoşani, hotărnicit de Vasile Banul mare medelnicer, Toderaşco Şoldan vornic de Botoşani ş.a.

145. **1639 (7147) iunie 7**. Dragomir şi soţia sa, Antonia, vând lui Porcea din Oşăşti partea lor din satul Sacălâşa.

146. **1639 (7147) iunie 9**. Vasile Cărăiman pitar şi fraţii lui, fiii lui Precop Cărăiman vistiernic, vând lui Dumitraşco Şoldan mare vornic, părţi din satul Brăteni, pe Başeu.

147. **1639 (7147) iunie 13**, Boboceni. Racoviţă Cehan al doilea logofăt dă mărturie în urma poruncii domneşti, că a cercertat pricina dintre Arsenie, Gligorie, Negrea şi Tănasie cu Mihoci, Areon şi Enachie Păruş, pentru satul Vitolteşti, pe Elan.

148. **1639 (7147) iunie 15, Iaşi**. Costantin şi fratele său, Dumitru, fiii Agahiei, nepoţii Chirenei Zberoaia, vând lui Banul medelnicer şi soţiei sale, Alexandra, părţile lor de ocină din satele Slobozia şi Zberoaia.

149. **<După 1639 (7147) iunie 15>**. Un ispisoc de la Vasile Lupu voievod pentru satul Zberoaia.

150. **1639 (7147) iunie 17, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţi din satul Bădeşti, cumpărate de la Toader Ţânţar şi fraţii săi, Paşco, Căzacul şi Nastasia, fiii lui Ştefan Blendea din Tupilaţi, şi de la rudele lor.

151. **1639 (7147) iunie 17**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Duca fost comis satul Novaci, ţinutul Fălciu.

152. <1639 (7147) – 1642 (7150)> iunie 18, Bârlad. Necula, fiul Soriţei Căzăneasa din Tâmpeşti, vinde lui Iane mare sulger a treia parte din satul Tâmpeşti, cu vad de moară în Pereschiu.

153. **1639 (7147) iunie 25, Iaşi**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Ghermăneşti să oprească locul unor răzeşi din satul Ghermăneşti pentru banii pe care i-au cheltuit când ei s-au judecat cu Roşca vornic.

154. **1639 (7147) iunie 26, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ghiorghie Maicaş o parte din satul Uricani, pe Bahlui, în urma judecăţii cu Mărica, fiica Gerului, şi cu ginerele ei, Ion.

155. **1639 (7147) iunie 28, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod întăreşte schitului Hangu două fălci de curătură la Strâmtură, dăruite de Gheorghie mare paharnic, care le-a cumpărat de la Loghin din Bălţăteşti şi de la fratele acestuia, Molodeţ.

156. **1639 (7147) iunie 30, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod dăruieşte mănăstirii Pantelimon de la Iana un obroc de 5 000 de aspri, iar călugărului ce va veni după ajutor 300 de aspri, ca să fie scris în marele pomelnic.

157. **1639 (7147) iunie 30, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Condre fost vameş şi fiului său, Ion, partea lui din satul Măstăcani, ţinutul Covurlui, hotărnicită de Dondăş hotnog de curteni şi Dumitru uricar.

158. **1639 (7147) iulie 1, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Puiul din Borleşti să-şi stăpânească ocina sa din satul Măstăcani.

www.dacoromanica.ro

159 **1639 (7147) iulie 2, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dă carte de apărare lui Gheorghie, episcop de Huşi, pentru vecinii şi ţiganii Episcopiei.

160. **1639 (7147) iulie 2, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gheorghie Arapul fost sulger să stabilească hotarul satului Călimani, al lui Malcoci, şi al satului Troiţa, al mănăstirii Bisericani, modificat prin schimbarea albiei parâului Cracău.

161. **1639 (7147) iulie 3.** Act privind judecata soţiei lui Ionaşcu Prăjescu pentru un vecin.

162. **1639 (7147) iulie 4, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte Grozavei, cneaghina lui Stratul Bolea fost ceaşnic, o parte din satul Costeşti, ţinutul Roman, pentru că a întors banii datoraţi lui Grama mare jitnicer, care o cumparase de la Ivaşco Cârjeu şi de la rudele sale, nepoţii lui Bolea vornic, şi o altă parte din acelaşi sat, pe care ea o cumpărase de la aceiaşi vânzători.

163. **1639 (7147) iulie 4, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte Grozavei, soţia lui Stratul Bolea, părţile din satul Dânceni hotărnicite de Ursul Vartic vornic, cumpărate de la Mihalcea Baci. de la fratele lui, Cozmiţă, şi de la surorile lor, Nastasia şi Solomia, copiii lui Pătraşco Baci, nepoţii lui Oană Baci.

164. **<Cca 1639 (7147)> iulie 8, Muşeteşti.** Preotul Toma vinde lui Pavăl Dzamă un loc de prisacă la Strâmtură.

165. **1639 (7147) iulie 8.** Isac adevereşte că a dat în schimb lui Lupul Prăjescul fost comis jumătate din satul Burueneşti pentru o parte din satul Văscani.

166. **<Înainte de 1639 (7147) iulie 9>.** Ionaşcu Buzduganu diacon, nepotul lui Mărgilat, dăruieşte lui Ionaşcu Timotin şi fraţilor acestuia, pentru sufletul părinţilor săi, ocina sa din satul Răcămuş, pe Muşata, ţinutul Fălciu.

167. **1639 (7147) iulie 9, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Timotin, soţiei sale, Ioana, şi fraţilor lui, Tudosi, Nechita şi Dumitrachi, părţile de ocină din satul Răcămuş, în urma judecăţii cu Grigori Bălţatul, Irimia Angărici şi răzeşii lor.

168. **1639 (7147) iulie 9, Iaşi.** Eustratie fost logofăt vinde lui Leondari vameş satul Pârliţi, ţinutul Soroca, pe care i-l dăruise Moisi Movilă voievod.

169. **1639 (7147) iulie 10, Iaşi.** Voico, fiul lui Deliu, nepotul lui Baciu, şi Felegosul, nepotul Cerceleştilor, Armeanca, fiica Oanei, ş.a. vînd lui Iorga cămăraş jumătate din satul Măceşti, ţinutul Tecuci, cu vad de moară în gârla Siretului şi cu vii.

170. **1639 (7147) iulie 12.** Vasile Lupu voievod acordă mănăstirii lui Partenie şi altor mănăstiri scutire de desetină pentru stupi.

171. **<Cca 1639 (7147)> iulie 13, Orhei.** Drăgan, cu fraţii, surorile şi rudele sale dau mărturie ca au vandut lui Mătiiaş Sturza partea lor din satul Sămăşcani.

172. **1639 (7147) iulie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco fost vornic o bucata de loc din hotarul satului Cernaţi, în urma judecăţii cu Ionaşco Bâtcovici din Greci.

173. **1639 (7147) iulie 15, Iaşi.** Irina, fiica Măricăi Nehoe, nepoata lui Băsărabă, şi Niţă vătaf vînd lui Obrejie, fiul Agahiei, nepotul preotului Gavril, partea lor din Hârghiceni, din partea Basărăbeştilor.

174. **1639 (7147) iulie 16, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Banul mare medelnicer să cercetcze hotarul satului Frăteni, pentru care s-au judecat Ionaşco şi fraţii săi cu Buţurca şi fraţii săi.

175. **<1639 (7147) – 1640 (7148)> iulie 16, Iaşi.** Lupaşco Bucium fost stolnic vinde lui Toderaşco <Ianovici> logofăt al treilea partea lui din satul Bezinghesti, ţinutul Putna.

176. **1639 (7147) iulie 17, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod acordă mănastirii Trei Ierarhi din Iaşi dreptul de a lua vamă câte 2 potronici de la cărăuşii care vor încărca marfă în Iaşi.

177. **1639 (7147) iulie 17, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte schitului Sfântul Ioan Gură de Aur o vie şi un vad de moară pe Garla Putnei, din satul Ţifeşti.

178. **1639 (7147) iulie 17, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gabăr fost pârcălab, cneaghinei sale, Arsenia, şi fratelui ei, Costantin, fiii lui Prebici fost logofăt, părţi din satele

www.dacoromanica.ro

Oncani, Telegi, Răspopi, Ilişeşti, Brăieşti şi Hulubeşti, o prisacă la Fântâna Turcului, vii la Brăieşti, Nicoreşti, Bivolari şi Oncani şi două familii de ţigani.

179. **<Înainte de 1639 (7147) iulie 18>.** Mirăuţă, fiul Neacşei cu fratele său, Gorban, şi Ghervasie, fiul lui Boldur, dăruiesc mănăstirii cu hramul Sfântul Ioan Gură de Aur, părţile lor de la Babe, pe Gârla Putnei, iar Stoica, fiul Anei cu soţia sa, Stana, o vie din satul Scorţeştij, cu cramă, pentru sufletul lor şi al părinţilor lor.

180. **1639 (7147) iulie 18, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte schitului lui Partenie locul denumit Babe, cu vii şi vaduri de mori pe Putna care fusese dăruit pentru ctitorirea schitului de către Stoica, Maria, Gheorghie Bănilă ş.a.

181. **1639 (7139) iulie 18, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sfântul Sava trei părţi din satul Larioneşti, ţinutul Soroca, dăruite de Enache postelnic şi hotărnicite de Vasile vornic de gloată.

182. **1639 (7147) iulie 18.** Ionaşco Trufaşul vinde partea sa din satul Totoeşti lui Caraman, lui Ionaşco şi popei Iuraşco, nepoţii lui Toma Butiman.

183. **1639 (7147) iulie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Buhuş fost vistienic să cerceteze pricina dintre Lupul Prăjescul fost comis şi Grozava Strătoae pentru o moară din satul Costeşti.

184. **1639 (7147) iulie 20, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Vârnav şi pe fraţii lui să ia zeciuiala de pe partea lor de ocină din satul Durneşti.

185. **1639 (7147) iulie 20, Iaşi.** Vasile Drăguş fost pitar cu soţia sa, Fădora, vând Vărvarei Istrătoaie din Glodeni partea lor din satul Glodeni, pe Cuţitna, ţinutul Vaslui.

186. **1639 (7147) iulie 20, Iaşi.** Isac şi soţia sa, Irina, fiica lui Dumitru Goe fost vornic, dau lui Lupul Prăjescul fost comis jumătate din satul Buruieneşti, pe Siret, ţinutul Roman, în schimbul unor părţi din satele Văscani şi Onceşti, pentru 130 de galbeni şi doi cai, preţuiţi drept 30 de galbeni.

187. **1639 (7147) iulie 22, Iaşi.** Vasilie, fiul Andreicăi, şi Costantin, fiul Anei, nepoţii Borcei, vând lui Obrejie, fiul Agahiei, partea lor din satul Iurghiceni, din partea Băsărăbeştilor.

188. **1639 (7147) iulie 24, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigore părţi din satul Tuleşti, o parte din selişte Butoiu, răscumpărată de la Vraghie postelnicel, şi alta pe care o are de la Pricop.

189. **1639 (7147) iulie 27, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Pătraşco Boldescul fost armaş să-şi caute vecinii fugiţi, cărora le-a plătit capetele pentru furt, supunându-i judecăţii.

190. **1639 (7147) iulie 28, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod dă hrisov pentru schitul Hangul.

191. **1639 (7147) iulie 29, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Gligorie spătar jumătate din satul Bozieşti, ţinutul Tecuci.

192. **1639 (7147) iulie 29, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Verdeş, Gabăr, Moţăi Pătraşcu fost agă, Ştefan şi Fătu, nepoţii lui Dânga hatman, ocina lor din satul Fârţăgani, în urma unei judecăţi.

193. **1639 (7147) iulie 30, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Niculcea, fiul lui Toader Onilă, o parte din satul Nuoreşti şi Poiana Cârnului, cu vad de moară în apa Vasluiului, şi o prisacă, cumpărată de la Vasile şi fratele său, Ştefan, fiii Tudoscăi, nepoţii lui Vasilie vătaf.

194. **1639 (7147) iulie 30.** Anica Bâzgănoaie, cu rudele ei, vând preotului Grigore o parte din satul Todireşti.

195. **1639 (7147) iulie 31, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Leondari mare vameş o parte din satul Pârliţi, ţinutul Soroca, cumpărată de la Evstratie fost logofăt.

196. **1639 (7147) august 4.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Macoveiu din Durăşti ocina sa din satul Durăşti, cumpărată de moşul lui, Roşcea, de la Briia, fiica Muşei şi a lui Muşat, în urma judecăţii cu Ignat şi Toader.

www.dacoromanica.ro

197. **1639 (7147) august 8, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte împărţirea satelor Hîrjavinţi şi Peribicăuţi, precum şi a părţilor din satele Cerlena şi Şişcăuţi, făcută de Grapina copiilor săi, Vasile Vartic, Ana, Lupul şi Irina.

198. **<1639 (7147) august 12, Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Mihaşco Cornaci părţi din satul Dersca, ţinutul Suceava, un loc de casă din acelaşi sat, mai sus de biserică, o curătură la drumul lui Buhai şi o alta la dâmbul de la fântână, cumpărate de strămoşii săi, şi o parte din Hilişeul de Sus, ţinutul Dorohoi, cu loc de moară în Jijia, cumpărată de tatăl său, popa Nichiforu.

199. **<Cca 1639 (7147)> august 19, Orhei.** Mihalcea Durac pârcălab de Orhei întăreşte mărturia dată de Cazac căpitan de călăraşi de Orhei, de Cociorveiu hotnog, de Moldovan fost hotnog şi de alţii pentru cumpărarea unui ţigan de către răposatul Irimia fost mare vornic, socrul şetrarului Malcoci, de la soţia lui Vreme din Cunicea.

200. **1639 (7147) august 23, Iaşi.** Cozma şi soţia lui, Simina, din târgul Vaslui, vând lui Caracaş jitnicer partea lor de ocină din satul Murgeşti, pe Crasna, ţinutul Vaslui.

201. **1639 (7147) august 28, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan, fratele lui Varlaam mitropolit, şi nepotului său, Nechifor, câte o jumătate din satele Oncani şi Tulbureni, şi a treia parte din satele Băiceni, ţinutul Hârlău, cumpărate de la Gheorghie Roşca fost vistier.

202. **1639 (7147) august 28, <Iaşi>.** Ispisoc de la Vasile Lupu voievod, pentru satul Lincăuţi.

203. **1639 (7147) august 30, Iaşi.** Vasile Lupu voievod hotărăşte, în urma judecăţii făcute, după mărturia lui Banul medelnicer şi Dumitraşco stolnic, ca Varlaam mitropolitul Sucevei să mute un vad de moară de pe Gârla Putnei, care îneca un vad al unor oameni.

204. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148), Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa braniştea sa, indicându-*i* hotarele.

205. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148), Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa poiana Pângăraţi, arătându-i hotarele, în urma judecăţii cu călugării de la mănăstirea Pângăraţi.

206. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Strătulat mare agă un ţigan cu sălaşul său.

207. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Luchiian diac partea de ocină din satul Iucşeşti, ţinutul Roman, cumpărată de la Toader, fiul lui Mihăilă din Bucium.

208. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin Stârcea satul Hrubna, cu vechile sale hotare.

209. **<1639 septembrie 1 – 640 august 31> (7148).** Vasile Lupu voievod întăreşte hotarnica locului numit Piscul Săcăturii, din afara hotarelor moşiei Costeşti, spre apus până în Iveşti, ţinând de moşia Bucureşti, <ţinutul Tutova>.

210. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Vasile Lupu voievod pentru satele Tescani şi Şerbăneşti, ţinutul Tecuci.

211. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre Gheorghe Corosteanul şi Bălăşoaia pentru un ţigan, dând câştig de cauză celui dintâi.

212. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Gheoerghie Năvrăpăscul vornic de poartă mărturiseşte că a luat patru urice de la Porumb diac, care le primise de la Focea uricar.

213. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Vasilie, Sava, şi Nicolai împreună cu tot satul Securiceni vând lui Ilie Şeptilici şi lui Gheorghiţă Şeptilici un loc din hotarul satului Nemerniceni, pentru că plătiseră o moarte de om, în locul sătenilor de acolo.

214. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148).** Agahiia, fiica Solomii, nepoata lui Toader Vrânceanu din Drăgeşti vinde <parte din satul Drăgeşti> lui Munjilă şi soţiei sale, Vărvara.

www.dacoromanica.ro

215. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)**. Hristofor, Vasâlii ş.a., fiii lui Ionaşco hotnog din Muşeteşti, mărturisesc că tatăl lor a vândut, înainte de moarte, lui Fortuna comis o parte din satul Drăgăneşti.

216. **<1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)**. Toader fraţii săi, Todosie şi Ioniţă, fiii Păcurăriţei, vând o parte din satul Boiştea.

217. **<Cca 1639 (7148) septembrie 2>**. Chicoş şetrar dă mărturie, în urma poruncii domneşti, privind hotărnicirea unei părţi din satul Dămăceni, stăpânită de răzeşii din satul Lieşti.

218. **<Cca 1639 (7148) septembrie 2>**. Marele logofăt şi Chicoş fost şetrar dau mărturie că au hotărnicit satele Lieşti, Buneşti ş.a., în hotar cu satul Dămăceni, pentru lămurirea unei pricini dintre acestea şi Roşca vornic.

219. **1639 (7148) septembrie 2**. Chicoş şetrar dă mărturie, în urma poruncii domneşti, privind hotărnicirea poienii Rătunda din satul Lieşti, pentru împresurarea căreia de către Roşca vornic sătenii se jeluiseră domnului.

220. **1639 (7148) septembrie 2**. Grăjdan cu soţia şi cu fraţii săi, fiii lui Crăciun vistiernicel din Dolheşti, vând lui Grigorie spătar o parte din satul Micleşti, cumpărată de tatăl lor de la Buhloaia cea bătrână.

221. **1639 (7148) septembrie 3**. Gheorghie, fiul lui Lupul mare vornic, dăruieşte mănăstirii Golia jumătate din seliştea Oxentiia, pe Nistru, ţinutul Orhei, pentru a fi trecuţi la pomelnic tatăl său şi rudele lor.

222. **1639 (7148) septembrie 4**. Costantin Hăugul şi Toader Hăugul vând vărului lor, Pătraşco Hăugul, o parte din satul Vădeni.

223. **<Cca 1639 (7148) septembrie 4>**. Costantin Hăugul şi fratele său, Toader Hăugul, vând lui Toader, fiul lui Gherasim, o parte din satul Vădeni.

224. **<Cca 1639 (7148) septembrie 4>**. Irina, fiica Botăi din Băşăni, mărturiseşte că a vândut lui Ionaşco şi lui Radu părţi din satul Glodeni.

225. **1639 (7148) septembrie 7, Iaşi**. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Iordache fost mare vistier un loc de şes, numit Râtul, pe Bahluieţ, fost domnesc, din hotarul Târgului Frumos.

226. **1639 (7148) septembrie 10, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ursul şi fraţilor săi, Tudor şi Gavril, părţi din satul Mohorâţi, ţinutul Tecuci, după judecata cu Ştefan Corpaci.

227. **<1639 septembrie> 10 – <1640 august> 10 (7148)**. Ioana, nepoata Solomiei, strănepoata Grebincei din Comăreşti, vinde lui Zaharia, fiul preotului Ion şi al Ilenei, nepotul Nichitei, strănepotul lui Vasilie Machidon, partea sa din satul Comăreşti, ţinutul Suceava.

228. **<Înainte de 1639 (7148) septembrie 11>**. Popa Vasilie, Parca, popa Ştefan, Toader Fleşca, Vasilie Leţea şi Ciocârlie, toţi din satul Fereşti, dăruiesc lui Racoviţă Cehan logofăt o bucată de loc lângă matca iazului acestuia.

229. **1639 (7148) septembrie 11, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea o parte din satul Moiceşti, cumpărată de la Toderaşco din Soleşti, o parte din satul Vilneşti, cumpărată de la Loghina şi de la fratele ei, Vasilie călugărul, fiii lui Bogza fost logofăt, o parte din satul Fereşti, dăruită de popa Vasilie şi alţii din acel sat, nişte vii şi un rob ţigan, cumpărat de la Necula, fiul lui Enachie din târgul Vaslui.

230. **1639 (7148) septembrie 11, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Caracaş jitnicer o parte din satul Murgeşti, pe Crasna, ţinutul Vaslui, cumpărată de la Cozma şi soţia sa, Simina, fiica lui Cârstea Pobircu din târgul Vaslui.

231. **1639 (7148) septembrie 11, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligorie şi fraţilor săi satul Vitolteşti, pe Elan, în gura Bujorului, ţinutul Fălciu, în urma judecăţii cu Mihoci şi fraţii săi.

232. **1639 (7148) septembrie 12**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavril diac partea Petrinii din satul Florinteşti, ţinutul Tutova, dăruită lui de către Nicoară, fiul lui Ignat.

www.dacoromanica.ro

233. **1639 (7148) septembrie 14, Iaşi.** Vasilie Lupu voievod împuterniceşte pe Danciul să ia zeciuiala din „pâine", fân şi tot ce s-a semănat pe părţile lui din satele Popeşti, Săcuiani şi Dăceni.

234. **1639 (7148) septembrie 15.** Gavril, fiul lui Iacob, mărturiseşte că a vândut preotului Andronic o parte din satul Părtănoşi.

235. **1639 (7148) septembrie 16.** Alecsandra, fiica Nastei, nepoata lui Ignat, strănepoata lui Mihul, vinde lui Naşcul din Muşeteşti o parte din satul Şerbăneşti.

236. **1639 (7148) septembrie 18, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan Moimăscul mare armaş părţi din satele Cogeşti, Brăila şi Bahluiani, toate în ţinutul Cârligătura, cumpărate de la Toderel diac din Cogeşti.

237. **1639 (7148) septembrie 18, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigore Susanul, Isac Mihlocean şi alţi răzeşi din satul Pribeşti, ţinutul Vaslui, în urma judecăţii cu Grigore Hermeziul din satul Tăuteşti.

238. **1639 (7148) septembrie 18, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Nicolai din Ghireni o parte din satul Cresnaleuca, pe Prut, ţinutul Dorohoi, cumpărată de la Drăguţa, fiica lui Gheorghie, nepoata Gavrilcei.

239. **1639 (7148) septembrie 19, Iaşi.** Vasile Lupu voievod scrie oamenilor din jurul satelor Costeşti şi Pietriş că a trimis pe Neniul vornic să hotărnicească aceste sate, pentru care s-a judecat Grama mare jitnicer cu Grozava păhărniceasa.

240. **1639 (7148) septembrie 21, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe egumenul şi soborul de la mănăstirea Galata de Sus să ia zeciuiala din „pâine" de pe a patra parte din satul Copăceni, pe Suhului, cumpărată de Ianache postelnic.

241. **<Cca 1639 (7148) septembrie 22>.** Pietra, fiica lui Ghiociu, şi copiii ei, Nastasia şi Apostul, vând lui Dabija pârcălab şi soţiei sale, Păscălina, o parte din satul Oleşăşti.

242. **<Cca 1639 (7148) septembrie 22>.** Murgină din Oleşăşti mărturiseşte că a vândut lui Dabija pârcălab şi soţiei sale, Păscălina, o vie din acelaşi sat.

243. **1639 (7148) septembrie 22.** Murgină şi soţia sa, Muşa, vând lui Dabija pârcălab o parte din satul Oleşăşti.

244. **1639 (7148) septembrie 25.** Arsenie vornicel mărturiseşte că în urma poruncii domneşti a hotărnicit părţile răzeşilor din satul Ivănceşti, ţinutul Putna, de pe Gîrla de Jos, precum şi vadul de moară cumpărat de mănăstirea Pîngăraţi de la Dumitru, Toader ş.a.

245. **1639 (7148) septembrie 30, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Bisericani să stăpânească satul Vânători.

246. **1639 (7148) octombrie 1.** Vasile Lupu voievod scuteşte pe Pavel, morarul Mitropoliei, de toate dările.

247. **1639 (7148) octombrie 1.** Zaharia din Vivoreni, ginerele Teclei, vinde lui Furtună mare comis o parte din satul Drăgăneşti, ţinutul Roman, cu săpături, loc de prisacă şi vad de moară în Siret.

248. **1639 (7148) octombrie 5, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt jumătate din seliştea Colobanţi, pe Miletin, un loc de moară în Miletin, şi părţi din satul Căbiceni, ţinutul Dorohoi.

249. **1639 (7148) octombrie 8, Iaşi.** Ionaşco Ghizdavăţ, Ionaşco, fiul lui Sava, şi Condre din satul Luceni vând lui Ianache pitar partea lor din satul Petreşti.

250. **1639 (7148) octombrie 11, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pană fost vornic o prisacă din hotarul târgului Suceava, din ţarina Arenilor, în urma judecăţii cu Frangole stolnic.

251. **1639 (7148) octombrie 12, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Malcoci fost pitar o bucată de loc din hotarul satului Călimani, în urma judecăţii cu călugării de la mănăstirea Bisericani.

www.dacoromanica.ro

252. **1639 (7148) octombrie 15, Gârleşti.** Lazor din Durăşti cumpără de la fraţii Boia, Movilă şi Manea o parte de moşie, de la moara Boei până în vadul Şerbăneştilor.

253. **<Cca 1639 (7148) octombrie 15>.** Lazor cumpără de la Boia, Movilă şi Manea o parte de ocină din Şerbăneşti.

254. **1639 (7148) octombrie 16.** Pepelea Cireş iuzbaşa din Balomireşti, pe Gârla Putnei, dăruieşte mănăstirii Secul o vie din satul Căpoteşti, pentru pomenire.

255. **1639 (7148) octombrie 20, Ceaplinţi.** Pavel Ureche fost medelnicer dăruieşte mănăstirii Secul o prisacă de stupi şi o jumătate de heleşteu din satul Brătuleşti, pentru pomenire.

256. **<1639 (7148)> octombrie 22, Costeşti.** Oameni buni şi bătrâni din jurul satelor Costeşti şi Pietriş dau mărturie, împreună cu Neniul vornic, trimis de domn, pentru hotarele acestor sate, în urma judecăţii dintre Grozava şi Grama mare jitnicer.

257. **1639 (7148) octombrie 25, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vânători de la Piatra, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ, în urma judecăţii cu Ionaşco Boldescul.

258. **1639 (7148) octombrie 25, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Bosco o vie de lângă Poiana Vlădicăi, cumpărată de la Ionaşco Pascal.

259. **1639 (7148) octombrie 27, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bisericani satul Vânători de la Piatra, pe Bistriţa, ţinutul Neamţ, în urma judecăţii cu Ionaşco Boldescul.

260. **1639 (7148) octombrie 28, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte cămănarilor de la Huşi „să lase în pace" două crâşme mici, un cojocar şi un meserciu ai Episcopiei de Huşi.

261. **1639 (7148) octombrie 30, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grama jitnicer o parte din seliştea Bădeşti din hotarul satului Pietriş, în urma judecăţii cu Grozava Strătoaie.

262. **1639 (7148) noiembrie 1, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Apostol Catargiul mare postelnic satul Peştera, care s-a numit Movilova, ţinutul Orhei, fost domnesc, ascultător de ocolul târgului Orhei.

263. **1639 (7148) noiembrie 1, Iaşi.** Vasile Lupu voievod, „domn al Moldovei şi Ţării Româneşti", dăruieşte lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea satul Stănileşti, pe Prut, ţinutul Fălciu, care a fost danie unchiului său, Ionaşco Cehan fost vornic, de la Ştefan Tomşa voievod, dar după moartea sa, domnul a anulat-o satul devenind iarăşi domnesc.

264. **1639 (7148) noiembrie 8, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin şi Saftei, fiii lui Ionaşco Vrabie, o parte din satul Rădeni, în urma judecăţii cu vara lor, Aniţa, fiica Vrăbioaei postelniceasa.

265. **1639 (7148) noiembrie 12, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco din Mărişeşti un loc de prisacă, cu livadă şi poiană, pe Zeletin, ţinutul Tecuci, dăruit de Angheluşa, soţia lui Chicoş postelnic, fiica lui Calin fost medelnicer.

266. **1639 (7148) noiembrie 12, Focşani.** Vasile Lupu voievod, „domn al Moldovei şi Ţării Româneşti", porunceşte vătămanului şi sătenilor din Stănileşti „să asculte" de Racoviţă Cehan logofăt al doilea, căruia i-a dăruit satul.

267. **1639 (7148) noiembrie 24.** Todosia Nicoricina vinde o parte din <satul Ghitcăuţi, ţinutul Dorohoi>.

268. **1639 (7148) decembrie 5.** Toader, fiul lui Anton, vinde lui Mârzac postelnic o parte din ocina sa.

269. **1639 (7148) decembrie 8, Scânteia.** Alexandra, nepoata Armeancăi, dăruieşte nepoatei sale, Măricuţa, fiica lui Ursul, preotul domnesc din Scânteia, partea sa de ocină din satul Popeşti.

270. **<Cca 1639 (7148)> decembrie 14.** Angelina Irimicioaia din Morozani şi fiul ei, Costandin, nepotul lui Pătraşcu vătaf de Cobâlca, vând lui Ionaşco Rusul vornic partea lor dintr-un heleşteu din gura văii Cociorvii.

www.dacoromanica.ro

271. **1639 (7148) decembrie 28.** Papa Grigorios psalt mărturiseşte că a împrumutat 250 de aspri lui Moise Movilă voievod, care i-a dat în schimb satul Docolina, iar Furtună comis, care avea o parte din acel sat, l-a răscumpărat .

272. **1639 (7148) decembrie 31, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie precum Candachia, fiica lui Cârstian fost pivnicer, şi fiul ei, Simion, au dat lui Iordachi mare vistier jumătate din satul Plopeşti, ţinutul Neamţ, cu iaz, în schimbul unei jumătăţi din satul Giurgeşti, pe Şomuzul Puturos, ţinutul Suceava.

273. **<Cca 1640 (7148/7149)>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Corosteanul mai mulţi ţigani.

274. **<Cca 1640 (7148/7149)>.** Mihăilă, nepotul lui Nan, dă mărturie că partea de loc de la Nan este a mănăstirii Tazlău, dezminţind pretenţiile de stăpânire ale altora.

275. **<Cca 1640 (7148/7149)>, 6.** Dănăilă şi soţia sa, Ana, fiica Damaschinei, nepoata lui Hlăbaşco, vând lui Gavril Pascal o parte din satul Rădeşti.

276. **<Cca 1640 (7148) – 1645 (7154)>.** Danil şi soţia sa, Nastasia, fiica lui Crăciun, dăruiesc partea lor din satul Vlăcovicesti lui Caracaş jitnicer, pentru pomenire.

277. **<1640 (7148) – 1645 (7154)>.** Nestora, fiica lui Iacob, nepoata lui Bacoş, vinde mănăstirii Secul şi egumenului Ghedeon partea ei de moşie din satul Cofeşti.

278. **<Cca 1640 (7148) – 1648 (7157)>.** Vartic fost vornic dă mărturie hotarnică pentru partea lui Ionaşco Bâţe din satul Tâmpeşti, pe Pereschiv.

279. **<1640 (7148) – 1648 (7157)>.** Grosul vornic de Sineşti dăruieşte lui Ştefan căpitan un „pământ".

280. **<1640 (7148) – 1654 (7162)>.** Bejan Gheuca şi Efrem, vornicei de Bârlad, şi alţi boieri şi negustori dau mărturie că Toader, fiul lui Sitar din Vâşteleşti, Ionaşco diac şi alţi răzeşi de acolo au plătit 7 meşteri pentru iezirea unui heleşteu în timp de 7 săptămâni, în satul Şerbăcheşti, pe Bogdana, hotărând ca numai ei să aibă drept de folosire a acestuia.

281. **<1640 ianuarie 1 – august 31> (7148).** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Prăjescul medelnicer o parte din satul Văscani, cumpărată de la Păscălina, Tofana, Nastasia şi Mărica, surorile lui Ionaşco Clapod.

282. **1640 (7148) ianuarie, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Pătraşco Başotă fost logofăt să stăpânească părţile de ocină din satul Ciohoreni, cumpărate de la Gavril Ferâie, Ionaşco ş.a.

283. **1640 (7148) ianuarie 4, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Jos seliştea Ştiuca, pe Căinari, ţinutul Soroca, între Balota şi Lozile, în urma judecăţii cu Irimiicea, fiul lui Gheorghe, şi rudele sale.

284. **<Cca 1640 ianuarie – decembrie (7148-7149)> 6.** Ionaşco Costiceanul vinde o parte din satul Şopârleni.

285. **1640 (7148) ianuarie 8.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Humor toate părţile din satul Dersca, dăruite de Ionaşco Stroici, fiul lui Lupul Stroici logofăt.

286. **1640 (7148) ianuarie 8.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Humor să stăpânească părţile din satul Derzsca, care au fost ale lui Lupul Stroici logofăt.

287. **1640 (7148) ianuarie 14, Iaşi.** Arvasiia, fiica Cătălinei, nepoata Măricăi, strănepoata Anghelinei Goia, vinde unchiului ei, Gligoraşco Goia părţi din satele Doljeşti şi Fârţeşti, ţinutul Roman.

288. **1640 (7148) ianuarie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Gheorghie Catargiul pârcălab să stăpânească satul Cobâliia, ţinutul Soroca.

289. **<După 1640 (7148) ianuarie 20>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt stăpânirea satelor Cobâlia şi Balamuteni, ţinutul Soroca, anulând stăpânirea lui Gheorghe Catargiul pârcălab.

www.dacoromanica.ro

290. **1640 (7148) ianuarie 29, Iaşi**. Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Grigorie postelnic două sălaşe de ţigani.

291. **1640 (7148) ianuarie 31**. Mitrofan fost episcop de Roman dă mărturie că satul Napadova, pe Nistru, ţinutul Soroca, este al mănăstirii Dragomirna, dăruit de doamna Safta după moartea lui Ieremia Movilă voievod.

292. **1640 (7148) februarie 5**. Anuţa şi sora sa, Rusca, fiicele lui Ioniţă vătaf, cu fiii lor vând lui Iorga cămăraş, jumătate de vad de moară pe Gîrla Putnei de Jos, în hotarul satului Făureni.

293. **1640 (7148) februarie 11, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei baia care îi aparţine.

294. **1640 (7148) februarie 13, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iorga cămăraş seliştea Cerlena, la Nistru, de la gura Văii Utmanouca până la izvor, care este într-un hotar cu Voroncăuţi, ţinutul Soroca, cu loc de două mori la vadul Voroncăuţilor, cumpărată de la Ionaşco Hrincovici, fiul Nastasiei, şi de la rudele sale, toţi nepoţii lui Gliga Hrincovici.

295. **1640 (7148) februarie 16**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Costantin Ciogolea pârcălab şi cneaghinei sale, Ileana, satul Terneuca, sub Făget, ţinutul Cernăuţi, cumpărat de la Ion Ciolpan, fiul Antemiei, nepotul lui Ionaşco Ghenghea fost mare logofăt, a treia parte din satul Calafeteşti, pe Horaeţ, ţinutul Suceava, cu a patra parte din iazul Iurghiciul, cumpărată de la Ionaşco, Gligorie Urmeziul şi Savin, şi sora lor, Magda, fiii lui Toader Urmeziu, trei fălci de vie la Cotnari, în Dealul Domnesc şi o vie în Dealul Porcului, cumpărate de la Turcu stolnic şi cneaghina sa, Irina, precum şi de la alţii.

296. **1640 (7148) februarie 20, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iordache mare vistier două părţi din vatra satului Păşcani, cumpărate de la Toader Herţescul.

297. **1640 (7148) februarie 25**. Farmachi fost vornic copiii şi rudele sale vând lui Iorga cămăraş o parte din satul Mărceşti, pe Siret, ţinutul Tecuci.

298. **1640 (7148) februarie 25**. Angheli, fiul lui Ionaşcu Susanu, cu fraţii şi rudele sale vând lui Iorga cămăraş o parte din satul Mărceşti, pe Siret, ţinutul Tecuci.

299. **1640 (7148) februarie 26, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco din Epoteşti a patra parte din acest sat, cumpărată de la Cârstea şi Eremiia Dracea şi Năstasca, fii Elincăi Drăceoae, nepoţii lui Rugină.

300. **1640 (7148) februarie 28**. Grama mare jitnicer, Enache mare pitar şi alţi boieri dau mărturie că Simion Sprânceană, fiul lui Ionaşco Sprânceană, nepotul lui Gavril Sprânceană paharnic, a vândut lui Stratulat agă o parte din satul Dăneşti, ţinutul Fălciu.

301. **1640 (7148) martie 1, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iorga cămăraş părţile din satul Mărceşti, cumpărate de la Farmache fost vornic ş.a.

302. **1640 (7148) martie 1, <Iaşi>**. Vasile Lupu voievod pentru satul Voineşti, ţinutul Cârligătura.

303. **1640 (7148) martie 2, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iordache mare vistiernic două părţi din satul Dumeşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui, cumpărate de la Gheorghie Ştefan fost postelnic, fiul lui Dumitraşco Ştefan fost mare logofăt, şi altă parte din acelaşi sat, cumpărată de la Mihail Furtună fost comis.

304. **1640 (7148) martie 4**. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sfântul Ioan cel Nou satul Rădeşti, pe Prut, ţinutul Iaşi.

305. **1640 (7148) martie 6**. Marii boieri dau mărturie pentru stăpânirea lui <I>orga cămăraş asupra satului Budeşti, numit şi Brehna, pe Bârlad, ţinutul Tecuci, şi a satului Bârlădeni, cumpărat de la Gheorghi mare vornic.

306. **<Cca 1640 (7148) martie 6>**. Ionaşco Bâţea dăruieşte lui Necula fost vornic o jumătate din satul Măciucaşi.

307. **1640 (7148) martie 6**. Bâţea din Tăbăceşti şi fratele său, Tudorachi, vând lui Necula fost vornic o parte din satul Măciucaşi.

www.dacoromanica.ro

308. **1640 (7148) martie 9, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte stăpânirile lui <I>orga cămăraş.

309. **1640 (7148) martie 9, <Iaşi>.** Neagu cu soţia lui, Răzmărada, şi fiii lor vând lui Pană Şchiopul o casă cu loc pe Uliţa Nouă, din Iaşi.

310. **1640 (7148) martie 11.** Vasile Lupu voievod judecă pricina dintre răzeşii din Braviceni şi cei din Târzieni pentrul o baltă cu peşte, numită Briahnova, cu heleşteu şi cu moară pe Răut, dând câştig de cauză celor din urmă.

311. **1640 (7148) martie 11, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că Irina şi Ştefan, fiii lui Lupul, ş.a. rude ale lor din Suceava, nepoţii Irimiicăi, strănepoţii lui Crimca, au vândut lui Toma mare stolnic părţile lor din satele Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, Verşeşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, părţi de vie la Cotnari, în dealurile Asânul şi Mândru şi părţi din Murgoceşti, ţinutul Neamţ.

312. **1640 (7148) martie 11, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie precum Costantin cu soţia lui, Nastasia, ş.a. din Suceava, nepoţii lui Onciu, strănepoţii lui Crimca, au vândut lui Toma mare stolnic părţile lor din satele Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, Verşeşti, pe Cracău şi Murgoceşti, ţinutul Neamţ, şi părţi de vie la Cotnari, pe dealurile Asânul şi Mândrul.

313. **1640 (7148) martie 11, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că Ana şi Ionaşco, fiii Măricăi din Suceava, strănepoţii lui Crimca, ş.a. au vândut lui Toma mare stolnic părţile lor din satele: Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, Verşeşti, pe Cracău şi Murgoceşti, ţinutul Neamţ, şi părţi de vie la Cotnari pe dealurile Asânul şi Mândrul.

314. **1640 (7148) martie 11, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că Gavrilcea, fiul lui Ştefan, strănepot lui Crimca, din Suceava, a vândut lui Toma mare stolnic, părţi din satele, Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, Verşeşti, pe Cracău, şi Murgoceşti, ţinutul Neamţ, şi părţi de vie la Cotnari, pe dealurile Asânul şi Mândrul.

315. **1640 (7148) martie 11, Obârşie.** Tăbuci călugăr vinde lui Pricopie şi soţiei sale o „delniţă" de fân de opt prăjini, la Pârâul Dzinelor.

316. **1640 (7148) martie 12, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Coste de Lucavăţ două părţi din satul Ivancăuţi, ţinutul Cernăuţi, una primită în schimb de la Agapia preoteasa, fiica lui Drăgşan, pentru o parte din satul Stăneşti şi cealaltă cumpărată de la Andonie de Ivancăuţi.

317. **1640 (7148) martie 19, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lu Toma mare stolnic părţile din satele, Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, jumătate din satul Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, Verşeşti şi Murgoceni, pe Cracău, ţinutul Neamţ, şi vii la Cotnari, pe dealurile Asânul şi Mândrul, cumpărate de la Ana şi Ionaşco, fiii Măricăi preoteasa, şi de la rudele acestora, toţi strănepoţi ai lui Crimca din Suceava.

318. **1640 (7148) martie 19, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţile din satele Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, jumătate din satul Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, satele Verşeşti şi Murgoceşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, şi vii la Cotnari pe dealurile Asânul şi Mândrul, toate cumpărate de la Gavrilcea, fiul lui Ştefan, strănepotul lui Crimca din Suceava.

319. **1640 (7148) martie 19, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţi din satul Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, jumătate din satul Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, satele Verşeşti şi Murgoceşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, şi vii la Cotnari, pe dealurile Asânul şi Mândrul, toate cumpărate de la Costantin şi soţia sa, Nastasiia, fiica lui Oanciu Parţuc, din Suceava şi de la rudele lor , toţi urmaşii lui Crimca, din Suceava.

320. **1640 (7148) martie 19, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic parte din satul Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, jumătate din satul Lopatinţi, pe Vilia Mare, ţinutul Hotin, satele Verşeşti şi Murgoceşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, şi vii la Cotnari, pe dealurile Asânul şi Mândrul, toate cumpărate de la Irina şi Ştefan, fiii lui Lupul, şi de la rudele lor, toţi urmaşi ai lui Crimca din Suceava.

www.dacoromanica.ro

321. **1640 (7148) martie 27, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Năstasie din Vicoleni şi soţiei sale, Ghiervasiia, părţi din satul Vicoleni, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, şi parte din satul Pomârla, cumpărate de la Axenia, Ionaşco şi Vărvara, fiii Sofroniei, nepoţii lui Creţul.

322. **1640 (7148) martie 28, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod dăruieşte mănăstirii Trei Ierarhi satele, Fărcăşeni, pe Siret, ţinutul Roman, fost domnesc ascultător de ocolul târgului Şchei, Avrămeni şi Coiceni, ţinutul Iaşi, foste ale doamnei Theodosia, şi Căcăceni, ţinutul Soroca, cumpărat de la Savin Prăjescul, vii la Cotnari, în Valea lui Irimia, la Iaşi, la Miroslava, şi în Dealul Dricul, la Huşi, precum şi patru sălaşe de ţigani.

323. **1640 (7148) martie 28, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Bistriţa un loc cu vie din târgul Bacău cu schit şi prisacă şi un alt loc din satul Lucăceşti, pentru care se judecase cu Tofăneasa Săchiloaie, cu Verdeş cu Găbăreştii şi cu alţi răzeşi ai lor, ambele hotărnicite de Ionaşcu Roşca vătaf.

324. **1640 (7148) martie 30, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Apostol Catargiul mare postelnic satul Peşterea, care s-a numit Movilova, ţinutul Orhei, fost domnesc, ascultător de ocolul târgului Orhei.

325. **1640 (7148) martie 30, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger şi soţiei sale, Marica, fiica Nastasiei, nepoata lui Gliga Hrincovici, şi rudelor lor satele Vâşnovăţ şi Rădăuţi, pe Prut, ţinutul Soroca, jumătate din satele Cochiujna, pe Vilovăţ, ţinutul Dorohoi, şi Păcalouţi, pe Apa Neagră, ţinutul Orhei, şi a patra parte din satul Melenteuţi, de asemenea pe Apa Neagră, în acelaşi ţinut, iar numai lui Dumitraşco Fulger şi soţiei sale părţi din satul Ţinteni, pe Soloneţ, ţinutul Soroca, şi a patra parte din satul Voroncăuţi.

326. **<Înainte de 1640 (7148) martie 31>.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Trei Ierarhi din Iaşi satele Răchiteni, Temeşeni şi Iugani, cu mori pe Siret, cu bălţi de peşte ş.a.

327. **<Înainte de 1640 (7148) martie 31>.** Anghelina, fiica lui Mihail Manţul şi fiii ei vând lui Gligorie postelnic partea lor din satul Mânţăşti.

328. **1640 (7148) martie 31, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dăruieşte lui Grigorie pastelnic şi fraţilor săi, Dumitraşco, ş.a. părţi din satele Fâşcani, pe Crasna, cumpărate de tatăl lor, Ionaşco diac şi părţi din satul Bozieşti, ţinutul Tecuci, şi două sălaşe de ţigani; îi întăreşte numai lui Grigorie postelnic, părţi din satele Berindieşti, Micleşti, Budugani, pe râul Vaslui, şi Mânţeşti şi Pocişani; şi numai lui Dumitraşco părţi din satele Ciboteşti, numit şi Blăjeşti şi Mânţeşti.

329. **1640 (7148) martie 31, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic toate părţile cumpărate în satele Tupilaţi şi Bădeşti, pe Moldova, ţinutul Suceava.

330. **1640 (7148) aprilie 2.** Mărica şi surorile sale, Nastasiia şi Stanca, fiicele lui Precop, mărturisesc că au vândut lui Andoca o parte din satul Petreşti, iar pentru că au primit un preţ mai mare i-au mai dat şi părţi din satele Mogoşeşti şi Chiujdeşti.

331. **1640 (7148) aprilie 10, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru fost vornic o parte din satul Codăeşti, ţinutul Vaslui, cu moară şi cu vaduri de moară pe Cuţitna şi pe Dobrovăţ, în urma judecăţii cu Vasilie Purcel şi fraţii acestuia, fiii lui Dumitru Purcel.

332. **1640 (7148) aprilie 10, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte scutirea de dări acordată poslușnicilor Mitropoliei Sucevei, pentru muncile efectuate la Poiana Vlădicăi de lângă Iaşi.

333. **1640 (7148) aprilie 11, Iaşi.** Vasile Lupu voievod dăruieşte mănăstirii Dobrovăţ mai mulţi ţigani, interzicând slugilor hătmăneşti şi juzilor de ţigani să le ia dări.

334. **1640 (7148) aprilie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Neamţ satul Drăgăneşti şi poiana numită Brustura, cu moară pe Cracău, ţinutul Neamţ, în urma judecăţii cu Damaschin, cu Gheorghiţă şi cu alţi răzeşi ai lor.

335. **1640 (7148) aprilie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Dumitru chihaie din Dumbrăviţa să aleagă lui Ştefan căpitan părţile din acelaşi sat.

336. **1640 (7148) aprilie 15, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan Moimăscul mare armaş şi soţiei sale, Erina, o parte din satul Cucuteni, ţinutul Cârligătura, dăruită acesteia

www.dacoromanica.ro

de fratele ei Vasilie Banul vistier, fiul lui Pătraşco Banul, şi o parte din satul Bărboşi, dăruite de Maximiian Banul, fiul lui Pătraşco Banul, precum şi părţi din satele Lucăceni, Boiani şi Puţuri, ţinutul Iaşi, cumpărate de la Dumitraşco Bantăş, fiul lui Nicoară Bantăş.

337. **1640 (7148) aprilie 18, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Corui fost comis o parte din satul Făureni, lângă Băicani, cu iaz şi cu loc de prisacă, în urma judecăţii cu Andrei, ginerele lui Lazor şetrar, de la care o cumpărase.

338. **<Înainte de 1640 (7148) aprilie 19>.** Bace, fiul lui Arvasie, mărturiseşte că a vândut lui Corui comis o parte din satul Buneşti.

339. **<Înainte de 1640 (7148) aprilie 19>.** Gheorghe şi soţia sa, Iona, nepoata Paravei din satul Colfăşeni, mărturisesc că au vândut lui Corui comis şi soţiei acestuia, Alexandra, partea lor din acelaşi sat.

340. **1640 (7148) aprilie 19, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Corui comis şi soţiei acestuia, Alexandra, părţi din satele Colfăşeni, ţinutul Tutova, cumpărate de la Ghiorghie şi de la rudele acestuia, şi părţile din satul Buneşti, ţinutul Tecuci, cumpărate de la Bace, fiul Arvasiei.

341. 1640 (7148) aprilie 20, Iaşi. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Dumitraşco fost stolnic să aleagă mănăstirii Bisericani partea din satul Românești cumpărată de la Corciobăneşti.

342. **1640 (7148) aprilie 21. <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neniul vornic de gloată parte din satul Hălăseni, ţinutul Neamţ, după judecată cu Todiriţă de Muşeteşti.

343. **<Înainte de 1640 (7148) aprilie 22>.** Anisia, fiica Nastei, nepoata lui Duma din Prigorceani, cu fiul său, Chirilă, şi cu fiica sa, Mierla, vând lui Apostol Cehan partea lor din satul Prigorceni.

344. **1640 (7148) aprilie 22, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Apostol Cehan părţi din satul Prigorceni, cumpărate de la Anesia, fiica Nastei, nepoata lui Duma şi de la alţii; şi părţi din satul Orăşeni, ţinutul Cernăuţi, cumpărate de la Vasilie Boldişor, Orâş, Stamati, Ivaşco ş.a, toţi nepoţii lui Stratul ceaşnic; şi altele din satul Rătedze, ţinutul Tutova, cumpărate de la Vasile Boldişor şi de la Oräş, fiul lui Bolea; precum şi părţi din satul Poeneşti.

345. **1640 (7148) aprilie 22, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ştefan Cărcos o parte din satul Răspopeni, pe Răut, ţinutul Soroca, dăruită lui de Nastea, fiica Drăgălinii Văscăneasa.

346. **1640 (7148) aprilie 24, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gheorghie Roşca fost vistier să cerceteze pricina dintre Condrea Malici, ginerele lui Drăgan Şepteş, cu Buţurca ş.a. pentru satul Şepteşeni, ţinutul Cârligătura şi să afle din zapisul deţinut de Ionăşel cine a vândut un loc din acelaşi sat lui Ureche mare vornic.

347. **1640 (7148) aprilie 24, <Iaşi>.** Vasile, fratele lui Ilea, vinde mănăstirii Aron Vodă o vie din Vacota, pentru pomenirea părinţilor săi.

348. **1640 (7148) aprilie 27, Iaşi.** Cârstea blănar din târgul Iaşi, cu soţia sa, Varvara, şi cu fiul său, Lupul, vând lui Enache blănar un loc între cel al lui Cadiul şi locul lui Ţanea, cumpărat de la Ştefan.

349. **1640 (7148) aprilie 28, <Iaşi>.** Vârvăruţa, soţia lui Pană armăşel, cu fiii săi, vând lui Carp, popa de la biserica din Iaşi a lui Iordachi vistiernic, ocina lor din satul Horileşti, ţinutul Cârligătura.

350. **1640 (7148) mai 6.** Izvod cu documentele Mariei stolniceasa, soţia lui Toader Boul vistiernic, privitoare la stăpânirea satelor Hruşeva, Lăţcani ş.a.

351. **1640 (7148) mai 7, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Condre hotnog să stăpânească, ca despăgubire, partea lui Ioan şi a Todosiei din satul Vertepul.

352. **1640 (7148) mai 7, Iaşi.** Andrei Grebencea dă lui Toderaşco logofăt parte din satul Buoreni, pe Moldova, în schimbul unei jumătăţi din satul Loitreni, pe Ciuluc, ţinutul Orhei, şi a 30 de galbeni.

www.dacoromanica.ro

353. **<Înainte de 1640 (7148) mai 8>**. Ionaşco, fiul lui Lupu fost cupar, mărturiseşte că tatăl său, împreună cu Stratul Bolea fost paharnic, a vândut, fără drept, jumătate din satul Răvăcani, ţinutul Roman lui <Dumitru> Buhuş fost vistier, şi, prin urmare, el a schimbat cu acesta din urmă partea sa din satul Obrejeni o jumătate din partea înstrăinată.

354. **1640 (7148) mai 8, Iaşi**. Marii boieri dau mărturie că Andrei Grebencea a dat lui Toderaşco logofăt al treilea parte din satul Boureni, pe Moldova, ţinutul Suceava, primind în schimb jumătate din satul Loitreni, pe Ciuluc, ţinutul Orhei, şi 30 de galbeni.

355. **<După 1640 (7148) mai 8, Suceava>**. Pârcălabii de Suceava şi alţi târgoveţi dau mărturie, în urma poruncii domneşti, privind partea lui Pană vistier din satul Boureni.

356. **1640 (7148) mai 14**. Maftei şi fratele său, Loghin vînd lui Gheorghie Buţul o parte din satul Bucureşti, lângă Bistriţa, ţinutul Neamţ, şi un loc de prisacă la apa Orbicului.

357. **<Înainte de 1640 (7148) mai 18>**. Mărturie privitoare la alegerea unor părţi de moşie din iazul lui Carabăţ, partea lui Maftei, moştenită de la bunicul său, Cămârzan.

358. **1640 (7148) mai 18**. Marii boieri dau mărturie că Gavril şi soţia lui, Vărvara, dăruiesc lui Darie şi surorii sale, Ghina, fiii lui Carabăţ pârcălab, părţi din satele Ciuciuleni şi Volosăni, cu două vaduri de moară pe Târnuşa şi din satul Drăguşeni.

359. **1640 (7148) mai 18, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş mare logofăt o parte din satul Borişce, numit Cerlena Mică, ţinutul Hotin, cumpărată de la Nastasia, soţia lui Vasilie Cerlinovschi.

360. **1640 (7148) mai 18**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Darie şi surorii sale, Ghina, părţile din satele Ciuciuleni, Voloseni şi Drăguşeni, dăruite lor de Gavril şi soţia lui, Varvara.

361. **1640 (7148) mai 18, Iaşi**. Vasile Lupu voievod judecă pricina lui Mătiiaş Sturdza cu Burlan şi Simion pentru satul Sămăşcani, hotărând, în urma mărturiei de împărţire a lui Niţul fost vornic şi Gligorie de Ciohoreni, ca primul să stăpânească jumătate de sat, iar ceilalţi doi altă jumătate.

362. **1640 (7148) mai 18, Iaşi**. Ghiorghie, fiul lui Miron, nepotul lui Ciolpan şi fratele Nastasiei, dăruieşte lui Ionaşco vătaf o parte din satul Săpoteni, pentru sufletul său şi al părinţilor săi, şi-i vinde o altă parte din acelaşi sat.

363. **<1640 (7149)> mai 22**. Grigore Bogdan, Popăscul şi Dănilă, fiul lui Rugină, mărturisesc că au luat de la Ieremia, fratele lui Dabija, 7 galbeni, rămânând să mai ia încă 12 galbeni, pentru că i-au vândut partea Bogdăneştilor din satul Câmpuri.

364. **1640 (7148) mai 27, Suceava**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Tăutul logofăt să „ţină" şapte părţi din satul Călineşti, pe Moldoviţa, ţinutul Suceava, cumpărate de la Ionaşco Stroici.

365. **1640 (7148) mai 29, Suceava**. Vasile Lupu voievod porunceşte lui Gheorghie Boţul, în urma plângerii călugărilor de la mănăstirea Pângăraţi, să restabilească şi să stâlpească hotarul mănăstirii dinspre unguri.

366. **1640 (7148) mai 29**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Pângăraţi să-şi apere hotarul braniştii împotriva celor care fac braconaj.

367. **1640 (7148) iunie**. Soţia lui Luca vătaf de aprozi, fiica lui Costantin din Dolheşti, mărturiseşte, înainte de moartea sa, că uricul, pentru locul din Dolheşti al soţului ei, a fost furat dintr-o ladă ascunsă în prisacă.

368. **1640 (7148) iunie 1, Iaşi**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Nechita, fiul lui Ştefan din Tohileni, să stăpânească ocina cumpărată de tatăl său în satul Jolchijeni.

369. **1640 (7148) iunie 1, Suceava**. Gligorie Pisoschi, Ieremia Murguleţ ş.a. dau mărturie că Merla Steţicoae din Liteni cu fiica ei, Antimia şi ginerele ei, Gheorghi Corosteanul, au vândut lui Gavril Cocriş o parte din satul Pănureşti.

370. **<După 1640 (7148) iunie 1>**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavril Cocriş a patra parte din satul Pănureşti.

www.dacoromanica.ro

371. **1640 (7148) iunie 3**. Onciul Iurașcovici, Isac Cocoranul și Gliguța, ginerii lui Lența și Dumitrașco, nepotul lui Lența, mărturisesc cum au împărțit moșiile rămase de la Lența și soția lui, anume; satul Horoșăuți, jumătate din satul Iurcăuți, a patra parte din satul Babin, precum și părți din satele Boianciuc, Doroșăuți, Vasileu și Costești.

372. **1640 (7148) iunie 5, Suceava**. Vasile Lupu voievod întărește popii Larion o parte din satul Răteşti, răscumpărată de el de la Lupul aprod, în urma judecății cu Pânteleiu, fiul lui Ionașco Berchiu, cu ginerele său, Isac, și cu sora sa, Antimia.

373. **1640 (7148) iunie 8, Suceava**. Vasile Lupu voievod scrie lui Toader diac din Stănislăveşti să restabilească hotarul satului Răuceşti, al lui Gheorghi Boțu, încălcat de satele Zmeieşti și Borceşti.

374. **1640 (7148) iunie 9, Iași**. Vasile Lupu voievod poruncește slugilor sale, Vasilie Bran și lui Ion, să aleagă partea lui Ghiorghie din satul Băloșești.

375. **1640 (7148) iunie 9**. Ureche și soția sa, Frăsina, vând mănăstirii Pângărați partea lor dintr-un vad de moară pe Gârla Putnei de Jos și o parte din satul Mogești.

376. **1640 (7148) iunie 15**. Vasile Lupu voievod întărește lui Ștefan din Tulești, fiul popii Andronic, și rudelor sale o parte din satul Cârsteștii din Deal, cumpărată de la Vasile, ș.a., precum și o parte din același sat, dăruită numai lui de Ichim, soțul Anghelinei.

377. **<Cca 1640 (7148) iunie 15, Țifești>**. Protasiia, fiica lui Nasoe din Țifești, și soțul ei, Iftodie, dăruiesc două vii și partea lor din satul Țifești, lui Partenie, egumenul de la mănăstirea Pângărați, pentru a fi trecuți la pomelnic ei împreună cu părinții lor.

378. **1640 (7148) iunie 15, Țifești**. Protasiia, fiica lui Tudosie, nepoata lui Ion Năsoie și a Dobrei, soția lui Miftodie, dăruiește părintelui Partenie de la mănăstirea Bisericani, parte din satul Țifești, pe Putna, numită La Pravulcești, însă via din deal și din țarină va intra în stăpânirea mănăstirii după moartea donatoarei.

379. **<1640 (7148)> iunie 22**. Tănasie vornic de gloată recunoaște că a dat mărturie mincinoasă în timpul judecății cu Neniul vornic pentru stăpânirea țiganului Lupul Cobâleanu.

380. **<Cca 1640 (7148) iunie 27>** Anghenia, soția lui Petrea căpitan, dăruiesc părțile lor din satul Lălești, mănăstirii Dobromirna, pentru pomenirea lor și a părinților.

381. **1640 (7148) iunie 27**. Petrea căpitan și soția sa, Anghenia, dăruiesc mănăstirii Pângărați partea lor dintr-un vad de moară din satul Ivănceşti, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

382. **1640 (7148) iunie 29**. Ion Gefir vinde lui Costantin Ciobanul paharnic, părțile sale din satul Bucureşti, pe Bistrița, ținutul Neamț, cu loc de prisacă în gura Coșcăului, pe care le avea de la nepoții săi, Maftei și Loghin, cărora le-a plătit o datorie.

383. **1640 (7148) iulie 4, Iași**. Marii boieri dau mărturie că nepoții și strănepoții lui Gavril Borvină ș.a. au vândut lui Iorga cămăraș, lui Dumitru Roșca vornic de Botoșani și Vișan vornic de Iași, părți din satul Bereşti, pe Prut, ținutul Iași.

384. **1640 (7148) iulie 4, Iași**. Vasile Lupu voievod întărește lui Iorga cămăraș jumătate din satul Bereşti, ținutul Iași, pe Prut, iar lui Dumitru Roșca ureadnic de Botoșani și lui Vișan ureadnic de Iași, cealaltă jumătate, ambele cumpărate de la nepoții lui Gavril Borvină, Ilie șetrărel ș.a. precum și de la popa Ionașco din Iași.

385. **1640 (7148) iulie 5, Iași**. Vasile Lupu voievod întărește lui Vasilie Banul mare medelnicer și lui Eremiia Murguleț satul Hăsnășeni, ținutul Cârligătura.

386. **1640 (7148) iulie 6, Iași**. Vasile Lupu voievod poruncește lui Condrea de Andrieșeni să oblige pe răzeșii din Răspeni să-și mute casele de pe locul lui Costantin de Puțichioaia, pe locurile lor.

387. **1640 (7148) iulie 7, Iași**. Vasile Lupu voievod întărește lui Ilea și rudelor sale a patra parte din satul Șeptișeni, ținutul Cârligătura, în urma judecății cu Condrea Malici de acolo.

www.dacoromanica.ro

388. **1640 (7148) iulie 8, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader părţi din satele Călimăneşti şi Tămăşeni, în urma judecăţii cu Sora şi fiii ei.

389. **1640 (7148) iulie 8.** Grozava, Măricuţa, Miron şi Magda, copiii lui Dumitru Lenţea şi ai Antimiei, mărturisesc cum şi-au împărţit satele Horoşăuţi, Vasilău, Stepanovca ş.a, rămase de la părinţii lor.

390. **1640 (7148) iulie 9, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că şi-au împărţit Gheorghe Roşca vistier, Tănasie fost vornic şi Sturdzea, ginerii lui Vasile Mihăilescul, şi Ionaşco, fiul acestuia, a părţilor din satele: Drăguşeni, Oglindeşti, Zăvoiani, Negreşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui, şi Iurceşti, pe Siret, precum şi viile de la Horodeşti şi de la Cotnari, din Dealul Comisului.

391. **1640 (7148) iulie 9, Iaşi.** Marii boieri dau mărturie că şi-au împărţit Gheorghe Roşca vistier, Tănasie fost vornic şi Sturdzea, ginerii lui Vasile Mihăilescul, şi Ionaşco, fiul acestuia, a satelor: Drăguşeni, Oglindeşti, Zăvoiani, Negreşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui, şi Iurceşti, pe Siret, precum şi viile de la Horodeşti şi de la Cotnari, din Dealul Comisului.

392. **1640 (7148) iulie 10, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod porunceşte lui Mihalcea căpitan, lui Vasilii Burnii şi lui Isac să împartă în trei satele Nuoreşti, Criceşti, Ruseni şi Poiana Cârnului.

393. **1640 (7148) iulie 10, Vaslui.** Antemiia şi fraţii săi, Ştefan şi Agapie, fiii lui Scridon, nepoţii lui Cocibă, şi alţii vând lui Grigori postelnic partea lor de ocină din satul Ungureni.

394. **1640 (7148) iulie 11, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Pătraşco din Peletiuci să-şi stăpânească partea sa de ocină din satul Alboteşti, în urma judecăţii cu Eremie.

395. **1640 (7148) iulie 11.** Izvod privitor la sumele de bani plătite de oamenii din satul Iurghiceni pentru o moarte de om.

396. **1640 (7148) iulie 12.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş Mătiaş mare logofăt un heleşteu din hotarul satului Celena Mică, ţinutul Hotin, în urma judecăţii cu soţia lui Vartic.

397. **1640 (7148) iulie 15, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Humor a treia parte din satul Hriţcani, pe Jijia, ţinutul Iaşi, în urma judecăţii cu Dan şi cu Iane, ginerele lui Manuleţ.

398. **1640 (7148) iulie 15, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Simion din Brudureşti să-şi stăpânească părţile din satul Lungani.

399. **1640 (7148) iulie 17.** Popa Mătei din Mirceşti, nepotul lui Bălea, mărturiseşte cum a împărţit cu Gavril, precum şi cu Ion şi fraţii lui, Ionaşco, Grigoraşco şi Toader, toţi nepoţii Tudorii, şi Vasile şi Gavril, nepoţii Vârvarei, satele Criceşti, Nuoreşti şi Ruseni cu Poiana Cârnului.

400. **1640 (7148) iulie 23, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Irimiia partea lui Manea din satul Hăsnăşani, pe Siret, ţinutul Suceava, cu vad de moară, în urma judecăţii cu Nacul din Uscaţi.

401. **1640 (7148) iulie 24, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghie mare ceaşnic satul Sacalâşeďşti, pe Topoliţă, ţinutul Neamţ, cumpărat de la Gheorghie Arapul fost sulger, căruia îi fusese dăruit de Gaşpar <Graţiani> voievod, satul fiind domnesc, ascultător de ocolul târgului Neamţ.

402. **1640 (7148) iulie 26.** Marii boieri dau mărturie că Iorga cămăraş a cumpărat de la Hristofor părţile acestuia din satul Băşeni.

403. **1640 (7148) iulie 27, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Buhuş vistiernic o parte din seliştea Hotceşti, pe care i-a dăruit-o Chiriac şi soţia lui, Aniţa, fiica Nastasiei, nepoata lui Ungurul pârcălab.

404. **1640 (7148) iulie 27, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitru Buhuş vistiernic o parte de ocină din satul Iurghiceni, ţinutul Hârlău, în urma judecăţii cu soţia lui Iachim Bandur vornic.

www.dacoromanica.ro

405. **1640 (7148) iulie 27, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor sale, Gheorghie Păturnichi din Brăneşti şi Boghean din Tatomireşti, să cerceteze pricina dintre Iona din Dulceşti şi Irimia Spartul, pentru părţi din satul Mărgineni.

406. **1640 (7148) iulie 29.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iorga cămăraş părţi din satul Băşani, cumpărate de la Hristofor şi de la rudele lui.

407. **<După 1640 (7148)> iulie 31, Fereşti.** Băşca soţia lui Vasilie Purcel şi rudele sale vând partea lor din satul Vilneşti, ţinutul Vaslui, lui Racoviţă Cehan logofăt al doilea.

408. **1640 (7148) august 2, Iaşi.** Ştefan Clejanul vinde lui Gheorghiţă postelnic partea lui Andrei cel bătrân din satul Cleja de Jos.

409. **1640 (7148) august 4.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Fulger, Ionaşco Hrincovici şi Manule dreptul de a lua venitul, după obicei, de sâmbătă seara până duminică seara de la morile de pe Nistru, din hotarul satului Voroncăuţi ale lui Ştefan din Ţipâlova pârcălab de Soroca şi ale lui Ter Mălai vătaf de hânsari, din Coşerinţi, pentru care s-au judecat cu aceştia.

410. **1640 (7148) august 5, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ghiorghie episcop de Huşi o parte din satul Cârsteşti, pe Moldova, ţinutul Suceava, cu vecini, răscumpărată de la Iane mare sulger, nepotul lui Parvana, care o avea de la Dumitraşco Romăşcel clucer, pentru o datorie.

411. **1640 (7148) august 5, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Vasilie Crucean din Ionăşăşti o parte din satul Mihăileşti, ţinutul Putna, în urma judecăşii cu Dzărmoaia, sora lui Mirăuţă din Făureşti.

412. **1640 (7148) august 7, Iaşi.** Vasile Lupu voievod iartă pe Vartic fost vornic şi-i restituie satul Iugani şi alte sate pe care le-a stăpânit, împuternicindu-l să-şi adune vecinii risipiţi.

413. **<1640 (7148)> august 8, Iaşi.** Gheorghie mare ceaşnic îi scrie lui Furtună fost comis să nu încalce o parte de ocină a lui Naşcul din Muşeteşti.

414. **1640 (7148) august 8.** Anton, Chirila şi Gheorghiţă dau mărturie că renunţă stăpânirea locului împresurat de Podoleni în favoarea lui Dorul.

415. **1640 (7148) august 8, Şerbăcani.** Nicul, fiul Costesei, nepotul Hrinii din Bârgăoani, vinde lui Chirila din Boheni un loc de prisacă, cu loc de vie, la Bârgăoani, ţinutul Fălciu, iar Costantin şi sora lui, Parasca, dăruiesc alt loc învecinat.

416. **1640 (7148) august 9, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iordache mare vistiernic o parte din satul Dumeşti, pe Bârlăzel, ţinutul Vaslui, cumpărată de la Bejan şi de la fratele său, Macovei, fiii lui Cârstea din Dumeşti, nepoţii lui Dumşa.

417. **1640 (7148) august 10.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toader Toigan diac şi lui Călmăţui locul numit „Din locul Plopului", hotărnicit de Neniul vornic de Poartă în urma judecăţii cu Mieruţă şi cu Apostol, şoltuzi de Tecuci, şi cu „bătrânii" târgului.

418. **1640 (7148) august 10.** Nicolai, fiul lui Ştefan Drăguş, vinde lui Gligorie vornic de Botoşani partea tatălui său din satul Micleşti, numit Berindeeşti, pe Vaslui, ţinutul Vaslui.

419. **1640 (7148) august 12, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigorie fost postelnic, ureadnic de Botoşani, o parte din aasatul Micleşti, care se numeşte Berindeeşti, pe Vasluieţ, ţinutul Vaslui, cumpărată de la Nicolai, fiul lui Ştefan Drăguş, părţi din satele Ruseni şi Nuoreşti, precum şi jumătate dintr-o moară din Ruseni, cumpărate de la popa Mătei din Mirceşti.

420. **1640 (7148) august 13.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco fost mare vornic a patra parte din satul Volosăuţi, pe Bâc, ţinutul Lăpuşna.

421. **1640 (7148) august 14.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupul Talpă comis şi rudei sale, Dumitraşco, un loc de la Jidovca, la Orlea, lângă Liveni, <ţinutul Dorohoi>.

422. **1640 (7148) august 15, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor sale, Bechea căpitan, Truşan din Cucuteni şi Costantin din Răchiteşti, să meargă la satele Stănişăşti, Ţigăneşti, Dorobiţăşti şi Oţăleşti, să cerceteze dacă o poiană de pe apa Dobrovăţului se află pe hotarul satului Stănişeşti sau pe cel al satului Oţăleşti.

www.dacoromanica.ro

423. **<1640 (7148)> august 18, Iaşi.** Ionaşco Pagul din Mohileu mărturiseşte că Ghiorghie Moţoc, care-i datora 56 de oi, s-a achitat de datorie, plătind câte un leu pentru fiecare oaie.

424. **1640 (7148) august 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte starostelui de Putna să cerceteze pricina dintre preotul Procopie şi călugării de la mănăstirea Secul pentru o moară.

425. **<După 1640 (7148) august 20>.** Pătraşco vătav de aprozi mărturiseşte că a cercetat situaţia morii din satul Cofeşti, pe Gîrla Putnei, dăruită de mitropolit mănăstirii Secu.

426. **1640 (7148) august 22, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Vlad şi pe soţia sa, Mărica, să stăpânească satul Bărboşi, cu tot hotarul.

427. **1640 (7148) august 28, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Sfânta Vineri, din Iaşi vadul cu pod plutitor, pe Prut, din dreptul satului Şocani, în urma judecăţii cu Petrea, nepotul Zăgărancei, şi alţii din satul Grindeşti, care-l revendicau.

428. **<Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>.** Nicoară din Cândeşti vinde lui Gligorcea din Beţeşti o parte din satul Motoceşti, pentru 4 galbeni.

429. **<Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>.** Nicoară vinde lui Gligorcea din Beţeşti părţi din satele Motoceşti şi Cândeşti, pentru un bou şi 3 galbeni buni.

430. **<Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>.** Zaharia Zamă vinde lui Gligorcea din Beţeşti o parte din satul Motoceşti.

431. **<Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligorcea din Beţeşti partea lui Simion Borcea şi Toader Borcea.

432. **<Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligorcea părţi din satele Motoceşti, cumpărate de la Zaharia Zamă şi de la alţii, şi din satele Beţăşti şi Bărbăşeni, cumpărate de la Ionaşco, fiul Nebunelei.

433. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gligorcea părţi din satul Beţeşti, cumpărate de la Ionaşco Bandur şi o parte din satul Edomireşti, cumpărată de la Nicoară din Cândeşti.

434. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod dăruieşte mănăstirii Trei Iererhi satul Petruşica, pe Ciuhur.

435. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod înnoieşte mănăstirii Trei Iererhi dreptul de a lua vama de la toţi cărăuşii care intră şi ies din Iaşi.

436. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod închină mănăstirea Copou, cu toate moşiile ei, mănăstirii Tei Ierarhi din Iaşi.

437. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149), Suceava.** Mărica Mănoae şi sora ei, Agahia, fiicele Todosiei Oncioae din Suceava, vând lui Toma mare stolnic părţile lor din satele Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorhoi, Lopatinţi, ţinutul Hotin, Verşeşti şi Murgoceşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, precum şi viile de la Cotnari, pe dealurile Asinul şi Mândrul, rămase de la unchiului lor Gligorie postelnic şi soţia lui, Sora.

438. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţi din satele Logofeteni, pe Başeu, ţinutul Dorohoi, Lopatinţi, ţinutul Hotin, Verşeşti şi Murgoceşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, precum şi viile de la Cotnari, pe dealurile Asinul şi Mândrul, cumpărate de la Mărica Mănoaie şi sora ei, Agafia, fiicele Todosiei Incioae din târgului Suceava, nepoatele lui Gligorie postelnic.

439. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iftodi Cehan logofăt al doilea satul Cârstânici, moştenit de la bunicul său, Petrea Cehan.

440. **<1640 septambrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod pentru satul Căbeşti al familiei Sturza.

441. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149).** Vasile Lupu voievod dă carte domnească pentru judecata dintre Buhuş şi Lupul Prăjescul.

www.dacoromanica.ro

442. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Vasile Lupu voievod porunceşte slugilor sale, Nene Briahnă şi Bogdan, să cerceteze pricina lui Lazur şi Buşin, nepoţii lui Şandru, cu Dorobeţăştii şi cu Stănişeştii, pentru o poiană de pe Dobrotfor.

443. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Mărturia marilor boieri pentru părţile din satul Cogeşti, cumpărate de Pătraşco Başotă <fost> mare logofăt de la nepoţii lui Marmure.

444. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Maftei negustor din târgul Bârlad, cu soţia sa, Năstasca, şi cu fiii lor, dăruiesc nepoatei lor, Angheliţa, fiica lui Grigorie, satul Bereşti, pe Chineja, cumpărat pentru ea.

445. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Tofana, soţia lui Pătrăşcan, vinde lui Ştefan căpitan, o bucată de pământ din Dumbrăviţa.

446. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Dumitru chihaie din Dumbrăviţa şi alţi săteni dau mărturie că Tofana, soţia lui Pătrăşcan, şi fiii ei, Gligorie şi Lepădat, au vândut lui Ştefan căpitan din Dumbrăviţa, partea lor din acel sat.

447. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Toma şi cumnaţii săi, Apostol şi Andonie, fiii lui Pintilei, vând lui Toader, ginerele lui Focea, o parte din satul Stănigeşti, cumpărată de la fiii Focei.

448. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Cârstina şi sora ei, Safta, fiicele Toşlei ş.a. vând lui Iosip din Lolcani partea lor de ocină din satul Saca.

449. **<1640 septembrie 1- 1641 august 31> (7149)**. Irimie Băsărab vinde lui Gligorie postelnic o parte din satul Nistoreni.

450. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Marta, soţia lui Ionaşco şi Ionaşco Dabija, fiul lui Dumitraşco, vând lui Gheuca fost stolnic un sălaş de ţigani.

451. **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**. Act privind satul Corlăteni şi stăpânirile lui Lupul Talpă, Arbore şi comisoaia.

452. **1640 (7149) septembrie 3, Ploscureni**. Gheorghe Roşca vistiernic, Neniul fost pârcălab ş.a. îl înştiinţează pe domn în legătură cu alegerea hotarelor satului Ploscureni, al lui Iordache mare vistiernic.

453. **1640 (7149) septembrie 8, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Neniul vornic de gloată un ţigan, în urma judecăţii cu Tănasie fost vornic şi Gheorghie Roşca fost vistiernic.

454. **1640 (7149) septembrie 8, Iaşi**. Ştefan din Dolheşti zălogeşte la Toma mare stolnic o parte din satul Bodeşti şi o alta din satul Dăneşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, cu locuri de moară, piuă şi ştează, pantru 42 de galbeni, cheltuiţi de fiul său, Solomon, din banii domneşti, când era în slujbă la ţinutul Neamţ.

455. **1640 (7149) septembrie 8**. Nechifor Bosca vinde o parte din satul Mănăstire lui Luchiian din Ghilăieşti.

456. **1640 (7149) septembrie 9, <Mănăstirea Voroneţ>**. Ieromonahul Nicolae şi întregul sobor al mănăstirii Voroneţ vând lui Lupul Stroiescul seliştea Şubraneţ, ţinutul Cernăuţi, în schimbul unei prisăci şi a unor odăjdii de damasc, preţuite la 100 de ducaţi.

457. **1640 (7149) septembrie <1>4, <Soroca>**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Grozea şi rudelor sale o parte din satele Dăneşti şi Şovărcani, ţinutul Covurlui, precum şi o moară pe Oancea, în urma judecăţii cu Condre, Ghenghea şi rudele lor.

458. **1640 (7148) septembrie 14, Soroca**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Pătraşcu Boldescul să stăpânească jumătate din satul Tuleşti, ţinutul Neamţ.

459. **1640 (7149) septembrie 15**. Florea, fiul lui Dumbravă din Floreşti, cu soţia şi nepotul său vând mănăstirii Pângăraţi o parte dintr-un vad de moară pe Putna şi o parte din satul Mogeşti.

460. **1640 (7149) septembrie 20**. Dionisie călugăr mărturiseşte că a luat de la Toader, popă din Huşi, nişte vin pentru înmormântarea fostei sale soţii, sora lui Ionaşco Manţul, şi pentru un copil dat la învăţătură, dăruind în schimb mănăstirii Neamţ o vie.

www.dacoromanica.ro

461. **1640 (7149) septembrie 30, Iaşi.** Vasile, fraţii săi Sava şi Costantin şi surorile lor Urâta şi Nastasia, fiii lui Gheorghie Duraleu, vând lui Vasilie Corlat diac şi cumnaţilor săi, Dănăilă şi Ionaşco, partea lor din satul Turbăteşti, cu vie şi cu loc de prisacă.

462. **1640 (7149) octombrie 1, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod porunceşte slugii sale, Vasilie Bănuţul din Pânceşti, să cerceteze pricina dintre Corlat diacul cu Ionaşco ungurul şi ginerii popei Râşcanul pentru locul numit Fântânele, „unde au şăzut Dragoman", din hotarul satului Tămăşani.

463. **1640 (7149) octombrie 3, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte slugii sale, Isac de Sinihău, să aleagă partea Mărencăi din satul Mogoşeşti.

464. **1640 (7149) octombrie 6.** Toderaşco mare vornic de Ţara de Jos şi Iurgachi mare vistiernic dăruiesc lui Andoca seliştea Dăieni, pe Prut, ţinutul Iaşi.

465. **1640 (7149) octombrie 8, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Nacul, fiul lui Iane din târgul Bârlad, un vad de moară pe Gârla Putnei şi o vie la Vităneşti, în urma judecăţii cu Frăţian, fiul Simei, şi cu fiul acestuia, Florea.

466. **<1640 (7149)> octombrie 11.** Vătafii de Gârla Putnei şi sătenii din Ţifeşti, Bălaleşti, Căpoteşti şi Odobeşti, dau mărturie pentru un vad de moară pentru care s-a judecat popa Procopie cu călugării de la mănăstirea Secul.

467. **1640 (7149) octombrie 12, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Vasilie Corlat diac şi cumnaţilor săi, Dănilă şi Ionaşco, jumătate din satul Turbăteşti, cumpărată de la Vasilie şi fraţii săi, Sava şi Costantin, şi de la surorile lor, Urâta şi Nastasia, copiii lui Gheorghie Duralău.

468. **1640 (7149) octombrie 12, <Iaşi>.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Nene Briahnă şi rudelor sale, nepoţii lui Ion Briahnă, jumătate din satul Stănişeşti, pe Dobrotvor, ţinutul Tecuci, deoarece dresele vechi au fost pierdute când tătarii au prădat ţara în timpul domniei lui Costantin Movilă voievod.

469. **<1640 (7149)> octombrie 14.** Ana Gorgoe fiul ei, Mihaşco, şi ginerele ei, Căzacul, vând lui Isac <din Sinehău> partea lor de ocină din satul Mogoşeşti.

470. **1640 (7149) octombrie 14, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Isari mare vameş un sălaş de ţigani, cumpărat de la Ştefan Corpaci şi de la vara lui, Sanhira, fiica lui Vartic vornic, în urma judecăţii cu Romăşcel şi fiul acestuia, Cârstiian.

471. **1640 (7149) octombrie 17, Iaşi.** Vasile Lupu voievod îi acordă lui Pătraşco Ciogolea fost logofăt dreptul de a aduce 15 oameni din satul Glăvăneşti, în satul Berevoieşti, deoarece le-a plătit cisla pentru un an, în domnia lui Moise Movilă voievod.

472. **1640 (7149) octombrie 18, Iaşi.** Vasile Lupu voievod împuterniceşte mănăstirea Dragomirna să stăpânească satele Drujăşti şi Tăistreni, după judecata avută cu fiul lui Curt Celebi.

473. **1640 (7149) octombrie 20.** Racoviţă Cehan logofăt al doilea mărturiseşte în urma judecăţii domneşti şi a poruncii primite că a ales părţile de moştenire cuvenite strănepoţilor Solomiei, Vărvarei şi Tudorei, din satele Piscani, pe Bârlad, Ruseni, pe Vaslui.

474. **1640 (7149) octombrie 20.** Crecicu şi fiul său vând lui Toader pârcălab de Soroca partea lor din satul Malcăuţi.

475. 1640 (7149) octombrie 21. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Pângăraţi să oprească instalarea unei mori în satul Mogeşti, în care stăpâneau trei părţi, de către Nastasă, Ioachim şi Iacov, unde stăpâneau numai o parte.

476. **1640 (7149) octombrie 22, Iaşi.** Theofan fost mitropolit, Galerie egumen şi tot soborul de la mănăstirea Slatina, mărturisesc că au dat lui Vasile Lupu voievod seliştea Truşeşti, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, cu loc de heleşteu şi de moară, ca să facă mănăstirii şase chilii, reparaţii precum şi nişte mori pe Siret în satul Cerepcău.

477. **1640 (7149) octombrie 22, Iaşi.** Mitropolitul Varlalm, episcopii şi marii boieri dau mărturie că mănăstirea Slatina a dat lui Vasile Lupu voievod seliştea Truşeşti, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, cu loc de heleşteu, şi de moară, ca să facă mănăstirii şase chilii, reparaţii precum şi nişte mori în satul Cerepcău, pe Siret.

www.dacoromanica.ro

478. **1640 (7149) octombrie 23, Iaşi**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Prăjescul postelnic să stăpânească ocina din sautul Muncelul de Jos, cumpărată de la Paşca şi de la fratele său, Căzan.

479. **<Cca 1640 (7149) octombrie 25>**. Harea de Verejeni, Andreica ş.a. dau mărturie că Ştefan, fiul Dochiei, ş.a. au vândut lui Mătiaş Sturdza o parte din satul Văsiani.

480. **<Cca 1640 (7149) octombrie 25>**. Caragoi şi Pantea vând lui Mătiaş Sturdza partea lor din satul Văsiani.

481. **<Cca 1640 (7149) octombrie 25>**. Fiica lui Grozav pitar vinde lui Mătiaş Sturdza partea tatălui ei din satul Văsiani.

482. **1640 (7149) octombrie 25, Iaşi**. Căzacul din Bogzeşti şi rudele sale vând lui Mătiaş Sturdza partea lor de ocină din satul Văsiani.

483. **1640 (4149) octombrie 28, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte Maricăi, jupâneasa lui Simion Gheuca fost mare medelnicer, moşiile rămase de la soţul ei, în urmă judecăţii avute cu Dumitru Gheuca fost vornic de Poartă şi sora acestuia, Anghelina.

484. **1640 (7149) noiembrie 1, Iaşi**. Savin Prăjescul fost mare vornic, Dumitru Buhuş fost mare vistiernic, Grigore Ureche mare spătar şi alţi urmaşi ai lui Isac Balica hatman dăruiesc lui Toader Petriceico mare vornic de Ţara de Jos o parte din satul Corlăteni, pe Jijia, ţinutul Dorohoi, cumpărată de Balica de la Arbure din Cordăreni.

485. **1640 (7149) noiembrie 10, Iaşi**. Neniţa de Onceni, fiul lui Ion Piialeş, vinde lui Iorga cămăraş partea sa din satul Onceni, cu vie, <ţinutul Tecuci>.

486. **1640 (7149) noiembrie 10, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Iorga cămăraş o parte din satul Onceni, ţinutul Tecuci, cu vie cumpărată de la Neniţă din Onceni, fiul lui Piialeş.

487. **1640 (7149) noiembrie 12**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe călugării de la mănăstirea Humor să stăpânească părţile din satul Dersca, ţinutul Suceava, cumpărate de la Dersca pitar.

488. **1640 (7149) noiembrie 12**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco, fiul lui Dumitraşco Solomon fost sulger, părţi din satul Săcătura, ţinutul Bacău, cumpărate de el şi de tatăl său de la Tiron şi de la fratele acestuia, Mihăilă, fiii lui Dumitrel, şi de la alţi copărtaşi.

489. **1640 (7149) noiembrie 27, Iaşi**. Vasile Lupu voievod împuterniceşte pe Evloghie călugăr de la Unsa, să stăpânească partea Dolcăi şi a Tudorei, din satul Curteni, ţinutul Hârlău, pentru că le-a plătit dajdea.

490. **1640 (7149) decembrie 5**. Vasile Lupu voievod pentru satul Ghitcăuţi, ţinutul Dorohoi.

491. **1640 (7149) decembrie 8**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Andoca seliştea Dăieni, pe Prut, ţinutul Iaşi, dăruită acestuia de Toderaşco Ianovici mare vornic, Iurgachi vistiernic şi de Toma mare stolnic.

492. **1640 (7149) decembrie 10, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lu Dumitru Buhuş fost vistiernic părţi din satele Boldeşti şi Sârbi, ţinutul Suceava, în urma judecăţii cu Vărvara, soţia lui Gheorghie Calapod, şi cu fiul ei, Ion.

493. **1640 (7149) decembrie 13, <Cernăuţi>**. Ionaşco Herţă vinde nepotului său, Lupu Stroescu, părţi din satele Herţa şi Novoseliţa, ţinutul Cernăuţi, şi din Pomârla, ţinutul Dorohoi.

494. **1640 (7149) decembrie 14, Iaşi**. Dorothei sihastrul de la mănăstirea Putna vinde partea sa din satul Voroncăuţi.

495. **1640 (7149) decembrie 14**. Ioan, fiul lui Condre vameş, şi soţia sa, Sofronia, dăruiesc <mănăstirii Golia>, satul Mălineşti, <ţinutul Hotin>.

496. **<1640 decembrie 15 – 24> (7149)**. Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei mărturiseşte că Dumitraşco Buhuş fost vistiernic a dăruit Mitropoliei un loc pe gârla Jijiei, în gura Covasnei, ca să-şi facă două mori, precum şi iazul de acolo cu alte două mori, pentru a i se face pomenire lui şi soţiei sale.

www.dacoromanica.ro

497. **1640 (7149) decembrie 15.** Vasile Lupu voievod dăruieşte Mitropoliei Sucevei un loc pe Jijia, la gura Covasnei, unde mitropolitul Varlaam să facă o moară.

498. **1640 (7149) decembrie 15, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Burghele părţi din satele: Tăoşti, Găneşti şi Ghibarţu, cumpărate de la Sora Rotăriţa, fiica lui Crăciun, o parte din satul Vâlcani, pe care i-a dăruit-o aceasta pentru pomenirea ei, precum şi o parte din satul Mândreşti, cumpărată de la Precopie, Gligorie şi Măria, copiii Ştefaniei.

499. **1640 (7149) decembrie 15.** Petre Cinpoiaşul cu soţia lui, Irina, şi cu fiii lor, dau lui Gavril Mafteiu partea lor din satul Bălăşineşti pentru că acesta l-a răscumpărat de la moarte, în urma unui furt, pe fiul lor, Ionichie.

500. **<1640 (7149) decembrie 15>.** Dregătorii de Bârlad cu pârgarii şi oameni buni din târg scriu domnului că Gavril, fiul lui Maftei, a primit de la părinţii şi fraţii lui Ioanichie, o parte din satul Bălăneşti, deoarece, după un furt, l-a răscumpărat de la moarte.

501. **1640 (7149) decembrie 17, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Ionaşco Cujbă fost mare vornic jumătate din satul Cârsteşti, în urma judecăţii cu David şi sora acestuia, fiii lui Ionaşco Ţiţul, nepoţii lui Nicoară Liciul.

502. **1640 (7149) decembrie 18, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lazar şi Buţanu, fiii lui Huruianu, nepoţii lui Şandru, o poiană pe Dobrotfor, ţinutul Tecuci, după judecata cu sătenii din Stănişeşti, Dorobăţeşti, Vovrijeni şi Ţigăneşti.

503. **1640 (7149) decembrie 19, Dereneu.** Candachie, soţia lui Ursu fost pitar din Văsiani, dăruieşte fratelui ei, Ionaşco Frăţiman, un sălaş de ţigani.

504. **<Înainte de 1640 (7149) decembrie 20>.** Văsiian şi Chirilă din Cudreşti, Gheorghie Dondăş şi alţi oameni buni mărturisesc, precum Buhuş vistiernic a fost lăsat de Costantin şi Dumitraşco din Boldeşti să se judece singur cu sătenii din Bârleşti pentru o bucată de loc din hotarul satului Boldeşti, împresurat de către aceştia, ei renunţând la dreptul lor .

505. **1640 (7149) decembrie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte unui boier să cerceteze pricina dintre Dumitraşco Buhuş vistiernic şi satul Bârleşti pentru un loc din hotarul satului Boldeşti.

506. **1640 (7149) decembrie 20, Iaşi.** Vasile Lupu voievod porunceşte unor slugi domneşti să împartă satul Petreşti jumătate urmând să fie a lui Gheorghie Arapul fost sulger, iar cealaltă jumătate a lui Vasilie Boţ.

507. **1640 (7149) decembrie 23, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Grigore Ureche mare spătar o parte din satul Oneşti, ţinutul Cârligătura, pe care Condrea Malici o vânduse fără drept lui Gheorghie Roşca fost vistiernic, urmând ca acesta să primească altă parte sau preţul ei.

508. 1640 (7149) decembrie 23, Iaşi. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gheorghe Roşca fost vistiernic a şaptea parte din satul Oneşti, ţinutul Cârligătura, în urma judecăţii cu Condrea Malici.

509. **1640 (7149) decembrie 23, Iaşi.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavril Roşca un vad de moară din satul Pârnăeşti, ţinutul Putnei, în urma judecăţii cu popa Hilip şi răzeşii lui .

510. **<1640 (7149)> decembrie 24.** Vasile Lupu voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei o învoială asupra unor mori de pe Jijia.

511. **<Înainte de 1640 (7149) decembrie 26>.** Marii boieri dau mărturie că Toma mare stolnic a cumpărat părţile din satul Săcuiani, ţinutul Neamţ, cu loc de prisacă şi de moară ale lui Arpentie, şi ale surorii sale, Urâta, precum şi partea fratelui lor, Vasilie, pe care l-au răscumpărat în acest fel de la moarte.

512. **1640 (7149) decembrie 26.** Vasile Lupu voievod întăreşte lui Toma mare stolnic părţile din satul Săcuieni, ţinutul Neamţ, cu loc de moară şi de prisacă, ale lui Arpentie şi ale surorii sale, Urâta, precum şi partea fratelui lor, Vasilie, pe care l-au răscumpărat în acest fel de la moarte.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A. **<Înainte de 1639 (7147) ianuarie 11>**. Marii boieri dau mărturie pentru satul Poiana.

B. **1639 (7147) ianuarie 11**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco Ştefan logofăt satul Poiana.

C. **1639 (7147) ianuarie 23, Iaşi**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Gavrilaş Mateiaş mare logofăt mai multe părţi din satul Chiseleu, ţinutul Cernăuţi, cumpărate de la Antemia, văduva lui Nichita Popşea din Ilişeşti, şi de la alţi urmaşi ai lui Ionăş Matiaş cel bătrân din Şirăuţi.

D. **1639 (7148) decembrie 21**. Vasile Lupu voievod întăreşte lui Dumitraşco fost sulger partea de ocină a lui Trifan, fiul lui Bălan, din satul Şerbăneşti, pe Siret, ţinutul Tecuci, deoarece i-a „plătit capul" acestuia în urma unui furt de cai.

DOCUMENTE FALSE

I. **1639 (7147) mai 28**. Vasile Lupu voievod întăreşte mănăstirii Peonul, numită înainte Schitul lui Selevestru, hotarul din jur, stâlpit de Varaam mitropolit de Suceava ş.a., precum şi un loc cumpărat de Gheorghe Coci mare paharnic.

II. **1640 (7148) februarie 22, <Mănăstirea Tazlău>**. Ieromonahul Anastasie egumen şi tot soborul mănăstirii Tazlău dau Nastasiei, soţia lui Gheorghe Arapul, fost mare spătar, pe ţiganca Alexandra, fiica Nechitei Carţă căldărar, cu tot sălaşul ei.

www.dacoromanica.ro

RÉSUMÉS DES DOCUMENTS

Glossaire

agă = dignitaire chargé du commandement des troupes pédestres.
aprod = fils de boyard remplissant des services usuels à la Cour princière, parmi lesquels la fonction de page.
armaş = boyard qui surveillait les prisons et l'exécution des peines capitales.
armăşel = officier ou soldat commandé par le grand *armaş*.
aspru = monnaie turque en argent.
ban = grand dignitaire chargé de l'administration de la province d'Olténie (en Valachie).
bătrân = subdivision du patrimoine villageois.
birău = chef de l'administration de l'Ocnă (saline).
braniştе = terrain réservé à l'usage exclusif du prince ou d'un monastère.
brazdă = sillon.
brănişter = agent du capitaine d'un *braniştе*.
bucate = bétail, ruches et d'autres.
casă = subdivision du patrimoine villageois.
caş (de ceară) = pain de cire.
cămară = trésorerie privée du prince.
cămănar = agent qui levait l'impôt payable en cire.
cămăraş = chef de la *Cămară*.
ceaşnic = voir *paharnic*.
câmp = champ.
clucer = sommelier à la Cour princière.
cluceroaie = épouse du *clucer*.
cneaghină = épouse d'un grand boyard.
comis = dignitaire chargé de la surveillance des écuries du prince.
comisoaia = épouse du *comis*.
cupar = voir *paharnic*.
curătură = coteau planté de vigne.
curteni = nobles ayant une charge à la cour d'un souverain.
cut = hameau.
dărăban = fantassin, gendarme.
delniță = v. *bătrân*.
desetină =dîme.
diac = scribe (écrivain chargé de la rédaction des actes).
diac de vistierie = scribe à la *vistierie*.
divan = Conseil princier.
dregător = représentant du pouvoir princier, d'un couvent ou d'un boyard.
duşegubină = peine pour des délits graves, surtout pour meurtre.
falce = unité de surface (environ 14.322 m^2).
feciori de boieri = jeunes boyards, subordonnés aux grands dignitaires.
fârtai = le quart d'une *falce*.
gârlă = bras d'une rivière.
gloabă = amende pour les infractions graves.
hatman = commandant général d'une armeé.
haraci = tribut annuel payé à la Porte par les pays vassaux.
hotnog = grade militaire en Moldavie (centenier).
ieromonah = moine ordonné prêtre.
ispisoc = acte officiel (princier) de confirmation d'une propriété.
ispravnic = mandataire princier, voir aussi *ureadnic*.
iuzbaşă = centenier.
izvod = document.
jirebie = voir *răzor*.
jitnicer = administrateur des greniers princiers.
jumătate = unité de mesure pour le vin.
jupâneasă = épouse d'un boyard.
jurători = témoins en nombre déterminé.
leu = monnaie en argent.
medelnicer = boyard qui remplissait la fonction d'écuyer tranchant.
movilă = amas de terre élevé pour séparer deux propriétés.
ocnă = Saline.
obroc = boisseau.
odăjdii = vêtements sacerdotaux.

www.dacoromanica.ro

ogor = terrain de culture d'une étendue déterminée.
paharnic = échanson du prince.
păhărniceasa = épouse du *paharnic*.
păhărnicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *paharnic*.
pământ = voir *răzor*.
pârgar = membre du Conseil administratif d'une ville (formé de 12 personnes).
pitar = boyard chargé de pourvoir de pain la Cour princière.
piuă = foulerie primitive.
pârcălab = commandant d'une forteresse et chef du district environnant.
portar = commandant de l'armée chargée de la garde de la forteresse (et de la Cour princière) de Suceava.
posluşnic = serviteur.
potronic = monnaie divisionnaire en argent.
postelnic = chambellan de la Cour princière.
postelniceasa = épouse du *postelnic*.
postelnicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *postelnic*.
răzeşi = copropriétaires.
răzor = terrain de culture d'une étendue déterminée.
schit = ermitage.
seimen = mercenaire étranger servant dans le corps de l'Infanterie affecté à la garde du Prince.
selişte = emplacement d'un village abandonné.
spătar = porte-épée du prince.
spătărel = petit dignitaire subordonné au *spătar*.
spătăriţă = épouse du *spătar*.
staroste = chef administratif d'un district.
stolnic = dignitaire chargé du service de la table princière.
stolniceasa = épouse du *stolnic*.
sulger = intendant des viandes pour la Cour princière.
şetrar (şătrar) = dignitaire qui veillait sur les tentes princières.
şetrărel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *şetrar*.
şoltuz = bourgmestre.
şoltuzoaie = épouse du *şoltuz*.
ştează = auge où l'on foule les tissus de laine.
Ţara de Jos = la partie sud-est de la Moldavie.
Ţara de Sus = la partie nord-ouest de la Moldavie.
ureadnic = mandataire princier dans l'administration locale; voir aussi *ispravnic*.
uric = document certifiant le titre de propriété.
uricar = écrivain chargé de la rédaction des chartes.
vătaf = intendant.
vătaf de aprozi = intendant d'*aprozi*.
vătăman = dirigeant du village.
vistier = trésorier général de l'Etat.
vistiernicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *vistier*.
vistierie = trésorerie.
vornic = chef administratif du district où siégegeait une cour princière.
vorniceasă = épouse du *vornic*.
vornic de gloată / poartă = dignitaire subordonné au *vornic*.
vornicel = petit dignitaire sous l'autorité du grand *vornic*.

*
* *

1. **<Environ 1639 – 1640>**. Gligoraş, fils de Draga, et Ionaşco, fils de Marica, de Petreni vendent au capitaine Tudorache une propriété du village de Petreni, sur Pereschiv.

2. **<Environ 1639 – 1640>**. Grozav et sa sœur, Dochiţa, vendent à Ionaşco Bordiştean leur part de l'hoirie du village de Totoeşti.

3. **2 janvier 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Pătraşco Boldescul, fils de l'ancien *medelnicer* Toader Boldescul, le droit de propriété sur une moitié du village de Tuleşti, district de Neamţ, sur le tiers du village de Galbeni, dans le même district, sur une moitié du village de Căţeleşti, sur le tiers du village de Drăguşeni, district de Vaslui et sur le tiers du village de Vărzăreşti, district de Iassy.

4. **3 janvier 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Şăndreni, district de Hotin.

5. **5 janvier 1639 (7147), Iaşi**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *jitnicer* Caracaş le droit de propriété sur une partie du village de Petrileşti, sur le ruisseau de Lohan, district de Fălciu, achetée à Ihnat et au frère de celui-ci, Dumitru, fils d'Elinca, et à d'autres de leurs parents, tous les petits-fils de Bârlad.

www.dacoromanica.ro

6. **8 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur un emplacement de vignes, *schit* et ruchers, situés dans le territoire de bourg de Bacău, en précisant ses confins, et le droit de propriété sur un autre emplacement du village de Lucăceşti, en indiquant les confins de celui-ci, qui a constitué l'object de litige entre le monastère et Tofăniasa Secheloae et Verdeş avec les membres de la famille de Găbăreşti et avec d'autres *răzeşi*.

7. **<Avant le 13 janvier 1639 (7147)>.** Le bourgmestre avec les échevins et d'autres citadins du bourg de Bisericani a acheté à Duraşco de Cârlomăneşti, à Corcodel et à d'autres un emplacement de moulin sur Putna, tandis que Ileana, belle-mère du *postelnic* Iani, a reçu son dû.

8. **13 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Putna, acheté à Duraşco de Cârlomăneşti, à Corcodel et à d'autres, à la suite du procès avec Alexandra, fille de Ileana.

9. **14 janvier 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur plusieurs parties du village de Hălăşeni, sur le ruisseau Limpede, dans le district de Neamţ, achetées à Iachim, fils de Roman, à Maftei, fils de Crăciun et à d'autres.

10. **15 janvier 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'épouse de Lepădatu le droit de propriété sur le village de Movile et sur les vignes de Cotnari.

11. **16 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu écrit à l'ancien *vornic* Ionaşco Cujbă et à l'ancien *pârcălab* Pătraşco d'enquêter le litige des moines du monastère de Neamţ avec Sava Moglan pour le village de Brusturi.

12. **20 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu écrit à ses serviteurs, Ivol et Ion de Ghermăneşti, de choisir le territoire du village de Bărboşi, la propriété de Vlad, envanhi du côté du village de Podoleni, qui appartient au *spătar* Grigore Ureche.

13. **20 janvier 1639 (7147).** Vasilie Fogle fait don à son filleul, Chiriac, d'un emplacement de rucher dans le territoire du village de Lăzoreni, sur Jijia.

14. **20 janvier 1639 (7147), le Monastère de Neamţ.** L'ancien *vornic de gloată* Tănasie avoue avoir reçu du monastère de Neamţ, pour l'endiguement d'un étang situé sur le territoire du village de Broşteni, district de Suceava, et pour quelques vaches, boeufs et ruchers, le village de Drăgoieşti, sur le ruisseau de Brusturi, district de Neamţ; après sa morte, ce village reviendra de nouveau au monastère, en commémoration.

15. **22 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligoraşco et à ses frères, Iurdachii, Apostol et Lupaşco, fils de l'ancien *postelnic* Dumitru Goe, petits-fils d'Anghelina, le droit de propriété sur certaines parties des villages de Doljeşti, de Fârţeşti et de Ruşi, à la suite du procès avec Iuraşco, fils de Marica, avec sa nièce, la prêtresse Arvasiia et avec l'époux de celle-ci, le pope Samson.

16. **24 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu autorise Ionaşco et son frère, Mihalcea, les fils de Lupul, à posséder leur part du village de Soci, district de Neamţ.

17. **24 janvier 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu ordonne d'enquêter le litige du *şetrar* Chicoş avec les *răzeşi* pour les confins des villages de Mărtineşti, de Horareţi et de Similişoara.

18. **27 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Ionaşco et à son épouse, Marica, fille de Solomia, le droit de propriété sur une partie du village de Săpoteni, à la suite du procès avec le pope Mătiaş et avec les parents de celui-ci, et sur la partie de Ionaşco Puşculeţ, du même village, qu'il avait mis en gage au pope Măteiaş et aux fils de celui-ci, rachetée par le *diac* Ionaşco.

19. **30 janvier 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *comis* Lupu Prăjescu le droit de propriété sur des parts du village de Văscani, achetés à Păcurar et à l'épouse de celui-ci et à Nastasia et à Mărica, les filles de Gheorghe Calapod.

20. **30 janvier 1639 (7147), Iassy.** L'ancien *sulger* Apostol vend au *jitnicer* Pătraşco <Năduşală> de sa part du village de Băloşeşti, district de Roman.

www.dacoromanica.ro

21. **<Après le 30 janvier 1639 (7147) – 20 avril 1641 (7149)>**. Les habitants du village de Băluşeşti se constituent en témoins pour le fait que les domaines de Pătraşco Năduşală ont étés hériti6s par son petit-fils, Focşa.

22. **<31 janvier> 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Andrei Plantos le droit de propriété sur le village de Şipenţi, district de Dorohoi, acheté à Simeon Golăi et à l'épouse de celui-ci, Marica.

23. **2 février 1639 (7147), Iassy**. Les grands boyards attestent que le douanier Condrea a fait don au monastère de Galata de Jos sa part du village de Şivi̧a, sur Prut, district de Covurlui, suivant que, jusqu'à sa mort, chacun prenne une moitié du produit.

24. **2 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Galata de Jos le droit de propriété sur une partie du village de Şivi̧a, sur Prut, district de Covurlui, fait don par l'ancien douanier Condrea, suivant que, jusqu'à sa mort, chacun prenne une moitié du produit.

25. **4 février 1639 (7147), Iassy**. Les grands boyards attestent que le grand *vornic de Ţara de Jos*, Dumitraşco Şoldan, a acheté à Petrea et à son frère, Ştefan, fils d'Andreian, et à d'autres de leurs parents, une partie du village de Petiia Mare, district de Suceava.

26. **4 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic de Ţara de Jos* Dumitraşco Şoldan le droit de propriété sur une partie du village de Petiia Mare, district de Suceava, acheté à Petrea et au frère de celui-ci, Ştefan, fils d'Andreian, et à d'autres parents de leurs.

27. **4 février 1639 (7147), <Iassy>**. Le voïévode Vasile Lupu confirme le village de Brătuleni, district de Roman.

28. **13 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Tupilaţi, achetée à Toader et à ses sœurs, Agahiia et Sora, les fils de Isac de Tupilaţi, les petits-fils de Năstasca, sœur du pope Blendea.

29. **13 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Porceşti, reçue de Gavril, gendre de Cocriş, et de son épouse, Marica, fille de Cocriş, pour une dette.

30. **13 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Porceşti, achetée à Selevăstru, le fils de Toader Bârjoveanul.

31. **14 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Tupilaţi, achetée à Erena et au gendre de celle-ci, Manea, et à Todesca, les filles de Toader Bodorin, et à son gendre, Giurgiu.

32. **14 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Bădeşti, achetée à Solomiia, fille de Hilip Blendea, et à son gendre, Toader.

33. **14 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur certaines parties du village de Tupilaţi et sur une partie du village de Bădeşti, sur Moldova, achetées à l'ancien *vornic de gloată* Ghiorghie Năvrăpăscul et à l'épouse de celui-ci, Nastasiia, fille de Frăsina.

34. **14 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur certaines parties des villages de Tupilaţi et de Bădeşti, achetées à Vasilie et à Simion, les fils de Gheorghie Moţoc d'Albeşti.

35. **16 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu fait don à l'ancien grand *vistier* Iordache d'un terrain de plaine, nommé Râtul, de la circonscription du bourg de Târgul Frumos.

36. **20 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *jitnicer* Pătraşco Năduşală le droit de propriété sur une partie du village de Băloşeşti, district de Roman, achetée à l'ancien *sulger* Apostol.

www.dacoromanica.ro

37. **22 février 1639 (7147), Iassy**. Les grands boyards attestent que le *jitnicer* Pătraşco Năduşală a acheté à l'ancien *sulger* Apostol une partie du village de Băloşeşti, district de Roman.

38. **24 février 1639 (7147), Criveşti**. Chiriiac et son épouse, Aniţa, fille de Nastasia, font don au *vistier* Dumitru Buhuş de leur part de la *selişte*a de Hotceşti, pour une bienfaisance.

39. **25 février 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Catrina Cucoranu et à son fils, David, le droit de propriété sur le village de Plotoneşti, sur Şomuz, situé à la limite du village de Hudeşti.

40. **27 février 1639 (7147), Iassy**. Le diacre de Bârleşti, Toader, et sa sœur, Marica, les enfants de Zaharia Benea, avec leurs parents, descendants de Moga, font don au *vistier* Dumitru Buhuş d'une partie du village de Bârleşti, en échange d'une partie de la *selişte*a de Căcărăzeni et 50 zlotys.

41. **27 février 1639 (7147), Iassy**. Le diacre de Bârleşti, Toader, et sa sœur, Mărica, les enfants de Zaharia Benea, avec leurs parents, descendants de Moga, vendent au *vistier* Dumitru Buhuş des parties du village de Bârleşti, pour 150 zloty.

42. **28 février 1639 (7147)**. Toma Cărăuşul vend à Agapie sa part du village de Băleşti, en présence de quelques témoins du village de Grozăşti.

43. **1 mars 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur certaines parties des villages de Tupilaţi et de Bădeşti, achetées à Vasilie et à Simion, les fils de Gheorghie Moţoc d'Aldeşti, et à Marica, la fille de Ştefan Benea, la petite-fille du pope Ion Benea, et aussi une partie du village de Bădeşti, achetée à Tănasie de Verişcani, gendre de Gligorie Musteaţă.

44. **2 mars 1639 (7147)**. Le témoignage pour une partie du village de Hănţăşti, <sur Tecucel>.

45. **3 mars 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu écrit au *vornic* Ghiorghie Năvrăpăscul et à Coste Siminceanul d'obliger Costantin Hăbiiac de Costeşti et ses parents à rendre au *vistier* Buhuş la partie du village de Bârleşti, qu'ils lui ont vendue sans y avoire le droit, ou de lui donner leur part du même village, à la suite du jugement du conseil princier.

46. **3 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu fait don à son serviteur, Marcu Erali, du village de Maicani, sur Prut, district de Fălciu, soumis à la circonscription de Stănileşti, parce qu'il l'avait annoncé du fait que Moise Movilă a envoyé des boyards pour qu'ils le tue.

47. **3 mars 1639 (7147), Fereşti**. Loghina et son frère, le moine Vasilie, les fils de l'ancien logothète Bogza, et son fils, Oră̧ş, vendent au logothète Racoviţă Cehan leur part de l'hoirie du village de Vilneşti, district de Vaslui.

48. **6 mars 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur certaines parties des villages de Tupilaţi et de Bădeşti, achetées à Andrei Grebencea, fils de Gavrilaş Grebencea.

49. **6 mars 1639 (7147), <Clipiceşti>**. Les fondateurs du *schit* de Babele, qui appartient au monastère de Bisericani, réconcilient les moines avec Ionaşco de Negoiţă, parce que celui-ci avait envahi une vigne du *schit* de Măgură.

50. **6 mars 1639 (7147), Clipiceşti**. Gavrea, frère de Dochia, épouse de Trifan, et leurs parents attestent que Trifan, à sa mort, a fait don au *schit* du prêtre Partenie une vigne, à Scorţeşti.

51. **8 mars 1639 (7147)**. Marica Ignătoaie vend au prévot des marchands de Iassy, Gheorghie, une partie du village de Şendreni, sur Prut, district de Iassy.

52. **9 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu fait don au *clucer* Dumitraşco Iarali et à son épouse, Marga, du village de Grecii, ancien terrain princier, soumis à la circonscription du bourg de Vaslui.

53. **9 mars 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Eftimie, fils de Gligorie Surtă, le droit de propriété sur tous les hoiries et les *bucate* laissées par Andonie de Mărmurenii de Jos et par son épouse, Doroftiia.

www.dacoromanica.ro

54. **<11 mars 1639 – 25 octobre 1641 (7150)>**. Ştefan Pepele, fils de Safta de Tâlhăreşti, vend à Ştefan Tăban de Mihalcăuţi une partie du village de Culiceni, sur la vallée de Drabişte, district de Hotin.

55. **11 mars 1639 (7147), Iassy**. Le *vornic* de Botoşani, Toader Şoldan, fait don à son neveu, Ştefan, des villages de Şoldăneşti et de Preuteşti, et les *bucate* qui vont restés après sa mort.

56. **12 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava le droit de propriété sur 100 familles du village de Greci, avec deux *cuturi*, en les exemptant de dâmes envers le règne et envers le bourg de Suceava, hors de *haraci*.

57. **12 mars 1639 (7147), <Iassy>**. L'ancien *vornic* Ionaşco Cujbă fait don au monastère d'Aron Vodă d'une *falce* de vigne, sur Dealul cel bătrân, à Şorogari.

58. **12 mars 1639 (7147)**. L'ancien *vornic* Ionaşco Cujbă, fils de Dumitraşco Cujbă et d'Agafia, fait don au monastère de Golia d'une *falce* de vigne à Şorogari.

59. **14 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Feltin de Cotnari le droit de propriété sur son patrimoine et lui fait don un étang à Râtul Petrii.

60. **14 mars 1639 (7147)**. Le fils de Lupul, Mihăilă, vend sa hoirie du village d'Uricani, district de Cârligătura, au *vătaf* Radul.

61. **15 mars <1639 (7147)>**. Guţul et son épouse, Aftimia, nièce du *vătaf* de Cobâlca, Pătraşcu, vendent au *vornic* Rusul de Grebleşti leur part d'un étang à l'embouchure du ruisseau de Cociorna.

62. **15 mars <1639 (7147)>**. Anăsiia Dumitraşcoaie de Cobâlca, fille du *vătaf* Pătraşco du même village, et son fils, Iosif, vendent leur part d'un étang à l'embouchure du ruisseau de Cociorna au *vornic* Ionaşcu Rusul.

63. **16 mars 1639 (7147) Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac Stârcea le droit de propriété sur un étang, dans le territoire du village de Popeni, sur Iubăneasa, à la suite du procès avec Ionaşco Roşca.

64. **20 mars 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise Mihalcea Tăban à posséder le quart du village d'Uriceni, sur Ursoe, district de Hârlău, et l'étang nommé Burlă.

65. **20 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Efrim Hâjdău le droit de propriété sur la moitié du village de Nesvoi et d'autres parties de l'hoirie, district de Hotin, et sur quelques tziganes.

66. **20 mars 1639 (7147)**. L'ancien *vornic* Bârsan et son épouse, Angheliţa, vendent au *paharnic* Iane une maison située dans le territoire du village de Drăguşeni et une partie du leur hoirie du même village.

67. **20 mars 1639 (7147)**. La fille de Mărinca, Ana, fait don à son neveu, Simion, d'une partie du village de Şahnăuţi.

68. **<Après le 20 mars 1639 (7147)>**. Mihalcea Tăban vend à Nastasia, épouse de l'ancien *agă* Robceanul, une partie du village d'Uriceni, district de Hârlău.

69. **22 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu autorise Ghiorghie Maicăş de posséder sa part du village d'Uricani.

70. **24 mars 1639 (7147)**. Le fils de Costea de Suceava, Marcul, vend au troisième logothète Toderaşco un emplacement de rucher.

71. **26 mars 1639 (7147), Vaslui**. Protasia, fille de Ana, nièce de Mărica, vend à Mirăuţă Coşescul une partie du village de Şişcani, district de Fălciu.

72. **28 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco de Stângaci le droit de propriété sur une partie du village de Mihălăceşti, district de Tutova, à la suite du procès avec la prêtresse Maria et avec son gendre, Zaharia.

73. **29 mars 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Efrim Hâjdău le droit de propriété sur certaines parties du village de Bezîn, achetées à Toader, à Vârnav et à Costantin, les

www.dacoromanica.ro

fils de Crăciun Gălbineanul, ainsi qu'un terrain de maison du même village, fait don par Anghelina, fille de Simion Codău et par son fils, Lupul.

74. 29 mars 1639 (7147). Căzacul, fils de Ionaşco, neveu du ban Toader, vend au *cămăraş* Sava un terrain sur Tecucel, district de Tecuci.

75. **30 mars 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Constantin de Bârzeşti le droit de propriété sur un emplacement de rucher situé sur le territoire du village de Munteneşti, district de Vaslui, acheté à Tanasie et à d'autres.

76. **30 mars 1639 (7147), Iassy.** Les grands boyards attestent que le *vornic de gloată* Neniul a acheté à Busca, fille de Trufana Pieleşoaia et à Mărica des parties du village de Roşiori, nommé Geamănul, district de Cârligătura.

77. **1 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *sulger* Strătulat le droit de propriété sur la moitié du village de Futileşti, sur Elan, district de Fălciu, achetée à Medelean et à ses fils.

78. **2 avril 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Spiridon, fils de Păcurar, le droit de propriété sur la moitié du village de Budeşti, achetée au *armaş* Chiril.

79. **2 avril 1639 (7147) <Suceava>.** L'archevèque et superieur de l'église arméniene de Moldavie, Andreas, vend une maison qui avait appartenu de l'église de Sfântul Hagikatar au grec Andrei, avec le consentement de la direction du bourg et des prêtres.

80. **2 avril 1639 (7147), Iassy.** Simion Mihăilescul avoue avoir acheté, ensemble avec le *medelnicer* Banul, le village de Coşeşti, au monastère de Pobrata.

81. **3 avril <environ 1639 (7147)>.** Sava et son frères vendent à Gavril <Ferâie> leur part du village de Ciohoreni.

82. **3 avril 1639 (7147).** Les grands boyards attestent que Vasilie, fils de Dieniş, a vendu ses parts des villages de Plopeni et de Grumăzoaia au *sulger* Strătulat.

83. **4 avril 1639 (7147).** Le fils du *spătar* Simion, Ghiorghiţă, et sa tante, Drăguţoai, vendent à leurs cousins, Anghelina et le *comis* Andrei Huduman, leur part du village de Maşnici.

84. **5 avril <1639 (7147)>.** Andronic de Vităneşti, sa femme, Maria, et leur fils, Sava, vendent au monastère de Bisericani un emplacement à Fiţingheşti, pour deux bœufs estimés à 10 pièces d'or.

85. **6 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Peon, dénommé autrefois Schitul Selevăstru, au delà de la rivière de Bistriţa, sous Ceahlău, sur Izvorul Alb, le territoire de l'entourage du monastère et encore deux emplacements, achetés à Gligorcea, fils de Bătrânul.

86. **6 avril 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistier* Ghiorghie Roşca le droit de propriété sur la clairière de Poiana de Sus, située sur le territoire du village de Tombuzeni, sur le ruisseau de Şacovăţ, avec emplacement de moulin, de *piuă* et avec fourage pour porcs, achetés aux petits-fils de Hârjoaia.

87. **6 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu exempte de Impôts 20 familles et les villageois de Poiana Vlădicăi qui appartient au Métropolie de Suceava.

88. **7 avril 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Toader le droit de propriété sur une partie du village de Stănislăveşti, district de Neamţ, et sur le quart d'un emplacement de moulin, achetées aux neveux de Male, sur une partie du village de Potlogi achetée à l'épouse de Bucur, ainsi que sur certaines parties du village de Rădeni et sur une partie du village de Porceşti.

89. **8 avril 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cupar* Ionaşco le droit de propriété sur le village de Bârsăneşti, à Cărpeniş, district de Dorohoi, acheté aux moines du monastère de Dragomirna et sur l'étang de Cioclilor, dans le territoire de bourg de Ştefăneşti, sur Corovia, district de Dorohoi, la donation d'ancien voïévode.

90. **8 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *stolnic* Dumitraşco le droit de propriété sur des *pământuri, brazde,* vignes,vergers et emplacements de moulin situés

www.dacoromanica.ro

dans le territoire du village de Fiţingheşti, sur Putna, achetés aux fils de Ion Dobrovoi, à Nicolai et à son frère, Oprea, et à d'autres.

91. **8 avril 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre le *vornic de gloată* Roşca et le *cămăraş* Toader avec le beau-frère Neculai, fils de Bujoräniţa, au sujet du village de Băiţeni, district de Fălciu et le troisième part du village de Cândeşti, établissant que le dernier et sa mère, Anghelina, possèdent le village de Băiţeni, tandis que le troisième part du village de Cândeşti sera possédé par tous les frères.

92. **8 avril 1639 (7147).** Le prêtre et le prieur Gligorie avec l'assemblée du monastère de Râşca vendent au pope Gligorie des parts du village de Cămârzani.

93. **8 avril 1639 (7147), Iassy.** Sultana avec ses fils et ses parents avouent comment ont partagé la fortune héritée de leur grand-père, le *vornic* Ion Mogâlde: la moitié du village de Drăguşeni, les villages de Zăvoieni, de Iurceşti, de Mitcău et d'autres.

94. **9 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à ses serviteurs, le capitaine Ştefan, Dumitru Urdzică et d'autres, le droit de propriété sur leurs hoiries de Sineşti et de Dumbrăviţa, *"între Sireturi"*, district de Tecuci, et, seulement pour le capitaine Ştefan, les achats à Diicu, à Niţu et à d'autres du village de Dumbrăviţa.

95. **9 avril 1639 (7147), Dumbrăviţa.** Hârbor de Dumbrăviţa, Dumitru Urdzică, Ionaşco Tâmpa et d'autres avouent que Stoica avec sa sœur, Antimia Negâlcioaia, et avec les filles de celle-ci, Stanca et Măriia, ont vendu au capitaine Ştefan de Dumbrăviţa trois *pământuri* avec un emplacement de moulin sur le ruisseau de Sireţel.

96. **10 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Andrei Plantos le droit de propriété sur le village de Şipenţi, sur Prut, district de Dorohoi, une partie de ce village étant sa hoirie, autre partie étant achetée à Simion Golăi, à l'épouse de celui-ci, Marica, et à ses enfants.

97. **10 avril 1639 (7147), Iassy.** Les grands boyards attestent que le voïévode Vasile Lupu a acheté à Avram de Lucăceni et à ses fils, Cârstian et Toderaşco, tous les parties de ceux-ci du village de Henţeşti, sur Siret, district de Suceava.

98. **11 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur deux emplacements de moulin sur Gârla Putnei, dans le territoire du village de Vâlceşti, et sur l'entier territoire de ce village; les emplacements de moulin et la moitié du territoire de village ont étés achetés à Eremiia et à sa sœur, Todosiia, tandis que l'autre moitié avait été faite don aussi à ceux-ci.

99. **12 avril 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac, fils de Miron de Sinehău, et à son épouse, Antimiia, le droit de propriété sur certaines parties du village de Molniţa, district de Cernăuţi, achetées à l'ancien *ceaşnic* Ion Prăjescul et à Nicoară Dupniţă, et sur une partie du village de Mogoşeşti, achetée à Orheianul.

100. **12 avril 1639, Iassy.** Le diacre Toader et sa soeur, Safta, les enfants de la prêtresse de Daniil, neveux du pope Fârnat, vendent au diacre de Simeni, Ştefan, une partie du village de Grieşti.

101. **5 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu fait don au monastère de Hlincea le village de Frăţileni, sur Prut, district de Iassy, acheté au *brănişter* Luca et à l'ancien *vătaf* Iane.

102. **15 avril 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu écrit à Varlaam, archevêque et métropolite de Suceava, d'enquêter le litige des moines du monastère de Saint-Ilie avec l'ancien *stolnic* Frangole pour le terrain qui s'appelle Căldarea.

103. **16 avril <1639 (7147)>, Crâsteşti.** La fille d'*uricar* Dumitru Gânscă, partage à ses fils ses hoiries: le troisième du village de Şişcăuţi de Vasilie Vartic, tandis que les villages de Îrjevinţi, de Perebicăuţi et une partie du village de Cerlena sont revenus du *comis* Lupul Talpă, d'Aniţa et de Irina.

104. **16 avril 1639 (7147).** Ionaşcu, fils de Sofronia, et Dragotă font don à Ştefan Cociorveiu leur part de l'hoirie du village de Săciteni pour une bienfaisance.

www.dacoromanica.ro

105. **18 avril 1639 (7147), <Iassy>**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Berzunţu un emplacement de moulin sur Putna, dans le territoire du village de Mărăieşti, et la cinquième partie de ce village, achetés à Jurge et à ses frères, fils de Ion Proroc, et d'autres parents de leurs.

106. **18 avril 1639 (7147), Iassy**. Mărica avec ses sœurs, Nastasia et Stanca, les filles de Procopie, les petites-filles de Ionaşco et d'autres, arriere-petits-fils de Lazor et de Băloş vendent à Andoca leurs parts du village de Petreşti et cinq *delniţe* de foin dans Poiana Mărului, à Uşiţa.

107. **20 avril 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu fait don à l'Évêché de Rădăuţi 30 hommes du village de Rădăuţi, en les exemptant de tous les impôts, excepté de l'impôt imperial qui avait été payé par tous les habitants une fois par année.

108. **20 avril 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vânători, soumis à la circonscription du bourg de Piatra, à la suite du procès avec l'ancien *cupar* Ionaşco Boldescul.

109. **20 avril 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Soltana, fille de l'ancien *vornic* Mogâldea et à son fils le droit de propriété sur les hoiries partagés avec ses parents des villages de Drăguşeni, district de Suceava, de Zăvoiani, de Iurceşti, de Mitcău et de Pogăneşti, sur une *falce* de vigne à Horodişte et sur deux *fălci* de vigne sur Dealul Comisului.

110. **20 avril 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu écrit au grand logothète Gavrilaş de délimiter les confins du village de Fiţingheşti, du monastère de Bisericani, qui avait été envahi par le *stolnic* Dumitraşco.

111. **<Après le 20 avril 1639 (7147)>**. Le serviteur du grand logothète Gavril, Vasile, est témoin pour résoudre le problème du litige du *stolnic* Dumitraşco avec les moines du village de Fiţigheşti, district de Putna.

112. **21 avril 1639 (7147)**. Le *pârcălab* de Roman, Iordachi, juge le litige entre Simion Plote et le diacre Liah, au sujet d'une partie du village de Şirăţăi, et prononce le verdict en faveur du dernier.

113. **22 avril 1639 (7147), Iassy**. Ionaşco et sa sœur, Neacşa, les fils de Ţigancea, les petits-fils de Sora et d'autres, les arrière-petits-fils de Lazor et de Băloş vendent à Andoca des parties du village de Petreşti et la moitié de la clairière de Miculiţa, sur Uşiţa.

114. **27 avril 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *jitnicer* et à son épouse, Ruxandra, le droit de propriété sur les parties achetées du village de Nadişa, district de Bacău, et sur une partie du village de Hărmăneşti.

115. **<Avant le 29 avril 1639 (7147)>**. Hanţul, fils de Trufana, petit-fils d'Andronic, arriere-petit-fils de Ghidul, vend à Apostol Cehan une partie du village de Prigorceni, district de Vaslui.

116. **<Avant le 29 avril 1639 (7147)>**. Varvara, fille de Gavril Bustei de Buhăeşti, arriere-petite-fille de Ghidul, vend à Apostol Cehan sa part du village de Prigorceni.

117. **<Avant le 29 avril 1639 (7147)>**. Ionaşco et son épouse, Anghelina, fille de Tofana, petite-fille de Duma, arrière-petite-fille de Toma Prigorcea, et leurs enfants, Grozava et Costantin, vendent à Apostol Cehan leur part de l'hoirie du village de Prigorceni.

118. **29 avril 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Apostol Cehan le droit de propriété sur certaines parties du village de Prigorceni, district de Vaslui, achetées à Hanţul, fils de Tofana, neveu d'Andronic, arrière-petits-fils de Ghidul et à d'autres.

119. **29 avril 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Cârstea Brăileanul le droit de propriété sur une vigne dans le bourg de Botoşani, achetée au Gheorghe Cocoranul et à son frère, Isac, les fils de Cârstea Cocoranul.

120. **29 avril 1639 (7147), Cârsteşti**. Le *vornic de gloată* Neaniul avoue qu'il a étudié, à la suite de la disposition princière, le litige du *vornic* Dumitraşco avec Vasilie et l'épouse de celui-ci, Antimia, pour la possession d'un étang de moulin du village de Cârsteşti.

www.dacoromanica.ro

121. **29 avril 1639 (7147), Cernaţi.** Le *vornic de gloată* Neaniul se est témoin pour le problème des confis des villages de Greci et de Cernaţi, sur la ruisseau de Bogdana, pour lequel le *vornic* Dumitraşco avait été en procès avec Ionaşco Bâtcovici et ses *răzeşi.*

122. **29 avril 1639 (7147), Cernaţi.** "Les braves et bons hommes" des villages de Greci et de Cernaţi avec leurs voisins se constituent en témoins, à la suite du procès du *vornic* Dumitraşco avec Ionaşco Bâtcovici et ses *răzeşi.*

123. **2 mai 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Constantin et à son épouse, Măricuţa, fille du logothete Nebojatco, le droit de propriété sur les parties de l'hoirie restées à l'ancien logothète Nebojatco et à son épouse, Gaftona, fille de l'ancien *medelnicer* Grigorie Udrea: la moitié du village de Vlădeni, sur Jijia, avec maison et moulin sur Jijia, la moitié du même village, à Turiia, avec la moitié d'étang, et un tiers du village d'Ecuşani, à la suite du partage avec son beau-frère, Toader Petriceico, grand *vornic* de Ţara de Sus, et Darie Stârcea et son épouse, Todosca.

124. **<Avant le 4 mai 1639 (7147)>.** L'archevêque d'Ohrida Ioan avoue par une lettre lors du litige de la *păhărniceasa* Moaşea avec le *vistiernic* Dumitru Buhuş pour le village de Răvăcani.

125. **4 mai 1639 (7147), Iassy.** L'ancien *stolnic* Cârjeu avec son fils attestent que le *păhărnicel* Stratul et le *cupar* Lupul ont vendu au *vistiernic* Dumitru Buhuş la moitié du village de Răvăcani, district de Roman, avec leurs parts, en suivant de posséder d'autre héritage.

126. **8 mai 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme le territoire <du *schit* de Peonu>.

127. **8 mai 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *comis* Lupul Prăjescul, neveu du *hatman* Isac Balica, le droit de propriété sur les villages de Lujeni, de Şepeniţi, d'Uşihlibia, district de Cernăuţi, sur les villages de Cărămăneşti et de Coşerinţi, district d'Orhei, sur le village de Visterniceni, sur une partie de Cotinjeni et sur une partie de Coşureşti, district de Soroca, sur une *selişte* et deux clairières, le district de Bacău et sur le village de Borodiceni.

128. **10 mai 1639 (7147), <Baia>.** Moiseiu de Movileni et son épouse, Mărica, fille de Fuga de Forăşti attestent qu'ils doivent à Mafteiu et à son épouse, Ana, 10 lei, et qu'il faut lui restituer le rest du somme.

129. **11 mai <environ 1639 (7147) 1641 (7149)>, Iassy.** Dumitraşco, fils de Busca, petit-fils du logothète Bogza, atteste qu'il a mis en gage au *jitnicer* Caracaş sa hoirie du village de Cordeni pour 3 ducats.

130. **11 mai 1639 (7147).** Marco vend à Gheorghie une partie du village de Bucureşti, près de Bistriţa, district de Neamţ.

131. **11 mai 1640 (714<7>), Hârlicești.** Maftei Gefer vend à Gheorghie un emplacement de rucher sur le territoire du village de Bucureşti, à Capul Luncii. Ainsi il doit établir les confins du terme par le lancement du hache.

132. **12 mai 1639 (7148).** Les grands boyards attestent que Grigoraşco, fils de l'ancien grand *vornic* Dumitru Goia a vendu à l'ancien grand *comis* Lupul Prăjescul la moitié du village de Buruieneşti, sur Siret, district de Roman, avec emplacement de moulin sur Siret et des étangs au guéret.

133. **13 mai 139 (7147), Iassy.** Les grands boyards attestent que Dumitraşco Burlă et sa mère, Iuliana, ont vendu au grand logothète Gavrilaş Măteiaş la moitié du village de Martineşti, district de Cernăuţi.

134. **15 mai 1639 (7147).** Tofana ensemble avec son époux, Bejan, et sa soeur, Sofiica, ne sont pas d'acord avec la vente de leur part du village de Frăteşti par leur frères, Costantin et Dumitraşco, au logothète Gheorghe, s'engageant à la vendre au *vornic* Prăjescu.

135. **17 mai 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme le droit de propriété au grand *stolnic* Toma sur deux parties du village de Bădeşti, achetées à Costantin, fils de Vasilie, et à Safta, fille de Ionaşco Blendea, neveux d'Ana Nichitoaie, arrière-petits-fils du prêtre Blendea.

www.dacoromanica.ro

136. **17 mai 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Tupilaţi, achetée à Căzan de Muncel et à ses frères, Ionaşco Bordea, Lazor, Isăilă et Drăguţa, les fils de Gherman.

137, **18 mai 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Bădeşti, achetée à Nechita, fils de Sava de Bădeşti, et à ses parents, tous les neveux de Sava.

138. **8 mai <1639 (7147)>, Iassy**. Vasile et ses sœurs, Alexandra et Samfira, les fils de Toader Bălţatul, vendent au *vornic* Dumitraşco leurs parts des villages de Cârsteşti, de Glodeni, de Hălmăgeni et de Strâmba.

139. **19 mai 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Isac Stârcea le droit de propriété sur une partie du village de Popeni, sur Iubăneasa, à la suite du procès avec Gheorghie Borodaci et avec ses parents, tous les neveux et arrière-petits-fils de Borodaci le vieux.

140. **20 mai 1639 (7147)**. L'*izvod* des sommes reçus par les villageois de Iurghiceni pour 52 ducats, qu'ils avaient payé pour une meurtre.

141. **25 mai <1639 (7147)>**. Ionaşco, fils du pope Baciul, vend à Giurgea, fils de Grătianu, une partie du village de Băleşti.

142. **3 juin 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Maxim Băhnaşul et à son frère Vasilie le droit de propriété sur une partie du village <de Săcuieni>, achetée à Mariica, fille de Toader, petite-fille de Săcuianul.

143. **5 juin 1639 (7147), Suceava**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Tofana, épouse de l'ancien *pârcălab* Simion Ţără, le droit de propriété sur la moitié du village de Şerbăneşti, sur Siret, district de Suceava, à la suite du procès avec la veuve de l'ancien *agă* Gligorie Robceanul.

144. **7 juin 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu fait don à Cârstea Brăileanul du village de Ruşi, district de Botoşani, délimité par le grand *medelnicer* Vasile Banul, par le *vornic* de Botoşani Toderaşco Şoldan et par d'autres.

145. **7 juin 1639 (7147)**. Dragomir et son épouse, Antonia, vendent à Porcea d'Oşăşti leur part du village de Sacălâşa.

146. **9 jun 1639 (7147)**. Le *pitar* Vasile Cărăiman et ses frères, les fils du *vistiernic* Precop Cărăiman, vendent au grand *vornic* Dumitraşco Şoldan des parties du village de Brăteni, sur Başeu.

147. **13 juin 1639 (7147), Boboceni**. Le second logothète Racoviţă Cehan se constitue en témoin, à la suite de la disposition princière, lors le litige d'Arsenie, de Gligorie, de Negrea et de Tănasie, avec Mihoci, Areon et Enachie Păruş pour le village de Vitolteşti, sur le ruisseau d'Elan.

148. **15 juin 1639 (7147), Iassy**. Costantin et son frère, Dumitru, fils d'Agahia, neveux de Chirena Zberoaia, vendent au *medelnicer* Banul et à son épouse, Alexandra, leurs parts de l'hoirie des villages de Slobozia et de Zberoaia.

149. **<Après le 15 juin 1639 (7147)>**. Un *ispisoc* au voïévode Vasile Lupu pour l'héritage de Zberoaia.

150. **17 juin 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur certaines parties du village de Bădeşti, achetées à Toader Ţânţar et à ses frères, Paşco, Căzacul et Nastasia, les fils de Ştefan Blendea de Tupilaţi, et à leurs parents.

151. **17 juin 1639 (7147)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *comis* Duca le droit de propriété sur le village de Novaci, district de Fălciu.

152. **18 juin <1639 (7147) 1642 (7150)>, Bârlad**. Necula, fils de Soriţa Căzăneasa de Tâmpeşti, vend au grand *sulger* Iane le tiers du village de Tâmpeşti, avec emplacement de moulin sur Pereschiv.

153. **25 juin 1639 (7147), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise les membres de la famille de Ghermăneşti de retenir le terrain des *răzeşi* de ce village, pour les argents dépensés de ceux-ci au temps du procès avec le *vornic* Roşca.

www.dacoromanica.ro

154. **26 juin 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ghiorghie Maicaş le droit de propriété sur une partie du village d'Uricani, sur Bahlui, à la suite du procès avec Mărica, fille de Gerul, et avec Ion, gendre de celle-ci.

155. **28 juin 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *schit* de Hangu le droit de propriété sur deux *fălci* de terrain, sur *curătură* à Strâmtură, données par le grand *paharnic* Gheorghie, achetées à Loghin de Bălţăteşti et à son frère, Molodeţ.

156. **30 juin 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode fait don au monastère de Pantelimon de Iana d'un *obroc* de 5000 *aspri* et 300 *aspri* du moine qui viendra pour l'aide, pour être porter de lui dans le grand obituaire.

157. **30 juin 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien douanier Condre et à son fils, Ion, le droit de propriété sur sa part du village de Măstăcani, district de Covurlui, délimitée par le *hotnog de curteni* Dondăş et par l'*uricar* Dumitraşco.

158. **1 juillet 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu autorise Puiul de Borleşti de posséder sa hoirie du village de Măstăcani.

159. **2 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu autorise l'évêque de Huşi, Gheorghie, les serfs et les esclaves tziganes de l'Évêché.

160. **2 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *sulger* Gheorghie Arapul d'établir le confin du village de Călimani, propriété de Malcoci, et celui de village de Troiţa, qui appartient au monastère de Bisericani.

161. **3 juillet 1639 (7147).** La femme de Ionaşcu Prăjescu se juge pour un serf.

162. **4 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grozava, épouse de l'ancien *ceaşnic* Stratul Bolea le droit de propriété sur une partie du village de Costeşti, district de Roman, parce qu'elle a restitué l'argent dû au grand *jitnicer* Grama, achetée à Ivaşco Cârjeu et à ses parents, les arrière-petits-fils de *vornic* Bolea, et sur autre partie du même village, achetée à ces vendeurs.

163. **4 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grozava, l'épouse de Stratul Bolea, le droit de propriété sur certaines parties du village de Dânceni, délimitées par le grand *vornic* Ursul Vartic, achetées à Mihalcea Baci et à son frère Cozmiţă et à ses sœurs Nastasia et Solomia, les enfants de Pătraşco Baci, arriere-petits-fils d'Oană Baci.

164. **8 juillet <environ 1639 (7147)>, Muşeteşti.** Le pope Toma vend à Pavăl Dzamă un emplacement de rucher du village de Strâmturâ.

165, **8 juillet 1639 (7147).** Isac atteste qu'il a donné à l'ancien *comis* Lupul Prăjescul la moitié du village de Buruieneşti, en échange d'une partie du village de Văscani.

166. **<Avant le 9 juillet 1639 (7147)>.** Le diacre Ionaşcu Buzdugan, petit-fils de Mărgilat, fait don à Ionaşco Timotin et aux frères de celui-ci de sa hoirie du village de Răcămuş, sur le ruisseau de Muşata, district de Fălciul.

167. **9 juillet 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco Timotin, à son épouse et à ses frères, Nechita et Dumitrachi, le droit de propriété sur les parties d'hoirie du village de Răcămuş, à la suite du procès avec Grigori Bălţatul, avec Irimia Angărici et avec leurs *răzeşi*.

168. **9 juillet 1639 (7147), Iassy.** L'ancien logothète Eustratie vend au douanier Leondari le village de Pârliţi, district de Soroca, fait don par le voïévode Moisi Movilă de celui-ci.

169. **10 juillet 1639 (7147), Iassy.** Voico, fils de Deliu, neveu de Baciu, et Felegosul, neveu de la famille Cercelești, Armanca, fille d'Oana et d'autres vendent au *cămăraş* Iorga la moitié du village de Măceşti, district de Tecuci, avec emplacement de moulin sur la rivière de Siret et avec des vignes.

170. **12 juillet 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu exempte de dâmes le monastère de Partenie et les autres monastères.

171. **13 juillet <environ 1639 (7147)>, Orhei.** Drăgan avec ses frères, ses sœurs et ses parents avouent avoir vendu à Mătiiaş Sturza leur part du village de Sămăşcani.

www.dacoromanica.ro

172. **14 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode confirme à l'ancien *vornic* Dumitraşco le droit de propriété sur une partie du village de Cernaţi, à la suite du procès avec Ionaşco Bâtcovici de Greci.

173. **15 juillet 1639 (7147), Iassy.** Irina, fille de Mărica Nehoe, petite-fille de Băsărabă, et le vătaf Niţă vendent à Obrejie, fils d'Agahia, neveu du pope Gavril, leur part du village de Iurghiceni, celle de la famille Băsărăbeşti, pour 50 zloty comptacts.

174. **16 juillet 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu écrit au grand *medelnicer* Banul d'enquêter le litige de Ionaşco et de ses frères avec Buţurca et ses frères pour le territoire du village de Frăteni.

175. **16 juillet <1639 (7147) 1640 (7147)>, Iassy.** L'ancien *stolnic* Lupaşco Bucium vend au troisième logothète Toderaşco <Ianovici> sa part du village de Bezingheşti, district de Putna.

176. **17 juillet 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu concède au monastère de Trei Ierarhi de Iassy le droit de recouvrer la douane à raison de 2 *potronici* aux charretiers qui chargèrent la marchandise à Iassy.

177. **17 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *schit* de Ioan Gură de Aur le droit de propriété sur une vigne et sur un emplacement de moulin sur Putna, situés sur le territoire du village de Ţifeşti.

178. **17 juillet 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pârcălab* Gabăr, à son épouse, Arsenia, et à son frère, Costantin, les fils du logothète Trebici, le droit de propriété sur des parties du village d'Oncani, de Răspopi, de Ilişeşti, de Hulubeşti, sur un rucher de Fântâna Turcului, sur des vignes situées dans les villages de Brăieşti, de Nicoreşti et d'Oncani, et sur deux familles d'esclaves tziganes.

179. **<Avant le 18 juillet 1639 (7147)>.** Le fils de Neacşa, Mirăuţă, avec son frère, Gorban, et Ghervasie, fils de Boldur, font don au monastère de Saint Ioan Gură de Aur de leurs parts de Babe, sur Putna, tandis que Stoica, fils d'Ana, avec sa femme, Stana, de la vigne du village de Scorţeşti, avec pressoir.

180. **18 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au Schitul lui Partenie le droit de propriété sur un emplacement dénommé Babe, avec vignes et emplacements de moulin sur Putna, qui avait été donné pour l'établissement de *schit* par Stoica, par Maria, par Gheorghie Bănilă et par d'autres.

181. **18 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Saint-Sabas le droit de propriété sur trois parties du village de Larioneşti, district de Soroca, faites don par le *postelnic* Enache et délimitées par Vasile, *vornic de gloată*.

182. **20 juillet 1639 (7147).** Ionaşco Trufaşul vend une partie du village de Totoeşti à Caraman, à Ionaşco et au pope Iuraşco, les petits-fils de Toma Butiman.

183. **20 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *vistiernic* Buhuş d'enquêter le litige de l'ancien *comis* Lupul Prăjescul avec Grozava Strătoae pour un moulin du village de Costeşti.

184. **20 juillet 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu autorise Vârnav et ses frères de prélever la dîme de leur hoirie du village de Durneşti.

185. **20 juillet 1639 (7147), Iassy.** L'ancien *pitar* Vasile Drăguş avec sa femme, Fădora, vendent à Vărvara Istrătoaie de Glodeni leur part du même village, sur Cuţitna, district de Vaslui, pour 15 ducats.

186. **20 juilet 1639 (7147), Iassy.** Isac et son épouse, Irina, fille de l'ancien *vornic* Dumitru Goe, font don à l'ancien *comis* Lupul Prăjescul de la moitié du village de Burueneşti, sur Siret, district de Roman, en échange des quelques parts des villages de Văscani et d'Onceşti, pour 130 ducats et deux chevaux, estimés à 30 ducats.

187. **22 juillet 1639 (7147), Iassy.** Vasilie, fils d'Andreica, et Costantin, fils d'Ana, petits-fils de Borcea, vendent à Obrejie, fils d'Agahia, leur part du village de Iurghiceni, celle de la famille Băsărăbeşti, pour 35 zlotys comptants.

www.dacoromanica.ro

188. **24 juillet 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grigore le droit de propriété sur des parties du village de Tuleşti, une partie de la *selişte*a de Butoiu, rachetée au *postelnicel* Vraghie et une autre partie reçue de Pricop.

189. **27 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu autorise l'ancien *armaş* Pătraşco Boldescul de chercher ses serfs lâchés, dont il a racheté la vie de ceux-ci qui avaient été condamnés pour vol, en les soumettant au jugement.

190. **28 juillet 1639 (7147), <Iassy>.** L'*ispisoc* du voïévode Vasile Lupu pour le *schit* de Hangul.

191. **29 juillet 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu fait don au *spătar* Gligorie de la moitié du village de Bozieşti, district de Tecuci.

192. **29 juillet 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Verdeş, à Gabăr, à l'ancien *agă* Moţăi Păştraşcu, à Ştefan et à Fătu, arrière-petits- fils du *hatman* Dinga, le droit de propriété sur le village de Fârţăgani, à la suite d'un procès.

193. **30 juillet 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Niculcea, fils de Toader Onilă, le droit de propriété sur une partie du village de Nuoreşti et sur la clairière de Poiana Cârnului, avec un emplacement de moulin sur le ruisseau de Vaslui et un rucher.

194. **30 juillet 1639 (7147).** Anica Bâzgănoaie avec ses parents vendent au pope Grigore une partie du village de Todireşti.

195. **31 juillet 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand douanier Leondari le droit de propriété sur le village de Pârliţi, district de Soroca, acheté à l'ancien logothète Evstratie.

196. **4 août 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Macoveiu de Durăşti le droit de propriété sur le village de Durăşti, acheté par son père Roşcea à Briia, fille de Muşa et de Muşat, à la suite du procès contre Ignat et Toader.

197. **8 août 1639 (7147), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme le partage des villages de Hârjavinţi et de Peribicăuţi et des parties des villages de Cerlena et de Şişcăuţi, exécuté par Grapina à ses enfants Vasile, Vartic, Ana, Lupul et Irina.

198. **<12 août 1639 (7147), Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mihaşco Cornaci le droit de propriété sur des parties du village de Dersca, district de Suceava, sur un terrain pour batir une maison du même village, ci-dessus de l'église, sur un terrain défriché à la route du Buhai et sur un autre à la colline de la fontaine, achetées par ses ancêtres, et sur une partie du village de Hilişeul de Sus, district de Dorohoi, avec emplacement de moulin sur Lilia, achetée par son père, le prêtre Nichiforu.

199. **19 août <environ 1639 (7147), Orhei>.** Le pârcălab d'Orhei Mihalcea Durac confirme le témoignage du *căpitan de călăraşi* d'Orhei, du *hotnog* Cociorveiu, de l'ancien *hotnog* Moldovan et d'autres pour l'achat d'un esclave tzigane par l'ancien grand *vornic* le défunt Irimia, le beau-père du *şetrar* Malcoci, à l'épouse de Vreme de Cunicea.

200. **23 août 1639 (7147), Iassy.** Cozma et son épouse, Simina, vendent au *jitnicer* Caracaş leur part de l'hoirie du village de Murgeşti, sur Crasna, district de Vaslui.

201. **28 août 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ştefan, le frère de l'archevêque Varlaam et à son petit-fils, Nechifor, à raison de la moitié du village d'Oncani et de Tulbureni et sur un tiers du village de Băiceni, district de Hârlău, achetés à l'ancien *vistier* Gheorghie Roşca.

202. **28 août 1639 (7147), <Iassy>.** L'*ispisoc* du voïévode Vasile Lupu pour le village de Lincăuţi.

203. **31 août 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu décide, à la suite du jugement, que le métropolite de Suceava Varlaam déplace un gué à Gârla Putnei, parce qu'il avait inondé un autre gué qui appartenait à quelques gens, selon le témoignage du *medelnicer* Banul et du *stolnic* Dumitraşco.

204. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640>, (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur la *branişte*, indiquant ses confins.

www.dacoromanica.ro

205. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur la clairière dénommé Pângăraţi, en indiquant ses confins, à la suite du procès avec les moines du monastère de Pângăraţi.

206. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Le voïèvode Vasile Lupu confirme au grand *agă* Stratulat une famille d'esclaves tziganes.

207. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Luchiian sa partie de l'hoirie du village de Iucşeşti, district de Roman, achetée à Toader, fils de Mihăilă de Bucium, avec 25 écus.

208. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin Stârcea le droit de propriété sur le village de Hrubna, selon ses anciens confins

209. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme les confins du territoire nommé Piscul Secăturii, qui appartient au village de Bucureşti <district de Tutova>.

210. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Le voïévode Vasile Lupu, pour les villages de Tescani et de Şerbăneşti, district de Tecuci.

211. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Gheorghe Corosteanul et Bălăşoaia, au sujet d'un esclave tzigane, prononçant le verdict en faveur du premier.

212. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Le *vornic de poartă* Gheorghie Năvrăpescul atteste qu'il a pris quatre *urice* du *diac* Porumb qui les avait reçus de l'*uricar* Focea.

213. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Vasilie, Sava, Nicolai et les villageois de Securiceni vendent à Ilie Şeptilici et à Gheorghiţă Şeptilici une partie du territoire du village de Nemerceni pour une meurtre commise dans les confins du même village.

214. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Agahiia, fille de Solomia, nièce de Toader Vrânceanu de Drăgeşti, vende à Munjilă et à son épouse, Vărvara, <une partie du village de Drăgeşti>.

215. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Les fils du *hotnog* de Muşeteşti Ionaşco, Hristofor, Vasâlii et autres attestent que leur père a vendu, avant sa mort, au *comis* Fortuna une partie du village de Drăgneşti.

216. **<1 septembre 1639 – 31 août 1640> (7148).** Toader et ses frères, Todosie et Ioniţă, les fils de Păcurăriţa, vendent une partie du village de Boiştea.

217. **<Environ le 2 septembre 1639 (7148)>.** Le *şetrar* Chicoş est témoin lors de la délimitation, à la suite de la disposition princière, d'une certaine partie du village de Dămăceni, qui était pris en possession des *răzeşi* du village de Lieşti.

218. **<Environ le 2 septembre 1639 (7148)>.** Le grand logothète et l'ancien *şetrar* Chicoş sont des témoins lors de la délimitation des villages de Lieşti, de Buneşti et d'autres, en terme avec le village de Dămăceni, pour l'éclaircissement de la dispute de ceux-ci et le *vornic* Roşca.

219. **2 septembre 1639 (7148).** Le *şetrar* Chicoş se constitue en témoin lors de la délimitation, à la suite de la disposition princière, de la clairière de Rărunda, située dans le territoire du village de Lieşti, parce que le *vornic* Roşca l'avait assiégée; c'est la raison pour laquelle les villageois s'étaient plaints.

220. **2 septembre 1639 (7148).** Grăjdan avec son épouse et ses frères, les fils du *vistiernicel* Crăciun de Dolheşti, vendent au *spătar* Gligorie une partie du village de Micleşti, achetée par leur père à Bulhoaia la vieille.

221. **3 septembre 1639 (7148).** Gheorghie, fils du grand *vornic* Lupul, fait don au monastère de Golia de la moitié de la seliştea d'Oxentiia, sur Nistru, district d'Orhei.

222. **4 septembre 1639 (7147).** Costantin Hăugul et Toader Hăugul vendent à leur cousin Pătraşco Hăugul une partie du village de Vlădeni.

223. **<Environ le 4 septembre 1639 (7148)>.** Costantin Hăugul et Toader Hăugul vendent à Toader, fils de Gherasim, une partie du village de Vlădeni.

www.dacoromanica.ro

224. **<Environ le 4 septembre 1639 (7148)>**. La fille de Botăi, Irina, avoue avoir vendu à Ionaşco et à Radu des parties du village de Glodeni.

225. **7 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu fait don à l'ancien grand *vistier* Iordache d'une certaine plaine dénommé Râtul, sur Bahluieţ, l'ancien terrain princièr du territoire de bourg de Târgul Frumos.

226. **10 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ursul et à ses frères, Tudor et Gavril, le droit de propriété sur des parties du village de Mohorâţi, district de Tecuci, à la suite du procès avec Ştefan Corpaci.

227. **10 <septembre 1639> – 10 <août 1640> (7148), Iassy**. Ioana, nièce de Solomia, arrière-petite-fille de Grebincea de Comăreşti, vend à Zaharia, fils du pope Ion et de Ileana, petit-fils de Nechita, artière-petit-fils de Vasilie Machidon, sa part du village de Comăreşti, district de Suceava.

228. **<Avant le 11 septembre 1639 (7148)>**. Le pope Vasilie, Parca, le pope Ştefan, Toader Fleşca, Vasilie Leţea et Ciocârlie, tous étant de Fereşti, font don au logothète Racoviţă Cehan d'un terrain à côté de son étang.

229. **11 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au second logothète Racoviţă Cehan le droit de propriété sur une partie du village de Moiceşti, achetée à Toderaşco de Soleşti, sur une partie du village de Vilneşti, achetée à Loghina et à son frère, le moine Vasilie, tous les fils de l'ancien logothète Bogza; sur une partie du village de Fereşti, faite don de prêtre Vasilie et d'autres du même village et sur quelques vignes et un esclave tzigane acheté à Necula, fils d'Enache du bourg de Vaslui.

230. **11 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *jitnicer* Cracaş le droit de propriété sur une partie du village de Murgeşti, sur Crasna, district de Vaslui, achetée à Cozma et à son épouse, Simina, fille de Cârstea Pobircu du bourg de Vaslui.

231. **11 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligorie et à ses frères le droit de propriété sur le village de Vitolteşti, à l'embouchure du ruisseau de Bujor, sur Elan, district de Fălciu, à la suite du procès avec Mihoci et ses frères.

232. **12 septembre 1639 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Gavril le droit de propriété sur la part de Petrina du village de Florinteşti, district de Tutova, lui faite don par Nicoară, fils de Ignat.

233. **14 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise Danciul de prélever la dîme de ses parts des villages de Popeşti, de Săcuiani et de Dăceni.

234. **15 septembre 1639 (7148)**. Le fils de Iacob, Gavril, avoue avoir vendu au pope Andronic une partie du village de Părtănoşi.

235. **16 septembre 1639 (7148)**. Alexandra, fille de Nastea, nièce de Ignat, arrière-petite-fille de Mihul, vend à Naşcul de Muşeteşti une partie du village de Şerbăneşti.

236. **18 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *armaş* Ştefan Moimăscul le droit de propriété sur des parties des villages de Cogeşti, de Brăila et de Bahluiani, toutes étant dans le district de Cârligătura, achetées au *diac* Toderel de Cogeşti.

237. **18 septembre 1639 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Grigorie Susanul, Isac Mihlocean et à d'autres *răzeşi* le droit de propriété sur le village de Pribeşti, district de Vaslui, à la suite du procès avec Grigorie Hermeziul de village de Tăuteşti.

238. **18 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nicolai de Ghireni le droit de propriété sur une partie du village de Cresnaleuca, sur Prut, district de Dorohoi, vendue par Drăguţa, fille de Gheorghie, petite-fille de Gavrilcea.

239. **19 septembre 1639 (7148), Iassy**. Le voïévove Vasile Lupu écrit aux gens qui vivent autour des villages de Costeşti et de Pietriş qu'il a envoyé le *vornic* Neniul pour délimiter les confins de ces villages, qui ont constitué l'objet du litige du grand *jitnicer* Grama avec la *păhărniceasa* Grozava.

www.dacoromanica.ro

240. **21 septembre 1639 (7148), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu autorise l'évêque et l'assemblée du monastère de Galata de Sus de prélever la dîme du quart du village de Copăceni, sur le ruisseau de Suhului, acheté par le *postelnic* Ianache.

241. **<Environ le 22 septembre 1639 (7148)>.** Pietra, fille de Ghiociu, avec ses enfants, Nastasia et Apostul, vendent au *pârcălab* Dabija et à son épouse, Păscălina, une partie du village d'Oleşăşti.

242. **<Environ le 22 septembre 1639 (7148)>.** Murgină d'Oleşăşti avoue avoir vendu au *pârcălab* Dabija et à son épouse, Păscălina, un vigne du même village.

243. **22 septembre 1639 (7148).** Murgină et son épouse, Muşa, vendent au *pârcălab* Dabija une partie du village d'Oleşăşti.

244. **25 septembre 1639 (7148).** Le *vornicel* Arsenie avoue avoir délimité, à la suite de la disposition princière, les parties des *răzeşi* du village de Ivăneşti, district de Putna, sur Gârla de Jos, et aussi l'emplacement de moulin acheté par le monastère de Pângăraţi à Dumitru, à Toader et à d'autres.

245. **30 septembre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Bisericani de posséder le village de Vânători.

246. **1 octobre 1639 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu exempte de tous les impôts le moulineur de la Métropolie, Pavel.

247. **1 octobre 1639 (7148).** Zaharia de Vivoreni, gendre de Tecla, vend au grand *comis* Furtună une partie du village de Drăgăneşti, district de Roman, avec piochages, emplacement de rucher et de moulin sur Siret.

248. **5 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Mătiiaş le droit de propriété sur la moitié de la *seliştea* de Colobanţi, sur Miletin, sur un emplacement de moulin sur Miletin et sur des parties du village de Căbiceni, district de Dorohoi.

249. **8 octobre 1639 (7148), Iassy.** Ionaşco Ghizdavăţ, Ionaşco, fils de Sava, et Condre de Luceni, vendent au *pitar* Ianache leur part du village de Petreşti.

250. **11 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Pană le droit de propriété sur un rucher du domaine du bourg de Suceava, du guéret d'Areni, à la suite du procès avec le *stolnic* Frangole.

251. **12 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *pitar* Malcoci le droit de propriété sur un terrain du territoire du village de Călimani, à la suite du procès avec les moines du monastère de Bisericani.

252. **15 octobre 1639 (7148), Gârleşti.** Lazor de Durăşti achète aux frères de Boia, Movilă et Manea, une partie de l'héritage, du moulin de Boaia jusqu'à l'emplacement de Şerbăneşti.

253. **<Environ le 15 octobre 1639 (7148)>.** Lazor achète à Boia, à Movilă et à Manea de Şerbăneşti une partie de l'hoirie.

254. **16 octobre 1639 (7148).** Pepelea Cireş, l'*iuzbaşa* de Balomireşti, sur Gârla Putnei, fait don au monastère de Secul d'une vigne du village de Căpoteşti, en commemoration.

255. **20 octobre 1639 (7148), Ceaplinţi.** L'ancien *medelnicer* Pavel Ureche fait don au monastère de Secul d'un rucher et de la moitié d'étang du village de Brătuleşti, en commémoration.

256. **22 octobre <1639 (7148)>, Costeşti.** Les "braves et vieux gens" autour des villages de Costeşti et de Pietriş se constituent en témoins, et aussi le *vornic* Neniul, envoyé par le voïévod, lors les confins de ceux villages, à la suite du procès parmi Grozava et le grand *jitnicer* Grama.

257. **25 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vânători à Piatra, situé sur Bistriţa, district de Neamţ, à la suite du procès avec Ionaşco Boldescul.

258. **25 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitru Bosco le droit de propriété sur une vigne à coté de Poiana Vlădicăi, achetée à Ionaşco Pascal.

www.dacoromanica.ro

259. **27 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Bisericani le droit de propriété sur le village de Vânători à Piatra, sur Bistriţa, district de Neamţ, à la suite du procès avec Ionaşco Boldescul.

260. **28 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu écrit aux *cămănari* de Huşi de «laisser tranquilles» deux petites tavernes, un fourreur et un boucher qui appartienne à l'Évêché de Huşi.

261. **30 octobre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *jitnicer* Grama le droit de propriété sur un terrain du village de Bădeşti, sur le territoire du village de Pietriş, à la suite du procès avec Grozava Strătoaie.

262. **1 novembre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu fait don au grand *postelnic* Apostol Catargiul du village de Peştera, qui était dénommé Movila, district d'Orhei, l'ancien terrain princier, appartenant au territoire du bourg d'Orhei.

263. **1 novembre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode de la Moldavie et de la Valachie Vasile Lupu fait don au second logothète Racoviţă Cehan du village de Stănileşti, sur Prut, district de Fălciu, qui auparavant a été le don de son oncle, l'ancien *vornic* Ionaşco Cehan au voïévode Ştefan Tomşa, et, après sa mort, le voïévode a pris ce village pour qu'il reste encore un terrain pricier.

264. **8 novenbre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Costantin et à Safta, les fils de Ionaşco Vrabie, le droit de propriété sur une partie du village de Rădeni, à la suite du procès avec leur cousine, Aniţa, fille de la *postelniceasa* Vrăbioaia.

265. **12 novembre 1639 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco de Mărişeşti le droit de propriété sur un emplacement de rucher avec verger et clairière, sur Zeletin, district de Tecuci, fait don par Angheluşa, épouse du *postelnic* Chicoş, fille de l'ancien *medelnicer* Calin.

266. **12 novembre 1639 (7148), Focşani.** Le voïévode de la Moldavie et de la Valachie Vasile Lupu ordonne au *vătăman* et aux villageois de Stănileşti d'obéir au second logothète Racoviţă Cehan auquel il a donné le village.

267. **24 novembre 1639 (7148).** Todosia Nicoricina vend une partie du <village de Ghiţcăuţi, district de Dorohoi>.

268. **5 décembre 1639 (7148).** Toader, fils d'Anton, vend au *postelnic* Mârzac une partie de son héritage.

269. **8 décembre 1639 (7148), Scânteia.** Alexandra, nièce d'Armanca, fait don à sa nièce, Măricuţa, fille d'Ursul, le prêtre princier de Scânteia, de sa part de l'hoirie du village de Popeşti.

270. **14 décembre <environ 1639 (7148)>.** Angelina Irimicioaia de Morozani et son fils, Costandin, neveu du *vătaf* de Cobâlca, Pătraşcu, vendent au *vornic* Ionaşco leur part d'un étang situé à l'embouchure de Cociorva.

271. **28 décembre 1639 (7148).** Le chantre Papa Grigorios avoue qu'il a prêté au voïévode Moise Movilă 250 *aspri,* en échange du village de Docolina, tandis que le *comis* Furtună a racheté ce village parce qu'il en avait une partie.

272. **31 décembre 1639 (7148), Iassy.** Les grands boyards attestent que Candachia, fille de l'ancien *pivnicer* Cârstian, et son fils, Simion, font don au grand *vistiernic* Iordachi la moitié du village de Plopeşti, district de Neamţ, avec étang, en échange de la moitié de village de Giurgeşti, sur le ruisseau de Şomuzul Puturos, district de Suceava.

273. **<Environ 1640 (7148/7149)>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gheorghe Corosteanul le droit de propriété sur plusieurs esclaves tziganes.

274. **<Environ 1640 (7148/7149)>.** Le petit-fils de Nan, Mihăilă, atteste que le terrain qu'il a dû de Nan appartient au monastère de Tazlău et il nie les prétentions de possessions des autres.

275. **<Environ 1640 (7148/7149)>, 6.** Dănăilă et son épouse, Ana, fille de Damaschina, petite-fille de Hlăbaşco, vendent à Gavril Pascal une partie du village de Rădeşti.

276. **<Environ 1640 (7148) – 1645 (7154)>.** Danil et son épouse, Nastasia, fille de Crăciun, font don au Caracaş *jitnicer* une partie du village de Vlăcoviceşti.

www.dacoromanica.ro

277. **<1640 (7148) – 1645 (7154)>**. Nestora, fille de Iacob, petite-fille de Bacoş, vend au monastère de Secul et au prieur Ghedeon sa part d'héritage du village de Cofeşti.

278. **<Environ 1640 (7148) – 1648 (7157)>**. L'ancien *vornic de gloată* Vartic témoigne au sujet des confins de la partie de Ionaşco Bâţe de village de Tâmpeşti, sur le ruisseau de Pereschiv.

279. **<1640 (7148) – 1648 (7157)>**. Le vornic de Sineşti, Grosul, fait don au capitaine Ştefan d'un terrain.

280. **<Environ 1640 (7148) – 1653 (7162)>**. Les *vornicei* de Bârlad, Bejan Gheuca et Efrem, et d'autres boyards et commerçants attestent que Toader, fils de Sitar de village de Vâşteleşti, le *diac* Ionaşco et autres *răzeşi* ont payé 7 contremaîtres pour endiquer un étang dans le village de Şerbăcheşti, sur Bogdana, en 7 semaines, établissant que seulement eux peuvent l'utiliser.

281. **<1 janvier – 31 août 1640> (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *medelnicer* Lupul Prăjescul le droit de propriété sur une partie du village de Văscani, achetée aux sœurs de Ionaşco Clapod, Păscălina, Tofana, Nastasia et Mărica.

282. **Janvier 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise l'ancien logothète Pătraşco Başotă de posséder les parties de l'hoirie du village de Ciohoreni, achetées à Gavril Ferâie, à Ionaşco et à d'autres.

283. **4 janvier 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic de Ţara de Jos* Dumitraşco Şoldan le droit de propriété sur *selişte*a de Ştiuca, sur Căinari, district de Soroca, entre Balota et Lozile, à la suite du procès avec Irimiicea, fils de Gheorghe, et avec ses parents.

284. **<Environ 1640 janvier – décembre (7148/7149)> 6**. Ionaşco Costiceanul vend une partie du village de Şopârleni.

285. **8 janvier 1640 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Humor le droit de propriété sur tous les parties du village de Dersca, faites don de Ionaşco Stroici, fils de <grand> logothète Lupul Stroici.

286. **8 janvier 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Humor de posséder les parts du village de Derzca, qui ont appartenu au logothète Lupul Stroici.

287. **14 janvier 1640 (7148), Iassy**. Arvasiia, fille de Călina, nièce de Măria, arrière-petite-fille d'Anghelina Goia, vend à son oncle, Gligoraşco Goia, des parties des villages de Doljeşti et de Fideşti, district de Roman.

288. **20 janvier 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *pârcălab* Gheorghie Catargiul de posséder le village de Cobâliia, district de Soroca.

289. **<Après 20 janvier 1640> (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea le droit de propriété sur le village de Cobâlia et de Balamuteni, district de Soroca, annulant la possession du *pârcălab* Gheorghe Catargiul sur ceux-ci.

290. **29 janvier 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu fait don au *postelnic* Gligorie deux familles d'esclaves tziganes.

291. **31 janvier 1640 (7148)**. L'ancien évêque de Roman Mitrofan atteste que le village de Napadova, sur Nistru, district de Soroca, appartient au monastère de Dragomirna, donné par la reine Safta, après la mort du voïévode Ieremia Movilă, son époux.

292. **5 février 1640 (7148)**. Aniţa et sa sœur, Rusca, filles du *vătaf* Ioniţă, et leurs fils, vendent au *cămăraş* Iorga la moitié de l'emplacement de moulin sur la rivière de Putna de bas, dans le territoire du village de Făureni.

293. **11 janvier 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Métropolie de Suceava le droit de propriété sur la bain qui lui appartient.

294. **13 février 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Iorga le droit de propriété sur la *selişte*a de Cerlena, à Nistru, à l'embouchure d'Utmeanca, jusqu'à la source, située à la limite du village de Voroncăuţi, district de Soroca, avec deux emplacements de

www.dacoromanica.ro

moulin du gué de Voroncăuți, achetée par Ionașco Hrincovici, fils de Nastasia, petit-fils de Gliga Hrincovici et ses parents, tous étant les arrière-petits-fils de Gliga Hrincovici.

295. **16 février 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *pârcălab* Constantin Ciogolea et à son épouse, Ileana, le droit de propriété sur le village de Ternauca, sous la hêtraie, district de Cernăuți, acheté à Ion Ciolpan, fils d'Antemia, petit-fils du grand logothète de Ionașco Ghenghea, sur le tiers du village de Calafeteşti, sur Horaeț, district de Suceava, sur le quart d'étang de Iurghiciul, acheté à Ionașco Urmeziu et à Gligorie Urmeziul et à son frère, Savin, et à leur sœur, Magda, tous les enfants de Toader Urmeziu, et aussi le droit de propriété sur trois *fălci* de vigne à Cotnari, sur Dealul Porcului, achetées au *stolnic* Turcu, à son épouse, Irina, et à d'autres.

296. **20 février 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistier* Iordache le droit de propriété sur deux parties d' emplacement d'un village de Păşcani, achetées par Toader Herțescul.

297. **25 février 1640 (7148).** L'ancien *vornic* Farmachi avec ses enfants et ses parents vendent au *cămăraş* Iorga la moitié de *bătrân* du village de Mărceşti, sur Siret, district de Tecuci.

298. **25 février 1640 (7148).** Angheli, fils de Ionaşcu Susanu, avec ses frères et ses parents vendent au *cămăraş* Iorga une partie du village de Mărceşti, sur Siret, district de Tecuci.

299. **26 février 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco d'Epoteşti le droit de propriété sur le quart du village d'Epoteşti, acheté à Cârtea Dracea, à Eremiia Dracea et à Năstasca, les fils d'Elinca Drăceoae, les arrières-petits-fils de Rugină.

300. **28 février 1640 (7148).** Le grand *jitnicer* Grama, le grand *pitar* Enache et autres boyards attestent que Simion Sprânceană, fils de Ionaşco Sprânceană, petit-fils du *paharnic* Gavril Sprânceană, a vendu à l'*agă* Stratulat une partie du village de Dăneşti, district de Fălciu.

301. **1 mars 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Iorga le droit de propriété sur les parties du village de Mărceşti, achetées à l'ancien *vornic* Farmache et à d'autres.

302. **1 mars 1640 (7148), <Iassy>.** Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Voineşti, district de Cârligătura.

303. **2 mars 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistier* Iordache le droit de propriété sur deux parties du village de Dumeşti, sur Bârlăzel, district de Vaslui, achetées à l'ancien *postelnic* Gheorghie Ştefan, fils de l'ancien grand logothète Dumitraşco Ştefan, et sur une autre partie du même village, achetée à l'ancien *comis*, Mihail Furtună.

304. **4 mars 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Sfântul Ioan cel Nou le droit de propriété sur le village de Rădeşti, sur Prut, district de Iassy.

305. **6 mars 1640 (7148).** Les grands boyards se constituent en témoins pour la possession du *cămăraş* Iorga sur le village de Budeşti, nommé aussi Brehna, sur Bârlad, district de Tecuci, et le village de Bârlădeni, acheté au grand *vornic* Gheorghi.

306. **<Environ le 6 mars 1640 (7148)>.** Ionaşco Bâțea fait don à l'ancien *vornic* Necula de la moitié du village de Măciucaşi.

307. **6 mars 1640 (7148).** Bâțea de Tăbăceşti et son frère, Tudorachi, vendent à l'ancien *vornic* Necula une partie du village de Măciucaşi.

308. **9 mars 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Iorga ses possessions.

309. **9 mars 1640 (7148), <Iassy>.** Neagu avec son épouse, Răzmăranda, et avec leurs fils vendent à Pană Şchiopul une maison avec emplacement dans la Ulița Nouă, de Iassy.

310. **11 mars 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre les *răzeşi* de Braviceni et ceux de Târzieni au sujet d'un étang, nommé Briahnova, avec vivier et moulin sur Răut, prononçant le verdict en faveur des derniers.

311. **11 mars 1640 (7148), Iassy.** Les grands boyards avouent que Irina et Ştefan, les fils de Lupul et les autres de Suceava, neveux de Irimiica, arrière-petits-fils de Crimca, ont vendu au grand *stolnic* Toma leurs parties des villages de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, de

www.dacoromanica.ro

Lopatinţi, sur Vilia Mare, district de Hotin, de Verşeşti, sur Cracău, district de Neamţ, des parties de vigne à Cotnari, sur les collines d'Asânul et de Mândru, et des parties du village de Murgoceşti, district de Neamţ.

312. **11 mars 1640 (7148)**. Les grands boyards attestent que Costantin et son épouse, Nastasia, et les autres de Suceava, les neveux d'Onciu, les arrière-petits-fils de Crimca, ont vendu au grand *stolnic* Toma leurs parties des lages de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, de Lopatinţi, sur Vilia Mare, district de Hotin, de Verşeşti, sur Cracău, et de Murgoceşti, district de Neamţ, et des parties de vigne à Cotnari, sur les collines d'Asânul et de Mândrul.

313. **11 mars 1640 (7148), Iassy**. Les grands boyards avouent que Ana et Ionaşco, les fils de Mărica de Suceava, les arriere-petit-fils de Crimca et les autres ont vendu au grand *stolnic* Toma leurs parties des villages de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, de Verşeşti, sur Cracău, et de Murgoceşti, district de Neamţ, et des parties de vigne à Cotnari, sur des collines d'Asânul et de Mândrul.

314. **11 mars 1640 (7148), Iassy**. Les grands boyards attestent que Gavrilcea, fils de Ştefan, arrière-petit-fils de Crimca, de Suceava, a vendu au grand *stolnic* Toma des parties des villages de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, de Lopatinţi, sur Vilia Mare, district de Hotin, de Verşeşti, sur Cracău, district de Neamţ, de Murgoceşti, district de Neamţ, et sur des parties de vigne à Cotnari, sur les collines d'Asânul et de Mândrul.

315. **11 mars 1640 (7148), Obârşie**. Le moine Tăbuci vend à Precopie et à son épouse une *delniţă* de foin qui mésure huit prăjini, sur Pârâul Dzinelor.

316. **12 mars 1640 (71489, Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Coste de Lucavăţ le droit de propriété sur deux parties du village de Ivancăuţi, district de Cernăuţi: une partie reçevue en échange de la prêtresse Agapia, fille de Drăgşan, pour une partie du village de Stăneşti et l'autre achetée à Andonie de Ivancăuţi.

317. **19 mars 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur des parties du village de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, sur la moitié du village de Lopatinţi, sur Vilia Mare, district de Hotin, des village de Verşeşti et de Murgoceni, sur Cracău, district de Neamţ, ainsi que sur des vignes à Cotnari, sur les collines d'Asânul et de Mândrul, achetées à Ana et à Ionaşco, les enfants de la prêtresse Mărica, et à leurs parents, tous les arrière-petits-fils de Crimca de Suceava.

318. **19 mars 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur des parties du village de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, sur une moitié du village de Lopatinţi, sur Vilia Mare, district de Hotin, sur les villages de Verşeşti et de Murgoceşti, achetés à Gavrilcea, fils de Ştefan, tous étant les arrière-petits-fils de Crimca de Suceava.

319. **19 mars 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur des parties du village de Logofeni, sur Başeu, district de Dorohoi, sur une moitié du village de Lopatinţi, sur Vilia Mare, district de Hotin, sur les villages de Verşeşti et de Murgoceşti, sur Cracău, district de Neamţ, et des vignes à Cotnari, sur les collines d'Asânul et de Mândrul, achetées à tous les deux achetés à Costantin et à son épouse, Nastasiia, fille d'Oanciu Parţuc, de Suceava, et à leurs parents, tous étant descendants de Crimca de Suceava.

320. **19 mars 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur une partie du village de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, sur la moitié du village de Lopatinţi, sur Vilia Mare, district de Hotin, sur les villages de Verşeşti et de Murgoceşti, toutes les deux sur Cracău, district de Neamţ, ainsi que sur des vignes à Cotnari, sur les collines d'Asânul et de Mândrul, achetées à Irina et à Ştefan, les enfants de Lupul, et à leurs parents, tous étant descendants de Crimca de Suceava.

321. **27 mars 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Năstasie de Vicoleni et à son épouse, Ghiervasiia, le droit de propriété sur des parties du village de Vicoleni, sur Jijia, district de Dorohoi, et sur une partie du village de Pomârla, achetées à Axenia, à Ionaşco et à Varvara, les fils de Sofronia, arrière-petits-fils de Creţul.

www.dacoromanica.ro

322. **28 mars 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu fait don au monastère de Trei Ierarhi des villages de Fărcăşeni, sur Siret, district de Roman, l'ancien terrain princier du territoire du bourg de Şchei, des villages d'Avrămeni et de Coiceni, district de Iassy, qui ont appartenu à l'épouse du voïévode, Theodosia, du village de Căcăceni, district de Soroca, acheté à Savin Prăjescu, des vignes à Cotnari, dans la Vallée de Irimia, à Iassy, à Miroslava, et sur Dealul Dricul, à Huşi, et les quatres familles d'esclaves tziganes.

323. **28 mars 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode confirme au monastère de Bistriţa le droit de propriété sur un terrain de vigne dans le bourg de Bacău, avec *schit* et rucher, et sur un autre terrain du village de Lucăceşti, délimités par le *vătaf* Ionaşcu Roşca; qui ont constitué le sujet du procès entre les moines du ce monastère et Tofăneasa Săchiloaie, Verdeş, la famille de Găbăreşti et avec d'autres *răzeşi.*

324. **30 mars 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu fait don au grand *postelnic* Apostol Catargiul·du village de Peştera, qui a été nommé Movilova, district d'Orhei, ancien terrain princier, et qui a appartenu au territoire du bourg d'Orhei.

325. **30 mars <1640 (7148)>, Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco Fulger et à son épouse, Marica, fille de Nastasia, petite-fille de Gliga Hrincovici et à leurs parents le droit de propriété sur les villages de Vâşnovăţ et de Rădăuţi, sur Prut, district de Soroca, sur la moitié du vilage de Cochiujna, sur le ruisseau de Vilovăţ, district d'Orhei et sur le quart du village de Melenteuţi, du même district, mais le voïévode confirme seulement à Dumitraşco Fulger et à son épouse le droit de propriété sur des parties du village de Ţinteni, sur Soloneţ, district de Soroca, et sur le quart du village de Voroncăuţi.

326. **<Avant le 31 mars 1640 (7148)>.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Trei Ierarhi de Iassy le droit de propriété sur les villages de Răchiteni, de Temeşeni et de Iugani, avec des moulins sur Siret, sur des étangs et sur des autres.

327. **<Avant le 31 mars 1640 (7148)>.** Anghelina, fille de Mihail Manţul, et ses fils vendent au *postelnic* Gligorie leur part du village de Mânţăşti.

328. **31 mars 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu fait don au *postelnic* Grigorie et à ses frères des parties des villages de Fâşcani, sur Crasna, achetées par son père, le *diac* Ionaşco de Bozieşti, district de Tecuci, et de deux familles d'esclaves tziganes; le voïévode fait don seulement au *postelnic* Grigorie des parties des villages de Berindieşti, de Micleşti, de Budugani, sur la rivière de Vaslui, et du village de Mănţeşti. En outre, le voïévode fait don au *postelnic* et à son frère, Dumitraşco, d'autres parties des villages de Pocişani et seulement à Dumitraşco des parties des villages de Ciboteşti, dénommé aussi Blăjeşti, et de Mănţeşti.

329. **31 mars 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur toutes les parties situées sur le territoire des villages de Tupilaţi et de Bădeşti, sur Moldova, district de Suceava.

330. **2 avril 1640 (7148), Murgoceşti.** Mărica et ses sœurs, Nastasiia et Stanca, filles de Precop, avouent avoir vendu à Andoca une partie du village de Petreşti, et, parce qu'elles ont reçu un prix plus grand, elles lui ont donné aussi des parties des villages de Mogoşeşti et de Chiujdeşti.

331. **10 avril 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *vornic* Dumitru le droit de propriété sur une partie du village de Codăeşti, district de Vaslui, avec moulin et emplacements de moulin sur Cuţitna et sur Dobrovăţ, à la suite du procès contre Vasilie Purcel et ses frères, les fils de Dumitru Purcel.

332. **10 avril 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme aux infirmiers de la Mèthropolie de Suceava l'immunité d'impots, à la suite des activités déployées à Poiana Vlădicăi près de Iassy.

333. **11 avril 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu fait don au monastère de Dobrovăţ plusieurs esclaves tziganes, exemptant des Impots.

334. **14 avril 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au moines du monastère de Neamţ le droit de propriété sur le village de Drăgăneşti et sur la clairière dénommée Brustura, avec moulin sur Cracău, district de Neamţ, à la suite du procès contre Damaschin, Gheorghiţă et d'autres *răzeşi.*

www.dacoromanica.ro

335. **14 avril 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu écrit à l'intendant Dumitru de Dumbrăviţa de séparer les parties de ce village qui appartiennent au capitaine Ştefan.

336. **15 avril 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *armaş* Ştefan Moimăscul et à son épouse, Erina, sœur du *vistier* Banul, le droit de propriété sur une partie du village de Cucuteni, district de Cârligătura, faite don par le *vistier* Vasilie Banul, fils de Pătraşco Banul, et sur une partie du village de Bărboşi, faite don par Maximiian Banul, fils de Pătraşco Banul, et aussi sur des parts des villages de Lucăceni, de Boiani et de Puţuri, district de Iassy, achetées à Dumitraşco Bantăş, fils de Nicoară Bantăş.

337. **18 avril 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *comis* Corni le droit de propriété sur une partie du village de Fărureni, à côté du village de Băicani, avec étang et emplacement de rucher, à la suite du procès avec Andrei, gendre du *şetrar* Lazor, duquel l'avait achetée.

338. **<Avant le 19 avril 1640 (7148)>**. Baciu, fils d'Arvasie, avoue avoir vendu au *comis* Corui une partie du village de Buneşti.

339. **<Avant le 19 avril 1640 (7148)>**. Gheorghe et son épouse, Iona, nièce de Paravei, de village de Colfăşeni, avouent avoir vendu au *comis* Corui et à l'épouse de celui-ci, Alexandra, leur part du même village.

340. **21 avril 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *comis* Corni et à son épouse, Alexandra, le droit de propriété sur des parts du village de Colfăşeni, district de Tutova, achetées à Ghiorghie et à ses parents, et sur des parts du village de Buneşti, district de Tecuci, achetées à Bacea, fils d'Arvasie.

341. **20 avril 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *stolnic* Dumitraşco de séparer la partie du village de Românești, appartenant au monastère de Bisericani, achetée aux Corciobăneşti.

342. **21 avril 1640 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur sa part du village de Hălăşeni, district de Neamţ, à la suite du jugement avec Todiriţă de Muşeteşti.

343. **<Avant le 22 avril 1640 (7148)>**. Anisia, fille de Nastea, petite-fille de Duma de Prigorceni, avec son fils, Chirilă, et fille, Mierla, vendent à Apostol Cehan sa part du village de Prigorceni.

344. **22 avril 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Apostol Cehan le droit de propriété sur des parts du village de Prigorceni, achetées à Anesia, fille de Nastea, petite-fille de Duma, et à d'autres; sur des parts du village d'Orăşeni, district de Cernăuţi, achetées à Vasilie Boldişor, à Orăş, à Stamati, à Ivaşco et à d'autres, tous étant les petits-fils du *ceaşnic* Stratul; sur des parts du village de Rătedze, district de Tutova, achetées à Vasile Boldişor et à Orăş, fils de Bolea, et sur des parts du village de Poeneşti.

345. **12 avril 1640 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ştefan Cărcos le droit de propriété sur la part de l'hoirie du village de Răspopeni, sur Răut, district de Soroca, faite don par Nastea, fille de Drăgălina, épouse de Văscan.

346. **24 avril 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à l'ancien *vistiernic* Gheorghie Roşca d'enquêter le litige de Condrea Malici, gendre de Drăgan Şepteş avec Buţurca et avec les autres pour le village de Şepteşeni, district de Cârligătura et de trouver sur l'act de Ionăşel quelle personne a vendu un terrain du même village au grand *vornic* Ureche.

347. **24 avril 1640 (7148)**. Vasilie, frère de Ilea, vend au monastère d'Aron vodă une vigne de Vacota, pour qu'on fasse des prières pour ses parents.

348. **27 avril 1640 (7148), Iassy**. Le fourreur Cârstea du bourg de Iassy, avec son épouse, Varvara, et avec son fils, Lupul, vendent au fourreur Enache un terrain, entre le terrain de Cadiul et celui de Ţanea, acheté à Ştefan

349. **28 avril 1640 (7148)**. Vărvăruţa, l'épouse du *armăşel* Pană, avec ses fils vendent à Carp, pope de l'église de Iassy, qui a été fondé par le *vistier* Iordachi, leur hoirie du village de Horileşti, district de Cârligătura.

www.dacoromanica.ro

350. **6 mai 1640 (7148).** La liste des documents qui appartiennent à Maria *stolniceasa*, l'épouse du *vistiernic* Toader Boul, en concernant la possession des villages de Hruşeva, de Lăţcani et d'autres.

351. **7 mai 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu autorise le *hotnog* Condre de posséder la part de Ioan et de Todosia du village de Vertepul.

352. **7 mai 1640 (7148), Iassy.** Andrei Grebencea donne au logothète Toderaşco la partie du village de Boureni, sur Moldova, en échange de la moitié du village de Loitreni, sur Ciubuc, district d'Orhei, et de 30 ducats d'or.

353. **<Avant le 8 mai 1640 (7148)>.** Ionaşco, fils de l'ancien *cupar* Lupu, atteste que son père avec l'ancien *paharnic* Stratul Bolea, ont vendu, sans avoir le droit, la moitié du village de Răvăcani, district de Roman à l'ancien *vistiernic* <Dumitru Buhuş>. Par conséquent, Ionaşco a fait changé, avec le dernier, sa part du village d'Obrejeni pour le quart du village de Răvăcani.

354. **8 mai 1640 (7148), Iassy.** Les grands boyards attestent que Andrei Grebencea fait don au troisième logothète Toderaşco une partie du village de Boureni, sur Moldova, district de Suceava, en reçevant en échange la moitié du village de Loitreni, sur le ruisseau de Ciubuc, district d'Orhei et 30 ducats.

355. **<Après le 8 mai 1640 (7148)>.** Les *pârcălabi* de Suceava et autres bourgeois témoignent, à la suite de la disposition princière, au sujet de la partie du village de Boureni, qui appartenait au *vistier* Pană.

356. **14 mai 1640 (7148).** Maftei et son frère, Loghin, vendent à Gheorghie Buţul une partie du village de Bucureşti, près de Bistriţa, district de Neamţ, et aussi un emplacement de rucher sur le ruisseau d'Orbic.

357. **<Avant le 18 mai 1640 (7148)>.** La choix des quelques parts de l'hoirie d'étang de Carabăţ, la part de Maftei, héritées à son père, Cămărzan.

358. **18 mai 1640 (7148).** Les grands boyards attestent que Gavril et son épouse, Vărvara, faitent don à Darie et à sa sœur, Ghina, les fils du *pârcălab* Carabăţ, des parties des villages de Ciumuleni et de Voloseni, avec deux emplacements de moulin sur la rivière de Târnuşa, et du village de Drăguşeni.

359. **18 mai 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Gavrilaş Mateiaş le droit de propriété sur une partie du village de Borişce, nommé Cerlena Mică, district de Hotin, achetée à Nastasia, épouse de Vasilie Cerlinovschi.

360. **18 mai 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Darie et à sa sœur, Ghina, le droit de propriété sur les parties des villages de Cuiculeni, de Voloseni et de Drăguşeni, faites don par Gavril et par son épouse, Varvara.

361. **18 mai 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu juge le litige entre Mătiiaş Sturdza et Burlan avec Simion, au sujet du village de Sămăşcani, en établssant que le premier possède la moitié du village, tandis que les deux autres possèdent l'autre moitié, à la suite du témoignage de partage déposé de l'ancien *vornic* Niţul et de Gligorie de Ciohoreni.

362. **18 mai 1640 (7148), Iassy.** Ghiorghie, fils de Miron, neveu de Ciolpan, et frère de Nastasia, fait don au *vătaf* Ionaşco d'une partie du village de Săpoteni.

363. **22 mai <1640 (7149)>.** Grigore Bogdan, Popăscul et Dănăilă, les fils de Rugină, avouent avoir reçu de Ieremia, frère de Dabija, 7 ducats; il faut recevoir encore 12 ducats, parce qu'ils lui ont vendu une partie du village de Câmpuri, celle des membres de la famille Bogdăneşti.

364. **27 mai 1640 (7148), Suceava.** Le voïévode Vasile Lupu autorise le logothète Tăutul de posséder sept parties du village de Călineşti, sur Moldoviţa, district de Suceava, achetées à Ionaşco Stroici.

365. **29 mai 1640 (7148), Suceava.** Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gheorghie Boţul, à la suite de la plainte des moines du monastère de Pângăraţi, de rétablir et de délimiter le terrain de celui-ci du côté des hongrois.

www.dacoromanica.ro

366. **29 mai 1640 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Pângărați de défendre la *branistea*, contre les voleurs.

367. **Juin 1640 (7148)**. L'épouse du *vătaf de aprozi* Luca, la fille de Costantin de Dolheşti, avoue, à la mort de son époux , que l'*uric* pour le terrain du village de Dolheşti qui appartenait à celui-ci, a été volé d'un coffre qu'il avait fait cacher dans le rucher.

368. **1 juin 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise Nechita, fils de Ştefan de Tohileni, de posséder l'hoirie achetée par son père dans le village de Jolchijeni.

369. **1 juin 1640 (7148), Suceava**. Gligorie Pisoschi, Ieremia Murguleț, Ilie Şeptilici et d'autres attestent que Merla Steticoe de Liteni avec sa fille, Antimia, et l'époux de celle-ci, Gheorghi Corosteanul, ont vendu à Gavrilaş Cocriş une partie du village de Pănureşti.

370. **<1 juin 1640 (7148)>**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gavril Cocriş le droit de propriété sur le quart du village de Pănureşti.

371. **3 juin 1640 (7148)**. Les gendres de Lența, Onciul Iuraşcovici, Isac Cocoranul et Gliguța, et aussi Dumitraşco, neveu de Lența, avouent comment ils ont séparé propriétées héritiées de Lența et de son épouse, nommément: le village de Horoşăuți, la moitié du village de Iurcăuți, le quart du village de Babin, des parties des villages de Boianciuc et de Doroşăuți, la moitié du village de Vasileu et le quart du village de Costeşti.

372. **5 juin 1640 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au pope Larion le droit de propriété sur une partie du village de Răteşti, racheté à l'*aprod* Lupul, après le jugement avec Pânteleiu, fils de Ionaşco Berchiu, avec son gendre, Isac, et avec sa sœur, Antimia.

373. **8 juin 1640 (7148), Suceava**. Le voïévode Vasile Lupu écrit au *diac* Toader de Stănislăveşti de rétablir les confins du village de Răuceşti, propriété de Gheorghi Boț, du côté des villages de Zmeieşti et de Borceşti.

374. **9 juin 1640 (7148), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu écrit à Vasilie Bran et à Ion de choisir la part de Gheorghie du village de Băloşeşti.

375. **9 juin 1640 (7148)**. Ureche et son épouse, Frăsina, vendent au monastère de Pângărați leur part d'un emplacement de moulin sur Gârla Putnei de Jos, ainsi qu'une partie du village de Mogeşti.

376. **15 juin 1640 (7148)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ştefan de Tuleşti, fils du pope Andronic et à ses parents le droit de propriété sur une partie du village de Cârsteştii din Deal, achetée à Vasile et à d'autres, et sur une partie du même village, faite don seulement à lui par Ichim, époux d'Anghelina.

377. **<Environ le 15 juin 1640 (7148)>**. Protasiia, fille de Nasoe de Țifeşti, avec son époux Iftodie font don de deux vignes et leur part du village de Țifeşti à Partenie, le prieur du monastère de Pângărați.

378. **15 juin 1640 (7148), Iassy**. La fille de Tudosie, Protasiia, nièce de Ion Năsoie et de Dobra, épouse de Miftodie, fait don au prieur de Partenie du monastère de Bisericani de la part du village de Țifeşti, sur Putna, dénommé La Pravulceşti; mais la vigne de la colline et du guéret entrera dans la possession du monastère, après la morte du donateur.

379. **<22 juin 1640 (7148)>**. Le *vornic de gloată* avoue qu'il a menti au temps du procès avec le *vornic* Neaniul, pour la possession d'un tzigan, Lupul Cobâleanul.

380. **<Environ le 27 juin 1640 (7148)>**. Anghenia et son époux, Petrea, font don au monastère de Dobromirna leurs parties du village de Lăleşti.

381. **27 juin 1640 (7148)**. Le capitaine Petrea et son épouse, Anghenia, font don au monastère de Pângărați leur part d'un emplacement de moulin du village de Ivănceşti, en commémoration de leurs parents.

382. **29 juin 1640 (7148)**. Ion Gefir vend au *paharnic* Costantin Ciobanul les parties du village de Bucureşti, sur Bistrița, district de Neamț, avec emplacement de rucher à l'embouchure de Coşcău qu'il a reçues de ses neveux, Maftei et Loghin, auxquels il a payé une dette.

www.dacoromanica.ro

383. **4 juillet 1640 (7148), Iassy.** Les grands boyards attestent que les neveux et les arrière-petits-fils de Gavril Borvină et d'autres ont vendu au *cămăraş* Iorga, au *vornic* de Botoşani Dumitru Roşca et au *vornic* de Iassy Vişan des parties du village de Bereşti, sur Prut, district de Iaşi.

384. **4 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Iorga le droit de propriété sur la moitié du village de Bereşti, district de Iassy, sur Prut; à l'*ureadnic* de Botoşani Dumitru Roşca et à l'*ureadnic* de Iassy Vişan le droit de propriété sur l'autre moitié; les deux parts ont été achetées aux arrière-petits-fils de Gavril Borvină, au *şetrărel* Ilie et à d'autres, ainsi que au pope Ionaşco de Iassy.

385. **5 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *medelnicer* Vasilie Banul et à Eremiia Murguleţ le droit de propriété sur le village de Hăsnăşeni, district de Cârligătura.

386. **6 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Condrea d'Andrieşeni d'obliger les *răzeşi* de Răspeni à déménager leurs maisons du terrain de Costantin de Puţichioaia à leurs emplacements.

387. **7 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ilea et à ses parents le droit de propriété sur le quart du village de Şeptişeni, district de Cârligătura, à la suite du procès avec Condrea Malici de Şeptişeni.

388. **8 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Toader le droit de propriété sur des parties du village de Călimăneşti et de Tămăşeni, à la suite du procès avec Sora et ses fils.

389. **8 juillet 1640 (7148).** Les enfants de Dumitru Lenţa et d'Antimia, Grozava, Măricuţa, Miron et Magda, avouent comment ils ont partagé les villages de Horoşăuţi, de Vasilău, de Stepanovca et les autres, héritage de leurs parents.

390. **9 juillet 1640 (7148), Iassy.** Les grands boyards attestent le partage des parties des villages de Drăguşeni, d'Oglindeşti. de Zăvoiani, de Negureşti, sur le ruisseau de Bârlăzel, district de Vaslui, et de Iurceşti, sur Siret, et des vignes à Horodeşti et à Cotnari, sur Dealul Comisului, entre le *vistier* Gheorghe Roşca, l'ancien *vornic* Tănasie et Sturdzea, gendres de Vasilie Mihăilescu et Ionaşco, fils de celui-ci.

391. **9 juillet 1640 (7148), Iassy.** Les grands boyards attestent le partage des villages de Drăguşeni, d'Oglindeşti, de Zăvoiani, de Negreşti, sur la rivière de Bârlăzel, district de Vaslui, et du village de Iurceşti, sur Siret, et des vignes à Horodeşti et à Cotnari, sur Dealul Comisului, entre le *vistier* Gheorghe Roşca, l'ancien *vornic* Tănasie et Sturdzea, gendres de Vasile Mihăilescul, et le fils de celui-ci, Ionaşco.

392. **10 juillet 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu ordonne au capitaine Mihalcea, à Vasilii Burnii et à Isac de partager en trois les villages de Nuoreşti, de Criceşti, de Ruseni et de Poiana Cârnului.

393. **10 juillet 1640 (7148), Vaslui.** Antemiia et ses frères, Ştefan et Agapie, fils de Scridon, neveux de Cocibă et les autres vendent au *postelnic* Grigorie leur part de l'hoirie du village d'Ungureni.

394. **11 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu autorise Pătraşco de Peteluci de posséder sa part de l'hoirie du village d'Alboteşti, à la suite de procès intenté d'Eremia.

395. **11 juillet 1640 (7148).** La note concernante l'argent payé par les villegeois de Iurghiceni pour une meurtre.

396. **12 juillet 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Gavrilaş Mateiaş le droit de propriété sur un étang du territoire du village de Celena Mică, district de Hotin. à la suite du procès avec l'épouse de Vartic.

397. **15 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Humor le droit de propriété sur le tiers du village de Hriţcani, sur Jijia, district de Iassy, à la suite du procès avec Dan et avec Iane, gendre de Manuleţ.

www.dacoromanica.ro

398. **15 juillet 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu autorise Simion de Brudureşti de posséder ses parties du village de Lungani.

399. **17 juillet 1640 (7148).** Le pope Mătei de Mirceşti, neveu de Bălea, avoue comment il a partagé les villages de Criceşti, de Noureşti et de Ruseni et Poiana Cârnului avec Gavril, Ion et les freres de celui-ci, Ionaşco, Gligoraşco et Toader, tous les petits-fils de Tudora, et avec Vasilie et Gavril, neveux de Vârvara.

400. **23 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Irimiia le droit de propriété sur la part de Manea du village de Hăsnăşani, sur Siret, district de Suceava, avec emplacement de moulin, à la suite du procès avec Nacul d'Uscaţi.

401. **24 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *ceaşnic* Gheorghie le droit de propriété sur le village de Sacalâşeşti, sur Topoliţă, district de Neamţ, ancien village princier, soumis à la circonscription du bourg de Neamţ, acheté à l'ancien *sulger* Gheorghie Arapul, qui l'avait reçu du voïévode Gaşpar.

402. **26 juillet 1640 (7148).** Les grands boyards attestent que le *cămăraş* Iorga a acheté à Hristofor ses parties du village de Băşeni.

403. **27 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Domitraşco Buhuş le droit de propriété sur une partie de la *seliştea* de Hotceşti, faite don par Chiriac et par son épouse, Aniţa, fille de Nastasia, petite-fille du *pârcălab* Ungurul.

404. **27 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vistiernic* Dumitru Buhuş le droit de propriété sur une partie de l'hoirie du village de Iurghiceni, district de Hârlău, à la suite du procès avec l'épouse du *vornic* Iachim Bandur.

405. **27 juillet 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Gheorghie Păturnichi d'enquêter le litige entre Iona de Dulceşti et Irimiia pour des parties du village de Mărgineni.

406. **29 juillet 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Iorga le droit de propriété sur des parties du village de Băşani, achetées à Hristofor et à ses parents.

407. **31 juillet <après 1640 (7148)>, Fereşti.** La femme de Vasilie Purcel, Băşca, avec ses parents, vendent au second logothète Racoviţă Cehan leur part du village de Vilneşti, district de Vaslui.

408. **2 août 1640 (7148), Iassy.** Ştefan Clejanul vend au *postelnic* Gheorghiţă la part d'Andrei, le vieux, du village de Cleja de Jos.

409. **4 août 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco Fulger, à Ionaşco Hrincovici et à Manule le droit de prendre, selon la coutume, le produit de moulins sur Nistru, situés dans le territoire du village de Voroncăuţi, qui avaient appartenu au *pârcălab* Ştefan de Ţipâlova et au *vătaf* de hussards Ter Mălai de Coşerinţi, le sujet du litige entre les derniers et Domitraşco Fulger.

410. **5 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'évêque de Huşi Ghiorghie le droit de propriété sur une partie du village de Cârţeşti, sur Moldova, district de Suceava, avec des serfs, rachetée au grand *sulger* Iane, neveu de Parvana, qui l'avait reçue de Dumitraşco Romăşcel pour une dette.

411. **5 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Vasilie Crucean de Ionăşăşti le droit de propriété sur la partie du village de Mihăileşti, district de Putna, à la suite du procès avec Dzărmoaia, la sœur de Mirăuţă de Făureşti.

412. **7 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu absout l'ancien vornic Vartic et il lui rend le village de Iugani et d'autres villages qui ont été à lui, en autorisant, en même temps, de ramener ses serfs.

413. **8 août 1640 (7148), Iassy.** Le grand *ceaşnic* Gheorghie écrit à l'ancien *comis* Furtună de n'empieter pas une partie de l'hoirie qui appartenait à Naşcul de Muşeteşti.

414. **8 août 1640 (7148).** Anton, Chirilă et Gheorghiţă attestent qu'ils ont renoncé au terrain environné de Podoleni, en faveur de Dorul.

www.dacoromanica.ro

415. **10 août 1640 (7148), Şerăcani.** Nicul, fils de Costeasa, petit-fils de Hrinea de Bârgăoani, vend à Chirilă de Boheni un emplacement de rucher avec terrain pour vigne à Bârgăoani, district de Fălciu, tandis que Costantin et sa soeur, Parasca, lui font don d'autre place, située à côté.

416. **9 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *vistiernic* Iordache le droit de propriété sur une partie du village de Dumeşti, sur Bârlăzel, district de Vaslui, achetée à Bejan et à son frère, Macovei, les fils de Cârstea de Dumeşti, neveux de Dumşa.

417. **10 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Toader Toigan et à Călmăţui le droit de propriété sur un terrain dénommé Din locul plopului, délimité par le *vornic de poartă* Neniul, à la suite du procès avec les *şoltuzi* de Tecuci Mierăuţă et Apostol, et avec les "vieux" du bourg.

418. **10 août 1640 (7148).** Nicolai, fils de Ştefan Drăguş, vend au *vornic* de Botoşani Gligorie la part de son père du village de Micleşti, nommé Berindeeşti.

419. **12 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *postelnic* Grigorie, maintenant l'*ureadnic* de Botoşani, le droit de propriété sur une partie du village de Micleşti, qui s'appelle Berindeeşti, sur Vasluieţ, district de Vaslui, achetée à Nicolai, fils de Ştefan Drăguş, sur les parties des villages de Ruseni et de Noureşti, et aussi sur la moitié d'un moulin de Ruseni, achetées au pope Mătei de Mirceşti.

420. **13 août 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *vornic* Ionaşco le droit de propriété sur le quart du village de Volosăuţi, sur Bâc, district de Lăpuşna.

421. **14 août 1640 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *comis* Lupul Talpă et à son parent, Dumitraşco, le droit de propriété sur un terrain à Jidovca, à Orlea, à coté de Liveni, <district de Dorohoi>.

422. **15 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu ordonne à ses serviteurs, le capitaine Bechea, Truşan de Cucuteni et Costantin de Răchiteşti, d'aller dans les villages de Stănişăşti, de Ţigăneşti, de Dorobiţăşti et d'Oţăleşti, pour établir si une clairière sur le ruisseau de Dovrovăţ se trouve dans le territoire du village de Stăneşti ou du village d'Oţăleşti.

423. **18 août <1640 (7148) – 1641 (7149)>, Iassy.** Ionaşco Pagul de Mohileu avoue que Ghiorghie Moţoc a acquitté sa dette de 56 de moutons envers lui, en payant à raison d'un *leu* pour chaque mouton.

424. **20 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu écrit au *staroste* de Putna d'enquêter le litige du pope Procopie avec les moines du monastère de Secul pour un moulin.

425. **<Après le 20 août 1640 (7148)>.** Le *vătaf de aprozi* Pătraşco témoigne au sujet de l'enquête d'un moulin du village de Cofeşti, sur Gârla Putnei, fait don par le métropolite du monastère de Secu.

426. **22 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu autorise Vlad et son épouse, Mărica, de posséder le village de Bărboşi, avec tout le terrain.

427. **28 août 1640 (7148), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Sfânta Vineri de Iassy le droit de propriété sur le gué avec traille, sur Prut, du côté du village de Şocani, à la suite du procès avec Petrea, petit-fils de Zărăgancea, et d'autres du village de Grindeşti.

428. **<Environ 1 septembre 1640 – 31 août 1641 (7149)>.** Nicoară de Cândeşti vend à Gligorcea de Beţeşti une partie du village de Motoceşti, pour 4 ducats.

429. **<Environ 1 septembre 1640 – 31 août 1641 (7149)>.** Nicoară vend à Gligorcea de Beţeşti des parties du village de Motoceşti et de Cândeşti, pour un boeuf et 3 ducats.

430. **<Environ 1 septembre 1640 – 31 août 1641 (7149)>.** Zaharia Zamă vend à Gligorcea de Beţeşti une partie du village de Motoceşti.

431. **<Environ 1 septembre 1640 – 31 août 1641 (7149)>.** L'ispisoc du voïévode Vasile Lupu pour la possession de la partie de Simion Borcea et de Toader Borcea du village de Beţeşti par Gligorcea du même village.

www.dacoromanica.ro

432. **<Environ 1 septembre 1640 – 31 août 1641 (7149)>**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligorcea le droit de propriété sur des parties du village de Motocani, achetées à Zaharia Zamă et à d'autres et sur des parties des villages de Beţăşti et de Bărbăşeni, achetées à Ionaşco, fils de Nebunela.

433. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gligorcea le droit de propriété sur des parties du village de Beţeşti, achetées à Ionaşco Bandur et sur une partie du village d'Edomireşti, achetée à Nicoară de Cândeşti.

434. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu fait don au monastère de Trei Ierarhi du village de Petruşica, sur le ruisseau de Ciuhur.

435. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu rafraîchit au monastère de Trei Ierarhi le droit de prendre la douane de tous les charretiers qui entrent et sortent de Iassy.

436. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu rend le monastère de Copou, aves tous ses propriétés, *metoh* du monastère de Trei Ierarhi de Iassy.

437. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149), Suceava**. Mărica Mănoae et sa sœur, Agahia, filles de Todosia Oncioae de Suceava, vendent au grand *stolnic* Toma leurs parts du village de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, le village de Lopatinţi, district de Hotin, de Verşeşti et de Murgoceşti, district de Neamţ, ainsi que les vignes à Cotnari, sur Dealul Asinului et sur Dealul Mândrului, restées à leur oncle, le *postelnic* Gligorie et à son épouse, Sora.

438. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur des parties du village de Logofeteni, sur Başeu, district de Dorohoi, de Lopatinţi, district de Hotin, de Verşeşti et de Murgoceşti, district de Neamţ, ainsi que sur des vignes à Cotnari, sur Dealul Asinului et sur Dealul Mândrului, achetées à Mărica Mănoaie et à sa soeur, Agafia, les filles de Todosia Incioae du bourg de Suceava, les petites-filles du *postelnic* Gligorie.

439. **<1 septembre 1640 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au second logothète Iftodi Cehan le droit de propriété sur le village de Cârstânici, l'héritage de son grand-père, Petrea Cehan.

440. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Căbeşti, la propriété de la famille Sturza.

441. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu autorise le jugement entre Buhuş et Lupul Prăjescul.

442. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu ordonne à Nene Briahnă et à Bogdan d'enquêter le litige de Lazur et de Buşin, les petits-fils de Şandru, avec les membres des familles de Dorobeţăşti et de Stănişeşti pour une clairière sur le ruisseau de Dobrotfor.

443. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le témoignage des grands boyards concernant les parties du village de Cogeşti achetées par l'<ancien> grand logothète Pătraşco Başotă aux neveux de Marmure.

444. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Le commerçant Maftei du bourg de Bârlad, avec son épouse Năstasca, et avec leurs fils font don du leur nièce, Angheliţa, fille de Grigorie, du village de Bereşti, sur le ruisseau de Chineja, acheté pour elle.

445. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Tofana, l'épouse de Pătrăşcan, vend au capitaine Ştefan un terrain du village de Dumbrăviţa.

446. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Dumitru Chihaia de Dumbrăviţa et d'autres attestent que l'épouse de Pătrăşcan, Tofana, avec ses fils, Gligorie et Lepădat, ont vendu au capitaine Ştefan de Dumbrăviţa leur part de ce village.

447. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149)**. Toma et ses beaux-frères, Apostol et Andonie, fils de Pintilie, vendent à Toader, gendre de Focea, une partie du village de Stănigeşti, achetée aux fils de Focea.

www.dacoromanica.ro

448. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149).** Cârstina et sa sœur, Safta, filles de Toşlea, et d'autres vendent à Iosip de Lolcani leur part de l'hoirie du village de Saca.

449. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149).** Irimie Băsărab vend au *postelnic* Gligorie une partie du village de Nistoreni.

450. **<1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149).** Marta, femme de Ionaşco, et Ionaşco Dabija, fils de Dumitraşco, vendent à l'ancien stolnic Gheuca une famille d'esclaves tziganes.

451. **1 septembre 1640 – 31 août 1641> (7149).** L'autre act sur le village de Corlăteni et les possessions de Lupul Talpă, d'Arbore et de *comisoaia*.

452. **3 septembre 1640 (7149), Ploscureni.** Le *vistier* Gheorghe Roţca, l'ancien *pârcălab* Neaniul et d'autres font conaître au prince au sujet du choix des confins du village de Ploscureni, la propriété du grand *vistier* Iordache .

453. **8 septembre 1640 (7149), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au *vornic de gloată* Neniul le droit de propriété sur un esclave tzigane, à la suite du procès avec l'ancien *vornic* Tănasie et l'ancien *vistiernic* Gheorghie Roşca.

454. **8 septembre 1640 (7149), Iassy.** Ştefan de Dolheşti met en gage au grand *stolnic* Toma une partie du village de Bodeşti et une autre du village de Dănceşti, sur Cracău, district de Neamţ, avec emplacements de moulin, *piuă* et *ştează*, pour 42 ducats dépensés par son fils, Solomon, de les argents princiers, quand il était en place du district de Neamţ.

455. **8 septembre 1640 (7149).** Nechifor Bosca vend une partie du village de Mănăstire à Luchiian de Ghilăieşti.

456. **9 septembre 1640 (7149), <La Monastère de Voroneţ>.** Le prêtre Nicolae et l'assemble du monastère de Voroneţ vendent à Lupul Stroiescul la *seliştea* de Şubraneţ, district de Cernăuţi, en échange d'un rucher et des *odăjdii* de damas, estimés à 100 ducats.

457. **<1>4 septembre 1640 (7149).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco Grozea et à ses parents le droit de propriété sur une partie des villages de Dăneşti et de Şovărcani, district de Covurlui, et aussi sur un moulin sur Oancea, à la suite du procès avec Condre et avec leurs parents.

458. **14 septembre 1640 (7148), Soroca.** Le voïévode Vasile Lupu autorise Pătraşco Boldescul de posséder la moitié du village de Tuleşti, district de Neamţ.

459. **15 septembre 1640 (7149).** Le fils de Dumbravă de Floreşti, Florea, avec l'épouse et son neveu vendent au monastère de Pângăraţi une partie d'un emplacement du village de Mogeşti.

460. **20 septembre 1640 (7149).** Le moine Dionisie avoue qu'il a reçu de Toader, pope de Huşi, vin pour l'enterrement de l'ancien épouse de celui-ci, la sœur de Ionaşco Manţul, et pour un enfant envoyé à l'instruction, donnant au monastère de Neamţ, en échange, une vigne.

461. **30 septembre 1640 (7149), Iassy.** Vasile, son frère Sava et d'autres, les fils et les neveux de Gheorghie Duraleu, vendent au *diac* Vasilie Corlat et à ses beaux-frères, Dănăilă et Ionaşco, leur part du village de Turbăteşti, avec vigne et avec emplacement de rucher.

462. **1 octobre 1640 (7149).** Le voïévode Vasile Lupu ordonne à son serviteur Vasilie Bănuţul de Pănceşti d'enqueter le litige du *diac* Corlat avec l'hongrois Ionaşco et avec les gendres du pope Râşcanul pour le terrain dénommé Fântânele, "où a habité Dragoman", du territoire du village de Tămăşani.

463. **3 octobre 1640 (7149), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu écrit à Isac de Sinihău de choisir la part de Mărenca du village de Mogoşeşti.

464. **6 octobre 1640 (7149).** Le grand *vornic de Ţara de Jos* Toderaşco et le grand *vistier* Iurgachi font don à Andoca de la *seliştea* de Dăieni, sur Prut, district de Iassy.

465. **8 octobre 1640 (7149), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nacul, fils de Iane du bourg de Bârlad le droit de propriété sur un emplacement de moulin sur Gârla Putnei et sur une vigne à Vităneşti, à la suite du procès avec Frăţian, fils de Sima et avec le fils de celui-ci, Florea.

www.dacoromanica.ro

466. **11 octobre <1640 (7149)>**. Les *vătafi* de Gârla Putnei et d'autres de Ţifeşti, de Bălaleşti, de Căpoteşti et d'Odobeşti témoignent au sujet d'emplacement de moulin qui a constitué le litigé entre le pope Procopie et les moines du monastère de Secul.

467. **12 octobre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *diac* Vasilie Corlat et à ses beaux-frères, Dănilă et Ionaşco, le droit de propriété sur la moitié du village de Turbăteşti, achetée à Vasilie et à ses frères, Sava et Costantin, ainsi que à leurs sœurs, Urâta et Nastasia, tous enfants de Gheorghie Duralău.

468. **12 octobre 1640 (7149), <Iassy>**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Nene Briahnă et à ses parents, petits-fils de Ion Briahnă, le droit de propriété sur la moitié du village de Stănişeşti, sur Dobrotvor, district de Tecuci, parce que les anciens actes sont perdues quand les tatars ont dévasté le pays, à l'époque du voiévode Constantin Moghilă.

469. **14 octobre <1640 (7149)>**. Ana Gorgoe, son fils, Mihaşco et son gendre, Căzacul, vendent à Isac <de Sinehău> leur part de l'hoirie du village de Mogoşeşti.

470. **14 octobre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand douanier Isari le droit de propriété sur une famille d'esclaves tziganes, achetée à Ştefan Corpaci et à sa cousine, Sanhira, la fille du *vornic* Vartic, à la suite du procès avec Romăşcel et avec le fils de celui-ci, Cârstiian.

471. **17 octobre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea le soumission sur plusieurs hommes du village de Glăvăneşti, transférés dans le village de Berevoieşti, parce qu'il avait payé leurs impôts.

472. **18 octobre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise le monastère de Dragomirna de posséder les villages de Drujăşti et de Tăistreni, après le jugement avec le fils de Curt Celebi.

473. **20 octobre 1640 (7149)**. Le second logothète Racoviţă Cehan avoue avoir choisi, à la suite de la disposition princière et de l'ordre reçu, les parties des villages de Piscani, sur Bârlad, de Ruseni, sur Vaslui et d'autres, héritées par les arrière-petits-fils de Solomia, Vărvara et Tudora.

474. **20 octobre 1640 (7149)**. Crecicu et son fils vendent au *pârcălab* de Soroca Toader leur part du village de Malcăuţi.

475. **21 octobre 1640 (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Pângăraţi d'arreter le montage d'un moulin dans le territoire du village de Mogeşti, dont ils avaient une part, les autres trois étant possédées par Nastasă, par Ioachim et par Iacov.

476. **22 octobre 1640 (7149), Iassy**. L'ancien métropolite Theofan, le prieur Galerie avec l'assemblée du monastère de Slatina avouent avoir donné au voïévode Vasile Lupu la *seliştea* de Truşeşti, sur Jijia, district de Dorohoi, avec emplacement d'étang et de moulin, pour qu'il lui fasse six cellules, des réparations et des moulins dans le territoire de village de Cerepcău, sur Siret.

477. **22 octobre 1640 (7149), Iassy**. Le métropolite Varlaam, les évêques et les grands boyards attestent que le monastère de Slatina fait don au voïévod Vasile Lupu la *seliştea* de Truşeşti, sur Jijia, district de Dorohoi, avec étang et moulin, pour faire six cellules, réparations et moulins sur Siret, dans le village de Cerepcău.

478. **23 octobre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise le *postelnic* Prăjescu de posséder l'hoirie du village de Muncelul de Jos, achetée a Paşca et à son frère, Căzan.

479. **<Environ le 25 octobre 1640 (7149)>**. Harea de Verejeni, Andreica et d'autres attestent que Ştefan, fils de Dochia et les autres ont vendu à Mătiaş Sturdza une partie du village de Văsiani.

480. **<Environ le 25 octobre 1640 (7149)>**. Caragoi et Pantea vendent à Mătiaş Sturdza leur part du village de Văsiani.

481. **<Environ le 25 octobre 1640 (7149)>**. La fille du *pitar* Grozav vend à Mătiaş Sturdza la part de son père du village de Văsiiani.

482. **25 octobre 1640 (7149), Iassy**. Căzacul de Bogzeşti et ses parents vendent à Mătiaş Sturdza leur part de l'hoirie du village de Văsiiani.

www.dacoromanica.ro

483. **28 octobre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Mărica, épouse de l'ancien grand *medelnicer* Simion Gheuca le droit de propriété sur des propriétés restées à son époux, à la suite du procès avec l'ancien *vornic de poartă* Dumitru Gheuca et avec la sœur de celui-ci, Anghelina.

484. **1 novembre 1640 (7149), Iassy**. L'ancien grand *vornic* Savin Prăjescul, l'ancien grand *vistiernic* Dumitru Buhuş, le grand *spătar* Grigore Ureche, le grand *medelnicer* Lupul Prăjescul, l'ancien *pârcălab* Costantin Ciogolea, l'ancien logothète Pătraşco Ciogolea, le troisième logothète Gheorghe Ştefan, l'ancien *clucer* Ştefan Boul, Miron Ciogolea, l'ancien *ceaşnic* Ion Prăjescul et les autres descendants du *hatman* Isac Balica font don au grand *vornic de Ţara de Jos* Toader Petriceico de la partie du village de Corlăteni, sur Jijia, district de Dorohoi, achetée par Balica à Arbure de Cordăreni.

485. **10 novembre 1640 (7149), Iassy**. Neniţa d'Onceni, fils de Ion Piialeş, vend au *cămăraş* Iorga sa part du village d'Onceni, avec vigne, <district de Tecuci>.

486. **10 novembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au *cămăraş* Iorga le droit de propriété sur une partie du village d'Onceni, district de Tecuci, avec une vigne achetée à Neniţă d'Onceni.

487. **12 novembre 1640 (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu autorise les moines du monastère de Humor de posséder les parts du village de Dersca, district de Suceava, achetées par le *pitar* Dersca et par d'autres.

488. **12 novembre 1640 (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Ionaşco, fils de l'ancien *sulger* Dumitraşco Solomon le droit de propriété sur des parties du village de Săcătura, district de Bacău, achetées par lui et par son père à Tiron et à son frère, Mihăilă, les fils de Dumistrăcel et à d'autres.

489. **27 novembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu autorise le moine d'Unsa, Evloghie, de posséder une partie du village de Curteni, district de Hârlău, celle-là de Dolca et de Tudora, parce qu'il a payé leur dîme.

490. **5 décembre 1640 (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu, pour le village de Ghitcăuţi, district de Dorohoi.

491. **8 décembre 1640 (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Andoca le droit de propriété sur la *seliştea* de Dăieni, sur Prut, district de Iassy, faite don de celui-ci par le grand *vornic* Toderaşco Ianovici, par le *vistier* Iurgachi < > et par le grand *stolnic* Toma < >.

492. **10 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le *vistier* Vasile Lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Dumitru Buhuş le droit de propriété sur des parties des villages de Boldeşti et de Sârbi, district de Suceava, à la suite du procès avec Vărvara, épouse de Gheorghie Calapod et avec son fils, Ion.

493. **13 décembre 1640 (7149), <Cernăuţi>**. Ionaşco Herţă vend à son neveu, Lupu Stroescu, des parties des villages de Herţa et de Novoseliţa, district de Cernăuţi, et de Pomârla, district de Dorohoi.

494. **14 décembre 1640 (7149), Iassy**. L'ascète Dorothei du monastère de Putna vend sa part du village de Voroncăuţi.

495. **14 décembre 1640 (7149)**. Ioan, fils du douanier Condre, et son épouse, Sofronia, font don <au monastère de Golia> du village de Mălineşti, <district de Hotin>.

496. **<15 – 24 décembre 1640> (7149)**. Varlaam, archevêque et métropolite de Suceava, atteste que l'ancien *vistiernic* Dumitraşco Buhuş fait don à Métropolie un terrain sur Gârla Jijiei, à l'embouchure de Covasna, pour faire là deux moulins, ainsi que l'étang avec les autres deux moulins, pour qu'on fasse des prières pour lui et pour son épouse.

497. **15 décembre 1640 (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu fait don de la Métropolie d'un terrain sur Jijia, à côté de Covasna, où le métropolit doit faire un moulin.

498. **15 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Dumitraşco Burghele le droit de propriété sur des parties des villages de Tăoşti, de Găneşti et de Ghibarţu, achetées à Sora Rotăriţa, fille de Crăciun, sur une partie du village de Vâlcani, faite don par de

www.dacoromanica.ro

celle-ci, en sa commémoration, ainsi que sur une partie du village de Mândreşti, achetée à Precopie, à Gligorie et à Măria, les fils de Ştefania.

499. **15 décembre 1640 (7149)**. Petre Cinpoiaşul et son épouse, Irina, avec leurs fils font don à Gavril Mafteiu du leur part du village de Bălăşineşti, parce que le dernier l'a racheté à mort.

500. **15 décembre 1640 (7149)>**. Les serviteurs de Bârlad avec les *pârgarii* et les "braves gens" du ce bourg écrivent au voïévode que Gavril, fils de Maftei, a reçu des parents et des frères de Ioanichie une parties du village de Bălăneşti, parce que, après un vol, il a racheté de celui-ci à mort.

501. **17 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien grand *vornic* Ionaşco Cujbă de Cârsteşti, à la suite du procès avec David et avec la sœur de celui-ci, les fils de Ionaşco Ţitul et les petits-fils de Nicoară Liciul.

502. **18 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Lazăr et à Buţanu, fils de Huruianu, petits-fils de Şandru, le droit de propriété sur une clairière sur Dobrotfor, district de Tecuci, d'après le jugement avec les villages de Stănişeşti, de Dorobăţeşti, de Vovrijeni et de Ţigăneşti.

503. **19 décembre 1640 (7149), Dereneu**. Candachia, la femme de l'ancien *pitar* Ursu de Văsiani, fait don à son frère, Ionaşco Frăţiman, une famille d'esclaves tziganes.

504. **<Avant le 20 décembre 1640 (7149)>**. Văsiian et Chirilă de Cudreşti, Gheorghie Dondăş et d'autres "braves gens" attestent que Constantin et Dumitraşco de Boldeşti ont permis au *vistier* Buhuş de juger, sans être aidé par quelqu'un, avec les villegeois de Bârleşti pour un terrain du territoire de village de Boldeşti, environné par ces derniers, renoncant à leur droit.

505. **20 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu écrit à un boyard de son service d'enquêter le litige du *vistier* Dumitraşco Buhuş et les villegeois de Bârleşti pour un terrain du territoire du village de Boldeşti.

506. **20 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu écrit des serviteurs princièrs de partager le village de Petreşti en deux parties: la moitié d'être de l'ancien *sulger* Gheorghe Arapul et d'autre de Vasilie Boţ.

507. **23 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *spătar* Gligore Ureche le droit de propriété sur une partie du village d'Oneşti, district de Cârligătura, dont avait vendu par Condrea Malici sans droit à l'ancien *vistiernic* Gheorghie Roşca, en échange d'autre part ou le prix de celle-ci.

508. **23 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile lupu confirme à l'ancien *vistiernic* Gheorghe Roşca le droit de propriété sur la septième partie du village d'Oneşti, district de Cârligătura, à la suite du procès avec Condrea Malici.

509. **23 décembre 1640 (7149), Iassy**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à Gavril Roşca de droit de propriété sur un emplacement de moulin du village de Pârnăeşti, district de Putna, à la suite du procès avec le pope Hilip et ses *răzeşi*.

510. **<24 décembre 1640 (7149)>**. Le voïévode Vasile Lupu confirme à la Mèthropolie de Suceava un accord sur certains moulins sur Jijia.

511. **<Avant le 26 décembre 1640 (7149)>**. Les grands boyards attestent que le grand *stolnic* Toma a acheté des parties du village de Săcuiani, district de Neamţ, avec emplacement de rucher et de moulin, qui appartient à Arpentie et à la soeur de celui-ci, Urâta, ainsi que à leur frère, Vasilie, qui a été racheté à mort.

512. **26 décembre 1640 (7149)**. Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand *stolnic* Toma le droit de propriété sur les parties du village de Săcuieni, district de Neamţ, avec emplacement de moulin et de rucher, qui avaient appartenu à Arpentie et à sa soeur, Urâta, et sur la partie du leur frère, Vasilie, dont il racheté à mort.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTS DOUTEUX

A. **<Avant le 11 janvier 1639 (7147)>.** Les grands boyards se constituent en témoins pour le village de Poiana.

B. **11 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au logothète Dumitraşco Ştefan le droit de propriété sur le village de Poiana.

C. **23 janvier 1639 (7147), Iassy.** Le voïévode Vasile Lupu confirme au grand logothète Gavrilaş Mateiaş le droit de propriété sur certaines parties du village de Chiseleu, district de Cernăuţi, achetées à Antemia, veuve de Nechita Popşea de Ilişeşti et à d'autres, descendants de Ionăş Matiaş le veux de Şirăuţi.

D. **21 décembre 1639 (7148).** Le voïévode Vasile Lupu confirme à l'ancien *sulger* Dumitraşco le droit de propriété sur la partie de l'hoirie de Trifan, fils de Bălan du village de Şerbăneşti, sur Siret, district de Tecuci, racheté à son tente à la suite d'un vol de chevaux.

DOCUMENTS FAUX

I. **28 mai 1639 (7147).** Le voïévode Vasile Lupu confirme au monastère de Peonul, dénommé auparavant Schitul lui Selevestru, le droit de propriété sur le rettitoire entourant, délimité par Varlaam, le métropolite de Suceava, et par d'autres, ainsi qu'un terrain acheté par le grand *paharnic* Gheorghe Coci.

II. **2 février 1640 (7148).** Le moine Anastasie, le prieur au monastère de Tazlău, et les autres moines font don à Nastasia, épouse de l'ancien grand *spătar* Gheorghe Arapul de la tzigane Alexandra, fille de chaudronnier Nechita Carţă, avec sa famille.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE AUTENTICE

1 <1639 (7147) – 1640 (7149)>

† Єто аз, Глигорч, сын Драгъи wт Петрѣни, и Ивнашко, сынъ Мърикъи, внѹк Лінкъи wт там, scriem şi mărturisim înşine pre noi, cu cest zapis a nostru, cum noi, de nime nevoiţi, nic(i) îndemnaţi, ce de bunăvoia noastră am vândutu toat(ă) partea de ocină a noastră şi a moşilor noştri, Tr<...>[1]lacăi şi a Dragăi, din sat din <Pe>tréni, de pre valea Pereschivului celui Maré, derept doadzeci de galbeni, bani buni, dumisale lui Tudor Cudalbul căpiténul de Chiliani şi fiicăi sale, Ioanei, ca să le fie lor ocină şi moşie, cu tot vinitul, şi să aibă a-ş(i) faci şi dires(u) domnescu.

Deci, nime dintru sămenţiia noastră să n-aibă treabă a să amesteca la céea ocină şi moşie.

Şi în tocmala noastră au fost: Albul de Chiliani, şi Cârstea de acol(o), şi Moisea, şi Gheorghie Buga de acol(o), şi Dumbrav(ă) de Şerpéni, şi Popovici de T<...>[1]neşt(i), şi Blejul de Petréni, şi Zota de Păcurăreşt(i), şi Costantin Ploscuţanul de Miréni, şi Costantin de Popeşti şi alţi oameni buni.

Aceasta scriem şi mărturisim.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile în cest zapis, să fie de credinţă.

Şi eu, Larion diiacul şi Sârbul diiacul am scris, să să ştie.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLI/145.
Orig., hârtie (33,7 x 20,3 cm), rupt la îndoituri, filigran, cinci peceţi inelare în cerneala doc.

[1] Rupt.

2 <1639 (7147) – 1640 (7149)>

Grozav şi sora sa, Dochiţa, vând lui Ionaşco Bordiştean partea lor de moşie din Totoeşti.

DANIC Bucureşti, A. N., MMV/31, nr. 42.
Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 304, nr. 1481.

Datat în funcţie de actele de vânzare ale unor părţi din acelaşi sat din 1639 (7147) iulie 18 (v. nr. 182) şi 1641 (7149) aprilie 1 (v. *Ibidem*, A, XXVI, p. 56–57, nr. 64). Lipsit de elementele cronologice necesare, zapisul a precedat totuşi vânzarea din 18 iulie, întrucât a fost introdus în listă cu opt numere înainte de acesta.

3 1639 (7147) ianuarie 2, Iaşi

† Ис҃ Василїє воєвода, <Б>[1]ожїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѿж(є) г(о)сп(о)дстє(о) ми дали и потвръдили єсми слѹзи наш(ь),

www.dacoromanica.ro

Пътр<а>[1]ш<ко>[2] Болдескѵл, с(ы)нъ Тоадер Болдескѵл бив вел меделничар, его правїи wтн(и)ни и дѣдни<ни>[3] wт исписок за свѣдѣтелство, что имал w(тъ)цъ его, Тоадер Болдескѵл меделничар, wт Богдан(а) воевода, и за разделеніе wт Петра воевода, пол село wт Тѣлеш(и), нижна част(ь), и съ лѣс(ъ) нижнїи, и съ сеножатї, и съ ливези и съ вес приход, что ест ѵ волост(ь) Немецкомѵ, и третаа част(ь) wт село Галбен(и), срединна част(ь), ѵ тогѵ волост(ь), и пол село wт Къ<цъ>[4]леш(и), вишнѣа част(ь), съ сеножатї и съ вес приход, и т<рет>[1]аа част(ь) wт село <Дръгѫ>[5]шени, <ни>[5]ж<н>[5]а част(ь), <что ѫ вол>[1]ост(ѫ) Васлѵискомѵ, что <тоа третаа част(ь)>[1] wт село Др<ъгѫшени било кѫпежно w(тъ)цѫ его, Тоадер>[1] <Бо>[1]л<дескѫ>[1]л <меде>[2]лничар, на его пра<вїи пинѣз>[1]и, и третаа част(ь) wт село Въ<р>[1]зъреши, wт волост(ѫ) Њскомѵ, нижнаа част(ь), что тоа третаа ч<аст(ь)>[1] ешеже било кѫпежнно w(тъ)цѵ его Тоадер Болдескѵл.

Тѣм радї, тих биш(е) писанних части за wтн(и)нѵ како да сѵт и wт нас правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни слѫзи нашемѫ биш(е) ре<че>[3]нномѵ, Пътрашко Болдескѵл бив армаш, и ѫрик, емѵ и дѣтим его и wнѵчатом, и прѣwнѵчатом его, непорѵшенномѵ николиж(е), на вѣки вѣчннїи.

И ин никто да с(ѣ) не ѫмишает.

Пис ѵ Њс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз ген(арїе) е҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гавріл Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io(an) Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Pătr<a>[1]ş<co>[2] Boldescul, fiul lui Toader Boldescul, fost mare medelnicer, dreptele lui ocine şi dedine[3], din ispisoc de mărturie, pe care l-a avut de la Bogdan voievod, şi de împărţire de la Petru voievod, jumătate din satul Tuleşti, care este în ţinutul Neamţului, partea de jos, şi cu pădurea din jos, şi cu fâneţe, şi cu livezi şi cu tot venitul, şi a treia parte din satul Galbeni, partea de mijloc, în acelaşi ţinut, şi jumătate din satul Că<ţă>[4]leşti, partea de sus, cu fâneţe şi cu tot venitul, şi a treia parte din satul <Drăgu>[5]şeni, partea de jos, care este în ţinutul Vasluiului, care <acea a treia parte>[1] din Dr<ăguşeni i-a fost cumpărătură tatălui său, Toade>[1]r <Bo>[1]l<descu>[1]l <mede>[2]lnicer, pe <banii>[1] lui drepţi, şi a treia parte din satul Vă<r>[1]dzăreşti, din ţinutul Iaşilor, partea de jos, care acea a treia <parte>[1] încă i-a fost cumpărătură tatălui său, Toader Boldescul.

Pentru aceea, aceste părţi de ocină mai sus scrise să-i fie şi de la noi drepte ocine şi dedine şi uric slugii[7] noastre mai sus zise, Pătraşco Boldescul fost armaş, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> ianuarie 2.

† Domnul a spus.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Zapisul de Tuleşti.

www.dacoromanica.ro

DANIC – Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/71 a.

Orig., hârtie (40 x 28 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută, imprimată parţial, la împăturire, pe treimea din dreapta a hârtiei.

Ibidem, LXVIII/71 b (trad. cu lipsuri, din 1762 (7270) februarie 8, de Evloghie „dascal slavenescŭ", scrisă de Gheorghie Evloghie „pisar" şi autentificată de primul.

DJAN Iaşi, Tr. 1765, op. 2014, dos. 1, f. 77 (rez., într-un perilipsis din 1833).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/3 a şi b (foto., după orig. şi după copia de la DANIC).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 86–87, nr. 53 (text slav, după *Ms. Surete*, II, 440, şi trad. edit.).

---

[1] Rupt.

[2] Şters şi rupt.

[3] Omis.

[4] Şters şi rupt; completat după trad. din 1762 (7270) februarie 8 (v. descr. arheogr.).

[5] Şters.

[6] Aşa în orig.

[7] În orig.: сѧѕи.

4 1639 (7147) ianuarie 3

Un ispisoc sârbesc de la Vasile vodă, din leat 7147 (1639) ghen(arie) 3.

DJAN Iaşi, Ms. nr. 65 (Condica Şcheiană), f. 232 v., nr. 22.

Menţ., într-o copie mod., de Olga Sturdza, a uneia mai vechi, dintr-o listă cuprinzând scrisorile moşiei Şăndreni, ţinutul Hotin.

Bibl. Centr. Univ. „M. Eminescu" – Iaşi, doc. nr. 414, f. 2 r. (copie a aceleiaşi menţ.).

5 1639 (7147) ianuarie 5, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѧд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Ихнат и Дѳмитрѳ, брат Ихнат(а), с(ы)н(о)ве Єлинка, внуци Бѫрлад(а), и, тиж(е), Марика, дѫща Сас(а), внѳка Бѫрлад(а), и Мъгдълина, сестра Марики, по их доброи воли, неким непонѳжденни, ани присѣловани, и продали своа правда wтн(и)на и дѧдн(и)на, четвртаа част(ь) wт село Петрилещ(и), на Лоханѣ), что ѳ в(о)лост(ю) Фълчїюс[с]комѳ, wт ватрѳ село и wт полѣ, и wт лѣс(а) и wт вес приход; тоа продали н(а)шемѵ вѣрномѳ болѣрин(ѳ) Каракаш житничѧри(ѳ), радї пет(ь) на десѣт(ь) ѳгарскиχ. И въстал сѧ болѣрин наш, Каракаш житничѣри, и заплатил въсе исплѫжно, тиχ виш(е) писаниχ п(и)нѣзи, ѣї ѳгарскиχ, въ рѳки Ихнат и Дѵмитра [и][1] <с(ы)н(о)ве> Єлинка, и Марика и Мъгдълина.

Ино мъı, ако ѳвидѣχом междо ними иχ доброволное токмеж(е) и исполнои заплатѳ, такождере и wт нас дадохом и потеръдиχом[2] виш(е) писанномѵ Каракаш

www.dacoromanica.ro

житничѧри на тоа прѣд речєннаа четвръта[3] часть село wт Петрилеш(и), како да єст емѵ правда wтн(и)на, и викѹпленїе, и ѹрик, и потвръжденїе, съ въсѣм доχодом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѳ Їс, а(ѣ)т(о) χзр҃мз ген(арїе) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Гавриил Мътиаш вел логоф(е)т m.p.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ihnat şi Dumitru, fratele lui Ihnat, fiii Elincăi, nepoţii lui Bârlad, şi, de asemenea, Marica, fiica lui Sas, nepoata lui Bârlad, şi Măgdălina, sora Maricăi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Petrileşti, pe Lohan, care este în ţinutul Fălciiu, din vatra satului şi din câmp şi din pădure şi din tot venitul; aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, Caracaş jitnicer, pentru cincisprezece <galbeni>[4] ungureşti. Şi s-a sculat boierul nostru, Caracaş jitnicer, şi a plătit tot deplin, aceşti mai sus scrişi bani, 15 <galbeni>[4] ungureşti, în mâinile lui Ihnat şi Dumitru şi Elinca şi Marica şi Măgdălina.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie între ei şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului Caracaş jitnicer această mai înainte zisă a patra parte din satul Petrileşti, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7147 <1639> ianuarie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Satul Petrileşti, <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Let 7147 <1639> ghen(a)r(i) 5. No. 4. Uricul domnului Ioan Vasâlie voievoda, ce-l dă la mâna lui Caracaş jicn(ice)r pentru a patru părţi din Petruleşti, ce au cumpărat de la Dumitraş, Ihnat şi de la surorile sale şi alte niamuri.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXX/5.

Orig., hârtie (42,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, stricată, dar imprimată pe ambele laturi ale actului.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/5 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 181-183, nr. 107 (text slav şi trad.).

---

[1] Greşeală a diacului; de fapt Elinca nu se afla printre vânzători, deoarece nu mai era în viaţă (v. începutul doc.).

[2] т şi ѣ, în ligatură.

[3] Litera ѣ (e) scrisă peste un а (a).

[4] Omis.

www.dacoromanica.ro

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie, de la Vasilie v(oie)vod, scris de Borâleanul, în Iaş(i), din leat 7147 <1639> ghenari 8.

În numilé Tatălui şi a Fiiului şi a Sfântului D(u)h, Troiţă Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu robul stăpânului mieu, a Domnului D(u)mnedzeu şi mântuitorului nostru Iis(u)s H(ri)s(to)s şi închinătorul Troiţei, Vasilie v(oie)v(o)d, cu mila lui D(u)mnedzeu, domnu Ţării Moldovei, am binevoit cu a noastră bunăvoinţă, cu luminată şi curată inima, şi cu agiutoriul lui D(u)mnedzeu, râvnind domniia mea faptelor celor bune a altor de mai înnainté de noi întru sfinţi odihniţilor domni, carii din dragostea ce au avut cătră D(u)mnedzeu şi cătră sfintile a lui biserici şi măn(ă)stiri şi cătră rugătorii de D(u)mnezeu; că au miluit şi au întărit pentru mântuirea sufletelor lor şi vécinica a lor pomeniré; drept aceea, şi domniia mea dăm şi întărim rugătorilor noştri, igumenului şi la tot săboru de la sfânta măn(ă)stiré, de la Bistriţă, dreaptă ocina lor şi danie şi miluiré din uric de danie şi de miluiré, de la bătrânul Ştefan v(oie)vod, un loc cu vii, cu care i-au miluit Ştefan v(oie)vod Bătrânul, în târgul Bacăului, de ceia parté, cu un schit şi cu o prisacă, sfintei măn(ă)stiri Bistriţii, din viile Bacăului. Însă, satul să numeşte pân(ă) la viile Ungureanului, unde au petrecut părintile, călugărul ieromonahul Theofan, a căruia hotarul să începe de la un frasin ce-i lângă varniţă[1], de la pârâul Călugărului la deal [la deal], la un stejar, la drumul Humei, la piscul lui Bran, pân(ă) la vârvul dealului la Rătăoani, şi cu toaté obârşiile pâraielor Călugărei, apoi peste pârâu în gios pân(ă) în dreptul Sinovei, apoi Dealul Sinovei, pân(ă) la pârâul Călugărei, apoi la câmpu 12 pământuri din gios de drumul Călugărei, cu tot venitul, pân(ă) unde le-au hotărât şi le-au stâlpit sluga noastră, Ionaşcu Roşca vătav, cu oameni buni şi bătrâni din târgul Bacăului şi cu megiieşii de pin pregiur, şi au pus semne pentru ca să le fie lor şi de la noi cu tot venitul.

Dup(ă) această, iarăş(i) dăm şi întărim mai sus numiţilor rugătorilor noştri, călugărilor de la măn(ă)stirea Bistriţa, un loc din satul Lucăceştii, pentru care au avut giudecată cu Tofăniasa Secheloae şi cu Verdeş şi cu Găbăreştii şi cu alţi răzeş(i) ai lor, cari loc le-au hotărât iarăş(i) mai sus numitul, sluga noastră, Ionaşcu Roşca vătav, cu oameni buni şi cu megiieşi de pin pregiur, pe uricul de miluire ce l-au avut de la Iliiaş v(oie)vod, şi le-au aflat hotar că au apucat apa Tazlăului în sus, pe despre apus, pân(ă) la Sălătruc; de acolea, matca Tazlăului în sus, împreună cu Fântâna Neagră şi cu poiana de acole, în gura Zemeşului pân(ă) unde le-au pus semne şi stâlpi.

Drept aceia, acelea de mai sus numitele vii şi locuri, pân(ă) unde le spun ispisoacele şi pân(ă) unde le-au hotărât, să le fie lor şi sfintei m(ă)năstirii Bistriţa şi de la noi drepte ocine şi miluire şi întăritură şi uric cu tot venitul, nestrămutate nici odinioară, în vécii vécilor.

Şi altul nime să nu se amestice.

Însuş(i) domnul au poruncit[2].

Gavriil Măteiaş vel log(o)f(ă)t.

De pe sârbie pe limba moldoveneasc(ă) am tălmăcit, la anul 1806 sep(temb)r(ie) 27. Polc(ovnic) P(a)v(e)l Debr(ici) ot Mitropolie.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLIII/81.
Trad.
Idem, M-rea Bistriţa, I/44, nr. 4 (menţ.).
DJAN Iaşi, Divanul domnesc, Tr. 1450, op. 1651, dos. 83, f. 67 r. (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/6 (foto., după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 275, nr. 1329 (menţ., a autorilor *Catalogului*, după menţ. de la DANIC Bucureşti, M-rea Bistriţa).

---

[1] Pe margine, nota traducătorului, Pavel Debrici: „varniţă, nu numai unde să face varul, ci să poate ennoisi şi velniţă, unde să face rachiul sau bére".

[2] Urmează marca peceţii, cu inscripţia: L(ocul) P(eceţii) G(os)pod.

7 <Înainte de 1639 (7147) ianuarie 13, Bârlad>

† M(i)l(o)st(i)ve şi luminate doamne. Dăm ştire măriei d(u)m(i)t(a)le, ca domnului nostru m(i)l(o)st(i)vu, cum au venitu, înnaintea noastră şi a tot oraşul măriei d(u)m(i)t(a)le, un părinte călugăr, de la mănăstirea de Beserecani, ş-au adus cartea dumisale părintelui nostru, Savin velichii <dvornic>[1] Dolneai Zemli, scriindu la noi pentru un vadu de moar(ă), în Putna, cu vatră de sat şi cu vie şi cu pomăt şi-n ţarină ce să va alége, cum au ei cumpărat de la Duraşco de Cârlomăneşti, şi de la Corcodel, şi de la Gligorcea din Popi, şi de la Dumitru, şi de la Nenuţa de Surdeşt(i), şi de la Ileana, soacra lui Iani postélnicul, de Ciortolomi, ş-au scris ca s(ă) chemăm aceşt(i) vândzători, ce-s mai sus scriş(i), ca să-i întrebăm cu adevărat, însă[3] cu giurământu[2]: fost-au şi Eléna[4] de faţ(ă) la vândzare[2] şi luoat-au şi ia[5] plată pe partea ei au ba? Cum să leapădă acea răzéşe a lor?

Chematu-i-am de faţ(ă) înnaintea noastră şi a tot oraşul şi s-au prilejit şi slugi a măriei d(u)m(i)t(a)le la întrebarea acelor vîndzători, anu<me>[1] Gligorie[i] Mafteiu, sluga măriei d(u)m(i)t(a)le, şi Pântea tij. Dec(i), acei vândzător(i), ei au dzis şi au mărturisit toţi, însă cu giurământu[2] greu, cum au fost şi ia[5] la vândzare[2] ş-au luoat ia[5] plata sa deplin dintru mânule[2] răzéşilor ei.

Deci, noi, vădzându[2] pre dânşii[2] mărturisindu şi giurându[2], noi le-am făcut şi mărturie de la noi, de la oraşul, de la tot, înnaintea féţii măriei d(u)m(i)t(a)le. Ş-au adus la noi şi mărturie[i] de la pârcăla<bul>[1] Ţopa şi de la multe sluge a măriei d(u)m(i)t(a)le.

Aiasta dăm ştir(e) măriei d(u)m(i)t(a)le, iar măriia d(u)m(i)t(a)le face-vei cum te va năstăvi Domnul ceriului şi a pământului.

Şi m(i)l(o)st(i)vul Dumnădzău să dăruiască mult(ă) pace şi sănătate măriei d(u)m(i)t(a)le, întru mulţi ai, ѡт Х(рн)ст(о)с(а), аминь.

Gligorie Mafteiu <m.p.>.

<După peceţi urmează adresa>: † Robul măriei d(u)m(i)t(a)le, şoltuzul cu 12 pârgar(i), şi preutul Ştefan de la beséreca măriei d(u)m(i)t(a)le, şi Nacul neguţător, şi Apostol Goian şi mulţi orăşéni buni şi bătrâni de târg de B(â)rlad, dăm ştir(e) măriei d(u)m(i)t(a)le.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul primei f., o îns. cont.>: Alexandra, iar fata Ilénii; <pe verso-ul f. a doua, o altă îns. cont.>: † Мъртvрїе wт Бръладъ, на Пvтнои[6]; <urmată de două îns. din secolul al XIX-lea>: Fiţingheşti <şi>: No. 32. Mărturiia di la şoltuzu şi de la preotul Ştefan.

DANIC Bucureşti. M-rea Bisericani. XV/34.

Orig.. hârtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, patru peceţi aplicate în fum. din care una a târgului Bârlad. cu legenda: † Печатъ тръга Бръладъ.

Idem, Ms. nr. nr. 548 (Condica M-rii Bisericani). f. 71 (rez.. după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/7 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*. II, p. 276. nr. 1331 (rez.. după orig.).

Datat în funcţie de întărirea domnească acordată m-rii Bisericani (v. doc. urm.).

---

[1] Omis.

[2] „î". redat prin „ъ".

[3] Literele „să". adăugate deasupra rândului.

[4] Mai sus: „Ileana".

[5] Aşa în textul chirilic „д".

[6] „Mărturie de la Bîrlad. pe Putna".

8 1639 (7147) ianuarie 13, Iaşi

† Ив[1] Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мvлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, Ѳлеѯандра, дочка Илѣни, и тегала с(ѣ) за лицем прѣд <нами>[2] съ м(о)лебнице наше, калѹгери wт монастир, wт Бесерекан(ь), радї един брvа за млин, на потоци Пvтни, съ батрѹ за село, и съ виноградї, и съ садов(е), и wт царинv, что с(ѣ) изберет, что с(ѣ) зовет<...>[3], рекъщи Ѳлеѯандра како ест(ь) непродажно част м(д)т(ер)и еи, Илѣни, и держит калѹгери тоа част м(д)т(ер)и еи без исправ(ы). Ѳ калѹгери, wни казали аж(е) кvпили тот брvа за млин, съ батрv за село, и съ виноградї, и съ садов(е) и съ вес приχод, wт Дѹрашко wт Кръломънещ(и), и wт Коркодил, и wт Глигорчѣ wт Попи, и wт Дѹмитрv, и wт Ненvца wт Сvрдещ(и), и wт Илѣна, м(д)ти Ѳлеѯандри.

Ино ж(е), г(о)с(по)д(ство) ми, съматрѣχом им закон(ь) и wбрѣтоχом им съдом и послаχом на ниχ до людї добриχ, какои мет знатї wни съ своиχ д(v)шами. Таж(е), калѹгери принѣс(и)ли една лист за сведѣтелство wт боют и wт ѣ҃ї пръгари wт тръг Бръладскомv, како продал(и) тиχ людї, что сvт виш(е) писанниχ, Дvрашко, и Коркодел, и Глигорчѣ, и Дvмитрv[4] и Ненища[5]. И что было част(ь) Илѣни, м(д)т(ер)и Ѳлеѯандри, wт пинѣз(и) на част(ь) еи, wни дали ѹ рѹк(и) еи.

Ино ж(е), калѹгери wт монастир, wт Бесерекан(ь)[6], ѹправили с(ѣ) и поставили соби феръю ѹ вистѣр г(о)с(по)д(ст)ва ми, д Ѳлександра зостала wт

www.dacoromanica.ro

вѣсего нашегѵ закона, шко да имдет шни питате собн съ тиχ рѣзѣши что сѵт продажниц(и), а на калѵгери да не имдют мои тегате а не добивдт(ь) рад їсїѧ тѣж(ь), николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин никто да с(ѣ) не ѳмишдет прѣд сим листом нашем.

Пис ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз ген(арїе) ґї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т m.p.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io[1] Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Alexandra, fiica Ilenei, şi s-au pârât de faţă înaintea <noastră>[2] cu rugătorii noştri, călugării de la mănăstire, de la Beserecani, pentru un vad de moară, pe pârâul Putna, cu vatră de sat, şi cu vii, şi cu livezi şi din ţarină, ce se va alege, care se numeşte <...>[3], spunând Alexandra că partea mamei ei, Ileana, este nevândută şi ţin călugării această parte a mamei ei fără drept. Iar călugării, ei au spus că au cumpărat acest vad de moară, cu vatră de sat, şi cu vii, şi cu livezi şi cu tot venitul, de la Duraşco din Cârlomăneşti, şi de la Corcodil, şi de la Gligorcea din Popi, şi de la Dumitru, şi de la Nenuţa din Surdeşti, şi de la Ileana, mama Alexandrei.

Deci, domnia mea le-am cercetat legea şi le-am aflat judecată şi i-am trimis la oameni buni, cum vor şti ei, cu sufletele lor. Astfel, călugării au adus o carte de mărturie de la voiutul şi de la cei 12 pârgari din târgul Bârladului, cum au vândut acei oameni, ce sînt mai sus scrişi, Duraşco şi Corcodel, şi Gligorcea, şi Dumitru şi Neniţa[5]. Şi ce a fost partea Ilenei, mama Alexandrei, pentru partea ei, i-au dat banii în mână.

Deci, călugării de la mănăstire de la Beserecani s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie în vistieria domniei mele, iar Alexandra a rămas din toată legea noastră, ca să aibă ei a se întreba cu acei răzeşi care sînt vânzători, iar pe călugări să nu-i mai [7] pârască, nici să dobândească pentru această pâră, niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> ianuarie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiaş mare logofăt m.p.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Fiţingheşti, ot Vasili voievod, 7147 <1639> ghen(arie) 13; <şi alta de la sfârşitul secolului al XVIII-lea>: Carte domnească, scrisă pe serbie, di la Vasâle v(oie)vod, din 7147 <1639> ghen(arie) 13.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/21.

Orig., hârtie (31,5 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată. Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

Idem, Ms. nr. 548 (Condica M-rii Bisericani), f. 68 r. (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 276, nr. 1332 (rez., după orig.).

[1] Invocaţia simbolică, ornată.

www.dacoromanica.ro

[2] Omis.

[3] Lipsă numele locului.

[4] т şi р, în ligatură.

[5] Mai sus: „Nenuţa".

[6] Al treilea ѥ (e), corectat din о (o).

[7] Aşa în orig.

9 1639 (7147) ianuarie 14

† Un uric din velet 7147 <1639> ghen(arie) 14, cari scrie sârbeşti.

Ишн[1] Василїи воевода, Божїю м(и)лостїв[2], господар Земли Молдавскои. Ѿт[3] прїидоше пред нами <и>[4] пред [нами] болери г(ос)п(о)д(ст)ви ми Ненѣл ворник глотнїи и ѣказовал[и] прид нами един запис за свед(и)телство ѿт наши вернїи и поч(и)тони[5] болери, ѿт Гаврил(а) Мътиаш(а) великѣми[6] лог(о)ф(е)т, и ѿт Дѣмитрашко Шолдан великїи ворник Долнїи Земли, и ѿт Петричеико великїи ворник Горнеи Земли, и ѿт Гаврил хатман(а) и пъркълаб(а) Сѣчавскои, и <ѿт>[4] Глигорїи Ѫреки вел спътар, и ѿт Гиѡргї вел чашник, и ѿт Ишрдакїи бив вистерник, и ѡн[7] Раковиц(ъ) Чеҳан втори лог(о)ф(е)т, и ѿт Гиѡргїи Рошка вистерник, и <ѿт>[4] Иримие Вънкѣлец(а), и ѿт Ѫрсѣл(а) Бартик(а) ворник глотнїи, и ѿт Къръиман(а) бив питар и ѿт иниҳ болери ѿт <Д>[4]вор(а) г(ос)п(о)д(ст)ви ми, сиеи[8] писеща[9] въ тот запис како прїиде пред нами[10] Ѥким, с(ы)нъ Роман(а), и Вас(и)лїи, сън(ъ) Ѩндрїика, внѣци г(о)сп(о)жда Марика, и Грози, сън(ъ) Ѩнтимїе, внѣк Ромънидси, прѣвнѣк г(ос)п(о)жда Марикови, по иҳ добро воли, неким непонѣждени, а ни присиловани, и продали свои пра<ва>[4] ѡтнина и детнина[11] ѿт село Хълъсени, что <ѳ>[4] воло<с>[4]т(ѳ) Немескомѣ, ѿт тритаа част(и), четвръта <част(ь)>[4], съ брѣд за млин(и) на реце Лимпеде, и с(ъ) сеножати, и съ местѣ ѿт царинѣ, и ѿт вес приҳод(а). То<а>[4] он продал болеринѣ нашемѣ вишнїи[12] писанаго, Ненѣл ворник глотнїи, ради четири десетъ талѣри сребрениҳ.

И, ѿт том, тиж(е) ѡтказовал[13] пред нами <един>[4] запис за сведител[о]ство ѿт нашими болери, ѿт Вас(и)лїи Рошка, и ѿт Иримїе Вънѣкени[14], и ѿт Ишнашко Ботини[15], и ѿт Тижиран[16], и ѿт Ѥким Бандѣр ворник глотнїи и ѿт иниҳ болери и воини предни, <сице>[4] присаща[17] како[18] прїиде пред ними Мафтеи, с(ы)нъ Кръчѣн(а), за его добро воли, неким непонѣжденѣ [ден], а ни присилован, и продал свое ѡтнина и кѣпежно, что имал ѡ(ть)цѣ емѣ, Кръчѣн, ѿт того село, Хълъсенїи, илико се изберет ѿт ватрѣ село, что ест подли Лимпеде и съ два нивїи ѣ царинѣ, за ѡчищенїе, и съ вес приҳод. Та он продал тиж(е) болери<нѣ>[4] нашим, Ненѣл дворник, радї два десет(ъ) талѣри сребрениҳ.

И, ѿт толи[19], такождери ѣказовал пред нами дрѣг запис за сведителство ѿт Козинаближ[20] шолтѣз и ѿт два на десет пъргари ѿт търгѣ Бакови, и ѿт попа Гиѡргїи ѿт там, и ѿт Дѣмитрѣ Бики, и ѿт Цимпѣл(а) Петър(а) и ѿт Дѣмитрѣ

www.dacoromanica.ro

Тѣрѣка(д) wт Бакъѣ, и wт Щефан(д) дїак(д) wт Мърцинени, и wт Сансон(д) wт Лете и wт <и>[4]них людї добрїи, тако[ждер(е)] писащи, како прїидоша пред нами[10] Симиwн Беиса, с(ы)нъ Иwнашко wт Мѣшетещти, и съ внѣк(ом) емѣ, Вас(и)лїи, с(ы)нъ Пъкѣрар(д), и сестри Въсїи, Ягахїе, и Настасїе, и Соломїе, и съ Ирсънїи, внѣк Въсїи, по их добро волїи, неким непонѣжден, д ни присилован, и продали <свое>[4] пра<ва>[4] wтнина и деднинѣ, wт един старїи, wт то село виш(е) писан, Хълъсенїи, два ѣстъ[21], съ брѣд(ом) на млин, на реце Лимпеде, и съ вес приход, елико с(м) изберет на тих две части. Тд, wн продал тиж(е) болеринѣ нашем(ѣ) виш(е) писано<мѣ>[4], Ненюл ворник, ради сем(и) десетъ талер(и) сребрених.

И, такождере ѣказовал пред нами арѣг запис за мартѣрие wт нашеми болерен(и) и слѣги г(ос)п(о)д(ства) ми, wт Гиwргии Щефан постелник, и wт Цика бив постелник, и wт Иримие Бъсърад, и wт Мирон къмъраш wт wсинъ[22], и wт Ипифани Бахнаш[их], старосте Тотрѣшкомѣ, и wт Соч Михаи шолтѣз и wт ѣї пъргари wт там, и wт попа Дѣмитрѣ, и wт Михъеш, и wт Кондре, и wт Гаврил, и wт Глигорче, и wт Штефан Рѣжницъ wт Хъмеиши, и wт иних болери и лѣди добрии, съш[8] писаща[9] wт[23] тот запис, како прииде пред нами[10] Скънтее, сън Докие, внѣк Митрии, по его добро воли, неким непонѣжден, д ни прис(и)лован[и], и продал свое права wтнина и кѣпежно, wт третад част(ь) wт село виш(е) писаннаго, Хълъсени, третад част(ь), съ брѣд(ом) за млин(и) ѣ Лимпеде и съ вес проход[24], что то<д>[4] част(ь) за wтнинѣ било права кѣпежна wт(ь)ци емѣ wт Вас(и)лии Хочѣнгѣ и wт Мътиаш(д) и wт иних братиех им и wт Чохорцищим. Тд wн продах[25] тиж(е) нашим(ѣ) болеринѣ, Ненюл(ѣ) ворник(ѣ), ради три дисит(ъ) талериx сребрениx. И, тиж(е), wт[26] продал ѣ<ъс>[4]и част(и) им за wтнинѣ, елико <сѣ> изберет, wт тре[д]тад част[и] wт тот съло виш(е) писан, четвер<т>[4]дд част(ь), wт част(и) Голъищим и Сими, ѣ ватрѣ село ...[27], стараг(о), что ест[е] ѣ гореи, и съ мест(ом) за млин(и) ѣ Лимпеде, и wт царинѣ, <и>[4] wт сеножати и съ вес приходъ. Тд он продал тиж(е) Ненюлови ворник(ѣ), ради четири деситъ талер(и) битиx. И, тиж(е), wн продал арѣгад част(ь) за wтнинѣ что wн имал[и] тиж(е) за детнинѣ[11] и съ иних братиех им, елико се изберет, wт силещи что ест[ѣ] чере<з>[4] Лимпеди, називает си тиж(е) Хълъсени, серлет[28] за млен ѣ Лимпиди и съ wчищен(и) wт вес приход. Тд он продал[и] тиж(е) болерѣ г(ос)п(о)д(ст)ви ми, Нинѣл ворникѣл, ради три десе[те]тъ талер(и) битиx.

Ино, господ(ство) ми и въсиго нашиго Съвета, какож(е)[29] ѡ'вѣдехом тот(и) истенїи запис(и) wт нашиx верниx и поточниx[5] болири и wт иних лѣдїи добрїи и воини придни, веровал есми и такождири и wт нас ещежъ дадохом и по[д]твърдихом болерюл[30] г(ос)п(о)д(ства) ми, Нинѣл ворник, на тиx виш(е) прид реченїихъ части за wтнинѣ wт сило Хълъсени, съ брѣд(ом) за млин(д) на реце Лимпиди и съ синожати и съ wчещенїе и съ вес приход, како да бѣдет емѣ права wтнинѣ и ви[си]кѣпленїе и ѣрик и потвърженїе, съ въсем доходом.

И ин <да с(ѣ)>[4] не ѣмишлет.

www.dacoromanica.ro

Ion[1] Vas(i)lii voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră <şi>[4] înaintea boierilor domniei mele, Nenul vornic de gloată şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la boierii noştri credincioşi şi cinstiţi, de la Gavril Mătiaş mare logofăt şi de la Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi de la Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi de la Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi <de la>[4] Gligorii Urechi mare spătar, şi de la Ghiorghi mare ceaşnic, şi de la Iordachii fost vistiernic, şi de la Racoviţă Cehan logofăt al doilea, şi de la Gheorghii Roşca vistiernic, şi <de la>[4] Irimie Vânculeţ, şi de la Ursul Vartic vornic de gloată, şi de la Cărăiman fost pitar şi de la alţi boieri de la Curtea domniei mele, aşa scriind în acel zapis că a venit înaintea lor Iachim, fiul lui Roman, şi Vasilii, fiul lui Andriica, nepoţii doamnei Marica, şi Grozea, fiul Antimiei, nepotul Romăniasei, strănepotul doamnei Marica, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vîndut dreapta lor ocină şi dedină din satul Hălăseni, care este <la>[4] ţinutul Neamţ, a patra <parte>[4] din a treia parte, cu vad de moară pe pârâul Limpede şi cu fânaţ, şi cu loc din ţarină şi cu tot venitul. Pe aceasta el a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Nenul vornic de gloată, pentru patruzeci de taleri de argint.

Şi la aceasta, de asemenea a arătat înaintea noastră <un>[4] zapis de mărturie de la boierii noştri, de la Vas(i)lii Roşca, şi de la Irimie Vânculeţ, şi de la Ionaşco Botici, şi de la Tudoran, şi de la Iachim Bandur vornic de gloată şi de la alţi boieri şi oşteni de frunte, <aşa>[4] scriind că a venit înaintea lor Maftei, fiul lui Crăciun, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, pe care a avut-o tatăl lui, Crăciun, din acelaşi sat Hălăseni, cât se va alege din vatra satului, care este lângă Limpede, şi cu două pământuri în ţarină, de curătură, şi cu tot venitul. Pe aceasta el a vândut-o de asemenea boierului nostru, Nenul vornic, pentru douăzeci de taleri de argint.

Şi întru aceasta, de asemenea a arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie de la Cozina Blaj şoltuz şi de la cei doisprăzece pârgari din târgul Bacău, şi de la popa Ghiorghii de acolo, şi de la Dumitru Bichi, şi de la Ţimpul Petăr, şi de la Dumitru Turuc din Bacău, şi de la Ştefan diac din Mărgineni, şi de la Sanson din Lete şi de la alţi oameni buni, aşa scriind că a venit înaintea lor Simion Veisa, fiul lui Ionaşco din Muşeteşti, şi cu nepotul său, Vas(i)lii, fiul lui Păcurar, şi surorile lui Văsii, Agahia, şi Nastasia, şi Solomiia, şi cu Arsănii, nepotul lui Văsii, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, două părţi dintr-un bătrân din acest sat mai sus scris, Hălăseni, cu vad de moară pe pârâul Limpede şi cu tot venitul cît se va alege pe aceste două părţi. Pe acesta el l-a vândut de asemenea boierului nostru mai sus scris, Neniul vornic, pentru şaptezeci de taleri de argint.

Şi, de asemenea, a arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie de la boierii noştri şi slugile domniei mele, de la Ghiorgii Ştefan postelnic, şi de la Ţica fost postelnic, şi de la Irimie Băsărab, şi de la Miron cămăraş de ocnă, şi de la Ipifani Bahnaş staroste de Trotuş, şi de la Soc(i) Mihai şoltuz şi de la 12 pârgari de acolo, şi de la popa Dumitru, şi de la Mihăeş, şi de la Condre, şi de la Gavril, şi de la Gligorce, şi de la Ştefan Rujniţă din Hămeişi şi de la alţi boieri şi oameni buni, aşa scriind în acest zapis, că a venit înaintea lor Scântee, fiul Dochiei, nepotul lui Mitrea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, a treia parte din a treia parte din satul mai sus scris, Hălăseni, cu vad de moară în Limpede şi cu tot venitul, care această parte de ocină a fost dreaptă cumpărătură tatălui său de la Vas(i)lii Hociungu şi de la Mătiiaş şi de la alţi fraţi ai lor şi de la Ciohorţişti. Pe aceasta el a vândut-o de asemenea boierului nostru, Nenul vornic, pentru treizeci de taleri de argint. Şi, de asemenea el a

www.dacoromanica.ro

vândut toate părţile lui de ocină, câte <se>[4] vor alege, a patra parte din a treia parte din acest sat mai sus scris, din părţile Golăiştilor şi ale lui Sima, în vatra satului ...[27] bătrân, care este la deal, şi cu loc de moară în Limpede, şi din ţarină, <şi>[4] din fânaţ şi cu tot venitul. Pe aceasta el a vândut-o de asemenea lui Neniul vornic, pentru patruzeci de lei bătuţi. Şi, de asemenea, el a vândut altă parte de ocină pe care el a avut-o de asemenea de dedină şi cu alţi fraţi ai lui, cît se va alege, din seliştea care este peste Limpede, care se numeşte de asemenea Hălăseni, cu loc de moară la Limpidi şi cu curături şi cu tot venitul. Pe aceasta el a vândut-o de asemenea boierului domniei mele, Ninul vornic, pentru treizeci de taleri bătuţi.

Deci, domnia mea şi întreg Sfatul nostru, dacă am văzut aceste adevărate zapise de la boierii noştri credincioşi şi cinstiţi şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, am crezut şi, de asemenea, şi de la noi încă am dat şi am întărit boierului domniei mele, Ninul vornic, aceste mai sus înainte zise părţi de ocină din satul Hălăseni, cu vad de moară pe pârâul Limpidi şi cu fâneţe şi cu curături şi cu tot venitul ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu <se>[4] amestece.

DJAN Iaşi, Documente, DCCCI, f. 94 r. – 96 r.
Copie din 1747 (7255) martie 18.

---

[1] Greşit, pentru **Ижъ** („Io").
[2] Greşit, pentru **м(и)лостїю**.
[3] Greşit, pentru **wж(є)**.
[4] Omis.
[5] Greşit, pentru **поч(и)тенин**.
[6] Greşit, pentru **великїн** (v. mai jos).
[7] Greşit, pentru **wт**.
[8] Greşit, pentru **сицє**.
[9] Greşit, pentru **писаıщє**.
[10] Greşit, pentru **инми**.
[11] Greşit, pentru **дєдина**.
[12] Greşit, pentru **вниш(є)**.
[13] Greşit, pentru **ѳказовал**.
[14] Greşit, pentru **Въникѳлец** („Vânculeţ").
[15] Greşit, pentru **Ботичи** („Botici"; v. doc. nr. 64).
[16] Probabil greşit, pentru **Тѳдоран** („Tudoran").
[17] Greşit, pentru **писаıщє**.
[18] Greşit, pentru **како**.
[19] Greşit, pentru **том**.
[20] Aşa în copie, probabil greşit, pentru **Козина Блаж** („Cozina Blaj").
[21] Greşit, pentru **части** (v. mai jos).
[22] Greşit, pentru **wкинъ**.
[23] Greşit, pentru **въ**.
[24] Greşit, pentru **прихоД**.
[25] Greşit, pentru **продал**.
[26] Greşit, pentru **он**.
[27] Loc alb în copie.

www.dacoromanica.ro

[28] Probibil greşit, pentru съ мѣсто.

[29] Greşit, pentru шкож(ε).

[30] Greşit, pentru волѣриниѳ.

10 1639 (7147) ianuarie 15, <Iaşi>

7147 <1639> ghenar(ie) 15. Carte domn(ului) Vasâle v(oie)v(o)d cuprinzătoare că s-a milostivit şi au dat şi au întors satul Movile şi vii di la Cotnar gupânesâi lui Lepădatu, ci au fost comis.

DJAN Iaşi, Tr. 1 788, op. 2 039, dos. 241, f. 206 v., nr. 7.
Rez. într-un opis de doc. ale moşiei Malu, din 1845, în dos. epitropiei casei M. C. Cantacuzin.

11 1639 (7147) ianuarie 16, Iaşi

† Їѡ Василїε воєводѧ, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)ръ Земли Мѡлдвскои. Scriem la boiarinul domniei mél(e) credincios, la Ionaşco Cujbă ce au fostu vornic, şi la Pătraşco ce au fostu pârcălab. Dămu-v(ă) ştire că s-au pârât de faţi înaintea domniei méle rugători(i)[1] noştri, călugării de la svânta mănăstire de la Neamţu, cu Sava Moglan, pentru Brusturii, dzicându călugării cum iaste acel satu direaptă[2] dare svintei mănăstiri, de la Aron vodă, ş-au arătatu şi dirése înaintea domnii méle. Iară Sava Moglan aşé au dzis înaintea <domniei mele>[3], cum acea silişti, Brusturii, au fostu dare şi miluire socru-său, Mihăilescului, de la Costantin vodă, ş-au arătatu şi uric de dare.

Pentru acéia, deaca veţi vedea cartea domnii méle, să strângeţi oameni bun(i), din pregiur megiiaş(i), slugi domneşti şi preoţi, şi să socotiţi de rândul acelui satu, cum i-au fostu tocmala şi cine l-au ţinutu-l[4], de la Aron vodă până acmu, şi să le căutaţi şi dirésele, şi cum veţi afla cu sufletele voastre şi cu acei oamen(i) bun(i).

Şi, deaca veţi socoti cum va hi mai cu direptul, nemărui să nu făţăriţi, să faceţi o scrisoare, să ne daţi ştire.

Тоε пишεм.

V їїс, ѧ(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ген(ѧрїε) ѕ҃ї <16>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

<Pe verso, o ins. din secolul al XVIII-lea>: † Cart(e) pentru Brusturi.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, LXI/6.
Orig., hârtie (29 x 19,5 cm), pecete mijlocie, aplicată în chinovar, puţin clară.
Ibidem, XXXVI/26, nr. 5 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/11 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 276, nr. 1333 (rez., după orig.).

[1] ъ („ă"), transformat din v („u").

www.dacoromanica.ro

[2] În textul chirilic: ѧирѣптѫ.

[3] Omis.

[4] Aşa în orig.

12 1639 (7147) ianuarie 20, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domnia mea la slugile noastre, la Ivol din Ghermăneşti şi la Ion dé acole. Dămu-v(ă) ştir(e), deacă veţi vede cartea domniei méle, iar voi să strângeţi omini buni şi bătrâni, mégieşi dimprégiur, şi să mergeţi la satu la Bărboşi şi să socotiţi cu omini buni, să alegeţi hotarul Bărboş<i>[1]lor déspré Podoléni, pré undé vor <s>[1]puné diréséle lui Vlad şi Ilie i alţi[2] céle bătrâné în sémné şi să lé alegeţi şi déspré alté hotară de pré-npré<giu>[3]r. Şi, deaca veţi alege, să le punéţi <stâ>[1]lpi pré undé vor spuné în dirésé <se>[1]mnéle céle bătrâné, pentru căcé s-au pârât dé faţă, înnaintea domni<ei>[1] méle, Vlad cu Uréche spătariul, dzicând Vlad că-i împrésoară hota<r>[1]ul despré Podoleni şi grădinilé. Deci, să aibă Vlad a-şi ţiné moşie <p>[1]ré undé vor spuné diréséle şi cine va hi arat sau va hi <co>[1]sit pré hotarul Bărboşi[i]lor, să aibă a lua Vlad a dzăcea din pâni, şi din fân, şi din grădin<i>[1] şi din tot vinitul cé să va afla p<r>[1]e hotarul Bărboşilor.

И никто да нѣ смѣет аръжати или ѡ<п>[1]ирати прѣд сим листом г(о)сп(о)дстѣ(а) ми. Ниак нъ бъдет.

Оу Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> гєи(дрїє) к҃ <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(є)т m.p.

<Pe versoul f. a doua, o ins. din secolul al XVIII-lea> : † Cart(e) ot Vas(i)lie vod(ă), să hotărască Bărboşii despre Podoléni; <una în limba greacă> şi <trei din secolul al XIX-lea>: Bărboşi; 7147 <1639> iul(ie) 20; No. 2, 7147 <1639> iul(ie) 20.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/50.

Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, cu foile lipite din vechime, rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, puţin lizibilă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXV/12 a şi b (foto).

---

[1] Rupt.

[2] „şi Ilie i alţi", scris deasupra rândului.

[3] Omis.

13 1639 (7147) ianuarie 20

† Eu, Vasilie Fugle, însumi pre mene mărturisăscu cu cest zapis al meu cu<m>[1] am dat un loc de prisacă hinu-meu, lui Chiriiac câ<n>[1]d l-am tunsu, în sat la Lăzoreni, la Jijie, cu stupi cu tot, ca să fie lor moşie, dinainte lui Gheorghe Hanan şi lui Pană Manote şi lui Dumitraşco Fulger şi a lui[2] Neculei Buicli şi Curtu blănarul.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Dumitraşco, feciorul Simei ot Roman, am scris zapisul şi mărturisăscu.

Şi pre mai mare credinţă ne-m pus peceţile, să s(e) ştie.

† Л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639>, м(ѣ)с(м)ц(а) ген[н]ърw, к <20> а(ь)нъ.

<Pe verso, o îns. cont. cu litere greceşti>: Lazoreni. Prisaca; <şi alta, din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 2. Lăzoreni. 7147 <1639> ghenar(ie) 20.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXIII/46.

Orig., hârtie (32 x 20,5 cm), difolio, filigran, două peceţi inelare în tuş şi o amprentă.

Ibidem, CCCXXIV/17, f. 2 r. (rez., într-un op. de la mijl. secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/13 (xero.).

---

[1] Omis.

[2] În orig., greştit: „lul".

14 1639 (7147) ianuarie 20, Mănăstirea Neamţ

† Єто аз, Тънасїє, иж(е) бив двwрник г[w]лwтнїи[1], mărturisăscu eu cu cestu zapis al mieu cum m-am tocmit cu părintele ep(i)sc(o)pul Pavel, şi popa Ioachim egumenul, şi pop(a) Mardarie stareţ, şi pop(a) Procopie star<eţ>[2] tij, şi popa Macarie, şi popa Dosotheiu şi cu tot săborul, şi tineri şi bătrâni[3], de la sv(â)nta mănăstire de la Neamţu[4], ѡe le-am iezit un hălăşteuţ la Broşténi, în ţinutul Sucévei, şi le-am mai dat nişte vite de vaci şi nişte bouléni şi nişte stupi. Şi vlădica Pavel, şi cu egumenul, şi cu tot săborul carii mai sus scrie mi-au dat sălištea Drăgăneştii, ce iaste[5] în ţinutul Neamţului, ce sintu pre pârâul Brusturilor, în ţărmurel(e) R[r]âşcei, să mă ţiiu cu acea moşie pân(ă) voiu fi viu. Iar(ă) după moartea noastră[3], iar(ă) să fie a sv(i)ntei mănăstiri cu oameni şi cu tot venitul ce să va agonisi pre-acea moşie caré mai sus scrie, Drăgăneştii, să mă scrie <l>[6]a poménic şi la pamente la anul, să-m(i) hie pomană.

Şi într-această tocmală a noastră[3] au fostu: Marco de târg de Neamţu, şi Iorga de-acolea, şi Fealtin a Zofei de-acolea, şi Dumitraşco Cocris de Şoimăreşti şi alţi oameni buni.

Şi nime dintru ruda mea să nu cutédze a să amesteca întru aceasta moşie, că iaste[5] a sv(i)ntei mănăstiri.

Mai pre mare credinţă, am pusu-ne şi peceţile ca să s(e) ştie.

V м(о)н(а)стир(ь) Нѣмцѳл, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639>, м(ѣ)с(мц) ген(арїи) к <20>[7].

Iorga <sig.>; Fealtin <a.d.>; Tănasie <m.p.; sig.>; Cocris <sig.>; Marco <sig.>.

<Pe verso-ul primei f., două îns. din secolul al XVIII-lea>: Drăgăneşti <şi>: S-au cetit.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXV/155.

Orig., hârtie (31 x 19 cm), difolio, lipsă 2/3 din f. a doua, trei peceţi inelare, din care două octogonale: a lui Tănasie, având ca emblemă o pajură bicefală, şi a lui Cocris, având în câmp un decor geometric.

www.dacoromanica.ro

Idem, M-rea Neamţ, LXI/7 (copie din secolul al XVIII-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/14 (foto., după orig.); Xerogr. de doc., XXV/14 (xero., după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 276, nr. 1 334 (rez., după copie).

---

[1] Adică eu, Tănasie, care am fost vornic de gloată.

[2] Omis.

[3] т şi р, în ligatură.

[4] „u", redat prin paieroc.

[5] т şi е, în ligatură.

[6] Rupt.

[7] La mănăstirea Neamţul, în anul 7147 <1639>, luna ianuarie 20.

15 1639 (7147) ianuarie 22, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїиди прѣд нами и прѣд вси ми нашеми болѣри, великими и малими, Юрашко, с(ы)нъ Марики, и сестранич(а) его, Прасїѧ попадїѧ, и поп(ъ) еи, Самсон, и тегали с(ѣ) за лицем прѣд нами съ Глигорашко и братї его, Юрдакїи и Апостол и Лъпашко, с(ы)нъвем Дъмитръ Гои бив постелник, внъци Ангелини, радї един части за wтн(и)нъ wт село Должещи и wт Фърцещти и wт Рѣси, ре<кж>[1]ши Юрашко съ внъка его, Прасїѧ попадїѧ, и поп(ъ) еи, Самсон, како вприселовал им тиχ частї за wтн(и)ни Дъмитръ Гое. И с(ы)н(о)вем Дъмитръ Гои виш(е) реченниχ, wни вказовали един исписок wт Костантин(а) Могила воевода, како платил w(тъ)цъ им, Дъмитръ Гое, глав(ъ) Исаков(и), с(ы)нъ Марики, wт къ Лазор(а) и wт Пъкърар(а), за една злоба что сътворил wн, и дал радї него една сто и два на десѧт(е) талер(и) добриχ, съ келтованїе что сътворил, и тиж(е) писавши въ тот исписок wт Костантин(а) Могила воевода како продал и Юрашко, с(ы)нъ Марики, брат Исак(а), его правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни wт тиχ селовѣ виш(е) писанни, wт Должещти и wт Фърцещти и wт Рѣси, wт врик(а) что имали за потеръжденїе wт Иwнъла воевода, что тот врик бил сътворен wт исписок(а) за кѵпежнно, что имала Марика, м(а)ти Юрашко и Исак(а), wт Иwана воевода. Тоа продал Дъмитрѵ Гои, за шест(и) десѧт(ъ) и пет(и) талери сребр(е)ниχ.

Иноже, г(о)сп(о)дств(о) ми, ако видѣхом тот исписок wт Костантина Могила воевода, wбрѣтохом съ въсем Съвѣтом г(о)сп(о)дств(а) ми како ест правїи кѣпежнни тоа част(ь) Исаков(и), с(ы)нъ Марики, и част(ь) Юрашков(и), брат им, Дъмитръ Гоев(и) бив постелник.

Таж(е), Глигораш<ко>[1] и братї его, Юрдакїи и Апостол и Лъпашко, с(ы)н(о)ве Дъмитръ Гои, вправили с(ѣ) и поставили соби феръю в вистѣр(а) г(о)сп(о)дств(а) ми, ѯ златї, а Юрашко съ сестраничѣ его, Прасїѧ попадїѧ и поп(ъ) еи, Самсон, зостали wт въсего нашего закона.

16

www.dacoromanica.ro

Тѣм радї, wт н(ы)нѣ на прѣд да не имают wни ман тегатї, а не добиватї, радї сїм тѣж(а), николиж(е), на вѣки вѣчнїн, але да бъдет правїн wтн(н)ни н кѡпежнин с(ы)н(о)вем Думитрv Гони, непорѡшенномv.

И нн никто да с(ѣ) не ѡмишает прѣд сим листом нашем.

Пис ѡ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃мз ген(арїе) кѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(н)нъ велѣл.

Гаврил Мътниш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Борълѣнѡл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Iuraşco, fiul Maricăi, şi cu nepoata lui de soră, Arvasiia preoteasa, şi popa ei, Sanson, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu Gligoraşco şi fraţii săi, Iurdachii şi Apostol şi Lupaşco, fiii lui Dumitru Goe fost postelnic, nepoţii Anghelinei, pentru nişte părţi de ocină din satul Dolješti şi din Fârţeşti şi din Rusi, zicând Iuraşco cu nepoata lui, Arvasiia preoteasa, şi popa ei, Sanson, că le-a cotropit aceste părţi de ocină Dumitru Goe. Iar fiii lui Dumitru Goe, mai sus zişi, ei au arătat un ispisoc de la Costantin Moghilă voievod, că tatăl lor, Dumitru Goe, a plătit capul lui Isac, fiul Maricăi, de la Lazor şi de la Păcurar, pentru o faptă rea ce a făcut-o el, şi a dat pentru el o sută şi doisprezece taleri buni, cu cheltuiala ce a făcut, şi de asemenea scriind în acel ispisoc de la Costantin Moghilă voievod că a vândut Iuraşco, fiul Maricăi, fratele lui Isac, dreptele lui ocine şi dedine din aceste sate mai sus scrise, din Dolješti şi din Fârţeşti şi din Rusi, din uricul de întărire pe care l-au avut de la Iancul voievod, care acel uric a fost făcut din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut Marica, mama lui Iuraşco şi a lui Isac, de la Ioan voievod. Pe aceasta a vîndut-o lui Dumitru Goe, pentru şasezeci şi cinci de taleri de argint.

Deci, domnia mea, dacă am văzut acel ispisoc de la Costantin Moghilă voievod, am găsit cu tot Sfatul domniei mele că această parte a lui Isac, fiul Maricăi, şi partea lui Iuraşco, fratele lui, îi este dreaptă cumpărătură lui Dumitru Goe fost postelnic.

Astfel, Gligoraş<co>[1] şi fraţii săi, Iurdachii şi Apostol şi Lupaşco, fiii lui Dumitru Goe, s-au îndreptat şi şi-au pus fierăie în Vistieria domniei mele, 24 de zloţi, iar Iuraşco cu nepoata lui de soră, Arvasiia preoteasa, şi popa ei, Samson, au rămas de toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte să nu mai aibă ei a se pârâ, nici a dobândi pentru această pârâ, niciodată, în vecii vecilor, ci să fie dreaptă ocină şi cumpărătură fiilor lui Dumitru Goe, neclintit.

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> ianuarie 22.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

Borăleanul <a scris>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 648 (Condica M-rii Dolješti), f. 136–137.

Orig., hârtie (40,8 x 26 cm), difolio, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, Ms. nr. 602 (Condica M-rii Doljeşti), f. 97 (trad., din prima jumătate a secolului al XIX-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/15 a şi b (foto., după orig. şi după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 276–277, nr. 1335 (rez., după orig.).

[1] Omis.

16 1639 (7147) ianuarie 24, Iaşi

Copie

† Ии Василіе в(ое)в(о)д(а), Б(о)ж(їю) милостї(ю), г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земле Мwлдавскwи. Dat-am cartea domnii mele lui Ionaşco şi frăţine-său, Mihalcii, feciori Lupului, spre ac[i]iia ca să fie tari şi puternici, cu carte domnii mele a-şi ţine şi a-ş(i) apăra a lor dreaptă ocină şi moşiie, toate părţile lor din sat din Soci, din giumătate de sat, ce este în ţinut(ul) Neamţului, ca să nu aibă treabă Bran cu parte lor, numai să ţie él ce-au cumpărat, din giumătat(e) de sat, din a patra parte, giumătate, ce face a opta parte din giumătate de sat, cumu-i spune ispisocul.

Iar mai mult să nu aibă treabă Bran cu partea lor întru nimică, înnainte cărţii domnii mele.

Într-alt chip să nu fie.

Пис <8>[1] Їїс, велет ҳзр̄мз <7147/1639> ген(аріе) к̄а <24>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вельа[2].

Asămine scoasă de pe carte lui Vasâlii v(oie)v(o)d. Spre încredinţari, s-au adeverit cu iscălitura me. 1794 noiemv(rie) 27.

Alexandru Beldiman pah(arnic).

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Suret de pe carte lui Vasilie vodă pentru ca să stăpânească Bran a opta parte din giumătate de sat.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXIX/153.
Copie, din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/16 (foto.).

[1] Omis.
[2] Urmează inscripţia: L(ocul) p(eceţii).

17 1639 (7147) ianuarie 24, <Iaşi>

7147 <1639> ghen(a)r(ie) 24. Carti a domnului Vasili vodă, să-i facă cercetari şi hotărâtură iarăş(i) la Mărti<neşti>[1] i la Horareţ(i) şi la Similişoara, între [între] şatr(arul) Chicoş şi în<tre>[1] răzăşi.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, A.N., MMDCCCLXXVIII/5 (nr. 5).
Rez., într-un *perilipsis* din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

EDIŢII: *Catalog*, *Supl.*, I, p. 196, nr. 578 (rez.).

[1] Omis.

18 1639 (7147) ianuarie 27, Iaşi

† Ию Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд вси ми нашеми болѣри, великими и малими, слвга наш, Ишнашко дїак, съ жителница его, Марика, дочка Соломіи, внвка Жюрцѣл(ъ), прѣwнvк(а) Ѳнниии и старомв Цюрцѣлъ, и тегали с(ѣ) за лицем прѣд нами съ поп(ом) Мътїш и съ с(ы)н(о)ве его, Ѳндреика дїакон и Фъдор, и Некwлаи Єпwре и Микwл, и съ сродници им, Михалчѣ, с(ы)нъ Грига, и съ швагрв его, Вас(и)лїе Мъндрил(ъ), радї една част(и) за wтнинv wт сел<о С>[1]ъпотѣн(и), что с(ѣ) wни бѣше свезали и рекъщи како сѣти wни внѣци Ѳнници и вказовали <един в>[1]рик wт Петра воевода. Ѳ слвга наша виш(е) писан(а), Ишнашко дїак, съ жителница <его>[2], Марика, wни рекошѣ како не имают wни ни една wтн(и)нv а не потрѣбв в тогv село, Съпотѣн(и). Ѳ поп(ъ) Мътїш, съ с(ы)ни его виш(е) речениx wни рекошѣ аж(е) знает иx многи людї добриx и межїш(и) wт wкр(ъ)стъ wкож(е) имают wни wтн(и)нv тамv, в тогv село.

Инож(е), г(о)с(по)дств(о) ми и съ наше Съвѣтом съдиxом на ниx по правдѣи и по законv земском в и wбрѣтохом им съдом како да божили с(ы)н(о)вем поп(ѡ) Мътїш(а), имѣ Ѳндреика дїакон съ брадї[3] его и съ сроднич(и) ими, съ к҃д людї добриx, слвги г(о)сп(о)д(а)рьскиx, да с(ѣ) сътворит како сvт wнни внѣци тои Ѳнници и како имают потрѣбв до тоа wтн(и)нv wт село Съпотѣн(и). Таж(е), когда било д(ь)нъ им, а wни не пришли на д(ь)нъ съ тиx божелниц(и) и не божили, нъ зостали wт въсего нашего закона, а слвга наш, Їwнашко дїак, съ жителница его, Мърика, впр<ав>[1]или с(ѣ) и поставили соби феръю …[1] <в>[1]истѣр г(о)с(по)дств(а) ми.

Ѳ потом, пакиж(е) с(ы)н(о)ве поп(ѡ) Мътїш(а), имѣ <Ѳндреика>[1] дїакон и братї его, не дв<р>[1]жа<ли>[1] …[1] <за>[1]кон и тиж(е) поставили соби и иншаа д(ь)нъ да принесит тиx божелници ико да божили. <И п>[1]акиж(е) не прїидошѣ съ тиx божелници и не божили и пакиж(е) зостали.

Ѳ потом, възѣли соби д(ь)нъ и третїи раз и свє не пришли на д(ь)нъ, але свє зостали wт д(ь)ни и wт закон(а), а слвг(а) наш, Їwнашко дїак, свє wправили с(ѣ) съ кнѣгинѣ его, Марика, и поставили соби три кратї феръю в Вистѣр(в) г(о)с(по)дств(а) ми.

И тот врик что имали wни wт Петра воевода, ещеж(е) възѣxом его wт иниx и иниx нарѣденїе что имали и дадоxом v р<в>[1]ки Їwнашко дїак и жителниц(и) его, Марики, како да ест им и wт нас съ въсем доxодом.

www.dacoromanica.ro

И wт том, тиж(е) дѣем и потвръждаем виш(е) писаниомъ сл҃ѕи наш(еи) Їѡнашко дїак и жителиниц(и) его, Марики, и дрѣгаа част(ь) wт тогож(е) село, wт Съпотѣи(и), част(ь) Їѡнашко Пѣшкѣлец(а), что с(ѣ) емъ изберет, wт половиниа село wт третаа част(и), петаа част(ь), что тоа било заложена до поп(ѡ) Мът<їиш>[1] и до с(ы)ии его, понеж(е) бѣше въ<падал Їѡнашко>[1] Пѣшкѣлец въ една злодѣиство до Никодр(ъ) Моцок пръкълаб Дорохоискомѹ и дал а<ва кони поп(ови)>[1] Мътїиш(ѡ) съ с(ы)и(о)ве его и извадил емъ глав(ъ) wт Никодр(ъ) Моцок(а) пръкълаб. И и(ы)ин въстал сѣ слѹга и<наш Їѡ>[1]нашко дїак и вратил тиҳ два кони поп(ови) Мътїиш(ѡ) и с(ы)и(о)вем его, како било и кони им. Т<ое>[1] ...[1] <в>[1]ратил wт прѣд Тодер(а) Ѥрвѹре и wт прѣд Гєѡргїе, брат Ѳстахїи, и поп(ѡ) Гаврил(а), с(ы)инъ поп(ѡ) Ѥитои(а) wт <Съпот>[1]ѣи(и) и wт прѣд иниҳми людї добриҳ, понеж(е) ест ими за дѣдинин тая wтинин и приходит сѧ ими кѫпити, нижли с(ы)и(о)вем поп(ѡ) Мътїиш(а).

Тѣм радї, аще маи проевлѣет сѧ нѣкиҳ нарѣдениї, въ нѣкое врѣмена или въ нѣкиҳ а(ь)ии, на тиҳ части за wти(и)ниъ wт Съпотѣии, да ие бѫдѫт за вѣриости, с(ы)и(о)вем поп(ѡ) Мътїиш(а), имѣ Ѥидреики дїакон(ѡ) и братїем его, иъ да сѣ възмѫт и да сѣ подаст ѹ рѫк(и) Ишнашко дїак(а) и жителиници егѫ, Марики, и с(ы)и(о)вем иҳ и вин<ком и>[1]ҳ и да ие имают маи тегатї а ие добивати шии радї сїѧ тѣж(а), николиж(е), на вѣки вѣчниї.

И ни никто да сѣ ие ѹмишлает прѣд сим листом нашем.

Пис ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мз геиар(їе), к҃з а(ь)ии.

† Господинъ казал.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Ionaşco diac, cu soţia lui, Marica, fiica Solomiei, nepoata lui Giurgeală, strănepoata Annei şi a lui Giurgeală cel bătrân, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu popa Mătiiaş şi cu fiii săi, Andreica diacon, şi Făd or, şi Neculai Epure şi Micul, şi cu rudele lor, Mihalcea, fiul lui Griga, şi cu cumnatul său, Vasilie Mândrilă, pentru o parte de ocină din satul <S>[1]ăpoténi, de care ei s-au legat, spunând că sunt şi ei nepoţii Aniţei şi au arătat <un u>[1]ric de la Petru voievod. Iar sluga noastră mai sus scrisă, Ionaşco diac, cu soţia <sa>[2], Marica, au spus că ei nu au nici o ocină şi nici o treabă în acest sat, Săpoténi. Iar popa Mătiiaş cu fiii săi mai sus zişi ei au spus că îi ştiu mulţi oameni buni şi megieşi dimprejur că au ei ocină acolo, în acest sat.

Deci, domnia mea şi cu Sfatul nostru i-am judecat după dreptate şi după legea ţării şi le-am aflat judecată să jure fiii popii Mătiiaş, anume Andreica diacon cu fraţii lui, şi cu rudele lor, cu 24 de oameni buni, slugi domneşti, ca să se dovedească că sunt ei nepoţii acelei Anniţe şi că au treabă la această ocină din satul Săpoténi. Iar, când le-a fost ziua, ei nu au venit la zi cu acei jurători şi nu au jurat, ci au rămas din toată legea noastră, iar sluga noastră, Ionaşco diac, cu soţia sa, Mărica, s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie ...[1], în Vistieria domniei mele.

www.dacoromanica.ro

Iar apoi, iarăşi, fiii popii Mătiiaş, anume <Andreica>[1] diacon şi fraţii lui, nu au ţinut legea şi şi-au pus de asemenea şi altă zi să-i aducă pe acei jurători ca să jure. <Şi>[1] iarăşi nu au venit cu acei jurători şi nu au jurat şi iarăşi au rămas.

Iar apoi, şi-au luat zi şi a treia oară şi tot nu au venit la zi, ci tot au rămas de zi şi de lege, iar sluga noastră, Ionaşco diac, cu soţia sa, Marica, tot s-au îndreptat şi şi-au pus de trei ori ferâie în Vistieria domniei mele.

Şi acel uric, pe care l-au avut ei de la Petru voievod, şi alte direse ce au avut, încă le-am luat de la ei şi le-am dat în mâinile lui Ionaşco diac şi ale soţiei sale, Marica, ca să le fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre mai sus scrise, Ionaşco diac, şi soţiei sale, Marica, şi altă parte din acelaşi sat, din Săpoténi, partea lui Ionaşco Puşculeţ, cât i se va alege, a cincea parte din a treia parte din jumătate de sat, care a fost zălogită la popa Mătiiaş şi de la fiii lui, fiindcă căzuse Ionaşco Puşculeţ într-o faptă rea, la Nicoară Moţoc pârcălab de Dorohoi, şi a dat popa Mătiiaş cu fiii lui <doi cai>[1] şi i-a scos capul de la Nicoară Moţoc pârcălab. Iar acum s-a sculat sluga noastră, Ionaşco diac, şi a întors popii Mătiiaş şi fiilor lui acei doi cai, ca şi cum ar fi caii lor. Pe acestea le-au întors dinaintea lui Toader Arbure şi dinaintea lui Gheorghie, fratele lui Ostahie, şi a popii Gavril, fiul popii Anton din <Săpot>[1]éni, şi dinaintea altor oameni buni, fiindcă această ocină le este lor de moştenire şi li se cuvine lor mai mult să cumpere, decât fiilor popii Mătiiaş.

De aceea, dacă se vor mai ivi în vreo vreme sau în vreo zi nişte drese pe aceste părţi de ocină din Săpoténi, să nu fie de credinţă fiilor popii Mătiiaş, anume Andreica diacon şi fraţii lui, ci să se ia şi să se dea în mâinile lui Ionaşco diac şi ale soţiei sale, Marica, şi ale fiilor lor şi ale nepoţilor lor şi să nu mai pârască, nici să dobândească ei, pentru această pâră, niciodată, în vecii vecilor.

Şi nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> ianuarie 27 zile.

† Domnul a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

DANIC Bucureşti, M-rea Doljeşti, XXIX/37.
Orig., hârtie (41 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie timbrată, stricată.
Idem, Ms. nr. 598 (Condica M-rii Doljeştl), f. 5 r., nr. 28 (copie presc.); ibidem,
M-rea Doljeşti, X/57, nr. 29, şi X/239, nr. 17 (copii); XXIX/38 (trad., din secolul al XVIII-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/18 a şi b (xero., după orig. şi trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 277, nr. 1 337 (rez. dezv., după orig.).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Greşit, pentru братї.

19 1639 (7147) ianuarie 30, Iaşi

† Ии Василїе воєвода, б(о)[1]жїю мїл(о)[2]стю, г(ос)[2]п(о)[2]д(а)[2]рь Землї[є][3] М(о)[2]лдавскои. Adecă au venit înnaintea d(o)[2]mniei méle şi înnaintea a lor noştri boiari,

www.dacoromanica.ro

a mari şi a mici, Păcurar şi cu fămĕia sa, cu Nastasiia şi cu Mărica, fétele lui Ghiorghie Calapod, nepoatele lui Toader Calapod, de neme nevoite, nece asuprite, ce de a lor bunăvoie, de-au vândut a lor dreaptă ocenă şi moşie, părţile lor den sat den Văscani; şi au vândut şi partea frăţâne-său, lui Ionaşco, iarăş, feciorul lui Calapod, cu loc în vatra satului, şi cu 35 pământuri în ţarenă, şi cu loc de moară, şi cu loc de fânaţu, şi cu loc de hălăştiu şi cu tot venitul. Acélea părţi le-au vândut boiarinului domniei méle, Lupului Prăjescul comisul cel mare, dreptu treizăci de galbeni buni.

Dece noi, văzându de a lor bunăvoie tocmală, tocmindu-să şi făcându plata deplin, de la noi încă am dat şi am întărit ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocenă şi moşie, neclătită nice odănăoară în véci, прѣд сим листом г(о)[2]сп(о)[2]дства ми[4].

V Ĩĩc, ѯзр҃мз <7147/1639> ген(дрїе) а҃ <30>.

† Сдам г(о)[1]сп(о)[1]д(и)[1]нъ вел҃ѣл[5].

Гавриил Матѳш вел логофет.

Ивн <писал>[1].

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 103–104 (nr. 65).

Text orig., cu litere chirilice, din *Ms. Surete*, VI, 79, după doc. care se afla în posesia lui Gh. Strat, din Horjeşti.

DJAN Iaşi, CDXXVII/57 (rez., într-o listă de doc. din 7264 <1756> iunie 28).

ALTE EDIŢII: Rosetti, *Cronica Vascanilor*, p. 51. Rez., într-un op., din 1756 (7264) iunie 24, ce-au arătat Ioniţă Pisoţchie mazil pe satul Onceşti, ce să numeşte Văscanii, ot ţinutul Romanului.

---

[1] Paranteza noastră.

[2] Paranteza edit.

[3] În textul editat, paranteze rotunde.

[4] Urmează, în paranteză, trad. edit.: „înaintea acestei cărţi a domniei mele".

[5] Urmează, în paranteză, trad. edit.: „însuşi domnul a poruncit".

20 1639 (7147) ianuarie 30, Iaşi

† Adecă eu, Apostol ce-am fost sulgiari, scriu şi mărturisescu însumi pre mine, cu cest zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asuprit, am vândut a mea direaptă ocină, tot cât am ţinut eu, şi de moşie şi de cumpărătur(ă), cu case gata[1], den sat, den Băloşeşt(i), de la ţânutul R[r]omanului, den vatra satului, şi den câmpu, şi den pădure, şi cu hăleşteu, şi cu râbnice şi cu tot venitul. Acéia am vândut dumisale, lui Pătraşco jitnicériul, direptu o sută şi douădzeci[2] de galbeni.

Şi mi-au dat dumnealui aceşt(i) bani toţi deplin la mâna mea, ca să se ştie[3], ca să aibă dumnealui a-ş(i) face şi direse domneşt(i).

Iar spre mai mare credinţă, iscălit-am cu mâna mea şi am pecetluit.

Şi eu, Şaidir, am scris, să s(e) ştie.

V Ĩĩc, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ген(дрїе) а҃ <30>.

Însă făr(ă) partea Merăi cu <a>[4] fraţilor[5] săi.

Apostol m.p.; <sig.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Apostol sulger au vândut lui Petrascu jâc(nicer) a sa ocină din sat din Băloşăşti, cât au stăpânit el. 7147 <1639> ghenar(ie) 30. No. 94.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, XXIX/14.

Orig., hârtie (30,5 x 20 cm), rupt la îndoituri, pecete inelară în tuş, având în câmp un animal (leu?). Cu o copie, din 1783, de Hrisant ieromonah.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 16 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/20 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 277, nr. 1 338 (rez., după orig.).

---

[1] „cu case gata", adăugat pe margine.

[2] „O sută şi douădzeci", scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

[3] „ca să se ştie", scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

[4] Omis.

[5] Litera „f" (ѳ), transformată din altă literă.

21 <După 1639 (7147) ianuarie 30 – 1641 (7149) aprilie 20>

Adecă noi, satul Băluşeştii, scri<e>[1]m şi mărturisim noi toţi, cu sufletele noastre, precum am fost lăcuitori cu Pătraşco Năduşală şi cu părinţii lui Năduşală, ce noi d<e>[1] danie aceştii f<imei>[2], noi nu ştim să-i hie dat Năduşală danie, ce noi ştim c<ă>[1] au rămas moşiile pre mâna nepotu-său, Focşei.

Aşé ştim părinte logofete, noi toţi, cu sufletele noastre: adecă eu, Andonie cel bătrân de Iucşeşti, şi <S>[1]tan ce-au fost vătav la Năduşal(ă), şi Andro<na>[1]chi din Băl<u>[1]şeşti, şi Ionaşco Băloş ot tam, şi Toader ot tam, şi Isailă vătăman ot tam, şi <G>[1]avril ot Neamţu, <şi>[1] H<o>[1]leră, şi Vasilie ot tam.

Aşé ştim noi toţi, cu sufletele noastre, părintele nostru, dumnéata lo[i]gofete[3].

Şi pentru credinţa, ne-am pus şi pece<ţile şi iscă>[1]liturile, ca să să ştie.

† Star(i) Andonie.

T<oa>[1]de<r>[1].

<ѳнар>[1]оник искал. <m.p.>

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLIV/175.

Orig, hârtie (29,5 x 19 cm), pătat şi rupt.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/21 (xero.).

Datat după actul din 1639 (7147) ianuarie 30, când Apostol fost sulger vinde lui Pătraşco jitnicer moşia sa din Băluşeşti (v. doc. anterior) şi după doc. din 1641 (7149) aprilie 20 prin care Vasile Lupu voievod întăreşte lui Pătraşco jitnicer o parte din satul Băloşeşti, ţ. Roman, cumpărată de la Apostol sulger, după judecata cu fiii celui din urmă (v. *Catalog*, II, nr. 1521).

---

[1] Rupt.

[2] Lectură nesigură.

[3] „o" transformat în „u".

www.dacoromanica.ro

L(ea)t 7147 <1639>.

Ispisoc de la Vasilie v(oie)v(o)d.

Adecă, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri [boiari][2] moldoveneşti, a mari şi a mici, sluga noastră Simeon Golăi[3] şi cu jupâneasa sa, Marica, şi feciorii săi, Gheorghe, şi Andronie, Ştefan, şi Cârstea şi fétele lor, Mica şi Gaftona, de a lor bunăvoie, de nimeni asupriţi, nici nevoiţi, de au vândut dreaptă ocină şi moşie iarăş(i) din drése de cumpărătură ce au cumpărat Simeon Golăi de la rudele sale, Odochiia, fata lui Nichifor Faraon, şi de la nepoţii ei, Samson, şi Butucea, şi Toader, şi Ionaşco şi Maricuţa, ficiorii popei lui Canoră, şi iarăş(i) de la Tofana, fata lui Traistă, şi de la ficiorii ei şi nepoţii, feciorii Ursului Trăistuţă, tot satul Şăplinţii[4], ce iaste în ţinutul Dorohoiului, pe apa Prutului, din vatra satuluii, din câmpu, şi din vad, şi din tot hotarul şi cu tot venitul. Aceia-u vândut ...[5] şi boiarului nostru Andrei Plantos, drept patru sute de lei bătuţi[6].

Şi s-au sculat Andrei Plantoş[7] şi au plătit acei bani deplin, patru sute de lei bătuţ(i), în mânule de mai sus dzis(ului), Simion Golăie[8] şi a femei sale, Maricăi şi a feciorilor săi, Gheorghe, şi Andronie, şi Ştefan, şi Cârstea şi fétele lor, Mica şi Gaftona. Aşijderă, şi drésele câte au avut Simion Golăi, iarăş(i) le-au dat în mânule lui Andrei Plantos, iar alte scrisori au dzâs că nu mai are, că au pierit de tătari şi de alte limbi, ci când s-ar arăta vreodată, în vreo vréme, niscari scrisori pe acel sat Şiplinţii, ca să nu aibă a să ţinea în seamă.

Pentru acéia, deac-am vădzut tocmeală între dânşii, de bunăvoie, şi plată deplin(ă), domniia mea încăş(i) am dat şi am întărit acelui de mai sus scris, Andrei Plantos, pe acel sat Şéplinţii ca să-i fie dreaptă ocină, şi moşie şi uric de întărire, în veci[9].

Scrisorile lui Grigori Ciomârtan[10].

DANIC Bucureşti, Ms. 628 (Condica Asachi), f. 518 r.-v.
Copie, din prima jumătate a secolului al XVIII-lea.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 524, nr. 1 (rez., cu extrase, cu menţ. că: „S-au tradus întocma după orighinalul sârbesc, prin Eftimie Murgul, doctor a pravililor, şi profesor a filosofiei şi a dreptului naturii"); Idem, *Un mănunchi de documente româneşti*, în „Convorbiri literare", 1900 (rez.); Idem, *Doc. Bistriţei*, II, *Prefaţa*; *Catalog*, II, p. 287, nr. 1 385 (rez. datat: 1639 (7147) f.l.).

[1] Datarea întregită după rez. publicat de Iorga (v. **EDIŢII**); şi doc. de întărire acordat lui Andrei Plantos în 1639 (7147) aprilie 10, Iaşi (v. doc. nr. 96).

[2] Tăiat cu aceeaşi cerneală.

[3] La Iorga „Goleat".

[4] Tot acolo: „Şipenţii".

[5] Loc alb în copie.

[6] La Iorga: „300 de lei".

[7] Aşa în copie.

[8] „ie" redat prin ѧ.

[9] „e" redat pin ѣ.

[10] Această menţ. a copistului este scrisă la înc. copiei.

www.dacoromanica.ro

† Прхиеп(и)скоп Варлаам и митрополит Сѣчавски, и Гаврилаш Мътїш вел логофет, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Долиѣи Земли, и Тодер Петричѣико вел дворник Гориѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавски, и Ѹрѣке вел спътари, и Гїѡргїе вел чашник, и Юргаки бъв вел вистѣрник, и Михаил Фуртѹна вел комис, и Тома вел стольник, и Дѣмитрашко Ѡралѫ[1] клѣчѧри, и Ѡние вел сѣлцѧри, и Грама вел житничѣри, и Енаки вел питари, и Шефан вел армаш, и Пътрашко Чоголѧ бъв логофет, и Бълан ага, и Ръковицъ Чехан втории лѡг(о)фет, и Гїѡргїе Рошка втории вистѣрник, и Ѡлеѯандръ втории постелник, и Гїѡргїе Штефан постелник, и Еремїѧ дворник глотиїи, и Василїе Рошка дворник, и Гїѡргїе Моцок двонрник, и Ѡпостол ѡржжник и инии болѣри ѡт двор(а) г(о)сп(о)д(и)нъ, его м(и)л(о)стъ. Scriem şi dăm ştire cu iastă scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră Condrea vameşul, cu egumenul popa Theofan şi cu tot săborul de la sv(â)nta mănăstire de la Gălata de Gios, unde iaste hramul Arhanghiel Mihail şi au făcut tocmală dennaintea noastră, pentru satul Şiviţa, cât iaste partea Condrei vameşul, de milă şi de cumpărătură de la răpăusatul Radul vodă[2], ce iaste pre Prut, în ţânutul Covurluiului, care sat iaste dat de Condrea vameşul de mainte vréme, sv(i)ntei mănăstiri. Şi l-au ţânut călugării acel sat până acmu, iar după acéia s-au prilejit de s-au scârbit Condrea vameşul cu călugării şi au tras pâră la Divan ca să-ş(i) ia satul de la mănăstire. Apoi, iarăş(i) s-au tocmit Condrea vameşul cu călugării, de bunăvoia lui, şi au dat de iznoavă satul Şiviţa, partea dumisale, să fie a sv(i)ntei mănăstiri cum au fost şi de mainte vréme. Numai într-aesta chip s-au tocmit, până va fi Condrea vameşul viu pre lume, să ţie satul în giumătate, şi den vecini, şi den pâine, şi den vii, şi den péşte şi den tot venitul satului, ce va fi, să ia călugării giumătate şi Condrea vameşul să ia iarăş(i) giumătate.

Aşijdirea, de să vor prileji a veni şi alţi călugări pre urma cestora ce sîntu acmu la acea sv(â)ntă mănăstire, să nu aibă ei a să ispiti a strica aiastă tocmală ce-au făcut ei dennaintea noastră, ce să aibă a să ţinea tot de-aiastă tocmală că dirése, ce-au avut Condrea vameşul pre acel sat datu-le-au toate pre mâna călugărilor. Deci, să nu fac(ă) alte meşterşugur(i)[3], nice cu aeştea călugări, nice cu alţii pre urma lor, până va fi Condrea viu. Iar după moartea Condrei vameşul, să nu aibă nime treabă a să amesteca la sat, la Şiviţa, pre partea dumisale; nice ficiorii Condrei, nice altu nime den ruda dumisale, ce să fie satul Şiviţa cu tot venitul, partea Condrei, a sv(i)ntei mănăstiri, a Gălatei de Gios.

Iar călugării de la sv(â)nta mănăstire, şi aeştea şi alţii, ce vor fi pre urma lor, să aibă a face paminte Condrei în toţi ani(i) şi să fie scris la sv(â)ntul marel(e) poménn]ic, şi dumnealui şi giupâneasa lui şi părinţii lui, să s(e) pomenească, până când va sta acea sv(â)ntă rugă.

Iar cine să va ispiti a strica aiastă tocmală, să fie neiertat de Domnul Dumnedzău şi de Preacurata Maică şi de toţi sv(i)nţii, câţi lui Dumnedzău bine au îngăduit, şi să fie trăclét şi proclét şi să aibă parte cu Iuda şi cu trăclétul Ariie, întru făr(ă) de svârşeniia vécilor şi a muncilor, amin.

V Мс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз <7147/1639> ѳев(рѹарїе) ѣ <2>.

Варлаам митрополит <m.p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

Шолдан вел дворник m.p.; <sig.>.

Из, Петричѣико вел дворник <m.p.; sig.>.

Из, Юргаки бив вист(ѣрник), искал <m.p.; sig.>.

Гаврил хетман <m.p.; sig.>.

Урѣке спът(ар) m.p.

Из, Тома вел постелник, искал m.p.; <sig.>.

Из, Дмитрашко Ирали клъч(ѣ)р <m.p.; sig.>.

Грама бел житничѣр m.p.

Бълан ага <m.p.>.

Геwргие вел чашник <m.p.>.

Из, Щефан вел армаш, искал <m.p.>.

Гиwрги Штефан постелник, искал <m.p.; sig.>.

Гиwргие Моцwк двирник, искал m.p.

Из, Ипостол армаш, искал <m.p.; sig.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/47.

Orig., hârtie (28,5 x 43,5 cm), difolio, filigran, nouă peceţi inelare, din care prima a Mitropoliei Sucevei, cu legenda: Печат С(вѣ)т(а)го Геwргиа, Митрополїи Сѣчавскоі (Pecetea Sfântului Gheorghe a Mitropoliei Sucevei), având figurat în câmp imaginea Sfântului Gheorghe ucigând balaurul; iar celelalte, boiereşti, inelare: prima octogonală, având în emblemă un leu rampant, iar în exegră, inscripţia Шолдан...; a doua, tot octogonală, neclară; a treia rotundă, neclară; a patra, rotundă, având emblemă un leu rampant; următoarele, octogonale, neclare.

Ibidem, DCXXIII/48 (orig. cu acelaşi conţinut);

Ibidem, DCXXIII/46 (copie din secolul al XVIII-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/23 (foto., după orig.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] În textul chirilic: водж.

[3] De la „Deci", până la „merşterşugur(i)", adăugat deasupra rândului.

24 1639 (7147) februarie 2, Iaşi

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїдошѣ прѣд нами и прѣд всими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, болѣрин наш, Кондрѧ быв митник, съ егѹмен, поп Θеwфан, и съ вес събор wт с(вѣ)таа монастир Гълата Нижнаа, где ж(е) ест храм Архистратига Михаила и Гаврила, и сътворили токмеж wт прѣд нами из рѣдѹ село Шивица, елико ест часть Кондри митник, за даанїе и за викѹпленїе, wт покоиннаго Радѹл воеводї, что ѹ в(о)лост Ковѹрлwюс[с]комѵ, на рѣцѣ Прѹтовѣ; что тое село нан издавно дал Кондрѣ митник с(вѣ)тѣи монастири

www.dacoromanica.ro

Гълати Нижнои и дрьжали калоугери тое село даже въ нинешнаа врѣмення. Потом же, Кондрѧ митник въстал сѧ и въсхотѣше възѣти тое село въспѧт и паки wставил сѧ и дал за доброѧ своѧ волѧ тое село, Шибица, елико ест част(ь) его, с(вѣ)тѣи монастир Гълата Нижнаа, шакож(е) было и наи прѣжде. Тъкмо сим же wбразом сътворили токмеж, дже, до когда бѫдет Кондрѧ митник жив на сѣт, да имают дрьжати тое село въкупѣ и wт сѣсиди, и wт жита, и wт виногради, и wт рѫба и wт вес приход что бѫдет, да възмет Кондрѧ митник половина, тиж(е) и калоугери да имают възѣти половина wт вес приход томѵ село.

Такождере, аще приходѧт и дроугиҳ калоугери послѣд сиҳ еж(е) прѣбивают н(ы)нѣ въ сїи с(вѣ)таа wбители, да не имают покусити сѣ разорити и сказити сїи токмеж, нъ да имают дрьжати сѣ шакож(е) виш(е) пишем, бо нарѣденїихъ елици имал Кондрѣ митник на тое село, он дал въсѣҳ въ рѫки калоугером. Ѳ посли съмр(ъ)ти Кондри митник, да не имает никто въмишати сѣ до тое село, въ част(ь) Кондри, ни с(ы)новє Кондрѧ а ни ин никто wт племенїе его, нъ да бѫ<де>[1]т село Шибица, часть Кондрѣ, съ вес приход с(вѣ)тѣи монастири Гълати Нижнои.

Ѳ калоугери wт тоа с(вѣ)таа монастир да имают сътвори<ти>[1] памет(ь) виш(е) писанномѵ Кондри на въсѣҳ лѣти и да бѫдет писан въ с(вѣ)тїи великии помѣнник, и кнѣгинѣ его, и родители его, да сѣ помѣнѧт даж(е) до когда стоит с(вѣ)таа цр(ъ)ков(ь) и монастир.

Ѳ по н(а)шим животѣ и г(о)сп(о)дствованїе, кто сѣ покѵсит разорити сїи токмеж, да ест непрощен wт Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаго н(е)бо и земли, и wт Пр(ѣ)ч(и)ста его М(а)тер(и), и wт въсѣҳ с(вѣ)тиҳ, иж(е) Б(о)гъ бл(а)го wгодивше, и да имает част(ь) съ Юдоѧ и съ тръклѣтом Ѳрїе, въ безконечнїѧ вѣки и мѫнки, амин.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз фев(рѹарїе) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѧл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Condrea fost vameş, cu egumenul, popa Theofan, şi cu întreg soborul de la sfânta mănăstire Galata de Jos, unde este hramul Arhistrategului Mihail şi Gavril, şi au făcut tocmeală dinaintea noastră de rândul satului Şiviţa, cât este partea lui Condrea vameş, de danie şi de cumpărătură, de la răposatul Radul voievod, care este în ţinutul Covurluiului, pe râul Prut; care sat, mai demult, l-a dat Condrea vameş mănăstirii Galata de Jos şi au stăpânit călugării acest sat până în vremea de acum. Pe urmă, s-a sculat Condrea vameş şi a voit să ia înapoi acest sat şi iarăşi s-a lăsat şi a dat de buna sa voie acest sat, Şiviţa, cât este partea sa, sfintei mănăstiri Galata de Jos, cum a fost şi mai înainte. Numai într-acest chip au făcut tocmeală, că, până când va fi Condrea vameş viu pe lume, să aibă a stăpâni acest sat împreună, şi din vecini, şi din grâne, şi din vie, şi din

www.dacoromanica.ro

peşte şi din tot venitul, să ia Condrea vameş jumătate; de asemenea, şi călugării să aibă a lua jumătate din tot venitul acestui sat.

De asemenea, dacă vor veni şi alţi călugări în urma acestora care locuiesc acum în acest sfânt lăcaş, să nu aibă a se ispiti să nimicească şi să strice această tocmeală, ci să aibă a se stăpâni precum scriem mai sus, căci diresele câte le-a avut Condrea vameş pe acest sat, el le-a dat toate în mâinile călugărilor. Iar după moartea lui Condrea vameş, să nu aibă nimeni a se amesteca la acest sat, în partea lui Condrea, nici fiii lui Condrea, nici altul nimeni din neamul lui, ci să fie satul Şiviţa, partea lui Condrea, cu tot venitul, sfintei mănăstiri Galata de Jos.

Iar călugării de la această sfântă mănăstire să aibă a face pomenire mai sus scrisului Condrea în toţi anii şi să fie scris în sfântul mare pomelnic, şi cneaghina lui şi părinţii lui, să se pomenească până când va sta sfânta biserică şi mănăstire.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine se va ispiti să strice această tocmeală, să fie neiertat de Domnul Dumnezeu făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata lui Maică şi de toţi sfinţii care i-au plăcut lui Dumnezeu, şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfârşit, amin.

La Iaşi, anul 7147 <1639> februarie 2.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. grecească şi două din secolul al XIX-lea>: S-au scris <şi> No. 11. 7147 <1639> fev(ruarie) 2. S-au scris.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/49.

Orig., hârtie (42 x 28 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda greu lizibilă.

Ibidem, DCXXIII/46 (trad.); ibidem, Ms. nr. 629 (Condica Asachi), f. 304 r. (copie slavă, din prima jumătate a secolului al XVIII-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/24 (foto., după orig.).

[1] Omis.

25 1639 (7147) februarie 4, Iaşi

† Се ѡбо мы, Гавриласъ вел лѡг(о)ѳ(е)т, и Тодер Петричѣико вел дворник Вышѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавскои, и Глигорашко Ѹрѣке вел спът(ар), и Гевргїе вел чашник, и Юрдакїе във вистиарник, и Тома вел столник, и Михаил Фуртѹна вел комис, и Вас(и)лїе Баиул вел меделничѣр, и Дѹмитрашко Ѩрали вел кльчѣр, и Єнакїе вел пит(ар), и Ѩне вел сѣлцѣрѹ, и Грама вел житничѣр, и Пътрашко Чоголѣ пъркълаб Хотинскїи, и Штефан вел армаш, и Бълан ага, и Ръковици Чехан втори лѡг(о)ѳ(е)т, и Рошка въстиарник, и Стрътѹлат сулцѣр, и Тодерашко третъ лѡгоѳет, и Гевргици Шефан трет(и) постелник, и Василїе Рошка и Єремиа Вънкѹлеци и Гевргїе Моцок, дворици глотиїи, и инии болѣри ѡт двор г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и). Пишем и

www.dacoromanica.ro

свѣд(ѣ)телствѹем съ сим листѡм н(а)шим како прїиде прѣд намн Петрѣ и съ брат ег(о), Шефан, с(ъ)н(о)ве Ѩндреѩн(а), и съ внѹк им, Гаврил, и съ братаничиве ихъ, Тънасїе, и съ иниχ племеници ихъ, по их доброи волѧ, неким непонѹжденъ, а ни приселовани, и продали своихъ правда wтн(и)нѹ и дѣднинѹ, една жирѣвїе за wтн(и)нѹ, и wт инша жирѣвїе, полwвина, wт село Петїѧ Великаа, что ѹ в(о)лост Сѹчавскїи, wт ватрѹе селw и wт полѣ, елико сѣ изберет част(ь) им, и съ вес приχод. Та, wни продали братѹ нашемѹ, п(а)нѹ Дѹмитрашковъ Шолдан великїи дворник Долнѣи Земли, радї четири десѣт и пет(ь) талери сребниχ. И въстал сѣ братѹ наше виш(е) писаннаг(о), Дѹмитрашко Шолдан вел дворник, и заплатил ѹсе исплънна тиχ п(и)н(ѣ)зъ въш(е) писанниχ, ме тал(ери) сребниχ, въ рѹкъ Петрѣ и брат(а) ег(о) Шефан, с(ъ)н(о)ве Ѩндреѩн, и внѹк(а) ихъ, Гаврил, и Тънасїе и иниχ племеници ихъ, wт прѣд въсимъ намъ.

Ино ми, ако ѹвъидѣχом их доброволнїи токмеж и исплъное заплатѹ, а мъ и wт нас ещеже сътвориχом сїи наш(е) писанїе, да бъдет г(ос)п(о)д(ст)ва си, п(а)нѹ Дѹмитрашкови Шолдан вел дворник права wтн(и)нѹ и викѹпленїе.

И, на великаа вѣрж[1] и крѣпость, поставиχwм и наш печат(ь) и съ н(а)ше рѹки подписаχом къ семѹ листѡм наше.

И аз, Дѹмитрашко, писал.

Оѹ Ѭс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз фев(рѹарїе) а҃.

Гаврил Мътиwш вел логоф(е)т <m.p.>.

Ѩз, Петричаикѡ вел дворник m.p.

Гаврил хетман <m.p.>.

Ѹрѣке спътар m.p.

Ѩз, Юрдакїе бив вистиарник m.p.

Ѩз, Тома вел столник, искал m.p.

Гиwргїе вел пъχ(арник) <m.p.>.

Ѩз, Дѹмитрашко Ѭрали вел клѹчѣр <m.p.; sig.>.

† Геwргїе Рошка вист(їарник), искаχ m.p.; <sig.>.

Ѩз, Ириmие Вен(кѹлец) дворник, искал <m.p.>.

Ѩз, Василїе Рошка ворник <m.p.>.

Георгїе Моцwк дворник, искал <m.p.>.

† Iată dar noi, Gavrilaş mare logofăt, şi Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Gligoraşco Ureche mare spătar, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Iordachie fost vistier, şi Toma mare stolnic, şi Mihail Furtuna mare comis, şi Vasilie Banul mare medelnicer, şi Enachie mare pitar, şi Iane mare sulger, şi Grama mare jitnicer, şi Pătraşco Ciogolea pârcălab de Hotin, şi Ştefan mare armaş, şi Bălan aga, şi Răcoviţă Cehan logofăt al doilea, şi Roşca vistiernic, şi Strătulat sulger, şi Toderaşco logofăt al treilea, şi Gheorghiţă Ştefan postelnic al treilea, şi Vasilie Roşca şi Eremiia Vânculeţ şi Gheorghie Moţoc, vornici de gloată şi alţi boieri

www.dacoromanica.ro

de la curtea milostivirii sale, domnul. Scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că a venit înaintea noastră Petrea şi cu fratele său, Ştefan, fiii lui Andreian, şi cu nepotul lor, Gavril, şi cu nepoţii lor de frate, Tănasie, şi cu alte rude ale lor, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, o jirebie de ocină, şi din altă jirebie, jumătate, din satul Petiia Mare, care este în ţinutul Sucevei, din vatră de sat şi din câmp, cât se va alege partea lor, şi cu tot venitul. Aceasta, ei au vândut-o fratelui nostru, panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, pentru patruzeci şi cinci de taleri de argint.

Şi s-a sculat fratele nostru mai sus scris, Dumitraşco Şoldan mare vornic, şi a plătit deplin toţi acei bani mai sus scrişi, 45 taleri de argint, în mâinile lui Petrea şi ale fratelui său Ştefan, fiii lui Andreian, şi ale nepotului lor, Gavril, şi Tănasie şi ale altor rude ale lor, dinaintea noastră, a tuturora.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi de la noi încă am făcut această scrisoare a noastră, ca să-i fie domniei sale, panului Dumitraşco Şoldan mare vornic, dreaptă ocină şi cumpărătură.

Şi, pentru mai mare credinţă şi putere, am pus şi peceţile noastre şi am iscălit cu mâinile noastre pe această carte a noastră.

Şi eu, Dumitraşco, am scris.

La Iaşi, anul 7147 <1639> februarie 4.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

Eu, Petriceico mare vornic <m.p.>.

Gavril hatman <m.p.>.

Ureche spătar <m.p.>.

Eu, Iordachie fost vistier <m.p.>.

Eu, Toma mare stolnic, am iscălit <m.p.>.

Ghiorghie mare păh(arnic) <m.p.>.

Eu, Dumitraşco Iarali mare clucer <m.p.; sig.>.

† Gheorghie Roşca vist(ier), am iscălit m.p.; <sig.>.

Eu, Irimie Vân(culeţ) vornic, am iscălit <m.p.>.

Eu, Vasilie Roşca vornic <m.p.>.

Gheorghie Moţoc vornic, am iscălit <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a II-a, o ins. cont.>: † Съи записъ, на великаа Петїи[2]; <una din secolul al XVIII-lea>: Petre şi frat(e)-său, Ştefan, ficiorii lui Andriian; <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Mărturie. Let 7147<1639> fevruar(ie) 4.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/108.
Orig., hârtie (30,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, două peceţi inelare.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/25 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 27–29 (trad. edit., după orig.).

[1] ѣ, transformat din ѧ.

[2] †Acest zapis, pe Petiia Mare.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїдошѣ прѣд нами и прѣд вѣсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Петрѣ и брат его, Щефан, с(ы)н(о)ве Їндреѩн(а), и съ внук им, Гаврил, и съ братаничиве иχ, Тънасїе, и иниχ племеници иχ, по иχ доброи волѣ, неким непонѹжден, ани приселован, и продали своиχ правда wтн(и)нѹ и дѣднинѹ, едно жирѣбїе за wтн(и)нѹ и wт инша жирѣбїе, полѡвина, wт село Петїи Великад, что ѹ в(о)лост Сѣчавскои, wт ватрѹ село, и wт полѣ, елико сѣ изберет, и съ вес приχод. Та, wни продали наше вѣрномѹ и почтенномѹ болѣринѹ, п(а)нѹ Дѹмитрашкови Шолдан великии дворник Долнѣи Земли, ради четири десѣт и пет(ь) талери сребниχ. И въстал сѣ наш вѣрномѹ и почтенномѹ болѣрин, Дѹмитрашко Шолдан вел дворник, и заплатил све[1] испълнад тиχ п(и)н(ѣ)зы, ме̄ <талери>[2] сребниχ, ѵ рѹки Петрѣ, и Шефан, и Гаврил, и Тънасї<е>[3] и инниχ племеници иχ, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

Ино ми, wко ѹвидѣχом иχ доброволное токмеж и испълнное заплатѹ, и ми и wт нас ещеж(е) дадоχом и потвръдиχом наш(ѹ) вѣрномѹ и почтенномѹ болѣринѹ, Дѹмитрашкови Шолдан вел дворник, на тоа въш(е) прѣд <ре>[2]ченна част(ь) за wтн(и)нѹ, една жирѣбїе, и пол wт другад жирѣбїе, wт Великад Петїм, wт полѣ и wт вес приχод, како да бъдет его м(и)л(о)ст(ѭ) правда wтн(и)нѹ, и бикѹпленїе, и ѹрик, и потвръжденїе съ вѣсѣм доχодом непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѵмишлет.

Оѵ Їѵс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ϡзр̄мз фев(рѹарїе), к̄ а(ь)нъ.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Дѹмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Petrea şi fratele său, Ştefan, fiii lui Andreian, şi cu nepotul lor, Gavril, şi cu nepotul lor de frate, Tănasie, şi alte rude ale lor, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, o jirebie de ocină şi din altă jirebie, jumătate, din satul Petiia Mare, care este în ţinutul Sucevei, din vatră de sat şi din câmp, cât se va alege, şi cu tot venitul. Aceasta, ei au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, lui pan Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, pentru patruzeci şi cinci de taleri de argint. Şi s-a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, Dumitraşco Şoldan mare vornic, şi a plătit deplin acei bani, 45 de <taleri>[2] de argint, în mâinile lui Petrea, şi ale lui Ştefan, şi ale lui Gavril, şi ale lui Tănasie şi ale altor rude ale lor, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, şi noi, de la noi, am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, Dumitraşco Şoldan mare vornic, această mai sus înainte zisă parte de ocină, o jirebie, şi jumătate din altă jirebie, din Petiia Mare, din câmp şi din tot venitul, ca să-i fie milostivirii sale dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie, 4 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a II-a, două îns. cont.>: **Съи записъ, на село Петїм Великъ**[4] <şi>: **Писа) Урик**[5]; <şi una din sec. XVIII>: Di la Petre şi frat(e)-său, Ştefan, ficiorii lui Andriian, şi de la alte sămînţii a lor.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). XXXVII/35.

Orig., hârtie (30,5 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie în ceară roşie, stricată parţial, cu legenda: † **Їѡ Васи<лїѣ воевода> господаръ Земле М(о)лд(а)вскои.**

Inst. de Ist. „A. D. Xonopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/26 (foto.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XVI, p. 26–27 (trad. edit., după orig.).

---

[1] Greşit, pentru **всѣ**.

[2] Omis.

[3] Rupt.

[4] „Acest zapis este pe satul Petiia Mare".

[5] „S-a scris uric".

27 1639 (7147) februarie 4, <Iaşi>

Şi alt ispisoc iar de la domnul Vasiliie v(oie)v(o)d, din 7147 <1639> fev(ruarie) 4[1].

DJAN Iaşi. Documente. DXLI/2. f. 2 r.

Menţ. într-o mărturie hotarnică din 1802 septembrie 16.

---

[1] În funcţie de conţinutul hotarnicii, cu trimitere la doc. ant., actul s-ar putea reconstitui astfel: Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupu Prăjescu o bucată din hotarul târgului Şcheia, care a fost alipită satului Miclăuşeni (v. DANIC Bucureşti. Doc. ist., LXIV şi CXII; Bibl. Acad., Ms. nr. 3392; *D.I.R.*, XVII/V, p. 142 şi 194-195).

28 1639 (7147) februarie 13, Iaşi

† Їѡ Василїѣ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и

www.dacoromanica.ro

маліми, Тодаер и сестри его, Ѩгахиѧ и Сора, с(ъ)н(о)ве Исак wт Тѣпилац(ь), внуци Нъстаски, сестри поп(а) Блѣнди, по их доброи воли, неким непонѹждени, а не приселованы, и продали своих правою wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ и кѹпежно wт село Тѣпилаци, что бил wт част(и) поп(а) Блѣнди, и кѣпежно wт част(и) Мани. Тоа продали болѣринѣ нашемѣ вѣрномѣ, Томеи великомѹ столник(ѹ), радї четир(ь) десѧт и пет(ь) леи битих, съ ватрѣ за село, и съ три десѧт ниви wт ц(а)ринѣ, и съ сеножатї и съ вес приход, что с(ѣ) изберет част(ь) им.

И въстал сѣ наше болѣрин виш(е) писан и заплатил испълна тих виш(е) реченних п(и)н(ѣ)зи, мѣ леи битих въ рѹк(и) Тодаер(а) и сестрим его, Ѩгахїи и Сори, с(ъ)н(о)вем Исак, внѣци Нъстаски, wт прѣд нами и wт прѣд нашеми болѣри.

Ино ми, видѣеше меж(е) ними их доброволною токмеж и плънож(е) платѹ, а ми дакожде[1] дадохом и потвръдихом болѣринѹ нашемѹ, Томеи вел столник, тоа прѣд реченна част(ь) за wтн(и)нѹ wт село Тѣпилац(ь), како да ест емѣ и wт нас правою wтн(и)нѹ, и кѣпежно, и ѣрик, и потвръжденїе, съ въсем доходом.

И ин никто да с(ѣ) не ѣмишлет.

Пис ѣ Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз ф҃ев(рѣарїе) ї҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Toader şi surorile lui, Agahiia şi Sora, fiii lui Isac din Tupilaţi, nepoţii Năstascăi, sora popii Blendea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură din satul Tupilaţi, ce a fost din partea popii Blendea, şi cumpărătură din partea lui Manea. Aceasta au vândut-o boierului nostru credncios, lui Toma mare stolnic, pentru patruzeci şi cinci de lei bătuţi, cu vatră de sat, şi cu treizeci de ogoare în ţarină, şi cu fâneţe şi cu tot venitul, ce se va alege partea lor.

Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris şi a plătit deplin aceşti mai sus zişi bani, 45 de lei bătuţi, în mâinile lui Toader şi ale surorilor lui, Agahia şi Sora, fiii lui Isac, nepoţii Năstascăi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci, noi, văzând tocmeala de bunăvoie dintre dânşii şi plata deplină, şi noi de asemenea am dat şi am întărit boierului nostru, lui Toma mare stolnic, această mai înainte zisă parte de ocină din satul Tupilaţi, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi în anul 7147 <1639> februarie 13.

† Însuşi domnul a zis.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m.p.>.

† Borâleanul <a scris>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/153.

Orig., hârtie (20 x 31,8 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, cu legenda: † Їѡ Василїе воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскої.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/28 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 10–11, nr. 5 (text slav şi trad.).

---

[1] Greşit, pentru такожде.

29 1639 (7147) februarie 13, Iaşi

† Иѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїиде прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѣри, великими и малими, Гаврил, зѣт Кокрис(а), съ жиıа его, Марика, дочка Кокрис(а), виѳка Немцаıv(а), прѣшиѳка Миχv(а) χетмаıа, и потокмили с(ѧ) съ братї своими, Дѳмитрашко и Гаврилаш, с(ы)и(о)вем Кокрис(а), по иχ доброи воли, иеким иепоиѵждеии, а ие приселовании, ико да держит Дѳмитрашко съ брат(омь) его, Гаврилаш, своиχ части за wти(и)ии что имали за дѣди(и)иѵ, илико сѣ им изберет, wт село Шоимърещ(и), и wт Бълошещи, и wт Бъргъѡаии, и wт Билъещ(и), и wт Баχиъ. Ѩ пак, Гаврил(ѳ), съ жеиа его, Марика, дочка Кокрис(а), достало с(ѧ) им въсѣχ част(и) w(ть)цѵ им, Кокрисѳ, что имал wт село Порчещи, что с(ѧ) раздѣлѣет съ Немцаиѳл(омь), что ест ѳ волост(и) Немецкомѳ.

Ѩ потом, пакиж(е) потокмили с(ѧ) Гаврил съ жеиа его, Марика, по иχ добрая волѣ, и дали тоа wти(и)иѵ wт Порчещи болѣриıv нашемѳ вѣриıомѳ, Томеи великомѵ столиик(ѳ), радї едиа длъжио, что биıа емѵ должеи съ четир(ьми) десѧт(ы) и wсим ѳги, п(и)и(ѣ)ѕи добриχ. Ииож(е), дал есмѳ тоа wти(и)иѵ, съ волѣ братїим иχ, Дѳмитрашко и Гаврилаш.

Иио, г(оспо)дств(о) ми, видѣеше меж<дѳ>[1] иими иχ доброволиою токмеж, а г(оспо)дств(о) ми ешеж(е) дадоχом и потвръдиχом болѣриıv нашемѵ виш(е) писаниомѵ, Томеи вел столиик, тоа част(ь) за wти(и)иѵ wт село Порчещи, что ест част(ь) Кокрис(а) и раздѣлѣет сѧ съ Немцѣиѵл(омь), како да ест емѳ и wт иас правда wти(и)иѵ, и кѳпежио, и потвръждеиїе, съ въсем доχодом.

И ии да с(ѧ) ие ѳмишает.

Пис ѵ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз фев(рѳарїе) г҃і.

† Сам г(о)сп(о)д(и)иъ велѣл.

Гаврил Мътиıш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣиѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Gavril, ginerele lui

www.dacoromanica.ro

Cocris, cu soţia lui, Marica, fiica lui Cocris, nepoata lui Nemţanul, strănepoata lui Mihul hatman, şi s-au tocmit cu fraţii lor, Dumitraşco şi Gavrilaş, fiii lui Cocris, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ca să stăpânească Dumitraşco cu fratele său, Gavrilaş, părţile lor de ocină pe care le-au avut de dedină, cât li se va alege, din satul Şoimăreşti, şi din Băloşeşti, şi din Bârgăoani, şi din Bilăeşti şi din Bahnă. Iar lui Gavril, cu soţia sa, Marica, fiica lui Cocris, le-a căzut toate părţile tatălui lor, Cocris, pe care le-a avut din satul Porceşti, care este în ţinutul Neamţ, care se împarte cu Nemţanul.

Iar apoi, iarăşi s-au tocmit Gavril cu soţia sa, Marica, de bunăvoia lor, şi au dat această ocină din Porceşti boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru o datorie, ce i-a fost dator, cu patruzeci şi opt de ughi, bani buni. Deci, i-a dat această ocină, cu voia fraţilor lor, Dumitraşco şi Gavrilaş.

Deci, domnia mea, văzând tocmeala lor de bunăvoie între ei, şi domnia mea, încă am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Toma mare stolnic, această parte de ocină din satul Porceşti, ce este partea lui Cocris şi se împarte cu Nemţanul, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie 13.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Isp<is>[1]oc domnéscu de la Porcéşt(i), de la Gavril Onciul <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> fevr(uarie) 13. No. 28.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVI/28.

Orig., hârtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, cu legenda greu lizibilă. Cu o trad. din 1826 iunie 30, de Vasile Zotov tălmaci al Departamentului Pricinilor Străine.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", Xerogr. de doc., XXV/29 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 174–176, nr. 135 (text slav şi trad. edit.).

[1] Omis.

30 1639 (7147) februarie 13, Iaşi

† Иw Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоu. Wж(е) пріидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, Селевъстрѡ, с(ы)нъ Тодер(а) Бържованѡл(а), по его доброю волю, неким непонѹжден, а не приселован, и продал своего правою wтн(и)нѵ и кѡпежно wт село Порчещ(и), что тод он собu кѡпил wт Илѣ Ѯарѣ, что бил wт част(и) Чолпънѣс(еи), wт четъртаа част(и), една част(ь), что с(ѧ) емѡ приходит. Тоа част(ь) продал болѣринѵ нашемѡ вѣрномѡ, Томеи великомѵ

www.dacoromanica.ro

столникъ(ѹ), съ ватрѫ за село, и съ ниви ѹ Цариниѵ и съ сеножати, за ава десѣт(ъ) и пет(и) леи[1].

И въстал сѧ болѣрин нашъ, Тома вел столник, и заплатил испълнад тиχ виш(е) писанииχ п(и)и(ѣ)ѕи, ѯ леи бити[2], ѹ рѫк(и) Селевъстрѫ, с(ы)нъ Тодер(а) Бържованѵл(а), ѿт прѣд нами и ѿт прѣд нашеми болѣри.

Инож(е), г(оспо)дстѣ(о) ми, видѣше меж<дѫ>[3] ними иχ доброволиою токмеж и пълнож(е) платѫ, а ми ешеж(е) дадоχом и потвърдиχом болѣриниѵ нашемѵ виш(е) писаниомѵ, Томеи великомѵ столник(ѵ), тоа част(ь) за ѿти(и)ниѵ ѿт село Порчещ(и), ѿт част(и) Чолпънѣс(ъи), ѿт четвъртад част(и), една част(ь), что сѣ приχодит, что бил(а) Селевъстрѫв(и) кѫпежно, како да ест емѵ и ѿт нас правою ѿти(и)ниѵ, и кѫпежино, и потвръжденїе, съ въсем доχодом.

И ни никто да с(ѧ) не ѹмишлет прѣд сим листом нашем.

<П>[4]ис ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзрмз фев(рѫарїе) гї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ каза.

Гавриl Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Selevăstru, fiul lui Toader Bârjovanul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din satul Porceşti, pe care el şi-a cumpărat-o de la Ilea Udrea, ce a fost din partea Ciolpănesei, o parte din a patra parte, ce i se cuvine lui, cu vatră de sat, şi cu ogoare în ţarină şi cu fâneţe. Această parte a vândut-o boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru douăzeci şi cinci de lei[5].

Şi s-a sculat boierul nostru, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 25 de lei bătuţi[6], în mâinile lui Selevăstru, fiul lui Toader Bârjovanul, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci, domnia mea, văzând tocmeala de bunăvoie între ei şi plata deplină, şi noi, încă am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, lui Toma mare stolnic, această pare de ocină din satul Porceşti, din partea Ciolpănesei, o parte din a patra parte, ce i se cuvine, care a fost cumpărătură lui Selevăstru, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie 13.

† Domnul a zis.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a II-a, o îns. cont.>: Ispisoc domnéscu, de la Sălevestru, pentru Porceşt(i), <şi, adăugat de altă mână>: pentru o casă <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> fev(ruarie) 13. No. 29.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XXXVI/29 a.

Orig., hârtie (31,5 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, parţial deteriorată. Cu trad. din 1826 iunie 30, de Vasile Zotov, tălmaci la Departamentul Pricinilor Străine.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/30 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II$_1$, p. 174–176, nr. 136 (text slav şi trad. edit.).

---

[1] два десѣт(ъ) и пет(и) леи, scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

[2] к҃е леи бити, scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

[3] Omis.

[4] Sub pecete.

[5] „douăzeci şi cinci de lei", scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

[6] „25 de lei bătuţi", scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

31 1639 (7147) februarie 14, Iaşi

† Иw Василїе воевод(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, Ерена и зѣт еи, Манѣ, и Тодоска, дочки Тодер(а) Бодорин(а), и зѣт его, Цюрцѹ, по иχ добрад волѣ, неким непонѹжденi д не приселованнi[χ], и продали своиχ правою wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѵ wт село Тѹпилац(и), wт четвртад част(и) тогѵ село, wт част(и) Тодер(а) Бодорин(а), wт вишнѣа[а] част(и), третад част(ь), съ полѣ за Царинѵ, и съ ватрѹ за село и съ вес приχод; тод продали болѣринѹ нашемѹ вѣрномѵ, Томеи великомѵ столник(ѹ), за три десѧт(ь) и пет(ь) леи битиχ. И въстал сѣ наше болѣрин више писан, Тома вел столник, и заплатил исплънад тиχ виш(е) писани п(и)н(ѣ)зи, л҃е леи бити, въ рѵк(и) Ерини и зѣтѵ еи, Мани, и Тодоски, дочки Тодер(а) Бодорин(а), и зѣтѵ его, Цюрцѹ, wт прѣд нами и wт прѣд всими нашеми болѣри.

Тѣм рад(i), тод прѣд реченнад част(ь) [част(ь)] за wтн(и)нѵ wт село Тѹпилац(и), wт четвртад част(ь), wт част(и) Тодер(а) Бодорин(а), wт вишнѣа[а] част(и), третад част(ь), съ полѣнѵ ѵ Царинѵ, и съ ватрѹ wт село и <съ>[1] вес приχод, како да ест болѣринѵ нашемѵ виш(е) писанномѹ, Томеи вел столник, и wт нас правою wтн(и)нѵ, и кѹпежнно, и ѹрик и потвръжденiе, съ въсем доχодом.

И ин да с(ѧ) не ѹмишлет.

Пис ѹ Їисоχ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз февр(ѹарiе) а҃i҃.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ каза.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Erena şi ginerele

www.dacoromanica.ro

ei, Manea, şi Tudosca, fiicele lui Toader Bodorin, şi ginerele lui, Giurgiu, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Tupilaţi, a treia parte din a patra parte a acestui sat, din partea lui Toader Bodorin, din partea de sus, cu câmp de ţarină şi cu vatră de sat şi cu tot venitul; pe aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru treizeci şi cinci de lei bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 35 de lei bătuţi, în mâinile Erinei şi ale ginerelui ei, Manea, şi ale Tudoscăi, fiica lui Toader Bodorin, şi ale ginerelui lui, Giurgiu, dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri.

De aceea, această înainte zisă parte [parte] de ocină din satul Tupilaţi, a treia parte din a patra pare, din partea lui Toader Bodorin, din partea de sus, cu poiană în ţarină şi cu vatră de sat şi <cu>[1] tot venitul, să-i fie boierului nostru mai sus scris, lui Toma mare stolnic, şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie 14.

† Domnul a zis.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Ispisoc domnéscu de la Mania wт сѣло **Тупилаци**, <una din secolul al XVIII-lea>: La Tupilaţi. Este al 4-<lea> ispisoc la uric <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> fevr(uarie) 14.

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/25.

Orig., hârtie (31.5 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, parţial stricată, cu legenda: † **Їw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскої.**

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 192-193, nr. 91 (copie slavă, de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", Xerogr. de doc., XXV/31 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 12–13, nr. 6 (text slav, după orig., şi trad.).

[1] Omis.

32 1639 (7147) februarie 14, Iaşi

† **Иw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми молдавски[х]ми болѣри, великими и малими, Соломїѧ и дочка еи, Илѣна, и зѣт <еи>[1], Тодер, дочка Хилип(а) Блѣнди, внѹка поп(ѹ) Їwн(а) Блѣнди, по иχ доброю волю, неким непонѹжденни[х], а неприселованни[х], и продали своиχ правою wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ wт село Бъдещи, wт половина село, четвръта часть(ь), часть(ь) Хилип(а) Блѣнди, съ полѣ за царинѹ и съ ватрѹ за село и съ вес приχод; тоа продали болѣринѹ нашемѹ вѣрномѹ. Томеи великомѹ столник(ѹ), за три десѣт(ь)**

www.dacoromanica.ro

лєи битиχ. И въстал сѣ наш болѣрин виш(є) писан, Тома вел столник, и заплатил испълнил тиχ виш(є) реченниχ п(и)н(ѣ)зи, три десѣт(ь) лєи битиχ,ωт прѣд нами и ωт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм рад(і), како да ест и ωт нас болѣрин нашемѵ, Томєи вел столник, тоа прѣд реченна част(ь) за ωтн(и)нѵ ωт село Бъдещ(и), ωт половина село, четвъртаа част(ь), част(ь) Хилип(а) Блѣнди, непорѻшенномѵ николиж(є), на вѣки вѣчнїи.

И ни никто да с(ѧ) не ѻмишлет.

Пис ѻ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз фев(рѻаріе) а҃і҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гавріл Мътиаш вел логоф(є)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Solomiia şi fiica ei, Ileana, şi ginerele <ei>[1], Toader, fiica lui Hilip Blendea, nepoata popii Ion Blendea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Bădeşti, a patra parte din jumătate de sat, partea lui Hilip Blendea, cu câmp de ţarină şi cu vatră de sat şi cu tot venitul; aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru treizeci de lei bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus zişi, treizeci de lei bătuţi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să fie şi de la noi boierului nostru, lui Toma mare stolnic, această înainte zisă parte de ocină din satul Bădeşti, a patra parte din jumătate de sat, partea lui Hilip Blendea, neclintită niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie 14.

† Însuşi domnul a zis.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Ispisoc domnescu de la Toader Ulul, pe întru Bădeşt(i). † Şi de la Solomiia <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: De la Solomie, pi a opt(a) parte, şi zapis <şi>: 7147 <1639> febr(uarie) 14.

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/26.

Orig., hârtie (29 x 20,7 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 205-206, nr. 96 (copie slavă, de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", Xerogr. de doc., XXV/32 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Documente*, p. 497 (trad. edit.); Idem, *Surete*, III, p. 38–39, nr. 19 (text slav, după orig., şi trad.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Ѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Ѡлдавскои. Ѿж(е) пріндошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, слоугы наше, Гєѡргіе Нъврѣпъскоул бивъ дворник глотніи, съ кнѣгинѣ его, Настасіѧ, дочка Фрѣсинии, виѣка поп(ѹ) Блѣиди ѡт Бѣдещи, по ихъ доброи волѣ, неким непонѹжденнии, а не приселовании, и продали своихъ правою ѡти(и)нѹ и дѣди(и)нѹ, въсѣхъ частъ им ѡт село Тѹпилац(и), что с(ѧ) им изберет, съ мѣстѹ за мліи на рѣцѣ Молдавѣ, и съ сеножатї, и ѡт полѣ, и ѡт дѹбровѣ и ѡт вес приходъ. И, тиж(е), и ѡт село Бѣдещ(и), что с(ѧ) приходило част(ь) им, вишнѣа част(ь), и ѡт полѣ и ѡт дѹброви, съ сеножатї, и съ част(иж) ѡт брѹд(а) за мліи на Молдавѣ и ѡт вес приходъ, част(ь) поп(а) Блѣиди; тоа продал(и) болѣринѹ нашемѹ, Томен великомѹ столник(ѹ), радї шест(ь) десѣт(ь) леи битиχ. И въстал сѣ наше болѣрии више <п>[1]исан, Тома вел столник, и заплатил испълнои тиχ више писанииχ п(и)и(ѣ)сн, ѕ̄ леи битиχ, въ рѹк(и) Гєѡргіе Нъврѣпъскоул(а) дворник(а) и кнѣгинии его, Настасїи, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм радї, како да ест емѹ и ѡт нас правї ѡти(и)нии, и кѹпежии, и ѹрик, непорѹшениомѹ николиж(е), на вѣки вѣчиї.

И ни никто да с(ѧ) не ѹмишает.

Пис ѵ҃ Ісоχ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мз фев(рѹаріе), а҃ї а(ь)ии.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)леанѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Gheorghie Năvrăpăscul fost vornic de gloată, cu cneaghina sa, Nastasia, fiica Frăsinei, nepoata popii Blendea din Bădeşti, de bunăvoia lor de nimeni nesiliţi, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toate părţile lor din satul Tupilaţi, care li se vor alege, cu loc de moară pe râul Moldova, şi cu fâneţe, şi din câmp, şi din dumbravă şi din tot venitul. Şi, de asemenea, şi din satul Bădeşti, ce a căzut în partea lor, partea de sus, şi din câmp şi din dumbravă, cu fâneţe, şi cu parte din vadul de moară pe Moldova şi din tot venitul, partea popii Blendea; pe acestea le-au vândut boierului nostru, lui Toma mare stolnic, pentru şaizeci de lei bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 60 de lei bătuţi, în mâinile lui Gheorghie Năvrăpăscul vornic şi al cneaghinei lui, Nastasia, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, ca să-i fie şi de la noi drepte ocini, şi cumpărături, şi uric, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie, 14 zile.

† Însuşi domnul a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Ispisoc domnéscu, wт сѣло **Тѵпилащ(и)** и **Бѣдеѫ(и)**, de la Năvrăpăscul, <una din secolul al XVIII-lea>: Din Badeşti, este al 5-(lea) ispisoc la uric, caré din Tupilaţ(i) este al 2-(lea) ispisoc pus la uric <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> fevr(uarie) 14.

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/28.

Orig., hârtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, cu legenda: † **Їѡ Василїе воевода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскоі.**

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 207-209, nr. 97 (copie slavă, de Mihai Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", Xerogr. de doc., XXV/33 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 18–19, nr. 9 (text slav, după orig. şi trad.).

[1] Rupt.

34 1639 (7147) februarie 14, Iaşi

† **Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е)**[1] **прїиде, прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѧри, великими и малими, Василїе и брат егѡ, Симиѡн, с(ы)нѣве Георгїе Мѡцѡк wт Ѩладеѫи, и Марики, дочки Шефан(д) Блѣнди, внѣка поп(ѹ) Їѡн Блѣндие, пѡ иχ доброи воли, неким непонѵждени, д не приселовданниχ, и продали своиχ правою wтнинѹ и дѣданинѵ, что ест им wт дѣд(д) им, поп(ъ) Їѡн Блѣнди, wт село Тѹпилащ(и) и wт Бъдеѫи, wт четврътад част(и) wт тиχ селѡве, wт част(и) Шефан(д) Блѣнди половина, съ полѣ wт Царинѹ, и съ ватрѹ wт селѡ, и съ вес приχод, что сѣ изберет wт тиχ селове wт въсего мѣстѹ. Тоа продали болѣринѹ нашемѹ, Томеи велик столник, за два десѧт и два леи битиχ. И въстад сѣ наше болѣрин, Тома вел столник, и заплатил испълна тиχ виш(е) писанниχ пинѣзи, к҃ѣ леи битиχ, въ рѵк(и) Василїе и брат(д) егѡ, Симиѡн, синѡве Геѡргїе Моцѡк(д), и Марики, дочки Шефан(д) Блѣнди, wт прѣд <нас и wт прѣд>[2] нашеми болѣри.**

Тѣм ради, како д ест и wт нас болѣринѵ нешемѵ, Томеи вел столник, правою wтн(и)н(и)χ[3] и кѹпежнѡ, и ѳрик, и потвръжденїе, съ въсем доходом.

И ин никто д сѣ не ѳмишлет.

Пис ѡѵ Їисоχ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мз фев(рѹарїе) а҃і҃.

† **Сам г(о)сп(о)д(и)нъ каздл.**

Гаврил Матеѧш вел логоф(е)т.

† **Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.**

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Vasilie şi fratele său, Simion, fiii lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti, şi ai Maricăi, fiiica lui Ştefan

www.dacoromanica.ro

Bléndie, nepoata popii Ion Bléndie, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, pe care o au de la bunicul lor, popa Ion Bléndie, din satul Tupilaţi, şi din Bădeşti, din a patra parte din acele sate, din partea lui Ştefan Bléndie jumătate, cu câmp din ţarină, şi cu vatră de sat, şi cu tot venitul, ce se va alege din acele sate, din tot locul. Pe aceea au vândut-o boierului nostru, Toma mare stolnic, pentru douăzeci şi doi de lei bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti mai sus-scrişi bani, 22 de lei bătuţi, în mâinile lui Vasilie şi ale fratelui său, Simion, fiii lui Gheorghie Moţoc, şi ai Maricăi, fiica lui Ştefan Bléndie, dinaintea <noastră şi dinaintea>[2] boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi boierului nostru, Toma mare stolnic, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris, la Iaşi, în anul 7147 <1639> fev(ruarie) 14.

† Însuşi domnul a spus.

Gavril Mateiaş mare logofăt.

Bor(ă)leanul <a scris>[2].

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 20 (nr. 10).

Text slav, după *Ms. Surete*, VIII, 78 (transcr., după orig.), cu menţ. că actul (hârtie, pecete aplicată în ceară roşie) se afla în posesia lui Spiridon Irimescu din Iaşi.

Ibidem, p. 21 (trad. edit.).

---

[1] Aici, ca şi în restul textului, întregirile noastre sînt marcate cu paranteze rotunde.

[2] Întregirea noastră.

[3] Greşit, pentru wтн(н)нѣ.

35 1639 (7147) februarie 16, Iaşi

† Иѡ Василїе воєводѧ, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(ѧ)рь Земли Мѡлдавскои. Adecă domniia mea m-am milostivit şi am miluit pe boiarinul domniei méle credincios, Iordachie ce au fost vistiiarnic, cu o bucată de şes ce să dzice Râtul, ce este pre Bahlueţu, direaptă ocină domnească, din hotariul Târgului Frumos. Ce să începe acea bucată de şes din hotariul Avrăménilor în sus, până la moara rugătorilor noştrâi, călugărilor de la Hangu, însă numai cât ţine şesul.

Derept acéia, ca să-i fie boiarinului domniei méle, ce mai sus scriem, direaptă dare şi miluire, lui şi ficiorilor dumisale, neurnit nici dănăoară, în veci.

Şi altu nime să nu să amésteci прѣд сим листом нашем.

Оу Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> фев(рѹарїе) ѕ҃ї <16>.

† Сѧм г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Иѡ Василиє вwєвwдѧ <m.p.>.

† Дѵмитрѧшко <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXCVIII/71.

Orig., hârtie (31,5 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată.

www.dacoromanica.ro

Idem. A.N.. MMCMV/33. nr. 58 (menţ.).

DJAN Iaşi. Tr. 1788. op. 2039. dos. 437. f. 111 (rez.): Idem. Anaforale. nr. 170. f. 125 (rez.) şi DCCXXX/85 (menţ.. într-un doc. din 1858 martie 5).

EDIŢII: Ghibănescu. *Surete*. III. p. 255–256. nr. 153 (text slav după *Ms. Surete*. VIII. 274. şi trad. edit.): Mannescu. *Doc. Neculce*. p. 83. nr. 4 (rez.. dintr-un op. din 1846 mai 24): *Catalog*. Supl. I. nr. 579. p. 196 (rez.. al edit.. întregit după Ghibănescu. *Surete*. III).

36 1639 (7147) februarie 20, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидошѣ, прѣд нами и прѣд вcими нашеми болѣри, великими и малими, слоугa наше, Апостол бив сwлжар, по его доброю волю, неким непонwжден, а не приселован, и продал своего правою wтн(и)нv и дѣдн(и)нѣ и кwпежно въсѣ част(ь) за wтн(и)нv что имал wт село Бълошещи(и), съ домове готови, съ ватрѣ за село, и wт полѣ, и wт лѣс, и съ стан и съ ръбниц(и) и съ вес приход, что в волост Романскомv. Тоа, продал болѣринѣ нашемv, Пътрашкови Нъдвшал(ъ) житничар, рад(ї) една сто и два десѧт(ь) вги, п(и)н(ѣ)зи добриx, але вкроми wт част(ь) Мїерѣ, съ братї его.

И въстал болѣрин наш, Пътрашко житничар, и заплатил исплънал тиx виш(е) реченн(и)x п(и)н(ѣ)зи в рвк(и) Апостол(а) бив сwлжар, р҃к вги, п(и)н(ѣ)зи добриx, wт прѣд нами и wт прѣд нашеми болѣри.

Ино ми, видѣше меж(е) ними иx доброволною токмеж и плъно же платv, а ми, ещеже дадохом и потвръдихом болѣринv нашемv, Пътрашко Нъдвшал(ъ) житничар, тоа виш(е) реченнои част(ь) за wтн(и)нv wт село Бълошещи(и), съ въсем доходом, како да ест емв и wт нас правои wтн(и)нv и кwпежно и врик, непорвшенномv на вѣки вѣчннїи.

И ин да с(ѣ) не вмишает.

Пис в Иc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз фев(рварїе), к҃ д(ь)ни.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ сам казал.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнv <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Apostol fost sulger, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină şi cumpărătură, toată partea de ocină ce a avut-o din satul Băloşeşti, care este în ţinutul Roman, cu case gata, cu vatră de sat, şi din câmp, şi din pădure, şi cu iaz, şi cu râmnice şi cu tot venitul. Aceasta, a vândut-o boierului nostru, lui Pătraşco Năduşală jitnicer, pentru o sută şi douăzeci de ughi, bani buni, însă fără partea lui Mierea, cu fraţii lui.

Şi s-a sculat boierul nostru. Pătraşco jitnicer, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus zişi, 120 de ughi, bani buni, în mâinile lui Apostol fost sulger, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, văzând între dânşii tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi, încă am dat şi am întărit boierului nostru, Pătraşco Năduşală jitnicer, această mai sus zisă parte de ocină din satul Băloşeşti, cu tot venitul, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric, neclintit în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie, 20 zile.

† Domnul însuşi a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Zapisol di Băloşăşti.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, XXIX/15.

Orig., hârtie (39 x 19 cm), difolio, pecete mijlocie, aplicată, pierdută. Cu o trad. din 1786 ianuarie 18, de Gheorghe Evloghie dascăl, adeverită de Hrisanth ieromonah, copie şi trad. recente.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 17 (rez.); şi CXXV/6, nr. 54 (rez.).

Ibidem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXV/33 (trad., din 1786).

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/36 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 278, nr. 1340 (rez., după orig.).

37 1639 (7147) februarie 22, Iaşi

† Се ѡбо ми, Гавриласш Мътїшь вел логоф(е)т, и Дѡмитрашко Шолдан вел дворник wт Долнѣи Земли, и Тодер Петричаико вел дворник wт Вишнѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сѡчавскомѡ, и Гєwргїе вел чашник, и Тома вел столник, и Юрдакїи бив вел вистѣрник, и Василїе Банѹл вел меделничар, и Єрали вел ключар, и Грама вел житничар, и Гика вел шетрар, и Лѡпѡл Пръжескѹл бив вел комис, и Єнакїи вел питар, и Ръковиц(ъ) Чеχан фторїи логоф(е)т, и Гєwргїе Рошка вистѣрник, и Бълан ага, и Стрътѡлат сѡлжар, и Каракаш житничар, и Нѣнѹл дворник, и Вас(и)лїе Рошка дворник, и Єремїѧ дворник, и Костантин дворник глотнїи и иниχ болѣри и с(ъ)н(о)ве болѣрскїи wт двор г(о)сп(о)д(и)нѹ его м(и)л(о)ст(и). Пишем и сведѣтелсвоим ис сим записом нашем како прїидошѣ прѣд въсѣми нами прїател(ь) наш, Ѧпостол бив сѡлжар, по его доброю волю, неким непонѹжден, а не приселован, и продал своего правою wтн(и)нѹ и кѡпежно, въсѣ част(ь) за wтн(и)нѹ, что имал wт село Бълошеш(и), съ домове готови, и wт ватрѡ село, и wт полѣ и wт лѣс, и съ став, и съ ръбнич(и) и съ вес приχод, что ѡ волост Романскои. Тоа, продал прїателю нашемѹ, Пътрашкови Нъдѡшал(ъ) житничар, радї една сто и два десѧт ѳги, п(и)н(ѣ)зи добриχ.

И въстал сѧ наше прїател(ь), Пътрашко Нъдѡшал(ъ) житничар, и заплатил исплъна тиχ виш(е) реченниχ п(и)н(ѣ)зи, р҃к ѳги, п(и)н(ѣ)зи добриχ, wт прѣд въсѣми нами.

www.dacoromanica.ro

Ино ми, шако ѕвидѣхом меж(е) ними иχ доброволною токмеж и плънож(е) платѵ, а ми сътворихом сїм наше свѣдѣтелство, да сътворит соби Пътрашко Нъдѕшал(ъ) житничар и наредєнїе г(о)сп(о)д(а)рскїи.

И, наи ѕѣлше крѣпостї и потверъжденїе, поставили есми и наше печатї и съ наш(е) ръки подписахом къ семѵ истенномѵ листѵ нашемѵ.

И аз, Борълѣнѵл ѕрикар, писал ръкѵ власна.

Пис ѳ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз фев(рѵарїе) кѣ.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

Шолдан вел дворник m.p.; <sig.>.

Аз, Пътрашко Чоголѣ бив лwг(о)ф(е)т m.p.

Аз, Петричаико вел дворник <m.p.; sig.>.

Гаврил хетман <m.p.; sig.>.

Гиwргїе вел пъхарник <m.p.; sig.>.

Аз, Стрътѵлат фтори сѵлцѣр, искал <m.p.; sig.>.

Ръковиц(ъ) Чехан лwг(о)ф(е)т <m.p.; sig.>.

Аз, Василїе Рошка дворник m.p.

Аз, Нѣнюл двwрник, искалχ <m.p.; sig.>.

Аз, Тома постелник (?) вел столник m.p.;<sig.>.

Аз, Юргакїе бив вел вист(ѣрник), искал m.p.

Каракаш житничѣр <m.p.; sig.>.

Аз, Иримїа Бен(кѵлец) ворник, искалχ m.p.;<sig.>.

† Гєwргїе Рwшка вист(ѣрник), искал <m.p.; sig.>.

Грама вел житничар, искал m.p.

Гика искал <m.p.; sig.>.

Бълан ага <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Iată dar noi, Gavrilaş Mătiiaş, mare logofăt, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi Toader Petriceaico mare vornic al Ţării de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Toma mare stolnic, şi Iurdachi fost mare vistier, şi Vasilie Banul mare medelnicer, şi Erali mare clucer, şi Grama mare jitnicer, şi Ghica mare şetrar, şi Lupul Prăjescul fost mare comis, şi Enachi mare pitar, şi Răcoviţă Cehan logofăt al doilea, şi Gheorghie Roşca vistier, şi Bălan agă, şi Strătulat sulger, şi Caracaş jitnicer, şi Neniul vornic, şi Vasilie Roşca vornic, şi Eremia vornic, şi Costantin vornic de gloată şi alţi boieri şi feciori de boieri de la curtea milostivirii sale domnul. Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că a venit înaintea noastră, a tuturora, prietenul nostru, Apostol fost sulger, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, toată partea sa de ocină pe care a avut-o în satul Băloşeşti, ce este în ţinutul Roman, cu case gata, şi din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure, şi cu iaz, şi cu râmnice şi cu tot venitul. Aceasta, a vândut-o

www.dacoromanica.ro

prietenului nostru, lui Pătraşco Năduşală jitnicer, pentru o sută şi douăzeci de ughi, bani buni.

Şi s-a sculat prietenul nostru, Pătraşco Năduşală, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus zişi, 120 de ughi, bani buni, dinaintea noastră a tuturora.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi am făcut această mărturie a noastră, ca să-şi facă Pătraşco Năduşală şi direse domneşti.

Şi, pentru mai mare putere şi întărire, ne-am pus şi peceţile şi am iscălit cu mâinile noastre această adevărată carte a noastră.

Şi eu, Bor(ă)leanul uricar, am scris cu mâna proprie.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> februarie 22.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m.p.>.

Şoldan mare vornic m.p.; <sig.>.

Eu, Pătraşco Ciogolea fost logofăt m.p.

Eu, Petriceaico mare vornic <m.p.; sig.>.

Gavril hatman <m.p.; sig.>.

Ghiorghie mare paharnic <m.p.; sig.>.

Eu, Strătulat sulger al doilea, am iscălit <m.p.; sig.>.

Răcoviţă Cehan logofăt <m.p.; sig.>.

Eu, Vasilie Roşca vornic m.p.

Eu, Neaniul vornic, am iscălit <m.p.; sig.>.

Eu, Toma postelnic (?) mare stolnic m.p.; <sig.>.

Eu, Iordachie fost mare vistier am iscălit m.p.

Caracaş jitnicer <m.p.; sig.>.

Eu, Irimia Vânculeţ vornic, am iscălit m.p.; <sig.>.

† Gheorghie Roşca vistier am iscălit m.p.; <sig.>.

Grama mare jitnicer am iscălit m.p.

Ghica, am iscălit <m.p.; sig.>.

Bălan agă <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapisul de vâ<n>[1]zare a Băl<oşeşti>[2]lor, ce-au fost vândut Apostol l<ui Năd>[2]uşal(ă) <şi>: S-au dat suret la Eşi, mart(ie) 8, <1>819.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, XXIX/16.

Orig., hârtie (42,5 x 28 cm), difolio, filigran, lipit la îndoituri din vechime, patrusprezece peceţi inelare în tuş. Cu o copie, după trad. de Gheorghe Evloghie dascăl, din 1786 ianuarie 19, adeverită de Hrisanth ieromonah; copie şi trad. recente.

Ibidem, XXXVI/29, nr. 18 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/37 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 278, nr. 1341 (rez., după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Sub lipitură.

www.dacoromanica.ro

† Adec(ă) eu, Chiriiac şi cu fămĕia mea, Aniţa, fata Nastasii, nepota Ungurului pârcălab, scriem şi mărturisâm, cu ceastă scrisor(e) a nostră, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am dat a noastră parte de ocină şi moşie, ce să va alége den seliştea Hotceştilor dumisa[sa]l(e) vistérnicului Dumitru Buhuş, pentru multu bin(e) ce ne-au făcut dumealui pururea.

Direptu acéia, nime dintru semenţiia noastră, nici dentru feciori(i) noştri, ca s(ă) n-aibă a să amesteca la această parte de ocin(ă), ce mai sus scriem, căci am datu-o noi cu toată voia noastră, denaintea lui Gavrilaş[1], feciorul Jorăi vornicul, şi Vas(i)lie, nepotul Banului, şi Ionaşco Moldovan, şi Gheorghie Dondăş. Şi mulţi oameni buni au fost într-aceasta tocmal(ă).

De aceasta mărturisâm cu acestu zapis al nostru.

Şi pre mai mar(e) credinţă, pusu-mi-am dégetul, că pécet(e) n-am avut, ca să să ştie.

Şi eu, Savin, am scris.

Ѯ Кривєщи, л(ѣ)т(о) ҂зр҃мѯ <7147/1639> ѳєв(рꙋарїє), к҃а <24> д(ь)нь.

Dégetul lui Chiriiac.

Гїоргї Дондъш искал <m.p.>.

† Гаврилаш, с(ы)нь Жорѣ ворник <m.p.>., сїїа печет <sig.>.

Ionaşco Moldovenel <a.d.>.

† Ambrohie <a.d.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis de la Chiriiac şi fămăia lui, Aniţe, pe o parte de selişt(ea) Hotceştilor.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXV/100.
Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, o pecete inelară aplicată şi trei amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/38 (foto.).

[1] „v", făcut din altă literă.

39 1639 (7147) februarie 25

7147 <1639> fev(ruarie) 25.

Ispisoc de la Vasâle vodă, întăritoriu pe toate părţile de cumpărătură din Platoneşti, Catrinei Cucoroniţii şi ficiorul(ui) ei, David, întregind satu Platoneşti[1], pe Şomuzu, arătând că să agiungu cu Hudeştii.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice, DCCLXX/145.
Rez., din 1884 decembrie 21, în copia unui perilipsis, posleduit în 1819 iunie 15, privitor la moşia Plotuneşti.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CLIII/247, rez. într-un perilipsis de la începutul secolului al XIX-lea.

Ibidem, M-rea Pobrata, V/16, nr. 10/3, rez. într-o copie din 1885 februarie, după inventarul actelor moşiei Plotuneşti.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 278, nr. 1342 (rez.).

[1] Scris deasupra cuvântului Cucoreni, care a fost tăiat cu o linie de aceeaşi mână.

40 1639 (7147) februarie 27

† Adecă eu, Toader diiaconul de Bârleşti, şi cu soru-mea Mărica, feciori Zaharii Benei, nepoţi Stancăi, străn(e)poţi Mogăi, aşijdere şi semenţiia noastră, Anton, feciorul lui Feteon, nepotul Frăsânei, strenepotul Mogăi, şi eu, Florea, şi cu fraţi mei, Cozma şi Vasilie, şi soru noastră Palaghiia, feciori Tudori, nepoţi Drăghinei Păşcoe, strănepoţi Mogăi, şi eu, Vas(i)lie, şi cu fraţi mei, Gligorie şi Ionaşco Burchi şi Benea şi Isaico, şi suroril(e) noastre, Anna şi Alba, feciori Alexandrei, nepoţi Stancăi, strenepoţi Mogăi, toţi nepoţi şi strenepoţi Mogăi, mărturisâm cu cestu zapis al nostru cum noi de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, ce de bunăvoia noastră, ne-am tocmit cu dumnealui, vistérnicul Buhuş, de i-am dat a noastră ocină şi moşie, den giumătate de sat de Bârleşti, ce să împarte în patru părţi, trei părţi, din vatra satului, şi dintr-apă, şi din ţarin(ă), şi din fânaţ, cu tot venitul, ce va fi. Şi dumnealui ne-au dat din giumătate de sat, de selişt(e) Căcărădzénilor, giumătate, cu tot venitul ce va fi, ocină direptu ocină, şi bani, cindzeci de zloţi bătuţi.

Şi ne-am tocmit cu dumnealui direptu acéia ca să-i fie dumisal(e) ocină şi moşie, şi cuconilor şi nepoţilor dumisal(e), neclătită nici dănăoară, în véci. Şi nime din semenţiia noastră ca să n-aibă a să amesteca la această adevărată a noastră schimbare.

Prilejitu-s-au în tocmala noastră Ionaşco Moldovan, şi Gheorghie Dondăş, şi Costân, şi Sava, şi Vas(i)lie şi mulţi oameni buni.

De aceasta mărturisâm cu această scrisore a noastră.

Şi, pre mai mare mărturie, pusune-am şi pe<ce>[1]ţile.

Şi eu, Savin, am scris, să să ştie.

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ѳєв(рꙋаріє) к҃з <27>.

† Печет(ь) Л<н>[1]тон(а) <sig.>; Toader diiaconul <sig.>; Печет(ь) Флоре <sig.>; Cozma <a.d.>; Vasilie <a.d.>; Gligorie <a.d.>; Ionaşco <a.d.>; Isaico <a.d.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/118.

Orig., hârtie (31 x 19,1 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare în tuş şi opt amprente digitale.

Ibidem, CCXCI/49–52 (două copii).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/40 (foto., după orig.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 67–69 (orig.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

41 1639 (7147) februarie 27

† Adecă eu, Toader diiaconul den Bârleşti, şi cu soru-mea Mărica, feciori Zaharii Benei, nepoţi Stancăi, strenepoţi Mogăi, aşijdere şi semenţiia noastră, Anton, feciorul lui Feteon, nepotul Frăsenei, strenepotol Mogăi, şi eu, Florea, şi cu fraţi mei, Cozma şi Vasilie, şi soru noastră Pala[la]ghiia, feciori Tudori, nepoţi Drăghinei Păşcoe, strenepoţi Mogăi, şi eu, Vas(i)lie şi cu fraţi mei, Gligorie şi Ionaşco Burchi, şi Benea, şi Isaico, şi surorii(e) noastre, Anna şi Alba, feciori Alexandrei, nepoţi Stancăi, strenepoţi Mogăi, toţi nepoţi şi strenepoţi Mogăi, mărturisâm cu acestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ţe[1] de a noastră bunăvoie, am vândut a noastră ocină şi moşie, den giumătate de sat de Bârleşti, ce să împarte în patru părţi, trei părţi, dumisal(e) vistérnicului Dumitru Buhuş [vistérnic], direptu o sută şi cindzeci de zloţi bătuţi[2], şi ne-a făcut dumnealui plată deplin. Cu tot venitul ce va fi, şi dintr-apă şi din ţarin(ă), şi den fânaţ, ca să-i fie dumisale direaptă ocină şi moşie, cuconilor şi nepoţilor dumisal(e) neclătită, nici dănăor(ă), în veci.

Şi nime dintru feciori noştri sau din nepoţi noştri ca să n-aibă a să amesteca, căci am vândut noi, de bunăvoia noastră, denaintea lui Ionaşco Moldovan, şi Ghiorghie Dondăş, şi Vas(i)lie Caşoteanul, şi Sava şi mulţi oameni buni.

Am făcut dumisal(e) această mărturie şi ca să aibă a-şi faci dumealui şi dirés(e) domneşti.

Şi, pre mai mar(e) mărturie, ne-am pus şi peceţil(e) întru acestu zapis al nostru.

Şi eu, Savin, am scris, să să ştie.

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **февр(ѹарїе)** к҃з <27>.

Печет(ь) **Пнтон(д)** <sig.>; **Печет(ь)** **Флоре** <sig.>; † Toader diiaco<nu>[1]l <sig.>; † Cozma <a.d.>; Vasilie <a.d.>; Gligorie <a.d.>; Ionaşco <a.d.>; Isaico <a.d.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: **Ѿт Бърлєщи**[3]; <şi>: Zapis de la Toader diiaconul den Bârleşti şi de la rudele lui, den jumătate de sat de Bârleşti, ce să împarte în patru părţi, trei părţi[4].

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/143.
Orig., hârtie (31,2 x 19,5 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare în tuş şi opt amprente digitale.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/41 (foto.).

[1] Aşa în orig.
[2] „O sută şi cindzeci de zloţi bătuţi", scris pe loc alb.
[3] „Din Bârleşti".
[4] „trei părţi", adăugat de altă mână.

42 1639 (7147) februarie 28

7147 <1639> fevr(uarie) 28.

Zapis de la Toma Cărăuşul, prin cari vindi parte sa din moşiia Băleştii unui Agapii, faţă fiind oameni bătrâni ot Grozăşti.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 38, p. I, f. 295 v., nr 1.
Rez., într-o anafora din 1839 martie 18.

EDIŢII: Solomon–Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 17, nr. XXVI (acelaşi rez.).

43 1639 (7147) martie 1, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде, прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѣри, великими и малими, Вас(и)лїе и брат его, Симиѡн, с(ы)н(о)ве Геѡргїе Моцок(а) ѡт Алдещи, и Марика, дочка Щефан(а) Блѣнди, внѣка, поп(а) Їѡн(а) Блѣнди, по ихъ добри воли, неким непонѹждени а не приселовании[χ], и продаа своихъ правою ѡтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѳ, что ест им ѡт дѣдѹ им, поп(ѳ) Їѡн(а) Блѣнди, ѡт село Тѳпилащи и ѡт Бъдещ(и), ѡт четвръта част(и) ѡт тихъ селове, ѡт част(и) Щефана Блѣнди, половина, съ полѣ ѡт Царинѹ и съ ватрѳ ѡт село и съ вес приходъ, ѡт въсегѹ мѣстѳ; тоа продаа болѣринѹ нашемѹ вѣрномѹ, Томеи великомѹ столник(ѳ), за два десѧт(ь) и два леи битихъ.

И ѡт том, тиж(е), прїиде прѣд нами Тънасїе ѡт Беришън(и), зѣт Гиигорїе Мѹстац(и), по его доброю волю, неким непонѹж<ден>[1] а неприселован(и), и продаа своегѹ правою ѡтн(и)нѹ кѳпеж<но>[1] что имаа ѡт село Бъдещ(и), ѡт вишнѣа полови<на>[1] тогѹ село ѡт четвръта част(и), половина, что тоа ѡн бил соби кѳпил ѡт Дѳмитра[а] Зѹпкое, ѡт част(и) Блендещим; и прѣжде била продаа Дѳмитрашкови аїѡкон(ѳ) ѡт Берѣшѣни, а потом искѳпил ем Тънасїе, зѣт Гиигорїе, за что бил ѡн маи ближнѣишїи сѫродник нижли Дѳмитрашко аїѡкон; тоа продаа пакиж(е) болѣринѳ г(оспо)дств(а) ми више писанномѹ, Томеи вел столник, за пет(ь) на десѧт(ь) леи битихъ.

И въстаа сѧ наш болѣрин, Тома вел столник, и заплатиа испълна тихъ виш(е) реченних п(и)н(ѣ)зи ѳ рѹк(и) тим лїюдї <више>[1] писанних.

Тѣм радї, како да ест емѳ и ѡт нас правїи ѡтн(и)нѹ, и кѳпежно, и ѳрик, и потвръжденїе съ въсем доходом.

И ин да с(ѧ) не ѳмишает.

Пис ѵ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃мз март(їе), а҃ д(ь)нъ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътѧш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Vasilie şi fratele său, Simion, fiii lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti, şi Marica, fiica lui Ştefan Blendea, nepoata popii Ion Blendea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, pe care o au de la bunicul lor, popa Ion Blendea, din satul Tupilaţi şi

www.dacoromanica.ro

din Bădeşti, jumătate din a patra parte din aceste sate, din partea lui Ştefan Blendea, cu câmp de ţarină şi cu vatră de sat şi cu tot venitul, din tot locul; pe acestea le-au vândut boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru douăzeci şi doi de lei bătuţi.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit înaintea noastră Tănasie din Verişăni, ginere lui Gligorie Mustaţă, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură pe care a avut-o din satul Bădeşti, jumătate din a patra parte din jumătatea de sus a acestui sat, pe care şi-a cumpărat-o de la Dumitra Zupcoae, din partea Blendeştilor; şi mai înainte a fost vândută lui Dumitraşco diacon din Vereşeni, iar apoi a răscumpărat-o Tănasie, ginerele lui Gligorie, pentru că el a fost rudă mai apropiată decât Dumitraşco diacon; pe aceasta a vândut-o iarăşi boierului domniei mele mai sus scris, Toma mare stolnic, pentru cincisprezece lei bătuţi.

Şi s-a sculat boierul nostru, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus zişi în mâinile acelor oameni <mai sus>[1] scrişi.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> martie, 1 zile.

† Însuşi domnul a spus.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m.p.>.

†Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Ispisoc domnéscu pré Tupilaţ(i) i Bădăşt(i), de la Vasilie şi de la Simion <şi>: 1 ispisoc, ce este pus înteiu la uric, <una din secolul al XVIII-lea>: Tupilaţ(i) şi Bădeşti <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> mart(ie) 1.

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/29.

Orig., hârtie (29,7 x 21 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 209-211, nr. 98 (copie slavă, de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/43 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 22–24, nr. 11 (text slav, după orig. şi trad.).

[1] Omis.

44 1639 (7147) martie 2

7147 <1639> mart(ie) 2.

Un zapis de mărturie tot a aceştii părţi din Hănţăşti.

DJAN Iaşi, Documente, CDXXI/97, f. 1 v., nr. 22.

Menţ., într-un „Perilipsis de pe toate hârtiile părţilor din moşie Vizureştii, din bătrânul Cărbuni, Hănţăscu şi Tomăscu", din 1832 mai 24.

Ibidem, CDXXI/68, f. 1 v., nr. 22 (menţ., într-un perilipsis cuprinzând „Hârtiile ci să dau la ginerele Enachi Corne sărd(a)r, di pi hlizil(e) ot Tecucel", din 1819 mai 12); ibidem, CDXXI/98, f. 1 v., nr. 22 (menţ.,

www.dacoromanica.ro

într-un „Perilipsis de hârtiile a părţâle di pi Tecucelu, din trii bătrâni, adică Tomescu, Cărbuni şi Hănţăscu", din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

[1] Din titlul celorlalte două perilipsisuri (v. descr. arheogr.) reiese că moşia Vizureştii era pe Tecucel.

45 1639 (7147) martie 3, Iaşi

† Ив Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la slugile nostre, Ghiorghie Năvrăpăscul dvornic şi Coste Siminiceanul. Dămu-vă ştir(e) că s-au jeluit boiarenul nostru, Buhuş vistérnic, pre Costin Hăbiiac de Costeşti, şi pre Vas(i)lie de Pietriş, şi pre Ionaşco, ginerel(e) lui Moldovan, şi pre alte seminţii a lor că i-au vândut a treia parte de sat de Bârleşt(i), iar apoi s-au aflat acea parte de ocină că n-au avut ei treabă cu acea ocină, ce au vândut, făr(ă) isprav(ă), cum s-au pârât şi de faţ(ă) la Divan înnaintea domniei méle cu feciorii Benéi de Bârleşt(i) şi cu alte seminţii a lor şi au rămas feciorii Benei pre Costantin şi pre Vas(i)lie şi pre Ionaşco, ca să-ş(i) ţie ei acea a treia parte de sat de Bârleşt(i).

Iar vistérnicul Buhuş să aibă a lua părţile lui Costantin şi a lui Vas(i)lie şi a lui Ionaşco din Costeşt(i), ocină pintru ocină, a treia parte de sat de Costeşt(i), pentru acea a treia parte de sat de Bârleşt(i), ce i-au vândut făr(ă) ispravă.

Dup(ă) acéia, ei ş-au luat dzi în câteva rândur(i) cum să scoaţă acea parte de ocină din Bârleşt(i) sau să fac(ă) dirés lui Buhuş vist(iernicul) pre partea lor din Costeşt(i). Şi sîmtu doi ani de cându tot înblă cu cuvinte şi nice-i pot scoate ocina ce-au vândut în Bârleşt(i), nice-i fac dirése pre Costeşt(i).

Dereptu acéia, dacă veţ(i) vedea cartea domniei mél(e), iar voi să aveţ(i) a da dzi acmu de iznov(ă) acelor omeni ce-s scriş(i) mai sus sau să scoţă ocina ce au vândut din Bârleşt(i), să fie pre mâna lui Buhuş vist(iernic) pân(ă) în 2 săptămân(i), sau să-i facă dirése pre partea lor din Costeşt(i), pre a treia parte, în ce chip s-au giudecat înnaintea Divanului domniei méle.

Aiasta vă scriem.

Într-alt chip să nu fie.

V Мc, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> м(а)рт(іе) г҃ <3>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Pâra Bârleştilor.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/119.
Orig., hârtie (31,4 x 19,4 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/45 (foto.).

46 1639 (7147) martie 3, Iaşi

Noi Vasâli v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldavii. Acest adevărat slugă nostru, Marcu Erali, fiiu lui Dumitraşco Erali vel cluc(er), au slujit noao

www.dacoromanica.ro

cu dreptate şi cu credinţă. Şi noi, văzând a lui drepte şi credincioase slujbe către noi, l-am miluit cu deosebită a noastră milostivire, i-am dat şi l-am miluit cu un sat în pământul nostru a Moldavii, anume Maicani, pe pârâul Prutului, la ţin(u)t(ul) Fălciiului, care sat au fost drept domnesc, a ocolului Stănileşti, care sat au fost dat prin miluire boeriului nostru, Ionaşco Cehan biv vor(ni)c de la alţi domni şi, săvârşindu-să din viiaţă, nu i-au rămas copii din trupul lui şi au rămas acest sat iarăş(i) domnesc şi domnia me au dat şi au miluit pe slugă nostru, sus numitul Marcu Erali, pentru a lui credincioase slujbile ce au slujit domnii meli. Al doile, când au fost şi au venit Moisei Movila v(oie)vod aici în pământul Moldavii la domniie, atunci au trimes o samă de boieri că să piară pe domnie me, iar slugă nostru, Marcul Erali, făcând ştire domnii meli, cu ajutoriu lui Domnezău, am scăpat.

Pentru aceia, mai sus arătat sat, anume Maicani, să fii lui de către noi driaptă ocină şi danie şi miluire şi uric lui, nerăşuit, nici odinioară, în veci vecilor.

Iar după săvârşire noastră, să nu aibă a strica această a noastră danie şi miluire.

Iar dacă cineva va ispiti a dărâma această danie şi miluire <a>[1] noastră, acel(a) să fii blăstămat de Domnul Domnezău, ziditoriul ceriului şi a pământului, şi de la Precurată Maică Domnului şi de 318 Părinţi din cetatea Nicheea şi de toţi Sfinţii Părinţi.

Şi altu nime să nu <se>[1] amestice.

S-au scris în Iaş(i) let 7147 <1639> mar(t)ie 3.

Însuş(i) dom(nul) au poroncit[2].

Noi Vasâlie v(oie)voda.

Borleanul <a scris>.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", I/104.
Trad., din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 76-77, nr. 109 (aceeaşi trad., cu unele greşeli de transcr.); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 70, nr. 113 (rez.).

[1] Omis.

[2] Urmează, în paranteză, menţiunea copistului: l(ocul) p(eceţii).

47 <1639 (7147)> martie 3, Fereşti

† Adecă eu, Loghina, şi cu frate-miu Vasilie călugărul, feciorii Bogzei ce au fost log(o)f(ă)t, şi feciorul miu, Orăş, înşine de bunăvoia noastră scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nime siliţi, nici îmbiiaţi, am vândut a noastră dereptă ocină, toată partea noastră, câtă să va alége, din satu din Vilneşti, ce-i în ţinutul Vasluiului, din tot locul, cu tot vinitul. Acéia parte <ce mai sus scriem>[1] o am vândut dumisali, lui Răcoviţi Cihan log(o)f(ă)t, derept<u doaodzăci de>[1] galbene, ban(i) buni.

Şi într-această tocmală <au fost popa Vasilie>[1] din Fereşti şi Gavril Bénchea şi Parca şi <Ior>[1]ga şi alţ<i oameni>[2].

Şi, pre mai mar(e) credinţă, pusu-n <e-am>[2] şi peceţi<le, ca să>[2] să ştie.

www.dacoromanica.ro

Пис ѵ Ферещ(и), мартїе ѓ <3>.

Поп(ъ) Василїе.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Vilneşti <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Vilneşti.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", II/9.

Orig., hârtie (29,5 x 19 cm), rupt şi pătat de mucegai, lipsă partea din dreapta jos, restaurat, o pecete inelară, în cerneala doc., puţin clară.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 132-133, nr. 162 (orig., cu datarea: „Fără an, Fereşti, mart 3"), *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 70, nr. 114 (rez.).

Datat după doc. de întărire din 1639 (7147) septembrie 11 (v. doc. nr. 229).

---

[1] Pătat, completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI (v. EDIŢII).

[2] Lipsă, completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI (v. EDIŢII).

48 1639 (7147) martie 6, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїиде, прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѣри, великими и малими, слѹга наше, Ѩндрею Гребенчѣ, с(ъ)нъ Гаврилаш(а) Гребенчѣ, по его доброю волю, неким непонѹжден а не приселован, и продал своего правою wтн(и)нѵ и кѳпежно w(тъ)цѳ егѵ, Гаврилаш Гребенчѣ, въсѣ част(ь) что имал wт село Бъдещи, wт половина того село, wт нижнѣа част(ь), третаа част(ь), часть ...[1], и тиж(е) продал и дрѳгаа част(ь), wт село Тѳпилац(и), част(ь) его и братїим его, wт четврътаа част(ь) тог(о) село, третаа част(ь), wт част(ь) Тодер(а) Лѣхѵл, что тоа част(ь) бил кѳпил w(тъ)цъ его, Гаврилаш Гребенчѣ, wт ...[1]. Тиχ виш(е) писанниχ части за wтн(и)нѵ продал болѣринѵ нашемѳ вѣрномѳ, Томеи великомѳ столник(ѳ), рад(ї) пет(ь) десѧт(ь) и пет(ь) леи битиχ.

И въстал сѧ наше болѣрин, Тома вел столник, и заплатил въсиχ тиχ виш(е) реченниχ п(и)н(ѣ)зи, не леи битиχ, ѳ рѵк(и) Ѩндрею Гребенч(и) и с(ъ)нѵ его wт прѣд г(оспо)дс(т)в(а) ми и wт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм радї, како да ест емѳ и wт нас правои wтн(и)нѵ и кѳпежни тиχ части за wтн(и)нѵ wт село Бъдещ(и) и wт Тѳпилац(и) и ѳрик и потвръжденїе, съ въсем доχодом.

И ин никто да с(ѣ) не ѳмишлет прѣд сим листом нашем.

<Пис>[2] ѵ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мз мартїе), ѕ҃ д(ь)ни.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Andrei Grebence, fiul lui Gavrilaş Grebencea, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătura tatălui său, Gavrilaş Grebencea, toată partea care a avut-o în satul Bădeşti, a treia pate din jumătatea de jos a acestui sat, partea ...[1], şi de asemenea a vândut şi altă parte, din satul Tupilaţi, partea lui şi a fraţilor săi, a treia parte, din a patra parte a acestui sat, din partea lui Toader Leahul, pe care parte a cumpărat-o tatăl său, Gavrilaş Grebencea, de la ...[1]. Aceste mai sus scrise părţi de ocină le-a vândut boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru cincizeci şi cinci de lei bătuţi.

Şi s-a sculat boierul nostru, Toma mare stolnic, şi a plătit toţi acei mai sus zişi bani, 55 de lei bătuţi, în mâinile lui Andrei Grebencea şi ale fiului său, dinaintea domniei mele şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceasta, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură aceste părţi de ocină din satul Bădeşti şi din Tupilaţi şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

<Scris>[2] la Iaşi, în anul 7147 <1639> martie 6 zile.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso, o ins. din secolul al XVIII-lea>: Din Bădeşti este al 5-(lea) ispisoc la uric, iară la Tupilaţi este al 3-(lea) ispisoc.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLII/154.

Orig., hârtie (20 x 30,3 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie: † Їѡ Василіѣ воєводѣ, Б(о)ж(іѭ) м(и)л(остїѭ), г(о)сподарь Земле Молдавскої.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/48 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Documente*, p. 448 (trad. edit., după orig.); idem, *Surete*, III, p. 39–41, nr. 20 (text slav, după orig. şi trad.).

[1] Loc alb în orig.

[2] Sub pecete.

49 1639 (7147) martie 6, <Clipiceşti>

† Adecă noi, ctitorii s(fi)[t]ntei mănăstiri[1], a schitului părintelui Parthenie de la Beserecanâi[2], unde iaste hramul a lui S(vea)tâi Ioan B(o)goslov, ce să chiiamă[1], acel loc La Babe, mărturisim noi toţi, cu acest zapis al nostru, cum au făcut părintele Parthenie cu călugăraşii săi o vie în Măgură, în pădure întreagă[1], întru codru vérde. Acel loc n-au fost socotit de nime să hie loc de vie, ce au fost un loc pustiiu şi codru mereu[3], cum mai mare mărturie, iaste şi părintele Vaarlam mitropo[to]litul de Suceav(ă), că au venit însuş(i) sfinţiia sa de au vădzut, şi cu alţi boiari, şi s-au înmirat de acea vie, ce s-au făcut de în pădure întreagă[1].

Deci, s-au sculat un om de în fraţii noştri, anume Ionaşco a lui Negoiţă[1], de au pus o vie şi el şi au înpânsu pre acei părinţi de unde s-au apucat ei şi le-au stricat gardurile.

www.dacoromanica.ro

Deci, de acéia, ne-au chemat pre noi, pre ctitori, părintele Parthenie şi pre alţi oameni buni, şi bătrâni şi tineri, de pre înpregiur, anume: Stoica de Scorţeşti, Ghervasie de Cucuiaţi, şi Eremiia tij, Murgin tij, Mierăuţă[1] tij, Tărchil(ă) tij, Todosie tij, Ion Ţăpa tij, Crăciun tij, Pavel tij, Gheorghi tij, Lupul de Giuleşt(i), Pavel, şi Vas(i)lie, şi Toader brat ego, ot Clipiceşti, Iu[u]naşco Boldescul, Procopie diiacul, Mafteiu de la Valea Sărei, Ion Bucate Derépte, Alexa, s(â)n Obréjie, Necula, s(â)n Zlatei de Ruget, Procopie de Scorţeşti, Dănil(ă) de Muncel. Aceştia toţi am îmblat şi am socotit de am vădzut truda şi osteneala acelor părinţi ce au făcut acéle vii între-acea pădure întreagă.

Deci, de aciia, i-am tocmit şi i-am înpăcat cu Ionaşco a lui Negoiţă, de acmu înnainte să nu mai aibă Ionaşco a să mai sfădi cu acei părinţi, nici să nu mai a<i>[4]bă treabă a să amesteca la oste<nea>[4]la lor, nici dănăoar(ă), în véci, nici alţii pe într-acélé vii.

Iar cui va trebui vie, să-ş(i) facă cu munca sa, că acea măgură[1] iaste mare şi locul e multu.

De acéstea mărturisim noi, cu sufletele noastre.

Mai pre mare credinţă, şi peceţe<le>[4] noastre le-am pus, ca să s(e) creadză acest zapis că iaste adevărat.

Въ л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз <7147/1639> мартї(і) ѕ <6>.

† Из, Заҳарїа Цаг҃ пис(ал) <и>[4] искал m.p.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: † Zapis ce ne-am tocmit pre viia din deal, pentru svada ce am avut cu Ionaşco, de la toţi titorii şi megiiaşii <şi>: На скитъ Партенїе[5] <completat în secolul al XVIII-lea>: la Babel(e).

DANIC Bucureşti, M-rea Soveja, V/5.
Orig., hârtie (28 x 21,5 cm), difolio, douăzeci şi una de amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/49 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 278, nr. 1343 (rez.).

---

[1] În textul chirilic: мънжстири, кїамж, Негонцж , Мїеръуцж, мъг8рж.

[2] Aşa în orig.

[3] Litera „u" (8), scrisă peste altă literă.

[4] Omis.

[5] „Pe schitul lui Partenie".

50 1639 (7147) martie 6, Clipiceşti

† Adecă eu, Gavrea, fratele Dochiei, fămeei lui Trifan, şi feciorul lui Trifan, anume[1], şi Zahariia, ginere-său, mărturisim noi, cu această scrisoare a noastră[2], cum au avut tată-nostru, Trifan, o vie la Scorţeşti şi la moartea sa o au dat s(fi)[t]ntei mănăstiri[2], schitului părintelui Parthenie, unde iaste hramul S(vea)tâi Ioan B(o)goslov.

După acéia, noi n-am credzut, ce i-am sorocit la pârcălabâi, anume, la Pătraşco ce au fost postelnic şi pârcălab la Putna, şi ne-am întrebat, iar cu[3] călugării. Au venit

www.dacoromanica.ro

Ghervasie de Cucuiaţi, ce au fost văr primare lui Trifan, şi Marcul de Clipiceşti, şi Gheorghi Dragoman tij şi alţi oameni buni, de au mărturisit cum au dat Trifan acea vie acei sfente mănăstiri, să-l scrie la poménic şi l-au scris şi cu învăţătura d(u)hovnicului său, popei, a lui Andreiu.

Deci, Pătraşco ce au fost postelnic, carele mai sus scrie, şi pârcălab de Putna, după mărturiia acestor oameni, ne-au giudecat să mérgem să căutăm la poménic, de va hi scris, să-i lăsăm[2] în pace pre călugări. Deci, am mersu noi şi cu popa Huiup de Muncel şi Ioniţă vătăman tij. Căutat-am şi i-am aflat scriş(i) la poménic, Trifan şi Dochiia, fămeia lui, şi feciorii lui.

Dé aciia, am socotit şi am lăsat să hie deplin cuvântul părinţilor noştri; n-am vrut să stricăm pomana părinţilor noştri despre acea sfântă[2] mănăstire[2], căci am aflat şi zapisul părinţilor noştri, făcut de dânşii.

Şi la aceasta tocmală, mulţi oameni buni s-au prilejit: şi vornicelul de Clipiceşti, şi Trif vătămanul tij, Trif Tăşcălău de Găgeşti şi alţi mulţi oameni buni, cându s-au făcut această tocmal(ă).

Aceasta scriem şi mărturisim.

Mai pre mare credinţă, cu dumnealui, cu pârcălabul, şi noi toţi şi peceţile ne-am pus, să s(e) ştie.

Пис ѕ Клипичеш(и), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **мрт(іе) ѕ̄** <6>.

† **Аз, Захарїа Цгѵ̀** пис(ал) <и>[4] **искал** m.p.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Zapis de mărturie de viia din Scorţeşt(i), de la feciorii lui Trifan **на скит Партенїе**; <şi alta târzie>: 7147 <1639> mart(ie) 7. Zapis pentru o vie de la Scorţăşti, a lui Trifan, dăruită Schitul<ui>[4] Babile <şi două îns. greceşti>.

DANIC Bucureşti, M-rea Soveja, IX/5.

Orig., hârtie (28 x 21,5 cm), difolio, filigran, două peceţi aplicate, din care una a schitului Sfântul Ioan Bogoslov, cu legenda: † **Сїѧ п(є)ч(є)т(ь) на Св(ѣтн) Ион Б(о)гослов**[5] şi cealaltă inelară şi nouă amprente.

Idem, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 35 r. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/50 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 278–279, nr. 1 344 (rez., după orig.).

---

[1] Lipsă numele în orig.

[2] În textul chirilic: **ноѧстрѫ, мънѫстнрн, ѧъсѫм, сфѣнтѫ**.

[3] „cu", adăugat deasupra rândului.

[4] Omis.

[5] Această pecete a Sfântului Ion Gură de Aur.

51 1639 (7147) martie 8

7147 <1639> mart(ie) 8.

Un zapis tij di la Mărica Ignătoai, prin cari arată că au vândut lui Gheorghii din Ieş(i) o parte de ocină din Şendreni, adică parte Măricăi, giupâneasa lui Gavril Grăbince

www.dacoromanica.ro

ce au fost pârcălab, însă cu preţul ce au cumpărat-o iarăş(i) cu acel preţ au vândut-o lui Gheorghii din Ieş(i).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXV/164.
Rez., într-un perilipsis din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

52 1639 (7147) martie 9, Iaşi

† Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) тот истинни нашь вѣрнии болѣрин, Дмитрашко Ѭралѫ клучѧри, слѫжил г(о)сп(о)дстве(ѹ) ми съ правою и вѣрною слѫжбѫ. Тѣм мы, видѣще его правою и вѣрною слѫжбѫ до нас, жаловали есми емѹ ѡсобною н(а)шею м(и)л(о)стїю и дали и пом(и)л(о)вали есми емѹ и кнѣгини своеи, Марга, ѿт нас ѹ н<а>[1]шеи Земли Мѡлдавскои, едно село на имѣ Гречии, что ѹ в(о)лост(ѹ) Василюс[с]комѹ, что тое село сет прав(ѹ) г(о)сп(о)дстве(ѹ) ми за даанїе и за м(и)л(о)ванїе ѿт Гашпар(а) воєвода, когда г(о)сп(о)дстве(о) ми бил болѣрин до г(о)сп(о)дстве(а) си а наи прѣжде врѣменнѣ било прав г(о)сп(о)д(а)рски, присѫшно къ ѡкол(ѹ) тръг(а) Василюс[с]комѹ.

Тѣм радї, дот прѣд реченное село Гречии, съ вес ѯотар, како да ест виш(є) писанномѹ болѣринѹ н(а)шемѹ, Дмитрашко Ѭралѫ клучѧри, и кнѣгини си, Марга, правда ѡтн(и)на, и .даанїе, и м(и)л(о)ванїе, и ѹрик, и потвръжденїе, съ въсѣм доѯодом, непорѹшенно николиж(є), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз марть(їе) ѳ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Їѡ Василїе вѡєвѡда <m.p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios boier al nostru, Dumitraşco Iarali clucer, a slujit domniei mele cu dreaptă şi credincioasă slujbă. Deci noi, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am dăruit lui şi cneaghinei sale, Marga, în ţara noastră, Moldova, un sat, anume Grecii, ce-i în ţinutul Vaslui, care acest sat este drept al domniei mele de danie şi miluire de la Gaşpar voievod, când domnia mea am fost boier la domnia sa, iar mai înainte a fost drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Vaslui.

Pentru aceea, acest mai sus-zis sat, Grecii, cu tot hotarul, să-i fie mai sus scrisului boier al nostru, Dumitraşco Iarali clucer, şi cneaghinei sale, Marga, dreaptă ocină, şi danie, şi miluire, şi uric, şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7147 <1639> martie 9.

www.dacoromanica.ro

† Însuşi domnul a poruncit.
Io Vasilie voievod <m.p.>.
† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Vasâle vodă <şi>: Ispisoc pre sat, pré Grecii; <şi una de la începutul secolului al XIX-lea>: 7147 <1639>.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). DCXCI/164.
Orig.. hârtie (36 x 25 cm). difolio. pecete mijlocie timbrată. deteriorată.
DJAN Iaşi. Documente. DCXXXIII/219. f. 4 (menţ.. într-un doc. din 1841).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/52 (foto.. după orig.).

EDIŢII: Urechia. *Biserica din Cetatea Neamţu*. p. 142. anexa A (text slav după orig.).

[1] Rupt.

53 1639 (7147) martie 9, Iaşi

† Иw Василіе воєводa, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прiидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, слугa нaш, Єфтимiе, с(ы)нъ Глигорiе Сѹртъ, и ѹказовал прѣд нами един запис за сведѣтелство wт наши вѣрниx и почитенниx болѣри, Гаврилаш Мътiш вел логоф(е)т, и wт Савин Пръжескѹл вел дворник wт Долнѣи Земли, и Гаврил хетман и прькълаб Сѹчавскомѹ, и Тома вел сѹлжѧр, и Юрдакi вел вистѣрник, и Нѣнѹл и Стръжерѣнѹл дворниц(и) глотнiи, и wт иниx болѣри wт Двор(а) г(оспо)дств(а) ми, писавше и сведѣтелствоещ(е) въ тот запис како прiде прѣд ними Ѩндонiе wт Мърмѹрѣни Нижнiи, съ жина его, Дорофтiи, по иx доброи воли, неким непонѹждени, а не приселовани, и дали с(ѣ) и wставили с(ѣ) съ въсиx своими комати и съ въсѣми wтн(и)ни что бѹдѹт wни имати за дѣдн(и)нѹ и за кѹпежни, что с(ѣ) изберет част(ь) им, внѹкѹ своим виш(е) писанномѹ, слѹзи наш(ѹ), Єфтимiеви, с(ы)нъ Глиггорiе Сѹрт<ъ>[1].

И никто wт братi или wт сестри им, или wт внѹци им, или бѹд(ь) кто бѹдет wт сроднici им, да не имдет ни една потр<ѣб>[1]ѹ ѹмишати с(ѧ) до комати или до тиx wтн(и)ни что бѹдѹт wни <и>[2]мати, без Єфтимiе, с(ы)нъ Глигорiе Сѹртъ. Ѧ он <да има>[1]ет посокотите на Ѩндонiе и на жител<ниц>[1]а емѹ, Дорофтiѧ, wако на родители его въ всѣм что бѹдет <и потре>[1]бѹют донде бѹдѹт живiи; а по съмр(ъ)ти <им, п>[1]акиж(е), да имдет поминате на ниx и хрижати въсиx пameтi им <ка>[1]ко подобдет сѧ мр(ъ)тъвномѹ.

Инож(е), г(оспо)дств(о) ми, wако ѹвидѣxом тот истенniи запис wт болѣриx г(оспо)дств(а) ми виш(е) пис<анн>[1]им, а ми его ѹверовахом и пакиж(е) и wт нас ддоxом и потвръдиxом слѹзи наш(ѹ) Єфтимiеви, с(ы)нъ Глигорiе Сѹртъ, на комати и на въсиx wтн(и)ни что дал емѹѹико ег(о), Ѩндонiе, съ жина его,

www.dacoromanica.ro

Дорофтїѧ, и дѣди(и)ни и кѹпежни. И никто ѡт сѫродиници емѹ да не имают ѹмишлати с(ѧ) валовати до тиχ комат(и) и ѡти(и)ни, але да имает Ефтимїе χрижатї и держати на ниχ и по съмр(ъ)ти им да имает помината на ниχ.

И аще не <и>[2]мет посокотитї ѡи и χрижатї на ниχ, како с(ѧ) подобает, да имает дати ѡи самѹ прѣд страшним съдѣщим Х(ристо)вем, съ своего а(ѹ)ша.

Тѣм раа(ї), никто да с(ѧ) не ѹмишает прѣд сим листом нашем.

Пис ѹ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр̅м̅з марть(їе), ѳ̅ а(ь)ин.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътниш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Eftimie, fiul lui Gligorie Surtă, şi a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la boierii noştri credincioşi şi cinstiţi, Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, şi de la Savin Prăjescul mare vornic al Ţării de Jos, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Toma mare sulger, şi Iurdachi mare vistiernic, şi Neniul şi Străjereanul, vornici de gloată, şi de la alţi boieri de la Curtea domniei mele, scriind şi mărturisind în acel zapis că a venit înaintea lor Andonie din Mărmurenii de Jos, cu soţia sa, Doroftiia, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi s-au dat şi s-au lăsat cu toate bucatele şi cu toate ocinile pe care le vor avea de dedină şi de cumpărătură, ce se va alege partea lor, nepotului lor mai sus scris, slugii noastre, lui Eftimie, fiul lui Gligorie Surt<ă>[1].

Şi nimeni dintre fraţii sau dintre surorile lor, sau dintre nepoţii lor, sau oricine dintre rudele lor, să nu aibă nici o treabă a se amesteca la bucate sau la acele ocini pe care le vor avea ei, în afară de Eftimie, fiul lui Gligorie Surtă. Iar el să aibă a-i socoti pe Andonie şi pe soţia lui, Doroftiia, ca pe părinţii săi în toate cele ce vor fi şi vor trebui cât timp vor fi vii; iar după moartea lor, iarăşi să aibă a-i pomeni şi a-i griji, cum se cuvine celor morţi.

Deci, domnia mea, dacă am văzut acel adevărat zapis de la boierii domniei mele mai sus scrişi, noi i-am crezut şi, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Eftimie, fiul lui Gligorie Surtă, bucatele şi toate ocinile pe care i le-a dat unchiul său, Andonie, cu soţia sa, Doroftiia, şi de dedină şi de cumpărătură. Şi nimeni dintre rudele sale să nu aibă a se amesteca să învăluie acele bucate şi ocini, ci să aibă Eftimie a-i griji şi a-i ţine, iar după moarte să aibă a-i pomeni.

Iar dacă el nu-i va socoti şi griji cum se cuvine, să aibă a da seamă cu sufletul său, înaintea înfricoşatei judecăţi a lui Hristos.

Deci, nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> martie, 9 zile.

† Domnul a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul primei f., două îns. din secolul al XVIII-lea>: Toadir Borofan. Ispisocul ce au dat Andonii toaté moşiile cât au <a>[2]vut el. Le-au dat în mâna Doroftii

www.dacoromanica.ro

<An>[2]dones(e) şi lui Iftimii, nepot său, că l-au grijit la moarte <şi>: † Netălmăcit. Să s(e) ducă să s(e) tălmăcească.

DJAN Iaşi, Documente, CXLIV/4.

Orig., hârtie (42,5 x 28 cm), difolio, lipsă două treimi din f. a doua, rupt la îndoituri şi pătat, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie neclară.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/53 (xero.).

[1] Rupt.

[2] Omis.

54 <1639 (7147) martie 11 - ante 1641 (7150) octombrie 25>

O scrisoare fără velet, însă foarte vechi, prin cari un Ştefan Pepele, ficiorul Saftei din Tălhăreşti, arată că având giumătate de sat de Culiceni, în ţin(u)t(ul) Hotinului, pe vale Drabişte, dintr-ace giumătate de sat, au vândut a triia parte lui Ştefan Tăbanu de Mihalcăuţi, iscăliţi fiind marturi la această scrisoare, un Constantin Stârce pârcălabul, Darie Stârce şi alţii.

DJAN Iaşi, Condica K, nr. 374, f. 71 v.

Rez., într-o carte de judecată din 1807 mai 11.

Datat după Constantin Stârcea pârcălab de Hotin (v. şi doc urm.).

55 1639 (7147) martie 11, Iaşi

† Adecă eu, Toader Şoldan mărturisescu, cu cestu zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia[1] mea, m-am lasatu, după moartea mea, cuconilor dumisale, fratelui mieu, Dumitraşco Şoldan marele vornic, cu ocine carele să vor mărturisi într-acestu zapis, anume Şoldăneştii, carii îm(i) sîmtu de moşie de la părinţii miei, şi satul Preuteştii, carii mi-s cumpărătur(ă) de la comisul Furtuna şi [şi] de la alţii. Ş-am ales dentru cuconii dumisal(e), dentru toţi, pre nepotu-mieu, pre Ştefan, ca să-i fie lui pomană de la mene până va fi el viu. Iar de i să va tâmpla moarte, ca să fie altor cuconi a dumisal(e) a vornicului.

Iar carii den fraţii miei sau nepoţi de va avea să s(e) amestece într-această puţină dare ce am datu nepotu-mieu, lui [lui] Ştefan, acela ca să fie treclét şi proclé<t>[2] şi anaftima şi ca să fie neertatu de Domnul Dumn(e)dzău şi de Preacurata Maică.

Aşijdere, şi bucate ce vor rămânea de <la> mene, nime ca să n-aibă teabă cu dânsele, ce ca să le înpa<ı>[2]ţă nepotu-mieu, Ştefan, întru numele lui Dumnădzău pentru sufletul mieu.

Iar de mi să va tâmpla să aibu cuconi cu fămeia mea, acesta zapis ca să fie întru nemic, nice să aibă a să créde necăiur(i).

Şi cându am făcutu acestu zapis, fost-au dumnealui vistérnicul Iordachie şi Costantin Stârcea pârcălabul de Hotin.

www.dacoromanica.ro

Şi, pre mai mar(e) credinţă, pusu-mi-am pecétea şi iscălitura. Şi eu sângur am scris, cu mâna mea, ca să s(e) ştie.

† V Ꙗ҃c, л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃м҃з <7147/1639> мартѵ а҃і <11>.

Ꙗ҃з, Тодєр Шолдан воꙗник wт Ботъшани <m.p.; sig.>.

Ꙗ҃з, Юргакїє бив вист(ѣрник), искал <m.p.; sig.>.

Ꙗ҃з, Шєфанакиє Писоцкиє <m.p.>.

...[3].

Ꙗ҃з, Костантин Стърча пъркълаб, искал <m.p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Zapis pre Şoldăneşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/151.

Orig., hârtie (41 x 27,8 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare aplicate în tuş negru, din care prima octogonală, având un chenar perlat, iar ca emblemă o pasăre având deasupra un crin, încadrat de iniţialele: Т(одєр) Ш(олдан).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/55 (foto.).

---

[1] În textul chirilic: вѵнжвои.

[2] Omis.

[3] Iscălitură indescifrabilă.

56 1639 (7147) martie 12

Im Namen der unzertrennlichen heilig – Dreifaltigheit Vater – Sohnes und, des heilig Geistes. Wir Wasilie rechtglaubiger Fürst von Gottes Gnaden Beherrscher der Moldau haben mit Hülfe Gottes, aus unserer reinen Herzen aus Beyspiel der guten Werke heiligen Vorfahren, und aus Liebe gegen Gott, und dessen heilige Kirchen und Klöster, auf das Fürwart aller geistlich – und weltlichen Vogesetzten des Landes gegeben, und bestättiget, für unsere Szuczawaer Metropoli, wo der Meilige Georg verehert wird, und wo die unverwesene Gebeine des heiligen Ioann Novi Mingehören, gleich unseren Meilig<en> Vorfahren Stefan der Alten, und Alexander der Guten, 100 Familien Graetschi genannt, in zwe' Kuturi, die dermahlen darten wohnhafte Bediewing des h<eiligen> Metropoliten, nicht dazugerechnet. Diese sollen uns, ausser der jährlichen Contribution der Pforte nichts geben, und nichts arbeiten. Auch die Stadt Szuczawa soll diese Leute zu keinen gemeinschaftl<ichen> Praestationen mehr, mit den übrigen Bürgern zu ziehen.

Iäsch dem 12-te März 7147 der 1639.

L.S.

În numele Sfintei Trinităţi inseparabile a Tatălui, Fiului şi a Sfântului Duh. Noi Vasile, drept credinciosul principe prin mila lui Dumnezeu, domn al Moldovei, cu ajutorul lui Dumnezeu, şi din a noastră inimă curată, după pilda bunei lucrări a sfinţilor

www.dacoromanica.ro

noştri strămoşi şi din dragoste pentru Dumnezeu şi pentru bisericile şi mănăstirile sale sfinte, cu acordul tuturor reprezentanţilor ecleziastici bisericeşti şi lumeşti ai ţării, am dat şi am întărit pentru a noastră Mitropolie a Sucevei, unde este Preaslăvit Sfântul Gheorghe şi unde se află moaştele neputrezite ale Sfântului Ioan Novi, la fel ca sfinţii noştri strămoşi Ştefan cel Bătrân şi Alexandru cel Bun, 100 de familii numite greci (care se află) în 2 cuturi ne mai adăugând la socoteală pe cei care acum locuiesc acolo <pentru> trebuinţa sfintei Mitropolii. Aceştia nu trebuie să ne mai dea nimic altceva, în afară de contribuţia anuală a Porţii şi nici să muncească pentru noi. La fel oraşul Suceava să nu-i mai tragă pe aceşti oameni la nici o prestaţie comună, cu ceilalţi orăşeni.

Iaşi, 12 martie 1639 (sau 7147)

L.S.

DANIC Bucureşti, Consiliul Aulic, XVII/23 (nr. 2).
Trad. germ.
DJAN Suceava, Documente, XIII/5, nr. 34, f. 3 v. (rez. germ.)
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/56 (foto., după trad.).

EDIŢII: Popovici, *Index Zolkiewiensis*, în „Candela", III, p. 688 (rez.); *Tezaur sucevean*, p. 148, nr. 382 (rez., după rez. germ.).

57 1639 (7147) martie 12

† **Аз, Иwнашко Кужбж бив дворник**, feciorul lui Dumitraşco Cujbă[1] şi al Agaftiei, fata lui Manul(e)[2], scriu şi mărturisescu <cu>[3] cu cest(ă) scriso[o]are a me, cumu eu de bun(ă)voia me, de niméne nevoit, am dat o falcé de vie de <la>[3] Şorogari, den Dealul cel Bătrân, sventei mănăs[s]tiri[1] ce să che<a>[3]m(ă) a lui Aron Vod(ă), unde iaste hramul a lui S(vea)tii Necolai. Ce acest(ă) falce de vie o am dat pentru sufletul părinţilor miei şi pentru păcatéle părinţilor şi ale nostră[1]. Cé ace viia mi-eu fost mie de la maică-me, Agaftie.

Deci, o am dat sventei mănăstir(i).

Deci, de acmu nimé nici o treb(ă) să nu aibă[1] cu ace falce de viia den fraţii miei sau den nepoţii miei sau <pe>[3] cine va alége Dumn(e)dzău de ruda nostră[1] de parte maică-me Agaftiei.

Iară[1] céla ce să va mesteca şi va vre [de] să strâ<ce>[3] cest(ă) tocmal(ă), să vie[4] neiartat de Dumn<e>[3]dzău şi Maica Precistă[1] şi de toţi svinţii şi să hie blăstămat[1] de 318 de Ot(e)ţe şi să hie sufletul aceluia în tartar şi să aibă[1] a petre<ce>[3] în muncă[1] nesăvârşit(ă).

De acest(a) scriu şi mărturisescu.

Şi eu, Ionaşco Cujbă[1] ce am fost vornic însumi am scris cu mâna me, să s(e) credză.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> **март(іе) в҃і** <12>.

Аз, Иwнашко Кужбъ бив дворник <m.p.>.

Şi să s(e) scrie şi la cata<sti>[3]vul târgului.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din secolul al XVIII-lea>: S-au scris la condică <şi trei greceşti>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXVII/116.

Orig., hârtie (32 x 20,3 cm), difolio, filigran, o pecete inelară rotundă, în fum, cu inscripţia: **Π, Γ, Τ** în ligatură.

Idem, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 53 r. (rez. din prima jumătate a secolului al XVIII-lea) şi nr. 644 (Condica M-rii Aron Vodă), f. 8 r., nr. 1345 (rez.); Idem, M-rea Aron Vodă, II/21, nr. 38 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/57 (foto., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 279, nr. 1345 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, M-rea Aron Vodă); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 361, nr. 279 (rez., de la DANIC Bucureşti, M-rea Aron Vodă).

---

[1] În textul chirilic: **аиѣѫ, аржѫ, блѫстѫмат, мѣиѫс[с]тир(и), мѵикѫ, ноастрѫ, Пречистѫ.**

[2] Urmează un „şi" ras.

[3] Omis.

[4] Greşit, pentru „fie".

58 1639 (7147) martie 12

Velet 7147 <1639> martie 12.

Un zapis de la Ionaşco Cujbă biv vor(nic), s(â)nă lui Dumitraşco Cujbă, şi a Agafii, fata lui Manole, precum au dat danie o falce de vie la Şorogari, în Dialul cel Bărtrân, pentru sufletul părinţilor lui, la m(ă)n(ă)st(i)re, la Golăe.

DANIC Bucureşti, Ms. 628 (Condica Asachi), f. 53 r.

Rez., din prima jumătate a secolului al XVIII-lea.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/58 (foto., după rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 279, nr. 1346 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, M-rea Aron Vodă); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 361, nr. 280 (rez., de la DANIC Bucureşti, M-rea Aron Vodă).

59 1639 (7147) martie 14

Vasile vodă întăreşte „lui Feltinu dinu târgulu Cotnariului" ocina de la Ştefan Tomşa, Radu şi Miron Barnovschi, adăugind un heleşteu cu mori la Râtul Petrii. „Iară păharnicii cei mari şi pârcălabii de Cotnariu întru nimică să nu aibă a să amesteca la acelu heleşteu sau la acelu locu de fânaţ". Stâlpirea o face Ionaşco Roşca diac.

Marturi: Ioan vodă şi boierii.

Scrie Gavrilaş Mătieş vel log(ofăt).

Iscălitură domnească.

Tradus de Pavăl Debrici de la Mitropolie.

După Iorga, Procesul călugărilor de la Sântilie..., p. 430 (20).

Rez. cu extrase, după o trad. din secolul al XVIII-lea de Pavel Debrici aflată în păstrarea lui Arapu, din Botoşani.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Mihăil(ă), ficiorul Lupului, fratele Părascăi, din sat din Uricani, sângur pe mene mărturisăscu cu cestu zapis al mieu d<e>[1] nimene nevoit, nici asuprit, am vândut a mea ocină şi moşie direaptă din sat din Uricani, ce iaste în ţinutul Cârlegăturei, ce iaste pe apa Bahluiului, din partea de moşie ce am eu cu Obréjie, a mea parte toată ce o am [a] vândut dumisal(e) Radul vătahul, dereptu dzéce galbeni buni, ca să-i fie lui şi ficiorilor dumisal(e) ocin(ă) şi cumpărătură de nime să nu aibă nici o nevoie.

Şi într-această bună tocmal(ă) au fostu Ghiorghie Maicăş din Uricani, şi Ghiorghie Ciupagu[2] din Găuréni, şi Lupul Dârlău din Cârnicéni, şi Vas(i)lie, feciorul lui Maicăş.

Şi eu, Pătraşco Opincă, am scris.

Şi eu, Toma din Găuréni, încă m-am prilejit şi mulţi oameni buni. Aceasta mărturisescu ca s(ă) să ştie. Şi pentru credinţa ne-am pus şi peceţil(e).

Б(ѣ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> мαрт(іе) а҃і <14>.

Pecéte Mihăil(ă).

Ghiorghi Maicăş <sig.>.

Ghiorghi Ciupag <sig.>.

Vas(i)lie s(â)n Maicăş <sig.>.

Popa Toader din Găuréni <sig.>.

Pătraşco <m.p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Zapis pe Uricani wт в(о)лост(и) Кърлегътѹрии <şi una din secolul al XVIII-lea>: Carti soronarilor.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCXCV/66.

Orig., hârtie (32 x 20 cm), cinci peceţi inelare. Cu o copie modernă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/60 (foto., după orig şi copie).

[1] Rupt.

[2] „Ciupagu", scris deasupra rândului.

61 <1639 (7147)> martie 15

Zapis ..., fără velet, mart(ie) 15, a unui Guţul şi femeia lui, Aftimia, fata Necuţii din Cobâlca, nepoata lui Pătraşcu vătavul de Cobâlca, că, drept un bou bun de negoţ şi 3 zloţi bani gata, au vândut vornicului Ion Rusul din Grebleşti a lor driaptă ocină şi moşie, toată parte lor dintr-un heleşteu din gura văii Cociornii, a cinci parte, parte Necuţii din Cobâlca, ci să va alegi.

DJAN Iaşi, Fond personal Paul şi Zamfira Mihail.

Foto., după doc. din Arhiva Metohului din Constantinopol al Sf. Mormânt (rez., într-o carte de judecată a Divanului Moldovei, din 1810 februarie 25).

www.dacoromanica.ro

Insl. de Isl. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, sub dată (foto.).

EDIŢII: Mihail, *Alte acte rom. de la Constantinopol (IV)*, p. 269, nr. 5 (acelaşi rez.) şi p. 272 (facs. ilizibil).

Data de an, după Ionaşco Rusul (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 440; v. şi doc. nr. 270).

62 <1639 (7147)> martie 15

Zapis ..., fără velet, mart(ie) 15, a unii Anăsia Dumitrăşcoai din Cobâlca, fata lui Pătraşcu vătavul de acolo, şi cu ficiorul ei, Iosif, că, drept 12 zloţi bani gata, au vândut vornicului Ionaşcu Rusul a lor driaptă ocină şi moşie, toată parte lor dintr-un heleşteu din gura văii Cociornii, ce să va alegi parte părinţilor ei, a lui Pătraşcu, ce iasti parte lor, a cince parte.

DJAN Iaşi, Fond personal Paul şi Zamfira Mihail.

Foto., după doc. din Arhiva Metohului din Constantinopol al Sf. Mormânt (rez., într-o carte de judecată a Divanului Moldovei, din 1810 februarie 25).

Insl. de Isl. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, sub dată (foto.).

EDIŢII: Mihail, *Alte acte rom. de la Constantinopol (IV)*, p. 269, nr. 6 (acelaşi rez.) şi p. 272 (facs. ilizibil).

Data de an completată după Ionaşco Rusul (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 440; v. şi doc. nr. 269).

63 1639 (7147) martie 16, Iaşi

† Ѡ Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мѡлдавскои. Adecă au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea a tot Svatul domnii méle sluga noastră, Isac Stârcea, şi cu Ionaşco Roşca, ginerile lui Mihăil(ă) Posmag ot Săpotén(i), şi s-au pârât de faţ(ă) pentru-n hălăşteu, ce iaste în sat, în Popéni, pre valea Iubănései.

Şi au pârât Ionaşco Roşca că are giumătate de hălăşteu cu ţărmurile Săpoténilor şi au scris şi un zapis, făcut de la domnia mea, carele s-au găsit făcut cu strâmbul, viglean, cu mărturie de la[1] deregători de Dorohoiu, de la Ivan şi de la Botici şi alţi oameni ci era morţi. Şi domniia mea am socotit că nu era direpţ ce i l-am luat şi l-am dat pre mâna boiarenului nostru credincios, Toderaşco logofătului al treile şi le-am făcut carte la boiari şi la oameni buni, cum vor şti: ţânut-au Săpoténii cu acel ţărmure într-acel hălăşteu au ba? Şi s-au aflat cum n-au nice o treabă, nice au ţânut. Iară Ionaşco Roşca s-au lăsat, pentru căci au Săpoténii hălăşteu mai în gios cu ţărmurile Popénilor şi stau pustii; dacă le va trebui să-ş(i) iezească. Iară acest zapis ce s-au dat pre mâna boiarenului nostru, ce mai sus scrie, au răsărit. Pentru acée, de să va afla undeva, ca s(ă) nu să creadză, ce să să dea la mâna Stârcei, ca să-l strice.

Dé aiasta scriem şi dăm ştire cu ceastă carte a noastră; şi într-alt chip să nu fie.

www.dacoromanica.ro

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃мз <7147/1639> март(іе) s҃i <16>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.

Гавриль Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Пдам <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/120.

Orig., hârtie (28,5 x 17,3 cm), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, puţin clară.

Ibidem, DXLIV/21 (copie); idem, M-rea Doljeşti, X/203, nr. 7 (rez.); idem, Ms. nr. 598 (Condica M-rii Doljeşti), f. 31 (rez.).

DJAN Iaşi, Documente, CDLVI/9, f. 13 v. (copie în Condica de doc. a familiei Stârcea); ibidem, CDLII/25, f. 5 r., nr. 21 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol", Fotografii, XXV/63 (foto., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 279, nr. 1347 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, M-rea Doljeşti).

[1] Urmează un loc alb.

64 1639 (7147) martie 20, Iaşi

† Ѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мод(а)вскои. Dat-am carte domni<ei>[1] méle slugei noastre, Mihalcea Tăban, spre <a>[1]ceaia ca să hie tare şi puternic cu carte domni<ei>[1] mele, a ţinea şi a opri a patra parte de sat de Uricen(i), în vatră şi la câmpu şi un hălăşteu ce să cheamă Burlă şi alte hălăştee, ce le este lor direaptă moşie, care sat este la ţânutul Hârlăului, pre Ursoe.

Iar cui va părea cu strâmbul să vie să ste de faţă. Prentru aceéa nime să nu cutedze a ţiné sau a opri denainte cărţei domni<ei>[1] méle.

Инак не бч(и)ните.

Пис ѳ Мс, в(ъ) л(ѣ)то ѯ҃зр҃мз <7147/1639> март(іе) к҃ <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велел.

Гавриль Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

<Pe verso, o ins. din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> mart(ie) 20. No. 5.

DJAN Iaşi, Documente, CCCII/3.

Orig., hârtie (31 x 20,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.

DANIC Bucureşti, Sever Zotta, dos. 131, f. 46 (copie modernă).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/64 (xero., după orig. şi copie).

EDIŢII: *Catalog*, *Supl.*, I, p. 196, nr. 581 (rez., după copie).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

Переведено съ сербскаго на молдавскій діалектъ отъ Василія воеводы списокъ отъ 7147 (1639) года, 20° марта.

Божіею милостію, Мы, Василій воевода, Господарь Земли Молдавской.

Явясь предъ насъ и всехъ бояръ нашихъ вышнихъ и нижныхъ, слуга нашъ, Ефримъ Хиждеу, съ братьми его, Димитріемъ и Андронникомъ, и жаловался печально съ многими опытными людьми и соседами и слугами нашими которые свидетельствовали предъ нами говоря: что имелъ Ефримъ Хиждеу и братья его немалое количество документовъ и привилегій отъ господарей Александра Воеводы и другихъ господарей, на половину селенія Несвои и на другія части вотчинъ и на циганъ, которые вотчины состоятъ въ Хотинскомъ цинуте и уваровано имъ привилегіи на селенія съ крепости Хотинской, съ протчимъ именіемъ то княжество мое увидевъ толь опытныхъ людей свидетельства удостоверилось и постановили съ полнымъ нашимъ Советому и определили справедливо, и дали ему сію грамоту отъ Княжества нашего дабы имелъ и владелъ Ефримъ Хиждеу выше показанными моіями и четьми и циганами въ мире и изъ доходами и дабы никто не нарушилъ сію мою привилегію и то Княжество Мое повелено.

Переводилъ съ сербскаго отъ Василія воеводы Прокопій урик(ар) господарскій.

Даж: Голееску, въ 1773 году, 27° іюля .

Ispisoc de la Vasilie voievod, din anul 7147 (1639) martie 20, tradus din sârbeşte în dialectul moldovenesc.

Din mila lui Dumnezeu, noi, Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Iată, au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Efrim Hijdău, cu fraţii săi, Dimitrie şi Andronic, şi s-au jeluit cu tristeţe, cu mulţi oameni bătrâni şi megieşi şi cu slugi de-ale noastre, care au mărturisit înaintea noastră, zicând că a avut Efrim Hijdeu şi fraţii lui un număr mare de documente şi privilegii de la domnii Alexandru voievod şi de la alţi domni, pe jumătate din satul Nesvoi şi pe alte părţi de ocină şi pe ţigani, care ocini sunt în ţinutul Hotinului.

Deci, domnia mea, văzând mărturia atâtor oameni bătrâni, ne-am convins şi am hotărât, cu întreg Sfatul nostru, şi am crezut pe dreptate şi i-am dat această carte de la domnia noastră ca să-i fie lui şi să stăpânească Efrim Hijdeu mai sus numitele moşii şi părţi şi ţigani în pace, cu toate veniturile.

Şi nimeni să nu strice acest privilegiu.

Şi aceasta am poruncit domnia mea[1].

A tradus din sârbeşte, de la Vasilie voievod, Procopii uricar domnesc.

Golăescu, în anul 1773 iulie 27.

Bibl. Acad, Ms. nr. 90, f. 18 r.-v.
Trad. rusă, după trad. rom.
Inst. de Ist. „A.D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/65 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 199, nr. 14 (menţ., după aceeaşi copie).

[1] Pentru formula „Însuşi domnul a poruncit": Мѣ+Сам господинъ велѣ.

66 1639 (7147) martie 20, Iaşi

† Adecă eu, Bârsan ce-am fost vornic, şi cu giupâneasa mea, Angheliţa, scriem şi mărturisim înşine pre noi, cu cest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie, o casă gata şi cu loc cât trebuieşte, de garduri şi de poeni şi de alte naméstii pregiur, casa ce ne-au fost noao cumpărătură de la Andrei armaşul şi de la ficiorul lui, anume Dumitraşco, şi de la ruda lor, Palaghiia, şi de la frate-său, Dumitru, ficiorii lui Bantăş. Aceia casă iaste de la sat, de la Drăguşeni. Aşijdirea, şi o parte de ocină a noastră, cât să va alege, den sat den Drăguşéni, ce ne iaste noao cumpărătură de la Palaghiia şi de la ficiorul ei, Ionaşco, şi de la frate-său, Dumitru, ficiorii lui Bantăş. Acéstea am vândut dumisale, lui Iane păharnicul, direptu şeasezeci de le bătuţi.

Şi ne-au dat dumnealui aceşti bani deplin, 60 de lei bătuţi, la mâna noastră, dennaintea dumisale, lui Strătulat sulgérul, şi Neaniul, şi Eremiia, vornicii de poartă.

Şi eu, Şaidir, am scris, să s(e)[1] ştie.

Ѯ Ѩlc, л(ѣ)т(о)[1] ҳзр҃мз <7147/1639> мартѵ(їе)[1] к <20>.

Аз, Еремїа Венкѵлец дворник, искал.

Аз, Стрътѵлат сѵлцер[2].

După Ghibănescu, *Surete*, X, p. 20–21 (nr. XIII).
Text din *Ms. Surete*, XX, p. 137, după orig., care se afla în posesia lui Constantin Rîşcanu.

[1] Paranteza noastră.

[2] De la Ѯ Ѩlc, până aici, cu litere latine în textul editat.

67 1639 (7147) martie 20

7147 <1639> mart(ie) 20.

Actul de dăruire din partea Anii, fiica Măriucăi, către nepotul ei, Simion, pentru a 6-a parte din <Şahnăuţi>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCCXLI/170 B, nr. 7.
Rez. într-un opis din 1857 ianuarie 31, de doc. moşiei Şahnăuţi[1], ţ. Orhei.

[1] Probabil, greşit pentru „Săhnăuţi".

68 <După 1639 (7147) martie 20>

† Adecă eu, Mihalce Tăban, scriu şî mărturisăscu cu ceastă scrisoare a me cum eu, de nime nevoit şî de nime silit, am vândut direaptă moşie a me ce mi s-au vinit den

www.dacoromanica.ro

toţ(i) fraţii. a patra parte de sat de Uricen(i). ce este în ţânutul Hârlăului. în capul Cozanciului. cu tot vinitul. den vatra satului şî den h<e>[1]leştee şî den hotar. tot a patra parte. Şî am vândut dumisale Năstăsiei. giupânesei Robceanului ce au fost agă. am vândut dereptu o sută de lei şî patrudzeci de lei. Şî am dat şî un dires de la Irimiia vod(ă) şî altul de la Vasilie vod(ă). să fi<e>[1] dumisale direaptă moşie.

Şî [au fost] în tocmala noastră au fost fraţi(i) mei. Ştefan Tăban. şî Gligorie. şî <I>[2]stratie. şî Darie. şî Meleştan: şî au fost dumnealui Avram de Lucăcen(i). şî Toma sulgeriul. şî Mirăuţă. ficiorul lui Nicolai selitrariul. Şî s-au prilejet Olan de Cotela.

Şî eu. Mihalce Tăban. sângur am scris şî ne-am pus şî iscăliturile. Aceasta scri<u>[2] să să ştie.

† Mihalce Tăban <m.p.>.

Аврам шт Лѣкъчени, искаχ <m.p.>.

θομα ...[3].

† Ѡлан искаχ <m.p.>.

<Pe verso. o îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: Făr(ă) let. <cu litere latine>: N. 35.

DJAN Iaşi. Documente. CCCII/35.
Orig.. hârtie (32.5 x 20 cm). difolio. filigran. rupt la îndoituri.
DANIC Bucureşti. Sever Zotta. dos. 131. f. 49 (copie mod.).
Inst. de Ist. ..A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/68 (xero.. după orig. şi copie).

EDIŢII: *Catalog. Supl.*. I. p. 196. nr. 582 (rez.. după copie).

Datat după doc. din 1639 (7147) martie 20. Iaşi. prin care i se confirmă lui Mihalcea Tăban stăpânirea asupra unei părţi din satul Uriceni (v. şi doc. nr. 64).

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Indescifrabil.

69 1639 (7147) martie 22, Iaşi

† Иw Василїе во<евод>[1]а, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei méle lui Ghiorghie Maicăş ca să fie tar(e) şi puternic cu cartea domniei méle a ţine şi a opri a sa <dr>[1]eptă ocină şi moşie din satu din Uricani cé este parte lui. iar ficio<r>[1]ilor Gerului de lé va păire cu strâmbul să vie să stea dé faţă înnaintea domn<ie>[1]i méle şi să-şi aduc(ă) şi dirésele.

Тое пише<м>[2] г(о)сп(о)ство ми. Инак не бъдет.

Оγ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> м(а)рτv кв <22>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ в<ѣ>[1]лѣл.

Гавриl Мътиш вел логоф(ѣ)т <m.p.>.

† Иwнашко <писал>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), MCLXXI/20.
Orig., hârtie (31,5 x 20.3 cm). rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, imprimată parţial.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/69 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Omis.

70 1639 (7147) martie 24

Un zapis de la Marcul, feciorul Costii din Suciav[v]a, pentru un loc de prisacă, cu pomăt, ce au vândut dumisale Toderaşcu t(re)ti log(o)f(ă)t, în 50 lei, din velet 7147 <1639> mart(ie) 24.

DJAN Iaşi, Documente. DCCXCI/546, f. 485 r.
Rez., în copia unui opis de la înc. sec. XIX.
Ibidem, CCLX/2, nr. 8 (rez., într-un perilipsis din 1805, de scrisorile moşiilor Şcheia, Zadobreuca, Volocăuţi şi Voloca.

71 1639 (7147) martie 26, Vaslui

† Adecă eu, Protasiia, fata Annei, nepoata Măricăi, strănepoată Gâtei, mărturisescu cu cestu zapis al miu cumu amu vândutu partea mea de ocină din satul din Şeşcani, din [n] a treia parte de satu, a patra parte, cu loc de prisacă, şi cu vad de moară, şi loc de grădină, şi cu fânaţu, şi cu totu venitul, de nimene nevoită şi de nime asuprită, ce de bunăvoia mea, dereptu 14 galbeni buni, lui Mirăuţ(ă) Coşescului ce au fostu pârcălabu, dinnaintea Onacăi şoltuzul de târgu de Vasluiu, popa Istratie ot tam, Pătraşco diiaconul ot tam, Necula, s(â)nă Enachi ot tam, Dumitru ot Stângaci, Simion ot tam, Nistor Dăncu...[1]ă ot Ivăneşti şi dinnain<tea>[2] a mulţ<i>[2] o<ameni buni>[3].

<Această parte de sat>[1] de la ţinutul Fălciiului că să-i fie lui moşii şi feciorilor <l>ui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui, neschimbată în véci de véci.

Mai mare credinţă, ne-amu pus şi peceţile.

Пис v Вас<лѣи>[4], **в(ъ) лѣт(о) ѯзр҃мз** <7147/1639> **мар т(іе) к҃ѕ** <26>.

Popa Istratie am scris, **ад с(ѧ) знает**.

† **Некѣлаю син(ъ) Єнаки** <m.p.; sig.>.

† Pătraşco diiacon m.p.

<Pe verso-ul, f. a doua, o îns. cont.>: † Mărtorie loi Onosie şi a moeri sali, Protasie de Şişcani.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXX/102.
Orig., hârtie (34 x 20 cm), difolio, filigran, deteriorat, două peceţi inelare în fum, din care una imprimată de trei ori.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii, XXV/71 (foto.).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

[2] Şters.
[3] Şters şi rupt.
[4] Omis.

72 1639 (7147) martie 28

Copie de pe o carte vechi de giudecată, de la Vasâli v(oie)vodu, din anii 7147 <1639> mart(ie) 28, tălmăcită de Gheorghii Evloghii, cuprinzătoar(i) de giudecata ce au urmat între o preotiasa Maria i ginerile ei, Zaharia, cu Ionaşc(o) din Stângaci, pentru o parte de sat di Mihălăceşti, <ci au avut-o cumpărată Ionaşco de la muma preutesăi Mariei>[2], prin care să dă rămasă pe ace preotiasă şi ginirile ei, <certând pe Zahariia cu 130 toaiagi>[2] ca să nu mai a<i>[1]bă triabă, în veci.

DJAN Iaşi, Condica K, nr. 330, f. 51 v., nr. 15.
Rez., în copia unei anaforale din 1823 martie 30.
Idem, Div. de Apel al Ţării de Jos, Tr. 1146, op. II/1300, dos. 52, f. 445 v. (rez., într-un jurnal din 1836 iunie 18).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 222, nr. 5/11 (menţ., după rez. din Condica K, nr. 330).

[1] Omis.
[2] Completat după celălalt rez. (v. descr. arheogr.).

73 1639 (7147) martie 29

Vasile voievod întăreşte lui Apostol armaş părţi din satul Bezânu, cumpărate de la Toader, Vâlsan[1] şi Costandin[2], fiii lui Crăciun Gălbineanul şi un loc de casă din acelaşi sat, dăruit de Anghelina, fiica lui Sâmion Codău şi fiul ei, Lupul.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice, MCDXXIV/160, f. 1 r.
Rez., într-un perilipsis din 1776 iunie 20.

EDIŢII: Em. Gane, *Procesul răzeşilor din Cobâlca* ..., în „Viaţa Basarabiei", an. IV (1935), nr. 11–12 (rez. după orig., dintr-o hotarnică de după 1821 mai 21).

[1] Citit greşit: în loc de Bălan (v. doc. din 1638 (7146) <martie> 14, Tulbureşti, în *D.R.H.*, A, XXIV, p. 259–260, nr. 274).
[2] Citit greşit: în loc de Costin (v. doc. din 1638 (7146) <martie> 14, Tulbureşti, în *D.R.H.*, A, XXIV, p. 259–260, nr. 274).

74 1639 (7147) martie 29

7147 <1639> mart(ie) 29.

Zapis(ul) Căzacului, ficior lui Ionaşc(o), nepot lui Toader ban, ci au vândut Savii cămăraşului.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Documente, CDXXI/68, f. 2 r., nr. 42.

Menţ., într-un perilipsis cuprinzând „Hârtiile ci să dau la ginerele Enachi Corne sărd(a)r, di pi hlizil(e) ot Tecucel, din 1819 maiu 12.

75 1639 (7147) martie 30, Iaşi

Copie. Noi[1] Vasili v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldav[v]ei. Adică au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boierilor noştri ai Moldovii, mari şi mici, Tanasie, feciorul lui Necoară din Munteneşti, şi Tacul, ficiorul Măricăi, şi Varvara, fata Petrii, nepoţii lui Ichim, şi s-au pârât de faţă înnainte noastră cu Pascal, ficiorul Zahariei, şi cu fraţii lui, cu Buzul şi cu Toad(e)r, pentru un loc de prisacă din sat din Munteneşti, ci esti în ţin(u)t(ul) Vasluiului, zicând Pascal cu fraţii săi, cu Buzul şi cu Toad(e)r, înnainte domniei mele cum le esti lor acel loc de prisacă driaptă moşiie, şi Tanasiie cu fraţii săi, cu Tacul şi cu Varvara, au vândut acel loc de prisacă slugii noastre, lui Costandin din satul din Bârzăşti, şi n-au avut nici o triabă, ci l-au vândut acel loc de prisacă fără ispravă. Iar Tanasie şi cu fraţii săi au arătat înnainte domnii mele un dires de la Irimiia v(oie)vod, scriind într-acel dires cum li esti lor acel loc di prisacă dreaptă moşiie, de la moşul lor, di la Ichim, iar Pascal n-au avut nici un dires pe acel loc de prisacă ci de câti au grăit Pascal cu fraţii săi înnainte domnii mele, de toati s-au scăpat şi tot au grăit în deşărt.

Iar Tanasie cu fraţii săi s-au îndreptat înnainte domnii mele şi i-au rămas Tanasie cu fraţii săi pre Pascal şi fraţii lui, pe Buzul şi pre Toad(e)r, dinainte domnii mele şi din toată lege, şi ş-au pus sluga noastră Costandin, ficiorul lui Crăciun şi herie în Vistieriul domnii mele.

Deci, domniia mea, dacă am văzut acel dires di la Irimie v(oie)vod, domniia me încă am dat şi am întărit şi di la domniia me slugii noastre, lui Costantin, pre acel loc de prisacă, ca să-i fii driaptă ocină şi cumpărătură acel loc de prisacă, cu pometi şi cu vii şi cu tot venitul ci să va alege pre acel loc de prisacă, ca să-i fii driaptă ocină, şi cumpărătură, şi întăritură, şi uric cu tot venitul, cum mai sus scriim, şi ficiorilor lui, şi nepoţilor şi cini să va alege dintru dânsul, şi să nu să mai pârască această pără niciodată, în veci.

În Ieşi, let 7147 <1639> mart(ie) 30.

Însuş(i) domnul au zis.

Гавриилъ вел лwг(о)ѳ(е)т.

Asămine s-au scos di pi cel adivărat suret, scris de Andreiu tălmaciul căp(i)t(a)nu, la let 1797 ghen(a)r(ie) 8.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CV/33.

Copie.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/75 (foto.).

[1] Greşit, pentru „Io".

www.dacoromanica.ro

† Се ѡбо ми, Тодерашко третїи логофет, и Еремїа дворник глотнїи, и Василїе Рошка дворник, и Моцок дворник, и Василїе дворник, и Костантин дворник, и Ионашко Жорѣ бив дворник и нинѫ болѣри ѡт двор(а) г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)стъ. Adecă, au venit înnaintea noastră, Busca, fata Trufanei îi Pieleşoae, de nimene nevoită, nici asuprită, ce de bunăvoia ei au vândut a sa direaptă ocină şi moşie den sat den Roşiori, a patra parte de sat, ce iaste în ţânutul Cârligăturei; acéia o am[1] vândut priiatenului nostru, Neaniului vornicul de gloată, direptu şésedzeci de taleri bătuţi.

Aşijdere, au vândut Busca, fata Trofanei, şi alte parte de ocină dentr-acel sat ce scriem mai sus, den Roşiori, iar a patra parte de sat, şi acéia o au vândut Neaniului vornicul direptu şésedzeci de taleri bătuţi.

Şi aşijdere, au venit înnaintea noastră Mărica[2], fata Capşei, d<e n>[3]imene nevoit(ă), nici asuprită, şi au vândut a sa direaptă ocină şi cumpărătură, a patra parte de sat de Roşiori, ce să chiiamă acmu Geamănul[4], den ispisoc de cumpărătură ce-au avut tatăl ei, Capşea, de la Radul vodă; acéia o au vândut priiatenului nostru, <N>[3]eaniu vornicul, şi lui Drăguşan, şi lui Ghiorghiţă, direptu şésedzeci de taleri bătuţi.

Şi urice şi dirése ce-au avut pre acéle părţi de ocină dentr-acel sat, ce scriem mai sus, den Roşiori, ce să chiiamă Geamănul[4], le-au dat toate pre mâna vornicului.

Deci, déc-am vădzut de bunăvoia lor ţocmală şi plată deplin(ă), 150 de taleri bătuţi, în mâna Buscăi şi a Maricăi, fata Capşei, noi încă le-am făcut acest zapis să le hie de mărturie.

Şi, pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-am pus peceţile, ca să s(e) ştie.

ѯ Мс, в(ъ) л(ѣ)тѡ ѯзр҃мз <7147/1639> мартѵ а҃ <30>.

Пз, Тодерашко третїи лѡг(о)ѳ(е)т, искал <m.p.; sig.>.

Пз, Нѣюл ворник <m.p.; sig.>.

Въикѵлец дворник, искаѫ <m.p.; sig.>.

Пз, Василїе Рошка дворник, искаѫ <m.p.; sig.>.

Гаврил Моцок дворник, искал <m.p; sig.>.

Ионашко Жорѣ бив дворник <m.p; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> mart(ie) 30. No. 11.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, VIII/49.

Orig., hârtie (32,9 x 21,5 cm) difolio, filigran, ruptă la îndoituri, pătat, şase peceţi inelare în tuş. Pe f. a doua, acelaşi text, fără iscălituri, cu data: martie 29.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/76 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II$_1$, p. 178–180, nr. 137.

[1] Greşit, pentru „au".

[2] Litera „c", corectată din altă literă.

www.dacoromanica.ro

[3] Rupt.

[4] Corectat, ulterior, cu altă cerneală, în „Geamănii".

77 1639 (7147) aprilie 1, Iaşi

† Ию Вас(и)лїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) тот истинїи болѣ<ри>[1]нv нашь, Стрътvлат сvлцар, vказовал прѣд г(ос)п(о)дства ми и прѣд болѣрим г(ос)п(о)дства ми един запис за свѣд(и)телство wт Їwнашко хотног(д) wт Гълаци, и wт Рошка wт Бънещи, и wт Костантин(д), и wт Некvла, и wт Михалчѣ, кvп(е)ци wт тръг(д) Ѭши, и wт Вас(и)лїе, с(ы)нv Мїеръvц(д) Храницъ, и wт Соломон(д) дїак(д) и wт многи людї добри и слvги г(ос)п(о)д(д)рски, писавши и свидѣтелствvвши въ том запис како прїиде прѣд ними Меделѣн, съ въси дѣти его, за нѣкым непонvждени, д ни присиловани, нъ wт своиχ доброю волѣ, и продал(и) wни своиχ правда wтн(и)нv и дѣдининv, половина село Фѳтилещии, на Єлан(ѣ), что ест v в(о)лwст(v) Фалчїю, на wбои сторонѣ Єлановѣ, и wт къ въсток(ѳ) и wт къ запад(ѳ). Тоа продал(и) болѣринv наш(е)мv виш(е) писанномv, Стрътvлат сѣлцар, радї два десѣт(ъ) vги, п(и)н(ѣ)зи добри.

Тѣм радї, г(ос)п(о)дства ми, wкож(е) видѣχом тот истинїи запис [запис] за свѣд(и)телство wт тиχ виш(е) пи<са>[1]ниχ людї добри, д ми вѣровахом и wт нас ещеж(е) дадоχом и потвръдиχом виш(е) писаномv болѣринv нашемv, Стрътvлат сvлцар, на тоа половина село Фvтилещи[2], на Єлан(ѣ), како да ест ем<v>[1] и wт г(ос)п(о)дства ми правда wтн(и)нv, и викvплєнїе, и vрик, и потвръжденї<е>[1] съ въсѣм доχодом, непорvшенно николиж(е), на вѣки.

И <и>[1]н да с(ѣ) не vмишлает прѣд сим листом г(ос)п(о)дства ми.

Пис v Ѭс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мѳ ап(риліе) а҃.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Тодер <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest boier credincios al nostru, Strătulat sulger, a arătat înaintea domniei mele şi înaintea boierilor domniei mele un zapis de mărturie de la Ionaşco hotnog din Galaţi, şi de la Roşca din Băneşti, şi de la Costantin şi de la Necula şi de la Mihalcea, negustori din târgul Iaşi, şi de la Vasilie, fiul lui Mierăuţă Hraniţă, şi de la Solomon diac şi de la mulţi oameni buni şi slugi domneşti, scriind şi mărturisind în acel zapis că a venit înaintea lor Medelean, cu toţi copiii săi, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut ei dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Futileşti, pe Elan, care este în ţinutul Fălciiu, pe ambele părţi ale Elanului, şi spre răsărit şi spre apus. Pe aceasta au vândut-o boierului nostru mai sus scris, Strătulat sulger, pentru douăzeci de ughi, bani buni.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut acel adevărat zapis [zapis] de mărturie de la aceşti mai sus scrişi oameni buni, şi noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am

www.dacoromanica.ro

întărit boierului nostru mai sus scris, Strătulat sulger, acea jumătate din satul Futileşti, pe Elan, ca să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7147 <1639> aprilie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Toader <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Futileştii, pre Elan <şi> Futileşti, la Elan <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> apr(ilie) 1.

DJAN Iaşi, Documente, DCLXXVIII/7.

Orig., hârtie (42 x 28 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXX/58.

Trad. din 1802 iulie 5.

Inst. de Ist. „A.D.Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/77 (xero. după orig.) şi Fototografii, XXV/77 (foto. după copie).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 329–330, nr. 181 (text slav şi trad. edit.).

---

[1] Rupt.

[2] Literele ѧѕ, foarte mărunte, adăugate deasupra rândului.

78 1639 (7147) aprilie 2, <Iaşi>

7147 <1639> apr(ilie) 2.

Uric sârbăsc, cu tălmăcire lui, de la domnul Vasâlii v(oie)v(o)d, prin cari întăreşti stăpânire lui Spiridon, fiiul lui Păcurar, pe o a trie parti din a trie parte din satul Budeştii, cu loc de prisacă şi cu livadă şi cu loc de râmnic, ce au cumpărat-o de la Chiril armaşu, drept 20 galbini ungureşti, pe cari şi Chiril au avut-o cumpărătură de la Paraschiva, fiica Mărinii, nepoată de fiiu Maruşcăi.

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 29, f. 6 r., nr. 3.

Rez., într-o anafora din 1839 octombrie 31.

Idem, Divanul de Apel al Ţării de Jos, tr. 1146, op. II, 1300, nr. 55, f. 148 v., nr. 3 (rez., într-un jurnal din 1837 august 16 pentru părţi din moşia Budeşti, ţ. Fălciu).

79 1639 (1088) aprilie 2, <Suceava>

Ais e ghir vkaiakan vor echev i jamanakn Vasilia a(racin)in ev haracinortute(an)n t(e)r hAndreas hep(iscopos)is; ev avakiriţuti(an)n t(e)r hAndreasin ev eredzpohanut(ian)

www.dacoromanica.ro

b(a)r(on) Dzerikin, ev voitute(an)n b(aro)n Ghirgorin, I nciper vor es t(e)r hAndreas arch(episcopos)s ev haracinorts 'Olahadz herki dzachedzi Kahkin chrerovn u k(a)h(a)n(ai)tz crerovn mek eurt surb Hagikatarinn pizti Şahakin kovn chogia hAndrein hormin DZ levgovi d(ale)r <...>[1]ais martun hAndrein, voci te aracinord handipi ozka voci k(a)h(a)na voci haşharakan, voci hazgakan, voci dustr<...>[1] dek ban unena ais eurterun het hogia hAndrein, inkn ev iur dustr ev vordikn te.

Or mard gluch verţnu ea ep(iscopos) kam ereţ kam aşcharakan, kam azgakan ev uzena tavi anelu ais eurtem na amen datasdani arcev sut ele, giunena harţna elu het ais mardun hAndrein het aracinordin u het k(a)h(anai)t harţnu or mink ainpi

si mardun het amen dadasdani arcer giuvap anink ais eurtin sepn.

menk k(a)han(a)iks amenks miatech. Vovor andăkni u tavi ane hAndreien ais eurtern na mna

amen torai dimaţe giurum p(a)ronin Dz ezn, vasn ais bans dri es t(e)r hAndreias ark(episcopos)s im aracinordakan mohm i vera ais teltis ev vk(a), es t(e)r hAndreas Avakereţs, ev es t(e)r Khukas ev es t(e)r Simeonn ev ail <...>[1].

tvin RDZĂ aprili amsuin B, om ci(orek)ş(abt)i, greţav ais eurterum ăstakn chardj

ele p(a)r(on)tem vankerun vra te harţunks ăla vigiarn vanuten ăla.

Vk(a) t(e)r hAndreasn, Vk(a) t(e)r Kukasn, Vk(a) t(e)r Simonn, Vk(a) t(e)r Vardann, Vk(a)t(e)r Asvatum, Vk(a) t(e)r Hohann, Vk(a) t(e)r hIsain. Vovor ais bann ailaile kam tavi ane na GDJJĂ hairapetaţ năzovadz ăla ainpisi mardn S(ur)b Haghim Ogsent vanuţen, S(ur)b Hagikataren, S(ur)b Lusavorcen, norasen S(ur)b A(stua)dzadzna anidz <...>[1] er vordikn.

Acest certificat s-a scris în timpul lui Vasile I-iul şi fiind şef eu, păr<intele> Andreas episcop.

Şi protopop, părintele Andreas, epitrop fiind baronul Dzerie, iar voit baronul Ghirgor,

Eu păr(intele) Andreas, arhiepiscop şi şef <al bisericii armene>[2] din Ţara Moldovei, cu hotărârea oraşului şi cu hotărârea preoţilor, am vândut o iurtă a Sfântului Hagikatar, pe lângă micul Şahak, lui hogea Andrei grecul, cu 30 de lei.

<...>[1] pe omul acesta Andrei, nici alt şef dacă se va întâlni, nici preot, nici civil, nici rudă, nici fiu şi nici fiică, să nu aibă ceva cu locurile acestea ale lui hogea Andrei, el şi fiica şi fiii săi.

Dacă un om ar ridica capul, fie episcop sau preot sau civil sau rudă şi ar vrea să dea în judecată <pentru>[2] aceste locuri, în faţa tuturor tribunalelor să iasă neîntemeiat. Să nu întrebe acest om pe Andrei, ci şeful cu preoţii să întrebe, ca noi cu omul acela în faţa tuturor tribunalelor să facem cunoscut privitor la acest loc, noi preoţii, cu toţii, împreună. Şi cine va îndrăzni să dea în judecată pe Andrei pentru aceste locuri, el să rămâie, de fiecare dată, să plătească amendă domnului 50 de boi.

Pentru aceasta eu, arhiepiscopul Andreas, am pus pecetea mea de Şef pe acest act; şi sînt martor, eu, păr(intele) Andreas protopop, şi eu, popa Lukas, şi eu, popa Simeon şi alţii <...>[1]

Anul RDZĂ (era armeană 1088 <1639>), în luna aprilie 2, ziua miercuri. S-au scris banii acestor locuri, care au fost cheltuiţi pe mănăstiri de stăpânul baron şi, dacă va fi întrebat, plata să se facă din partea mănăstirilor.

www.dacoromanica.ro

Martori: popa Andreas, martor popa Lukas, martor popa Simeon, martor popa Vardan, martor popa Asvatur, martor popa Hohan, martor popa Isain.

<Iar>[2] cine va schimba aceasta sau va da în judecată, acel om să fie blestemat de 318 Părinţi de la locuitorul – mănăstirea Sf. Axente[3], de la Sf. Hagikatar, de la Sf. Lusavorici[4], de la noul zidit Sfânta Născătoare de Dumnezeu, blestem <...>[1].

Şi copii.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/79.

Foto., după orig. (hârtie, rupt la îndoituri, patru peceţi armeneşti cu legende indescifrabile), de la DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCCLXXV/80.

---

[1] Rupt.

[2] Întregirea edit.

[3] Adică Zamca.

[4] Luminătorul.

Acest act armean, scris în anul 1639, este inedit. A fost numai pomenit de eruditul istoric armean, prof. H. Dj. Siruni, ca fiind cel mai vechi act în limba armeană, de vânzare de moşie din Ţările Române, şi priveşte vinderea unui teren care aparţinea mănăstirii armene Hagikatar (v. H. Dj. Siruni, *Biserica armeană pe pamântul românesc*, în „Ecikiadsen", 1966, p. 108 – în l. armeană).

Episcopul Andreas, pomenit în document, a fost şeful bisericilor armene din Moldova între anii 1639 şi 1643, având reşedinţa la Suceava. El este menţionat şi într-un memoriu dintr-un manuscris armean, scris la Suceava, în 1640, în vremea domniei lui Vasile Lupu, în biserica Sf. Simion (zis şi Turnu Roşu – v. Ms. nr. 98 de la Biblioteca Congregaţiei mechitaniştilor armeni catolici din San Lazzaro – Veneţia).

După aceea, Andreas a mers la Iazlovieţ (Polonia).

Mănăstirile armeneşti amintite în document sunt: Sf. Axente (Zamca) – episcopia armenilor, construită la sfârşitul veacului al XVI-lea şi mănăstirea Hagikatar, construită în 1572. După martorul prigoanei din 1551, poetul Minas Tokatţi, au fost distruse atunci şi mănăstirile armeneşti din Suceava, adică Episcopia veche şi Hagikatarul. Vechea Episcopie armeană din Suceava a fost fondată, probabil, la jumătatea secolului al XIV-lea. Tot în această Episcopie a avut reşedinţa episcopul Ohannes, cunoscut din hrisovul lui Alexandru cel Bun din 1401. Urmele acestei episcopii au fost scoase la iveală de arheologul Gr. Foit, în apropiere de m-rea Zamca.

În document sunt pomenite şi biserica Sfântului Lusavorici (Luminătorul) şi Sfânta Născătoare de Dumnezeu. Sunt cele două capele, care şi acum se păstrează, prima la etajul al II-lea turnul-clopotniţă, iar a doua, tot la etajul al II-lea al clădirii Episcopiei, ambele în m-rea Zamca (v. L. Şimanschi, *Mănăstirea Zamca*, Bucureşti, 1967, pp. 16, 20, 23). Preţioasă este informaţia din acest act, care atestă că biserica Sfânta Născătoare de Dumnezeu este cea mai nouă construcţie din ansamblul m-rii Zamca. Fiind deci pomenită abia în 1639, ca o nouă construcţie, ea nu poate avea nici o legătură cu biserica Sf. Maria din Suceava, care, după mărturia lui Minas Takatţi, poet şi diacon, a fost distrusă în 1551 de Ştefan Rareş şi, probabil, nu a mai fost reclădită niciodată, deoarece, după 1551, nu mai avem nici o cunoştinţă despre această biserică.

Suren Kolangian

80 1639 (7147) aprilie 2, Iaşi

† Adecă eu, Simion Mihăilescul, dau ştire, cu est zapis al mieu, cum am cumpărat, împreună cu dumiialui, cu Banul medelnicériul, un sat, anume Coşeşti, ce simtu în ţinutul Cârligături, de la mănăstiri, de la Pobrata. Giumătate au dat dumiialui, giumătate am dat eu.

Deci, să aib(ă) dumiialui a ţinea giumătate de acel sat şi giumătate să ţii eu. Şi să aib(ă) dumiia-lui a-ş(i) face şi zapis domnescu, de întăritură.

www.dacoromanica.ro

Aceasta dau ştiri cu acest zapis al mieu, ca să s(e) ştie.

V Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ап(риліе) ѣ <2>.

Їїз, Симиѡн Миχъилєскѹл, искаχ <m.p.; sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Pe Coşeştii <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: † Am ruptu eu, cu porunca Divanului ...[2].

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IX/19.
Orig., hârtie (20,5 x 16,5 cm), o pecete inelară, în cerneala doc.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/80 (foto.).

[1] Omis.
[2] Isc. indescifrabilă.

81 <Cca 1639 (7147)> aprilie 3

Sava şi fraţii săi vând lui Gavril ocina lor din Ciohoreni.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 1535, f. 40 v. (nr. 7).
Rez., datat după ordinea din listă.
DJAN Iaşi, CDLVII/2, f. 23 v., nr. 695 (rez., într-un op. din 1841).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 293, nr. 1416 (rez., cu data: <1640 – 1650> aprilie 3).

Datat după doc. din 1640 (7148) ianuarie 1 prin care Pătraşco Başotă fost logofăt primeşte întărire pentru părţile de moşie cumpărate de la Gavril Ferâie (v. doc. doc. nr. 281).

82 1639 (7147) aprilie 3, Iaşi

Сє ѹ҆бо мы, Гаврилаш вел логофет, и Дѣмитрашко Шолдан вел дворник Долнѣи Земли, и Иримїа дворник глотнїи, и Василїе ...[1] ворник, и Костантин ворник, и Бѣсїюк къпитан, и Моисѣ ѡт Леѡщи и иниχ болѣри ѡт двор г(о)[2]сп(о)[2]д(и)[2]нъ его милостъ[3]. Adecă au venit înain(tea no)[4]astră Vasilie, feciorul lui Dieniş, de nimene nevoit, nici as(uprit, şi)[4] a vândut a sa direaptă ocină şi moşie den sat din Plopeni (i din Gr)[4]umăzoaia, den giumătate de bătrân, giumătate, den câ(mp i din)[4] vatra satului şi din tot locul. Acéea o au vândut pri(iaten)[4]ului nostru, lui Strătulat (sulg)[4]eariul, direptu patrusprezéce galbeni buni.

Deci, deac-am văzut de bunăvoie a lor tocmală şi plată deplin, 14 galbeni buni, în mâna lui Vasilie, feciorul lui Dieniş, (noi)[4] încă am făcut acest zapis priiatenului nostru, ce mai sus scriem, lui Stratulat sulgeariul, să-i hie dir(eaptă ocină.

Şi, spre)[4] mai mare credinţă, (am pus)[4] peceţile şi ne-am iscălit.

V Їїс, в(ъ)[2] лѣт(о)[2] ѯзр҃мз <7147/1639> април(їе)[2] ѳ <3>.

Гаврил Матеиш вел логофът.

www.dacoromanica.ro

Дѣмитрашко Шолдан вел ворник.

Босїок Грѣблеш искал[5].

Eu, Ionaşco Rusul biv dvornic, m-am prilejit într-această tocmală.

Аз, Иримїа Вънкѣлец дворник, искал.

Ионашко дворник.

Аз, Нѣнюл дворник, искал.

Gherghiţă Ciogo(le)[4].

După Ghibănescu. *Surete*. III. p. 45. nr. 23.
Orig.. hârtie. iscălit în 1825 mai 7. de Vasile Tenie vornic de poartă. comunicat de preotul D. Lascar. DJAN Iaşi. Anaforale. nr. 62. f. 155 v. (rez.).

ALTE EDIŢII: Idem. *Arhiva*. an. XV (1904). p. 498–499 (orig.).

---

[1] Aşa în textul editat.

[2] Paranteza noastră.

[3] De la Гавриляш. până aici, cu litere latine în textul editat. Urmează în paranteză. traducerea: „şi a altor boiari de la curtea domniei milei lui".

[4] Paranteza editorului.

[5] De la ѯ Ііс. până aici. în textul editat. cu litere latine.

83 1639 (7147) aprilie 4

Adică eu. Ghiorghiţă, ficioru lui Sâmion spătar şi cu mătuşă-me, Drăguţoai, scrim şi mărturisâm cu acest zapis al nostru. de nimene sâliţi. nici asupriţi. ci di bunăvoia noastră am vândut driaptă a noastră ocină şi moşii de la Maşnici. giumătate din partea Dumbrăveneasc(ă), cu tot vinitu. cu pământuri în ţarină, cu sălişti de sat, cu vad de moară, cu heleşteu. cu tot vinitul. ci s-ar alegi pi această parte de ocină. cu dumbravă, cu loc de vii şi din Noiţa în sus la Buciumene. cu câmpu. cu dumbravă, cu sălişti de sat, cu vad de moară şi cu vlamnic de fân, cu codru. până unde dă Runcul de mal, d(u)m(i)s(a)li, vară noastră Anghelinii. şi d(u)m(i)s(a)li comisului Andrii Huduman. Şi am vândut-o drept 18 ughi, bani gata, şi un cal, drept 12 ughi, şi şasăzăci de mioari şi 2 vaci cu viţăi. ca să fii lor ocina driaptă şi moşii, în veci, şi ficiorilor lor, şi nepoţilor şi strănepoţilor.

Şi când s-au făcut această tocmală. s-au făcut denainte Cozmiţii, şi denainte lui Andrii, сънови Bolii ot Hănţăştii. şi denainte lui Necolai Ghiorman, şi Vasâli Berzii ot Ţăsăşti şi denainte lui Ioan Stărpul. ot tam. şi Vasâli. brat Ioan, ot tam.

Şi pentru această moşii, ci mai sus scrii, s-au pârât Anghelina cu popa Mihalcea ot Tecuciu, înnainte Uşăriului pârcălabului ot Tecuciu. Şi au rămas Anghelina pi po<pa>[1] Mihalcea denainte d(u)m(i)s(a)li pârcălabului.

Şi noi, aceşti oameni buni, bătrâni şi tineri, ci mai sus scriim, văzând tocmală bună şi plată deplin(ă). ne-am pus peceţile cu iscăliturі, ca să fii de mari credinţă.

Лет(о) 7147 <1639> апр(иліе), д(ь)ни <4>.

Въ д(ь)ни Їѡан Васъли водъ.

Козмица и Ѳндрии, сънови Болии.

www.dacoromanica.ro

Necolai Gherman.
Ioan Stărpu.
Vasile Lejan.
Vasâli Berza.
Ionaşcu căp(i)t(an).
Михѳл, зет Козмицин, писал запис.

DANIC Bucureşti, A.N., XXXVII/12.
Copie, din sec. XIX, cu o copie latină a generalului Năsturel.
DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 107, f. 48 v. (rez.).

EDIŢII: Solomon–Stoide, *Doc. tecucene*, I, p. 17, nr. XXVIII (rez., de la DJAN Iaşi).

[1] Omis.

84 <1639 (7147)> aprilie 5

† Eu, Andronic de Vităneşt(i), şi cu fămeea mea, Măriia, fat(a) lui Ilie, şi cu fiiul mieu, Sava, mărturisim noi cu cest zapis al nostru cum, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţ(i), nici îndemnaţi, am vândut un pământ în frunte, [şi pest] pre tot, svintei mănăstir(i) Beserecanilor, la sat la Fiţinghești, pri den gios de moara mănăstirei, derept doi boi biciluiţ(i) derept dzéce galben(i).

Şi în tocmala nostră au fost: Oprea pârcălabul, şi popa Ion de Focşeani, şi popa Simion de-acolea, şi Boldescul din Cruce, şi Precopie, cumnatul său, şi Popelea izbaşea, şi Lupul călăraşul, şi Istodie, şi Mihăil de Clipiceşti, şi Ghiorghie de-acolo, şi Murgină de Cucuiaţ(i), şi Pavăl şi Lazor de Grozeşt(i).

Şi pre mai mare mărturie ne-am pus peceţile să să ştie.

Оүаприлиѥ ѕ <5>.

Ѡпрѣ искаχ <писал>.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/38.
Orig., hârtie (28,5 x 21 cm), difolio, filigran, şase amprente.
Idem, Ms. nr. 548 (Condica M-rii Bisericani), f. 71, rez., fără dată.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 308–309, nr. 1512 (rez. după orig, cu data: <1641> aprilie 5).

Datat după Pepelea Cireş iuzbaşă (v. doc nr. 111).

85 1639 (7147) aprilie 6, Iaşi

† Въ имѣ Ѡ(тъ)ца и С(ы)на и С(вѣ)таго Д(ѳ)χа, Троице С(вѣ)таа и единосъщнаа и нераздѣлимаа. Се аз(ъ), раб вл(а)д(ы)ки моемѳ, Г(осподин)ѳ Б(о)гѳ

www.dacoromanica.ro

и сп(а)сѣ нашемѣ, Їс(ѹ)с Х(ристос)ѹ, и Троическїи поклоник, Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(ос)п(о)дства ми бл(а)го произволиҳ нашим бл(о)гым произволенїем и ч(и)стит[1] и свѣтлим ср(ъ)дцем, ѡт въсїѧ нашеѧ д(ѹ)шеѧ и от Б(ог)а помощїѧ, и съ бл(а)гословенїем четир с(вѣ)т(ите)лѧ молдавскиҳ, кѵр Варлаам архїеп(и)ск(о)пъ и митрополит Сѣчавскїи, и кѵр Митрофан еп(и)ск(о)пъ Романскїи, и кѵр Ѳнастасїе еп(и)ск(о)пъ Радъѹцскїи, и кѵр Геѡргїе еп(и)ск(о)пъ Хѹшскїи и съ хотенїем въсѣм Съвѣтом г(ос)п(о)дства ми, болѣри нашиҳ мѡлдавскиҳ, великими и малими, дадохом и пом(и)ловахом и потвръдиҳом с(вѣ)таа монастир зовемаа Пешн(ъ), что с(ѣ) прѣжде нарецаимаго Скит Селевъстрѹ, через Бистрицѣ, под(ъ) Чахлъѹ, на Белои Источник, идеже ест храм Съшествїи С(вѣ)т(а)го Д(ѹ)ха, еи правїи хотар, съ ѡчищенїе что имает тоа с(вѣ)таа монастир ѡт наредение за дание и м(и)лованиі[2] ѡт Стефана Томшѣвич воевода и ѡт Мирон(а) Бърновскїи воевода и за потвръжденїе ѡт Моисею Могила воевода и ѡт исписок за потвръжденїе ѡт самаго г(оспо)дств(а) ми.

Что ест хотар еи ѡт ръпъ ѡт ѳст источник, правои мѣсто ѹ Ръпченицъ Мала и тиж Ръпченица Мала, ѹ више Кика Фътънѣлем, подли Кошѣрим Чахлъѹм, ѹ кѹлмѣ Чахлъѡм, ѹ више погде сѣ съвъкѹплѣет съ Сакачюм; и Сокачюл ѹ ниже, даж(е) до Боище; и Боищѣ ѹ ниж гор, даж(е) до ръпъ Источник(а) Бѣлои, и съ въсиҳ ѡчещенїе више писанинҳ; и ѡчещенїи им, ѡт ѳст Источник Бѣломѹ потоцѣ даж(е) до коица, по ѡбѣ стороии; и тиж дрѹгаа ѡчищенїе, что сѧ имѣиѹет Источник Енервл, подли Бистрицъ, даж до ѡтесион Соловаииим; и дрѹгаа ѡчищенїе, что сътворил Глигорчѧ Болосескѹл и дал ем тои с(вѣ)тѣи монастир, за своего д(ѹ)ша; и дрѹги ѡчищенїи, что сътворил сам тот ѳ(ть)цъ Селевъстрѹ, старец томѹ монастир, по ниже ѡт тоа монастир, даж(е) до Источник Хлибокѹ, идеж ест млии, по верхо прилѹк; и ишлаа ѡчещенїе, ѡт вишиї прилѹк даж(е) до Боищодръ, что сѣ имѣиѹет Шипот Геиадїеви, по ѡбѣ стороии за источник, и пониже Фътънѣле, и съ Фътънѣле и коста[а] Фътънѣлем; и ишлаа ѡчищенїе, ѡт источник до Ръдѹ даж до где сѣ имѣиѹет Кошариле, под Чахлъѹ.

И, тиж(е), потвръждаем тое с(вѣ)тѣи монастир едии мѣсто ѡт Свадѹ, ѡт више, что тот мѣсто ѡт соби кѹпил ѡт Глигорчѣ, с(ы)ин Бътрънѹл, за ѡсим талер сребриҳ; и дрѹг мѣсто за полѣно, на Бистрицѹ, више, где ест под Врътоп Липено, что <то>[3]т мѣсто пакиж кѹпили калѹгери ѡт Глигорчѣ, с(ы)ин Бътрънѹл, за четир талер сребриҳ.

Тѣм рад(ї) тот хотар съ полѣии и съ ѡчищенїе, что ест више писанинҳ, како да ест с(вѣ)тѣи мона<сти>[3]р зовемѣи Пешнь, что нарицаит сѧ прѣжде Скит Селевъстрѹ, непорѹшениомѹ николиже, на вѣки вѣчнїи.

Ѩ на то ест вѣра нашего г(ос)п(о)дства виш писаниаго, мы, Ию Василїе воевода, и вѣра <прѣ>[3]възлюблениаго с(ы)на г(ос)п(о)дств(а) ми, Ивап воевода, и вѣра въсиҳ болѣри нашиҳ: вѣра п(а)на Дѹмитрашко Шолдана великаго дворника ѡт Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Тодер Петричанко великаго дворника ѡт Вишнѣи

www.dacoromanica.ro

Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетмана и пръкълаба Сѣчавскаго, вѣра п(а)на Пътрашко Чоголѣ и Костантин Стръча, пръкълабовѣ Хотинскїи, вѣра п(а)на Дѣмиитрѣ и ...[4], пръкълаби Немецкиѫ, вѣра п(а)на Юрдакїи пръкълаба Романскаго, вѣра п(а)на Глигорїе Ѯрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Ѩпостол Катарцїѣл постелника, вѣра п(а)на Гєѡргїе чашника, вѣра п(а)на Некѹла Катарцїѣл вистѣрника, вѣра п(а)на Тома столника, вѣра п(а)на Миѫаил Фѣртѣна комиса и вѣра въсиѫ вояри нашиѫ, великими и малими.

Ѧ по нашим животѣ и г(ос)п(о)дства кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣтиѫ наше, или ѡт нашего рода, или пак бѣд ког(о) Г(осподин)ь Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бити нашїи земли, ѕ Мѡлдавскои, тот би не порѣшил нашег(о) даанїе и потверъжденїе, нъ а<лє>[3] бїи дали и ѕкрѣпили тое с(вѣ)тѣи монастир, за что ест еи даанїе и потверъжденїе ѡт иншиѫ и прѣднїи г(ос)п(о)д(а)рїеѫ.

Ѧ на болшїи крѣпости и потверъжденїе томѹ въсемѹ више писанномѹ велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрин, п(а)нѹ Гаврилашѹ Мѣтїѡш великомѹ логофетѹ, писати и наше печат завезати къ семѹ истенномѹ листѹ на<шемѹ>[5].

Писал Борълѣнѹл, ѕ Мсоѫ, в(ъ) л(ѣ)то ѫ҃зр҃мѕ м(ѣсѧ)ца април(а), ѕ҃ а(ь)ни.

Иѡ Василие вѡевѡда <m.p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, Domnul Dumnezeu şi mântuitorul nostru, Isus Hristos, şi închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai Moldovei, chir Varlaam arhiepiscopul şi mitropolitul Sucevei, şi chir Mitrofan episcopul Romanului, şi chir Anastasie episcopul Rădăuţilor şi chir Gheorghie episcopul Huşilor, şi cu voia întregului Sfat al domniei mele, boierii noştri ai Moldovei, mari şi mici, am dat şi am miluit şi am întărit sfânta mănăstire numită Peon, care mai înainte se numea Schitul Selevăstru, peste Bistriţa, sub Ceahlău, pe Izvorul Alb, unde este hramul Coborârea Sfântului Duh, dreptul ei hotar, cu cumpărăturile pe care le are această sfântă mănăstire din drese de danie şi de miluire de la Ştefan Tomşevici voievod şi de la Miron Barnovschi voievod şi de întărire de la Moisei Movilă voievod şi din ispisoc de întărire de la însăm domnia mea.

Care hotar al ei este din râpă, din gura izvorului, drept la Răpciuniţa Mică, şi, de asemenea, pe Răpciuniţa Mică, mai sus, pe Chica Fântânelelor, pe lângă Coşerele Ceahlăului, la culmea Ceahlăului, mai sus, pe unde se împreună cu Socaciul; şi Socaciul în jos, până la Boişte; şi Boiştea, în josul muntelui, până la râpa Izvorului Alb, şi cu toate curăturile mai sus scrise; şi curăturile lor, de la gura pârâului Izvorul Alb până la capăt, pe amândouă părţile; şi, de asemenea, altă curătură, care se numeşte Izvorul Vierul, lângă Bistriţa, până la strâmtura Solovanilor; şi altă curătură, pe care a făcut-o Gligorcea Volosescul şi a dat-o acelei sfinte mănăstiri, de sufletul său; şi alte curături, pe care le-a făcut însuşi acel părinte Selevăstru, starețul acelei mănăstiri, pe din jos de acea mănăstire, până la Izvorul Adânc, unde este o moară, mai sus de prelucă; şi altă curătură, de la preluca de sus, până la Boiştioară, care se numeşte Şipotul lui Ghenadie,

www.dacoromanica.ro

pe amândouă părţile izvorului şi pe sub Fântânele, şi cu Fântânelele şi coasta Fântânelelor; şi altă curătură, de la izvor până la Rât, până unde se numeşte Coşarile, sub Ceahlău.

Şi, de asemenea, întărim acestei sfinte mănăstiri un loc de la Sfaduh, din sus, care acel loc l-a cumpărat de la Gligorcea, fiul lui Bătrânul, pentru opt taleri de argint; şi alt loc de poiană, pe Bistriţa mai sus, unde este sub Vârtopul Teiului, care acel loc iarăşi l-au cumpărat călugării de la Gligorcea, fiul lui Bătrânul, pentru patru taleri de argint.

Pentru aceea, acest hotar, cu poienile şi cu curăturile, care sunt mai sus scrise, să-i fie sfintei mănăstiri numită Peon, care se numea mai înainte Schitul Selevăstru, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa tuturor boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Pătraşco Ciogolea şi Costantin Stârcea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Dumitru şi ...[4], pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iordachi pârcălab de Roman, credinţa panului Gligorie Ureche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Necula Catargiul vistiernic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noştri, sau din neamul nostru, sau iarăşi ori pe cine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să dea şi să întărească acestei sfinte mănăstiri, pentru că îi este danie şi întărire de la alţi domni de mai înainte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Borâleanul, la Iaşi, în anul 7147 <1639>, luna aprilie, 6 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Сѣи врик ѥст(ъ) монастир(а) зовемъи Скит Селевъстрv, за потвръжденїѥ на хотар(ъ) монастир(а)[6], <două din prima parte a secolului al XIX-lea>: Vasilie vod(ă), din leat 7147 <1639> aprilie, în 6 zile, pe hotarul sf(intei) mănăstiri ce să numeşte Peon <şi>: Să să tălmăcească. No. 1 <şi una modernă, pe o etichetă lipită pe pergament>: Chrysobulle du Prince Basile le Loup de Moldavie, de 1639, relatif à la terre de Pionul, en Hongrie <sic!>.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXL/101.

Orig., pergament (61 x 45,2 cm), rupt la îndoituri şi pătat, pecete atârnată (şnur de mătase roşie şi albă), stricată la margini, cu legenda: † <Печать>[7] Їѡ Василїѥ воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)дар Землї М(о)лдавскої. В(ъ) л(ѣ)т(о) ѕр̃м..,[7].

Ibidem, Documente, CD/11 (copie mod., cu data de zi: 7, după trad. din 1840 august 4, de arhimandritul Vladimir Suhopan, încredinţată în 1855 septembrie 28); idem, Anaforale, nr. 64, f. 25 v. (rez., numai cu văleatul, într-o anafora din 1844 iulie 11); Documente, CD/87 (rez., numai cu văleatul, în copia din 1905 iunie 25, a anaforalei din 1844 iulie 11); Documente, CD/70, f. 5 v. (menţ., într-o catagrafie din 1819 martie 10); Documente, CD/100, f. 3 r., nr. 4 (rez., într-un op. din 1855 septembrie 19); idem, Fond Divanul

www.dacoromanica.ro

Domnesc, tr. 880, op. 1005, dos. 59, f. 385 v. (rez., numai cu văleatul, într-o copie a anaforalei din 1844 iulie 11); ibidem, f. 244 r. (rez., numai cu văleatul, într-un op. din 1840 octombrie 7); idem, Fond Mitropolia Moldovei, Mănăstiri şi schituri, dos. 257/1855, f. 4 r., nr. 4 (rez., într-un op. din 1855).

DANIC Bucureşti, M-rea Văratec, IV/1 (trad., din 1840 august 4, de arhimandritul Vladimir Suhopan, adeverită de Dicasteria Mitropoliei Moldovei, în 1855 octombrie 28);

DJAN Neamţ, Doc. Văratec, I/28, f. 5, nr. 17 (rez., din 1840 iunie 30, în Inventarul doc. preluate de m-rea Văratec de la m-rea Pion); ibidem, I/29, f. 1 (rez., din 1840 iunie 6, într-un op. al doc. m-rii Hangu).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 287, nr. 1384 (rez., cu data: 1639 (7147) f. l., după trad. de la DANIC Bucureşti).

---

[1] Greşit, pentru ч(и)стнм.

[2] În loc de: м(и)лованиїѣ; literele ии, adăugate deasupra rândului.

[3] Omis.

[4] Loc alb în orig.

[5] Rupt.

[6] Acest uric este al mănăstirii numită Schitul Selevăstru, de întărire pe hotarul mănăstirii.

[7] Lipsă.

86 1639 (7147) aprilie 6, <Iaşi>

Precum scrie la uricul lui Vasilie vodă din v(ă)let 7147 <1639> april(ie) 6, ce-au arătat Gavril Leca post(elnic), întăreşte cumpărătura lui Gheorghie Roşca vist(iernic), din giumătate de Poiana de Sus, ce-i în hotarul satului Tonbuzenilor, pe pârâul Şacovăţului, a trie parte, cu loc de moară, şi de chio în [în] Şacovăţ, şi cu hrană de mascuri într-acel hotar, ce-au fostu cumpărătură de la Ile, ficiorul lui Mihăilă, nepot Anei, strănepot Hârjoae, dreptu 70 talere de argintu. Aşijderile şi a trie parte, tot într-acea poiană, ce iaste cumpărături de la alţi nepoţi ai Hârjoae, care să face giumătate de poiană, care iaste aliasă şi hotărâtă începându-să hotarul la dial, pâr(ă) la Răchitna şi de la Şacovăţ pân(ă) la gura Ţâbanii, şi la obârşie. Atâta iaste tot hotarul acelei poiană.

Şi să să ştie.

Şi cându s-au căutat acest uric, de s-au scos acestu izvod de pe uricu, îmbla veletul 7222 <1714> iuni 4.

Eu Andrei diac am scris.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXX/3.
Copie.
Ibidem, CCLXX/4, 5 (copii, după copia precedentă).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/86 (foto., după cele trei copii).

87 1639 (7147) aprilie 6, Iaşi

Ioan[1] Wasille Wojwod bestättiget die denen zur Suczawaer Mitropolie ad Sanktum Georgium, allwo der heilige Leib Sankti Ioannis novi lieget, gehörigen 20 Famillen,

www.dacoromanica.ro

dann dem Dorfe Bojana Wladyka in Befreyung von denen Landes-Giebigkeiten gegebene Privilegien.

D(e)d(a)tto Iassi, 7147 <1639> den 6-t. April.

Ioan[1] Vasilie Voievod întăreşte privilegiile privitoare la scutirea de dări acordate celor 20 de familii de posluşnici aparţinând Mitropoliei Sfântul Gheorghe din Suceava – unde se află moaştele Sfântului Ioan cel Nou – şi satul Poiana Vlădicii.

Dat în Iaşi 7147 <1639> la 6 aprilie.

DJAN Suceava, Documente, XIII/5, f. 3 v., Privilegii, nr. 34. Copie de la sfârşitul sec. XVIII sau înc. sec. XIX după rez. germ. din Inventarul doc. Mitorpoliei Moldovei alcătuit în 1783 ianuarie 3, la Zólkiev, de Johann Anastasius Manovarda.

EDIŢII: Popovici, *Index Zólkiewiensis*, p. 688, nr. 34 (rez. germ. şi trad. edit.); *Tezaur sucevean*, p. 184, nr. 383 (rez.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, vol. I, p. 361–362, nr. 281 (rez. germ. cu trad.).

[1] Lectura şi trad. greşită de către Manovarda a lui: Ии din orig.

88 1639 (7147) aprilie 7, <Iaşi>

Uric di la Vasâli voivod, din let 7147 <1639> ap(rilie) 7.

Toader diiac pe a triia par<te>[1] di sus din satu Staneslăveşti, din ţânutul Niamţului, i a patra parte de vad de moară, de la nepoţii lui Male, <pentru>[1] trii sute lei tătărăşti. Tij, a triia parte, 20 galben(i). Tij, o parte din sat <din>[1] Potlogi, a Bucurului, apoi giupânia<sa>[1] Bucurului au vândut cu 60 galben(i), tij lui Toader diiac. Tij, o parte <din>[1] Rădin(i), tej o parte <din>[1] Porceşti, pentru 60 taler(i), tij altă parte, tij din Rădin(i).

DANIC Bucureşti, A.N., MMDCXXXIII/51 (nr. 2).
Rez. dezv.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/88 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, *Supl.*, I, p. 197, nr. 583 (rez.).

[1] Omis.

89 1639 (7147) aprilie 8, <Iaşi>

† М>[1](и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Їw Василїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним, с[2] сим листом н(а)шим, в(ъ)сѣм[3] кто на нем възрит или чтѣчи его ѣслишит wж(е) г(о)сп(о)дстве(о) ми дали и потвръдили есми н(а)шемѣ вѣрномѣ слѣга, Їwнашко кѣпар, его правда wтн(и)на и викѣпленїе, wт исписок за викѣпленїе wт самаго г(о)сп(о)дстве(а) ми, едно село, на имѣ Бжрсънещии, близ Кжрпениш, ѣ в(о)л(о)ст(ѣ)[4] Дороховскомѣ, что он себѣ кѣпил

www.dacoromanica.ro

wт калѣгери wт с(вѣ)таа монастир Драгомирна, имѣ им: Дионисїе бѣ епископ, и Гидїон егѹмен, и Ѳеодосїе старец, и Герасїе старец, и Ѳеврист, и Сѹрафим, и Митрофан, и Герман, и Ѳеологїе пѣвец, и Вениамин, и Ѳеодосїе дїакон, и Варлаам дїакон, и Петронїе дїакон, и Гергинтїе пѣвец, и Ефросин и весь сѣбор wт с(вѣ)таа монастир Драгомирна. А ни прѣжде врѣмена было тое село даанїе тѣи с(вѣ)тѣи монастири Драгомирни за покоининаго Строича логофета, а когда г(о)сп(о)дств(о) ми приндох въ г(о)сп(о)дство ѳ н(а)шен Земли Молдавскои, тогда продали калѣгери съ весь сѣбор тое село, Бѫрсънещии, више писаниомѣ н(а)шемѣ вѣриомѣ слѹга, Їонашко кѹпар, ради три ста и пет десѧт талер(и) битих, понеже тоа с(вѣ)таа монастир, Драгомирна бѣше несъвѫршена, и възѣли калѣгери тих прѣд речених п(и)н(ѣ)зи, т҃и талер(и) битих, wт више писаннаго Їонашко кѹпар и кїелтовали калѣгери тих п(и)н(ѣ)зи въси на потрѣбах с(вѣ)тѣи монастири Драгомирни. Тѣм ради, како да естъ емѹ съ въсѣм доходом.

И ѳ том, тиж(е) даем и потвр(ъ)ждаем[5] више писаниомѣ слѹзи н(а)шемѣ вѣриомѣ, Їонашко кѹпар, на един став, еже ест емѹ даанїе и м(и)лованїе wт самаго г(о)сп(о)дств(а) ми, радї его правда и вѣрнаа слѹжба что нам слѹжил въ домѹ н(а)шего, wт когда мал бѣ<ше>[6] даже въ н(ы)нешнаа врѣменинѣ, что тот став ест wт хотар тръг(а) н(а)шь Шефънещи, на потоцѣ Коровїѣ, ѳ в(о)лост(ѹ) Дорохоюскомѣ, еж(е) имѣивл сѧ ни прѣжде Став Чокаим, да имает сътворити себѣ стов[7] съ своеѧ кїелтованїе. А ни никтоже wт мешчани ни wт чокли ни ни нѣкто wт тръг Шефънещи да не имает въмѣшати сѣ до тот став, въ ничесоже[8].

Тѣм ради, тое прѣд реченноѧ село, Бѫрсънещии, wт Кѫрпениш, и тот став wт потоци Коровии, wт хотар тр(ъ)гъ Шефънещим, како да ест wт г(о)сп(о)дств(а) ми прѣд речениомѣ слѹзи н(а)шемѣ вѣриомѣ, Їонашко кѹпар, правда wтн(и)на, и викѹплениѣ, и даанїе, и м(и)л(о)ванїе, и ѹрик, и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, емѹ, и дѣтим емѹ, и wнучатом[9], и прѣwнучатом[9], и прѣшор<ѣт>[6]ом и въсѣмѹ родѹ его, кто сѣ изберет или ближнїи, непорѹшенно им николиже, на вѣки вѣчних.

А, хотар томѹ прѣд речениомѣ село, Бѫрсънещїи, да ест wт въсѣх сторони по своими старами хотари, по кѹда из вѣка wживали.

А на то ест вѣра н(а)ше г(о)сп(о)дства више писаннаго, мы, Їw Василїе воєвода, и <вѣра>[6] прѣвъзлѹбленнаго с(ы)на г(о)сп(о)дств(а) ми, Їоан воєвода, и вѣра болѣр н(а)ших: вѣра пана Дѹмитрашко Шолдан великаго дворника Долнѣи Земли, и вѣра пана Тоадер Петричѣнко великаго дворника Горнѣи Земли, и вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавски, и вѣра пана Пътрашко Чоголѣ и Костантин Стѫрчѣ, пъркълабове Хотински, и вѣра пана Дѹмитрѹ и Гинѣ, пъркълабове Немецки, и вѣра пана Юргаки пъркълаб Романски, и вѣра пана Апостол постелника, и вѣра пана Ѹрѣке спътарѣ, и вѣра пана Гїwргїе чашника, и вѣра пана Никѹла вистѣрника, и вѣра пана Тома столника, и вѣра пана Михаил Фѹртѹна комиса и вѣра въсѣх болѣр(ь)[4] н(а)ших, великих и малих.

www.dacoromanica.ro

Ѩ по н(а)шим животѣ и г(о)сп(о)дствованїе, кто Б(ог)ъ изберет быти г(о)сп(о)дарь ѹ наше Зем<ли>[10] Мѡлдавскои, ѡт дѣт(и)[4] н(а)шихъ или ѡт нашего родѹ или пак бѹд(ь)[4] кого Б(ог)ъ изберет и ѡт иншаго рода быти г(о)сп(о)д(а)рь н(а)шеи Земли Мѡлдавскои, тот бы емѹ не порѹшил н(а)ше дданї<е> и потверъжденїе, нж дл<е бы е>[6]мѹ дал и ѹкрѧпил, по что ест емѹ правда ѡтн(и)на и дданїе и викѹпленїе.

Ѩ наи бѹлше крѣпост(ь)[4] и потверъжденїе тим въсим више писанним, велѣли ес[т]ми н(а)шемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣринѹ, панѹ Гаврилашѹ великомѹ логофетѹ, писати и н(а)ше печат привѣсити къ семѹ [исти] истинномѹ листѹ н(а)шемѹ.

Писал Гиигорїе Шндир, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мз, м(ѣ)с(ѧ)ца априлїе, и҃ д(ь)ни.

Иѡ Василие вѡевѡда <m.p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre credincioase, Ionaşco cupar, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură de la însăşi domnia mea, un sat, anume Bârsăneştii, lângă Cărpeniş, în ţinutul Dorohoi, pe care el şi l-a cumpărat de la călugării de la sfânta mănăstire Dragomirna, anume: Dionisie fost episcop, şi Ghidion egumen, şi Avramie dascăl, şi Todosie stareţ, şi Ghielasie stareţ, şi Eorist, şi Sărafim, şi Mitrofan, şi Ghierman, şi Evloghie cântăreţ, şi Veniamin, şi Theodosie diacon, şi Varlaam diacon, şi Petronie diacon, şi Ghierghintie cântăreţ, şi Efrosin şi întreg soborul din sfânta mănăstire Dragomirna. Şi mai înainte vreme acest sat a fost danie acelei sfinte mănăstiri, Dragomirna, de la răposatul Stroici logofăt. Iar când domnia mea am venit la domnie în ţara noastră, Moldova, atunci au vândut călugării cu tot soborul acest sat, Bârsăneştii, slugii noastre credincioase mai sus scrise, Ionaşco cupar, pentru trei sute şi cincizeci de taleri bătuţi, pentru că acea sfântă mănăstire, Dragomirna, era neterminată, şi au luat călugării acei bani, mai înainte zişi, 350 de taleri bătuţi, de la mai sus scrisul Ionaşco cupar şi au cheltuit călugării toţi acei bani, pentru trebuinţele sfintei mănăstiri Dragomirna. Pentru aceasta, să-i fie cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre credincioase mai sus scrise, Ionaşco cupar, un iaz, care îi este danie şi miluire de la însăşi domnia mea, pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă ce ne-a slujit în casa noastră, de când era mic şi până în vremea de acum, care acest iaz este din hotarul târgului nostru, Ştefăneşti, pe pârâul Corovia, în ţinutul Dorohoiului, care s-a numit mai înainte Iazul Cioclilor, ca să-şi facă iaz cu cheltuiala sa. Şi altul nimeni dintre târgoveţi sau din ciocli sau nimeni altul din târgul Ştefăneşti să nu aibă a se amesteca la acest iaz, întru nimic.

Pentru aceea, acest sat mai înainte zis, Bârsăneştii, de la Cărpeniş, şi acest iaz de pe pârâul Coroviei, din hotarul târgului Ştefăneşti, să fie de la domnia mea slugii noastre credincioase mai sus zise, Ionaşco cupar, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi danie, şi miluire, şi uric, şi întărire, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai înainte zis, Bârsăneştii, să fie din toate părţile după hotarele lui vechi, pe unde au folosit din veac.

www.dacoromanica.ro

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi <credinţa>[6] preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Pătraşco Ciogolea şi Costantin Stârcea, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Dumitru şi Ghinea, pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Iurgachi pârcălab de Roman, şi credinţa panului Apostol postelnic, şi credinţa panului Ureche spătar, şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Nicula vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Mihail Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu şi din alt neam să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că îi este dreaptă ocină şi danie şi cumpărătură.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, pan Gavrilaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Grigorie Şaidir, în anul 7147 <1639>, luna aprilie, 8 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Съи ѳрик ест Їѡнашков(и) кѣпар, на село Бръсънещи и на єдин став ѡт Коровїм[11].

DANIC Bucureşti, Peceţi, nr. 260.

Orig., pergament (36,5 x 69 cm), pecetea mare atârnată (şnur de mătase roşu, galben şi albastru), cu legenda: † Печат(ь)[12] Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю[13] м(и)л(о)стию[14], г(о)сп(о)дар[15] Землї М(о)лдавскої[16]. Б(ъ) л(ѣ)т(о)[17] зр̃мв <7142/1634>.

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 24, f. 29 v. (rez. din 1839); idem, Divanul domnesc, Tr. 805, op. 915, dos. 9, f. 52 v. (menţ., din 1833 martie 10).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/89 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 279 – 280, nr. 1349 (rez. după orig.; cu descr. peceţii şi cu transcr. legendei).

---

[1] Loc alb în orig., lăsat pentru a fi completat cu chinovar.

[2] Deasupra literei c, paeroc.

[3] Deasupra primei litere, paeroc.

[4] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[5] Desupra lui р, paeroc.

[6] Omis.

[7] Greşit, pentru став (v. mai sus).

[8] Greşit, pentru иничегоїе.

[9] Aşa în orig.

[10] Rupt.

[11] „Acest uric este al lui Ionaşco cupar, pe satul Bârsăneşti şi pe un iaz, de pe Coroviia".

[12] ч şi а, în ligatură.

[13] а (de la воєвода) şi в, în ligatură.

www.dacoromanica.ro

[14] м şi н. cât şi т şi н. în ligatură.

[15] а şi р. în ligatură.

[16] а şi в. în ligatură.

[17] а şi т. în ligatură.

90 1639 (7147) aprilie 8, Iaşi

Cu mila lui Dumnezeu, noi Ion[1] Vasilie v(oie)vod, domnu Ţărâi Moldovei. Facem ştire cu această a noastră carte tuturor cine va vede sau a cetindu-s(e) va auzi că domnie mea am dat şi am întărit boierului nostru, Dumitraşcu stol(nic), a lui driaptă ocină şi cumpărăt<ură>[2] din satul Fiţingheşti, ot ţinut(ul) Putnii, dintru a lui drepte dresuri şi agonisită, un pământu în frunte, ce ş-au cumpărat de la Toader şi de la Bădilă i de la Simion, ficiorii lui Ion Dobrovoi, drept 15 talere bătuţi.

Şi tij 2 pământuri cu livez(i), ce ş-au cumpărat de la Nicolai i frate-său, Oprea, drept 25 tal(eri) bătuţi. Şi tij o vie, ce ş-au cumpărat de la Nicolai, drept 25 talere, dar dintr-acele 2 pământur(i), un pământ au fostu lor strămoşii, şi alt pământ le-au fost cumpărătură de la Vasco, sân Dragole, soacra lui Toader Dobrovoiu. Şi tij un pământ ce ş-au cumpărat de la Dobra, soacra lui Cepoiu, i de la Petre, zet Cepoiu, i de la Arvată, sân Dobra, drept 15 talere.

Şi tij una brazdă ce ş-au cumpărat de la Lupul <şi>[2] soru-sa, Măgdălina, i frate-său, Ursul, sân lui Toadre Boţ, drept optu talere.

Şi tij una brazdă ce ş-au cumpărat de la Turcu <şi>[2] frate-său, Hluzul, [frate-său, Hluzul,] de la Vâlce <şi>[2] frate-său, Erimie, tij drept 8 tal(eri) bătuţi.

Şi iarăş(i) au mai cumpărat una brazdă de la popa Pricopie <şi>[2] frate-său, Iiacov, feciorii lui Bacoce, nepoţii lui Coşleacu, drept opt tal(eri).

Şi tij trei brazde, ce ş-au cumpărat de la Giurge i frate-său, Mihăilă, i Thon, i Grigore, i Lupul, i Sima Robul, nepoţii Giurgii, şi cu livez(i), drept 50 tal(eri) bătuţ(i).

Şi au mai cumpărat un pământ de la Sâmion Vrabie, ce au fost vândut lui Voico log(o)f(ă)t, şi cu vad de moară din gios de Gârla Putnii drept 60 de talere bătuţ(i).

Şi tij una brazdă, ce ş-au cumpărat de la Costache, sin Andrei, nepot lui Trifan ot Grozeşti, şi cu livez(i) cu vii, ce iaste scris mai sus, de la Neculai, ce au cumpăratu ace brazdă de la Costache, drept 15 talere.

Şi tij una brazdă cu vii, ce ş-au cumpărat de la Andreiu. nepot Tomei Bir, i Faurul, drept 20 tal(eri), ce iaste hotarul acelor pământuri din satul Fiţingheşti, de la apa Putnii, până în hotarul Milcovii, şi cu vatra satului, parte din sus, şi tij din parte din gios, unu vad de moară, tij acolo, din gios de Gârla Putnii.

Şi, cinci pământuri ...[3], ce iaste lui strămoşii şi cumpărătură de la popa Crăciun Ilii, sin Razimă, drept optuzeci de talere, cărora iarăşi le iaste hotar de la apa Putnii, până la hotarul Milcovii.

Şi tij de acolo cinci pământuri ...[3], parte din gios, ce ş-au cumpărat de la Durasco i Beloş i frate-său, Costa(n)d(i)n, i Vasile, i Dumitraşcu <şi>[2] surorile lor, Erodie şi Marie, drept 50 de talere, din uricul strămoşului, de la Alexandru vodă cel Bătrânu, şi din ispisocul de giudecată de la Moise Moghila v(oie)vod.

Şi, pentru aceasta, iarăş(i) dăm şi întărim numitului de sus boierului nostru, Dumitraşcu stol(nic), trei vii dntr-acelaş(i) sat, Fiţingheşti, ce ş-au cumpărat el de la

www.dacoromanica.ro

răposatul Lupul biv vel vornicu, de pe ispisocul de cumpărătură ce ni-au arătat de la Moise Moghila v(oie)vod, drept 2 cai buni, care acele vii au fost mai nainte vreme una vie a lui Stroe, alta a Giurgii Gârbovin, şi al triile a lui Mihăilă Zbârce, şi căzuse unul sân Stroi, anume Opre, într-o nevoie, nepotul Giurgii şi nepotul lui Mihăilă, pentru o moarte de om ce au făcut el atunce. Şi s-au sculat atunce acei oameni, Stroe i Giurge i Gârbovin şi Mihăilă Zbârce, de bunăvoie lor, au <dat>[2] acele trei vii nepotului şi ficiorului său, Oprii, şi ş-au plătit capul despre Lupul biv vel vor(ni)cu pentru aceia moarte de om. Drept aceia, să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi tij o vie, ce au cumpărat dintr-acela sat, Fiţingheşti, de la Lupul, sân Mihăilă, nepotul Giurgii, drept ...[3]. Care acel sat, Fiţingheşti, din zilele de demultu au fost driaptă ocenă şi moşie a moşului lui Giurgi, Liescul, şi după aceia au fost vândut de părinţii şi de moşii acelor oameni de sus arătaţ(i), iară acum boieriul nostru, Dumitraşcu stol(nic) n-au lăsat ocina şi moşie lui în mâinile oamenilor streini, şi s-au sculat şi s-au întorsu înnapoi.

Deci de toate acele de sus arătate părţi de moşii, cu vadu de moară şi cu livez(i) i vii, să fie şi de la domnie mea numitului boieriului nostru, Dumitraşcu stolnicul, driaptă ocenă şi moşie i cumpărătură i uricu şi întăritură, cu tot venitul, lui, şi fiilor lui, i nepoţilor, i strănepoţilor, i străstrănepoţilor lui, şi la tot neamul lui ce să va alege mai de aproape, neclintit nici odinioară, în veci.

Iar hotarul tuturor acestor părţi de moşii, cu vii i livez(i) şi cu vaduri de moară din satul Fiţingheşti, să fie după cum scrie mai sus, dar despre alte părţi, pe unde au apucat din veci.

Şi spre aceasta este credinţa domnii mele de sus pomenit, noi Ion[1] Vasilie (voie)vod, şi credinţa preaiubitului fii[4] al nostru, Ioan v(oie)vod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa giupânului Dumitraşcu Şoldanu vel vor(nic) de Ţara de Gios, i Toader Petriciaico vel vor(ni)c de Ţara de Sus, i Gavril hat(man) <şi>[2] pârcălabu de Suceavă, i Pătraşco Ciogole i Costa(n)din Stârce, pârcălabii de Hotin, i Dumitru i Ghine, pârcălabii de Neamţu, i Iordache pârcălab[i] de Roman, i Apostul Catargiu post(elnic), i Grigorie Uréche spăt(ar), i Gheorghie pah(arnic), i Neculai Catargiu vist(iernic), i Toma Cantacozino stol(nic), i Mihail Fortuna comis, şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Dar după viiaţa noastră şi domnie pe cine va alege Dumnezeu a fi domnu în pământul nostru a Moldovei, din fii noştri ori din neamul nostru, sau ori pe cine va alege Dumnezeu aice la ...[3] să nu strice a noastră danie şi întăritură, ce mai ales să întărească fiindcă-i iaste driaptă ocenă şi cumpărătură pe drepţi banii lui.

Şi, pentru mai mare tărie şi întăritură a celor de sus scrise, am poruncit credinciosului boieriului nostru, giupânului Gavrilaş Mateiaş vel log(o)f(ă)t, să scrie şi să spânzure pecete la această carte a domnii mele.

Au scris Grigore Şaidir, în Iaşi, ѧ(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃м҃з <7147/1639> ѧп(рилїе) и҃ <8>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 572 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 84 v. – 85 v., nr. 20.
Copie, de la înc. sec. XIX, după trad.
DJAN Iaşi, Fond Divanul de Apel al Ţării de Jos, dos. 413, f. 19 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/90 (foto., după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 280, nr. 1350 (rez., după copie).

[1] Greşit pentru „Io".

www.dacoromanica.ro

[2] Omis.
[3] Loc alb în copie.
[4] Urmează: „ai domnii mele", tăiat cu aceeaşi cerneală.

91 1639 (7147) aprilie 8, <Iaşi>

7147 <1639> apr(ilie) 8.

Carte domnului Vasâli vodă cuprinzătoare de giudecată urmată între Roşca vor(ni)c de gloată[1] şi Toader calaraş[2], ginerili Scâivi Dabijoaiei, cu cumnatul lor, Neculai, ficiorul Bujoraniţâi, pentru a trie parte din Cândeşti, de la ţânut(ul) Sucevii, şi pentru Brăiţeni, de la ţinut(ul) Fălciiului, pe care Brăiţeni să hotărăşte să-i ţâi Neculai şi maică-sa, Anghelina, iar a trie parte de Cândeşti să-i ţâi t[r]ustrei fraţâi[3].

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 12, f. 101 v., nr. 1.
Rez. dezv. într-o anafora din 1837 februarie 18.
Ibidem, nr. 2, f. 81 r., nr. 1 (rez.).

EDIŢII: *Doc. răzeşeşti*, an. I (1932), p. 51, nr. 4 (rez.).

[1] Cuvântul „gloată", adăugat de altă mână, cu altă cerneală, pe loc lăsat liber.
[2] Aşa în rez.
[3] Urmează în continuare menţ.: „Şi tot într-această carte, la anul 7261 <1753> iuni(e) 7, scrie log(o)f(ă)t(ul) Canta că, găsându-să acest ispisoc la Iorest călugărul, ce ieste din Schiva, s-au luat cu giudecată de la Iorest şi s-au dat Lupului Bujuranul, ce ieste din Anghelina".

92 1639 (7147) aprilie 8, <Mănăstirea Râşca>

† Сѣврѣд<н>[1]їи ермонах Гаигорїе, їгумен de la sv(â)nta mănăstire Râcica, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, noi, tot săborul, anume: popa Paisie, şi popa Andrei, şi popa Ioan, şi popa Arsenie, şi popa Ghedeon şi tot săborul, bătrâni şi tiner(i), cum am vândut o bucată de ocină, din sat, din Cămârzan(i), lui Gligorie Papei, din giumătate de sat, giumătate, ce-au fost de la popa Hilişanul, iar den céialaltă giumătate de sat, iar giumătate şi ...[1] di<n>[1] céia giumătate de sat, ce să pomeni întâi una[2] o au ...[3] Simion ...[3].

<De>[3]ce i-am vândut de bunăvoia noastră, a to<t s>[3]ăborul, denaintea a mulţi <oamen>[3]i buni şi boiar(i): denaintea lui Toderaşco Şoldan, şi denaint<ea lui>[3] Iliiaş Şeptelici, şi Mogâldea, şi Vasilie Dubăvaş, şi Ionaşco Grecul, şi Istratie logofătul ş<i>[3] a mulţi oameni buni şi megiiaşi.

Ca să-i hie ocină şi moşie, în véciu, şi lui şi ficiorilor lui, şi ca să-ş(i) facă uric şi zapis domnescu pre cest zapis al nostru.

De-aiasta scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, ca să s(e) ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ап(рилїе) и <8>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. de la înc. sec. XIX>: Zapisul Papii <şi una mod.>: No. 2. 7147 <1639> apr(ilie) 8.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/136.

Orig., hârtie (25,2 x 22,3 cm), rupt la îndoituri, pecetea mănăstirii Râşca, aplicată în fum, cu legenda: † С(ѣ)тѣ арх(і)ерарха и чѵдотворц(а) Н(и)кол(и)[4], având în câmp icoana Sf. Nicolae.

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 17, p. 247 (rez.); Idem, Arhiva M. Costăchescu, caiet III, p. 2651, nr. 1435 (copie, de M. Costăchescu, după Anaforale, nr. 17).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/92 (foto., după orig.).

---

[1] Şters.

[2] „u" (ѹ), transformat din altă literă.

[3] Rupt.

[4] Sfântul arhiereu şi făcător de minuni Nicolae.

93 1639 (7147) aprilie 8, Iaşi

† Adec(ă) eu, Soltana, şi cu ficiorii miei şi Neculaiu Mogâlde, cu cumnaţii mii, Ionaşco Rusul biv vornic şi Cărăiman pitarul şi Pavăl şi Ghiorghi Ştefan postelnic, cu fraţii miei, mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bun(ă)voie noastră ne-m tocmit şi ne-m împărţit a noastre ocin(e) şi moşii ce am avutu di pre moşul nostru Ion Mogâlde vornic.

Deci, s-au venit giupânesei Soltanei giumătate de satu, de Drăguşeni, şi cu ѵiil(e) din Dealul Comisului, 1 fârtaiu în Horodişt(e), direptu un satu, şi giumătate de Zăvoeni, parte din gios, şi a treia parte de Iurceşti.

Şi s-au venitu lui Neculaiu[1] Mogâlde şi cumnaţilor lui satul Onicenii şi giumătate de Zăvoeni, parte din sus, şi a treia parte de Iurceşti şi o falce de vie în Horodişte.

Şi s-au venitu lui Ghiorghi postelnicul satul Mitcăul şi giumătate de Pogăneşti şi a treia parte de Iurceşti şi o falce de vie în Horodişt(e).

Şi ne-am făcutu la tute trei fraţii zapise între noi pre aceste ocin(e) ce scriu mai sus, iar zapisul cel domnescu şi cel de la boieri, ce ne-u făcutu de înpărţal(ă), am socotitu cu toţi fraţii şi l-am datu pre mâna lui Neculaiu Mogâlde, cându va scorni cineva dintru noi pâr(ă), să aibă a-l scoate.

Aşijder(e), s-au mai găsit trei părţi la ţinutul Bacăului şi le-m împărţitu şi s-au venitu giupânesei Soltanei parte din Mădzănăeşti şi lui Neculai Mogâlde Petrimăneştii şi lui Ghiorghie post(elnic) Alboteştii.

Şi, pre mai mar(e) creidinţe, am iscălit şi ne-m pus şi peceţil(e), să s(e) ştie.

V Мс, лет(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ап(рилїе) и̑ <8>.

† Некѵлаи Мωгълдє, искал <m.p.>[2].

Из, Гиωрги Щефан постелник, искал <m.p.>.

Из, Иωнашко Рѵсѵл бив ворник <m.p.>.

Из, Василїє Кърѵиман, искал <m.p.>.

† Тънас(їе) ворн(ик), искалл <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Drăguşăni şi Zăvoeni 7145 <1637> apr(ilie) 8 <şi>: Netrecut la condică.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Documente, CDXXI/184.
Orig., hârtie (32,2 x 20 cm), difolio, rupt şi lipit la îndoituri, lipsă o treime din f. a doua.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/93 (xero.).

[1] Literele „Nec" scrise peste alte litere.
[2] Urmează o iscălitură greu descifrabilă.

94 1639 (7147) aprilie 9, Iaşi

<† М>[1](и)л(о)стїю Б(ож)їю, мы, Їѡ Василїю[2] воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Знаменито чи<ним>[3], с сим листом н(а)шим, въсѣм кто на нем възрит или чтѹщи[4] его ѕслишит, wж(е) тот истинни н(а)ши слѹги, Шефан кѫпитан и племеници его, Дѹмитрѹ Ѯрѕикъ, и Їѡнашко Тѫмпа, и Кирїак, и Трифан, и Нистор и брат его, Їѡнашко, и Кандакїа, и Ръзван, и Билѣ, и Манѣ, и Григорїе Бъначѣ, и Ѡбрѣжїе Бѹрик, и Хръбор, с(ы)нъ Дръган, и Їѡнашко Попїакѹл, и Макоѳ, и Ѳрнилъ, и Кера и брат его, Гїѡргицъ, и Мърдарїе, и Некита, и Пътрашко, и Апостол, и Стоика, и Добра, и Ѳремїа, и Пѫхнъ и иниѫ племеници иѫ, въси внѹци и прѣѡнѹци Банѹл столничел и Драготъви и Дръгичеви, и Лѹп, и Фътѹл, и Ваинко, и Мошѹл, и Лѹпе Бѹламез, и Ставър, и Моѵила, и Нистор, и Трифан, и Стан Хѹдич, и Микѹл, и Симїѡн, и Грозав, и Миѫъилъ, и Шербан, и Кирик(ъ)[5], и дрѹг Симїѡн, и Дѹма, и дрѹг Шефан, и Добре, и Бадюл, и Їѡн Левѹл, и Личѹл, и Дан, и Чернат, и Самбачил(ъ)[5], и Пепелѣ, и Стънилъ и Марко, жаловали ес[т]ми им и дали и потверьдили ес[т]ми wт нас, ѹ н(а)шеи Земли Мѡлдавскои, иѫ правии wтни(и)ни и дѣдн(и)ни, wт иѫ правиѫ и питомиѫ нарѣденїѫ, что имали дѣдове иѫ више писаниѫ wт Стараго Алеѯандра воевода и wт Ѥнкѹл воевода, село на имѣ Синещии и Дѹмбръвица, что сѹт м<е>[6]ждо Сирѣтовем<и>[5], ѹ в(о)лост<ѹ>[5] Текѹчскомѹ, и съ брѹдове за млин ѹ рѣцѣ Сирецел и ѹ поток Димачѣ и съ пором через рѣцѣ Великомѹ Сирѣтѣ. Тѣ<м>[6] ради, како да ест им правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни[7] и ѹрик и потверьжденїе, съ въсѣм доходом.

И ѹ том, тиже дăем и потверьждăем самомѹ слѹѕи н(а)шемѹ, Шефан кѫпитан, един ниѳ ѹ чело, wт Дѹмбръвицъ, съ вес приход томѹ ниѳ(ѹ)[5], wт въсѣми[8] полѣнами [иѫ] и wт вес мѣсто, како изберет сѣ съ правдом, что wн себѣ кѹпил wт Дїнка и wт брат его, Ницѹл, с(ы)н(о)ве Палкъѹ, внѹци Їѡн Левѹл, ради десѧт ѹгарскиѫ.

И тиже потверьждăем пакиже слѹѕи н(а)шемѹ, Шефан кѫпитан, тиж(е) дрѹгїи ниѳ ѹ чело, wт Дѹмбръвицъ, что wн себѣ кѹпил wт Кнѣжѣ, дѫща Гѹцѣ, внѹка Їон Левѹл, ради десѧт ѹгарскиѫ.

И тиже потверьждăем пакиже слѹѕи н(а)шемѹ, Шефан кѫпитан, пол ниѳ ѹ чело, тиже дрѹгїи ниѳ ѹ чело, wт Дѹмбръвицъ, что wн себѣ кѹпил wт Ѧнгїел, сынъ Фетѣ, внѹк Їѡн, радї пет ѹгарскиѫ.

www.dacoromanica.ro

И ѳ том, тиже даем и потврьждаем самомѹ сл҃ѣзи н(а)шемѹ, Хрѣборови быв скѹтар, два ниви ѳ чело, тиже ѳ Дѣмбрѣвицѣ, что wн себѣ кѹпил wт Єремїѧ, с(ы)нь Болѣ ѳшѣр, внѹк Банѹл столничел, ради два десѧт ѳгарскиχ.

Того ради, тое прѣд реченно село, Синещии и Дѣмбрѣвица, како да ест им вѣсѣм и wт г(о)сп(о)дстве(а) ми правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни и ѳрик и потврьжденїе, имь, и дѣтим им, и wначатом[9] и прѣwначатом[9], и прѣшоратом и вѣсѣмѹ родѹ иχ, кто сѣ им изберет ближнѣишїи сродник, съ вѣсѣм доходом, непорѣшенно им николиже, на вѣки вѣчнїи.

Ѧ хотар томѹ прѣд реченномѹ село, Синещии и Дѣмбрѣвица, да ест им wкоже из вѣка дрьжали, wт Бѫрлѣвицѣ и wт млин Кръчѹн Чолшкъ даж(е) до Сирецел Мѹнтѣнскои и подли хотар Димъчѣним, Нижнда Крѹчишата, и Колда Маминнежи, и Портишара, и wт вишнїи подли хотар село Сасѹл нижнїи и по где хотарил Костин постелник съ Ѹмбрърещ(и), даже до млин Ѡпреви, ѳ Димач, и даже до глав Полѣнови Сасѹлови нижнїи, и ѳдарит ѳ глав Полѣневи Видреи вишнїи, и на брѣг Стоенѣсеви[10] вишнїи, даже до Сирецел, ѳ брѹд Содреви, а wт къ иниχ сторони, по своими старами хотари, по кѹда из вѣка wживали.

Ѧ на то ест вѣ<ра>[3] н(а)ше г(о)сп(о)дства више писаннаго, мы, Їw Василїе воевода, и прѣвъзлѹбленнаго с(ы)на г(о)сп(о)дстве(а) ми, Їwан воевода, и вѣра болѧр н(а)шиχ: вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Долнѣи Земли, и вѣра пана Тодер Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земли, и вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сѹчавски, и вѣра пана Пътрашко Чоголѣ и Костантин Стърчѣ, пъркълабове Хотински, и вѣра пана Дѣмитрѹ и Гинѣ, пъркълабове Немецкиχ, и вѣра пана Юргаки пъркълаб Романски, и вѣра пана Ѧпостол Катарцивл постелника, и вѣра пана Ѹрѣке спътарѣ, и вѣра пана Гїwргїе чашника, и вѣра пана Никола вистѣрника, и вѣра пана Тома Катакозино столника, и вѣра пана Михаил Фѹртѹна комиса и вѣра вѣсѣχ болѣр н(а)шиχ, великиχ и малиχ.

Ѧ по н(а)шим животѣ и г(о)сп(о)дствованїе, кто Б(ог)ь изберет wт дѣт(и)[5] н(а)шиχ или wт н(а)шего родѹ или пак бѹд(ь)[5] кого Б(ог)ь изберет быти г(о)сп(о)дарь ѳ н(а)шеи Земли Молдавскои, тот бы елѹ не порѣшил н(а)ше даннїе и потврьжденїе, нж але би им дал(и)[5] и ѳкрѣпил(и)[5], по что ест им правї wтн(и)ни и дѣдн(и)ни.

Ѧ наи бѣлше крѧпост и потврьжденїе тым вѣсим више писаним, велѣли ес[т]ми н(а)шемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣринѹ, панѹ Гаврилашѹ великомѹ логофетѹ, писати и н(а)ше печат привѣсити къ семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Григорїе Шандир, ѳ Їсоχ, в(ъ) л(ѣ)то ϧзр҃мз, м(ѣ)с(ѧ)ца април(їа), к҃ѳ д(ь)ни.

Иw Василие вwевwда <m.p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor

www.dacoromanica.ro

auzi[11] citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre, Ştefan căpitan şi rudele lui, Dumitru Urdzică, şi Ionaşco Tâmpa, şi Chiriiac, şi Trifan, şi Nistor şi fratele lui, Ionaşco, şi Candachiia, şi Răzvan, şi Bilea, şi Manea, şi Grigorie Bănacea, şi Obrejie Buric, şi Hârbor, fiul lui Drăgan, şi Ionaşco Popiiacul, şi Iacob, şi Ernilă, şi Chera şi fratele lui, Ghiorghiţă, şi Mărdarie, şi Nechita, şi Pătraşco, şi Apostol, şi Stoica, şi Dobra, şi Eremiia, şi Pâhnă şi alte rude ale lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Baicul stolnicel şi ai lui Dragotă şi ai lui Drăghici, şi Lup, şi Fătul, şi Vlaico, şi Moşul, şi Lupe Bulmez, şi Stavăr, şi Movila, şi Nistor, şi Trifan, şi Stan Hudic(i), şi Micul, şi Simion, şi Grozav, şi Mihăilă, şi Şerban, şi Chiric(ă), şi alt Simion, şi Duma, şi alt Ştefan, şi Dobre, şi Badiul, şi Ion Leul, şi Liciul, şi Dan, şi Cernat şi Sambacil(ă), şi Pepelea, şi Stănilă şi Marco, i-am miluit şi le-am dat şi le-am întări de la noi, în ţara noastră, Moldova, dreptele lor ocine şi dedine, din dreptele şi propriile lor direse, ce au avut bunicii lor mai sus scrişi, de la Alexandru voievod cel Bătrân şi de la Iancul voievod, satul anume Sineştii şi Dumbrăviţa, care sînt între Sireturi, în ţinutul Tecuci, şi cu vaduri de moară la râul Sireţel şi la pârâul Dimaci şi cu pod umblător peste râul Siretul Mare. Pentru aceea să le fie lor drepte ocine, şi dedine, şi uric, şi întărire cu tot venitul.

Şi întru aceea, de asemenea dăm şi întărim numai slugii noastre, Ştefan căpitan, un pământ în frunte, din Dumbrăviţa, cu tot venitul acestui pământ, din toate poienile [lor] şi din tot locul, cât se va alege cu dreptate, pe care el şi l-a cumpărat de la Diicu şi de la fratele lui, Niţul, fiii lui Palcău, nepoţii lui Ion Leul, pentru zece ughi.

Şi, de asemenea, întărim tot slugii noastre, Ştefan căpitan, iarăşi alt pământ în frunte, din Dumbrăviţa, pe care şi l-a cumpărat de la Cneajea, fiica lui Guţea, nepoata lui Ion Leul, pentru zece ughi.

Şi, de asemenea, întărim slugii noastre, Ştefan căpitan, jumătate de pământ în frunte, tot din Dumbrăviţa, pe care şi l-a cumpărat de la Anghiel, fiul lui Fetea, nepotul lui Ion, pentru cinci ughi.

Şi întru aceea, de asemenea, dăm şi întărim numai slugii noastre, lui Hârbor fost scutar, două pământuri în frunte, tot în Dumbrăviţa, pe care şi le-a cumpărat de la Eremiia, fiul lui Bolea uşer, nepotul lui Banul stolnicel, pentru douăzeci de ughi.

Pentru aceea, acest înainte-zis sat, Sineştii şi Dumbrăviţa, să le fie lor tuturor şi de la domnia mea drepte ocine şi dedine şi uric şi întărire lor, şi copiillor lor, şi nepoţilor[11], şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li se va alege rudă mai apropiată, cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai înainte-zis sat, Sineştii şi Dumbrăviţa, să le fie cum au stăpânit din veac, de la Bârlăviţă şi de la moara lui Crăciun Cioaşcă până la Sireţelul Muntean şi pe lângă hotarul Dimăcenilor, Crucişata de Jos, şi Coada Maminejii, şi Portişoara, şi din sus pe lângă hotarul de jos al satului Sasul şi pe unde a hotărât Costin postelnic cu Umbrăreştii, până la moara lui Oprea, la Dimac(i), şi până la capătul de jos al Poienii Sasului, şi loveşte în capătul de sus al Poienii Vidrei, şi la malul de sus al Stoenesei[11], până la Sireţel, la vadul lui Soare, şi dinspre alte părţi, pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise noi, Io Vasilie voievod, şi a preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Pătraşco Ciogolea şi Costantin Stârcea, pârcălabi de Hotin,

www.dacoromanica.ro

şi credinţa panului Dumitru şi Ghinea, pârcălabi de Neamţ, şi credinţa panului Iurgachi pârcălab de Roman, şi credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, şi credinţa panului Ureche spătar, şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Nicola vistiernic, şi credinţa panului Toma Catacozino stolnic, şi credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine îl va alege Dumnezeu dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, căci le sunt drepte ocine şi dedine.

Şi, pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, pan Gavrilaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Grigorie Şaidir, la Iaşi, în anul 7147 <1639>, luna april(ie), 9 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

<Pe verso, două ins. cont.>: Ţinut(ul) Tecuci <şi>: Sineşti – Dumbrăviţa, 7147 <1639> april(ie) 9.

DANIC Bucureşti, Peceţi, nr. 207.

Orig.. pergament (67 x 39 cm), pecete mare atârnată (şnur de mătase albastru, roşu şi alb), cu legenda: † Печат(ѣ)[12] Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю[13] м(и)л(о)стию[14], г(о)сп(о)дар[15] Землї Молдавскої[16]. Б(ъ) л(ѣ)т(о)[17] зр҃мѳ <7142/1634>.

Idem. Ms. nr. 524 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 8 r. – 9 r. (trad. de la înc. secolului al XIX-lea).

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXXIX, p. 1 120–1 122, nr. 4 (trad., din 1818. în Condica Mitropoliei Moldovei): idem, Arh. M. Costăchescu. caiet II. p. 1 100–1 104, nr. 491 (copie. de M. Costăchescu. după trad. de la DJAN Iaşi).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/94 (foto.).

EDIŢII: Stoide, *Căpitanul Ştefan*. p. 206–208. nr. 3 (trad.. de la DJAN Iaşi); Solomon – Stoide. *Doc. Tecucene*, II. p. 13–15, nr. IX (aceeaşi trad.); *Catalog*, II, p. 280–281, nr. 1352 (rez., cu descr. peceţii şi cu transcr. legendei).

---

[1] Loc alb în orig.. lăsat pentru a fi completat cu chinovar.

[2] Greşit. pentru Василїе (..Vasilie").

[3] Omis.

[4] Greşit, pentru чтѣчи.

[5] După ultima consoană. scrisă în rând, paeroc.

[6] Pătat cu cerneală.

[7] Al doilea л, transformat dintr-un ѣ.

[8] Grupul въсѣ. scris peste alte litere.

[9] Aşa în orig.

[10] ѣ scris peste и.

[11] V. nota de la textul slav.

[12] ч şi л. în ligatură.

[13] л (de la воєвода) şi в. în ligatură.

[14] м şi и. ca şi т şi и. în ligatură.

[15] д şi р. în ligatură.

www.dacoromanica.ro

[16] ѧ şi ѣ. în ligatură.

[17] ѧ şi т. în ligătură.

95 1639 (7147) aprilie 9, Dumbrăviţa

†Adecă eu, Horâbor din Dumbrăviţ(a), şi Dumitru Urdzică chihaîa o<t>[1] tam, şi Ionaşco Tâmpa o<t>[1] tam, şi Postache o<t>[1] tam, şi Dumitru vătav o<t>[1] tam, şi Îndreiu o<t>[1] tam, şi Horâbor cel mic o<t>[1] tam, şi <I>[1]onaşco Hrincescul o<t>[1] tam, şi Dumitraşco Căpăţin(ă) o<t>[1] tam, şi Răchitan ot tam, şi Ionaşco Popiiacul tij, şi Postolache tij şi Ghiorghie tij scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoar(e) a noastră cum au venit înnaintea noastră Stoica cu soru-sa, Antimiia Negâlcioae, şi cu o fată a ei, cu Stanca, şi cu altă fată a ei, cu Măriia, de nime nevoiţi, nici împresuraţi, ce de a lor bunăvoie, au vândut dumisal(e), lui Ştefan căpitanul din Dumbrăviţa, a lor dreaptă moşie, trei pămân[n]turi din frunte, cu tot venitul, cât să va alége, şi cu vad de moar(ă) în apa Sireţelului şi în Dimaci.

Deci, dumnealui, Ştefan căpitanul le-au plătit deplin, anume trei boi[i] de negoţ, boul câte optu[2] galbini, şi cu altă cheltuial(ă) au împlut treizăci de galbini.

Drept a[a]céia, ca să-i hie lui dreaptă ocină <şi mo>[3]şie, şi feciorilor săi, şi nep<oţ>[3]ilor şi strănepoţilor şi a toat(ă) săminţiia lui.

Iar cine să va ispiti a mai purta vreo gâlceavă pentru aceasta, veri hie cine din săminţiia Stoicăi şi a surori-sa, ai Negâlcioae, să fie treclét şi proclét şi anatima şi afurisit de cei trei sute şi 18 O(te)ţi ce sîntu [în] v\ Neci6 şi ca Iuda şi ca trecletul Ariia.

Şi această tocmal(ă) s-au făcut în casa lui Postolache, în Dumbrăviţ(a), şi acolea s-au băut şi aldămaşul.

Aceasta scriem şi mărturisim.

Şi pre mai mar(e) credinţă, ne-am pus şi peceţil(e), ca să s(e) ştie.

Пис v Домбрѣвиц(а), в(ѣ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃мз <7147/1639>, **април(іе)** ҃ѳ̃ <9>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Dumbrăviţa. 7147 <1639> april(ie) 9.

DANIC Bucureşti. Mitropolia Moldovei, VIII/5.

Orig.. hârtie (30 x 20.5 cm). difolio. filigran. şase peceţi inelare în fum. lipsă 1/3 din f. a doua.

Idem. Ms. nr. 524 (Condica Mitropoliei Moldovei). f. 9 v. – 10 r. (copie). şi f. 37 r. (rez.): ibidem, Mitropolia Moldovei. VIII/45. nr. 1 (rez. fără dată de zi). şi VIII/31. nr. 1 (rez., numai cu văleatul).

DJAN Iaşi. Documente. CCCXXXIX. p. 1123 (copie. în Condica Mitropoliei); ibidem. XCVIII. p. 1123 (menţ.).

Inst. de Ist. ..A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/95 (xero.. după orig.).

EDIŢII: Stoide. *Căpitanul Ştefan*. p. 205–206 (menţ.. de la DJAN Iaşi); *Catalog*. II. p. 280. nr. 1351 (rez.. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Litera „o" (ѡ). transformată din „т" (т).

[3] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† М(и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Ив Василїе воевода[1], г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Знаменито чинним с сим листом нашим, въсѣм кто на нем възрит или чтѣчїи его ѕслышит, ѡж(е) тот истиннїи слѣга наш, Ѩндреи Пантос, жаловали есмы его ѡсобною нашею м(и)л(о)стїи и дали и потвръдили есмы емѣ, ѡт нас, ѕ нашею земли, Молдавскои, его правою ѡтн(и)нѣ и выкѣпленїе, село на имѣ Шипенцїи, что ѕ в(о)лост Дороҳоюскомѣ, на рѣцѣ Прѣтѣ, ѡт его правїи и питомїи нарѣденїе и исписок что ѡн имал за викѣпленїе на того село, ѡт самаго г(оспо)дств(а) ми, что тот село, Шипенцїи, выш(е) писан, ѡн себе кѣпил ѡт Симиѡн Голъи и ѡт жителница его, Марика, и ѡт с(ы)н(о)ве его, Гевргїе, и Ѩндроник, и Шефан, и Кр(ъ)стѣ, и дѫщи иҳ, Мика и Гаѳона, радї четири ста левкови бытиҳ. Въ тот село, Шипенцїи, ѡни продали свои права ѡтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ и свои права выкѣпленїе, что имал Симиѡн Голъи кѣпежно ѡт племеникове его, Ѳдокїм, дъщи Некифор Фарѡн(а) и ѡт внѣци еи, Сансон и Бѣтѣчѣ, и ѡт Тодер и Ивнашко и Мъриквца, с(ы)н(о)ве поп Канѣръ, и тиж(е) ѡт Тофана, дъщи Таистръ, и ѡт с(ы)н(о)ве еи и ѡт ѡночатове еи, с(ы)н(о)ве Ѹрсѣл Таистрѣщъ.

Тѣм ради, тот село выш(е) писан, Шипенцїи, что ест на рѣцѣ Прѣтѣ, да ест слѣга нашемѣ выш(е) писан, Ѩндреи Пантос, и ѡт нас права ѡтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ и викѣпленїе и ѳрик и потвръжденїе съ въсѣм доҳодом, емѣ, и дѣтим его, и ѡночатом, и прѣѡночатом, и праѡратом и въсемѣ родом его, кто с(ѣ) изберет наиближнїи, непорѣшенно им николиж(е), на вѣки.

Ѧ ҳотар томѣ выш(е) писанномѣ село, <на>[2] имѣ Шипенцїи, да ест ѡт ѕсиҳ сторони по своими старами ҳотари, по кѣда из вѣка ѡживали.

Ѧ на то ест вѣра нашего г(ос)п(о)дства выш(е) писаннаго, мы, Ив Василїе воевода[3], и вѣра прѣвъзлѣбленаго с(ы)на г(ос)п(о)дств(а) ми, Иван воевода[4], и вѣра бояр нашиҳ: вѣра[5] п(а)на Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Тодер Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетман и пръкълаб Сѣчавскои, вѣра п(а)на Пътрашко Чоголѣ и Костантин Стръчѣ, пръкълабове Хотинскаго, вѣра п(а)на ...[6] пръкълаба Немецкиҳ, вѣра п(а)на Дѣмитрѣ пръкълаба Романскои, вѣра п(а)на Глигорїе Ѹрѣке спътарь, вѣра п(а)на Некѣла Катарциѳл вистѣрника, вѣра п(а)на Ѧпостол Катарциѳл постелника, вѣра п(а)на Гевргїе чашника, вѣра п(а)на Тома столника, вѣра п(а)на Фѣртѣна комиса и[7] вѣра въсѣҳ болѣри нашиҳ молдавскиҳ, великими и малемы.

Ѧ[8] по нашим животе и г(ос)п(о)дствованїе, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)рь ѡт дѣтиҳ нашиҳ или ѡт нашего роди, или пак бъд(ь) ког(о) Г(оспод)ь Б(ог)ъ[9] изберет г(о)сп(о)д(а)рь бы<ти>[2] нашеи Земли Молдавскои, тот бы не порѣшил нашего ѕстроенїе, нъ ал(е) би дал и ѕкрѣпил емѣ, за что ест емѣ право за викѣпленїе, на своиҳ правїи и питомиҳ п(и)н(ѣ)зи.

www.dacoromanica.ro

и[8], на болшеи крѣпост(ь) и потвръжденїе томѹ въсемѹ выш(е) писанномѹ, велѣли есмы нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрин(ѹ), пан[9]ѹ[10] Гаврилаш Мътеѹш великомѹ логофет, писати и нашею печат(ь) привезати къ семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал[10], ѕ[11] Мсоχ, Ивнашко[7] Мънжѣ, в(ъ) л(ѣ)то ϡзр҃мз, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(риліе), і̑ д(ь)ни.

Ив Василие вшевѡда <m.p.>.

Гаврил Мътеѹш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevărată slugă a noastră, Andrei Plantos, am miluit-o cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi i-am întărit de la noi, în ţara noastră, Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, satul anume Şipenţii, care este în ţinutul Dorohoi, pe râul Prut, din dreptele şi propriile lui drese şi din ispisocul de cumpărătură pe care el l-a avut pentru acel sat, de la însămi domnia mea, care acel sat mai sus scris, Şipenţii, el şi l-a cumpărat de la Simion Golăi şi de la soţia lui, Marica, şi de la fiii lui, Gheorghie, şi Andronic, şi Ştefan, şi Cârstea, şi fiicele lor, Mica şi Gaftona, pentru patru sute de lei bătuţi. În acest sat, Şipenţii, ei au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi dreapta lor cumpărătură pe care a avut-o Simion Golăi cumpărătură de la rudele sale, Odochiia, fiica lui Nechifor Faraon, şi de la nepoţii ei, Sanson şi Butucea, şi de la Toader şi Ionaşco şi Măricuţa, fiii popii Canură, şi, de asemenea, de la Tofana, fiica lui Taistră, şi de la fiii ei şi de la nepoţii ei, fiii lui Ursul Tăistruţă.

Pentru aceea, acest sat mai sus scris, Şipenţii, care este pe râul Prut, să-i fie slugii noastre mai sus scrise, Andrei Plantos, şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric şi întăritură, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, care se va mai alege mai aprope, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, anume Şipenţii, să fie din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Pătraşco Ciogolea şi Costantin Stârcea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului ...[6] pârcălab de Neamţ, credinţa panului Dumitru pârcălab de Roman, credinţa panului Gligorie Ureche spătar, credinţa panului Necula Catargiul vistiernic, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că-i este dreaptă cumpărătură, pe banii săi drepţi şi proprii.

www.dacoromanica.ro

Şi, pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Gavrilaş Măteiaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iaşi, Ionaşco Mânjea, în anul 7147 <1639>, luna aprilie, 10 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

Gavril Mătiaş mare logofăt <m.p.>.

<Pe verso>: iscălitura lui Gavrilaş Măteiaş logofăt; <o altă îns. cont.>: **Над Шипинци**; <una ulterioară>: la Dorohoiu 7147 <1639>; <şi una grecească>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), LXVI/78.
Orig., pergament (59,8 x 35 cm.), pecete atârnată, căzută.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/96 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *Studii şi doc.*, IV, p. CCIII, nr. 2 (menţ. după orig.)

---

[1] Până aici, scris în chinovar.

[2] Omis.

[3] De la мы până la воєводд, scris în chinovar.

[4] Ишдн воєводд, scris în chinovar.

[5] ѣ, aici şi în continuare, scris în chinovar.

[6] Loc alb în orig.

[7] и, în chinovar.

[8] д, în chinovar.

[9] Г(оспод)ъ Б(ог)ъ, în chinovar.

[10] п, în chinovar.

[11] ѳ, în chinovar.

[12] в(ъ) л(ѣ)то şi м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїе), în chinovar.

97 1639 (7147) aprilie 10, Iaşi

† Се ѳбо мы, Гаврилаш Мътїш вел логоф(е)т, и Дѳмитрашко Шолдан вел дворник wт Долнѣи Земли, и Тодер Петричайко вел дворник wт Вишнѣи Земли, и Гаврил хетман и пръкълаб Сѣчавскомv, и Глигорїе Хрѣке вел спътар, и Георгїе вел чашник, и Тома вел столник, и Дѳмитрашко Ерали вел ключар, и Грама вел житничар, и Вас(и)лїе Баньvл вел меделничар, и Фvртѳна вел комис, и Єнакїи вел питар, и Гевргїе Рошкд вистѣриик, и Пътрашко Чоголѣ пръкълаб Хотинскїи, и Стрътѳлат сѣлжар, и Каракаш житничар, и Нѣнvл дворник, и Гевргїе Моцок дворник, и Вас(и)лїе Рошка дворник, и Костантин, двориц(и) глотнїи, и иниx болѣри wт двор г(ос)п(о)д(и)нv его <милостию>[1]. Пишем и сведѣтелствоим ис сим листом нашем како прїиде прѣд въсѣми нами Аврдам wт Лѳкъчѣи(и), съ с(ы)инvве его, Кр(ъ)стїан и Тодерашко, с(ы)и(о)бе [и] Ангелинн, виѳци Єрини, прѣшиѳци Бърлъдѣнvл бив логоф(е)т, прѣпрѣшиѳци Аврдама бив постелник, по

www.dacoromanica.ro

ихъ доброи боли, иеким непоиѵжденииїи, а не приселованииихъ, и продали своихъ правїи шти(и)ив и дѣди(и)ив и кѹпежио, въсихъ части им, что имают шт село Хеицещи, иа Сирѣтѣ, что ѹ волост Сѹчавскомѵ, съ брѵа за млиии иа рѣцѣ Сирѣтѣ, седми жирѣбїи, что бил(а) дѣди(и)ив дѣдѵ им, Аврамъ постелиик, и седми жирѣбїи шт тогож(е) село, что бил(о) кѹпежио дѣдѵ им, Аврамъ постелиик, шт брат его, Данчюл, за двѣ ста талер(и) сребрииихъ, и три жирѣбїи шт тогож(е) село, что било кѹчпежио пакиж(е) дѣд(ѵ) ими Бърлъдѣиѵл логоф(е)т, шт Некифор, ѡ(тъ)цъ Дръгълиии, рад(ї) сто талер(и) сребрииихъ, и три жирѣбїи шт тогож(е) село, шт вишиїи кѵт, что кѹпил пакиж(е) дѣд им Брълъдѣиѵл логоф(е)т шт Лола и шт брат еи, Ѡиѹл, рад(ї) сто талер(и) сребрииихъ, и едиа жирѣбїе, что кѹпил Брълъдѣиѵл логоф(е)т шт Мирои, с(ы)инъ Некифор, брат Дръгълииїи, за три десѣт талер(и) сребрииихъ, и едиа жирѣбїе, что кѹпил молшѣ ихъ, Ѳреиа, шт Лѹпѵл дїак, шиѵк Дръгълииїи, за три десѧт талер(и) сребр(и)иихъ, и тиж(е) дрѹгїи жирѣбїи шт тог(о) село, шт Хеицещ(и), въсихъ жирѣбїи коликихъ имал Пилат бив ключар съ жителиица его, Ѯзаиа, едиа жирѣбїе било даиїе и милованїе Пилатови ключар(ѹ) шт Стефан воевод Томшѣ, съ мѣстѹ за домове ѹ вишиѣа част(ь), а едиа жирѣбїе било кѹпежио Пилатови шт Кр(ъ)стиил, аъща Ѡдокїи попадїи, шт иижиа част(ь), и два домове съ жирѣбїе, шт тогѵ село, что било им дѣди(и)ив, а едиа часть било им кѹпежио шт Грѣка, аъща Дръгълиии, сестра Ѯзаии, которая част(ь) держал Гава, и два жирѣбїи, съ домове, шт тогож(е) село, шт вишиѣа част(ь), что тих кѹпил Пилат съ жителиица его, Ѯзаиа, шт Косте Бъчок двориик. Сих жирѣбїи въсих кѹпил собн шт Пилат ключар и шт жителиица ег(о), Ѯзаиа, за двѣ ста и пет(ь) десѧт талер(и) сребрииих.

А и(ы)иѣ, въсих продали тих виш(е) речениих жирѣбїи шт село Хъицещи г(о)сп(о)д(и)ив иашемѹ, Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои, рад(ї) четири ста леи битих, и едиа жирѣбїе, тиж(е) шт тогож(е) село, шт Хъицещ(и), что искѹпил Аврамъ шт Юрга шт Сѹчав(ъ), а емѹ било кѹпежио шт Лѹпѵл Пахѵлчѣ.

И заплатил величиствїм г(ос)п(о)дства си, г(о)сп(о)д(и)инъ иаш, Иѡ Вас(и)лїе воевода, тих въсих виш(е) писаниих п(и)и(ѣ)ѕи, четири ста леи битих, ѹ рѵк(и) Аврамъ и с(ы)иове его, Кр(ъ)стїши и Тодерашко, шт прѣд въсѣми ими.

Ииож(е) ми, ѡко ѹвидѣхом доброволиою токмеж и плъиож(е) платѹ, а ми сътворихом сїм иаш(е) сведѣтелство, бити за ѹвѣриости.

И, иа вѣлшїи крѣпостї и потвръжденїе, поставили есми и иаше печати и съ иаше ръки подписахом съ семѹ истеииомѹ записом ашим.

И аз, Борълѣиѵл, писал сес запис, да с(ѣ) знает.

Пис ѵ Їѡс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃мз ап(риліе), і҃ д(ь)ии.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

Шолдан вел двориик m.p.; <sig.>.

www.dacoromanica.ro

Аз, Петричаико вел дворник <m.p.>.

Гаврил хетман <m.p.>.

Некъла вел вист(ѣрник), искал m.p.

Гиѡргїе вел пахарник <m.p.>.

Аз, Дъмитрашко Мрали вел кавчар <m.p.>.

Аз, Тома постелник вел столник, искал m.p.

Аз, Юргакїе вив вист(ѣрник), искал <m.p.>.

Аз, Василїе Банѹл вел мед(елничар) <m.p.>.

Аз, Пътрашко Чоголѣ вив лог(о)ф(е)т, искал m.p.

Грама житничар <m.p.>.

Гєѡргїе Рошка вист(ѣрник) <m.p.>.

Φουρτουνας κωμυσος <m.p.; sig.>.

† Каракаш житничар, искал <m.p.>.

Аз, Нѣнюл двѡрник, искаах <m.p.; sig.>.

Аз, Иримиа Венкулец дворник, исках m.p.; <sig.>.

Аз, Василїе Рошка дворник m.p.

† Костантин <m.p.; sig.>.

Аз, Гиѡрги Моцок дворник, искал m.p.; <sig.>.

† Iată dar noi, Gavrilaş Mătiaş mare logofăt, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Gligorie Ureche mare spătar, şi Gheorghie mare ceaşnic, şi Toma mare stolnic, şi Dumitraşco Erali mare clucer, şi Grama mare jitnicer, şi Vasilie Banul mare medelnicer, şi Furtuna mare comis, şi Enachie mare pitar, şi Gheorghie Roşca vistiernic, şi Pătraşco Ciogolea pârcălab de Hotin, şi Strătulat sulger, şi Caracaş jitnicer, şi Neniul vornic, şi Gheorghie Moţoc vornic, şi Vasilie Roşca vornic, şi Costantin vornic de gloată şi alţi boieri de la curtea <milostivirii>[1] sale, domnul. Scriem şi mărturisim, cu această carte a noastră, că a venit înaintea noastră, a tuturora, Avraam din Lucăceni, cu fiii săi, Cârstian şi Toderaşco, fiii Anghelinii, nepoţii Erinii, strănepoţii lui Bârlădeanul fost logofăt, răstrănepoţii lui Avraam fost postelnic, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, toate părţile lor pe care le au în satul Henţeşti, pe Siret, care este în ţinutul Sucevei, cu vad de moară pe râul Siret, şapte jirebii, care a fost dedina bunicului lor, Avraam postelnic, şi şapte jirebii din acelaşi sat, care au fost cumpărătură bunicului lor, Avraam postelnic, de la fratele său, Danciul, pentru două sute de taleri de argint, şi trei jirebii din acelaşi sat, care au fost cumpărătură, iarăşi a bunicului lor, Bârlădeanul logofăt, de la Nechifor, tatăl Drăgălinei, pentru o sută de taleri de argint, şi trei jirebii din acelaşi sat, din cutul de sus, pe care le-a cumpărat iarăşi bunicul lor, Bârlădeanul logofăt, de la Lola şi de la fratele ei, Onul, pentru o sută de taleri de argint, şi o jirebie, pe care a cumpărat-o Bârlădeanul logofăt de la Miron, fiul lui Nechifor, fratele Drăgălinei, pentru treizeci de taleri de argint, şi o jirebie, pe care a cumpărat-o bunica lor, Erena, de la Lupul diac, nepotul Drăgălinei, pentru treizeci de taleri de argint, şi de asemenea alte jirebii din acel

www.dacoromanica.ro

sat, din Henţeşti, toate jirebiile câte le-a avut Pilat fost clucer cu soţia sa, Axana: o jirebie i-a fost danie şi miluire lui Pilat clucer de la Ştefan Tomşa voievod, cu loc de case în partea de sus, iar o jirebie i-a fost cumpărătură lui Pilat, de la Cârstina, fiica Odochiei preoteasa, din altă parte, şi două case cu jirebie, din acel sat, care i-au fost dedină, iar o parte i-a fost cumpărătură, de la Greaca, fiica Drăgălinei, sora Axanei, pe care parte a stăpânit-o Gava, şi două jirebii, cu case, din acelaşi sat, din partea de sus, pe care le-a cumpărat Pilat cu soţia sa, Axana, de la Coste Băcioc vornic. Toate aceste jirebii au fost cumpărate de la Pilat clucer şi de la soţia sa, Axana, pentru două sute şi cincizeci de taleri de argint.

Iar acum, au vândut toate acele mai sus zise jirebii din satul Hănţeşti domnului nostru, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, pentru patru sute de lei bătuţi, şi o jirebie de asemenea din acel sat, din Hănţeşti, pe care a răscumpărat-o Avraam de la Iorga din Suceava, iar lui i-a fost cumpărătură de la Lupul Pahulcea.

Şi a plătit măriia sa, domnul nostru, Io Vasilie voievod, toţi acei bani mai sus scrişi, patru sute de lei bătuţi, în mâinile lui Avraam şi ale fiilor săi, Cârstiian şi Toderaşco, dinaintea noastră a tuturora.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi noi am făcut această mărturie a noastră, să fie pentru credinţă.

Şi, pentru mai mare putere şi întărire, ne-am pus şi peceţile şi am iscălit cu mâinile noastre acest adevărat zapis al nostru.

Şi eu, Borâleanul, am scris acest zapis, să se ştie.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> aprilie, 10 zile.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

Şoldan mare vornic, am iscălit m.p.; <sig.>.

Eu, Petricéico mare vornic <m.p.>.

Gavril hatman <m.p.; sig.>.

Necula mare vist(iernic), am iscălit m.p.; <sig.>.

Ghiorghie mare paharnic <m.p.; sig.>.

Eu, Dumitraşco Iarali mare clucer <m.p.; sig.>.

Eu, Toma postelnic mare stolnic, am iscălit m.p.; <sig.>.

Eu, Iordachie fost vist(iernic), am iscălit <m.p.>.

Eu, Vasilie Banul mare med(elnicer) <m.p.; sig.>.

Eu, Pătraşco Ciogolea fost log(ofăt), am iscălit m.p.; <sig.>.

Grama jitnicer <m.p.>.

Gheorghie Roşca vist(iernic) <m.p.; sig.>.

Fortuna comis <m.p.; sig.>.

† Caracaş jitnicer, am iscălit <m.p.>.

Eu, Neaniul vornic, am iscălit <m.p.; sig.>.

Eu, Irimia Vânculeţ vornic, am iscălit m.p. <sig.>.

Eu, Vasilie Roşca vornic m.p.; <sig.>.

† Costantin <m.p.; sig.>.

Eu, Ghiorghi Moţoc vornic, am iscălit <m.p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, A.N., CI/12.

Orig., hârtie (42,5 x 28 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi pătat, cincisprezece peceţi inelare în tuş. Cu o trad. din 1820 noiembrie 30, de Vasile Zotov tălmaci.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/97 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 281, nr. 1353 (rez.).

---

[1] Omis.

98 1639 (7147) aprilie 11, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд вѣсими наши(ми) мwлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)л(е)биц(и) нашем(и), <е>[1]гѣменѡ и съ весь събор wт с(вѣ)таа м(о)и(а)стир Бесъреканн и ѡказовали прѣд нами єдин запис за свѣд(а)телство wт болѣрии наш вѣриомѵ, Василїе Баиѵл вел меделничар, и wт нинин люди добри, на имѣ: Бартик, и Юрашко, и Кръчюи, и Пътрашко wт Саскѣт, и Симиwи, с(ь)инъ Примїа wт Кѣкова, и Василїе wт Дръгѡшѣии, и Тофан, с(ы)инъ Бѵчюмаш, и Бѵзиски wт Бѣчюми, и Гаврил wт Wрбѣии, и Дѡмбрав(ъ) wт Фрорещи и с(ы)инъ его, Синфирич, и Маѳеи wт Грозъщи, и поп(ъ) Тѡдор, и Тодер wт Сѵкмезиѡ, и Дѵмитрашко Бѡга wт Петрещи, и Михъилъ wт Бѵчюм(и) и нинѵ люди добры, сици писавщи въ тот запис како прїиде, прѣд ними Ѳримїа и съ братѵ его, Дѡмитрашко, и сестра иѵ, Тѡдосїѧ, с(ы)и(о)ве Нъдъбаико, по иѵ доброи волѣ, неким непоиѡжденин, а ни приселwвали[2], и продали иѵ правда wти(и)иѵ и дѣди(и)иѡ, два брѡдове за малии, что сѵт ѵ Гръло Пѵтиою, ѡ хотар село Блъчещи, и съ половина хотар wт тогож(е) село, мѣстѵ за годованїе. Та wии продали(и) м(о)л(е)биции нашим, калѡгерим w с(вѣ)таа монастир виш(е) писана, радї една сто и два дѣсѣт ѡгарскиѵ, п(и)и(ѣ)зи добры.

И потом, wии въстал(и) сѧ, за иѵ доброи волѣ, и дал(и) и тоа половина за тот хотар, что wии имали непродана, въ тог(о) село, Блъчещи, до с(вѣ)таа м(о)и(а)стир, радї а(ѡ)шѫ иѵ и родїтелем им. И да имает калѡгери wт с(вѣ)та м(о)и(а)стир Бесереканн писати на ныѵ въ с(вѣ)тїи великїи помѣник, почто тоа wти(и)иѵ било им права wти(и)иѵ и дѣди(и)иѵ и доставw сѣ въ часть им когда раздѣлити соби wти(и)ии съ нинѵ братиѫ им.

Нио ми, ѡко ѡвидѣхом тот истинии запис wт тиѵ болѣри и люди добри, вѣровалъ есмъ и wт нас ещеже дали и потвръдили м(о)л(е)бинн наш(и), калѵгери wт с(вѣ)таа м(о)и(а)стир виш(е) писан, Бесереканн, на тиѵ въш(е) прѣд речени два брѡдове за малии wт Грълѵ Пѵтиою и на тоа бѵкатѵ за хотар, wт село Блъчещи, како да бъдет с(вѣ)тѣи м(о)и(а)стир правда wти(и)иѵ и викѡпленїе и даанїе и съ въсѣм доходом непорѡшенно николиж(е), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѡмишает.

www.dacoromanica.ro

Оу Ӏ҃с, л(ѣ)то ѯзр҃мз, м(ѣ)с(м)ца ап(рилїа), а҃і а(ь)н(и).

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Думитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire Besărecani şi au arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la boierul nostru credincios, Vasilie Banul mare medelnicer, şi de la alţi oameni buni, anume: Vartic, şi Iuraşco, şi Crăciun, şi Pătraşco din Sascut, şi Simion, fiul lui Arimiia din Cucova, şi Vasilie din Drăguşeni, şi Tofan, fiul lui Buciumaş, şi Buzinschi din Buciumi, şi Gavril din Orbeni, şi Dumbravă din Floreşti şi fiul său, Sanfirici, şi Maftei din Grozăşti, şi popa Tudor, şi Toader din Sucmeziu, şi Dumitraşco Buga din Petreşti, şi Mihăilă din Buciumi şi alţi oameni buni, scriind aşa în acel zapis, că a venit înaintea lor Erimiia şi fratele său, Dumitraşco, şi sora lor, Tudosiia, fiii lui Nădăbaico, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, două vaduri de moară, care sunt pe Gârla Putnei, în hotarul satului Vâlceşti, şi cu jumătate de hotar din acelaşi sat, loc de folosinţă. Aceasta au vândut ei rugătorilor noştri, călugării de la sfânta mănăstire mai sus scrisă, pentru o sută şi douăzeci de <zloţi>[1] ungureşti, bani buni.

Iar apoi, ei s-au sculat, de bunăvoia lor, şi au dat la sfânta mănăstire, pentru sufletele lor şi ale părinţilor lor, şi cealaltă jumătate din acel hotar, pe care ei au avut-o nevândută în acel sat, Vâlceşti. Şi să aibă călugării de la sfânta mănăstire Beserecani să-i scrie în sfântul marele pomelnic, pentru că această ocină le-a fost dreaptă ocină şi dedină şi a căzut în partea lor, când şi-au împărţit ocinile cu alţi fraţi ai lor.

Deci noi, dacă am văzut acel adevărat zapis de la acei boieri şi oameni buni, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugării de la sfânta mănăstire mai sus scrisă, Beserecani, aceste mai sus înainte zise două vaduri de moară de la Gârla Putnei şi acea bucată de hotar, din satul Vâlceşti, ca să-i fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină şi cumpărătură şi danie, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7147 <1639>, luna aprilie, 11 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Putna, Nădăbaico; <a doua de la începutul secolului al XIX-lea>: Vâlceştii ot Piatra <şi>: Carte domnească scrisă pe serbie, di la Vasâli v(oie)vod, cu tălmăcire lui. 7147 <1639> apr(ilie) 11.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/22.

Orig., hârtie (32 x 27,5 cm), filigran, pecete mijlocie, timbrată. Cu o trad., din 1820 mai 30, de Ioan Stamate pitar.

Idem, Ms. nr. 548 (Condica m-rii Bisericani), f. 68 r. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/98 (xero., după orig.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Stoide, *Contribuţii Bisericani*, p. 21, nr. XXXIV (rez., cu data de an: 1638 (7146); *Catalog*, II, p. 281, nr. 1354 (rez., după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, pentru приселовани.

99 1639 (7147) aprilie 12, Iaşi

† М(и)л(о)стїю[1] Б(о)жїю, мы, Ив Василїе воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Знаменито чиним, ис сим листом нашим, въсѣм кто на нем възрит, или чточїи его ѕслишит, wж(е) прїиде, прѣд нами и прѣд въсими нашими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, слѹга наш[2], Ивн Пръжескѹл бив чашник, с(ы)нь Щефан Пръжескѹл бив дворник и Пинесиен, бивѣк Петри Бартик, по его доброю волю, неким непоневждени, а ни приселовали, и продала своего права wти(и)на и дѣди(и)на, wт нарѣдение что имала дѣд его, Петрѧ Бартик, за кѹпежно, wт ...[3] воевода, тры части wт село Молиници, что ѕ в(о)лостѵ Черивѹцкомѹ. Та продала слѹзи наш[2], Исак, с(ы)нь Мирчи wт Синехѹ, и кнѣгинѣ его, Пятимїѧ, ради wсим десѣт ѹгы жолтих. И за платил испълнио тих выш(е) писани п(и)и(ѣ)зи, п ѹги жолтих, въ рѹк(и)[2] Ивн(а)[2] Пръжескѹл(а)[2] бив чашник, wт прѣд нами и прѣд нашимї болѧри.

Я за нарѣдение, что имала на тих част(и), имил сѣ како да продаст въ рѹки слѹга наш, Исак; але с(ѣ) не продаст тих нарѣдение и wбрѣщѹт сѧ въ нѣка врѣме, да не бѹдет за ѕвѣриости, иж да бѹдет Исаковы и кнѣгинѣ[4] его, Пятимїи, съ въсѣм[2] доходом[2].

И wт том, тиж(е)[2] прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Никодр(ъ)[2] Дѹпиницѫ, съ жена его, Микѹца, дочка [Микѹца][5], бивка поп(ъ) Тома wт Кълиневци, племенице Исакови, по их доброи волѧ, неким непоневждени, а ни приселовали, и продали свои право wти(и)нѹ и дѣди(и)нѹ wт тогож(е) село, Молиице, что сѣ достало въ част Микѹцы, жена Дѹпиницѫ, когда раздѣлили собы wти(и)ни съ ниих братиих ен, четвръта част, что[6] сѣ изберет. Та wны продали слѹзѣ наш, Исакови, и кнѣгини его, Пятимии, ради седим десѣт и сем(ь)[2] левкови битих. И запластил им <и>[7]спълнил тих п(и)и(ѣ)зи, виш(е) писанни, ѻ̅з̅ леи битих, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

И wт том, тиж(е)[2] прїиде, прѣд нами и прѣд нашими болѣри, Ѳрчеланѹл, съ кнѣгинѣ его, Ѳдокїа, дочка Гевргїе[8], тиж(е) по их доброи волѣ, неким непоневждени, а ни приселовалы, и продали свои права wти(и)нѹ и дѣди(и)нѹ, wт половина село Могошещи, нижнѣю част(ь), третая част(ь), срѣдна. Тоа продал(и)[2] пак слѹзѣ наш, Исак, и кнѣгинѣ его, Пятимїѧ, ради седим десѣт леи битих.

И въстал сѣ слѹзѣ наш(и)[2], Исак и кнѣгинѣ его, Пятимиѧ, и запластил(и)[2] испълнил тих п(и)и(ѣ)зи въси выш(е) писани, въ рѹки тим виш(е) писани племениц(и) его, wт прѣд нами и прѣд нашими болѣри.

www.dacoromanica.ro

Ино, ми, видѣвше иχ доброволное токмеж и плънаж(е) заплатѫ, а ми такождере дадохом и потвръдихом им тиχ части за wтн(и)нѫ, wт село Молницѫ тры части Иwн Пръжескѫл, и дрѫгаа част(ь) wт тогож(е) село, Молнице, четврътаа част(ь)[9], част(ь) Микѫца, жена Никодр(ъ) Дѫпнице, и wт половина село Могошещи, wт нижнѣю част(ь), трета част(ь), срѣдна, како да ест им и wт нас правда wтн(и)нѫ и викѫпленїе, им, и дѣтим иχ, и wнѫчатом, и прѣwнѫчатом, и прѣщюрѣтом и въсемѫ родѫ его, кто с(ѣ) им изберет наиближнїи, непорѫшенномѫ николиж(е)[2], на вѣки вѣчнїи.

А χотар тим виш(е) писанниχ част(и) за wтн(и)ни, wт село Молницѫ и wт Могошещи, како да есть им χотар wт къ въсиχ стороны, по старомѫ χотарѫ, по кѫда из вѣка wживали.

А на то есть вѣра нашего г(ос)п(о)дства выш(е) писаннаго, мы, Иw Василїе воевода, и вѣра възлюбленна с(ы)на г(ос)п(о)дстѫ(а) ми, Иwан воевода, и вѣра боири нашиχ: вѣра п(а)на Дѫмитрашко Шолдана великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Тодер Петричѣико великаго дворника Вышнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил гетман и пъркълаба Сѣчавскаго, вѣра п(а)на Пътрашко Чоголѣ и Костантин Стърчѣ, пъркълабове Хотинскїи, вѣра п(а)на Дѫмитрѫ и п(а)на ...[3], пръкълабове Немецкїи, вѣра п(а)на Юрдаки пръкълаба Романскїи, вѣра п(а)на Глигорїе Ѯрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Ѩпwстол Катарцивл постелника, вѣра п(а)на Гεwргїе чашника, вѣра пана Некѫла Катарцївл вистиш<р>[10]ника, вѣра п(а)на Тома столника, вѣра п(а)на Михаил Фѣртѫна комиса и вѣра въсиχ болѣри нашиχ, великиχ и малиχ.

А по нашим животѣ и г(о)сп(о)дства, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)рь, wт дѣтиχ н<а>[11]ш<иχ>[11], или wт нашего рода, или пак бѫд(ь)[2] ког(о)[2] Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь бити нашїи Земли Мwлдавск<ои, тот би>[11] не порѫшил нашего потвръжденїе и встроенїе, нъ дви емѫ дали и вкрѣпили, за что сѣт им правїи кѫпежны, на своиχ прави п(и)н(ѣ)зи.

А на болшїи крѣпости и по<тверъ>[11]жденїе томѫ въсемѫ више писанномѫ, велѣли есми нашемѫ и почитенномѫ болѣрин(ѫ), панѫ Гаврїилѫ Мътеwш(ѫ)[2], великомѫ лwг(о)фет(ѫ)[2], писат(ь)[2] и наше печат(ь) завѣзаты къ семѫ истинномѫ листо нашемѫ.

Писал, ѫ Иcоχ, Дѫмитрашко, в(ъ) л(ѣ)то ϡзр҃мз, м(ѣ)с(ѧ)ца април(їа), к҃і а(ь)ны.

Иw Василие вwиевѫда m.p.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea, sau o vor auzi citindu-se, că a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Ion Prăjescul fost ceaşnic, fiul lui Ştefan Prăjescul fost vornic şi al Annesiei[12], nepotul lui Petre Vartic, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vîndut dreapta lui ocină şi dedină, din drese pe care le-a avut bunicul lui, Petre Vartic, de cumpărătură, de la ...[3] voievod, trei părţi din satul Molniţa, care este în

www.dacoromanica.ro

ţinutul Cernăuţilor. Pe aceea a vândut-o slugii noastre, Isac, fiul lui Miron din Sinehău, şi cneaghinei lui, Antimiia, pentru optzeci de ughi galbeni. Şi a plătit deplin acei bani mai sus scrişi, 80 ughi galbeni, în mâinile lui Ion Prăjescul fost ceaşnic, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Iar despre diresele, pe care le-a avut pe aceste părţi să le dea în mâinile slugii noastre, Isac; iar dacă nu a dat acele drese şi se vor găsi cândva, să nu fie de credinţă, ci să-i fie lui Isac şi cneaghinei lui, Antimiia, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Nicoar(ă) Dupniţă, cu femeia lui, Micuţa, fiica [Micuţa][5], nepoata popii Toma din Călineşti, rudele lui Isac, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din acelaşi sat, Molniţa, cât s-a ajuns în partea Micuţei, femeia lui Dupniţă, când şi-au împărţit ocinile cu alţi fraţi ai lor, a patra parte[6], cât se va alege. Pe aceea ei au vândut-o slugii noastre, lui Isac, şi cneaghinei lui, Antimiia, pentru şaptezeci şi şapte de lei bătuţi. Şi le-a plătit deplin acei bani, mai sus scrişi, 77 de lei bătuţi, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Şi întru aceea, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Orheianul, cu cneaghina lui, Odochia, fiica lui Gheorghie[8], de asemenea de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din jumătate din satul Mogoşeşti, partea de jos, a treia parte, cea din mijloc. Pe aceea au vândut-o iarăşi slugii noastre, Isac, şi cneaghinei lui, Antimiia, pentru şaptezeci de lei bătuţi.

Şi s-au sculat slugile noastre, Isac, şi cneaghina lui, Antimiia, şi au plătit deplin toţi acei bani mai sus scrişi, în mâinile acelor rude ale lor, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plată deplină, şi noi, de asemenea le-am dat şi le-am întărit acele părţi de ocină, din satul Molniţa trei părţi, părţile lui Ion Prăjescul, şi altă parte din acelaşi sat, Molniţe, a patra parte[9], partea Micuţei, femeia lui Nicoară Dupniţe, şi din jumătate din satul Mogoşeşti, din partea de jos, a treia parte, cea din mijloc, ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, lor, şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lor, cine li se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor părţi de ocină mai sus scrise, din satul Molniţa şi din Mogoşeşti, ca să le fie hotarul dinspre părţile vechi, pe vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan, mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Toader Petriceaico, mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Pătraşco Ciogolea şi Costantin Stârcea, pârcălab de Hotin, credinţa panului Dumitru şi a panului ...[3], pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iordachi, pârcălab de Roman, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Necula Catargiul vistiia<r>nic[10], credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Mihail Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, din copiii noştri, sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, <acela>[11] să nu strice întărirea şi întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că le sunt drepte cumpărături, pe banii lor drepţi.

www.dacoromanica.ro

Iar pentru mai mare putere şi întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru cinstit, panului Gavriil Măteiaş, mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, la Iaşi, Dumitraşco, în anul 7147 <1639>, luna aprilie, 12 zile.

Io Vasilie voievod m.p.

<Pe verso, o ins. din secolul al XVIII-lea>: Molniţa.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., LXVIII/3.
Orig., perg., (51,5 x 55,5 cm), pecete mare atârnată, şnur de mătase roşie.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 147–152, nr. 93 (text slav, după *Ms. Surete*, XIII/97, şi trad.); Bălan, *Doc. bucovinene*, II, p. 104–107, nr. 47 (trad., după Ghibănescu).

---

[1] Invocaţia simbolică şi iniţiala, în chinovar.
[2] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.
[3] Loc alb în orig.
[4] ги, scris deasupra rândului.
[5] Loc răzuit.
[6] четвръта част, ч... („a patra parte"), scris cu cerneală roşie.
[7] Omis prin haplologie.
[8] Гєwргіє („Gheorghie"), scris cu cerneală roşie.
[9] четвръта, час... („a patra parte"), scris cu cerneală roşie.
[10] Omis.
[11] Rupt.
[12] Aşa în textul slav.

100 1639 (7147) aprilie 12, Iaşi

† Adecă eu, Toader diiaconul, şi cu soru-mea, Safta, feciorii preutései popei lui Daniil, nepoţi popei lui Fârtat[1], scriem şi mărturisim[2], cu acest zapis al nostru, cum noi, de nimene nevoiţi, nici împresuraţi, ce de bunăvoia noastră am vândut a noastră dreaptă parte de moşie, ce avem în sat în Grieşti, diiaconului lui Ştefan din Spinéni, din gumătate de sat[3], dintr-a cincea parte a treia parte, drept cinsprădzéce galbeni, cu tot venitul, cu fânaţ, cu loc de prisacă şi cu vad de moară, şi în vatra satului şi tutinderil(e)[4], unde-i loc de hrană, dinnaintea a oameni buni, anume; popa Iacov di Iaş(i), şi popa Necula din Grieşt(i), şi Lungul armaşul din Ţibăneşt(i), şi Pânteleiu din Olăşei, şi alt Pânteleiu de acolea, şi Zaharia de-acolea, şi David de-acolea, şi Strătulat din Spinéni, şi Dumitraşco de-acolea, şi Vas(i)lie, feciorul lui Gligorie de-acolea şi mulţi oameni buni.

Drept acea ca s(ă)-i fie lui şi feciorilor săi dreaptă cumpărătură şi moşie, în véci.

Pre mai mare credinţă, ne-am pus peceţil(e). Şi aceşt(i) oameni buni, ce-s mai sus scriş(i), încă ş-au pus peceţil(e), ca s(ă) să ştie.

V ѣlc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639>, м(ѣ)с(ѧ)ца ап(рилїа), ві҃ <12> а(ь)ни.

† Eu, Iacov, iscal m.p.

ѣз, Дѣмїтрашко <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Muz. de Ist. – Bucureşti, Inv. nr. 35 239.

Orig., hârtie (31 x 19 cm), două peceţi inelare în tuş, din care prima cu legendă.

---

[1] După „Daniil", patru puncte dispuse în cruce, marcând locul adaosului: „nepoţi popei lui Fârtat", de deasupra textului.

[2] În textul chirilic: мжртvрисим.

[3] „giumătate de sat", scris, de aceeaşi mână, deasupra rândului.

[4] Pentru, „pretutinderile".

101 1639 (7147) aprilie 15, Iaşi

† Въ имѣ Ѡ(тъ)ца и С(ы)на и С(вѣ)т(а)го Д(ѹ)ха, Трро(и)це С(вѣ)таа, единосѫщна и нераздѣлема, амин. Се аз, раб[1] вл(а)д(ы)кы моемv, Г(оспода)р(ъ) Б(ог)ѹ и сп(а)сѹ нашемv, Їс(ѹ)с Х(ристо)с, и Троическїи поклоник, Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) г(ос)п(о)д(ст)в(о) ми вл(а)гопроизволиx и(а)шим вл(а)гым произволенїем, чистим и свѧтлим ср(ъд)цем, wт въсѫ и(а)шеѧ д(ѹ)шеѧ и wт Б(ог)а помощїѧ и съ вл(а)гословенїем четири с(вѣ)т(и)тел(и) нашиx мwлдавскиx, кvр Варлаам архїеп(и)скоп и митрополит Сѹчавскїи, и кvр Митрофан еп(и)скоп Романскїи[2], и кvр Ивлогїе еп(и)скоп Радов<с>[3]кїи, и кvр Гиwргїе еп(и)скоп Хѹшскїи и съ хотѣнїем въсего и(а)шег(о) съвѣта болѧри и(а)шиx[1] мwлдавскїиx[1], великиx и малиx, г(ос)п(о)дств(о) ми ѹмилостивиxом сѧ и дадоxом и п(о)м(и)л(о)ваx(ом)[3] и(а)ше с(вѣ)таа молбѫ и монастир[1] г(лаго)лема Хлинчѧ, гдеже ест храм с(вѣ)т(а)го и славнаго велико мѹченик(а) Гиwргїе, съ едно село, ид имѣ Фрѫцилѣнїи, ид Прѹт(ѣ), ѹ в(о)лост(ѹ) Ѩскои, что тот село кѹпил г(о)сп(о)дств(о) ми wт Лvка брѫищѧр и wт йдне бив <въ>[3]таx, радї два сто ѹгарскїи, а им[1] бивше дал Пеништоар(ъ) бив вистѧриник, радї имкиx п(и)и(ѣ)зи, по бѧш(е) им должеи и ради своиx слѹжбо иж(е) слѹжили даже до съмр(ъ)ти емv. Ѩ Пеништоар(ъ)ви вистѧриник бѧше за викѹплениѣ wт кнѣгинѣ Мѫрика, кнѣгинѣ Дvмитраки Кириц(и) постелник.

Тѧм ради, тот село, Фрѫцилѣнїи, како да бъдет wт г(о)сп(о)дств(а) ми, с(вѣ)тѧи монастир виш(е) писан, Хлинчѧ, права wти(и)ив, и дадиѣ, и ѹрик, и потерѫждениѣ съ въсѧм доxодом.

Ѩ кто сѣ покѹсит развѹрити и сказити и(а)ше дадиѣ и ѹстроениѣ, да бъдет непрощен wт Г(оспод)а Б(ог)а и wт Прѣчиста ег(о) М(а)терь и wт въсѣ<х>[3] с(вѣ)тиx.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мз ап(риліе) е҃і.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)ин казал.

Ив Василие вшивода <m.p.>.

† Кwрлат <писал>.

www.dacoromanica.ro

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Treime Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită, amin. Iată eu, robul stăpânului meu, Domnul Dumnezeu şi mântuitorul nostru, Isus Hristos, şi închinător al Treimii, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni, chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi chir Mitrofan episcop de Roman, şi chir Ivloghie episcop de Rădăuţi, şi chir Ghiorghie episcop de Huşi, şi cu voinţa întregului Sfat al boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit sfânta noastră rugă şi mănăstire, numită Hlincea, unde este hramul Sfântului şi slăvitului mare mucenic Ghiorghie, cu un sat, anume Frăţilenii, pe Prut, în ţinutul Iaşi, pe care acest sat l-a cumpărat domnia mea de la Luca brănişter şi de la Iane fost <vă>[3]tah, pentru două sute de <zloţi>[3] ungureşti, iar lor le-a fost dat de Penişoară fost vistiernic, pentru nişte bani, pentru că le-a fost dator şi pentru slujba lor, cu care au slujit până la moartea lui. Iar lui Penişoară vistiernic i-a fost de cumpărătură de la cneaghina Mărica, cneaghina lui Dumitrache Chiriţă postelnic.

Pentru aceea, acest sat, Frăţilenii, să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, Hlincea, dreaptă ocină, şi danie, şi uric, şi întărire, cu tot venitul.

Iar cine se va ispiti să nimicească şi să strice dania şi întocmirea noastră, să fie neiertat de Domnul Dumnezeu şi de Preacurata lui Maică şi de toţi sfinţii,

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7147 <1639> aprilie 15.

† Însuşi domnul a zis.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

† Corlat <a scris>.

Muz. de Ist. – Bucureşti. Inv. nr. 35 237.

Orig. hârtie (31, 5 x 19 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută.

Bibl. Acad., Fotografii, XXII/69 (foto., după orig.).

DJAN Iaşi, Documente, CDIX/74 (menţ., din 7251 <1743>).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/101 (foto., după foto. de la Bibl. Acad.).

EDIŢII: Velichi, *Doc. Constantinopol*, p. 222, nr. LXIII (rez., după orig.); Mihail, *Doc. Constantinopol*, p. 37 38, nr. 27 (trad., de polcovnicul Pavăl Debriţ, de la Mitropolie).

[1] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[2] Aşa în orig.

[3] Omis.

102 1639 (7147) aprilie 15, Iaşi

† **Иw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Пишем г(оспо)дств(о) ми прѣwсвѣщенномѣ w(тц)ѣ и м(о)лебникѣ нашемѣ, кир Варлаам арχїеп(и)ск(о)пъ и митрополит Сѣчавскїи.** Dăm ştire sveţii tale că s-au pârât de faţă înaintea domnii méle călugării de la **С(вѣ)тїи Илїе**

www.dacoromanica.ro

пр(оо)рокъ cu Frangule ce au fost stolnic, dzicându înnaintea noastră călugării cum au un loc, unde să cheamă Căldarea, şi le iaste lor daanie şi milovanie de la acei domni bătrâni ce au fost mai de multă vréme. Iară Frangule au dzâs cum acel loc iaste direptu de hotarul Arénilor şi au ţinut tot ei. Pentra acéia, svenţiia ta să socoteşt(i) cu oamen(i) buni şi bătrâni, să întrebi de v-au hi fost acel loc, ce să chiamă Căldarea, dare şi miluire sventei mănăstir(i) a lui С(вѣ)тїи Нлїе пр(оо)рокъ şi vor hi ţânut tot călugării până acmu, ca să le hii şi de acmu înainte acel loc a lor, iară de va hi fost acest loc a Arénilor şi-l vor hi dat cânduva călugărilor să-l lucrédze şi acmu îl împrisoară, ca să-l ţie Arénii. Cum ver(i) socoti svenţiia ta mai cu direptul, aşé să le socoteşt(i), şi să le faci svenţiia ta şi scrisoare de la svenţiia ta.

Aiasta scriem svenţii tale.

Пис в Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр̄мз <7147/1639> ап(рилїе) ѣї <15>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Бор(ъ)лѣнѹл <писал>.

<Pe verso, trei îns. cont.>: 80 şi 5 de lei pentru cheltuială. Pentru groapă. Pre Căldare; <una din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea>: Locul Căldarea 7147 <1639> ap(rilie) 15.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). LXXXIV/64.
Orig.. hârtie (32 x 19,5 cm), filigran. pecete mijlocie în chinovar. puţin clară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/102 (foto.).

103 <1639 (7147)> aprilie 16, Cristeşti

† Сѣ вбо аз, кнѣгинѣ Грапина, аѣша Дѵмитрова Гънсчи ѵрикар бившии, и аѣша Марики, кнѣгини Гънсчи ѵрикар бившии. Adecă eu, însămi sângură[1] pre mine mărturisescu cum am datu ş-am înpărţit feciorilor miei ocinele méle ce-am avut de moşie. Deci, am dat feciorului mieu, lui Vas(i)lie Vartic, o a treia parte din tot satul din Şijcăuţi, partea de sus, cu tot venitul, cu hăleşteu cu râbnice, şi cu fânaţ în ţ(a)rină, şi cu pomăt[1] şi cu tot venitul. Aşijderi, lé-am dat feciorilor miei, Lupului Talpă comisul, şi fétei méli, Anniţei, şi fétei méle, Irinei, satul Îrjévinţii, făr(ă) o parte, ce iaste a Horbinescul[l]ui, şi satul Perebicăuţii şi a treia parte din Cerlena, ce iaste partea din[2] sus, ce-au fost a lui Vartic.

Aşijderilea, de să vor găsi şi nescare(va) dirése ce-am fost făcut di-npărţeală mai dinnainte vréme[3], să nu aibă a să créde înnaintea aestui adevărat al mieu zapis.

Şi de pre aest zapis, ca s(ă) aibă a-ş(i) face şi dirése domneşt(i).

Şi-ntr-aceasta tocmal(ă) ne-am tâmplat mai mulţi oameni şi slugi d(o)mneşt(i), Ifrim Hâjdău, şi Avram din Lucăcéni.

Şi eu, Gheorghi Prăjescul, singur, cu mâna mea, am scris şi am şi iscălit, să s(e) ştie.

Ѵ Кр(ъ)стѣщ(и), ап(рилїе) ѕї <16>.

† Аз, Лѵпѵл Талпъ, искал <m.p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

† Гавриⷧ пъркалабъ, искаⷧ <m.p>.

Из, Гиоргие Пръжескѵⷧ, искаⷧ <m.p.; sig.>.

† Ѧндроник Бадѵⷧ <m.p.; sig.>.

† Поп(ъ) Гъ(в)р(и)ⷧ(ъ) <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Un uric de Şijcauţi s-au dat pre mâna cuconilor feciorului mieu, lui Vas(i)lie Vartic, sa s(e) ştie.

Из, Гиоргие Пръжескѵⷧ, искаⷧ <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Doc. i lonice (fosi Bibl Acad), CCXLVIII/137.

Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare în tuş negru, din care prima octogonală are ca emblemă o cruce dublă, într un scut val, iar în partea de sus, înţalele C. L Celelalte două sunt rotunde.

Insl. de Isl. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/103 (foto.).

Datat după doc de întărire din 1639 (7147) august 8 (v. doc. nr. 197).

[1] In textul chirilic: сънгѵрж, помжт.

„din", scris dea upra între randuri.

Litera „m", făcută peste altă literă.

104 1639 (7147) aprilie 16

Zapis vechi, sârbăsc, în cuprindire adica:

Noi, Ionaşcu, fiiul Sofronii[1], şi Dragotă, scriem şi marturisâm cu această scrisoare a noastră precum am dat toată parte noastră de ocină şi de moşie, din satul Săcitenii, ce să va alegi parte noastra, de moşie şi de cumpărătură, aceia am dat-o lui Ştefan Cociorveiu hotnog, pentru[k] care am fost dat o noi pentru oarişcare nevoi ce am avut asupra capului.

Şi la această tocmala a noastra au fost oameni buni şi batrâni şi megieş(i) di prin pregiur, anume: Săbruci din Ialoveni, şi Moisai ot tam, şi Toader tij, şi Petre, şi Creţul tij, şi iaraş Crăciun di Saciteni, şi Dragan şi Marcu tij. Aceştia toţi au fost la tocmala noastra.

Deci, dar dacă cineva s ar afla din fraţii noştri sau din samînţiea noastră sa i de lui Ştefan un bou şi zăci zloţi bani .

Cei mai sus-numiţi cu aceasta scrisoare, toţi scriim aşa şi marturisim, ca să s(a) ştie.

După Sa a, *D c Lapuşnei*, p. 50 51 nr. 32).

Copie, după o trad , care e afla la Tribunalul Lăpuşna, Arhiva eche, dos. nr 897/1820, f. 42 v.

Urmează, între paranteze dr pie, menţ.: lip ă.

Paranlezele edil.

www.dacoromanica.ro

† <Ис>[1] Василиє в(оє)вода, <Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои>[1]. Ѡж(є) г(о)сп(о)дств(о) ми дал и потвръдил есми м(о)лебници наше, калугером ѡт с(вѣ)тал м(о)н(а)стир(а) ѡт Берзунцѹ, иχ правою ѡтн(и)нѹ и кѹпежнѡ, ѡт исписѡк(а) за викѡпленїє что имают калугери ѡт Петръ в(оє)вод(а), един брѹ за млин, на рѣце Пѹтною, что ѹ χотар(а) ѡт половина село Миръещи, и ѡт полѣ, ѡт въсего мѣсто, и села, петая част(ь), част(ь) с(ы)нъ ...[2], что се изберет; что тоа ѡни соби кѹпили ѡт Жѹрце и брати его, Мане и Драгош и Дръгѹш, и сестра[3] иχ, Добра и Мълина, дѣти Ишна Пророк(а), и племеникове иχ, Драгоман и Сима и Микѹл, и сестра иχ, Зоика, дѣти Мога; и тиж(е) племеница иχ, дочка Сини, ѡт испривилїє за кѹпежно что имали ѡни ѡт Ишана в(оє)вод(а), за ϕns злат(ї) татарскиχ.

И тиж(е), ѡт Лазор(а) и брат(и) его, Грозав и Бока, и сестри его, Марїє и Трифа, дѣте Илїє, части им, что се ими изберет, что ѡни продали за единa сто и три десѧт(ъ) злати.

И ѡт племенини[4] Лазор(а) и Грозав(а), име Пѹркар, и сестра[3] его, Саломїє и Добра, дѣти Нѣга и ѡнѹкове ...[2], с(ы)нъ Марен(и), и ѡнѹк(а) иχ, Пиетра, дочка Петрии, и ѡнѹк иχ, Ѳримїє, с(ы)нъ Нѣкшии, внѹк Нѣга.

Тем ради, тот више писан брѹ за млин, на рѣце Пѹтною, что ѹ χотар(а) ѡт половина село Миръещии, и ѡт полѣ, ѡт въсего мѣсто, и села петая част(ь), како да ест и ѡт нас молебницим нашим, калугером ѡт монастир(а) Берзунцѹл, правою ѡтн(и)нѹ и кѹпежно и ѹрик и потвръжденїє, съ въсем доχодом, непорѹшенном николиж(е), на вѣки.

Л(ѣ)т(о) ϡзр҃мз ап(риліе) и҃і҃.

† <Io>[1] Vasilie voievod, <din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei>[1]. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugării de la sfânta mănăstire Berzunţu, dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură pe care îl au călugării de la Petru voievod, un vad de moară pe râul Putna, care este în hotarul unei jumătăţi din satul Mirăeşti, şi din câmp şi din tot locul, şi din sat, a cincea parte, partea fiului ...[2], ce se va alege; pe care ei şi-au cumpărat-o de la Jurge şi fraţii săi, Mane şi Dragoş şi Drăguş, şi sora[3] lor, Dobra şi Mălina, copiii lui Ion Proroc, şi verii lor, Dragoman şi Sima şi Micul, şi sora lor, Zoica, copiii lui Moga; şi de asemenea, vara lor, fiica Sinei, din privilegiul de cumpărătură pe care ei l-au avut de la Ioan voievod, pentru 586 zloţi tătărăşti.

Şi, de asemenea, de la Lazor şi fraţii săi, Grozav şi Boca, şi surorile lor, Mărie şi Trifa, copiii lui Ilie, partea lor, ce li se va alege, pe care ei au vândut-o petru o sută treizeci de zloţi.

Şi de la verii lui Lazor şi Grozav, anume Purcar, şi sora[3] lui, Salomie şi Dobra, copiii lui Neagu şi nepoţii lui ...[2], fiul Marenii, şi nepoata lor, Pietra, fiica lui Petrea, şi nepotul lor, Erimie, fiul Neacşei, nepotul lui Neagu.

www.dacoromanica.ro

Pentru aceea, acest vad de moară mai sus scris, pe râul Putna, care este în hotarul din jumătatea satului Mirăeşti, şi din câmp şi din tot locul, şi din sat a cincea parte, să le fie şi de la noi călugărilor de la mănăstirea Berzunţul, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Anul 7147 <1639> aprilie 18.

<Înainte de începutul copiei, îns.>: A Berzunţului, pe Mirăeşti.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 365 r.
Copie din secolul al XVIII-lea.
Ibidem, Ms. nr. 629 (Condica Asachi), f. 305 (trad., din secolul al XVIII-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/105 (foto., după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 281, nr. 1355 (rez.).

[1] Omis.
[2] Loc alb în copie.
[3] Aşa în copie.
[4] Greşit, pentru **пАємєнницн**.

106 1639 (7147) aprilie 18, Iaşi

† Adecă noí, Măriica şi cu surorile méle, Nastasiia şi Stanca, fétele lui Procop(ie), nepoatele lui Ionaşco, şi strănepoate lui Lazor şi lui Băloş, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoite, nice înpresurate, ni-am vândutu a noastră direaptă ocină şi moşie, toată partea noastră şi cu giumătate de parte a mătuşe noastră, a Dochiei, cât(ă) să va alége, din partea de sus şi din partea de gios, dintr-a treia parte den Petreşti, din vatra satului, ...[1] pământuri în ţarină, şi cu cinci délniţă de fân din poiana Miculiţina, na Uşiţ(a), den uric bătrân de la bătrânul Ştefan vodă; ce acea a treia parte de sat, den hotarul satului Petreştilor, au datu Pătru Vilna nepoţilor săi, lui Lazor şi lui Băloş, strămoşilor noştri.

Deci, noi ni-am vândutu părţile noastre, ce să vor alége, şi din partea de sus şi din partea de gios, dumisale, giupânului Antocăi, dereptu şéptedzăci de zloţi bătuţi, ca să-i fie dumisale direaptă ocină şi moşie, în véciu.

Aşijdere, şi eu, Ionaşco, şi soru-mea, Neacşea, feciorii Ţigancei, nepoţii Sorei, iară strănepoţi lui Lazor şi lui Băloş, am vândut şi noi, de bunăvoia noastră, partea maicei noastre, Neacşei, şi partea mătuşei noastre, Lupei, cât(ă) să va alége, din partea de sus şi den partea de gios, din[n] a treia parte de satu, printru căce au plătit părinţii noştri pre mătuşe noastră, pre Lupa, de o deşugubină ce-au fost făcută şi nu s-au aflatu altul nime să plătească, făr(ă) de părinţii noştri; ce acéste părţi li-am vândutu aşijdere giupânului Antocăi, dereptu optudzăci de zloţi bătuţi.

Şi în tocmala noastră au fost oameni buni şi bătrâni: întâi, văru nostru, Năstachie, carele ni-i răzéş şi ţine uricul la dânsul, şi Vrabie ot Mogoşeşti, şi Gligorie ot tam, şi popa Simion ot tam, şi popa Neculai ot Grieşti, şi Lungul ce-au fost armaş, şi Lupul ot Petreşti, şi Nastasiia ot tam, şi Floarea ot tam, şi Cârstea ot Borăşti şi alţi oameni buni şi bătrâni au fostu, ca să-şi facă dumnialui şi dirése domneşti de pre acestu adevărat zapis.

www.dacoromanica.ro

Şi, pre mai mare credinţă, ş-au pus ceşti oameni peceţile.

Eu, Drăguşan, am scris.

Пис ѳ Ис, в(ъ) лѣт(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **ап(рилїе) и҃т** <18>.

† Popa Simion <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis a Măricăi şi cu sororile lor şi a lui Ionaşco cu soro-sa, ot Pétreşti; <două din secolul al XVIII-lea>: † Dresele pe fetile lui Procopie, să s(e) ştie <şi>: Zapisul de Petreşti, parte Măriicăi şi Nastasii; <şi una de la începutul secolului al XIX-lea>: † 7147 <1639> ap(rilie) 18.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XX/47.
Orig., hârtie (31,5 x 19 cm), difolio, filigran.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/106 (foto.).

[1] Loc alb în orig.

107 1639 (7147) aprilie 20, Iaşi

† **Въ имѣ Ѡ(тъ)ца и С(ы)на и С(вѣ)т(а)го Д(ѹ)ха. Се аз, раб(ъ)**[1] **и поклоник С(вѣ)тѣи единосѫщнѣи и животворѫщои и нераздѣлимѣи Тр(ои)ци, еиже покланѣю сѧ и слѹжѫ и работаѫ д(ѹ)хом моим православныи г(о)сп(о)д(а)ръ, Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) г(о)сп(о)дства ми бл(а)гопроизволиҳ, нашем бл(а)гым произволенїем и свѣтлим и ч(и)стым с(е)рдцем и ѡт Б(ог)а момощїм**[2]**, послѣдѹѫщи добрым(и)**[1] **дѣлом(и)**[1] **и иншим с(вѣ)топочившым г(о)сп(о)д(а)рїем прѣжде нас бывшиҳ, ѡт люб(о)ве еже имѣли къ Б(ог)ѹ и къ с(вѣ)тым его ц(ъ)ркваам и монастирам, еже иҳ пом(и)ловаша радї сп(а)сенїа д(ѹ)шам иҳ и вѣчнѫѧ им памѣт(ь)**[1]**, тѣм и г(о)сп(о)дства ми, съ Б(о)жїем бл(а)говоленїем и съ бл(а)го)сл(о)венїем м(о)лебником нашим арҳїерѣом в(о)жїим и св(ѣ)т(и)<тѣ>**[3]**лем нашим мѡлдавскиҳ, кѵр Варлаам, арҳїепис(ко)пъ и митрополит Сѹчавски, и кир Митрофан еп(и)ск(о)пъ Романскїи, и кѵр Анастасї еп(и)ск(о)пъ Радъѹцкомѹ и кѵр Гѣѡргїе еп(и)ск(о)пъ Хѹшскїи и съ ҳотѣнїем въсѣм съвѣтом г(оспо)дств(а) ми, болѣром нашим мѡлдавскиҳ, великими и малими, г(о)сп(о)дства ми дадоло<м>**[3] **и пом(и)ловаҳом наше молвъ, с(вѣ)таа еп(и)ск(о)пїе Радъѹцкомѵ, гдеж<е>**[1] **ест ҳрам с(вѣ)т(а)го арҳїерарҳа и чюдѹторца Х(ристо)ва, Никѹлаи, съ три десѧт люди ѡт село Радъѹцкомѹ, шко да не имают нам давати дан(ъ)**[1]**, ни велика, ни мала, ни злоти за домове, ни талер(и)**[1]**, ни леи, ни ѡвци, а не илиш да не имают платите, ни сѹлжѹ за крави, а не за ѡрци да не имают давати, а не едно работѹ да не имают работати г(оспо)дств(ѹ) ми съ иниҳ ѹв(о)гыҳ нашиҳ, нъ тъкмѹ да имают ѡни слѹжити и работати с(вѣ)тѣим ип(и)ск(о)пїи и слѹхати за въсѣҳ что да ест на ѡкѹ им ѡ(тъ)цъ еп(и)ск(о)пъ кто бѣдет до тоа с(вѣ)таа еп(и)ск(о)пїи, понеже, видѣхом г(о)сп(о)дсва ми тоа с(вѣ)таа еп(и)ск(о)пїи пѹста

www.dacoromanica.ro

за люди и разбивдиниа wт разбоиници и не можишѣ тръпѣти без люди, и wставихом г(оспо)дстве(о) ми тих три десѧт людї, вкроми за слѣги и за возници и за ниих слѣжебници, что мет имати еп(и)ск(о)пь.

Тѣм рад(и), ни велици вътаже wт того волост(ь) Сѣчавскомь да не имают потрѣбь съ тих людї, ни глобиници, ни дешюгѣбиндри да не имают потрѣбь съ них, а не къмънари да не имают валобати на тих людї за камънъ а не за една енгирїа да не имают валобати на них, нъ тъкмь да имают давати един рад въ един год, когда бъдет дан(ь)[1] ц(а)рскаа, ижеже мет давати <и ни>[4]їи люди земскїи, а нио ничто.

Тѣм ради, тих више писанних три десѧт людї wт село Радъвци како да сѣт wт г(оспо)дстве(а) ми с(вѣ)тѣи еп(и)ск(о)пїи непорвшиїи николиж(е), на вѣки вѣчкиїи.

Я на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)дства[ни] више(е)[5] писанаго, мы, Иw Василїе воевода, и вѣра <прѣ>[3]възлюбленаго с(ы)на г(оспо)дстве(а) ми, Иwан воевода, и вѣра бояр наших: вѣра п(а)на Дѣмитрашко Шолдана великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Тодер Петрича<и>[3]ко великаго дворника Вишнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил(а) гетмана и пръкълаба Сѣчавскаго, вѣра п(а)на Пътрашко Чоголѣ и Костантин Стърчѣ, пръкълаби Хотинскїи, вѣра п(а)на Дѣмитрѣ и ...[5], пръкълаби Немецкїи, вѣра п(а)на Юрдакїи пръкълаба Романскои, вѣра п(а)на Гангорїе Ърѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Апостол Катарцїѣв постелника, вѣра п(а)на Гевргїе чашника, вѣра п(а)на Некѣла Катарцїѣв вистѣрника, вѣра п(а)на Тома столника, вѣра пан(а) Михаил Фѣртѣна комиса и вѣра въсих болѣри наших, великими и малими.

Я по нашим животѣ и г(о)сп(о)дстве(о)<е>[6]дии, кто бъдет г(о)сп(о)д(а)рь, wт дѣтих наших или wт нашего рода или пак бъд(ь)[1] ког(о)[1] г(осподинь) Б(ог)ь изберет г(о)сп(о)д(а)рь бити нашїи земли, в Молдавскои, тот би ей не порвшил наше м(и)лованї<е>[7] и встроенїе, нъ двїи дали и вкрѣпили с(вѣ)тѣи еп(и)ск(о)пїи.

Я аще кто в покѣсит сѧ <р>[7]дзорити наше м(и)лованїе и встроенїе, тот да ест трекльт и проклѣт wт Г(оспод)а Б(ог)а, сътвориаго и(е)бо и земли, и wт Пр(ѣ)ч(и)ста Б(о)гом(а)т(е)рь, и wт тїи Wб(тъ)ци еже въ [ве] Некїи и wт въсѣх с(вѣ)тих.

И ини вѣлшїи крѣпости и потвръжденїе томь въсемь више писаниомь велѣли есми наше вѣриомь и почитениомь болѣрин(ь)[1], п(а)нь Гаврил<аш М>[7]ътїиш великомь логофет(ь)[1], п<и>[7]сати и наше печат(ь)[1] завезити [и наше] <к семь>[3] истениомь листом нашемь.

Писал Борълѣиѣл, в Iсох, в(ъ) л(ѣ)то ⁂зр҃мз ап(риліе) к.

Иw Василие вшивwда <m.p.>.

† În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Iată eu, robul şi închinătorul Sfintei de o fiinţă şi făcătoarei de viaţă şi nedespărţitei Treimi, căreia mă închin şi-i slujesc şi lucrez cu sufletul meu, drept credinciosul domn, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră

www.dacoromanica.ro

bunăvoinţă şi cu inimă luminată şi curată şi cu ajutorul lui Dumnezeu, urmând în fapte bune şi pe alţi sfânt răposaţi domni, care au fost înaintea noastră, <care>[3] din dragostea pe care au avut-o către Dumnezeu şi către sfintele lui Biserici şi mănăstiri, pe care le-au miluit pentru mântuirea sufletelor lor şi veşnica lor pomenire, pentru aceea şi domnia mea, cu bunăvoinţa lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea rugătorilor noştri arhierei ai lui Dumnezeu şi ierarhi ai noştri moldoveni, chir Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, şi chir Mitrofan episcop de Roman, şi chir Anastasie episcop de Rădăuţi, şi chir Gheorghie episcop de Huşi şi cu vrerea întregului Sfat al domniei mele, boierii noştri moldoveni, mari şi mici, domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta Episcopie de Rădăuţi, unde este hramul Sfântului arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Niculai, cu treizeci de oameni din satul Rădăuţi, ca să nu aibă a ne da darea, nici mare nici mică, nici zloţi pentru case, nici taleri, nici lei, nici orţi şi nici iliş să nu aibă a plăti, nici sulgiu pentru vaci şi nici pentru oi să nu aibă a da şi nici un lucru să nu aibă a lucra domniei mele cu alţi săraci ai noştri, ci numai să aibă ei a sluji şi a munci sfintei episcopii şi să asculte de tot ce le va da învăţătură părintele episcop care va fi la această sfântă episcopie, pentru că am văzut domnia mea această sfântă episcopie pustie de oameni şi prădată de tâlhari şi nu putea rămâne fără oameni, şi domnia mea am lăsat aceşti treizeci de oameni, deosebit de slugi şi de cărăuşi şi de alţi slujitori pe care îi va avea episcopul.

Pentru aceea, nici marii vătavi de la acel ţinut al Sucevei să nu aibă treabă cu aceşti oameni, nici globnicii, nici deşugubinarii să nu aibă treabă cu ei, şi nici cămănarii să nu aibă a-i învălui pe aceşti oameni pentru camănă şi pentru nici o angherie, ci numai să aibă a da odată pe an, când va fi darea împărătească, cum vor da <şi ceilalţi>[4] oameni de ţară, iar alta nimic.

De aceea, aceşti mai sus scrişi treizeci de oameni din satul Rădăuţi să fie de la domnia mea sfintei episcopii neclintiţi niciodată, în vecii vecilor.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Toader Petricea<i>[3]co mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Pătraşco Ciogolea şi Costantin Stârcea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Dumitru şi ...[5], pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iurdachii pârcălab de Roman, credinţa panului Gligorie Ureche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Necula Catargiul vistiernic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Mihail Furtuna comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească miluirea şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei episcopii.

Iar dacă cineva s-ar ispiti să strice miluirea şi întocmirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat[8] de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Maică a lui Dumnezeu şi de 318 Părinţi, cei de la Nicheea, şi de toţi sfinţii.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, pan Gavril<aş M>[7]ătiiaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

www.dacoromanica.ro

A scris Borăleanul, la Iaşi, în anul 7147 <1639> aprilie 20.
Io Vasilie voievod <m.p.>.

<Pe verso>: Гаврилаш Мътеиш вел логоф(е)т <m.p.>.

M-rea Putna, nr. 626 g.

Orig., pergament (53,4 x 51 cm), pecete mare atârnată, pierdută. Actul se află în custodie la Muz. de Ist. – Bucureşti.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 100 v.-101 r. (copie slavă fragmentară); f. 612 r.–v. (idem).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/107 (foto., după orig.).

EDIŢII: Dan, *Episc. de Rădăuţi*, p. 169–173, nr. 10 (text slav, după orig., şi trad.); Balan, *Doc. bucovinene*, II, p. 107–111, nr. 48 (text slav, după orig., şi trad.); *Catalog*, II, p. 282, nr. 1358 (rez., după copia slavă).

---

[1] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[2] Greşit, pentru помощїѧ.

[3] Omis.

[4] Şters.

[5] Ras în orig.

[6] Omis prin haplologie.

[7] Rupt.

[8] În orig., ordinea celor doi termeni проклѣт şi треклѣт este inversată.

108 1639 (7147) aprilie 20, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѿж(е) прїдошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми мwлдавски[χ]ми болѣри, великими и малими, м(о)лебниц(и) наше, его҃мени и весь съборь wт с(вѣ)таа монастир, wт Бесерекани, и тегали с(ѣ) за лицем, прѣд нами, съ Иwнашко Болдескѹл бив кѹпар радї село Вънътори, что ест wт школ тръг(а) Камен(и), рекъш(е) прѣд нами калѹгери wт Бесерекан(и) како ест им тѹт село, Вънъторїи, даниѣ и милованиѣ wт Марїѧ, кнѣгинѣ Кириц(и) бив постелник, а Кирици постелник било емѹ кѹпежио wт Костантин Могила воевода, радї два тисѣч(и) ѹги жолтиχ. Ѿгда бил при д(ь)ни покоиндгѹ Радѹл воевода, тот село дал би его Їwнашкови Болдескѹл кѹпар, а потом Їwнашко Болдескѹл потокмил сѣ по его доброю волю съ калѹгери wт Бесерекан(и) и вратил им тот село, Вънътор(и), понеже не приходи<т>[1] сѣ емѹ держатї тот село, за что било правою кѹпежиниѹ Кириц(и) постелник мани давно иниж(е) Їwнашков(и) Болдескѹл бив кѹпар. И дал(и) емѹ калѹгери, радї нарѣдениѣ что имал на тот село, четир(е) десѧт(и) wвци съ шгини, и два коии добриχ, и два воли, и два коб<ылы>[1] съ жирѣб(и), и четир(е) крав(и) съ телиц(и). И сътворил им Їwнашко Болдескѹл запис wт него, како да подаст(ь) им въсиχ нарѣдениѣ его, что имал на тогѹ село, Вънътор(и). Я

www.dacoromanica.ro

къ<г>[1] да ест н(ы)нѣ, Їѡнашко Болдескѹл не хощет дабати им тиже нарѣденіе и хотѣще възѣти тогѵ село пакиж(е) въспѣт.

Инож(е), г(оспо)дств(о) ми и съ наше Съвѣтом съдихом на них и wбрѣтохом им закон како да держит собі калѹгери wт Бесереан(и) тогѵ село, на имѣ Вънъторіи, а Ишнашко Болдескѵ бив кѹпар зостал wт въсего нашегѵ закона.

Тѣм радї, wт нинѣ нарѣд, да не имает мои тегати wн на калѹгери радї тогѵ село, Вънътори, николиж(е), на вѣки вѣчніи. Я аще мет сѧ проявѣните въ нѣкое врѣмѣ или въ нѣкиx а(ь)ни тиx нарѣденіе Болдескѹлови, что имал на тогѵ село, Вънътори, да не бъдет емѹ за вѣрности, нъ да възмит wт негѵ и да сѣ подаст(ь) въ рѹкаx виш(е) писанним калѹгером.

И ин никто да с(ѣ) не ѹмишает.

Пис ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз ап(риліе), к҃ а(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гавріл Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire de la Beserecani şi s-au pârât de faţă, înaintea noastră, cu Ionaşco Boldescul fost cupar, pentru satul Vânători, care este de ocolul târgului Piatra, spunând înaintea noastră călugării de la Besericani că acest sat, Vânătorii, le este danie şi miluire de la Mariia, cneaghina lui Chiriţă fost postelnic, iar lui Chiriţă fost postelnic i-a fost cumpărătură de la Costantin Moghilă voievod, pentru două mii de ughi galbeni. Când a fost zilele răposatului Radul voievod, acest sat l-a dat lui Ionaşco Boldescul cupar, iar apoi Ionaşco Boldescul s-a tocmit de bunăvoia lui cu călugării de la Beserecani şi le-a întors acel sat, Vânători, pentru că nu s-a cuvenit să stăpânească acest sat, pentru că i-a fost dreaptă cumpărătură lui Chiriţă postelnic mai de demult decât lui Ionaşco Boldescul fost cupar. Şi i-au dat călugării pentru dresele pe care le-a avut pe acest sat patruzeci de oi cu miei, şi doi cai buni, şi doi boi, şi două iepe cu mânji şi patru vaci cu viţei. Şi le-a făcut Ionaşco Boldescul zapis de la el, ca să le dea toate dresele lui pe care le-a avut pe acest sat, Vânători. Iar acum, Ionaşco Boldescul nu vrea să le dea acele drese şi a vrut să ia acest sat iarăşi înapoi.

Deci, domnia mea şi cu tot Sfatul nostru i-am judecat şi le-am aflat lege ca să stăpânească călugării de la Beserecani acest sat, anume Vânătorii, iar Ionaşco Boldescul fost cupar a rămas de toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte, să nu aibă a mai pârî el pe călugări pentru acest sat, Vânători, niciodată, în vecii vecilor. Iar dacă se vor mai ivi în vreo vreme sau în nişte zile acele drese ale lui Boldescul, pe care le-a avut pe acest sat, Vânători, să nu-i fie de credinţă, ci să se ia de la el şi să se dea în mâinile călugărilor mai sus scrişi.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> aprilie, 20 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> apr(ilie) 20. Ispisoc de la Vasilie v(oie)vod <şi>: Vânătorii ot Piatra 7147 <1639> apr(ilie) 20, s-au scris.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, I/21.

Orig., hârtie (41,2 x 27 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în chinovar, neclară. Cu o trad. din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

Idem, Ms. nr. 548 (Condica m-rii Bisericani), f. 28 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/108 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 281–282, nr. 1356 (rez., după orig.).

---

[1] Omis.

109 1639 (7147) aprilie 20, Iaşi

† Ис Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adec(ă) domnia mea am dat şi am întărit giupânései Soltanei, fata Mogâldei ce au fostu vornic, şi feciorilor ei pre a lor dirépte ocine şi moşii, pre ispisoc de împărţare ce au arătat de la domniia mea, ce s-au împărţit cu nepoţii săi, cu Neculaiu, şi cu Ionăşcuţă vornicul, şi cu Cărăiman pitariul, feciorii lui Gligoraşco Mogâldea, şi cu Ghiorghi postelnicul, şi cu fraţii săi, feciorii Zinicăi log(o)feteasa.

Şi s-au venit giupânései Soltanei giumătate de sat de Drăguşéni, în ţinutul Sucévei, şi giumătate de Zevoiani şi a treia parte de sat de Iurceşti şi cu vad de moar(ă), ce să va alége, şi o falce de vie la Horodişti şi doao fălci <în>[1] Dealul Comisului.

Şi s-au venit lui Neculaiu Mogâldea şi cumnaţilor săi satul Onicénii şi giumătate de Zevoiani, partea din sus, şi a treia parte din Iurceşti şi o falce de vie în Horodişti.

Şi s-au venit lui Ghiorghi postelnic satul Mitcăul şi giumătate de Pogăneşti şi a treia parte de Iurceşti şi o falce de vie în Horodişti.

Şi au mai avut de la domniia mea dirése de împărţare. Ce s-au sculat Ghiorghiţ(ă) postelnic şi cu semenţiia lui ce scrie mai sus, toţ(i) nepoţii Soltane<i>[2] şi au pârât pre giupâneasa Soltana şi au dzis că nu le place acea împărţare dintâiu. Ce acmu de iznoavă s-au tocmit andesine.

Direpţ acéia, şi domnia mea décă am vădzut între dânşii bună tocmală, şi de la domnia mea am dat şi am întărit giupânései Soltanei şi feciorilor săi ca [s(ă)] să le fie şi de la domniia mea direaptă ocină şi împărţare, cu tot venitul, şi altul ca să nu să mai améstece.

Iar cine va mai scorni pâră, să fie gloabă Porţei 50 de boi.

Инак не бvдет.

Ѯ Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ап(рилїе) к <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т искал m.p.

† Корлат <писал>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso. o ins. cont.>: † Împărţala Soltanei şi nepoţii săi: <două din secolul al XVIII-lea>: De cuprins în condică. 7147 <1639> ap(rilie) 20. <şi una din secolul al XIX-lea>: 7146 <1638> apr(ilie) 20. No. 4.

DJAN Iaşi. Documente. CDXVII/11.
Orig.. hârtie (33 x 22.5 cm). difolio. filigran. pecete mijlocie. aplicată în ceară roşie. deteriorată.
Ibidem. CDXXII/199. nr. 4. Rez.. într-un op. din 1828. cu data: 7146 <1638> aprilie 20)
Inst. de Ist. ..A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/109 (xero.).

EDIŢII: *D.R.H.*. A. XXIV. p. 324. nr. 330 (rez.. cu data: 1638 <7146> aprilie 20).

[1] Rupt.
[2] Omis.

110 1639 (7147) aprilie 20, Iaşi

† Ии Василіе воевода. Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдвскои. Dat-am cartea domniei méle boiarenului nostru cinstit şi credincios. lui Gavrilaş logofătul cel mare. şi pre cine va trimite ca să aibă a strânge oamen(i) buni şi bătrâni de pren pregiur. să socotească la hotarul satului Feţinghieştilor. să caute de nişt(e) stâlpi. ce s-au jeluit rugătorii noştri. călugării de la Beserecani. că le-au scos de unde i-au pus hotarnicii. şi de nişt(e) pâine. ce au dzâs că le-au luat Dumitraşco stolnicul.

De să va afla că le-au scos stâlpii. ca să hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle. a lua hatalmu 12[1] boi. şi să-i aducă aicea la domnia mea şi să ia şi acea pâine. să o dea călugărilor. Şi locul să-ş(i) ţie călugării pre unde le spun dirésele şi pre unde le-au hotărât hotarnicii şi le-au pus stâlpi.

Direptu acéia. nime să nu cutédze a ţinea sau a opri înaintea cărţii noastre.

Пис ѵ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ап(рилїе) к <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гавриил Мътиwш вел логоф(е)т <m.p.>.

<Pe verso. o ins. cont.>: Putna. Feţingheşt(i).

DANIC Bucureşti. M-rea Bisericani. XV/23.
Orig.. hârtie (27 x 20 cm). filigran. pecete mijlocie în chinovar. neclară.
Idem. Ms. nr. 548 (Condica m-rii Bisericani). f. 68 v. (rez.).
Inst. de Ist. ..A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/110 (xero.).

EDIŢII: Haşdeu. *Arch. ist.*. I, p. 87. nr. 111 (orig.. cu caractere chirilice): Berechet. *Procedura de judecată* .... partea a III-a. p. 75. nr. XXXII (orig.. după Haşdeu. cu caractere latine): Idem. *Judecata*.... p. XXXVI-XXXVII. nr. XXV (orig.. după Haşdeu. cu caractere latine): *Catalog*. II. p. 282. nr. 1357 (rez.. după orig.).

[1] ..12" (ві). scris cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

111 <După 1639 (7147) aprilie 20>

† Adecă, eu, Vasilie sluga dumisale, a lui Gavrilaş logofătului celui mare, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră peântru rândul călugărilor de la Beserecani, că s-au jăluit înnaintea măriei sale, domnul nostru, lui Vas(i)lie vodă[1] dzicându că au strâmbătate de cătră Dumitraşco stolnicul, de le înpresuară un loc aicea la ţinutul Putnei, ce au cumpărat călugării de la Duraşco şi de la oamenii săi, la sat la Feţingheşti. Măriia sa vodă şi dumnealui logofătul cel mare ne-au trimis pre noi acicea[2] cu cinstită cartea măriei sale, domnu nostru, ca să strângem oameni buni de pre înpregiur să socotim peântru acel loc, cum va hi mai cu dereptul. Peîntr-acela lucru, am strânsu oameni buni, cum au fost învăţătura măriei sale, anume: Pepelea Cireş, şi popa Procopie de Cofeşti, Barta de Sârbi, Ilie tij, Neculaiu calugher, Andronic, sluga mitropolitului, Ion Ciolan de Căpoteşti, Gavril Moţoc t(i)j, Iachim de Hălmăgeşti, Anghel meşterul, Slăvil(ă) de Gligoreşti, Mihalcea tij, Ivan de Vităneşti, Toader de Balomireşti, Tătarul şi Căzacul de Gligoreşti, Manea de Mogeşti, Gheorghi Uliul, Ion s(â)n pop(ii) Crăciun, Andronic s(â)n Mihalcea, Ion s(â)n Giurgea, Cazacul de Feţingheşti, Miftodie Apostolachi, s(â)n Buciumaş, şi alţi oameni buni. Şi Duraşco cu oamenii lui, carii sîntu vândzătorii călugărilor, încă au fost de faţă şi i-am întrebat înnaintea acestor oameni buni cât loc au vândut călugărilor. Ei, aşea au mărturisit, că au vândut călugărilor a treia parte de sat de Feţingheşti.

Deci noi, cu aceşti oameni buni, cu toţi, am socotit cum au fost mai cu dereptul, nici să-ş(i) bănuiască stolnicul Dumitraşco, nici călugării. Am tras locul cu funea, de am făcut satul trei părţi: doao părţi să hie a [s] lui Dumitraşco stolnicul, iar a treia parte să hie a călugărilor; şi le-am cumpănit locul şi le-am pus stâlpi şi în siliştea satului şi l-am pus cum li venit.

De aceasta scriem şi mărturisim, să s(e) ştie.

Alta, aceşti oameni buni aşea au mărturisit că lui Dumitraşco stolnicul acéle doao părţi de sat de Feţingheşti încă-i iaste cumpărătură; iaste şi el cumpărător, ca şi călugării, şi s-au lepădat vândzătorii călugărilor şi alţi răzeşi, carii au fost de moşie de Feţingheşti, de au dzis că Dumitraşco stolnicul nu iaste de semenţiia lor, nici iaste de dânşii.

Aşea mărturisim.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/24.

Orig., hârtie (31 x 21,5 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare în tuş.

Idem, Ms. nr. 548 (Condica m-rii Bisericani), f. 68 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/111 (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc., XXV/111.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 250, nr. 1191 (rez., după orig. cu data: <1636–1642>).

Datat după porunca domnească adresată lui Gavril Mătiaş mare logofăt în legătură cu alegerea hotarului moşiei Fiţingheşti, în urma plângerii călugărilor de la m-rea Bisericani privitoare la încălcarea hotarelor de către Dumitraşco stolnicul (v. doc. anterior).

---

[1] În textul chirilic: ѡдѫ.

[2] Aşa în orig.

www.dacoromanica.ro

7147 <1639> ap(rilie) 21. Mărt(u)rie di <l>[1]a Iordachi pârcă<l>[1]abul di Roman, cum au venit Sâm<i>[1]on Plote di s-au giudicat di faţ(ă) cu Liah diiaconul, dzicând că-i împresoar(ă) o part(e) di ocină din Şirăţăi. Şi Liahul au adus pi Măgdălina a lui Necoar(ă) Forfenachi de au dzis că au vândut Liahului şi lui Sâmion din Şirăţăi, şi popii Nichitii, şi lui Ciomârtan, şi lui Ioniţ(ă), şi lui Trifan, şi lui Ion Rusul.

Deci, Sâmion Plot au dzis că n-au avut Măgdălina moş<i>[1]e. Iar Măgdălina şi Liahul au adus mulţi oamin(i) bun(i) şi li-au dat legi de au giurat în 7 giurător(i), cum au avut Măgdălina ş-au jelojât moşie moşu-său, a trie part(e) din part(ea) lui Cost(e), acestor oamin(i) de mai sus scriş(i).

Şi au rămas Liahul şi cu fraţii săi pi Plote s(ă) nu mai aibă part(e) cu ace a trie part(e) din part(ea) lui Coste, ce să aibă a ţâni ei pân(ă) când a întoarce Măgdălina 8 taler(i) bătuţ(i) Liahului şi când a întoarci bani(i) să d(ea) şi chelt<u>[1]iala, dzăci orţi.

<Pe aceeaşi f., două îns.>: Ion Miron vist(ie)rnicel din Şirăţăi. 7120<1611–1612> <şi>: 7150 <1641–1642>, popa Liah ot Şirăţăi.

DANIC Bucureşti, M-rea Doljeşti, VII/89 (nr. 4).
Copie presc.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/112 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 282, nr. 1359 (rez.).

[1] Omis.

113 1639 (7147) aprilie 22, Iaşi

† Adecă eu, noi, Ionaşco şi soru-mea, Neacşea, feciorii Ţigancii, nepoţii Sorii, strănepoţii lui Lazor şi lui Băloş, scriem şi mărturisim cu cest zapis la nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţ(i), nici asupriţ(i), am vândut a noastră direaptă ocină şi moşie, den uric ce au avut moşiul nostru, Lazor şi Băloş, de la bătrânul Ştefan vodă, dentra a treia parte din Petreşt(i) şi cu giumătate de poiana Miculiţina, pi Uşiţ(a), ce au fost dat moşilor noştri, lui Lazor şi lui Băloş, un unchiu a lor, Pătru Vilna, din hotarul Petreştilor, a treia parte. Deci, noi, am vândut părţile maicii noastre, Ţigăncii, şi partea mătuşi(i) noastră, Lupei, pentru căce au plătit părinţii noştri pre Lupa de o deşiugubină şi altul nu s-au aflat să o plătească, ce au plătit părinţii noştri. Acéste părţi le-am vândut dumisale, Anducăi, direptu o sută de zl[os]oţi[1] bătuţ(i).

Şi noi, aşijdere, Mărica, şi sororile méle, Nastasiia şi Stanca, fétele lui Procop(ie). nepoatele lui Ionaşco, iarăş(i) strănepoate lui Lazor şi lui Băloş, iarăş(i) de bunăvoia noastră, am vândut părţile noastre ce să vor alége dentra acela sat şi dentra acela uric, cu tot venitul, dumisale, Anducăi, direptu şés(e)dzeci de zloţi[2] bătuţ(i). Şi ne-au plătit aceştea ban(i) toţ(i) deplin întru mânule noastre.

Şi în tocma<la>[3] noastră au fost oamen(i) buni şi bătrâni, anume: Vrabie ot Mogoşeşt(i), şi Gligorie de acolo, şi popa Simion ot tam, şi popa Neculai ot Grieşt(i), şi

www.dacoromanica.ro

Lungul ce au fost armaş, şi Lupul ot Petreşt(i), şi Năstachii ot tam, şi Florea ot tam, şi Cârstea ot Borăşti şi alţi oamen(i) bun(i) şi bătrâni au fost.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţile, ca să s(e) ştie.

Пис v їїс, в(ъ) д(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **ап(рилїе) кв**[4] <22>.

† Popa Nécula <a.d.>.

† Popa Simion <a.d.>.

† Vrabié ot Mogoşeşt(i) <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Zapis lui Ionaşco şi sorori-sa şi a Maricăi, cu surorile iei ot Petreşti <şi, alta, tot din secolul al XVIII-lea>: † Zapis lui Lazor şi Baloş le este moşi(e), <cu adaos, din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: cu giumătate de poiană pe Uşiţa. 7147 <1639> apr(ilie) 22. Zapis pe Petreşt(i). 7147 <1639> ap(rilie) 22. No. 7; <şi alta din prima parte a secolului al XIX-lea>: No. 4. Dup(ă) ispisoc.

Bibl. Naţională – Bucureşti. Col. doc. mold.. XX/48.
Orig.. hârtie (31 x 19 cm). difolio. filigran. trei amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/113 (foto.).

[1] „de zl[os]oţi", scris peste text răzuit.

[2] „şés(e)dzeci de zloţi", scris peste text răzuit.

[3] Omis.

[4] Cifra unităţilor. modificată.

114 1639 (7147) aprilie 27

Copie de pe suret de la Vasâlii v(oie)vod de pe ispisoc sârbesc din letul 7147 <1639> apr(ilie) 27.

Noi Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domn pământului Moldoviei. Precum au venit înnainte noastră şi înnainte a b<o>[1]ieril(o)r noştri a Moldovii, a mari şi mici, sluga noastră, Gligorce, ce au fost jitnicer, şi giupâneasa lui, Ruxandra, cu un zapis de mărturie de la Costantin pi(vni)cer, şi de la Barbul, şi de la popa Fodor Mani, şi de la Grigorie din Comăneşti, şi de la Petre Borzea, şi de la Dumitru Cerbul, şi de la Marco Childă din Săsieşti, şi de la Toader şi Vasâlie, feciorii lui Toader, şi Gheorghie, zăt Toader din Nadişa, şi de la Pricopie, şi de la Ursul din Petrileşti, şi aşa scriind şi mărturisind într-acel zapis cum au venit înnainte noastră Vasâlie Plavăci şi ficiorii lui, Gavril, şi Tudor, şi Pleşă şi Lazor Plavăci şi nepoţii lui, Toader, şi Tudosâe, şi Măriica, şi Ioana, şi Iliana, ficiorii lui Tănasâe Plavăci şi Nedele şi Varvara, ficiorii Muşăi şi Dochia şi Ionaşco, feciorii Anghelinii, şi Ihnat, ficiorul Ruscăi şi Ionaşco, ficiorul Măricăi, de a lor bunăvoie, de nime sâliţi, nici asupriţi, ş-au vândut a sa driaptă ocină şi moşie toată parte lor câtă s-ar alegi din sat din Nadişa, din ţânut(ul) Bacăului, o giumătate din parte lui Plavăci, care să numeşti parte lui Ion Plavăci şi parte Magdei Băşascăi, din vatra satului, şi din câmp, şi din [păduri][2], curături şi din poeni şi din păduri. Pre aceste le-au vândut slugii noastre ce-i mai sus scris Gligorcei şi giupânesâi

www.dacoromanica.ro

lui, Ruxandii, drept 30 taleri. Şi ei li-au plătit cu plată deplin banii, 30 taleri bătuţi, înnainte noastră, în mâinile lui Vasâlii Plavici şi a fraţilor lui.

Şi iar ne mai arată sluga noastră, Gligorce, un zapis de mărturie de la oameni buni scriind şi mărturisind întru acel zapis pre numi Sava şi surorile lui, şi Naste şi Gheorghie şi Ilieş din Dărmăneşti, cum au venit înnainte noastră Petre Borzea din Văsâeşti, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a sa bunăvoire şi au vândut a sa driaptă ocină şi moşie, toată parte lui şi a surorii lui, Sâmina, câtă s-ar alegi din giumătate din parte lui Plavăci din sat din Nadişa, din vatra satului, şi din curături, şi din tot hotarul. Pre aceste li-au vândut slugii noastre Gligorcei şi giupânesâi lui, Ruxanda, drept 20 taleri.

Aşijdere ne mai arată sluga noastră Gligorce şi alt zapis de mărturie de la oameni buni, de la Bejan ce-au fost paharnic, şi de la Grigoraşco, frate lui Bejanu, şi de la Ştefan, fecior lui Bejanu, şi de la popa Fodor Mani şi de la Lazor Plavăci şi de la Petre Borzea şi de la Vasâlie Solomonu şi de la Toader Beldemanu, cum au venit înnainte noastră Voica, fimeia lui Istrate Plavăci şi Grigorie Beldemanu şi Ilisăiu şi Ihnat, de a lor bunăvoire de nime nevoiţi nici asupriţi, şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie toată parte lor câtă s-ar alegi din sat din Nadişa, dintr-o giumătate din parte lui Plavăci, a trie parte, din vatra satului, şi din câmp, şi din curături şi din tot hotarul. Pre acesta o au vândut slugii noastre, Gligorcei, drept 40 ugh(i) buni. Şi li-au plătit deplin banii, 40 ugh(i), în mânule Voicăi fimeii lui Istratie şi a fraţilor ei.

Şi aşijdere mai arată înnainte noastră Grigorce şi alt zapis de mărturie de la oameni buni, de la Bejanu ce-au fost păh(arnic) şi de la Grigoraş, fratile lui Bejan şi de la Ştefanu frate lui, ficiorii lui Bejanu şi de la popa Fodor Mani şi de <la>[1] Lazor Plavăci şi de la Petre Borzea, şi de la Vasâli Solomonu şi de l<a>[1] Toader Beldimanu, cum au venit înnainte noastră Naste şi fratele ei, Câr[r]ste Rareş, ficiorii lui Vasâli Cergatul şi au vândut a lor driaptă ocină şi moşie toată parte lor câtă s-ar alegé di<n>[1]tr-a patra parte din sat din Nadişa, ci să zice parte lui Stănilă, dintr-a trie parte, a trie parte. Pre aceasta o au vândut slugii noastre, Grigorce, drept 9 ugh(i) şi o vacă cu viţăl. Şi i-au plătit pe <to>[1]ate deplin, şi acei 9 ugh(i) şi o vacă cu viţăl în mânule Nastei şi Cârstii şi lui Vasâli.

Aşijdere mai arătă înnainte noastră şi alt zapis de mărturie de la oameni buni, de la Bejanu şi de la Gavril Năloagă şi de la popa Fodor Manu, cum au venit înnainte nastră Tecla, fata Riarii[3], fimeia lui Mihai, ş-au vândut toată parte mumii ei, Mariei, câtă s-ar alegi din parte lui Stănilă din sat din Nadişa. Pre aceia o au vândut slugii noastre, Grigorce, drept 4 ugh(i) buni. Şi au plătit plata deplinu acei bani, 4 ugh(i), în mânule Teclei, fata Mariei.

Şi, aşijdere mai arată înainte noastră şi alt zapis de mărturie de la oameni buni, de la Ursul, şi de la Alexandru, şi de la Toader, şi de la Precopie ot Nadişa. Şi aşa scriind într-acel zapis cum au răscumpărat a lor parte în sat din Nadişa şi au plătit plata deplinu banii ...[4] popei lui Moisăiu.

Şi aşijdere au mai arătat înnainte noastră şi alt zapis de mărturie de la Bejan ce-au fost pahar(ni)c, şi de la Gheorghiţă, şi de la Grigoraş, şi de la Vasâli Laşcu, ficiorii lui Dumitraşc(o), şi Ştefan Bogd(an), şi Nistor şoltuz cu 12 pârgari, şi de la Mihăiaş, şi de la Miha morariul, şi de la Ştefan chihaie din târg din Trotuş, şi de la Gligoraşc(o), şi de la Ştefan, fecior lui Bejanu, şi de la Ionaşco din Sâmioneşti, şi aşa scriind cum au venit înnainte noastră Mavrichi grecul şi fetile lui, Smaranda şi cu Aniţa şi Troiţa şi Tudosia

www.dacoromanica.ro

Măgdălina de a lor bunăvoie de nimine nevoite nici asuprite ş-au vândut a lor driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din sat din Hărmăneşti ce-au fost cumpărat de la Irodie şi de la Savul. Pre aceia a vândut-o slugii noastre Grigorcei drept 45 ugh(i) şi doâ vaci cu viţei şi o iapă. Şi plătind plata deplin acei bani, 45 ugh(i), şi doâ vaci şi o iapă în mânule lui Mavrichi şi ficioril(o)r lui. Şi după domnie me şi toţi domnii noştri a Moldovii, dacă vor vide acestu adevărat ispisoc de pre zapisă să le întăriască, pentru că domnie me, dacă li-am văzut am crezut şi de la noi i-am dat şi i-am întărit slugii noastre, Grigorce, şi giupânesâi lui, Ruxandei, pe acesti părţi de moşie şi cumpărătur(i) drepti şi cu tot venitul, neclătit nici odinioară, în veci.

Şi alţii să nu să cuteze peste carte noastră.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). DCXCIII/9.
Copie. din 1800 decembrie 12. după trad.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii. XXV/114 (foto.).

[1] Omis.
[2] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[3] Greşit. pentru „Mariei" (v. mai jos).
[4] Loc alb în copie.

115 <Înainte de 1639 (7147) aprilie 29>

† Adecă, eu, Hanţul, ficiorul Trufanie, nipotul lui Andrunicu, s<t>[1]reneputul Ghidului, însumi mărturisescu cu ceastă scrisuare a mea cum amu vândut o parte de ocenă din sat din Prigurceani, în ţinutul Vasluiului, în partea despre apus, din giumătate de sat, a treia parte; acéia am vândut-(o) de neme înbiiatu, nice împrisurat, ce de a mea bunăvue, am vândut lui Apustul Cehan, dereptu 25 lei.

Iastă tocmală s-au făcut denaintea loi Vasilie de Bălţéni, şi denaintea lui Dumitraşcu de Buhăieşte, şi denaintea a mulţi omeni buni.

Şi, mai mare credinţi[2] ne-am pos şi peceţile.

Eu, Domitaşco de Buhăeşti încă <am fost>[1] la înto<o>[1]mală.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Prigorcénii <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Prigorceni, dispre apus. Sârbăsc.

DJAN Mehedinţi. Col. „Dr. C. I. Istrati", I/107.
Orig.. hârtie (32 x 19.5 cm). difolio, filigran. două peceţi inelare şi o amprentă. toate în cerneala doc.

EDIŢII: Ghibănescu. *Surete*, XVI. p. 51. nr. LXXVIII (orig.. f.d.. după *Ms. Surete*. XXXI. p. 336): *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 71, nr. 116 (rez.).

Datat după doc. de întărire (v. nr. 118).

[1] Omis.
[2] „credinţi". scris deasupra rândului.

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Vârvara, fata lui Gavril Bustei de Buhăeşti, srenepoata[1] Ghidului, de bunăvoie, de nime îmbiiată, nici împresurată, ce de <a>[2] me voie, am vândut a mea dereptă ocenă şi moşie den sat, den Prigorceani, ce să va alége parte tătâné-meu, lui Gavril Bustei; o am vândut lui Apostol Cehan, dereptu 15 léi bătuţi.

Şi acest(ă) tocmală[3] s-au făcut dennaintea a omeni buni, anume: Vas(i)lie, Giurge de Zlătăreşti, şi Gheorghie şi femeia me[4], şi Vârnava de Bulaţi, şi Vas(i)lie de Bălţéni.

Şi eu, popa Ursul de Scântéi, am scris.

Pré mai mar(e) crédinţă ne-m pus şi péceţile, să să ştie.

Popa Vasilie <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Prigorceni <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Prigorceni.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", I/165.

Orig., hârtie (31,5 x 15 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare rotunde, neclare, şi o amprentă, toate în cerneala doc.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 51, nr. LXXIX (orig., f.d.); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 71, nr. 115 (rez.).

Datat după doc. de întărire (v. doc. 118).

[1] Aşa în orig.

[2] Omis.

[3] Aşa în orig.

[4] „Gheorghie şi femeia me", scris deasupra rândului.

117 <Înainte de 1639 (7147) aprilie 29>

† Adecă eu, Ionaşco şi cu feméia mea, Anghelina, şi feciorii noştri, cu Grozava şi Costantin, Anghelina, fata Trofanei, nepoata Dumei s<t>[1]renepota Tomei Prigorcei[2], înşine mărturisim cu cestu zapis al nostru cum am vândut o parte de ocină şi de moşie den sa<t>[1] din Prigorceani, ce se va vini partea noa<stră>[1] dinspre răserit, şi din sălişti, şi din câmpu şi din tot locul, de nime siliţi, nici împresuraţi, ce de bunăvoia noas<tră>[1] am vândut lui Apostol Cehan, dereptu 8 lei bătuţi, denaintea a oamini bun(i), denaintea Nechitei ş-a lu<i>[1] Vas(i)lie şi denaintea lui Dănăilă, feciorul popei, şi-a lui Toader Fleşcăi ş-a mulţi oamen(i) buni.

Писал попа Врабие, ca să să ştie.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Prigorceni <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Prigorceni.

www.dacoromanica.ro

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", I/106.
Orig., hârtie (18,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, o amprentă.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 50-51, nr. LXXVII (orig., f. d.); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 71, nr. 117 (rez.).

Datat după doc. de întărire (v. doc. 118).

---

[1] Omis.

[2] „s<t>renepota Tomei Prigorcei", adăugat deasupra rândului.

118 1639 (7147) aprilie 29, Iaşi

† Ѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде <прѣд нами и>[1] прѣд въси<ми наши>[1]ми болѣри слvзѣ нашь, Ѧпостол Чеҳан, и принесил нѣкиҳ записе за <свѣдителст>[1]во wт прѣд Вас(и)лїе wт Бълицѣни и Дvмитрашко, и wт прѣд Дънъил(ъ), с(ы)нъ попови и Тод<дер Флашкъ, и wт прѣд Ге>[1]wргїе и Вас(и)лїе Цvрцѣ wт Злътърещи, и wт прѣд Варнава wт Бvлац(и), и попа Vрсvл wт Ск<ънтеи и wт прѣд многиҳ>[1] людї добриҳ, wт wкръст(и) мецїши, сиц(е) писаше и свѣделствvюще въ тѧҳ <записе како прїидошѣ>[1] прѧд нами Хамцvл, с(ы)нъ Трофана, внvк Ѧндроник(а), прѣvнvк Гидvл<vи, неким непонvжден>[1] а ни <приселован>[1], нъ по своемv доброю волѣ, и продал своег(о) правда wтн(и)нv и ѧдан(и)нv wт п<олови>[2]на село Пригорчѣн<им, третаа ча>[1]ст(ь), wт къ запад(а), что ест v в(о)лwст(ѹ) Васлvискомv; тоа wни продали слѹзи наш виш(е) пишем[3], Ѧпостол Чеҳан, за<три десѧт(ъ)>[1] тал(ер)и битї.

И тиж(е) мои кvпил wн соби и дрvга част(ь) за wтн(и)нv wт Варвара, аъща Гаврил(а), внvка <Бvс>[1]тѣви, <прѣv>[1]нvка Гидvлvи, wт тогож(е) село Пригорчѣним, wт половина село, трета част(ь), ешеж(е) wт къ запад(а); тоа wн соби кvпил wт прѣд ними, за три десѧт(ъ) тал(ер)и битиҳ.

И такождери мои кvпил wн соби и дрvгаа част(ь) за wтн(и)нv wт Їwнашко и wт жини си, Ѧнгелина, и wт с(ы)н(о)ве им, Грозава и Костантин, внvц(и) Дvма, wт тогож(е) село Пригорчѣним, wт къ въстоцѣ, что с(ѣ) изберит част(ь) им, съ въсѧм приходом; тоа wн соби кvпил за два десѧт(ъ) тал(ер)и битї.

И такождери принесил слѹзи[4] наш, Ѧпостол Чеҳан, и дрvг запис за свѧдїтелс<т>[5]во, wт прѣд Вас(и)лїе Дъръван wт Флоринтешти и wт Ва<си>лїе Цvрцѣ wт Злътърещи, и wт Никориц(ъ) wт Флоринтещи, и wт Сима Паликоз, и wт Истодїе, с(ы)нъ Симави, и Глигорїе Додvл, и wт Никvла, с(ы)н(ъ) Дъръван(а), сиц(е) писаше въ тот запис како прїиде прѣд ними Динис[6] и сестра ег(о), Ѧница, и Веселина, дѣтї Костинеи, внvц(и) Тодсїѧ, и Иѳрим(а) и Ѧрват(а), прѣvнvц(и) Бъилъ, и тиж(е) плѣменикове им, Къзакvл и сестра ег(о),

www.dacoromanica.ro

Мирка, дѧтї Мърикдеи, вичци Тодосїѧ и Иѳрим(д) и Ѵрват(д), прѣчичц(и) Бъил(ъ), и такождере племеникове им, Марїѧ, дъщд Мърїика, и с(ы)и(о)ве ей, Вас(и)лїе, и Шефан, и Грозав, и Иродїѧ, и Брънджшѣ, и Станка, чси вичци Тодосїи, и Иѳрима, и Ѵрват(д), прѣчичци Бъилов(и), никим ни поичждеии, д ии присиловдии, иъ по своеи доброволиое, и продал(и) своего права шти(и)ичѵ шт село Бъилещим, что ест ид Раковѣ, ѵ в(о)лшст(ѳ) Тчтовѣ, въсѣ част(ь) Тодосїеви и Ѳѳрим(д) и Ѵрват(д), шт батрѵ село, и шт цариичѵ, и шт сѣиожатї, и шт полѣии и шт вес приход(д), и съ брѵдѵ за мдии(ѳ) въ рѣцѣ Раковѣ; тоа шии продали шт прѣд ними тиж(е) слѳзи идш(ѳ) Ѵпостол Чехан, за шест(и) десѣт(ъ) ѵгї жолтї.

Таж(е), г(о)сп(о)дстве(о) ми, ижож(е) ѵвидѣхом тѧх записе за мартѵрїе шт ид толикиχ людї добриχ, воиии прѣдии и слѵги г(о)сп(о)дстве(д) ми, г(о)сп(о)дство ми веровдхом и шт нас ешеж(е) дддохом и потеръдихом слѵзи идш(и), Ѵпостол Чехан, ид тѣχ части за шти(и)ии, иж(е) виш(е) пишем, шт село Пригорчѣии и шт село Бъилещи, како да бъдет и чадї емѵ правїи шти(и)ии и дѣди(и)ии и викѵплеиїе, съ въсѣм доходом, иипорѵшено иколиж(е), ид вѣки.

И ии да с(ѣ) не ѵмишдют.

Оѵ Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ⁂ѕр҃мз ап(рилїе), к҃ѳ д(ь)ии.

† Сам г(о)сп(о)д(и)иъ велѣл.

Тодерашко вел лшг(о)ф(е)т искал <m.p.>.

† Сава <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit <înaintea noastră şi>[1] înaintea tuturor boierilor <noştri>[1] sluga noastră, Apostol Cehan, şi a adus nişte zapise de <mărturie>[1], dinaintea lui Vas(i)lie din Bălişteni şi a lui Dumitraşco, şi dinaintea lui Dănăil(ă), fiul popii, şi a lui Toa<der Flaşcă, şi dinaintea lui Ghe>[1]orghie şi a lui Vas(i)lie Giurgea din Zlătăreşti, şi dinaintea lui Varnava din Bulaţ(i) şi a popii Ursul din Sc<ânteia şi dinaintea a multor>[1] oameni buni, dimprejur megieşi, aşa scriind şi mărturisind în acele <zapise că a venit>[1] înaintea lor Hamţul, fiul Trofanei, nepotul lui Andronic, strănepotul lui Ghidul, <nesilit de nimeni>[1], nici <asuprit>[1], ci de bunăvoia sa, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din <jumătate>[2] din satul Prigorcen<i, a treia parte>[1], dinspre apus, care este în ţinutul Vasluiului; pe aceea ei au vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Apostol Cehan, pentru <treizeci>[1] de taleri bătuţi.

Şi de asemenea şi-a mai[4] cumpărat şi altă parte de ocină de la Varvara, fiica lui Gavril, nepoata lui <Bus>[1]tea, <stră>[1]nepoata lui Ghidul, din acelaşi sat Prigorceni, den jumătate de sat, a treia parte, cea despre apus; pe aceea el şi-a cumpărat-o dinaintea noastră, pentru treizeci de taleri bătuţi.

Şi de asemenea şi-a mai[4] cumpărat el şi altă parte de ocină de la Ionaşco şi de la soţia sa, Anghelina, şi de la fiii lor, Grozava şi Costantin, nepoţii lui Duma, din acelaşi sat Prigorceni, dinspre răsărit, ce se va alege partea lor, cu tot venitul; pe aceea el şi-a cumpărat-o pentru douăzeci de taleri bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Şi de asemenea a adus sluga noastră, Apostol Cehan, şi alt zapis de mărturie, dinaintea lui Vas(i)lie Dărăban din Florinteşti şi a lui Vas(i)lie Giurgea din Zlătăreşti, şi a lui Nicoriţ(ă) din Florinteşti, şi a lui Sima Palicoz, şi a lui Istodie, fiul lui Sima, şi a lui Gligorie Dodul, şi a lui Nicula, fiul lui Dărăban, aşa scriind în acel zapis că a venit înaintea lor Dinis[6] şi sora lui, Aniţa şi Veselina, copiii Costinei, nepoţii Todosiei şi ai lui Ifrim şi ai lui Arvat, strănepoţii lui Bănilă, şi de asemenea rudele lor, Căzacul şi sora sa, Mirca, copiii Măricăi, nepoţii Todosiei şi ai lui Ifrim şi ai lui Arvat, strănepoţii lui Băilă, şi de asemenea rudele lor, Mariia, fiica Măriicăi, şi fiii ei, Vas(i)lie, şi Ştefan, şi Grozav, şi Irodiia, şi Brânduşea, şi Stanca, toţi nepoţii Todosiei şi ai lui Ifrim şi ai lui Arvat, strănepoţii lui Băilă, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină din satul Băileşti, care este pe Racova, în ţinutul Tutovei, toată partea Todosiei şi a lui Efrim şi a lui Arvat, din vatra satului, şi din ţarină şi din fânaţ, şi din poieni şi din tot venitul, şi cu vad de moară în râul Racova; pe aceea ei au vândut-o dinaintea noastră tot slugii noastre, Apostol Cehan, pentru şasezeci de ughi galbeni.

Astfel, domnia mea, dacă am văzut acele zapise de mărturie de la atâţia oameni buni, oşteni de frunte şi slugi ale domniei mele, domnia mea am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Apostol Cehan, acele părţi de ocină, care scriem mai sus, din satul Prigorceni şi din satul Băileşti, ca să fie şi copiilor lui drepte ocini şi dedine şi cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7147 <1639> ap(rilie), 29 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt a iscălit <m.p.>.

† Sava <a scris>.

<Pe verso, o ins. din secolul al XVIII-lea>: Prigorceni.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", I/108.

Orig.. hârtie (43.5 x 28,5 cm), filigran, deteriorat şi pătat în partea superioară, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie. pierdută. Cu o copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Idem, Ms. nr. 12 (1264), f. 35 r.. nr. 9 (rez., numai cu văleatul în „Condica pentru toate scrisorile moşiilor scoasă în perilipsis. 1834 ghenari 1".

DJAN Iaşi. Documente. CDXX/8, nr. 4 (rez., numai cu văleatul într-un op. de doc. din secolul al XVIII-lea al moşiei Prigorceni. ţ. Vaslui).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/118 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI. p. 64–65, nr. XCIV (trad. edit., după text slav din *Ms. Surete*. XXXI. p. 275. cu extr. slave în paranteză): *Col. „Dr. C. I. Istrati"*. p. 71. nr. 118 (rez.); *D.R.H.*, A. XXIV, p. 430. nr. 456 (rez., de la DJAN Mehedinţi. Col. „Dr. C. I. Istrati". Ms. nr. 12. cu data: <1638 septembrie – 1639 august 31> 7147).

---

[1] Lipsă: completat după Ghibănescu. *Surete*. XVI (v. **EDIŢII**).

[2] Lipsă.

[3] Greşit. pentru **писан**.

[4] Aşa în orig.

[5] Omis.

[6] Lectură nesigură.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїиде прѣд нами и прѣд вси̑ми нашеми молдавски[х]ми болѣри, вели<ки>[1]ми и малими, слоугa наше, Кр(ъ)стѣ Брѣилѣнѹл, и принѣсил прѣд нами един запис за сведѣтелство wт Геwргїе Кокоранвл и wт брат(а) его, Исак, с(ы)нwвь(е) Кр(ъ)сти Кокорѣнвл, писаеще wт прѣд люді добриx и стариx, <на>[1] имѣ: Дмитрw бив воют wт Ботъшѣн(и), и Глигорїе шолтѹз wт там, и Павъл, с(ы)нъ Кондри wт там, и Гиwргиц(ъ) тиж(е), и Wнака тиж(е), и Кирила тиж(е), и Ѵндроник грекwл, и Сава, с(ы)нъ Дънѣс(и), и wт прѣд ини[х]ми люді добриx, како въстали с(ѣ) wни, по иx доброю воли, неким непонѹждени, а не приселованиx, и продали своиx правою wтн(и)нw и дѣднинw, една[2] виноград, wт тръг Ботъшѣним. Тоа продали слwзи наш више писанномѹ, Кр(ъ)сте Брѣилѣнwл, за пет(ь) десѧт(ь) леи битиx. И заплатил испълна слwга наше, Кр(ъ)стѣ Брѣилѣнѹл, тиx више реченниx п(и)н(ѣ)зи въ рѹк(и) Геwргїе Кокоранwл и братѹ его, Исак, с(ы)н(о)ве Кр(ъ)сти Кокорѣнwл, wт прѣд тими люді добриx.

Инож(е), г(оспо)дстве(о) ми, видѣхом тот запис за сведѣтелство wт тиx люді добриx, wт тръг Ботъшѣном, съ печат(ь) тръговскїи, а г(оспо)дстве(о) ми ешеж(е) дадохом и потвръдиxом слwзи наш, Кр(ъ)сти Брѣилѣнwл, тоа[2] виноград, wт тръг Ботъшѣни, <ка>[3]ко да ест емw и wт нас правою wтнинw и кwпежно и wрик и потвръжденїе непорwшенномѹ николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ин никто да с(ѣ) не wмишлет прѣд сим листом нашем.

Пис w Їс, в(ъ) л(ѣ)то ⁂зр҃мз ап(рилїе) к҃ѳ.

Гаврил Мътиwш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнwл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, sluga noastră, Cârstea Brăileanul, şi a adus înaintea noastră un zapis de mărturie de la Gheorghie Cocoranul şi de la fratele său, Isac, fiii lui Cârstea Cocoreanul, scriind, dinainteą a oameni buni şi bătrâni, anume: Dumitru fost voiut de Botăşéni, şi Gligorie şoltuz de acolo, şi Pavăl, fiul lui Condrea, de acolo, şi Ghiorghiţă, de asemenea, şi Onaca, de asemenea, şi Chirila, de asemenea, şi Andronic grecul, şi Sava, fiul Dănesii, şi dinaintea altor oameni buni, că s-au sculat ei, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, o vie, din târgul Botăşeni. Aceasta au vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Cârstea Brăileanul, pentru cincizeci de lei bătuţi. Şi a plătit deplin sluga noastră, Cârstea Brăileanul, acei mai sus zişi bani în mâinile lui Gheorghie Cocoranul şi ale fratelui său, Isac, fiii lui Cârstea Cocoranul, dinaintea acelor oameni buni.

Deci, domnia mea, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la acei oameni buni, din târgul Botăşeni, cu pecetea târgului, şi domnia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, Cârstea Brăileanul, acea vie, din târgul Botăşeni, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întăritură, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

www.dacoromanica.ro

Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea aceste cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> aprilie 29.

† Domnul a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVII/85.

Orig., hârtie (42,8 x 28 cm), difolio, lipsă 1/3 din f. a doua, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/119 (foto.).

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.

[3] Rupt.

120 1639 (7147) aprilie 29, Crâsteşti

† Сѣ бѣо ми, Нѣнюл дворник глотнѣи, scriem şi mărturisescu cu ceastă scrisoar(e) nostru cum s-au pârât de faţă înnaintea măriei sal(e), domnu nostru, lui Vasilie voievod, Dumitraşco dvornicul cu Vas(i)lie şi cu fămeia sa, Antimiia, pentru un iaz de moară, ce iaste la sat la Crâsteşt(i), partea de gios. Deci Vasilie cu fămeia sa, Antimiia, au dzâs că n-are vornicul Dumitaraşco nici o treabă în[n] acela iaz, iar vornicul Dumitraşco au dzâs că are giumătate de iaz, ca şi dânşii. Derept aceasta pâră, trimisu-ne-au măriia sa, domnu nostru, aicea, la Crâsteşti, de-am strânsu oameni buni şi bătrâni, şi slugi domneşti, de-am întrebat cum vom afla mai cu direptul: avut-au dumnealui treabă în[n] acel iaz vornicul Dumitraşco cu Antimiia şi cu Vas(i)lie. Deci noi aşe am găsit cu suflete de oameni buni, cum giumătate de-acel hălăşteu iaste a lui Vas(i)lie şi Antimiei, iar giumătate iaste a lui Dumitraşco vornicul direaptă moşiia domisal(e).

Deci aşe am socotit şi i-am tocmit să ţie Vasilie cu fămeia sa, Antimiia, giumătate de iaz de hălăşteu şi vornicul Dumitraşco, iar giumătate, cum i s-au venit.

Aşijdere, şi vatra satului s-au socotit şi s-au tocmit şi li s-au venit vornicului Dumitraşco şi lui Vasilie cu Antimiia a treia parte de sat, partea de mijloc, şi ş-au împărţit şi acea a treia parte de sat, ce le iaste de moşie, în doao. Şi s-au venit vornicu<lui>[1] Dumitraşco partea din deal despre partea Grădeştilor, car(e) partea lui Vasilie şi a fraţilor săi i s-au venit partea de către vale, de cătră partea Glodénilor.

Şi s-au tocmit ei de bunăvoie, dinaintea noastră şi ş-au pus bolovani, cineş(i) pre părţile lor să ţie, fără gâlceavă, în véci.

Iar un hălăşteu ce iaste din sus s-au venit vornicului Dumitraşco pentru căce iaste direaptă cumpărătură, a treia parte de sat, partea Grădeştilor, şi s-au venit acel hălăşteu pre-acéia parte.

Şi la ceastă tocmală, cându s-au tocmit, au fost şi oameni buni, anume: Macsin de Călimăneşt(i), şi Tănasie de-acolea, şi Toader Lungul, şi popa Miron de Dragomireşt(i) şi Iacob Panco de Costeşt(i) şi alţi mulţi oameni buni.

Şi într-această tocmală fost-am şi eu, Focea uricariul, şi cu mâna mea am scris această mărturie, să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Пис ѵ Кръстещи, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мз <7147/1639> ап(рилїе) к҃ѳ <29>.

Аз, Нѣнюл дворник, искдх <m.p.; sig.>.

Аз, Иѡн Фочѣ, искдх <m.p.>.

Eu, popa Gligori <m.p.>.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). CCVII/21.

Orig.. hârtie (19.5 x 30 cm). difolio. filigran. rupt la îndoituri. patru peceţi inelare. în tuş negru. dintre care una a lui Neaniul vornic. Cu o copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Ibidem. CCVII/93 (menţ.. într un izvod din 1819 februarie): CCVII/94 (idem).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/120 (foto.. după orig. şi după copie).

[1] Rupt.

121 1639 (7147) aprilie 29, Cernaţi

† Adecă noi, Néniul dvornicul de gloată, scriem şi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cumu ne-au trimis măriia sa, domnu nostru, cu[1] cinstită cartea măriei sale, aicea la sat, la Greci, şi la Cernaţi, pre Bogdana, pentru pără ce-au avut vornicul Dumitraşco cu Ionaşco Bâtcovici de Greci şi cu răzéşii lui, pentru o bucată de pământu şi pentru nişte stâlpi ce s-au fost stricaţi şi i-au mutat pârcălăboe de Hotin din hotarul Gr(e)cilor în sus, în hotarul Cernaţilor, în dzilele lui Costantin vodă. Şi apoi au avut ei pără, în dzilele lui Ştefan vod(ă) Tomşea, şi s-au mutat acei stâlpi de unde i-au fost pus acea giupâneasă pârcălaboaia, iar înnapoi, la hotarul cel bătrân a Grecilor.

Deci, şi noi, deac-am venit aicea, strâns-am mulţi oameni buni şi bătrâni, slugi domneşti şi megiiaş(i) di pen pregiurul Grecilor şi a Cernaţilor ş-am întrebat de dânşii cum ştiu ei, cu sufletel(e) lor, şi cum au apucat ei de la părinţii lor acésté hotară. Deci, ei aşe-au dat seamă cătră noi, cu sufletel(e) lor, că acei stâlpi ce-au pus pârcălăboaia de Hotin, mai sus, în locul Cernaţilor, ei n-au apucat nime să hie avut Grecii treabă până acolo sau să hi arat cineva de dânşii, ce ei ştiu, cu sufletel(e) lor, că le-au fost hotarul Grecilor tot unde l-au mutat vornicul Dumitraşco cu hotarnici, în dzilel(e) lui Ştefan vod(ă) Tomşea, şi pre-acolo au fost hotărât şi Huru dvornicul, de demulte dzile.

Deci, vădzând noi aceştia oameni buni aşea mărturisind înnaintea noastră. noi am lăsat aceştia stâlpi şi bolovani pre unde au fost hotarăle céle bătrâne, din veacu.

Şi sémnele înca s-au aflat, a Cernaţilor, în costişea despre apus, până în capetel(e) pământurilor ce vin în sus şi în gios, până în hotarul Grecilor, iar la deal până în culmea dealului, unde iaste stâlpu; de-aciia preste vale, spre răsărit, din hotar la deal, întru-<n>[2] stâlpu ce-i în culmea dealului, pre unde vin pământuril(e) iar în sus şi în gios şi să suie hotarul la deal, prin capetel(e) pământurilor, prin Vâlceaoa Cornei, unde iaste stâlpu, şi să suie la deal pre Vâlceaua Cornei, prin viezunii, şi mérge pentre Lacurile Gémeni şi să coboară la Fântâna lui <B>[3]ordas; de-acolea în sus, pre marginea poien<i>[3]i în cap gavnul[4] despre costiş(ă), până în movila găunoas(ă), de acolea în sus pân(ă) ce sé întâlnésté <cu>[3] Rădceşti[5].

Să s(e) ştie, să-ş(i) facă dirés(e) domneşti.

Тое пишем.

Пис ѵ Чернаци, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мз <7147/1639> ап(рилїе) к҃ѳ <29>.

www.dacoromanica.ro

Из, Нѣнюл двюрник, искадх <m.p.; sig.>.

Пис(а), Фочѣ брикар.

<Pe verso, o îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: Hotarnică di Cernaţ(i), pi Bogdana, a Neaniului vornicul di poartă.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/125.

Orig., hârtie (30 x 19,5 cm), pecete inelară octogonală în tuş.

Muzeul de literatură al Moldovei, inv. nr. 1978, f. 28 r. (copie, din 1817 iulie 8, încredinţată de Iordache Miclescu căminar); ibidem, f. 29 v. (menţ.).

DJAN Iaşi, Documente, DCXVII/49 şi CCCLXXXIX/47, f. 1 v. (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/121 (foto.).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. Bârlădene*, IV, p. 80-82, nr. XLIX (copie dintr-o condică de doc. a Casei Roşca Codreanu din Bârlad, după copia de la Muzeul de literatură al Moldovei).

---

[1] În text: „su" (сѹ); diacul a omis prima bară de la „c" (к).

[2] Omis.

[3] Rupt şi şters.

[4] „gavnul", scris peste text răzuit.

[5] Ultimul rând, corectat, parţial, ulterior.

122 1639 (7147) aprilie 29, Cernaţi

† Aicea mărturisim noi, mulţi oameni buni şi bătrâni, megiiaşi de prin pregiurul Grecilor şi a Cernaţilor, anume: Marco armăşel din Costeşti, şi Simion Lehaci de Corueşti, şi Béleş de Greci, şi Costantin ce-au fost pârcălab de Vâşteleşt(i), şi Mafteiu de Costeşt(i), şi alt Mafteiu, Nebâldea din Iubăneşt(i), şi Ion Popiţa pit(ar) den Costeşt(i), şi Alexa de Bicani, şi Vlad de Pătrăşcani, şi Anton de Răduesti, şi Iacob Panco din Giurineşt(i), şi Béleş de Greci[1], şi Ştefan Gorgan de Suséni, şi Costantin Bujoranul de Hulpăşani, şi Ion Bolea de-acolea, şi Istratie de-acolea, şi popa Cozma de Bicani şi mulţi oameni buni. Scriem şi dăm ştire măriei dumital(e), milostive doamne, c-au venit aicea boiarinul măriei dumital(e), Néniul dvornicul de gloată, cu cinstită cartea măriei dumital(e), pentru pâră ce-au avut, înnaintea măriei dumital(e), Ionaşco Bâtcovici şi răzéşii săi, cu Dumitraşco dvornicul pentr-o bucată de loc, ce-au dzâs Ionaşco Bâtcovici că le-au împresurat vornicul Dumitraşco, de le-au mutat un bolovan, în dzilele lui Ştefan vod(ă) Tomşea, care bolovani au fost pus pârcălăboaia de Hotin, în dzilel(e) lui Costantin vo<dă>[2].

Deci, milostive doamne, să fii măriia dumital(e) sănătos, deac-au venit acest boiarin a măriei dumital(e), strânsu-ne-am şi ne-am socotit cum ştim noi cu sufletel(e) noastre, să grăim cu direptul înnaintea cestui boiarin a măriei tale şi aşé ştim no<i>[2] cu sufletel(e) noastre şi am apucat din părinţii noştri hotariul cel bătrân a Cernaţilor, c-au fost ş-au ţânut Cernaţii până unde iaste acmu şi l-au mutat vornicul Dumitraşco cu hotarnici, în dzilel(e) lui Ştefan vod(ă) Tomşea. Iar unde l-au fost mutat pârcălăboaia de Hotin, în dzilel(e) lui Costantin vod(ă), acei bolovani în locul Cernaţilor, mai sus, noi nu ştim cu sufletel(e) noastre să hi avut treabă Grecii în[n] acéia bucată, ce ştim c-au arat tot Cernaţii, moşii vornicului Dumitraşco.

www.dacoromanica.ro

Aşijdere, şi din partea Grecilor nişte oameni, ce au a cincea parte, partea de sus, de cătră Cernaţ(i), anume: Balan, şi Vasilie şi Istratie, ei aşe ne au dus tot pre sémne, din piatră în piatră, ce li s-au împărţit hotariul cu Cernaţii. Şi aceştia au dzas ca ei mai sus n-au ţânut, nici părinţii lor, ce până unde au pus şi s au mutat acest bolovan de vornicul Dumitraşco, cu hotarnici, în dzilel(e) lui Ştefan vod(ă); până acolea le-au fost locul şi hotarul cel bătrân.

Deci noi, cum ştim cu sufletele noastre, aşé dăm ştire măriei dumital(e), să hie măriia ta sănătos ѡ<т>[3] Х(рїсто)с, аминь.

Пис ѳ Чернац(и), в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мз <7147/1639> ап(риліе) к҃ѳ <29>.

Marco <a.d.>; Bolea <a.d.>; Istratie <a.d.>; Ursul ap(rod) <sig.>; † Popa Cozma <a.d.>; Костантин искал <m p.; sig.>; Costantin <a d.>; Popiţa.

<Pe verso>: † Aşé au mărturisit aceşti oameni, toţi carii scrie întra această mărturie, cu sufletele lor, c-au fost hotarul Cernaţilor cel bătrân, pre unde sîntu stâlpii acmu. Şi au fost[4] stâlpi şi hotar bătrân(i) dispre Greci şi vin pământurile Cernaţilor, în sus şi în gios, cu capeteli pân(ă) în hotarul Grecilor, iar pământurile Grecilor mărgu pre lângă hotar de curmedziş, spre răsărit şi spre apus. Aşé au mărturisit aceşti oameni înnaintea noastră, cu sufletele lor.

Să să ştie.

Ѳз, Нѣнюл дворник, искалх <m.p >.

<Pe f. a doua, martorii>: Simion <a.d.>; † Costantin <a.d.>; Alexa <a.d.>; † Gliga <a.d.>; Pană Huc <a.d.>, Cârstiian <a.d.>; † Mihai <a.d.>; Anton <a.d.>; † Ursul <a.d.>; † Mirăuţ(ă) <a.d.>; Mafteiu a.d.>; Béleş <a.d.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: † Mărturiia de la Nenul vornicul pentru mutatul hotarului de la Cernaţi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/110.

Orig., hartie (30 x 22.5 cm), difolio, filigran. două peceţi inelare în tuş. din care una rotundă şi una octogonală şi optsprezece amprente.

Inst. de Ist. „A D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXV/122 foto.).

---

[1] "Béleş de Grecii", repetat (v. mai sus).

[2] Rupt.

[3] Omis.

[4] „fost", scris, de aceeaşi mană. deasupra rândului.

123 1639 (7147) mai 2, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѣри, великими и малими, наше вѣрнїи и почитеннїи болѣрин, Тодер Петричайко вел дворник wт Вишнѣи Земли, и кнѣгинѣ его, Илѣна, дочка Небожатко бив

www.dacoromanica.ro

логоф(е)т, и тиж(е) болѣрни наш, Костантин дворник глотиїн, и кнѣгинѣ его, Марикѹца, и Дарїе Стърчѣ и кнѣгинѣ его, Тодоска, дочки виш(е) писанномѵ Небожатко логофет по иχ доброи воли, неким непонѵжденн а не приселованнии, и раздѣлили своиχ правїи wти(и)ни и дѣдинни и кѹпежни, что имали родителе иχ, Небожатко бив логоф(е)т съ кнѣгинѣ его, Гафтона, дочка Глигорїе Ѹдри бив меделничар, село на имѣ Влъдѣнїи, на Жижїю, и съ мѣсто за млини на потоцѣ Жижїю, и дрѣги Влъдѣни, на Тѣрїѧ, съ став, и селищѣ Гъврѣнїи, съ ставы, тиж(е) на Тѣрїѧ, и Єкѹшѣнїи, съ млини(и) и съ ставы, и част(ь) Небожаткови wт Кр(ъ)стещ(и), шестаа част(ь).

И достало с(ѧ) въ част(и) болѣрниѵ нашемѵ Тодер Петричаико вел дворник и кнѣгинн егѵ, Илѣни, шестаа част(ь) wт село Кр(ъ)стещ(и), на Молдавѣ, съ сѣсидї, и шестаа част(ь) wт село Єкѵшѣн(и), съ шестаа част(и) wт ставовѣ, и селищѣ Гъврѣнїи, на Тѣрїѧ, съ сѣсидї wт Влъдѣн(и), wт Жижїѧ. И пак, въ част(и) болѣрниѵ нашемѵ Костантин дворник и кнѣгинн его, Марикѣци, достало с(ѧ) въ част(и) им пол село wт Влъдѣн(и), wт Жижїѧ, съ дворове, вишнѣа част(ь), <съ>[1] сѣсидї и съ млни ѵ Жижїю, и пол село wт Влъдѣн(и), на Тѣрїѧ, и съ пол wт став(а), и третаа част(ь) wт Єкѹшѣн(ь), ѵ волост(ѵ) Сѣчавскомѵ. И пак, въ <ча>ст(и) Дарїе Стърчи и кнѣгинн его, Тодоски, достало с(ѧ) ѵ част(и) им пол село wт Влъдѣн(и), на Жижїи, <ниж>нѣа част(ь), и пол село wт ни Влъдѣн(и), на Тѣрїѧ, и съ пол wт став(а), и третаа част(ь) wт Єкѹшѣнн, съ домове и съ млни(и) и съ став ѵ царинѵ.

Иноже, г(ос)п(о)дств(о) ми, цкож(е) ѵвидѣχом иχ доброволною токмеж и лагодною раздѣленїе, а ми також(е) и wт нас дадохом и потвръдиχом болѣрниѵ нашемѵ, Костантинѵ дворник(ѵ), и кнѣкинн его, Марикѹци, на част(и) им, пол село wт Влъдѣн(и), съ домове, вишнѣа част(ь), и съ млнии ѵ Жиж(їи), и пол село wт Влъдѣн(ь), на Тѣрїѧ, и съ пол wт став(а), и третаа част(ь) wт Єкѹшѣнїи, како да ест им и wт нас правїи wти(и)ни и дѣдинни и разделенїе, непорѹшенномѵ николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И ни никто да сѣ не ѵмишлает прѣд сим листом нашем.

Пис ѳ҃ Мсоχ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃мз маи, ѣ҃ д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, boierul nostru cinstit şi credincios, Toader Petriceaico mare vornic de Ţara de Sus, şi cneaghina lui, Ileana, fiica lui Nebojatco fost logofăt, şi de asemenea boierul nostru, Costantin vornic de gloată, şi cneaghina lui Măricuţa, şi Darie Stârcea şi cheaghina lui, Todosca, fiicele mai sus scrisului Nebojatco logofăt, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au împărţit dreptele lor ocine şi dedine şi cumpărături, pe care le-a avut părintele lor, Nebojatco fost logofăt, cu cneaghina lui, Gaftona, fiica lui Gligorie Udrea fost

www.dacoromanica.ro

medelnicer: satul anume Vlădenii, pe Jijia, cu loc de moară pe pârâul Jijia, şi alţi Vlădeni, la Turiia, cu iaz, şi selişte Găureni, cu iazuri, de asemenea la Turiia, şi Ecuşenii, cu moară şi cu iazuri, şi partea lui Nebojatco, din Cristeşti, a şasea parte.

Şi a căzut în partea boierului nostru Toader Petriceaico mare vornic şi a cneaghinei lui, Ileana, a şasea parte din satul Cristeşti, pe Moldova, cu vecini, şi a şasea parte din satul Ecuşeni, cu a şasea parte din iazuri, şi selişte Găureni, la Turiia, cu vecini din Vlădeni, pe Jijia. Iar în partea boierului nostru Costantin vornic şi a cneaghinei lui, Maricuţa, a căzut în partea lor jumătate de sat din Vlădeni, de la Jijia, cu curţi, partea de sus, <cu> vecini şi cu moară la Jijia, şi jumătate de sat din Vlădeni, la Turiia, şi cu jumătate de iaz, şi a treia parte din Ecuşeni, în ţinutul Suceava. Iar în partea lui Darie Stârcea şi a cneaghinei lui, Todosca, a căzut în partea lor jumătate de sat din Vlădeni, la Jijia, partea de jos, şi jumătate de sat din alt Vlădeni, la Turiia, şi cu jumătate din iaz, şi a treia parte din Ecuşeni, cu case şi cu moară şi cu iaz în ţarină.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi împărţeala cu bună înţelegere, şi noi, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru, lui Costantin vornic, şi cneaghinei lui, Maricuţa, partea lor, jumătate de sat din Vlădeni, cu case, partea de sus, şi cu moară la Jijia, şi jumătate de sat din Vlădeni, la Turiia, şi cu jumătate din iaz, şi a treia parte din Ecuşeni, ca să le fie şi de la noi drepte ocine şi dedine şi împărţeală, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Şi nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> mai, 2 zile.

† Însuşi domnul a zis.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Borâleanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: † De împărţal(ă). Vlădeni <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: S-au scris la condică.

DANIC Bucureşti. A.N.. XXXIII/19.

Orig.. hârtie (43,5 x 28 cm). difolio. filigran, rupt la îndoituri şi pătat. pecete mijlocie. timbrată. Cu o copie slavă şi o trad. mod.

Bibl. Naţională – Bucureşti. Col. doc. mold.. XXXVIII/27 a (trad. din secolul al XVIII-lea): ibidem. XXXVIII/27 b (trad. presc. din 1844 mai. de Hrisanth ieromonah).

Inst. de Ist. .A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/123 (foto.. după orig.. după trad. şi după trad. presc.).

EDIŢII: *Catalog*. p. 282. nr. 1360 (rez.. după orig.).

[1] Omis.

124 <Înainte de 1639 (7147) mai 4>

† Eu, Їѡан архїепис<коп>[1] Ѳχ[χ]ридон<скїи>[1] mărturisăj[2] cum <am>[1] audzit pricindu-să[3] moaşea pă<hă>[1]rniciasa cu Buhuşu pentru[4] Răvăcani[5]. Déci, păhărniceasa gicea[2] să simt a Costeştilor Răv(ă)canii[6], iar Buhuş cicea[2] să le[7] dea un vad de moar(ă)

www.dacoromanica.ro

din Costeşti şi să-ş(i) ia Răvăcanii[5]. Direpţ <a>[1]cea, ei şi-au fost uni oameni <care>[1] au lăsat Criveştii Răvăcani[8] să ţie Cos<te>[1]ştei să ţie vadul cel de moar(ă) dar cupariul[2] nu gine[9] pentru[4] ce au luat plată pentru[4] Răvăcani furiş vără[10] ştir[r]ea Cos<te>[1]ştelor, că nu-i numai a lui ce-i a Costeşti(i)lor, a toţ(i).

† Їѡа<н>[1] ѧрχї(ε)пискχѡр[11] ѿχр(и)ѧѡнс<кїи>[12] <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: De la vlădica Ion, pintru Răvăcani şi pintru un vad de moară de la Costeşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXV/95.

Orig., hârtie (14 x 15,8 cm), pecetea Arhiepiscopiei de Ohrida, având ca emblemă, chipul Sf. Nicolae din legenda căreia se poate descifra: † Сїѧ печать ... чюдотворц(ѣ) Никѡлаи. Scris pe o bucată dintr-un alt doc. (partea de jos). Deasupra textului se citeşte: † Вел лог(о)ѳет уч(и), iar în partea de jos, în dreapta, se observă înc. iscăliturii diacului: † К...[13].

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/124 (foto.).

EDIŢII: Şt. S. Gorovei, *O colaborare culturală* ..., p. 348 (facs.); Idem, *Moldova lui Vasile Lupu şi Arhiepiscopia de Ohrida*, p. 116 (rez.).

Datat după doc. din 1639 (7147) mai 4 (v. doc. următor).

---

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.

[3] „p" şi „r", în ligatură.

[4] „t" şi „r", în ligatură.

[5] „v" şi „ă", în ligatură.

[6] Deasupra lui „v", paeroc.

[7] „le", scris deasupra rândului.

[8] „Răvăcani", scris deasupra rândului.

[9] Greşit, pentru „zice".

[10] Greşit, pentru „fără"; „v" şi „ă", în ligatură.

[11] Greşit, pentru ѧрχи(ε)пископ.

[12] Omis; и, scris cu caracter grecesc v.

[13] Restul, tăiat.

125 1639 (7147) mai 4, Iaşi

† Adecă eu, Cârjeu ce au fost stolnic, şi feciorii miei, Ivaşco şi Sava şi Vas(i)lie, şi Apostol Cehan şi Stamati diiac, dăm ştire cu ceastă carte a noastră pentru rândul satului Răvăcanilor, la ţânutul Romanului, că au vândut giumătate de sat Stratul păharnicul şi Lupul cupariul dumisale, lui Dumitraşco Buhuş vistiernic. Şi au vândut şi părţile noastre şi a dumisale.

Deci noi, ce iaste <partea>[1] noastră, a Boleştilor, ce au vândut Stratul păharnicul, am lăsat să hie vândută şi noi să ţinem într-altu loc, altă moşie.

Aceasta dăm ştire, cu scrisoarea[2] noastră, să să ştie.

V ҃їс, ѧ(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> маи ѧ <4>.

www.dacoromanica.ro

Cârjeu <m.p.; sig.>.
Stamate <m.p.; sig.>.
Из, Апостол Чехан <m.p.; sig.>.

<Pe verso, îns. cont.>: † Pol selişt(e) Răvăcani.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXV/90.
Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), patru peceţi inelare în cerneala doc.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/125.

[1] Omis.
[2] Litera „c" (к), transformat din altă literă.

126 — 1639 (7147) mai 8

7147 <1639> maiu 8.
Carte de stăpânire de la acelaş(i) domn, Vasili v(oie)vod, arătătoriu asăminea hotarălor ocolitoare[1].

DJAN Iaşi, Fond Mitropolia Moldovei, Mănăstiri şi schituri, dos. 257/1855, f. 4, nr. 5.
Menţ, într-un op. din 1855 septembrie 29.

[1] E vorba de schitul Pionul (v. doc. nr. 85).

127 — 1639 (7147) mai 8

† Ии҃ Василиан в(ое)в(о)да, Бwж(їю) м(и)лwсти, г(w)сп(о)дари Земли Мwлд(а)вскwи. Cari[1] acestu adevăratu al nostru mare boieriu, Lupul Prăjescul ce-au fostu com(is), datu-i-am şi i-am întăritu di la noi, lui, a lui dreaptă ocină ce i să vine parte lui de ocină şi de moşâi[2] unchiu[l]lui său, Isac Balica hatmanul, dintr-a lui dreaptă ocină şi dres di împărţitură şi întoarcere ce au <a>[3]vutu elu de însuş(i) domnie mea, ce au împărţitu împreună cu alt(e) redunii a lui Isacu hat(man), care acele moşii a lui Isacu hat(man) li-au fostu luat toat(e) întru a sa hainiie de Ştefan vodă Tomşe. Deci, domnie mea am socotitu împreună cu tot Sfatul domnii méle şi le-am întorsu aceli moşii [şi le-am întorsu aceli moşii] ale Balicăi hat(man) înnapoi la mânule rudeniilor lui, de vréme că au fostu Balica hat(man) el vinovatu, elu s-au plătitu, cu capulu său, de vremi că acéli moşii n-au fost vinovate, că şi alt(e) moşii a alutor boiari di ţara domnii méli nice unuia nice o moşii nu li s-au luat.

Deci, satul anume Lujenii şi Şepenţii şi satulu Uşihlibiia, la Cernăuţi, Cărămăneştii şi satul Coşerinţii, la Orheiu, şi satulu Visternicenii şi o parte de satul Cotiuj[j]enii den jumătat(e) de satu şi parti Balicăi din Coşureşti, la Soroca, şi sileşte şi poienile la ţinutul Bacăului şi Borodicenii la ţinutul ...[4].

Pentru aceia toat(e) acele de mai sus scrisă sate şi părţi de ocină să fie de la domnie me boieriului nostru celui de mai sus scris, Lupul Prăjesculu comis, drepte ocini şi moşii şi întoarcere şi împărţal(ă) şi uricu cu tot venitulu, neruşiitu nice odânăoară, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi altulu ca să nu să mai amest(i)ci.

7147 <1639> mai 8.

S-au tălmăcitu de Evloghii dascalu, let 1765, oc(tombrie), 30 d(n)i.

DJAN Iaşi, Documente, CDLVI/9, f. 93 v. - 94 r.
Copie, din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, după trad., într-o condică de doc. a familiei Stârcea.

[1] Greşit pentru „Iată".

[2] „de moşâi", scris peste alte cuvinte, după care urmează „de la", tăiat cu cerneală.

[3] Omis.

[4] Loc alb în copie.

128 1639 (7147) mai 10, <Baia>

† Eu, Moiseiu den Mohilén(i), cu fămeia mea, cu Mărica, fata Fugăi de Forăşt(i), scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostriu cum sintem dator(i) lui Maf<t>[1]eiu şi fămeei lui, Annei, cu dzéce lei; 3 e-m dat şi am rămas cu 7 lei.

Şi s-au făcut zapis pre acei 7 lei, denaintea a omen(i) bun(i), anume: preutul de Negoteşt(i), şi denaintea Fugăi de Forăşt(i), şi denaintea lui Simion Purece de Forăşt(i), şi denaintea lui 'Ghiorghie Rusului de Forăşt(i), şi denaintea lui Ionaşco Bugăi de Macsineşt(i), şi a lui Isac de Oideşt(i).

Şi s-au făcut aceasta tocmală în casa Alexandrei den târg, den B<a>[2]e, ca s(ă) aibă a-i plăti Moiseiu şi cu fămeia sa acei 7 lei. Şi i-au tocmit socru-său, Vasilie Fuga, că i-au fost fecior(i) amândoi.

Deci, pentru credinţa, ne-am pus şi peceţile, ca s(ă) să ştie, dennaintea acestor oamen(i) bun(i).

Şi eu, popa den Etéşt(i), am scris, anume Gligorie.

Л҃ѣт(о) ѯ҃зр҃мз <7147/1639> маѧ, ї҃ <10> а(ѣ)ни.

Gligorie <a.d.>; Fuga <a.d.>; Simion <a.d.>; Ghiorghie <a.d.>; Ionaşco <a.d.>; Isac <a.d.>; Alexandru <a.d.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IV/196.
Orig., hârtie (27 x 19,8 cm), filigran, rupt la îndoituri, şapte amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/128 (foto.).

[1] Omis.

[2] Rupt.

129 <Cca 1639 (7147) - 1641 (7149)> mai 11, Iaşi

† Adec(ă) eu, Dumitraşco, ficiorul Buscăi, nepotul Bogzei logofătului, scriu şi mărturisăscu cu cest zapis al mieu, cum am luat de la dumnealui jicnicériul Caracaş tre<i>[1] galbeni, ban(i) gata, şi am pus la dumnealui zălog partea mea de ocin(ă), ce să

www.dacoromanica.ro

va alége din sat din Cordéni, ce s(e) hotărăscu cu Vâlcoviceştii, pân(ă) îm(i) voi împărţi ocinele cu fraţii. Iar déc(ă) ne vom împărţi, eu voi vinde de tot partea mea dumisale.

Şi, pre mai mare credinţă, mi-am pus dégétul, că pecéte n-am avut.

Şi, când[d]u am luat aeşti 3 ugh(i), au fost de faţ(ă) văriu-mieu, Lupul Bogza.

De-aceasta mărturisăscu cu acest zapis al mieu, ca să s(e) ştie.

V ЇЇс, маи аї <11>.

Eu, Lupul Bogza, am scris.

DANIC Bucureşti, Episcopia Roman, IV/8.
Orig., hârtie (21 x 15,5 cm), difolio, filigran, o amprentă.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/129 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 295, nr. 1426 (rez., datat: <1640 (7148)> mai 11, Iaşi).

Datat după Caracaş jitnicer: 1638 (7146) februarie 27 (v. *D.R.H.*, A, XXIV, p. 233, nr. 250) – 1641 (7149) aprilie 22 (v. *D.R.H.*, A, XXVI, p. 99 – 100, nr. 94), dar şi în funcţie de doc. din 1641 (7149) martie 30 prin care Caracaş jitnicer primeşte confirmare pentru stăpânirea unei părţi din acelaşi sat (*D.R.H.*, A, XXVI, p. 55 – 56, nr. 63).

[1] Omis.

130 1639 (7147) mai 11, Iaşi

† Adecă eu, Marco, facu mărturii cu cistu zapis al meu cum am vinit la dumnéia lui, giupânul Gheorghie, de nime silit, nici nevoitu, de mi-am vândut a me dereapta[1] ocină şi moşie din sat, din Bucureşti, în ţinutul Neamţului, lângă Bistriţă, din tot satul, a şepte parte, din[n] a şep<te>[2] parte, a doo parte, parte me, o am vândut drépt ş(e)ptesprădzeci lei bete[3] şi o iapă tânăr(ă).

Şi tocmala şi zapisul s-au făcut denainte văru-miu, lui Pântelei de Hârliceşti, şi a lui Maftei, şi a lui Ion Gefer, şi a lui Salom de Cândeşte şi denainte a mulţi oamen(i) bun(i) şi bătrân(i) şi tiner(i), ca [s]să hii dumisale moşie în veci, neruşietă.

Şi, întru <mai>[2] mar(e) crédinţa, ne-m pus toţi peceţile şi iscăliturilé.

А(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> маи аї <11>.

Marco <a.d.>.

ѳз, Пѣнтелеи <a.d.>.

ѳз, Салом, искал <a.d.>.

Maftei <a.d.>.

Ion Gefer <a.d.>.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Zapis vechi, de la Boţul, <şi două din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 68. Bucureşti 6.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXII/48.
Orig., hârtie (31 x 20 cm), cinci amprente.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/130 (foto.).

[1] În textul chirilic: аєрѣптѫ.

[2] Omis.

[3] Greşit pentru: biti.

131 1639 (7147) mai 11, Hârliceşti

† Adecă eu, Maftei Gefer, scriu şi mărturisăscu[1] [cist] cu cist zapis al miu, précum[2] am vândut un loc de prisacă dumisale, giupânului Gheorghie, în sat în Bucureşte, despré luncă unde să chemă[3] Capul Luncii, locul de prisacă, cât va zivârli omul bă<r>[4]bat toporul în tote părţi<le>[4], dereptu o vacă cu viţel.

Dumnelui mi-au dat vacă cu viţel, eu i-am făcut dumisale zapis, să-i hie dumisale prisac(ă) şi moşei pân(ă) la dulci bătrâneţă, după fârşeniie dumisale şi cuconilor dumisale.

Iar eu, pintru mai mar(e) crédinţa, mi-am pus degetul şi pecete, să s(e) ştie.

De<getul>[4] lui Pântelei.

† 7147 <1639> mai 11[5].

Eu, Maftei Gefer <a.d.>.

Şi zapisul şi tocmala s-au făcut în cas(ă) la Pântelei, în Hărlicişti, să s(e) ştii.

DANIC Bucureşti, Doc istorice (fost Bibl. Acad.), XXXII/3.

Orig., hârtie (19 x 12 cm), o amprentă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/131 (foto.).

[1] În textul chirilic: мѣртѵрисѫскѫ.

[2] Litera „u", corectată din altă literă.

[3] Litera „c", corectată din altă literă.

[4] Omis.

[5] Data este scrisă cu altă cerneală, dar de aceeaşi mână.

132 1639 (7147) mai 12, Iaşi

† Gavrilaş vel logofăt, Dumitraş<co>[1] Şoldan vel vor(ni)c de Ţara de Gios, i Petriceaico vel vor(ni)c de Ţara de Sus, i Dumitru Buhuş vist(ier), i Iordache vist(ier), i Furtuna vel comes, i Toma vel stol(nic), i Iarali vel cluc(er), i Grama vel jic(nicer), i Răcoviţă log(o)f(ă)t, i Toderaşco log(o)f(ă)t, i Borulianu uricariul mărturisim cu cestu zapis al nostru cum au venit înnaintea noastră Grigoraşco, ficiorul lui Dumitru Goia ce au fost vor(ni)c mare, de nime silit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoe, de au vândut a lui driaptă ocenă şi moşie, giumătate de sat de Burueneşti, ce sînt la ţinutul Romanului, pré Sirétiu, cu vad de moară în Sirétiu şi cu bălţi şi cu heleştei la ţar(i)nă şi cu tot venitul; aceia o au vândut dumisale, fratelui nostru, Lupului Prăjăscului ce au fost comes mare, dreptu 160 de galbeni de aur.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, văzându de a lor bunăvoie tocmală tocmindu-să şi făcându-i-să plată deplin(ă), noi încă am iscălit şi ni-am pus peceţile într-acestu adevărat zapis al nostru, ca să aibă a-ş(i) face dum(nea)lui şi drese domneşti de pe acest zapis al nostru, ca să să ştie.

V M̃c, в(ъ) л(є)т(о) ѯзр̃мз <7147/1639>, маи ı̃ <12>.

Гавриласш вел лшг(о)ф(є)т[2].

Дѵмитрашк(о) Шолдан вел вор(ни)к[2].

Петричаико вел вор(ни)к[2].

Дѳмитрѳ Бѳхѳш вист(ѣрник) şi toţi boerii, câţi sintu scriş(i) mai sus, sînt iscăliţi într-această mărturie ş-au pus şi peceţile.

Bibl. Acad., Ms. nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 50 v., nr. 14.
Copie din 1796, de Constantin Polimaz logofăt.

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 57 (rez).

---

[1] Omis în copie.

[2] Urmează marca peceţii, cu inscripţia: P(ecete).

133 1639 (7147) mai 13, Iaşi

† Єто ми, Дѳмитрашко Ш<ол>[1]дан вел дворник шт Долнѣи Земли, и Тодер Петричаико вел дворник шт Вишнѣи Земли, и Юрдакїи бив вел вистѣрник, и Тома вел столник, и Єрали вел ключар, и Грама вел житничар, и Бълан ага, и Ръковиц(ъ) Чеханъ фторїи <л(о)>[1]гоф(є)т, и Пътрашко Чоголѣ пръкълаб Хотинскїи, и Гєшргїє Рошка бив вистѣрник, и Єремїа дворник, и Нѣнѵл дворник, и Костантин дворник, и Пътрашко бив постелник и иниχ болѣри шт двор(а) г(о)сп(о)д(и)нѵ ег(о) [ег(о)] м(и)л(о)стъ. Пишем и свѣдѣтелствоим ис сим записом нашем како прїидошѣ прѣд нами Дѳмитрашко Бѵр<лъ ...>[1], съ м(а)т(ер)и его, Илѣна, по своиχ добрад воли, неким непонѵждени, а не приселовании, и продали своиχ правою штн(и)нѵ и дѣднинѵ, шт ѳрик(а) что имали шт Стефан(а) воевода, половина село шт Мартинещи, вишнѣа част(ь), съ мѣстѵ за стави и съ вес приχод, что ест ѳ волост(ѳ) Чернъѵцскомѵ; тоа продали его м(и)л(о)стъ, п(а)нѳ Гавриласш(ѳ) Мътїшш(ѳ) великомѳ логоф(є)т(ѳ), за ...[2] леи битиχ. И въстал сѣ пан Гавриласш Мътїшш вел логоф(є)т и заплатил исплъна тиχ виш(є) писанниχ п(и)н(ѣ)зи, ...[2] леи битиχ, въ рѵк(и) Дѵмитрашко Бѵрлъ и м(а)т(ер)и его, Илѣни, шт прѣд въсѣм нами.

Ннож(є) ми, шако ѳвидѣχом меж(є) ними иχ доброволною токмеж и плънож(є) платѳ, а ми ешеж(є) сътвориχом его м(и)л(о)ст(ѳ), п(а)нѳ Гавриласш(ѳ) Мътїшш(ѳ) великомѵ логоф(є)т(ѳ), сїѧ наш(є) свѣдѣтелство, шкож(є) да сътворит соби и нарѣдєнїє шт г(о)сп(о)д(и)нѵ, его м(и)л(о)стъ.

www.dacoromanica.ro

И, ѡн великои крѣпости и потвръжденїѣ, поставихн єсми наше печат(и) и съ наш(и) ръки подписахом къ семѵ истинномѵ записом нашем.

И аз, Боръленѵл Ѵрикар, сам писал ръка власнаа, да сѣ знаєт.

Пис ѵ Ѳс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз маи ѳ҃.

Шолдан вел дворник <m.p.; sig.>.

Из, Петричанко вел дворник <m.p.; sig.>.

Из, Пътрашко Чоголѣ бив лѡг(о)ѳет, искал <m.p.; sig.>.

Грама житничар <m.p.; sig.>.

† Бълан ага <m.p.; sig.>.

Из, Юрдаки бив вист(ѣрник), искал <m.p.; sig.>.

† Костантин <m.p.; sig.>.

Из, Нѣнюл двѡрник, искаѧ <m.p.; sig.>.

Из, Пътрашко бив постелник <m.p.; sig.>.

Из, Иеремиѣ Веикѵлец дворник, искаѯ <m.p.; sig.>.

Ръковиц(ъ) Чеѯан лѡг(о)ѳ(е)т <m.p.; sig.>.

† Iată noi, Dumitraşco Ş<ol>[1]dan mare vornic al Ţării de Jos, şi Toader Petriceaico mare vornic al Ţării de Sus, şi Iordachi fost mare vistiernic, şi Toma mare stolnic, şi Erali mare clucer, şi Grama mare jitnicer, şi Bălan aga, şi Răcoviţ(ă) Cehan <lo>[1]gofăt al doilea, şi Pătraşco Ciogolea pârcălab de Hotin, şi Gheorghie Roşca fost vistiernic, şi Eremiia vornic, şi Neniul vornic, şi Costantin vornic, şi Pătraşco fost postelnic şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale [sale], domnul. Scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Dumitraşco Bur<lă>[1] ...[1], cu mama sa, Ileana, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uricul pe care l-au avut de la Ştefan voievod, jumătate din satul Martineşti, care este în ţinutul Cernăuţilor, partea de sus, cu loc de iazuri şi cu tot venitul. Pe aceasta au vândut-o milostivirii sale, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, pentru ...[2] lei bătuţi. Şi s-a sculat pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, ...[2] lei bătuţi, în mâinile lui Dumitraşco Burlă şi ale mamei sale, Ileana, dinaintea noastră, a tuturora.

Deci noi, dacă am văzut între dânşii tocmeală de bunăvoie şi plata deplină, şi noi i-am făcut milostivirii sale, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, această mărturie a noastră, ca să-şi facă drese de la milostivirea sa, domnul.

Şi, pentru mai mare putere şi întărire, am pus peceţile noastre şi am iscălit cu mâinile noastre acest adevărat zapis al nostru.

Şi eu, Borăleanu uricar, însumi am scris cu mâna proprie, ca să se ştie.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> mai 13.

Şoldan mare vornic <m.p.; sig.>.

Eu, Petriceico mare vornic <m.p.; sig.>.

Eu, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, am iscălit <m.p.; sig.>.

Grama jitnicer <m.p.; sig.>.

† Bălan agă <m.p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

Eu, Iurdachi fost vistiernic, am iscălit <m.p.; sig.>.

† Costantin <m.p.; sig.>.

Eu, Neniul vornic, am iscălit <m.p.; sig.>.

Eu, Pătraşco fost postelnic <m.p.; sig.>.

Eu, Ieremia Vânculeţ vornic, am iscălit <m.p.; sig.>.

Răcoviţ(ă) Cehan logofăt <m.p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Martineşti, la Cernăuţi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCIII/19.

Orig., hârtie (48 x 28 cm), difolio, rupt la îndoituri, unsprezece peceţi inelare. Cu două trad. modernă, din care una, dactilo.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXV/133, a şi b, c şi d (foto., după orig. şi după cele două trad. modernă).

EDIŢII: Karadja, *Doc. cantacuzineşti* (extrase), p. 38–39, nr. 12 (text slav şi trad.); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 222–223, nr. 120 (trad., după Karadja).

[1] Rupt.

[2] Loc alb în orig.

134 1639 (7147) mai 15, Iaşi

† Eu, Tofana şi cu bărbatul meu, cu Bejan şi soru-mea, cu Sofiica, mărturisim cu cest zapis al nostru, cum am pârât pre frate-nostru, pre Costantin şi pre Dumitraşco, pentru o parte de ocină den sat den Frăteşti, ce-au fostu partea noastră. Fostu-o-au vândut fraţii noştri, ce mai sus scriem, dumisale Gheanghii logofătul.

Dece dumnealui vodă ne-au făcut cinstită cartea mării sal<e>, să ne oprim ocena, iară comisul Prăjescul să-ş<i> ceae banii, de la ce ni i-au dat socru-său, Gheanghea logofătul.

Mai apoi, frate-nostru, Costantin şi cu Dumitraşco au venit de ne-au întorsu tot înnapoi, ce-au luat de pre-acea ocină şi ne-am tocmit de bunăvoia, denaintea Irimii dvornicul de gloată şi lui Costantin vornicul, şi lui Ghiorghie Năvrăpăscul ce-au fost vornic, şi lui Ghiorghie Moţoc vornicul şi Râşcăi vornicul. Dice-am împăcat.

Iară dumnealui comisul Prăjescul ca să aibă a-ş<i> ţinea acea ocină, iar noi să nu mai avem nece o trebă, că ne-am luat plata de pre dânsa.

Aceasta scriem şi mărturisim, ca să să ştie.

Оу Їас, ѯзр҃мз <7147/1639> маї ѣ҃ <15>.

Eu, Irimiia dvornic <m.p.>.

Ghiorghie Năvrăpăscul fost dvornic <m.p.>.

Ghiorghie Moţoc vornic <m.p.>.

<Pe verso, rez. actului>: Zapis de Frăteşti, înscrisul Tofanei, a bărbatului ei, Bejan, şi a surorii ei, Sofica, prin care întăresc fraţii Tofanei, Costantin şi Dumitraşcu lui Ghenghe logofăt părţii lor din Frăteşti.

www.dacoromanica.ro

DJAN Bacău, I/16.

Orig., hârtie (31 x 21 cm), trei peceţi inelare în fum.

Ibidem, VII/63, nr. 7 (rez. într-un izvod de documente vechi ale moşiilor Tudora, Oprişeni şi Frăteşti din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

DANIC Bucureşti, Schitul Giurgeni, V/58, nr. 7 (rez., într-un izvod asemănător din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

EDIŢII: *Col. doc. - Bacău*, p. 24, nr. 24 (rez. după orig., cu data: 1638 mai 5).

135 1639 (7147) mai 17, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, Костантин, с(ы)нъ Вас(и)лїе, и Сафта, дочка Їwнашко Блѣнди, внуци Лини Никитоае, прѣшнвчатї поп(в) Блѣнди, по их доброи воли, неким непонwждении, а не приселовании, и продали своиx правою wти(и)ни и дѣдинив, wт половина wт че[р]тверътата част(и) wт село Бъдеш(и), что с(м) раздѣлѣет на пет(и) брат(и) wт виш[1]<нада части>[2], они продали два част(и), части своими, что с(м) им[и] изберет; тоа продали болѣринв нашемв вѣриномв, Томен великомv столник(в), за два на десѣт(е) леи битиx.

И въстал сѣ наш болѣрин више писан, Тома вел столник, и заплатил исплъна тиx виш(е) писанix п(и)н(ѣ)зи, ѕї леи битиx, въ рвк(и) Костантин(а) и Сафти, wт прѣд нами и wт прѣд нашеми болѣри.

Инож(е) мы, видѣши их доброволною токмеж и плънож(е) платв, а г(оспо)дстве(о) ми пакиж(е) и wт нас дадоxом и потвръдиxом болѣринv нашемv, Томен вел столник, како да ест емв права wти(и)нв и кѣпежино, непорѣшениомv николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И за нарѣденїе что имали тиx части им за wти(и)нv, а г(оспо)дстве(о) ми въспитаxом на них, а wни дали самв како изгибли.

Инож(е), аще прошвлѣет сѧ нѣкогда, въ нѣкое врѣмѣ, да не вѣдvт за вѣриости.

И ин никто да с(м) не вмишлет.

Пис в Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз маи зї.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътиwш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнvл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Costantin, fiul lui Vasilie, şi Safta, fiica lui Ionaşco Blendea, nepoţii Annei Nichitoae, strănepoţii popii Blendea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din jumătate din a patra parte din satul Bădeşti, care se împarte pe cinci fraţi,

www.dacoromanica.ro

din <partea>[2] de sus, ei au vândut două părţi, părţile lor, ce li se va alege; acestea le-au vândut boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru doisprezece lei bătuţi.

Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 12 lei bătuţi, în mâinile lui şi ale Saftei, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceea, noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi domnia mea iarăşi am dat şi de la noi şi am întărit boierului nostru, lui Toma mare stolnic, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, neclintită niciodată, în vecii vecilor.

Iar de diresele pe care le-au avut pe aceste părţi de ocină, domnia mea i-am întrebat, iar ei au dat samă că au pierit. De aceea, dacă se vor ivi cândva, în vreo vreme, să nu fie de credinţă.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> mai 17.

† Domnul a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Ispisocu domnéscu pre Bădeşt(i), pré parte din sus, d<e>[1] la Costantin şi de la Safta, nepote popei Bléndei, <una din secolul al XVIII-lea>: Pe părţili lui Costandin, ficior lui Vasâli, şi Safta, fata lui Ionaşcu <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> mai 17.

DJAN Iaşi, Documente, CDLXI/55.
Orig., hârtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie aplicată în ceară roşie, stricată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/135 (xero.).

[1] вниш, adăugat pe marginea rândului.
[2] Omis.

136 1639 (7147) mai 17, Iaşi

† Ию Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѣри, великими и малими, Къзаи wт[1] Мѳичел и братї его, Ивашко Бордѣ, и Лазор, и Исъилъ, и Дрѣгѳща, с(ы)нове Герма<и(а)>[2], вичц(и) ...[3], по ихъ доброи воли, неким непонивѫжении а не приселовании, и продали своиъ правою wти(и)ю и дѣдинив wт село Тѳпилащ(и), wт четвръта част(ь) село, два ид десѣтад часть, част(ь) Герман(а); тоа продали болѣри<ив>[2] нашемѳ вѣриомѳ, Томеи великомv столник(ѳ), радї за wсим [леи битиъ] леи битиъ. И въстал сѣ наш болѣрин вище писан[иъ], Тома вел столник, и заплатил и<с>[2]плъна тиъ вище писанив п(и)и(ѣ)ѕи, й леи битиъ, въ рѳк(и) Къзакѳл(а)[4] wт Мѳичел и братї его, Ивашко Бордѣ, и Лазор, и Исъилъ, и Дрѣгѳща, с(ы)нове Герман(а), wт прѣд нами и wт прѣд нашеми болѣри.

www.dacoromanica.ro

Иноже(ѥ) мы, видѣвши их доброволиою токмеж и плъноже(ѥ) платѣ, а г(ос)п(о)дстве(о) ми, паките(ѥ) и ѿт нас дадохом и потвръдихом болѣрин(ѣ) нашем(ѣ), Томеи великому столник(ѣ), како да ест емѣ права ѿти(и)ну и кѣпежно, непорѣшениомѣ николиже(ѥ), на вѣки вѣчинѣи.

Ѩ за нарѣдение что имали на тих части им за ѿти(и)ну, а г(оспо)дстве(о) ми въсписотохом[5] на них, а ѿни дали самѣ како изгибли. Иноже(ѥ), аще проѩвлѣет сѧ нѣкогда, въ нѣкое врѣмѧ, да не бѣдѣт за вѣроности.

И никто да с(ѣ) не ѿмишлет.

Пис ѳ Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз маи ѕ҃і.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ каза.

Гаврил Мътиаш вел логоф(ѥ)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Căzan din Muncel şi fraţii săi, Ionaşco Bordea, şi Lazor, şi Isăilă, şi Drăguţa, fiii lui Gherma<n>[2], nepoţii ...[3], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Tupilaţi, a douăsprezecea parte din a patra parte a satului, partea lui Gherman; pe aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru opt [lei bătuţi] lei bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 8 lei bătuţi, în mâinile lui Căzacul[4] din Muncel şi ale fraţilor lui, Ionaşco Bordea, şi Lazor, şi Isăilă, şi Drăguţa, fiii lui Gherman, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru, lui Toma mare stolnic, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar pentru diresele ce le-au avut pentru aceste părţi de ocină ale lor, domnia mea, i-am întrebat, iar ei au dat samă că s-au pierdut. De aceea, dacă se vor ivi cândva, în vreo vreme, să nu fie de credinţă.

Şi nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> mai 17.

† Domnul a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Ispisoc domnescu de la Cazan ot Munce<l>[2], pre ocin(ă) ot Tupilaţi <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea> : 7147 <1639> mai 17

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/24.
Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/136 (xero.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 24–25, nr. 12 (text slav, după orig. şi trad.).

---

[1] Cuvântul ѡт, scris pe loc şters, pe care fuseseră literele кѣа, de la căvântul Căzacul, confundat de diac cu Căzan.

[2] Omis.

[3] Loc alb în orig.

[4] Mai sus Къзан (vezi nota 1).

[5] Greşit, pentru въспитаҳом.

137 1639 (7147) mai 18, Iaşi

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѣри, великими и малими, Некита, с(ы)нъ Савеи ѡт Бъдещ(и), и Тодер Ѩрман ѡт <И>[1]триещ(и), брат Савеи, и Мърика, дочка Глигъи, виѳка Савеи, и Василїе, съ сестри его, Тѳдора и Наста[2] и Титѣ, с(ы)нѣве Драгици, въсиҳ брати и виѳци Савеи, прѣѡиѵци ...[3], по иҳ доброю воли, неким непоиѵждении а не приселовении[ҳ], и продали своиҳ правою ѡти(и)ив и дѣи(и)ии[4] ѡт село Бъдещи, ѡт половина ѡт тогѵ село, ѡт третаа част(ь), что[с] сѣ раздѣлѣет на шестї братїи, продали ѡнии части четирим братїи; тиҳ продали болѣриив нашемѵ вѣриномѳ, Томеи великомѳ постелник(ѳ), за четири десет(ь)[5] леи битиҳ, съ ватрѳ ѡт село, и ѡт цариниѳ, и ѡт лѣсе, и съ ниви и ѡт вес приҳод. И въстал сѣ наше болѣрии, Тома вел столник, и запаатил испълна тиҳ више писаниниҳ п(и)и(ѣ)ѕи, ѵ̄ леи битиҳ, въ рѵк(и) тим прѣд речениниҳ люд(и), ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашеми болѣри.

Иноже, г(оспо)дств(о) ми, ѡако ѵвидѣҳом иҳ доброволиою токмеж и плъноже(е) платѳ, а г(оспо)дств(о) ми еще дадо<ҳо>[1]м и потвръдиҳом болѣриив нашемѵ, Томеи вел столник, тиҳ више писаниниҳ части за ѡти(и)ив, како да ест емѳ и ѡт нас правїи ѡти(и)ив и кѳпежно и потвръжденїе, съ въсем доҳодом.

А за нарѣденїе, г(оспо)дств(о) ми въспитаҳом на ниҳ, а ѡнии рекошѣ аж(е) изгѳбили иҳ. Инож(е), аще обрѣщет сѧ нѣкогда, въ нѣкиҳ а(ь)ии, да сѣ подаст(ь) въ рѵк(и) Томеи столник.

И ии никто да с(ѧ) не ѳмишлет.

Пис ѳ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз маи и҃і.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣиѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Nechita, fiul lui Sava din Bădeşti şi Toader Arman din <I>[1]trineşti, fratele lui Sava, şi Mărica, fiica lui

www.dacoromanica.ro

Gliga, nepoata lui Sava, şi Vasilie, cu surorile sale, Tudora şi Nastea şi Titea, fiii Drăghiţei, toţi fraţi şi nepoţi ai lui Sava, strănepoţii ...[3], de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Bădeşti, din jumătate din acest sat, din a treia parte, care se împarte în şase fraţi, ei au vândut părţile a patru fraţi; pe acestea le-au vândut boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru patruzeci de lei bătuţi, cu vatră de sat, şi din ţarină, şi din pădure, şi cu ogoare şi din tot venitul. Şi s-a sculat boierul nostru, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus scrişi, 40 de lei bătuţi, în mâinile acestor oameni mai sus zişi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi domnia mea încă am dat şi am întărit boierului nostru, lui Toma mare stolnic, aceste mai sus scrise părţi de ocină, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi întărire, cu tot venitul.

Iar pentru direse, domnia mea i-am întrebat, iar ei au spus că le-au pierdut. De aceea, dacă se vor afla cândva, în unele zile, să se dea în mâinile lui Toma stolnic.

Şi altuĺ, nimeni, să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> mai 18.

† Domnul a zis.

Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Ispisoc domnescu de la Néchita din Leuteşt(i) şi de la rudele lui, pré sat, pré Bădeşt(i), la Suceav(ă): <una din secolul al XVIII-lea>: 4. Pe part(e) Savii i Toader Arman. Din a patra part(e), ce să împart(e) 6 părţi, 4 părţi <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> mai 18.

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/23.

Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută.

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 150–152, nr 76 (copie slavă, de Mihai Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/137 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 34–35, nr. 17 (text slav, după orig., şi trad.).

---

[1] Omis.

[2] Litera ѧ, scrisă pe loc ras, în locul unui ѧ. S-ar părea că iniţial fusese scris ѦАСТАСІѦ.

[3] Loc alb în orig.

[4] Greşit, în loc de АѢАН(Н)НѴ.

[5] ЧІѢТНРН АІСІТ(ѣ), scris înghesuit, cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

138 <1639 (7147)> mai 18, Iaşi

† Eu, Vasilie, şi surorile méli, Alecsandra şi Samfira, feciorii lui Dooader Bălţatului, scriem şi mărturisim înşine pre noi, cu cest zapis al nostru, cum am vândut dreaptă ocină şi moşie, de nime nevoiţi, nice înpresuraţi, lui Dumitraşco vornicului, din

www.dacoromanica.ro

sat din Cârsteşti, şi din Glodéni, şi din Hălmăgeni, ce s-au vinit partea noastră, cu tot vinitul, şi den Strânba, ce să va alége hotarul acelur(a) sate.

Şi ne-u plătit deplin.

Şi sp<r>[1]e mai ma<re>[2] credinţă ne-am pus is<căli>[2]turil(e) şi peceţile, să să ştie.

V Мс, маї їѳ <18>.

Vas(i)le <a.d.>.

Василиі искал <m.p.>.

Alecsan<d>[1]ra <a.d.>.

Z(a)mf(i)ra <sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Ot Crâsteşti, parte de Grânteşti, cum mă ţine Strâmba, arată aice.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCVII/128.

Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, o pecete inelară, rotundă, în tuş, a Zamfirei, şi două amprente.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/138 (foto).

Datat după doc. din 1639 (7147) aprilie 29, prin care Neaniul vornic de gloată mărturiseşte că a cercetat pricina dintre Dumitraşco vornicul şi Vasilie pentru un iaz de moară din s. Cârsteşti (v. doc. nr. 120).

[1] Omis.

[2] Rupt.

139 1639 (7147) mai 19, Iaşi

† **Їѡ Василіе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) приїнде прѣд нами и прѣд въсѣми нашеми болѣри, великими и малими, Гєѡргие Бородач и внѹк его, Глигорашко, с(ы)инъ Миҳъилаш(а) Бородач, и племенниковѣ иҳ, Лѵпѹл и Василіе и Кр(ъ)стѣ, с(ы)иновѣ Некодр(ъ) Паҳѹлчѧ, и внѹци Петри, и Гаврил(а) Паҳѹлчѧ, и сестра иҳ, Тодос[с]кїи[1], въсиҳ внѹци и прѣвнѹци стараго Бородачѧ, и тегале си за лицем, прѣд нами, съ наше слѹги, Исак Стръчѧ, радї една част(ь) за втри(и)ѵ вт село Попѣиїи, на Юбънѣса, вт вишиѣи кѹт, въсѣ част(ь) им, что сѣ им изберет вт тогож(е) село, рекъщ(и) тиҳ людїи више писанииҳ, въсиҳ внѹц(и) и прѣвнѹци старомѵ Бородач, како ѹприселовает им тиҳ части им за втри(и)ии вт Попѣии, Исак Стръчѣ. Ѩ слѹга наш, Исак Стръчѣ, ѹказовали[2] наредениїе за викѹплениїе вт Костантин Могила воевода, како кѹпил тоа част(ь) за втри(и)иѹ, част(ь) им вт Попѣии, Исак Балика бив ҳетмаи вт Некѡар(ъ)[3] Паҳѹлчѧ и вт Петрѣ и вт Гаврил и вт сестра им, Тодоска, дѣти Гафти, внѹци старомѵ Бородач. Ѩ потом въстало сѣ Вадрвара, кнѣгинѣ Хъчмоди, тесть Исак Стръчѣ, и братил(а)

www.dacoromanica.ro

п(и)н(ѣ)зи Исакъ Балики хетман, р҃и талер(и) битиҳ, радї тоа штн(и)ив, за что билъ ей кѫпежно, и держала до и(ы)ивѣ.

Инож(е), г(оспо)дстве(о) ми, шако ѣвидѣхом наредениѥ за викѫплениѥ Исак(а) Балики хетман(а) и за братениѥ Вадрвари Хъчмъидоае, а г(ос)п(о)дстве(о) ми ѣправидиҳом на слѣга наш, Исак Стрѣчѣ, и [и] поставил собі ферю <въ>[4] Бистѣр г(ос)п(о)дстве(а) ми двацѣт(ь) и четири злати. Я Гиѡргие Бородач и виѫк его, Глигорашко, с(ы)инъ Миҳъилаш(а) Бородач, и плѣмениковѣ иҳ, Лѫпъл и Василіе и Кр(ъ)стѣ, с(ы)иове Некоар(а) Пахълча, виѫц(и) Петри и Гаврил(а) Пахълчеи и Тодос[с]къи, [и] зостали шт въсего закона.

Тѣм радї, шт н(ы)ив нарѣд да не имает шии маи тегали а ии добивати на Исак Стрѣчѧ, радї сїѧ тѣж(а), неколиж(е), на вѣ<ки>[4] вѣчніи.

Я аще шбрѣщет сѧ нѣкиҳ наредениѥ въ нѣкиҳ д(ь)ии или въ нѣка врѣмена, да не бъдет за вѣриости, нъ да с(ѣ) възмѫт и да с(ѣ) подаст(ь) въ рюки више писаниомъ слѫзи нашемъ, Исак Стрѣчѣ.

И никто да с(ѣ) не ѣмишает прѣд сим листом нашим, неколиж(е), на вѣки.

Пис ѣ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз маи, ѳ҃і д(ь)ии.

Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣиѵл <писал>.

† Io Vasile voievod, din mila lui Dumnezeu, domn la Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Gheorghie Borodaci şi nepotul său, Gligoraşco, fiul lui Mihăilaş Borodaci, şi verii lor, Lupul şi Vasile şi Cârstea, fiii lui Necoară Pahulcea, şi nepoţii lui Petrea şi ai lui Gavril Pahulcea, şi ai surorii lor, Todosca, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Borodaci cel bătrân, şi s-au pârât de faţă, înaintea noastră, cu sluga noastră, Isac Stârcea, pentru o parte de ocină din satul Popenii, pe Iubăneasa, din cutul de sus, toată partea lor, ce li se va alege din acest sat, spunând acei oameni mai sus scrişi, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Borodaci cel bătrân, că Isac Stârcea le cotropeşte aceste părţi de ocină ale lor, din Popeni. Iar sluga noastră, Isac Stârcea, a arătat drese de cumpărătură de la Costantin Moghilă voievod, că a cumpărat această parte de ocină, partea lor din Popeni, Isac Balica fost hatman de la Necoară Pahulcea şi de la Petrea şi de la Gavril şi de la sora lor, Todosca, copiii Gaftei, nepoţii lui Borodaci cel bătrân. Iar apoi s-a sculat Varvara, cneaghina lui Hăcimoda, soacra lui Isac Stârcea, şi a întors banii lui Isac Balica hatman, 150 de taleri bătuţi, pentru această ocină, pentru că i-a fost cumpărătură, şi a stăpânit-o până acum.

Deci, domnia mea, dacă am văzut dresele de cumpărătură, ale lui Isac Balica hatman, şi de întoarcere, ale Varvarei Hăcimăndoae, domnia mea am îndreptat pe sluga noastră, Isac Stârcea, şi şi-au pus ferâie <în>[4] Vistieria domniei mele douăzeci şi patru de zloţi. Iar Ghiorghie Borodaci şi nepotul său, Gligoraşco, fiul lui Mihăilaş Borodaci, şi verii lor, Lupul şi Vasilie şi Cârstea, fiii lui Necoară Pahulceá, nepoţii lui Petrea şi ai lui Gavril Pahulcea şi ai Todoscăi, au rămas de toată legea.

Pentru aceasta, de acum înainte să nu mai pârască ei, nici să dobândească asupra lui Isac Stârcea, pentru această pârâ, niciodată, în vecii vecilor.

www.dacoromanica.ro

Iar, dacă se vor afla nişte direse în vreo vreme, să nu fie de credinţă, ci să să se ia şi să se dea în mâinile mai sus scrisei slugi a noastre, Isac Stârcea.

Şi nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre, niciodată, în veci.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> mai, 19 zile.

Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/121.

Orig., hârtie (31 x 18,5 cm), lipit pe altă hârtie, f. a doua înlocuită, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută, dar imprimată pe ambele laturi ale foii.

Ibidem, CXLIV/22 (copie).

DJAN Iaşi, Documente, CDLVI/9, f. 14 v. – 15 r. (copie de pe trad., din secolul al XVIII-lea).

Ibidem, CDLII/25, f. 5 r., nr. 22 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/139 (foto., după orig.).

---

[1] Greşit, pentru Тодоска; v. mai jos.

[2] Aşa în orig.

[3] Greşit, pentru Некшар(ъ).

[4] Omis.

140 1639 (7147) mai 20

† Iurghicéni.

<†>[1] Часть(ъ) Бъсъръбещи, четвъртаа часть(ъ) сеа(а), ce să împarte în 6 părţi;

† Часть(ъ) Агафїи, fat(a) popei lui Gavril, шестаа часть(ъ)[2];

Обрѣжїе, с(ъ)н Агафїеї, вн(ѹ)к поп(ѹ) Гаврил(а), ѣ ѳг(и), сї в(а)н(и);

Гїюргїе стар шт Подовиц(и), ѣ ѳг(и), сї в(а)н(и);

† Pânteleiu, s(â)n Toader de Mădârjaci, 2 ugh(i), 16 b(a)n(i);

† Їшнашко, с(ъ)н Бъсъраб(а) шт Юргичан(и), ѣ ѳг(и);

† Дронцъ шт Фъурещи, ѣ ѳг(и), сї в(а)н(и);

† Irina ai Levoe, 2 ugh(i), 16 b(a)n(i), fac 12 ugh(i) pol;

† Часть(ъ) Мижлочѣѹ(лѹи), съ Фрънцинещи, четвърта часть(ъ);

‡ Obréjie, 23 pot(ronici), 3 b(a)n(i);

† One, 23 pot(ronici), 3 b(a)n(i);

† Nastea, 23 pot(ronici), 3 b(a)n(i);

† Cin(e) mi-au dat ban(i) pintru cei 52 galben(i), ce am dat pintru Iurghicéni, dereptu o morte de om, să s(e) ştie.

Л(ѣ)т(о) ҂зр҃мз <7147/1639> к <20>.

Costantin Paladi hat(man) <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe f. a doua, o ins. din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 16. 7147 <1639> mai 20.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., I/67.
Orig., hârtie (31,5 x 19,2 cm), difolio, ros la îndoituri.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/140.

[1] Rupt.
[2] Întreg rândul, tăiat de aceeaşi mână.

141 <1639 (7147)> mai 25

† Adecă eu, Ionaşco, feciorul popei Baciului, den Băleşti, scriiu şi mărturisăscu însumi cu cest zapis al mieu, cum eu de nime silit, nici nevoitu, ce de a mea bunăvoie, am vândut un pământu în sat în Băleşti, al mieu, pe lângă un pământu al lui Costantinu, ce lovéşte cu capul în mal, den gios de viia Creţului. Acesta pământu l-am vândut Giurgei, feciorul lui Gătinu, den Ţifeşti, pre lângă un pământu al lui şi pre lângă un pământu al lui Costantinu, ce mai sus scriem. I l-am vândut dereptu doi lei, bani buni, cându foametea. Cum de acmu înnaite să-i hie lui drea<p>tă ocin(ă) şi moşie şi cuconilor săi, în veci.

Şi alţi nime de oamenii noştri să nu s(e) mai ispitească a mai întoarce, pentru căci ne-au fost tocmală de bunăvoia noastră, denaintea a mulţi oameni buni anume: Sima vamăşul de Focşani, Şt(e)fan d(en) Ţifeşti, <şi A>ndreica şi Bătelut, şi <Dumi>tru Vartic, Vas(i)lie Melnic ot tam, Samson mistru den Boloteşti, Necula den Băleşti, Ihnat Tacu, Vasile zet Necula ot tam, Gligorcea şi Ionu Lungul, brat Ihnat, şi alţi mulţi oameni buni.

Pentru credinţa cu aceşti oameni buni cu toţi şi peceţele ne-am pus să s(e) ştie.

Пис въ а(ы)нъ Вас(и)лїе воевода, въ л(ѣ)т(о) зр҃л҃з[1] <1629> **маи к҃е** <25>.

† Sima <sig.>; † Ştefan; †Andreica; †Berteluţ; †Dumitru; †Vas(i)lie; †Samsonu; †Necula; †Ihnat; †Vas(i)lie; †Gligorcea; †Lungul.

Аз, Заχарїѣ пис, искал.

DANIC Bucureşti, M-rea Bogdana, XVI/2.
Orig., hârtie (28, 5 x 20 cm), rupt, două peceţi aplicate şi zece amprente.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 266, nr. 1274 (rez., cu data: 16<38> (71<46>) mai 25).

[1] Data greşită, în anul 1629 nu era domn Vasile Lupu, probabil scriitorul actului a greşit litera ce reprezintă cifra zecilor, **л҃**, în loc de **м҃**.

142 1639 (7147) iunie 3, Iaşi

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приде прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри Мазин

www.dacoromanica.ro

Бѣхнашѵл и брато его, Василїе, вичци Сѣкѣшиѣлови, и ѣказовали прѣд нами едни запис за свѣдителства шт людї добри и слѣги г(о)сп(о)д(а)рскиҳ, <ма>[1] имѣ: Пентелею, и Тома шт Питичѣни, и Алекса шт Сѣкѣшини, и Банѵл шт Фѣндѣни, и Гліторїе, с(ы)нъ поп(ъ) шт там, и Тодериць шт Мѣшетещ(и), и Истратїе Цъѣл, и Дѣмитрѣ Боръс, и Марко Фѣшкѧ шт Пръжещи и миоѕи люд(ї) добри, тако писажщи како прїде прѣд ними Марїика, дочка Тодерови, виѣка Сѣкѣшиѵлови, по ей доброе волѧ, неким непоиѵждена, а ни присилована, и продала ей правда шти(и)ниѣ и дѣдиниѣ, част(ь) дѣдо моемѣ[2], Сѣкѣшиѵл, и ш(ть)цѣ моемѣ[2], Тодер, с(ы)нъ Сѣкѣшиѣл. Тое продало ѣец своемѣ, Максин Бѣхнашѵл, и брато своем(ѣ), Василїе, за шест(ь) десѧт(ь) и пет(ь) левови битиҳ, али Василїе давал тъчїю пет(ь) злоти битиҳ, шт царинѵ, и шт сѣножати, и съ шчищенїе, и съ ставове, и съ мѣсто за врътоград, и съ садове, и съ брѣдове за млени, и шт ватра село и шт вес приҳод.

Ино ми, ако ѣвидѣҳом тот запис шт толики люд(ї) добри, тако написажщ(и) а ми вѣровали есми и шт нас ещеж(е) дадоҳом и потвръдиҳом слѵг(и) наш, Маѕии Бахнаш и брат(ѣ) его, Василїе, тое прѧд речения часть Сѣкѣшиѵл(а) стар(а), съ въсѣми еж(е) в(ы)ш(е) писаниҳ, ако да ест им и чадом иҳ и шиочатом иҳ правда шти(и)ниѣ и дѣдинин ѵ пак викѣплениѣ, съ въсѣми доходами, непорошени николиж(е), ни в[в]ѣки.

<И>[1] ни да с(ѣ) не ѵмишлет.

ѴІ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) зр҃мз ин(ї) Ґ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

† Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Їѡн Фочи <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, Maxin Băhnaşul şi fratele său, Vasilie, nepoţii lui Săcuianul, şi au arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la oameni buni şi slugi domneşti, anume: Penteleiu, şi Toma din Piticeni, şi Alexa din Săcuiani, şi Banul din Fundeni, şi Gligorie, fiul popii de acolo, şi Toderiţă din Muşeteşti, şi Istratie Ţăul, şi Dumitru Borăs, şi Marco Feşchia din Prăjeşti şi mulţi oameni buni, aşa scriind că a venit înaintea lor Mariica, fiica lui Toader, nepoata lui Săcuianul, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină, partea bunicului meu[3], Săcuianul, şi a tatălui meu[3], Toader, fiul lui Săcuianul. Acesta a vândut-o unchiului său, Macsin Băhnaşul, şi fratele său, Vasilie, din ţarină, şi din fâneţe, şi cu curătură, şi cu iazuri, şi cu loc de grădină, şi cu livezi, şi cu vaduri de moară, şi din vatra satului şi din tot venitul, pentru şasezeci şi cinci de lei bătuţi, însă Vasilie a dat numai cinci zloţi bătuţi.

Deci noi, dacă am văzut acel zapis de la atâţia oameni buni, aşa scriind, şi noi am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre, Maxin Bahnaş, şi fratelui său, Vasilie, această mai înainte zisă parte a lui Săcuianul cel bătrîn, cu toate câte sînt scrise mai sus, ca să le fie lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor dreaptă ocină şi dedină şi iarăşi cumpărătură, cu toate veniturile, neclintit niciodată, în veci.

www.dacoromanica.ro

<Şi>[1]altul să nu se amestece.
La Iaşi, în anul 7147 <1639> iunie 3.
† Însuşi domnul a poruncit.
† Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.
† Ion Focea <a scris>.

DANIC Bucureşti, M-rea Precista Răducanu, X/4.
Orig., hârtie (30 x 20,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în chinovar, cu legenda: † Їѡ Васїлиѥ воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскої.
Ibidem, V/3 (copie).
DJAN Iaşi, Documente, CLII/28, f. 6 r., nr. 13 (menţ. într-o copie din 1865 decembrie 14).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/142 (xero., după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 282–283, nr. 1361 (rez., după orig.).

[1] Omis.
[2] Aşa în orig. Probabil se reproduce textul zapisului dat de vânzător.
[3] Vezi nota 2.

143 1639 (7147) iunie 5, Suceava

† Иѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) приїдоше, прѧд нами и прѧд ѳсими нашеми мѡлдавскими болѧри, великими и малими, кнѣгинѧ ...[1], кнѧгинѧ Григорїє Робчанꙋл быв дгъ, и тѣгала сѧ лицом съ кнѣгинѧ Тофана, кнѣгинѧ Симиѡновои Цѫра быв пъркълаб, радї половина село Шербънещ(и), на рѣцѧ Сирѧтѧ, ѳ в(о)лост Сѣчавски, ѡ котором дѧлѧ и прѣжде много крати, тѧгали сѧ племеникове Глигорїєви Робчанꙋл дга, имѣ им Ѳремїѧ, с(ы)нъ Їѡнашко Пахѳлчѧ, внѣк Мътїаш(а), и жена ег(о), Василка, дѫща Робчанꙋл(а), и въси шѣринове ихъ и племеникове ихъ, ао колѧ Симиѡн Цѫра быв жив, рѣкѫщи дж(е) тоа половина село Шербънещ(и) было им прав(а) за дѧдн(и)нꙋ въ прѣжнѣишаа врѧменѣ и ѳказовали прѧд нами и нарѧденїахъ за тѣжбꙋ ѡт Ѳремїѧ воєвода и ѡт Симиѡн воєвода и хотѣше братити, занеж(е) тое село половина продала быст Гїѡргїє с(ы)нъ Матиаш(а)[2], и брат ег(о), Їѡнашко, и сестра ехъ, Илѣна, с(ы)н(о)ве Матїаш(а), племеници Пахѳлчи ѡт къ матер(и) ег(о), пр<и>[3] д(ь)ни Ѵрѡша воєвода, без знанїє Пътрашкови Цѫра къмъраш. И потом въстал сѧ Їѡнашко Пахѳлчѧ и братил п(и)н(ѣ)зи Цѫрови въспѣт, при д(ь)ни Ѳремїѧ воєвода, и възѧл тоа половина село назад. Въ томж(е), тогда егда ѡни[4] тѣгали сѧ прѧд Ѳремїѧ воєвода и братил тиχ п(и)н(ѣ)зи, тако им закон творили и нарѣденїѫχ писали: аще Пахѳлчеви бѣдѳт п(и)н(ѣ)зи тыи, ѡн да имает дѫржати половина село ѵиш(е) писанна, а аще тиχ п(и)н(ѣ)зи нѫ бѣдѳт ѡт именїѧ. Пахѳлчи, нѫ бѣдѳт иншим людї чѳждим, ѡни, с(ы)н(о)ве Цѫри, да имают паки братити тиχ п(и)н(ѣ)зи и да възмают тоа половина село.

www.dacoromanica.ro

Таж(е) потом, когда быст въ а(ѣ)ни Костантин Мигила воевода, въ истинна wбратоше сѧ како п(и)и(ѣ)зи тыи не было Пахълчи, нъ възѧл быст п(и)и(ѣ)зи wт Попшѧ. Таж(е), егда таковим wбразом швише сѧ, тогда въстал сѧ Йидроник чашник и киѣгинѣ ег(о), Марикъца, дѫща Цѫри, и паки вратил(и) тиχ п(и)и(ѣ)зи, р҃ѕ талер(и) ср(е)бр(ъ)ниχ, въ ръки Попши, понеж(е) хотѣде[5] Попшѧ вънити и дръжати тоа половина село. Й егда емꙋ п(и)и(ѣ)зи вратил, възѧл Йидроник чашник тоа половина село Шербънеш(и), а Пахълчѧ, wн, тогда wт закона зостал, понеж(е) съ лжквство ходил. Й виш(е) писан(и) покоининꙋ, Симїwн Цѫра, wн тогда егда тѣгали с(ѣ), тако рѣкѫши иж(е) тоа половина село Шербънеш(и) ест им правда викъпленїе и вратенїе wт шърин(а) ег(о), Йидроник чашник, и wт сестра ег(о), Марикъца, шакож(е) више пишем.

Потомже, въстал сѧ Дъмитрашко Скълеш дворник, брат Йидроник(а) чашник(а), и продал четвртаа част(ь) wт тоа половина село покоининомꙋ Симїwн(ъ) Църи, елико сѣ избрал част(ь) Йидроник(а) чашник(а), понеж(е) дѣти въкъпѣ съ киѣгинѣ ег(о), Марикъца, не имали.

Потомже, когда был и(ы)нѧ, не давно, при а(ѣ)ни г(ос)п(о)дстве(а) ми, паки въстали с(ѣ) виъци Йидроник(а) чашник(а), Григорїе Робчанꙋл дга и брат(и) ег(о), Василїе и Тодер, и сестра иχ, Василка, жена Пахълчи, и въси племеници иχ и продали тиж(е) тоа четвртаа част(ь) wт половина село Шербънеш(и) тиж(е) покоининомꙋ Симїwн Цѫра, радї р҃п талер(и) ср(е)бр(ъ)ниχ, еж(е) была част(ь) Йидроник(а) чашник(а).

Таж(е) г(ос)п(о)дство ми зново и(ы)нѧ съмотиχом и такожде н(ы)нѣ, правединим сѫдїем сѫдиχом по н(а)шего прѣжнѣишаго сѫдїѧ шкож(е) прѣжде сѫдиχом прѣжде с(ъ)мр(ъ)тъ Григорїе Робчанꙋл дга и пр҃ж<де>[3] с(ъ)мр(ъ)тъ Симїwн(а) Цѫра паки иж(е) и(ы)нѧ тогож(е) сѫдїѧ съчиниχом и зостала ...[1], киягинѧ Григорїе Робчанꙋл дга wт вес закwн. Й кнѣг[инѣг]инѧ Тофана, киѣгинѣ Симїwн(а) Цѫра, справила сѧ и поставила себѣ фїержю въ н(а)шег(о) вистѧр, како да имает дръжати половина село Шербънеш(и), съ въсѣм доχодом.

И да не имают ни тѣгати с(ѣ) ради сїа тѣж(е) николиж(е), ни вѣки.

И ни да сѣ не съмишает.

Ѯ Съчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)то з҃рм҃з ии(їе) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, cneaghina ...[1], cneaghina lui Grigorie Robceanul fost agă, şi s-a pârât de faţă cu cneaghina Tofana, cneaghina lui Simion Ţâra fost pârcălab, pentru jumătate din satul Şerbăneşti, pe râul Siret, în ţinutul Sucevei, pentru care pricină şi mai înainte s-au pârât de mai multe ori cu rudele lui Gligorie Robceanul agă, anume Eremia, fiul lui Ionaşco Pahulcea, nepotul lui Mătiaş, şi soţia sa, Vasilca, fiica lui Robceanul, şi toţi cumnaţii lor

www.dacoromanica.ro

şi rudele lor, pe când Simion Ţâra era în viaţă, spunând că această jumătate din satul Şerbăneşti le-a fost dreaptă de moştenire din vremea de mai înainte şi au arătat înaintea noastră şi drese de pâră de la Eremiia voievod, şi de la Simion voievod, şi au vrut să întoarcă, pentru că această jumătate de sat a vândut-o Ghiorghie, fiul lui Mătiaş, şi fratele său, Ionaşco, şi sora lor, Ileana, fiii lui Matiaş, verii lui Pahulcea dinspre mama lor, în zilele lui Aron voievod, fără ştirea lui Pătraşco Ţâra cămăraş. Şi, după aceea, s-a sculat Ionaşco Pahulcea şi i-a întors banii înapoi lui Ţâra, în zilele luĭ Eremia voievod, şi a luat înapoi această jumătate de sat. Întru aceasta, atunci când s-au pârât ei înaintea lui Eremia voievod şi au întors acei bani, aşa le-au făcut lege şi le-au scris în drese: dacă vor fi acei bani ai lui Pahulcea, el să aibă a stăpâni jumătate de sat mai sus scrisă, iar dacă acei bani nu vor fi din averea lui Pahulcea, ci vor fi ai altor oameni străini, ei, fiii lui Ţâra, să aibă iarăşi a întoarce acei bani şi să ia această jumătate de sat.

Şi astfel, după aceea, când a fost în zilele lui Costantin Moghilă voievod, s-a aflat într-adevăr că acei bani n-au fost ai lui Pahulcea, ci a luat banii de la Popşa. Şi, când s-a arătat într-acest chip, atunci s-a sculat Andronic ceaşnic şi cneaghina sa Maricuţa, fiica lui Ţâra, şi iarăşi au întors acei bani, 160 de taleri de argint, în mâinile lui Popşa pentru că Popşa a vrut să intre şi să stăpânească această jumătate de sat. Iar când i-a întors banii, Andronic ceaşnic a luat această jumătate din satul Şerbăneşti, iar Pahulcea, el, atunci a rămas de lege, pentru că a umblat cu înşelăciune. Iar mai sus scrisul, răposatul Simion Târa, el, atunci când s-au pârât, a spus aşa că această jumătate din satul Şerbăneşti îi este dreaptă cumpărătură şi întoarcere de la cumnatul său, Andronic ceaşnic, şi de la sora sa, Maricuţa, precum mai sus scriem.

După aceea, s-a sculat Dumitraşco Sculeş vornic, fratele lui Andronic ceaşnic, şi a vândut răposatului Simion Ţâra a patra parte din această jumătate, cât s-a ales partea lui Andronic ceaşnic, pentru că n-a avut copii împreună cu cneaghina lui, Maricuţa.

Apoi, când a fost acum, nu de mult, în zilele domniei mele, iarăşi s-au sculat nepoţii lui Andronic ceaşnic, Grigorie Robceanul aga şi fraţii săi, Vasile şi Toader, şi sora lor, Vasilca, soţia lui Pahulcea, şi toate rudele lor şi au vândut, de asemenea, această a patra parte din jumătatea satului Şerbăneşti, care a fost partea lui Andronic ceaşnic, tot răposatului Simion Ţâra, pentru 180 de taleri de argint.

Astfel, acum domnia mea am cercetat din nou şi, de asemenea, acum am judecat cu judecată dreaptă, după judecata noastră de mai înainte, după cum judecasem înainte de moartea lui Gligorie Robceanul aga şi înainte de moartea lui Simion Ţâra, iarăşi şi acum am făcut aceeeaşi judecată şi a rămas ...[1], cneaghina lui Grigore Robceanul aga de toată legea. Iar cneaghina Tofana, cneaghina lui Simion Ţâra, s-a îndreptat şi şi-a pus fierâe în visteria noastră, ca să aibă a stăpâni jumătate din satul Şerbăneşti, cu tot venitul.

Şi să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Suceavá, în anul 7147 <1639> iunie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: † Şépte direse s-au dat pe mâna lui Nicoară; <şi alta din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea>: Ispisoc sârbescu di la Vas(i)lii vodă pi Şărbăneşti, 7147 <1639> iun(ie) 5.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/34.

Orig., hârtie (43,8 x 29 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/143 (foto.).

---

[1] Loc alb în orig. După doc. nr. 69, poate fi întregit: Năstăsia.

[2] După cuvântul вьıст, iniţial a fost scris: Мътнаш и Гїwpгїѳ, с(ьı)нъ ѥг(о), după care cuvintele Мътнаш и au fost tăiate cu cerneală, iar ѥг(о) corectat în Матнаш.

[3] Omis.

[4] и, transformat în ѣ.

[5] Greşit, pentru χотѣшѳ.

144 1639 (7147) iunie 7, Iaşi

Iaşi, 7 iunie 7147 <1639>.

Vasile vodă dă „Cârstei Brăileanul" moşia „Ruşilor de la Bătăşénii", hotărâtă de „Vasilie Banul medelnicearul cel mare şi cu Toderaşco Şoldan vornicul de Botăşén(i)[1], şi cu oameni buni, slugi domneşti, şi cu târgoveţ(i) de Botăşéni, anume: Toader Buniţa din Stânceşti, şi Dumitraşco din Epoteşti, şi Gligorie şoltuzul den Botăşén(i), şi Dumitru ce au fost şoltuz, şi Gheorghiţ(ă) de acolo, şi Pavăl, şi popa Ionaşco de la beséricа domnii mél(e) de la curte din Boteşéni".

Gavril Mitraş[2] vel logofăt.

După Iorga, *St. şi doc.*, V. p. 218–219, nr. 36.

Rez., cu extrase, după orig. (hârtie, pecete). Actul se afla în colecţia Al. Callimachi.

DJAN Iaşi, Documente, CXXXII/12 (meţ.); ibidem, CCLXXXIV/39 (menţ.) şi CDL/182 (menţ., în copia unei mărturii hotamice din 1832 noiembrie 28, în Condica Cucorănilor şi a Ipoteştilor).

---

[1] Aici, ca şi în continuare, parantezele edit.

[2] Greşit, pentru „Mateiaş".

145 1639 (7147) iunie 7

† Adecă eu Dragomir şi cu feméia mea, cu Antoni<ia>[1], mărturisim, cu ceastă scrisoare a nostră, cum ne-am vândut a nostră parte de ocină <ş>[1]i moşie, ce ni s-a vini<t>[1]din sat din Sacălâş(a), de nime nevoiţ(i), nice asupr<iţ(i), c>[1]e de bunăvoia nostră, o am vândut Porcei de Oşăşti der<e>[1]ptu d<oi lei>[1] beti[2], ca să-i fie lui ocină şi moşi<e>[1], lui şi feciorilor <l>[1]ui.

Şi într-acestă tucmală <a>[1]u fost oameni bun(i),di pen pregiur megiiaş(i), anume: Huhulea călugărul de Negreşt(i), şi Tron<ch>[1]i ot t<am>[1], şi pop(a) Oana ot <O>[3]şăşti, şi Ionaşco ot tam, şi Bejan ot tam, şi Gligor ot Cozmeşt(i) şi Gavril ot Ruginoş(i).

Deci noi, vădzându t<o>[1]cmălă de b<u>[1]năvoe <f>[1]ăcută, mai pre m<a>[1]re credinţă, ne-am pus <ş>[1]i dégetele, ca să <să şt>[1]ie.

Ѳ(ъ) ѧѣт(о) зр҃мз <7147/1639> ѭн(їѳ) ѕ <7>.

† <...>[1] H<uh>[1]olea.

Pop(a) Oana.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, îns. cont.>: † Zap<is>[1] lui Dragomir ot Săcălâşă.

<În partea de jos a doc. îns. ult., scrise în sens invers>: † 88 ov(i) Porc<ei>[1] ot Oşest(i); † 31 de mândzări; 22 ov(ţi) mari stérpe; † 21 cârlani cu <l>[1]ână şi † 14 edzi.

DJAN Iaşi, Documente, XV/2.
Orig., hârtie (22 x 10 cm), ros de cari, lipit pe altă foaie, cinci amprente.
Ibidem, Anaf. nr. 89, f. 161 v., nr. 2. (rez., cu veleatul: 7145 <1636 septembrie 1 – 1637 august 31>).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/145 (xero.).

EDIŢII: *D.R.H.*, A, XXIII, p. 556, nr. 499 (rez., de la DJAN Iaşi, Anaf. nr. 89, f. 161 v., nr. 2., cu data: <1636 septembrie 1 – 1637 august 31> 7145).

[1] Ros de cari.
[2] În loc de: biti.
[3] Omis.

146 1639 (7147) iunie 9

7147 <1639> iunie 9.

Un zapis de la Vasili Cărăiman pitar şi fratele său, Grigoraşcu, şi surorile lor, Măricuţa <şi>[1] Alexandra, toţ(i) ficiorii lui Precop Cărăiman vist(ie)r(nic), prin carili vând toati cumpărăturile părintelui lor de părţi de ocină din satul Brătenii, cu iaz, cu moară în Başău şi cu hotar de amândouî părţile Başăului, vorni(cului) celui mare, Dumitraşcu Şoldan, care zapis este iscălit de 19 boieri ce s-au întâmplat la ace vânzare.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXX/58 (nr. 28).
Rez., într-un izvod din <1>820 iulie 2.

[1] Omis.

147 <1639 (7147)> iunie 13, Boboceni

† Гто ѧз, Răcoviţi Cehan al doile logofet, scriem şi mărturisăs[s]cu cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit cinstită cartea mării sali, domnu nostru, Vasilie voievodu, pentru pâră ce au avut Arsănie, feciorul Băgei, şi Gligorie şi Negrea şi Tănasie, feciorul Petriului, şi cu Mihoc(i) şi Areon şi Enachie Pătruş, pentru sat, pentru Vitolteşti, din gura Bujorului, unde dă în Elan, pre de îmbe părţâle de Elan, ca să socotim cu oameni buni şi <s>[1]ă <că>[1]utăm derésâli. Deci noi am căutat întâi derésâle ce au avut. Deci, s-au găsi<t>[1] întru uric bătrân alede Mihoci cu fraţii săi, dătătură de Iliiaş vodă şi de Ştefan vodă doo sate preste Prut, pre Salcea, al treile spune aesta sat din gura Bujorului, anume Vitolteştii. Iar Arsănie şi cu fraţii săi au arătat un uric de la Ştefan vod(ă) de cumpărătur(ă) de la un moş alede Mihoci, dintr-acel uric bătrân. După aceea, am întrebat şi de oameni bătrâni de pre înpregiur şi au mărturisit înnaintea

www.dacoromanica.ro

noastră, anume: Cioban din Guşeţei, şi Panul de acolea, şi Precopie de acolea, şi Crăciun din Ştefény, şi Vârnă din Ţăpény, şi Gavril din Goeşti şi mulţi oameni buni, den pren pregiur megiiaş(i), şi au dzis că ei au apucat mai de demultu şi ştiu că au lăcuit într-acest sat, anume Vitolteştii, în gura Bujorului, pre Elan, părinţii şi moşii acestor cumpărători, ce scrie mai sus. Şi au mai arătat şi alţi oameni un zapis de cumpărătură de la Aron vodă, de scrie cum au cumpărat[2] de la neşte fraţ(i) <ai>[3] acestor cumpărător(i). Şi au mai arătat şi <a>[3]lede Mihoci un uric de împărţari pre doo sate ce sîntu preste Prut, pre Salcea, unde le spune uricul cel bătrân. Iar cesta sat, Vitolteştii, unde dă[4] Bujorul în Elan, nu-l scrie la împărţare.

Pentr-acéia, noi am socotit <că>[3] să vine să ţie acest sat, Vitolteştii, cumpărătorii ce scrie mai sus: Arsănie, şi Gligorie, şi Negre, şi Tănasie, feciorul Petriului, cum au ţinut părinţii şi moşii lor, iar <a>[3]le de Mihoci să ţie unde le spune uricul cel de împărţare, céle doo sate, pre Salcea.

Şi, cându amu strânsu oameni buni şi am socotit şi am căutat uricele, s-au tâmplat şi Gabăr ce-au fost pârcălab, şi Herâe ce-au fost căpitan şi Toader din Gârleşti.

Ca să hie de credinţă şi să-ş(i) fac(ă) şi dirésă domneşti, cându le va hi voia lor.

Пис ѵ Бобочѣни, юн(іе) ґґ <13>.

Йз, Ръковиц(ъ) чєχан лw(о)ф(є)т <m.p.>.

Panul <a.d.>; Cioban[5] <a.d.>; Vârnă <a.d.>; Crăciun <a.d.>; Procope <a.d.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. ult.>: † Doi lei am dat lui Onisii Petriul pe partea lui, 7194 <1786> ap(rilie) 27; <şi una din secolul al XVIII-lea>: Vitolteşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXX/194.

Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipit, lipsă 2/3 din f. a doua, trei peceţi inelare şi şase amprente digitale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/147 (foto.).

EDIŢII: „Creşterea colecţiunilor", 1938–1942, p. 152 (rez. după orig., datat: greşit 1686 <7194> aprilie 27; Ghibănescu, *Surete*, VII, p. 133–134, nr. CIX (orig., cu data de an: „Cătră 7148 <1640>".

Datat după doc. de întărire cu data: 1639 (7148) septembrie 11 (v. doc. nr. 231).

---

[1] Rupt.

[2] După „cum", urmează câteva litere şterse cu cerneală.

[3] Omis.

[4] Cuvântul „dă", adăugat deasupra rândului.

[5] Înainte de acest nume, şters şi pătat.

148 1639 (7147) iunie 15, Iaşi

† Adecă eu, Costantin, şi fratele mieu, Dumitru, feciorii Agahii, nepoţii Chirénii Zbiroaii, mărturisim cu est zapis a nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, nici înpresuraţi, de bunăvoia noastră, am vândut a noastră direapt(ă) ocin(ă) şi

www.dacoromanica.ro

moşii ce am avut în Slobodzéia ai Zbieroae, ce iaste pre Prut, din giumătate de sat doa părţi, câte a şéptea parte, dumisali Banului medelnicériul şi giupânésăi sale, Alexandrii, dereptu cindzeci de taleri bătuţi.

Deci, de acmu, ca să-i hie direapt(ă) ocin(ă) şi moşie dumilor sali, ca să aib(ă) aş(i) faci şi dirés(e) domneşti de pre acesta adevăr(a)t zapis a nostru.

Şi am vândut denaintea fraţilor noştri, Ionaşco Talpă, şi Guţul, şi Simion pârcălabul, şi a Focşii ş-alţi oameni buni.

Şi, pre mai mari credinţă, am iscălit şi ne-am pus şi peceţili noastre, să s(e) ştie.

V Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **юн(іе) е҃і** <15>.

Аз, Симион Миχ(ъ)илескѵл, искал <m.p.; sig.>.

Eu, Goţol <m.p.; sig.>.

† **Аз, Фокше, искал** m.p.

<Pe verso, înc. doc. şi o îns. din prima parte a secolului al XIX-lea>: Zberoaia, 7147 <1639> iuni 15.

DANIC Bucureşti, M-rea Sf. Sava Iaşi, XXXVII/1.

Orig., hârtie (32 x 20 cm), rupt la îndoituri, filigran, patru peceţi inelare rotunde în tuş. Pe verso, primele două rânduri ale zapisului.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/148 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 383, nr. 1363 (rez.).

149 <După 1639 iunie 15>

"Un ispisoc sârbesc de la Vasili vodă din let ...[1], tot pentru Zberoae".

DANIC Bucureşti, M-rea Sf. Sava – Iaşi, XXXVII/29 (nr. 5).

Menţ., într-un perilipsis din 1832 iunie 4.

EDIŢII: *Catalog, Supl.*, I, p. 197, nr. 584 (aceeaşi menţ.).

Datat după doc. anterior.

150 1639 (7147) iunie 17, Iaşi

† **Ѩ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) пр҃инде пр҃ед нами и пр҃ед ѳсими нашеми болѣри, великими и малими, Тодер Цѣнцар и брат҃і его, Пашко и Къзакѵл, и сестра иχ, Настас҃іѧ, с(ы)нове Ш҃ефан(а) Блѣнди ѡт Тѳпилац(и), и Хилип, с(ы)нъ Насти ѡт Бъдещи, и внѹци ѣχ, Дѵмитрѵ и Истатіе, и арѳгиχ внѹци иχ, Ѩксентіе и брат его, Ѩндреика, с(ы)н(о)ве Исанко, внѹци Калини ѡт Бъдещ(и), по иχ доброю волю,**

www.dacoromanica.ro

неким не понѹжденни[χ] а не присѣлованни[χ], и продали своиχ правою wтн(и)ну и дѣдн(и)ну wт село Бъдещи, wт половина село, wт нижнѣа част(и), третаа част(ь), част(ь) Хошмънди, и част(ь) Босїюк(а) и част(ь) Тѣтѹл(а). И, тиж(е), продали wт дрѹгаа част(и), wт третаа част(и) того село, шестаа част(ь), част(ь) Дръгѹш(а). Тиχ продали нашемѹ вѣрномѹ болѣрин(ѹ), Томеи великомѹ столник(ѹ), рад(ї) шест(ь) десѧт(ь) леи битиχ. И въстал сѣ наш болѣрин, Тома вел столник, и заплатил испълна тиχ више речennиχ п(и)н(ѣ)зи, ѯ леи битиχ, въ рѹк(и) тим више писанниχ людї, wт прѣд нами и wт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм радї, како да ест емѹ и wт нас правою wтн(и)ну и кѹпежно и ѹрик, непорѹшен, съ въсем доχодом.

И ин никто да с(ѧ) не ѹмишлет.

Пис ѵ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз юн(їе) зї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гавриил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Toader Ţânţar şi fraţii săi, Paşco şi Căzacul, şi sora lor, Nastasia, fiii lui Ştefan Blendea din Tupilaţi, şi Hilip, fiul Nastei din Bădeşti, şi nepoţii lor, Dumitru şi Istatie, şi alţi nepoţi ai lor, Acsentie şi fratele său, Andreica, fiii lui Isaico, nepoţii Calinei din Bădeşti, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Bădeşti, a treia parte din jumătate de sat, din partea de jos, partea lui Hoşmânda, şi partea lui Bosiiuc şi partea lui Tetul. Şi, de asemenea, au vândut din altă parte, a şasea parte din a treia parte din acel sat, partea lui Drăguş. Pe acestea le-au vândut boierului nostru credincios, lui Toma mare stolnic, pentru şasezeci de lei bătuţi. Şi s-a sculat boierul nostru, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin aceşti bani mai sus zişi, 60 de lei bătuţi, în mâinile acestor oameni mai sus scrişi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric, neclintit, cu tot venitul.

Şi nimeni altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> iunie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont>: Ispisoc domnescu de la Ţinţar şi de la fraţii lui [pré] pre Bădeşt(i); <şi una din secolul al XVIII-lea>: 2. Pi zapis lui Ţinţar Toadir, ispisoc.

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/30

Orig., hârtie (31 x 20 cm.), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

www.dacoromanica.ro

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, Caiet I, p. 212–213, nr. 99 (copie slavă, de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/150 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 14–15, nr. 7 (text slav, după orig., şi trad.).

151 1639 (7147) iunie 17

Suret de pe ispisoc sirbăscu, de la Vasilie Vodă, din let 7147[1] <1639> iuni(e) 17.

Facem înştiinţare pentru adivărat boiariul nostru, Duca biv comis, că slujind[2] altor fericiţi domni, cu dreptate şi cu credinţă, şi acum slujeşte şi noao, cu dreptate şi cu credinţă. Pentru aceia, noi, văzind a lui dreaptă şi credincioas(ă) slujbă cătră noi şi ţărâi noastre, l-am miluit pe dânsul, osăbit de altă milă a noastră, şi i-am dat şi l-am miluit şi i-am întărit lui întru al nostru pământ al Moldovii pre a lui dreaptă ocină şi miluire, din dres(e) de danie şi miluire, ce-au avut împreună cu Ionaşcu Cehan biv vel vor(nic), de la Ştefan v(oie)vod Tomşa, şi de întăritură de la Miron Barnovschie v(oie)vod, satul, anume Novaci, cu vii şi cu tot vinitul, ce iaste în ţinutul Fălciiului, care acel sat, Novacii, au fostu drept domnescu, supt ascultarea târgului nostru, Huşul; şi au dat şi au miluit cu acel sat Stefan Tomşa Vodă pe cei de mai sus scrişi, Ionaşcu Cehan biv vel vor(nic) i Duca biv comis, pentru a lor dreaptă şi credincioas(ă) slujbă, ce i-au slujit ei acelui domnu şi pentru că au dat ei şi 600 taleri bătuţi şi doi cai buni la treaba ţărâi, când au trimis pe Ianache banul la Ţarigrad.

Deci, s-au sculat boiariul nostru, Ionaşcu Cehan vor(nic), mai înnainte de moarte lui, şi au dat şi au dăruit a lui parte, giumătate dintru acel sat, din Novaci, nepoatii sale, Zlatii, giupânesii boiariului nostru, Ducăi comisul, pentru că Cehan vornicul n-au avut ficiori din trupul său. Şi, după moarte lui Ionaşcu Cehan vor(nic), s-au sculat boiariul nostru, Duca biv comis, şi au dat domnii mele, pentru acel sat, 6 cai buni, telegari, pre carii i-au dat domnie me în tréaba ţărâi.

Pentru aceia, acel sat, Novacii, cu vii şi cu tot vinitul, să fie de la noi dreaptă danie şi cumpărătură boiariului nostru, Ducăi comis, şi giupânesii sale, Zlatii, şi ficiorilor lor şi nepoţilor lor neruşuit, niciodată, în veci. Şi nimeni din nepoţii sau din neamul lui Cehan vornicul să nu aibă a să amesteca ca să ia acel sat. Iar cine s-ar ispiti a strâca a noastră aşăzare, ca să ia acel sat, unul ca acela să fie treclet şi proclet de Domnul Dumnezeu, făcătoriul ceriului şi al pământului, şi de Preacurata lui Maică, şi de 318 Oteţ(i) din Nichie, şi de patru Evanghelişti şi de toţi sfinţii.

Şi altul să nu se amestece.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascal, 1777 iunie 16.

Institutul de Istorie din Sankt Petersburg, Acte moldoveneşti, nr. 65.

Trad.

Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/151 (foto.).

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 383–385, nr. 185 (aceeaşi trad., în alfabet rus modern şi trad. rusă a edit.).

[1] Cifra zecilor, **м** <40>, scrisă mai îngroşat.

www.dacoromanica.ro

[2] Trad. greşită, pentru: „a slujit".

[3] Cuvintele „nepoatii sale", scrise peste alte cuvinte, probabil, „nepotului lui".

152 <1639 (7147) – 1642 (7150)> iunie 18, Bârlad

† Eu, Necula, ficiorul Soriţăi Căzănias(a), din Tâmpeşti, nepot Ilii, sângur mărturisăscu, cu cestu zapis al mieu, cum eu, de bunăvoie mea, de nime sâlit, nic(i) asuprit, am vândut a mea ocenă şi moşie din satu din Tâmpeşti a trie parte din tot satul, şi din câmpu, şi din vatră de satu şi din apa Pereschiului, cu vad de moară, moşiile ce am de la moşii-miei, de la Iléa şi de la fratele Iléi, Cârste Măriian. <Aceasta>[1] am vândut-o dum(i)sale sulgeriului celui mare, anume Iane, şi mi[i]-au dat treizeci de galbeni, bani gata, în mânile mele, fără ce mică cuvinte.

Şi cându am făcut această tocmeală şi am vândut această moşie au fostu şi oameni buni care s-au iscălit mai gios şi ş-au pus peceţile.

S-au scris la Bârlad.

[Fără velet][2] iun(ie) 18.

Necula[3].

Chiriiac iuzbaş(a).

Ciurbă Batin.

Ionaşcu Hociul.

Lupul, sân Cârstiian Bouleţ.

Dumitraşcu Acostăchioai[4].

Foce vătav.

Pavăl.

Duca de Bârlad.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 59 v.
Copie de la începutul secolului al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/152 (foto.).

Datat după Iane mare sulger (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 426).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 313, nr. 1533 (rez., cu data: <1641–1660> iunie 18).

[1] Omis.

[2] Îns. copistului.

[3] După fiecare nume, copistul a marcat amprenta digitală.

[4] Aşa în copie.

153 1639 (7147) iunie 25, Iaşi

† Їѡ Вас(и)лїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Землї Мѡлдавскои. Dat-am cartea dumnie méle cestor oameni, Ghermăneştilor, spré acea să

www.dacoromanica.ro

fie tari şi putérnici cu cartea dumnii méle, a opri locul acelor omeni ce sîntu răzéşi cu dânşii la sat, la Ghermăneşti, pentru nişte bani ce au cheltuit ei pentru acel loc, cându s-au pârât cu vornicul, cu Roşca, sau să li întoarcă toţi câţi au mo<ş>[1]ie la Ghermăneşti, pre cât vor fi ei cheltuit cu acea pârâ. Iar carei nu v<o>[1]r vrea să întoarcă, să-i opreasc<ă lo>[1]cul.

Iar lor, de le va părea cu strânbul, să vie să stea <de fa>[2]ţ(ă).

Тои п<и>[3]шѣм. Инак не бчїните.

V Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> юн(їе) к҃е <25>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

<Pe verso, o îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: Carte g(os)p(o)d de la Vasâle vod(ă).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXL/196.
Orig., hârtie (16,2 x 20,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, neclară.
Ibidem, CXLIII/19 (rez.).
Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/153 (foto.).

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 76, nr. 69 (orig.).

[1] Şters şi rupt.
[2] Sub pecete.
[3] Omis.

154 1639 (7147) iunie 26, Iaşi

<† Їѡ Вас(и)лїе воевода, Б(о)жїю>[1] милостїю, господар Зем<ли Мѡлдавскои ...>[1]. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд бъсими нашими молдавскими болери, великими и <малими>[1], sluga noastră Ghiorghie Maicăş şi cu femeia sa, cu Sorca, fata Sofronii di<n sat d>[2]in Uricani, şi s-au pârât de faţă, înainte domnii méle, cu Mărica, fata Gerului ş<i cu>[2] Ion, ginerele Măricii din Uricani, pentru o parté de ocină din sat din Uricani pri apa Bahluiului, dzicându Ghiorghie Maicăş înnaintea domniei méle cum s-au făcut o moarte de om pre acea parté de ocină în Uricani în dziléle Irimiei vodă. Deci Ghiorghie şi cu <fe>[3]méia l<ui>[2], cu Sorca, s-au sculat ş-au plătit acea morté de om ş-au dat patru galbini şi giumătati de-au plătit acea parté de ocină, partea Gerului şi a nepotă-sa Agahii cum au a<ră>[2]tat şi dirése de la omeni buni cari au fostu la acea plată.

După aceasta s-au mai pâr<ât>[2] în dziléle lui Moiséi vodă cu rugătorii noştri călugării de la sv(â)nta mănăstire de la Sv(e)tii Sava tot pentru acea moşie; ş-au dat Ghiorghie Maicăş atun<cea t>[2]réi galbeni hotarnicilor căci le-au hotărât şi-au pus stâlpi. Iar Mărica şi <cu gi>[2]neré-său, cu Ion, au dzăs înnainté domniei méle că n-au plătit Ghiorghie Mai<căş>[2] morté de om, cé arată nişte dirése minciunoase şi lé ţină-n a sa ...[2] ină fără de lége.

Iar domniia mea şi cu tot Svatul domniei mé<le i-am jude>[2]cat după obicéiul ţării şi le-am dat lége să-şi aducă Ghior<ghie Maicăş ...>[2] mărturie oamini buni cari vor

www.dacoromanica.ro

şti c-au plătit acea morté de om ce mai <sus>[2] scriem. Deci Ghiorghie Maicăş s-au sculat ş-au adus mărturie oamini buni şi au giu<ur>[2]at însuş(i) al şeptile la sv(â)nta béserică pré Svânta Ivanghélie cum au plătit acea moarté de om şi cum au cheltuit şi céialaltă cheltuială mai încocia. Au rămas Ghiorghie Maicăş pré Mărica şi pré ginéréli, pre Ion şi pré Agahiia şi <s-au> ...[2] în<d>[2]reptat denaintia domniei méle şi ş-au pus şi herâie doispredzéce ...[2] <fl>[2]orinţi în Vistériul domniei méle.

Deci domniia mea, şi cu tot Svatul domniei m<éle>[2], încă am dat ş-am întărit şi dé la domniia mea slugii noastre, lui Ghiorghie Maicăş, pré acea parté de ocină din Uricani cu tot venitul ce să va alege pré parte Gerului ca să-i fie şi de la domniia mea direaptă ocină, şi moşie, şi întăritură, şi uric şi feciorilor şi nepoţilor şi strenépoţilor şi cine să va alege dintru dânşii, cu tot venitul, neclătit în veci.

Оу Їїс, в(ѣ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639>, м(ѣ)с(ѧ)ца юн(їа) к҃з <27>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гавриил Мътїѣш вел логоф(ѳ)т <m.p.>.

† Иѡн <писал>.

<Pe verso, o îns. de la începutul secolului al XIX-lea >: 7146 (sic!) <1638> iuli(e) 26.

DANIC Bucureşti, Doc. ist., MCXCV/42.
Orig. hârtie (28 x 19 cm), rupt, pecete mijlocie în tuş roşu, ştearsă.
Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/154 (xero.).

[1] Tăiată hârtia.
[2] Rupt.
[3] Omis.

155 1639 (7147) iunie 28, Iaşi

2 fălci de loc curătură, de la Strâmtură, din gura părăului în gios, ce li-au vândut Loghin din Bălţăteşti şi frate-său, Molodeţ, lui Gheorghie vel pah(arnic), drept 12 lei, şi li-au dat schitului ot Hangu, cu ispisoc de întăritură de la Vasilie vod(ă), din vălet 7147 <1639> iuni 28.

DJAN Iaşi, Documente, CD/31.
Rez. într-un izvod din 1753 (7261) ianuarie 15.

156 1639 (7147) iunie 30, <Iaşi>

Їѡ Василїи в(оѳ)вода <Б(о)жїю м(н)л(о)стїю г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои>[1]. Adică domniia[2] m(ea) am dat şi întărit şi am miluit şi am făcut obiceiu sf(i)ntii măn(ă)stiri ce să chiamă Pantiliimon di la Iana, cu 5000 de aspri din an în an, ca să aibă a lua şi această danii, ca să fii pentru pominiri noastră, şi trimisului călugăr ce-a

www.dacoromanica.ro

vini de la sfânta măn(ă)stiri câte 300 aspri să-i fii pentru spedzu[3]. Ce carili va fi egumen şi cu alţi fraţi ce vor fi trăitori la acea, sfântă măn(ă)striri ce să chiam(ă) Pantilimon ca să aibă a faci denii şi paraclisă şi rugi neîncetate pentru a noastră săn(ă)tati şi mântuiri şi iertarea păcatelor şi pentru iertarea păcatelor doamnii noastri răposatii şi pentru săn(ă)tate fiilor noştri şi ca să aibă a ne scrii întru sfântul marili pomelnic.

Şi spre aceasta <este>[5] credinţa domnii meli şi a tuturor boierilor noştri şi încredinţar(ea) boierilor[6] noştri: Dumitru Şoldan vel vor(nic), şi [şi] Petriceico vel vor(nic), şi Gavril hat(man), şi Pătraşco Ciogole, i Costin Stârcea[4] pâr(călab) Hotinului, i Apostol Catargiu post(elnic), Gligori Urechi spătar, i Nicola Catargiu vist(iernic), şi Gheorghi păh(arnic), i Toma stol(nic) şi Mihuţ Furtună comis.

Poroncit-am cinstit credincios boieriului nostru, dumn(e)alui Matieş vel log(o)f(ă)t ca să scrii şi pecete noastră să lege la această încredinţată cart(e) a noastră.

Л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> юн(їе) а̑ <30>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 401 v. – 402 r.
Copie.
Idem, M-rea Bârnova, VI/22 (nr. 41).
Menţ. grecească.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/155 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 283, nr. 1364 (rez. după copie); p. 222, nr. 1050 (trad. unei menţ. greceşti, cu data: <1634 – 1653>).

---

[1] Prescurtarea copistului.

[2] „ia", redat prin ѧ.

[3] De la italianul „spesa" = cheltuială (n. Scriban, *Dicţionaru*, p. 1229 s.v.)

[4] „ea", redat prin ѧ.

[5] Omis.

[6] „ie", redat prin ѧ.

157 1639 (7147) iunie 30, Iaşi

† Ив Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă domniia mea am dat şi am întărit boiarenului domnii méle, lui Conde ce au fost vamăş, şi feciorului lui, anume Ion feciorul[1] ...[2], nepotul lui Neagoe, a lor direaptă ocină şi moşie, din sat din Măstăcani, ce iaste în ţânutul Covurluiului, pre unde le-au hotărât şi le-au stâlpit Dondăş[3] hotnogul de curtén(i) şi cu sluga noastră, Dumitru uricariul, cu oamen(i) buni şi bătrâni, mejiiaş(i), anume: Costantin aprod ot Pogăneşt(i), şi Manta ce au fost pârcălab, şi Pavăl căpitanul, şi Toader iuzbaşea, şi Horga cel bătrân din Folteşt(i), şi Mafteiu Oaeş de acolu, şi Neniţa de Fârţăneşt(i), şi Bărbânţă de acolu, şi Ionaşco din Piscani şi alţi oameni buni.

Şi li s-au venit cu fraţii lui al şésele bătrân din vatra satului şi den ţarin(ă) şi den şesul Prutului şi den vii şi den nămaş, pre unde le-au stâlpit. Şi den ţarină ce li s-au venit din Valea lui Ertilă în gios pre Valea Părului, până unde au pus un stâlpu de piiatră,

www.dacoromanica.ro

noauosprădzéce pământuri, cu oamenii săi, de nu vor hi vândut şi trei pământuri de pre piscul Crumădzuaei şi trei pământuri de pre Crumădzuae şi den ogoară din gura Văei Părului, iară trei pământuri şi giumătate şi trei pământuri şi a treia parte spre piscul Horileşcei despre sat, de cătră Valea Părului şi un pământu în dea<lul>[4] Bogziei despre răsărit şi şés(e) pămâ<nt>[4]uri din ţarina den[5] sus, iară din partea de sus. Şi cinci pământuri şi giumătate în ţarina deasupra Cerétului, însă din gios, şi şépte pământuri ce i s-au venit în ţarina deasupra satului despre răsărit, iarăş(i) din sus. Şi patruspădzéce pământuri den hotarul de sus, din[5] şesul Prutului, şi cât ţine prispre tot, până în malul Prutului, cu tot venitul den bălţi şi den gârle. Şi den izvorul[6] Cerétiului, a şésea, cu loc de douo vii în sus, până-n[5] cela hotar den[5] sus. Şi toate pământurile sântu câte de treidzăci şi doi de paşi. Şi den vii iarăş(i) li s-au venit nouodzăci şi nouo de paşi în frunte, şi s-au pus pietri. Şi den nămaş de vii, iarăş(i) li s-au venit o sută şi dzéci <paşi>[7] în frunte.

Iară dentr-alte izlazur(i) şi den dumbrăvi şi dentr-alte arcaşiur(i) s-au lăsat neîmpărţit; toate să hie a şés(ea) parte şi să ţie.

Pentra acéia, ca să le hie şi de la domniia mea direaptă ocină, împărţitură cum ş-au împărţit şi ş-au ales despre alţi răzéş(i), ca să le hie neruşiit, nici dănăoar(ă), în véci.

Şi altul nime să nu s(e) améstice.

Пис ѕ Їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃мз <7147/1639> **юн(їе), а҃** <30> **д(ь)ни.**

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гавриль Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнул <писар>.

<Pe verso, o ins. grecească>.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXVIII/3.

Orig., hârtie (41,5 x 27,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă 1/3 din f. a doua, pe care se află începutul actului, pecete mijlocie aplicată între foi, stricată. Cu o copie modernă.

Ibidem, CXXXIII/3 şi Anaforale, nr. 2, f. 267 (rez.).

DANIC Bucureşti, Doc istorice (fost Bibl. Acad.), CDXLVI/303 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/157 (xero.).

---

[1] Tăiat, ulterior, cu altă cerneală.

[2] Loc alb în text.

[3] Litera „д" (d), transformată din „и" (i).

[4] Şters şi rupt.

[5] „и", întărit cu altă cerneală.

[6] „д", întărit cu altă cerneală.

[7] Omis.

158 1639 (7147) iulie 1, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мулдавскои. Dat-am cartea domniei méle Puiului din Borleşti, să fie tare şi putérnic cu

www.dacoromanica.ro

cartea domniei méle, a-ş(i) ţinea şi a-ş(i) apăra a sa direaptă ocină şi moşie din sat din Măstacăn. Nime nice o treabă să nu aibă a să amesteca în moşiia lui; nice ficiorii Cârsteştilor să nu să améstece pre moşiia Puiului, nice să are, nice să cosască fân, nici la pomeţi să nu să améstece.

Iar, de vor avea vreo treabă cu moşiia Puiului, să vie să stea de faţă înnaintea domniei méle.

Инак не бъдет.

V Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> юл(їе), а̑ <1>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃л.

<Pe verso, o ins. din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: N. 8. 7147 <1639> iuli 1.

DJAN Iaşi, Documente, D/37.

Orig., hârtie (21,7 x 19,3 cm), rupt şi lipit la îndoituri, pecete mijlocie în tuş negru, cu legenda neclară.

Ibidem, DCCXCI/466, f. 294 v. (copie de la începutul secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/158 (xero., după orig.).

EDIŢII: Stoide - Turcu, *Doc. Neamţ, sec XVI–XVII*, p. 20–21, nr. XXXV (orig.).

159 1639 (7147) iulie 2, Iaşi

† Ѡ Василіе воевода, б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea d(o)mniei méle părintelui şi rugătoriului d(o)mniei méle, lui Gheorghie, ep(i)sc(o)pului de Huş(i), ca să hie tare şi putérnic sv(i)nţiia sa, cu ceastă[1] carte a d(o)mniei méle, a ţinea şi apăra vecinii şi ţigănaşii sv(i)ntei Ep(i)sc(o)pii, nemănui să nu-i dea a-i trage[1] până nu vor sta de faţ(ă), înnaintea d(o)mniei méle, să-ş(i) întrébe înnaintea d(o)mnii méle, cu părintele sau cu vecinii, pre-aceia ce-i vor trage, <ori>[2]cine va hi, săvai[3] vl(ă)d(i)că sau boiariu, sau igumen, sau slugă d(o)mnească[1], nime să nu cutédze a sări sau a lua, înnaintea ceştii carţi[4] a d(o)mniei méle, că de mare certare va hi de la d(o)mniia mea acela om ce nu va asculta de cartea d(o)mniei méle.

Şi într-alt chip nu va hi.

Ѳ Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> юл(їе), е̑ <2>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃л.

† Romăscel <a scris>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 543 (Condica Ep. Huşi), f. 42.

Orig., hârtie (30 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, lipit pe altă foaie, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/159 (foto.).

EDIŢII: Melchisedec, *Chronica Huşilor*, p. 115 (text orig.); *Catalog*, II, p. 283, nr. 1366 (rez., după orig.).

[1] În textul chirilic: часть, пѣнѫ, а(о)мнѣскѫ.

www.dacoromanica.ro

[2] Rupt.

[3] Însemnând: ori, fie, sau. Pentru alte înţelesuri, v. Scriban, *Dicţionaru*, p. 1163, s. v.

[4] Aşa în orig.

160 1639 (7147) iulie 2, Iaşi

† Ѩ Василіє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем г(оспо)дств(о) ми болѣринъ нашемѵ Гєѡргіє Ѳрапѳл виѳ сѣлжѧр. Dămu-ţ(i) ştire că s-au pârât de faţ(ă) înnaintea noastră Malcoci ce au fost pitar cu rugătorii noştri, cu călugării de la mănăstire, de la Beserecani, pentru o bucată de hotar, pentru căci au fost mărgându apa Cracăului, pre lângă satul mănăstirii, ce să chiamă satul Troiţa, şi i-au fost matca cea bătrân(ă) pre acolo, iar apoi s-au mutat Cracăul de ş-au făcut loc pre lângă Căliman(i), satul lui Malcoci. Deci, călugării au vrut să ia acea bucată, ce au săpat apa şi au lăsat locul spre Troiţă.

Pentra acéia, daca ver(i)[1] vedea cartea domnii méle, iară tu să strângi oamen(i) buni şi megiaş(i) şi s<î>[2] socoteşt(i) acolo ca să ţie călugării cu satul lor, cu Troiţa, pâ<n>[2]ă în matca cea bătrână. Iară cât hotar va hi luat despre Căliman(i) să-l ţie ei şi să-ş(i) ia a dzecea, dentr-acel loc, de vor hi arat.

Şi să nu făţăriţ(i) nemărui, numai cum ver(i)[1] socoti mai cu direptul, cu oamen(i) buni, pre unde au fost matca cea bătrân(ă), pre acolo să ţie.

Şi într-al<t>[3] chip să nu hie.

Пис ѵ Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> юл(іѣ), ѣ <2>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Şi a dzécea de an încă să dea Troicénii, daca le ver(i)[1] alége locul şi să va veni Călimanilor.

† Борълѣнѵл <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Beserican(i) <şi una din secolul al XVIII-lea>: 7147 <1639> iul(ie) 2.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani IV/36

Orig., hârtie (30,9 x 19,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda: † Ѩ Васіліє воєвода, Б(о)ж(ією) м(и)л(о)ст(ію), г(о)сподарь Земле Молдавскоі.

Idem, Ms. nr. 548 (Condica m-rii Bisericani), f. 52 r. (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/160 (xero.).

EDIŢII: Hăjdeu, *Archiva istorică*, I/1, p. 94, nr. 125 (orig. cu caractere chirilice); Iorga, *Anciens doc.*, I, p. 65–66, nr. VIII (text cu caractere latine, după Hăjdeu şi trad. franceză, juxtapusă, cu data de an: 1638 <7147>; Berechet, *Procedura ...* , partea a III-a, p. 43–44, nr. X (text după Hăjdeu, cu litere latine); Idem, *Judecata*, p. VIII, nr. IV (text după Hăjdeu cu litere latine).

[1] Aşa în orig.

[2] Rupt.

[3] Omis.

www.dacoromanica.ro

3 iulie 1639 <7147>

Prăjasca[1] se judecă pentru un vecin şi câştigă.

După I. C. Miclescu-Prăjescu, *Obârşia unei familii din Moldova*, p. 198.

Menţ. a autorului după Arh. Stolniceni–Prăjescul, VI/3.

Deşi forma originală a acestui act se păstrează în col. Muzeului de Istorie a Moldovei Iaşi, în timpul elaborării volumului piesa nu a putut fi consultată.

[1] Soţia lui Ionaşco Prăjescul.

162 1639 (7147) iulie 4, Iaşi

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, Грозава, кнѣгинѣ Стратvл(а) Боли бив чашник, и братил(а) пет(ь) десѧт(и) и четири вги, п(и)и(ѣ)зи добриχ, болѣриnv нашемѣ вѣриомv, Грамеи великомv житничар(ѣ), рад(ї) една част(и) за wти(и)иv wт село Костеши, wт волост(и) Романскомѣ, wт третаа част(и), четврътаа част(ь), что <то>[1]а часть за wтиниѣ бил купил наше болѣрии, Грама житничар, wт Ивашко Кръжев; и wт Вас(и)лїе Кръжев, и wт Сава диак(а), и wт Дvмитрашко Батин(а) и wт Настасїѧ, с(ы)нvве Кандакїи, внѹци Болїи дворник(а). И не прихоДило сѣ кѣпитї Крамеи[2] житничар(ѣ), нъ прихоДило с(ѣ) кѣпитї кнѣгинии Грозавеи пъхърничѣс(ѣ).

И wт том, тиж(е) и арѣга част(ь) за wти(и)иv wт тогож(е) село wт Костеш(и), wт третаа част(и), четврътаа част(ь), что бил(а) част(ь) п(а)иv еи, Стратѣлови Боли бив чашник(ѣ), кѣпила вина wт тиχ више писанииχ внvци Болїи дворник(а), wт Ивашко Кръжев, и wт Вас(и)лїе Кръжев, и wт Сава дїак(а), и wт Дѣмитрашко Батин(а) и wт Настасїѧ, с(ы)нvве Кандакїи, внvци Болїи дворник(а), радї пет(и) десѧт(ь) и четир(ь) вги, п(и)и(ѣ)зи добриχ.

Тѣм радї, како да ест кнѣгинии Грозавеи пъхърничѣс(ѣ) и wт нас правои wтиниv и кѣпежно, непорѣшениомv николиж(е), на вѣки.

И ни никто да с(ѣ) не ѣмишлет.

Пис ѣ Їсоχ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз юл(їе) а̄ <4>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Гаврил Мътиwш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣиvл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Grozava, cneaghina lui Stratul Bolea fost ceaşnic, şi a întors cincizeci şi patru de ughi, bani buni,

www.dacoromanica.ro

boierului nostru credincios, lui Grama mare jitnicer, pentru o parte de ocină din satul Costeşti, din ţinutul Roman, a patra parte din a treia parte, care această parte de ocină o cumpărase boierul nostru, Grama jitnicer, de la Ivaşco Cârjeu, şi de la Vasilie Cârjeu, şi de la Sava diac, şi de la Dumitraşco Batin şi de la Nastasiia, fiii Candachiei, nepoţii lui Bolea vornic. Şi nu se cuvenea să cumpere Crama[3] jitnicer, ci se cuvenea să cumpere cneaghina Grozava păhărniceasa.

Şi întru aceasta, de asemenea, şi altă parte de ocină din acelaşi sat, din Costeşti, a patra parte din a treia parte, care a fost partea panului ei, Stratul Bolea fost ceaşnic, a cumpărat-o ea de la aceşti mai sus scrişi nepoţi ai lui Bolea vornic, de la Ivaşcu Cârjeu, şi de la Vasilie Cârjeu, şi de la Sava diac, şi de la Dumitraşco Batin şi de la Nastasia, fiii Candachiei, nepoţii lui Bolea vornic, pentru cincizeci şi patru de ughi, bani buni.

De aceea, să-i fie cneaghinei Grozava păhărniceasa şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147<1639> iulie 4.

† Domnul a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont>: Şi partea păharnicului Stratului Bolei, iarăş(i) pré atâta câtă-i în zapis, o au plătit de la nepoţi.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XX/49.

Orig., hârtie (29 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, din care s-a păstrat doar un fragment.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXCV/39 (trad. din 1695).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/162 (foto., după orig.).

[1] Omis.

[2] Greşit, pentru Грамен.

[3] Greşit, pentru Grama.

163 1639 (7147) iulie 4, Iaşi

Io Vasilie v(oie)v(o)d, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţărâi Moldovii. Adecă domnie mea am dat şi am întărit Grozavei, giupânesâi a răposatul(ui) Stratul Bole biv pah(a)r(nic), a ei dreaptă ocenă şi cumpărătură din satu din Dănceni, nişte părţi de moşie ce ei ş-au cumpărat de la Mihalce Baci şi de la Cozmiţa, frate-său, i surorile lor Nastasâe şi Salomie, ficiorii lui Pătraşco Baci, nepoţii Oanei Baci, pe unde i-au hotărât şi i-au stălpit sluga noastră, Ursul Vartic vor(nic), i Necula Ghiorma, i Sâmion Giurge din Vălena, i Pepelă din Glăvăneşti, i Iliaş văt(ah), i Mihoci, i Moise, i Ion Roşca, i Apostolache cu Maftei Răbâe, i Pătraşco Corpaci, i Dumitraşcu Zamă şi cu alţi oameni buni.

Hotarul Dăncenilor despre Boleşti şi despre Târzâi şi despre Lazoreşti şi despre Bălăneşti până unde au pus semne şi pietre, din gios, despre Bălăneşti, din sus să fie după hotarăle vechi.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia, să-i fie şi de la noi dreaptă ocenă şi cumpărătură, uricu şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul nime să nu să amestece.

S-au scris în Iaşi(i), в(ъ) лет(о) ѯзр҃мз <7147/1639> юл(їе) а҃ <4>.

Domnul au zis[1].

Гавриил вел ѡг(о)ѳ(е)т.

Бор(ъ)лѣнул <писал>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 46 v., nr. 6.

Copie de la înc. sec XIX.

Idem, M-rea Soveja, VI/9, nr. 4 (menţ., cu data de an 1638 <7146>.

DJAN Iaşi, Ms. nr. 1855 (Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistier), f. 10 v. (rez., din 1745 <7254> septembrie 1).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/163 (foto., după copie).

EDIŢII: Ghibănescu, „T. Codrescu", I, 9, p. 130–131 (copie); *Catalog*, II, p. 283, nr. 1367 (rez.).

[1] Urmează, într-un cerc, menţ. copistului „pecete g(o)spod".

164 <Cca 1639 (7147)> iulie 8, Muşeteşti

† Zapis de mărturie, cum au vândut popa Toma un loc de prisacă la Strâmtură în capul curătur[e]i din gios, de bunăvoia sa, de nime împresurat, lui Pavăl Dzamă, derept cinci galbini, bani buni, dinnaintea lui Ionaşco hot(nog), şi dinnaintea lui Toderiţ(ă) din Mişeteşt(i)[1], şi dinnaintea Naşcului de-acolo, şi dinnaintea a mu<l>[2]ţi oamin(i) bun(i), şi din sus şi din gios.

Deci, Pavăl s-au sculat şi au plătit deplin acei ban(i) în mânule popei Tomei, ce mai sus scrie, cinci galbini, bani buni[3].

Пис ѕ Мушетеш(и), юл(їе) и҃ <8>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Popa Toma au vândut un loc de prisacă, la Strâmtură, în capul curăturei, la hotarul Rusciorilor.

DANIC Bucureşti, M-rea Precista–Răducanu, II/9.

Orig., hârtie (14,5 x 20,5 cm), rupt şi restaurat, trei peceţi inelare în tuş şi o amprentă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXV/164 (foto.).

Datat după doc. din 1639 (7148) septembrie 16, prin care Naşcul din Muşeteşti cumpără o parte din satul Şerbăneşti, iar Pavăl Dzamă apare ca martor la acea vânzare (v. doc. nr. 235).

[1] Aşa în orig.

[2] Omis.

[3] Între rânduri, un cuvânt tăiat cu mai multe linii.

www.dacoromanica.ro

165 1639 (7147) iulie 8

† Eu, Isac, mărturisim, cu cest zapis al miu, cum am avu<t eu>[1] tocmală cu dumnealui, cu Lupul Prăjescul ce-au fost comis, de-a făcut schimbu de i-am dat dumisali giumătate de sat de Burăeneşti, cu tot venetul, şi me mii-au dat dumnialui în Văscani. Şi mii-au dat dumnealui şi drése ce au avut pre Văscani, patru zapise domneşt(i).

Într-aiastă tocmală a noastră au fost: Ghiorghie de Lăţcani, şi Vas(i)lie de-acolea, şi altu Vasilie Benea de-acolo şi Toader Chigheceanul. Aiasta scriem şi mărturisăscu.

Mai pre mare credinţă, mii-am pus şi pecétea, ca să să ştie.

ⱝ ꙁр҃мꙁ <1639> iul(ie) 8.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLXXXVIII/72.
Orig., hârtie (15 x 19,5 cm), rupt şi pătat, lipsă partea de jos a doc. cu semnăturile şi pecetea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXV/165 (foto.).

[1] Rupt.

166 <Înainte de 1639 (7147) iulie 9>

Un zapis vechiu, făr(ă) de let, de la un Ionaşcu Buzduganu diiaconul, nepotul lui Mărgilat, prin cari arată că dintru a lui bunăvoi au dat danii a lui driaptă ocină şi moşii din sat din Răcămuş, ce sint la Muşata, în ţânu(tul) Fălciiului, lui Ionaşcu Timotin şi fraţilor săi, anumi: Tudosie, şi Nechita, şi Dumitraşcu, pentru sufletul părinţilor lui.

DJAN Iaşi, Col. Litere, Condica K, nr. 325, f. 2 r., coloana din stânga, nr. 1.
Rez. într-o anafora întărită în 1804 octombrie 10.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 178, nr. 1/1 (acelaşi rez.).

Datat după doc. următor.

167 1639 (7147) iulie 9

Un suret de pe ispisoc de la Vasilie vodă, din 7147 <1639> iuli 9, ce sint trecuţi 149 di ani, tălmăcit fiind suretul de pol(covnicul) Pavel ot Mitropolie, prin cari arată că au venit înnainte domnii sale Grigorii Bălţatu şi Irimie Angărici şi răzăşii lor şi s-au giudecat de faţă cu Ionaşcu Timotin şi cu fimeia lui, Ioana, şi cu fraţii lui, Tudosi şi Nechita şi Dumitrachi, pentru o parte de ocină, ci li-au dat lor şi li-au dăruit David, ficiorul lui Toader Văcilă din Răcămuş, şi altă parte, ce li-au dat lor Ionaşco Buzduganu diiaconu, nepotul lui Mărgilat, şi vre Grigorii Bălţatu şi cu Irimie Angărici, cu răzeşii lor, să strice casa lui Ionaşcu Titici. La suret arată tălmăcitorul că Titici va să zică Timotin, unde ş-au făcut el casă acum.

www.dacoromanica.ro

Deci, domnie sa li-au făcut lor carte la un Dumitraşcu Oţel, ca să le aliagă lor acele părţi di ocină. Şi acela li-au hotărât lor parte din câmpu, parte din sus până gios, şi, din gios până în sus, iar din vatra satului au lăsat neîmpărţită, pentru ca să-ş(i) stăpânească până unde ş-au făcut casa. Iar dispre câmpu să-ş(i) pui stâlpi de piiatră, până unde li-au hotărât acel Dumitraşcu Oţel. Şi au rămas Ionaşcu Timotin şi cu fraţii lor pre Grigorii Bălţatu şi pre Irimie Agărici şi pre toţi răzeşii lor.

DJAN Iaşi, Col. Litere, Condica K, nr. 325, f. 2 r. – v., coloana din stânga, nr. 2.
Copie presc., după o trad., într-o anafora întărită în 1804 octombrie 10.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 178–179, nr. 1/2 (aceeaşi copie, presc. la sfârşit).

168 1639 (7147) iulie 9, Iaşi

† Adecă eu, Evstratie ce-am fost log(o)fet, scriu şi mărturisescu însumi pre mine, cu cest zapis al mieu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nice asuprit, am vândut a mea direaptă ocină şi daanie, satul Pârliţii, de ţânutul Sorocei, care sat îm(i) iaste mie daanie de la Moisi Movila vodă[1], iar măriei sale, lui Moisi vodă[1], i-au fost direptu de moşie. Acela sat am vândut[1] dumisale, giupânului Leondari vameşul, direptu o sută şi cincidzeci de galbeni. Şi mi-au dat dumnialui aceşti bani, toţi deplin, la mâna mea. Şi eu am dat la mâna dumisale, lui Leondari vameşul, dirésele toate, câte am avut pre acel sat, dennaintea boiarilor celor mari: dumnialui Gavrilaş log(o)fătul cel mare, şi Dumitraşco Şoldan vornicul cel mare de Ţara de Gios, şi Toader Petricéico vornicul cel mare de Tara de Sus, şi Gavril hatmanul, şi Uréche spătariul, şi Ghiorghie păharnicul şi alţi boiari de ţară.

Pre mai mare credinţă, iscălit-am cu mâna mea şi am pecetluit. Şi aceşt(i) boiari toţi au iscălit şi au pecetluit.

Şi eu, Şaidir, am scris, să s(e) ştie.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **юл(їе) б** <9>.

Гавриль Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

Шолдан вел дворник <m.p.; sig.>.

Гаврил хетман <m.p.; sig.>.

Из, Петричаико вел дворник <m.p.; sig.>.

Из, Евстратїе лог(о)ф(е)т быв, искаах <m.p.; sig.>. † Sângur am iscălit.

Гиургие вел пъхарник <m.p.; sig.>.

Гаврил хетман <m.p.; sig.>[2].

Из, Юргакїе ваш вистѣрник <m.p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: Pârliţii ot Soroca. S-au scris la Condică <şi trei îns. greceşti>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXIII/41.
Orig., hârtie (30,7 x 21,5 cm), filigran, şapte peceţi inelare aplicate.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/168 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Doc. comunicate*, în „Arhiva", an. IX, p. 477 (orig.).

[1] În textul chirilic: водж, кжндут, кжте.

[2] Semnat de două ori cu cerneală diferită.

169 1639 (7147) iulie 10, Iaşi

Се оу[с]во ми, аз[1] Воико, сын Делиу, внѹку Бачѹ, и Фелегосѹл, внѹку Черчелешилшр, и с(ъ) Ирманка, дъщта Шани, внѹка Сѣелищит[2], и Дамашкин сын Миклѹши, внѹк Попещем, и с(ъ) Прикопїе, сын Беличѣн, внѹк Каръмѹ[3] şi toate seminţiile noastre mărturisim noi cu acest za<pi>[4]s al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nimenea siliţi, nic(i) împresuraţi, vândut-am a noastră [de] dreaptă ocină şi moşie [şi moşie] ce am avut noi în satul în Mărăceştii, în ţinutul Tecuciului, jumătate în sat, partea din sus, cu vad de moară în gârla Siretului, şi cu vii şi cu tot venitul. Acéia ce mai sus scrie, jumătate de sat din Mărceşti, vândut-am dumisale, Iorgăi cămăraşul, drept o sută şi doaozeci de galbeni de aur, din deresi de întăritură ce am avut de la domnul nostru, de la Vasile vodă, pentru căci drése ce am avut de la alţi domni mai bătrâni s-au pierdut când au prădat tătarii ţara noastră şi Ţara Muntenească. Dece, de să vor şi afla cândva acéle derése bătrâne, ca s(ă) să dea în mâinile dumisale, Iorgăi cămăraşul, ca să-i fie dumisale moşie.

Această tocmeală s-au făcut dinnaintea Porţii domneşti, în Iaşi, dinnaintea a boieri mai mici şi a vornici de curte, feciori de boieri, deosebi de boierii cei mari ce au făcut zapis. Fost-au de faţă: Eremiia Venculeciu dvornic glotnii, şi Bârsan dvornic glotnii, şi Vasilie Roşca dvornic glotnii, şi Iachim Pandur[5] dvornicu glotnii [şi Bârsan dvornic glotnii] şi mulţi oameni buni.

Între céea, noi, neştiind carte ca să ne iscălim, pus-am pe cei carii să ne iscălească şi am pus şi degetele, ca să-şi facă şi deresuri domneşti.

† ѯзр҃мз <7147/1639>, ѵ[с] Пас[6], юлїе і <10>.

Їеремїа Венкѹлец ворник глотне.

Василїе ворник Рошка.

Felegosul.

Iachim vornicul.

Cara căpitanul.

Voicul.

Ştefan am scris.

Damaschin.

Apostol diiacon.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 194 v. – 195, nr. 49.
Copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/169 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 291, nr. 1409 (rez.).

[1] Litera з, scrisă din greşeală, deasupra cuvântului мн.

www.dacoromanica.ro

[2] Aşa în copie; după ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[3] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[4] Omis.

[5] Greşit, pentru „Bandur".

[6] Greşit, pentru Iflc.

170 1639 (7147) iulie 12

Şi mai iaste o carte de la domnul Vasilie v(oie)od, în care scrie ca să fie în pace stupii măn(ă)stirii lui Partenii de desetenă; câţi stupi va ave ace mănăstioară să fie în pace, precum şi a altor mănăstiri.

7147 <1639> iul(ie) 12.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 35.
Rez.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 284, nr. 1370 (rez.).

171 <1639 (7147)> iulie 13, Orhei

† Adec(ă) eu, Drăgan, şi frate-mieu, Blehan, şi soru-nostră Nastasie Dăhnoaie, şi frate-meu Nicoară, şi frate-său Vasilie Hârcescul, toţi ficiorii Hârcescului, şi nepoţii lui, înşine pre noi mărturisim cu cest zapis al nostru, de niméne siliţi, nice nevoiţi, ce de a noastră bunăvoie am vândut a noastră ocină şi moşie, din sat din Sămăşcani, a patra parte din parte lui Stan, şi cu tot venitul, din vatra satului, şi din ţarin(ă), şi din fânaţi, şi din heleşteie, şi din poieni, şi cu locuri de priseci şi cu toat(ă) hrana ce este pre ace moşie. Şi o am vândut dumisale, lui Mătiiaş Sturdze, direptu şes(e)dzeci de ta<le>[1]ri bătuţi.

Şi în tocmala noastă au fostu Andreica din Prisecani[2], şi Draga din Biliceni, şi Strahoe din Mihăilaş, şi Hilip vătavul din târgu din Orheiu şi alţi omin(i) bun(i) şi bătrân(i), megiiaş(i) din pregiur. Şi ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie, lui şi ficiorilor săi, şi nepoţilor săi şi strănepoţilor săi.

Şi mai pre maré credinţă ne-m pus şi pecéţile să s(e) ştie.

Пнс ѵ Ѡрхеѡ, ѡл(їе) ѳї <13> аьн(и).

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis pe o part(e) de ocină, de la Sămăşcani, ce au cumpărat Sturdzea; <alta de la sfârşitul secolului al XVIII-lea>: A patra parte din part(e) lui Stan, dumisali lui Mătieş Sturzii.

DANIC Bucureşti, A.N., CXLVII/10.
Orig., hârtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, patru amprente în tuş.
Inst. de Ist. „A.D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/171 (xero.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, XVII, p. 35 (menţ., cu data: <1640> iulie 13); Sava, *Doc. Orhei*, p. 76–77, nr. 70 (orig., cu aceeaşi dată); *Catalog*, *Supl.* I, p. 200, nr. 595 (rez., datat: <1640 – 1642> iulie 13).

Datat după cartea domnească de judecată pentru împărţirea satului Sămăşcani, din 1640 (7148) mai 18 (v. doc. nr. 361).

---

[1] Omis.

[2] ї, transformat din и.

172 1639 (7147) iulie 14, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и мали, Їѡнашко Бѫтковичь ѡт Гречи и тѣгали с(ѣ) лицом съ болѣрин нашь, Дѳмитрашко быв дворник, радї една бѳката мѣсто и радї нѣкиx стѫлпи каменни, что было иx сказил(а) и перекѫчовал(а) пъркълабоам Хотинска, въ д(ь)ни Костантин(а) воеводї, ѡт хотар(а) село Гречи наи више, ѳ хотар(ѳ) село Черначи, а потом имали ѡни тѣжбѳ, въ д(ь)ни Стефан(а) воевода Томшевич, и пакиж(е) възѣли тиx стѫлпи въспѣт и поставише иx на старии хотар(ѣ) Гречим, ѡт где было иx възѣла тоа кнѣгинѣ.

Иноже, мы ни едного не вѣровахом, нѫ избрахом н(а)шего вѣрнаго слѫга, Нѣнюл дворник главтнїи, и послахом ег(о) тамо, да съматрѣет за сїѫ тѣж(и), въкѳпѣ съ людї добри и поидошѣ тамо и събирали многиx людї добри и ѡткр(ъ)стниx меџїѫши и тако свѣдителстовали тиx людї добри, съ своим д(ѳ)шами, како ест хотар старїи и праведен, по где поставил тиx стѫлпи и хотарил съ хотарници Дѵмитрашко дворник, въ д(ь)ни Стефан(а) воевода Томшѣ, по кѳда бѣше хотарил из давно Хѳрѳ дворник, и ѡбрѣтоше знамени старїи, по где бѣше из вѣка знаменан съ стѫлпи каменни: ѵ Костише ѡт къ запад(а), даж(е) ѳ глави нивим, еж(е) инѳт више и ниж(е) даже ѳ хотар(ѳ) Гречим и на горѳ, даж(е) ѳ кѳлмѣ горѳ, где ест един стѫлпѵ; ѡт толѣ, через долинѵ къ въстокѵ, ѡт ходар(а)[1] на горѳ, до един стѫлпѵ, ѵ кѵлмѣ горѳ, где идѵт ниви паки више и ниже, и идет хотар на горѳ ѳ глави нивим, на Долиною Корни, где ест един стълп, и тиж(е) идет на горѵ, на Долинѵ Корни, меж(е) Вїesѵнии, и идет меж(е) Лакѵри Џѣмени, и тиж(е) до Кѫрницѳ Бѵрдас(а); ѡт толѣ, више по крайни полѣни, виш(е) полѣна ѡт костеш(и) даж(е) ѳ могилѵ гъѳноас(ѳ), ѡт толе виш(е) хотар.

Иноже, виш(е) писан Їѡнашко Бѫтковичь ѡт Гречи и иниx ръзѣши его, ѡни зостали ѡт вес закон(а), а Дѵмитрашко дворник ѳправил сѣ и поставил себѣ фїержю, како да имает дѫржати на тѣx замени и да не имают наи тѣгати с(ѣ) сїѫ тѣж(и) николиж(е).

И ин да с(ѣ) не ѵмишает.

ѵ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз юл(їе) а҃ї.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гавриl Мѣтиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco Bâtcovici din Greci şi s-a pârât de faţă cu boierul nostru, Dumitraşco fost vornic, pentru o bucată de loc şi pentru nişte stâlpi de piatră, pe care i-i stricase şi-i mutase din hotarul satului Greci, mai sus, în hotarul satului Cernaţi, pârcălăboaia de Hotin, în zilele lui Costantin voievod, iar apoi au avut ei pâră în zilele lui Ştefan voievod Tomşevici şi iarăşi au luat acei stâlpi înapoi şi i-au pus pe vechiul hotar al Grecilor, de unde îi luase acea cneaghină.

Deci, noi n-am crezut pe nici unul, ci am ales pe sluga noastră credincioasă, Neniul vornic de gloată, şi l-am trimis acolo, să cerceteze pentru această pâră, împreună cu oameni buni, şi a mers acolo şi a strâns mulţi oameni buni şi megieşi de împregiur şi aşa au mărturisit acei oameni buni, cu sufletele lor, că este hotarul vechi şi drept, pe unde a pus acei stâlpi şi a hotărnicit cu hotarnici Dumitraşco vornic, în zilele lui Ştefan voievod Tomşea, pe unde hotărnicise de demult Huru vornic, şi au aflat semnele vechi, pe unde fusese însemnat din veac cu stâlpi de piatră: la costişa dinspre apus până la capătul ogoarelor care merg în sus şi în jos, până la hotarul Grecilor şi la deal, până la culmea dealului, unde este un stâlp; de acolo, peste vale spre răsărit, din hotar la deal, până la un stâlp, în culmea dealului, unde merg ogoarele iarăşi în sus şi în jos, şi merge hotarul la deal în capătul ogoarelor, pe Valea Cornei, unde este un stâlp, şi iarăşi merge la deal, pe Valea Cornei, printre Viedzunii, şi merge între Lacurile Gemene şi de asemenea la Fântâna lui Burdas; de acolo, în sus pe marginea poienii, poiana în sus, de la costişă până la movila găunoasă, de acolo în sus, hotarul.

Deci, mai sus scrisul Ionaşco Bâtcovici din Greci şi alţi răzeşi ai lui, au rămas de toată legea, iar Dumitraşco vornicul s-a îndreptat şi şi-a pus fierâie, ca să stăpânească după aceste semne şi să nu aibă a se mai pârâ pentru această pâră, niciodată.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7147 <1639> iulie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso, o ins. de la sfârşitul secolului al XVIII-lea>: Ispisoc di la Vasâli vod(ă).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/122.

Orig., hârtie (30 x 19,7 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

DJAN Iaşi, Documente, CCCLXXIV/119, f. 2 v. (menţ., numai cu văleatul, în copia unei cărţi de judecată, din 1817, august 9); CCCLXXXIX/47, f. 1 v. (menţ., în copia din 1813 a unei cărţi de judecată din 1767 (7275) august 29); DCXVII/49, f. 1 r. (menţ., într-o mărturie hotarnică din 1817 mai 27).

Muzeul de literatură al Moldovei, inv. nr. 1978 (Condica Roşca – Codreanu), f. 28 şi 29 (două menţ.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, IV, p. 82 (nota de subsol) (rez., sub formă de îns. din Condica de doc. a casei Roşca – Codreanu din Bârlad, f. 34).

[1] Greşit, pentru ѯотар(а).

173 1639 (7147) iulie 15, Iaşi

† Adecă eu, I<ri>[1]na, fata Măriicăi Nehoe, nepoata lui Băsărabă[2], i Niţă vătavul, însăm(i) mărturisescu, cu acest zapis al mieu, de nimene silită[3] şi neasuprită, ce de a me bunăvoie, am vândut partea mea den sat den Urghicéni, den partea Băsărăbeştilor, den moşie şi-[n] den cumpărătură, o am vândut lui Obréjie, feciorul Agahie, nepotul popei lui Gavril. Am vândut derept cindzăci de zloţ(i) bătuţ(i).

Dentre oamen(i) bun(i), anume: Roman Lapteacru, şi Ionaşco Roşca sticlar, şi Ştefan blănar<u>[1]l, şi Toader, feciorul popei de Mădârjaci, şi Vasilie ot tam, şi Gligorie Trimca den Păşcan(i), şi Paţea den Grăceşt(i), şi Véveriţă den Totoeşt(i) şi a mulţi oamen(i) bun(i) au fost în tocmala noastră, ca să să ştie.

Пис ѵ <Мй>[4]с, л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> юл(їѣ) ѣї <15>.

Eu, popa Loghin, am scris.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., I/74.
Orig., hârtie (28 x 19,5 cm), patru peceţi inelare în tuş.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/173 (foto.).

[1] Rupt.

[2] În textul chirilic Бъсърабж.

[3] Deasupra cuvântului „silită", un „te", în ligatură, superfluu.

[4] Omis.

174 1639 (7147) iulie 16, <Iaşi>

Noi[1] Васълии вшевшд(а), <Божїю>[2] милости[в]<ю>[2] г(ос)подар Земли Мола(а)в[и]ской. Scriem domnie me la credincios boieriul domnii mele, Banul med(e)lnicer cel mari. Dăm în ştire domitali că s-au pârât de faţă, înnaintea domnii mele, Ionaşcu şi fraţii lui din Frăteni cu Buţurca şi cu fraţii lui de acolo pentru sat, pentru Frăteni, zicând Ionaşcu că are Buţurca cu fraţii săi din 20 de pământuri un pământ în tot hotar Frătenilor. Şi au arătat Ionaşcu înnainte domnii meli şi o pecete de uric, iar Buţurca şi cu fraţii lui au zis, înnainte domnii mele, că are cu fraţii lui gium(ă)tate de sat.

Deci, domnie me, şi cu tot Svatul domnii mele, nu i-am putut giudeca fără de dresă, ci ti-am ales pe dum(nea)ta de om înţălept ca să socoteşti acestu lucru cu oameni buni.

Dacă, pentru acest lucru[3], vei vede carte domnii mele, iar dum(nea)ta să mergi la acel sat şi să strângi oameni buni bătrâni şi din pregiur megieşi, din sus şi din gios, şi să

www.dacoromanica.ro

socotiţi cum a fi cu dreptul. Socoteşti acel lucru cine cât va ave într-acel sat. Şi cum vei socoti cu oameni buni şi cum vei afla mai cu dreptul, cu sufletile voastre, iar dum(nea)ta să le faci o scrisoare să le fii de mărturie şi să ne faci ştire.

7147 <1639> iul(ie) 16.

DANIC Bucureşti, A. N., CCII/3
Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/174 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 284, nr. 1371 (rez.).

---

[1] Greşit, pentru: Ии.

[2] Omis.

[3] „pentru acest lucru", adăugat deasupra rândului.

175 <1639 (7147) – 1640 (7148)> iulie 16, Iaşi

† Сѣ вбѡ аз, Лупашко Бучюм бив стольник. Scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu cum eu de bunăvoia mea, de nime silit, nici asupritu, am vândut a mea dereaptă ocină şi moşie, a cincea parte de sat de Bezigheşti, ce iaste în ţinutul Putnei, şi cu vadu de moar(ă) în Gârla Putnei de Sus. Acéia am vândut dumisal(e) lui Toderaşco logofătul al treile, dereptu cincidzăci de galbeni, bani buni. Dereptu acéia ca să fie dumisal(e) dereaptă ocin(ă) şi cumpărătur(ă).

Şi într-aceasta tocmal(ă) a noastră şi vândzare fost-au Dabijea pârcălabul, şi Arhip ce-au fost cămăraş la Ocnă, şi Pătraşcan ce au fost cămăraş, şi Şeaidir uricariu şi alţi ficiori di boiari şi vo<i>[1]nici denainte den Curtea măriei sale, lui vod(ă). Si pre mai mare credinţă, pusu-mi-am pecétea şi au iscălit şi aceşti boiari, carii mai sus sintu scrişi, încă ş-au pus peceţile şi-au iscălit.

<Оу>[2] Ѳїс, юл(їѣ) ѕї <16>.

Şi eu, Toderaşco uricar am scris, дд с(ѧ) зидет.

Аз, Лѣпашко Бѣчюм, искал <m.p.>.

Dabijea <m.p.>.

Аз, Архип кам(арaш), искал <m.p.>

Аз, Шаидир, искалх m.p.

† Пътрашко аїѳк, искалл <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. cont.>: Ispisocul pre un vad de moară. Vad la Putna, Bezingeşti; <o altă îns. din secolul al XVIII-lea>: S-au scris; <la care s-a adăugat ult.>: Bezingheşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXI/141.
Orig., hârtie (29,5 x 20 cm), difolio, filigran, cerneală cafenie, patru peceţi inelare aplicate în cerneală, slab imprimate.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/175 (xero.).

www.dacoromanica.ro

Datat după Toderaşco Ianovici al treilea logofăt. în perioada: 1634 iunie 23 – după 1640 mai 8 şi înainte de 1640 decembrie 26 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 409) şi Lupaşco Bucium stolnic, în perioada: după 1638 aprilie 1 (v. *D.R.H.*, A, XXIV, nr. 302) – înainte de 1642 martie 5 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 355).

[1] Omis.

[2] Ilizibil din cauza peceţii.

176 1639 (7147) iulie 17, <Iaşi>

Ispisoc de la Vasilie v(oie)vod precum s-au făcut mila[1] sfântei m(ă)năstiri Treisfătitelor ca s(ă) aiba[1] a lua vama de la carauşi[1] cu marfa şi de la alte cari s-ar numi mai gios, din let 7147<1639> iul(ie) 17.

În <n>umele Tatălui şi a Fiiului şi a Sfântului D(u)hu Sfânt(ă) Troiţa cea de o fiinţa[1] şi nedisparţită. Iată eu robul stăpânului meu Domnul Dimnăzeu[2] şi Mântuitorului nostru Is(us)u H(risto)su şi închinatoar(e) Sfântei Tr(o)iţii, Їѡ Василїе вѡевѡда(а), Б(ожїю) м(илостїю), г(оспода́рь) Зе(мли) М(олдавскои). Adecă domniia mea bine am voit cu bunăvoirea noastra[1] cu curata şi luminata inima din tot sufletul noastru şi de la Dum(ne)zeu agiutoru şi cu blagosloveniia <a>[3] patru arhierei a Moldovei: chir Varlam arhiepis(cop) şi mitropolit de la Suceav(a), şi chir Dosoftei epis(cop) de la Roman şi chir Anastasie epis(cop) de la Radouţ(i) şi chir Gheorghie epis(cop) de Huş(i) şi cu bunăvoir(ea) a toţ(i) Sfătul[2] noastru boirilor Moldovei celor mari şi mic(i) am luat pre Dum(ne)zeu întru agiutor şi am început şi am zidit a noastra[1] sfâ(n)tă m(ă)n(ă)stirea[4] întru al noastru domnescu scaun în târgu în Iaş(i) în numele Sfânţilor Trei Ierarşi[2] şi lumii învaţator[1] Vasilie cel Mare, Grigorie Bogoslov şi Ioan Zlatoust şi am dat şi am miluit şi a noastră mai sus numită m(ă)năstirea[4] când încarca[1] carauşii marfa să aibă a lua câte doi pătronic(i) bătuţi precum să lua şi până acum şi acei ban(i) să fie la sfântă m(ă)năstirea[5] pentru tămâia[6] şi pentru alte trebuinţi.

Pentru aceia[6], a noastr(ă) sfântă m(ă)năstire să aibă de la noi această daniie[7] şi miluirea[5] nestrămutat şi neruşiit nici odinioar(ă), în vec(i).

Iar dec(i) după a noastra[1] viiaţă şi domnie pe cine <va>[8] alegi Dumnăzeu ca s(ă) fie domnu şi stăpânitor aceştii ţarii[1] a noastrei Moldovei din fiii noaştri sau din rudeniii noaştri sau dintră alt niam[6] poftim să nu strice a noastra miluirea[4] către această sfântă m(ă)năstirea[4], ce mai vârtos să de şi să înteriască[6] pentru a să vecinica pomenirea[4], dar carii s-ar ispiti să strice şi să răsipească[4] această[4] a noastra[1] miluirea unii ca <a>[3]ceeia să fie blestemaţ(i) de Domnul Dum(ne)zeu cel ce-au făcut ceriul şi pământul şi de la Preacurată Maică lui Is(us)u H(ri)st(o)su şi de 318 Pări(n)ţi Sfinţi de la Nicheia[6] şi de 12 Apostol(i) verhounică[2] şi de toţi sfânţii, amin.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 81 r., nr. 9.

Copie.

Ibidem, f. 333 r., nr. 8 (rez., cu văleatul greşit: 7149).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/176 (foto. incompletă) şi Xerogr. de doc., XXV/176 (xero.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 284, nr. 1374 (rez.); *Ibidem*, p. 315, nr. 1550 (rez., după rez. cu data greşită, datat: 1641 <7149> f. l.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 363–364, nr. 283 (copie).

---

[1] Aici şi deseori în continuare, „a" pentru „ă".

[2] Aşa în copie.

[3] Omis prin haplologie.

[4] „ea", redat prin ѧ.

[5] „ea", redat prin ѣ.

[6] „ia", redat prin ѧ.

[7] „ie", redat prin ѧ.

[8] Omis.

177 1639 (7147) iulie 17, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, м(о)л(е)бник нашь, егѹмени Партенїе, ѡт с(вѧ)таа монастир Бесереканн, съ едини запис за сведителство ѡт ѡтец(а) и м(о)л(е)бник(а) нашь, кир Варлаам архиепископ и митрополит Сѣчавски, писавши въ нем, како приклѣчило сѧ с(вѧш)т(е)ѥ его ходити[1] съ своѧ потрѣбѣ до Пѣтиою Гѫрлѣ и видѣл тамо въ едини гор велик една виноград въ мѣсто пѣсто, ѳ цѣлжи лѣс(а), идеж(е) не бѣше виноград ни садове николиж(е), из[2] вѣка, иж сътворил тоа виноград више писан м(о)л(е)бник нашь, егѹмен Партение, до едини скит его, гдеже ест храм С(вѧ)т(о)го Їѡана Б(о)гослова, сам, съ своею кїелтоваиїе и съ своима ржкама, съ миогаа страданїе. И приклѣчили сѧ тогда, до того мѣсто, и болѣри и(а)ши, Баиѵл вел меделничари и Дѹмитрашко столник и Дабижѣ пъркълаб, и подписали съ своима ржкама въ тот запис ѡт ѡтец(а) Варлаам(а) митрополит(а) и тако сведителствѣщи съ великоѧ клѣтво въ тот запис, да ие имает ни никто въмѣшати с(ѧ), нѣкиҳ ръзѣши или ниших людї до тоа виноград, понеж(е) сам Партенїе сътворише себѣ тоа виноград, въ лѣс пѣсто.

І потом, въстал[2] сѣ едни ч(е)л(о)вѣкъ, имѣ емѹ Їѡнашко Негоицъ, и ѳвѣзал сѣ тамо, до того мѣсто, и сътворише ѡи дрѹгаа виноград, ѳзли тоа виноград что сътвориа Партенїе егѹмени и въсхотѣше въиимати тиҳ калѹгери ѡт скит(а) Партенїе из тоа виноград(а). І ктитори томѹ с(вѧ)томѹ скитѹ въстали сѣ въси и събирали людї добри имѣ им: Стоика ѡт Скорцеш(и), и Гїерасїе ѡт Кѹкѹши, и Єремїа, и Мѹрџии(ъ), и Мїеръѹщъ, и Търкилъ, и Тодосїе, и Їѡн Цъпа, и Кръчѹи, и Павел, и Гїѡргїе ѡт там, и Лѹпул ѡт Цѹлеш(и), и Павел, и Василїе, и Тодер, брат ег(о), ѡт Калипичеш(и), и Їѡнашко Болдескѹл, и Прокопїе дїак и Маѳеи ѡт Валѣ Съреи, и Їѡн Бѹкатедирѣпте, и Алеѯа, с(ы)инъ Ѡбрѣжїе, и Никѹла, с(ы)инъ Злата ѡт Рѹцет, и Прокопїе ѡт Скорцеш(и), и Дѫинилъ ѡт Мѹичел(а) сиҳ людї, въси ходили и съматрѣли тамо до того мѣсто, где сътворише тоа виноградѵ томѵ с(вѧ)томѵ скитѵ, съ своа страданїе и съ миогаа

www.dacoromanica.ro

кїелтованїе, и помирили сѣ тамо м(о)л(е)бник и(а)шъ, Партенїе егѹмен, съ Їѡнашко Негоицъ ѡт прѣд тиѫ въсиѫ людї добрии, елици више пишем, како ѡт силѣ[3] напрѣд да не имает въмѣшати сѣ Їѡнашко до тоа виноград(а), ни вѣплъ сътворити съ калѹгери ѡт того скит, дии ни никтоже ѡт ктитори или ѡт ръзѣши да сѣ не въмѣшает, иж камо потребѹет винограда, да сътворит себѣ из мѣсто пѹсто, ѹ цѣлое лѣса, якож(е) и ѡтец Партенїе сътворил.

И ѹ том, тиже придошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Їѡнашко, с(ы)нъ поп(ѹ) Бачѹл(а), и съ иншиѫ ръзѣши свои, имѣ им: Рошка, с(ы)нъ Якимѫ(а), и Марика, дѫща Гаврил(а) Калѣ, и Маѳеи, с(ы)нъ Пїетра, по иѫ доброи воли, неким непонѹжденн, а ни приселовании, и продали своа правда ѡти(и)на и дѣди(и)на, частї иѫ ѡт едини брѹ за мани, ѡт инжиїи мани ѡт Пѹтною Гѫрѣ, ѡт село Цифещи. Тоа продали м(о)л(е)бникѹ и(а)шемѹ, егѹменѹ Партенїе, радї седим десѣт(ъ) левков(и) битиѫ. И въстал сѧ м(о)л(е)бник наш, егѹмен Партенїе, и заплатил въсе испѫлно тиѫ виш(е) писаниѫ п(и)и(ѣ)ѕи, ѹ левков(и) битиѫ, въ рѹки Їѡнашко и Рошка и Марика и Маѳеи.

И тиж(е), придошѣ прѣд нами и прѣд и(а)шими болѣри Иѳодїе и съ жителница своа, Протасїѧ, дѫща Тодосїе, виѹка Насое, по иѫ доброи воли, неким непонѹжденн а ни приселовании, и дали и даровали своа правда ѡти(и)на и дѣди(и)на, въсѣ част(ь) иѫ, елико с(ѧ) изберет, ѡт тогож(е) виш(е) писан брѹ за мани, ѡт село Цифещ(и). Тоа ѡни дали, за своѧ д(ѹ)ше и за родители иѫ[2], м(о)л(е)бникѹ и(а)шемѹ, егѹмен(ѹ) Партенїе, и томѹ с(вѧ)томѹ скитѹ, гдеж(е) ест храм с(вѧ)тыи Їѡан(а) Б(о)гослов(а).

Тѣм ради, тоа прѣд речениаа виноград и тот брѹ за мани, како да ест м(о)л(е)бникѹ и(а)шемѹ, егѹмен(ѹ) Парѳенїе, и с(вѧ)томѹ скитѹ правда ѡти(и)на и викѹпленїе и даанїе и ѹрик и потверъжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ни да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Їсоу, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мз юл(їе), зї а(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru, egumenul Partenie de la sfânta mănăstire Beserecani, cu un zapis de mărturie de la părintele şi rugătorul nostru, chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, scriind în el că s-a întâmplat sfinţiei sale să umble cu treburile sale la Gârla Putnei şi a văzut acolo pe un deal mare o vie în loc pustiu, în pădurea întreagă, unde nu a fost vie nici pomet niciodată, din veac, ci a făcut această vie mai sus scrisul, rugătorul nostru, egumenul Partenie, la un schit al lui, unde este hramul Sfântului Ioan Bogoslov, singur, cu cheltuiala sa şi cu mâinile sale, cu multă sârguinţă. Şi s-au întâmplat atunci, la acel loc, şi boierii noştri, Banul mare medelnicer şi Dumitraşco stolnic şi Dabijea

www.dacoromanica.ro

pârcălab şi au iscălit cu mâinile lor în acel zapis de la părintele Varlaam mitropolit şi aşa mărturisind cu mare blestem în acel zapis, ca să nu aibă nimeni altul a se amesteca, niscaiva răzeşi sau alţi oameni, la acea vie, pentru că singur Partenie şi-a făcut această vie în pădure pustie.

Iar după aceea, s-a sculat un om, anume Ionaşco Negoiţă, şi s-a aşezat acolo, la acel loc, şi şi-a făcut el altă vie, lângă această vie, pe care a făcut-o Partenie egumen, şi a vrut să se lege de acei călugări de la schitul lui Partenie, din acea vie. Însă ctitorii acestui sfânt schit s-au sculat şi au strâns oameni buni, anume: Stoica din Scorţeşti, şi Ghiervasie din Cucuiaţi, şi Eremia, şi Murgin(ă), şi Mierăuţă, şi Tărchilă, şi Todosie, şi Ion Ţăpa, şi Crăciun, şi Pavel, şi Ghiorghie de acolo, şi Lupu din Giuleşti, şi Pavel, şi Vasilie, şi Toader, fratele său, din Clipiceşti, şi Ionaşco Boldescul, şi Procopie diac, şi Maftei din Valea Sărei, şi Ion Bucate Direpte, şi Alexa, fiul lui Obrejie, şi Nicula, fiul Zlatei din Ruget, şi Procopie din Scorţeşti şi Dănilă din Muncel. Toţi aceşti oameni au umblat şi au cercetat acolo, la acest loc, unde a făcut această vie acelui sfânt schit, cu sârguinţa sa şi cu multă cheltuială, şi s-au împăcat acolo rugătorul nostru, Partenie egumen, cu Ionaşco Negoiţă, dinaintea tuturor acelor oameni buni, câţi scriem mai sus, ca de acum înainte să nu mai aibă a se amesteca Ionaşco la acea vie, nici să facă ceartă cu călugării de la acel schit şi nici altul nimeni dintre ctitori sau dintre răzeşi să nu se amestece, ci cui îi trebuie vie, să-şi facă din loc pustiu, în pădurea întreagă, cum a făcut şi părintele Partenie.

Şi la aceea, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ionaşco, fiul popii Baciul, şi cu alţi răzeşi ai săi, anume: Roşca, fiul lui Iachim, şi Marica, fiica lui Gavril Clatea, şi Maftei, fiul lui Pietrea, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, părţile lor dintr-un vad de moară, din moara de jos din Gârla Putnei, de la satul Ţifeşti. Pe aceasta au vândut-o rugătorului nostru, egumenul Partenie, pentru şaptezeci de lei bătuţi. Şi s-au sculat rugătorul nostru, egumenul Partenie, şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 70 de lei bătuţi, în mâinile lui Ionaşco şi Roşca şi Marica şi Maftei.

Şi, de asemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Iftodie şi cu soţia sa, Protasiia, fiica lui Todosie, nepoata lui Nasoe, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au dat şi au dăruit dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor, cât se va alege din acelaşi vad de moară mai sus scris, de la satul Ţifeşti. Pe aceasta au dat-o, pentru sufletul lor şi al părinţilor lor, rugătorul nostru, egumenul Partenie, şi acelui sfânt schit, unde este hramul Sfântului Ioan Bogoslov.

De aceea, această mai înainte zisă vie şi acest vad de moară să-i fie rugătorului nostru, egumenul Parthenie, şi sfântului schit dreaptă ocină şi cumpărătură şi danie şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7147 <1639> iulie, 17 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Съ записъ ѥстъ на мли҃нъ wт Цифѣщи и на виногра҃дъ wт скит(а) wт(ь)цъ нашъ Пр҃тенїе, иже ѥстъ на виногра҃дъ пр҃ѣда, иже

www.dacoromanica.ro

имѣхом прѣ... съ Їѡнашко wт скит(а)[4]; <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: De la schit, de la Babele. N° 9. 7147/1639 iuli(e) 17.

DANIC Bucureşti, M-rea Soveja, IX/8.

Orig., hârtie (43 x 29,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

Ibidem, IX/9 (trad., din secolul al XVIII-lea, făcută „la Şcoala slovenească, în S(ve)ntii Savva, în Iaşi"); ibidem, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 36 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/177 a şi b (xero., după orig. şi după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 284, nr. 1372 (rez., după orig.).

---

[1] Litera т, transformată din а.

[2] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[3] Greşit pentru нинѣ.

[4] † Acest zapis este pentru morile de la Ţifeşti şi pentru via de la schitul părintelui nostru, Partenie, care este pentru via dintâi, pentru care am avut <pârâ>: cu Ionaşco de la schit.

178 1639 (7147) iulie 17, <Iaşi>

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мwлдавскои. Дали и потвръдили есми слѹзи наш(ѹ), Габър бив пръкълаб, и киѣгинии его, Прсенїѧ, и братѹ еи, Костантии, с(ы)инѹем Прѣбич(а) бив логоф(ѣ)т, иχ правїи wти(и)ии и дѣдиниии и кѹпежии, wт исписок(а) за потвръжденїе что имали wт Прои(а) воевод(а) и wт исписок(а) за свидѣтелство wт Єремїѧ Могила воевода, wт четврътаа част(и) село wт Ѡикании и wт <Телеци>[1], и wт пасикѹ wт Кръницѹ Ѡикова, третаа част(ь), что кѹпил w(тъ)цъ им, Прѣбич бив логоф(ѣ)т, wт Ѡика, с(ы)инъ Мърїиие, прѣwинѹк Ѡика Телѣгъ, за едина тисѣщ(ѧ) аспри и за два воли и за една кобила.

И тиж(е), дрѹгаа част(ь) wт село Ръспопи, wт третаа част(и), част(ь) w(тъ)цѹ им, Прѣбичюв(и) логоф(ѣ)т(а), что имал кѹпежию, и тиж(е) wт третаа част(и) село, wт Илиещи, wт половиина[а] част(и), половиина, что тоа ѡи соби кѹпил Прѣбич логоф(ѣ)т wт Нѣкша и wт сестра еи, Соломїѧ, дочки Влад(а) пръкълаб(а), и wт сестреинча иχ, Грозава, дочка Пигелиии, виѹка тиж(е) Влад(а) пръкълаб(а), и wт племеиница[2] иχ, Санда и Дръгѹца, дочци Марици, тиж(е) виѹци Влад(а) пръкълаб(а), за сто и пет(и) десѧт(ъ) злати .татарскиχ.

И тиж(е) потвръждаем им и една пасикѹ, что ѹ Кръиици Тѹрчеинл(а), что кѹпил Прѣбичи л<ого>[3]ф(ѣ)т wт Єремїѧ ...[3] дїак, с(ы)инъ Радул(а), виѹк Иван(а) Микъшиии(а), и wт ...[3]о дрѹг Єремїѧ батаχ, и wт братїи ег(о), Илѣиа и Спиридон, с(ы)инѹе<е Ни>[1]кол<ръ>[1] Зѹпко, въсиχ виѹци Єремїи Зѹпкѹ, за ст<о>[3] и девѣт(и) десѣт(ъ) и пет(и) злат(и) татарскиχ.

И тиж(е), четврътаа част(ь) wт <се>[3]ло wт Бръещи, съ мѣсто за χороаї за капѹста и съ виноради съ wчещенїе двѣ, една wт къ въсток(а), а дрѹг(а) wт

www.dacoromanica.ro

<къ>[3] запад(а), что било даано Прѣбичѹ логоф(е)т(ѹ) ѡт Марѵшка, радї своеи д(ѹ)ши; а по съмр(ъ)ти еи помиинал иа иїе.

И тиж(е), една виноград и едини дом ѡт село Бръещ(и), что кѹпил Прѣбич ѡт Никодр(ъ), с(ы)инъ Мърѵшки, за стои пет(и) десѧт(ъ) златн татарскиҳ.

И тиже, едини виноградї ѡт Некорещ(и), что кѹпил Прѣбич логоф(е)т ѡт Тълҳар(а) и ѡт жена си, Ѳигелина, за р҃и зла<ти т>[3]атарскиҳ, и една винограда ѡт Биколар(и), что ест даанїе Прѣбичов(и) логоф(е)т(ѹ) ѡт тест(а) свои, именим Чюркан, сѣстре, и било емѹ викѹплениїе ѡт Вървара и ѡт Мъреина, дочци Даичюл(а), за р҃и златї татарскиҳ.

И тиж(е), едини виноградї и едини домове ѡт Ѳикан(и), что кѹпил ѡт брат(а) его, Оника, за с҃и златї татарскиҳ.

И тиж(е), едини цигани, иа имѣ: Воика, <съ жена им и>[4] съ дѣти им, и Бикѵл, съ жена его и съ дѣтї им, что тиҳ цигании кѹпил Прѣбич логоф(е)т ѡт Самсон(а) и ѡт Дочил(а), за н҃ ѹги жолтиҳ.

И тиж(е), потвръждаем им и дрѹгиҳ част<и>[3] за ѡти(и)ии ѡт село Хълѹбещ(и), что тїи части за ѡти(и)ии <били к>[3]ѹпежио Прѣбичо<в(и)>[4] логоф(е)т(ѹ) ѡт Грозав(а) и ѡт <М>[3]иҳол(а), с(ы)инъ Магди, виѵк Ѳрбескѹл(а), за шест(и) десѧт(ъ) златї тат<арс>[3]киҳ.

И тиж(е), дрѹгая част(ь), что кѹпил ѡт Гроз<ав(а)>[3], емѹ било кѹпежио ѡт Нѣга, дочка Дръган(а) Ѳрбъскѵл(а), <ели>[3]ко с(ѣ) изберет, ѡт село Холѵбещ(и), тиж(е) кѹпил со<би П>[3]рѣбич логоф(е)т, за шест(и) десѧт(ъ) златї татарскиҳ.

И тиж(е) дрѹ<гая>[3] част(ь), что кѹпил ѡи ѡт тогож(е) село Холѵбещ(и), ѡт Сима, с(ы)инъ Мърїици, с(ы)инъ Цигаичи Ѳрбъскѵл(а), съ въсѣҳ част(и) его, <елико с>[3]ѣ емѹ с(ѣ) изберет, съ болотами и съ мѣ<сто за ма>[3]ии, за едини кои(и) добриҳ и два на десѣт(е) в<о>[3]л<и>[3] и четир(е) ...[3].

<Тѣм радї>[1], въсиҳ т<иҳ>[3] више пи<сании>[3]ҳ <части за ѡтиниѹ>[1] <да ест емѹ и>[3] ѡт нас прав<и>[3] ѡти(и)ии и кѹпежии и по<тверъ>[3]ждениїе, ие порѹшениомѵ никол<иж(е), иа вѣки.

И ии ник>[3]то да с(ѣ) ие ѹмишлет.

...[3], в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз юл(їе), з҃і а(ь)ии.

† Г(о)сп(о)д(и)инъ казал.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣивл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre, Gabăr fost pârcălab, şi cneaghinei lui, Arsenia, şi fratelui ei, Costantin, fiii lui Prebici fost logofăt, dreptele lor ocine şi dedine şi cumpărături, din ispisoc de întărire ce au avut de la Aron voievod şi din ispisoc de mărturie de la Eremia Moghila voievod, a treia parte din a patra parte de sat din Oncani şi din <Telegi>[1], de la prisaca de la Fântâna lui Onca pe care le-a cumpărat tatăl lor, Prebici fost logofăt de la

www.dacoromanica.ro

Onca, fiul Mărinei, strănepotul lui Onca Teleagă, pentru o mie de aspri şi pentru doi boi şi o iapă.

Şi de asemenea, altă parte din satul Răspopi, din a treia parte, partea tatălui lor, Prebici logofăt, pe care a avut-o cumpărătură, şi de asemenea jumătate din jumătate de parte, din a treia parte de sat, din Ilieşti, pe care aceasta şi-a cumpărat-o Prebici logofăt de la Neacşa şi de la sora ei, Solomia, fiicele lui Vlad pârcălab, şi de la nepoata lor de soră, Grozava, fiica Anghelinei, tot nepoată a lui Vlad pârcălab, şi de la vara[2] lor Sanda şi Drăguţa, fiicele Mariţei, tot nepoatele lui Vlad pârcălab, pentru o sută cincizeci de zloţi tătărăşti.

Şi de asemenea le întărim o prisacă, ce este la Fântâna Turcului, pe care a cumpărat-o Prebici l<ogo>[3]făt de la Eremia ...[3] diac, fiul lui Radul, nepotul lui Ion Micăonin, şi de la ...[3] alt Eremia vătah şi de la fraţii lui, Ileana şi Spiridon, fiii lui <Ni>[1]coa<ră>[1] Zupco, toţi nepoţi ai lui Eremia Zupcu, pentru o sută nouăzeci şi cinci de zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, a patra parte din satul Brăeşti, cu loc de grădini de varză şi cu vie şi cu două curături, una spre răsărit şi alta spre apus, care au fost dată lui Prebici logofăt de Maruşca, pentru sufletul ei; iar după moartea ei a pomenit-o.

Şi de asemenea, o vie şi o casă din satul Brăeşti, pe care le-a cumpărat Prebici de la Nicoară, fiul Maruşcăi, pentru o sută şi cincizeci de zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, nişte vii de la Nicoreşti, pe care le-a cumpărat Prebici logofăt de la Tâlhar şi de la femeia sa, Anghelina, pentru 150 de zloţi tătăreşti, şi o vie de la Bivolari, care este danie lui Prebici logofăt, zestre de la socrul său, anume Ciurcan, şi i-a fost lui cumpărătură de la Vărvara şi de la Mărena, fiicele lui Danciul, pentru 150 de zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, nişte vii şi nişte case de la Oncani, pe care le-a cumpărat de la fratele său, Onca, pentru 250 de zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, un ţigan, anume Voica <cu femeia lui şi>[4] cu copiii lor, şi Bicul, cu femeia lui şi cu copiii lor, pe care aceşti ţigani i-a cumpărat Prebici logofăt de la Samson şi de la Docilă, pentru 50 de ughi galbeni.

Şi de asemenea, le întărim şi alte părţi de ocine din satul Hulubeşti, care aceste părţi de ocine <i-au fost>[3] cumpărătură lui Prebici logofăt de la Grozav şi de la<M>[3]ihol, fiul Magdei, nepotul lui Orbescul, pentru şaizeci de zloţi tătăreşti.

Şi de asemenea, altă parte, pe care a cumpărat-o de la Groz<av>[3], iar lui i-a fost cumpărătură de la Neaga, fiica lui Drăgan Orbăscul, cât se va alege, din satul Holubeşti de asemenea şi-a cumpărat Prebici logofăt, pentru şaizeci de zloţi tătărăşti.

Şi de asemenea, altă parte, pe care a cumpărat-o el din acelaşi sat Holubeşti, de la Sima, fiul Măriţei, fiul lui Ţigancea Orbăscul, cu toate părţile lui, <câte>[3] i se vor alege, cu bălţi şi cu loc de moară, pentru un cal bun şi doisprezece boi şi patru ...[3].

<Pentru aceea>[1], toate aceste <părţi de ocine>[1] mai sus scrise <să-i fie>[3] şi de la noi drepte ocine şi cumpărături şi întărire, neclintit niciodată în veci.

Şi altul nimeni[3] să nu se amestece.

...[3], în anul 7147 <1639> iulie, 17 zile.

† Domnul a zis.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o îns. cont.>: Ispisocul di la Vasile vod(ă) a lui Gabăru, pentru Oncan(i) <şi una din secolul al XVIII-lea>: şi pe un loc la gura Berheciului. Ursu Gurban, la Vizureni.

DANIC Bucureşti, M-rea Adam, V/3.

Orig., hârtie (42 x 27 cm), rupt la îndoituri, cu părţi lipsă, lipit din vechime pe o altă hârtie, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată. Cu un rez. al lui Ilie Bărbulescu, din 1902 noiembrie.

Ibidem, VI/15 (trad. făcută la „Şcoala slovenească", în 1741 iunie 1, cu o copie din 1871 noiembrie 2/14); Idem, Doc istorice (fost Bibl. Acad.); CLXVI/19 (copie din 1819, după trad. din 1741); DLXIV/59 (copie din 1910 a copiei din 1819); Idem, M-rea Adam, VI/205, nr. 2 (rez., cu data greşită: 7105 <1596–1597>.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc. XXV/178 a şi b (xero, după orig şi după trad. din 1741).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 285, nr. 1373 (rez. dezv., după orig.).

---

[1] Rupt; întregit după trad. din 1741 iunie 1.

[2] Aşa în orig.

[3] Rupt.

[4] Omis.

179 <Înainte de 1639 (7147) iulie 18>

Adecă eu, Mirăuţă, ficiorul Niacşei, ce-au fostu fată lui Stoian, din satu din Scorţăşti, mărturisăscu eu cu frate-mieu, cu Gorban, şi cu feciorii noştri cum m-am închinat svintei biserici unde iaste hram Sfete Ioan Bogoslov, parte noastră ce avém unde să cheamă La Babe, până în Putna, locu, şi până în vârvul Măgurii, cu toată partea noastră, şi din vadu de moară, dinainte lui Ion Hadră, şi a lui Ghervasie, şi a lui Obreje, şi a Stoicăi şi a meşterilor ce au făcut biserica, Macsin şi Pricop.

Şi, aşijdere mărturisescu eu, Ghervasie, ficiorul lui Boldor, dinainte acestor oameni buni cum am închinat parte lui Simion Boldur de La Babe, din matca Putnii, până în vârvul Măgurii, cu tot venitul şi cu tot locul, pentru sufletele noastre. Şi părinţii dintr-această sfântă mănăstire să ne scrie la pomelnic numele părinţilor noştri, să ne pomenească.

Şi, pre mai mare credinţa, au pus pecete părintele egum(e)m Partenie de la Bisericani. Şi au fost şi oameni acolo, şi Theodosie de la Solca la această tocmală ce-au făcut acei oameni buni.

Şi eu Stoica, ficiorul Annei, fata lui Ioanăş, mărturisăscu cum am dat vie din Scorţăşti, şi cu cramă cu tot, ce iaste pusă de mine şi fămeia mea, Stana, dinainte a oameni buni, dinainte lui Ion Hadră, şi a lui Ghervasie, şi a lui Mirăuţe, şi a lui Obreje şi a meşterilor ce-au făcut biserica, Macsin şi Pricop să fie sfintei măn(ă)stiri unde iaste hram Sfete Ioan Bogoslov, pentru sufletele noastre şi a părinţilor noştri.

De aceasta mărturisim.

Şi, pre mai mare credinţa, am[1] pus pecetea svintei mănăstiri părintele Partenie de la Bisericani.

Şi pomii de la mănăstire toţi i-am închinat mai-inte aceia.

Fără velet[2].

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 36 r.–v.
Copie de la începutul secolului al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/179 (foto).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 303, nr. 1477 (rez. datat: <1640–1645>).

Datat după doc. de întărire, din 1639 (7147) iulie 18 (v. doc. următor).

[1] Greşit pentru „au".

[2] Urmează, într-un cerc, menţiunea copistului: „pecetea schitului".

180 1639 (7147) iulie 18, Iaşi

† Io[1] Vasilie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţărâi Moldovii. Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea boierilor noştrii a Moldovii, mari şi mici, rugătoriul nostru, Partenie ermonah, ce-au fostu din sfânta mănăstire Bisericanii, şi cu călugării lui, de la schitul lui, de iznoavă zidit, şi au arătat înnainte noastră un zapis de mărturie de la toţi ctitorii ce au dat şi au miluit acel sfântu loc, ce să numie acel locu mai-nainte Babe, unde au făcut acum schit Partenie ermonah, unde iaste hramul Sfântului Ioan Bogoslov, anume ctitorii: Stoica, nepotul Gârdişoae, şi vară primare a lui, Marie, i Gheorghie Bănilă, i popa Isaie, nepotul Gârdişoaie, i Gavril Mândrul din Reţeţolei, i Maruşca Negroae, toţi nepoţâi Gârdişoae, i Stana, fata Dobriinei, i Ghervasie Boldor, i Obrejie, sân Zaharii, i Mirăuţă, sân Neacşei, i Gorban, brat lui Mirăuţă, i Tălabă, i Toader Berşe, i Pietra, fata Tudorii, i Chiriţa, sân Marii, i Frundză, cu fii săi, Istratie i Ionaşcu, i Erimie i Lupa, fii Florei, i Onţa şi fiiul său, Botin, şi soru-sa Niacşa, fii lui Tofan. Aceşti oameni toţi care sânt mai sus scriş(i), de nime sâliţi, nici asupriţ(i), ce de a lor bunăvoie, au dat şi au miluit a lor driaptă ocină şi moşie, acel locu care scriem mai sus, ce să nume Babe mai-nainte, unde au făcut acum schit Partenie călugărul, cu vaduri de mori pe părâul Putnii, şi cu tot locul unde loveşte la vârvul dealului, Aceia au datu şi au miluit acel sfântu schit, lui Partenie.

Aşijdere, şi domnie mea, décă am văzut acel zapis de la acei oameni, de sus scriş(i), şi noi încă şi de la noi am datu şi am întărit rugătorului nostru, Partenie ermonah, pe acel locu, de sus arătat, care să numeşte locul Babe, cu vii şi cu vaduri de mori pe părâul Putnii, ca să-i fie lui şi de la noi danie şi miluire, cu tot venitul, neclintit nici odănăoară, în veci de veci.

Şi altul să nu s(e) amestece.

Ѯ Їїс, в(ѣ) лет(о) ѯзр҃мз <7147/1639> юл(їе) ѝ҃ <18>.

Însuş(i) domnul au poruncit[2].

Гавриласш вел лог(о)ф(е)т.

Власие <писал>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 37 r.
Copie de la începutul secolului al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/180 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 285, nr. 1376 (rez.).

[1] Greşit pentru „Io" (Hw).

[2] Urmează marca peceţii, cu înscripţia: Pecete g(os)pod.

181 1639 (7147) iulie 18, Iaşi

Suret de pe ispisocul ot Vasilie voevoda, din let 7147 <1639> iul(ie)[1] 18, tălmăcit de Evloghie dascăl, la 1798 apr(ilie)[1] 3.

† Io Vasilie voevod, cu mila lui Dumnezeu, domnul Ţării Moldovei. Adecă domnía mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri călugării de la mănăstirea Sfântul Sava pe a lor dreaptă moşie şi danie şi miluire ce au de la ctitorul lor, Enachie post(elnic)[2], trei părţi din satul Larioneşti, ce este în ţinutul Sorocii, pe unde au hotărât şi a stâlpit lor credinciosul boierul nostru, Vasilie vornicul de gloată, şi pe unde au pus stâlpi de piatră întru acelaş sat, în vatra satului şi în ţarină, de unde s-au pus un stâlpu din mijloc, deasupra fântânii lui Costea şi până la un stâlp al Mociuleşcilor şi până la al treilea stâlp deasupra Căinarilor, unde ţine până în stâlpul lui Potlog, şi până la alt stâlp, deasupra Hristeiuvcăi, şi de acolo până la alt stâlp de piatră, ce este în mijlocul ţarenii, dinspre partea lui Balica hatman, iar despre alte părţi după al său vechiu hotar, pe unde din veac a umblat. Care aceste părţi de moşie a fost dreaptă cumpărătură lui Enachi post(elnic)[2], de la Gherasim Roşca şi de la toţi fraţii lui. Şi am dat şi am miluit din nou zidita a sa sfântă monăstire S(fe)ti[3] Sava şi a rămas a patra parte, pe care a cumpărat-o Balica hat(man)[2].

Drept aceea, acele mai sus-scrise trei părţi din satul Larioneşti, pe unde a stâlpit Vasilie vor(nic)[2] şi cu alţi oameni buni, ca să fie mănăstirii Sfintei Sava dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric, nestricat niciodinioară, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

S-a scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> iulie, 8 zile.

Însuşi domnul a poruncit.

Gavril v(el)[1] logof(ăt)[1].

Borâleanul <a scris>[1].

După Mihail, *Doc. Constantinopol*, p. 38-39.

Trad. şi descr. orig. slav, 14 rânduri, putred şi murdar, pecete mare, aplicată în ceară <roşie>[1].

[1] Întregirea noastră.

[2] Întregirea edit.

[3] În textul editat, întregit: [f].

[4] De fapt, pecete domnească mijlocie, folosită totdeauna la validarea actelor scrise pe hârtie.

182 1639 (7147) iulie 18

Zapis, stricat, vechiu şi neîntrigit, prin carili Ionaşcu Trufaşul au vândut parte di moşie din Totoeşti lui Caraman, lui Ionaşco şi popa Iuraşco, nepoţii a lui Toma Butiman.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, A. N., MMV/31 (nr. 50).
Rez.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/182 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 285, nr. 1375 (rez.).

183 1639 (7147) iulie 20, Iaşi

† Ии Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la boiarinul domniei méle, la Buhuş ce au fostu vistérnic şi la ...[1]. Dămu-vă ştire că domniei méle s-au jăluit boiarinul domniei méle, Lupul Prăjescul biv comis, pre Grozava Strătoe, dzicându că au avut dumnealui o moară la sat la Costeşti, iar Strătoe izéşte un iaz den gios de moara dumisale şi-i înneacă moară, de nu poate îmbla.

Pentru acéia, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iar dumneavoastră să socotiţi cu oameni buni, să poată îmbla şi moara dumisale, Prăjescului, şi ai Strătoe. Iar de nu, să aibă a căuta dumneaei, Strătoe, să-i dea altu vad aiurea, să-şi fac(ă) dumnealui moară.

De această scriem domniia mea.

Într-al<t>[2] chip să nu hie.

V Иіс, в(ъ) лет(о) ѫзр҃мз <7147/1639> юл(їе) к҃ <20>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ казал.

Bibl. Naţională Bucureşti, Col. doc. mold., XX/50.
Orig., hârtie (31 x 21 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/183 (foto.).

[1] Loc alb în orig.
[2] Omis.

184 1639 (7147) iulie 20, <Iaşi>

7147 <1639> iuli(e) 20.

Carti g(os)pod di la domnul Vasâlii v(oie)vod, prin cari zâc(i) că au dat carte domnii sale lui Vârnav şi altor fraţi a lui, ca să hii tari şi puternici cu carte domnii sale a-ş(i) lua di-a zăci la sat la Durneşti pri aceia parti cât să va alegi. Ci va hi arat să ei a zăci, iar fânaţul să li oprească.

Iar cui să va păre cu strâmbul, ei să margă să stei di faţă dinainte domnii sali.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVIII/45 a.
Rez. dezv., într-o listă de doc. din 1817 Iulie cuprinzând doc. familiei Vârnav.

185 1639 (7147) iulie 20, Iaşi

† Eu, Vasilie Drăguş biv pitar, scriu şi mărturisescu cu cest zapis al mieu însumi pre mine, cu feméia mea, Fădora, cum am vândut partea mea den sat, den Glodén(i), de

www.dacoromanica.ro

ţinutul Vasluiu, pre Cuţitna, cu tot vinitul, den[n] a treia parte de sat, a treia parte, den partea d<e>[1]n <s>[1]us, dumisal(e) Vârvarii Istrătoae den Glodén(i) şi feciorilor ei, ca să hie ei şi a feciorilor ei direaptă moşie, neclătită, pentru căci ne-au făcut plata deplin, cinsprădzéci galben(i), ban(i) buni.

Şi în tocmala noastră fost-au Pătraşco Péicul den Dănceşt(i) şi frate<le>[2] lui, Frimul, şi Ionaşco Talpă de acolea, şi Rusul den Glodén(i), şi Lazor, şi Ciobăniţă ot Mirceşt(i), şi Todica ot Şurineşt(i), şi Pavel aprodul, şi Mihoci den Rădueşt(i), şi Necoar(ă) den Bârzeşt(i).

Şi s-au scris acest zapis în casa lui Drăgan dăr(ă)ban, iar eu, Lupul diacul, am scris.

V ЇЇс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **юл(їе) к** <20>.

Пз, Василїе Дрѣгѵш, искал <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Zapis pe Glodeni, lângă Păşcani, pe apa Cuţitnei, ot v(o)lost Vasloi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), III/176.
Orig., hârtie (36,7 x 25,5 cm), două peceţi inelare în tuş şi două amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/185 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Omis.

186 1639 (7147) iulie 20, Iaşi

Adecă eu, Isac, şi cu fămeia mea, cu Irina, fata lui Dumitru Goi ce-au fostu vor(ni)c, mărturisim noi cu cest zapis al nostru cum noi, de bunăvoie noastră, am făcut tocmală cu dum(nea)lui, cu giupânul Lupul Prăjăscul ce au fostu comes, di-am schimbat cu dum(nea)lui şi i-am dat dumisale giumătate de satu de Buruineşti, ce iaste pre Siretu, în ţinutul Romanului, cu fânaţ la luncă şi cu bălţi şi cu pomeţi şi cu vad de moară în Sirétiu şi cu tot venitul. Iar dum(nea)lui ni-au dat toate cumpărăturile ce au avut în satu în Văscani şi în Onceşti, iar într-acela ţinut, cu tot venitul. Şi ni-au dat dumnealui şi dresăle toate. Şi după acele ocene ni-au dat dum(nea)lui, după Văscani şi după Onceşti, 130 de galbeni, însă cu doi cai, ce s-au preţuit dreptu 30 de galbeni.

Şi, cându am făcut această tocmală au fost şi fraţii noştri, Iordachie şi Apostol şi Lupul. Şi au fost şi Răcoviţă log(o)f(ă)t, şi Eremie vor(ni)c, şi Costandin vor(ni)c, şi Vasile Roşca vornic, şi Gheorghie Năvrăpăscu ce-au fostu vor(ni)c, şi Nacul Năvrăpăscul pârcălabul ca să avem a ne face şi drese domneşti.

Aceasta scriem şi mărturisim.

Mai pre mare credinţă, am iscălit şi ni-am pus şi peceţile, ca să să ştie.

Ѯ ЇЇс, в(ъ) лет(о) ѯзр҃мз <7147/1639> **юл(їе) к** <20>.

Racoviţă Cehan log(o)f(ă)t.

Eu, Isac, am scris.

Costand(i)n.

Dumitraşco vornic.

Gheorghie Năvrăpăscul biv vor(ni)c.

www.dacoromanica.ro

Nacul Năvrăpăscul pârcălab.

Vânculeţu vornic.

Bibl. Acad., Ms. nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 51 r., nr. 15.

Copie din 1796, de Costantin Polimaz logofăt. La sfârşit marca a două peceţi, cu inscripţia: L(ocul) p(eceţii).

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 57 (rez., după copie).

187 — 1639 (7147) iulie 22, Iaşi

† Adecă eu, Vasilie, feciorul Andreicăi, şi eu, Costandin, feciorul Annei, nepoţii Borcei, mărturisim noi înşine, pre noi, cu cestu zap<i>[1]s al nostru, cum noi, de bonăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură din sat [din sat] din Iurghicéni, den partea Băsărăbeştilor, din partea lui Gheorghie, giumătate. Aceasta am vândut cu tot venitul ce se va alége, şi din câmpu şi dintr-apă, vândut-o[o]-am ai noastre simenţie, lui Obréjie de-acolea, feciorul Agahiei[2], nepotă popei lui Gavril, dreptu treidzăci şi cinci de zloţi bătuţi. Şi banii ni i-au dat toţi de faţă, din casa popei, lui Grigorie, din Iaş(i).

Deci, să-i fie lui Obréjie moşie dreaptă, şi feciorilor săi şi nepoţilor, în véci.

Şi acesta zapis s-au făcut în casa popei, lui Grigorie, dinnaintea a mulţi oameni buni, anume: Roşca steclarul, şi Ştefan blănarul, şi Gligorie Trinca de Păşcani, Ionaşco de Iurghicéni, Gheorghie de Iaş(i), şi Ivaşco, feciorul popei lui Gligorie ѡт Ꙗlc, şi One de Ţipâleşti şi dinnaintea a mulţi oameni buni.

Mai pre mare credinţă, pusu-ne-am peceţile, ca să să creadză cân va vrea să-şi fac(ă) zapis domnescu.

Şi eu, popa Grigorie, am scris acestu zapis, să să ştie.

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ꙗн(їе) к <20>.

Vasilie <sig.>.

Ivaşco <sig.>.

Bibl. Naţională - Bucureşti, Col. doc. mold., I/75.

Orig., hârtie (30,5 x 19 cm), difolio, filigran, ros şi rupt la îndoituri, cinci peceţi inelare în tuş negru, din care trei rotunde şi două octogonale.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/187 (foto).

---

[1] Şters.

[2] „Agahiei", scris pe loc răzuit. Primul „i" (ī), scris peste un „r" (ρ).

188 — 1639 (7149) iulie 24

7147 <1639> iulie 24.

Ispisoc de la domnul Vasile v(oie)v(o)d, cu suretul lui, întăritori popei lui Grigori pe lângă nişte părţ(i) din Tulești şi pe a teia parte, din a triia parte din sălești, din

www.dacoromanica.ro

Botoiu, pe care popa Grigore ar fi răscumpărat-o de la Vraghie postelnicel, şi aşijderea, ar fi întors de la giupâneasa Nastasâia Vrăbioaie, din giumătate de săliştia Botoiu, partea lui Ilie, feciorul lui Lazi, giumătate din partea lui, drept 4 taleri. Mai întărindu-i popei lui Grigore şi pe o parte de la un Pricop, tot din Botoiu, câtă i să va alegi partea lui cu vad de moară.

DJAN Iaşi, Anaforale, XIII, f. 107 r. – v.

Rez., într-o carte de judecată din 1835, pentru stăpânirea s. Tuleşti[1].

[1] În urma judecăţii Divanului din secolul al XIX-lea, ispisocul de la Vasile Lupu a fost considerat fals, dându-se următoarea sentinţă: „Prin acest ispisoc ias(ă) ca să întăreşte pe nişte părţ(i) de cumpărătură a lui popa Grigori a cărora zapisă nu să văd în fiinţă, dar apoi să cunoaşte şi neadivărat, fiind rasă trei rânduri şi scrisă de-a doile cu altă cerneală şi la numele unde să zâce de Botoiu, iarăşi este ras şi tocmit. Pentru care aceste prihăniri s-au şi dărâmat cu giudecata acestui Divan din 1835, întărită cu hrisovul înnălţimei noastre când au urmat osăbită giudecată tot între dum(nea)lui maiorul cu paharnicul Romaşco pentru moşiia Tuleştii; şi dar, ca o hârtie prihănită, nu să poate lua drept dovadă".

189 1639 (7147) iulie 27, Iaşi

† Їѡ Василї воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii mél(e) slugii noastre, lui Pătraşco Boldescul ce au fo<st> armaş, spre-acea ca să hie tari şi putérnic, cu cartea domnii méle, a cerca şi a căuta pre a lui vecin(i), anume: Gligorie, şi pe Ivan, şi Vasilie, feciorul Dochiţei.

Pentr-acea, hie unde-i va găsi în ţara domnii <mele>[1], hie în sat domnescu, hie în slobodzie, hie în sat boierescu, hie în sat călu<gă>[2]rescu, hie în târgu [sau h<ie>[2] în târgu] sau hie unde-i va găsi în ţara domnii mel(e), să aibă a-i trage la un scaun ce va hi mai aproape. Iar acel scaun să-i fac(ă) lége direaptă, să-i ia cu toate bucatel(e) [bucatele] lor şi să-i dea întru mâna slugii noastre, pentru căci le-au plătit capetel(e) de la furtuşag şi au fugit.

Iar, de nu vor vrea să margă la urmă, să-i dea în tari chizéş(i) şi să l(e) dea dzi, să vie de faţă, înnaintea domnii mél(e). Iar de nu vor avea ch<ez>[2]éş(i), să-i prindză acel scaun, ce să va prileji, să-i lége şi să-i dea întru mâna slugii noastre şi la domniia mea să-i aduc(ă).

Şi nime să nu cutédze a ţinea sau a opri, înnaintea cărţii domnii mél(e).

V Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> юл(їе) к҃з <27>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Великї волѣр(и) v ч(и)л(и).

† Лѵпѵл <писал>.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea, incoerentă, tăiată parţial, cu mai multe linii, de aceeaşi mână>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXVIII/73.

Orig., hârtie (19,5 x 35 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/189 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Din traista cu vorbe*, p. 361, nr. I (orig., cu unele presc.). Idem, *Surete*, III, p. 77–78, nr. 43 (orig.).

[1] Omis.
[2] Rupt.

190 1639 (7147) iulie 28, <Iaşi>

Hrisov tij de la Vasilie voievod din let 7147 <1639> iul(ie)[1] 28.

După Bulat, *Din doc. m-rii Văratec*, VII (1935), nr. 3–4, p. 313.
Menţ., într-un izvod de scrisorile schitului Hangu din 1804 aprilie 8.

[1] Întregirea noastră.

191 1639 (7147) iulie 29, <Iaşi>

Un ispisoc, iar(ă) de la Vasilie vod(ă), din vălet 7147 <1639> iul(ie) 29.

Adic(ă) acestu adevăratu a noastră slug(ă), Gligor(e) spăt(ar), slujind domnii mele, din tinereţili lui şe den copchilărie lui, şi crescând în casa domnii noastre, cu dreaptă şi încredinţat(ă) slujbă, deci, noi, văzând a lui driaptă [slujbă] şi încredinţată slujbă la noi, l-am miluitu pe dânsul cu osebită a noastră milă, i-am dat şi l-am miluitu pe dânsul di la noi, într-a noastră ţar(ă) a Moldovii <cu>[1] gium(ă)tate de sat de Bozieşti, ce sintu în ţinutul Tecuciului, care ace gium(ă)tate de sat au fostu driaptă ocină răposatului Isac Baleca hatmanul şi s-au vinit ace parte doamnii domnii noastre, Theodosii, petru căc(i) i-au fostu aproape semenţie.

Dreptu aceia, acea ce mai înnainte să pomeneşti, gium(ă)tate de sat di Bozieşti, parte Balicăi hatman, ca s(ă) hie acestui cari scrie mai sus, lui Gligor(e) spătaru, driaptă ocin(ă) şi danie şi miluiri şi uric, cu tot vinitul, nirăşitit[2] nic(i) dăn<ă>[1]oară, în veci.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCCXXXI/16 v.
Copie prescurtată, din sec. XVIII.
DJAN Iaşi, Fond Divanul Domnesc, Tr. 806, op. 916, dos. 18, f. 52 r. (rez., de la mijl. secolului al XIX-lea).

[1] Omis.
[2] Greşit, pentru: „neruşeit".

192 1639 (7147) iulie 29, Iaşi

Copie ispisocului <lui>[1] Vasile voievod din let 7147 <1639> iulie 29.

Noi Vasilie voievod, cu mila lui Dumnezău, domn Ţării Moldovei. Precum au vinit înnainte me şi înnainte boierilor noştri mari şi mici slugile noastre, Verdeş, şi

www.dacoromanica.ro

Gabăr, şi Moţăi, şi Pătraşcu biv agă, şi Ştefan, şi Fătu, toţi nepoţi Dingăi hatmanului, şi s-au pârât di faţă cu Văleşte şi cu to...[2].

Pentru aceia[3], dumniia me şi cu tot Sfatul nostru încă am dat şi am întărit lui Verdeş şi [cu] oaminilor lui satul Fârţăgani, ca să le fie lor dreaptă ocină şi moşii şi uric, cu tot venetul ei.

Şi altul să nu să amestece.

Însuş(i) domnul au poroncit aceasta.

Vasile voivodă.

Gavrilaş vel logof(ă)t, în Ieşi.

Gheorghi Evloghii.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XI/13.

Trad. incompletă.

Bibl. Centr. Univ. Cluj, Fond Sion, nr. 30 (trad., cu data: iunie 2).

Inst. de Ist. „A.D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/192 (foto., după trad. de la Bibl. Naţională – Bucureşti).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 291, nr. 22 (rez., după o copie „de pe la 1780", ce se afla în col. lui C. Em. Krupenschi).

---

[1] Omis prin haplologie.

[2] Rupt, cca 1/3 din doc., partea din mijloc.

[3] „ia", redat prin ѧ.

193 1639 (7147) iulie 30, Iaşi

† Ив Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскиѧ. Ѡж(є) прїиде, пред нами и пред бъсими нашими молдавскїими болѣри, великими и малими, sluga noastră, Niculcea, feciorul lui Toader Onilă, şi au arătat înnaintea domniei méle un dires de la Radul vod(ă), de cumpărătură, ce-au avut tată-său, Toader Onilă, cumpărătură de la Vasilie şi de la frate-său, Ştefan, feciorii Tudoscăi, nepoţii lui Vasilie vătavul, ce-au cumpărat din sat din Nuoreşti şi din Poiana Cârnului, din a patra parté de sat, de Nuoreşti, şi din Poiana Cârnului, a cincea parté, direptu doispredzéce taleri bătuţi, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţi, şi din pădure, şi cu vad de moară pré apa Vasluiului, şi cu loc de prisacă şi cu tot venitul ce să va alege pre acea parté de ocină.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle, deaca am vădzut acel adevărat dires, domniia mea încă am dat şi am întărit şi de la domniia mea, slugii noastre cé mai sus scriem, Niculcéi, pre cea parté de ocină, din sat din Noureşti şi din Poiana Cârnului, ca să-i fie şi de la domniia mea dreptă ocină şi cumpărătură acea parté de ocină cé mai sus scriem, şi feciorilor şi népoţilor şi cine să va alege dintru dânsul, şi întări<tu>[1]ră cu tot venitul, cum mai sus scri<em neclin>[1]tit, în veci.

И ин да с(ѣ) иѣ ѳмишлет.

Оѵ „с, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мз <7147/1639>, м(ѣ)с(ѧ)ца юл(їа), а҃ <30> д(ь)нї.

www.dacoromanica.ro

† Сѧѧм г(о)сп(о)динъ вел҃ѣл.

Гаврил Мътиш вел҃ логоф(е)т m.p.

† Ишишко <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/123.
Orig., hârtie (30 x 19 cm), rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/193 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 110–111, nr. 71 (orig., cu data de lună: iunie).

[1] Şters şi rupt.

194 1639 (7147) iulie 30

7147 <1639> iulii 30.

Zapis de vânzare a Anicăi Bâzgănoai şi cu ai săi, prin care vinde o a cince parte din Todereşti preotului Grigorii.

DJAN Iaşi, Documente, CDXXXI/149, f. 1 r., nr. 3.
Rez. într-un perilipsis din 1836 ianuarie 8.

195 1639 (7147) iulie 31, Iaşi

† Їѡ Василиїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) придошѣ, прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, болѣрии наш, Евстратїе быв лѡг(о)фет, по его доброи воли, неким непоиѳжден, а ии приселовал, и продал свои правда wти(и)на и даниїе, село Пжрлиции, что ѳ в(о)лост(ѳ) Сороцски, что тое село было емѳ право за даниїе и за м(и)л(о)ваниїе wт Моиси Могила воевода. Тои продал н(а)шемѳ вѣриомѳ и почитениомѳ болѣрии(ѳ), Лешндари вел҃ митиик, радї сто и пет(и) десят(ъ) ѳгарскиχ.

И въстал са болѣрии наш, Л<е>[1]шндари митиик, и заплатил въсе испжлио, тиχ виш(е) писаниχ п(и)и(ѣ)зи, р҃и ѳгарскиχ, въ рѳки више писаниомѳ Евстратїе быв лѡг(о)фет.

Тѣм ради, тое прѣд реченное село, Пжрлиции, wт в(о)лост(и) Сороцски, како да ест прѣд реченномѳ болѣриниѳ г(ос)п(о)дств(а) ми, Л<е>[1]шндари митиик, правда wти(и)на и викѳплениїе и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѳшенно николиж(е), на вѣки.

И ии да сѣ не ѳмишлет.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз юл(їе) к҃а.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гавриил Мътиаш вел логоф(е)т m.p.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Evstratie fost logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi danie, satul Pârliţii, care este în ţinutul Soroca, care acest sat i-a fost de danie şi miluire de la Moisi Moghila voievod. Pe aceasta l-a vândut boierului nostru cinstit şi credincios, Leondari mare vameş, pentru o sută şi cincizeci de <galbeni>[1] ungureşti.

Şi s-a sculat boierul nostru, L<e>[1]ondari vameş, şi a plătit deplin, toţi acei bani mai sus scrişi, 150 de <galbeni>[1] ungureşti, în mâinile mai sus scrisului Evstratie fost logofăt.

Pentru aceasta, acest mai înainte zis sat, Pârliţii, din ţinutul Soroca, ca să fie înainte zisului boier al domniei mele, Leondari vameş, dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7147 <1639> iulie 31.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Scrisori pentru moşiile ce sintu la ţinut(ul) Sorocii; <alta ult.>: S-au scris la condică; <două din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Vasilie vod(ă), din leat 7147 (1639) iuli(e) 31, întăritură lui Leondari vel vameş pe satul Pârliţii ot ţin(u)tul Sorocii <şi> 7147 (1639) iul(ie) 31; <şi trei ins. greceşti>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXIII/42.

Orig., hârtie (36 x 25 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată.

Idem, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 24 (rez.), şi Ms. nr. 644 (Condica M-rii Aron vodă), f. 8 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/195 (foto., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Doc. comunicate*, în „Arhiva", Iaşi, XI (1898), p. 477–478 (text slav şi trad. edit.); *Catalog*, II, p. 286, nr. 1378 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti).

[1] Omis.

196 1639 (7147) august 4, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă au ve<ni>[1]tu înnaintea noastră şi înnaintea boiariilor noştri, marii şi mici, sluga noastră Macoveiu den Durăşti şi au el adus un zapis de cumpărătură de la

www.dacoromanica.ro

şoltuzul Pétrii den Tecuci, cu 12 pârgari de acolea, şi dennaintea a mulţi oameni buni, slugi domneşti, scriindu, într-acel zapis, cum au venitu, înnaintea lor, de bunăvoie, de nime nevoită, nici înpresurată, Briia, fata Mişei şi a lui Muşatu, şi au vândutu a sa direaptă ocină şi moşie den satu den Durăşti slugei <noas>[1]tre Rocei, moşul lui Maco<vei>[1], dereptu o sută şi cindzeci de taleri, bani <tăt>[1]ărăşti, ce au fost partea Br<iei, cu>[1] tot venitul; acéia ocină au cumpăratu Rocea, moşul lui Macovei, fără de ai săi fraţi şi surori ce au avutu, făr(ă) Hotinească şi făr(ă) a ei fraţi.

Şi aceia bani, ce mai sus simtu scrişi, i-au dat sluga noastră Rocea toţi, deplin, o sută şi cindzeci de taleri bani tătărăşti, întru mânule Briei, fétei Muşei şi a lui Muşatu, pre acéia ocină din satu din Durăşti, partea ei cu tot venitul, dennaintea acelor oameni buni, ce mai sus simtu scrişi.

Aşijderi au venitu Ignat den Durăşti şi cu Toader de-acolea şi aşea au dzis, înainte(a) domnii méle, cum au şi ei treabă într-acéia parte de ocină, ce mai sus scrie, de la Briia, fata Muşei şi a lui Muşat; iară Macoveiu au dzis că n-au ei nici o treabă într-acéia parte, căci ei nu-s den Rocea, ce-s den Hotinească. Şi au arătat şi zapis de la oameni buni, scriind cum au cumpărat acéia ocină Rocea, fără ai săi fraţi şi făr Hotin<easa>[1]. Şi au rămas Macoveiu pre Ignat şi pre Toader, ca să n-aibă ei într-acea cumpărătură nici o treabă.

Pentru acéia, şi de la domniia mea încă am dat şi am întăritu lui Macoveiu pre acéia ocină, ce mai sus scrie, den sat den Durăşti, ca să hie şi de la noi ocină şi cumpărătură şi uric cu tot venitul.

И ин да сѧ не ѡмишлет прѣда сим листом г(о)сп(о)дства ми.

ѿ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃мз <7147/1639> авг(ѹст) а҃ <4>.

† Г(о)сп(о)динъ вела.

Гавриил Мътиаш вел логоф(е)т m.p.

<Pe verso-ul primei f., o ins. din secolul al XVIII-lea>: A lui Vasile vod(ă), pe Dureşti <şi trei mod.>: A lui Vasile vod(ă), pe Dureşti; 7147 (1639) august 4. M-rea Neamţu, Pach. 25 <şi> 1639 (7147) august 4.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, XXV/3.

Orig., hârtie (32 x 20 cm), lipsă 2/3 din f. a doua, filigran, difolio, rupt şi pătat, pecete mijlocie (4,7 cm), timbrată, stricată.

Ibidem, XXXVI/31, nr. 2 (rez., într-un op. din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/196 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 286, nr. 1379 (rez.).

[1] Rupt.

197 1639 (7147) august 8, Iaşi

Suret di pi ispisoc vechiu pe sirbie de la Vasilie v(oie)vod domnu Ţării Moldaviii, scris de Şaider, în Eşi, la let 7147 <1639> avgust 8.

www.dacoromanica.ro

Iată au venit, înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştrii ai Moldavii, a mari şi mici, giupâneasa Grăpina, că de a ei bunăvoie, de niminea silită, nici asuprită, ş-au împărţit însuş(i) ea ale sale drepte ocini şi moşii, ficiorilor săi.

Şi s-au venit în partea lui Vasilie Vartic şi a surorii sale, a Anii, satul Hârjăvinţii şi o al treilea parte din satul Cerlena, ca să aibă a stăpâni amândoi la un loc în doaâ. Aşijderea în partea Lupului şi a surorii lui Irinii, li s-au venit satul Peribicăuţii şi al triilea parte din satul Şişcăuţii, iarăş(i) amândurora, în doaâ, ca să aibă a stăpâni după cum însus(i)[1] maica lor i-au întocmit. Iar după moartea ei, să nu aibă ficiorii ei a să mai trage la giudecată pentru acele ocini, nici odinioară.

Şi într-alt chip să nu fie.

Însuş(i) domnul au poroncit[2].

Gavril vel log(o)f(e)t.

Din limba sârbească s-au tălmăcit de Ion Stamate pit(ar), în Ieş(i), 1809 mai 4.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DXCII/224.

Trad.

Ibidem, S. Zotta, dos. nr. 76, f. 105 v., nr. 3 (rez., după trad. din 1809).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/197 (foto., după trad.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 289, nr. 4 (rez., din sec XVIII); Zotta, *Doc.*, în „Arh. Genealogică", p. 225 (menţ. după trad. din 1809); *Catalog*, *Supl.*, I, p.197, nr. 586 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, S. Zotta).

[1] Greşit, pentru „însuşi".

[2] Urmează, într-un cerc, menţ. copistului: „L(ocul) p(eceţii) g(os)pod".

198 <1639 (7147) august 12, Iaşi>

† Cu mila lui Dumnezău, noi, Io Vasilie voievod, domn pământului Moldovii. Facem ştire cu aceast(ă) carte a noastră tuturor cine pre dânsa va căuta, sau cetind pre dânsa va audzi, cum domnie me am dat şi am întărit slugii noastre, Mihaşco Cornaci, a lui dreaptă ocin(ă) şi moşie şi cumpărătur(ă), dintr-a lui drepte şi cercate dresur(i) de la alţ(i) domni ce au fost înnainte noastră, de la cel de pre urm(ă) Petru voievod, şi de la Ieremie Moghila voievod, şi de la Radul voievod, din domnie dintâiu, aşijdere şi de la domnie me, o parte de moşie din satul Derzca, din ţinutul Sucevii, din a treia parte de sat, a treie parte, pre de ceastă parte de pârâu, sfârşitul din gios, car(e) este lui danie de la moşul lui, popa Tomşe, ce au cumpărat strămoşii lui, Avăr şi Ioan Şerp(e), de la Iuriie[1], ficiorul lui Ilieş spătar, şi de la giupâneasa lui, Maruşca.

Şi iarăş(i) un loc de cas(ă), cu tot vinitul, din sus de biseric(ă), dintru acelaş(i) sat, din Dersca, care au cumpărat moşul[2] [tatăl][3] lui, popa Tomşe, ot Ionaşco pitărel, frate Lupului diiac, ficiorul Năstacii, nepotul Maricăi, strănepot lui Aver.

Şi iarăş(i), alt(ă) part(e), iarăş(i) [de la][2] din Dersca, din [ot][2] a doao parte, a treie parte, cutul satului din gios, l-au legat de parte popii Tomşii, car(e) au cumpărat popa Tomşe de la [de la][3] Iuraşco, ficiorul Năstacii, nepot Suiles(ii). Şi au fost rămas lor [de

www.dacoromanica.ro

la][2] popa Tomşe cu câţ(i)va bani, cincidzăci de taler(i), pentru aceie parte, şi au dat acie bani popa [popa] Cornaci, tatăl lui Mihaşco Cornaci, după moarte popii Tomşii.

Şi iarăş(i), doao j(i)rebii dintru acelaş(i) sat, Dersca, care au cumpărat tatăl lui, popa Cornaci, de la Minta, sora Derscăi, şi de la nepotul ei, Tudoran, ficiorul Madonii, din parte unchiului lor, Focşii.

Şi iarăş(i), o parte de moşie dintr-acelaş(i) sat, Dersca, cît să va alegi parte lui Ioanco[4], car(e) este danie de la Vărvara, fata lui Vasco şi a giupânesii Axanii, mătuş(a) celui mai sus scris, Mihaşco Cornaci.

Şi iarăş(i), oarecare curătur(i), ce singur le-au făcut moşul lui, popa Tomşe, pre acel(e) părţ(i) de moşie din Dersca; o curătură pre pârâu, iar alt(ă) curătură la drumul Buhaiului, şi pre din sus de drum şi pre din gios. Iar alte curătur(i) din Prigorca, la fântână. Alte curătur(i) din hotar, pre din sus de iaz, prin stejer(i).

Aşijdere, şi doao curături, ce sînt la parte vărului său, Ihnat, ficiorul lui Ion Şărpăscul, şi o au cumpărat tatăl lui, popa Cornaci, dintru acee parte care este dintâi mai sus scris(ă).

Şi iarăş(i), o j(i)rebie şi gium(ă)tate, iarăş(i) din Dersca, care au[4] cumpărat şi eu singur, Mihaşco Cornaci, de la Ana, fata lui Tinaşco, nepoat(ă) popii Tomşii, şi de la ginerile ei, popa Ilie din Stroeşt(i), pentru şes(ă)dzăci de taler(i) leşeşt(i), cu lazur(i) şi cu pomet şi cu vadur(i) de moară pre pârâul satului.

Şi iarăş(i), un iaz ce au făcut moşul lui, popa Tomşe, pre din sus de drumul Clişăului[4] celui din Sus, au legat de o curătur(ă) ce singur popa Tomşe au făcut.

Şi iarăş(i), dăm şi întărim iarăş(i) celui mai sus scris, Mihaşco Cornaci, o parte de moşie din Şilişeul cel de Sus, din ţinutul Dorohoiului, cu pomi şi cu loc de moar(ă) la pârâul Jijii, ce au cumpărat tatăl lui, popa Cornaci, de la popa Nechifor, ficiorul popii lui Efrem, nepot lui Dumşan, pentru treidzăci de taler(i) bătuţ(i).

Pentru acee, tuturor acelor părţ(i) de moşie din sat din Dersca şi din Şilişeul cel de Sus, cu pomi şi vadur(i) de moar(ă) şi cu curătur(i), cum ca s(ă) fie celui mai sus dzis Mihaşco Cornaci, drepte ocin(i) şi moşii şi cumpărături şi uric şi întăritur(ă), cu tot vinitul, lui şi ficiorilor lui, şi nepoţilor şi strănepoţilor şi înprăştieţilor lui şi a tot neamul lui, cine să va alege mai aproape, nestricat lor de nimene, in vecii vecilor.

Iar hotarul acelor ce mai-nainte s-au dzis părţi de moşie ca s(ă) fie precum mai sus scriem, iar pre dispre alte părţ(i) dup(ă) ale sale bătrâne hotară, pre und(e) din vec(hi) au umblat.

Iar la aceasta este credinţa domniii noastre ce mai sus scris, noi, Io Vasiliei voievod, şi preiubit fiiul domniii mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa boieriului Dum(i)traşco Şoldan vornic mare de ţara de Gios, şi credinţa boieriului Toader Petriceico.

DJAN Suceava, Documente, I/48.

Trad. din prima jumătate a secolului al XVIII-lea.

Bibl. Acad, Ms. nr. 111 (Condica M-rii Humor), f. 70 r. –71 r. (trad, de Vartolomei Măzăreanu, din anii 1777-1779, datată: 7147 <1639> august 12).

DJAN Iaşi, Documente, CCLIX/3, f. 15 r., nr. 30 I (menţ., într-un izvod din 1804 septembrie 27, datată: 7147 <1639> aprilie 12).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/198 (foto., după trad.).

EDIŢII: *Tezaur sucevean*, p. 147, nr. 377 (trad., datată: 1638 martie 10 – 1640 mai 8); *D.R.H.*, A, XXIV, p. 175–176, nr. 191 (trad. de la DJAN Suceava, datată: <După 1637 (7145) septembrie 12>).

www.dacoromanica.ro

Datat după trad. de la Bibl. Acad. Ms. nr. 111 (Condica M-rii Humor).

[1] „ie", redat prin ѧ.
[2] Scris deasupra rândului.
[3] Tăiat cu aceeaşi cemeală.
[4] Aşa în trad.

199 <Cca 1639 (7147)> august 19, Orhei

† Сто ѧз, Mihalce Durac pârcălabul de Orheiu. Adecă au venit înnainte noastră Căzac căpitanul de călăraşi de Orheiu, şi Cociorveiu hotnogul den satu den Ialoveni, de ţinutul Lăpuşnii, şi Moldovan ce au fostu hotnog den satu den Buecani, şi Nicoar(ă) Nistre din Martinéşti, şi Ţogoe de Buhuşouca de au mărturisit înnainte noastră cu sufletele lor cum au fostu în tocmală cându au cumpăratu dumnealui, socrul dumisale lui Malcoci şetrariului, răposatul Irimice ce au fostu vornic mari, în zilele lui Alexandro vod(ă), un ţigan, anume pre Barciul, cu ficiorii săi cu toţi câţi au avutu atunce de la dumneaei giupâneasa lui Avram ce au fostu uşeriu den satu den Cunice, den ţinutul Sorocii, şi de la Ştefan, ficiorul ei, de au datu pentru acel ţiganu şi pentru ficiorii lui doaodzeci de galbeni bani buni.

Şi cându au mărturisit aceşti oameni tâmplatu-s-au dumnealui Măteiaşu Sturze, şi Păpare den Mihăilaşe, şi Bosiiu de Gârbleşti, şi Toader iuzbaşe de călăraşi şi mulţi omeni buni de ţinutu. Deci noi, vădzându că mărturisescu aceşti omeni buni ce mai sus scriem cu sufletele lor cum au fostu într-acea tocmal(ă) cându s-au cumpăratu acel ţigan, ce mai sus scriem, noi încă ne-m sculatu de am făcut de la noi cestă mărturie, de la toţi câţi mai sus sîntem scrişi, dumisale lui Malcoci şetrariul pre mărturie celor omeni ce s-au tâmplatu într-ace tocmală.

Şi deaca am vădzutu că mărturisescu ei cu sufletele lor şi mai pre bun(ă) credinţă pusu-ne-m şi peceţile noastre într-această mărturie şi am iscălit. Să se ştie.

Оу Орхею, ав(гѳст) ѳї <19>.

Пз, Матеиш Стурѕѣ, искаχ.

<Pe verso, o ins. de la începutul secolului al XIX-lea>: Zapisul Baciului ţiganului.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), IV/205.
Orig., hârtie (32,2 x 19,5 cm), filigran, patru peceţi inelare în cemeala doc.

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 77–78, nr. 71 (orig.).

Pentru datare vezi şi mărturia boierească din 1640 (7149) octombrie 22 în care apare Malcoci mare şetrar (v. doc. nr. 477).

200 1639 (7147) august 23, Iaşi

† Adecă eu, Cozma, şi cu feméia mea, Simina, fata C(â)rstei lui Pobircu, de târg de Vaslui, scriem şi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum noi, de bunăvoia

www.dacoromanica.ro

noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, am vândut a noastră direaptă ocină şi cumpărătură, ce-au cumpărat moşii noştri, Nicoară şi Ştefan, deosebi de altă moşie ce avem, de la sat, de la Murgeşti, de la ţânutul Vasluiului, de pre Crasna, den vatra satului şi din câmpu şi den tot venitul ce să va alége. Acéia am vândut dumisale, lui Caracaş jitnicériul, direptu cinsprădzéce galbeni.

Şi ne-au plătit dumnealui aceşti bani toţi deplin, 15 galbeni, la mâna noastră, dennaintea dumisale, lui Strătulat sulgériul, şi dennaintea Néniului vornicul, şi Eremiia şi Ghiorghie Moţoc, vornicii de poartă. Şi au iscălit aceşt(i) boiari, toţi, şi au pecetluit.

Şi eu, Şaidir, am scris, să s(e) ştie.

Ѯ Ѩс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мз <7147/1639> ав(гѹ)ст к҃г <23>.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

Ѳз, Нѣюл дворник, искалх m.p.; <sig.>.

Eu, Roşca dvornic m-am prilejit <m.p.>.

Георгіе Моцок двор(ник) искал <m.p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Satul Murgeşti.

DANIC Bucureşti, Episcopia Roman, IV/14.
Orig., hârtie (31 x 19 cm), difolio, două peceţi inelare în cerneala doc.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc. XXV/200 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 286, nr. 1380 (rez.).

201 1639 (7147) august 28, Iaşi

† Їѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)лостію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ, прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, болѣрии наш, Гіѡргіе Рошка быв вистѣриик, по его доброи воли, неким непоиѳжден, а ии приселовали, и продал свои правда wти(и)ма и викѳпленіе, половина село Ѡикании и wт Тѳлвѹрѣни[1] и третаа част(ь) wт село Бъичании, что ѳ в(о)лост(и) Хжрлъѹскомѹ, что тои половина село Ѡикании, и съ став(омь), было наипрѣжде правда викѳпленіе братѳ своемѳ, Костантии Рошка дворник, wт Дръгаи(а), с(ы)нь Дѹмитрѳ[2] ѳрикари. И, тиже, тои третаа част(ь) wт село Бъичании пакиж(е) было викѳпленіе Костантинови Рошка wт Пътрашко Ѳдрѧ. И посли с(ъ)мр(ъ)ти его въстали сѧ братіѣх его и раздѣлили сѣ междо ними съ wти(и)ии его. И приходили сѧ сих виш(е) писаних wти(и)ии въ част(и) Василіе Рошка дворник. И кѳпил wт иего брат его виш(е) писаи, Гіоргіе Рошка вистѣриик, тои половина село Ѡикании, и съ став(омь). И тои половина <wт>[3] село, Бъичѣии, было поставленна заклад пакиж(е) до брата своего, Гіоргіе Рошка вист(ѣриик), радї девѣт(и) десѣт(ъ) ѳгарскиx. И въспитал ии иего егда хотѣше продати сих wти(и)ии и не хотѣл искѳпитї тѣх wти(и)ии виш(е) писаних, wт ватрѳ село, съ став(омь), и wт полѣ и wт вес приход. <И>[3]

www.dacoromanica.ro

продал сѫѕи н(а)шемѣ, Шефан(ѫ), братѣ прѣwс(фе)щенномѣ и Б(о)гѣ избранномѣ w(тъ)цѣ и м(о)л(е)бникѣ н(а)шемѣ, кир Варлаам митрополит, и внѫкѣ своемѣ, Некифор, радї шест(и) сто и пет(и) десмт(ъ) левков(и) битиχ.

Иноже(е), слѫга наш, Шефан, и внѫк его, Некифор, въстали с(ѧ) и заплатили въсе испѫлно тиχ виш(е) писаниχ п(и)н(ѣ)зи, хи левков(и) битиχ, въ рѫки болѣринѣ н(а)шемѣ, Гїwргїе Рошка вистѣрник.

Тѣм ради, мы, ико ѫвидѣхом междо ними иχ доброволное токмеж и испѫлнои заплатѣ, такождере и wт нас дадохом и потвръдиχом више писанномѵ, Шефан, и внѫк(ѫ) его, Некифор, на тѣχ прѣд речениχ wтн(и)ни, половина село Ѿнкани, и съ став(омь), и третад част(ь) wт село Бъичѧни, како да ест им правии wтн(и)ни и викѫплеиїе и ѫрик и потвр(ъ)ждеиїе, съ въсѣм доχодом, непорѫшенно им николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѫмишлет.

ѫ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзрмз ав(гѫст) ки[5].

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Гавриил Мътиwш вел логоф(е)т m.p.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Ghiorghie Roşca fost vistier, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, jumătate din satul Oncani şi din Tulbureni[4] şi a treia parte din satul Băiceni, ce sunt în ţinutul Hârlău, care această jumătate din satul Oncani, şi cu iaz, a fost înainte dreaptă cumpărătură fratelui său, Costantin Roşca, de la Drăgan, fiul lui Dumitru[2] uricar. Şi, de asemenea, această a treia parte din satul Băiceni iarăşi a fost cumpărătură lui Costantin Roşca, de la Pătraşco Udrea. Şi după moartea lui s-au sculat fraţii lui şi şi-au împărţit între dânşii ocinile lui. Şi au căzut aceste ocine mai sus scrise în partea lui Vasilie Roşca vornic. Şi a cumpărat de la el fratele lui mai sus scris, Ghiorgie Roşca vistier, acea jumătate din satul Oncani, şi cu iaz. Iar această jumătate <din>[3] satul Băiceni a fost pusă zălog tot la fratele său, Ghiorghie Roşca vistier, pentru nouăzeci de <galbeni>[3] ungureşti. Şi l-a întrebat când a vrut să vândă aceste ocini şi n-a vrut să răscumpere aceste ocini mai sus scrise, din vatra satului, cu iaz, şi din câmp şi din tot venitul. <Şi>[3] a vândut slugii noastre, lui Ştefan, fratele preasfinţitului şi de Dumnezeu alesului părintele şi rugătorul nostru, chir Varlaam mitropolit, pentru şase sute cincizeci de lei bătuţi.

Deci, sluga noastră, Ştefan, şi nepotul său, Nechifor, s-au sculat şi au plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 650 de lei bătuţi, în mâinile boierului nostru, Ghiorghie Roşca vistier.

Pentru aceea, noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie între dânşii şi plata deplină, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului Ştefan şi nepotului său, Nechifor, aceste ocini înainte zise, jumătate din satul Oncani, şi cu iaz, şi a treia parte din satul Băiceni, ca să le fie drepte ocini şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, anul 7147 <1639> august 28.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † На пол(овинѣ) село Онкани и пол(овина) село Турбурѣни и трета част(ь) от Бъичани[6], <una din secolul al XVIII-lea>: Oncan(i), parte de gios <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 3. 7147 <1639> avgust 28.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XXIX/70.

Orig., hârtie (42 x 28 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda: † Їw Васїлиє воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподар Земле Молдавскої.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/201 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 180–182, nr. 138 (text slav şi trad.).

---

[1] и от Тълвурѣни, scris cu altă cerneală.

[2] Думитрѫ, scris cu altă cerneală.

[3] Omis.

[4] „şi din Tulbureni", scris cu altă cerneală.

[5] Urmează, redată în cifre arabe, data: 7146/7 av(gu)st 28.

[6] Pe jumătate din satul Oncani şi jumătate din satul Turbureni şi a treia parte din Băiceni.

202 1639 (7147) august 28, <Iaşi>

Ispisoc de la Vasâli vodă, pe pol sat Lincăuţi.

Let 7147 <1639> av(gu)st 28.

DANIC Bucureşti, A.N., MMDCXLII/24, nr. 20.

Menţ., în copia din 1813 octombrie 7 a unui „Izvodu asupra scrisorilor dovadnici, pentru moşâia satului Zahareştii".

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 286, nr. 1381 (menţ.).

203 1639 (7147) august 30, Iaşi

† Їw Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Adecă au venit înaintea domniei méle şi înaintea boiarilor domniei méle, părintele şi rugătoriul nostru, Varlaam, arhiep(i)scop şi mitropolitul de Suceavă, cu un zapis de la boiarii domni<e>[1]i méle, Banul medelnicériul cel mare şi Dumitraşco stolnicul, scriindu şi mărturisindu într-acel zapis cum au strânsu câţiva oameni buni de la ţânutul Putnei, cându au fost socotitori la acea margine, şi au socotit de rândul unui

www.dacoromanica.ro

vad de moară, ce-au cumpărat părintele mitropolitul în Gârla Putnei, la sat, la Cofeşti[2], care vad au fost înecându pre altu vad, ce iaste mai sus, a nişte oameni, anume: Vicol dascalul de Focşéni, şi Avram de Căpoteşt(i), şi Ţâgan de-acolea şi Văsiian, ginerel(e) lui Ursu.

Deci, ei au giudecat după légea şi după obicéiul Gârlei şi au aflat légea să s(e) mute moara părintelui mai gios, săvai de-are fi şi pre ocina altuia, să poată îmbla şi céia moară, ce iaste mai sus.

Şi au mutat moara părintelui Varlaam mitropolitul mai gios, pre locul popei, lui Procopie, să îmble morile pre acel loc, să aibă treabă numai cu apa, iar locul de pre uscat să-ş(i) ţie popa Procopie, pre unde va fi partea lui.

Pentr-acéia, şi noi, vădzându acea scrisoare de la acei boiari şi de la alţi oameni buni, lăsat-am şi noi pre acela giudeţ să îmble moara părintelui pre acel loc, ce o au mutat.

Altă pârâ şi gâlceavă să nu fie, nice dănăoar(ă), în véci.

Altul să nu să améstece.

V Ис, л(ѣ)т(о) ѫзр҃мз <7147/1639> ав(гѹст) а̄ <30>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ веліѧ.

Гавріл Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Шандир <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: De la măria sa vodă, pentru mutatul morilor pe locul lui Procopie.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXX/28.
Orig., hârtie (34,5 x 23,5 cm), filigran, pecete mijlocie timbrată, căzută.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/203 (foto.).

[1] Rupt.
[2] „Cofeşti", scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

204 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148), Iaşi

† Ию Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) г(о)сп(о)дств(о) ми дадохом и потвръдыхом м(о)л(е)биціи нашим, калугером ѿт с(вѣ)таа м(о)н(а)стир(и) називаем сѧ Бистрица, еже(е) ест храм прѣс(вѣ)тѣи и ч(и)стѣи прѣблагословеніѣи вл(а)д(ы)ч(и)цѣ наше, Б(огоро)д(и)цѣ и присно Д(ѣ)вѣи, Маріа, на ѿтвръжденіе старою[1] браништѣ ѿт ниχ[2] правіи и питомии нарѣденіе, что они имали ѿт Стараго Стефана воеводы и ѿт ниих г(о)сп(о)д(а)рінχ прѣжде нас бившіи, что сѣ починаем ѿт потока Сърата, через Бистриці, на Домиа и до Пигърчіа Съкул(а), ѿт Козиим, къ Великою Горѣ, на полѣниче; ѿт полѣници ѿт Хитиѧна на Пентенул и съ въкѹплѣем сѧ съ Тазлъскои браниште, до Ръкити<ш>ѣ и ѹ писк҃ѣ Балинтѹ, доли

www.dacoromanica.ro

междо Тѧркъѵ <и>[3] Бистрици двѣ полѣни по<д>[3] Чѧхлъѵ Белаг(о) Потока съ Баикѹ до Чѧхлъѹ, через Бистрици, Цѵркоае до wвръшїе Чоканос(а) и съ Грохотишѵл Стриигоаеи, до wвършїе Кшажде́л(а) и съ Прсѣрилѣ; съ въкѹплѣет сѧ съ хотар Рошканим до Ѡпришѣни, до Имои Меф<то>[3]аїе, на ѹстїѧ Пънгъръчю<рѹ>[3]л(а) до wвършїе и съ мѣст(о) за стън(а). Толик(о) ест вес хотар бра<ни>[3]ши с(вѣ)тѣи м(о)н(а)стир(и) виш(е) писаннаг(о).

Тѣм ради, како да ест им и wт нас правда wтн(и)нѵ и данїе и милованїе и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом.

И ин да с(ѧ) не ѹмишлет.

Ѹ Іс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми м(ѣ)с(ѧ)ца ...[4].

† Сѧѧм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гавриl Мътиаш вел логоф(е)т m.p.

† Дѵмитрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri, călugări de la sfânta mănăstire care se numeşte Bistriţa, unde este hramul preasfintei şi curatei, preabinecuvântatei stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară, Maria, pentru întărirea vechii branişti, din dresele lor drepte şi proprii, pe care ei le-au avut de la Ştefan voievod cel Bătrân şi de la alţi domni, foşti înainte de noi, care se începe de la pârâul Sărata, peste Bistriţa, la Doamna şi până la Angârcia Săcului, de la Cozia spre Dealul Mare, la poieniţă, de la poieniţă, de la Hitioana, la Pentenul şi se uneşte cu braniştea Tazlăului, până la Răchiti<ş>[3] şi la piscul lui Balint, în jos, între Tarcău <şi>[3] Bistriţa, două poieni sub Ceahlău, <pe>[3] Pârâul Alb, cu Baicu, până la Ceahlău, peste Bistriţa, Giurcoaia, până la obârşia Ciocanului şi cu Grohotişul Striigoaei, până la obârşia Coiajdului, Măgura, până la obârşia Coiajdelului şi cu Arsurile; se uneşte cu hotarul Roşcanilor până la Oprişeni, până la Groapa lui Mef<to>[3]die, la gura Pângărăcio<ru>[3]lui, până la obârşie şi cu loc de stână. Atâta este tot hotarul bra<ni>[3]ştei sfintei mănăstiri mai sus scrise.

Pentru aceea, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>, luna ...[4].

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Dumitraşco <a scris>.

DANIC Bucureşti, M-rea Bistriţa, II/30.

Orig., hârtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie în chinovar, neclară.

Ibidem, II/30 (trad. din 1846 noiembrie 17, de Hrisanth ieromonah).

Idem, M-rea Văratec, XVIII/1, nr. 19 (copie din secolul al XIX-lea, după trad.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/204 (xero., după orig. şi după trad. din 1846).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 298–299, nr. 1449 (rez., după orig., datat: 1640 (7148) f. 1.).

---

[1] ро, adăugat deasupra rândului.

[2] Greşit, pentru нну.

[3] Omis.

[4] Lipsă datele de lună şi zi.

205 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148), Iaşi

† Иѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) пріидоше прѣд нами и прѣд вьсими нашими мѡлда<в>[1]скими болѣри, великими и малими, мѡлєбиици наше, єгѵменѵ и съ вес съвор wт с(вѣ)таа м(о)и(а)стир(а), називаєт сѣ Бистрица, и тѣгали за лици прѣд нами съ м(о)л(є)биици наш(є), калѳгери wт с(вѣ)таа м(о)и(а)тир(а) что сѣ зовет Пънгъраци, радї една полѣина, что ест ѳ Пънгъраци, рѣкъци м(о)л(є)биици наш(є), калѵгери wт Бистрици аж(є) ест им[2] правда wти(и)иѵ и даниіе и милованиіе wт ниих с(вѣ)топочившіи г(оспо)дарьи прѣжде нас бившіи и ѳказовали прѣд нами и привиліе wт Стефана Стараг(о) воєвод(а) и wт Петръ воєвода, въ знамениіе.

И почеиши wт доѵба что ест на нем кръст(ь), прот(о) чєрєз полѣиѳ, до могилѵ, а wт тое могилѵ прост(о) на рѵптѵрѳ; а wт рѵптѵра до wбрѣжію дрѳгои рѳптѵр(и), а wт толи, прост(о) чер<єз п>[3]олѣиѳ великіи, Пъдѳчелѳ, <и>[3]а ѳстіи потока, такожде wт противѳ съдим дѳб по wбрѣжію, ѳ лѣсѳ, на великою ѳхолм и такожде wт сталъпа на път(ь) долиѣ, на великих тополи и ѳ брѳдѵ Бистрици, и съ мѣстѵ за стъи(и) въ ѵстѵ Пънгърѣчор(а), виш(є) до Кръиници Ръкита. Толици естѵ вес хотарѳ томѵ полѣиѳ и съ тот мѣсто за стъи(и).

Таж(є), г(о)сп(о)дстѵ(о) ми и вьсег(о) нашего Съвѣта съдиҳом на ниҳ съ нашим правїим съдом и тако wбрѣтоҳом им закѡи прав, како да имает държати м(о)л(є)биици наши, калѵгери wт Бистрици, та полѣиѳ, въ знамениіе, како повидает им нарѣдениіе старии. Ѩ м(о)л(є)биици наши, калѵгери wт Пънгъраци, да не имает ни едно трѣбѵ ѳмишати сѣ въ тоа полѣиѳ и да не имает ни тѣгат(и) ради сїм тѣж(а) николиж(є), на вѣки.

Ино, аџе проивлѣет <сѣ нѣки>[3]ҳ <нар>[3]ѣ<дениіи ѳ с(вѣ)таа монасти>[3]ри <ѡ>[3]т <Пъ>[3]и<г>[3]ъраци на тоа полѣиѳ да с(ѣ) не вѣрѵет, ни а<д>[1] с(ѣ) <възмѳт и ... .

И ни да с(ѣ) не ѳмишает>[3] прѣд сим листом г(оспо)дстѵ(а) ми.

Ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми м(ѣ)с(а)ца ...[4].

† Сдам г(о)сп(о)<д(и)>[3]нъ <вєлѣл>[3].

Гавриил Мътиш вел логоф(є)т <m.p.>.

† Дѵмитрашко <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul de la sfânta mănăstire ce se cheamă Bistriţa, şi s-au pârât de faţă înaintea noastră cu rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire ce se cheamă Pângăraţi, pentru o poiană ce este la Pângăraţi, spunând rugătorii noştri, călugării de la Bistriţa, că le este dreaptă ocină şi danie şi miluire de la alţi sfântrăposaţi domni care au fost înainte de noi şi au arătat înaintea noastră şi privilegii în semne, de la Ştefan voievod cel Bătrân şi de la Petru voievod.

Şi începe <hotarul>[4] de la stejarul care are pe el o cruce, drept peste poiană la movilă, iar de la acea movilă, drept la ruptură; iar de la ruptură la obârşia altei rupturi, şi de aici drept peste poiana mare, la gura pârâului Păducelul; de asemenea din faţa celor şapte stejari, pe obârşie, în pădure, la alunul cel mare şi de asemenea de la stâlp pe drum la vale, la plopii cei mari şi la vadul Bistriţei, şi cu loc de stână la gura Pângărăciorului, mai sus, la Fântâna Răchitei. Atât este tot hotarul acestei poieni şi cu acest loc de stână.

Astfel, domnia mea şi cu tot Sfatul nostru i-am judecat cu judecata noastră dreaptă şi aşa le-am aflat lege dreaptă ca să aibă a stăpâni rugătorii noştri, călugării de la Bistriţa, această poiană în semne, cum le arată dresele vechi. Iar rugătorii noştri, călugării de la Pângăraţi, să nu aibă nici o treabă a se amesteca în această poiană şi să nu aibă a mai pârâ pentru această pâră niciodată în veci.

Iar, dacă <se>[3] se vor mai ivi <nişte>[3] drese <la sfânta mănăsti>[3]re de la Pângăraţi pentru această poiană, să nu se creadă, ci să se <ia şi să se rupă.

Şi altul să nu se amestece>[3] înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> luna ...[4].

† Însuşi domnul <a poruncit>[3].

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Dumitraşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua îns. ulterioare>: <prima în limba greacă şi cealaltă din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Pentru poiană, ot Vasâle vodă, a Bistriţii. 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> mes(e)ţa ...[4].

DANIC Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/60.

Orig., hârtie (31 x 20 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi în partea stângă, jos, pecete mijlocie, în chinovar, greu lizibilă. Cu o trad. de Şt. Nicolaescu, din 1909 iunie 17, şi două rez.: unul de la mijlocul secolului al XIX-lea, iar al doilea, de Ilie Bărbulescu, din 1901 septembrie.

Idem, A. N., MMCCCXCVI/7, nr. 28 (rez. din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii XXV/205 a, b, c şi d (foto., după orig., după copia modernă şi după cele două rez.) şi Xerogr de doc., XXV/205 a, b, c şi d (xero., după orig., după copia modernă şi după rez. de la A. N. şi după cel al lui Ilie Bărbulescu).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 299, nr. 1450 (rez., după orig., datat: 1640 <7148>).

---

[1] Omis.

[2] După ultima consoană, scrisă în rând paeroc.

[3] Rupt.

[4] Restul datei lipseşte.

www.dacoromanica.ro

206 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

Un ispisoc de la Vasilie vod(ă), din 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>, întru care scrie pentru credincios boierul său, Strat(u)lat vel agă, pentru a căruia credincioasă slujbă, din ispisoc de miluire şi de danie, ce-au avut şi de la Moisei Movila vod(ă), i-au întărit şi Vasilie vod(ă) pe un ţâgan, anume Grigorie Miţa, cu ţiganca şi copiii lui.

DJAN Iaşi, Documente, XL/37.
Rez. într-o carte de mărturie a Divanului Cnejiei Moldovei, din 1774 ianuarie 20.

207 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

В(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>.

Ispisoc de la Vasilie Vodă[1].

Vinit-au înnaintea noastră[1] şi a boiarilor noştri sluga noastră[1], Luchiian diiac, şi ne-au arătat un zapis de mărturie de la oamini buni şi bătrâni, anumi de la Ion Mircea de Hărmăneşti, şi Pirţea, şi Patrichii, şi de la Avraam de Iucşeşti, şi de la Vasilie de acolo şi de la alţi oamini buni şi bătrâni, cum au vinit înnainte lor Toader, s(â)nu Mihăilă[1] den Bucium, de bunăvoe lui, de nim(e) silit, nic(i) asuprit, şi au vândut a sa dreaptă[2] ocină şi moşie, toată parte ce-au avut tată-său, Mihăilă[1], din sat din Iucşeşti, din ţinutul Romanului, cu loc de vad de moară[1] şi cu parte în hălăşteul de mijloc, ce iast(e) în capul satului din gios, şi cu loc de prisacă[1] şi cu loc de fânaţ şi cu pometi(i), şi cu poeni de fânaţ, şi cu loc din vatra satului şi cu tot vinitul, câtu să va alégi parte lui Mihăilă[1], dintr-acel sat.

Acéia i-au[3] vândut slugii noastre, lui Luchiian diiacul, ce s-au dzis mai sus, drept 25 taliri, bani buni. Şi i-au plătit lui deplin acei 25 tal(er)i, înnaintea acelor oamini buni şi bătrâni. Care acea[4] parte de ocină[1] de Iucşeşti era pusă zălog de Toader, s(â)nu Mihăil(ă), la nepotu-său, Ion Mircea[4], iar apoi n-au vrut să cumpere acea moşie Ion Mircea[4], ce au dzis lui Toader să-şi vândză moşiia cui ştie şi să-i dea banii. Dec(i) Toader a loi Mih<ă>[5]il(ă) s-au sculat şi au întrebat pre toate rudele sale să cumpere de la dânsul acea moşie şi nime nu s-au aflat să-i cumperi, ce s-au aflat sluga noastră[1] ce s-au dzis mai sus, Luchiian diiacul, şi au cumpărat acea parte de moşie şi s-au plătit Toader, s(â)nu Mihăil(ă), cu acei bani de unde i-au fost nevoia şi greul.

Drept acéia, domniia m(ea), dacă am vădzut acel zapis de mărturie de la atâţia oameni buni şi bătrâni, am credzut şi i-am dat şi de la noi şi i-am întărit slugii noastre, lui Luchiian diiacul acea parte de ocină[1] din sat di Iucşeşti, toată parte lui Mihailo ce-au avut, cu vad de moară[1] şi cu partea din hălăşteul din mijloc, şi cu loc de prisacă, şu cu fânaţi, şi cu pometi(i) şi cu tot vinitul, ca să-i fie lui şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătur(ă), şi uric şi întăritură, în veci.

Şi nime din rudeniil(e) lui să nu să amestice la acel(e) părţi de moşii, că aceia ţin alte părţi de ocini din Bucium şi din Bălăşeşti şi din Poeni. Şi altul să nu să amestici.

Павел граматик писах, в(ъ) л(ѣ)то ѯзсав <7232/1724> **ген(аріе) кд** <21>[6].

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o ins. din secolul al XVIII-lea>: Mijlocen(i).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLIII/82.
Copie.

---

[1] „ă", redat prin ѫ.

[2] „ea", redat prin ѧ, iar „ă" prin ѫ.

[3] „i-a", „ia" redat prin ѧ.

[4] „ea", redat prin ѧ.

[5] Omis.

[6] „Pavel gramatic a scris, în anul 7232 <1724> ian(uarie) 21".

208 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>.

Carti tot de la acelaş(i) domnu, dată lui Costandin Stârce, ca să stăpânească satul Hrubna, după hotarăle vechi.

DJAN Iaşi, Documente, DCCXCI/512, f. 438 v.
Rez., în copia unui op. de doc.
Ibidem, CXLVI/7, f. 83 (rez., într-un perilipsis din 1809 martie 17).

209 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

Iar locul numit Piscul Săcăturii, ce vine afară de graniţa Costeştilor, adică din zare ce despre apus a Costeştilor pân(ă) în Iveşti, fiindcă acela să cunoaşte a fi de Bucureşti, după ispisocul domnului Vasile v(oie)v(o)d, din let 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>[1].

DJAN Iaşi, Documente, CCCLXXIV/38, f. 1 r. – v.
Menţ. într-un hrisov din 1838 august 24, pentru moşiile Costeşti, Bucureşti şi Borvineşti, ţinutul Tutovei.

---

[1] Urmează: şi hotarnica din 1804.

210 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

Hrisovul lui Vasilie vodă pentru satele Tescani şi Şerbăneşti, ţinutul Tecuci.

DANIC Bucureşti, M-rea Bârnova, VI/22 (nr. 24).
Menţ. gr.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 299, nr. 1452 (rez., cu data: 1640 <7148> f.l.).

www.dacoromanica.ro

211 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148), Iaşi

† Ѡ Ѵасилїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р Земли Мѡ<л>[1]давскои. Scriem domniia mea cum au avut o pârâ sluga noastră, Ghiorghie Corosteanul, cu Bălşoae, prentr-un ţâgan, anume Nichita, ficiorul lui Crăciun. Deci, ş-au pus dzi, să stea de faţ(ă) înnaintea domnii méle, şi Corosteanul au venit la dzi, iar Bălşoae au rămas.

Pentr-acea, să n-aibă a mai pârâ Bălşoae pentr-acel ţâgan nici dănăoară, pentru căce iaste ţâganul de moşie a slugii noastre, a lui Ghiorghie Corosteanul, cum ş-au pus şi dirésele înnaintea domnii mé<le>[1].

Iar de un cal, ce dzice Bălşoae c-au dat pentr-a<ce>[2]l ţâgan oarecui, să-ş(i) ceară <c>[2]alul de la cine l-au dat, iar la ţâgan să n-aibă nici o treabă.

Aiasta scriem domniia mea; într-alt chip să nu fie.

Ѵ Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <1639 septembrie 1 – 1640 aprilie 31>.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃л.

<Pe verso, îns. cont.>: † A ţâganilor.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIX/7.
Orig., hârtie (33,5 x 21,7 cm), pecete mijlocie în chinovar, neclară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/211 (foto.).

[1] Omis.
[2] Rupt.

212 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

O mărturie a lui Gheorghii Năvrăpăscul, vornicul de poartă, din let 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>; mărturisăşti cum că au luat 4 urice de la Porombu diiacul şi Porombu i-au fostu luat de la Foce uricariul. Şi, pentru credinţă, s-au iscălit şi au pus pecete.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIV/26.
Rez., într-un izvod de la sfârşitul secolului al XVIII-lea.

EDIŢII: *Creşterea colecţiunilor*, 1908, p. 166 (rez.).

213 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

Adică noi, satul Securiceni, Vasilie, şi Sava, Nicolai, i Sava, Cârstea, Toader, Hilip, Cozma, Mănăilă şi alţi oameni, mărturisim cu scrisoare noastră, cum de nime nevoiţ(i), nici asupriţ(i), ce de a noastră bunăvoie, am vândut un loc al nostru ce au fostu mai demult acestu loc din hotarul Nemernicenilor şi s-au fostu făcut o moarte de om pre acel loc.

www.dacoromanica.ro

Deci, Nemernicenii s-au lepădat atunce de acel loc iar noi am plătit ace moarte de om şi am luat ace bucată de loc ce au fost de hotarul Nemernicenilor. După aceea, noi acmu am vândut acel loc lui Ilie Şeptilici şi lui Ghioghiţă Şeptilici drept 20 de galbeni, bani buni.

Hotarul acestui loc este înpregiurul vâlceli(i), împregiurul locului este vâlceaoa.

Ca să le fie lor driaptă ocină şi moşie şi cuconilor lor şi nepoţilor şi nime dintru ficiorii noştri ca să n-aibă a să amesteca sau din nepoţii noştri la această adivărată a noastră vânzare.

Şi în tocmala noastră fost-au Oniul şoltuzul cu 12 pârgari din Suceavă, şi Toader Bănceanul, şi Istratie Zbera, şi Toader, şi Gligoraşco Lucoci, şi Savin, şi Nechifor vătămanul din Bosance, şi Constantin din Ruseni, şi Nistor vătămanul din Ruşi, şi Ţigan vătămanul din Tătăraş(i), şi Gheorghie vătăman din Ipoteşti, şi Ştefan din Buneşti şi mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mare credinţă, ni-am pus peceţile, ca să să ştie, într-această scrisoare a noastră.

În Suceavă, 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>.

Vasilie.

Sava.

Şi alţii.

DJAN Iaşi. Documente. CCCXXXIX/830. nr. 11.
Copie. din 1818 noiembrie 10 în Condica Mitropoliei Moldovei.
Ibidem. CDLVI/6, f. 3r.. nr. 64 (rez., într-un op. din 1841).

EDIŢII: Costăchescu, *Documente <comunicate de ...>*, III, p. 110–111. nr. LXXXV (aceeaşi copie).

214 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

Adică eu, Àgahiia, fata Solomii, nepoata lui Toadir Vrânceanu din sat din Drăgeşti, ce au vândut lui Munjâlă şi fimeei sale, Vărvar(a), drept triisprezeci galbeni.

Din velet 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>.

DJAN Neamţ. Documente Drăgeşti. I/124.
Rez., într-un fragment de izvod din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea.

215 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

Suret.

Adică noi, feciorii hodnogului lui Ionaşcu din Muşeteşti, mărturisâm noi, anumi: Hrestofor, şi Vasâlii, şi Agafona, i Duna, Ileana i Marta, cum au mărturâsât părintili nostru, Ionaşco hodnogul, de o parti de cumpărătură de la Drăgăneşti, ce-a avot la Drăgăneşti, că au fost vândută d(u)misali comisului Fortunii, dereptu triizăci de tale<ri>[1], bani bunie, căci că părintili nostru i s-au tâmplat morte, deci n-au apucat să-i

www.dacoromanica.ro

facă zapis. Şi am făcut noi, feciorie hodnogului, zapis, ca să n-aibă nimi de fraţii noştri a să amisteca preste tocmala părintelui nostru.

De-aceasta mărturisâm; adică eu, Toderiţ(ă) den Muşeteşti, şi Béchea Ştefanu din Bogdăneşti, şi Ion de-acolea i Gavriliţi ot tam.

7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>.

Hristofor.

Vasâli.

Поп(ъ) Кирил(ъ) писал.

Di mini s-au posleduit şi fiind asemine am iscălit. Dobrenchi <m.p.>.

1800 iuli 16.

Înnaintea noastră s-au posleduit suretul acesta şi fiind asemine s-au încredinţat cu al(e) nostri iscălituri.

1800 iuli 17.

Constandin Balş vel log(o)f(ă)t <m.p.>.

Ion Razul vel vornic <m.p.>.

DANIC Bucureşti, M-rea Bistriţa, XI/4.

Copie.

Idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCLXXXIII/82 (copie, din 1800 iulie 16, posleduită la 1800 iulie 17).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXV/215 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 299, nr. 1451 (rez., după aceeaşi copie, datată: 1640 (7148) f.l.).

[1] Omis.

216 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31> (7148)

Anul 7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>.

Zapisul lui Toader şi fratele său, Todosie şi Ioniţă, feciorii Păcurăriţăi, nepoţi lui Hoine din Boişte, prin carele vând părţile: Neculaiu, Gheorghie, giumătate din bătrânul Hoine, din hotarul moşiei Boiştea.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XXXIII/3, nr. 1.

Rez.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/216 (foto.).

217 <Cca 1639 (7148) septembrie 2>

† Adec(ă) eu, Chicoş şetrariul scriem şi mărturisim cu scrisoarea no(a)stră, cum au venit la noi, satul Lieştii cu cinstit(ă) cartea măriei sale lui vodă, scriindu la noi ca

www.dacoromanica.ro

s(ă) mérgem să socotim cu <o>[1]ameni buni pentru o moşie ce-au dzis ei că li-i înpresu<ra>ta[2] cu neşte hotar(e). Deci noi amu mersu cu oameni buni ş-am socotit cu oameni buni ş-am aflat pre unde au hotărât vornicut[3] Şoldan pré acolea am găsit şi noi hotară am aflat că sint hotar(e) drepte ca s(ă) fie <...>[4] hotaru. <...>[4] din Dumbrăviţ(a) şi la stina i Bogdănicioaie şi la por<...>[2]mară şi la Podul Cornei, de acolea au pus funea Vartic vornicul, iar pre din gois, pre hotar<ă>[4]le lui Şoldan[5], a treia parte din Dimăcéni, partea din sus, partea căpitanului Ştefan, ce au hotărât Şoldan[3], cum au aflat aceşti oameni buni cu sufletele lor, anume: Negrul din Şerbăneşti, i Barbul ot tam, i Dragotă ot tam, i Bogdan vătavul ot Căliiani, i Crâstea ot Mereşti, i Văsiiu ot tam, i Baciul ot tam, i Crâstea ot Tomceşti, i Vasilie ot tam, i Cehan ot tam, i Crâstea ot Gârleşti, i Bejan ot tam, i Mereuţă ot tam, Burdugan ot tam <...>[4] ot tam, Ursul ot tam, Vasilie din Durăşti, alt Vasilie ot <Umb>[4]răreşti, Ionaşcu Gurban ot Torceşti, i Băloş ot Fântânéli, Duna ot Căliiani şi mulţi oameni buni.

Chicoş şet(rar) <m.p.>.

Ѕ(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзрнн <7158/1649 septembrie 1 - 1650 august 31>[4].

DANIC Bucureşti. M-rea Adam. VI/18.

Orig.. hârtie (31,5 x 21.5 cm). rupt la îndoituri. 11 sigilii inelare aplicate în fum şi 12 amprente digitale.

Idem, IV/90, nr. 5 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/217 (xero.. după orig.).

EDIŢII: Solomon – Stoide. *Doc. tecucene*. I, p. 20. nr. XXXVI (orig.. cu data: <1649 sau 1650> 7158); *Catalog*. II. p. 415. nr. 2142 (rez.. datat: 1650 (7158) f. l.).

Datat după doc. din 1639 septembrie 2. prin care Chicoş şetrar. împreună cu aceiaşi martori. dă mărturie hotarnică pentru o parte din s. Lieşti (v. doc. nr. 219).

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.

[3] Greşit. pentru „vornicul".

[4] Rupt.

[5] Greşit, în loc de „Şoldan".

[6] Scris cu altă cerneală.

218 <Cca 1639 (7148) septembrie 2>

† Mil(o)stiv(e) şi luminate do<a>[1]m<ne să>[1] fii mărie ta săn(ă)tos. Dăm şt(i)re mării dum[m]ital(e) cu<...>[1] boierinul mări<ei>[2] tali, dumnelui Roşca vornicul, cu cinstit(a) carte a mării tali scriindu la noi ca să-i socotim pintru pâr(ă) ce s-au pârât înnainte mării tali tot satul Lieştii şi Buceştii că l(e) înpresoară hotarul satelor cu hotarul satului Dimăcenilor şi s(ă) socotim cu oamin(i) bun(i) hotarul cel bătrân a satului Dim(ă)cenilor pre unde au fostu. Pentru acee am mărsu acolo şi am strânsu oamin(i) bătrân(i) şi bun(i) şi din sus şi din gios, anum(e): Bogdan vătav de Căl(i)eni şi <...>[1]g din Gârleşti, şi Burdugan de acole, şi Ionaşco din Năneşti, şi Rusul de acole, şi popa Mih(ă)il(ă) din Lieşti, şi Anton de acole, şi Ionaşco Gursian din Torceşti, şi Negrul din

www.dacoromanica.ro

Şerbăneşt(i), şi Stan din Bil(ă)eşti, şi Ghervasie de acole şi Neculei şi alţi oamini bun(i), şi au măr<turi>[1]sit toţi ei cu sufletel(e) lor <...>[1] este hotarul s<atu>[1]lui D<imăcenilor ...>[1] bătrân începe(e) ho<t>[1]arul din <...>[1]ara, şi de acole merge pre mijlocul Rog(o)jinii, şi de acole merge pân(ă) în plopul cel arsu, şi de acole merge pân(ă) într-un semnu ce s(e) che(a)m(ă) La Sfredel, şi de acole merge pre mijlocul satului Dumbrăviţei[3] în dreptul locului pré lângă beserica Dumbrăvi̯e(i) pe din sus pe unde dă în matca Siretiului celui Bătrân, şi de acole merge pre matca Siretiului în gios pân(ă) într-un semnu ce s(e) che(a)m(ă) Mormântul Ceichii, şi de <acol>[1]e merge în dreptul locului înspre răs(ă)rit pân(ă) unde dă gura Dimaci<ului>[1] în Bârlad, şi de acole merge pre matca Bârladului în gios[4] iar în Portişor(a).

Iar, m(i)l(o)s(ti)ve domne pintru pâra ce l-au pârât acel(e) sate în<ain>[1]te mării tal(e) că-l(e) împresor(ă) hotarăl(e), aşijdere s-au aflat că au pârât cu <strâmbul> căci că hotarul lor s-au aflat că nu taie peste Bârlad, cum au pârât.

Deci noi, aşe am aflat şi cu sufletel(e) acestor oamin(i) bun(i) iar mărie ta <cum te>[1] va milostivi Dumnădzeu vei giudeca

DANIC Bucureşti, M-rea Adam, IV/3.
Orig., hârtie (31,5 x 20,5 cm), deteriorat.
Ibidem, IV/90 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/218 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 416, nr. 2143 (rez., datat: <După 16<50> (71<58>) f.l.>.

Datat în funcţie de doc. cu data 1639 (7148) septembrie 2, în care Chicoş şetrar dă mărturie hotarnică pentru o parte din s. Lieşti împresurată de vornicul Roşca (v. doc. următor).

219 1639 (7148) septembrie 2

† Adec(ă) eu, Chicoş şetrariul, scriu şi mărturisim, cu scrisoarea noastră, cum s-au jeluit satul Lieştii înnaintea mării sale, lui vodă, pentru o poian(ă), ce s(e) cheamă Rătunda, şi o au împresuratu vornicul Roşca.

Deci, măriia sa ne-au trimăs pre noi ca s(ă) socotim cu oameni buni, cum ştiu eu[1], cu sufletele lor.

Deci noi, am aflat cu aceşti oameni buni, cum iaste locul Lieştilor pre unde au hotărât dumnealui, vornicul Şoldan; pre acolea am lăsat şi noi. Şi noi le-am hotărât acea poian(ă). Aşea au aflat aceşti oameni cu sufletele lor, anume: Negrul ot Şerbăneşt(i), Barbul tij, Dragut(ă) tij, Bogdan vătavul ot Căliiani, Cârstea ot Mereşti, Văsiiu tij, Cârstea ot Tomceşti, Cehan tij, Cârstea ot Gârleşti, Bejan tij, Burdugan tij, Cojma[2] ot Năneşti, Albul tij, Rusul tij, Giurca ot Durăşti, Ilie tij, Vasilie ot Umbrăreşti, Gurban ot Torceşti, Băloş ot Fântânéni, Dupa[3] ot Căliiani şi molţi oameni, să să ştie.

В(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639> сеп(тємвріе), е <2> д(ь)н(и).

† Chicoş şet(rar) m.p.; <sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Lieştii cu Roşca vornicul.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVI/20.

Orig., hârtie (31 x 21,3 cm), filigran, o pecete inelară octogonală a lui Chicoş şetrar, având ca emblemă o felină rampantă.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/219 (foto.).

[1] Greşit, pentru „ei".

[2] Greşit, pentru „Cozma".

[3] Greşit, pentru „Duna" (v. doc. nr. 217).

220 1639 (7148) septembrie 2

† Eu, Grăjdan, şi feméia noastră şi cu alţi fraţi, cu toţi ficiorii lui Crăciun vist(érnicel) din Dolheşti, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cu<m>[1] au avut tată-nostru, Crăciun, o cumpărătură, o parte de ocină de l(a) Buhloae cea bătrâ<nă>[1], toată partea ei den sat, den Micleşt(i), cum scrie şi în dirése de la Costantin vod(ă).

Deci, noi, ficiorii, le-am dzis la nişte semenţie ai Buhloae, de vor avea vro putére, să-ş(i) întoarcă ocina. Ei au dzis că n-au nici o putére. Deci, noi, cu toţii, ficiorii lui Crăciun, de bunăvoia noastră, am vândut acea parte de ocin(ă), ce mai sus scrie, dumisal(e), spătariului Gligorie, drept doaodzeci galbeni.

Şi am mersu de am mărturisit şi dumilor sale, boiarilor celor mari.

De iasta scriem şi mărturisim, ca s(ă) <se>[1] ştie.

Ѕ(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639> **сеп(темврїе) ѕ** <2>.

Аз, Гръждан, искал <m.p.>.

Їѡнашко и Михалчѣ <и>[1]**инши брат(и) наш(и).**

<Scris de Grăjdan>

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: On zapis la la Grăjdan cu fimeia lui şi cu molţi fraţi lui Crăciun vist(érnicel), let 7148 <1639> săpt(embrie) 2.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXLI/22.

Orig., hârtie (26,5 x 19,5 cm).

Ibidem, MCCCXXXI/4 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/220 (foto.).

[1] Omis.

221 1639 (7148) septembrie 3

† **Аз Гєѡргїе, с(ѣ)нъ Лупл(а) бив вел дворник**, dăm ştire cu cest zapis al nostru cum am dat giumătate de selişte, anume Oxentiia, ce iaste pe Nistru, în ţinutul Orheiului, o am dat sv(i)ntei mănăstiri, anume la Golăe, pentru sufletul vornicului şi pentru sufletul părenţilor dumisal(e), pentru căci i-am scris la sfântul poménic şi pre toţi

www.dacoromanica.ro

fraţii noştri. Derept aceea, ca să fie sv(i)ntei mănăstiri[1] direaptă ocină şi daré neclătită în véci.

La sfântul poménic s-au scris: Лєка, Їгаѳїм, Їωан, Лупѵа и кнѣгїнѣ єго, Їнтемїи, и подрѣжиа єго.

Alta, după[1] aceasta danie a noastră[1], datu-ne-au călugării şi patrudzeci de galbeni.

Şi într-această tocmală[1] tâmplatu-s-au mulţi oameni buni.

Iar cine să va a[s]mesteca dentru oamenii noştri ca să strice această dare ce s-au da<t>[2]u la svânta mănăstire, pentru sufletele acelor duş(i) de lume, acela om ca să dea sam(ă) înaintea înfricatului şi groaznicului giudeţ ce va hi.

Б(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃ми <7148/1639>, м(ѣ)с(ѧ)ца сеп(темврїи), ѓ <3> д(ь)нь.

Їз, Гиωргїє с(ы)н(ъ) Лѳпѵл(а), искаχ <m.p.>.

Їз, Лупѵа Пръжєскѵа, искал <m.p.>.

Їз, Стрътѵлатѵ дга, искал <m.p.>.

Їз, Бѵχѵш[3], искалχ <m.p.>.

Їωн...[4] искал <m.p.>.

Їз, Щєфан вик армаш, искал <m.p.>.

Їз, Василїє, искал <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. greceşti>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCI/22.
Orig., hârtie (30,5 x 21 cm) difolio, filigran, două amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/221 (foto.).

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 78–79, nr. 72 (orig.).

[1] În textul chirilic: мънѫстїри, ѵпѫ, ноастрѫ, токмалѫ.

[2] Omis.

[3] Lectură nesigură.

[4] Iscălitură greu descifrabilă.

222 1639 (7148) septembrie 4

† Єто аз, Costantin Hăugul şi Toader Hăugul mărturisim, cu cest zapis şi cu ceastă scrisoare a noastră, cum de bunăvoia noastră de nime nevoiţ(i), nice asupriţi, am vândut o parte de ocină den sat den Vădéni, văru nostru, lui Pătraşco Hăugul, den doo părţi den tot satul Vădénii, a şésea parte, făr(ă) de partea Ştefanei Căzăcoae, ce are şi ia a treia parte den tot satul, partea den sus.

I-am vândut denaintea frate nostru Savei Hăugul, şi Grecului de Băşéni, şi lui Gherasim, şi lui Nico<a>[1]ră Dupniţ(ă), şi lui Strătulat, fratel(e) lui Nicoar(ă), şi a Căzacului, şi lui Samoil(ă) de Băşéni, şi Costantin, s(â)n Marco ot tam, şi Gorghie cel bătrân şi a mulţi oamen(i) buni.

www.dacoromanica.ro

Şi ne-au dat pre acea parte, ce mai sus scrie, den doao părţi den tot satul, a şésea parte, treidzăci de galben(i) de aur. Şi ne-au plătit deplin, întru mânule noastre, ca să-i fie lui direaptă ocină şi ficiorilor lui. Şi să-ş(i) fac(ă) şi dires domnescu de pre această mărturie a noastră.

Şi nime den fraţii noştri să nu aibă treabă a întoarce, nici dănăoar(ă), în véci.

Pre mai mar(e) credinţă, ne-am pus şi peceţil(e).

Ѧ с(м) знѧет.

Л(ѣ)т(о) ѯзр҃мн <7148/1639> **сеп(тємврїє), а҃** <4> **д(ь)нъ.**

Їѡ, Костантин Хъвгѵл, am scris <m.p.>.

Toader Hăugul <m.p.>; Grecul <sig.>; Samoil(ă) <a.d.>; Costantin <a.d.>; Sava Hăugul m.p.; Gorghi <a.d.>.

<Pe verso>: Gherasim; Arsenie; Isac.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Sveti Spiridon <şi alta, din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Vădenii, 7149 <1639> sept(emvrie) 4. No. 2.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, III/93.
Orig., hârtie (20 x 15 cm), pecete inelară rotundă în cerneala doc. şi şase amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/222 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 183, nr. 139 (orig.).

[1] Omis.

223 <Cca 1639 septembrie 4>

† Eu, Costantin Hăugul şi Toader Hăugul, scriem şi mărturisim, cu cestu zapis al nostru, cum am vândut noi lui Toader lui Gherasim, din partea noastră, <a>[1] Hăugeştilor, a treia parte din sat din Vădé<ni>[1], dreptu o sutu de galbeni, bani buni.

Şi într-a <c>[2]eastă tocmală au f<o>[2]st: Căzacul din Mălăeşt(i), ş<i>[2] Iacob din Mălăeşti, şi Ghiorghie din târg din Iaş(i), şi Onofreiu din târgu den Iaş(i) şi alţi mulţi oameni buni.

Şi, mai pre mare credinţă, noi am iscălit şi peceţile noastre încă ne-am pus într-acest zapis al nostru, până-şi va întări şi-şi va face şi zapis domnescu, ca să să ştie.

Şi într-aceast(ă) tocmală au fostu şi Iosip chihaia din târ<g>[1] din Iaş(i).

Тѳадєр Хъ<ѳ>[2]гѳл нскал m.p.

Костантнн Хъѳгѳл нскал <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Vădenii, a trie part(e) <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Fără an şi fără lună. No. 5.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, *III/96*.
Orig., hârtie (31,2 x 19,8 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, trei peceţi inelare rotunde în fum.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, III/1, p. 43, nr. 31 (orig., cu data: <după 1639 (7148) septembrie 4>).

Datat după doc. din 1639 (7148) septembrie 4 (v. doc. anterior).

[1] Omis.
[2] Rupt.

224 <Cca 1639 septembrie 4>

† Eu Irina, fata Botăi den Băşăni, mărturisescu, cu cest zapis al meu, cum am vândut a mea direaptă ocină den sat den Băşăni, den giumătate de sat, din[n] a patra parte a patra parte, partea Botăi, şi iar din[n] acea a patra parte din partea lui Marco, a treia parte, partea Titei, den partea den gios, făr(ă) de a patra parte den tot satul Băşănii ce iaste aleasă şi stâlpită lui Costantin cu rudele lui şi cu Andreişeştii. Am vândut lui Ionaşco Grecei şi Radului din Glodéni acea parte den giumătate de sat, den a patra parte[1], a patra parte, partea Botăi, şi iar den[n] acéa a patra parte, a treia parte den partea lui Marco, a treia parte, partea Titei. Şi mi-au dat 27 taler(i), ban(i) gata.

Şi me-au plătit deplin denaintea a mulţi oameni buni, satului Băşénilor, a tot satul, anum(e): Gligorie ot Ostopcéni, şi Grecul ot Băşăni, şi Gorghie ot tam, şi Costantin, şi Mih(ă)il(ă), şi Samoil(ă), şi Toader, şi Silion, şi D(u)m(i)tru lui One, şi Pătraşco, şi Toader Marco, şi Costantin a Condrei, şi Toader, s(â)n Grecul, şi Irimiia ot tam. Şi me-au făcut plata deplin.

Pentru credinţa ne-am pus toţi peceţil(e).

Ⱑ c(ѧ) ѕнѧет.

Grecul <a.d.>; Gligorie <a.d.>; Costantin <a.d.>; Samoil(ă) <a.d.>; Pătraşco <a.d.>; Dumitru <a.d.>[2].

<Pe verso, o ins. de la începutul secolului al XIX-lea>: Fără an şi fără lună. N°. 10. „Băşănii".

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, III/10.
Orig., hârtie (17,7 x 10,4 cm), şapte amprente digitale.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, XXV/224 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 51, nr. 36 (orig., datat: după 1619 <7127> iulie 3).

Datat după doc. din 1639 (7148) septembrie 4, în care apar ca martori: Samoilă din Băşéni, Grecul şi Gorghi, iar în urma analizei grafologice se poate observa că şi acest act este scris de către Costantin Hăugul (v. doc. nr. 222).

[1] „den a patra parte", scris deasupra de aceeaşi mână.
[2] Urmează încă o amprentă digitală fără iscălitură.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Василіє воевода, Б(о)[1]жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)р[1] Земли Мѡлдавскои. Ѡже г(о)сп(о)аске(о)[1] ми ѹм(и)лостивиҳом[1] и пом(и)ловаҳом[1] болѣрину г(о)сп(о)аств(а)[1] ми вѣриномѵ, Юрдакіє вив вел вистіар, съ єдно бѹкатѹ за ровин, что сѣ зовет Ръткл, на Баҳлѵецѣ, что тоа бѹкатѵ за рѣвнѣ, что сѣ зовет Ръткл, била наше правда г(о)сп(о)д(а)рскаа[1] ѡткъ ҳотар тръг(а)[1] Красіи.

И поченшии сѣ та бѹкатѹ за ровинѣ ѡт стае калѵгерим ѡт с(вѣ)таа[1] м(о)н(а)стир(о)м[1] Хангѵлови, нижнѣго на Баҳлѣец, на ѡбѣ сторони, даж(е)[1] до ҳотар(а)[1] село Ѣвръмешы.

Тѣм ради, тоа бѹкатѹ за ровин, что сѣ именѵет Ръткл, како да бѹдет его м(и)л(о)ст(ь)[1] Юрдакіє вистіарник вив, ѡт г(о)сп(о)аств(а)[1] ми, правда ѡтн(и)ну[1] и даніє и милованіє, и ѹрик, и потеръжденіє, съ въсѣм доҳодом, непорѵшенно николиж(е)[1], на вѣки.

Ѳ по нашим животѣ, кто бѹдет г(о)сп(о)д(а)р[1] ѡт дѣтиҳ н(а)шиҳ[1], или ѡт нашего рода, или пак бѹд(ь)[1] кого Б(ог)ъ[1] изберет г(о)сп(о)д(а)рїем[1] быти наш(и)[1] Земли Молдавскои, тот би непорѹшил н(а)шего[1] даніє и милованіє, иж але би дали и ѹкрѣпили нашего даніє и ѹстроеніє. Кто сѣ покѵсит разорит(ь)[1] нашего даніє и милованіє тот да естъ триклѣт и проклѣт ѡт Г(оспод)а[1] Б(ог)а[1], сътворшаго н(е)бо[1] и земле, и ѡт Пр(ѣ)ч(и)стаа[1] Его М(а)т(е)р[1], и ѡт т҃и҃ ѠТ(ь)ци[1] иж(е)[1] въ Некіи, и ѡт в҃і҃ Ѳпостоли, и ѡт а҃ Євангелисти и да имают частѵ съ Юдаю и съ треклѣтом Ѥріи, въ безконечною вѣки, амин.

Оу Їѵс, л(ѣ)т(о)[1] ҳзр҃ми, м(ѣ)с(ѧ)ца[1] сеп(темврїи)[1] з҃.

Саам г(о)сп(о)д(и)нъ[1] белѣл.

Гаврил Мътеѧш вел логофът, искал.

Дѵмитрѵ <писал>[2].

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea ne-am milostivit şi am miluit pe credincios boier al domniei mele, Iurdachie fost mare vistier, cu o bucată de şes ce se cheamă Râtul, pe Bahlueţ, care acea bucată de şes, ce se cheamă Râtul, a fost a noastră dreaptă domnească, din hotarul Târgului Frumos.

Şi se începe acea bucată de şes din iazul călugărilor de la sfânta mănăstire Hangul, în jos pe Bahlueţ, pe ambele părţi, până în hotarul satului Avrămeşti.

Pentru aceea, acea bucată de şes, ce se numeşte Râtul, ca să fie milostivirii sale, lui Iurdachie fost vistiernic, de la domnia mea, dreaptă ocină, şi danie, şi milă, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru şi iarăşi pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice dania şi miluirea noastră ci să dea şi să întărească dania şi întocmirea noastră. Iar

www.dacoromanica.ro

cine s-ar ispiti să strice dania şi miluirea noastră acela să fie treclet şi proclet de Domnul Dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, şi de Preacurata Lui Maică, şi de 318 Părinţi care au fost la Nicheia, şi de 12 Apostoli, şi de 4 Evanghelişti şi ca să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie, în veacurile fără de sfârşit, amin.

La Iaşi, anul 7148 <1639>, luna septembrie 7.

Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Măteiaş mare logofăt a iscălit.

Dumitru <a scris>[2].

<Pe verso, o ins. cont.>: **Съи записъ, на єдно бѣкатѣ за рѣвне wт хотар(а)[1] Тръг(ь)[1] Краснїи, на Бахлѣи[4].**

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 278–280 (nr. 160).

Text slav, după Ms. Surete, VIII, 777 şi trad. edit., cu descr. sumară a peceţii şi legenda: † **Hw Васїлиє воєвод, Б(о)ж(їю) м(илос)т(їю), господаръ Земле Молдавскои.** Se menţionează că actul se afla în posesia lui Robert Mille din Strunga.

---

[1] Aici, ca şi în restul textului, întregirile noastre sînt marcate prin paranteze rotunde.

[2] Întregirea noastră.

[3] Greşit, pentru **Бахлѣец**; v. textul doc.

[4] Acest zapis, pe o bucată de şes, din hotarul Târgului Frumos, pe Bahlui.

226 1639 (7148) septembrie 10, Iaşi

Hwн[1] Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡ<ж(є)>[2] приидє прєд нами и прєд въсими нашими молдавскими болєри великими и малими, Ursul şi cu fraţii săi, cu Tudor şi cu Gavril, nepoţii lui Vasilie, din sat, din Mohorâţ(i), şi s-au pârât de faţă, înnaintea domnii mele cu Ştefan Corpaci pentru nişte părţi de ocină din sat din Mohorâţi, ce este la ţinutul Tecuciului, zicând Ursul cu fraţii săi înnainte domniei mele cum au avut patru părţi de ocină în sat, în Mohorâţ(i), şi dintr-acele patru părţi de ocină au vândut Gavril Muruială o parte lui Ştefan Corpaci, ce-au fost parte lui, iar trei părţi de ocină au rămas nevândute. Deci, Ştefan Corpaci s-au sculat de au vândut acea parté de ocină altor oamini şi cu acea parte au vândut şi aceli trei părţi a lor. Iar Ştefan Corpaci aşé au zâs înnainte domniei melé că acele patru părţi de ocină au cumpărat tată-său de la Gavril Muruială.

Deci, domniia me şi cu tot Sfatul domniei méle l-am giudecat după obiceiul ţărâi şi li-am aflat lége să-ş(i) aducă Ştefan direséle cu ce-au cumpărat tatâ-său şi li-am pus şi în doaâ săptămâni să hie cu dresele de faţă. Deci, când au fost la zi, iar Ursul cu fraţii săi au venit la zi şi au adus şi pre vânzătoriul, pe Gavril Muruială, de au mărturisit înnainte domniei mele cum numai ce au vândut parte sa lui Corpaci, iar acéli trei părţi n-au vândut. Şi au aşteptat Ursul cu fraţii săi zi doaâ săptămâni şi Ştefan Corpaci tot n-au venit la zi şi au rămas de zi şi din toată lége.

Iar Ursul cu fraţii săi s-au îndireptat denainte domniei mele şi ş-au pus herâie în vistieriul domniei mele 12 zloţi.

www.dacoromanica.ro

Deci, domnie me şi cu tot Svatul do<m>[3]ni<ei>[3] méle încă am dat şi am întărit şi de la domniia me Ursului şi fraţilor lui, Tudor, şi lui Gavril, pre acele trei părţi de ocină din sat din Mohorâţ(i), ca să le fie şi de la domnie me dereaptă ocină şi moşie acele trei părţi de ocină, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţ, şi din pădure, şi dintr-apă şi cu tot venitul ce să va alége pre acele trei părţi, şi feciorilor şi nepoţâlor strénepoţilor şi cine să va alege dintru dânşii, şi întăritură şi uric, cu tot venitul, cum mai sus scriem, neclătit în veci.

Iar cumpărătorii carii au cumpărat acele părţi de ocină de la Ştefan Corpaci, ei să-ş(i) ceară banii la cini i-au dat.

Şi să nu să mai pârască această pâr(ă) nici odânăoar(ă), în veci.

И нн ѧд с(ѧ) нѣ ѕмїншдєт.

Оу Їїс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мн <7148/1639>, м(ѣсѧ)ц(а) септ(ем)в(рїи), ї <10> а(ь)не.

Сдам г(ос)п(о)д(н)нъ вел҃ѣл.

Гдврнл вел лwг(о)ф(е)т.

Їwнашко <пнсдл>.

Copie aceasta cu cel adivărat hrisov, posleduindu-le noi, s-au aflat întocma cu acel adivărat.

Chirica ban.

Enachi ban.

Divanul Giudecătoresc al Cnejiei Moldavviei. La Divan înnaintea noastră copia aceasta, posleduindu-să din cuvânt în cuvânt s-au aflat întocma cu cel adevărat ispisoc. 1828 dec(em)v(rie).

Teodor Balş log(o)f(ă)t; Catargiu log(o)g(ă)t; Donici log(o)f(ă)t; ...[4]; ...[4]; Lupu Balş vornic; Jurje vor(ni)c; Neculai pah(arnic).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/111.
Copie „posleduită" în 1828 decembrie.
Ibidem, DCCCLXV, f. 4 v.(rez.).
DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 39, f. 51 v. (rez. din 1841).
Inst de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXV/226 (foto. după copie).

EDIŢII: Antonovici, *Doc. <comunicate>*, p. 80, nr. 5 (copie din 1828 decembrie 12).

[1] Greşit pentru Їw.
[2] Omis.
[3] Rupt.
[3] Iscălituri indescifrabile.

227 <1639 septembrie> 10 – <1640 august> 10 (7148)

Adecă, eu, Ioana, nepoata Solomiei, strănepoata Gribincei de Comăreşti, ţinut(ul)[1] Suceava, mărturisesc precum de nime silită, nici nevoită, ci de a mea bunăvoie, am

www.dacoromanica.ro

vândut partea mea de ocină de Comăreşti, din vatra satului, din câmp, şi lazurile cumpărate de mine, lui Zaharia, fiul popei Iuon şi al Ileanei, nepotul Nichitei, strănepotul lui Vasilie Machidon, pentru 20 taleri, ca să-i fie lui, copiilor lui, nepoţilor lui şi strănepoţilor lui dreaptă ocină şi moşie, neruşiit, în veci.

Şi la această tocmală au fost faţă mulţi oameni, anume: popa Ignat, Dumitaşco de Zastavna, Ignat, Pitic şi Ionaşco Machidon.

Şi, pentru credinţă, am pus pecetea şi alţi oameni buni au iscălit.

7148 <1639 septembrie> 10 – <1640 august>[1] 10[2].

Ionaşco Pilat.

Popa Ignat de Cernăuţi.

Pitic.

Iuon Tudan.

Dumitraşco de Zastavna.

A scris Vasilie Căzăcescul.

După Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 223–224, nr. 121.

Trad. edit., uşor arhaizantă, după o copie germană, care se afla la Arh. St. Cernăuţi, Liber Granicialium, VI, 43–44 (datată: 1640 <7148> ... 10).

[1] Întregirea noastră.

[2] Menţ. edit.: luna lipseşte.

228 <Înainte de 1639 (7148) septembrie 11>

† Adecă noi, Fereştii, popa Vasilie şi Parca, şi popa Ştefan, şi Toader Fleşca, şi Vasilie Léţea, şi Ciocârlie, înşine pre noi mărturisim, cu acestu zapis al nostro, cum noi, de bunăvoia nostră, am dat un locşor den matca ce-i iaz logofătuloi Răcoviţ(ă), la deal, pre râpă, spre răsărit, până în drum, pre drom, în <sos>[1] până la o[n] zănogea, de-acii la vale, <am dat domisale logo>[1]fătoloi Răcăveţă, să-i fie do<misali moşie şi co>[1]conilor dumisale.

Şi, pre mai m<are credenţă am pos>[1] şi peceţele şi am iscălit şi am pos ş<i hotară>[1] pitri, să să ştie, în véce.

Şi în tocmal<a nostră>[1] au fost Glegorie dascalul şi Gavrel Bér<chea şi alţi>[1] omeni boni, să să ştie.

Поп(ъ) Василіе писал.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Un iaz, lângă Fereşti.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", II/11.

Orig., hârtie (30 x 18,5 cm), filigran, deteriorat şi pătat de mucegai, cu părţi lipsă, cinci peceţi inelare hexagonale.

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 133, nr. CLXV (orig., fără datare, după *Ms. Surete*, XXXI, p. 286); *Col. „Dr. C.I. Istrati"*, p. 71, nr. 119 (rez.).

www.dacoromanica.ro

Datat după doc. de întărire, din 1639 (7148) septembrie 11, acordat lui Racoviță Cehan logofăt al doilea (v. doc. următor).

[1] Lipsă; completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI (v. EDIȚII).

229 1639 (7148) septembrie 11, Iași

† Ѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Ѡ<ж(е)>[1] прїи<дошѣ>[1] прѣ<д>[1] нами и пр<ѣд ѳсими нашими молдавскими>[1] болѣри, великиҳ и малиҳ, <бол>[1]ѣ<ри>[1]н <наш>[1] вѣриїи, Р<ъко>[1]вицъ Чеҳан вторїи ло<гофет, и принесил един запис за све>[1]дѣтелство <ѡт Миҳъилъ Колибъ ѡт Солещи, и ѡт>[1] Миҳалчѣ ѡт Шербещ(и), и ѡт Їѡнашко <Костичѣиул, и ѡт Ва>[1]силїе Бурнъи и <ѡт нииҳ>[1] люд<и добри>[1] сици писавше и сведѣтелствующе въ тот зап<и>[1]с <како приидошѣ прѣд>[1] нами Тодерашко ѡт Солещи, по добрая волѣ, неким непонуждени, а не приселовани, и <продал своя правая ѡти(и)иу>[1] и дѣди(и)иу, трета част(ь) ѡт село Моинещи; тоа продал болѣрии(у) г(о)сп(о)дств(а) ми выш(е) писан, Ръковиц(ъ) <лѡг(о)ф(е)т, радї девѣт(и) угарскиҳ>[1], п(и)и(ѣ)зи добриҳ.

И ѡт том, тиж(е) пакїи принес<ил>[2] дрѳг запис за сведѣтелство ѡт ереи Васил<їе ѡт Ферещи, и ѡт>[1] Гаврил(а) Бѣкѣ, и ѡт Парка и ѡт ииҳ людї добриҳ, сиц(е) писавше и сведѣтелствующе в(ъ) тот запис>[1], како прїиде прѣд ними Логина и брат еи, Василїе кълугъру, с(ы)и(о)ве Богзи быв лог(о)ф(е)т, за иҳ добра в<олѣ, неким>[1] непонуждении, а не приселовании, и продали иҳ права ѡти(и)иѳ и дѣди(и)иу, въсѣ част(ь) иҳ, елико с(ѣ) избере<т, ѡт село>[1] Вилнещи; тоа ѡни продали болѣрии(у) г(о)сп(о)дств(а) ми выш(е) писан, Ръковиц(ъ) логоф(е)т, радї два десѣт(ъ) угарскиҳ.

И ѡт том, тиж(е) принес дрѳг запис за сведѣтелство, ѡт Глигорїе дасклу, и ѡт Гаврил(а) Бѣкѣ и ѡт ииҳ людї добриҳ и воинии прѣднїи, сиц(е) писавше и сведѣтелствующе въ тот запис, како прїиде прѣд ними[3] поп(ъ) Василїе, и Парка, и поп(ъ) Щефан, и Їл[illegible]ер Флешка, и [ѡт] Василїе Лѣцѣ и Чокърлїе, за иҳ добра волѣ, неким непонуждени, а не приселовани, и дали и подаровали иҳ права ѡти(и)иу ѡт село Ферещи, ѡт гїени долнии, что ест греблю став(а), еж(е) имѣиует сѣ Ръковиц(и) лог(о)ф(е)т(а), на горо и на ръпѳ, ѡт къ въсток(а), даж(е) до дорогѳ, ѡт тъдУ дорУгУ выш(е), даж(е) до една зъиоцѣ, ѡт тъдУ У долнии; тоа ѡни дали и подаровали болѣреиУ наш(у) выш(е) писан, Ръковиц(ъ) логофет.

И ѡт том, тиж(е) прїиде прѣд нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, великиже и малиже, Сорица, и Мърика, и Върбара, и Настасїа, дъщя Бълав(и), и Пътрашко, с(ы)иҳ Мърикъи, за иҳ добра волѣ, неким непонуждении, а не приселовани, и дали и подаровали част(и) иҳ что с(ѣ) им приҳодит, ѡт виноградї, ѡт <вино>[2]град(о), уикУ иҳ, Ионашко Чеҳан; тоа ѡни дали выш(е) писаниому Ръковиц(ъ) логофет.

www.dacoromanica.ro

И тиж(е) прїиде прѣд нами Некула, с(ы)нъ Енакїе wт тръг(а) Васлю, за его добра волѣ, неким непонѹжден а[н] не приселован, и продаа един холоп циган, имѣ Василїе[4], брат Урсѹл(а); тот циган продаа болѣренѹ г(о)сп(о)дств(а) ми, Ръковиц(ъ) Чехан лог(о)ф(е)т, радї кѣ ѹгърскиχ, п(и)н(ѣ)зи добриχ.

Ино, г(о)сп(о)дств(о) ми, шкож(е) ѵвидѣχом тиχ записи за свед҃телство, вѣровахом и wт нас дадохом емѹ, тѣм радї, тѣχ выш(е) писанниχ част(и) за wтн(и)нѹ и тѣχ виноградї и тот циган да ест емѹ и wт г(о)сп(о)дств(а) ми правои wтн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ и викѹпленїе и ѹрик и потверъжденїе емѹ, непорѹшено емѹ николиж(е), на вѣки.

ѵ Їйс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми септ(емврїе) а҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Ишнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi <înaintea tuturor>[1] boierilor <noştri moldoveni>[1], mari şi mici, <boierul nostru>[1] credincios, R<ăco>[1]viţă Cehan lo<gofăt>[1] al doilea, <şi a adus un zapis de>[1] mărturie < de la Mihăilă Colivă din Soleşti, şi de la>[1] Mihalcea din Şerbeşt(i), şi de la Ionaşco <Costiceanul, şi de la Va>[1]silie Burnăi şi <de la alţi>[1] oameni <buni>[1], aşa scriind şi mărturisind în acel zap<i>[1]s <că a venit înaintea>[1] lor Toderaşco din Soleşti, de bunăvoie, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi <a vândut dreapta sa ocină>[1] şi dedină, a treia parte din satul Moiceşti; pe aceea a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Răcoviţ(ă) <logofăt, pentru nouă ughi>[1], bani buni.

Şi întru aceea, de asemenea iarăşi a adus alt zapis de mărturie de la erei Vasil<ie din Fereşti, şi de la>[1] Gavril Bechea, şi de la Parca şi de la alţi oameni buni, aşa scriind şi mărturisind <în acel zapis>[1], că a venit înaintea lor Loghina şi fratele ei, Vasilie călugărul, fiii lui Bogza fost logofăt, de bunăv<oia>[1] lor, nesiliţi <de nimeni>[1], nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor, câtă se va alege, <din satul>[1] Vilneşti; pe aceea ei au vândut-o boierului domniei mele mai sus scris, Răcoviţ(ă) logofăt, pentru douăzeci de ughi.

Şi întru aceea, de asemenea a adus alt zapis de mărturie, de la Gligorie dascălul, şi de la Gavril Bechea şi de la alţi oameni buni şi oşteni de frunte, aşa scriind şi mărturisind în acel zapis, că a venit înaintea lor popa Vasilie, şi Parca, şi popa Ştefan, şi Toader Fleşca, şi [de la] Vasilie Leţea şi Ciocârlie, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au dat şi au dăruit dreapta lor ocină din satul Fereşti, din matca văii, care este iezătura heleşteului, ce se numeşte a lui Răcoviţă logofăt, la deal şi la râpă, spre răsărit, până la drum, de acolo drumul în sus, până la o zănoagă; de acolo la vale; pe aceea ei au dat-o şi au dăruit-o boierului nostru mai sus scris, Răcoviţ(ă) logofăt.

Şi întru aceea, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Soriţa, şi Mărica, şi Vărvara, şi Nastasia, fiicele lui Bălea, şi Pătraşco, fiul Măricăi, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au dat şi au dăruit părţile lor ce li se cuvin din vii, din viile unchiului lor, Ionaşco Cehan; pe aceasta ei au dat-o mai sus scrisului Răcoviţ(ă) logofăt.

Şi de asemenea a venit înaintea noastră Necula, fiul lui Enachie din târgul Vaslui, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut un rob ţigan, anume

www.dacoromanica.ro

Vasilie, fratele lui Ursul; pe acel ţigan l-a vândut boierului domniei mele, Răcoviţă Cehan logofăt, pentru 22 de ughi, bani buni.

Deci, domnia mea, dacă am văzut acele zapise de mărturie, am crezut şi de la noi i-am dat pentru aceea, acele părţi de ocină mai sus scrise şi acele vii şi acel ţigan, să-i fie şi de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric şi întărire lui, neclintit lui niciodată, în veci.

La Iaşi, anul 7148 <1639> septembrie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Ionaşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † На сило Вилиещи и на Ферещи и на Моичещи и на виноградї wн Новачи и едни цигани[5] <şi, adăugat cu altă cerneală>: на имѣ Василїе, брат Vрсv цигани[6] <iar una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Di Vilneşti şi de Moiceşti <şi de>[2] Fereşti. Sârbăsc. Să s(e) tălmăcească.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", I/109.

Orig., hârtie (42,5 x 28,5 cm), difolio, filigran, rupt şi pătat în partea de sus, cu părţi lipsă, restaurat, pecete mijlocie, timbrată între foile doc., greu lizibilă. Cu trei trad. din prima jumătate a secolului al XIX-lea (I/19, a şi b, şi II/5).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 66–67, nr. XCV (trad. edit., după text slav din *Ms. Surete*, XXXI, 269, cu extrase slave, în paranteze); *Col. „Dr. C.I. Istrati"*, p. 72, nr. 120 (rez.).

---

[1] Lipsă; completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI (v. EDIŢII).

[2] Omis.

[3] Primul и, corectat din а.

[4] Litera с, scrisă peste un а; de altfel, deasupra acestui nume se mai află suprascrise literele р şi ѳ.

[5] Pe satul Vilneşti şi pe Fereşti şi pe Moiceşti şi pe viile de la Novaci şi un ţigan.

[6] ... anume Vasilie, fratele lui Ursu ţigan.

230 1639 (7148) septembrie 11, Iaşi

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) придошѣ прѣд нами [и прѣд нами] и прѣд ѳсими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Козма и съ жителница своа, Симиил, джца Кр(ъ)стѣ Побиркѳ wт тръг(а) Василюскомv, по иχ доброи воли, неким непоиѳждении а ии приселовании, и продали своа правда wти(и)иа и викѳпленїе, что кѳпили дѣдове иχ, Никодръ и Щефан, wсобно за иишаа дѣди(и)иа, еж(е) wии имают wт село Мѳрцещ(и), что ѳ б(о)лост(ѳ) Василюскомѳ, на Красиа, wт ватрѳ село, и wт полѣ и wт вес приχод(а); тоа продали и(а)шемv вѣриомv болѣрии(ѳ), Каракаш житничѣри, радї пет(и) на десѣт(е) vгарскиχ. Инож(е), болѣрии и(а)шъ, Каракаш житничѣри, въстал сѣ и заплатил въсе испжлио тиχ виш(е) писаниχ

www.dacoromanica.ro

п(и)и(ѣ)sи, ѣї ѳгарскиχ, въ рѳки прѣд речениомv Козма и съ жителиници своеи, Симина.

Тѣм радї, и мы, ико ѳвидѣχом междо ними иχ доброволиое токмеж и испжлиои запладѣ, такождере и шт нас дадоχом и потверъдиχом виш(е) писаниомv Каракаш житиничѣри на тоа прѣд речениаа част(и) за шти(и)иѳ шт село Мѳрцещи, част(ь) за кѳпежно, без тоа част(и) за дѣди(и)иv, како да ест емv правда шти(и)иа и викѳплениїе и ѳрик и потверъждениїе, съ въсѣм доχодом, непорѳшенно николиж(е), на вѣки.

И ни да сѣ не ѳмишает.

Ѳ Їис, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми септ(емврїе) аї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)инъ велѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т m.p.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră [şi înaintea noastră] şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Cozma şi cu soţia sa, Simina, fiica lui Cârstea Pobircu din târgul Vaslui, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, ce au cumpărat bunicii lor, Nicoară şi Ştefan, deosebit de altă dedină, pe care ei o au din satul Murgeşti, care este în ţinutul Vaslui, pe Crasna, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul; pe aceea au vândut-o boierului nostru credincios, Caracaş jitnicer, pentru cincisprezece <galbeni>[1] ungureşti. Deci, boierul nostru, Caracaş jitnicer, s-a sculat şi a plătit totul deplin, acei bani mai sus scrişi 15 <galbeni>[1] ungureşti, în mâinile înainte zisului Cozma şi ale soţiei sale, Simina.

Pentru aceea, şi noi, dacă am văzut între ei tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului Caracaş jitnicer acea înainte zisă parte de ocină din satul Murgeşti, partea de cumpărătură, fără acea parte de moştenire, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1639> septembrie 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

DANIC Bucureşti. Episc. Roman, IV/15.

Orig., hârtie (34.5 x 24 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, căzută, dar imprimată pe partea din dreapta a doc.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/230 (xero.).

EDIŢII: Aricescu, *Indice*, II, p. 49. nr. 1787 (rez., după orig.); *Catalog*, II, p. 287, nr. 1386 (rez., după orig.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

† Ис Василіе воевода, Б(о)жиею м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) прiиде, пред нами и пред вѣсими нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Gligorie, şi Marco, şi Arsene, şi Tănasie, feciorii Dochiţei, nepoţii lui Gavril şi lui Ivanco, din satu din Vitolteşti, şi s-au pârât, de faţă, înnaintea domniei méle, cu Mihoci şi cu fraţii lui, pentru un sat cé să cheamă Vitolteşti, în gura Bujorului, pré Elan, cé este în ţânutul Fălciiului, dzicându Mihoci cu fraţii săi, înnaintea domniei méle, cum acel sat Vitolteştii îi este moşie şi nu este vândut, cé să leagă de acel sat Gligorie şi Negrea şi cu fraţii lor, făr(ă) lége şi făr(ă) isprav(ă). Şi au arătat Mihoci, înnaintea domniei méle, şi un uric de la Pătru[1] vod(ă) pre acel sat, pre Vitolteşti, iar Gligorie şi Negrea şi cu fraţii lor, cé mai sus scriem, au dzâs înnaintea domniei méle, că acel satu, Vitolteşti, li-i cumpărătură, ce-au cumpărat moşii lor, Ivanco şi Gavril, de la moşul lui Mihoci, de la Onea, şi de la soru-sa Cârstina, cum au arătat Gligorie şi <c>[2]u fraţii săi înnaintea domniei méle şi uric de cumpărătură[3] de la Ştefan vod(ă) pre acel sat, pre Vitolteşti.

Deci, domniia mea şi cu tot Sfatul domniei méle i-am giudecat, după obicéiul ţărâi, şi le-am socotit uricéle. Şi acel uric de la Pătru vod(ă), ce-au arătat Mihoci, s-au aflat minciunos. Şi aşea le-am aflat lége: să-ş(i) ţie Gligorie, cu fraţii săi, satul Vitolteştii, în gura Bujorului, pé Elan, într-îmbé părţile Elanului, cum lé spune uricul cel de cumpărătură de la Ştefan vod(ă), iar Mihoci şi cu fraţii săi, de câte au grăit, de toate au rămas şi tot au grăit în deşertu.

Iar Gligorie şi cu fraţii săi s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus herâie în vistiériul domniei <mele> doispredzéce zloţi.

Deci, de să vor ivi niscare dirése în vo vrémé, pre sat, pre Vitolteşti, ca să nu să creadză întru nemic.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle, încă am dat şi am întărit şi de la domniia mea lui Gligorie şi fraţilor lui, Marco, şi Négrii, şi lui Arsenie, şi lui Tănasie şi altor fraţi a lor pre acel sat, pre Vitolteşti, ca să lé hie şi de la domiia mea direaptă ocină şi moşie şi cumpărătură acel sat, cé mai sus scriem, satul Vitolteştii, în gura Bujorului, pré Elan, într-îmbe părţile Elanului, şi cu tot venitul cé va hi pré hotarul satului Vitolteştilor, şi feciorilor şi nepoţilor şi strănépoţilor şi cine să va alége dintru dânşii, şi întăritură şi uric, cu tot venitul, cum mai sus scriem, neclătit, în veci, nice să să mai pârască această pâr(ă), nice odănăoar(ă), în veci.

И ин да (сѧ) нѣ ѕмишает.

Ѻ҃ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639>, м(ѣ)с(ѧ)ца септ(емвріа), а҃і <11> д(ь)нї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Гавриl Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Їѡнашко Ѳндрїан <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. de la începutul secolului al XIX-lea>: Ispisoc di la Vasili voevoda, pe sat pe Vitolteşti, l(ea)t 7148 <1639>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXX/195.
Orig., hârtie (40 x 27 cm.), difolio, rupt la îndoituri, filigran, pecete mijlocie, în ceară roşie, stricată.
Ibidem, CCXXXIV/1211, nr. 4 (rez., cu data de lună octombrie).
Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/231 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, VII, p. 134–135, nr. CX (orig.).

[1] „Pă", scris deasupra rândului.
[2] Rupt.
[3] În textul chirilic: кѣмпърътѣржѫ.
[4] Omis.

232 1639 (7148) septembrie 12

<† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei>[1] . Facim înştiinţare precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boieril(o)r noştrii, mari şi mici, sluga noastră, Gavril diiacul, şi au arătat înnaintea noastră un zapis de mărturie de la Arsănie din Albeşti, şi de la Samson ot tam, şi de la ficiorul lui, Merăuţă ot tam, şi de la Gavril Moga ot tam, şi de la Gavril Ciurlan ot tam, şi Toader, sân Ciurlan, şi Crăciun ot tam, şi de la Ionaşcu ot tam, şi de la alt Ionaşcu, ginirile lui Necoară, şi de la Mihot[2], şi de la feciorul lui, Onofreiu, şi de la Pătraşco şi de la alţi oameni buni şi slujitori, aşa scriind întru acel zapis, pre cum au venit înnaintea lor Necoară, sân Ignat din Florinteşti, de a lui bunăvoie, de nime sâlit, nici asuprit, şi au dat şi au dăruit a sa driaptă ocină şi cumpărătură, giumătate, câtă să va alege din partea Petrinii, din satul Florinteştii, ce sînt în ţinutul Tutuvii, care el însuş(i) au cumpărat ace parte de ocină de la Pătrina, câtă să va alege partea lui, cu tot venitul, drept triizăci taleri de argint. Aceia au dat-o şi au dăruit-o slugii noastre de mai sus scrisă, lui Gavril diiac, pentru sufletul lui şi a părinţilor lui şi ca să fie lui vecinică pomană.

Deci noi, dacă am văzut acel adevărat zapis de la atâţa oameni buni de mai sus scrişi, am crezut şi de la noi încă am dat şi am întărit slugii noastre de mai sus scris(ă), Gavril diia<c>[1], pe ace de mai sus zisă giumătate de parte Petrinii, câtă să va alege din satul Florinteştii, cu tot venitul, ca să-i fie driaptă ocină şi danie şi dăruire şi uric şi întăritură, cu tot venitul neruşinat[3] niciodată, în veci.

Şi altul ca să nu să mai[4] amestece.

Let 7148 <1639> săpt(e)m(vrie), 12.

DJAN Iaşi, Documente, DXI/19.
Copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea.
Idem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1369, op. 1556, dos. 83, f. 217 r. (rez. din prima jumătate a secolului al XIX-lea); Anaforale, nr. 138, f. 74 r. (menţ., într-o anafora din 1853).

[1] Omis.
[2] Probabil greşit, pentru „Mihoci".

www.dacoromanica.ro

[3] Greşit, pentru „neruşuit".

[4] Adăugat deasupra rândului.

233 1639 (7148) septembrie 14, Iaşi

† Ии Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea domniei mél(e) slugii noastre, Danciului, spre acéia să fie tare şi putérnic cu cartea domniei méle a lua de a dzécea dintr-a lui direaptă ocină şi moşie, din sat din Popeşti şi din Scăuiani şi din Dăncéni şi dintr-alte moşii a lui, pre unde va avea, din pâine şi din fân şi din tot venitul ce să va afla sămănat pre partea lui.

И комѹ сѣ мнит крив, да имают стат(ь) лици прѣд вортѹ г(ос)п(о)дств(а) ми.

V Мс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1639> сеп(темврїе) а҃і <14>.

† Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.

† Великом[1] лwг(о)ф(е)т чч(и).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/37.

Orig., hârtie (22x19 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, neclară.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, mapa 3 (copie „posleduită" de Scorţescul secretar, la 1819 mai 8).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/233 (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc., XXV/233 (xero., după copie).

EDIŢII: Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 20–21, nr. XIX (copia de la Arh. Naţionale Chişinău).

[1] În loc de: великїи.

234 1639 (7148) septembrie 15

1 zapis, din v(e)let 7148 <1639> sept(emvrie) 15, întru car(e) scrie: Adică eu, Gavril, ficiorul lui Iacobu din Părtănoş(i), mărturisăscu, cu acist zapis al mieu, cum parte me de ocină, din satu din Părtănoş(i), dintr-un bătrân, giumătate; acestă parte[1] de ocină am vândutu preotului Andronic; şi mi-au dat o iapă cu mânzu, dript 9 ug(hi), şi o vacă cu viţăl şi pâni di 5 ug(hi).

Şi la tocmala noastră s-au tâmplat mulţi oamin(i) bun(i) i proci[2].

Bibl. Acad., Arhivă, 3141 (fost Ms. rom., nr. 5181), f. 137r–v.

Copie presc., din 1767.

EDIŢII: Antonovici, *Documente bârlădene*, III, p.223, nr. CCLXX (aceeaşi copie).

[1] „e", redat prin ѣ.

[2] „şi celelalte".

www.dacoromanica.ro

† Eu, Alecsandra, fata Nastei, strenepoata Mihuloi, nepoata lui Ignat, com am vândut o [o] moşie a mea, ce să va alege de pe [par] partea Nastei, din sat, din Şerbăneşti, de nime nevoită şi ne[ne]silâtă[1], ce de bunăvoia mea, o am vândutu Naşcului de Moşeteşti. Şi me-au datu pe ace ocină preţ doodzăci de lei şi me-au plătit deplin, ca să-i fie dumisal(e) moşie şi ocină netrecotă[2], în véci. Şi i-am vândutu din cânpu, şi din pădure şi din vaduri de moar(ă) şi din totu ce să va <a>lége partea nostră, ca să fie dumisal(e) moşie, şi ficiorilor şi nepoţilor nestrecată în véci; dinnaintea lui Pavăl Dzam(ă) din Moşeteş[teş]t(i), şi Toderiţă ot tam, şi a Savei, şi Gociul din Săucești, şi popa Zaharie ot tam, şi dinnaintea şoltuzului de Bacău, şi a târgoveţi mulţi, oamen(i) bătrâni, megiaş(i) din pregiur.

Deci, de acmu ca să nu mai aibă a mai întoarce nici dănăoară. în véci.

De iasta scriu şi mărturisescu.

Cum mai mare credinţă, ne-am pus peceţilé, да с(ѣ) вѣроⷦ<т>[3].

Л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃ми <7148/1639> мес(аца) сѣпт(емвріа) s҃ <16>[4].

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Zapis de Şărbăneşti, cumpărătura Naşcului <şi una ulterioară>: Acest zapis l-am cumpărat eu, de la un ginere a Naşcului, Stelian paharnic.

<Pe f. a doua, începutul aceluiaşi doc., tăiat ce aceeaşi cerneală>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIII/49.

Orig., hârtie (30 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, cinci peceţi inelare în fum şi şase amprente.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/235 (foto).

[1] Aşa în orig.

[2] Greşit, pentru „nestricată".

[3] Omis, prin haplologie.

[4] Scris de altă mână.

236 1639 (7148) septembrie 18, Iaşi

† Їѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) принодшѣ прѣд нами и прѣд вѣсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри великими и малими, слѹга нашь, Тодерел дїак ѡт Коцещи, по его доброи воли, неким непоиѹждеи, а ни приселовали, и продал своа правда ѡти(и)ма и даниіе, частї Бартик(а) Ѫга, елико сѣ изберет, ѡт село Коцещи, и ѡт Брънила, и ѡт Бахлѹяни, что ѵ в(о)лост(ѹ) Кѫрлигътѹрскомѹ, ѡт ватрѹ село и ѡт полѣ и ѡт вес приход(а), что тѣх частї за ѡти(и)миѹ ест емѹ даание ѡт Станка, сестра Пътрашко Баиѹл(а). И ѹказовал и истинии запис ѡт Станка, писащи въ тот запис како ѡна заплатила главѹ Бартикови Ѫга ѡт изгѹбленіе братѹ <его>[1] Петри Базга и Юсипови и дала радї него два воли, цѣиовании радї

www.dacoromanica.ro

десѣт(и) талер(и) битиҳ, а wн дал свои части за wтн(и)нѹ Станки, а Станка дала тѣҳ частї за wтн(и)нѵ виш(е) писанномѵ Тодерел. Тоа продал н(а)шемѹ вѣрномѹ болѣрин(ѹ), Шефан Моимъскѵл быв вел wржжник, и кнѣгини своеи[2], Єрини, радї десѣт(и) талер(и) битиҳ.

И, ѹ том, тиже приидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри дѫщери тиҳ двои братїиҳ, Петри Базги и Юсипови, <на>[1] имѣ Марика, дѫща Петрѣ Базга, и съ мѫж еи, Тодер Шкюпѹлец, и продали свои правии wтн(и)ни и дѣдн(и)ни, тиж(е) wт тиҳ виш(е) писаниҳ триҳ селове, виш(е) писанномѹ болѣринѹ н(а)шемѹ, радї десат(и) талер(и) битиҳ.

И, тиж(е), приидошѣ прѣд нами и прѣд н(а)шими болѣри Настасїѧ, дѫща Їwсип(а), съ мѫж еи, Петрѣ, и сестра еи, Кандакїѧ, тиж(е) дѫща Їwсип(а), съ мѫж еи, Тодер, и тиже продали свои частї за wтн(и)нѹ, пакиж(е) wт тиҳ три селове, више писанномѹ болѣринѹ н(а)шемѹ, радї десѣт(и) талер(и) битиҳ.

Иноҗ(е), сиҳ виш(е) писаниҳ частї за wтн(и)нѹ тым виш(е) писаним триҳ братїиҳ, имѣ им Петрѣ Базга, и Юсип, и Бартик Бѫга, изберет сѣ wт третаа част(и) село, нижнаа част, wт четврътаа част, половина, wт част(и) Банѵл(а) съ брѵа за млин ѹ Долинѹ Карѵл(а); тѣҳ продали виш(е) писанномѹ болѣринѵ н(а)шемѹ, Шефан Моимъскѵл вел wржжник, и кнѣгини си, Єрени, радї три десѣт(ъ) талер(и) битиҳ, през въсѣҳ части, wт иҳ правии ѹрик(а) за раздѣленїе, еже имал дѣд иҳ, Мелинтїе, wт Стараго Стефана воеводї.

Тѣм радї, и мы, ѡко ѹвидѣҳом междо ними иҳ доброволнои токмеж и испжлнои запластѹ, такождере и wт нас дадохом и потвръдиҳом прѣд реченномѹ болѣринѹ н(а)шемѹ, Шефан Моимъскѹл wржжник, и кнѣгини си, Єрини, на тѣҳ частї за wтн(и)нѵ wт Коцеши, и wт Брѣила, и wт Бахлѵяни, и съ брѹд за млин, како да ест им и wт нас правда wтн(и)на и викѹпленїе и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѵшенно николиже, на вѣки.

И ин да сѧ не ѹмишлет.

ѿ Їс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми сеп(темврїе) їѳ҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Toderel diac din Cogeşti, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi danie, părţile lui Vartic Vâga, cât se va alege, din satul Cogeşti, şi din Brăila, şi din Bahluiani, care sunt în ţinutul Cârligătura, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul, care aceste părţi de ocină îi sunt danie de la Stanca, sora lui Pătraşco Banul. Şi a arătat şi un zapis adevărat de la Stanca, scriind în acel zapis că ea a plătit capul lui Vartic Vâga de la pieire fratelui <lui>[1], Petrea Bazga, şi lui Iusip, şi a dat pentru el doi boi, preţuiţi la zece taleri bătuţi, iar el a dat părţile sale de ocină Stancăi, iar Stanca a dat acele părţi de ocină mai sus scrise lui Todirel. Aceasta a

www.dacoromanica.ro

vândut-o boierului nostru credincios, Ştefan Moimăscul fost mare armaş, şi cneaghinei sale[3], Erina, pentru zece taleri bătuţi.

Şi, întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri fiicele acestor doi fraţi, Petrea Bazga şi Iosip, anume Marica, fiica lui Petrea Bazga, şi cu soţul ei, Toader Şchiupuleţ, şi au vândut dreptele lor ocine şi dedine, tot din aceste , mai sus scrise trei sate, boierului nostru mai sus scris, pentru zece taleri bătuţi. Şi, de asemenea, au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nastasia, fiica lui Iosip, cu soţul ei, Petrea, şi cu sora ei, Candachia, de asemenea fiica lui Iosip, cu soţul ei, Toader, şi de asemenea au vândut părţile lor de ocină, tot din aceste trei sate, boierului nostru mai sus scris, pentru zece taleri bătuţi.

Deci, aceste mai sus scrise părţi de ocină ale acestor trei fraţi mai sus scrişi, anume Petrea Bazga şi Iusip şi Vartic Vâga, se aleg din a treia parte a satului, partea de jos, jumătate din a patra parte, din partea lui Banu, cu vad de moară în Valea Carului; pe acestea le-au vândut boierului nostru mai sus scris, Ştefan Moimăscul mare armaş, şi soţiei sale, Erina, pentru treizeci de taleri bătuţi, peste toate părţile, din dreptul lor uric de împărţeală pe care l-a avut bunicul lor, Melintie, de la Ştefan voievod cel Bătrân.

Pentru aceasta, şi noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie între ei şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru înainte zis, Ştefan Moimăscul armaş, şi cneaghinei sale, Erina, aceste părţi de ocină din Cogeşti şi din Brăila şi din Bahluiani şi cu vad de moară, ca să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1639> septembrie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din secolul al XVIII-lea>: † Deres domnescu pre Cogeştii Moimăscul(ui), volost Cârligătura; <şi una de la începutul secolului al XIX-lea>: 7148 <1639> sept(emvrie) 18. Ion Vasili v(oie)v(o)d.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/48.
Orig., hârtie (43 x 29 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/236 (foto.).

[1] Omis.

[2] н кнѣгнин своеи, scris pe loc ras.

237 1639 (7148) septembrie 18, <Iaşi>

Let 7148 (1639) sept(embrie) 18. Carte domnului Vasile v(oie)v(o)d, prin care să dă rămas pe Grigorii Hermeziul, din sat din Tăuteşti, la giudecata ce au avut cu răzăşii de Pribeşti, ce este de ţ(i)n(u)t(u)l Vasluiului, pentru o bucată de loc din acelaş(i) sat Pribeşti, şi zâce carte domnii sale „precum au venit de faţ(ă) înnainte domnii mele popa

www.dacoromanica.ro

Grigorii Susanul, şi Gavrilaş Susan aprod, şi Dumbravă Susanul, şi Isac Mihlocean şi cu alţi răzăş(i) ai lor, din sat din Pribeşti, şi s-au pârât de faţ(ă) cu Grigori Hermeziul, din sat din Tăuteşti, pentru o bucată de loc din Pribeşti, zicând Grigore Hermeziul că ace bucată de loc este din hotarul Popeştilor, iar popa Grigori cu ai săi aşa au zis că nu este ace bucată de loc de hotarul Popeştilor, ci este de hotarul Pribeştilor, iar Grigore Hermeziul le împresoară ace bucată de loc fără de legi şi fără ispravă.

Deci, domnia me, i-am întrebat şa-ş(i)[1] arate dresi, iar popa Grigori cu ai săi au dat samă că-i sint dresile la Furtuna comis(ul)[2] cel mari, iar Furtuna comis au giurat pe sufletul lui că aceli dresi li-au pierdut.

Deci, am ales pe Ionaşc(o) vătav de au mers cu carte domnii meli acolo, la Pribeşti, şi cu oameni buni şi bătrâni de prin pregiur, me<giia>[3]ş(i) şi au aflat, cu sufletele lor, cum ace bucată de loc esti de hotarul Pribeştilor, iar Grigori Hermeziu, n-are nici o triabă. Şi au ales ace bucată de loc de cătră Popeşti şi au pus sămni[4]: „stâlpi de piatră, în marginea luncii, iar alt stâlp de piatră au pus în marginea dumbravei, la drumul cel săpat; iar alt stâlp au pus la drumul cel bătrân, alt stâlp au pus în poiana cu persicii, alt stâlp au pus deasupra Giorgii în Drumul lui Crăciun, alt stâlp în poiana lui Andrieş, unde se sfârşeşte hotarul Pribeştilor de cătră hotarul Dobrovăţului, şi de acolo în gios în stâlpul Tomei şi până în Puţul Ciobanului şi până în curmătură"[4]. Iar Grigori Hermeziu de câte au arătat, înnainte domnii mele, de toate au rămas şi tot au grăit în deşărt[1].

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 1226 (Condica M-rii Râşca), f. 3 v.

Copie presc.

Ibidem, Ms. nr. 1220 (Condica M-rii Râşca), f. 48 v. (rez., numai cu veleatul); ibidem, f. 15 (rez.).

Bibl. Acad., Ms. rom., nr. 827, f. 5 şi 30 (rez.).

Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/237 (xero., după copia prescurtată).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 273–274 (rez. dezv.); XXII, p. 174 (rez., fără data de zi), p. 185 şi 197 (rez., numai cu veleatul); XXV, p. 121–122 (rez.); VI, p. 329 (menţ., după Condica K); Bianu – Nicolaiasa, *Catalog*, III, p. 306 (rez.); *Catalog*, II, p. 287, nr. 1387 (rez., după copia prescurtată).

[1] Aşa în orig.; în loc de: să-şi.

[2] Omis.

[3] Şters.

[4] Urmează, în paranteză, menţ. copistului: „i proci, i proci".

[5] Completat după Th. Codrescu, *Uricariul*, XX, p. 274.

238 1639 (7148) septembrie 18, Iaşi

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскиı. Ѿж(є) прїиде пред нами и пред вьсими нашими молдавскїми болери, великими и малими, sluga noastră[1], Nicolai din satu din Ghireni, cu un zapis de mărturie de la Turcul stolnicul den Cuzlău, şi de la Ghiorghie Cucoranul de Mihăleşti, şi de la Dumitraşco Badiul, şi de la Andronic Badiul, şi de la Gligoraş Borodac(i), şi de la Sturdzea Badiul, şi de la Isac Scorpan, şi de la Simion, feciorul lui Mătiiaşi, şi de la Mogâlde, şi de la Ştefan, cumnatul lui Nicolai, şi de la Gavril Bulăţăl, şi de la popa

www.dacoromanica.ro

Pătraşco din Ghireni, şi de la popa Gligorie din Miculinţi, şi de la Lupul Pererăceanul[2] şi de la mulţi oameni buni, scriindu şi mărturisindu într-acest zapis cum au venit înnaintea[3] lor Drăguţa, fata lui Ghiorghie, nepota[4] Gavrilcei[2], de[2] nime[2] nevoită, nice asuprită, ce[2] de bunăvoia ei, au vân<d>[5]ut a ei dreptă[4] ocină şi moşie din satu din Crasnoluca[4], ce[2] este pre Prut, în ţânut<u>[5]l Dorohoiului, din giu<măta>[5]ate de sat de Crasnoluca[4], giumătaate din <to>[5]t satul, a patra parte[2], partea d<i>[5]n [din] vatra satului şi <din>[5] ţarină, şi din fânaţi, şi cu hălăşt<eu>[6] pre Giurgiova, şi cu vad de moa<ră>[5] pre apa Prutului şi <c>[5]u tot venitul ce[2] să va alége pre[2] acea a patra parte[2] de sat; şi au vândut acea parte[2] slugii noastre, ce[2] mai sus scriem, lui Nicolai de Ghireni, direptu optudzăci şi cinci de galbeni[2], bani buni.

Deci, domniia mea şi cu tot Sfatul domniei méle, deacă am vădzut acel adevărat zapis de mărturie şi de bunăvoe tocmală şi plată deplin(ă), domniia mea încă am dat şi am întărit şi de la domniia mea slugii noastre, lui Nicolai de Ghireni, pre acea a patra parte[3] de[3] sat din Crasnoluca[5], partea den sus, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţi, şi cu hăleşteu[3] pre[3] Giurgiova, şi cu vad de moară pre[2] apa Prutului şi cu tot venitul ce[3] să va alége pre[3] acea a patra parte[3] de sat, ca să-i fie şi de la domniia mea direaptă[5] ocină şi cumpărătură acea a patra parte[3] de[3] sat, şi feciorilor, şi nepoţilor, şi strenepoţilor[3] şi cine să va alége dintru dânsul, şi întăritură, şi uric, cu tot venitul, cum mai sus scrie, neclătit[2], în veci.

И ин да с(ѣ) нѣ ѕмишает.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639>, м(ѣ)с(ѧ)ца септемвр(їа), и҃ <18> а(ъ)нї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гавриl Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Їѡнашко Ѧндрїан <писал>.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, op. 1, nr. 212.

Orig., hârtie (28, 5 x 41,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete timbrată, parţial sfărâmată, cu legenda: <†> Їѡ Василиє воєво<д>, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)с<тїю>, г<оспод>рь Зе<мли Мо>лдавско<и>.

Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/238 (xero.).

EDIŢII: *Moldova*, vol. III, p. 386–388, nr. 187 (orig. cu caractere chirilice şi trad. rusă).

---

[1] Aici şi, deseori, în continuare, în loc de ierul mare, diacul foloseşte ierul mic ь.

[2] Primul e, redat prin ѣ.

[3] „ea", redat prin ѧ.

[4] Aşa în orig.

[5] Rupt.

[6] Vezi mai jos: „hăleşteu", nu „hăleştee", cum s-a întregit în *Moldova*, III (v. EDIŢII).

239 1639 (7148) septembrie 19, Iaşi

† Їѡ Василиє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la oamen(i) bun(i) şi bătrâni, megiiaş(i) den sus şi

www.dacoromanica.ro

den gios, de pren pregiurul Costeştilor şi a Pietrişului. Dămu-vă ştire că s-au pârât de faţ(ă), înaintea domnii méle, boiarenul domnii méle, Grama jitnicerul cel mare, cu giupâineasa Grozava păhărniceasa pentru o bucată de hotar de la Costeşt(i), dzicându giupâineasa Grozava că iaste de hotarul Costeştilor şi au fost stâlpit şi hotărât în dzilele lui Petru vodă şi a lui Aron vodă, de Nicoar(ă) logofătul. Şi au arătat şi dirés(e). Iar Grama jitnicériul au dzâs că iaste acel loc de hotarul lui, de Pietriş.

Deci, domniia mea am trimis pre boiarenul nostru, Nénul vornicul, să socotească a<ce>[1]l <loc>[1]u.

Pentra acéia, daca veţ(i) vedea <car>[1]tea domnii méle, iară voi să vă strângeţ(i) <s>[1]ă socotiţi, doară să vor afla oame<ni bun>[1]i de pre atunce.

De va hi hotărâtă şi stâlpită acea bucată de loc, cum au dzâs Grozava, să hie a ei. Iară de nu va mai hi fost hotărât nime, nici stâlpit, şi, cum veţi şti voi cu sufletele voastre, să ne daţ(i) ştire cu o scrisoare.

Într-alt chip să nu faceţ(i).

Пис ѵ їїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639> септ(емврїе) к҃і <19>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃.

† Бор(ъ)лѣнѵл <писал>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Carte de pâr(ă) cu Strătoaie, pentru Pitrişu.

Bibl. Naţională - Bucureşti, Col. doc. mold., XX/51.
Orig., hârtie (30,5x19 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, neclară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/239 (foto.).

[1] Rupt.

240 1639 (7148) septembrie 21, <Iaşi>

† Їѡ Василїе воевода, в(о)ж(їю) мил(о)ст(їю), г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Dat-am carte domnii méle rugătorului domnii méle, egumenului şi a tot săborul de la sfânta mănăstire, de la Galata de Sus, şi pă cine va trimite să fie tare şi putérnic cu carte domnii méle a lua pâine de a zéce din sat din Copăceni, de pre Suhului, de pre a patra parte de sat, care parte au cumpărat-o răposatul post(elnic) Ianache.

Iar cui va părea cu strâmbul să vie de faţ(ă) înnainte domnii méle.

Într-alt chip să nu fie.

7148 <1639> sept(embrie) 21.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 207 v.
Copie din prima jumătate a secolului al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/240 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 288, nr. 1388 (rez.).

www.dacoromanica.ro

241 <Cca 1639 (7148) septembrie 22>

Pietra, fata lui Ghiociu, şi cu fata sa, Nastasia, şi cu feciorul său, cu Apostul, scriu şi mărturisesc cu zapisul lor cum de nime siliţi, nici asupriţi, ci de a lor bunăvoie au vândut o ocină la satul Olişăştii, un pământ în frunte cu tot venitul, cât va ţine acel hotar, şi dintr-apă, şi din silişte satului, şi din câmpu, şi din pădure, o au vândut Dabijăi pârcălabului şi giupânesei lui, Pascălinei, drept 20 galbeni.

După Antonovici, *Doc. bârlădene*, vol. III, p. 279, nr. CCCXLVI.
Rez. dezv., datat: probabil 1639.

Datat în funcţie de doc. din 1639 (7148) septembrie 22, v. nr. 243.

242 <Cca 1639 (7148) septembrie 22>

† Adecă eu, Murgină de Oleşăşt(i), însumi pre mene mărturisescu, cu cestu zapis al mieu, cum eu, de a mea bunăvoie, de nimene nevoit şi înpresurat, am vândut o vie, a mea moşie, direaptă cumpărătură; şi viia de mâna mea făcută, în sat în Oleşăşt(i). Ce, acea cumpărătură au fost vândută de soacră-mea, Neacşea, lui Giurcei, lui Porumbriu[2] de Piroteşti. Acea vie, pre acéia, cumpărătură, o am vândut dumisale, Dabijăi pârcălabului, şi giupânései dumisale, Păscăline<i>[3], dereptu cinsprădzăc(e) galbeni, bani gata, însă fără de moşiie[4], că moşiia ce o am vândut deosăbi.

În tocmală-ne ne-au fostu Petrea[5] căpitanul, şi Gligoraşcu Bejan, şi Ştefan Bejan, şi Arhip ce au fostu cămăraş, şi Bârlădean ce-au fostu comis şi mulţi oameni buni, megieş(i).

Pentru credinţa, noi ne-am pus peceţile şi iscăliturile, să-i fie de credinţă.

† Аз, Гнигорашко, искал m.p.

† Аз, Щефан m.p.

† Eu, Arhip, însumi cu mâna mea, am scris.

† Аз, Бърлъдѣнъ <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Oleşăştilor; <şi trei îns. greceşti>.

DANIC Bucureşti, M-rea Bârnova, X/9.
Orig., hârtie (20,5 x 17 cm), o pecete inelară, aplicată în cerneală.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/242 (xero.).
EDIŢII: *Catalog*, II, p. 342, nr. 1705 (rez., datat: <1643 - 1647>).

Datat în funcţie de doc. următor.

---

[1] „N", scris peste un „m".
[2] Primul „u", scris peste altă literă.
[3] Omis.
[4] „ie", redat prin ѧ.
[5] „ea", redat prin ѧ.

www.dacoromanica.ro

243 1639 (7148) septembrie 22

Zapis din let 7148 <1639> săpt(emvrie) 22, a Murginii şi fimie sa, Muşa din Olişăşti, ce scriu şi mărturisăsc însuş(i) pré[1] sâni, cu acist zapis, cum noi, di a noastră voia, de nim(e) îndimnaţ(i), nici asupriţ(i), au vândut o part(e) di ocin(ă), anum(e) un răzor, în sat în Olişăşti, cu tot vinitul, cu partea din vadul morii şi în vatra satului şi la câmpu, în ţarin(ă), cât ţâni hotarul satului. Acil răzor, ci mai sus scrie, mi-au fost şi miie şi fimiii mile, Muşii, cumpărătur(ă) de la Bălan din Olişăşti. Şi l-am vândut dumisale, Dabijăi pârcălabului.

Şi am mai vândut aşijdirea o giumătate de răzor însă, dintr-aci giumătate de răzor, doaî părţi i-am vândut, iar a trie parte[1] dintr-aci giumătate nu i-am vândut şi faci vândut de noi dumisali un răzor diplinu şi doaî părţi, din ci giumătate di răzor, dript 40 zloţ(i), ban(i) gata.

Bibl. Acad., Arhivă 3141 (Ms. 5181), f. 3v.–4r.
Copie presc., din 1767.

EDIŢII: Antonovici, *Doc. bârlădene*, III, p. 279, nr. CCCXLV (aceeaşi copie).

[1] „e", redat prin ѣ.

244 1639 (7147) septembrie 25, Iaşi

† Adic(ă) eu, Arsenie vor(nic), scriu şi mărturisescu cu această sc<r>[1]isoare a nostră, cum m-au trimis măriia sa, domnul nostru, Їѡ Васнлиѥ воєводѧ, Б(о)жїю м(и)л(о)стиѥ[2], domnu Ţărâi Moldovei, pentru pâra ce-au avut răzeşii din satul Ivănceştii, în ţinutul Putnii, în Gârla din jos.

Deci, noi am strânsu pre toţ(i) răzeşii acelui sat şi am ales toate părţile, după neamurile lor şi după fraţii lor, părţi acelor bătrâni. Şi s-au ales un vad de moară cu pământuri şasă, în capul satului de jos, care este driaptă cumpărătură a măn(ă)stirii Pângăraţului, de la Dronţa şi de la fraţii ei; şi s-au stâlpit acel vad cu şas(e) pământuri, de cătră alte pământuri, şi am pus pietri din capul hotarului până în capul hotaru<lu>[1]i, după slujire pământirol. Şi iarăş(i) un pământu alături cu acele şas(e) pământuri, care este danie a sf(i)ntei măn(ă)stiri Pângăraţul, şi cu patru pogone de vie în satul Ivănceştii, care este danie de la Dronţa şi de la fiiul ei, Ion.

Aşijdere, am ales un vad de moră cu şasă pământuri, tot la acel sat, Ivănceştii, în mijlocul satului, care este driaptă cumpărătură a măn(ă)stirii Pângăraţului, de la Dumitru şi de la Toder, sin Neacşii, şi de la alţi fraţ(i) ai lor. Acest vad cu şas(e) pământuri i-am stâlpit cu pietri de cătră alte pământuri, din capul hotaru<lu>[1]i până în capul hotarului.

Şi am ales partea măn(ă)stirii din părţile vânzătorilor mai sus numiţ(i).

Şi am dat această mărturie hotarnică la mâna călugărilor ot Pângăraţ(i) ca s(ă) stăpânească şi să-ş(i) facă dresuri g(os)p(o)d.

ѯзр҃ми <7148/1639> сеп(тємвріе) к҃е <25>.

Arsenie vor(nic).

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/58.
Orig., hârtie (33 x 22,5 cm), pecete inelară octogonală în fum.
Ibidem, III/54 a (copie din secolul al XVIII-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/244 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 288, nr. 1389 (rez. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Greşit pentru: м(и)л(о)стїю.

245 1639 (7148) septembrie 30, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea domniei méle rugătoruilui nostru egumenului şi a tot săborul de la svânta mănăstire de la Beserecani, ca să fie tari şi putérnici, cu cartea domiei <méle>[1] a-şi(i) ţinea satul Vânătorii, cum au ţinut şi până acmu. Nice Boldescul să n-aibă nici o treabă[2] la acel sat până nu-şi(i) vor întreba de faţă, înnaintea domniei méle.

Тое пишем г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми; инак не бъдет.

Ѯ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639> сеп(темврїе) а҃ <30>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣла.

† Їнаки <писал>.

<Pe verso, o ins. din sec XVIII>: Vânători; <una de la începutul secolului al XIX-lea>: sep(temvrie) 30; <şi una modernă>: 7148 (1639) sept(emvrie) 30, pentru satul Vânători a m-rei Bisericani.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, I/22.
Orig., hârtie (30,5 x 19.5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda: † Ию Василїе воевода, Б(о)ж(їею) м(и)л(о)ст(їю), г(о)сподарь Земле Молдавскоі.
Idem, Ms. nr. 548 (Condica mănăstirii Bisericani), f. 29 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/245 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 288, nr. 1390.

---

[1] Omis.

[2] În textul chirilic: трѣбж.

246 1639 (7148) octombrie 1, Iaşi

Ioan[1] Wasily Woyevod befreyet einen Mitropoliten Müller Pawel von allen Landesgibigkeiten.

D<e>d<a>tto Iassy 7148 <1639> den 1[en] O<kto>bris.

www.dacoromanica.ro

Ioan[1] Vasilie voievod scuteşte un morar, Pavel, al Mitropoliei, de toate dările ţării. Dat în Iaşi, 7148 <1639> la 1 octombrie.

DJAN Suceava, Documente, XIII/5, Fascicula litera B, f. 13, nr. 106.

Copie germ., de la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi înc. sec. XIX, după rez. germ. din „Inventarul documentelor Mitropoliei Sucevei aflate în arhiva prinţului Radziwill", întocmit la 3 ianuarie 1883, în Zólkiew, de casierul oraşului Lemberg, Johann Anastasius Manovarda.

EDIŢII: Popovici, *Index*, IV, p. 34, nr. 106 (rez. germ. şi trad.); *Tezaur sucevean*, p. 148, nr. 384 (rez.).

[1] Lectura şi trad. greşită de Manovarda a lui: Ии din orig.

247 1639 (7148) octombrie 1

Suret

Сѣ ѡѣѡ ми Заχариа din Vivoréni, ginerile Teclii, scriu şi mărturisăsc cu acest zapis al nostru cum am vândut partea de ocină şi moşii dreaptă ce să va alegi din sat din Drăgăneşti, de ţinut(u)l Romanului, din câmpu şi din vatra satului, cu săpăturile şi cu loc de prisacă şi vad de moară în Sâret, de bunăvoia noastră, de nimi nevoit, nici împresurat d(u)m(i)sali Fortunii comisul cel mari, dreptu triizăci de zloţi bătuţi, ca să fie d(u)m(isa)li ocină şi moşie şi giupânesâi d(u)m(isa)li şi cuconilor d(u)m(isa)li şi toată ruda lor. Altu nimerile ca să nu aibă a să amesteca. Şi să aibă a-ş(i) faci şi dresî domneşti pre acesta.

Aşijdire, noi, Vasâli Roşca vor(ni)c de [de] gloat(ă) şi Néniul vor(nic), şi Costandin vornecul, şi Trandafir vor(ni)c şi alţi boieri văzut-am aciastă tocmală de bunăvoie şi plată deplin(ă). Noi pentru credinţa, pusu-ni-am peceţile şi iscăliturile întru acestu zapis, ca să s(e) ştii.

7148 <1639> oc(tom)vr(ie) 1.

Vasâli Roşca vor(ni)c.

Néniul vor(ni)c.

Trandafir vor(ni)c.

Înnaintea noastră s-au posleduit şi, fiind întocma suretului acestă cu cia adivărată scrisoare, s-au încredinţat cu al(e) noastre iscăliturі.

1800 iuli 17.

Toderaşco Balş vel log(o)f(ă)t <m.p.>.

Razul vel vornic <m.p.>.

De mini s-au posleduit şi fiind asemine am iscălit.

Dobrenchi <m.p.>.

1800 iuli 16.

DANIC Bucureşti, M-rea Bistriţa, XI/3.

Copie.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/247 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 288, nr. 1391 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) г(оспо)дств(о) ми дадохом и потвръдихом нашемw вѣрномw и почитенномw болѣрин(w), п(а)нw Гаврилаш Мътїшь, великомw логоф(е)т(w), его правои wтнинѣ и дѣднинѣ, wт исписок за раздѣленїе, что имала мошѣ его, Инна, съ брат еи, Єремїа Барбовскїи, дѣти[м] Софронїи, wт Инкѣла воевода, половина селищ(е), что с(а) зовет Колобанцїи, на Милѣтин(ѣ), съ мѣсто за млини на потощѣ Милѣтинѣ, что ест ниже село Пичорогани, гдеж(е) избрал(и) и хотарил(и) имw наш(и) слwги, Костантин дворник глотнїи и Истратїе бив логоф(е)т и Борълѣнwл wрикар, понеж(е) достало с(а) въ част(и) болѣринѣ нашемw вѣрномw и почитенномѣ виш(е) писанномѣ, п(а)нѣ Гаврилаш Мътїшь вел логоф(е)т, тод пол<овина>[1] село wт Колобаенци, когда раздѣлил дѣдов его своих wтн(и)ни съ братїими своим(и).

И wт том, тиж(е), дăем и потвръждăем више реченномѣ болѣринѣ нашемw, п(а)нѣ Гаврилаш Мътїшь логофет, едни части за wтнинѣ wт село Къбичан(и), что ест(ь) в волост(ь) Дорохоискомw, петаа част(ь) wт того село, что ест(ь) правои кѣпежнно Миронови Бърновскїи воевода wт Настѣ, жина Берчюл(а); и дрѣга<а>[1] петаа часть wт тог(о) село, что кѣпил wт Дока, сестра Настѣ; и дрѣгаа петаа часть, wт Фръсина, жена Глигорїе, и wт Дръган(а), тиж(е) [и] дал и м(и)ловал тих части за wтнинѣ п(а)нw Гаврилаш Мътїшь логоф(е)т.

Тѣм радї, тих више писанних пол<овина>[1] селище wт Колобаенци, ниж(е) Пичорогани, и тих части за wтн(и)нw wт село Къбичани, како да сѣт емѣ правїи wтнини и дѣднини и потвръжденїе и wрик, съ въсем доходом.

И ин никто да с(а) не wмишает.

Пис в Мсох, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃ми wк(томврїе) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)(и)нъ ве[л]лѣл.

† Борълѣнwл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, domnia mea am dat şi am întărit boierului nostru credincios şi cinstit, panului Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, dreapta lui ocină şi dedină, din ispisoc de împărţeală pe care l-a avut bunica lui, Anna, cu fratele ei, Eremia Barbovschi, copiii Sofroniei, de la Iancul voievod, jumătate de selişte, care se numeşte Colobanţii, pe Miletin, cu loc de moară pe pârâul Miletin, care este mai jos de satul Piciorogani, unde i-au ales şi i-au hotărât slugile noastre, Costantin vornic de gloată şi Istratie fost logofăt şi Borâleanul uricar, pentru că a căzut în partea boierului nostru credincios şi cinstit mai sus scris, pan Gavril Mătiiaş mare logofăt, această jumătate din satul Colobaenţi, când şi-au împărţit bunicii lor ocinile cu fraţii lor.

Şi întru aceea, de asemenea, dăm şi întărim boierului nostru mai sus scris, pan Gavrilaş Mătiiaş logofăt, nişte părţi de ocină din satul Căbiceani, care este în ţinutul Dorohoi, a cincea parte din acel sat, care este dreaptă cumpărătură lui Miron

www.dacoromanica.ro

Bărnovschii voievod de la Nastea, soţia lui Berciul; şi altă a cincea parte din acel sat, pe care a cumpărat-o de la Doca, sora Nastei; şi altă a cincea parte, de la Frăsina, soţia lui Gligorie, şi de la Drăgan, de asemenea am dat şi am miluit aceste părţi de ocină panului Gavrilaş Mătiiaş logofăt.

Deci, aceste mai sus scrise jumătate din seliştea Colobaenţi, mai jos de Piciorogani, şi aceste părţi de ocină din satul Căbiceani, să-i fie drepte ocine şi dedine şi întărire şi uric, cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7148 <1639> oc(tomvrie) 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Borâleanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua o îns. cont.>: Colobanţi, <una din secolul al XVIII-lea>: Pol sat de Colobanţi au fost a lui Gavrilaş log(o)fătul, di pi moaşé-sa, iar gium(ă)tate au cumpărat, precum arată zapisul, <şi patru din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Colobanţii, în ţinutul Hârlăului. S-au scris în condică, <apoi>: Colobanţii. 7148 <1639> octov(rie) 5 <şi>: No. 3 7148 <1639> oct(o)vr(ie) 5 <şi>: No. 3. 7148 <1639> octomvri 5.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXIII/25.

Orig., hârtie (43 x 28 cm), difolio, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda parţial lizibilă.

Ibidem, CCCXXIII/47 (trad. din 1785 noiembrie 20, de Gheorghie Evloghi dascăl); CCCXXXIX, f. 622–623, nr. 5 (copie, de Theodor Gasparovici diac de divan, după trad. din 1785 noiembrie 20, în Condica Mitropoliei Moldovei); ibidem, Arhiva Mihai Costăchescu, caiet nr. 16 p. 2 835–2 836 (copie după copia de pe trad. din Condica Mitropoliei Moldovei); ibidem, CCCXXIV/16, f. 18 v., nr. 3 (rez. din 1843, în „Generalnicul opis ..."); ibidem, CDLVI/8, f. 6 v., nr. 139 (rez. într-un opis din 1841); CCCXIX/63, f. 2 v., (rez. într-o mărturie hotarnică din 1785 iunie 12); CCCXXXIX, f. 645 (rez. în copia mărturiei hotarnice din 1785 iunie 12).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/248 (xero., după orig.).

[1] Omis.

249 1639 (7148) octombrie 8, Iaşi

† Eu, Ionaşco Ghizdăvăţ, şi Ionaşco a Savei şi Condre de sat de Luceni, înşine pre noi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră, cum am vândut, de nime nevoiţi şi neasupriţi, de bunăvoie noastră, o parte de ocină, din părţile noastre din sat [di sat] din Luceni, pe<n>[1]tru o parte de ocină ce-au fost vândută din sat din Petreşti pitarului Ianachie, de nepoţii noştri, ficiorii Ilenei.

Deci, văzdându noi că au vândut nepoţii noştri acea parte de ocină din sat din Petreşti, fără ştire nostră, noi am vândut din părţile nostre, din sat din Luceni, o parte de ocină, ca să fie împotriva ceii părţi din sat din Petreşti, cea au fost vândută de nepoţii noştri, dumisale Ursului Ţocârlan[2], dereptu optu zloţi, bani buni, şi dereptu doao vaci cu viţei şi un bou bun, ca să fie dumisali Ursusui[3] Ciocârlan direaptă ocină şi moşie, lui şi ficiorilor săi. Şi ca să aibă a-şi face dumelui şi direse domneşti pre iastă scrisoare a nostră.

www.dacoromanica.ro

Şi la iastă tocmală au fostu Erimiia din Slobodzie, şi Pavăl pârcălabul de Chişerei, şi Vasilie Beghiul din sat din Străoani, şi dinainte Niculei vătavul hatmanului, şi Vasilie pârcălabul, şi Ştefan Cârcos de târgu de Iaşi, şi Chirila, ficiorul Gârnei, şi Moiseiu, ficioru lui Frăţiman, şi Gavril, ficiorul popei lui Macsân din sat din Bogzeşti, de la Orheiu, şi dinainte a mulţi oameni buni şi bătrâni.

Pre mai mare credinţă, am iscălit şi ne-m pus şi peceţile, ⱁⱁ ⷭ(ⷨ) ⷭⱁⱁⷮ.

Ѵ Ⱉlc, ⱁ(ѣ)т(о) ⷯзр҃ми <7148/1639> ⱳк(томврїⷮ), ⱘ <8> ⱁ(ь)нъ.

Ionaşco Ghizdavăţ <a.d.>.

Ionaşco Savăi <a.d.>.

Condrea <a.d.>.

ⱘз, Ⱉⱁнⱁкїⷮ[4].

ⱘз, Дⷢмитрашко Шⱁнⱁнр, искⱁх, m-am prilejit ѵ сни токмⱁлⷢ <m.p.; sig.>.

† Eu, Dumitraşco, am scris, de Orhe<i>[1] <m.p.>.

ⱘз, <Дъ>мнцн[4], искⱁл <m.p.>.

Ştefan Cărcoas <m.p.; sig.>.

ⱘз, Ⱪwстⱁнтнн, искⱁл, m-am prilejit ѵ снє токмⱁлѵ <m.p.>.

ⱘз, Ⱉwнсєн[4] ...[5] m-am prilejit la cestă tocmal(ă) <m.p.>.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: 7148 <1639> oct(omvrie) 8 <şi două din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Luceni <şi> 7148 <1639> oct(omv)r(ie) 8.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, LXI/6.

Orig., hârtie (32 x 19,7 cm), rupt la îndoituri, lipit pe verso, cu fragmente dintr-un doc. din secolul al XVIII-lea, două peceţi inelare în tuş şi trei amprente. Cu o copie modernă fără iscălitură.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc. XXV/249 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 184–185, nr. 140 (orig.).

[1] Omis.

[2] Greşit, pentru „Ciocârlan".

[3] Greşit, pentru „Ursului".

[4] Lectură nesigură.

[5] Neclar.

250 1639 (7148) octombrie 11, Iaşi

Noi[1] Vasilie voievoda, cu mila lui Dumnezeu, domnu Ţării Moldavii. Adică au pârât de faţă, înnainte domniei mele, sluga domniei mele, Pană ce-au fost vornic, pre Frangule stolnicul, pentru o prisacă ce ş-au făcut Pană vornicul în hotarul târgului Sucevii, în ţarina Arenilor, iar Frangule stolnicul i-au tăiet gardul prisăcii şi au răsâpit o casă şi au zis că au fost acolo o odaie a socru-său.

Deci, domniia mea li-am făcut carte domniei mele la sluga noastră, la Dumitraşco Coadă, portariul de Suceavă, să socotiască cu oameni buni, orăşeni. Deci,

www.dacoromanica.ro

au aflat cum n-au fost odaie socrului lui Frangule acolo, ce-au făcut Pană vornicul ace prisacă, pre un loc întregu, din ţălină.

Şi iară au venit de s-au pârât de iznoavă, înnaintea domniei mele, şi au rămas Pană vornicul pre Frangule stolnicul, să-i direagă prisaca şi casa ce-i va fi stricat şi să-ş(i) ţie vornicul Pană prisacă[2] şi cu toate pământurile ce vor fi pre lângă prisacă, iar stolnicul Frangule să n-aibă nici o triabă, întru <acea prisacă>[3], căci am lăsat domniia mea să fie tot un hotar, a târgului cu a Arenilor, cine unde-ş(i) va apuca loc înnainté, <a>[3] aceluia să fie.

Aceasta scriem domniia mea şi întru altu chip să nu fie.

Оу Їѕ, в(ъ) лет(о) 7148 <1639> wктомв(рїе) 11.

Sângur domnul au poroncit.

Їѡаки <писал>[4].

S-au posleduit Costandin Leondari sulger <m.p.>.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXXIX, f. 785, nr. 3.
Copie din 1818, de Theodor Gasparovici diac de divan, în Condica Mitropoliei Moldovei.
Ibidem, CDLVI/6, f. 1v., nr. 25 (menţ., într-un opis din 1841).

[1] Greşit, pentru „Io".
[2] Aşa în copie.
[3] Omis.
[4] Urmează într-un cerc, menţ.: L(ocul) p(eceţii) g(os)pod.

251 1639 (7148) octombrie 12, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми мѡлдавски[х]ми болѣри, великими и малими, наше болѣрин, Малкоч бив питар, и тегал сѣ за лицем прѣд нами съ м(о)лебници наше, калѳгери wт монастир(а) Бесерикани, радї една бѳкатѳ за хотар, рекъщ(е) Малкочи питар аж(е) ест тоа бѳкатѳ за хотар за село его, Кълиманим. Ѩ калѳгери wт Бесерекани, wни казали како ест за хотар село им, <на>[1] имѣ Троицем.

Ино, г(оспо)дктв(о) ми и съ наш Съвѣтом, съматрѣхом им съдом и послахом на болѣрин наш, Гєѡргїе Ѩрапѳл бив ключар, и съматрил тамѵ съ людї добриχ и стариχ и wбрѣтал тот мѣсто како ест за хотар Кълиманим.

Ѩ калѳгери не держали соби съ правдою, нъ послахом и фторїи раз на болѣрин наш више писан, Гєѡргїе Ѩрапѳл бив ключар, съ слѳга г(оспо)дств(а) ми, Ѳрсѳ Некицѣлм, и пакиχ(е) спрѣтали людї добриχ и стариχ, wт wкр(ъ)стъ межїш(и), и wбрѣтали тиж(е) на тое слѣдѵ шкож(е) прѣжде како ест за хотар Кълиманим тот мѣсто, за что Ѵрвал потоцѣ Краковеи тот мѣсто и wставил wт къ Троице, и како хотарил емѳ постави столпи каменниχ.

www.dacoromanica.ro

Иноѫ(ɛ) нашь болѣрии, Малкоч бив питар, ѳправил сѣ и поставил собѣ ферѣю к҃д златї у вистѣр(ѳ) г(оспо)астѣ(а) ми.

Тѣм радї, шт нинѣ на прѣд да не имают ман тегатї а не добивати калѳгери шт Бесерекан(и) на Малкоч, питар радї сїм тѣж(ɛ), николиж(ɛ) на вѣки.

И ни никто да с(ѫ) не ѳмишлет.

Пис ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми шкт(омврїɛ) ві҃.

† Г(о)кп(о)д(и)нъ сам казал.

Гаврил Мътиш вел логоф(ɛ)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Malcoci fost pitar, şi s-a pârât de faţă înaintea noastră cu rugătorii noştri, călugării de la mănăstirea Bisericani, pentru o bucată de hotar, zicând Malcoci pitar că acea bucată de hotar ţine de satul său, Călimani. Iar călugării de la Bisericani, ei au spus că este de hotarul satului lor, anume Troiţa.

Deci, domnia mea şi cu Sfatul nostru i-am cercetat cu judecată şi am trimis pe boierul nostru, Gheorghie Arapul fost clucer, şi a cercetat acolo cu oameni buni şi bătrâni şi a aflat acel loc că este de hotarul Călimanilor.

Iar călugării nu s-au ţinut cu dreptate şi am trimis şi a doua oară pe boierul nostru mai sus scris, Gheorghie Arapul fost clucer, şi cu sluga domniei mele, Ursu Nechiţelea, şi iarăşi au adunat oameni buni şi bătrâni, megieşi dimpregiur, şi au aflat de asemenea la fel ca şi mai înainte că este de hotarul Călimanilor acest loc, pentru că a rupt părăul Cracău acel loc şi a rămas către Troiţa. Şi cum i-a hotărât, a pus stâlpi de piatră.

Deci, boierul nostru, Malcoci fost pitar, s-a îndreptat şi şi-a pus ferâie 24 de zloţi în vistieria domniei mele.

Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă a mai pârâ, nici a dobândi călugării de la Bisericani pe Malcoci pitar de această pârâ niciodată, în veci.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7148 <7139> octombrie 12.

† Domnul însuşi a spus.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Bor(ă)leanul <a scris>.

<Pe verso, o ins. grecească cont.>.

DJAN Iaşi, Documente, D/38.

Orig., hârtie (30,5 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

Ibidem, D/39 (trad. din 1806 iulie 26, de Ioan Stamate pitar); D/40 (copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea, după trad.); DCCXCI/423, f. 371 v.–372 r. (copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea, după trad din 1806 iulie 26); CCLIX/1, f. 2v. (rez.); Tr. 1765, dos. 1, p. 28 (copie după trad. din 1806 iulie 26).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXIII/121 (trad. din 1749 <7257> august 10); ibidem, DCXIII/114 (copie modernă, după trad. din 1749 <7257> august 10).

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/251 (xero., după orig.); Fotografii, XXV/251 (foto., după trad.).

EDIŢII: Stoide–Turcu, *Doc. Neamţ*, sec XVI-XVII, p. 21, nr. XXXVI (trad. de la DJAN Iaşi).

252 1639 (7148) octombrie 15, Gârleşti

† Зае записе ере цстаан с(ѧ). Cum au cumpărat Lazor o parte de moşie de la Boia şi de la Movila şi de la Manea, de la moara Boei pân(ă) în vadul Şerbăneştilor, cu fânaţ, cu vad de mora(ă), cu tot venitul, ce iaste partea lor de acolea din pădure. Deci, Lazor de Durăşt(i), carele mai sus scrie, au dat acestor trei fraţ(i) un cal negru înşelat, înfrânat; şi s-au preţuit calul, dereptu dzéce ug(hi), şi o păréche de sahaidaci şi doodzeci de ug(hi), bani.

Deci, acest zapis s-au făcut în cas(a) Cârstei de Gârleşti, denaintea stolnincului Dumitraşco, cându au fost pârcălab, pread Mocan de la Movilen(i), pread Căzac de Şerb<ăneşt>[1]i, pread Ion Morocas tij, pread Lupul ot Umbrăreşt(i), ce au fost socotitori o<t>[1] ţinut pread Lupul ot Şerbăneşti, pread Grigorie Ţifănag tij, pread Drăgan tij, pread Zibéiu tij, pread Stanciul tij, pread Toderiţă ot Merăeşt(i) şi mulţi oamen(i) bun(i) şi bătrânâi şi tiner(i).

Şi, mai mare credinţă, ne-am pus dégetele.

М(ц)с(мца) цкт(омврїа) ѣї <15>, ѯзр҃ми <7148/1639>.

<Pe verso o îns. grecească>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/31.
Orig., hârtie (30,5 x 20,5 cm), rupt la îndoituri, lipit pe altă foaie.
Ibidem, CXXXVI/141 (rez., într-o listă de scrisori, din 1820 septembrie 25, cu data de zi: 20).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/252 (foto., după orig.).

[1] Şters şi rupt.

253 <Cca 1639 (7148) octombrie 15>

† Зе запис, cum au cumpărat Lazor o parte de ocină de la Boia de Şerbăneş<t>[1]i şi de la Movila şi <de>[1] la Manea tij şi le-au dat Lazor acestor trei fraţ(i) 2 bani 10 ugh(i).

Şi această moşie iaste din vadul Şerbăneş<t>[1]ilor pân în hotarul Gerului şi din deal şi din vie. Partea aces[s]tor trei fraţ(i) au cumpărat Lazor denaintea a mulţi oamen(i) b<uni>[2] şi bătrâni pread Micul ot Şerbăneşti, i Stanciul lui Mihoci tij, i Lu<pul>[2] tij, i Căzan tij, pread Boian tij.

Şi mai mare cré<d>[1]i[i]nţă ne-am pus déget<e>[2]le.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/32.
Orig., hârtie (30,5 x 20,5 cm), rupt la îndoituri, lipit pe altă foaie, împreună cu doc. nr. 251.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CXXXVI/141 (rez., într-o listă de scrisori, din 1820 septembrie 25, cu data de zi: 20).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/253 (foto., după orig.).

Datat după doc. din 1639 (7148) octombrie 15, referitor la cumpărătura lui Lazor din acelaşi sat (v. doc. ant.).

---

[1] Omis.
[2] Rupt.

254 1639 (7148) octombrie 16

† Adecă eu, Pepelea Cireş iuzbaşea de Balomireşti, de pre Gârla Putnei, mărturisescu cu cestu zapis al meu, cum am dat şi am miluit la svânta mănăstire[1] la Săcul[2] cu o vie, ce-i la sat, la Căpoteşti, ce iaste a noastră dreaptă moşie, şi cu pomăt, ce iaste acolea la vie, pentru sufletul mieu şi pentru sufletul părinţilor miei, ca să fie lor ocină[1], în véci.

Ca să nu aibă cineva de ruda noastră sau de nepoţii noştri a lua sau a <s>[3]trica darea şi miluirea ce am dat la svânta mănăstire[1].

Iară cine va vrea să ia darea şi miluirea ce am dat noi ca să fie triclét şi proclét de Dumnedzău, ce-a făcut ceriul şi pământul, şi de trei sute şi optusprădzece[1] O(te)ţi, ce-au fost în săborul cel din întâiu, în cetate, în Nechiea, şi de 12 Ap(o)st(o)lî şi de patru Evanghelişti şi să aibă[1] parte cu Iuda ce-au vândut pre H(risto)s şi să-i fie pârâş Ioan Cr(e)stitel(i).

В(ѣ) лѣт(о)[4] ѯзр҃ми <7148/1639>, **м(ѣ)с(а)ца wк(томврїа) ѕ҃ї** <16>.

<Pe verso-ul f. a doua, două îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: Danie de la Pepelea Cireş <şi> Pricina pre viia de la Pepelea, la Căpoteşti; zapisul lui Pepele Ciereş din 7148 <1639> oct(omvrie) 16, pentru viie de Căpoteşti ci au dat mănăstirii Secului.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/20.
Orig., hârtie (31 x 19 cm).
Ibidem, XXXVI/62, nr. 21 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/254 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 288, nr. 1392 (rez., după orig.).

---

[1] În textul chirilic: **мънѫстирѣ, wчинѫ, мѫнъстирѣ, wпꙋспрѫзѣчѥ, днєѫ.**
[2] „Săcul", scris deasupra rândului.
[3] Omis.
[4] „л" (**а**), scris peste altă literă şi îngroşat.

255 1639 (7148) octombrie 20, Ceapliniţi

† Adecă eu, Pavel Uréche biv medelnicér, mărturisescu cu ceas[s]tă[1] scrisoare a mea, la datul sufletului mieu, cum am dat sventei mănăstiri Săcului o prisacă de stupi, la

www.dacoromanica.ro

sat, la Brătuleşti, şi o giumătate de un hăleşteu iarăş(i) la acela sat, la Brătuleşti, care parté au fostu a părintelui miu, lui Ştefan, cumpărătură de la târg, de la Şchéi. Acéstea, ce mai sus scrie, acea giumătate de hăleşteu şi prisaca cu optudzeci de matce, am dat pentru sufletul miu sventei mănăstiri Săcul, să mă scrie la poménic, să roage <pe>[2] Dumnedzău pentru sufletul mieu.

Şi am dzis popei, lui Toader din Şchéi, de au scris, că mânu mea n-au pututu sluji.

Au fostu: cumătru Tofan din târg, din Şchéi, Toader, slaga[3] mea, popa Pepelea, Platon, ca să <se>[2] ştie, să nu[4] strice nime darea dintru [să] semenţi<ia>[2] mea.

Iar ci<ne>[2] va vrea să să amétece şi să strice, acela să hie neertat de Dumnedzău.

De-aceasta scriu şi mărturisescu.

Ѯ Чѣплинци, в(ъ) л(ѣ)то[ѡ] ҳзр҃ми <7148/1639>, **м(ѣ)с(а)ца ѡк(томврїа) к**[5] <20>.

DANIC Bucureşti. M-rea Neamţ, CXIII/10.

Orig., hârtie (31 x 19,5 cm). difolio, filigran, o peccte inelară în fum. rotundă. având în mijl. scutului iniţialele г.а.

Ibidem. CXXV/6. nr. 94 (rez.).

Inst de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/255 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*. II. p. 288. nr. 1393 (rez.. după orig.).

---

[1] În textul chirilic: сѣс[с]тж.

[2] Omis.

[3] Greşit. pentru „sluga".

[4] „nu". scris deasupra rândului.

[5] Data şi locul de emitere scrise de altă mână şi cu altă cerneală.

256 <1639 (7148)> octombrie 22, Costeşti

† M(i)l(o)stive şi luminate doamne, să fie măriia dumitali sănătos. Dămu ştire măriei tale cum au venitu boiarinul măriei tale, Neaniul vornicul, cu cinstită cartea măriei tali, la noi, ca să ne strângemu oamini buni şi bătrâni din megiiaşii den pregiurul Costeştilor şi a Pietrişului, pentru o bucată de loc de satu din Pietriş, ce s-au pârât giupâneasa Grozava şi cu dumnealui, cu Grama jitnicériul cel mare, dzicându Grozavá înnaintea măriei tali că acea bucată de loc iaste împresurată de cătră hotarul Pietrişului. Şi acea bucată de loc au fostu hotărâtă şi stâlpită desp<r>[1]e Pietriş cătră Costeşti, în dzilele lui Pătru vodă şi a lui Aron vodă de Nicoar(ă) logofătul.

Deci noi, vădzându cinstită cartea mării tali, noi ne-am strânsu la sat la Costeşti. Deci, noi de cându am apucatu, din dzilele lui Aron vodă şi Eremiei vodă, noi aşé ştimu, cu sufletele noastre, că cine au ţinut Pietrişul, acela au ţinut şi acea bucată de loc, până în Bahlueţ, şi le-au fostu Bahlueţul hotarul, iar noi altu hotar[r]âturá[2] şi alţi stâlpi n-am ştiut să fie hotărâtu, cum au pârât giupâneasa Grozava înnaintea mării tali; iar noi mai demultu nu ştim, ce noi, cum am ştiutu de cându am apucatu noi, aşé dăm ştirí măriei tali, iar măriia ta vei faci cum te va milostivi Dumn(e)dzău.

www.dacoromanica.ro

Să fie măria dumitali sănătos întru mulţi ani, cu paci de la Dumn(e)dzău adevăr(a)t.

Оу Костеши, wкт(омврїе) к҃в <22>.

† Robii mării tali: Cărăvan din Siminicéni, Mirţeş dé acolo, Vas(i)lie din Todereşti, Andonie de Movileni, Larion de acolo, Gonţea de Hălăştiian(i), Văsiian de acolo, Nichita de Criveşti, Dimiian de acolo, Lupul de Hăbăşeşti, Hilip de acolo, Ionaşco ot tam, Vârlan di Cinceşti, Nacul de Cârsteşti, popa Ştefan de Târg(u) Frumos, diiaconul ot tam, Toader ot tam şi alţi oamini mulţi buni şi bătrâni, din pregiur, megiiaş(i), dăm ştiri măriei tali.

Iar de ne vei pohti măriia ta şi înnaintea măriei tale, totu într-acesta chip vom mărturisi.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XX/52.
Orig., hârtie (32 x 20 cm).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/256 (foto.).

Datat după doc., din 1639 (7148) octombrie 30, prin care Vasile Lupu voievod, în urma cercetări hotarnice făcute de Neaniul vornic, întăreşte Grozavei partea din s. Pietriş (v. doc. nr. 261).

[1] Omis.

[2] Iniţial, diacul a intenţionat să scrie „altu hotar": ulterior a reformulat textul în „altă hotărâtură", dublând silaba „ră" fără însă a modifica ultima vocală a cuvântului precedent conform acordului.

257 1639 (7148) octombrie 25, Iaşi

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Їwнашко Болдескѹл и тѣгал много крати на м(о)л(е)бници н(а)ши, калѹгери wт с(ѣм)таа монастир(и) Бесерекани, гдеже ест[1] храм с(ѣм)тое Бл(аго)вещенїе прѣс(ѣм)тѣи ч(и)стѣи и прѣбл(аго)с(ло)вення вл(а)д(ы)ч(и)цѣ н(а)шеа Б(огоро)д(и)цѣ и пр(и)снод(ѣ)ви, Марїи, радї едно село на имѣ Вжнътории, wт Камен(ы), что ѳ в(о)лост(ѳ) Немецски, на рѣцѣ Бистрици, рѣкѫще Їwнашко Болдескѹл аж(е) тое село Вжнъторїи ест емѹ даанїе и м(и)л(о)ванїе wт Радѹл(а) воевода и рѣкѹще како имает и нарѣденїих на того село Вжнътории. Ѩ м(о)л(е)бници н(а)ши виш(е) писаних, калѹгери wт с(ѣм)таа монастир(и) Бесерекани, wни тако wтвѣщали како ест тое село Вжнътории даанїе и м(и)л(о)ванїе с(ѣм)тѣи монастири за кнѣгинѣ Марїи Кирицоае и ѳказовали ѳрик wт Костандин(а) Могила воевода за даанїе и за м(и)л(о)ванїе покоинномѹ Кирици постелник(ѳ) и кнѣгини своеи, Марїи, по что тих болѣри дадоше тогда една тисач(а) ѳгарскиих жолтиих въ потрѣбѹ земскои. Ѩ посли съмр(ъ)ти Кирици постелник(а), кнѣгинѣ его, Марїи, дадоше и пом(и)л(о)ваше тое виш(е) писаное село, Вжнътории wт Камен(ы), съ вес приход, с(ѣм)тѣи монастир(и) Бесерекании, радї вѣчна им памент(и). И написали с(ѣ) въ с(ѣм)тїи великии и

www.dacoromanica.ro

б(о)ж(е)стве(е)нїи помѣнник и памет(ь) сътварѣют им на въсѧх лѣти. И ѳказовали и истинни запис wт самаа кнѣгинѣ Марїа Кирицоае за данїе и за м(и)л(о)данїе с(ва)тѣи монастири, съ великом клѣтво. Такождере, ѳказовали и иншиx привилїшx за даанїе и за потверъжденїе wт Стефана воевода Томшевич и wт иншиx прѣдниx г(о)сп(о)д(а)ри; wт въсиx ѳказовали нарѣденїшx wт когда тѣгали с(ѣ) съ калѫгери wт монастир(и) Голѫеви и съ калѫгери wт Бърнова и себе зостали и тиx[1] калѫгери wт закон(а) понеж(е) когда быст въ д(ь)ни Мирон(а) Барновски воевода, тогда было възѣл тое село и хотѣше пом(и)л(о)вати своа м(о)л(ь)б(ь) и монастир(ь), називаемаа Бѫрнова. ѩ потом, една видѣше како ест наипрѣжде данїе с(ва)тѣи монастир(и) Бесеребани, г(о)сп(о)дстве(о) си wставил сѣ и пакиж(е) дадоx и Барновски воевода тое село Вънъторїи до с(ва)таа монастир(и) Бесеребани, шкож(е) бѣше данно нан из давно.

Такождере, и више писан Їwнашко Болдескѫл, шкоже видѣше како изидоx тое село, Вънъторїи, wт ржки его и не приходит емѫ закон дѫржати тое село, wн за добром своим волм приидоx до с(ва)таа монастир(и) Бесеребани и молил сѧ калѫгером да емѵ дѧт нѣкиx скоти и wв(ь)ци и иншиx комати, быти емѵ за пищѫ, понеж(е) обнищаваше, а wн да имает давати калѫгером въсѧx нарѣденїшx его, елици wн имает wт Радѫл(а) воевода на тое село Вънъторїи. И дали емѵ калѫгери тогда два кобѫли съ жреб(ь)ци и три кони добри и четири крави съ тел(е)ци и два воли и четири десѣт(и) wв(ь)ци съ шгни. И дадоше wн, Болдескѫл, свои нарѣденїшx въ рѫки калѫгером. И сътвориl сам на себе своа писанїе, два записе, съ своею ржкою, писавши съ великом клѣтво како wн поклонил сѧ с(ва)тѣи монастири и да не имает нан тѣгати радї тое село на калѫгери.

ѩ потом, пакиж(е) фалил сѧ како имает един ѳрик на село Вънъторї и за зновѫ тѣгал сѣ съ калѫгери, шкож(е) више пишем. Инож(е), мы сѫдиxом иx по законѫ земскои и тако wбрѣтоxом закон како приходит сѧ калѫгером дѫржати тое село, Вънътории, понеж(е) ест наипрѣжде даанїе тое село Кирици постелник(ѫ) и кнѣгини си, Марїи, а потом тоа кнѣгинѣ дадоше с(ва)тѣи монастир(и) тое село и такождере и иншиx прѣдниx г(о)сп(о)д(а)ри, дадоше и подвръдише с(ва)тѣи монастири, шкож(е) ѳказовали нарѣденїшx wт тиx г(о)сп(о)д(а)ри. Нѫ зостал Їwнашко Болдескѫл wт вес закон(а). ѩще прошавлѣет wн нѣкиx ѳриче или иншиx нарѣденїшx на село Вънъторї, да не имает быти за вѣрности, нѫ да сѣ възмет и да сѣ раздѣрают.

ѩ м(о)л(е)бници н(а)ши, калѫгери wт с(ва)таа монастири Бесеребани, ѳправили сѧ и поставили себѣ фїержю въ вистѣр(ѣ) г(ос)п(о)дстве(а) ми, како да имают дѫржати себѣ село Вънътории wт Камен(ы), съ вес приxод. И да не имают нан тѣгати с(ѣ) радї сїи тѣж(а) николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѳмишает.

ѳ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми wк(томерїе) ѯ҃е.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велмл.

www.dacoromanica.ro

Гавриⷧ Мътиш вел логоф(ѣ)т <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco Boldescul şi a pârât de multe ori pe rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul sfintei Bunevestire a preasfintei, curatei şi preabinecuvântatei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară, Maria, pentru un sat, anume Vânătorii de la Piatra, care este în ţinutul Neamţ, pe râul Bistriţa, spunând Ionaşco Boldescul că acest sat Vânătorii îi este danie şi miluire de la Radul voievod şi spunând că are şi drese pentru acest sat Vânătorii. Iar rugătorii noştri mai sus scrişi, călugării de la sfânta mănăstire Beserecani, ei aşa au răspuns că acest sat, Vânătorii, este danie şi miluire sfintei mănăstiri de la cneaghina Maria Chiriţoae şi au arătat un uric de danie şi de miluire de la Costantin Movilă voievod răposatului Chiriţă postelnic şi cneaghinei sale, Maria, pentru că aceşti boieri au dat atunci o mie de galbeni ungureşti în treaba ţării. Iar după moartea lui Chiriţă postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat şi a miluit acest sat mai sus scris, Vânătorii de la Piatra, cu tot venitul sfintei mănăstiri Beserecanii, pentru veşnica lor pomenire. Şi s-au scris în sfântul, marele şi dumnezeiescul pomelnic şi le fac pomenire în toţi anii. Şi au arătat şi un zapis adevărat de danie şi de miluire a sfinteî mănăstiri, de la însăşi cneaghina Maria Chiriţoaie, cu mare blestem. De asemenea, au arătat şi alte privilegii de danie şi de întărire de la Ştefan voievod Tomşevici şi de la alţi domni de mai înainte; de la toţi au arătat drese, de când s-au pârât cu călugării de la mănăstirea lui Golăi şi cu călugării de la Bârnova şi tot au rămas şi acei călugări de lege, pentru că, când a fost în zilele lui Miron Barnovschi voievod, atunci luase acel sat şi a vrut să miluiască ruga şi mănăstirea sa, numită Bârnova. Iar după aceea, când a văzut că este danie de mai înainte sfintei mănăstiri Beserecani, domnia sa s-a lăsat şi iarăşi a dat şi Barnovschi voievod acel sat, Vânătorii, sfintei mănăstiri Beserecani, precum fusese dat şi mai de mult.

De asemenea, şi mai sus scrisul, Ionaşco Boldescul, dacă a văzut că a ieşit acel sat, Vânătorii, din mâinile lui şi nu-i cade lui lege să stăpânească acest sat, el, de bunăvoia lui, a venit la sfânta mănăstire Beserecani şi s-a rugat de călugări să-i dea nişte vite şi oi şi alte averi, să-i fie de hrană, pentru că a sărăcit, iar el să aibă a da călugărilor toate dresele lui, câte le are el de la Radul voievod pentru acel sat, Vânătorii. Şi i-au dat călugării atunci două iepe cu mânji, şi trei cai buni, şi patru vaci cu viţei, şi doi boi şi patruzeci de oi cu miei. Şi el, Boldescul, a dat dresele sale în mâinile călugărilor. Şi a făcut însuşi de la sine înscrisul său, două zapise, cu mâna lui, scriind cu mare blestem că el s-a închinat sfintei mănăstiri şi să nu mai aibă a pârâ pentru acest sat pe călugări.

Iar după ceea, iarăşi s-a fălit că are un uric pentru satul Vânători şi din nou s-a pârât cu călugării, precum scriem mai sus. Deci, noi i-am judecat după legea ţării şi astfel am aflat lege că se cuvine călugărilor să stăpânească acest sat, Vânătorii, pentru că acest sat a fost mai înainte danie lui Chiriţă postelnic şi cneaghinei sale, Maria, iar după aceea acea cneaghină a dat sfintei mănăstiri acest sat şi de asemenea şi alţi domni de mai înainte au dat şi au întărit sfintei mănăstiri, după cum au arătat drese de la acei domni. Ci a rămas Ionaşco Boldescul din toată legea. Dacă el va scoate la iveală nişte urice sau alte drese pentru satul Vânători, să nu aibă a fi de credinţă, ci să se ia şi să se rupă. Iar rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire Beserecani, s-au îndreptat şi

www.dacoromanica.ro

şi-au pus fierâie în vistieria domniei mele, ca să aibă a-şi stăpâni satul Vânătorii de la Piatra, cu tot venitul. Şi să nu mai aibă a se pârâ pentru această pâră niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1639> octombrie 25.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din secolul al XVIII-lea>: Vânători 7148 <1639> oct(omvrie) 25, ispisoc de la Vasâli v(oie)vod <şi una modernă>: 7148 <1639> oct(om)vrie 25, pentru moşia Vânători a m-rii Bisericani, pach(et) 1.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, I/23.

Orig., hârtie (48 x 37,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda: † Їw Василїе воєводѧ, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскої. Cu o trad., din 1850 august, de Ioan Vladovici paharnic.

Idem, Ms. nr. 548 (Condica M-rii Bisericani), f. 29 r. (rez., cu data de zi: 29).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/257 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 288–289, nr. 1394 (rez., după orig.).

[1] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

258 1639 (7148) octombrie 25, Iaşi

Ioan[1] Wasille Woywod berkräftigt den von einen sicheren Ioanaschko Basckal an den Dymÿtru Boszko beschehenen Verkanf eines Wein-Gastens nächat Bojana Wladika.

D<e>d<a>tto Iassy 7148 <1639> de 25[1] O<k>tobris.

Ioan[1] Vasilie voievod întăreşte vânzarea făcută de un anume Ionaşco Pascal către Dumitru Boşco, a unei vii lângă Poiana Vlădicii.

Dat în Iaşi, 7148 <1639> la 26 octombrie.

DJAN Suceava, Documente, XIII/5, fasc. litera A, f. 8 v., nr. 106.

Copie germ., de la sfârşitul sec. XVIII şi înc. sec. XIX, după rez. germ. din „Inventarul documentelor Mitropoliei Sucevei aflată în arhiva prinţului Radzwill", întocmit la 3 ianuarie 1783, în Zólkiew, de consilierul oraşului Lemberg, Johann Anastasius Manovarda.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/258 (xero.).

EDIŢII: Popovici, *Index*, III, p. 749-750, nr. 106 (rez. germ. şi trad.); *Tezaur sucevean*, p. 148, nr. 385 (rez., cu data de zi: 26); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 364, nr. 284 (rez. germ. şi trad.).

[1] Lectură şi trad. greşită de către Manovarda a lui: Hw din orig.

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Їѡишко Болдескѹл[1] и тѣгал миого крати на молебиици и(а)ши, калѹгери ѡт с(ѣа)та моиастир(и) Бесерекаии, гдеже ест храм с(ѣа)тое Бл(а)г(о)вещеніе прѣс(ѣа)тѣи ч(и)стѣи и прѣбл(аго)сл(о)вениѣи вл(а)д(ы)ч(и)цѣ и(а)шеа Б(огоро)д(и)ца и пр(и)сиод(ѣ)ви, Марїи, радї едио село на имѣ Бжиътории, ѡт Камеи(ы), что ѳ в(о)лост(ѳ) Немецкомѹ, на рѣцѣ Бистрици, рѣкѫще Їѡишко Болдескѹл[2] аж(е) тое село Бжиъторїи, ест емѹ даанїе и м(и)л(о)ваніе ѡт Радѹл(а) воевода и рѣкѹще како имает и нарѣдениѣх на того село Бжиътории. И м(о)л(е)биици и(а)ши, калѹгери шии тако ѡтвѣщали како ест тое село Бъиътории даанїе и м(и)л(о)ваніе с(ѣа)тѣи моиастир(и) Бесерекаии ѡт киѣгинѣ Марїи Кирицоае и ѳказовали и ѳрик ѡт Костаидии(а) Могила воевода за даанїе и за м(и)л(о)ваніе покоиниомѹ Кирици Дѹмитрашки быв постелиик и киѣгиии своеи, Марїи, по что дадоше тогда тиѣ болѣри едиа тисѧч(а) ѳгарскиѣ жолтиѣ въ потрѣбѹ земскои. И посли съмр(ъ)ти Кирици постелиик(а), киѣгиинѣ его, Марїа, дадоше и пом(и)л(о)ваше тое виш(е) писаное село, Бжиътории ѡт Камеи(ъ), съ вес приход, до виш(е) писаниаа с(ѣа)таа моиастир(и) Бесерекаии, радї вѣчиа им памеит(и). И написали с(ѣ) въ с(ѣа)тїи великии и б(о)ж(е)ств(е)иїи помѣиник и памет(ь) сътварѣют им на въсѧх лѣти. И ѳказовали калѹгери и истиниии запис ѡт самаа киѣгинѣ Кирицоае, Марїи, за даанїе и за м(и)л(о)ваніе с(ѣа)тѣи моиастири Бесерекаии, съ великом клѣтво. Такождере, ѳказовали и иишиѣ привилїѣх за даанїе и за потверъждениїе ѡт Стефана воевода Томшевич и ѡт иишиѣ прѣдииѣ г(о)сп(о)д(а)ри; ѡт въсиѣ ѳказовали нарѣдениѣх ѡт когда тѣгали с(ѣ) съ калѹгери ѡт моиастири Голъеви и съ калѹгери ѡт Бъриова и све зостали и тиѣ калѹгери ѡт закои(а) поиеж(е) когда быст въ д(ь)ии Мирои(а) Бариовски воевода, тогда был възѣл тое село и хотѧше пом(и)л(о)вати свои м(о)л(ь)бѫ и моиастир(ь), иазиваемаа Бжриова. И потом, едиа видѣше како ест иди прѣжде даанїе с(ѣа)тѣи моиастир(и) Бес(е)рекаии, г(о)сп(о)дств(о) си ѡставил сѧ и пакиже дадоше и Бариовски воевода тое село Бжиъторїи, до с(ѣа)таа моиастир(и) Бесерекаии, ѡкож(е) бѣше даиио иди из давио.

Такождере, и виш(е) писаи Їѡишко Болдескѹл, видѣще ѡкоже изидоше тое село из ржки его и не приходит емѹ закои джржати тое село, Бъиътории, ѡи въстал сѧ за добром своѧ волѣ и пришол до с(ѣа)таа моиастир(и) Бесерекаии и молил сѧ калѹгером да его ѳкрѣпит съ нѣкиѣ скоти и ѡв(ь)ци и иишиѣ комати, быти емѹ за годованїе, поиеж(е) обинщаше, а ѡи да имает давати калѹгером въсѣх нарѣдениѣх его, елици ѡи имает ѡт Радѹл(а) воевода на село Бжиътори. И дали емѹ калѹгери тогда два кобѫли съ жребци, и три кои добриѣ, и четири крави съ тел(е)ци, и два воли и четири десѧт(и) ѡв(ь)ци съ шгии. И дадоше ѡи, Болдескѹл, свои нарѣдениѣх въ рѳки калѹгером и сътворил сам на себе свои

www.dacoromanica.ro

писаніе, съ своею рѫкою, два записе, съ великое клѣтво, писаѣци како wн поклониl сѧ до с(вѧ)таа монастир(и) Бесерекани и wбѣщаl сѧ како не сътворит вѣпль а ни тѣгати с(ѣ) съ калѹгери, радї тое село, Вънътори.

И потом, пакиж(е) фаlиl сѧ, рѣкѵще како ещеж(е) имает единъ ѹрик на село Вжнътори и за зновѹ тѣгаl на калѹгери, wкож(е) виш(е) пишем. Инож(е), мы сѫдихом иχ по законѹ земскои и тако wбрѣтохом законъ како приходит сѧ калѹгером ѫржати тое село, Вжнътории, понеж(е) ест из давна даніе тое село Вжнътории, Кирици постелник(ѹ) и кнѣгини си, Марїи, а потом тоа кнѣгинѣ, Кирицоае, дадоше тое село до с(вѧ)таа монастир(и) Бесерекани и такождере и Стефан воевода и иншиχ прѣдниχ г(о)сп(о)д(а)ри, дадоше и потвръдише с(вѧ)тѣи монастири, wкож(е) ѹказовали и нарѣденїихъ wт тиχ г(о)сп(о)д(а)ри. Нѫ зостал Болдескѵл wт вес законъ(а). Ищє прошлѣет wн нѣкиχ привилїихъ на село Вжнътори, да не имают быти за вѣрности, нѫ да сѣ раздѣрают.

И м(о)л(е)бници н(а)ши, калѹгери wт с(вѧ)таа монастири Бесерекани, ѹправили с(ѣ) и поставили себѣ фїерѣю въ Вистѣр(ѣ) г(о)сп(о)дстве(а) ми, како да имают ѫржати себѣ село Вжнътории wт Камен(ы), съ вес приχод. И да не имают наи тагати с(ѣ) радї сїи тѣж(а) николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми, м(ѣ)с(ѧ)ца wк(томврїи), к҃з д(ь)ни.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Иw Василие вwевwда.

† Шандир <писа>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco Boldescul şi a pârât de multe ori pe rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire Beserecani, unde este hramul sfânta Bunavestire a preasfintei, curatei şi preabinecuvântatei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară, Maria, pentru un sat, anume Vânătorii de la Piatra, care este în ţinutul Neamţ, pe râul Bistriţa, spunând Ionaşco Boldescul că acest sat, Vânătorii, îi este danie şi miluire de la Radul voievod şi spunând că are şi drese pentru acest sat Vânătorii. Iar rugătorii noştri, călugării, au răspuns aşa, că acest sat, Vânătorii, este danie şi miluire sfintei mănăstiri Beserecani de la cneaghina Maria Chiriţoae şi au arătat şi un uric de danie şi de miluire de la Costantin Movilă voievod răposatului Chiriţă Dumitrachi fost postelnic şi cneaghinei sale, Maria, pentru că acei boieri au dat atunci o mie de galbeni ungureşti în treaba ţării. Iar după moartea lui Chiriţă postelnic, cneaghina lui, Maria, a dat şi a miluit acest sat mai sus scris, Vânătorii de la Piatra, cu tot venitul, mai sus scrisei sfintei mănăstiri Beserecanii, pentru veşnica lor pomenire. Şi s-au scris în sfântul, marele şi dumnezeiescul pomelnic şi le fac pomenire în toţi anii. Şi au arătat călugării şi un zapis adevărat de danie şi de miluire de la însăşi cneaghina Chiriţoaie, Maria, sfintei mănăstiri, cu mare blestem. De asemenea, au arătat şi alte privilegii de danie şi de întărire de la Ştefan voievod Tomşevici şi de la alţi domni de mai înainte, de la toţi au arătat direse, de când s-au pârât cu călugării de la mănăstirea lui Golăi şi cu călugării de

www.dacoromanica.ro

la Bârnova şi tot au rămas şi acei călugări de lege, pentru că atunci când a fost în zilele lui Miron Barnovschi voievod, luase acel sat şi a voit să miluiască ruga şi mănăstirea lui, numită Bârnova. Iar apoi, când a văzut că este de mai înainte danie sfintei mănăstiri Beserecani, domnia sa s-a lăsat şi iarăşi a dat şi Barnovschi voievod acest sat, Vânătorii, sfintei mănăstiri Beserecani, cum fusese dat şi mai de mult.

De asemenea, şi mai sus scrisul, Ionaşco Boldescul, văzând că a ieşit acest sat din mâinile lui şi nu-i cade lui lege să stăpânească acest sat, Vânătorii, el s-a sculat de bunăvoia sa şi a mers la sfânta mănăstire Beserecani şi s-a rugat de călugări să-l întărească cu nişte vite şi oi şi alte averi, să-i fie de folosinţă, pentru că a sărăcit, iar el să aibă a da călugărilor toate dresele lui, câte le are de la Radul voievod pentru satul Vânători. Şi i-au dat călugării atunci două iepe cu mânji, şi trei cai buni, şi patru vaci cu viţei, şi doi boi şi patruzeci de oi cu miei. Şi a dat Boldescul dresele sale în mâinile călugărilor şi a făcut singur de la sine înscrisul lui, cu mâna sa, două zapise, cu mare blestem, scriind că el s-a închinat la sfânta mănăstire Beserecani şi a făgăduit să nu facă ceartă şi nici să nu se pârască cu călugării pentru acest sat Vânători.

Dar după ceea, iarăşi s-a fălit, spunând că are încă un uric pentru satul Vânători şi din nou a pârât pe călugări, cum scriem mai sus. Deci, noi i-am judecat după legea ţării şi aşa am aflat lege că se cuvine călugărilor să stăpânească acest sat, Vânătorii, fiindcă este de demult danie acest sat, Vânătorii, lui Chiriţă postelnic şi cneaghinei sale, Maria, iar apoi acea cneaghină, Chiriţoae, a dat acest sat sfintei mănăstiri Beserecani şi de asemenea şi Ştefan voievod şi alţi domni de mai înainte au dat şi au întărit sfintei mănăstiri, cum au arătat şi drese de la acei domni. Ci a rămas Ionaşco Boldescul din toată legea. Dacă va scoate el nişte privilegii pentru satul Vânători, să nu aibă a fi de credinţă, ci să se rupă. Iar rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire Beserecani, s-au îndreptat şi şi-au pus fierăie în Vistieria domniei mele, ca să aibă a-şi stăpâni Vânătorii de la Piatra, cu tot venitul. Şi să nu se mai pârască pentru această pâră niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1639>, luna octombrie, 27 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Pre Vânători ot Piatra <una din secolul al XVIII-lea>: Vânătorii s-au scris; <două de la începutul secolului al XIX-lea>: 7148 <1639> oct(omvrie) 27 <şi> Ispisoc de la Vasâli v(oie)vod; <şi una modernă>: 7148 <1639> octombrie 27, relativ la satul Vânători a m-rii Bisericani, pach(et) I.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani. I/24.

Orig.. hârtie (48 x 38 cm). difolio. filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie. căzută. Cu o trad.. din 1850 august. de Ioan Vladovici paharnic.

Idem. Ms. nr. 548 (Condica M-rii Bisericani). f. 29 r. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc.. XXV/259 (xero.. după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 289. nr. 1395 (rez., după orig.).

---

[1] Їѡнашко Бодаєскѵ, adăugat deasupra rândului. cu cerneală neagră, ca şi iscălitura domnului.

[2] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

www.dacoromanica.ro

260 1639 (7148) octombrie 28, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми сл҃гам наш(и), къмънарим, которїи възимает камѫн(ѳ) wт(ъ) тръг(а) Хѵш(и). Dămu-vă ştire, déca veţ(i) vedea cartea domniei méle, iar voi ca să aveţ(i) a lăsa în pace doao crâcime mici, derept una mare, şi un coj(o)car şi un meserciu ce sântu a svintei Ep(i)sc(o)pii de Huş(i). Deci, foarte să-i lăsaţ(i) în pace, întru nemică[1] să nu-i învăluiţ(i), pentru căci nu vă[1] sintu voa<o>[2] în sam(ă).

Тое пишем, г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми, инак не ѳчените.

V Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639> wк(томврїе) к҃и <28>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василїе вwевwда <m.p.>.

† Георгїе <писал>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 543 (Condica Episc. Huşi), f. 43.
Orig., hârtie (30,5 x 20,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete inelară aplicată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/260 (foto.).

EDIŢII: Melchisedec, *Chronica Huşilor*, p. 115 (menţ., cu data de an 1640); *Catalog*, II, p. 289, nr. 1396 (rez.).

[1] În textul chirilic: немнкѫ, вѫ.
[2] Rupt.

261 1639 (7148) octombrie 30, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, кнѣгинѣ Грозава Стрътоае и тѣгала сѧ лицом съ н(а)шь вѣрнии болѣрин, Грама вел житничѧри, радї една вѳкатѳ за хотар [еже именѳет сѧ] wт една селище, на има Бъдещии, еже дѧржит сѧ къ хотар(ѳ) село Пїетриш(а), рѣкѫще кнѣгинѣ Грозава ѧж(е) тоа вѳкатѳ за хотар присловѫет къ село Костещ(и); а виш(е) писан болѣрин г(о)сп(о)дств(а) ми, Грама вел житничѧри, тако wтвѣщал како ест тоа вѳкатѳ за хотар еже имѣнѳет сѣ Бъдещии, wт хотар село Пїетриш(а) и ѳказовал и старии ѳрик wт Стефан(а) воевода.

Инож(е), мы, съдихом иѫ праведним съдїем и ни едного невѣровахом, нѫ послахом тамо н(а)шего вѣрнаго слѳга, Нѣнюл дворник глотнїи, и събирал многи людї добри wт wкр(ъ)стъ томѳ мѣстое и тако свѣдителствовали съ своими д(ѳ)шами тиѫ въсиѫ людї како wни знают из давниѫ д(ь)ни за тоа вѳкат за хотар, на имѣ Бъдещии, како ест едни хотар съ хотар село Пїетриш.

www.dacoromanica.ro

Иноѫ(ѥ), кнѣгинѣ Гроздва зостала шт вес закон, а болѣрии наш вѣрнии, Грама житничѣри, ѳправила сѧ и поставила себѣ фїѣржю въ вистѣр г(о)сп(о)дств(а) ми како шт н(ъ)нѣ на прѣд да имает аържати тоа бѣкатѣ за хотар, съ вес приход, съ хотар селѣ своемѵ Пїетриш и да не имают нари тѣгати радї сїи тѣж(ѥ) николиже, на вѣки.

И ин да сѣ не ѳмишает.

Ѳ Їѵс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1639> шк(томврїе) а҃ <30>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Гавриl Мътиш вел логоф(ѥ)т <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, cneaghina Grozava Strătoaie şi s-a pârât de faţă cu boierul nostru credincios, Grama mare jitnicer, pentru o bucată de hotar [care se numeşte] dintr-o selişte Bădeştii, care ţine de hotarul satului Pietriş, spunând cneaghina Grozava că acea bucată de hotar ascultă de satul Costeşti; iar boierul domniei mele mai sus scris, Grama mare jitnicer, aşa au răspuns: că acea bucată de hotar, care se numeşte Bădeştii este din hotarul satului Pietriş şi a arătat şi un uric vechi de la Ştefan voievod.

Deci, noi, i-am judecat cu judecată dreaptă şi nu l-am crezut pe nici unul ci am trimis acolo pe sluga noastră credincioasă, Neniul vornic de gloată, şi a strâns mulţi oameni buni dimpregiurul acestui loc, <şi>[1] aşa au mărturisit, cu sufletele lor, toţi aceşti oameni, că ei ştiu, din zilele de demult, de această bucată de hotar, anume Bădeştii, că este un hotar cu hotarul satului Pietriş.

Deci, cneaghina Grozava a rămas de toată legea, iar boierul nostru credincios, Grama jitnicer, s-a îndreptat şi şi-a pus ferâie în vistieria domniei mele ca de acum înainte să stăpânească această bucată de hotar, cu tot venitul, cu hotarul satului său, Pietriş, şi să nu se mai pârască pentru această pâră, niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1639> oct(ombrie) 30.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe f. a doua, începutul doc.>: † Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Зе...

<Pe verso-ul f. a doua o ins. cont.>: Zapis pre Bădeşti, de pâră cu Strătoae; <alta, ult.>: Pietrişul ...[3] Bădeştii ...[3], că pâra Istrătoe; <şi una modernă>: 7148[4] <1639> oc(tom)vr(ie) 30.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), DCXCV/40.
Orig., hârtie (30 x 21 cm), difolio, pecete mijlocie timbrată, greu lizibilă.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/261 (foto.).

[1] Rupt.

[2] „н(ъ)нѣ". transformat. probabil. din „сннѣ".

[3] Şters.

[4] Cifra „8" scrisă peste un „zero".

262 1639 (7148) noiembrie 1, Iaşi

† Їw Василїе воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) тот истинии нaш вѣрии и почитєнии болѣрии, пан Апостол Катарцивл вел постелник, слѹжил прѣжде нимъ [з] с(вѣ)то почившим г(о)сп(о)д(д)рим прѣжде нас бывшиχ, д днес(ь) г(ос)п(о)дств(ѹ) ни слѹжѣщє и земли и(д)шеи съ правою и вѣриою слѹжбѹ. Тѣм и мы, видѣщє его правою и вѣриою слѹжбѹ до нас и земли и(д)шеи, жаловали есми емѹ wсобиои и(д)ше<и>[1] м(и)л(о)сти и дали и пом(и)л(о)вали есми емѹ wт нас, ѹ и(д)шеи <Зе>[1]мли Мwлдавскои, єдно село, на имѣ Пещерл, єж(е) именовал сл нaи издавно Мобилова, wт в(о)лост(и) Wрχеюскомѹ, съ вес χотар, и съ[2] вес приχод; что тое село было прав(о) и(д)шъ г(о)сп(о)д(д)рски, присл8шно къ wкол и(д)шего трьг(д) Wрχеюскомѹ.

Тѣм рад, тое прѣд реченное село, Пещерл, wт Wрχею, да ест виш(е) писанномѹ и(д)шемѹ вѣриомѹ и почитєниомѹ болѣрии(ѹ), Апостол Катарцивѹ вел постелник, прав wтн(и)ил и дании и м(и)л(о)вании и ѹрик, съ въсѣм доχодом, непорѹшєнно николиж(е), на вѣки.

И ин да с(л) не ѹмишлет.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми ноєв(рїе) а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Їw Василиє вwєвwда <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod. din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată, acest adevărat boier al nostru credincios şi cinstit. pan Apostol Catargiul mare postelnic. a slujit înainte de noi sfânt răposaţilor domni care au fost înainte de noi, iar acum slujeşte domniei mele şi ţării noastre cu slujbă dreaptă şi credincioasă. Pentru aceea, şi noi. văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi şi ţara noastră, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat şi l-am miluit de la noi, în ţara noastră, Moldova. cu un sat. anume Peşteré, care s-a numit mai demult Movilova, din ţinutul Orhei. cu tot hotarul şi cu tot venitul; care acel sat a fost drept al nostru domnesc, ascultător de ocolul târgului nostru Orhei.

Pentru aceea. acel mai înainte zis sat. Peşteré, de la Orhei, să-i fie mai sus scrisului nostru boier credincios şi cinstit. Apostol Catargiul mare postelnic. dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric, cu tot venitul. neclintit niciodată. în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1639> noiembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

† Şaidir < a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Peşteré <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7148 <1639> noem(vrie) 1.

DJAN Iaşi, Documente CCLXI/4.

Orig., hârtie (42 x 28 cm), difolio, filigran, pecete mică, octogonală, timbrată cu legenda: † Їѡ Василїе воев(ода), г(о)сп(одарь) Земли Молд(а)в(ск)о(и).

Ibidem, CCLXI/5 (trad. din secolul al XVIII-lea, neautentificată).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/262 (xero., după orig.).

EDIŢII: Sava, *Doc. Orhei*, p. 79, nr. 73 (rez. într-un perilipsis, care se păstra la Direcţia Cadastrului din Chişinău, dos. nr. 125, f. 319).

---

[1] Rupt.

[2] Cuvântul съ, adăugat deasupra rândului.

263 1639 (7148) noiembrie 1, Iaşi

† Їѡ Василїе воиевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои и Влахиског. Ѿж(е) г(о)сп(о)дстве(о) ми ѻм(и)л(о)стивиχ сѧ и дадохом и помиловахом н(а)шемѵ вѣрномѵ болѣрин(ѹ), Ръковицъ Чеχан втории лѡг(о)фет, едно село, на имѣ Стънилещии, что ѹ в(о)лост(ѹ) Фълчиюскомѵ, на рѣцѣ Прѹтовѣ, что тое село было наи прѣжде даанїе и милованїе ѹикови своемѵ Їѡнашко Чеχан бывшии дворник, ѡт Стефана воевода Томшевичи, и было емѵ вѣщанно тое село за ѹика своего, Чеχан дворник, прѣд съмрѣти ег(о). А потом, посли с(ъ)мр(ъ)ти Чеχан(а) дворник(а), г(о)сп(о)дстве(о) ми възѣχом тое село быти пакиж(е) г(о)сп(о)д(а)рски, ѡкоже было наи из давниχ д(ѣ)ни.

А н(ы)нѣ, г(о)сп(о)дстве(о) ми за зновѹ дадохом и пом(и)л(о)вахом више писанномѵ болѣринѵ н(а)шемѵ, Ръковицъ Чеχан лѡг(о)фет, тое село, Стънилещии, како да ест емѵ правда ѡтн(и)на и даанїе и м(и)л(о)ванїе и ѹрик и потверж<д>[1]енїе, съ въсѣм доχодом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ҳ҃зр҃ми ноев(рїе) а҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василие воевода <m.p.>.

† Шаидир <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei şi <al Ţării>[2] Româneşti. Iată, domnia mea m-am milostivit şi am dat şi am miluit pe boierul nostru credincios, Răcoviţă Cehan logofăt al doilea, cu un sat, anume Stănileştii, care este în ţinutul Fălciului, pe râul Prut, care sat mai înainte a fost danie şi miluire unchiului său, Ionaşco Cehan fost vornic, de la Ştefan voievod Tomşevici, şi i-a fost făgăduit acest sat de unchiul său, Cehan vornic, înaintea morţii lui. Iar apoi, după moartea lui Cehan vornic, domnia mea am luat acest sat ca să fie iarăşi domnesc, cum au fost în zilele de mai demult.

Iar acum, domnia mea l-am dat din nou şi l-am miluit pe boierul nostru mai sus scris, Răcoviţă Cehan logofăt, cu acest sat, Stănileştii, ca să-i fie dreaptă ocină şi danie şi miluire şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1639> noiembrie 1.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

DANIC Bucureşti, Episc. Huşi, XIII/12.

Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, lipsă 2/3 din f. a doua, filigran, pecete octogonală (18 x 17 mm), timbrată, având în dreapta câmpului sigilar capul de bour cu o stea cu şase raze între coarne, în stânga acvila cruciată; în colţul drept, flancând stema Moldovei, se află luna (crai nou), în colţul stâng, soarele, iar deasupra celor două mobile centrale, o coroană deschisă formată din trei fleuroane. În exergă, între un cerc liniar interior şi un chenar şnurat în exterior, legenda: † Їѡ Василіѣ вѡ(евѡ)д(а) и г(оспо)д(аръ) Зѳ(ємли) Мѡлд(авскои) и Влаχіѣи.

Ibidem, XIII/41, nr. 3 (rez.) şi XIII/25, nr. 7 (rez., fără dată).

Biblioteca „V. A. Urechia" Galaţi, III/9 (trad. din 1790 septembrie 6, de Gheorghe Evloghie);

DJAN Iaşi, Documente, CCLIX/2, f. 5 r., nr. 1 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/263 (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc, XXV/263 (xero., după orig.).

EDIŢII: Urechia, *Miron Costin*, I (facs. doc., la sf. vol.); Vârtosu, *Sigilii domneşti rare*, pl. I (facs. doc.), pl. II (facs. peceţii), pl. III (facs. filigranului); p. 81–82, nr. I (text slav, după orig. şi trad.); Sacerdoţeanu, *Sigiliul domnesc*, p. 16, fig. 7 (facs. peceţii); Dogaru, *Sigiliile*, p. 61, nr. 39 (facs. şi descrierea peceţii, cu reproducerea legendei); Aricescu, *Indice*, II, p. 58, nr. 1869 (rez. după orig.); Melchisedec, *Cronica Huşilor*, p. 273 (rez., cu data socotită în stilul de 1 ianuarie); Idem, *Apendice la Cronica Huşilor*, p. 61 (rez. numai cu data de an, socotită în stilul de 1 ianuarie); *Catalog*, II, p. 289, nr. 1397 (rez. după orig., cu descrierea peceţii şi reproducerea legendei).

[1] Rupt.

[2] Omis.

264 1639 (7148) noiembrie 8, Iaşi

† Иѡ Василіѣ воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)рь Зємли Мѡлд(д)в<с>[1]кои. Adecă s-au pârât de faţă, înnaintea domni<ei>[1] mél(e), Aniţa, fata i Vrăbioae postelniceas(ă), cu verii ei, cu Costantin şi cu soru-sa, Safta, feciorii lui Ionaşco Vrabie, pentru a patra parte de sat, de Rădéni, ce-au fost vândută acea parte de

www.dacoromanica.ro

înma Aniţei, de Nastasiia Vrăbioae, lui Ionaşco Vrabie. Deci, s-au aflat că giumătate de bani n-au fost dat Ionaşco Vrabie.

Derep<t>[2] acea, domnia mea i-am giudecat ca să ţie feciorii lui Ionaşco Vrabie pre câţ(i) ban(i) au dat, pre treidzeci de tal<eri>[2], ce face den a patra parte de sat, giumătate.

Iar de nişte cai ce-au pârât Aniţa, fata i Vrăbioae, şi de un cecmăn şi nişte hamuri d<e>[1] bulgariu, ce-au dzis că le-au luat Ionaş<co>[1] Vrabie, domnia mea i-am giudecat să hie întrebat ei cu Ionaşco, până au fost viu, iar pre copii să-i lase în pace.

Mai mult să n-aibă a pârâ nici dănăoar(ă), în véci, înnainte cărţei domniei méle.

<V Ѩlc>[3], в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1639> ноемв(рїе) ѳ <8>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела҃л.

† Фочѣ <писал>.

<Pe verso, două îns. de la începutul secolului al XIX-lea>: De Dabije vodă; De moşie de Rădeni.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXIV/13.
Orig., hârtie (32,2 x 20,2 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/264 (foto.).

[1] Şters şi rupt.
[2] Omis.
[3] Sub pecete.

265 1639 (7148) noiembrie 12, Iaşi

Io Vasilie v(oie)vod(a), cu mila lui Dumn(e)zeu, domn Ţărâi Moldovei. Iată au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri a Moldovei, mari şi mici, sluga noastră, Ionaşco ot Mărişeşti şi [e] au arătat un zapis făcut de mulţi boieri şi oameni buni şi bătrâni, scriind într-acel zapis precum s-au sculat însuş(i) giupâneasa Angheluşa Chicoşoae, fiica lui Calin biv medelnicer, şi de bunăvoie ei, de nime silită, nici asuprită, au dat şi au dăruit drept al său un loc de prisacă i cu livadă şi cu poiană, care acel locu este pe Zeletin, în ţinutul Tecuciului, ce-i iaste de împărţeală de la Farcaş, unde au fost prisaca tătâne-său, Calin biv med(elnicer); acel locu de sus arătat au dat ea şi au dăruit slugii noastre, lui Ionaşco ot Mărişeşti, pentru sufletul ei şi a bărbatului său, Chicoş post(elnic), şi pentru sufletul părinţilor săi.

Drept aceia, dacă am văzutu acel zapis de la atâţa oameni buni şi bătrâni, domnie mea am crezut şi am dat şi de la noi şi am întărit slugii noastre de sus pomenit(ă), Ionaşco ot Mărişeşti, pe acel locu de prisacă, cu livadă şi poiană, ca să-i fie lui şi de la noi driaptă ocină şi moşie, danie şi dăruire, uricu şi întăritură, cu tot venitul, neclintit nici odinioară, în veci de veci.

Şi altul să nu să amestece înnaintea cărţii domnii mele.

Şi într-alt chipu n-a fi.

În Iaşi, л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1639> ноемв(рїе) ѳї <12>.

Însuş(i) domnul au poruncit.

www.dacoromanica.ro

Гавриилаш вел лог(о)ф(е)т.

Исар <писал>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 573 (Condica M-rii Răchiteni), f. 74, nr. 68.
Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/265 (foto.) şi Xerogr. de doc., XXV/265 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 290, nr. 1399 (rez.).

266 1639 (7148) noiembrie 12, Focşani

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои, и Земли Влахїискои. Scriem domniia mea la vă<tă>manul şi la toţi se<tenii den s>[1]at den Stănileşti. Dămu-v<ă> ştire <că domniia mea>[1] m-am milostivit şi a<m>[1] mi<luit>[1] cu acel sat pre boiarinul no<s>tru credincios, Răcoviţă Cehan logăfătul al doile.

Prentr-acéia, deca veţi vedea cartea domniei méle, iar voi toţi să aveţi a asculta de boiarinul nostru, ce mai sus scriem şi de omul său, carele va trimite acolo, întru tot ce vă vor <da>[1] învăţătură.

Aiasta vă scriem domnia mea. Într-altu chip să nu faceţi.

Оу Фокшѣни, въ л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1639> ноемв(рїе) к҃г҃ <12>.

Саам г(о)сп(о)динъ велѣл.

Ию Василїе в(о)ев(о)да <m.p.>.

Власие <писал>.

Biblioteca „V. A. Urechia", Galaţi, III/10.
Orig., hârtie (31 x 18 cm), deteriorat, pecete aplicată căzută.

[1] Loc rupt în orig.

267 1639 noiembrie 24

Un zapis de la Todosiia Necolicina, sârbesc, din leat 1639 noem(vrie) 24.

DJAN Iaşi, Documente, CDVIII/49, f. 1 v.
Menţ., într-un perilipsis cu scrisorile moşiei Ghitcăuţi, ţ. Dorohoi, din 1786 martie 22.

268 1639 (7148) decembrie 5

7148 <1639> dech(e)mv(rie) 5.

Zapisul lui Toader, ficior lui Anton, cu cari vindi o parti de moşii ocină lui Mârzac post(elnic).

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Fond Divanul domnesc, tr. 806, op. 916, dos. nr.9, f. 147 r., nr. 1.

Menţ., într-un „Opis de docomenturile ci avem în pricina cu răzeşii de moşiia Bantăşască pe cari le înfăţoşăm pe masa preoudstvii Divanului Ţării de Gios".

269 1639 (7148) decembrie 8, Scânteia

† Adecă eu, Alixandra, nepoata Armancăi, scriu şi mărturisescu, cu cest zapis al miu, cum eu de nime nevoită, nici silită, ce de bunăvoia mea am dat a mea parte de ocină din sat din Popeşti, din giumătate de sat din partea de sus, din partea moşe-mea Armancăi, giumătate de parte; acéia o am dat nepoatâ-mea, Măricuţei, fétei popei Ursului celui[1] domnescu din Scântée, pentru căci eu sint b<ă>[2]trână şi trecută şi n-a<m>[2] pre nime. Deci, o am dat pentru sufletul miu şi a părinţilor miei şi a moşilor miei ca să-i fie ocină şi dătătură, cu tot vinitul, ei şi cuconilor ei, cându-i va trimite milostivul Dumnedzău. Şi nime dintru săminţiia noastră să nu aibă a strica a noastră daanie, nici dănăoară, în véci.

Iară cine să va ispiti să strice a noastră danie, să nu fie iertat de Domnul Dumnedzău şi de Preacurata a lui Maică şi de 318 Ot(e)ţi.

Şi cându am dat eu această parte de ocină, o am dat cu tot vinitul, din vatra satului, şi din ţarină, şi dintr-apă, şi din câmpu, şi din fânéţu, şi din pădure, şi din pomeţi, şi din tot vinitul, denaintea Petrei din Pojărăşti, şi Alexa de a<colo>[2] şi Gavr<il>[2] ...[2]aş d<in Sc>[2]ântée, şi Sava de colo, şi Oţăl călugărul, şi Toader Răbedici, şi Dumitru de acolo, şi Răbuleţul de acolo, şi Pătrăşcan, ficiorul lui Pălicaş, şi Ionaşco Bur<n>[2]ar, şi Vas(i)lie ciobotariul, şi Vârnava şi mulţi oameni buni.

Şi, pentru credinţa, ne-am pus şi dégetele, să s(e) ştie.

V' Ск<ън>[2]тѣѥ, л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1639> аѣк(емврїѣ) и̑ <8>.

Alixandra <a.d.>; Petrea <a.d.>; Al<e>[2]xa <a.d.>; Gavril <a.d.>; Sava <a.d.>; Oţel <a.d.>; Toader <a.d.>; Dumitru <a.d.>; Răbuleţu <a.d.>; Pătrăşcan <a.d.>; Ionaşco <a.d.>; Vasilie <a.d.>; Vârnava <a.d.>.

<Pe verso-ul primei f., o îns. cont.>: ... Tufeşti <două îns. din secolul al XVIII-lea>: S(ă) s(e) ştie că dintr-acestu zapis s-au vândut 13 pământuri lui Costantin vel armaş <şi> 2 lei am luat ...[2] 5 lei mai dau ...[2] <şi una din secolul al XIX-lea>: 7148 <1639> dec(hem)v(rie) 8. N. 1 <Pe f. a doua r., o îns. din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Întru acest zapis sint triisprăzăce pământuri a lui Costandache vel armaş.

DJAN Iaşi, Documente, CDXXV/16.

Orig., hârtie (32x20,5 cm), difolio, din f. a doua se păstrează numai 1/3 pe care începuse, iniţial, redactarea actului, rupt la îndoituri, lipit, 13 amprente digitale.

Inst. de Ist.„A. D. Xenopol" Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/269 (xero.).

[1] „celui", adăugat deasupra rândului.

[2] Rupt.

270 <Cca 1639 (7148)> decembrie 14

Zapis ... fără veliat, decemvrie 14, a unii Anghelina Irimicioai din Morozăni şi a ficiorului ei, Constandin, nepot lui Pătraşcu vătavul de Cobâlca, că, drept un poloboc de

www.dacoromanica.ro

miere preţuit drept 24 zloţi bătuţi, au vândut vornicului Ionaşco Rusul a lor driaptă ocină şi moşie, toată partea lor dintr-un heleşteu din gura văii Cociornii, ce să va alegi parte părinţilor ei, a lui Pătraşcu, ce iasti parte lor, a cince parti.

DJAN Iaşi, Fond personal Paul şi Zamfira Mihail.

Foto. după doc. din Arhiva Metohului din Constantinopol al Sf. Mormânt (rez. într-o carte de judecată a Divanului Moldovei, din 1810 februarie 25, datat: fără veleat, decembrie 14).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Fotografii, XXV/270 (foto.).

EDIŢII: Mihail, *Acte rom. de la Constantinopol* (IV), p. 269, nr. 7 (acelaşi rez.), şi p. 272 (facs. ilizibil).

Data de an, după Ionaşco Rusul (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 440; v. şi doc. nr. 62).

271 1639 decembrie 28

Διὸ τᾶῖ παροῦσηῖ μου ᾗμολογίαῖ δηλωποιῖ ἐγή ᾗ παπὸ Γρηγὸριοῖ ᾗ ψὴλτηῖ πῖῖ ἐπῶ τα ἐσπρ. ᾗποά με ὄθελε ᾗ Μωισᾶ Βοεβὸνδαῖ, τα διακὸσια πὴνηντα ἐσλὴνια καῖ με ὄξεν δομὴνο τῶ ξρησὸβουλον ἐπῶ τῶ ξορῖον τῦν Τοκολ»να, πῶῖ νὸ εῶναι ἐδικὸ μου, καῖ, ὡσονταῖ καῖ ὄξε καῖ ᾗ ἰρξον ᾗ κὸμησοῖ ᾗ Φουρτοῦναῖ νὸ κὴμι μὴ τῶ ξορῖον, ἐσιαστῖκαμεν καῖ με ἐπλὴροσε ἐμὴνα ᾗ κὸμησοῖμ καῖ πλὴον δὴν ἰξω νὸ γιρὴβο τῖποταῖ, οᾐτε ἐπῶ τῶν Μοισᾶ Βοεβὸνδα, οᾐτε ἐπῶ τῶν Φουρτοῦνα, καῖ εᾶῖ τοά[το] ἰγινε τῶ παρῶν ᾗμολογῖαν κατὴμπροσθεν τῶν ἐχιοπῖστον μαρτῦρον τῶν ὔποκὴτοθεν γεγραμὴνον, τῶ ᾗποῦον τὺ ὠδοσα, καῖ το ξρυσὸβουλον καῖ τῦν ᾗμολογῖαν.

1639, Δεκεβρῖω 28.

Διονῦσιοῖ ἔγοῦμενοῖ μαρτυρῖ.

Μελὴτιον ᾗερομὸναξοῖ ἐκ τᾶῖ μονᾶῖ 'Ιβ»ρων ...

Γαβριῦλ μοναξὸῖ, πρὲτην σταρὸστηῖ.

† Prin această adeverinţă a mea, adeveresc eu, Papagrigorios cântăreţul, că pentru asprii pe care mi-i datora Moisi voievod, cei 250 aslani, mi-a dat hrisovul satului Docolina ca să fie al meu; şi fiindcă avea şi comisul Furtunas treabă cu satul, ne-am înţeles şi mi-a plătit mie boierul, comisul, căruia am dat şi hrisovul şi adeverinţa. Şi mai mult nu am a cere nimic de la Moisi voievod, nici de la Furtună.

Şi, pentru aceasta, s-a făcut prezenta declaraţie înaintea martorilor demni de încredere, iscăliţi mai jos.

1639 decembrie 28.

Sofronios egumen, adeveresc.

Meletios ieromonah de la mănăstirea Iviron.

Gavriil monahul, fost staroste.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XXI/72 a.

Orig. grec, hârtie (31 x 21,5 cm), difolio, filigran, patru iscăliturі greceşti. Cu două trad. şi o copie modernă

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 185–86 (text gr., după orig. şi trad. edit.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 26, nr. 118 (text gr., după orig. şi trad. edit.).

272 1639 (7148) decembrie 31, Iaşi

† Сѣ ѹбо ми, Гаврилаш великїи лwг(о)ѳ(ѣ)т, и Дѹмитрашко Шолдан великїи дворник Д<о>[1]л<н>[1]ѣ<и Зѣ>[1]мли, и Тодѳр Петричаико великїи дворник Вишнѣи Земли, и Гаврил хетман и пръкълаб Сѹчавскїи, и Тома великїи постелник, и Їонашко Кѹжбъ бив дворник, и Гєwргы вел чашник, и Дѹмитрашко Ѭрали ключар, и Лѹпѹл Пржескѹл бив комис, и Ржк<о>[2]виц(ъ) Чехан вторїи лог(о)ѳ(ѣ)т, и Василїе Банѹл вистѣрник, и Гєwргїе Рошка вистѣрник бив, и Тодерашко третїи лwг(о)ѳ(ѣ)т, и Нѣнюл дворник, и Костантин дворник, и Гєwргїе Моцок дворник и иниχ болѣри wт двор(а) г(о)сп(о)д(и)нъ его м(и)л(о)ст(и), пишем и сѹ(ѣ)дѣтелствѹим съ сим листом нашим како прїиде прѣд нами Кандакїа, дъщи Кр(ъ)стїан(а) бив пивничар, и съ с(ы)нъ еи, Симїѡн, и бив лицем и братї еи, Дѹмитрашко и Юрашко, и сътворил токмеж съ братѹ нашемѹ, пан Иордаки великїи вистарник, и измѣнно за иχ доброю волѧ. И дал(а) Кандакїа братѹ нашемѹ, Иордаки вист(арник), половина село Плопещи, нижна част(ь), что ѹ волост(ѹ) Немецкомѹ, съ став и съ вес приχод. И братѹ наше дал Кандакїеи, измѣнно за измѣно, третал част(ь) wт село Цѹрцещи[3], что ѹ волост(ѹ) Сѹчавскои, съ мѣсто за став(а) на Смр(ъ)даною Шомѹз(ѣ) и съ вес приχод. И еще мали придали едно сто и пет(и) <зла>[4]т ѹгарскиχ.

Ино ми, ако ѹвидѣχом иχ доброволное токмеж, а ми и wт нас сътвориχом Кандакїеи и с(ы)н(о)ве еи сес листѹ нашемѹ, како да бѧдет еи тол третал част(ь) wт Цѹрцещи, съ мѣсто за став и съ вес приχод.

И, на великое вѣрно и крѣпост(ь), поставили нашемї печатї и подписахом, да с(ѣ) вѣрѹет.

Ѹ Їѵс, в(ъ) л(ѣ)то ϡзр҃ми дек(емврїе) ѧ҃ <31>.

Гаврил Мътиаш вел логоѳ(ѣ)т <m.p.>.

Шолдан дворник искал <m.p.>.

Из, Петричаико, искал <m.p.; sig.>.

Гаврил хетман <m.p.; sig>.

Из, Ионашко Кѹжбѫ бив ворник <m.p.>.

Из, Тома вел постелник, искал <m.p.>.

Дѹ(митршко) Ѭрали вел ключник <m.p.>.

Из, Васили Банѹл вист(ѣрник) <m.p.>.

Из, Лѹпѹл Пръжескѹл бив комис <m.p.>.

Гєwргїе Рошка искал <m.p.>.

Из, Тодерашко третїи лwг(о)ѳ(ѣ)т, искал <m.p.; sig.>.

Костантин <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Гєwргіє Моцок искал <m.p.>.

† Лукиан <писал>.

† Iată dar noi, Gavrilaş mare logofăt, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Toma mare postelnic, şi Ionaşco Cujbă fost vornic, şi Gheorghi mare ceaşnic, şi Dumitraşco Iarali clucer, şi Lupul Prăjescul fost comis, şi Racoviţă Cehan logofăt al doilea, şi Vasile Banul vistiernic, şi Gheorghie Roşca fost vistiernic, şi Toderaşco logofăt al treilea, şi Neniul vornic, şi Costantin vornic şi Gheorghe Moţoc vornic şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale domnul, scriem şi mărturisim cu această carte a noastră că a venit înaintea noastră Candachia, fiica lui Cârstian fost pivnicer, şi cu fiul ei, Simion, şi au fost de faţă şi fraţii ei, Dumitraşco şi Iuraşco, şi au făcut tocmală cu fratele nostru, pan Iordachi mare vistiernic, şi au făcut schimb de bunăvoia lor. Şi a dat Candachia fratelui nostru, Iordachi vistiernic jumătate din satul Plopeşti, partea de jos, care este în ţinutul Neamţ, cu iaz şi cu tot venitul. Iar fratele nostru a dat Candachiei, schimb pentru schimb, a treia parte din satul Giurgeţi[5], care este în ţinutul Suceava, cu loc de iaz pe Şomuzul Puturos şi cu tot venitul. Şi încă au mai adăugat o sută şi cinci <galbeni>[6] ungureşti.

Deci noi, dacă am văzut tocmala lor de bunăvoie, şi noi de la noi i-am făcut Candachiei şi fiilor ei această carte a noastră, ca să-i fie ei această a treia parte din Giurgeşti, cu loc de iaz şi cu tot venitul.

Şi, pentru mai mare credinţă şi putere, am pus peceţile noastre şi ne-am iscălit, ca să se creadă.

La Iaşi, în anul 7148 <1639> decembrie 31.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

Şoldan vornic a iscălit <m.p.>.

Eu, Petriceico, am iscălit <m.p.; sig.>.

Gavril hatman <m.p.; sig.>.

Eu, Ionaşco Cujbă fost vornic <m.p.>.

Eu, Toma mare postelnic am iscălit <m.p.>.

Du(mitraşco) Iarali mare cliucinic <m.p.>.

Eu, Vasili Banul vistiernic <m.p.>.

Eu, Lupul Prăjescul fost comis <m.p.>.

Gheorghe Roşca, am iscălit <m.p.>.

Eu, Toderaşco logofăt al treilea, am iscălit <m.p.; sig>,

Costantin <m.p.>.

Ghiorghie Moţoc am iscălit <m.p.>.

† Luchian <a scris>.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XX/53.
Orig., hârtie (38 x 27 cm), trei peceţi inelare.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/272 (foto.).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

[2] Omis.

[3] Greşit, pentru Ⱂvрцєцıи; v. mai jos.

[4] Iniţial fusese scris єдно сто и пет(ь) здатї vгарскиχ, apoi au fost răzuite literele здд, rămânând numai т suprascris. Pe locul răzuit s-a scris дєсѣ, obţinându-se astfel дєсѣт(и), după care s-a adăugat χорски, primele două litere fiind scrise în rând, iar рски, deasupra rândului. Prin această modificare a rezultat mărirea sumei de la 105 la 150 de zloţi.

[5] Greşit, pentru „Giurgeşti"; v. mai jos.

[6] Iniţial fusese scris: „o sută cinci galbeni ungureşti, apoi s-a răzuit cuvântul „zloţi" adăugându-se în loc cuvântul „zeci" (v. şi nota 4).

273 <Cca 1640 (7148/7149)>

„Vasilie vodă. Pentru ţigani, lui Gheorghie Corosteanulu: Bălaia, Ştefulu, Petrea, Maghiţa, Tiionu, Radulu, Calina, Fântâna, Urco, Drăghina, Simziiana, Ciorâia, Toaderu, Dudulea, Vasiica, Sora, Buzuca (bărbat)[1], Măriica, Ihnatii, Dolca, Câţa, Nistoru, Petrimanu.

Gavrilaşu velu log<ofăt>[2].

Dumitraşco <a scris>[2].

După Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 298, nr. 10.
Rez.

[1] Parantezele edit.

[2] Parantezele noastre.

274 <Cca 1640 (7148/7149)>

† Eu, Mihăilă, nepotul lui Nan, scriu şi mărturisescu cum am mărsu eu de bunăvoia mea[1], de mi-am cerşut iertăciune de la egumenul Nastasie, şi de la popa Mitrofan, şi de la Partenie, şi de la Iacov, şi de la Dosofteiu şi am spus[2] şi eu cum au fost trei fraţ(i), numai acei unchi ai noştri. Deci, să nu mai aibă nice o nevoe până va hi lumea[1], c-am îmblat neşte oamen(i) pre menciunile altora cu acea parte de loc de la Nan; e-au fost cumpărătu dentr-acea dentr-o <pa>[3]rte a lui de la Toma şi de la o soru a Tomei şi n-are nime nic(i) o treabă făr(ă) mănăstirea Tazlăulu.

Şi am făcut această scrisoare denaintea stolnicului Lupul hotarnicul, şi Gligorcei de Purceleşt(i), şi a lui Vasilie ş-a lui Ang[g]hel de Slobodzie ca să n-aibă călugării nici o nevoie până în veci.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Na Putna ot Mihăil(ă), nepotul lui Nan; <şi una grecească>.

DANIC Bucureşti, M-rea Sf. Sava, XVIII/12.
Orig., hârtie (20 x 15 cm), trei amprente digitale.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/274 (foto.) şi Xerogr. de doc., XXV/274 (xero.).

www.dacoromanica.ro

Datat după Anastasie egumen al m-rii Tazlău, 1640 februarie 22 (v. doc. 295); iar în <1641 (7149)> aprilie 14, ieromonahul Galerie apare în fruntea soborului de la aceeaşi mănăstire (v. *Catalog*, II, p. 309, nr. 1514).

EDIŢII: *Catalog*, p. 304, nr. 1480 (rez., după orig., datat: <1640 – 1650>).

[1] „ea" redat prin ѧ.

[2] „ea" transformat din altă literă.

[3] Omis.

275 <Cca 1640 (7148/7149)> 6

† Adecă eu; Dănă<ilă>[1] cu fămeia me, Ana, fata Damaschinei, nepoatî lui Hlăbaşco, scriem şi mărturisim cu acestu adevăratu zapis la nostru, precum amu vândutu a noastrî driaptă ocinî şi moşie din sat din Rădeşti, toatî parte nastrî ce avem de pe pol <...>[1]co şi toatî p<ar>[1]te ce avem de pe Bâbâlea <şi alt>[1] bătrân ce avem <...>[1] şi altî cumpărăturî ce avem, toatî parte noastrî o am vândutu dumisali, lui Gavril Pascalu, dereptu treidzăci şi şes(e) <...> de galbini şi cu doî pogone de vie şi cu doî livedzi de per(i) <...>[1] şi din câmpu, şi din ţarinî, şi din vatrî de sat, şi din hălăştei şi din locori de pri<sacă şi>[1] din tot locul, cu tot venitul, o a<m>[2] vândutu.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXVI/15.
Orig., fragm. de doc., hârtie (20,5 x 15,5 cm), rupt şi şters, lipit din vechime.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/275 (xero.).

Datat după doc. de întărire din 1640 (7148) martie 4 acordat mănăstirii Sfântul Ioan cel Nou pentru stăpânirea s. Rădeşti (v. doc. nr. 305).

[1] Şters şi rupt.

[2] Omis.

276 <Cca 1640 (7148) – 1645 (7154)>

† Eu, Danil şi cu feméia mia, cu Nastasia, fata lui Crăciun, scrim şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi de bunăvoia noastră, de nimene nevoiţi, am dăruit a noastră ocină din Vlăcovicești, ce să va alege, am dăruit dumisale Caracaş jitnicérul ca să-i fie dumisale draptă ocină şi moşie şi cuconilor dumisale, iar cine să va afla de ruda noastră să n-aibă nice o treabă să întoarcă, că n-am vândut ce am dăruit să fie drept sufletul părinţilor noştri cui au agonisit.

Şi acest zapis s-au făcut denaintea popei Irimiia şi denaintea lui Ionaşco egumenului, şi denaintea dascălului Gligorie, şi denaintea lui Murgoci, şi denaintea lui Ghervasie, şi denaintea lui Vasilie Dăşovanul den Vălcovicești şi din ceae ce am cheltuit ce va vini partea noastră am dat dumisale lui Caracaş jitnicériului ca să să ştie.

Această scrisoare s-au făcut dinaintea acestor o(a)meni ce mai sus scrie şi denaintea a mulţi o(a)meni buni.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Episc. Roman, IV/11.
Orig., hârtie (32x 20,5 cm), difolio, filigran, 4 sigilii inelare în tuş.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 303, nr. 1475.

Datat în funcţie de alte cumpărături ale lui Caracaş jitnicer din această perioadă (v. doc. nr. 4, 200).

277 <1640 (7148) – 1645 (7154)>

† Adec(ă) eu, Nestor(a), fata lui Iacob, nepota lui Precopie, şi Iacobu au fost fecior lui Bacoşu, scriu şe mărturisescu, eu, Nestor(a) cu cestu zapis al meu singur(ă) pre men(e), cum am vândut partea mea den sat den Cofeşti, ce mi-i partea mea dentr-u<n>[1] pământu, a treia parte, den câmpu şe dentr-apă şe den sileşte, cu vad de mor(ă) şi cu pomăt şe co tot venitul de nem(e) nevoit(ă), neci silită, ce de a mea bun(ă)voe, o-m vândut sventei mănăster(i) Secului şi egumănului, popei lui Ghedeon ş<i>[1] la tot seborul svestei[2] mănăster(i) ce-i mai sus scris(ă), ca s[s]e l(e) hie lor ocen(ă) şe moşii dereptă. Şi o amu vândut derept 12 ugh(i) <şi>[1] 7 pot(ronici). Şi me-am întrebat şi fraţiei mei, ca s(ă) mi-o plătească, şi ei n-au vrut se mi-o plătească. Iar ceşti părinţi, ci mai sus scris me-au dat to<tă>[1] plat(a) ce-i mai sus scris(ă), denaintea Dabijei biv pârcălab, şe a lui Pătraşcu ot Bătenește, şi Eremiei, brat Dabij(ei), şe denaintea Pepil(ei) Cereş, şe Lupu[pu]l Zbârcea şi Sema ot Cofeşte, şi lui Vas(i)lie căl(ă)raş şe pop(a) Drăghici ot Târgoveţ(i), şi pop(a) Ion ot Cofeşti, şi Meril(ă), şe Anghil <şi>[1] Irimie Milne şe denainte a mulţi oamen(i) <buni>[1] şe bătrân(i), de pen pregiur migeiaş(i), cum toţ(i) au fost de faţe [au fost de faţ(ă)] în tocmal(a) nostră. Şe aşe me-i tocmal(a) ca s(ă) nu s(e) mai întoarcă, în véci nici de fraţii mei, nici de nepoţii mei, că i-am întribat pre toţi. Ei au zes că n-au nici o puter(e) ca s(ă) o plătească.

De acesta screm şi mărturisim.

Pentru credinţa, ni-am pus şi piceţil(e) [ţile] şi am şi [am] iscălit, se hii de cridenţe, se s(e) ştie.

Пис аз, Бърлеѣан Дръгуцул.

Lupul <a.d.>; Sima <a.d.>; **Юргич искал** <m.p.>; Iremie <m.p.; sig.>; Dabij(a) <m.p.; sig.>; Cereşu <a.d.>; Orbul <a.d.>; Pop(a) Ion <a.d.>; Anghel vornicel <sig.>; Vasilie vătav <a.d.>; Eremie <a.d.>.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/114.
Orig., hârtie (32 x 21 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipit, trei peceţi inelare octogonale în tuş şi şase amprente. Cu o copie de Sofronie arhimandrit şi starețul mănăstirilor Neamţ şi Secul.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/277 (foto., după orig. şi după copie) şi Xerogr. de doc., XXV/277 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog, Supl.* I, p. 201, nr. 599 (rez., după orig.).

Datat după martori: Dabija fost pârcălab, după 1638 iulie 12 – 1644 februarie 26 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 393 şi datarea, după ceilalţi martori, din *Catalog, Supl.*, I, p. 201, nr. 599).

[1] Omis.
[2] Greşit, pentru: „sventei".

www.dacoromanica.ro

278 <Cca 1640 (7148) – 1648 (7157)>

Doaî mărturii a lui Vartic ce-au fost vornic, scriind că din poronca g(o)sp(o)d au mărsu la Tâmpeşti să îndreptezi parte de ocină a Vasâlcăi şi a lui Ionaşco Bâţe, în care arată că satul să împarte în doaî; şi giumătate de loc din parte de sus iaste a lui Ionaşco Bâţia şi din parte din gios are a trie parte, cumpărătură a părinţâlor săi, şi iaste din hotarul Chişului până în apa Pereschivului.

DJAN Iaşi. Ms. nr. 1855. f. 22 v. – 23 r.
Rez. din 1775 (7284) septembrie 1. în Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistier.

Datat după <Ursu> Vartic fost vornic care apare în acte în perioada: <1640 (7148) august 7 – 1648 (7156) august 31> (v. doc. nr. 412 din vol. şi *Catalog*. II. p. 398. nr. 2042).

279 <1640 (7148) – 1648 (7157)>

Un zapis de la Grosul vornicul de Sineşti pe un pământ ce au dat danie căpitanului Ştefan.

DANIC Bucureşti. Mitropolia Moldovei. VIII/31 (nr. 5).
Rez.
Inst. de Ist. ..A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/279 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*. II. p. 305. nr. 1487 (rez.. datat: <1640 – 1659>).

Datat după doc. de proprietate ale lui Ştefan căpitan (v. Stoide. *Căpitanul Ştefan*. în „Arhiva". Iaşi. XLIII (1938). p. 200–216: v. şi doc. din 1639 (7147) aprilie 9. în care Vasile Lupu voievod îi confirmă căpitanului stăpânirea asupra cumpărăturilor din s. Sineşti şi Dumbrăviţa.

280 <1640 (7148) – 1648 (7157)>

† Bejan Gheuca şi Efrem, vornicei de Bârladu. Adecă au vinitu înnaintea noastră şi înn<ain>[1]tea a mulţi boiari şi neguţători Toader, s(â)nă Sitar den Veşteleşti, şe Ionaşco diiacul, şi Mileci, s(â)nă Draga, şi Ştefan, brat Toader, şe Neculai, s(â)nă Bolea, şi Todere, s(â)nă Rădoe, şe Toader Ghélbea, şe Strătulat, s(â)nă Vlad, şi Ionăşcuţă, s(â)nă Şes, şe Zâoantie, s(â)nă Moloşco, şi popa Buguţa, şi au adus neşte rus(i) ce le-au ezitu[2] un hălăşteu, la sat la Şerbăcheşti, pre apa B<o>[3]gdanei, rusie meşterei, anume Ivan, şe Barbă, şe Ungurul şe altu Ivan, şi Ionaşco, şe Popa şe Iamco[4].

Deci, au mărtureset[5] înnaintea noastră cum au tocmet cu Toader şe cu Ionaşco acel hălăşteu derept şésădzăci de zloţ(i), bani gata, şe şăptedzăci de merţă de pâni, şe péşte, şe brândză, şe untu, şe <d>ouă[3] poloboci de brah(ă), şe ca<r>[3]nea a doo vaci, şe a cinci mascur(i), şi o pi<e>[3]le de vacă de opence, şe doo car(e) cu optu boi de-au ezit şăpte săpt<ă>[3]mâni.

Deci, le-au plătit Toader Sitar şe Ionaşco deiacul şe aeştea <răz>[3]éş(i), a lor, toţ(i) câţe-s screş(i) mai sus, tot deplen, denaintea noastră banie şe <pâine>[3] ş-alte bucate.

www.dacoromanica.ro

Şi au adus Toader şe Ionaşco şe o carte dom(neasc)[3]ă screindu ca să strângă toţ(i) răzéşei, cene ari moşei, să dea bani, şe bucate, şe boi, şe car(e), şe cé a trebui la meşteri. Deci, une den răzéşei lor n-au vrut să dea neci bani, [neci bani] neci bucate, neci boi, neci car(e), ce altă nemic(ă).

Deci, dé acmu să aibă a ţinea acel hălăşteu, cu tot venetul, Toader şe Ionaşco şe cu aceşti răzéşi, care mai sus scriu, iară cene n-au dat ca să nu mai aibă treabă a să amesteca la hălăşteu, pentru căce neci au fostu mai denainte hălăşteu, ce au ezit den pajeşte.

De iasta screm şe ne-am pus şe iască<li>[1]terel(e)[6] şe peceţeli pre acestu zapis.

Из, Бежан Гевка дворник <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCIX/22.
Orig., hârtie (33,5 x 21 cm), rupt la îndoituri. Cu două copii, din care una decalchiată.
Inst de Ist „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/280 (foto.).

Datat după Bejan Gheuca, vornic de Bârlad (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 402).

[1] Omis.
[2] Litera „z", făcută peste un „ѕ".
[3] Rupt.
[4] Cuvintele „popa şe" adăugate la începutul rândului.
[5] Litera „u", făcută peste un „ѕ".
[6] Aşa în orig.

281 <1640 ianuarie 1 – august 31> (7148)

Alt ispisoc ... de la Vasilie vod(ă)[1] din vălet 7148 <1639-1640> cum au venit Păscălina, şi Tofana, şi Nastasie şi Mărica, surorile lui Ionaşco Calapod ş-au vândut parte lor de moşie din Văscani Lupului Prăjescului med(elnicer)[1].

După Rosetti, *Cronica Vascanilor*, p. 52.
Rez., într-un izvod din 1756 (7264) iunie 24.

Datat după Lupu Prăjescu medelnicer (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 428; şi doc. din 1639 (7149) ianuarie 30 prin care Vasile Lupu voievod întăreşte lui Lupu Prăjescu mare comis părţile din satul Vascani cumpărate de la Păcurar şi de la fiicele lui Gheorghe Calopod, Nastasia şi Mărica; v. doc. nr. 19).

[1] Parantezele lui Radu Rosetti.

282 1640 (7148) ianuarie, Iaşi

† <Иѡ>[1] Ва<силіе>[1] в<оево>[1]а<а, Божію милос>[1]тию, <господарь Земли Мол>[1]а<дав>[1]ско<и>[1]. Dat-a<m>[1] cartea domnie méle boiarenului domnie méle, lui Pătraşco Başot(ă) ce-au fostu logofet, ca s(ă) fie tare şi putérnic, cu cartea domnie méle,

www.dacoromanica.ro

a opri nişte părţi de ocene ce-au cumpărat la Ciohoréni, partea lui Gavril Ferâe şi partea lui Ionaşco, ficiorul lui Gligorie vătah şi partea Savii ş-a surori<i>[1] sale, Liţa, şi partea Ganii visternicel şi partea lui Gligorie, feciorul Muntancăi, pentru căci iaste a dumisali acea ocină dirapătă[2], cumpărătur(ă) de la aceşte omenii, de la toţi, de câţi mai sus scrie.

Pintr-acéia, nime să nu cutédze a ţinea sau a opri înnaintea cărţii domnie méle. Iară cui va părea cu strânbul să vie să stea de faţă înnaintea domnie méle.

Тое пишем г(о)сп(о)дст(в)ъ ми. Инак не бъдет.

В Їїс, л(ѣ)то ѯзр҃ми[3] <7148/1640>, ген(аріе).

Сам г(оспод)нъ вела.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXI/26.

Orig., hârtie (27,6 x 19,3 cm), rupt încep. doc. şi la îndoituri, lipit, filigran, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.

Idem, Ms. nr. 1535 (Condica doc. familiei Sturza), f. 40 v., nr. 6 (rez.).

Inst. de Ist „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/282 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 291, nr. 1405 (rez., după orig.).

[1] Rupt.

[2] Aşa în orig.

[3] Cifra unităţilor, corectată, pe loc răzuit, şi îngroşată.

283 1640 (7148) ianuarie 4, Iaşi

Suret di pi ispisoc vechi, pi sârbie, di la Vasilie voevod, domnu Ţării Moldovii, scris în Ieşi, di Dumitraşcu Cujbă, din let 7148 <1640>[1] ghenar(ie)[1], în 4 zile.

Precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri a Moldovii, a mari şi mici, sluga noastră, Irimincea, ficiorul lui Gheorghii, nepot lui Vasilie, şi di faţă înaintea noastră au tras la giudecată pe cinstit şi credincios boieriul domnii meli, pi Dumitraşcu Şoldan vel vornic de Ţară de Gios, pentru o sălişti de pe Căinariu, ci să numeşti Ştiuca, în ţânutul Sorocii, între Balota şi între Lozile, zicând Irimiicea şi cu alti niamuri a lui precum că ace bucată de hotar esti din hotarul satului lor, Balota, şi niciodată acolo n-au fost sălişti, pentru că esti dintr-a lui hotar, precum au arătat înaintea noastră şi un ispisoc de la întru sfinţi odihnitul Alecsandru voevod. Iar mai sus-numitul cinstit şi credincios boierul domnii meli aşa au arătat înaintea noastră, precum că ace sălişti, anume Ştiuca, esti driaptă danie şi miluire socrului său, lui Cărăiman biv vel paharnic, şi ni-au arătat şi ispisoc de danie şi de miluire di la Simion Movila voevod. Şi încă au mai dat Cărăiman paharnicu şi doi cai turceşti foarte buni, preţuiţi drept şasă sute galbini ungureşti, în trebuinţa tării.

Drept aceia, domniia me şi cu tot Sfatul ţării aşa s-au aflat că Irimiicea, feciorul lui Gheorghi, nepot lui Vasilii, şi cu alti niamuri a lui n-au nici o treabă cu ace sălişti, ci să numeşti Ştiuca, şi cu acel ispisoc di la Alicsandru voievod, ci au umblat cu vicleşug. Pentru acea s-au şi dat rămaşi denaintea noastră şi din toată legea ţării.

Drept aceia, de acum înainte să nu aibă mai mult a tragi giudecată şi a dizbati ace di mai sus-numită sălişti, Ştiuca, ci să fii cinstit şi credincios boieriului nostru, lui

www.dacoromanica.ro

Dumitraşcu Şoldan vel vornic, şi di la noi dreaptă ocină şi moşii nestrămutată nici odinioară, în veci. Cum şi ace scrisoare, ci o au arătat Irimiicea di la răposatul Alecsandru voevod, s-au luat di la dânsul de Divanul domnii meli. Şi, dacă în vreo oarecare vremi să vor mai ivi niscaiva direse la Irimiicea sau la alte niamuri a lui pi ace di mai sus-numită sălişte Ştiuca, să nu aibă nici o lege, crezare sau tărie, ci să să ia di la dânşii şi să să de în mâinile mai sus-numitului boieriului domnii mele.

Şi altul să nu să amestici.

Însuşi domnul a poruncit[2].

Gavriil Matieş vel logofăt.

Di pi sârbie pi limba moldovinească am tălmăcit, la anul 1806 iuni 21, polcovnic moldovinesc Debriţ ot Mitropolie.

După Boga, *Doc. basarabene*, VII, p. 43–44 (nr. XLI).
Trad.

---

[1] Aici, ca şi în continuare, paranteze noastre.

[2] Urmează, în paranteze, menţiunea: l(ocul) p(eceţii).

284 <Cca 1640 ianuarie – decembrie (7148/7149)> 6

† Adecă eu, Ionaşco Costiceanul, nepotul Vlaicului, scriem şi mărturisăscu cu acestu zapis al meu cum eu de a mea bunăvoia[1], de nime nevoit, nice asuprit, amu vândut a mea dreaptă ocină şi <m>[2]oşiia din sat din Şopârléni, partea Vlaicului, ce să cheamă un bătrân, aceasta parte de ocină ce să cheamă partea Vlaicului unui bătrân o amu vândut lui Necoriţă din Tinteşti, dereptu şeaptedzeci de lei bătuţi, denaintea preutului de Horjeşti, şi denaintea giupânései îi Cehăneasă, şi denaintea Iorgăi de Horjeşti, şi Bo<...>[2]ul de Tinteşti, şi denaitea lui Toader Lupşe de Suléni, ce iaste răzéş, şi <den>[2]aintea Căzacului Frăia, aşijderi răzéş[3], şi denaintea lui Dumitru d<in ...>[2]ci, şi Simion Roşca ot tam, şi Ursul Brahăş de Păhneşti, şi Bordea de acolo <...>[2], şi Gligorcea de Tinteşti, şi Dolhan de Suléni, şi Lupul, zét Cehăneas(ă), şi Lepădat, vnuc Cehăneasă şi denaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni.

Şi, pre mai marî credinţă, ne-am <pus ş>[2]i peceţile aşijzderi[1] pe aceasta[1] mărtur<ie a noas>[2]tră, ca să aibă a-şi faci <ş>[2]i ispisoc domnescu. Aceasta scriem şi mărturisim.

Şi eu, Pătraşco Mihoci, amu scris să să ştie.

Şi eu, Moldovan diiac încă m-am tâmplat într-aiastă[4] tocmală.

И їіс, пис Хорщинаке, ѕ <6> а(ь)ни.

Şi au iscălit.

Молдован писах <m. p.>.

† Пътрашко Михочи, искал <m. p.>.

† Ionaşco <m. p.>

www.dacoromanica.ro

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XXI/2.

Orig., hârtie (29 x 19,5 cm), rupt la îndoituri, zece peceţi inelare în tuş, dintre care cinci octogonale şi cinci rotunde. Cu o copie mod.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/284 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXV, p. 5–6, nr. 5 (orig. cu indicaţia „cătră 7148=1640"); Idem, XVII, p. 10 (rez.); Andreescu, *Doc. Kogălnicenilor*, p. 2, nr. II (rez., după orig. cu unele obs., datat: „poate spre 1640, 6 zile").

Datat în funcţie de Pătraşco Mihoci şi Moldovan diac (v. **EDIŢII**).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Rupt.

[3] „răşea" în text şi z suprascris.

[4] În textul chirilic: Ѵнтр-ацстѧ.

285 1640 (7148) ianuarie 8

Ispisocu domnescu, scrisu pe sârbie, de la Vasilii v(oie)vod, în carelé scriie că au datu şi au întăritu rugătoriloru săi, igum(enul) şi totu soborului de la sf(â)nta m(ă)n(ă)stiré Homorulu, undé iesté hramulu Adormirea presf(i)ntei stăpânei noastré Născătoare de D(u)mn(e)dzău şi pururea Fecioarei Marii, pe toaté părţilé de moşii ce-au avutu Stroiciu biv vel logofet dinu satulu Derzsca, ci iesté în ţinutulu Sucevii, dinu dreselé şi dania şi miluirea ce aré sf(â)nta m(ă)n(ă)stiré Homorulu de la Radulu v(oie)vod şi de la alţi domni, pre caré li-au datu şi au miluit sf(â)nta m(ă)n(ă)stâré cu acelé părţi de moşiie dinu satu dinu Derzsca, Ionaşco Stroiciu, feciorulu Lupului Stroiciu logofet, pentru sufletulu lui şi a părinţiloru lui, ca să lé facă pomeniré maré, dinu anu în anu.

Pentru acéia, şi de la mărie sa ca să fiie sfintei m(ă)n(ă)stâri Homorului acelé părţi toate, ce li-au avutu Lupulu Stroiciu logofetul din satul Derzsca, drépte moşii, daniie şi miluiré şi uricu, nestrămutatu nici odânăoară, în vecii de veci.

Din anii 7148 <1640> ghen(arie) 8.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Condica m-rii Homor), f. 18 r.

Copie presc. după trad., de Vartolomei Măzăreanu, din anii 1777–1779.

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 298, nr. 28 (rez.).

286 1640 (7148) ianuarie 8

Carté domnească de la Vasilii v(oie)vod, în caré scriie că au datu cartea mării sale călugăriloru de la sfânta m(ă)n(ă)stâré Homorulu să fiie tari şi puternici a-şi opri şi a ţinea toaté părţilé de moşiie, câté au avut şi au ţinutu Lupulu Stroiciu log(o)f(ă)t, din satu din Derzsca, ca să n-aibă nimé nici o treabă cu acelé părţi de moşiie, fără numai călugării, nici popa acela ce-au dzis că aré cumpărătură, ci să-şi ceară popa banii la ciné i-au dat, fiindu că călugării au dresé de daniie şi de miluiré de la Ionaşco Stroiciu, feciorul lui Stroici log(o)f(ă)t, pre toaté părţilé lor.

www.dacoromanica.ro

Dréptu acéia, nimé să nu cutedzé a ţinea sau a popri preste cartea mării sali. Iar cui a părea cu [cu] strâmbătaté, să margă la Divan.

Din anii 7148 <1640> ghen(arie) 8.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Condica m-rii Homor), f. 24 v.
Copie presc., din anii 1777–1779, de Vartolomei Măzăreanu.

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 249, nr. 47 (rez.).

287 1640 (7148) ianuarie 14, Iaşi

† Eu, Arvasiia, fata Cătălinei, nepoata Măricăi, strănepoata Anghelinei Go<io>[1]ae, însămi pre mene mărturisăscu, cu cest zapis al mieu, cum să s(e) ştie că am vândut partea mea de ocină, ce să va alége din sat, din Doljeşti, de la ţinut<ul>[1] Romanului, şi o am vândut unchiu-meu, lui Gligoraşco Goia. Ajijdere, şi altă parte de ocin(ă) din sat din Fârţeşti, ce să va alége, iară s-au vândut lui Gligoraşco Goia. Şi s-au vândut acéle părţi, ce mai sus scrie, derept doi[illegible]zeci şi cinci de galbeni, bani buni.

Şi s-au făcut această tocmal(ă) denaintea lui Ionaşco aprodul de Iaş(i), şi Oprea aprod de Iaş(i), şi Avraam de Iucşeşti, şi Ivan de acolea, şi popa Ghiorghie de Doljeşt(i), şi altu pop(ă), anume Ionaşco de acolea, şi diiaconul Leavul de acolea.

Şi mai pre mare mărturie iaste că ne-am pus şi peceţile, să fie de credinţă.

Şi eu, popa Samson, am scris.

Ѯ Ꙗlc, в(ѣ) л(ѣ)тѡ ѯзр҃ми <7148/1640>, ген(аріе) а҃і <14>.

Иван искаа <m.p.>.

† Ionaşco <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 648 (Condica m-rii Doljeşti), f. 23 r.
Orig., hârtie (31 x 21,5 cm), difolio, filigran, şase peceţi inelare în fum.
Ibidem, Ms. nr. 602 (Condica m-rii Doljeşti), f. 79 r. (copie); Idem, M-rea Doljeşti, I/47, nr. 5 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/287 (foto., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 291, nr. 1404 (rez., după orig.).

[1] Omis.

288 1640 (7148) ianuarie 20, Iaşi

И(ѡ)[1] Василіе воевода, Б(о)[1]жію м(и)[2]лостію, г(о)[1]сп(о)[1]д(а)[1]рь Земли (Молдавскои)[2], Dat-am carte domni(ei) mél(e)[2] slugei domnie(i)[2] méle, lui Gheorgh(ie Cat)[2]argiul pârcălabul spre a(céea ca să fie t)[2]are şi putérnic cu (c)[2]artea domniei méle a opri şi a ţi(nea)[2] satul Cobăliia (Ковълиіа)[2] cu tot venitul, ce iaste la ţinutul Sorocei, ce-i iaste acel sat direptu de moşie.

www.dacoromanica.ro

Iară, de va părea cuiva ceva cu strâmbul şi va avea niscareva dirése pre acel sat, să vie să stea de faţă înnaintea domniei méle, cu boiarinul domniei méle, ce scriem mai sus, şi să-şi aducă şi dirésele.

Тое пишем г(о)[1]сп(о)[1]д(ст)[1]ва ми. Инак не бъдет[3].

V Їйс, в(ъ)[1] л(ѣ)[1]т(о)[1] ѫзр҃ми <7148/1640>, ген(дрїе)[1] к҃ <20>.

Їйнаки <писал>[4].

După Ghibănescu, *Surete.* IX, p. 135–136, nr. LIX.

Text din *Ms. Surete*, XXV, p. 408, după orig., hârtie, pecete cu legenda † Їw Василие воевода, Б(о)[1]жїю м(и)[1]л(о)[1]стїю, г(о)[1]сп(о)[1]д(а)[1]рь Земли Молдавскои, având menţ.: orig. se afla în posesia familiei Catargi.

[1] Paranteza noastră.

[2] Paranteza edit.

[3] Urmează, în paranteză, trad. edit.: „aceasta scriem domnie mea şi altfel să nu fie".

[4] Paranteza noastră. De la V Їйс, până aici, în textul editat cu litere latine.

289 <După 1640 (7148) ianuarie 20>

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)р Земли Мwлдавскои. Adecă domniia mea ne-am milostivit şi am miluit de iznoavă pre boiarinul domniei méle credincios, Pătraşco Ciogolea ce-au fost logofăt, cu satul Cobâliia (Ковълїи)[1] şi Balamuténii, ce simtu[1] în ţinutul Sorocei, care sat(e) le-au fost dat domnia mea slugei noastre lui Gheorghie Catargiul pârcălab, după ce au adus boiariul domniei méle, Pătraşco Ciogolea logofăt urice scriind cum au fostu aceste sate carile mai sus scriem, Cobâliia şi Balamuténii, a lui Ion Movilă ce au fost vistearnic, dare şi miluire de la (loc gol)[1]. Aşijdere şi alte drése de miluire şi cumpărătură de la Moisea Moghilă vodă pre acéle sate boiarinului domniei méle carile mai sus scrie.

Domnia mea deacă am văzut acéle drése scriindu într-acela chip, domnia mea am socotit şi i-am dat şi de la domnia mea şi am întătit pre boiarinul domniei méle cu acéle sate, Cobâlia şi Balamuténii, iar Gheorghie Catargiul să n-aibă nici o trebă de acum înainte cu acéste sate, pentru căci s-au aflat adevărate că sîntu dreaptă miluire şi cumpărătură a boiarinului domniei méle a lui Pătraşco Ciogolea logofăt, iar alt nime ca s(ă) nu s(ă) amestece peste cartea domniei méle.

Iar pentru nişte drese ce are Gheorghie Catargiul cum am dat pre acea ocină de la vânzător, pentru căci s-au aflat că n-au avut Bandur nici o treabă cu acele sate carili scrie mai sus, iar pentru care lucru au fost giurat Bandur şi răzéşii săi în zilele Radului vodă; şi au fost luate acéste sate de la călugării de la mănăstirea Cârnului, căci ei n-au avut drese, nu s-au ţinut în samă căci s-au aflat că au giurat acei oameni strâmbătate, ce am aflat domniia mea adevărat că simtu[1] de moşie a Movileştilor, cum mai sus scriem.

Pentr-aceéa le-am dat să fie boiarinului domniei mele, Pătraşco Ciogolea logofăt, acele sate Cobâliia şi Balamuténii, cu tot venitul nici o dănăoară înaintea cărţei domniei mele.

Ѯ Їйс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃(ми)[1] <71(48)/16(40)>.

Сдам г(о)сп(о)динъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 136–137, nr. LX (transcr. după orig., cu data: 71(48)? <16(39) septembrie 1 – 16(40) august 31>).

Datat după doc. ant. şi în funcţie de Gheorghe Catargi, pârcălab de Orhei (1636 martie 29 – 1640 ianuarie 20, v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 370).

[1] Aşa în textul editat.

290 1640 (7148) ianuarie 29, Iaşi

† Їѡ Василіїе воєводa, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(a)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) тот истинни н(a)шь вѣрнии слѹгa, Григорїе постелник, слѹжил въ домѣ г(о)сп(о)дстве(a) ми wт мллденствa его съ прaвою и вѣрною слѹжбѣ. Тѣм мы, видѣще его прaвою и вѣрною слѹжбѹ до нас, жaловaли ес[т]ми емѹ wсобною н(a)шею м(и)л(о)стию и дaли и пом(и)л(о)вaли ес[т]ми емѣ wт нас двa сълaше зa цигани, нa имѣ Гюне, съ женa и съ дѣти[1], и Кифa, съ женa и съ дѣти.

Тѣм рaдї, кaко дa ест виш(е) писaномѹ Григорїе постелник прaвии холопи цигани, непорѣшенно николиж(е), нa вѣки.

И ин дa с(ѣ) не ѣмишлет.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми ген(aрїе) к҃ѳ <29>.

† Сaм г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Иѡ Василіе вѡевѡдa <m.p.>.

† Шaидир <писaл>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată această slugă a noastră credincioasă, Grigorie postelnic, a slujit în casa domniei mele din tinereţea lui cu slujbă dreaptă şi credincioasă. Deci noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă faţă de noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă şi am dat şi l-am miluit de la noi cu două sălaşe de ţigani, anume Ghiune, cu femeia şi cu copiii, şi Chifa, cu femeia şi cu copiii.

Pentru aceasta, să-i fie mai sus scrisului Grigorie postelnic drepţi robi ţigani, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> ianuarie 29.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins.>: Zapis pe ţigani, di dani(i), de la Vasili vod(ă).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXLI/23.
Orig., hârtie (33,3 x 23 cm), difolio, filigran, pecete mică, timbrată.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/290 (foto.).

[1] De la Гюнє până la аѣтн. tăiat cu cerneală.

291 1640 (7148) ianuarie 31

Suret di pi o mărturie a răposatului episcop Mitrofan bivşii Romanschii din let 7148 <1640> ghen(a)r(ie) 31.

Смѣренїм епископ Митрофан, бившїи Романски, scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră pe<n>[1]tru rândul satelor a sfintii măn(ă)st(i)ri, a Dragomirnii, anume Napadova, ci iaste pre Nistru, în ţinut(ul) Sorocii, cum m-am tâmplat di faţă când au dat părintile mitropolitul, Anastasie Crimca, lui Alexandru vodă, feciorul lui Irimiia vodă, şi a doamnii Elisaftei cinci sute de galbini roşii şi alţi ban(i) au dat, în zilele lui Costandin vodă, în treaba domnii, de au împlinit doaoă mii cinci sute de galbeni, ban(i) buni, cu aceşti ban(i) ci scriem mai sus.

Deci, bani gata n-au avut pre acea vrémé di undi a-i da, ci i-au dat dreaptă ocină a lor, a părintelui său, a Irimiei vodă, acel sat, anume Napadova, di pre Nistru, di i-au fost dreaptă ocină Irimiei vodă di schimbătură cu fraţii săi, Costandin Movila şi cu Iuraşcu Movila, de le-au dat lor alte ocine pentru acea ocină, când au fost ei tineri, cum au mărturisit, pre acea vrémé, toţi boierii ţărâi, cei bătrâni şi cei tineri, cum acea ocină n-au ţinut-o nici odinioară Toader Movila, nici frate-său, Iuraşcu, ci au ţinut-o tot Irimiia vodă şi după moartea Irimii vodă au dat-o, acea ocină, Napadova, cu feciorii săi, doamna Safta, mitropolitului Anastasie şi Dragomirnii, mănăst(i)rii, unde iaste hramul Pogorârea Sfântului D(u)h, să le fie lor moşie, în véci, cum scriu dresile şi pecetluiturile Dragomirnénilor, ce-s făcute de acei domni, şi di Radu vodă, pre sat, pre Napadova.

Tâmplatu-m-am când s-au pârât vlădica Anastasie cu călugării de la mănăstirea lui Toader pe<n>[1]tru Napadova şi i-au rămas pre Todiréni.

Aşa ştim şi mărturisim, cu această scrisoare a noastră, precum scriu toate dresile Dragomirnénilor, cum că sânt adivărate toate lucrurile câte au pre sat, pre Napadova, căci că m-am tâmplat cu vlădica Anastasie tot faţă la aceste lucruri ci scriem mai sus.

Pentru aceea, noi le-am făcut această scrisoare şi mărturie, di la noi, Dragomirnénilor, să le fie de credinţă, în véci, la lége, când să va întâmpla pre urma noastră să fie vre-o întrebare pe<n>[1]tru acea ocină. Iar de ne va trimite D(u)mnezeu zile să fim vii, tot aşa vom mărturisi cum am auzit şi cu ochii am văzut, precum scriem într-această scrisoare a noastră.

Митрофан епископ бившїи Романски iscălit şi pusă şi pecete şi alte doao iscălituri care nu să pot dezléga.

Şi acest suret s-au scos la velet 1781 dechém(vrie) 3, din cuvânt în cuvânt, de pe mărturiia cea véche cari să află di faţă aici în scrisorile măn(ă)st(i)rii Dragomirnii, cari l-am iscălit şi eu spre mai mari încredinţari lui.

Paisie stareţul s(fin)t(ei) m(ănă)st(iri) Neamţului.

www.dacoromanica.ro

DJAN Suceava, I/50.
Copie.
DJAN Iaşi, Documente, CCLIX/3, f. 5 v., nr. 9 (rez., într-un izvod de doc. din 1804 septembrie 27).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/291 (foto., după copie).

EDIŢII: *Catalog Suceava*, p. 149, nr. 387 (rez., după copie).

[1] Omis.

292 1640 (7148) februarie 5

Altu zapis al Anuţii şi Rusca, fetele lui Ioniţe vătav, nepoatele[1] vameşului, şi cu ficiorii lor, precum au vândut o giumătate de vad de moară în Gârla Putnii din gios, în hotarul Făureilor, pre din gios de Lupăciasă, dumisale Iorgăi cămăraşu, drept 32 lei bătuţ(i), dinainte a boieri şi oameni buni, care s-au iscălit şi au pus peceţile, ca să fie de credinţe, să se ştie.

7148 <1640> fev(ruarie) 5.

Тънасъ) искаа.

Dabij(a).

Neagoe căp(i)t(an).

Zaharie.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 572 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 85 v. –86 r., nr. 22).
Copie presc. de la înc. sec XIX.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 291, nr. 1406 (rez.).

[1] Urmează cuvântul „lui", tăiat cu cerneală.

293 1640 (7148) februarie 11, Iaşi

Ioan[1] Wasily Woywoda confirmieret die zur Suczawaer Mitropolie gehörige Badstube.

D<e>d<a>tto Iassy 7148 <1640> den 11[-ten] Februar.

Ioan[1] Vasilie voievod confirmă pentru Mitropolia Sucevei baia care-i aparţine.

Dat în Iaşi 7148 <1640> la 11 februarie.

DJAN Suceava, Documente, XIII/5, fasc. litera B, f. 4, nr. 135.
Copie de la sfârşitul secolului al XVIII-lea sau înc. secolului al XIX-lea după rez. germ. din Inventarul doc. Mitorpoliei Moldovei alcătuit în 1783 ianuarie 3, la Zólkiev, de Johann Anastasius Manovarda.
DANIC Bucureşti, Consiliul Aulic de Război, XIV/69, nr. 40, f. 13 r. (rez. germ. din 1784 februarie 12, cu anul socotit greşit, în stilul de la 1 septembrie: „1639").

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Popovici. *Index Zólkiewiensis*. IV. p. 96. nr. 135 (rez. germ.. după *Inventarul Mitropoliei şi trad.*): *Catalog, Suplimenţ*, I. p. 198. nr. 588 (rez. după rez. germ. de la DANIC Bucureşti); *Tezaur sucevean*. p. 149. nr. 388 (rez. după *Inventarul Mitropoliei*).

[1] Lectura şi trad. greşită de către Manovarda a lui: Ꙗw din orig.

294 1640 (7148) februarie 13, Iaşi

† Їw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Їѡишко Хриковичь, с(ы)нъ Настасїѧ, виѳк Глига Хриковичь(ѣ), и Дѳмитрашко Фѳлцер и кнѣгинѣ его, Марика, пакиж(е) дъщь Настасїи, виѳка Глига Хриковичь(ѣ), и тиже Маиѵле, съ с(ѣ)и(о)ве его, Босїе и Иѳтодїе и Їѡишко и Тофана, с(ѣ)и(о)ве Сафи, виѳци Настасїи, прѣѡиѳци Глига Хриковичь(ѣ), иеким иепоиѳжденн д ии приселовали, иж по иχ доброи воли, и продали свод правда ѡти(и)ца и дѣди(и)ца, ѡт иχ правїи ѳрик(а) за дѣди(и)иѳ, еже имал прѣдѣд иχ, Хриковичь, ѡт Богдан(а) воєвода, и ѡт испысок(а) за раздѣлениїе еже имала матка иχ, Настасїѧ, ѡт Єремїи Могила воєвода, и ѡт ѳрик(а) за подвръжденїе ѡт самаго г(о)сп(о)дств(а) ми, една селище, на имѣ Черлена, ѡт Нистрѳ, въ ѳст(и) долнии еж(е) именѳет сѣ Ѳтманоѵка, до источники, еже ест въ едни хотар съ Ворокъѳции, ѳ в(о)лост(ѳ) Сороцски, съ мѣсто за два млини ѳ брѳд(а) Ворокъѳцим, ѡбаче едно млин(ъ) ест готов въ тот брѳд(ѣ), ѳ Нистрѳ. Тод продали и(а)шемѳ вѣриомѳ болѣриниѳ, Юрга камараш, радї сто и три десѣт(ъ) ѳгарскиχ, п(и)и(ѣ)ѕи добри. Иноже, више писан болѣрии наш, Юрга камараш, въстал сѣ и заплатил въсиχ тиχ више писаниχ п(и)и(ѣ)ѕи, р҃а ѳгарскиχ, въ рѳки тым прѣд речениим ч(ь)л(овѣ)ци, Їѡишко Хриковичи, и Дѳмитрашко Фѳлцер и кнѣгинѣ его, Марика, и Маиѳле съ с(ы)и(о)ве его, Босїе и Иѳтодїе и Їѡишко и Тофана.

Тѣм радї, мы, ѡко ѳвидѣχом междо ними иχ доброволное токмеж и испѫлнои заплатѳ, такождере и ѡт нас дадохом и потвръдиχом више писаниомѳ и(а)шемѳ вѣриомѳ болѣриниѵ, Юрга камараш, на тод <прѣ>[1]д р<ечен>[1]нал селище Черлена, съ два брѳдове за млини(и) и съ вес приχод.

И хотар тои[1] селиште, Черлена, раздѣлило сѣ нан прѣжде ѡт хотар(а), Ворокъѳцим ѡт Крѳхлик(а), стѫпа потокѳ на горѳ, д на верхѳ горѣ, ѳ една камен(и), против[3] нижиою могилѳ; ѡт толѣ, стара дорога Немировска, даж(е) до кърница[4] Копаика; ѡт толѣ, через долниѳ Ѳтманоѵка, дорогѳ еже идет ѡт Сѳхлиници, даж(е) ѳ лиса, гора ѳ Нистрѳ, како да ест емѳ правда ѡти(и)ца и викѳплениїе и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѳшенно николиже, на вѣки.

И ни да сѣ не ѳмишлет.

Ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми, м(ѣ)с(ѧ)ца ѳев(рѳарїи), г҃ї д(ь)ни.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ionaşco Hrincovici, fiul Nastasiei, nepotul lui Gliga Hrincovici, şi Dumitraşco Fulger şi cneaghina lui, Marica, iarăşi fiica Nastasiei, nepoata lui Gliga Hrincovici, şi de asemenea Manule, cu fiii săi, Bosie şi Iftodie şi Ionaşco şi Tofana, fiii Saftei, nepoţii Nastasiei, strănepoţii lui Gliga Hrincovici, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptul lor uric de moştenire, pe care l-a avut străbunicul lor, Hrincovici, de la Bogdan voievod, şi din ispisocul de împărţeală pe care l-a avut mama lor, Nastasia, de la Eremia Moghila voievod, şi din uricul de întărire de la însăşi domnia mea, o selişte, anume Cerlena, de la Nistru, la gura văii care se numeşte Utmanouca, până la izvor, care este într-un hotar cu Voroncăuţii, în ţinutul Sorocăi, cu loc de două mori la vadul Voroncăuţilor, însă o moară este gata în acest vad, la Nistru. Aceasta au vândut boierului nostru credincios, Iorga cămăraş, pentru o sută şi treizeci de <galbeni>[5] ungureşti, bani buni. Deci, mai sus scrisul boier al nostru, Iorga cămăraş, s-a sculat şi a plătit toţi acei bani mai sus scrişi, 130 de <galbeni>[5] ungureşti, în mâinile acelor înainte zişi oameni: Ionaşco Hrincovici, şi Dumitraşco Fulger şi cneaghina lui, Marica, şi Manule cu fiii săi, Bosie şi Iftodie şi Ionaşco şi Tofana.

Pentru aceea, noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie între ei şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului nostru boier credincios, Iorga cămăraş, această înainte zisă selişte, Cerlena, cu două vaduri de moară şi cu tot venitul.

Şi hotarul acestei selişti, Cerlena, s-a împărţit mai înainte din hotarul Voroncăuţilor, de la Cruhlic, pe albia pârâului în sus, iar pe deal în sus la o piatră, în dreptul movilei de jos; de acolo drumul vechi al Nemirovului până la fântâna Copanca; de acolo peste valea Utmanouca, pe drumul care vine de la Suhlinţi până la pădure, în sus la Nistru, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7148 <1640>, luna februarie, 13 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din secolul al XVIII-lea>: † Cerlena de la Soroca <şi trei ins. greceşti>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXII/38.

Orig., hârtie (48,2 x 37,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda: † Їw Васїлиѣ воєвода. Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земли Молдавскої.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, XXV/294 (foto.).

[1] Rupt.

[2] о, transformat din ъ.

[3] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[4] и, transformat din ц.

[5] Omis.

295 1640 (7148) februarie 16, Iaşi

<† М>[1](и)л(о)стїю Б(о)жїею, ми, Иw Василїе воевода, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним ис сим листом нашим въсѣм кто на нем възрит или чточїи его ѹслишит, wж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд въсими нашеми мwлдавски[χ]ми болѣри, великими и мали, Иwн Чолпан, с(ы)нъ Л<н>[1]темїи, внѹк Ионашко Гѣнги бив вел логофет, по его доброю волю, неким непонѹжден, а не приселован, и продал своего правою wтн(и)нѹ и кѹпежно дѣд(а) его, Иwнашко Гїѣнги логоф(е)т, wт нареденїи за викѹпленїе что имал wт ...[2] воевода, едно село, на имѣ Тернеѹка, под боковини, ѹ волост(ѹ) Чернъѹцкомѹ, съ мѣсто за став и млин на потоцѣ село, что тот село било и Гѣнги логофет кѹпежно wт Ионашко Строич, с(ы)нъ Лѹпѹл(а) Строич логофет, wт наре<де>[1]нїе за викѹпленїе что имал wт Єремїи Могила воевода. Тоа продал болѣринѹ нашемѹ Костантинѹ Чоголи пъркълаб, и кнѣгини ег(о), Илѣни[3] радї една сто ѹги, п(и)н(ѣ)зи добриχ. Тѣм ради, како да ест емѹ и wт нас, съ въсем доχодом.

И wт том, тиж[4] даем и потверъждаем више писанномѹ болѣринѹ нашемѹ, Костантинѹ Чоголи, и кнѣгини ег(о)[5], его правою wтн(и)нѹ и кѹпежнѹ, wт нареденїе за викѹпле<нїе>[1] что имал wт Моисею Могила воевода, една част(ь) wт село Калафендещи, wт третаа част(ь), половина, на Хорадец[4], что ест ѹ волост(ѹ) Сѹчавскомѹ, wт полѣ, и wт лѣсо, и wт мѣсто за став и wт вес приχод и съ <че>[1]третата част(ь) wт став(а), еже именѹет сѧ став Юргичюл, что тоа част[4] за wтн(и)нѹ ест емѹ кѹпежно wт сѹродници его, wт Иwнашко Ѹрмезїѹ, за шест(и) десѧт(ъ) ѹги, п(и)н(ѣ)зи добриχ.

И wт том, тиж(е) даем и потверъжда<ем>[1] емѹ и дрѹгаа част(ь) за wтн(и)нѹ wт тогож(е) село, wт Калафендещ(и)[4], wт третаа част(и), половина, wт исписок wт Моисею Могила воевода, что тоа wт пакиж[4], wн соби кѹпил wт сѹродници его, wт Глигорїе Ѹрмезїѹ и wт брат(а) его[6], Савин, и wт сестра его, Магда, с(ы)нѹве Тоадер[4] Ѹрмезїѹ, за шест(и) десѧт[4] ѹги, п(и)н(ѣ)зи добриχ. Тѣм ради, како да ест емѹ и wт нас съ въсем доχодом.

И wт том, тиж(е) даем и потверъждаем болѣринѹ нашемѹ, Костантинѹ Чоголи, и кнѣгини его[5], его правїи wтн(и)ни и кѹпежни, wт исписок за викѹпленїе что имает wт самого г(оспо)дстѹ(а) ми, два фалчи за виноградї wт Котнар, wт Гор Г(о)сп(оди)нѹ, что тиχ виноградї wн соби кѹпил wт Тѹркѹл[4]

www.dacoromanica.ro

столникъ[4] и wт кнѣгинѣ его, Ирина, за пет[4] десат[4] талер[4] сребр(е)ниχ. Я пак столникѹлови Тѣркѹл[4] и кнѣгини его, Ирини, било им кѹпежно wт кнѣгинѣ Мѣрикѹца Кирицоае, дочка Гewргїе пръкълаб[4] Хотинскїи, wт исписок за кѹпежно, что имала wт Костантин[4] Могила воевода, а еи било кѹпежно въкѹпѣ съ пан еи, Кирица постелник, wт Дръган[4] и wт брат[4] его, Накѹл, и wт сестри иχ, Вървара, и wт Мѣрика, с(ы)нѹве Дѹмитрѹ врикар[4].

И тиж(е) потвръждаемѹ и дрѹгиχ виногради wт тогож(е) гор, wт Гор Г(о)сп(оди)нѹ, wт исписок за викѹпленїе, что имает wт самого г(оспо)дства ми, една фалчи и три фрътае, что тиχ виногради wн соби кѹпил wт Симиwн(а) Пилиповскїи и wт жителница его, Мѣрика, дочка Маргити, за четир[4] десат[4] wвци съ млѣко и два десат[4] и пет[4] агни, како да ест емѹ и wт нас съ въсем доχодом.

И тиж(е) даем и потвръждаем емѹ и дрѹга винограда wт Гор Свиним, что тоа виноград wн соби кѹпил wт Истратїе бив логофет, за шест(и) десат[4] злоти битиχ.

Тѣм, тое више писанномѹ село, на имѣ Тернѣѹка, под боковинѹ, ѹ волост(ѹ) Чернъѹцскомѹ, и тиχ два части wт село Калафендещи, wт волост(и) Сѹчавскомѹ, съ мѣсто за стави и съ вѣс приχод, како да ест болѣринѹ нашемѹ више реченномѹ, Костантино Чоголи, и кнѣгини ег(о)[5], и wт нас правїи wтн(и)нѹ и кѹпежни и тиχ виногради пакиж(е) да сѹт емѹ и wт нас правїи кѹпежни, емѹ, и дѣтим его, и wнѹчатом, и прѣwнѹчатом, и прѣщюрѣтом и въсемѹ родѹ его, кто с(ѣ) емѹ изберет наи ближнїи, непорѹшенномѹ николиж[4], на вѣки вѣчнїи.

Я χотар томѹ више писанномѹ село, Тернѣѹка, и тим [и тим] части за wтн(и)нѹ wт Калафендещи, како да ест им χотар wт къ въсиχ сторони по старомѹ χотарѹ, по кѹда из вѣка wживали, и тим два части wт село Калафендещи да ест им на части, како сѣ ими изберет, а wт иншиχ сторониχ да ест им по старомѹ χотари, по кѹда из вѣка wживали.

Я на то ест вѣра нашего г(оспо)дства виш[4] писаннаго, мы, Иw Василїе воевода, и вѣра възлюбленнаго с(ы)на г(оспо)дств(а) ми, Иwан воевода, и вѣра бощри нашиχ: вѣра п(а)на Дѹмитрашко Шолдана великаго дворника Долнѣи Земли, вѣра п(а)на Тодер[4] Петричайко великаго дворника Вишнѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил[4] гетмана и пръкълаба Сѹчавскаго, вѣра п(а)на Пътрашко Чоголѣ и Костантин[4] Стърчѣ, пръкълабове Хотинскїи, вѣра п(а)на Дѹмитрѹ и пана ...[2], пръкълаби Немецкїи, вѣра п(а)на Юрдакїи пръкълаба Романскїи, вѣра п(а)на Гиигорїе Ѹрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Апостол[4] Катарциѹл[4] постелника, вѣра п(а)на Гewргїе чашника, вѣра п(а)на Некѹла Катарцїѹл[4] виστѣрника, вѣра п(а)на Тома столника, вѣра п(а)на Михаил[4] Фѹртѹна комиса и вѣра въсиχ болѣри наши, великиχ и малиχ.

Я по нашим животѣ и г(о)сп(о)дства, кто бѣдет г(о)сп(о)д(а)рь wт дѣтиχ наши или wт нашего рода или пак бѣд[4] ког[4] Б(о)гъ изберет г(о)сп(о)даръ бити нашеи Земли Молдавскои, тот би емѹ не порѹшил на его потвръжденїе и

www.dacoromanica.ro

вστроєнїє, нъ аблїи дали и вкрѣпила, за что сѫт емѫ правїи wтн(и)ни и кѫпежни, на своиχ правїи пинѣзи.

Ѳ на болшїи крѣпости и потвръжденїє томѫ въсемѫ више писанномѫ, велѣли есми нашемѫ <вѣрномѫ>[1] и почитенномѫ болѣрин[4], панѫ Гаврилаш[4] Мътїаш[4] великомѫ логофет[4], писати и наше печат[4] завезати къ семѫ истенномѫ листо нашемѫ.

Писал Боръленѭа, ѵ Ѳсоχ, в(ъ) л(ѣ)то ϫзр҃ми, м(ѣ)с(ѧ)ца фев(рѵарїа), ѕ҃і а(ъ)ни.

Ию Василие вwевwда <m.p.>.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, Ion Ciolpan, fiul An<t>[1]emiei, nepotul lui Ionaşco Ghianghea fost mare logofăt, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta ocină şi cumpărătură a bunicului său, Ionaşco Ghianghea logofăt, din drese de cumpărătură pe care el le-a avut de la ...[2] voievod, un sat, anume Terneuca, sub făget, în ţinutul Cernăuţi, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul satului, care acest sat i-a fost lui Ghianghea logofăt cumpărătură de la Ionaşco Stroici, fiul lui Lupul Stroici logofăt, din drese de cumpărătură pe care le-a avut de la Eremia Moghilă voievod. Pe acesta l-a vândut boierul nostru, Constantin Ciogolea pârcălab, şi cneaghina lui, Ileana[7], pentru o sută de ughi, bani buni. Pentru aceea, să-i fie şi de la noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea, dăm şi întărim boierului nostru mai sus scris, Constantin Ciogolea, şi cneaghinei lui[8], dreapta lui ocină şi cumpărătură, din drese de cumpărătură pe care le-a avut de la Moisei Moghilă voievod, o parte din satul Calafendeşti, pe Horaeţ, care este în ţinutul Suceava, jumătate din a treia parte, din câmp, şi din pădure, şi din loc de iaz şi din tot venitul şi cu a patra parte din iazul care se numeşte iazul Iurghiciul, care această parte de ocină îi este cumpărătură de la rudele sale, de la Ionaşco Urmeziu, pentru şasezeci de ughi, bani buni.

Şi întru aceasta, de asemenea, îi dăm şi îi întărim şi altă parte de ocină din acelaşi sat, din Calafendeşti, jumătate din a treia parte, din ispisoc de la Moisei Moghilă voievod, pe care aceasta el iarăşi şi-a cumpărat-o de la rudele sale, de la Gligorie Urmeziu şi de la fratele său[9], Savin, şi de la sora lui, Magda, fiii lui Toader Urmeziu, pentru şasezeci de ughi, bani buni. Pentru aceea, să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, de asemenea, îi dăm şi-i întărim boierului nostru, Constantin Ciogolea, şi cneaghinei lui[8], a lui dreaptă ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură pe care îl are de la însăşi domnia mea, două fălci de vie de la Cotnari, din Dealul Domnesc, care aceste vii el şi le-a cumpărat de la Turcul stolnic şi de la cneaghina lui, Irina, pentru cincizeci de taleri de argint. Şi iarăşi stolnicului Turcul stolnic şi cneaghinei lui, Irina, le-a fost cumpărătură de la cneaghina Măricuţa Chiriţoae, fiica lui Gheorghe pârcălab de Hotin, din ispisocul de cumpărătură ce l-a avut de la Costantin Moghilă voievod, iar ei i-a fost cumpărătură, împreună cu panul ei, Chiriţă postelnic, de la Drăgan şi de la fratele său, Nacul, şi de la surorile lor, de la Vărvara şi de la Mărica, fiii lui Dumitru uricar.

www.dacoromanica.ro

Şi, de asemenea, îi întărim şi alte vii din acelaşi deal, din Dealul Domnesc, din ispisocul de cumpărătură pe care-l are de la însăşi domnia mea, o falce şi trei fârtaie, pe care aceste vii el şi le-a cumpărat de la Simion Pilipovschi şi de la soţia lui, Mărica, fiica Marghitei, pentru patruzeci de oi cu lapte şi douăzeci şi cinci de miei, ca să-i fie şi de la noi cu tot venitul.

Şi, de asemenea, îi dăm şi-i întărim şi altă vie din Dealul Porcului, pe care această vie el şi-a cumpărat-o de la Istratie fost logofăt, pentru şasezeci de zloţi bătuţi.

De aceea, acest sat mai sus scris, anume Terneuca, sub făget, în ţinutul Cernăuţi, şi aceste două părţi din satul Calafendeşti, din ţinutul Suceava, cu loc de iazuri şi cu tot venitul, să-i fie boierului nostru mai sus zis, Constantin Ciogolea, şi cneaghinei lui[8], şi de la noi dreaptă ocină şi cumpărătură şi aceste vii iarăşi să-i fie lui şi de la noi dreaptă cumpărătură, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine i se va alege mai apropiat, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Terneauca, şi al acestor [şi al acestor] părţi de ocină din Calafendeşti, să le fie hotarul dinspre toate părţile după hotarul vechi, pe unde au fost din veac, şi al acestor două părţi din satul Calafendeşti să le fie pe părţi, cum li se va alege, iar din alte părţi să le fie după hotarul vechi, pe unde au fost din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Toader Petriceaico mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Pătraşco Ciogolea şi Costantin Stârcea, pârcălabi de Hotin, credinţa panului Dumitru şi a panului ...[2], pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Iordachi pârcălab de Roma, credinţa panului Gligore Ureche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheoghie ceaşnic, credinţa panului Necula Catargiul vistiernic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Mihail Furtună comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească întărirea şi întocmirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că-i sunt drepte ocine şi cumpărături, pe banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului>[1] şi cinstitului nostru boier, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iaşi, în anul 7148 <1640>, luna februarie, 16 zile.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: **Съ вρик ест Костантин(а) Чоголи на Тернєвка и на єдин чαсти шт Калαфєндєщи и на виногрaд(и) в Котнар(ѣ)**[10].

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), XLIII/36.
Orig., pergament (65 x 40 cm), partea de jos tăiată, pecete atârnată, pierdută.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/295 (foto.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

[2] Loc alb în orig.

[3] De la пръкълав. până aici. scris cu altă cerneală. pe loc ras.

[4] După ultima consoană. scrisă în rând. paeroc.

[5] и киѣгини ег(о). scris cu altă cerneală. pe loc ras.

[6] его. adăugat deasupra rândului.

[7] De la „pârcălab". până aici. scris cu altă cerneală. pe loc ras.

[8] „şi cneaghina lui. scris cu altă cerneală. pe loc ras.

[9] „său". adăugat deasupra rândului.

[10] Acest uric este al lui Constantin Ciogolea. pe Ternauca şi pe nişte părţi din Calanfendeşti şi pe vii la Cotnari.

296 1640 (7148) februarie 20, Iaşi.

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Зе́мли Молдавскои. Gже принидошѣ прѣд нами и прѣд всими и(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, Тодер Херцескѹл, по его доброи воли, неким <не>[1]поимѫжден, а ни приселовал, и продал своа правда wти(и)на и дѣди(и)на, wт половина wт ватрѵ село Пъшкании, два части, тжкмо wт ватрѣ село. Тоа продал и(а)шемѹ вѣриомѹ болѣрин(ѹ), Юргаки вел вистѣрник, радї шест(и) десмт(ъ) левков(и).

Инож(е), и(а)шъ вѣриїи болѣрии, Юргаки вел вистѣрник, въстал сѧ и заплатил въсе испжлно тиχ виш(е) писаниχ п(и)и(ѣ)зи, ѯ левкови, въ рѹки више писаниомѹ Тодер(а) Херцескѹл(а).

Ино мы, видѣщ(е) междо ними иχ доброволиои токмеж и исполиои заплатѵ, такождере и wт нас дадохом и потверъдиχом више писаниомѹ болѣриниѹ и(а)шемѵ вѣриомѹ, Юргаки вел вистѣрник, на тоа прѣд реченнаа част(и) за wти(и)ниѹ, wт половина село Пъшкании, два части, тжкмо wт ватрѣ село, како да ест емѹ правда wти(и)на и виквплеиїе и ѹрик и потверъждеиїе, съ въсѣм доχодом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ни да сѣ не ѹмишлет.

Ѹ Мс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми фев(рѹарїе) к҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логофет <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod. din mila lui Dumnezeu. domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni. mari şi mici. Toader Herţescul. de bunăvoia lui. <ne>[1]silit de nimeni. nici asuprit. şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină. două părţi din jumătate din vatra satului Păşcani. numai din vatra satului. Pe aceasta a vândut-o boierului nostru credincios. Iurgachi mare vistiernic. pentru şasezeci de lei.

www.dacoromanica.ro

Deci, boierul nostru credincios, Iurgachi mare vistiernic, s-a sculat şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 60 de lei, în mâinile mai sus scrisului Toader Herţescul.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie între dânşii şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios mai sus scris, Iurgachi mare vistiernic, această parte de ocină mai înainte zisă, două părţi din jumătatea satului Păşcani, numai din vatra satului, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> februarie 20.

† Însăşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Vatra satului din Păşcani, ot Hârlău.

Muz. de Ist. Bucureşti, Inv. nr. 26.554.

Orig., hârtie, pecete mijlocie. timbrată, cu legenda: † Їѡ Васїлиѥ воєвода. Б(о)ж(їѭ) м(и)л(остїю). г(о)сподарь Земле Молдавскої. Cu o trad. modernă.

[1] Omis.

297 1640 (7148) februarie 25

Adec(ă), noi, Farmachi Ceafovoni[1] şi cu feciorii miei, Lazo, şi Ghieca, şi Necula, şi Stana, şi Gropiia[2] şi Păscălina, şi nepoţii noştrii, Burlă, feciorul lui Vasile medelniceriul, şi Meleştean, feciorul îi Drăghiceanul, şi cu Drăghici şi cu toată seminţiia noastră, scriem şi mărturisim înşine pre noi, cu[3] acest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nimenea nevoiţi, nice asupriţi, vândut-am a noastră dreaptă ocină şi moşie, din jumătate de sat, de Mărceşti, a cincea parte, face jumătate de b<ăt>[3]rân, din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure, şi cu pomăt în sat, şi din tot venitul, ce este în ţinutul Tecuciului, pre apa Siretului, din hotariul târgului, până în apa Siretului, acéia am rânduit dumisale, jupânului Iurgăi cămăraşului drept ...[5].

Şi ne-au plătit dumnealui aceşti bani toţi deplin, cum mai sus scrie, întru mâinile noastre, dinaintea dumisale părintele nostru, jupânului Grigoraş[6] logofătului celui mare, şi dinaintea altor boieri de la curtea mării sale, lui vodă.

Iar tocmala aceasta o am făcut dinaintea stolnicului Dumitraşco, căce ne iaste megiiaşi.

Iar din vie[7], ce am avut pre această ocină, noi le-am pierdut din limbi streine, şi am mărturisit şi dinaintea boierilor celor mari cum n-avem din vie[7], că au pierit din oşti; de să vor şi afla cândva, să nu fie de credinţă.

Iar dumnealui să aibă a-şi face drese domneşti şi zapise de la boerii cei mari cum le[8] obiceiul şi să-i fie dumisale ocină în veci.

În[9] în mai mare credinţă, pecetluit-am. Care n-am avut peceţi, ne-am pus dégetele.

www.dacoromanica.ro

Şi eu, Şaidir uricarul, am scris, să s(e) ştie.

Лѣт(о) ѯзр҃ми <7148/1640>, ѳевр(ѹаріе) к҃е <25>.

Гавриласш вел лог(о)ѳѣт.

Петре[10] дворник.

Fiind şi alte iscălituri de boieri, şi fiind vechi, nu s-au putut dezlega.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 195 r–v., nr. 50.
Copie din secolul al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii XXV/297 (foto.) şi Xerogr. de doc., XXV/297 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 291, nr. 1408 (rez.).

---

[1] Probabil greşit pentru: ce-am fost vornic (v. doc. nr. 301).

[2] Greşit pentru: Groasa (v. doc. nr. 301)

[3] Litera „c" corectată din altă literă.

[4] Omis.

[5] Loc alb în text.

[6] Greşit, pentru: „Gavrilaş".

[7] „din vie", lectură greşită; este vorba de fapt despre actele de proprietate.

[8] Greşi, pentru: „este".

[9] Înaintea cuvântului „în" se află cuvântul „iar", tăiat cu cerneală.

[10] Greşit, pentru: Петричанко.

298 — 1640 (7148) februarie 25

Adecă noi, Angheli, feciorul lui Ionaşcu Susanu, nepotul popii lui Toader, şi cu fraţii miei Gava şi Toader şi Mateiu, noi toţi fraţii şi cu feciorii noştrii şi nepoţii şi toată seminţia noastră, scriem şi dăm ştire înşine pre noi cu acest zapis al nostru, cum noi de bunăvoia noastră, de nimenea nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşie din sat din Mărceşti, de ţinutul Tecuciului, pe apa Siretului, din jumătate de sat, a cincea parte, face jumătat(e) de bătrân, din vatra satului şi din câmp şi din pădure şi din tot venitul, din hotariul târgului până în apa Siretului. Aceia o am vândut-o dumisale jupân Iorgăi cămăraşului drept ...[1]. Şi ne-au plătit dum(nialui) aceiaşi bani toţi deplin, cât mai sus scrie, întru mâinile noastre dinaintea dumisale părintelui nostru, jupân Gavrilaş logofătului celui mare şi dinnaintea altor boieri de la curtea mării sale lui vodă.

Iar tocmala aceasta noi o am făcut-o dinnaintea stolnicului Dimitraş căci ne iaste dumnialui megiiaşi.

Iar drese ce am avut pre această ocină noi le-am pierdut de limbi streine şi am mărturisit şi înnaintea boierilor celor mari că n-avem drese, că au pierit de oşti.

De să vor şi afla cândva, să nu fie de credinţă.

Iar dumnealui să aibă să-şi facă drese domneşti şi zapise de la boierii cei mari cum este obicéiul şi să-i fie dumisale ocină în veci.

Iar pre mai mare credinţă pecetluit-am. Carii n-am avut peceţi, ne-am pus degetele.

www.dacoromanica.ro

Şi eu Şaifir[2] uricariul am scris, să s(e) ştie.

Велет ѯзр҃ми <7148/1640>, февр(ѹарїе) к҃е <25>.

Гаврилаш вел лог(о)фът.

Петре[3] дворник.

Fiind şi alte iscălituri de boieri şi fiindu vechi, nu s-au putut dezlega.

DANIC Bucureşti, Ms. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 195 v. – 196 r.
Copie din secolul al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc. XXV/298 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 291, nr. 1409 (rez.).

---

[1] Loc alb în copie.

[2] Greşit pentru: Şaidir.

[3] Greşit pentru: Петричѣико.

299 1640 (7148) februarie 26, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими молдавскими болѣри, великими и малими, Кр(ъ)стѣ Драчѣ и Ѥремїа Драчѣ и Ностаска, с(ъ)и(о)ве Еланка Дръчоае, виѳци Рѳцинъ, по ихъ доброи воли, неким непоиѳждении, а ии приселовании, и продали свои правда шти(и)ма и дѣди(и)ма, четвртаа част(ь) шт село Ѥпотещи(и), что ѳ в(о)лост(ѳ) Хърлъѵскомѳ, шт ватрѳ село, и шт полѣ, и шт лѣс(а) и шт вес приход. Тоа продали слѳзи и(а)шемѳ, Дѳмитрашко шт Ѥпотещи, радї сто и два десѣт(ъ) левков(и) битих.

И въстал сѣ слѳга наш, Дѳмитрашко, и заплатил въсе испжлио тих виш(е) писаних п(и)и(ѣ)зи, р҃к левков(и) битих, въ рѵки више писаниим Кр(ъ)стѣ Драчѣ и Ѥремїа Драчѧ и Ностаска.

Ин<о>[1] мы, ико ѳвидѣхом междо ними их доброволиое токмеж и испжлиои заплатѳ, такождере и шт нас дадохом и потвръдихом слѳзи и(а)шемѵ, Дѳмитрашко, на тоа прѣд речениаа част(и) шт село Ѥпотещ(и), како да ест емѵ правда шти(и)ма и викѳплениїе и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѳшениио иниколиж(е), на вѣки.

И ии да сѣ не ѳмишает.

Ѳ Ис, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми февр(ѹарїе) к҃ѕ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)и(ъ) велѧ.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

Шаидир <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Cârstea Dracea şi Eremiia Dracea şi Năstasca, fiii Elincăi Drăceoae, nepoţii lui Rugină, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Epoteşt(i), care este în ţinutul Hârlău, din vatra satului, şi din câmp şi din pădure şi din tot venitul. Pe aceasta au vândut-o slugii noastre Dumitraşco din Epoteşti, pentru o sută şi douăzeci de lei bătuţi.

Şi s-a sculat sluga noastră, Dumitraşco, şi a plătit deplin toţi acei bani mai sus scrişi, 120 de lei bătuţi, în mâinile mai sus scrişilor Cârste Drace, şi Eremiia Dracea şi Năstasca.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bunăvoie între ei şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, Dumitraşco, acea mai înainte zisă parte din satul Epoteşt(i), ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> februarie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

DANIC Bucureşti, A.N., MMDCXXI/3.

Orig., hârtie (42,7 x 28,7 cm), difolio, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată; A.N., MMDCXXI/4 (trad., din 1813 mai 29, de Ion Ianul, cu data de zi: 25).

Idem, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), II/169 (trad., din 1786 martie 28, de protoiereul Mihail Strilbiţchii, cu data de zi: 25).

DJAN Iaşi, Documente, CDL/16, f. 35 r. (rez., cu data de zi: 25, în copia unei mărturii hotarnice din 1790 mai); CDL/38, f. 77 r. – v. (rez., în copia unei cărţi de judecată din 1812 iulie 6).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XV/299 (foto., după orig.) şi XXV/299 a (foto., după trad. din 1786); Idem, Xerogr. de doc. XXV/299 (xero., după trad. din 1813).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 292, nr. 1410 (rez., după orig.).

[1] Rupt.

300 1640 (7148) februarie 28

Suret de pe o mărturie sirbească a câţ(i)va boieri, din в(ъ) лѣт(о) ѯзр҃ми <7148/1640> ѳевр(ѹарїе), к҃и <28> а(ь)н(и).

Iată, adecă noi, Grama vel jitnicear, şi Iani vel sulgér, şi Enachi vel pitariu, şi Vasilie Roşca vornic de poartă, şi Néniul vornic de poartă, şi Costantin vornic de poartă, şi Macarie căpitan şi alţi boieri şi slugi domneşti, scriem şi mărturisim precum au venit înnaintea noastră, de nime silit, nici asuprit, Simion Sprânceană, feciorul lui Ionaşco Sprânceană, nepotul lui Gavril Sprânceană păharnic, şi nepot Vasilcăi Sprâncenoae, şi au vândut dinaintea noastră a lui driaptă ocină şi moşie, din partea de ocină, partea

www.dacoromanica.ro

moaşei sale, Vasilcăi, ce să va alege partea ei, din satul Dăneştii, ce este în ţin(u)t(ul) Fălciiului, a patra parte dintru acel sat, din a patra parte, giumătate. Acéea au vândut-o dumisale, lui Stratulat aga, drept cincisprezece <galbeni>[1] ungureşti, bani gata.

Deci noi, văzând a lor de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă) în mânule lui Simion, am făcut această scrisoare a noastră dumisale, lui Stratulat aga, ca să-i fie lui de credinţă.

Şi, pentru mai mare credinţa, am iscălit cu mânule noastre şi am pus şi peceţile cătră acest adevărat zapis.

Şi eu, Enachi diiac, am scris.

Грама вел жнтннчар[2].

Ѳнн вел сѣлцѣр.

Нѣнюл вор(нн)к нскал[2].

Вас(н)ле Рошка вор(ннк).

Костантнн вор(ннк).

Enache pitariu.

Eu, Simion Sprânceană, carele am vândut, încă am iscălit, Спръничѣн(ъ) нскаχ.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, 1784 noiem(brie) 13.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXXIV/1019.
Trad.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/300 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, VII, p. 126, nr. CII (aceeaşi trad.).

[1] Omis.

[2] Cu indicarea locului peceţilor într-un cerc haşurat.

301 1640 (7148) martie 1, Iaşi

Altu ispisocu de la mărie sa, Vasilie vod(ă), precum au venit înnainte mării sale Farmache biv vornicu şi fii săi, Lazor, i Gheuca, i Nicola, i Stana, i Groasa şi alţi nepoţi a lui şi de a lor voie au vândut a sa driaptă moşie, din giumătate de satu Mărceşti, a cince parte, din vatra satului, din câmpu, din pădure, din livezi, din sat şi cu tot venitul. Aceasta au vândutu Iorgăi cămăraşul drept ...[1].

Şi iar(ă) au venit înnainte mării sale Anghel, sân Ionaşcu, i Susan, nepot popii Toader, şi fraţii lui, Gaoa[2], i Toader, i Matei şi alţi nepoţi a lor şi au vândutu a lor moşie dintr-acela satu Mărceşti, din giumătate de satu, a cince parte, din vatra satului, din câmpu, din pădure şi din tot venitul, din hotarul târgului Tecuciului până în apa Sâretiului. Aceasta au vândut-o Iorgăi cămăraşului drept ...[1].

Deci, văzându de bunăvoie tocmală şi plată deplinu, mărie sa încă au dat şi au întărit Iorgăi cămăraş cu acele părţi de moşie din satul Mărceşti, ca să-i fie uricu şi întăritură, cu tot venitul, în veci.

Şi altul să nu să amestece.

www.dacoromanica.ro

În Iaşi, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640>, март(їе) а҃ <1>.

Domnul au poruncit.

Гавриил вел лог(о)ѳ(ет).

Шиндир <писа>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), nr. 48, f. 194 v.

Copie presc.

Idem, Sever Zotta, dos. nr. 131, f. 24 (rez.).

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 38, p. I, f. 241 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/301 (foto. după copie) şi Xerogr. de doc., XXV/301 (xero.).

---

[1] Loc alb în copie.

[2] Aşa în copie.

[3] Urmează, într-un cerc, menţ.: Pecete g(os)pod.

302 1640 (7148) martie 1, <Iaşi>

Un ispisoc moldovenescu, tij de la Vasil(e) vod(ă), din l(e)t 7148 <1640> mart(ie) 1, <privind satul Voineşti, ţinutul Cârligătura>.

DJAN Iaşi, Documente, CDIX/74.

Menţ. într-un izvod cu scrisorile satelor Voineşti şi Frăsuleni, din 1742 (7251).

303 1640 (7148) martie 2, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, болѣрии и(а)шь, Гїѡргїе Шефан быв постелник, с(ы)нъ покоиниаго Дѳмитрашко Шефан быв вел лог(о)ѳ(е)т, неким непоиѳжден, а ииприселоваи, иж по его доброи воли, и продала своа правда wти(и)иа и дѣдн(и)иа и викуплениїе, два части wт село Дѳмещ(и), что ѳ в(о)л(о)ст(и) Василюскомѳ, иа потоци Бърлъшел, wт въсего село, два части wт ватрѵ село, и wт полѣ, съ сѣножатим, и съ ниви ѳ цариниѳ, и съ брѵд за малии(а) ѳ Бжрлъшел. и съ мѣсто за пасики, и съ садове и съ вес приход. Тоа продала н(а)шемѵ вѣриомѳ болѣрии(ѳ), Юргаки вел вистѣриик, радї три ста и пет(и) десат(ъ) левков(и).

И ѳ том, тиж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд и(а)шими болѣри болѣрии и(а)шь, Миханл Фуртѳиа быв комис, тиж(е) по его доброи воли, неким непоиѳжден, а ии приселован, и продала своа правда wти(и)иа, wт тогож(е) више писаниаго село, wт Дѳмещ(и), wт третаа част(и) село Дѳмещ(и), половина, wт ватрѵ село, и wт полѣ и wт вес приход. Тоа продала пакиж(е) више писаниомѵ

www.dacoromanica.ro

и(д)шемѵ вѣрномѵ болѣрин(ѹ), Юргаки вел вистѣрник, радї пет(и) десѧт(ъ) ѹгарскиѫ личиниѫ.

Иноже, прѣд реченїи и(д)шъ вѣрнїи болѣрин, Юргаки вел вистѣрник, въстал сѧ и заплатил въсе испѫлно, тиѫ виш(е) писаниѫ п(и)и(ѣ)ѕи, тї левков(и), въ рѹки Гїѡргїе Шефан(д) постелник(д), и ѳ ѹгарскиѫ въ рѹки Миѫхаил(д) Фортѹна комис(д).

Инож(е) мы, видѣще иѫ доброволное токмеж и испѫлнон заплатѵ, такождере и ѡт нас дадоѫом и потвръдиѫом више писанномѵ и(д)шемѵ вѣрномѵ болѣрин(ѹ), Юргаки вел вистѣрник, на тѫ прѣд реченниѫ частин за ѡти(и)ниѹ ѡт село Дѹмеш(и) како да ест емѵ правда ѡти(и)ниа и викѹплениѥ и ѹрик и потвръ<ж>[1]дениѥ, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиже, на вѣки.

И ни да сѣ не ѹмишлет.

ѯ Ис, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми мартї(іе) ѕ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru Ghiorghie Ştefan fost postelnic, fiul răposatului Dumitraşco Ştefan fost mare logofăt, de nimeni silit, nici asuprit, ci de bunăvoia lui, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină şi cumpărătură, două părţi din satul Dumeşti, care este în ţinutul Vaslui, pe pârâul Bârlădzel, din tot satul, două părţi, din vatra satului, şi din câmp, cu fâneţe, şi cu ogoare în ţarină, şi cu vad de moară la Bârlădzel, şi cu loc de prisăci, şi cu livezi şi cu tot venitul. Aceasta a vândut-o credinciosului nostru boier, Iorgachi mare vistiernic, pentru trei sute cincizeci de lei.

Şi la aceasta, de asemenea, a venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, boierul nostru, Mihail Furtuna fost comis, de asemenea de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină, din acelaşi sat mai sus scris, din Dumeşti, jumătate din a treia parte a satului Dumeşti, din vatra satului, şi din câmp, şi din tot venitul. Pe aceasta a vândut-o iarăşi boierului nostru mai sus scris, Iorgachi mare vistiernic, pentru cincizeci de <galbeni>[1] ungureşti, număraţi. Deci, credinciosul nostru boier înainte zis, Iorgachi mare vistiernic, s-a sculat şi a plătit deplin, toţi aceşti bani mai sus scrişi, 350 de lei, în mâinile lui Ghiorghie Ştefan postelnic, şi 50 de <galbeni>[1] ungureşti în mâinile lui Mihail Fortuna comis.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios mai sus scris, Iorgachi mare vistiernic, aceste mai înainte zise părţi de ocină din satul Dumeşti, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7148 <1640> martie 2.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. a lui Iordachi Cantacuzino>: † Ispisoc <pre>[1] doo păr<ţi>[1] din sat din Dumeşti, ce am luat de la Ghiorghiţă, sen Dumitaşco logofăt, şi pre a şăse parte ot Furtuna comis <şi două din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Dumeştii. 2 bucăţi <şi> Anul 7148 <1640> mart(ie), 2 zile. No. 1

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, VI/211.

Orig., hârtie (42,5 x 28 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, desprinsă, cu legenda: † Їѡ Васїлиѣ воєводѣ, Б(о)ж(їю), м(и)л(остїю) г(о)сподарь Землѣ Молдавскої. Cu o trad. din 1785 mai 6, de Gheorghie Evloghi, „posleduită" de Hrisanth ieromonah la 1839 septembrie 11.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/303 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 186–188, nr. 142 (text slav şi trad. edit.).

[1] Omis.

304 1640 (7148) martie 4

7148 <1640> mart(ie) 4.

Ispisoc de la domnul Vasilie v(oie)v(o)d, cu care întăreşti stăpânire mănăstirii Sfântului Ioan Novi pe satul Rădeştii, ce iaste pe Prut, în ţin(u)t(ul) Eşii.

DJAN Iaşi, Documente, CCLIX/1, f. 7 v., nr. 5.

Rez., într-un „izvod perilipsis" din 1806 septembrie 1.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/304 (xero.).

305 1640 (7148) martie 6

Carte de la boierii cei mari, întăritoare Orgăi[1] cămăraşului pe satul Dudeştii, ci să chiamă Brehna, în ţin(u)t(ul) Tecuciului, pe apa Bârladului, ci au cumpărat de la nepoţ(i) îi Ghiorghi vornicul cel mare, şi pe alt sat, anumi Bârlădenii, lângă satul Brehna.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXVI/141, nr. 29.

Rez., din 1820 septembrie 25, într-un perilipsis cu actele moşiilor Călieni şi Lungociu, ţ. Tecuci.

Ibidem, CXXVI/141, nr. 30 (menţ.).

[1] Greşit pentru: Iorga.

306 <Cca 1640 (7148) martie 6>

Giumătate de bătrân, danie tij de la Ionaşco Bâţia, Neculii ce-au fost vor(nic), la sat la Măciucaş(i), cu zapis făr(ă) v(e)let.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Ms. nr. 1855, f. 22 v.
Rez., din 1745 (7254) septembrie 1, în Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistier.

Datat după doc. din 1640 (7148) martie 6, din acelaşi catastif (v. doc. următor).

307 1640 (7148) martie 6

Giumătate de sat, ce-au fost a Bâţii din Tăbăceşti şi a frăţâne-său, lui Tudorachi, cumpărătură Neculii ce au fost vornic, la sat la Măciucaş(i), drept 60 lei, cu zapis din v(e)let 7148 <1640> mart(ie) 6.

DJAN Iaşi, Ms. nr. 1855, f. 22 v.
Rez. din 1745 (7254) septembrie 1, în Catastiful moşiilor lui Toader Paladi mare vistier.
DANIC Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 269 (rez., fără dată).

EDIŢII: *Catalog*, III, p. 487, nr. 2341 (rez. edit., după rez. din Condica Asachi, datat: <1674 februarie – 1675 noiembrie>).

308 1640 (7148) martie 9

Ispisoc sârbăscu, de la Vasâli v(oie)vod, tălmăcit tij de Ghiorghie Evloghie, asămine întărind lui Orga cămăraş[1].

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVI/141, nr. 30.
Menţ., din 1820 septembrie 25, într-un perilipsis cu actele moşiilor Călieni şi Lungociu, ţ. Tecuci.

[1] Greşit, pentru: Iorga cămăraş, vezi şi doc. din 1640 (7148) martie 6, în care marii boieri dau mărturie pentru stăpânirea lui <I>orga cămăraş asupra satelor Brehna şi Bârlădeni, pe Bârlad, ţ. Tecuci (v. doc. nr. 305).

309 1640 (7148) martie 9, <Iaşi>

† Adecă eu, Négru, şi cu femeia <mea>[1], Răzmărada, şi co fata mea, cu [cu] Anghiniţa, şi cu ficiorul miau, Strătolat, scriem şi mărtorisâm cu cestu zapis al miau, com noi, de bon(ă)voie nostră, de nimé nevoiţi, neci asupriţi, ce de bon[n]ăvoie nostră, am vândot dereptă ocin(ă) şi moşiie a nostră den Uliţa Noî, o cas(ă) şi co loc, den stâlpul Vracniţâi un pas multu şi pân(ă) în gardul Raiului.

Şi l-am vândut, dereptu optusprădzăci galbeni buni, lui Pan(ă) Schiopul, denaintea oméni buni, anumé: Vasiliie căldărariul, şi denaintea lui Gheorghiie sărariul, şi Tecla, şi Gheorghie Ţâgănaş, şi denaintea iuzbaşi(i) Ionaşco, şi Bosiie, şi Glegori Nălăvaic(o), şi Iani, s(â)n Cacavela, şi Cârste, şi Dema ge<l>[2]épul, şi Cârste vamăşiul şi Miha cămănar şi molţi oméni buni.

Şi <pentru>[1] mai mari credinţă, ne-m pus şi pecéţâlé.

www.dacoromanica.ro

Б(ъ) л(ѣ)т(о) зр҃ми <7148/1640> март(іе) ѳ <9>.

Răzmărad(a) <sig.>; † Negrul <sig.>; Vasi<li>[1]e <sig.>; Glegori <sig.>; † Ιων ιυζβαζ, μαρτιροζ <m.p.>[3]; † Διμαζ πζελεπ*ζ, μαρτιροζ <m.p.>[4]; † Ξριζο Κανελοζ, μαρτιροζ <m.p.>[5].

Писал Дѵмитр(а)шко <sig.>.

<Pe verso, trei îns. din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea>: 7148 <1640> mart(ie) 9. <Nr.> 7; † Un loc de cas(ă) în Uliţa Noî, de la Negru şi femeie lui, Răzmăranda; <text trad. în limba greacă>.

DANIC Bucureşti, M-rea Cetăţuia, XI/5.

Orig., hârtie (31 x 22 cm), rupt la îndoituri, cinci peceţi inelare în tuş, din care una de două ori (pentru Negru şi pentru soţia sa, Răzmărada).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/309 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 292, nr. 1412 (rez.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, vol. I, p. 364–365, nr. 285 (orig., cu descrierea a două dintre sigilii).

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Ion iuzbaş, martor.
[4] Dima gelep, martor.
[5] Hrizo Canelos, martor.

310 1640 (7148) martie 11

Un ispisoc de la domnul Vasili voievod, scriind că, viind înnainte domnii sale Apostol Grăjdianul, i Grigorie, şi Focşa, şi Parvana şi alte niamuri a lor şi s-au pârât de faţă cu Nicoară, şi Hăbiiac, şi Fătul şi alţii ai lor, din sat(ul)[1] Bravicenii, pentru o baltă cu peşti, ce să numeşti Briahnova, cu heleşteu şi moară în matca Răutului, la capul Briahnovii, la Movila Săpată, zicând răzeşii de Târzieni că li să împresoară ace baltă cu peşti dispre răzeşii de Braviceni, arătând şi un dres de la bătrânul Ştefan voievod, cum şi răzeşii de Braviceni au arătat un dres de la domnul Bogdan voievod, din 7077 <1569> april.

Şi, după legea ţării, găsind pe răzeşii de Braviceni că umblă cu nedreptăţi, i-au dat rămaşi, dovedindu-să că ace baltă Briahnova esti moşie din hotarul Târzienilor.

După Sava, *Doc. Orheiului*, p. 80, nr. 74.

Rez. dezv., într-o hotarnică, din 1811 mai, a lui Manolachi Dimachi vornic, ce se afla în col. Iacob Lozinschi, magistrat din Chişinău.

[1] Întregirea noastră.

311 1640 (7148) martie 11, Iaşi

† Сѣ ѳбо ми, Гаврилаш вел лог(о)ѳ(ѣ)т, и Дѵмитрашко Шолдан вел дворник Долнеи Земли, и Петричаико вел дворник Вишнеи Земли, и Глигорие

www.dacoromanica.ro

Ѯреке вел спътар, и Юрдакие вел вистерник, и Лѣпѣл Пръжескѹл вел меделничар, и Ръковицъ Чеχан втории логофет, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au vinit înnaintea noastră Irina şi cu Ştefan, ficiorii Lupului, şi Stahie, ficiorul Anghelinei den târgu den Suceavă, nepoţii Irimiicăi, strănepoţii Crimcăi, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a lor bunăvoie, au vinit înnaintea noastră de au vândut a lor direpte ocine şi vii, care ocine şi vii le s-au vinit lor den rămăşiţă de la vara lor, de la Iftimiia, ce au fost giupânească fratelui nostru, Tomei marelui stolnic, care ocine şi vii au rămas giupânesei Iftimiei de la părinţii ei, de la Miron clucérul şi de la moşii ei şi de la strămoşii dumisale, a cincea parte den sat den Logofeténi, ce este în ţinutul Dorohoiului, pre apa Başeului, şi den giumătate de sat de Lopatinţi, a cincea parte, care sat est[t]e în ţânutul Hotinului, pre Vi<li>[1]ia cea Mare, şi a cincea parte den sat den Verşeşti, den ţânutul Neamţului, de pre apa Cracăului, şi a cincea parte den sat den Murgoceşti, aşijdirea den ţânutul Neamţului, de pre aceaia vale, şi a cincea parte den patru fălci de vie ce sântu la Dealul Asânului, cu o falce de vie ce este la Dealul Mândru, unde au fost crama lui Gligorie postelnicului. Deci, s-au sculat ei de au vândut aieste părţi de ocină, toate câte mai sus-scriem, dumisale fratelui nostru, Tomei marelui stolnic, dereptu o sută şi cindzeci de galbeni, bani buni.

Deci, dumnealui s-au sculat de au dat aeşti bani toţi, câţi mai sus-scriem, 150 ugh(i), ban(i) gata, întru mânule Irinei şi lui Ştefan, ficiorilor Lupului, şi lui Stahie, ficiorul Anghelinei den Suceavă, dennaintea noastră, pentru căci au fost dumnealui ginere lui Miron clucérului.

Şi acele ocine, unele au fost pustii altele au fost înpresurate; deci, dumnealui le-au ţânut şi le-au întărit şi le-au scos de unde au fost înpresurate, cu multă cheltuială.

Deci noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, noi încă i-am făcut dumisale mărturie de la noi, ca să-ş(i) facă dumnealui şi direse domneşti.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am iscălit şi ne-am pus şi peceţile, ca să să ştie şi să să creadză.

Ѯ Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> март(їе) и҃ <18> дьн(и).

Гавриⷧ Мътиш вел логоф(е)т m.p.; <sig.>.

Шолдан дворник, искал m.p. <sig.>.

Из, Петр҃ичаико дворник m.p. <sig.>.

Из, Лѣпѣл Пръжескѹл, искал m.p.

Ръковицъ Чеχан лог(о)ф(е)т <m.p.; sig.>.

Из, Юрдакїе вел вист(ерник), искал m.p. <sig.>.

Ѯрѣке спът(ар) m.p.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis. Parte a Lupului cé i-au vândut feciori(i) lui rămăşiţele a Iftimiei; <alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: anul 7148 <1640> mart(ie) 11. no. 1, rezumând doc.

DANIC Bucureşti, Doc istorice (fost. Bibl. Acad.), DCCLXXVIII/12.
Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, cinci peceţi inelare octogonale, aplicate în tuş negru.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/311 (foto.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 190–191, nr. 144 (orig.).

[1] Omis.

312 1640 (7148) martie 11, Iaşi

† Се оубо ми, Гаврилаш вел лог(о)ф(е)т, и Дѹмитрашко Шолдан вел дворник Долнеи Земли, и Петрїчаико вел дворник Вишнеи Земли, и Гаигорие Хреке вел спътар, и Юрдакїе вел вистерник, и Лѣпѹл Пръжескѹл вел меделничар, и Ръковицъ Чехан втори логоф(е)т, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au vinit înnaintea noastră Costantin şi cu femeia lui, cu Nastasiia, fata Onciului lui Parţuc den târgu den Suceavă, şi Anna, şi Ghiorghiţă, şi Maren şi Neculai, toţi ficiorii lui Anton şi a Annii den târgu den Suceavă, nepoţii Onciului, strănepoţii Crimcăi, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a lor bunăvoie au vândut a lor direpte ocini şi vii. Care ocine şi vii le s-au vinit lor den rămăşiţe de la vara lor, de la Iftimiia, ce au fost giupânească fratelui nostru, Tomei marelui stolnic, care ocine şi vii au rămas giupânesei Iftimiei de la părinţii ei, de la Miron clucérul şi de la moşii ei şi de la strămoşii dumisale, a cincea parte den sat den Logofeténi, ce este în ţânutul Dorohoiului, pre apa Başeului, şi den giumătate de sat de Lopatinţi, a cincea parte, care sat este în ţânutul Hotinului, pre Viliia cea Mare, şi a cincea parte den sat den Verşeşti, den ţânutul Neamţului, de pre apa Cracăului, şi a cincea parte den sat din Murgoceşti, aşijdirea den ţânutul Neamţului, de pre aceaia vale, şi a cincea parte den patru fălci de vie ce sântu la Dealul Asânului, cu o falce de vie ce este la Dealul Mândru, unde au fost crama lui Gligorie postelnicului.

Deci, s-au sculat ei de au vândut aieste părţi de ocină, toate câte mai sus scriem, dumisale fratelui nostru, Tomei marelui stolnic, dereptu o sută şi cincidzeci de galbeni, ban(i) buni. Deci, dumnealui s-au sculat de au dat aeşti bani, toţi deplin, câţ(i) mai sus scriem, 150 ug(hi), ban(i) gata, întru mânule lui Costandin şi femeei lui, Nastasiei, fetei lui Parţuc den Suceavă, şi întru mânule lui Ionaşco şi lui Ghiorghiţă şi lui Maren şi lui Neculai, ficiorilor lui Anton şi a Măricăi den Suceavă, dennaintea noastră, pentru căci au fost dumnealui ginere lui Miron clucerului.

Şi acele ocine, unele au fost pustii, altele au fost înpresurate. Deci, dumnealui le-au ţânut şi le-au întărit şi le-au scos, de unde au fost înpresurate, cu multă cheltuială.

Deci noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, noi încă i-am făcut dumisale mărturie de la noi, ca să-ş(i) facă dumnealui şi direse domneşti.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am iscălit şi ne-am pus şi peceţile[1], ca să să ştie şi să să creadză.

V Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> март(їе) а҃і <11>.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.; sig.>.

Шолдан вел дворник, искал m.p. <sig.>.

Аз, Петричаико вел дворник m.p. <sig.>[2].

Хрѣке спът(ар) m.p.

Аз, Юрдакїе вел вистѣрник, искал m.p. <sig.>.

www.dacoromanica.ro

ѿз Лѡпѵл Пръжескѵл m.p. <sig>[2].

ѿз Ръковиц(ъ) Чеχан лог(о)ф(е)т <m.p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Zapis, parte a lui Costantin şi a Nastasiei, şi cu altĕ părţi ce-a vândut rămăşiţele lor; <şi alta, din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: anul 7148 <164> mart(ie) 11. No. 2.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, IX/50.
Orig., hârtie (31,5x20 cm), difolio, filigran, şase peceţi inelare în tuş.
Idem, Documente, CCCXC/21 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/312 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 192–193, nr. 145 (orig.).

[1] Al doilea „e" scris peste un „i".
[2] Semnătură repetată pe fila a doua, recto, împreună cu pecetea.

313 1640 (7148) martie 11, Iaşi

† Се ѡбо ми, Гавриласъ вел лѡг(о)ф(е)т, и Дѵмитрашко Шолдан вел дворник Долнеи Земли, и Петричаико вел дворник Вишнеи Земли, и Глигорие Ѵреке вел спътар, и Юрдакие вел вистерник, и Лѡпѵл Пръжескѵл вел меделничар, и Ръковицъ Чеχан вторий лог(о)ф(е)т, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au vinit înnaintea noastră Anna şi Ionaşco, ficiorii Măricăi, a preutesei, strănepoţii Crimcăi den târgu den Suceavă, şi Pavăl şi Mărica, ficiorii Saftei, nepoţii Annei şi a lui Ionaşco, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a lor bunăvoie, au vinit ei înnaintea noastră şi au vândut a lor direpte ocine şi vii, care ocine şi vii le s-au vinit lor den rămăşiţe, de la vara lor, de la Iftimiia, ce au fost giupânească fratelui nostru, Tomei marelui stolnic; care ocine şi vii au rămas giupânesei Iftimiei de la părinţi(i) ei, de la Miron cliucearul şi de la moşii ei, şi de la strămoşii dumisale, a cincea parte den sat den Logofeténi, ce este în ţânutul Dorohoiului, pre apa Başeului, şi den giumătate de sat de Lopatinţi, a cincea parte, care sat este în ţânutul Hotinului, pre Viliia cea Mare, şi a cincea parte den sat den Verşeşti, den ţânutul Neamţului, de pre apa Cracăului, şi a cincea parte den sat den Murgoceşti, aşijdirea den ţânutul Neamţului, de pre a<ce>[1]ia vale, şi a cincea parte den patru fălci de vie ce sîntu la Dealul Asânului, cu o falce de vie ce este la Dealul Mândru, unde a fost crama lui Gligoie postelnicului.

Deci, s-au sculat ei de au vândut aeste părţi de ocină, toate câte mai sus scriem, dumisale fratelui nostru, Tomei marelui stolnic, dereptu o sută şi cindzeci de galbeni, bani buni. Deci, dumnealui s-au sculat de au dat aeşti ban(i), toţi deplin, câţ(i) mai sus scriem, 150 ug(hi), ban(i) gata, întru mânule Annei şi lui Ionaşco, ficiorilor Măricăi, a preutesei, şi întru mânule lui Pavăl şi a Măricăi, ficiorilor Saftei den târgu den Suceavă, nepoţii Annei şi a lui Ionaşco, dennaintea noastră, pentru căci au fost dumnealui ginere lui Miron clucérului.

Şi acele ocine, unele au fost pustii, altele au fost înpresurate. Deci, dumnealui le-au ţânut şi le-au întărit şi le-au scos de unde au fost înpresurate, cu multă cheltuială.

www.dacoromanica.ro

Deci noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, noi încă i-am făcut dumisale mărturie de la noi, ca să-ş(i) facă dumnealui şi direse domneşti.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am iscălit şi ne-am pus şi peceţile, ca să să ştie şi să să creadză.

Ѯ Їис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> **мартї(е) а҃і** <11> **дьн(и).**

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.; <sig.>.

Шолдан вел дворник, искал m.p. <sig.>.

Из, Петричаико вел дворник m.p. <sig.>[2].

Из, Юрдакїе вел вист(ѣрник), искал m.p. <sig.>.

Из, Лъпъл Пръжескул, искал m.p. <sig>[2],

Из, Раковицъ Чехан лог(о)ф(е)т <m.p.; sig.>.

Ѯрѣке спът(ар) m.p.

<Pe verso, o îns. cont.>: Parte Ané şi a lui Pavăl, sin Safta, rămăşiţă cé au vândut, părţile lor <şi două din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Logofeteni <şi> Anul 7148 <1640> mart(ie) 11. No. 3.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, IX/51.

Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, patru peceţi inelare octogonale în tuş, din care a doua, a lui Dumitraşco Şoldan, având ca emblemă un leu, iar în exergă inscripţia: Dumitraşco Şoldan.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/313 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 194–195, nr. 194 (orig.).

[1] Omis.

314 1640 (7148) martie 11, Iaşi

† **Се ѳбо ми, Гаврилаш вел лог(о)ф(е)т, и Дъмитрашко Шолдан вел дворник Долнеи Земли, и Петрїичаико вел дворник Вишнеи Земли, и Глигорие Ѯреке вел спътар, и Юрдакїе вел вистерник, и Лъпъл Пръжескул вел меделничар, и Ръковицъ Чехан втории логоф(е)т,** scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum au vinit înnaintea noastră Gavrilcea, ficiorul lui Ştefan, strănepotul Crimcăi den târgu den Suceavă, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoie, au vândut a lor direpte ocine şi vii, şi partea lui şi partea nepoţilor lui, a ficiorilor Lupului den Liténi, care ocine şi vii le-au rămas lor den rămăşiţe de la vara lor, de la Iftimiia, ce au fost giupânească fratelui nostru, Tomei marelui stolnic, care ocine şi vii au rămas giupânesei Iftimiei de la părinţii ei, de la Miron cliucérul, şi de la moşii ei, şi de la strămoşii dumisale, a cincea parte den sat den Logofeteni, ce este în ţânutul Dorohoiului, pe apa Başeului, şi den giumătate de sat de Lopatinţi, a cincea parte, care sat este în ţânutul Hotinului, pre Viliia cea Mare, şi a cincea parte den sat den Verşeşti, den ţânutul Neamţului, de pre apa Cracăului, şi a cincea parte den sat den Murgoceşti, aşijdirea den ţânutul Neamţului, de pre aceaia <va>[1]le, şi a cincea parte den patru fălci de vie, ce

www.dacoromanica.ro

sîntu la Dealul Asânului, cu o falce de vie ce este la Dealul Mândru, unde au fost crama lui Gligorie postelnicului.

Deci, el s-au sculat de au vândut aieste părţi de ocină, toate câte mai sus scriem, dumisale, fratelui nostru, Tomei marelui stolnic, dereptu a sută <cindzeci>[2] de galbeni, ban(i) buni. Deci, dumnealui s-au sculat de au dat aeşti ban(i), toţi deplin, câţ(i) mai sus scriem, 150 ug(hi), ban(i) gata, întru mânule Gavrilcei, ficiorului lui Ştefan den Suceavă, dennaintea noastră, pentru căci au fost dumnealui ginere lui Miron cliucériului.

Şi acele ocine, unele au fost pustii, altele au fost înpresurate. Deci, dumnealui le-au ţânut, şi le-au întărit, şi le-au scos de unde au fost înpresurate, cu multă cheltuială. Şi acele părţi de ociné şi vii, câte mai sus scriem, le-au vândut toate Gavrilcea. Şi aşe au dat samă, înnaintea noastră, cum cu nepoţii lui s-au tocmit.

Deci noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, noi încă i-am făcut dumisal(e) mărturie de la noi, ca să-ş(i) facă dumnealui şi direse domneşti.

Şi, pre mai mare credinţă, ne-am iscălit şi ne-am pus şi peceţile, ca să să ştie şi să să creadză.

Ѯ Ꙗ҃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯ҃зр҃ми <7148/1640> мартꙋ(іе) а҃і <11> дьн(и).

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.; <sig.>.

Шолдан вел дворник искал m.p. <sig.>.

Из, Петричаико дворник m.p. <sig.>.

Из, Юрдкїе вел вист(ѣрник), искал m.p. <sig.>.

Из, Раковицъ Чеҳан лог(о)ф(е)т m.p.; <sig.>.

Из, Лѡпꙋл Пръжескѡл, искал m.p. <sig>.

Ѯрѣке спът(ар) m.p.

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis din parte Gavrilcéi şi a népoţilor, din rămăşiţă au vândut[4] a Iftimiei a toate părţile ei i-au vândut; <una din secolul al XVIII-lea>: S-au cetit; <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7148 <1640> martie 14. No. 4.

<Pe f. separată, o îns. ult.>: † Pentru bani ce n-am înplutu şi lui să-i dau, 150 ug(hi), ca şi altora, au poftit să-i dau 5 coţi de postav verde tu<rce>[1]sc[2] bun şi 5 coţi de taftă leşească[3], întru mânule Gavrilcei. Şi s-au înplut 150 ug(hi) ca şi altor(a).

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, IX/52.

Orig., hârtie (31,5 x 20 cm), difolio, filigran, cinci peceţi inelare octogonale în tuş, din care a doua, a lui Dumitraşco Şoldan, are ca emblemă un leu, iar în exergă inscripţia: Dumitraşco Şoldan.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/314 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 196-197, nr. 147 (orig.).

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] „ѣ", făcut peste „ъ".

[4] „au vândut", tăiat cu o linie.

www.dacoromanica.ro

† Eu, Tăbuci călugăr, mă<r>[1]turisăscu, cu cestu [cu st] zapis al meu, cum am vândutu o delniţ(ă) de fân de optu prăjini, la Pârâul Dzinelor, lui Pricopie şi femeiu-sale şi me-u dat doi lei bătuţi şi doo cămeşi d<r>[1]ep<t>[1] doi zloţi şi o păreche de izmene.

Şi <în>[1] tocmala nostră au fostu mulţî oameni buni, di sat din Obârşie, anume Pântea de acolea, şi G<hi>[1]orghe, feciorul lu Mihăil(ă), şi Necula, feciorul Alecsei, şi popa Alechandru[2] şi mu<l>[1]ţi oameni buni din pregiur megiiaşi.

De aceasta scriem şi mărturisim cu suflete<le>[1] noastre.

И з<а>[1]рабс<т>[1]евните, wт Х<р>[1]есте, амин[3].

Пис wт село Ѡбръшїе.

† **В(ъ) лѣт(о) ѯзр҃ми** <7148/1640> să să ştie, **ме(сѧ)ц(а) март(а), і҃а[4]** <11> **аън(и).**

<Pe verso, o ins. din secolul al XVIII-lea>: Vânzare de o delniţ(ă) de 8 prajini[2] de la Tăbuci călugărul[2], din lat[2] 7148 <1640> mar(tie) 11.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost. Bibl. Acad.), CX/126.

Orig., hârtie (22 x 21,5 cm), o pecete inelară octogonală în fum, aplicată de cinci ori.

Ibidem, CLXII/112 a (rez. într-un perilipsis din 1786 februarie 4); CLXII/112 b (copie mod. a aceluiaşi rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/315 (foto., după orig.).

[1] Omis.

[2] Aşa în orig.

[3] Şi să fiţi sănătoşi, de la Hristos, amin.

[4] Greşit, în loc de ѧі (11).

316 1640 (7148) martie 12, Iaşi

Noi Vasilie v(oie)[1]v(od), din mila lui D(umne)zeu, domnu Ţării Moldovei. Iată că a venit înaintea noastră şi înaintea alor noştri moldoveneşti boieri, a mari şi a mici, sluga noastră, Coste de Lucavăţ, cu un zapis de mărturie de la Goian din Jadova, fiul lui Pătraşco, de la fratele lui Toader, de la Costin, de la Filip de aici, de la Vasilie de Lucavăţ, de la Bercea, de la Gligorie Căzacovici şi de la Simeon, scriind şi mărturisind în acel zapis, precum a venit la ei Agafia preuteasa, fata lui Drăgşan, şi, de neme silită, nici nevoită, ci de a ei bunăvoie, a făcut o învoială cu sluga noastră, Coste de Lucavăţ, precum a dat Agafia din partea lui Drăgşan, a patra parte din satul Ivancăuţi, ţinutul Cernăuţi, pentru a patra parte de sat de Stăneşti, tot partea lui Drăgşan, pe care o cumpărase sluga noastră, Coste.

Şi a mai arătat sluga noastră un zapis de mărturie de la Goian de Jadova, fiul lui Pătraşco, de la fratele lui, Toader, de la Crăciun, de la Filip de aici, de la Vasilie Onciul de Lucavăţ, de la Bercea, de la Gligori Căzacovici şi de la Simeon de aici, scriind şi

www.dacoromanica.ro

mărturisind că a venit înaintea lor Andronic de Ivancăuţi şi, de nime silit, nici asuprit, ci de a sa bunăvoie, a vândut dreapta sa ocină şi moşie, a opta parte din jumătate de sat de Ivancăuţi, cu toate veniturile rudei sale, slugii noastre, lui Coste, pentru 40 de taleri bătuţi, cari bani i-a plătit deplin sluga noastră, Coste.

Văzând domnia mea şi tot Sfatul nostru acele zapise de mărturie şi buna lor învoială, cumpărătură şi schimb şi plata deplină, am dat şi domnia mea de la noi acele ocini de Ivancăuţi, anume a patra parte, a lui Drăgan, şi a opta parte din jumătate de sat, cu toate veniturile din vatra satului, din câmp şi fânaţe, şi cu toate pământurile ce ţin de ele, slugii noastre, lui Coste, şi i-am întărit, ca să-i fie şi de la noi dreaptă ocină şi moşie, schimb şi cumpărătură, lui, copiilor lui, nepoţilor, strănepoţilor şi tuturor clironomilor săi, cu toate veniturile, neruşiit, în veci.

Nime să nu se amestece.

Iaşi, 12 martie 7148 <1640>.

Domnul însuşi a poruncit.

Gavril Cheşco[2] vel logofăt.

Ionaşco <a scris>.

După Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 224–225, nr. 122.

Trad. edit. arhaizantă, după o trad. germ., care se afla la DJAN Cernăuţi, pachetul Ivancăuţi, şi Liber Granicialium, IV, p. 264–266.

ALTE EDIŢII: Balan, *Familia Onciul*, p. 36-37, nr. 30 (trad. edit., arhaizantă, după aceeaşi trad. germ.); Idem, *Doc. bucovinene*, II, p. 111–112, nr. 49 (trad. edit., publicată şi în *Familia Onciul*).

[1] Aici, ca şi în restul textului, întregirea noastră.

[2] Greşit, pentru Mateiaş.

317 1640 (7148) martie 19, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, великиѫ и малиѫ, Ѩнна и брат еи, Ивнашко, с(ы)н(о)ве Мърикъи пападїи, прѣшнуци Кримкъи ѡт Сучавъ, и Павъл и Мърика, с(ы)н(о)ве Сафтеи, внуци Ѩннеи и Ивнашкови, за иѫ добра волѣ, неким непонѹжденi а не приселовани, и продали иѫ права ѡтн(и)ни и дѣдн(и)нѹ и виноградї, пета част(ь) ѡт село Логофетѣни, на потоцѣ Башовѣ, что ѵ в(о)лост(и) Дороҳоюскои, и ѡт половина село Лопатинци, пета част(ь), на Билїѫ Велика, что ѵ в(о)лост(и) Хотинскои, и пета част(ь) ѡт село Вершещи, что ест на Краковѣ, ѵ в(о)лост(и) Немецкои, и пета част(ь) ѡт село Мѹргошещи, ѵ тог(о) в(о)лост(и), на Краковѣ, и пета част(ь) ѡт четири фалчи за виноградї, что ест въ Гор(ѣ) Ѩсънѹлѹи, съ една фалче за виноградї, въ гор(ѣ) Мъндрѹа, где бил(а) крама Глигорїеви постелник(а). Тиѫ частї за ѡтн(и)ни и тиѫ виноградї быш(е) писанни ѡни продали нашемѹ вѣрномѹ болѣрин(ѹ), Тома вел столник. радї сто и пет(и)

www.dacoromanica.ro

десѣт(ъ) Vгорскиѫ, п(и)н(ѣ)зи добриѫ, почто бѣше зѣт Мирон(а) клVчар(а), а им зостали тиѫ части за wти(и)ни и тиѫ виногради выш(е) писанни wт сестреничеве иѫ, киѣгинѣ, Иѳтимїѧ, аѣща Мирон(а) ключар(а) wт дѣдовѣ еи.

Але тиѫ части за wти(и)ни и виногради были пVстошенним и Vприселовани и сѣ извадил иѫ болѣреиV наш выш(е) писан, съ велика келтованіѣ.

И запластил болѣреиV наш выш(е) писан въси испльно тїи выш(е) писаннїи п(и)н(ѣ)зи въ рVк(и) тим выш(е) писанним людї, wт прѣд нами.

Ино, г(оспо)дстe(о) ми, шкож(е) Vвидѣхом иѫ добра волѣ токмеж и полною запластъ, г(оспо)дстe(о) ми ешеж(е) и wт нас дадохом и потверъдихом емV. Тѣм радї, тыѫ части за wти(и)ни и виногради выш(е) писанни да ест wт г(оспо)дстe(а) ми болѣреиV нашемV выш(е) писан право wти(и)нV и дѣди(и)нV и викVплеиїе и Vрик и потверъжденїе, емV, съ въсѣм доходом, непорVшенно ниĸо<ли>[1]ж<е на в>[1]ѣĸ<и>[1].

И ни да с(ѧ) не Vмишает.

V Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми м(а)рт(їе) ѳ҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ионашко <Мъиж писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Anna şi fratele ei, Ionaşco, fiii Măricăi preoteasa, strănepoţii lui Crimca din Suceava, şi Pavăl şi Mărica, fiii Saftei, nepoţii Annei şi ai lui Ionaşco, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi vie, a cincea parte din satul Logofeteni, pe pârâul Başeu, care este în ţinutul Dorohoi, şi a cincea parte din jumătatea satului Lopatinţi, pe Viliia Mare, care este în ţinutul Hotin, şi a cincea parte din satul Verşeşti, care este pe Cracău, în ţinutul Neamţ, şi a cincea parte din satul Murgoşeşti, în acelaşi ţinut, pe Cracău, şi a cincea parte din patru fălci de vie, care este pe Dealul Asânului, cu o falce de vie pe Dealul Mândrului, unde a fost crama lui Gligorie postelnic. Aceste părţi de ocine şi aceste vii mai sus scrise ei le-au vândut boierului nostru credincios, Toma mare stolnic, pentru o sută cincizeci de <galbeni>[2] ungureşti, bani buni, pentru că a fost ginerele lui Miron clucer, iar lor le-au rămas aceste părţi de ocine şi aceste vii mai sus scrise de la nepoata lor de soră, cneaghina Iftimia, fiica lui Miron clucer, şi de la bunicii ei.

Însă aceste părţi de ocine şi vii au fost pustiite şi cotropite şi pe toate le-a scos boierul nostru mai sus scris, cu mare cheltuială.

Şi a plătit boierul nostru mai sus scris deplin toţi acei bani mai sus scrişi în mâinile acelor oameni mai sus scrişi, dinaintea noastră.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea încă şi de la noi am dat şi am întărit. Pentru aceea, aceste părţi de ocine şi vii mai sus scrise să-i fie şi de la domnia mea, boierului nostru mai sus scris, dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

www.dacoromanica.ro

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> martie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Ionaşco <Mânjea a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Ispisoc domnéscu pre parte Anéi şi a lui Pavăl, fecior Saftei, de târ<g>[2] de Suciav(ă), pré rămăşiţă Iftimiei; <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7148 <1640> mart(ie) 9.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, II/96.

Orig., hârtie (30 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată. Cu o trad. din 1840 septembrie 4, de Hrisanth ieromonah.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/317 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 199–200, nr. 148 (text slav şi trad. edit., arhaizantă).

[1] Sub pecete.

[2] Omis.

318 1640 (7148) martie 19, Iaşi

† Ѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѿж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд вѣсими нашеми молдавски<ми>[1] болѣри, великиχ и малиχ, Гавриличѣ, с(ы)нъ Шефан(а), прѣшнук Кримкъи wт тръг(а) Сучавскои, за иχ добра волѣ, неким непонѹждении а не приселовании, и продали иχ права wти(и)нѣ и дѣди(и)ии и виногради, част(ь) емѹ и част(ь) внукове емѹ с(ы)и(о)ве Лупул(а) wт Литѣии, пета част(ь) wт село Логофетѣии, на потоцѣ Башовѣ, ѵ в(о)лост(ѵ) Дорохоюскомѹ, и wт половина село Лопатинци, пета част(ь), что ест на Вилїм Велика, ѵ в(о)лост(ѵ) Хотинскои, и пета част(ь) wт село Вершещи, на потоцѣ Краковѣ, что ѵ в(о)лост(ѵ) Немецкои, и пета част(ь) wт село Мѹргочещи, ѵ тог(о) в(о)лост(ѵ), на Краковѣ, и пета част(ь) wт четири фалчи за виногради, что сѹт ѵ Горѹ Ѩсъиѹлѹи, съ едно фалче за виноград(а), что ѵ [в] Го[с]рѹ[2] Мъндрѹл, где бил(а) крама Глїгорїеви постелник(а). Тиχ части за wти(и)ии и виногради выш(е) писании wни продали нашемѹ вѣриомѹ болѣреи(ѵ), Тома вел столник, почто бѣше зѣт Мирон(а) клучѣр(а),ради сто ѵгорскиχ, п(и)н(ѣ)зи добриχ; что тиχ виногради и част(и) за wти(и)ии зостали им wт сестраничеве иχ, кнѣгинѣ Ифтимїѧ, которїи wти(и)ии и виногради зостали еи wт w(тъ)цъ еи, Мирон(а) клѹчар, и wт дѣдове им.

Ѡле тиχ части за wти(и)ии и виногради[3] были пѹстошени и ѻприселованим и све изводил иχ съ велика келтованїе болѣреиѵ нашь выш(е) писан. И тако казал Гавриличѣ, аж(е) потокмил сѣ съ внукове имѹ.

www.dacoromanica.ro

И заплатил въси испълно тїи выш(е) писанїи п(и)н(ѣ)зи въ рук(и) тим выш(е) писанним людї, шт прѣд нами.

Ино, г(оспо)дств(о) ми, шкож(е) увидѣхом их добраволна токмеж и полною заплатѫ, г(оспо)дств(о) ми ешеж(е) и шт нас дадохом и потеръдихом емѹ. Тѣм радї, тих выш(е) писаннїи частї за штн(и)ни и виногради да ест и шт г(оспо)дств(а) ми болѣренѹ г(оспо)дств(а) ми выш(е) писан, Тома столник, права штн(и)нѹ и дѣдн(и)нѹ и викѹпленїе и ѹрик и потеръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно емѹ николиж(е), на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѹмишлет.

Ѵ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми м(а)рт(їе) ѳ҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гавриил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ионашко Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Gavrilcea, fiul lui Ştefan, strănepotul lui Crimca din Suceava, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi au vândut dreapta sa ocină şi dedină şi vie, partea sa şi partea nepoţilor săi, fiii lui Lupul din Liteni, a cincea parte din satul Logofeteni, pe pârâul Başeu, în ţinutul Dorohoi, şi a cincea parte din jumătatea satului Lopatinţi, care este pe Viliia Mare, în ţinutul Hotin, şi a cincea parte din satul Verşeşti, pârâul Cracău, care este în ţinutul Neamţ, şi a cincea parte din satul Murgoceşti, în acelaşi ţinut, pe Cracău, şi a cincea parte din patru fălci de vie, care sînt pe Dealul Asânului, cu o falce de vie care este pe Dealul Mândrul, unde a fost crama lui Gligorie postelnic. Aceste părţi de ocine şi de vii mai sus scrise ei le-au vândut boierului nostru credincios, Toma mare stolnic, pentru că a fost ginerele lui Miron clucer, pentru o sută de <galbeni>[1] ungureşti, bani buni; care aceste vii şi părţi de ocine le-au rămas de la nepoata lor de soră, cneaghina Iftimia, care ocine şi vii i-au rămas de la tatăl ei, Miron clucer, şi de la bunicii lor.

Însă aceste părţi de ocine şi vii au fost pustiite şi cotropite şi le-a scos pe toate, cu mare cheltuială, boierul nostru mai sus scris. Şi aşa a spus Gavrilcea, că s-a tocmit cu nepoţii lui.

Şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâinile acestor oameni mai sus scrişi, dinaintea noastră.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea încă şi de la noi i-am dat şi i-am întărit. Pentru aceea, aceste părţi de ocine şi vii mai sus scrise să fie şi de la domnia mea, boierului nostru mai sus scris, Toma stolnic, dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> martie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Ionaşco Mânjea <a scris>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Ispisoc domnéscu, pré parte Gavrilcé<i>[1] şi a nepoţilor, di rămăşiţă <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 5. 7148 <1640> mart(ie) 19.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, IX/53.

Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată. Cu o trad. din 1785 ianuarie 3, de Gheorghie Evloghi, „posleduită" de Hrisanth ieromonah la 1839 mai 29.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/318 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 200–203, nr. 149 (text slav şi trad. edit.).

---

[1] Omis.

[2] Cuvântul гоpѵ, transformat din в(о)лост(ь).

[3] Litera в, corectată din altă literă.

319 1640 (7148) martie 19, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Костантин и съ жена ег(о), Настасїа, дъщи Ѡнчѵл(а) Парцѵк(а) wт тръг(а) Сучавскои, и Иѡнашко, и Георгиц(ъ), и Марин, и Некѵлае, въси с(ы)н(о)ве Ѧнтон(а) и Марики wт тръг(а) Сучавскои, внѵци Ѡнчѵл(а), прѣwнѵци Кримкъи за иχ добра волѣ, неким непонѹждени а не присѣловани, и продали иχ права wтн(и)нѵ и дѣдн(и)нѹ и виногради, которїи част(и) за wтн(и)нѵ и виногради приχодило [с] сѣ им wт зостанки сестраничѣ иχ, книгинѣ Иѳтимїа, которїи wтн(и)ни и виногради зостали кнѣгини Ѧнтемїев(и) wт w(ть)цъ еи, Мирон клѵчар, и wт дѣдовѣ еи, пета част(ь) wт село Логофетѣни, что ѵ в(о)лост(ѹ) Дороχоюскои, на потоцѣ Башовѣ, и пета част(ь) wт село Лопатинци, wт половина село, что ѵ в(о)лост(ѹ) Хотинскои, на Виліа Велика, и пета част(ь) wт село Вершеци, wт в(о)лост(и) Нѣмцѵ, на потоцѣ Краковѣ, и пета част(ь) wт село Мѵргочеци, wт тог(о) в(о)лост(и), пакиж(е) на Краковѣ, и пета част(ь) wт четири фалчи за виногради, wт Гор(а) Ѩсънѵлѵи, съ една фалчи за виногради, ѵ Гор Мънадрѵл, где был(а) крама Глигорїеви постелник(а). Тиχ част(и) за wтн(и)нѵ и виногради выш(е) писани wни продали болѣренѵ, г(оспо)дств(а) ми, Тома вел столник, шѵрен иχ, радї сто и пет(и) десѣт(ъ) ѹгорскїи за что был зѣт Мирон(а) клѹчар(а).

И въстал сѣ болѣрин наш выш(е) писан и заплатил въси испълно тїи выш(е) писанни п(и)н(ѣ)зи въ рѵк(и) тиχ людї выш(е) писанни. И тиχ частї за wтн(и)ни были пѵсти и присѣловани, а[1] болѣрен наш выш(е) писан извадил иχ съ велика келтованїе.

Ино, г(оспо)дств(о) ми, шкож(е) ѹвидѣχом иχ добраволна токмеж <и>[2] испълною плат(ѹ), г(оспо)дств(о) ми ешеж(е) и wт нас дадоχом емѵ. Тѣм радї, тыχ част(и) за wтн(и)ни и виногради да ест и wт г(оспо)дств(а) ми болѣренѵ

www.dacoromanica.ro

наш право wтн(и)ну и дѣдн(и)ну и викуплєніе и урик и потвръжденіе ему, съ въсѣм доходом, непорушенно ему, николиж(е).

И ин да с(ѣ) не умишлет.

У Іс, л(ѣ)т(о) хзр҃ми м(а)рт(іе) ѳ҃і.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ионашко Мънжѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Costantin, şi cu soţia sa, Nastasia, fiica lui Onciul Parţuc din târgul Suceava, şi Ionaşco, şi Gheorghiţă, şi Marin şi Neculae, toţi fiii lui Anton şi ai Maricăi din târgul Suceava, nepoţii lui Onciul, strănepoţii lui Crimca, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi vie, care parte de ocină şi vie le-a căzut lor din cele rămase de la nepoata lor de soră, cneaghina Iftimiia, care ocine şi vii i-au rămas cneaghinei Antimiia de la tatăl ei, Miron clucer, şi de la bunicii ei, a cincea parte din satul Logofeteni, care este în ţinutul Dorohoi, pe pârâul Başău, şi a cincea parte din jumătate de sat, din satul Lopatinţi, care este în ţinutul Hotin, pe Viliia Mare, şi a cincea parte din satul Verşeşti, din ţinutul Neamţ, pe pârâul Cracău, şi a cincea parte din satul Murgoceşti, din acelaşi ţinut, iarăşi pe Cracău, şi a cincea parte din patru fălci de vie, din Dealul Asânului, cu o falce de vie pe Dealul Mândrul, unde a fost crama lui Gligorie postelnic. Pe aceste părţi de ocină şi vii mai sus scrise ei le-au vândut boierului domniei mele, Toma mare stolnic, cumnatul lor, pentru o sută şi cincizeci de ughi, pentru că a fost ginerele lui Miron clucer.

Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâinile acestor oameni mai sus scrişi. Şi aceste părţi de ocine au fost pustiite şi cotropite, iar boierul nostru mai sus scris le-a scos cu mare cheltuială.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie <şi>[2] plata deplină, domnia mea încă şi de la noi i le-am dat. De aceea, aceste părţi de ocină şi vie să-i fie şi de la domnia mea boierului nostru dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi uric şi întărire lui, cu tot venitul, neclintit lui niciodată.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> martie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Ionaşco <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Ispisoc domnéscul de la Costantin şi de la femee lui, de la Nastasiia, wт тръг(а) Сѣчав(а); <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Anul 7148 <1640> mart(ie) 19. No. 6.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, IX/54.

Orig., hârtie (30 x 19 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, IX/54 b (trad. din 1785 ianuarie 3, de Gheorghie Evloghi dascăl, „posleduită" în 1839 mai 29, de Hrisant ieromonah).

Ins. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/319 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 203 206, nr. 150 (text slav, după orig., şi trad. edit.).

---

[1] Litera а, transformată din и.

[2] Omis.

320 1640 (7148) martie 19, Iaşi

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Молдавскои. Ѡж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд въсими нашеми молдавскими болѣри, великиχ и малиχ, Ирина и брат еи, Шефан, с(ы)н(о)ве Лупул(а), и Стахїе, с(ы)нъ Ѩнгелиней, ѡт тръг(а) Сучав(ъ), внѹци Римникъи, прѣшнѹци Кримкъи, за иχ добра волѣ, неким непонѹжден и не приселован, и продали иχ права ѡтн(и)ни и виноградї, которїи ѡтн(и)ни и виноградї приходило сѣ им ѡт зо[с]станкиχ сестреничеве иχ, кнѣгинѣ Ифтимїа, которїи виноградї и ѡтн(и)ни зостали еи ѡт ѡ(тъ)цъ еи, Мирон клучар, и ѡт дѣдове еи, пета част(ь) ѡт село Логофетѣни, что ѵ в(о)лост(и) Дорохоюскои, на потоцѣ Башове, и ѡт половина село Лопатинци, пета част(ь), что ѵ в(о)лост(и) Хотинскои, на Вилїа Велика, и пета част(ь) ѡт село Вершещи, на потоцѣ Краковѣ, ѵ в(о)лост(и) Нѣмцѹ, и пета част(ь) ѡт Мѹргочещи, на Краковѣ, ѵ тог(о) в(о)лост(и), и пета част(ь) ѡт четири фалче за виноградї, что сѹт ѵ Гор(а) Ясѣнѹлуи, съ едно фалче за виноградї, что ест ѵ Гор(а) Мъндрѹ, где был(а) крама Гїгорїе<ви>[1] постелник(а). Тиχ частї за ѡтн(и)нѹ и тиχ виноградї выш(е) писанни ѡни продали болѣренѹ г(оспо)дств(а) ми, Тома вел столник, радї сто и пет(и) десѣт(ъ) ѵгорскиχ, п(и)н(ѣ)зи добриχ, занеж(е) был ѡн зѣт Мирон(а) клучар(а) и тиχ частї за ѡтн(и)ни и виноградї были пѹстошени и ѵприселовани и све извадил иχ болѣренѹ наш, съ велика келтованїе.

И въстал сѣ болѣрен наш выш(е) писан и заплатил въси исплъно, тїи выш(е) писаннїи п(и)н(ѣ)зи, въ рѹк(и) тим людї выш(е) писанни [людї], ѡт прѣд нами.

Ино, г(оспо)дств(о) ми, ѡкож(е) ѵвидѣχом иχ добра волѣ токмеж и полною платѹ, а г(оспо)дств(о) ми ешеж(е) и ѡт нас дали и потеръдили имѹ. Тѣм радї, тиχ частї за ѡтн(и)ни и тиχ виноградї выш(е) писанни да ест и ѡт г(оспо)дств(а) ми болѣренѹ нашему выш(е) писан, правїи ѡтн(и)ни и дѣдн(и)ни и викѹплениє и ѵрик и потеръжденїе емѹ, съ въсѣм доходом, непорѹшенно емѹ николиже, на вѣки.

И ин да с(ѧ) не ѵмишает.

Ѵ Їс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми м(а)рт(їе) ѳ҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

www.dacoromanica.ro

Гавриⷧ М<ътиашъ>[2] вел логоф(е)т m.p.

† Ионашко <Мънжѣ писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Irina şi fratele ei, Ştefan, fiii lui Lupu, şi Stahie, fiul Anghelinei din târgul Suceava, nepoţii lui Irimică, strănepoţii lui Crimca, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreptele lor ocine şi vii, care ocine şi vii li s-au venit lor, din cele rămase de la nepoata lor de soră, cneaghina Iftimiia, care vii şi ocine i-au rămas de la tatăl ei, Miron clucer, şi de la bunicii ei, a cincea parte din satul Logofeteni, care este în ţinutul Dorohoi, pe pârâul Başău, şi a cincea parte din jumătatea satului Lopatinţi, care este în ţinutul Hotin, pe Viliia Mare, şi a cincea parte din satul Verşeşti, pe pârâul Cracău, în ţinutul Neamţ, şi a cincea parte din Murgoceşti, pe Cracău, în acelaşi ţinut, şi a cincea parte din patru fălci de vie, care sânt pe Dealul Asânului, cu o falce de vie care este pe Dealul Mândrul, unde a fost crama lui Gligorie postelnic. Aceste părţi de ocine şi aceste vii mai sus scrise ei le-au vândut boierului domniei mele, Toma mare stolnic, pentru o sută cincizeci de <galbeni>[1] ungureşti, bani buni, pentru că el a fost ginerele lui Miron clucer şi aceste părţi de ocine şi vii au fost pustiite şi cotropite şi pe toate le-a scos boierul nostru, cu mare cheltuială.

Şi s-a sculat boierul nostru mai sus scris şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile acestor oameni mai sus scrişi [oameni], dinaintea noastră.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, şi domnia mea încă şi de la noi i-am dat şi i-am întărit. Pentru aceea, aceste părţi de ocine şi aceste vii mai sus scrise să fie şi de la domnia mea, boierului nostru mai sus scris, drepte ocine şi dedine şi cumpărătură şi uric şi întărire lui, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> martie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril M<ătiiaş>[2] mare logofăt m.p.

† Ionaşco <Mânjea a scris>.

<Pe versoul f. a doua, o ins. cont>: Ispisoc domnéscu pre par<tea>[1] Irinéi şi a lui Ştefan, ce simtu feciori Lupului, şi a lui Stahie, cé simtu feciori A<n>[1]ghelinei ot târgu Suceav(ă) <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Anul 7148 <1640> mart(ie) 19. Logofeteni. No. 7.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, IX/55.

Orig., hârtie (30 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată parţial, cu legenda: † Їѡ В<асїлиѥ> воево<да, Б(о)>ж(їю) м(и)л(остїю, г(о)спо<дарь> Земли Молдавскої. Cu o trad. din 1839 mai 27, de Hrisanth ieromonah.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/320 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 206–208, nr. 151 (text slav, după orig., şi trad. edit.).

[1] Omis.

[2] Sub pecete.

www.dacoromanica.ro

<† М>[1](и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Иw Василиѣ воевода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним с сим листом и(а)шим въсѣм кто на нем възрит или чтѣщи его вслишит, wж(е) г(о)сп(о)дств(о) ми дадохом и потвръдихом слѣзи и(а)шемѣ Настасїе wт Виколаии и съ жителиници своеи, Гїерасїа, една часть[2] за wти(и)иѣ, wт село Виколѣии, wт в(о)лост(и) Дорохоюскомѣ, на рѣцѣ Жижїа, еже wни себѣ кѣпили wт Ѯеніа и wт брат(а) еи, Їwнашко, и wт сестра еи Вървара, с(ы)и(о)ве Софроніа, виѣци Крецѣл[3], радї три десѣт[3] левкови битиx.

И, тиже, ишшад част[3] wт тогоже село Виколаии, что wни себѣ кѣпили wт Тодер[3] и wт Ларїwи wт там, с(ы)и(о)ве Сорци, виѣци Кр(ъ)стѣ, радї сто и пет(ь) десѣт[3] талер[3] личиниx, половиид wт едии стълпѣ.

И, тиже, дрѣгад част[3] wт тогоже село Виколаии, еже было иди прѣжде правад викѣплениѣ покоиниѣи Софроніи Пънтоде, въкѣпѣ съ паи еи Пънтѣ, а посли с(ъ)мр(ъ)ти иx въстал сѣ Павел Ялботъ и Накѣл, с(ы)иь Ядрониик[3], виѣци Софроніи, и дали и даровали част(ь) кютци иx, Софроніи, елико бѣдет за кѣпежио, више писаниѣмѣ Настасїе wт Виколѣии, радї wтпѣщеніа грѣxом кютци иx, Софроніи.

И, тиже, дрѣгад част[3] wт тогоже село Виколаии, часть Гїерасим[3], еже ест им правад wти(и)иа и дѣди(и)иа; а Гїерасимови было емѣ кѣпежио wт Въскаи[3] Рѣпеде.

И, тиже, дадем и потвръждадем пакиже више писаниомѣ[4] слѣзи и(а)шемѣ Настасїе и съжителиници своеи, Гїерасїа, иx правад wти(и)иа и дѣди(и)иа wт село Помърла[5], елико сѣ изберет часть иx, по где им избрали люди добри съ лист г(о)сп(о)д(ст)в(а) ми.

Тѣ<м>[6] ради, тѣx въсѣx части wт село Виколѣии и тод част[3] wт село Помърла[5] како да ест прѣд речениомѣ слѣзи и(а)шемѣ, Настасїе, и съжителиници своеи, Гїерасїа, правїи wти(и)ии и викѣплениѣ, такождере и дѣди(и)иа и ѳрик и потвръжденіе[7] съ въсѣм доходом, им, и дѣтим им, и wнучатом, и прѣwнучатом и въсемѣ родѣ иx, кто сѣ изберет иди ближиїи, иепорѣшеино им николиже, на вѣки.

Я хотар тим прѣд речениим части за wти(и)иѣ wт село Виколѣии и wт Помърла да ест шкоже више пишем, а wт иншиx сторон, по своими старами хотари, по кѣда из вѣка wживали.

Я иа то ест вѣра и(а)ше г(ос)п(о)дства више писаиаго, мы, Иw Василїе воевода, и вѣра прѣвъзлѣбленаго с(ы)иа г(ос)п(о)дств(а) ми, Їwан[3] воевода, и вѣра болѣр и(а)шиx: вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан[3] великаго дворника Долнѣи Земли, и вѣра пана Тодер[3] Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земли, и вѣра пана Гаврил[3] хетман[3] и пъркълаб[3] Сѣчавски, и вѣра пана Костантин[3] Стърчѣ и Попъскѣл[3], пъркълабове Хотински, и вѣра пана Пътрашко пъркълаб[3] Немецки, и вѣра пана Юргаки пъркълаб[3] Романски, и вѣра пана Ялостол[3] постелника, и вѣра

www.dacoromanica.ro

пана Ѹрѣкѣ спътарѣ, и вѣра пана Гїѡргїе чашника, и вѣра пана Юргаки вистѣрника, и вѣра пана Тома столника, и вѣра пана Бълан[3] комиса и вѣра въсѣх болѣр н(а)шихъ, великихъ[2] и малихъ.

И по нашим животѣ и г(ос)п(о)дствованїе, кто Б(ог)ъ изберет wт дѣт[3] н(а)шихъ или wт н(а)шего родѹ, или пак бѹд[3] кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь ѹ н(а)шеи Земли Мѡлдавскои, тот бы емѹ не порѹшил, почто ест им правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни и кѹпежно, нж але би им дал и ѹкрѣпил.

И наи бѹлше крѣпост[3] и потвръжденїе тим въсим више писанним, велѣли естми[8] н(а)шемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣринѹ, панѹ Гаврилашѹ Мътїшѹ великомѹ логофетѹ, писати и н(а)ше печат[3] привѣсити къ семѹ истинномѹ листѹ н(а)шемѹ.

Въ настолнїи градѹ Мшски, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃ми м(ѣ)с(ѧ)ца март(а), к҃з д(ь)ни, писал Григорїе Шандир.

Иѡ Василие вѡевода <m.p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre Năstasie din Vicoleni şi soţiei sale Ghiervasiia o parte de ocină din satul Vicoleni, din ţinutul Dorohoi, pe râul Jijia, pe care şi-au cumpărat-o ei de la Axenia şi de la fratele ei, Ionaşco, şi de la sora ei, Vărvara, fiii Sofroniei, nepoţii lui Creţul, pentru treizeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat Vicoleni, jumătate dintr-un stâlp, pe care şi-au cumpărat-o ei, de la Toader şi de la Larion de acolo, fiii Sorţei, nepoţii lui Cârstea, pentru o sută cincizeci de taleri număraţi.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat Vicoleni, care a fost mai înainte dreaptă cumpărătură răposatei Sofronia Pântoae, împreună cu panul ei, Pântea, iar după moartea lor s-a sculat Pavel Albotă şi Nacul, fiul lui Andronic, nepoţii Sofroniei, şi au dat şi au dăruit partea mătuşii lor Sofronia, cât va fi de cumpărătură, mai sus scrisului Năstasie din Vicoleni, pentru iertarea păcatelor mătuşii lor, Sofronia.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat Vicoleni, partea lui Ghierasim, care le este dreaptă ocină şi dedină, iar lui Ghierasim i-a fost cumpărătură de la Văscan Repede.

Şi, de asemenea, dăm şi întărim iarăşi mai sus scrisei slugi a noastre, lui Năstasie, şi soţiei sale Ghiervasiia dreapta lor ocină şi dedină din satul Pomârla[5], cât se va alege partea lor, pe unde le-au ales oameni buni, cu cartea domniei mele.

De aceea, toate acele părţi din satul Vicoleni şi acea parte din satul Pomârla[5] să fie mai înainte zisei slugi a noastre, Năstasie, şi soţiei sale Ghiervasiia drepte ocini şi cumpărătură, de asemenea şi dedină şi uric de întărire, cu tot venitul, lor, şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor şi întregului lor neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor părţi de ocină mai înainte zise, din satul Vicoleni şi din Pomârla, să fie cum este scris mai sus, iar din alte părţi, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor

www.dacoromanica.ro

noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Costantin Stârcea şi Popăscul, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Pătraşco pârcălab de Neamţ, şi credinţa panului Iorgachi pârcălab de Roman, şi credinţa panului Apostol postelnic, şi credinţa panului Ureche spătar, şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iorgachi vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Bălan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine îl va alege Dumnezeu, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi ori pe cine va alege Dumnezeu domn în ţara noastră, Moldova, acela să nu-i clintească, pentru că le sunt ocini şi dedini şi cumpărătură, ci să le dea şi să le întărească.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

În cetatea de scaun Iaşi, în anul 7148 <1640>, luna martie, 27 zile, a scris Grigorie Şaidir.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

<Pe verso, o îns. din secolul al XIX-lea>: No. 1. De la Vasilie v(oie)vod, din leat 7148 <1640> mart(ie) 27, pe Vicoleni i Pomârla, de pe apa Jijiei, în ţinutul Dorohoiului.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXL/21.

Orig., perg. (63 x 37 cm), pecete mare, atârnată (şnur de mătase roşie), parţial stricată, cu legenda: † Печат(ѣ) Їѡ <Василїе воевода, Б(о)жїю мил(о)стїю, г(о)с>[9]подар Землї Молдавскої. Б(ѣ) л(ѣ)т(о) ѫ҃рм҃в <7142>.

Ibidem, CCXLVI/28 (trad. din 1803 mai 28, de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie).

---

[1] Omis, urma să se scrie în chinovar.

[2] Litera ѣ, corectată cu aceeaşi cerneală, dintr-un о.

[3] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[4] Literele мѣ, adăugate deasupra rândului.

[5] Cuvintele wт село Пшмърад, răzuite în orig.

[6] Omis.

[7] Deasupra literei р, paeroc.

[8] Aşa în orig.

[9] Lipsă.

322 1640 (7148) martie 27, Iaşi

† Въ имѣ Wт(ц)а, и С(ы)на и С(вѧ)т(о)го Д(ѹ)ха, Трw(и)цѫ С(вѧ)тѫ, единосѫщна и нераздѣлимаѧ. Се аз, рабъ Бл(а)д(и)кы моемѹ Г(осподѹ) Б(ог)ѹ и Сп(а)сѹ и(а)шемѹ Ис(ѹс)а Хр(и)стѹ и Трoически истинни поклоник, мы, Иw Василїе вwеwда, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е)

www.dacoromanica.ro

г(о)сп(о)дств(о) ми бл(а)гопроизволиⷯ н(а)шим бл(а)гим произволенїем, ч(и)стим и свѣтлим ср(ъ)дцѣм wт въсеⷯ н(а)шеⷯ д(ꙋ)шеⷯ и wт Б(ог)а помощїⷯ, съматрѣещи и послѣдствꙋѭщи иним свѣтопочившим г(о)сп(о)д(а)рим, w любвѣ еже имали къ Б(ог)ꙋ и къ с(вⷯ)тим цр(ъ)к(ъ)вам и монастирам, тѣм и мы, съ хотѣнїем Б(о)жїем и съ бл(аго)сл(о)венїем ч(е)тирим с(вⷯ)тител н(а)шиⷯ молдавскиⷯ: кир Варлаам архиепископ и митрополит Сѣчавски, и кир Досоѳеи епископ Романски, и кир Ѳнастасїе еп(и)скоп Радовски и кир Гїwргїе еп(и)скоп Хꙋшски, и съ благоволенїем въсего Съвѣта н(а)шего, възѣхом Г(оспод)а Б(ог)а въ помощь и начаⷯ и създадⷯ н(а)ше с(вⷯ)таа м(о)лбѫ и монастир въ настолнїи н(а)шь тр(ъ)гь, Ꙗшски въ имѣ Триеⷯ С(вⷯ)тители, и въселен(ь)скиⷯ ꙋчители: Василїе Великаго, Григорїе Богослова <и> Ѩѡана Златоꙋстаго, и дадохом и пом(и)л(о)вахом н(а)ше с(вⷯ)таа м(о)лбѫ и монастир съ селове и съ виногради, на имѣ: село Фъркъшѣнїи съ ставове, ꙋ в(о)лост Романскомꙋ, на рѣцѣ Сирѣтѣ, что том село было прав н(а)шь г(о)сп(о)д(а)рски, приславшно къ wкол тръг н(а)шь Шкаискомꙋ; село Ѳвръмѣнїи, что ꙋ в(о)лост Ꙗшски, съ вес приход, что тое село было прав за дѣдн(и)нꙋ покоиннѣи г(о)сп(о)жди г(о)сп(о)дств(а) ми Ѳеѡдоскы, wткъ wтец еи Косте Бъчок дворник; (и село Коичѣнїи)[1] , на рѣцѣ Прꙋтовѣ, тиже ꙋ в(о)лост Ꙗшски, что, том село, было правда wтн(и)на покоинномꙋ Исак Балика хетман и приходило сѣ въ част г(о)сп(о)жди г(о)сп(о)дств(а) ми, Ѳеѡдоскы, понеже была емꙋ племенїⷯ ближнѣишаа; и село Къкъчѣнїи[1] , что ꙋ в(о)лост Сѫроцски, что, том село, токожде, было правда wтн(и)на покоинномꙋ Исак Балика хетман и приходило сѣ въ част Савинꙋ Пръжескꙋл бывъ вел дворник, а wт Савин дворник кꙋпихом сам г(о)сп(о)дств(о) ми тое село, Къкъчѣнїи, съ вес приход, ради пат сто лев бытиⷯ ...[2]; четири фалчи за виногради wт Котнар(и) wткъ село Чѣплиници, еже г(о)сп(о)дств(о) ми кꙋпихом wт Ꙗкоб, брат Ѩшкъш wт Котнар(и) радї ...[2]; и шест фалчи за виногради wт Ꙗш(и), wт Долина Ѳремїевы, что г(о)сп(о)дств(о) ми кꙋпихом wт Гиоргицъ с(ы)нъ Ꙗне Грекꙋл и Кирѣни wт тръг Ꙗшски радї ...[2]; и тиже два на десѣт фалчи за виногради wт Мирослава и съ пасикꙋ, еже г(о)сп(о)дств(о) ми сам ꙋчинил из мѣсто цѣлыи; и тиже четири фалчи за виноградї wт Хꙋш(и), wт един гор еже имѣнꙋет сѣ Дрикꙋл, что г(о)сп(о)дств(о) ми кꙋпихом wт ...[2] радї ...[2]; и четире сълаше за цъгани на имѣ: Кондрѣ, съ жен(а) и съ дѣтии иⷯ, и Петрика ...[2], съ жена и съ дѣти, и Бежань ...[2], съ жена и съ дѣти, и Мазинь ...[2], съ жена и съ дѣти.

Тѣм ради тѣⷯ прѣа речениⷯ селове Фъркъшѣнїи съ ставове, ꙋ в(о)лост Романскомꙋ, и село Ѳвръмѣнїи, и село Коичѣнїи[1], ꙋ в(о)лост Ꙗшски, и село Къкъчѣнїи, wт [wт] в(о)лост Сороцски, и тѣⷯ ч(е)тири фалчи за виногради wт Котнар(и), и шест wт Долина Ѳремїева, wт Ꙗш(и), и два на десѣт фалчи за виногради и съ пасикꙋ wт Мирослава, и четири фалчи за виногради wт Дрик, wт Хꙋшскїи тръг, и тиⷯ, четири сълаше за цъгани на имѣ Кондрѣ ...[2], съ жена и съ дѣти, и Петрика ...[2], съ жена и съ дѣти, и Бежань ...[2], съ жена и съ дѣти, и Мазинь ...[2], съ жена и съ дѣти, како де ест више писаннѣи

www.dacoromanica.ro

с(ѣ)тѣи и(а)шеи молбѫ и монастир wт тръг Ишски, гдеже ест храм С(ѣ)тиѫ Трiеѫ С(ѣ)тители и вселенскиѫ вчители, Василiе Великаго, Григорiе Богослова <и> Iwана Златаѫстаго, правiи wти(и)ни и правiи холопи цигани и даниiе, и м(и)л(о)ваниiе и врик, съ въсѣм доходом, непорѣшенно николиже, на вѣки.

Й хотар тим прѣд реченим селове, на имѣ: Фъркъшѣниiи съ пасикѣ и съ ставове, и село Йеръмѣниiи, и Кончѣниiи, и Кукъчѣниiи, и тѣх виногради wт Котиар(и) и wт Иш(и), wт Долина Еремiева, и wт Мирослава, съ пасикѣ и wт Хѣши, да ест wт въсиѫ сторини по своими старами хотари, по кѣда из вѣка wживали.

Й на то ест вѣра и(а)ше г(о)сп(о)дства више писаниаго, мы, Iw Василiе воевода, и прѣвъзлѣблениаго и сърдечиаго с(ы)на г(о)сп(о)дства ми Iwан воевода, и вѣра болѣр и(а)шиѫ: вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан великого дворника Долнѣи Земли, и вѣра пана Тодер Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земли, и вѣра пана Гаврил хетман и пъркълаб Сѣчавски, и вѣра пана Костантин Стърчѣ и Попъскѣл пъркълабове Хотински, и вѣра пана Пътрашко пъркълаб Немецки, и вѣра пана Юргаки пъркълаб Романски, и вѣра пана Йпостол Катарциѣл постелника, и вѣра пана Гiwргiе чашника, и вѣра пана Юргаки вистѣрника, и вѣра пана Тома столника, и вѣра пана Бълан комиса и вѣра въсѣх болѣр и(а)шиѫ, великиѫ и малиѫ.

Й по и(а)шим животѣ и г(о)сп(о)дствованiе, кто Б(ог)ъ изберет wт дѣт(и) и(а)шиѫ или wт и(а)шего родѣ, или бѣд кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)даръ быти в и(а)шеи земли, Мwлдавскои, да не разорит и(а)ше даниiе, и м(и)л(о)ваниiе и встроениiе еже къ с(ѣ)томѣ монастирѣ. Й кто сѣ покѣсит разорити и сказати и(а)ше даниiе и м(и)л(о)ваниiе, тот да ест непрощен wт Г(оспод)а Б(ог)а, сътвориаго и(е)бо и земли, и wт Пр(ѣ)чиста его М(а)тер, и wт въсиѫ с(ѣ)тиѫ иже Б(ог)ѣ бл(а)го вгодивше и да имает съпериници съдищи Х(ристо)ва и Василiе Великаго, и Григорiе Богослова и Iwан Златавст, и да имает част съ Юдом и съ тръклятом Прiем, въ безконечниа вѣки и мѫки, амин.

Й ини бѣлше крѣпост и потверъжениiе тыи въсим више писаниим, велѣли есми и(а)шемѣ вѣриомѣ и почитениомѣ болѣриѣ, пану Гаврилашѣ Мътишѣ великомѣ логофетѣ, писати и и(а)ше печат привѣсити къ семѣ истиниомѣ листѣ и(а)шемѣ.

Писал Григорiе Шандир, въ настолниi град Ишским, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми, м(ѣ)с(ѧ)ца мартѵ, к҃з д(ь)ни.

Iw Василие вшневда <m.p.>.

† În numele Tatălui, şi a fiului şi a Sfântului Duh Treime Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Adică eu, robul Stăpânului meu Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi adevărat închinător al Treimii, noi, Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bună vrerea noastră, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu, văzând şi urmând altor domni sfântrăposaţi, pentru iubirea ce au avut-o faţă de

www.dacoromanica.ro

Domnezeu şi de sfintele biserici şi mănăstiri, de aceea şi noi, cu vrerea lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea celor patru ierarhi ai noştri moldoveni: chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei, şi chir Dosoftei episcop de Roman, şi chir Anastasie episcop de Rădăuţi şi chir Ghiorghie episcop de Huşi, şi cu bunăvoia întregului nostru Sfat, am luat în ajutor pe Dumnezeu şi am început şi am zidit sfânta noastră rugă şi mănăstire în târgul nostru de scaun, Iaşi, în numele celor Trei Ierarhi şi învăţători ai lumii: Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul <şi> Ioan Gură de Aur, şi am dat şi am miluit sfânta noastră rugă şi mănăstire cu sate şi vii, anume: satul Fărcăşeni cu iazuri, în ţinutul Roman, pe râul Siret, care acel sat, a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului nostru Şchei; satul Avrămenii, ce este în ţinutul Iaşi, cu tot venitul, care, acel sat, a fost drept de danie răposatei doamnei domniei mele Theodosca de la tatăl ei, Coste Băcioc vornic; (şi satul Coicenii)[1], pe Prut, de asemenea în ţinutul Iaşi, care, acel sat, a fost dreaptă ocină răposatului Isac Balica hatman şi s-a venit în partea doamnei domniei mele, Teodosca, pentru că ei i-a fost cea mai apropiată rudă; şi satul Căcăcenii, ce este în ţinutul Soroca, care, acel sat, de asemenea, a fost dreaptă ocină a lui Isac Balica hatman şi s-a venit în partea lui Savin Prăjescul fost mare vornic, iar de la Savin vornic am cumpărat însămi domnia mea acel sat, Căcăcenii, cu tot venitul, pentru cinci sute de lei bătuţi ...[2]; patru fălci de vie la Cotnari, dinspre satul Cepleniţa, care le-a cumpărat domnia mea de la Iacob, fratele lui Iocăş din Cotnari, pentru ...[2] ; şi şase fălci de vie din Iaşi, din Valea lui Ieremia, ce le-a cumpărat domnia mea de la Ghiorghiţă fiul lui Iane Grecul şi <de la> Chireana din târgul Iaşi pentru ...[2] ; şi de asemenea douăsprezece fălci de vie din Miroslava şi cu prisacă, pe care însămi domnia mea le-am făcut din loc întreg; şi, de asemenea, patru fălci de vie din Huşi, dintr-un deal care se numeşte Dricul, pe care domnia mea le-a cumpărat de la ...[2] pentru ...[2]; şi patru sălaşe de ţigani, anume: Condrea, cu femeia şi cu copiii lor, şi Petrică ...[2], cu femeia şi cu copiii, şi Bejan ...[2], cu femeia şi cu copiii, şi Maxim ...[2], cu femeia şi cu copiii.

Drept aceea, acele mai sus spuse sate Fărcăşenii cu iazuri, la ţinutul Roman, şi satul Avrămenii, şi satul Coicénii[1], la ţinutul Iaşi, şi satul Căcăcenii, din [din] ţinutul Soroca, şi acele patru fălci de vie de la Cotnari, şi şase din Valea lui Ieremia de la Iaşi, şi douăsprezece fălci de vie şi cu prisacă de la Miroslava, şi patru fălci de vie de la Dric din târgul Huşi, şi acele patru sălaşe de ţigani, anume: Condrea ...[2], cu femeia şi copiii, şi Petrică ...[2], cu femeia şi cu copiii, şi Bejan ...[2], cu femeia şi cu copiii, şi Maxim ...[2] cu femeia şi copiii, să fie mai sus scrisei sfintei noastre rugi şi mănăstiri din târgul Iaşi, unde este hramul celor Trei Sfinţi şi învăţători a toată lumea, Vasilie cel Mare, Grigorie Teologul <şi> Ioan Gură de Aur, drepte ocini şi drepţi robi ţigani, şi danie şi miluire şi uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor înainte spuse sate, anume: Fărcăşenii cu prisacă şi cu iazuri, şi satul Avrămenii, şi Coicénii şi Căcăcenii, şi al acelor vii de la Cotnari şi de la Iaşi, din Valea lui Ieremia, şi de la Miroslava, cu prisacă, şi de la Huşi, să fie din toate părţile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi a preaiubitului şi din inimă fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Costandin Stârcea şi Popăscul, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Pătraşco pârcălab de Neamţ, şi credinţa panului Iurgachi pârcălab de Roman, şi credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, şi

www.dacoromanica.ro

credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iurgachi vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Bălan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine va alege Dumnezeu, din copiii noştri sau din neamul nostru, sau, iarăşi, pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, a Moldovei, să nu strice dania şi miluirea şi întocmirea noastră către sfânta mănăstire. Iar cine se va încumeta să strice şi să sfărâme dania şi miluirea noastră, acela să fie neiertat de Domnul Dumnezeu, şi de Preacurata lui Maică, şi de toţi sfinţii care au bineplăcut lui Dumnezeu şi să aibă potrivnici la judecata lui Hristos pe Vasilie cel Mare, şi pe Grigorie Teologul şi pe Ioan Gură de Aur, şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără de sfârşit, amin.

Iar spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, panului Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Grigorie Şaidir, în oraşul nostru de scaun Iaşi, în anul 7148 <1640>, luna martie, 27 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

<Pe verso, trei îns. din secolul al XVIII-lea>: Uricul lui Vasilie vodă pentru Fărcăşeni; Fărcăşeni, 7148 <1640> mart(ie) 27; Hrisov di la Vasile v(oie)vod pi Fărcăşeni: N. 1; 7148 <1640> mart(ie) 28; <Altă însemnare, din sec. XIX>: No. 8. Vasile v(oie)vod, fără let(!), s-au trecut, N. 36. Gheorghi Banar stol(nic), 1820 apr(ilie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, sub dată. Copie după foto. orig., pergament, sigiliu domnesc atârnat.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 579, f. 74 v. –75 r. (copie în Condica M-rii Trei Ierarhi din Iaşi, scrisă în prima jumătate a secolului al XIX-lea).

Idem, Ms. nr. 578, f. 283 r. –284 (copie din aceeaşi vreme în altă condică a aceleiaşi m-ri); Ms. nr. 629, f. 306–307 (copie incompletă de la sfârşitul sec. XVIII în Condica Asachi II) şi Ms. nr. 579, f. 332 v. – 333 r. (rez. având numai veleatul).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/322 (xero., după foto. orig.).

EDIŢII: „Bis. Ort. Rom.", XXVIII (1904-1905), p. 1281–1283 (copie); *Catalog*, II, p. 292–293, nr. 1414 (rez. dezv.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 365–369, nr. 286 (aceeaşi copie de la Inst. de Ist. „A. D. Xenopol"); Marinescu, Florin, *Protatu*, p. 54–55, nr. 30 (rez. dezv., după orig.).

---

[1] Şters cu mai multe linii.

[2] Loc liber în orig.

323 1640 (7148) martie 28, Iaşi

Suret de pe ispisoc vechiu, pe sârbie, de la Vasilie v(oie)vod, scris în Iaş(i), de Strătulat Borăleanul, din leat 7148 <1640> mart(ie) 28.

În numile Tatălui şi a Fiiului şi a Sfântului D(u)h, Troiţă Sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului mieu, a Domnului D(u)mnedzeu şi mântuitoriul

www.dacoromanica.ro

nostru Is(u)s H(ri)s(to)s şi închinătoriul a Sfintei Troiţe, Noi[1], Vasilie v(oie)vod, cu mila lui D(u)mnedzeu, domnu Ţării Moldovei. Am binevoit domniia me, cu a noastră bunavoinţă, cu curată şi cu luminată inima, din tot sufletul nostru, şi cu agiutoriul de la D(u)mnedzeu, râvnind domniia me faptelor celor bune a celor de mai înnainté de noi întru sfinţi odihniţ(i) domni, carii dup(ă) dragoste ce ave cătră D(u)mnedzeu cătră sfintile bisérici şi mănăstiri, şi cătră rugătorii lor, de i-au miluit şi le-au întărit pentru mântuire sufletelor lor şi pentru vecinica lor pomenire. Drept aceea, şi domniia me am dat şi am întărit sfintei măn(ă)stiri ce să numeşte Bistriţa, unde este hramul Adormirii a preasfintei, preacuratei şi preblagoslovitei stăpânei noastre de D(u)mnedzeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Marii[i], driaptă ocina ei şi danie din ispisoc de danie şi de miluire ce are sfânta măn(ă)stiré de la Bătrânul Ştefan v(oie)vod şi din ispisoc de întăritură, ce are de la însuşi domniia me, un loc cu viie, cu care o au miluit Ştefan v(oie)vod Bătrânul, din târgul Bacăului, de ceea parté, cu un schit şi cu o prisacă, sfintei măn(ă)stirii Bistriţii, la viile Bacăului, însă satul să numeşte La Viile Ungurianului, unde au trăit părintele Theofan ieromonahul; a căruia hotarul să începe de la un frasin de lângă varniţă, de la Pârâul Călugărului la dial, la un stejar, ce-i în Drumul Humei, la Piscul Branovei, în vârvul dialului la Rătăoani, şi cu toată obârşie a Pârâului Călugărului, apoi peste pârâu în gios, împrotivă Sinovei; apoi Dealul Sinovei pân(ă) la Pârâul Călugărului; apoi la câmpu doaospezeci pământuri din gios de Pârâul Călugărului, cu tot venitul, şi pân(ă) unde au hotărât şi au stâlpit sluga noastră, Ionaşcu Roşca vătav, cu oameni buni şi bătrâni din târgul Bacăului cu megiiaşii de pin pregiur, şi le-au pus semne ca să le fie lor şi de la noi, cu tot venitul.

Dup(ă) aceea, tij(e) dăm şi întărim rugătorilor noştri de mai sus numiţilor, călugări de la măn(ă)stirea Bistriţii, un loc din satul Lucăceştii, pentru care au avut giudecată cu Tofăniasa Săchiloae, şi cu Verdeş, şi cu Găbăreştii şi cu alţi răzeş(i). Şi, iarăş(i) le-au hotărât sluga noastră mai sus numitul Ionaşcu Roşca vătav, cu oameni buni şi cu megieşii de pin pregiur, pe uric de miluire ce au avut de la Bătrânul Iliiaş v(oie)vod, şi le-au găsit hotarul că-l luase apa Tazlăului din sus, de cătră apus, pân(ă) la Sălătruc; de acolea, matca Tazlăului în sus, cu Fântâna Ciornii[2] şi cu poiana de acole, în gura Zemeşului, pân(ă) unde le-au pus stâlpi şi semne, ca să le fie lor şi de la noi cu tot venitul.

După aceea, tij dăm şi întărim sfintei măn(ă)stiri Bistriţii branişte ei cea veche, din uric de la Bătrânul Ştefan v(oie)vod, ce să începe de la pârâul Sărata peste Bistriţă, la Doamna, şi la Angârciia Să[m]cul din Cozsan[3], cu Muntele cel Mare, la poieniţă din Htiona la Pintenul, şi să împreună cu mănăstirea Tazlăului branişte, la Răchitiş, şi la Piscul lui Balint, vale între Tarcăul Bistriţii şi doao poiene între Ceahlău, pe Bistriţă, la Jurcoae la Piscul Baicului, şi supt Ceahlău uchii[4] Jurcoai, la Oprişeni pân(ă) la însuş(i)[5] Meftodie în gura Pângărăciorului, la obârşie şi loc de stână în Pângăraţ(i), ca să le fie lor şi de la noi cu tot venitul.

Dup(ă) aceea, tij dăm şi întărim sfintei măn(ă)stiri Bistriţii venitul ei, ce-l are din târgul Bacăului, ce iau yamă de la toţ(i) neguţătorii şi de la toate carăle ce trec pe acolo, precum este obiceiul, dup(ă) ispisoc de danie şi de miluire şi de întăritură ce au de la Ilie v(oie)vod şi de la Bătrânul Ştefan v(oie)vod şi de la alt Ştefan v(oie)vod.

Drept aceea, acele de mai sus numite hotară, şi vie şi ocini să fie şi de la noi sfintei măn(ă)stiri Bistriţii drepte ocini şi danie şi miluire şi uric şi întăritură, cu tot venitul, nestrămutat nici odănăoară, în vécii vécilor.

Iar dacă ar mai ivi cineva nescaiva ispisoace pe acele poiene din Pângăraţi, să nu să criază niciodată, precum că s-au tras la giudecată în câteva rânduri călugării de la măn(ă)stirea Bistriţii cu călugării de Pângăraţi, şi tot i-au rămas.

www.dacoromanica.ro

Şi spre aceasta este credinţa a însumi domnii mele de mai sus numit, Vasilie v(oie)vod, şi credinţa a preaiubit fiiu a domnii mele, Ioan v(oie)vod, şi credinţa a tuturor boierilor noştri a Moldovei, a mari şi mici.

Şi, spre mai mare tărie şi întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, poroncit-am cin(s)t(it) şi credincios boieriului nostru, Gavrilaş Mătiiaş vel log(o)f(e)t, să scrie şi cătră cartea noastră această pecete să lege.

În cel adevărat ispisoc este iscălit însuş(i) cu mâna sa: Ноu[6] Василїе в(оє)вода[7].

Gavrilaş Mătiiaş vel log<o>f<e>t.

De pe sârbie pe limba moldovenească(ă) s-au tălmăcit la anul 1801 dec(hemvrie) 19, de polc(o)vn(ic) Pavel Debr(ici) ot Mitrop(olie) <m.p.>.

DANIC Bucureşti, M-rea Bistriţa, I/15.
Trad.
Ibidem, I/44, nr. 5 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/323 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 292, nr. 1413 (rez.).

---

[1] Greşit, pentru „Io".

[2] Adică „Fântâna Neagră".

[3] Greşit, pentru „Cozia".

[4] Lectură greşită a orig. slav, pentru в Книжд („la Chiiajd").

[5] Greşit, pentru „Groapa lui; traducătorul a citit greşit: „самои" („însuşi"), în loc de: „дмои" („groapa").

[6] Greşit, pentru „Иw".

[7] Urmează, într-un cerc, marcând locul peceţii, menţ.: „L(ocul) p(eceţii) g(o)spod".

324 1640 (7148) martie 30, Iaşi

<† М>[1](и)л(о)стїю Б(о)жїею, мы, Иw Василїе воєвода, г(о)сп(о)даръ Земли Молдавскои. Знамєнито чиним сим листом нашим въсѣм кто нанем възрит или чтѣчїи его ѣслышт, wж(є) тот истинніи наш вѣрніи болѣрии, пли Апостол Катарциѣл вел постелник, <с>[2]лѣжил прѣжде нишим св(ѣт)опочившим г(о)сп(о)д(а)рїем прѣжде нас бывше, д д(ь)иес(ь) слѣжил и г(оспо)дств(ѣ) ми и земле наш(ѣ) право и вѣриою слѣжбѣ. Тѣм мы, видѣвше его правою и вѣриою слѣжбѣ до нас, <ж>[2]аловали есмы его wсобною нашею м(и)л(о)стїю, дали и помиловали есмы его <wт>[2] нас, ѣ нашею Земле Молдавскои, єдно село, на имѣ Пещерѣ, еж(є) именовал сѣ на из давно Мовилова, что ѣ в(о)лост(ѣ) Орхеискомѣ, съ вес хотар, что тот село нам прѣжде было право наш г(о)сп(о)д(а)рскои, присловшно къ wкол тръг(а) наш Орхеискои.

Тѣм ради, тот выш(є) писан село, имѣ Пещерѣ, что именовал сѣ Мовилова, да ест wт г(о)сп(о)дств(а) ми право wти(и)ѣ и дѣди(и)ѣ нашемѣ вѣриомѣ и почитениомѣ болѣрин виш(є) писан, Апостол Катарциѣл постелник, и

www.dacoromanica.ro

ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, емѹ, и дѣтим его, и wнѹчатом, и прѣwнѹчатом и правнорато[рато]м и въсемѹ родѹ его, кто с(ѣ) изберет наиближнїи, непорѹшенно им николиж(е), на вѣки вѣчнїи.

И хотар томѹ виш(е) писанномѹ село, имѣ Пещерѣ, да ест wт ѳсиx сторони по своими старами хотари, по кѹда из вѣка wживали.

И на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)дства выше писаннаго, мы Иw Василїе воевод(а), и вѣра прѣвъзлюблена с(ы)на г(о)сп(о)дств(а) ми, Иwан воевода, и вѣра бояр нашиx: вѣра п(а)на Дѹмитрашко Шолдан(а) великаго дворника Долнѣи Земле, вѣра п(а)на Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земле, вѣра п(а)на Гаврил(а) гетман[3] и пръкѹлаб[3] Сѣчавскои, вѣра п(а)на ...[4] и ...[4], пръкълабове Хотинскаго, вѣра п(а)на Иwрдакїе пръкълаба Немецкїи, вѣра п(а)на ...[4] и ...[4], пръкълабове Романскїи, вѣра п(а)на Глигорїе Ѹрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Гewргїе чашника, вѣра п(а)на Иwрдакїе вистѣрника, вѣра п(а)на Тома столника, вѣра п(а)на Бълан(а) комиса и вѣра въсѣx болѣри нашиx молдавскиx, великиx и малиx.

И по нашим животе и г(о)сп(о)дствова[а]нїе, кто бѹдет г(о)сп(о)д(а)ръ wт дѣтиx нашиx или wт нашего рода, или пак бѹд(ь) каг(о) Г(о)сп(о)дъ Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ бути нашею Земле Молдавскои, тот бы не порѹшил нашего даданїе и ѹстроенїе, нъ ал(и) би дал и ѹкрѣпит, за что ест емѹ права даданїе и миловданїе, радї его правою и вѣрною слѹжбѹ что нам послѹжил.

И на болшеи крѣпост(ь) и потвръжденїе томѹ въсемѹ выш(е) писанномѹ, велѣли есми нашемѹ вѣрномѹ и почитенномѹ болѣрин(ѹ), панѹ Габрилаш вел логофет, писати и нашею печат(ь) привезати к семѹ истинномѹ листѹ нашемѹ.

Писал Иwнашко Мънжѣ, ѳ Мсоx, б(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми, м(е)с(ѣ)ца март(а), $\overline{\text{л}}$ а(ь)ни.

Иw Василїе вwевwда <m.p.>.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat boier al nostru, pan Apostol Catargiul mare postelnic, a slujit înainte altor sfântrăposaţi domni, care au fost înaintea noastră, iar astăzi a slujit şi domniei mele şi ţării noastre cu dreaptă şi credincioasă slujbă. Deci noi, văzând slujba lui dreaptă şi credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi l-am miluit <de la>[2] noi, în ţara noastră, Moldova, un sat, anume Peşterea, care s-a numit din vechime Movilova, care este în ţinutul Orhei, cu tot hotarul, care acest sat mai înainte a fost drept al nostru domnesc, ascultător de ocolul târgului nostru Orhei.

Pentru aceea, acest sat mai sus scris, anume Peşterea, care s-a numit Movilova, ca să-i fie de la domnia mea dreaptă ocină şi dedină boierului nostru credincios şi cinstit, mai sus scris, Apostol Catargiul postelnic, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

www.dacoromanica.ro

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Peşterea, să fie din toate părţile după vechile sale hotare, pe unde au umblat din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Petriceaico mare vornic al Ţării de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului ...[4] şi ...[4], pârcălabi de Hotin, credinţa panului Iordachie pârcălab de Neamţ, credinţa panului ...[4] şi ...[4], pârcălabi de Roman, credinţa panului Gligorie Uréche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordache vistiernic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Bălan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească, pentru că-i este dreaptă danie şi miluire, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă, ce ne-a slujit.

Iar, pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, pan Gavrilaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această devărată carte a noastră.

A scris Ionaşco Mânjea, la Iaşi, în anul 7148 <1640>, luna martie, 30 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Peceţi, nr. 618 (fost Bibl. Acad.).

Orig., pergament (14,5 x 11,5), pecetea mare (9,5 x 12,5 cm), atârnată cu şnur de mătase, având în scutul heraldic capul de bour cu stema între coarne, în partea dreaptă soarele şi o sabie, în stânga luna şi o lance, iar deasupra, din casca timbrată de coroana închisă, coborând lambrechinurile pe ambele părţi ale scutului; în exergă, între două cercuri perlate, legenda: † Печат(ъ) Їѡ Василіє воєвода Б(о)жїю мил(о)стию, г(о)сподар Землї Молдавскоі. В(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мѳ.

DJAN Iaşi, Documente, CCLXI/6 (trad. din 1762 iunie 23, de Evloghie dascăl).

DANIC Bucureşti, Fotografii, I/23 (foto., după orig.).

Bibl. Acad., Fotografii, XLVI/48 (foto., după orig.);

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/324 (foto., după foto. de la DANIC Bucureşti).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 293, nr. 1415 (rez., după foto. de la DANIC Bucureşti).

---

[1] Omis; urma să se scrie în chinovar.

[2] Omis.

[3] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[4] Loc alb în orig.

325 1640 (7148) martie 30, Iaşi

<† М>[1](и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Ѡ Василіє воєвода, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Знаменито чиним, с сим листом нашим, въсѣм кто на нем възрит или чтѳчїи его ѳслышит, ѡже тоти истиннїи слѵги наши, Дѳмитрашко Фѳлцер и кнѣгинѣ его, Марика, дъщя Настасїа, внѳка Глигѫи Хринкович(и), и братове ен,

www.dacoromanica.ro

Иwиашко Хриниковичⷭ и сестра иχ, Сафта, и братаничеве иχ, Ѝдроник и брат его, Дѣмитрашко и Стѣрѕѣ, сыиове Бадюл, виѣци Гафтоии, и племеници иχ, дѣти Настасїи, виѣци Пътрашко, ѣси виѣци Фрѫцїаи Хриниковичⷭ и братѣ емѣ, Бѣкотко клѣчар, прѣwиѣци стараго Братѣла Хриниковичⷭ, жаловали им wсобиою нашею мⷭлⷮстїю и дали и потвръдили есмы им wт нас, ѣ нашею земле Молдавскои, иχ правїи wтиии и дѣдиии, вес село Вышиовъцѣл, что иа Прѣтѣ, ѣ волост Дороχою, и село Радъѣци, тиж(е) иа рѣцѣ Прѣтѣ, ѣ того волост, и половиа село Кокюжиа, иа Биловѣц, тиж(е) ѣ того волост, wт иχ правїи и питомїи иарѣдениїи и испривилїи, что имал прѣдѣд иχ, Братѣл Хриниковичⷭ, wт Стефаи воевода, и wт испривилїи за раздѣлениїи, что имал дѣд иχ, Фрѫцїаи Хриниковичⷭ, wт Иоаи воевода, и село Бороикъѣци, что иад Нистрѣ, иа Червлениїи Брег, ѣ волост Сороцскои, и половиа село Пъкаловци, что иа Чориою Водѣ, съ млии иа Чориою Водѣ, ѣ волост Ѫрхеискои, и четвръта част wт село Мелеитеѣци, тиж(е) иа Чориою Водѣ, wт волост Ѫрхеискои, wт ѣрик за дѣдиниѣ, что имал <прѣ>[3]дѣд иχ, Братѣл Хриниковичⷭ, wт Богдаи воевода, и wт ѣрик за раздѣлениѣ, что имал дѣд иχ, Фрѫцїаи Хриниковичⷭ, wт Иоаи воевода, и wт исписок за раздѣлениѣ, что имали wт Ѥремїа воевода, и за тѣж(ѣ), wт Радѣл воевода, когда тегали иа ииχ племеиикове иχ, Ѫдрещїи, радї тиχ селове выше писаниїи, и сѣ зостали Ѫдрещи wт вес закои земскои, почто приχодило [с] сѣ въ част Ѫдрещим иишиχ селове, имѣ: Паѣстова, и половиа село Млиньѣци и три части wт село Мелеитеѣци, что иа Чориою Водѣ, ѣ волост Ѫрхеискои.

И wт том, тиж(е) даем и потвръждаем слѣга нашемѣ выше писаи, Дѣмитрашко Фѣлцер, и киѣгиии его, Марикы, wсобио wт иниша племеници иχ, иχ правїи wтиии и кѣпежиїи, четвръта част wт село Циитѣии, что иа Солоиец, ѣ волост Сороцскои, съ мѣсто ѣ став и ѣ млии, част Ѝикъи, дочка Марикъи, виѣка Циитеи, прѣwиѣка стараго Ѝвър, и тиж(е) арѣга четвръта част wт того село Циитѣии, част Ѥремїа и братѣ его, Дѣмитрашко и Симиwи, и сестра иχ, Ѝзениїа, сыиове Пѣркар, виѣци Циитѣ, и тиж(е) арѣга част, wт половиа село Циитѣии, четвръта част, част Бако и сестри его, Гроздава и Бѣболѣ и Ѝрмаика, дѣти Бѣриамиз, еже било кѣпежио дѣдѣ им wт Ѝвър; тыχ части выше писаии кѣпил слѣга наш, Фѣлцер, wт Пътрашко Тѣркѣл столиик, ради два сто[4] талер сребииχ, а Тѣркѣлови было тиχ части право кѣпежио wт Марика, киѣгииѣ Кирици постелиик, а Кирици постелиик было право кѣпежио wт тиχ выше писаниїи людї, wт ѣрик, что имал дѣд иχ, Ѝвър, wт Богдаи воевода.

И тиж(е), даем и потвръждаем Дѣмитрашко Фѣлцер и киѣгиии его, Марика, дъща Настасїи, виѣка Глигъи Хриниковичⷭ, пакиже wсобио wт иниша племеници, четвръта част wт село Бороикъѣци, что иа Нистрѣ, иа Черлениїи Брег, част середиа, съ брѣд за млии, и съ вес приχод, что wи себе кѣпил wт шѣреи его, брат еи[5], Шефаи Хриниковичⷭ, радї wсим десѣт талер сребииχ, wт иχ правїи иарѣдениїи, что wии имали за викѣплениѣ, wт самаго гⷭспⷭдства ми.

www.dacoromanica.ro

Тѣм радї, тѣх селах выше писанних, имѣ: Вышновъцѣл, на Прѣтѣ, ѣ волост Дорохою, и Ръдъѣци, тиж(е) на Прѣтѣ, ѣ того волост, и половина село Кокюжна, на Виладъц, ѣ токоже волост, и село Воронкъѣци, на Нистрѣ, на Червленїи Брег, ѣ волост Сороцскои, и половина село Пъкаловци, что на Чорною Водѣ, и съ млини на тои потоцѣ, ѣ волост Ѫрхеискои, и четвръта част wт село Мелентеѣци, на тои потоцѣ, ѣ того<же>[6] волост, и тих части за wтнини wт того село, Цинтѣни, съ мѣст(о) ѣ млини и ѣ став, что на Солонец, ѣ волост Сороцскои, и тоа четвръта част wт село Воронкъѣци, что ѣ волост Сороцскои, да ест и wт г(о)сп(о)дства ми славгам нашим выше писанним, Дѣмитрашко Фѣлцер и кнѣгини его, Марики, и братѣ еи, Иwнашко Хринкович(и), и сестри их, Сафта, и братаничевем их, Ѭндроник и Дѣмитрашко и Стѣрѕѣ, сынове Бадюл, але без тих частї еже сам Дѣмитрашко Фѣлцер кѣпил, правиїи wтнини и дѣднини и викѣпленїе и ѣрик и потеръжденїе, съ въсѣм доходом, им, и дѣтим их, и wночатом, и прѣwночатом, и праwоратом и въсемѣ родом его, кто [с] сѣ изберет наи ближнїи, непорѣшенно им николиже, на вѣки вѣчнїи.

Ѩ хотар томѣ выше писанномѣ село, Воронкъѣци, да ест како написает въ испривилїи им, что он имал wт Богдан воевода, поченши сѣ wт конец печера wт Крѣхлик, стежка, на ирѣ, на верхѣ горѣ, ѣ камен, по више могилѣ, wт тъдѣ дорога Немировска, до кръница копана, таже до два стлъпи каменнїи, что сѣт по выше дорога wт Томилъѣци, wт тъдѣ право до долина Солѣнецѣ, до Троян, до иншїи стлъп каменїи, еже ест по выше дорог(а) wт къ Стоикани, wт тъдѣ через долина Черешновъцѣл, до гїени Раковъцѣ, таже гїени до Нистра. Ѩ тим половинам селам, селам и части за wтнини выше писаннїи, да ест на части и на половинам селах, а wт къ иншиx сторон, по своими старами хотари, по кѣда из вѣка wживали.

Ѩ на то ест вѣра нашего г(о)сп(о)дства выше писаннаго, мы, Иw Василїе воевода, и вѣра прѣвъзлюблена сына г(о)сп(о)дств(а) ми, Иwан воевода, и вѣра бояри наших: вѣра пана Дѣмитрашко Шолдан великаго дворника Долнѣи Земле, вѣра пана Толдер Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земле, вѣра пана Гаврил гетман и пръкълаб Сѣчавскои, вѣра пана Пътрашко Чоголѣ пръкълаба Хотинскаго, вѣра пана ...[7] пръкълаба Немецскиx, вѣра пана Иwрдакїе пръкълаба Романскїи, вѣра пана Глигорїе Ѵрѣке спътарѣ, вѣра пана Ѭпостол Катарцѣл постелника, вѣра пана Геwргїе чашника, вѣра пана Иордакїе вистѣрника, вѣра пана Тома столника, вѣра пана Бълан комиса и вѣра въсѣх болѣри наших молдавскиx, великиx и малиx.

Ѩ по нашим животѣ и г(о)сп(о)дствованїе, кто бѣдет г(о)сп(о)даръ wт дѣтиx нашиx или wт нашего рода или пак бъд кого Г(о)сп(о)дъ Богъ изберет г(о)сп(о)д(а)ръ быти нашеи земле Молдавскои, тот бы не порѣшил нашего ѣстроенїе, нъ але би дал и ѣкрѣпил им, за что ест им правии wтнини и дѣднини и викѣпленїе.

Ѩ на вѣлшеи крѣпост и потеръжденїе томѣ въсемѣ выше писанномѣ, велѣли есмы нашемѣ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣрин, панѣ Гаврилаш великомѣ логофет, писати и нашеи печат привезати къ семѣ истинномѣ листѣ нашемѣ.

www.dacoromanica.ro

Писал в Исоу Иwнашко Мънжеѣ, въ лѣто ҳзр҃ми, мѣсеца март(а), і҃ дьни.

Иw Василие вwевода <m.p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe aceste adevărate slugi ale noastre, Dumitraşco Fulger şi cneaghina lui, Marica, fiica Nastasiei, nepoata Gligăi[2] Hrincovic(i), şi fraţii ei, Ionaşco Hrincovic(i) şi sora lor, Safta, şi nepoţii lor de frate, Andronic şi fraţii lui, Dumitraşco şi Sturdzea, fiii lui Badiul, nepoţii Gaftonei, şi verii lor, copiii Nastasiei, nepoţii lui Pătraşco, toţi nepoţi ai lui Frăţiian Hrincovic(i) şi ai fratelui său, Bucotco clucer, strănepoţi ai lui Bratul Hrincovic(i), i-am miluit cu deosebita noastră milă şi le-am dat şi le-am întărit de la noi, în ţara noastră, Moldova, dreptele lor ocini şi dedine, tot satul Vâşnovăţul, care este pe Prut, în ţinutul Dorohoi, şi satul Rădăuţi, de asemenea pe râul Prut, în acelaşi ţinut, şi jumătate din satul Cochiujna, pe Vilovăţ, de asemenea în acest ţinut, din dreptele şi propriile lor drese şi privilegii, pe care le-a avut străbunicul lor, Bratul Hrincovic(i), de la Ştefan voievod, şi din privilegii de împărţeală, pe care le-a avut bunicul lor, Frăţiian Hrincovici, de la Ioan voievod, şi satul Voroncăuţi, care este deasupra Nistrului, la Malul Roşu, în ţinutul Soroca, şi jumătate din satul Păcalouţi, care este pe Apa Neagră, în ţinutul Orheiului, cu mori pe Apa Neagră, şi a patra parte din satul Melenteuţi, de asemenea pe Apa Neagră, din ţinutul Orheiului, din uric de moştenire, pe care l-a avut <stră>[3]bunicul lor, Bratul Hrincovic(i), de la Bogdan voievod, şi din uric de împărţeală, pe care l-a avut bunicul lor, Frăţiian Hrincovic(i), de la Ioan voievod, şi din ispisoc de împărţeală, pe care l-au avut de la Eremiia voievod, şi de pârâ, de la Radul voievod, când i-au pârât rudele lor, Udreştii, pentru aceste sate mai sus scrise, şi tot au rămas Udreştii din toată legea ţării, pentru că au căzut în partea Udreştilor alte sate, anume: Paustova, şi jumătate din satul Mlenăuţi şi trei părţi din satul Melenteuţi, care este pe Apa Neagră, în ţinutul Orheiului.

Şi la aceasta, de asemenea dăm şi întărim slugii noastre mai sus scrise, Dumitraşco Fulger, şi cneaghinei lui, Marica, deosebit de alte rude ale lor, dreptele lor ocini şi cumpărături, a patra parte din satul Ţinténi, care este pe Soloneţ, în ţinutul Soroca, cu loc la iaz şi la mori, partea Ancăi[2], fiica Maricăi[2], nepoata Ţintei[2], strănepoata lui Avăr cel bătrân, şi de asemenea altă a patra parte din acest sat, Ţinténi, partea lui Eremiia şi a fratelui său, Dumitraşco şi Simion, şi a surorii lor, Axeniia, fiii lui Păcurar, nepoţii lui Ţintea, şi de asemenea altă parte, a patra din jumătate de sat, Ţinténi, partea lui Baico şi a surorilor lui, Grozava şi Bubolea şi Armanca, copiii lui Burnamiz, care a fost cumpărătură bunicului lor de la Avăr; aceste părţi mai sus scrise le-a cumpărat sluga noastră, Fulger, de la Pătraşco Turcul stolnic, pentru două sute[4] de taleri de argint, iar lui Turcu i-au fost aceste părţi dreaptă cumpărătură de la Marica, cneaghina lui Chiriţă postelnic, iar lui Chiriţă postelnic i-au fost dreaptă cumpărătură de la aceşti oameni mai sus scrişi, din uricul pe care l-a avut bunicul lor, Avăr, de la Bogdan voievod.

Şi de asemenea, dăm şi întărim lui Dumitraşco Fulger şi cneaghinei lui, Marica, fiica Nastasiei, nepoata Gligăi[2] Hrincovic(i), iarăşi deosebit de alte rude ale lor, a patra

www.dacoromanica.ro

parte din satul Voroncăuţi, care este pe Nistru, la Malul Roşu, partea din mijloc, cu vad de moară şi cu tot venitul, pe care şi-a cumpărat-o el de la cumnatul lui, fratele ei[5], Ştefan Hrincovic(i), pentru optzeci de taleri de argint, din dreptele lor drese de cumpărătură, pe care le-au avut ei de la însăşi domnia mea.

Pentru aceea, aceste sate mai sus scrise, anume: Vâşnovăţul, pe Prut, în ţinutul Dorohoi, şi Radăuţi, tot pe Prut, în acest ţinut, şi jumătate din satul Cochiujna, pe Vilovăţ, în acelaşi ţinut, şi satul Voroncăuţi, pe Nistru, la Malul Roşu, în ţinutul Soroca, şi jumătate din satul Pacalouţi, care este pe Apa Neagră, şi cu mori pe acest pârâu, în ţinutul Orhei, şi a patra parte din satul Melenteuţi, pe acest pârâu, în acelaşi ţinut, şi aceste părţi de ocini din acest sat, Ţinténi, care este pe Soloneţ, în ţinutul Soroca, cu loc la moară şi la iaz, şi această a patra parte din satul Voroncăuţi, care este în ţinutul Soroca, să le fie şi de la domnia mea slugilor noastre mai sus scrise, Dumitraşco Fulger şi cneaghinei lui, Marica, şi fratelui ei, Ionaşco Hrincovic(i), şi surorii lor, Safta, şi nepoţilor lor de frate, Andronic şi Dumitraşco şi Sturdzea, fiii lui Badiul, însă fără aceste părţi pe care le-a cumpărat Dumitraşco Fulger singur, drepte ocini, şi dedini, şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, lor şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, care se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, Voroncăuţi, să fie cum scrie în privilegiile lor, pe care el le-a avut de la Bogdan voievod, începându-se de la capătul peşterii de la Cruhlic, pe potecă, la râpă, la vârful dealului, la piatră, mai sus de movilă, de acolo drumul Nemirovului, la fântâna săpată şi la doi stâlpi de piatră, care sunt mai sus de drumul de la Tomilăuţi, de acolo drept până la valea Soloneţului, până la Troian, la alt stâlp de piatră, care este mai sus de drumul dinspre Stoicani, de acolo peste valea Cereşnovăţului, până la ghienile Racovăţului, şi ghienile până la Nistru. Iar aceste jumătăţi de sate, sate şi părţi de ocini mai sus scrise să fie pe părţi şi pe jumătăţi de sate, iar dinspre alte părţi, după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noaste, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa preiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic de Ţara de Jos, credinţa panului Toader Petriceaico mare vornic de Ţara de Sus, credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Pătraşco Ciogolea pârcălab de Hotin, credinţa panului ...[7] pârcălab de Neamţ, credinţa panului Iordachie pârcălab de Roman, credinţa panului Grigorie Uréche spătar, credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iordachie vistiernic, credinţa panului Toma stolnic, credinţa panului Bălan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege Domnul Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice întocmirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le sunt drepte ocini şi dedini şi cumpărături.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, panului Gavrilaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris la Iaşi Ionaşco Mânjea, în anul 7148 <1640>, luna martie, 30 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Peceţi, nr. 229.

Orig., perg. (54 x 64 cm), pecete, parţial deteriorată, atâmată cu şnur roşu de mătase, având legenda: † Печат Їѡ Василїе воевода, Божїю мило<стїю, господарь> Земли Молдавскоі. В(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзрмв.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXI/2 (extr. din trad. din 1803).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 240, nr. 1 143 (rez. după orig., cu data de an: 1636 /7144).

---

[1] Loc lăsat alb pentru a se scrie cu chinovar.

[2] Aşa în textul slavon.

[3] Omis, v. mai sus.

[4] два сто (două sute), scris de altă mână, pe loc lăsat alb.

[5] Adică al Maricăi.

[6] Omis.

[7] Loc alb în orig.

326 <Înainte de 1640 (7148) martie 31, Iaşi>

... wставит сѧ wт тиѫ три селове едно тисѧч[1] вещи цѣрьскиѫ, еже чинет сѧ сто вещи г(ос)п(о)д(а)рскиѫ, и тисеч[1] пчели цѣрьскиѫ, еж(е) чинет сѧ сто пчели г(ос)п(о)д(а)рскиѫ, и пет сотъ вепри цѣрьскиѫ, еже принет сѧ пет десѧт вепри г(ос)п(о)д(а)рскиѫ, на толице комї више пишет да се wставит ѳ мирно без печетаѳит, да ни имают въ ничесоже валованїе.

Ѩще wбрещѧт сѧ мои многи за иншїѧ колико више писаннїи, да се възимает wт ниѫ горщенѳ и десѣтенѳ по правдою, ѡкоже възмет сѧ wт иншаа земли и да бѫдѫт ѳ мирно за въсеѫ дабивает[2] и ангериѫ, еже више пишет елице бѫдѫт на иншиѫ люди въ земли г(ос)п(о)дстве(а) ми; ни глобници, ни влъкари, ни камънари да не имают потрибѵ тамо, не глобе възимати. Не да имают възимати калѵгери wт с(вѣ)таа монастир више писанна wт тръг Їскомѵ, да себирают теѫ въсеѫ ѡко да бъдет им за прѣпитанїе и за wблъченїе и тим которїи бѫдѫт нищеи въ наѳченее книгѳ.

Тем ради, тѣѫ више писанїи селове Ръкитенїи, и Тѣмешенеи, и Юганїи, съ млини ѳ Сирет и съ болотами рибними и съ вес приѫод, да сѫт с(вѣ)тыи монастир више реченѣи wт г(о)сп(о)д(ства) ми правеи wтнини и даанее и милованїе и ѳрик, непо<ко>лебимо николиже, на векїи вѣчнїи[3].

Iară hotarele acestor sat(e) ca să fie dintru toate părţile după a lor bătrâne hotară cum au îmblat de véci.

Şi spre aceasta este credinţa domnii mele mai sus numit Vasilii vod(ă) şi fiul nostru Ioan şi credinţa tuturor boierilor domni mele, anume: Gavrilaş Măties vel logof(e)t, Dumitraşco Şoldan vel vor(nic), Toader Petriceico vel vor(nic), Gavril hat(man) pârc(ălab) Sucevii, Costantin Stârce i Popăscul pâr(călabi) de Hotin, Pătraşco pâr(călab) de Niamţu, Iordache pâr(călab) de Roman, Apostol vel post(elnic), Gheorghii pah(arnic), Iordache vel vist(iernic), Toma stolnicul, Bălan comisul.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 673 r. – v.
Copie slavă.

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: *Uricariul*, VII, p. 9 (fragm. de copie); *Catalog*, II, p. 290–291, nr. 1403 (rez., datat: <1639–1640>).

Datat în funcţie de perioada zidirii mănăstirii Trei Ierarhi şi ultima menţionare în Sfat a fiului domnului, Ioan voievod (v. doc. nr. 328).

---

[1] Aşa în copie, greşit pentru тистѣши.

[2] Aşa în copie, greşit pentru дабнадѫ.

[3] ... să se ierte de la aceste trei sate 1 000 de oi ţărăneşti, care fac 100 de oi domneşti, şi o mie de stupi ţărăneşti, care fac 100 de stupi domneşti, şi cinci sute de porci ţărăneşti, care fac cincizeci de porci domneşti, atât cât scriem mai sus să se lase în pace fără pecetluit, să nu-i tulbure cu nimic.

Iar dacă se vor afla mai multe decât scriem mai sus, să se ia de la ei gorştină şi desetină după dreptate, după cum se ia şi de la cealaltă ţară şi să fie în pace de toate dabilele şi angheriile care sunt pe alţi oameni în ţara domniei mele; nici globnici, nici olăcari, nici cămănari să nu aibă treabă acolo, nici gloabe a le lua. Să aibă a lua călugării de la sfânta mănăstire mai sus scrisă din târgul Iaşilor şi să strângă toate acestea, ca să le fie pentru hrană şi pentru îmbrăcăminte şi celor care vor fi săraci pentru învăţătura cărţii.

De aceea acele trei sate mai sus scrise, Răchitenii, şi Tămăşenii, şi Iuganii, cu mori în Siret şi bălţi cu peşte şi cu tot venitul, să fie de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus spuse drepte ocini şi danie şi miluire şi uric, neclintit niciodată, în vecii vecilor.

327 <Înainte de 1640 (7148) martie 31>

Un zapis de la Anghelina, fata lui Mih(a)il Manţul şi cu fici<or>[1]i(i) mii, anum(e) scriu şi mărturisăscu, cu acestu zapis a lor, di nim(e) sâliţ(i), nic(i) asupriţ(i), ce de a lor bunăvoe, au vândut a lor direaptă ocin(ă) şi moşie, ce am avut în sat în Mănţăşti, den gium(ă)tat(e) de sat, a treia part(e), cu tot vinitul ce s(e) va alege pe acea part(e), cum şi sora noastră, Ana, au vândut part(ea) ei şi noi cu dânsa, ce mai sus se ştie. Aceasta au vândut-o dumisali, lui Gligor(i) post(elnicel), sân Ionaşco ot Gugeşti, drept 12 zloţ(i), ban(i) bun(i). Şi ne-u făcut plat(a) deplin(ă) întru mânul(e) noastre.

Direptu aceia, să-i fie dumisal(e) diriaptă ocin(ă) şi moşie, în vec(i), şi cucon(i)lor şi nepoţilor.

Şi la această tocmal(ă) au fost şoltuzul de târgu de Huşi şi cu 12 pârgar(i), şi Ionaşco Păpălur, şi Căzacul de Gugeşti, şi Ionaşco Trischi de-col(o), şi Ion de-col(o).

Şi Dumitraşco Iurescul au scris, să s(e) ştie[2].

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCCXXXI/16 g.
Copie prescurtată, din secolul al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/327 (xero.).

Datat în funcţie de doc următor.

---

[1] Omis.

[2] Urmează menţ.: „Pe această parte est(e) întăritur(ă), den uric ot Vas(i)lie Vod(ă), l(e)t 7148 <1640> martie 1".

328 1640 (7148) martie 31, Iaşi

<† М>[1](и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Ѡ Василїе воевода, г(о)сп(о)дарь Земли Молдавскои. Знаменито чиним, с[2] сим листом н(а)шим, въсѣм кто на нем

www.dacoromanica.ro

възрит или чтѣщи его ѣслишит wже тот истинни н(а)шь вѣрныи болѣрин, Григорїе постелник, и кнѣгинѣ его, Мѣрикѣца, слѫжили нам из младенства их и растѣше въ домѣ н(а)шего съ правою и вѣрною слѫжбѣ. Тѣм, и мы, видѣще их правда и вѣрнаа слѫжба до нас, жаловали ест ми им wсобнои н(а)шеи м(и)лости и дали и пом(и)л(о)вали естми им wт нас, ѣ н(а)шеи земли Мwлдавскои, половина село Бозїещи, wт в(о)лост(и) Текѣчскомѣ, что тоа половина село было правда wтн(и)на покоинномѣ Исак[2] Балика хетман[2] и приходило сѣ въ част[2] прѣставленнѣи г(о)сп(о)жди г(о)сп(о)дств(а) ми, Θеwдоскы, понеже была ближнѣишаа племененїе; и тиже два сълаше за цъгани, на имѣ: Гюне, съ жена и съ дѣти, и...[3], съ жена и съ дѣти, что тих цигани было правїи н(а)ши г(о)сп(о)д(а)рски. Тѣм радї, како да ест им правда даанїе и м(и)л(о)ванїе wт г(о)сп(о)дств(а) ми, съ въсѣм доходом.

И ѣ том, тиже даем и потвръждаем[4] више писанномѣ болѣринѣ н(а)шемѣ, Григорїе постелник, его правїи wтн(и)ни и викѣпленїе, wт его правих нарѣденїих, wт половина село Беріндїещи, половина, что wн себѣ кѣпил wт Кр(ъ)стѣ и wт Василїе, с(ы)н(о)ве Дрѣгѣш[2] дворник(а) и Саломїи, внѣци Кр(ъ)стѣ Дїечанѣл[2] ѣшѣр[2] и кнѣгини си, Марики, котораа част дѫржал нди прѣжде брат их Дръ[Дръ]гѣш сѣлцар; тоа wн себѣ кѣпил, радї пет[2] десѣт[2] левкових битих. И нарѣденїих что wни имали на тоа четвртаа част[2] wт село Беріндїещи не дали их въ рѣки Григорїе постелник[2], нѫ тако wтвѣщали како изгибошѣ. Ѩще прошлѣют сѣ нѣкогда, въ нѣкоѩ врѣмѣ нѣкых нарѣденїих, да не имают быти за вѣрности, нѫ да сѣ възмѣт и да сѣ раздѣрают.

И, тиже, иншаа част[2] wт тогоже село Бери<н>[5]дїещи, част[2] Тѣдоска, что wн себѣ кѣпил wт Тирон[2] wт Миклещи, ради пет[2] на десѣт[2] ѣгарскиx.

И, тиже, една част[2] за wтн(и)нѣ wт село Миклещи, еже wн себѣ кѣпил wт Гръждан[2] и wт жителница его...[3], и wт братїих его, Їwнашко и Михалчѣ, и wт иншиx братїих их, с(ы)н(о)ве Кръчѣн[2], ради два десѣт[2] ѣгарскиx, wт исписок что wни имали wт Костантин[2] Могила воевода, что было кѣпил wт(е)ць их, Кръчѣн, wт Бѣхлоае стараа.

И тиж(е), една част[2] за wтн(и)нѣ, елико сѣ изберет, wт село Бѣрдѣгани, на рѣ[рѣ]цѣ Васлѣюкѣ, что wн себѣ кѣпил wт Цъганка и wт Симїwн(а) и wт сестра его, Илѣна, и Киликїѧ и Горїе, радї...[3].

И, тиж(е), wт половина село Мънцещи, третаа част[2], что wн себѣ кѣпил wт Ѩнгелина, дѫща Миxъилъ Манцѣл[2], и wт с(ы)н(о)ве еи, радї два на десѣт(е) злотї. Такожде и Ѩнна, сестра Ѩнгелини, продала своа част[2] за wтн(и)нѣ wт Мънцещи, въкѣпѣ съ сестра своа, Ѩнгелина.

Сиx частї въсиx, елици више пишем, кѣпил сам Григорїе постелник, wсобно за и[и]ншиx братїих его.

И, тиже, даем и потвръждаем болѣринѣ н(а)шемѣ, Григорїе постелник, и братѣ его, Дѣмитрашко, и иншим братїих их, с(ы)н(о)ве Їwнашко дїшк[2] wт Гѣщещи, wт нижна половина село Фъшкани, половина, съ мѣсто за ставъ на Красна, что кѣпил wт(е)ць их, Їwнашко, wт Рошка, с(ы)нь Ѩнна Лѣпоае wт

www.dacoromanica.ro

Мънцещи, и wт Магина, жена Рѣсѣл[2] wт Фъшкани, част(ь) брат(а) иχ, Пънтелеи, с(ы)нъ Ѩнтон[2], радї три десѣт[2] талер[2] личниχ.

И, тиже, иншаа част[2] wт тогоже село Фъшкани, елико сѣ изберет, что кѣпил wтец иχ, Їwнашко, wт Флорѣ.

И, ти[ти]же, иншаа част(ь) wт село Порчишани, что было даанїе и даованїе w(тъ)цѣ им, Їwнашко, wт Марко Кожок[2].

И ѣ том, тиже даем и потвръждаем слѣзи н(а)шемѣ, тжкмо самѣмѣ Дѣмитрашко, брат Григорїе постелник[2], и съ жител<ни>[5]ци своеи, Ѩгинїа, иχ правиχ wтн(и)ни и викѣпленїе, нѣкиχ части за wтн(и)нѣ wт село Чиботещи, что сѣ имѣнѣет Блъщещїи, и wт селище wт Шипжши, wт третаа част[2] wт половина село, два части, что wни себѣ кѣпили wт Тодер[2], с(ы)нъ Бървара, джца Михъилъ Бѣшкан[2], радї два десѧт(ъ) талер[3] личниχ.

И, тиже, wт половина село Мънцещи, третаа част[2], что wни себѣ кѣпил wт Ѩнна и wт с(ы)н(о)ве еи, джца Михъилъ Манцѣл[2], радї...[3].

Того ради, тѣχ въсѣχ wтн(и)ни, елици више пишем, како да ест прѣд реченномѣ болѣринѣ н(а)шемѣ, Григорїе постелник, и иншим братїиχ его, wкоже више пишем, правїи wтн(и)ни и дѣдн(и)ни и викѣпленїе и ѣрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, им, и дѣтим им, и wначатом, и прѣwначатом и прѣшор<ѣт>[5]ом и въсемѣ родѣ иχ, кто сѣ изберет наиближнїи, непорѣшенно им николиж(е), на вѣки вѣчниχ.

И хотар тим прѣ<д>[5] реченним половина сел(о) Бозїещи, wт вw(ло)ст(и) Текѣчскомѣ, и тѣχ части за wтн(и)нѣ wт село Беринджещи, и wт Миклещи, и wт Бѣрдѣган[2], и wт Мънцещи, и wт Фъшкани, и wт Блъщеши и wт Шипжши да ест wкоже више пишем, а wт иншиχ сторони по своими старами хотари, по кѣда из вѣка wживали.

И на то ест вѣра н(а)ше г(о)сп(о)дства више писаннаго, мы, Їw Василїе воевода, и <вѣра>[5] прѣвъзлѣбленнаго с(ы)на г(о)сп(о)дств(а) ми, Їwан[2] воевода, и вѣра болѣр н(а)шиχ: вѣра пана Дѣмитрашко Шwладан[2] великаго дворника Долнѣи Земли, и вѣра пана Тодер[2] Петричѣико великаго дворника Горнѣи Земли, и вѣра пана Гаврил[2] хетман[2] и пръкълаб[2] Сѣчавски, и вѣра пана Костантин[2] Стърчѣ и Попъскѣл[2], пъркълабове Хотински, и вѣра пана Пътрашко пъркълаб[2] Немецки, и вѣра пана Юргаки и Ѯрsикъ, пъркълабове Романски, и вѣра пана Ѩпостол[2] Катарцивѣл[2] постелника, и вѣра пана Григорїе Ѯрѣке спътарѣ, и вѣра пана Гїwргїе чашника, и вѣра пана Юргаки вистѣрника, и вѣра пана Тома столника, и вѣра пана Бълан[2] комиса и вѣра въсѣχ болѣр н(а)шиχ, великиχ и малиχ.

И по н(а)шим животѣ и г(о)сп(о)дств(а)нїе, кто Б(ог)ъ изберет wт дѣт н(а)шиχ или wт н(а)шего родѣ, или пак бѣд[2] кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь быти ѣ н(а)шеи Земли Мwлдавскои, да не порѣшит им н(а)ше даанїе и потвръжденїе, нж але бы им дали и ѣкрѣпили, почто ест правда даанїе такожде и викѣпленїе, на свои правїи п(и)н(ѣ)зи.

www.dacoromanica.ro

И нан бѣше крѣпост и потвръжденїе тим въсим више писанним, велѣли естми н(а)шемѣ вѣрномѣ и почитенномѣ болѣринѣ, панѣ Гаврилашѣ Мѣтїшѣ великомѣ логофетѣ, писати и н(а)ше печат привѣсити къ семѣ истинномѣ листѣ н(а)шемѣ.

Ѯ Їис, б(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃ми, м(є)с(ѧ)ца март(а), ѧ҃ѧ а(ь)ни, писал Григорїе Шандир.

Їѡ Василиє вwєвwда <m.p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat credincios boier al nostru, Grigorie postelnic, şi cneaghina lui, Măricuţa, ne-au slujit din tinereţea lor cu dreaptă şi credincioasă slujbă şi au crescut în casa noastră. Deci, şi noi, văzând dreapta şi credincioasa lor slujbă către noi, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi le-am dat şi i-am miluit de la noi, în ţara noastră, Moldova, jumătate din satul Bozieşti, din ţinutul Tecuciului, care această jumătate de sat a fost dreaptă ocină a răposatului Isac Balica hatman şi a căzut în partea răposatei doamne a domniei mele, Tudosca, pentru că i-a fost ruda cea mai apropiată, şi, de asemenea, două sălaşe de ţigani, anume: Ghiune, cu femeia şi cu copiii, şi...[3], cu femeia şi cu copiii, care aceşti ţigani au fost ai noştri drepţi domneşti. De aceea, să le fie dreaptă danie şi miluire de la domnia mea, cu tot venitul.

Şi la aceasta, de asemenea dăm şi întărim boierului nostru mai sus scris, Grigorie postelnic, dreptele lui ocine şi cumpărături, din dreptele lui drese, jumătate din jumătatea satului Berindieşti, pe care el şi-a cumpărat-o de la Cârstea şi de la Vasilie, fiii lui Drăguş vornic şi ai Solomiei, nepoţii lui Cârstea Dieceanul uşer şi ai cneaghinei sale, Marica, pe care parte a stăpânit-o mai înainte fratele lor Dră[Dră]guş sulger; pe aceasta el şi-a cumpărat-o pentru cincizeci de lei bătuţi. Şi dresele pe care ei le-au avut pentru această a patra parte din satul Berindieşti nu le-au dat în mâinile lui Grigorie postelnic, ci aşa au răspuns, că s-au pierdut. Dacă se vor ivi vreodată în vreo vreme nişte drese, să nu fie de credinţă, ci să se ia şi să se rupă.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat Berindieşti, partea Tudoscăi, pe care şi-a cumpărat-o de la Tiron din Micleşti, pentru cincisprezece ughi.

Şi, de asemenea, o parte de ocină din satul Micleşti, pe care el şi-a cumpărat-o de la Grăjdan şi de la soţia lui,...[3], şi de la fraţii lui, Ionaşco şi Mihalcea, şi de la alţi fraţi ai lor, fiii lui Crăciun, pentru douăzeci de ughi, din ispisocul pe care ei l-au avut de la Costantin Moghila voievod, pe care o cumpărase tatăl lui, Crăciun, de la Bulhoae cea bătrână.

Şi, de asemenea, o parte de ocină, cât se va alege, din satul Burdugani, pe râul Vaslui, pe care şi-a cumpărat-o de la Ţâganca şi de la Simion şi de la sora lui, Ileana, şi Chilichia şi Gorie, pentru...[3].

Şi, de asemenea, a treia parte din jumătate din satul Mănţăşti, pe care şi-a cumpărat-o de la Anghelina, fiica lui Mihăilă Manţul, şi de la fiii ei, pentru doisprezece zloţi. De asemenea şi Anna, sora Anghelinei, a vândut partea sa de ocină din Mănţăşti, împreună cu sora sa, Anghelina.

Toate aceste părţi, câte mai sus scriem, le-a cumpărat Grigorie postelnic singur, deosebit de alţi fraţi ai lui.

www.dacoromanica.ro

Şi, de asemenea, dăm şi întărim boierului nostru, Grigorie postelnic, şi fratelui său, Dumitraşco, şi altor fraţi ai lor, fiii lui Ionaşco diac din Gugeşti, jumătate din jumătatea de jos a satului Fâşcani, cu loc de iaz pe Crasna, pe care a cumpărat-o tatăl lor, Ionaşco, de la Roşca, fiul Annei Lupoae din Mănţăşti, şi de la Maghina, soţia lui Rusul din Fâşcani, partea fratelui lor Pântelei, fiul lui Anton, pentru treizeci de taleri număraţi.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat, Fâşcani, cât se va alege, pe care a cumpărat-o tatăl lor, Ionaşco, de la Florea.

Şi, de asemenea, altă parte din satul Porcişani, care a fost danie şi dăruire tatălui lor, Ionaşco, de la Marco Cojoc.

Şi, întru aceasta, de asemenea dăm şi întărim, însă numai slugii noastre Dumitraşco, fratelui lui Grigorie postelnic, şi soţiei sale, Aghinia, dreptele lor ocine şi cumpărături, nişte părţi de ocină din satul Ciboteşti, care se numeşte Blăgeştii, şi din seliştea din Şipăşi, două părţi din a treia parte, din jumătatea satului, pe care ei şi le-au cumpărat de la Toader, fiul Vărvarei, fiica lui Mihăilă Buşcan, pentru douăzeci de taleri număraţi.

Şi, de asemenea, a treia parte din jumătate din satul Mănţăşti, pe care ei şi-au cumpărat-o de la Anna, fiica lui Mihăilă Manţul, şi de la fiii ei, pentru...[3].

De aceea, toate aceste ocine, câte mai sus scriem, să fie înainte zisului boier al nostru, Grigorie postelnic, şi altor fraţi ai lui, precum scriem mai sus, drepte ocine şi dedine şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, lor, şi copiilor lor, şi nepoţilor, şi strănepoţilor, şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei înainte zise jumătăţi din satul Bozieşti, din ţinutul Tecuci, şi al acestor părţi de ocină din satul Berindieşti, şi din Micleşti, şi din Burdugani, şi din Mănţăşti, şi din Fâşcani, şi din Blăgeşti şi din Şipăşi să fie precum scriem mai sus, iar din alte părţi după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre mai sus scrise, noi, Io Vasilie voievod, şi <credinţa>[5] preaiubitului fiu al domniei mele, Ioan voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi credinţa panului Toader Petriceico mare vornic al Ţării de Sus, şi credinţa panului Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi credinţa panului Costantin Stârcea şi Popăscul, pârcălabi de Hotin, şi credinţa panului Pătraşco pârcălab de Neamţ, şi credinţa panului Iorgachi şi Urdzică, pârcălabi de Roman, şi credinţa panului Apostol Catargiul postelnic, şi credinţa panului Grigorie Ureche spătar, şi credinţa panului Ghiorghie ceaşnic, şi credinţa panului Iorgachi vistiernic, şi credinţa panului Toma stolnic, şi credinţa panului Bălan comis, şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, pe cine va alege Dumnezeu, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn în ţara noastră, Moldova, să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că este danie dreaptă, de asemenea şi cumpărătură, pe banii lor drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit boierului nostru cinstit şi credincios pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

La Iaşi, în anul 7148 <1640>, luna martie, 31 zile, a scris Grigorie Şaidir.

Io Vasilie voievod <m. p.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Uric pe Bozieşti, ot Tecuci, pe Berindeeşt(i), pe Burdugan(i), pe Fâşcan(i), pe Blăgeşt(i), pe Mănţeşt(i) şi din Porcican(i), parte lui Cojoc <şi două din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: De la Vasilie v(oie)vod, din 7148 <1640> mart(ie) 31. Pol sat Bozieşti <şi>: Vasilie v(oie)vod, din let 7148 <1640> mart(ie) 31. Pol sat Bozieşti şi alte părţi.

DANIC Bucureşti, Peceţi, nr. 618.

Orig., pergament (20,5 x 16,5 cm), pecetea mare (9,5/12,5 cm), atârnată cu şnur de mătase. având în scutul heraldic capul de bour cu steaua între coarne, în partea dreaptă soarele şi o sabie, în stânga luna şi o lance, iar deasupra, din casca timbrată de coroana închisă, coborând lambrechinurile, pe ambele părţi ale scutului; în exergă între două cercuri perlate,legenda: † Печат(ь) Їw Василїе воєвода, Б(о)жїю мил(о)стию, г(о)сподар Землї Молдавскої. Е(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃мв.

Idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCCXXXI/16 n., f. 3 v. (rez. dezv., cu data de zi 1).

Bibl. Acad., Ms. nr. 3412, f. 36 v. (trad. prescurtată).

DJAN Iaşi, Documente, CDXXXIII/4 (copie, fără data de zi, după trad. din 1798 noiembrie 6, de polcovnic Pavel Debrici de la Mitropolie).

Bibl. Acad., Fotografii, XXVI/40 (foto., după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/328 a, b, c şi d (foto., după orig. şi după pecete).

---

[1] Omis, urma să se scrie în chinovar.

[2] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[3] Loc alb în orig.

[4] Deasupra literei р, paeroc.

[5] Omis.

329 1640 (7148) martie 31, Iaşi

<† М>[1](и)л(о)стїю Б(о)жїю, мы, Иw Василїе воєвода, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Знаменито чиним ис сим листом нашим въсем кто на нем възрит или чточїи его ѹслишит wж(е) тот истеннїи болѣрин наше вѣрнїи, Тома вел столник, даем и потвръждаем его правїи wтнини и кѹпежни wт исписодче за викѹпленїе что имдет wт самаго г(оспо)дств(а) ми, въсиχ части его за викѹпленїе wт село Тѹпилаци, и wт Бъдещи, на рѣцѣ Молдавѣ, что ѹ волост(ь) Сѹчавскомѹ, идни части за wтн(и)нѹ wт тиχ двѣ селовѣ, wт Тѹпилаци и wт Бъдещ(и), что тиχ wн соби кѹпил wт Василїе и wт брат(а) его, Симиwн, с(ы)н(о)ве Гewргїе Моцок(а) wт Падещи, wт четвръτиχ части wт тиχ селовѣ, wт част(и) Шефан(а) Бѣнди, половина, съ полѣ ѹ царинѹ, и съ ватрѹ wт село, и съ ниви, и съ част(и) wт мѣсто за мдини и съ вес приχод, и wт Мѣрика, дочка тиж(е) Шефан(а) Бѣнди, внѹци поп(ѹ) Бѣнди, рад(ї) два десѧт(ъ) и два леи битиχ.

И тиж(е) дрѹгад част(ь) wт село Бъдещи, wт вишнѣ половина, wт четверъ<тад>[1] част(и), половина, что тод емѹ кѹпежно wт Тънасїе, зѧт Глигорїе Мѹстацъ, а емѹ било кѹпежно wт Дѹмитра Зѹпкоде, wт част(и) Блендещим, а мди прѣжде била продада Дѹмитрашкови дїик(ѹ), а потом искѹпил ем Тънасїе,

www.dacoromanica.ro

зѧт Глигорїе, за что бил wн мои ближнѣишїи сородник нижли Дѫмитраш<ко>[1] дїик; тод wн соби кѫпил рад(ї) пет(и) на десѧт(е) леи битиҳ.

И тиж(е), дрѫгиҳ части wт Бъдещи, wт половина село, wт нижнаа част(и), третаа част(ь), част(ь) Хошманди и част(ь) Босїюк(а) и част(ь) Тѣтюл(а), и тиж(е) дрѫга част(ь) wт тогож(е) село, wт третаа част(и), шеста част(ь), част(ь) Дръгѫш(а), что тиҳ части за wтнини кѫпил wн соби wт Тодер(а) Цѣнцар(а) и wт братї его, Пашко и Кѫзакѫ, и wт сестра иҳ, Настасїѧ, с(ы)нѫ<ве>[1] Шефан(а) Блѣнди, и wт Хилип(а), с(ы)нъ Насти wт Бъдещи, и wт внѫци иҳ, Дѫмитрѫ и Истратїе, и wт дрѫгиҳ внѫци иҳ, Ѩксентїе и wт брат(а) его, Ѩндреика, с(ы)н(о)ве Исак(а), внѫци Калини wт Бъдещи, радї шест(и) десѧт(ъ) леи битиҳ.

И тиж(е) дрѫгаа част(ь) wт тогож(е) село, wт Тѫпилаци, что wн соби кѫпил wт Тодер(а) и wт сестри ег(о), Ѩгаҳїѧ и Сора, с(ы)н(о)ве Исак(а) wт Тѫпилац(и), внѫци Нъстаски, сестри поп(ѫ) Блѣнди, что бил(а) wт част(и) поп(ѫ) Блѣнди, и кѫпежно wт част(и) Мани, съ ватрѫ wт село и съ три десѧт(ъ) ниви ѫ царинѫ и съ сеножатї и съ вес приҳод, радї четир(ъ) десѧт(ъ) и пет(и) леи битиҳ.

И тиж(е) дрѫгаа част(ь) wт того село, wт Бъдещи, wт половина село, четврътаа част(ь), част(ь) Хилип(а) Блѣнди, что тод wн соби кѫпил wт Соломїѧ и wт дочка еи, Илѣна, и зѣт еи, Тодер, дочка Хилипа Блѣнди, внѫка поп(ѫ) Їwн(а) Блѣнди, радї три десѧт(ъ) леи битиҳ.

И тиж(е) дрѫгиҳ части за wтн(и)ни wт тиҳ двѣ селовѣ, wт Бъдещ(и) и wт Тѫпилац(и), что тиҳ части wн соби кѫпил wт Гешргїе Нъвръпъскѫл(а) дворник(а) и wт кнѣгинѣ его, Настасїѧ, дочка Фръсини, внѫка поп(ѫ) Блѣнди, въсѣ част(ь) им, что сѣ ими[и] изберет, съ мѣсто за маин и съ сеножатї wт полѣ и wт добровѣ и съ вес приҳод, радї шест(и) десѧт(ъ) леи битиҳ.

И тиж(е) дрѫгиҳ части за wтн(и)ни wт тиҳ селовѣ, wт половина село wт Бъдещи, wт нижнѣа част(и), третаа част(ь), и wт четврътаа част(и) wт село Тѫпилац(и), третаа часть, wт част(и) Тодер(а) Лѣхѫл(а), что тиҳ wн соби кѫпил wт Ѩндреи Гребенчѣ, с(ы)нъ Гавриаш(а) Гребенчѣ, въсѣ част(ь) его и братїшм его, что тиҳ части за wтн(и)ни било кѫпежно w(тъ)цѫ его, Гавриаш(ѫ) Гребенчи, wт Мърика Пътръшкоде[2]; тиҳ wн соби кѫпил за пет(и) десѧт(ъ) и пет(и) леи битиҳ.

И тиж(е) дрѫгиҳ части за wтн(и)ни wт Бъдещи, wт половина тогѵ село, wт третаа част(и), что сѣ раздѣлѣет на шест(и) братїи, четир(е) части, что wн соби кѫпил wт Некита и wт брат(а) его, Тодер Ѩрманѫл, с(ы)н(о)ве Савеи, и wт Мърика, дочка Глигъи, внѫка Савеи, и wт Василїе и wт сестри его, Тѫдора и Настѣ и Титѣ, с(ы)н(о)ве Драгиц(и), въсиҳ братї и внѫци Савеи, прѣwнѫци...[3], радї чети<р(ъ)>[1] десет(ъ)[4] леи битиҳ.

И тиж(е) кѫпил соби инниҳ двѣ части wт пети части, wт половина село Бъдещ(и), wт четврътаа <части>[1], что с(ѧ) раздѣлѣет на пет(и) братї, wт

www.dacoromanica.ro

Костанти<на>[1], с(ы)нъ Василїе, и wт Сафта, дочка Їwнашко Блѣнди, внѹка Їнни Некитоа, прѣwнѹка поп(ѹ) Блѣнди, радї два на десѧт(е) леи битиҳ.

И тиж(е) арѹгда част(ь) wт Тѹпилаци, wт четвръта част(и), wт част(и) Тодера Бодорин(а), wт вишнѣа част(и), третаа част(ь), что тоа wн соби кѹпил wт Ѳрина и wт зѣт(а) еи, Манѣ, и wт Тодоска, дочка Тодер(а) Бодорин(а), и wт зѧт(а) его, Цюрцѣ, радї три десѧт(ъ) и пет(и) леи битиҳ.

И тиж(е) арѹгда част(ь) wт Тѹпилац(и), что он соби кѹпил wт Гаврил(а) Зѹпко, с(ы)нъ Спиридон(а) Зѹпко, въсѣ част(ь) его за дѣднинѹ, ѹкроми wткъ иниҳ братї егѵ, радї два десѧт(ъ) и шест(и) леи битиҳ.

И тиж(е) арѹгда част(ь) wт Тѹпилац(и), что соби кѹпил wт Кѫзан(а), с(ы)нъ Шефан(а) Блѣнди, внѹк Гѣргиц(и), въсѣ част(ь) его за дѣднинѹ и за кѹпежно, что кѹпи<л>[1] w(тъ)цъ его, Шефан Блѣндѣ, wт Манѣ и wт Ѳнчюл(а), и половина wт част(и) Кѫзан(а) Бѹхматѣ и wт Краиникѹл(а), и девѧт(ь) ниви wт част(и) Шефи[5], что било wт част(и) Хѣрцѧ, радї шест(и) десѧт(ъ) леи битиҳ.

И тиж(е) арѹгда част(ь) wт Тѹпилаци, что wн соби кѹпил wт Пашко, с(ы)нъ Шефана Блѣнди, въсѣҳ част(и) его за дѣдн(и)нѹ и за кѹпежнѹ, wт част(и) Хѣр<цѧ>[1], съ въсем доҳо<до>[1]м, радї седим десѧт(ъ) златиҳ битиҳ.

И тиж(е) соби кѹпил и част(ь) Гаврил(а) Брицїи, что имал wт тот село, шест(ь) ниви, за шест(и) леи битиҳ.

И тиж(е) арѹгда част(ь) wт Тѹпилац(и), что он соби кѹпил wт Тънасїе, зѧт Мѹстац(и), и wт жена его, Титїана, и wт Гewргиц(ъ), с(ы)нъ Гафтони, и wт Костантин, с(ы)нъ Василїе, и wт Грозава, дочка Иwнашко, и wт Шефан(а) и wт Кириак(а), внѹци Їнни, прѣwнѹци поп(ѹ) Блѣнди, въсѣ част(ь) что сѣ изберет дѣди им, Їнни, и тиж(е) една кѹпежно что ест(ь) wт част(и) Лѣвѹл(а), wт третаа част(и), четврътаа част(ь), что с(ѧ) приҳодит част(ь) им, за дѣдн(и)нѹ и за кѹпежно, радї четир(ъ) десѧт(ъ) злоти битиҳ.

И тиж(е) арѹга част(ь) wт Тѹпилац(и), wт четвръта част(и) село, два на десѧта част(и), wт част(и) Герман(а), что wн соби кѹпил wт Кѫзан(а) wт Мѹнчел, и wт брат(а) его, Иwнашко Бордѣ, и wт Лазор(а), и wт Исъил(а), и wт Дръгѹца, с(ы)н(о)ве Герман(а), рад(ї) за wсим леи битиҳ.

И тиж(е) арѹга част(ь) wт Тѹпилац(и), что соби кѹпи<л>[1] wт Глигорчѣ Хадър(а) и wт с(ы)н(о)ве его, внѹци Петрїи, прѣwнѹци Ѳремїи, въсѣ част(ь) им, за дѣдн(и)нѹ и за кѹпежно, wт дѣд(а) им, Ѳремїѫ, и за кѹпежно, wт част(и) Хѣрцѧ, рад(ї) два на десѧт(е) злоти битиҳ.

И тиж(е) арѹгда част(ь) wт Тѹпилац(и) wт четврътаа част(и) село, четвръта част(ь), wт част(и) Хѧрцѧ, что wн соби кѹпил wт Гервасїе и wт брат(а) его, Дѹмитрѹ, с(ы)н(о)ве Бъии, радї два десѧт(ъ) ѹги.

И тиж(е) арѹга част(ь) wт Тѹпилац(и), что wн соби кѹпил wт Мърика Брънwае, дочка Хилип(а) wт Миҳъещ(и), внѹка поп(ѹ) Блѣнди, въсѣ часть, за дѣдн(и)нѹ и за кѹпеж<но>[1], что приҳодило с(ѧ) wт поп(ѹ) Блѣнди, въсѣ част(ь)

www.dacoromanica.ro

Хилипови, что ест(ь) wт част(и) Лѣвѣл(а); тоа wи соби кѫпил рад(ї) два десѧт(ъ) леи битиҳ.

И тиж(е) дрѫга част(ь) wт Тѫпилац(и), что wи соби кѫпил wт Катрина, ж<еи>[1]а Иwнашко Хадър(а), и wт с(ы)иѣве <еи>[1], Трифан, и wт Дѫмїан(а), и wт Кириак(а), виѣци Петрїи, прѣwиѣци Єремїи, и wт Ирина, и wт с(ы)и(о)ве <еи>[1], Павъл(а), и Дѫмитрашко, и wт Тодоска и Гафтона, виѣци Петри, прѣwиѣци Єримїи, въсѣм част(и) им, за дѣди(и)иѣ и за кѫпежио, радї два на десѧт(е) злоти битиҳ.

Тѣм, тиҳ въсиҳ више писаниҳ части за wтни(и) wт село Тѫпилац(и) и wт Бъдеш(и) како да сѫт и wт нас болѣриѣ нашемѣ, Томеи вел столник, правїи wти(и)ии и кѫпежии, емѣ, и дѣтим его, и wиѣчатом и прѣwиѣчатом и въсемѣ родѣ его, кто с(ѧ) емѣ изберет наиближиїи, непорѣшени[и]ом николиж(е), на вѣки.

Ѧ хотар тим више писаниҳ части за wти(и)ии да ест им на части, како сѣ им приҳодит, а wткъ ниҳ стороии да ест им по старомѣ хотарѣ, по кѫда из вѣка wживали.

Ѧ на то ест вѣра наше г(ос)п(о)дства мы, Iw Василїе воевода, и вѣра бояр нашиҳ: вѣра п(а)на Шолдан(а) дворника Долиїи Земли, вѣра п(а)на Петричаико дворн<к(а)>[1] Вишиѣи Земли, вѣра п(а)на Гаврил(а) хетмана, вѣра п(а)на Стърчѣ пръкълаба Хотинскїи, вѣра п(а)на Ѧпостол(а) постелника, вѣра пана Ѹрѣке спътарѣ, вѣра п(а)на Геwргїе чашника, вѣра п(а)на Юрдакїи вистѣрника, вѣра п(а)на Бълан(а) комиса и вѣра въсиҳ болѣри нашиҳ, великими и малими.

Ѧ по нашем животѣ, кто бъдет г(ос)п(о)д(а)ръ, да не имает разорити наше потверъжденїе.

И, наибѫлшїи крѣпости, велѣли есми нашемѣ вѣриомѵ и почитениомѣ болѣрии(ѣ), п(а)ни Гаврилаш вел логоф(е)т, писати и наше печат(ь) завезати къ семѣ истениомѣ <ли>[6]стѣ нашемѵ.

Писал Боръѣиѣл, ѣ Ѭсоҳ, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми, м(ѣ)с(ѧ)ца март(а), к҃д а(ь)ии.

Iw Всилие wевewда <m. p.>.

<†>[1] Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Vasilie voievod, domn al Ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor privi sau o vor auzi citindu-se că acestui adevărat boier al nostru, credincios, Toma mare stolnic, îi dăm şi îi întărim dreptele sale ocini şi cumpărături, din ispisoace de cumpărătură pe care le are de la însămi domnia mea, toate părţile sale de cumpărătură din satul Tupilaţi şi din Bădeşti, pe râul Moldova, care sunt în ţinutul Sucevei: unele părţi de ocină din aceste două sate, din Tupilaţi şi din Bădeşti, pe care el şi le-a cumpărat de la Vasilie şi de la fratele său, Simion, fiii lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti, jumătate din a patra parte din aceste sate, din partea lui Ştefan Blendea, cu câmp în ţarină, şi cu vatră de sat, şi cu ogoare, şi cu parte din locul de mori şi cu tot venitul, şi de la Mărica, de asemenea fiica lui Ştefan Blendea, nepoţii popii Blendea, pentru douăzeci şi doi de lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Şi, de asemenea, altă parte din satul Bădeşti, din jumătatea de sus, jumătate din a patra parte, care aceasta lui îi este cumpărătură de la Tănasie, ginerele lui Gligorie Mustaţă, iar lui i-a fost cumpărătură de la Dumitra Zupcoae, din partea Blendeştilor, iar mai demult a fost vândută lui Dumitraşco diacon, iar apoi a răscumpărat-o Tănasie, ginerele lui Gligorie, pentru că el a fost rudă mai apropiată decât Dumitraşco diac; pe aceasta el şi-a cumpărat-o pentru cincisprezece lei bătuţi.

Şi, de asemenea, alte părţi din Bădeşti, a treia parte din jumătate de sat, din partea de jos, partea lui Hoşmanda, şi partea lui Bosiiuc şi partea lui Tetiul, şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat, a şasea parte din a treia parte, partea lui Drăguş, pe care aceste părţi de ocină el şi le-a cumpărat de la Toader Ţânţar şi de la fraţii săi, Paşco şi Căzacul, şi de la sora lor, Nastasia, fiii lui Ştefan Blendea, şi de la Hilip, fiul Nastei din Bădeşti, şi de la nepoţii lor, Dumitru şi Istratie, şi de la alţi nepoţi ai lor, Acsentie şi de la fratele său, Andreica, fiii lui Isac, nepoţii Calinii din Bădeşti, pentru şaizeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Tupilaţi, pe care el şi-a cumpărat-o de la Toader şi de la surorile sale, Agahia şi Sora, fiii lui Isac din Tupilaţi, nepoţii Năstascăi, sora popii Blendea, care a fost din partea popii Blendea, şi cumpărătură din partea lui Manea, cu vatră de sat şi cu treizeci de ogoare în ţarină şi cu tot venitul, pentru patruzeci şi cinci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din acelaşi sat, din Bădeşti, a patra parte din jumătate de sat, partea lui Hilip Blendea, pe care el şi-a cumpărat-o de la Solomia şi de la fiica ei, Ileana, şi de la ginerele ei, Toader, fiica lui Hilip Blendea, nepoata popii Ion Blendea, pentru treizeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, alte părţi de ocini din aceste două sate, din Bădeşti şi din Tupilaţi, pe care aceste părţi el şi le-a cumpărat de la Gheorghie Năvrăpăscul vornic şi de la cneaghina sa, Nastasia, fiica Frăsinei, nepoata popii Blendea, toată partea lor cari li se va alege, cu loc de moară şi cu fânaţ din câmp şi din dumbravă şi cu tot venitul, pentru şaizeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, alte părţi de ocini din aceste sate, a treia pare din jumătate din satul Bădeşti, din partea de jos, şi a treia parte, din a patra parte, din satul Tupilaţi, din partea lui Toader Leahul, pe care el şi le-a cumpărat de la Andrei Grebencea, fiul lui Gavrilaş Grebencea, toată partea lui şi a fraţilor lui, care aceste părţi de ocină i-au fost cumpărătură tatălui său, Gavrilaş Grebencea, de la Mărica Pătrăşcoaie[2]; pe acestea el le-a cumpărat pentru cincizeci şi cinci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, alte părţi de ocini din Bădeşti, patru părţi din a treia parte din jumătatea acestui sat, care se împarte pe şase fraţi, pe care el şi le-a cumpărat de la Nechita şi de la fratele său, Toader Armanul, fiii lui Sava, şi de la Mărica, fiica lui Gliga, nepoata lui Sava, şi de la Vasilie şi de la surorile lui, Tudora şi Nastea şi Titea, fiii Draghiţii, toţi fraţi şi nepoţi ai lui Sava, strănepoţi ...[3], pentru patruzeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, şi-a cumpărat alte două părţi din cinci părţi, din a patra <parte>[1] din jumătate din satul Bădeşti, care se împarte pe cinci fraţi, de la Costanti<n>[1], fiul lui Vasilie, şi de la Safta, fiica lui Ionaşco Blendea, nepoata Annei Nechitoae, strănepoata popii Blendea, pentru doisprezece lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, a treia parte din a patra parte, din partea de sus, din partea lui Toader Bodorin, pe care el şi-a cumpărat-o de la Erina şi de la ginerele ei, Manea, şi de la Todosca, fiica lui Toader Bodorin, şi de la ginerele ei, Giurgea, pentru treizeci şi cinci de lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, pe care el şi-a cumpărat-o de la Gavril Zupco, fiul lui Spiridon Zupco, toată partea sa de dedină, deosebit de alţi fraţi ai lui, pentru douăzeci şi şase de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, pe care şi-a cumpărat-o de la Căzan, fiul lui Ştefan Blendea, nepotul Ghérghiţei, toată partea sa de dedină şi de cumpărătură, pe care a cumpărat-o tatăl său, Ştefan Blendea, de la Manea şi de la Onciul, şi jumătate din partea lui Căzan Buhmatea şi de la Crainicul, şi nouă ogoare din partea lui Ştefi[5], care a fost din parte lui Herţea, pentru şaizeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, pe care el şi-a cumpărat-o de la Paşco, fiul lui Ştefan Blendea, toate părţile sale de dedină şi de cumpărătură, din partea lui Her<ţea>[1], cu tot venitul, pentru şaptezeci de zloţi bătuţi.

Şi, de asemenea, el a cumpărat şi partea lui Gavril Briţea, şase ogoare, pe care le-a avut din acest sat, pentru şase lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, pe care el şi-a cumpărat-o de la Tănasie, ginerele lui Mustaţă, şi de la soţia sa, Titiana, şi de la Gheorghiţă, fiul Gaftonei, şi de la Costantin, fiul lui Vasilie, şi de la Grozava, fiica lui Ionaşco şi de la Ştefan şi de la Chiriac, nepoţii Annei, strănepoţii popii Blendea, toată partea care se va alege bunicii lor, Anna, şi, de asemenea, o cumpărătură care este din partea lui Leavul, a patra parte din a treia parte, care se vine partea lor, de dedină şi de cumpărătură, pentru patruzeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, douăsprezece părţi din a patra parte a satului, din partea lui Gherman, pe care el şi-a cumpărat-o de la Căzan din Muncel şi de la fratele său, Ionaşco Bordea, şi de la Lazor, şi de la Isăilă, şi de la Drăguţa, fiii lui Gherman, pentru opt lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, pe care el şi-a cumpărat-o de la Gligorcea Hadăr şi de la fiii săi, nepoţii lui Petrea, strănepoţii lui Eremia, toată partea lor, de dedină şi de cumpărătură, de la bunicul lor, Eremia, şi de cumpărătură, din partea lui Herţea, pentru doisprezece zloţi bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, a patra parte din a patra parte de sat, din partea lui Herţea, pe care el şi-a cumpărat-o de la Ghervasie şi de la fratele său, Dumitru, fiii Băii, pentru douăzeci de ughi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, pe care el şi-a cumpărat-o de la Mărica Brăioae, fiica lui Hilip din Mihăeşti, nepoata popii Blendea, toată partea, de dedină şi de cumpărătură, care s-a venit după popa Blendea, toată partea lui Hilip, ce este din partea lui Leavul; pe aceasta el a cumpărat-o pentru douăzeci de lei bătuţi.

Şi, de asemenea, altă parte din Tupilaţi, pe care el şi-a cumpărat-o de la Catrina, soţia lui Ionaşco Hadăr, şi de la fiii <ei>[1], Trifan şi de la Dămian şi de la Chiriac, nepoţii lui Petrea, strănepoţii lui Eremia, şi de la Irina şi de la fiii lui Pavăl, şi Dumitraşco, şi de la Todosca şi Gaftona, nepoţii lui Petrea, strănepoţii lui Eremia, toate părţile lor, de dedină şi de cumpărătură, pentru doisprezece zloţi bătuţi.

De aceea, aceste toate mai sus scrise părţi de ocini din satul Tupilaţi şi din Bădeşti ca să-i fie şi de la noi boierului nostru, lui Toma mare stolnic, drepte ocini şi cumpărături, lui, şi copiilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor şi întregului său neam, cine se va alege mai apropiat, neclintite niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocini să-i fie pe părţi, cum i se vine, iar dinspre alte părţi să-i fie pe vechiul hotar, pe unde au umblat din veac.

www.dacoromanica.ro

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, noi, Io Vasilie voievod, şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Şoldan vornic al Ţării de Jos, credinţa panului Petriceaico vorni<c>[1] al Ţării de Sus, credinţa panului Gavril hatman, credinţa panului Stârcea pârcălab de Hotin, credinţa panului Apostol postelnic, credinţa panului Ureche spătar, credinţa panului Gheorghie ceaşnic, credinţa panului Iurdachii vistiernic, credinţa panului Bălan comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, să nu aibă a strica întărirea noastră.

Şi, şi pentru mai mare putere, am poruncit boierului nostru credincios şi cinstit, panului Gavrilaş mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul, la Iaşi, în anul 7148 <1640>, luna martie, 31 zile.

Io Vasilie voievod <m.p.>.

Gavril Măteiaş mare logofăt[7] <m.p.>.

<Pe verso, îns. diacului>: † Acest uric este al panului Toma mare stolnic, pe satul Tupilaţi şi pe Bădeşti, de cumpărătură.

<Pe îndoitura de jos a perg., îns. diacului>: Ispisoclul lui Ţânţar nu-i pus în uric şi a nepoatei lui, den partea lui Ştefan Blendei, de moşie şi de cumpărătură, giumătate.

<Pe verso, două îns. cont.>: Acest uric este al panului Toma mare stolnic, pe satul Tupilaţi şi pe Bădeşti, de cumpărătură <şi>: Când s-au scris acest uric ma<i>[1] era néşte părţi nécumparate, iară după acée s-au cumparatu toate părţile şi la uric nu s-au pus, iară ispisoacé şi diré<se>[1] s-au făcut, să să ştie.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXL/127.

Orig., perg. (54 x 69 cm), pecete mare atârnată (d = 9,5 cm), şnur de mătase roşie şi albastră, cu legenda: † Печат(ь) Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д<ар Зе>мли Мѡлдавскої. Б(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мв <7142/1634>.

Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, caiet I, p. 214–225, nr. 100 (copie slavă, de M. Costăchescu, după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/329 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 264–274, nr. 158 (text slav şi trad.).

---

[1] Omis.

[2] Мърика Пътръшкоаѣ, adăugat de aceeaşi mână, cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

[3] Loc alb în orig.

[4] четир(ѣ) десет(ъ), adăugat cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

[5] Greşit pentru Ілѣфан(а): v. ispisocul din 1638 (7146) iunie 15 (*D.R.H.*, A, vol. XXIV, nr. 373).

[5] Lipsă; loc perforat pentru şnurul peceţii.

[7] Iscălitura se află pe îndoitura de jos a perg.

330 1640 (7148) aprilie 2

† Adecă eu, Mărica, şi cu surorile méli, Nastasiia şi Stanca, fé<te>[1]le lui Precop, nepoateli lui Ionaşco, scriem şi facem şt<i>[1]re cu cestu zapis al nostru cum am fostu

www.dacoromanica.ro

vândut o parte de ocin(ă) din sat din Petreşti dumisali, giupânului Andocăi. Deci, am fostu lăcopit[2] de am luat mai pre multu bani de cum ne făcea ocina. Apoi, deacă au trecut un an, au pos dumnialui, Andoca, pre Ştefan Perşea, din sat din Mogoşăşti, şi pre popa de acolo, şi alţi oameni bătrâni ot tam, de au ales locul în Petreşti, pre cât am vândut noi, şi s-au aflat că am luat doaodzăci de zloţi mai multu. Apoi ne au strâ<n>[1]s de bani şi banii n-am avut de unde-i da, că-i cheltuisăm. Ce altă n-am avut <c>[3]e-i da, ce i-am dat patru pământuri din Mogoşeşti şi şésă din Chiujdeşti, că atâta ne s(e) veniea partea noastră, şi ne-am rugat să le ia, şi le-au luat, că altă n-am[4] avut ce lua de la noi.

Şi am făcut acestu zapis, să fie la mâna dumisale, şi am rămas noi datori cu cinci zloţi.

Şi această tocmală s-au făcut denaintea lui Ştefan Perşea ot Mogoşeşti, şi a popei lui Simion ot tam, şi a lui Ipatie ot tam şi a lui Toader Moşuleţi ot tam.

Şi, pentru credinţa, ne-am pus dégétele.

Л(ѣ)то ѯзр҃ми <7148/1640>, **ап(рилїе) в** <2>.

Ipatie <sig.>; Nastasiia <a.d.>; Marica <a.d.>; Stanca <a.d.>; Ştefan <sig.>; Popa Simion <m.p.; sig.>; Toader <sig.>.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XX/54.

Orig., hârtie (32 x 20 cm), difolio, filigran, patru peceţi inelare în tuş negru, din care una are inscripţia: Ştefan, şi trei amprente.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXCI/59 (copie adeverită în 1814 martie 19, de Constantin Tăutul logofăt de divan); ibidem, CCXLVII/121 (rez., într-un izvod din 1741 aprilie 15).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/330 (foto., după orig. şi copie).

---

[1] Omis.

[2] Greşit, pentru „lăcomit".

[3] Rupt.

[4] Greşit, pentru „au".

331 1640 (7148) aprilie 10, Iaşi

Noi[1] **Василе в(оє)вwд(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мола(а)вскои. Ѡж(є) прїидє прєд нами и прєд вѣсими нашими мwла(а)вскими болѣри, великими и малими**, sluga noastră, Dumitru ce au fostu vornic, şi s-au pârâtu de faţă înnaintea domniei méle cu gineri-său, cu Vasilie Purcel, şi cu toţi fraţii lui, cu Vasilie Bogza şi cu toate fetile a mătuşă-sa, a Tudorii, şi cu toată seminţiia lui, pentru o parte de ocină, din giumătate de sat de Codăeşti, a triia parte, partea de sus, şi cu moară făcută de Dumitru vornicul şi cu vaduri de moară în Cuţitna şi în Dobrovăţ, ci este în ţin(u)t(ul) Vasluiului, zicând sluga noastră ce mai sus scriem, Dumitru, cum ace parte de ocină, care mai sus scriem, au cumpăratu de la toţi ficiorii lui Dumitru Purcel, cum au arătat şi zapis de mărturie şi dires de la domniia mea pre acea parte de ocină.

Deci, domniia mea şi cu totu Sfatul nostru am socotitu şi le-am aflatu lege şi le-am făcutu cartea domniei méle şi le-am pus şi zî în doă rânduri, să margă la oamini buni, să socotească câtu va hi datu Dumitru pre acea ocină şi cât va hi cheltuitu pre moară şi câtu va hi cheltuitu pre pârâ, când s-au pârât cu Cehan vornicul şi cu satul

www.dacoromanica.ro

Glodenii, pentru ace parte de ocină. Aceea cheltuială şi acei bani toţi, câţ(i) va hi datu Dumitru, să aibă a-i întoarce Vasilie Purcel şi să-ş(i) ţie ocina.

Deci, Dumitru s-au sculatu şi au mers cu cartea domniei méle la oamini buni. Deci, acolo au socotitu oamini buni şi bătrâni şi din pregiur megieşi şi au aflat cu sufletile sale că au datu şi au cheltuitu Dumitru pre cumpărătură şi pre moară şi pre pârâ şesăzeci de galbini, bani buni, cum au adus şi mărturie de la oamini buni.

Deci, cându au fostu la zî, iar Vasilie Purcel n-a datu banii, iar Dumitru au aşteptatu după zî până a patra zî, să-i dea banii, şi banii totu nu i-au mai datu.

Deci, Dumitru vornicul s-au îndireptatu denaintea domniei méle şi ş-au pusu şi herâe în Vistieriul domniei méle. Iar Vasilie Purcel şi cu toată seminţiia lui au rămas denaintea domniei méle şi din toată legea a ţerii.

Deci, de acmu să aibă Dumitru a-ş(i) ţânea ocina şi cumpărătura, din giumătate de satu de Codăeşti, a triia parte, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi cu fânaţu, şi cu moară şi cu vaduri de moară în Cuţitna şi în Dobrovăţ şi cu tot venitul ce va hi pre ace parte de ocină, ca să hie şi de la domniia mea direaptă ocină şi cumpărătură şi întăritură şi uric, cu totu venitul. Şi să nu să mai pârască această pârâ nici odinioară, în veci.

И ин дд с(ѣ) не ѿмишдет.

ѳ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми <7148/1640>, **м(ѣ)с(м)ца апр(иліи), ї** <10> **д(ь)ни.**

Сдам г(о)сп(о)динъ велѣл[2].

Гавриил вел двг(о)ѳ(е)т.

Ишндшко <**писдл**>.

<Urmează o îns. şi două iscălituri din secolul al XIX-lea>:
Întocma cu ur(i)ghinalu.
Chirica ban <m.p.>.
Enachi ban <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DIV/14.
Copie, din 1835.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/331 (foto.) şi Xerogr. de doc., XXV/334 (xero.).

[1] Greşit pentru **Иw**.

[2] Urmează într-un cerc menţ.: „Locul peceţii g(os)pod".

332 1640 (7148) aprilie 10, Iaşi

Ioan[1] Wasilly Woyvoda detto, detto ut Nr. 105[2].
D(e)d(a)tto Iassy, 7148 <1640> den 10 aprilie.

Ioan Vasili voievod, la fel, la fel ca la nr. 105.
Dat în Iaşi, 7148 <1640> aprilie 10.

www.dacoromanica.ro

DJAN Suceava, Documente, XIII/5, facs. litera A, f. 8 v., nr. 110.

Copie germ., de la sfârşitul secolului al XVIII-lea sau înc. secolului al XIX-lea după rez. germ. din „Inventarul documentelor Mitropoliei Sucevei aflată în arhiva prinţului Radzwill", întocmit la 3 ianuarie 1783, în Zólkiew, de casierul oraşului Lemberg, Johann Anastasius Manowarda.

EDIŢII: Popovics, *Index*, III, p. 750, nr. 1101 (rez. germ. şi trad.); *Tezaur sucevean*, p. 149, f. 389 (rez.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, vol. I, p. 369, nr. 287 (acelaşi rez. şi aceeaşi trad.):

---

[1] Lectura şi trad. greşită de către Manowarda a lui: Ии din orig.

[2] Se referă la doc. nr. 21 din *Inventar*: Ioan Georg Stephan Wojwod priviligiret das zur Suczawaer Mitropolie ad S<anc>tum Georgium et Iohanem Novum gehörige Dorf Pojan Wladika so ohnweit Iassy und lasst die in selben befündliche 20. Unterthanen steurfrey und nur zum Weingärten Anbau Bloss zu verwenden, wovon die Nutzniessung jedoch zur Anschaffung der Beleuchtung für die heuligen Iohann Novi gewidmet worden.

D(e) d(a)tto Iassy, 7162 <1654> den 22ten Marz.

Ioan Gheorghe Ştefan voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei, Sfântul Gheorghe şi Ioan cel Nou, satul Poiana Vlădicii de lângă Iaşi şi scuteşte de dări pe cei 20 de posluşnici de acolo pentru a lucra la viile Mitropoliei, din al căror venit se procură lumânările de la moaştele Sfântului Ioan cel Nou.

Dat la Iaşi, 7162 <1654> martie 22.

333 1640 (7148) aprilie 11, Iaşi

† Ии Василїе воєвода[1], Б(о)жїю[2] м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскоі. Wж(е) г(о)сп(о)дств(а) ми бл(а)гопроизволиҳ нашим бл(а)гым произволенїем ч(и)стим и свѣтлим ср(ъ)дцем wт въсеи нашеѧ д(ш)шеѧ и wт Б(ог)а помощїѫ. Пишем и свѣдмтелствѹем, съ сим листом нашим, како прїидошѧ, прѣд нами и прѣд ѯсими нашими болѣри, wт(ь)ци и м(о)лебиници наши, калѹгерї wт въсѧҳ с(вѣ)тыҳ монастирыҳ, и жалоовали сѧ съ великою жалобѹ рекъщи дже имают ҳолопи цигани(и), за даниїе и м(и)лованиїе wт иншиҳ с(вѣ)топочившиҳ прѣданїи г(о)сп(о)д(а)ри и имают привилїю на ниҳ и не могът дръжати иҳ, радї что свое ҳодѣют слѹги ҳетмански и людеве цигански и възимают їм чоботе и глобе и на въсѣко лѣто принесѹт цигани им до стол г(о)сп(о)дств(о) ми[3]. Инож(е), ради тое повѣг(а)ли и разориш҃ѣ с(ѧ) цигани им въ иншиҳ земли и зосталї монастири без цигані.

Тѣм радї, г(о)сп(о)дств(о) ми и съ въсем Съвѣтом нашим съвѣтовдҳом и тако wбрѣтоҳом бо ие ест ни єдиою прїҳод г(о)сп(о)дств(а) ми, ни въ помоще земли нашеї въ ҳарач, мъ токмо ест обѣдност(ь) мънастирам и wткъ привилїи иҳ и нам приҳодит клѣтво.

Тѣм ради, г(о)сп(о)дств(о) ми ѯмил(о)стивиҳом сѧ и простиҳом тѧҳ въсиҳ виш(е) писанинҳ, ыкож(е) да сѣт ѯ покоі въсиҳ цигані wт въсиҳ с(вѣ)тиҳ монастирдҳ дадоҳом и пом(и)л(о)вдҳом и нашеї с(вѣ)тѣи монастїрї, називаемаго Добровъщѧ, еже(е) ест ҳрам Съшествїе С(вѣ)т(о)го Д(ш)ҳа, на иҳ правїи ҳолопї цигані, на имѣ: Дѯмитрѯ Вина, съ жена и съ дѣти, и Тѹтѹїка, съ жена и съ дѣти, и Ѯрсѹ, съ жена и съ дѣти, и Гєwргїе, съ жена и съ дѣти, и Брълад,

www.dacoromanica.ro

съ жена и съ дѣти, и Ишн, съ жена и съ дѣти, и Кръчюи, съ жена и съ дѣти, и Лѣпѣл, съ жена и съ дѣти, и Тѣтѣї, съ жена и съ дѣти, и Лѣига, съ жена и съ дѣти, и Баба, съ дѣти, и Катрина, съ дѣти, и Кирил, съ жена и съ дѣти, и Дѣна, съ жена и съ дѣти, и Желника, съ жена и съ дѣти, и Коидрѣ, съ жена и с(ъ) дѣти и Симзѣна, съ дѣти, ико да не имают ни единъ потрѣбѵ слѣги ѵетманскиѵ и цюдебе цигански възимати им данї, а ни чоботе, а ни глодбе, а ни <ниш>[4] проходї ѵетманскиѵ, нѫ тъкмо да имают работатї калѵгерї ѡт с(вѣ)тая монастири съ своїми цигани.

Ѧ по нашемъ животѣ и г(о)сп(о)дст(во)ванїю, кто бѫдет г(о)сп(о)д(а)ръ ѡт дѣт(и) нашиѵ или ѡт нашего рода, или пак бѫд(ь) кого Б(ог)ъ изберет бити г(о)сп(о)д(а)ръ нашеї земли Молдавстѣи, тої би не порѣшил наш(е)г(о) данїе и м(и)л(о)ванїе и ѣстроенїе ив[5] а би дал и ѣкрѣпил с(вѣ)тѣи монастирї виш(е) писанної, Добровѣцѣл.

Ѧ кто сѣ покѣсит разорити нашег(о) данїа и м(и)лованїа и ѣстроенїа ѡт с(вѣ)тая монастир, тъ да ест проклѣт и тръклѣт от Г(оспод)а Б(ог)а сътворшаго и(е)бо и земли и ѡт Пр(ѣ)ч(и)стая Єго М(а)т(е)ръ, и ѡт ѣї С(вѣ)тиѵ Ѧп(о)с(то)лъ, и ѡт четирї Єванґелистї, и ѡт тїї С(вѣ)тиѵ Ѿ(тц)ъ Никеискиѵ и да имает част(ь) съ Ивдою и съ тръклѣтом Ѧрїем, въ безконечнїѧ вѣки и мъки, амин.

Ѵ Ис, в(ъ) л(ѣто) ѯзр҃ми ап(рилїе) а҃ї҃.

† Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.

† Ишлки <писал>[6].

† Io, Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui Dumnezeu. Scriem şi mărturisim, cu această carte a noastră, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri părinţii şi rugătorii noştri, călugării de la toate sfintele mănăstiri şi s-au jeluit cu mare jalbă, zicând că au robi ţigani de danie şi miluire de la alţi sfântrăposaţi domni de mai înainte şi au privilegii asupra lor şi nu-i mai pot ţine, deoarece umblă toate slugile hătmăneşti şi juzii de ţigani şi le iau ciubote şi gloabe şi în fiecare an le aduc ţiganii la judecata domnească. Deci, pentru aceea au fugit şi li s-au risipit ţiganii în alte ţări şi au rămas mănăstirile fără ţigani.

Pentru aceea, domnia mea şi cu întreg Sfatul nostru ne-am sfătuit şi aşa am aflat că nu este nici un venit domniei mele, nici în ajutorul ţării noastre la haraci, ci este numai sărăcie pentru mănăstiri şi de la privilegiile lor ne vine jurământul şi nouă.

Pentru aceea, domnia mea, m-am milostivit şi am iertat pe toţi acei mai sus-scrişi, cum sunt în pace, toţi ţiganii, de la toate sfintele mănăstiri, am dat şi am miluit şi pe sfânta mănăstire a noastră, numită Dobrovăţul, unde este hramul Pogorârea Sfântului Duh, pe drepţii ei robi ţigani, anume: Dumitru Vâna, cu femeia şi cu copiii, şi Tutuica, cu femeia şi cu copiii, şi Ursu, cu femeia şi cu copiii, şi Gheorghie, cu femeia şi cu copiii, şi Bârlad, cu femeia şi cu copiii, şi Ion, cu femeia şi cu copiii, şi Crăciun, cu femeia şi cu copiii, şi Lupul, cu femeia şi cu copiii, şi Tutui, cu femeia şi cu copiii, şi

www.dacoromanica.ro

Lunga, cu femeia şi cu copiii, şi Baba, cu copiii, şi Catrina, cu copiii, şi Chiril, cu femeia şi cu copiii, şi Duna, cu femeia şi cu copiii, şi Jelinca, cu femeia şi cu copiii, şi Condrea, cu femeia şi cu copiii şi Simzeana, cu copiii, ca să nu aibă nici o treabă slugile hătmăneşti şi juzii ţigani să le ia lor dări, şi nici ciubote şi nici gloabe, şi nici <alte>[6] venituri hătmăneşti, ci ca numai să aibă a lucra călugării de la sfânta mănăstire cu ţiganii lor.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dín copiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice dania şi miluirea şi întocmirea noastră, ci să dea şi să întărească sfintei mănăstiri mai sus-scrise, Dobrovăţul.

Iar cine va îndrăzni să strice dania şi miluirea şi întocmirea noastră de la sfânta mănăstire, acela să fie proclet şi treclet de Domnul Dumnezeu făcătorul cerului şi al pământului şi de Preacurata lui Maică, şi de cei 12 Sfinţi Apostoli, şi de cei patru Evanghelişti şi de ce 318 Sfinţi Părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu blestematul Arie, în veacurile şi muncile fără sfârşit, amin.

La Iaşi, în anul 7148 <1640> ap(rilie) 11.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Ianachi <a scris>[6].

<Pe verso, două îns.>: 7148 <1640> apr(ilie) 11. Hrisov de la d(omnul) Vasili v(oie)v(o)d, întăritoriu mănăstirii Dobrovăţul, între alţi mulţi ţigani şi pi Condria <şi>: No. 6. 7148 <1640> aprili 11.

După Mihalovici, *Doc. din Basarabia*, p. 271–272 (nr. III).

Text slav, după orig. (hârtie, pecete aplicată, stricată), care se afla în Colecţia Seminarului de Istorie a Bisericii Române din Chişinău.

Ibidem, p. 273–274 (trad. edit.).

---

[1] Peste tot literele suprascrise au fost indicate de editor prin paranteze rotunde.

[2] Aici, ca şi în restul textului, întregirile noastre sunt marcate prin paranteze rotunde.

[3] În textul editat, greşit: нїн.

[4] Întregirea noastră; în textul edit., menţiunea edit., în paranteze drepte: loc rupt.

[5] Greşit, pentru: нъ.

[6] Întregirea noastră.

334 1640 (7148) aprilie 14, Iaşi

† Ѡ Василїє вѡєводѧ, б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă), au venit înnaintea domniei méle şi înnainte alor noştri boiari, a mari şi a mici, rugătorii noştri, călugării de la sv(â)nta mănăstir(e) de la Neamţu, şi s-au pârât de faţă înnaintea domniei méle, cu Damaschin şi cu Gheorghiţă şi cu alţi răzéşi a lor pentru satu, prentru Drăgăneşti, şi pentru o poiană cé să cheamă Brustura, cé este pre Cracău, şi cu moară pre Cracău, cé este în ţânutul Neamţului, dzicându Damaschin şi cu Gheorghiţă şi cu răzéşii lor cum acel satu, Drăgăneşti, şi acea poiană, care mai sus scrie, li-i lor moşie. Şi au arătat şi un uric.

www.dacoromanica.ro

Iar rugătorii noştri, cé mai sus scriem, călugării, au arătat un uric de la Ştefan vod(ă) pre sat, pre Drăgăneşti, şi pre acea poiană.

Deci, după acéia, ş-au pus dzi, să vie să-ş(i) întrebe de iznoav(ă). Deci, cându au fostu la dzi, iar rugătorii noştri, călugării, au venit la dzi şi au aşteptat după dzi o săptămână, şi Damaschin şi cu Gheorghiţă şi cu răzéşii lor tot n-au mai venit la dzi, şi au rămas de dzi şi din toată lege a ţărâi, iar rugătorii noştri, călugării, s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus şi herâe în visteriul domniei méle.

Deci, domniia mea încă am dat şi am întărit şi de la domniia mea rugătorilor noştri, călugărilor, pre satu, pre Drăgăneşti, cu tot venitul, cât să va alége pre hotarul Drăgăneştilor, şi pre acea poiană, cé mai sus scrie, Brustura, pre Cracău, şi cu moară pre Cracău, ca să le fie şi de la domniia mea direaptă ocină şi moşie şi întăritură şi uric, cu tot venitul.

Şi să nu să mai pârască această pâr(ă) nici odănăo(a)r(ă), în veci.

И ин дд с(ѣ) не ѕмишдет.

Оу „с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1640>, м(ѣ)с(м)ца ап(рилїа), а҃ї <14> а(ъ)ни.

† Сддм г(о)сп(о)динъ вел҃м.

Гаврил Мътиш вел лшг(о)ф(е)т m.p.

Ишнашко <писал>.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, VII/6.

Orig., hârtie (31 x 21 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută. Cu două copii vechi, din care una din 1811 iunie 19, adeverită de Ioan, stareţul m-rii Neamţ.

Ibidem, XXXVI/47, nr. 7 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/334 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 293–294, nr. 1419 (rez.).

335 1640 (7148) aprilie 14, Iaşi

† Ив Василїе вшевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Молдавскиѧ. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Dumitru chihaie de Dumbrăviţă. Dămu-ţi ştir(e) că domniei méle s-au jăluit sluga noastră Ştefan căpitanul, dzicându cum are nişte părţi de ocină cumpărătură în sat, în Dumbrăviţă, şi nu sîntu alése.

Pentru acéia, deaca vei vede cartea domniei méle, iar tu să strângi oaméni buni şi bătrâni şi din pregiur mégiiaş(i) şi să-i alegeţi părţile cele de cumpărătur(ă), slugii noastre cé mai sus scriem, lui Ştefan căpitanul, de cătră alalţi răzéşi, să i să ştie părţile deosăbi de căt<r>[1]ă alalţi răzéşi.

Şi în ce chip veţi socoti, să faceţi o scrisoare şi să ne daţi ştir(e).

Инак не бъдет.

Însă să-i alegeţi ori din sus, ori din gios.

Оу Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1640> ап(рилїа) а҃ї <14>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃м.

www.dacoromanica.ro

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Иwнашко <писал>.

DANIC Bucureşti, Mitropolia Moldovei, VIII/6.
Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, neclară.
DJAN Iaşi, Documente, CCCXXXIX, f. 1148, nr. 33 (copie, în Condica Mitropoliei Moldovei).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/335 (xero., după orig.).

EDIŢII: Stoide, *Căpitanul Ştefan*, p. 208 (nr. 4) (copia de la DJAN Iaşi); Solomon – Stoide, *Doc. tecucene*, II, p. 15, nr. X (aceeaşi copie); *Catalog*, II, p. 293, nr. 1418 (rez., după orig.).

[1] Omis.

336 1640 (7148) aprilie 15, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мwлдавскими болѣри, великими и малими, болѣрин наш, Василїе Банvл вистѣрник, с(ы)нъ Пътрашко Банѳл[1], по его доброи воли, неким непонѣжден, а ни приселован, и дал и даровал своа правда wтн(и)на и дѣдн(и)на, елико сѧ изберет част(ь) его, wткъ иншиχ братїшχ, wт село Кукvтѣни, wт в(о)лост(и) Кѫрлигътѳрскомѣ. Тоа wн дал и даровал шѳринови своемѣ, болѣринѣ н(а)шемѣ, Щефан Моимъскѳл вел wржник, и кнѣгини си, Ѳрини, сестра Банѳл(а) вист(ѣрника). <И>[2] иншиχ братїшχ иχ да не имают въмѣшати с(ѧ) въ ничегож(е) до тоа част(и) за wтн(и)нѣ, елико с(ѧ) изберет част(ь) Банѳл(а) вистѣрник[1].

И, ѳ том, тиж(е) приидошѣ прѣд нами [и прѣд нами] и прѣд н(а)шими болѣри Маѯимїан Банѳл, с(ы)нъ Пътрашко Банѳл[1], по его доброи воли, неким непонѣжден, а ни приселован, и дал свои част(и) за wтн(и)нѣ wт село Коцеш(и), которая част(ь) кvпил въкvпѣ съ Щефан wржник wт кютка иχ, Станка; и другая част(ь) за wтн(и)нv, част(ь) w(тъ)цv своемv, Пътрашко Банvл, еж(е) было заложена до машева его, Зоека, и искvпил тоа част(ь) въкѳпѣ съ Щефан wржник; и тиж(е) иншая част(ь) за wтн(и)нv wт село Бърбоши, елико сѣ изберет част(ь) ег(о), wткъ иншиχ братїшχ. Тѣχ частї виш(е) писаниχ wн дал шѳриновi своемѣ више писанномѣ, болѣринѣ н(а)шемѣ, Щефан Моимъскvл wржник, и кнѣгини <си>[3], Ѳрини, радї три десѣт(ъ) левков(и) битиχ, еж(е) было должен, wкож(е) сътворил им и запис, съ своею ржкою писан.

И, ѳ том, тиже приидошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Дѳмитрашко Бантъш, с(ы)нъ Никодръ Бантъш, по его доброи воли, неким непонѣжден, а ни приселован, и продал своа правда wтн(и)на и дѣдн(и)на, елико сѣ изберет част(ь) его wткъ иншиχ братїшχ, wт село Лѳкъчѣни и wт Бомне и wт Пѳцѳре, wт в(о)лост(и) Ѩш(и). Тоа продал тиж(е) болѣринѣ н(а)шемѣ, Щефан Моимъскvл wржник, и кнѣгини си, Ѳрини, радї десѣт(и) талер(и) битиχ.

www.dacoromanica.ro

Тѣм радї, тѣх вѣсѣх частї за wтн(и)нѣ, елици виш(е) пишем, како да ест прѣд реченномѣ болѣринѣ н(а)шемѣ, Щефан Моимъскѹл вел wржжник, правии wтн(и)ни и даанїе и викѹпленїе и ѳрик и потвръжденїе, съ вѣсѣм доходом, непорѣшенно им николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѳмишает.

ѳ Їс, л(ѣ)т(о) хзр҃ми ап(риліе) е҃ї.

† Сам г(о)сп(о)динъ вела.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т искал m.p.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Vasilie Banul vistiernic, fiul lui Pătraşco Banul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a dat şi a dăruit dreapta sa ocină şi dedină, cât se va alege partea lui, despre alţi fraţi, din satul Cucuteni, din ţinutul Cârligătura. Pe aceea el a dat-o cumnatului său, boierului nostru Ştefan Moimăscul mare armaş, şi cneaghinei sale, Erina, sora lui Banul vist(iernic). <Şi>[2] alţi fraţi ai lor să nu aibă a se amesteca întru nimic la această parte de ocină, cât se va alege partea lui Banul vistiernic.

Şi, întru aceasta, de asemenea, a venit înnaintea noastră [şi înaintea noastră] şi înaintea boierilor noştri Maximiian Banul, fiul lui Pătraşco Banul, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a dat părţile sale de ocină din satul Cogeşt(i), care parte a cumpărat-o împreună cu Ştefan armaş de la mătuşa lor, Stanca; şi altă parte de ocină, partea tatălui său, Pătraşco Banul, care a fost zălogită la mama lui vitregă, Zovca, şi a răscumpărat această parte împreună cu Ştefan armaş.

Şi, de asemenea, altă parte de ocină din satul Bărboşi, cât se va alege partea lui, de către alţi fraţi. Aceste părţi mai sus scrise el le-a dat cumnatului său, mai sus scris boierul nostru, Ştefan Moimăscul armaş, şi cneaghinei <sale>[3], Erina, pentru trei sute de lei bătuţi, ce a fost dator, cum le-a făcut şi zapis, scris cu mâna sa.

Şi, întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Dumitraşco Bantăş, fiul lui Nicoară Bantăş, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât se va alege partea lui dinspre alţi fraţi, din satul Lucăceni şi din Boiani şi din Puţuri, din ţinutul Iaşi. Pe aceasta a vândut-o tot boierului nostru, Ştefan Moimăscul armaş şi cneaghinei sale, Erina, pentru zece taleri bătuţi.

Pentru aceasta, toate aceste părţi de ocină, câte scriem mai sus, să-i fie mai sus zisului boier al nostru, Ştefan Moimăscul mare armaş, drepte ocine şi danie şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> aprilie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLVI/49.

Orig., hârtie (43 x 29 cm), difolio, *filigran*, *rupt la* îndoituri, *pecete mijlocie*, *timbrată*.

DJAN Iaşi, Documente, CXL/60, f. 22 v (rez., numai cu văleatul, în „scara" unei condici din 7283 <1774–1775> cuprinzând doc. lui Iordache Cantacuzino hatman); ibidem, f. 24 r. (rez., fără dată, în aceeaşi condică).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/336 (foto., după orig.).

---

[1] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[2] Omis.

[3] Rupt.

337 1640 (7148) aprilie 18, Iaşi

† Їѡ Василіє воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) принд҃ошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Їндреи, зѣт Лазор(а) шетрари, и тѣгал лицом на болѣрии г(о)сп(о)дстве(а) ми, Корѳи быв комис, радї една част(ь) за wти(и)ниѳ wт село Фъѳрмани, ѳзли Бъикани, съ ставь, и съ мѣсто за пасикѳ и съ иншии приҳод, что кѵпил Корѳи комис wт тест(а) его, Лазор шетрари, до колѣ быв жив, рѣкѫще Їндреи како не кѳпил Корѳи комис тоа част(ь) за wти(и)ниѳ, иж сътворит емѳ приселованіе. Я болѣрии нашь, Корѳи комис, ѳказовал един запис wт самаго Лазор(а) шетрари, сътвореи wт прѣд миогиҳ болѣри, писаѣщи и свѣдителствѳѫщи въ тот запис како кѳпил <Корѳ>[1]и комис тоа част(ь) за wти(и)ниѳ wт тест(а) ег(о)[1], Лазор шетрари, съ вес приҳод, ѡкож(е) више пишем.

Потомже, Їндреи, ѡко ѳвидѣҳ како зостанет wт закон(а), ѡи пакиж(е) тѣгал да братит и да искѳпит тоа wти(и)на wт Корѳи комис(а).

Инож(е), мы съдиҳом иҳ по законѳ земскои и тако wбрѣтоҳом им сѫд како да имает дѫржати Корѳи комис тоа част(ь) за wти(и)ниѳ, съ вес приҳод, понеж(е) не подобает сѣ братити и искѳпити, бо тест его, Лазор шетрари, сам продал за доброѧ своѧ волѣ, иж зостал Їндреи, зѣт Лазор(а) шетрари, wт вес закон.

Я болѣрии нашь више писан, Корѳи комис, ѳправил сѣ wт прѣд самаго г(о)сп(о)дстве(а) ми да не имают или тѣгати сѣ радї сїѧ тѣж(а), николиж(е), на вѣки.

Инак да не бѳдет.

ѳ Їс, л(ѣ)т(о) ҂зр҃ми ап(рилїе) їѳ҃.

† Сам г(о)сп(о)динъ велѣл.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Andrei, ginerele lui Lazor şetrar, şi a pârât de faţă pe boierul domniei méle, Corui fost comis, pentru o parte de ocină din satul Făureni, lângă Băicani, cu iaz şi cu loc de prisacă şi cu

www.dacoromanica.ro

alt venit, pe care l-a cumpărat Corui comis de la socrul său, Lazor şetrar, de când trăia, spunând Andrei că nu a cumpărat Corui comis această parte de ocină, ci îi face asuprire. Boierul nostru, Corui comis, a arătat un zapis de la însuşi Lazor şetrar, făcut dinaintea multor boieri, scriind şi mărturisind în acel zapis cum a cumpărat <Coru>[1]i comis acea parte de ocină de la socrul său, Lazor, şetrar, cu tot venitul, cum scriem mai sus.

Apoi, Andrei, dacă a văzut că rămâne de lege, el iarăşi a pârât, ca să întoarcă şi să răscumpere această ocină de la Corui comis.

Deci, noi i-am judecat după legea ţării şi aşa le-am aflat judecată ca să aibă a stăpâni Corui comis această parte de ocină, cu tot venitul, pentru că nu se cade să întoarcă şi să răscumpere, căci socrul său, Lazor şetrar, a vândut singur şi de bunăvoia sa, ci a rămas Andrei, ginerele lui Lazor şetrar, de toată legea.

Iar boierul nostru mai sus scris, Corui comis, s-a îndreptat dinaintea domniei mele însămi, ca să nu aibă a se mai pârî pentru această pârâ, niciodată, în veci.

Şi altfel să nu fie.

La Iaşi, anul 7148 <1640> aprilie 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. din secolul al XVIII-lea>: Di Făurei <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7148 <1640> apri(lie) 18.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCLXXXIII/4.

Orig., hârtie (42 x 28,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/337 (foto.).

[1] Rupt.

338 <Înainte de 1640 (7148) aprilie 19>

† Eu, Bace, fecior Arvasie(i)[1], însumi pe <mi>[2]ne mărturisăscu cu cest zapis al meu cum, de nime[3] silit, nice asuprit, am vâ<n>[2]dut dreptă moşie, a me parte şi a popei lui Corcorisie şi a frăţine-său, Alexei, aest(e) părţi din sat, din Buneştii, din vatră de sat, şi din pomăt, şi din fâneţe, dintr-aoşă[4], şi din ţarină şi din săpături, în parte dispre apus şi dispre răsărit şi cu loc dispre Davideştii, de să chiamă Bojoeşti; aest(e) părţi le-am vâ<n>[2]dut, cu to[s]t cu ce să va veni, lui Corui comis. Şi am luat 2 boi, derept 12 gal<be>[2]ni de aur, denain<tea>[2] a <m>[2]ulţi oameni buni şi denainte răzeşilor mei şi den<a>[2]i<n>[2]te lui Costantin de Răchitiş, şi denai<n>[2]te lui Micro neguţător de Bârlad, şi denainte lui Tânjală[6], şi Vasilie, s(â)nă Tânjală, şi Veveriţă, şi Toder, s(â)nă Tânjală şi Ghiorghe ne<p>[7]ot Bărboe şi Pravăţe, şi Liontie şi denainte a mulţi omeni buni.

Şi pe<n>[7]tru c<r>[7]edinţa pusune-m peceţi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLI/144 a.

Orig., hârtie (31 x 21 cm), filigran, două peceţi inelare în fum, din care una ovală şi una rotundă cu legendă, din care se disting literele, de la stânga la dreapta: ПАЪР, urmate de п şi т în ligatură.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, 144 b, pe f. a doua (un alt doc. pentru o altă cumpărătură a lui Corui, v. doc. urm.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/338 (foto.); şi Xerogr. de doc., XXV/338 (xero.).

Datat după doc. de întărire din 1640 (7148) aprilie 19, Iaşi, acordat lui Corui comis pentru stăpânirea părţilor cumpărate din s. Colfăşeni, Mireni şi Buneşti (v. doc. nr. 340).

[1] „fecior Arvasie", scris deasupra rândului.
[2] Omis.
[3] „me", scris deasupra rândului.
[4] Adică dintr-un „bătrân" (auş = bătrân, v. A. Scriban, *Dicţionar*, p. 138).
[5] „Şi am luat", scris sub rând.
[6] „la", scris sub rând.
[7] Rupt.

339 <Înainte de 1640 (7148) aprilie 19>

† Eu, Gheorghe, şi cu fămea[1] mea, cu Io(a)na, fata Ştefăniei, nepota Poravei, de sat de Colfăşéni[2], înşine mărturisim cu cestu zapis cum am venit, de nime nevoiţi, nici înpresuraţi, ce de bunăvoia[3] noastră şi am vândut a noastră direaptă moşie şi ocină, ce am avut în sat în Co<l>[4]făşéni[2], partea moşu nostru, Poravi, cu tot venitul, cu 10 pământuri în ţarină şi fântână[5] în sat şi cu râmnic. Şi le-am vândut comisului Curuiu şi giupânései sale, Alesandrei, dereptu 13 oi cu miei, dinaintea lui Obréjie ot Tătăréni[2] şi lui Costantin răspopul, şi lui Nechifor ot Colfăşéni[2], şi lui Dumitru de acolo şi Pavăl[5] de acolo, şi L<i>[4]ontie s(â)nă ego şi Struţiian de acolo.

Deci, noi deacă am vădzut că să tocmăscu ei de bunăvoia[3] lor şi li-o plătéşte deplin, noi i-am făcut cest zapis de la noi să-i fie mărturie până cându-ş(i) va face şi domnescu.

Şi mai mare credinţă iaste că ne-am pus ale noastre peceţi.

Eu, Costantin răspopul, ispisal <sig.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLI/144 b.
Orig., hârtie (31 x 21 cm), o pecete timbrată, hexagonală în tuş negru.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/339 (xero.).
<Pe prima f.>: un alt doc. pentru acelaşi cumpărător (v. doc. ant.).

Datat după doc. de întărire acordat lui Corui comis pentru părţile cumpărate din s. Colfăşeni, Mireni şi Buneşti (v. doc. nr. 343).

[1] „ea", redat prin ѧ.
[2] „é", redat prin ѧ.
[3] „ia", redat prin ѧ.
[4] Omis.
[5] În textul chirilic: фънтънѫ, Павѫл.

340 1640 (7148) aprilie 19, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) принд҃ошѣ прѣд нами и прѣд вс҃ими н(а)шими мѡлдавскими

www.dacoromanica.ro

болѣри, великими и малими, Гїωргїє съ жителиица его, Їωана джца Шефаниєи, вивка Порава wт Колѳъшѣни, по иχ доброи воли, неким непоивѫдени, а ни приселовали, и продали своа правда wти(и)на и дѣди(и)на wт село Колѳъшѣни, wт в(о)лост(и) Тѣтовски, част(ь) дѣд(а) иχ, Порава, съ десѧт ниви в царинв и съ кѫриицв в село и съ ръбник и съ вес приχод. Тоа продал(и) болѣриnv и(а)шемв Корви комис и кнѣгинии си, Ѳлеѯандри, радї три на десѧт(е) wвци съ wгни.

И в том, тиж(е) приндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Григорїє wт Колѳъшѣни, тиж(е) по иχ[1] доброи воли, неким непоивѫдени, а ни приселовали, и продал своа правда wти(и)на и дѣди(и)на wт тогож(е) село Колѳъшѧнии, елико сѧ изберет част(ь) его, wт ватрв село, и wт полѣ и wт вес приχод. Тоа тиж(е) продал више писаномv болѣриnv и(а)шемв, Корви комис, радї четири вгарскиχ.

И в том, тиж(е) приндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Василїє, с(ы)нъ Дvмитрв Потлог(а), съ джца своа, Назарїѧ, wт село Мирѣии, тиж(е) по иχ доброи воли, неким непоивѫдени, а ни приселовали, и продали своа права wти(и)на и дѣди(и)на, wт село Мирѧии, wткъ въсток, <ч>[2]асть Потлог(а) стараго, wт третаго стар(а), половина, съ копанїє, и съ брвд за млии, и съ сѣиожатми и съ вес <при>[2]χод. Тоа продали и(а)шемв болѣрии(в) више писан, К<о>[2]рви комис, и кнѣгинии си, Ѳлеѯандри, радї два на десѧт(е) вга<рски>[2]χ.

И в том, тиж(е) приндошѣ прѣд нами и прѣд и(а)ш<им>[2]и болѣри м(о)л(е)вник наш, поп(ъ) Тънасїє, и сестра его, Єлиика, в<нвци>[2] Дръгич(ѣ) Свикиχ(а), тиж(е), по иχ доброи воли, неким непоивѫдени, а ни приселовали, и продали своа правда <wт>[2]и(и)на и дѣди(и)на wт село Мирѣии, част(ь) Дръгич(ѣ) Свикиш(а), wт ватрв село и wт полѣ wткъ въстока, съ копанїє и съ сѣиожатми и съ вес приχод. Тоа продали тиж(е) болѣриnв и(а)шемв, Корви комис, радї седим на десѣт(е) вгарскиχ.

И в том, тиж(е) приндошѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Бачѣ, с(ы)нъ Ѳрвасїѧ, тиж(е) по его доброи воли, неким непоивѫжден, а ни приселовали, и продал своа правда wти(и)на и дѣди(и)на wт село Бвнещ(и), wт в(о)лост(и) Текκvческомв, част(ь) его и част(ь) вико его, поп(ъ)...[3], и част(ь) брат(а) его, Ѳлеѯи, wт ватрв село, и wт садове, и wт полѣ, съ сѣиожатми wт дwаше и wт копанїє, wткъ въсток и wт къ запад, и съ мѣсто wткъ село Давидещ(и), еж(е) именвет сѧ Божодѧ. Тоа продал болѣриnv и(а)шемв Корви комис и кнѣгинии си, Ѳлеѯандри, радї два на десѧт(е) вгарскиχ.

Того радї, тѣχ въсѣχ част(и) за wти(и)ив, елици више пишем, како да ест више писаномv болѣриnв и(а)шемv, Корви комис, правии wти(и)ии и кѳпежии и врик и потвръжденїє, съ въсѣм доχодом, непорвшенно николиж(е), на вѣки.

И ни да с(ѧ) не вмишлет.

У Їис, л(ѣ)т(о) ϡзр҃ми ап(рилїє) ѳ҃ї.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)динъ вела.

Гавриил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ghiorghie cu soţia lui, Ioana, fiica Ştefăniei, nepoata lui Porava din Colfăşeni, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Colfăşeni, din ţinutul Tutova, partea bunicului lor, Porava, cu zece ogoare în ţarină şi cu fântână în sat şi cu rămnic şi cu tot venitul. Pe aceasta au vândut-o boierului nostru, Corui comis, şi cneaghinei sale, Alexandrei, pentru treisprezece oi cu miei.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Grigorie din Colfăşeni, de asemenea de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din acelaşi sat Colfăşeni, cât se va alege partea lui, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul. Pe aceea, de asemenea, a vândut-o boierului nostru mai sus scris, Corui comis, pentru patru ughi.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vasilie, fiul lui Dumitru Potlog, cu fiica sa, Nazariia, din satul Mireni, de asemenea de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Mireni, dinspre răsărit, partea lui Potlog cel bătrân, jumătate din al treilea bătrân, cu săpătură şi cu vad de moară şi cu fâneţe şi cu tot venitul. Pe aceasta au vândut-o boierului nostru mai sus scris, Corui comis, şi cneaghinei sale, Alexandra, pentru doisprezece ughi.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorul nostru, popa Tănasie, şi sora lui, Elinca, <nepoţii>[2] lui Drăghici Svichih, de asemenea de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Mireni, partea lui Drăghici Svichiş, din vatra satului şi din câmp, dinspre răsărit, cu săpătură şi cu fâneţe şi cu tot venitul. Pe aceasta, de asemenea, au vândut-o boierului nostru, Corui comis, pentru şaptesprezece ughi.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Bacea, fiul Arvasiei, de asemenea de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Buneşt(i), din ţinutul Tecuci, partea lui şi partea unchiului lui, popa ...[3], şi partea fratelui lui, Alexa, din vatra satului, şi din livezi, şi din câmp, cu fâneţe, din aoaşe[4] şi din săpătură, dinspre răsărit şi dinspre apus, şi cu loc dinspre satul Davideşt(i), care se numeşte Bojoaia. Pe aceasta a vândut-o boierului nostru, Corui comis, şi cneaghinei sale, Alexandra, pentru doisprezece ughi.

Pentru aceasta, toate aceste părţi de ocină, câte scriem mai sus, să-i fie boierului nostru mai sus scris, Corui comis, drepte ocine şi cumpărături şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> aprilie 19.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLI/132.
Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.
Ibidem, DCXLI/133 (trad., din 1740 mai 28).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/340 a şi b (foto., după orig. şi după trad.).

[1] Aşa în orig.
[2] Rupt.
[3] Loc alb în orig.
[4] Adică dintr-un „bătrân" (auş = bătrân, v. A. Scriban, *Dicţionar*, p. 138).

341 1640 (7148) aprilie 20, Iaşi

† Ѡ Васїлие воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Dumitraşco ce-au fostu stolnic, deaca vei vedea cartea domniei méle, să aibi a mérge la sat, la Românești, şi să strângi oameni buni, megiiaşi den pregiur, şi den sus şi den gios, şi să alégeţi o parte de ocin(ă), partea Corciobăneştilor, den Românești, den câmpu şi den vatra satului şi den tot locul. Foarte pre direptate să le hotărâţi, nemărui să nu fătăriţi, şi să puneţi şi sémne, pre unde va fi hotarul, să s(e) ştie despre alţi răzéşi. Şi să o dai pre mâna rugătorilor noştri, călugărilor de la mânăstire de la Beserecani, căci le iaste lor cumpărătur(ă) de la Corciobăneşti, şi să le faci şi o mărturie de la voi, să-şi fac(ă) şi dirése domneşti.

Тое пишем г(о)сп(о)дств(о) ми.

V Ѩс, в(ъ) л(ѣ)т(о) зр҃ми <7148>, ап(рилїе) к҃ <20>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гаврил Мътиш вел логоф(ет) m.p.

† Власїе <писал>.

DANIC Bucureşti, M-rea Bisericani, XV/25.
Orig., hârtie (31,5 x 19 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie, în chinovar, cu legenda: † Ѡ Васїлие воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподар Земле Молдавскоі.
Ibidem, Ms. nr. 548 (Condica m-rii Bisericani), f. 68 v. (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/341 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 294, nr. 1420 (rez.).

342 1640 (7148) aprilie 21, Iaşi

† O cart(e) g(o)sp(o)d den vilit 7148 <1640> ap(rilie) 21, întru cari scrie: Ѡ[1] Вас(и)лии воєвод(а), Божїю м(и)л(о)стив[2], г(о)сподар(ъ) Земли Молдавскои. Adic(ă) au vinit înnaint(ea) noastră şi înnaint(ea) tuturor alor noştri moldovinişti boieri, mari şi mici, Todiriţ(ă) di Muşiteşti şi s-au pârâtu de faţ(ă) înnaint(ea) domnii mili cu boieriul nostru, cu Neaniul vornicul di gloată, pentru o part(e) di ocin(ă) din sat, din Hălăseni, ci esti în ţânutul Niamţului, şi aşé au dzis Todiriţ(ă) cum aci parti di ocin(ă), anumi cari

www.dacoromanica.ro

mai sus scriem din Hălăseni, au cumpărat Niniul vornicul di la nişti răzeşi ai săi şi când au cumpărat n-au întribat di dânsul. Iar boieriul nostru ci mai sus scriem, Niniul vornicul, au dzis că au întribat di toată ruda lui Todiriţ(ă) când au cumpărat aci parti de ocin(ă) din Hălăsini şi au fost şi Todiriţ(ă) di faţ(ă) la aci tocmal(ă) şi mulţi oamini buni.

Dici, domnie mi cu tot Sfatul domnii mili i-am giudicatu după obicéiul ţărâi şi li-am aflat ligi să aduc(ă) Neniul vornicul mărturie oamini buni dintri cini au cumpărat. Dici, di va aduci mărturii iar Todiriţ(ă) să ribdi di ocin(ă), iar di nu va aduci mărturie, iar Todiriţ(ă) să întoarcă aci sam(ă) di bani la mâna Neaniului vornicul, câţi bani vor şti oamini buni că au dat, şi dici să-ş(i) ţâie ocina. Dici, boeriul nostru, Neniul vornicul, au adus mărturie oamini buni şi bătrâni, anumi: pri Dum(i)tru ce-au fost şoltuz, fratili popii lui Ghiorghii di Bacău, şi pri Niaşcul di Muşitişti, şi pri Gavril Lichiiu şi alţi oamini buni ş-au mărturisât înnaint(ea) domnii mili cum au fost şi Todiriţ(ă) di faţ(ă) la aci tocmal(ă) şi toată ruda lui când au cumpărat Neaniul vornicul aci part(e) di ocin(ă) din Hălăseni, şi s-au tocmit în casa lui Dumitru ce-au fost şoltuz la Bacău.

Dici, Todiriţ(ă) au rămas înnaint(ea) domnii mili şi din toată ligi ţărâi, iar boieriul nostru, Neaniul vornicul, s-au îndriptat şi ş-au pus herâe în vistiriul domnii mili.

Dici, domnie mi încă am dat şi am întărit boieriului nostru ci mai sus scrie, Neaniul vornicul, pri aci parti di ocin(ă) ci mai înnaint(e) să dzici din sat, din Hălăseni, ca să-i fie şi di la domnie mi driapt(ă) ocin(ă) şi cumpărătură şi uric şi întăritur(ă), cu tot vinitul. Şi să n-aibă a mai pârâ Todiriţ(ă) sau altciniva din ruda lui pri boierul nostru, pri Neniul vornicul, di astă pâr(ă) nici a dubândi nici dănăoar(ă) în vici înnaint(ea) cărţii domnii mili.

И ИН ДД ЕТ[3] НИ ѲМИШЛЕТ.

DJAN Iaşi, Documente, DCCCI, f. 76 v. – 77 v.
Copie, din 1747 (7255) martie 16, într-o condică de doc. ale lui Lascar postelnic.

---

[1] Greşit, pentru Ии.

[2] Greşit, pentru м(и)л(о)стїю.

[3] Greşit, pentru сѣ.

343 <Înainte de 1640 (7148) aprilie 22>

† Adecă eu, Anăsiia, fata Nastei, nepoata Dumei din sat din Prigorcéni, şi cu fiiu-miu, Chirila şi fiică-mea, Mirla, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, am vândut a noastră dereptă ocină şi moşii din satu din Prigorceni, ce să va alégi, partea noastră; şi o am vândut dumisali lui Apostol, ficiorul lui Cihan, direptu şésăsprădzéci taler(e) bătute, ca să-i fii lui şi ficiorilor lui şi nepoţilor lui dereptă ocină şi moşii în véci de acmu înnainté.

Şi acei bani ce mai sus scriem i-am luat dinnaintea Dumei ce au fost comis, şi dinnaintea Neculcei, feciorul lui Onilă, şi dinnaintea lui Pătraşco de Băleşt(i), şi dinnaintea Savei, şi a lui Ghiorghiţă Rogojanul, şi a Pântei, şi a lui Andreiu, fiiul logofătului Răcoviţ(ă), şi a mulţi oameni buni.

Şi, pre mai mar(e) credinţă, ne-m pus degeteli în loc de pecete, ca să să ştie.

www.dacoromanica.ro

Из, Кирилъ <m.p.>.

Eu, Pătraşco diiac <m.p.>.

Из, Гавриил ... <m.p.>.

Из, Андрею <m.p.>.

<Pe f. a doua, înc. aceluiaşi zapis>: † Adecă eu, Anăsiia, fata Nastei de Prigorcéni, şi cu feciorul miu, Chirila, şi fiică-mea, Mirla, scriem şi mărturisim cu cestu zapis al nostru cum noi de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce am vândut a noastră ocină şi moşii dreptă ce am avut ...

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: † Zapis de Prigorcéni <şi, cu altă cerneală>: câtu să va alegi <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Prigorcenii.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", I/110.

Orig., hârtie (31 x 21 cm), difolio, filigran, două peceţi inelare, din care prima, hexagonală (a lui Pătraşco diac) are în partea de jos iniţialele N. C., a doua ovală, slab imprimată, şi două amprente.

DJAN Iaşi, Documente, CDXX/8 (rez., din sec. XVIII).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 48–49, nr. LXXIII (orig., f. d., cu greşeli şi omisiuni); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 72, nr. 121 (rez.).

Datat după doc. de întărire din 1640 (7148) aprilie 22, Iaşi, acordat lui Apostol Cehan (v. doc. următor).

344 1640 (7148) aprilie 22, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, Иннесїа, дѫща Настѣ, внѹка Дѹма, и съ с(ы)новє ею, Кирила и Мїерла, ѿт село Пригорчѣни, по ихъ доброи воли, неким непонѹжденi а ни приселовани, и продали своа правда ѿтн(и)на и дѣдн(и)на ѿт село Пригорчѧни, елико сѣ изберет част(ь) ихъ, ѿт ватрѹ село, и ѿт полѣ и ѿт вес приходa; тоа продали слѹзи н(а)шемѹ, Апостол Чехан, радї шест(и) на десѧт(є) талер(и) личних[1].

И ѳ том, тиже ѳказовал прѣд нами слѹга наш, Апостол Чехан, един запис за сведителство ѿт Никодръ шѫатѹз съ ѿ пжргар[1] и ѿт многих люди добри ѿт тр<ъг(а)>[2] Василюскомѹ, писавши и сведителствѹющи въ тот запис како приидошѣ прѣд ними Гавона, дѫща Ѡне, внѹка <Ми>[3]ка, и Исак, с(ы)нъ Мика, и Андроник, с(ы)нъ Нѣнюл(а), внѹк Цѣгънъшоае, и Захарїѧ, с(ы)нъ Игнат[1], по ихъ доброи воли, неким непо<нѹ>[4]ж<а>[4]ени, а ни приселовани, и продали своа правда ѿтн(и)на и дѣд(и)а ѿт тогож(е) село Пригорчѣни; тоа продали тестѹ своем<ѹ>[4] Їѡаншко Болѣ, радї ч<е>[4]тири десѣт(ъ) и шест(и) талер(и) личних.

И ѳ том, тиж(е) приидошѣ прѣд нам<и>[4] и прѣд нашими болѣри Ва<сил>[5]їе Болиш<о>[5]р, <и>[2] Ѡржш, и С<т>[4]амати, и Ивашко, и Сава, и

www.dacoromanica.ro

в<д>[4]силіе Кѫржев, вн҃ъци Стратѵа(д) чашник(д), по их доброс<и>[2] во<ли, неким непонѹжден>[5]и, д ни приселовани, и продали свод правд wт<н(н)д>[5] и дѣднина, част(ь) ѕико их, Стр<д>[4]тѹл чашник, wт поло<вин>[4]д село Ѡръ<шѣни>[4] четърта<д ч>[4]аст(ь), что ѕ волост(ѕ) Чернъѣцскомѹ; <тод тиж(е) про>[3]дали слѹѕи н(д)шемѹ Ѧпостол Чеѯан, радї пет(и) на де<с>[4]м<т(ъ)>[4] ѕгарскиѯ.

<И ѕ том, тиж(е) приидош>[6]ѣ прѣд нами и прѣд нашими болѣри Стам<д>[6]ти, и Гєѡргїе, и Василїе Болишор, и <Ѡ>[6]ръш, по их добр<ои воли, неким не по>[6]нѹждени, д ни приселовани, и продали свод прав<дд>[6] wтн(и)на и дѣдн(и)на, wт половина село Ѡръшѣни, <два част(и), част(ь) Їѡ>[6]нашко Болишор(д) и Марики; тод тиж(е) продали слѹѕ<и наш>[4]емѹ Ѧпостол Чеѯан, радї три десѣт(ъ) ѕгарскиѯ.

И <ѕ том, тиж(е) прииднш пр>[6]ѣд <нд>[4]ми и прѣд нашими болѣри Василїе Болишор, тиж(е) п<о>[4] его добро<и воли>[6], и продал свод права wтн(и)н<д и дѣдн(и)на wт село Ръѣѕе, ел>[6]ико с(ѣ) изберет част(ь) его; тод продал тиж(е) слѹѕи н(д)шемѵ Ѧпост<ол Чеѯан>[6], радї три ѕ<гарск>[4]иѯ.

И ѕ том, т<иж(е) прииднш прѣд нами Ѡръш>[6], с(ы)нъ Болѣ, по его доброи воли, нек<и>[4]м не п<онѹжден>[6], д ни присе<лова>[6]нь, и пр<одал свод правд wтн(и)на и дѣдн(и)на, елико с>[6]ѣ изберет част(ь) его wт село Ръѣѕе, <ѕ Тѹтовѣ, и wт село>[6] Поенещ(и) част(ь) его, ...[7]его, съ вес приѯод; тод тиж(е) продал слѹѕ<и нашемѹ Ѧпостол>[6] Чеѯан, радї пет(и) н<д>[4] десѧт(е) ѕгарс<киѯ.

И въстал с(ѣ) слѹга наш, Ѧпостол Чеѯан>[6], и заплатил въсе испѫлно <тиѯ виш(е) писанни пинѣѕи>[6] въ рѹки тим прѣд рече<ниѯ чел(о)в(ѣ)ци.

Тѣм ради, въсеѯ тиѯ част(и) за wт>[6]н(и)нѹ, елици више пишем, како д ест виш<е писанномѹ>[6] слѹѕи н(д)шемѹ Ѧпостол Ч<еѯан правд wтн(и)на и викѹпленїе и ѹрик и>[6] потверъжденїе, съ въсѣм доѯодом, непорѹшено ни<колиже, на вѣки>[6].

И ин д сѣ не ѹмишлет.

ѹ Ѭс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> ап(рилїе), к҃в <22> <д(ь)н(и)>[6].

† Сам г(о)сп(о)динъ велѧ.

<Гд>[4]бриил Мътиѫш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Annesia, fiica Nastei, nepoata lui Duma, şi cu fiii ei, Chirila, şi Mierla, din satul Prigorceni, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Prigorceni, cât se va alege partea lor, din vatra satului, şi din câmp şi din tot venitul; pe aceea au vândut-o slugii noastre Apostol Cehan, pentru şaisprezece taleri număraţi.

Şi la aceasta, de asemenea sluga noastră, Apostol Cehan, a arătat înnaintea noastră un zapis de mărturie de la Nicoară şoltuz cu 12 pârgari şi de la mulţi oameni

www.dacoromanica.ro

buni din târgul Vaslui, scriind şi mărturisind în acel zapis că a venit înaintea lor Gaftona, fiica lui One, nepoata <Mi>[3]căi, şi Isac, fiul Micăi, şi Andronic, fiul lui Neaniul, nepotul Ţâgănăşoaiei, şi Zahariia, fiul lui Ignat, de bunăvoia lor nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din acelaşi sat Prigorceni; pe aceea au vândut-o socrului său, Ionaşco Bolea, pentru patruzeci şi şase de taleri număraţi.

Şi la aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Va<sil>[5]ie Boliş<o>[5]r, <şi>[2] Orâş, şi S<t>[4]amati, şi Ivaşco, şi Sava, şi V<a>[4]silie Cârjeu, nepoţii lui Stratul ceaşnic, de bunăvoia lor, <nesiliţi de nimeni>[5], nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, partea unchiului lor, Str<a>[4]tul ceaşnic, din jumătate din satul Oră<şeni>[4], care este în ţinutul Cernăuţilor, a patra parte; <pe aceea, de asemenea>[3], au vândut-o slugii noastre, Apostol Cehan, pentru patrusprezece ughi.

<Şi la aceasta, de asemenea au venit>[6] înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Stam<a>[6]ti, şi Ghiorghie, şi Vasilie Bolişor, şi <O>[6]răş, de bună<voia>[6] lor, nesiliţi <de nimeni>[6], nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din jumătate din satul Orăşeni, <două părţi, partea lui Io>[6]naşco Bolişor şi a Maricăi; pe aceea, de asemeni, au vândut-o slugii noastre, Apostol Cehan, pentru treizeci de ughi.

Şi <la aceasta, de asemenea venit>[6] înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vasilie Bolişor, de asemenea de bună<voia>[6] lui, şi a vândut dreapta sa ocină <şi dedină din satul Rătedze>[6], cât se va alege partea lui; pe aceea, de asemenea, a vândut-o slugii noastre Apost<ol Cehan>[6], pentru trei ughi.

Şi la aceasta, <de asemenea a venit înaintea noastră Oräş>[6], fiul lui Bolea, de bunăvoia lui, ne<silit>[6] de nimeni, nici asuprit, şi <a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât>[6] se va alege partea lui, din satul Rătedze, <la Tutova, şi din satul>[6] Poeneştii, partea lui ...[7]lui cu tot venitul: pe aceea, de asemenea, a vândut-o slugii <noastre, Apostol>[6] Cehan, pentru patrusprezece ughi.

<Şi s-a sculat sluga noastră, Apostol Cehan>[6], şi a plătit deplin toţi <acei bani mai sus scrişi>[6] în mâinile acelor <oameni>[6] mai sus zişi.

<Pentru aceea, toate aceste părţi de>[6] ocină, care scriem mai sus, să-i fie slugii noastre mai sus <scrise>[6], Apostol Ce<han dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi>[6] întărire, cu tot venitul, neclintit ni<ciodată, în veci>[6].

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> aprilie, 22 <zile>[6].

† Însuşi domnul a poruncit.

<Ga>[4]vril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Prigorcéni <şi alta din secolul al XVII-lea>: şi Orăşenii, a patra parte din giumătate de sat, şi iarăş(i), din jumătate de sat, doo părţi. Aceşti Orăşeni sînt la Cernăuţi.

DJAN Mehedinţi. Colecţia „Dr. C. I. Istrati". I/111.

Orig., hârtie (48 x 37 cm), difolio, deteriorat şi pătat de umezeală, cu părţi lipsă, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută.

Bibl. Naţională – Bucureşti. Col. doc. mold., XII/6 (copie, de la începutul secolului al XIX-lea, după trad.).

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Documente, CDXX/8, f. 1 v. (rez., numai cu văleatul).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/344 (foto., după copia de la Bibl. Naţională) şi Xerogr. de doc. XXV/347 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete,* XVI, p. 68–69, nr. XCVI (trad. edit, cu extrase slave în paranteze); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 72, nr. 122 (rez., după orig.).

---

[1] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[2] Şters.

[3] Şters; completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI (v. EDIŢII).

[4] Rupt.

[5] Şters şi rupt; completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI.

[6] Lipsă; completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI.

[7] Lipsă cca. 10 cm; pasajul a fost omis de Ghibănescu.

345 1640 (7148) aprilie 22, <Iaşi>

Suret di pe alt suret, ce-au fost scos de pe un ispisoc sârbăscu de la Vasâlie vo(ie)vod, tălmăcit de Evloghie dascalul, let 7148 <1640> ap(rilie) 22.

Facem înştiinţare precum au venit înnaintea nostră şi înnaintea boierilor noştri, mari şi mici, Naste, fata Drăgălinii Văscăniasă, nepoata Milii din satu din Răspopeni, de a ei bunăvoie, de nimé sâlită, nici asuprită, au datu şi au dăruit a sa driaptă ocină şi moşie, totă partea ei, câtă să va alege din satu, din Răspopeni, ce-i la ţânutul Sorocii, pe apa Răotului, cu vadu de moară în Răot, şi au arătat şi un zapis făcut de demultu, în[în]nainte a mulţi oameni buni, scriindu în sămne cu sufletele lor, de la Fântâna lui Micodan, partea di gios, la dial până în drumul ţarinii, pe din sus de Vârtop, până în vârful dealului, până la hotarul Curiecii, şi întocma cu plopii văii, pre din sus de Fântâna Pagului, până la hotarul Urdăşăii, şi stuhul şi Plosca, până la Fântâna lui Micodan; aceia i-au dat şi au dăruit-o slugii noastre, lui Ştefan Cărcos, pentru iertarea păcatelor ei.

Deci şi noi, dacă am văzut între dânşii a lor bună învoială şi tocmală [şi tocmală][1] şi danie, aşijdere, şi de la noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Ştefan Cărcos, pre ace parte de satu de Răspopeni, ce s-au zis mai sus, cu vad de moară în Răut, ca să fie lui driaptă ocină şi danie şi uricu de întăritură, cu tot venitul, neruşuitu nici odănăoară, în veci.

Şi altul ca să nu să mai amistece.

Asemine de pe suretul scos de Evloghie dascalul.

Cujbă vel sărdari, 1805 av(gust) 7.

<Pe verso, îns.>: Hotarnică di Răspopeni, pe parte din jos. Let 7148 <1640> aprilie 22.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, op. 1, nr. 213.

Copie, după copia unei trad.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/345 (xero.).

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 389 – 390, nr. 188 (aceeaşi copie, cu caractere chirilice şi o trad. în limba rusă).

---

[1] Repetiţie observată de copist şi încercuită cu liniuţe.

346 1640 (7148) aprilie 24, Iaşi

† Ии Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(о)сп(о)дарь Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la boiarinul domniei méle credincios, Gheorghie Roşca ce au fostu vistiiarnic. Dămu-ţi ştire că s-au pârât de faţi înnaintea domniei méle sluga noastră, Condrea Malici, ginerel(e) lui Drăgan Şépteş, cu Buţurca, şi cu Ilea, şi cu Pizdeanul pentru sat, pentru Şepteşén(i), ce sintu în ţinutul Cârligăturei, dzâcându Condrea Malici că-i sintu lui direaptă ocină şi moşie satul Şepteşénii, de pre Drăgan Şépteş şi de pre Irimiia Şépteş, iar acei oamen(i), ce mai sus scriu, n-au nici o treab(ă), nici sintu din simenţiia lui Şépteş, ce sintu nişte acolisitori, şi i-au oprit Condrea Malici cu cartea domniei méle, să nu are, până nu-ş(i) vor întreba, iar ei n-au ascultat, ce au arat preste cartea domniei méle.

Pentru acéea, deaca vei vedea cartea domniei mél(e), iară dumiia ta să socoteşti cu oameni buni, bătrân(i), din pregiur megiiaş(i) şi să întrebi pre aceşti oameni ce mai sus scriu, cine, din cine iaste. De vor mărturisi oameni buni, bătrân(i), că sintu ei dintr-un moş cu Drăgan Şépteş şi cu alţi [a] fraţi a lui şi vor hi ţinut părinţii lor cu Drăgan Şepteş şi cu fraţi(i) lui în sat, în Şepteşén(i), să le alegi partea lor despre alte părţi.

Aşijdere, de cél(e) pământuri ce au arat ei, să socoteşt(i) dumiia ta, de să vor afla că sintu ei de moşie acolea, cum dzic ei, şi să vor afla acéle pământuri arat(e) toat(e) în partea lor, să fie de hatalmu cine i-au închinat. Iară de să vor afla arat(e) niscare pământuri din partea lui Malici, să fie de hatalmu cine au arat preste cartea domniei méle.

Aşijdere, de un zapis ce iaste la un răzéş a lui Malici, anume Ionăşcel, ce spune pre o bucat(ă) de loc, cumpărătur(ă) lui Uréche vornicul cel mare, să-l scoaţi, să s(e) cérce cine au vândut lui Uréche vornicul.

Şi cum vei afla dumiia ta mai cu direptul cu acei oameni buni, într-acela chip să faci o scrisoare, să ne dai ştire.

Тои п(и)шем г(оспо)дстве(о) ми. Инак не бѵдет.

Ѵ Ис, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> ап(риліе) к҃д <24>.

Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Влъцѣ <писал>.

DANIC Bucureşti, A.N., CCXXXV/1.
Orig., hârtie (30 x 19 cm), pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.
Bibl. Acad., Fotografii, LXXV/26 (foto., după orig.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/346 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 294, nr. 1421 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Acmu au venit Vasilie, fratele Ilii, la egumănul de la s(vea)taa mănăstir(e) a răpăosatului Aron voievoda, la Gavriil şi la tot săborul, de ş-au vândut o vie din Vacota, în 5 taler(i), şi să-i scrie părinţii la s(vea)tii pomenic.

Şi la tocmală au fost Roman viiariul, şi Vasilie, şi Costantin din Cotnar(i), şi Ghiorghiţă din târg din Orheiu şi Nicoară de acolo.

† Въ лѣто ҳзр҃ми <7148/1640> <а>[1]прил(їѣ), к҃а <24> а(ь)нъ.

Vasilie <a.d.>.

† Ghiorghiţă <a.d.>.

† Nicoară <a.d.>.

<Pe verso, o ins. grecească>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/113.

Orig., hârtie (24,3 x 19,5 cm), difolio, filigran, trei amprente.

Idem, M-rea Aron Vodă, II/21, nr. 45 (rez.); idem, Ms. nr. 644 (Condica m-rii Aron Vodă), f. 7 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/347 (foto., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 294, nr. 1422 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, M-rea Aron Vodă); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 370, nr. 288 (rez., de la DANIC Bucureşti, M-rea Aron Vodă).

[1] Omis.

348 1640 (7148) aprilie 27, Iaşi

† Adecă[1] eu, C(â)rstea blănariul[1] de târg de Iaş(i), şi cu fămeia mea, Vârvara, şi cu fiiu nostru, Lupul, scriem şi mărturisim, înşine pre noi, cu cest adevărat zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia[1] noastră, de nimene nivoiţ(i), nici siliţi, ce de a noastră bunăvoie, am vândut a noastră dreaptă[1] ocină[1], şi moşie şi cumpărătură[1], tot locul ce l-am cumpărat de la Zah(a)riie, ficiorul îi Măciucoaie, şi de la Ştefan, şi de la fămeia lui, Măriica, şi de la ficiorul lor, Zahariie; care loc iaste între locul Cadiului şi între locul Ţanii. Acela loc l-am vândut dumisale, lui Enache blănariul[1], drept trei sute şi cincidzăci de taler(i) bătuţi, ca să-i fii dumisal(e) dreaptă moşie şi cumpărătur(ă), în véci neclătită[1].

Şi în tocmala noastră s-au tâmplat de faţ(ă): popa Nacul de la S(vea)tâ Niculai, şi popa Eremiia tij, şi Zahariie ceprăgér, şi Ionaşco Sucevan potcovar, şi Statie blănar, şi Statie croitori bătrân şi alţi oameni buni, mulţi, bătrâni şi tineri.

Şi, pentru mai mare credinţă, ne-am pus şi peceţil(e) pre acest adevărat zapis al nostru, ca să fie dumisal(e) de credinţă.

De aceasta scriem şi mărturisim.

V Ѩс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми <7148/1640> ап(рилїѣ), к҃з <27> а(ь)нь.

C(â)rstea.

www.dacoromanica.ro

† Аз, поп(ъ) Ндкѳл <m.p.>.

† Аз, пwп(ъ) Ирмїа искадχ <m.p.>.

Ionaşco potcov(ar) <sig.>.

Statie croit(or) <sig.>.

Statie blănar <sig.>.

Zah(a)riie ceprăgér <a.d.>.

<Pe verso, ins. din secolul al XVIII-lea>: Care loc este între locul Cadiuloi, l-au cumpărat Enache blănar, <tradus apoi în greceşte>; <de altă mână, din aceeaşi vreme>: 7148 <1640> ap(rilie) 25. No. 3.

DANIC Bucureşti, M-rea Cetăţuia, XI/6.
Orig., hârtie (31,5 x 21 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare în fum şi o amprentă.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/348 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 294, nr. 1423 (rez., după orig.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 370, nr. 289 (orig.).

---

[1] În textul chirilic; ѧдекж, бажнарюа, бѵнжвоѧ, дрѣпртж, wчннж, кѵмпържтѵрж, нєкаътнтж.

349 1640 (7148) aprilie 28

† Adecă eu, Vârvăruţa, feméia lui Pan(ă) armăşel, şi cu feciorii mei, scriem şi mărturisim cu acest zapis la nostru cum noi am vândut o driaptă moşie şi ocină, ce-am avut la Horileşti, în ţinutul Cârligăturii, din hotarul despre Pânteliias(ă), până în Cetăţui de lat, a patra parte, din sălişte, şi din codru, şi din fânaţ, şi din poieni şi din tot venitul, ce să va alege a patra parte, cum mai sus scrie. Şi o am vândut popii, lui Carpu de la biserica lui Iordachi vistiernicul în Iaşi, drept optu galbeni bani gata, ca să-i hie lui driaptă ocină şi moşie, fecior(i)lor şi nepoţ(i)lor lui.

Şi în tocmală ne-au fost: popa Vasilie de Obrejeni, şi Ştefan diiaconul domnescu, şi vară-me Agahiia Păvăloai din Coposéni şi Ştefan, feciorul ei, şi Toader Curduce. Şi mi-au făcut plată deplin, cum mai sus scrie.

Deci, nimi din feciorii mei [sau di] sau din nepoţii mei, sau din ruda mea, nimi întru nimică să nu s(e) amestece.

Şi, pentru credinţa, ne-am pus şi peceţile, ca să-ş(i) facă şi dres domnescu, să s(e) ştie.

V їїс, в(ъ) ѧ(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> ап(рилїе) к҃и <28>.

Asămene scrie cel vechiu.

Carpu vor(nic) de poart(ă) <m.p.>.

DJAN Iaşi, Documente, DCCI, f. 168 v.
Copie, de la mijl. sec. XVIII într-o condică de doc. ale lui Lascăr postelnic.
Idem, Anaforale, nr. 2, f. 169 v., nr. 1 (rez., într-o anafora din 1835 iunie 4).

www.dacoromanica.ro

† Izvod de urice <ce>[1] sântŭ la dumneii, Marie stolniceasa pre ocinile dumisale răpăusatulŭ Toader Boul vistiéarnic[2] ѧ(ε)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> маи ѕ <6>.

† 1 uric bătrânŭ de la Ştefan vod(ă) pre Hruşeva Ratova şi Lăţicani;

† 1 uric de la Pătru vodă pre Nisporeşt(i);

† 1 uric de la Irimie vod(ă) pre Puhăceni şi pré Şerpeni şi pré Lăscani;

† 1 uric de la Irimie vod(ă) pré Nisporeşt(i) şi Bulăeşt(i) şi Budeşt(i);

† 4 urice [pré sat][3] pré sat pré Dăviden(i) şi pre vie;

† 1 uric pré Tăl[ă]pă[şe]lăeşti[4].

† 1 uric pré Velăden(i) şi pré Şopârleni;

† 1 uric bătrân pré 4 sate;

† 1 uric pre Potălogéni[5];

† 1 uric de la Bogdan vod(ă) pré Lăţcani;

† 1 uric bătrânu pre Căcărădzen(i);

† 1 uric de la Irimiia vod(ă) pré <...>[6] şi pré Săcur<e>[6]ni;

† 1 uric bătrânŭ pré Bunéşti şi Ţigăneşt(i);

† 1 uric bătrân iară[7] pré Nisporéşti;

† 1 uric bătrânu pré Oprişeni, pré Zeletin;

† 1 uric bătr[tr]ânu iară pré Lăţcan(i) pré Zeletin[8];

† 1 uric bătrânŭ pre 1 sélişte, pré Râtu[9], la Vadul de Piiatră[10];

† 1 uric bătrân pre nişte sate la Berheci;

† 1 uric bătr<â>[1]nu de la Ştefan vod(ă) pré ţigani;

† 1 uric bătrân pre Şuşmănésti şi pre alte[11] sate pre Corod; 1 uric de la Costa<n>[12]tin vodă, întăritură pe nişte sate;

† Izvod de zapise şi de urice[12];

† un zapis pre Broşténi pre doosprédzéci pământuri;

† un ispisoc de la Radul vodă pre a treia parte de Măstacăni, cumpăr(ă)tur(ă) de la Ştefan Blendea;

† un zapis pre neşte cumpărături tij pre Broştene;

† 10 ugh(i) lui Gligori den Tălpălăeşti pentru ocină din Tupilaţi şi derési nu i-au făcut;

† un ispisoc de la Costantín vod(ă) pre a şesea parte den giumătate de sat den Pârloge ce o au vândut Toader Cumpăt(ă);

Un uric de la Ştefan vod(ă) pre sat pre o selişti, pre Icheli, la o fântână ce să chiiamă Hruşova Ratova, pre Racovăţu şi alt sat, anume Lăscani, pre Bahlui;

† un uric de la Ştefan vod(ă) prentru Oprişeşti şi Răchitosa şi Cârni şi Popi şi pre Dobrovăţ;

† un uric de la Alecsandru vod(ă) pre Dragoseneşti, pre Berheciu, de sus de Lefcuşeşti, şi alţi Drag(o)seneşti, den sus de Drobroftori, altă selişti, Pohatră, cu toate poenile;

www.dacoromanica.ro

† Într-un uric de la Şt<e>[6]fan vod(ă) de-npărţală liui[13] Şerpe postelni<cu s-au>[6] venit lui Şerpe Vlădeni, pri Seretu, <cu moa>[6]ră în Seretu, şi satul Şopârlenii <ia>[6]ră <s>[6]-au venit lui Şerpe postelnic;

† Un uric de la Costantin vod(ă) pre giumătate de sat de Horodniceni şi giumătate de sat de Meleşeni şi o vie ce să <va>[12] alege parte ei în Dealul lui Vod(ă), la Hurlău[13] de la Măteeşasc(a), giupâneasa lui Gruma[s]dzu.

<Pe verso, la sfârşitul doc., scris în sens invers, o îns. modernă cu caractere latine>: Izvod de documentele de la stolniceasa Marica pe moşiile răposat(ului) ei soţu, Toader Boul.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXI/10.
Orig., hârtie (41 x14,5 cm), rupt pe o margine şi la îndoituri, lipit.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/350 (foto.).

[1] Omis prin haplologie.
[2] Între literele „r"şi „n", un ъ.
[3] „pre sat", tăiat de aceeaşi mână.
[4] Greşit, pentru Tălpălăeşti (v. mai jos).
[5] Probabil, greşit pentru: Potlogeni.
[6] Rupt.
[7] Adăugat deasupra.
[8] „pre Zeletin", tăiat de aceeaşi mână.
[9] În loc de Răutu.
[10] În textul chirilic: пиштрж.
[11] Între literele „t" şi „e", un ъ.
[12] Omis.
[13] Aşa în orig.

351 — 1640 (7148) mai 7

Carte din 7148 <1640> maiu 7 a domnului Vasilii v(oie)vod, dată lui Condre hotnogul ca să stăpânească o parte ce să va alege dintr-această moşie (Vertepul), partea lui Ioan şi a Tudoscâi, pentru păgubirea i s-au pricinuit Condrei despre aceia, di i-au arsu casa şi acele ce au avut în casă.

DJAN Iaşi, Documente, CXLVII/17.
Rez., într-o carte a Divanului Cnejiei Moldovei, din 1810 ianuarie 11.

352 — 1640 (7148) mai 7, Iaşi

† Adecă eu, Andreiu Grebencea, însumi pre mine mărturisescu, cu ceastă[1] scrisoare a noastră[1], cum m-am tocmit cu dumiialui, logofătul Toderaşco, de-am făcut schimbu cu o ocină. Dat-am dumisale trei jirébii, ce-au fost partea părinţilor noştri, în

www.dacoromanica.ro

sat în Buoréni, pre apa Moldovei, şi din câmpu, şi din vatra satului, şi din pădure, şi din lazuri, şi loc de moară, ce să va alége partea părinţilor noştri, iară dumnealui mii-au dat giumătate de sat de Loitréni, pre Ciuluc, la ţinutul Orheiului, şi după acea giumătate de sat mii-au mai adaos dumiialui treidzeci de galbeni de aur.

Şi în tocmala noastră fost-au Ion Dobje vornicul, şi Turcul stolnicul, şi Costantin vornicul şi Şeaidir uricariul.

Şi, pre mai mare credinţă, pusune-am peceţile şi iscăliturile, să să ştie.

Ѯ Ϊ҃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> маи ѕ <7>.

Eu, Andreiu Grebencea, însumi cu mâna mea am scrisu şi mi-am pus şi iscălitura, să s(e) ştie. Şi, pre acest zapis al mieu, să-ş(i) facă dumnealui şi dirése domneşti.

Пз, Грибинча <m.p.>.

Пз, Шаидир искаах <m.p.>. † Prilejitu-m-am şi eu într-această tocmală.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis pe Buâréni, la ţinutul Neamţului <şi, în continuare, adăugat de altă mână>: de la Andrii Grebencea, <două de la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi începutul secolului al XIX-lea>: Zapis pe trii jârebii, ce au făcut schimbu cu Toderaşco log(o)f(ă)t Andreiu Grebence din satul Booreni <şi>: ot Buoreni. 18; <una de la începutul secolului al XIX-lea>: Bourenii <şi una de la mijl. secolului al XIX-lea>: No. 9 7148 <1640> maiu 7.

Muz. de ist. – Bucureşti. Inv. nr. 35240.
Orig., hârtie (30.5 x 19.5 cm), două peceţi inelare octogonale. în tuş.
DANIC Bucureşti, Ms. nr. 1535. f. 11 v.. nr. 9 (rez.); idem, Doc. mold.. XIX/37, nr. 6 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II. p. 294, nr. 1424 (rez.): *Catalog, Supl.*. I. p. 198. nr. 589 (rez.).

353 <Înainte de 1640 (7148) mai 8>

† Adecăte eu, Ionaşco, ficiorul Lupului ce au fost cupar, mărturişescu[1], cu cestu zapis al mieu, cum au fost vândut tată-mieu, Lupul cupariul, înpreună cu dumnealui, cu Stratul Bolea ce au fost păharnic, nepotul lui Oráş hetman, giumătate de sat de Răvăcani, ce sântu la ţinutul Romanului, dumisali, lui Buhuş ce au fost vistérnic. Ce, mai apoi[2], acea ocină s-au găsât cu adevărat că n-au avut treabă tată-mieu, Lupul cupar, şi cu Stratul păharnicul cu acea ocină, pentru căci că au fost schinbătură moşului nostru, Irimii homelnicul, cu sora lui, cu Nastea, mo<a>[3]şa dumisali, lui Buhuş vistérnicul, de s-au <în>[3]voit, de au luat Irimiia homelnicul a treia parte de sat de Costeşti, aşijdere ce-s la ţinutul Romanului, la obârşiia Bahlueţului, iar Nastea, sora Irimii homelnicul, moaşa dumisali, lui Buhuş visérnicul, au luat giumătate de sat de Răvăcani, caré mai apoi o au vândut tată-mieu şi cu Stratul, cum mai sus scrie, dumisali, lui Buhuş vistérnicul. Ce, acéste ocine le-au fost rămas Irimii homelnicului, m[m]oşu[4] nostru, şi surorii lui, Nastei, moasa[5] dumisali, lui Buhuş vistérnicul, înpărţitoare de la nepotul lor, de la Şteful Bunaiţchii, căci că den Şteful nu s-au ales neme.

Deci, eu, vădzându cu adeverit lucru că tată-mieu şi cu Stratul n-au avut nici o treabă cu acea ocină ce au vândut lui Buhuş vistérnicul, deci eu m-am tocmit cu

www.dacoromanica.ro

dumnealui, cu vistérnicul Buhuş: pentru giumătate den giumătate, a patra parte, din tot satul, ce să chiiamă Răvăcani, i-am dat dumisali toată partea mea, câtă avem cunpărătur(ă), în sat în Obrejéni; iar, pre cît să[6] va socoti cu[7] nu să va putea agiunge preţul acei ocine cu acéste părţi den Obrejéni, eu să aibu a mă înpăca, să înplu preţul acei ocine, cum va fi[8] cu direptul.

Şi dirése, ce or fi pre acéle părţi den Obrejéni, să aibu a le da la mâna dumisali, lui Buhuş vistérnicul.

Şi într-această tocmală fost-au: Сабин Пръжъскѣл бившии ворник Долнеи Земле, и Григорашко Ѹрѣке вел спътар, и Їѡрдак(и) вел вистѣрник, и Тома вел столник, и Пътрашко Чоголѣ бив лѡгофет, и Щефан Шолдан, с(ы)н Дѣмитрашко Шолдан бив ворник Долнеи Земле[9].

Şi eu, Ionaşco, ficiorul Lupului cupar, sângur am scris acest zapis al mieu şi am pus şi pecetea, ca să să ştie.

Пръжескѣл дворник искаѵ m.p.; <sig.>.

† Ѳз, Ивнашко искал m.p.; <sig.>.

Ѹрѣке спът(ар) m.p.

† Ѳз, Юрдаки вел вист(ѣрник), искал m.p.

† Ѳз, Ѳома [постолник] вел столник, искал m.p.; <sig.>.

† Eu Neaniul vornicul, m-am tâmplat la iastă tocmală. Ѳз, Нѣнюл дѣврник, искаѵ m.p.; <sig.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXV/94.
Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, patru peceţi inelare în tuş.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/353 (foto.).

Datat după ultima menţionare în viaţă a lui Dumitraşco Şoldan fost mare vornic al Ţării de Jos (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 448); şi doc. de întărire din 1642 (7150) martie 30 acordat lui Dumitru Buhuş fost vistier pentru stăpânirea unor părţi din s. Obrejeni şi Dănceni primite în schimbul acelei jumătăţi din s. Răvăcani (v. *D.R.H.*, A, XXVI, p. 328 – 329, nr. 394).

[1] Aşa în orig.
[2] „apoi", scris deasupra rândului.
[3] Omis.
[4] Litera м (m), din parantezele drepte, a fost adăugată ulterior deasupra rândului, deoarece litera iniţială a fost acoperită parţial titla literei р (r) suprascrise, de la sfârşitul rândului următor.
[5] Greşit, pentru „moaşa".
[6] „să", scris deasupra rândului.
[7] Greşit, pentru „că".
[8] „fi", scris deasupra rândului.
[9] Intercalat în textul rom.

354 1640 (7148) mai 8, Iaşi

† Се ѳбо мы, Гаврилаш Мѣтїшь вел логофет, и Тодер Петричѣико вел дворник Горнѣи Земли, и Гаврил хетман и пръкълаб Сѣчавски, и Григорїе Ѹрѣке

www.dacoromanica.ro

вел спатар, и Гїѡргїе вел чашник, и Юргаки вел вистѣриник, и Тома вел столник, и Бълан вел комис, и Лупул Пръжескул вел медельничари, и Дѣмитрашко Ѡраж клѣчари, и Грама вел житничари, и Стрътѣлат ага, и Гавриl Талпъ вторїи постелник, и Василїе Рошка двориник глотнїи, и Гїѡргїе Моцок двориник и нинѫ болѣри ѡт Двор г(о)сп(о)динъ ег(о) м(и)л(о)стъ, scriem şi dăm ştire, cu iastă scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră, Andrei Grebencea, de a lui bunăvoie, de nime nevoit, nice asuprit, şi au făcut tocmală şi schimbu cu dumnealui, fratele nostru, Toderaşco log(o)fătul al treile, şi i-am dat dumisale, logofătului Toderaşco a lui direaptă ocină şi moşie, trei jirébii den sat, den Buoréni, pre apa Moldovei, în ţânutul Sucévei, den vatra satului, şi den câmpu, şi den lazuri, şi loc de moară, ce să va alége partea părinţilor lui Andrei.

Iar dumnealui, Toderaşco log(o)fătul, au dat lui Andrei Grebencei giumătate de sat, de Loitréni, pre Ciuluc, în ţânutul Orheiului, şi încă i-au mai adaos şi bani, treidzeci de galbeni de aur.

Pentr-acéia, noi vădzându de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), făcut-am şi de la noi aiastă scrisoare fratelui nostru, carele mai sus scriem, pre acéle trei jirébii de ocină den sat, den Buoréni, de pre apa Moldovei, cu tot venitul, să-i fie dumisale de credinţă să-ş(i) facă şi dirése domneşt(i).

Şi am iscălit cu mânule noastre şi am pecetluit, să s(e) ştie.

V Ѳс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> маи и҃ <8>.

Гавриl Мътїш вел логоф(е)т m.p.

Гїѡргїе вел пъхариик <m.p.>.

Из, Тодер Петричѣико двориик <m.p.>.

Из, Щефан вел армаш, искал <m.p.>.

Из, Стрътѣлат ага, искал <m.p.>.

Из, Лупул Пръжескул, искал <m.p.>.

Из, Пътрашко Чоголѣ бив лѡг(о)ф(е)т, искал <m.p.>.

Грама житнич(ари) <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXLI/6.

Orig., hârtie (37 x 47 cm), filigran, rupt la îndoituri.

Idem, Ms. nr. 1535 (Condica doc. familiei Sturza), f. 11 v., nr. 10 (rez.).

DJAN Iaşi, Documente, CCCXI, f. 131 r. – v., nr. 8 (copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea, într-o „condică de moşii de pe Siret", a familiei Sturza); ibidem, CDLVI/2, f. 6 v., nr. 151 (rez., într-un op. din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/354 (foto., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 294, nr. 1425 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, Ms. nr. 1535).

355 <După 1640 (7148) mai 8>

Milostive şi luminate doamne, dăm ştiri mării dumnii dum(ita)li. Venit-au cinstita carte mării domnii dum(ita)li la noi, la pârcalabii de Suciavă, şi la mulţi oameni

www.dacoromanica.ro

buni, megieş(i) di prin pregiur, ca să mergem la sat, la Boureni, p(e)ntru ocina ce au ţânut Pană vist(ier)n(ic). Noi am socotit şi am găsât cumpărătură de la Mirăuţi Hraniţi loc de trii casă, din parte Năvrăpăscului, şi am găsât cumpărătură de la Arsănii, fratile Năvrăpăscului, o casă, făr(ă) aceli patru casă, altă parti, toată parte Năvrăpăscului, cum au ţânut Pană vist(ier)n(i)c, ţânut-au şi log(o)făt(ul) peste tot locul, cu vecini, cu toţi, până pre acmu.

Deci, iată dăm ştiri mării dum(ita)li.

Mai mica sluga şi robul domnii dum(ita)li, Pătraşcul vetavu cel mari, şi Corpaci din Leţcani, şi Toader diiacul din Stănislăveşti, şi Ionaşcu, şi Mihăilă din Unguraş(i), şi Irimie de Boureni şi mulţi oameni buni megieşi.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXI, f. 138 r. – v.
Copie din 1813, într-o „condică de moşii de pe Siret", a familiei Sturza.

Datat după mărturia boierească din 1640 (7148) mai 8, Iaşi (v. doc. ant.).

356 1640 (7148) mai 14

† Adec(ă) eu, Mafteiu şi Loghin, noi fraţii amândoi, scriem şi mărturisim cu cestu adevărat zapis al nostru pecum am vinit la giupânul Ghiorghiie Buţul de ne-m vândut a noastră dreaptă ocină şi moşiie, în sat, în Bucureşti, în ţinutul Neamţului, lângă Bistriţă, <i>[1]ar noi[2], amândoi fraţii carii mai sus scriem, am vândut dumisali 14 pământur(i), drep<t>[1] 14 taler(i) bătuţi şi un loc de prisac(ă), undé să fârşeşte lunca, la apa Orbicului.

Şi ne-u făcut dumnelui plată la mâna noastră, 14 taler(i) bătuţi, şi noi e-m dat aceste 14 pământur(i), carei mai sus scriem şi acel loc de prisac(ă) tij carei mai sus scriem.

Şi la tocmala noastră s-au prilejit Petrichiie[3] de Orbic, şi Gavrilce ot Bucureşt(i), şi Penteleiu ot Horlăceşti, şi Onciul ot Stăneşt(i), şi Ion ot Plăgeşti[4] şi ginere-nostru, Petrea.

E-m făcum[5] dumisali zapis de la mâna nostră, ca s(ă) hiie dumisali dreaptă ocină şi moşiie, în veci neroşi<i>[1]tă.

Şi, pentru credinţa, ne-m pus şi degiteli, ca s(ă) fiie de mar(e) credinţă.

De aceasta scriem să s(e) ştiie.

† В(ъ) лет(о) ҂зр҃мн <7148/1640> м(есѧ)ца маи, а҃і <14> а(ъ)нн.

Maftei <a.d.>; Loghin <a.d.>; Patrichie <a.d.>; Gavrilce <a.d.>; Penteleiu <a.d.>; Onciul <a.d.>; Petrea <a.d.>; Ion <a.d.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXII/22.
Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), filigran, opt amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/356 (foto.).

[1] Omis.

[2] Urmează literele „na" tăiate cu aceeaşi cerneală.

www.dacoromanica.ro

[3] Primul „e", transformat din altă literă.
[4] Greşit, pentru „Blăgeşti".
[5] Greşit, pentru „făcut".

357 <Înainte de 1640 (7148) mai 18>

...<car>[l]te do<m>niie<i>[l] méle <oameni bu>[l]ni şi bătrâni megiiaşi de <prin pregiur, cât să va a>[l]lege toată partea <...>[l] din Iazul lui Cărăbăţ din partea ce să va alége partea lui Vasilie <parte>[l] de ocină, din iaz şi dintr-un bă<trân>[l], co şes şi partea lui Gli<gorie ...>[l] partea lui Mafteiu, ce să va a<lege d>[l]espre moşu său, Cămârzan, t<...>[l]astră starii Ian(i) aprodul şi <...>[l].

DJAN Iaşi, Documente, DXLVI/28.
Orig., hârtie (10,5 x 7 cm), rupt. Cu o transcr. mod.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/357 (xero.).

Datat după doc. următor.

[l] Rupt.

358 1640 (7148) mai 18

O scrisoare di la boierii Gavrilaş Mătieş vel logofăt, Toader Petricéicu vel vornic şi alţii, prin care întăresc dania ci au făcut şi au dăruit Gavril şi cu fimeia sa, Vărvara, fata lui Gheorghi diacul din Volosăni, lui Darii şi surori-sa, Ghinii, ficiorii lui Cărăbăţi pârcălabu, nişte părţi di ocină, partea lui Gheorghii diiacul, tatăl Vărvarii, şi partea unchiului-său, Dumitru comisul, fratele lui Gheorghii, şi partea mătuşi-sa, Anghelinii călugăriţii, ci au fost sor(ă)[l] lui Dumitru şi Gheorghii, cît li să vor alegi din sat, din Ciuciuleni şi di Volosăni, 2 părţi în Ciuciuleni şi 3 părţi în Vuluceni, cu doâ vaduri di moară în Târnuşa, partea Măriei, îma Vărvarii, precum şi din Drăguşeni, iarăş partea lor, ci li să va alegi.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 51 (nr. 33).
Rez. dezv., ce se afla în Arh. Naţionale Chişinău, Tribunalul regional, dos. nr. 1339, f. 77 şi ibidem, p. 51–53, nr. 157, cu un comentariu referitor la Cărăbăţ pârcălabul şi urmaşii săi.
DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXXXV/74.
Rez., într-un perilipsis de trei doc., din 1794 noiembrie 30.

[l] Întregirea noastră.

359 1640 (7148) mai 18, Iaşi

† Їѡ Василіє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) тот истинии н(а)шь вѣрніи и почитении болѣрии, Гаврилаш

www.dacoromanica.ro

вел лwг(w)фет, слѹжил прижде нимъ [з] свѣтопочившим г(о)сп(о)дарим съ правою и вѣрною слѹжбѹ а днес г(о)сп(о)дств(а) ми слѹжѣще[1] съ правою и вѣрною слѹжбѹ.Тѣм мы, видѣще его правою и вѣрною слѹжбѹ до нас, жаловали есми емѹ и дали и потрѣдили естми емѹ его правда wтн(и)на и викѹпленїе wт его правиҳ нарѣденїиҳ что нам ѹказовал wт нинѣҳ прѣдниҳ г(о)сп(о)д(а)ри.

Такожде и един запис wт старого Гїwргїе пъркълаб Хотински, за тѣж(ѣ) и за фїержю, когда тѣгал сѣ Василїе Черлиновски съ Щефан Пръжескѹл, въ д(ь)ни Костантин Могила воевод, и избрали тогда хотарник на покоиниаго Гїwргїе пъркълаб Хотински въ село Боришче, еж(е) именѹет сѧ Черленда Мала, что ѹ в(о)лост Хотински, съ ставове, и вишниҳ и нижниҳ, и един ставѹ царинѹ, якож(е) повѣдают нѣкиҳ привилиїиҳ и нарѣденїиҳ, которїи выше въ рѹки покоиниомѹ Гѧиги лwг(w)фетѹ, что ест емѹ правда викѹпленїе wт Настасїѧ Василїwае, кнѣгинѣ покоиниаго Василїе Черлиновски, и wт с(ы)и(о)ве еи, Гаврил, и Пътрашко, и Мѫрїѧ, и Питемїѧ и Агахїѧ.

Тѣм радї, како да ест прѣд реченїомѹ и(а)шемѹ вѣриомѹ и почитенїомѹ болѣрининѹ, Гаврилаш вел лwг(w)ф(е)т, правда wти(и)на и викѹпленїе, и ѹрик и потвержденїе съ въсѣм доҳодом, непорѹшенно николиже, на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми маи їѳ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru, credincios şi cinstit, Gavrilaş mare logofăt, a slujit mai înainte altor sfântrăposaţi domni, cu slujbă dreaptă şi credincioasă, iar astăzi slujeşte[1] domniei mele cu dreaptă şi credincioasă slujbă. Pentru aceea noi, văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit şi i-am dat şi i-am întărit dreapta lui ocină şi cumpărătură din dreptele lui drese de la alţi domni de mai înainte pe care ni le-a arătat. De asemenea şi un zapis de la Ghiorghe cel bătrân pârcălab de Hotin, de pârâ şi fieraie, când s-a pârât Vasilie Cerlinovschi cu Ştefan Prăjescul, în zilele lui Costantin Moghila voievod, şi au ales atunci ca hotarnic pe răposatul Ghiorghie pârcălab de Hotin pentru satul Borişce, care se numeşte Cerlena Mică, care este în ţinutul Hotin, cu iazuri din sus şi din jos, şi un iaz în ţarină, după cum arată nişte privilegii şi drese, care fuseseră în mâinile răposatului Ghénghea logofăt, care îi este dreaptă cumpărătură de la Nastasia Vasilioae[2], cneaghina răposatului Vasilie Cerlinovschi, şi de la fiii ei, Gavril, şi Pătraşco, şi Mariia, şi Antemiia şi Agahiia.

Pentru aceea ca să-i fie credinciosului şi cinstitului boier înainte zis, Gavrilaş mare logofăt, dreaptă ocină şi cumpărătură, şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> mai 18.

† Însuşi domnul a poruncit.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapisul cé s-au pârât giupâneasa lui Vartic pre<n>[3]tru Borjcea, ce se chiamă Cerlena Malaia, ⱁⱁ <сѣ>[3] ꙁнаѣт[4]; <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>; Испьсок перєвєгєнъ[5].

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, op. 1, doc. 214.

Orig. slav, hârtie (24,4 x 24 cm), lipsă partea de jos a doc., fără pecete, sau pierdută, dacă aceasta a figurat pe treimea tăiată a doc. Este, totuşi, puţin probabil să fi existat o pecete deoarece de la text până la margine există suficient loc (8 cm) unde, de regulă, se aplică pecetea. Astfel, îl putem considera ca act nevalidat, având acelaşi conţinut, ca acela din 1640 (7148) iulie 12 (v. doc. nr. 398).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/359 (xero.).

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 390–392, nr. 189, (text slav şi trad. rom., cu caractere chirilice).

[1] Aşa în orig.

[2] Aşa în textul slav.

[3] Omis.

[4] De fapt, îns. se referă la doc. din 1640 iulie 12 (v. doc. nr. 397).

[5] „Ispisoc tradus".

360 1640 (7148) mai 18

Cartea d(omnului)[1] Vasilie voievod, ci întăreşti lui Dare şi surorii sale, Ghinii, părţili di ocină di moşii, di sat Ciuciulenii şi din Voloceni, 2 părţi di Ciuciuleni şi 3 părţi di Vuluceni şi di Drăguşeni şi doâ vaduri di moară din Târnuşa, ci lor li-au făcut danii Gavril şi cu soţiia sa, Vărvara, fiica lui Gheorghii diiacul.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 53 (nr. 34).

Rez., ce se afla în Arh. Naţionale Chişinău, Tribunalul regional, dos. nr. 1339, f. 77 şi 157.

[1] Întregirea noastră.

361 1640 (7148) mai 18, Iaşi

† Ию Васїлїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)а(д)рь Земли Молдавскои. Adecă au venit de s-au pârât de faţă înnaintea domniei méle sluga domniei méle, Mătiiaş Sturdzea, cu Burlan şi cu Simion de Sămăşcani pentru un sat ce-au avut ei înpreună, neînpărţit, anume Sămăşcani. Dece, întâiu am socotit şi le-am dat hotarnici pre slugile domniei méle, pre Niţul ce-au fostu vornic şi pre Gligorie de Ciohoréni, ca să le înparţă acel sat în doao.

Dece, slugile noastre, carele mai <sus>[1] scriem, au mărsu acolo şi le-au hotărât ş-au pus şi stâlpi, însă hotarul le iaste pre mij<loc>[1] a văii în sus, pân(ă) în pădure; deci, despre răsărit s-au venit slugei noastre, ce mai sus scriem, lui <Mă>[1]tiiaş Sturdzei, şi fraţilor săi, iar despre apus s-au venit lui Simion ş-altor fraţi a lui. Însă, pre m<a>[1]tca văii, den capul den gios, s-au găsit loc mai multu în partea Sturdzei. Dece, au luat ş-au dat lui Simi<on>[1] şi lui Burlan şi s-au pus şi stâlpu pre cât loc s-au luat despre partea

www.dacoromanica.ro

Sturdzei. Dece, Simion şi Burlan nu ş-au ţinut lége pre acéia hotărâtură, ce au venit de iznoavă înnaintea domniei méle.

Dece, domniia mea iar(ă) am socotit de am trimis pre sluga noastră, pre Gligorii de Ciohoréni, ca să le mai socotească locul pre dereptate. Dece, au mărsu ş-au socotit cu mul<ţi o>[1]ameni buni şi iar(ă) au aflat pre hotărâtura dentâiu, caré au hotărât slugile noastre car<e mai s>[1]us scriem, Niţul ce-au fostu vornic şi Gligorie de Ci<o>[1]horéni.

Dece, domniia mea, deac-am vădzut c-au f<ăcut ...>[1] pre acéia hotărâtur(ă) dentâiu, domniia mea <încă>[1] am dat ş-am întărit slugii noastre ce <mai sus>[1] scriem, lui Mătiiaş Sturdzea ca să-i fie lui şi fra<ţilor săi>[1] direaptă ocină şi înpărţare, cu tot venitul.

Însă, hăleştée ce s-au aflat pre acel h<otar ... c>[1]a să le ţie în doao, frăţéşte, neclătite nice odat(ă), în véci, peste cartea <domn>[1]ii méle.

Altu nime să nu să améstece.

Оу Їис, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми <7148/1640> маи їі <18>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Мардарїе <писал>.

DANIC Bucureşti, Episcopia Huşi, II/1.

Orig., hârtie (44 x 28 cm), difolio, rupt la îndoituri, pătat, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, pierdută. Cu o copie mod.

Idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVII/80 (copie veche).

Idem, A.N., CXLVII/92, nr. 1 (rez.) şi CXLV/3, nr. 1 şi 9 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/361 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 295, nr. 1427 (rez., după orig.).

[1] Rupt.

362 1640 (7148) mai 18, Iaşi

† Adec(ă) eu, Gheorghie, feciorul lui Miron, nepotul lui Ciolpan den sat, den Săpoténi, însumi pre mene mărturisescu, cu cestu zapis al mieu, cum amu dat partea mea den sat, den Săpoténi, de neme nevoit, neci asuprit, de bunăvoia mea, lui Ionaşco vătavul, să-i hie lui dereaptă ocină şi moşie, lui, şi feciorilor lui, şi nepoţilor, şi strănepoţilor lui, ca să hie lui de la noi danie şi dereaptă ocină şi moşie, pentru sufletul nostru şi pentru sufletul părinţilor noştri, den sat den Săpoténi, den partea lui Ciolpan, a treia parte, cu hăleşteu.

Aşijder(e), iar(ă) eu, Gheorghie, mărturisescu cu acestu zapis al nostru cum amu vândut lui Ionaşco vătavului partea sorore-m<ea>[1] Nastasiei, den fata[2] lui Miron, nepoata lui Ciolpan, den partea lui Ciolpan, a treia parte, [dereptu] cu hăleşteu, dereptu[3] doispredzéci galbeni.

Şi într-aceasta tocmal(ă) s-au tâmplat dumnealui, giupânul Pătraşco Ciogolea ce au fost logof(ă)t, şi Mihalcea Meica, şi jupânul Ghiurma neguţătoriul de Iaş(i), şi Pisovschie vornicul de Halicea, şi Vas(i)lie, feciorul lui Drăgan ce au fost postelnic, şi Turcul stolnicul, şi Ionaşco Robul den Pererâta şi mulţi oameni bun(i).

Deci, noi toţ(i), câţ(i) mai sus scrie, ne-am tâ<m>[4]p[p]lat într-această tocmeal(ă) şi amu vădzut deplin(ă) plat(ă).

www.dacoromanica.ro

Deci, pentru credenţa, ne-am pus peceţile şi iscăliturile, să s(e) ştie.

V Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> **маи її** <18>.

Їз, Пътрашко Чоголи бив лог(о)ѳ(ε)т, искал <m.p.>.

† Şi eu, Moţoc diiacul, m-am tâmplat şi amu scris. **Їз, Моцок дїак, искал** <m.p.>.

DANIC Bucureşti, M-rea Dolješti, XXIX/39.

Orig., hârtie (31 x 20 cm), rupt la îndoituri, şapte peceţi inelare în fum.

Ibidem, XXIX/40 (copie din secolul al XVIII-lea); ibidem, X/57, nr. 31 (rez.); idem, Ms. nr. 598 (Condica m-rii Dolješti), f. 5 v. (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/362 (xero., după orig. şi copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 295, nr. 1428 (rez., după orig.).

---

[1] Şters.

[2] Litera „f" (ѳ), corectată dintr-un „p" (п).

[3] „dereptu" adăugat pe marginea rândului.

[4] Omis.

363 <Cca 1640 (7148)> mai 22

† Adecă eu, Grigore Bogdan şi Popăscul şi Dănilă, sân Rugină, scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru cum am luatu şasă galbeni de la Irimie, fratele Dabijăi, şi ne-au mai rămas să ne mai dea 12 galbeni pentru moşie ce i-am vândut dumisale, la Câmpuri [Câmpuri] pre a şasa parte Bogdăneştilor.

Şi, pentru credinţa, am şi iscălit şi ne-am pus peceţile, să să ştie.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 572 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 123 v. – 124.

Copie presc.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 295, nr. 1429 (rez., datat: <1640 – 1660> mai 22).

Datat după Eustratie Dabija, atestat ca pârcălab (staroste) de Putna în perioada 1630 (7139) decembrie 15 – 1639 (7148) septembrie 22 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 393 şi doc. nr. 243) şi după Ieremia, fratele Dabijei, atestat în funcţia de căpitan în 1641 (1749) mai 4 (v. *D.R.H.*, A, XXVI, p. 108, nr. 101).

364 1640 (7148) mai 27, Suceava

† Ѡ Васїлїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Dat-am cartea domnii méle slugii noastre, Tăutului logofătului, spre acéia ca să hie tare şi putérnic cu cartea domnii méle a-ş(i) ţinea a lui direaptă ocină şi cumpărătură ce au cumpărat de la Ionaşco Stroici, feciorul lui Stroici logofătului, satul Călineştii, pre Molniţ(a), în ţânutul Sucévei, şépte părţi, numai a opta parte să lase în

www.dacoromanica.ro

pace, ce iaste partea Pahulceştilor, iară şépte părţi ca să aibă a le ţinea cu tot venitul cumu-i spun diréseli.

Iară cui va părea cu st<râ>[1]mbul, el va sta de faţă înaintea domnii méle.

Direptu acéea, nime să nu cu<t>[1]édze a ţinea sau a opri îna<intea>[1] că<r>[1]ţii d<om>[1]nii méle.

Пис ѳ Сѣчав(ъ), в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми <7148/1640> маи к҃з <27>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гаврил вел логоѳ(ѳ)т <m.p.>.

Бор(ъ)л҃ѣнѵл <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXXXV/78.

Orig., hârtie (31,5 x 20,3 cm), difolio, rupt în două şi la îndoituri, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată.

Ibidem, DCCXXXV/79 (copie de la înc. secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/364 a, b (foto., după orig. şi după copie).

[1] Rupt.

365 1640 (7148) mai 29, Suceava

† Ѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la sluga domniei méle, la Gheorghie Boţul. Dămu-ţi[1] ştire că s-au jeluit înaintea domniei méle, rugătorii noştri, egumănul şi tot săborul de la sv(â)nta mănăstire, de la Pângăraţi, dzicându că-şi fac stâni ungurii pre hotarul sv(in)tei mănăstiri şi le calcă fânaţele cu dobitoacele.

Pentr-acéia, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să mergi acolo, să socoteşti, să pui sémne despre unguri, pre unde va spune în uric că iaste hotarul mănăstirei pre acolo să le stâlpeşti locul. Să nu mai aibă ungurii a-şi paşte dobitoacele şi a-şi faci stâni pre hotarul mănăstirei, ce să-i scoţi de pre hotarul lor şi să le răsâpeşti şi stânele. Să-şi fac(ă) stâni pre hotarul unguresc, iar dencoace să nu mai aibă treabă.

Aceasta scriem; într-altu chip să nu faci.

V Сѵчав(ъ), л(ѣ)то ѯзр҃ми <7148/1640> маи к҃ѳ <29>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гаврил Мътиш вел лог(о)ѳ(ѳ)т <m.p.>.

† Василїє <писал>.

<Pe verso, ins. cont.>: Carte de hotar, la unguri.

DANIC Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/61.

Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda: † Їѡ Василиє воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскоі.

www.dacoromanica.ro

Idem, A.N., MMCCCXCVI/7, nr. 29 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/365 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 295, nr. 1430 (rez., după orig.).

[1] Urmează un „vă", tăiat cu aceeaşi cerneală.

366 1640 (7148) mai 29

7148 <1640> mart(ie)[1] 29.

Carti de <la>[2] Vasile v(oie)v(od) ca să fie călugării de la Pângăraţi tari şi puternici aş(i) apăra tot hotarul şi nime să nu priindă peşti ş(i) să nu vânezi here.

DANIC Bucureşti, A.N., MMCCCXCVI/7, nr. 30.
Rez.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/366 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 296, nr. 1431 (rez.).

[1] Data de lună greşită, deoarece la 29 mai (v. doc. ant.) călugării de la m-rea Pângăraţi primeau o altă carte de împuternicire pentru apărarea hotarului.
[2] Omis.

367 1640 (7148) iunie

† Eu, vătăvoi, fata lui Costantin din Dolheşti, sosându la ceasul acestu de svârşit, făcut-am această mărturii la mâna copilului meu, Apostol, precum s<ă>[1] s(e) ştii că apropri de săvârşitul meu, avându din d<ia>[2]l de casa me o prisac(ă) de stop(i) şi fiindu în prisac(ă) o râp(ă) ad<â>[2]n<c>[2]ă, mistuem ce avem, tot, acolo, când era vr<e>[1]m(i) reli. Ş<i>[2], puindu o ladă acolo, mi s-au luat din ladă 2 valur(i) de pânză, unul supţiri ş<i>[2] unul de cas(ă), ş<i>[2] val(ul) cât(e) o sut(ă) de coţ(i), ş<i>[2] un b<o>[2]ţu de cear(ă) de optuzăci de oc(ă) şi un uric a locului ace<s>[2]ta de Dolheşti, ce iara a soţ<u>[2]lui meu, Luca vătav de aprozi, de la moşii lui, şi o părec(he) de pistoli buni.

Şi am făcut-o aceasta cu sufletul[3] meu; de s-a găsi tâlharul, mai mult să nu i să mai pui în spat<e>[2].

Şi de faţ(ă) au fostu mulţi omin(i) bun(i) <şi>[4] s-au iscălit.

Лет(о) ҳзр҃ми <7148/1640> юн(іе).

† Eu, preutul Vasâl(e) din sat din Botneni, dovodnicul dumneei, vătăvoi.

Eu, Ionaşcu, martur.

† Eu, Stoian din Şerbeşti, martur.

Eu, Toderaşcu G<he>[1]rman.

Eu, Gavriliţ(ă), ficior Pântului.

Eu, Gavril aprodul din Dolheşti.

Eu, Gheorghii cel Mar(e) din Botneni.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Episcopia Huşi, XXIV/40.
Orig., hârtie (31,5x22 cm), rupt, pătat şi ros de cari.
Ibidem, XXIV/68, nr. 36 (rez., cu data de lună: iulie).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/367 (xero. după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 296–297, nr. 1438 (rez. după orig.).

---

[1] Ros de cari.
[2] Rupt.
[3] „su" adăugat deasupra rândului.
[4] Omis.

368 1640 (7148) iunie 1, Iaşi

† Їѡ Василїе во<евод>[1]а, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земле Мѡлдавскоѥ. Dat-am cartea domnii méle cestui om, anume Nechita, din sat, din Tohiléni, feciorul lui Ştefan, ca să hie tare şi putérnic, cu cartea domnii méle, a oprire o parte de ocină, ce au cumpărat tată-său, Ştefan, la sat, la Jolchijéni.

Iar cui va părea cu strâmbul, să vie să stea de faţă înnaintea domnii méle cu Nechita, feciorul lui Ştefan de Tohiléni, şi să aducă şi dirése.

Тоѥ пишем г(о)с(по)дстве(о) ми, инак не бчинити.

Ѯ Мс, ѯзр҃ми <7148/1640>, м(ѣсяца) юи(їю) а҃ <1>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел лог(о)ѳ(е)т <m.p.>.

† Власїе <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLVII/223.
Orig., hârtie (19,2 x 29 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/368 (foto.).

---

[1] Rupt.

369 1640 (7148) iunie 1, Suceava

† Adec(ă) eu, Gligorcea Pisos[i]chii, şi Erimiia Murguleţu, şi Ilie Şepteliciu, şi Ştefan Şoldan, şi Miron Stârcea, şi Gheorghiţi Şepteliciu, şi Ştefan Tăban, şi Gligoraşco Stârcea, şi Istratie Zbérea şi Ipatie Murguleţi, facem ştire noi, cu această scrisoare a noastră precum au venit înnaintea noastră Merla Steţicoae din Leténi şi cu fata ei, cu Antimiia, şi cu Gheorghie Corosteanul, ginereli Merlei, şi au vândut ei o parte de ocin(ă) din Pănureşti, a patra parte de satu, partea de sus, sămenţii noastre, lui Gavril Cocris, dereptu treidzăci şi cinci de stupi; însă acei stupi s-au preţuluit dereptu patrudzăci şi şés(e) de taleri, bani buni. Şi lé-au făcut plat(ă) deplin(ă), denaintea noastră, pre acea parte de ocin(ă).

www.dacoromanica.ro

Deci noi, vădzându de a lor bunăvoie vândzar<e>[1] şi deplin(ă) plată făcându-le, noi încă lé-am făcut această mărturie, d<e la>[1] noi, lui Gavril Cocris, ca s(ă) fi<e du>[1]misali şi giupânései dum(i)sali ...[1] neclătită, neruşiit, ce să aibă a-şi face dumnealui şi dirés<e dom>[1]neştii. Însă dintru sămenţiia noastră nime să n-aibă a să amesteca, iar ci<ne>[2] să va amesteca să fie treclét şi proclét şi anaftima şi blăstămat de optu[3] sute şi optuspréce Oteţi, însă din ruda Merlei ce va vre să s(e) améstece.

Şi eu, Ştefan Tăban, am scris acestu zapis în târgu, în Suceavă.

Şi, pentru mai mari credinţă, ne-am pus peceţile şi iscăliturili, ca să s(e) ştie.

Ѯ Сѣчавъ(ъ), л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> юн(іе) а҃ <1>.

† Merla Steţcoe <sig.>.

† Ѳнтимш с(ы)нъ ...[3] <sig.>.

† Ѳз, Глигорчѧ Писоски, искал <m.p.>.

Irimiia Murguleţ m-am tâmplat şi eu <m.p.>.

† Ѳз, Гиорги Коростѣн <m.p.>.

Ѳз, Ілїе Шептелич, искал <m.p.>.

Ѳз, Щефан Шолдан, искал <m.p.>.

Ѳз, Мирон Стърчѣ, искал <m.p.>.

Ѳз, Щефан Тъбан, искал <m.p.>.

Ѳз ... искал.

Gheorghiţă Şeptilici <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Pre a patra parte de satu de Pănureşti ce au cumpărat de la Steţcoe, de la Mierla <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 104. Pănureşti. 7148 <1640> iuni.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MDXXXV/15.

Orig., hârtie (31 x 20 cm), rupt la îndoituri, două peceţi inelare octogonale, în tuş negru.

Idem, A.N., MMCDLVI/16, nr. 22 (rez.).

DJAN Iaşi, Documente, CDXXII/198, f. 9 r., nr. 104 (rez., într-un op. din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/369 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 296, nr. 1432 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, A.N.).

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Şters.

370 <După 1640 (7148) iunie 1>

Suret de pe ispisocul lui Vasilii v(oie)v(o)d, care i-au dat lui Gavriil Cocris ca să stăpânească partea sa de moşie din Pănureşti, a patra parte de sat.

Şi s-au tălmăcit de Gheorghii Evloghii dascal din Iaş(i), din anul 1780 iul(ie) 20.

www.dacoromanica.ro

<La sfârşitul rez. urmează menţ.>: Di aice să încep scrisorile Pănureştilor.

DANIC Bucureşti, A.N., MMCDLVI/16, nr. 30.
Rez.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/370 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 296, nr. 1433 (rez.).

Datat după mărturia din 1640 (7148) iunie 1 (v. doc. ant.).

371 1640 (7148) iunie 3, Suceava

† Eu, Onciul Iuraşcovici, Isac Cocoranul şi Gliguţa, ginerii Lenţei, şi cu Dumitraşco, nepotul Lenţei, facem ştire şi mărturisim cu această a noastră scrisoare, precum ne-am învoit de bunăvoie, noi în de noi, şi am împărţit moşiile rămase de la Lenţa şi giupâneasa lui, anume: sat întreg Horoşăuţi, din care a venit jumătate lui Onciul şi lui Dumitraşco, nepotul Lenţei, iar jumătate, lui Isac Cocoranul şi lui Gliguţa, cu heleşteu de aici[1]. Iar jumătate de sat Iurcăuţi, împreună cu heleşteu, au venit lui Onciul şi lui Dumitraşco[2]. A patra parte de sat Babin a vinit lui Onciul, iar părţile de moşie din Boianciuc şi Doroşăuţi au vinit în partea lui Dumitraşco, nepotul Lenţei. Jumătate de sat Vasileu a fost dată lui Isac Cocoranul şi lui Gliguţa, iar a patra parte de Stepeniuca a venit lui Gliguţa, iar a patra parte de Costeşti au venit lui Isac Cocoranul.

Şi aşa ne-am învoit noi, de bunăvoie noastră, la care s-au întâmplat faţă Coste de Lucavăţ, Gligorie de Lucavăţ, Toader şi Pătraşco, fii lui Goian din Jadova[3], apoi Vasilie Ropcean şi fratele său, Toader, aşijdere Pătraşco Ţintă.

Iar Isar Grama a scris.

Suceava, la 3 iuni 7148 <1640>[4].

Toader Ropcean.

Vasilie Ropcean[5].

După Bălan, *Familia Onciul*, p. 37–38 (nr. 31).

Trad., după o trad. germ., care se afla în Arhiva Bucovinei, pachetul Horoşăuţi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/124 (copie rom. defectuoasă, din secolul al XVIII-lea); idem, Sever Zotta, dos. 38, f. 6, nr. 2 (menţ.); dos. 48, f. 9 r. – v. (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/371 (foto., după copia de la DANIC Bucureşti, Doc. istorice).

ALTE EDIŢII: Balan, *Doc. Bucovinene*, II, p. 112–113, nr. 50 (aceeaşi trad.).

[1] În copia de la DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), după „Gliguţă", urmează: „iar la heleşteul di Horoşăuţ(i) să nu aibă triab(ă) Onciul şi cu Dumitraşco, nepot Lenţăi, numai să aibă Isac Cucoranul şi cu Gliguţ(ă)".

[2] În aceeaşi copie urmează: „nepot Lenţăi".

[3] Filiaţia în cazul lui Goian din Jadova este greşită (v. doc. nr. 318).

[4] Paranteza noastră.

[5] Urmează, în continuare, menţ. altei împărţiri, probabil ulterioară, după „traduceri din scrisori sârbeşti".

www.dacoromanica.ro

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Adecă au venit înaintea nostră[1] şi înaintea boiarilor noştri, mari şi mici, Pânteleiu, feciorul lui Ionaşco Bebechiu, şi Isac, ginere-său, şi Antimiia, fata lui Bebechiu, şi au pârât de faţi înaintea domniei <mele>[2] pre popa Larion de Rătăşti, prentru o parte de ocină de-acolea, den sat, den Răteşti, care parte o au fostu vândut Iuraşco, şi Simion, şi Savin, şi Iona, fraţii lui Pântelei şi a Antimiei, toţi feciorii lui Ionaşco Bebechiu, cu case den vatra satului şi den tot locul, câtă iaste partea lor, Lu[i]pu[i]lui Răspop aprodul, direptu optudzeci de taleri. Deci, Lupul Răspop aprodul, au scos şi el acea parte la vândzare. Şi aşé au dzâs popa Larion, c-au întrebat pre toată semenţiia lui Pântelei şi a fraţilor săi: cine să va afla dentru dânşii, să întoarcă banii Lu[i]pului aprodului, ce-au dat el pre acea parte de ocin(ă) den Răteşti, şi nime nu s-au aflat să-i întoarcă banii, ce au vrut Lupul să vândză acea ocină altor oameni streini. Iar popa Larion s-au sculat şi ş-au vâ<n>[2]dut altă ocină a lor, ce-au avut în Bârgăoani şi au dat toţi banii Lupului aprodului, optudzeci de taleri bătuţi, şi au răscumpărat acea parte de ocină, caré mai sus scrie, den sat, den Răteşti, cu case în vatra satului şi cu tot vinitul, câtu să va alége partea lui Pântelei şi a tuturor fraţilor săi.

Deci, domniia mea am socotit, şi cu tot Svatul domniei méle, deaca nu ş-au răscumpărat Pântelei şi cu fraţii lui ocina cându o au fost scos Lupul la vândzare, să nu mai aibă treabă de-acmu înnainte a întoarce.

Deci, au rămas popa Larion pre Pântelei şi pre Isac, ginere-său, şi pre soru-sa, pre Antimiia, şi pre tot[3] fraţii lor, denaintea domniei méle şi den toată légea ţărâi, ca să-ş(i) ţie ocina şi cumpărătura de-acolea den Răteşti. Iar Pântelei şi cu Isac şi cu Antimiia şi altă semenţie a lor ca să n-aibă a să mai ame<ste>[2]ca la acea ocină întru nemic, nici să mai pârască pre popa Larion de-aceasta pără, nici dănăoară, în véci, înnaintea carţei[4] domniei méle.

Ѯ Сѣчавъ(ъ), л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми <7148/1640> ию(їе) ѣ <5>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Власїе <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXXI/11.
Orig., hârtie (21 x 29,3 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.
Ibidem, CCXXIII/42 (rez. dezv., într-un perilipsis de la sfârşitul secolului al XVIII-lea).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/372 (foto.).

[1] În textul chirilic: ноастрѫ.
[2] Omis.
[3] Greşit, pentru „toţi".
[4] Aşa în orig.

373 1640 (7148) iunie 8, Suceava

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Scriem la sluga noastră[1], Toader diiac den Stănislăveşti[1]. Dămu-ţi[1] ştire că

www.dacoromanica.ro

s-au jeluit, înnaintea domnii mél(e) sluga noastră[1], Ghiorghi Boţ, dzicând înnaintea domnii méle că[1] ai fost hotarnic şi ai socotit cu oameni buni şi bătrâni[1] din pregiur ş-ai ales despre alte sate şi despre târg hotariul satului său, Răuceştilor[1] iar preste ce-ai socotit tu şi cu oameni buni ş-ai ales hotarul cel bătrân[1], pre unde s-au aflat, iar acmu au trecut satul Zmeeştii, cu arătura capetelor pământurilor preste acela hotar, ce-ai socotit tu în hotarul satului Răuceştilor[1]. Şi, aşijdere, şi satul Borceştii iarăş(i) au întrat din sus într-acel hotar a Răuceştilor de au arat ş-au pus garduri preste hotar, pân(ă) în valea Sărăţei[1].

Pentru acea, deaca veri vedea cartea domnii méle, iar tu şi cu acei oameni ce-aţi socotit întâiu, aşijdere să mérgeţi cu toţii depreună[1] şi să socotiţi şi, de vor fi Zmeeştii şi Borceştii întrat în hotarul Răuceştilor[1], preste hotarul cel bătrân[1], ce-au fost cum aţi aflat voi cu dreptul, iar să ne daţi ştir(e) cu scrisoare la domniia mea.

Aceasta scriem domniia mea, ИНАК НЕ БЪДЕТ.

Ѯ Сѣч(авъъ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> юн(їе) и҃ <8>.

† Гаврил Мътиш вел логоф(ет) m.p.

† Г(о)сп(о)д(и)нъ рече.

† Иwн <писал>.

<Pe verso îns. cont.>: De hotarul la Răuceşti.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, LIX/14.

Orig., hârtie (32,5 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, cu legenda: † Iw Васїанъ воевода Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскоі.

Ibidem, XXXVI/50, nr. 5 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/373 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 296, nr. 1434 (rez., după orig.).

---

[1] În textul chirilic: ноастрж, Стжинсаъвеци, джмѳ-ци, кж, вжтръни, Ржчещинаор, Сържцеи, депреуиж.

374 1640 (7148) iunie 9, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земле Молдавскои. Scriem domnia mea la sluga noastră, la Vas(i)lie Bran şi la Ion[1] dacă vei[2] vedea cartea dumnii méle să strângiţ(i)[3] oameni buni de prin pregiur, din sus şi din gios, să mergi la sat la Băloşeşti să alégeţ(i) partea lui Ghiarghil, ce va avea pre dirésăle lui, şi moşie şi cumpărătur(ă), din tot locul, cum va hi mai cu direptul, nemărui să nu făţăriţi şi să faceţ(i) şi mărturie cum veţ(i) afla cu sufletele acelor oameni buni.

Тое пишем.

V Иїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> <ю>[4]н(їе)[4] ѳ҃ <9>.

† Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Carte g(ospo)du a Tomii şi Gherghel.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Documente, CDXIX/31.
Orig., hârtie (32 x 19,5 cm), pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/374 (xero.).

[1] De la „Vasilie" la „Ion", scris ulterior cu altă cerneală pe loc lăsat liber.
[2] Aşa în orig.
[3] t(i), adăugat cu altă cerneală.
[4] Pătat cu aceeaşi cerneală.

375 1640 (7148) iunie 9

7148 <1640> iuni(e) 9.

Zapis(ul) lui Urechi, cu fimeea lui, Frosina, prin care vând de veci parte lor de vad de moară din Gârla Putnei de Gios şi parte unui bătrân din sat, din Mogeşti, m(ă)n(ăstirii) Pângăraţi, în preţ de 20 galbin(i).

DANIC Bucureşti, Episc. Roman, XVII/2, nr. 6, f. 1 r.
Rez., într-un perilipsis din 1841 iunie 25.

376 1640 (7148) iunie 15

7148 <1640> iunii 15.

Suret de pe ispisocul domnului Vasile v(oie)v(o)d, adiverit de ieromonahul Hrisantii, întăritori lui Ştefan din Tuleşti, sân popii Andronic, i ficiorului său, Gavril, şi nepotului lor, Toader Dajvan, pe giumătate de sat din Cârsteştii din Dial, a patra parte, ci au cumpărat de la Vasile şi fratele său, Grigori, ficiori Petrii, şi de la Căpitan, ci-i nepot lui Albotă şi strănepot lui Crăciun, şi, deosăbit, întăritori numai numitului Ştefan pe a patra parte din giumătate de sat din numita moşie, partea Anghelinei, nepoată lui Albotă şi strănepoată lui Crăciun, care parti i s-au dat numitului Ştefan de către Ichim, ci au ţânut-o pe Anghelina, pentru dajdia ci i-au plătit în zâlile lui Aron v(oie)vodă.

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 5, f. 194 v. – 195 r., nr. 5.
Rez., în copia unei anaforale din 1836 mai 31.
Idem, Arhiva Mihai Costăchescu, caiet III, p. 2540, nr. 1240 (copie de M. Costăchescu, a rez. din Anaforale nr. 5).

377 <Cca 1640 (7148) iunie 15, Ţifeşti>

† Adecă eu, Protasiia, fata lui Nasoe de Ţifeşti, scriiu şi mărturisăscu însămi pre mene cu cest zapis al mieu cum eu de a mea bunăvoie, de nime nevoită, nici îndemnatî, socotindu că D(u)mn(e)dzău nu ne-a dat să avăm coconi cu soţul mieu şi apoi, după moartea mia moşiia şi ocina mea cui va rămânea sau cine mă va pomeni pre mine

www.dacoromanica.ro

într-acela lucru, eu cu soţul mieu, cu Iftodie, dat-am doao vii, una în deal, alta în vale, şi toată partea mea de ocină de în sat, de în Ţifeşti, câtă să va alége. Acéste doao vii şi ocina ce mai sus scriem datu-o-am părintelui Partenie, ca să hie dereaptă ocină şi moşie în véci a sfentei mănăstiri ce iaste lângă Sovejea, unde iaste hramul a lui S(vea)ti Ioan B(o)goslov. O am dat, acéste vii şi ocină, peântru sufletele noastre şi peântru părinţii noştri, iar părintele Partenie să aibă a ne scrie la poménic pre noi şi pre părinţii noştri, să ne pomenească la sfântele leturghii întru toate dzilele sfenţiei sale, iar după moartea sfenţii sale şi a noastră, pre ce părinţi va trimite D(u)mn(e)dzău să hie la cel sfântu loc, aşijdere cu înnemă înfrântă şi cu lacrămi ne smerim şi cu capetele la pământu ne plecăm de facem metanie sfenţiilor sale şi ne rugăm nici de aceia părinţi să nu him uitaţi cu sfântul poménic şi cu pamenté peântru şi m(i)l(o)st(i)vul D(u)mn(e)dzău să le facă parte de ruga lor şi să le dea sfenţiia sa spăs(e)nie.

Aceast-am scris să s(e) ştie.

Şi aceasta tocmală şi dare o am dat denaintea a mulţi oameni buni: Grozea de Băleşti, Agapie tij, Ioniţă tij, Mădău, Simion, Ştefan de Ţifeşti, Gavril Gătin, Ostahie, pop(ă) Apostolachi tij, Berteluş, Simioanăş, Creţul, Băca, Toader Mămaiu, pop(ă) Murgu, Bărnoschi de Oleşeşti, Pătru tij, Gheorghi de Şendreşti şi alţi mulţi oameni buni.

Peântru-acela lucru, după moartea noastră, nime de semenţiia noastră să n-aibă a să amesteca într-a[a] noastră dare, numai ce să aibă treabă sfânta mănăstire cu viile şi cu ocina mea şi cu partea de în moar(ă).

Mai pre mare credinţă şi peceţile ne-am pus cu aceşti oameni buni cu toţi să se ştie.

ﬂз, ...[1] **ИСКАЛ** <m.p.>.

<Pe verso, îns. cont.>: † Zapis ot Ţifeşti <repetată în secolul al XVIII-lea în greceşte>.

DANIC Bucureşti, M-rea Soveja, III/5.
Orig., hârtie (28 x 21,5 cm), trei peceţi inelare rotunde, aplicate în cerneală, neclare.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/377 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 269, nr. 1290 (rez., cu data: <Înainte de 1638 (7146) iunie 2>.

Datat după documentul din 1640 (7148) iunie 15 (v. doc. următor).

[1] Neclar.

378 1640 (7148) iunie 15, Ţifeşti

† Adecă eu, Protasiia, fata lui Todosie, nepoata lui Ion Nasoe şi a moaşei Dobrei de Ţifeşti, scriiu şi mărturisăscu însămi, cu cest zapis al mieu, cum eu, de a mea bunăvoie[1], de nime nevoită, nici îndemnată[1], numai de m(i)l(o)st(i)vul D(u)mn(e)dzău, de alt de nime, am dat toată[1] partea mea de ocină[1] de în sat, de în Ţifeşti, în partea de gios, ce să chiiamă la Pravulceşti, unde au fost moşiia moşilor miei, ce mai sus scriem, a

www.dacoromanica.ro

lui Ion Nasoe şi a moaşei Dobrei, şi a tătâne-mieu, lui Todosie, partea de ocină[1], de în apa Putnei în sus, cu partea de în vadurile morei, câtă să va alége, şi cu o vie lângă moara de gios, şi în sileştea satului, în deal, iar cu vie, şi la câmpu, în ţarină, aşijdere ce să va veni toată partea moşilor miei şi a tătâne-mieu, cu tot venitul, cât ţine hotarul satului. Această parte de ocină datu-o-am părintelui Partenie de la mănăstire, de la Beserecani, pe întru sufletul mieu şi pe întru sufletul soţului mieu, lui Miftodie, şi pe întru sufletul moşilor şi a părinţilor miei, ca să hie părintelui Partenie şi mănăstirei, la S(vea)ti Ioan, deré<p>[2]tă ocină şi moşie, în véci.

Şi nime de oamenii noştri să n-aibă treabă.

Iar cine să va ispiţi de ai noştri oameni a dodei pre părintele Partenie, sau pre sfânta mănăstire pe într-aceasta ocină, să hie proclét şi blăstămat de тїі ѡ(тъ)цн иж(е) сѣт въ Некеи[3].

Însă, cu viia de în deal şi de în ţarină, până vom hi vii, să ne hrănim, iar după moartea noast[t]ră toată ocina să hie a părintului[4] Partenie şi a mănăstirei, cum şi mai sus scriem.

Iar părintele Partenie şi alţi părinţi cari-i va alége D(u)mn(e)dzău întru urma sfenţiei sale, metanie facem şi ne rugăm sfenţiilor sale, nici noi să nu him uitaţi de sфântul poménic şi după moartea noastră cu pamente pe întru şi sfenţiilor voastre să vă dea[2] D(u)mn(e)dzău sp(ă)senie.

Şi această tocmală şi dare de această ocină au fost denaintea a mulţi oameni buni, anume: Pătru de Oleşeşti, şi Ştefan de Ţifeşti, şi Ion Simionăş, şi Ion Gogul tij, şi Andreica, Ionaşco de Băleşti, şi Giurgea Gătin, şi Gavril Gătin, şi Berteluş, şi Vasilie, şi Coman, şi Dumitru Vartic, şi Petrea tij, şi Istratie tij[5], şi Ostahie şi Toader şi Ion, feciorii lui Mămaiu, şi Costantin, şi Ion Ţigănaş şi alţi mulţi oameni buni.

Mai pre mare credinţă, şi peceţile ne-am pus cu aceşti <oameni>[2] buni, cu toţi, să s(e) ştie.

† Пис ѳ Цифеци(и), въ л(ѣ)нн Василіе воевода, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѫзр҃мн <7148/1640> юн(іе) к҃ <15>.

Аз, Заχарїа, пис <и>[2] искал <m.p.>.

<Pe verso două îns. cont.>: Acest zapis iaste de la Protasiia din Ţifeşti, să s(e) ştie <şi>: на скит Партенїе <şi patru îns. greceşti>.

DANIC Bucureşti, M-rea Soveja, III/4.
Orig., hârtie (30 x 20,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, şapte peceţi inelare în fum.
Idem, Ms. nr. 656 (Condica m-rii Soveja), f. 28 r. (copie).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/378 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 296, nr. 1436 (rez., după orig.).

[1] În textul chirilic scris: вѣнжеое, тнаемнатѫ, тоатѫ, очнѫ.

[2] Omis.

[3] 318 Părinţi, care sânt la Nicheia.

[4] Aşa în orig.

[4] „tij", adăugat deasupra rândului.

www.dacoromanica.ro

379 <Cca 1640 (7148)> iunie 22

† Adec(ă) eu, Tănasie vornic glotnii, mărturisescu cu cestu zapis al mieu pentru rândul unui ţigan, anume Lupul Cobâleanul, ce am avut pâră cu fratele nostru, cu Néniul vornicul, înnaintea măriei sale, lui vod(ă), de am jeluit cumu ne iaste de moşie. Şi am pus mărturie pre vătaşii de ţigan(i); ne-am rugat noi de au mărturisit înnaintea măriei sale, lui vod(ă), cu strâmbul, cum iaste acel ţigan de moşie a Mihăileştilor. Deci, am fostu rămas pre Néniul vornicul, ca s(ă) ţinem noi acel ţigan, cu seminţiia nostră. Iar cându acmu eu mărturisescu cu cestu zapis al nostru, cum cestu ţigan, ce mai sus scriem, nu iaste de moşie Mihăileştilor, ce am pâr(â)tu pre vornicul Néniul cu strânbul; deci, ca s(ă) aibă a-şi ţinea ţiganul vornicul Néniul, iar eu să n-aibu nice o treabă cu acel ţigan, nice den ruda Mihăileştilor.

Pre mai mare mărturie pusu-mi-am pecétea şi au iscălit.

Тънас(їе) ворник искал <m.p.>.

Iun(ie) 22 dini.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Zapis de la Tănasie vornicul pentru Lupul Cobâleanul ţigan <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Di ţigani. No. 63.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIX/251.
Orig., hârtie (20 x 17,5 cm), cerneală neagră, sigiliu inelar octogonal în aceeaşi cerneală.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/379 (xero.).

Datat după doc. de întărire din 1640 (7149) septembrie 8, Iaşi (v. doc. nr. 453).

380 <Cca 1640 (7148) iunie 27>

Altu zapis de la Anghenie, fămeia Petrii căpitanului, fata Neagului de Lăleşti, întru care scrie că, neavându cuconi, din păcatele ei, cu bărbatul ei, Petre, şi, socotindu împreună că n-au cui să rămâie ocinile lor, au dat toată parte lor de moşie, din satul Lăleşti, şi cumpărături ce au avut de la Marghita, fata Căei, nepoatea lui Mutteiaş[1], a patra parte din partea lui Măteiaş[2], şi altă parte, a lui Pătraşcu, toată parte lui. Aceste părţi, cu vad de moară şi cu tot venitul, şi cu parte de moşie ei, şi cu case bune, şi cu toţi pomii, ce sînt pre logu[3] case<i>[4], şi cu vie ce bătrână, ce-i pre lângă case, şi cu pomătul din vie, aceste toate câte scriu, le-am dat, împreună cu soţul ei, Petre, svintei mănăstiri Dobromira, pentru sufletele lor şi a părinţilor. Şi părinţii călugări să aibă a-i pomeni la sfântul pomelnic şi să le facă pamente din an în an.

Iar care din oameni s-ar ispiti a strica danie sau a dodăi pre călugări să hie neertaţi şi blăstămaţi.

Şi cându au dat au fostu mulţi oameni, care s-au iscălit.

[Fără veletu][5].

Popa Ursu ot Stoeşti; Saia pitar; Dumitru Lungul; Eu, Mihul, iscal; Toader ot Bătineşti; Pătraşcu căm(ă)raş; Istratie ot Bătineşti; Ioniţă Burnar ot Igeşti; Mirăuţă; Barta; Meletie; Gheorghie ot Şăndreşti[6].

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 656 (Condica M-rii Soveja), f. 59 v., nr. 20.
Copie, din 1796 aprilie 1, de Costantin Polimaz logofăt, fiul protopopului Ioniţă din târgul Bacău.

EDIŢII: *Catalog*, *Supl.*, I, p. 198, nr. 591 (rez.).

Datat după doc. din 1640 (7148) iunie 27, prin care aceleaşi persoane dăruiesc m-rii Pângăraţi partea lor dintr-un vad de moară din s. Ivănceşti (v. doc. următor).

---

[1] Aşa în copie.

[2] Litera ѣ („ă"), corectată din ѹ („u").

[3] Greşit, pentru „locul".

[4] Omis.

[5] Menţ. copistului.

[6] După fiecare nume este marcat locul peceţii.

381 1640 (7148) iunie 27

† Adecă eu, Petrea căpitanul, şi cu giopâneasa dumisale, cu Angheniia, şi ne-am mi<lo>[1]stivitu, [şi][2] de am dat s(vea)ti măn[n]ăstiri, Pângăraţului, partea noastră, ce ne esti de vad de moară, de satu, de Ivănceşti, pentru sufletu părinţilor dumisali, anume Neagul şi Mărina, ca să hie dat s(vea)ti mănăstiri.

Şi neme să nu să améstice de oameni noştri, de sămenţie sau de nepoţi, a strica darea noastră.

De astă <s>[1]crim.

Şi <a>[1] fost[3] şi văro-su, anome Bărhăci, la cest zapis.

Ѯ(ѣ) ѧ(ѣ)т(о) ѯзр҃мн <7148/1640>, м(ѣ)с(ѧ)ца юн(їи) к҃з <27>.

<Pe verso îns. cont.>: Moara ot Ivănceşti.

DANIC Bucureşti, M-rea Pângăraţi, III/62.
Orig., hârtie (20,5 x 16,5 cm), filigran, pecete inelară în fum.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/381 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 295, nr. 1437 (rez.).

---

[1] Omis.

[2] „şi", adăugat de altă mână.

[3] Literele, „f" (ѳ) şi „o" (о), corectate.

382 1640 (7148) iunie 29

† Adică eu, Ion Gefir, <d>[1]at-am adivăratu zapisul meu la mâna dumisali pah(arnicului) Costantin Ciobăn(u)l precum să s(e) ştii că di nimi sâlitu, nici asuprit, ci di a me bun(ă)voi, am vândut a me draptă ocin(ă) şi moşii din sat, din Bucureşti, ci esti

www.dacoromanica.ro

la ţinut(ul) Niamţului, pi apa Bistriţii, 18 pământuri, cu vadu di moar(ă), cu locu di prisacă în gura Coşcăului, cu tot vinitul, din tot locul, fiindu că am plătit eu di 4 lei şi 10 parali pi nepot(u)l meu, Maftei şi Loghin, di datorie părinţască. Şi pentru ace plat(ă) m-am învoit ca s(ă) ieu eu 18 pământuri[2] din Bucureşti, şi nepoţii mei 14 pământuri. Şi aceste pământuri[2] li-am vândutu dreptu 18 taleri di argintu şi o merţi di pâni. Şi di acâmu înnainté să fii dumisali draptă ocin(ă) şi moşii, dumisale, şi cuconilor dumisale, şi nepoţilor şi strănepoţilor dumisale.

Şi <la>[3] astă tocmal(ă) a noastră s-a întâmplat mulţi oamini buni, anumi: Maft<ei>[1] şi Loghin, брат его, şi Varlam Galiţu c<ă>[1]lugăr wт Бистрици şi Pavăl Costişu.

Şi noi văzâ<n>[3]du plată bun(ă) la mân(ă) n(e)-am iscălit şi n(e)-am pus şi degitile.

Лет(о) ѯзр҃ми <7148/1640> юни к҃в <29>.

Eu, Ion Gefir <a.d.>.

Eu, Mafteiu Gefir <a.d.>.

Eu, Loghin Gefir <a.d.>.

Şi eu, Zalot(ă) ot Cândeşti Mari.

Varlam Galiţ(u) călugărul ot Bistriţă.

† Pavăl Costiş <m.p.>.

Şi eu, popa Vasâle, am scri<s>[3] acestu zapis, cu zisa lor.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCIII/64.
Orig., hârtie (17,3 x 20 cm), rupt la îndoituri, trei amprente.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/382 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Litera „u", corectată din altă literă.
[3] Omis.

383 1640 (7148) iulie 4, Iaşi

† Сѣ вбо мы, Гавриляшu Мътїшъ вел логоф<ѣ>[1]т, и Дѵмитрашко Шолдан вел дворник Долнѣи Земли, и Тодер Петри<ча>[1]и<ко вѣ>[1]л дворник Горнѣи Земли, и Гаврил хетман и пъркълаб Сѵчавски, и Гїѡргїе вел чашник, и Юргаки вел вистерник, и Бълан вел комис, и Лѵпѵл Пръжескѵл вел меделничѧри, и Гр<ам>[1]а вел житничѧри, и Великко бывъ чашник, и Пътрашко Чоголѧ бывъ л(о)г(о)фет, и Єнаки вел питари, и Шефан вел wржжник, и Стрътѵлат҃ ага, и Їѡнашко постелник, и Василїе Рошка дворник глотнїи, и Гїѡргїе Моцок дворник и нинѫ болѧри wт Двор г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)стъ[2] scriem şi dăm ştire cu iastă scrisoare a noastră cum au venit înnaintea noastră Condrea, nepotul lui Gavril Borvină, şi Nechifor, şi Neştiian, şi Ghiorghie, nepoţi lui Ştefan şi a lui Ilie şetrărel şi a frăţinesău, Eremiei, şi a lui Nicoară, şi popa Dumitraşco de la Besérica cea Domnească den târg den Iaş(i), şi Aftenie, nepot Popăsculu, şi Măriia, fata Uliianei, şi cu soru-sa

www.dacoromanica.ro

Sofroniia preuteasa şi Annesiia, nepoatele lui Păşcan, şi Mariia, şi Paraschiva, şi Dumitraşco, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Gavril Borvină şi lui Ilie şetrărel şi frăţine-său, Eremiei, şi a lui Ion, şi a lui Nicoară, şi a Popăscului, şi a lui Păşcan şi a lui Maxin, de a lor bunăvoie, de nime nevoiţi, nice asupriţi, şi au vândut a lor direaptă ocină şi moşie ce-au avut moşii lor, ce mai sus-scrie, den uric ce au avut moşii lor de la Ion vodă[3], ficiorul lui Ştefan vodă[3], giumătate de sat de Bereşt(i), ce sîntu pre Prut, în ţânutul Iaşilor, cu bălţi de péşte şi cu tot vinitul; acéia au vândut dumisale fratelui nostru, Iurga cămăraşul, şi lui Dumitru Roşca vornicul de Botăşéni, şi lui Vişan vornicul de târg de Iaş(i), direptu patru sute de lei bătuţi. Şi le-au plătit deplin aceşt(i) bani, câţi mai sus scriem, 400 de lei, întru mânule aiestor oameni, ce mai sus-scriem. Însă dumnealui cămăraşul Iurga să fie sângur pre giumătate de acea giumătate de sat, de Bereşt(i), iar Dumitru Roşca şi Vişan să fie amândoi pre giumătate, şi den bălţi, şi den tot venitul, căce au dat bani cămăraşul Iorga sângur pre giumătate, iar Dumitraşco Roşca şi cu Vişan au dat iarăş(i) amândoi pre giumătate.

Aşijdirea, au mai venit înnaintea noastră popa Ionaşco den târg, den Iaş(i), de a lui bunăvoie, de nime nevoit, nice asuprit, şi au vândut a lui direaptă ocină şi cumpărătură ce au cumpărat de la Ghiorghie Caramiz dascalul de Berbinţéni, partea părinţilor şi a unchilor lui, a Bolei medelnicériul şi a Bolei Bărbânţă şi a Bălei, dentr-acelaş(i) uric de la Ion vodă[3], a patra parte de sat den carel(e) mai sus-scriem, den Bereşt(i), den vatra satului, şi den luncă, pre de îmbe părţile de Prut, aşijdirea şi den câmpu şi den tot vinitul; acéea au vândut iarăş(i) fratelui nostru, Iurgăi cămăraşului, şi lui Dumitru Roşca vornicul de Botăşéni, şi lui Vişan vornicul de târg de Iaş(i) direptu ...[4]. Şi au plătit deplin aieşt(i) bani la mâna popei lui Ionaşco de târg de Iaş(i), însă iarăş(i) şi dentr-aiastă a patra parte de sat să aibă a ţinea cămăraşul Iurga pre giumătate, sângur, iar Dumitru Roşca şi Vişan să fie amândoi pre giumătate, căce cămăraşul Iurga au dat sângur giumătate de bani, iar Dumitru Roşca şi Vişan au dat amândoi pre giumătate.

Pentr-acéea, şi noi, vădzându de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), făcutu-le-am şi de la noi aiastă scrisoare să le fie de credinţă şi să aibă a-ş(i) face şi dirése domneşt(i).

Şi, pentru credinţa, am iscălit cu mânule noastre şi am pecetluit să s(e) ştie.

ѣ Їс, л(ѣто) ҳ҃зр҃ми <7148/1640> **юлиı(їе), а҃** <4> **а(ь)нн.**

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

Из, Петричаико вел дворник <m.p.>.

Гаврил хет(ман) <m.p.>.

Из, Пътрашко Чоголм вив логоф(е)т, искал <m.p.>.

Из, Гїоргїе вел пъхарник <m.p.>.

Из, Юргаки вел вист(ерник), искал <m.p.>.

Бълан вел комис <m.p.; sig.>.

Из, Лѳпѵл Пръжескѵл <m.p.>.

Из, Стрътѵлат ага, искал <m.p.>.

Из, Їонашко постелник, искал <m.p.>.

Из, Шефан вел армаш, искал <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

Грама вел житничар <m.p.>.

Величико искал[5] <m.p.>.

Гіоргіе Моцок ворник, искал <m.p.>.

Аз, Гіоргіе Нъвръпъскул ворник, искал <m.p.>.

Костантин ворник глотніи <m.p.>.

<Бърс>[1]ан ворник глотніи <m.p.; sig.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Запис ѡт великы болѣри на село Берещи ѡт в(о)лост Мшии[6] <şi una ulterioară>: Zapisul Iorgăi post(elnic) şi lui Dumitraşcu şi a lui Vişan de cumpărătură pre Bereşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCVIII/1.

Orig., hârtie (47 x 39,5 cm), difolio, rupt la îndoituri, două peceţi inelare octogonale în tuş negru.

Idem, Ms. nr. 1341, f. 11–12 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/383 (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc., XXV/383 (xero., după copie).

EDIŢII: *Catalog*, *Supl.*, I, p. 198-199, nr. 592 (rez., după copie); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 371-372, nr. 290 (copia de la DANIC Bucureşti).

---

[1] Rupt.

[2] Iată dar noi, Gavrilaş Mătiiaş mare logof<ă>[1]t, şi Dumitraşco Şoldan mare vornic al Ţării de Jos, şi Toader Petri<cea>[1]i<co mare>[1] vornic al Ţării de Sus, şi Gavril hatman şi pârcălab de Suceava, şi Ghiorghie mare ceaşnic, şi Iurgachie mare vistiernic, şi Bălan mare comis, şi Lupul Prăjăscul mare medelnicer, şi Gr<am>[1]a mare jitnicer, şi Velicico fost ceaşnic, şi Pătraşco Ciogolea fost logofăt, şi Enachi mare pitar, şi Ştefan mare armaş, şi Strătulat aga, şi Ionaşcu postelnic, şi Vasilie Roşca vornic de gloată, şi Ghiorghie Moţoc vornic şi alţi boieri de la curtea milostivirii sale, domnul ...

[3] În textul chirilic: вдж.

[4] Loc alb în orig.

[5] Lectură nesigură.

[6] Zapis de la marii boieri pe satul Bereşti, din ţinutul Iaşi.

384 1640 (7148) iulie 4, Iaşi

† Їѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) придошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, Кондрѣ, внѹк Гаврил(а) Борвинъ, и Некифор, и Нещіѧн, и Гіѡргіе[1] и поп(ъ) Дѹмитрашко ѡт цръков(и) г(о)сп(о)дстве(а) ми ѡт тръг(а) Мшски, и тиж(е) Ѳеніе[2], и Маріѧ, дѫщи[3] Ѯлімни, и сестра еи, Софроніѧ попадіѧ, и Аннесіѧ, внѹчата Пъшкановы, и Маріи и Параскиви[4], и тиж(е) Дѹмитрашко, въси внѹци и прѣѡнѹци Гаврил(а) Борвинъ, и Или шетръреп(а), и[5] Ѥремиевы, и Їѡновы, и Николаровы, и Попъскѹловы, и Пъшкановы и Мазиновы, по ихъ доброи воли, неким непонѹждены, а ни приселованы, и продаи своа правда ѡтн(и)на и дѣдн(и)на, ѡт ихъ правіи ѳрик, что имали прѣдѣдове ихъ ѡт Їѡан(а)

www.dacoromanica.ro

воєвода, с(ы)нъ Стефана воєвода, половина село Берещ(и), ѡт в(о)л(о)ст(и) Мшски, на рѣцѣ Прѣтовѣ, съ болотами рибними и съ вес приход. Тоа продали и(а)шемѹ вѣриомѹ болѣринѹ, Юрга камараш, и слѹгам и(а)шим Дѹмитрѹ Рошка ѳрѣдиник Ботъшаниски и Вишан ѳрѣдиник ѡт тръг(а) Мшски, радї четири ста левкови битиx. И заплатили им въсе испжлно тиx прѣд речениx п(и)и(ѣ)sи, ѹ левков(и), въ рѳки тим прѣд речениим ч(е)л(овѣ)ци, Кондрѧ, и Некифор, и Нещїан, и Гїѡргїе, и поп(ъ) Дѹмитрашко, и Ѳеніе[2], и Марїѧ, и Софронїѧ попадїѧ, и Янесїѧ, и Дѹмитрашко, wж(е) бачє да имает държати Юрга камараш половина ѡт тоа виш(е) писанна половина село Берещ(и), а Дѹмитрѹ Рошка и Вишан, wбаx, да имают држати половина, понеж(е) Юрга камараш сам дал половина ѡт тиx п(и)и(ѣ)sи виш(е) писаниx.

И ѹ том, тиж(е) принидошѣ прѣд нами, и прѣд и(а)шими болѣри поп(ъ) Їѡнашко ѡт тръг(а) Мшски, тиж(е) по его доброи волi, неким непоиѹждєн, и ни приселован, и продал своа правда ѡти(и)на и викѹпленїе, что ѡн себѣ кѹпил ѡт Гїѡргїе Карамиз(а) даскал(а) ѡт Бербынцани, част(ь) ѡ(ть)ци своим[6], Болѣ меделичѣр и Болѣ Бърбъиць, и Бъли, ѡт тогож(е) ѳрик ѡт Їѡан(а) воєвода, четвртаа част(ь) ѡт тогож(е) село Берещ(и), ѡт ватрѹ село, и ѡт поля, и ѡт лѫга, по wбѣx сторони Прѣтовѣ. Тоа продали тиж(е) више писаниомѹ болѣринѹ и(а)шемѹ, Юрга камараш, и слѹгам и(а)шим, Дѹмитрѹ Рошка ѳрѣдиник ѡт Ботъшани и Вишан ѳрѣдник ѡт тръг(а) Мшски, радї ...[7]. И заплатили тиx п(и)и(ѣ)sи, испжлно въ рѳки поп(ѹ) Їѡнашко ѡт Мш(и), и пакж(е) ѡт сиx п(и)и(ѣ)sи дал сам Їѡрга камараш половина и Дѹмитрѹ Рошка и Вишан, wни wбаx дали половина ѡт тиx п(и)и(ѣ)sи, како да имает държати Юрга камараш половина ѡт тоа четвртаа част(и) ѡт село Берещ(и).

Инож(е) мы, ико ѹвидѣxом междо ними иx доброволное токмеж и исполнои заплатѹ, такождере и ѡт нас дадоxом и потвръдиxом више писаниомѹ Юрга камараш и Дѹмитрѹ Рошка и Вишан на тоа прѣд речениаа половина ѡт село Берещи <и на>[8] тоа четвртаа част(ь) ѡт тогож(е) село Берещ(и), съ болотами риби<и>[8]ми <и>[8] съ вес приход, како да ест им правда ѡти(и)на и викѹпленїе и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доxодом, непорѹшенно им ни<к>[8]олиж(е), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѹмишает.

Ѹ Мс, л(ѣто) ѯзр҃ми юл(їе) а҃.

† Сам г(о)сп(о)динъ вєлѧл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т искал m.p.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Condrea, nepotul lui Gavril Borvină, şi Nechifor şi Neştiian, şi Ghiorghie[1] şi popa Dumitraşco de la biserica domniei mele din târgul Iaşi, şi, de asemenea , Aftenie[2] şi Mariia, fiica[9] Uliianei, şi sora ei, Sofroniia preoteasa, şi Annesiia, nepoţii lui Păşcan, şi Maria şi Paraschiva[4], şi, de asemenea, Dumitraşco, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Gavril

www.dacoromanica.ro

Borvină, şi ai lui Ilie[10] şetrărel, şi[5] ai lui Eremia, şi ai lui Ion şi ai lui Maxin, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uricul lor drept, pe care l-au avut strămunicii lor de la Ioan voievod, fiul lui Ştefan voievod, jumătate din satul Bereşt(i), din ţinutul Iaşi, pe râul Prut, cu bălţi de peşte şi cu tot venitul. Pe aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, Iurga cămăraş, şi slugilor noastre, Dumitru Roşca ureadnic de Botăşani şi Vişan ureadnic din târgul Iaşi, pentru patru sute de lei bătuţi. Şi le-au plătit deplin toţi aceşti bani mai înainte zişi, 400 de lei, în mâinile acestor oameni mai înainte zişi, Condrea, şi Nechifor, şi Neştiian, şi Ghiorghie, şi popa Dumitraşco, şi Aftenie şi Mariia, şi Sofroniia preoteasa, şi Annesiia şi Dumitraşco, însă să aibă a stăpâni Iurga cămăraş jumătate din această mai sus scrisă jumătate din satul Bereşt(i), iar Dumitru Roşca şi Vişan, amândoi, să aibă a stăpâni jumătate, pentru că Iurga cămăraş a dat singur jumătate din aceşti bani mai sus scrişi.

Şi întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră popa Ionaşco din târgul Iaşi, de asemenea de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, pe care el şi-a cumpărat-o de la Ghiorghie Caramiz dascăl din Berbinţeni, partea părinţilor săi, Bolea medelnicer şi Bolea Bărbânţă şi Bălea[11], din acelaşi uric de la Ioan voievod, a patra parte din acelaşi sat Bereşt(i), din vatra satului, şi din câmp, şi din luncă, pe amândouă părţile Prutului.

Pe aceasta a vândut-o, de asemenea, boierului nostru mai sus scris, Iurga cămăraş, şi slugilor noastre, Dumitru Roşca ureadnic de Botăşeni şi Vişan ureadnic din târgul Iaşi, pentru ...[7]. Şi au plătit aceşti bani deplin în mâinile popii Ionaşco din Iaşi. Şi iarăşi, din aceşti bani, Iorga cămăraş a dat singur jumătate şi Dumitru Roşca şi Vişan, ei amândoi, au dat jumătate din aceşti bani, ca să aibă a stăpâni Iurga cămăraş jumătate din această a patra parte a satului Bereşt(i).

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie între ei şi plata deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului Iurga cămăraş şi lui Dumitru Roşca şi lui Vişan acea mai înainte zisă jumătate din satul Bereşti <şi>[8] acea a patra parte din acelaşi sat Bereşt(i), cu bălţi de peşte <şi>[8] cu tot venitul, ca să le fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> iulie 4.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt a iscălit m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. ulterioară>: Ispisoc pe satul Bereşti, din ţinutul Iaşi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCVIII/2.

Orig., hârtie (47 x 37 cm), difolio, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută.

Idem, Ms. nr. 1341, f. 10 r. – v. (copie slavă mod.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/384 (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc., XXV/384 (xero., după copie).

EDIŢII: *Catalog*, *Supl.*, I, p. 199, nr. 593 (rez. dezv., după copia slavă); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 272–274, nr. 291 (copia slavă de la DANIC Bucureşti).

[1] În mărturia boierilor, cu aceeaşi dată (doc. nr. 384), urmează: „nepoţi lui Ştefan şi a lui Ilie şetrărel şi a frăţine-său, Eremie, şi a lui Nicoară".

www.dacoromanica.ro

[2] Lângă ѳ, un p în ligatură.

[3] Greşit, pentru: дочь; în mărturie: „fata Uliianei, şi cu soru-sa, Sofroniia preuteasa".

[4] În mătrurie: „Mariia şi Paraschiva".

[5] În mărturie: „frăţine-său, Eremiei".

[6] În mărturie: „partea părinţilor şi a unchilor lui".

[7] Loc alb în orig.

[8] Rupt.

[9] v. nota 3.

[10] În mărturie: „Ilie".

[11] În mătrurie: „a Bălei".

385 1640 (7148) iulie 5, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) тот[1] истинни н(а)ши болѧри, Василїе Банѹл вел меделничѣри и Єремїѧ Мѹргѹлец, жаловали естми им и дали и потѣръдили естми их пра[ва]вда wтн(и)на и дѣдн(и)на, wт их правих привилїих wт иншихъ прѣдних г(о)сп(о)д(а)ри, такожде и wт исписок за тѣжбѹ и за фїержю что нам ѹказовали wт Їѡнкѹл(а) воевода, когда тѣгали с(ѣ) дѣдове их съ иншихъ люди, едно село, на имѣ Хъснъшѣнїи, что ѹ в(о)лост(ѹ) Кѫрлигътѹрскои, съ вес хотар и съ вес приход, како да ест им и wт г(о)сп(о)дстве(д) ми виш(е) писанним болѣром г(о)сп(о)дстве(д) ми, Василїе Банѹл меделничѣри и Єремїѧ Мѹргѹлец, тое прѣд реченное село, Хъснъшѣнїи, wт в(о)лост(и) Кѫрлигътѹрскои, правда wтн(и)на и дѣдн(и)на и ѹрик и потѣръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѹшенно николиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми юл(їе) ѕ҃.

† Сам г(о)сп(о)динъ вел҃л.

Гавриль Мътиѹш вел логоф(е)т m.p.

† Шѧидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată aceşti adevăraţi boieri ai noştri, Vasilie Banul mare medelnicer şi Eremiia Murguleţ, i-am miluit şi le-am dat şi le-am întărit dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor privilegii de la alţi domni de înainte, de asemenea şi din ispisocul de pârâ şi de fierâie, de la Iancul voievod, când s-au pârât bunicii lor cu alţi oameni, pe care ni l-au arătat, un sat, anume Hăsnăşenii, ce este în ţinutul Cârligătura, cu tot hotarul şi cu tot venitul, ca să le fie şi de la domnia mea mai sus scrişilor boieri ai domniei mele, Vasilie Banul medelnicer şi Eremiia Murguleţ, acest înainte zis sat, Hăsnăşenii, din ţinutul Cârligătura, dreaptă ocină şi dedină şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

www.dacoromanica.ro

La Iaşi, anul 7148 <1640> iulie 5.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Исписок wт Хъшнъшѣни за потвръдилї.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/248.

Orig., hârtie (19,7 x 30,5 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată. Cu trad. din 1778.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/385 (foto., după trad.).

[1] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[2] Litera c, transformată dintr-un ъ.

386 1640 (7148) iulie 6, Iaşi

† Иw Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)ръ Земли Мwлдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Condrea de Andreeşéni. Dămu-ţi ştire că s-au jeluit sluga noastră, Costantin de Puţichioaia pre neşte răzeşi ai săi den sat, de Răsâpéni, dzicându c-au cumpărat el acolea o parte de ocină, den tot locul, dar răzeşii lui au hotărât şi i-au dat de ş-au făcut case pre vatra cea de sat, unde au fostu moşiia lor şi ei ş-au luat [şi ei au luat] locul lui cel de vatră de sat, unde au fostu cumpărat Costantin. Deci, acmu nu ş-au ţânut vatra satului unde ş-au fost cumpărat Costantin şi la împărţeală li s-au venit lor, ce ş-au făcut case şi răzeşii lui iar(ă) acolea pre-acel loc, unde s-au venit lui Costantin vatră de sat.

Prentr-acéia, deaca vei vedea cartea domniei méle, iar tu să le faci lége cu direptul, să-şi mute ei casăle pre locul lor unde li s-au venit, să nu mai şeadză, de-acmu înainte, pre locul lui Costantin; la nemic să n-aibă treabă a s(e) mesteca,

Iar cui va părea <cu strâmbu>[1]l, să vie să stea de faţi înaintea d<om>[1]niei méle.

Инак не бѵдет.

V hlc, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> юл(їе) s҃ <6>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

† Василїе <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXVI/22.

Orig., hârtie (30,5 x 19 cm), rupt la îndoituri, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.

Ibidem, CLXVI/79 (rez., într-un izvod din 1793 august 17, cu scrisorile moşiei Răsipeni „ce se cheamă Jărăvăţ"); CLXVI/79 (copia aceluiaşi rez.).

Bibl. Acad., Fotografii, XXXI/3 a, b (foto., după orig.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/386 (foto., după orig.).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

† Ѡ Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоѧ. Adec(ă) au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea alor noştri moldovenişti boieri, a mari şi a mici, slugile noastre, Ilea şi Buţurca, ficiorii Agahii, şi Simion şi Vasilie, ficiorii Măricăi, şi Saula şi Isaiiu, ficiorii Ţâgancéi, şi Neacşa, cu ficiorii săi, şi Costea şi Toader, feciorii Pălagăi, şi alţi fraţi a lor, nepoţii lui Anton, strenepoţii lui Macsin, şi s-au pârât de faţă, înnaintea domniei méle, cu Condrea Malici din Şeptişeni, pentru a patra parté de sat de Şeptişeni, cé este în ţânutul Cârligăturii, dzicându Condrea Malici cumu-i ţân a patra parté din sat, din Şeptişeni, Ilea şi Buţurca şi alţi fraţi a lor, carii mai sus scriem, făr(ă) lege şi făr(ă) isprav(ă). Iar Ilea şi Buţurca şi cu fraţii săi au dzâs cumu li-<i>[1] lor direaptă ocină şi moşie acea parté de ocină, care mai sus scriem. Şi au arătat şi un zapis care s-au pârât şi mai denainté vreme şi s-au tocmit ei în de sine cu să[2] ţie toţi nepoţii lui Anton acea a patra parté den Şeptişeni.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle i-am giudecat după obicéiul ţărâi şi le-am făcut cartea domniei méle la credincios boiarinul domniei méle, la Roşca vistiernicul, să socotească cu oameni buni.

Deci, Ilea şi cu fraţii săi au mărsu cu cartea domniei méle, la boiarinul domniei méle care mai sus scriem, şi au strânsu oameni buni şi bătrâni şi din pregiur mégiaşi şi au socotit cu acéi oameni buni şi au aflat cumu li-i direaptă ocină şi moşie acea a patra parté de sat, de Şeptişeni, nepoţilor lui Anton. Şi, precum au socotit, au făcut şi mărturie de la oameni buni şi au <a>[1]rătat înnaintea domniei méle şi mărturie.

Deci, Condrea Malici au rămas dennaintea domniei méle şi din toată legea ţărâi, iar Ilea şi cu toţi fraţii săi, cari mai sus scriem, s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus herâie în Vistieriul domniei méle.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle încă am dat şi am întărit şi de la domniia mea, Ilii şi tuturor nepoţilor lui Anton şi lui Macsin, pre acea a patra parté de sat, de Şeptişeni, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţi, şi [şi] din hălăştée şi din pădure şi cu tot venitul ce să va alége pre acea a patra parté de sat, ca să le hie şi de la domniia mea direaptă ocină şi moşie şi întăritură şi uric, cu tot venitul, cum mai sus scriem. Şi să nu să mai pârască această pâr(ă) nice odănăoar(ă), în veci.

И ни да с(ѣ) не ѕмишлет.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ѯ҃зр҃ми <7148/1640>, м(ѣ)с(ѧ)ца юл(їѹ), з҃ <7> а(ь)ни.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Гавріл Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ион <писал>.

DANIC Bucureşti, A.N., CCXXXV/2.
Orig., hârtie (42 x 27,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie în ceară roşie, pierdută.
Ibidem, CCXXXV/36, nr. 1 (rez.).
Bibl. Acad., Fotografii, LXXV/27 (foto., după orig.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/387 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 297, nr. 1439 (rez., după orig.).

[1] Omis.

[2] Litera „ă" (ѣ), transformată din „ea" (ѣ).

www.dacoromanica.ro

† Иw Василїе воєводa, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(a)ръ Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea boierilor noştri Toader de Călimăneşti şi s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domniei méle cu Sora şi cu ficiorii ei pentru o parté de ocină din Călimănéşti şi pentru o parté de ocină din Tămăşeni, din giumătate de sat de Călimăneşti, a patra parté, şi din giumătate de sat de Tămăşeni, iar a patra parté, dzicându Sora cu ficiorii săi cumu-i ţine acéle părţi de ocină Toader făr(ă) lege şi făr(ă) isprav(ă). Iar <T>[1]oader au dzâs că-i esté cumpărătură de la socră-sa Nastasie, fata Ruscăi, şi au arătat şi zapis de la Nast<asia>[1], de cumpărătură, şi dirése de întăritură, de la Radul vod(ă), pre acele părţi de ocină, care mai sus scriem. Iar Sora n-au arătat nici un dires. Şi au rămas Sora şi cu ficiorii săi, denaintea domniei méle, şi din toată lege ţărâi, iar Toader s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus herâie în Vistierul domniei méle.

Deci, domniia mea încă i-am dat şi i-am întărit şi de la domniia mea lui Toader pre acéle părţi de ocină, din giumăta[a]te de sat de Călimăneşti, a patra parte, şi din giumăta[a]te de sat de Tămăşeni, iar a patra parté, cu tot venitul ce să va alége pre acéle părţi, care mai sus scriem, ca să-i hie şi de la domniia mea direaptă ocină şi cumpărătură şi întăritur(ă) şi u<ric>[1], cu tot venitul, cum mai sus scriem. Şi să nu s(ă) mai pârască această pâr(ă) nici odânăoară, în veci.

И ин дa с(м) нѣ ѕмишлет.

V Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> юл(їи) й <8>.

† Сaдм г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Гaбрли Мътиш вел логоѳ(е)т <m.p.>.

† Їон <писал>.

DANIC Bucureşti, Col. V. Adamache, I/5.

Orig., hârtie (31 x 19,8 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, pecete mijlocie în chinovar.

Ibidem, I/5 bis (copie din secolul al XVIII-lea); I/81 (nr. 4) şi I/81 bis, nr. 4 (două rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/388 (foto., după orig.) şi Xerogr. de doc., XXV/388 (xero., după copie).

EDIŢII: *Catalog*, *Supl.*, I, p. 199–200, nr. 594 (rez., după orig.).

[1] Rupt.

389 1640 (7148) iulie 8

Suret di pi o împărţal(ă) de la Coste Roşca, din let 7148 <1640> iuli(e) 8.

† Adic(ă) noi, Grozaava, şi Măricuţa, şi Miron şi Magda, feciorii Lenţii lui Dum(i)traş, şi a jupânesâi lui, Antimie, scriem şi mărturisim cu această scrisoar(e) a noastră, că noi, di bun(ă)voia noastră, ni-am tocmit şi ni-am împărţit cu a noastri şi drepti ocini şi moşii di pe pă<rin>[1]tile nostru, Dumitru Lenţii, şi di la maica noastră, Antimiia.

www.dacoromanica.ro

Deci, s-au vinit în parte Grozavii a patra parti di sat, di Hroşăuţ(i), şi cu parti din heleşteu şi a patra parti din Vasilău, ş-a patra parti din Stipanovca.

Şi s-au vinit în parte Măricuţăi a patra parti de Hroşăuţ(i), cu parti din heleşteu, şi a patra parti di Costeşti şi a patra parti di Vasiliu.

Iar parti lui Miron s-au venit a patra parti di Hroşăuţ(i) făr(ă) di heleşteu, şi a patra parti di Iorcăuţi, cu heleşteu, şi a patra parti di Babin.

Şi s-au vinit Magdei parte, a patra parte de sat, di Hroşăuţ(i), făr(ă) di heleşteu, şi a patra parti di Iorcăuţ(i), cu heleşteu şi din baltă ci se va alegi din Trotur şi din Dorăşăuţ(i) şi din Buianciuc.

Aşijdire, ci s-ar afla parte dispre Dum<itru>[1] Lenţa şi dispre Antimiia Lenţoaie, acele încă să avem a ni împărţâ frăţeşti.

Şi la această tocmală au fostu: Onciul Iuraşcovici, şi Vasâle Robceanul, şi Toadir Robceanul, şi Isar Grămescul, şi Isac Cucoranul şi Toader Dohatco.

Şi <eu>[2], Necora Brah(ă), am scris.

Şi pre mai mar(e) credinţă, ni-am pus noi degitile şi numile noastri şi iscăliturile noastri într-acestu zapis, să s(e) ştii că ş(i) la împărţal(ă) s-au scos di pi împărţala vechi, dup(ă) cum arat(ă) mai sus.

Şi ni-am iscălit cari ni-am tâmplat.

Velişco Onciul; Andronic Vlad; Iliia Stroşca; Tănas(ă); Tăutul; Stratil(ă); Gavril Morţun; Costantin; Samson; Iliia Făt(u); Gheorghiţ(ă) vel sulger; Ghiorghi Turculeţ post(elnic); Manoli Dzanfir vel căpitan.

Şi scriindu şi noi sureturile car(e) esti la Tăutuleşti, car(e) esti scos di pi o împărţală ci esti la dum(nialui) post(elnicul) Turculeţu Ghiorghii. Şi, pentru credinţa ni-am iscălit.

Ioniţ(ă) Potlog; Costantin Stroescul; Iordachi Perjul; Ion Vlad.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLX/125.
Copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/389 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Omis.

390 1640 (7148) iulie 9, Iaşi

† Се ѵѣо ми, Гавриилъш вел лѡг(о)ѳ(е)т, и Ѵрѣке вел спът(ар), и Бухѵш вистѧрник, и Лѵпѵл Пръжескѵл вел меделничѧр, и Ионашко Жора вив ворник и иниχ болѣр(и) и воини прѣданїи ѵ Двор г(о)сп(о)д(и)нъ ег(о) м(и)л(о)ст(и). Adec(ă) au vinit înnaintea noastră dumnealor Ghéorghii Roşca vistérnic şi cu Tănasie ce au fostu vornic şi cu Sturdzea, de a lor bunăvoie s-au tocmit şi ş-au înpărţit a lor ocine ce au avut de pre socrul lor, Vas(i)lie Mihăilescul, şi de pre soacra lor, Soltana, giupâneasa lui Vas(i)lie Mihăilescul. Şi s-au vinit în partea lui Ionaşco, de pre tată-seu, Tălmaci, şi de pre maică-sa, Soltana, giumătate de sat de Drăguşéni, partea din gios, şi o

www.dacoromanica.ro

falce de vie din Horodeşti, ce iaste deusăbi. Şi, aşijdere, s-au vinit în partea lui Ghiorghii Roşca vistérnicul giumătate de Drăguşéni, cu casăle, şi giumătate de Oglindeşt(i). Şi aşijderili, s-au vinit în partea lui Tănasie vornicul giumătate de Zăvoiani, partea din gios, şi doao falci de vie în Horodeşti cu crame. Şi aşijderili, s-au vinit în partea Sturdzii giumătate de sat de Negreşti, la Vasluiu, pre apa Bârlădzălului, şi a treia parte de Iurceşti, pre apa Sirétului, şi cu parte de vad de moar(ă), ce să va alége, şi cu doao falci de vie în Dealul Comisului.

Aşé s-au <în>[1]voit şi s-au tocmit ei ande ei şi ş-au înpărţit, de a lor bunăvoie.

Deci noi, vă[n]dzându de bun(ă)voia lor tocmal(ă) şi înpărţare, noi încă le-am făcut acéste mărturii pre înpărţar(e) ce ş-au înpărţit, şi ca să-ş(i) fac(ă) şi derésă domneşti.

De aceasta scriem şi mărturisim.

Şi, pentru credinţa, pusu-ne-am peceţile şi iscăliturili cătră această adevărat(ă) mărturie, să s(e) ştie. Iar careli dintru dânşii va scorni pârâ, să aibă a da cindză<ci>[1] de boi gloab(ă) porţii.

V Ĩlc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> юл(ïѣ) б <9>.

. Гаврли Мътиш вел логоф(е)т m.p.

Ѯрѣкѣ спът(ар) m.p.

Дvмитрv Бvхѯш вив вистѣрник <m.p.>.

Ĩз, Лѯпѯл Пръжескvл <m.p.>.

† Тънас(ïѣ) во<р>[1]н(ик) искал <m.p.>.

DJAN Iaşi, Documente, CLVIII/15.
Orig., hârtie (30,3 x 20,3 cm), difolio, din f. a doua se păstrează numai 1/3.
Idem, Arhiva M. Costăchescu, Caiet I, p. 61–63, nr. 39 (copie de M. Costăchescu, după orig.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/390 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XXXI, p. 43–45, nr. 35 (orig.); *Ibidem*, III, p. 128, nr. 83 (copie parţială după Acta avocat Goldenthal, din *Ms. Surete*, V, p. 1 091).

[1] Omis.

391 1640 (7148) iulie 9, Iaşi

† Єто аз, Гаврилаш вел логофет, и Глигорїе Ѵрѣкѣ вел спътар, и Дvмитрv Бvхvш вистѣрник, и Лvпvл Пръжескvл вел медѣничѣр и Ишнашко Жорѣ вив дворник. Adecă au venit înnaintea noastră Ghiorghie Roşca ce-au fostu vistiernic, şi Tănasie ce-au fostu dvornic şi Sturdzea, de a lor bunăvoie, de s-au tocmit şi ş-au înpărţit den oceni şi den vii ce-au avut de la socrii lor, de la Vasilie Mihăilescul şi de la giupâneasa lui, Soltana. Şi s-au venet lui Ionaşco de pre tată-său, Tălmaciu, şi de pre maică-sa, Soltana, giumătate de Drăguşéni, partea den gios, şi o falce de vie den Horodişte, ce iaste deosăbi. Aşijderea, s-au venit lui Ghiorghie Roşca ce-au fostu vistérnic giumătate de sat, de Drăguşéni, cu casăle, şi giumătate de sat de Oglindeşt(i).

www.dacoromanica.ro

Şi s-au venit lui Tănasie giumătate de sat de Zăvoiani, partea den gios. şi doao falce de vie cu crame în Horodişte. Şi s-au venit Sturdzii giumătate de sat de Negreşt(i), în ţinutul Vasluiului, pre apa Bârlădzălului, şi a treia parte de Iurceşt(i), pre apa Sirétiului. şi cu parte de vad de moar(ă), ce să va alége, şi cu doao falci de vie în Dealul Comisului. Aşé s-au tocmit şi s-au învoit, de a lor bunăvoie. şi s-au împărţit.

Dece noi, vădzându de a lor bunăvoie tocmală tocmindu-să şi împărţală, noi încă le-am făcut acéste mărturii pre împărţal(ă) ce s-au împărţit ca să-ş(i) facă şi drése domneşt(i).

Aiasta scriem şi mărturisim.

Mai pre mare credinţă am iscălit şi ne-am pus şi peceţile cătră acestu adevărat zapis de la noi, ca să să ştie.

V ĩlc, ҳзр҃ми <7148/1640> юл(їе), ѳ <9> а(ъ)инь.

† Iar carele dentr-aceşt(i) fraţi va mai scorni pâră, să aibă a da cincidzăci de boi gloabă Porţii.

Гаврли Мътиш вел логоф(е)т m.p.

Ѯрѣкє спът(ар) m.p.

Дѵмитрѵ Бѵхѳш вив вистѣриик <m.p.>.

Из, Лѳпѳл Пръжескѵл <m.p.>.

Гиѡргїє Рошка искаҳ <m.p.>.

† Тънас(їе) во<р>[1]и(ик) искал <m.p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † De la boiari. pre înpărţalâ cu Sturdzea; <alta din secolul al XVIII-lea>: 7148 <1640> iul(ie) 9 <şi una din secolul al XIX-lea>: 7148 <1640> iuli(e) 9. No. 5.

DJAN Iaşi. Documente. CDXVII/12.
Orig.. hârtie (30.3 x 20.3 cm). difolio, filigran. rupt la îndoituri.
Ibidem. CDLXII/18. f. 2 r.. nr. 2 (rez. dezv.): ibidem. CDXXII/199. f. 1 r.. nr. 5 (menţ.).
Arh. St.Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). DCCLXX/28. f. 44 (rez. dezv.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/391 (xero.. după orig.).

[1] Omis.

392 1640 (7148) iulie 10, <Iaşi>

O carte de la domnul Vasilie v(oie)vod, întru care scrie la slugile mării sale. la Mihalce, căp(i)t(a)n i la Vasile Burnii şi la Isac, precum s-ar fi jăluit domnii Gavril şi Vasile, nepoţii lui Călmăţui, şi popa [popa] Matei din Mircesti pe Gavril şi pe Ion şi pre Ionaşcu, zicându că au trei sate moşii, anume Nuoreştii, şi Cricesti, şi Rusenii şi Poiana Cârnului şi sînt neînpărţite.

Pentru aceia, scrie domnie să margă la acele sate şi să socotiască cum va fi mai drept, cu oameni buni, şi să-i împărţască pe trei moş(i), cine-şi satul cu tot venitul. Şi pre cum va împărţi, să facă o scrisoare.

www.dacoromanica.ro

7148 <1640> iul(ie) 10[1].

Гаврилаш вел лw(г҃о)ѳ(е)т.

Bibl. Acad., Ms. nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 54 r., nr. 2.
Copie presc., din 1796, de Costantin Polimaz logofăt.

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 57 (rez., după copie).

[1] Urmează, în paranteze, menţiunea: L(ocul) p(eceţii).

393 1640 (7148) iulie 10, Vaslui

† Adecă eu, Antemiia, şi fratele meu, Ştefan şi Agapie, ficiori lui Scridon, nepoţi lui Cociubă, şi Chirila cu soru-mea, Ţiganca, ficiori lui Trifan, nepoţi lui Cociubă, mărturisim cu cestu zapis al nostru com de bunăvoia mea, de nimene nevoiţi, nici asupriţi, ce de bunăvoia noastră, am vândutu a noastră dereptă moşie, ce iaste anume Ungureni, şi a părinţilor noştri şi a moşilor noştri, cât să va alege den al optol(ea) bătrân [şi den giumătate de bătrân][1] doa părţi, cât să va <a>[2]lé<ge>[2] den vatra satului şi den vad de moar(ă) şi den tot venitul; am vândutu[tu] dumisali lui Grigori postelnicul, derept doaodzăci[3] de lei.

Dumnealui ne-au făcut plata deplen şi să fie dumisali dereaptă moşie şi neme dentru oameni noştri ca s(ă) n-aibă a mai întoarce, în veci.

Şi într-această tocmală au fost: popa Ghiorghie de Soleşt(i), şi popa Ionaşco de Tăoşti, şi Dumitraşco de Soleşti, şi Toader de acolea, şi Mihăil(ă) Şoropul şi mulţi oameni buni.

Şi eu, Dumitraşco, am scris.

Пис в Васлвю, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> **юли ї** <10>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Zapis de Burdugani.

DJAN Mehedinţi, Col. „Dr. C. I. Istrati", II/4.
Orig., hârtie (33 x 20,7 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, patru peceţi inelare în fum, puţin clare.
DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCCXXXI/25 (rez.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 69, nr. XCVII (orig.).

[1] Tăiat cu aceeaşi cerneală.
[2] Omis.
[3] „doaodzăci", adăugat pe marginea din stânga, cu altă cerneală.

394 1640 (7148) iulie 11, Iaşi

† **Їw Василїе воєводa, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(a)рь Земли Мwлдавскои.** Dat-am cartea domnii méle slugei noastră, lui Pătraşco den Peletuci, spre-

www.dacoromanica.ro

acéia el să fie tare şi putérnic, cu cartea domnii méle a-ş(i) ţinea şi a-ş(i) apăra a sa direaptă ocină şi cumpărătu<ră>[1], cât să va alége partea lui în sat, în Alboteşti, cât vor şti oameni buni, în vatra satul[l]ui, şi în ţarin(ă), şi fânaţ şi în tot locul.

Nime să n-aibă treabă cu partea lui[2] pentru căci s-au pârât Pătraşco cu Eremie de faţ(ă), înnaintea domnii méli, şi l-au rămas pre Eremie. Şi să nu s(e) mai pârască de aceast(ă) pâr(ă) în veci şi să ţie el cum au ţânut părinţii lui[3].

V Мc, а(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> **юл(їе) а҃і** <11>.

† Сам г(о)сп(о)а(и)нъ вела.

† Cum au avut şi mărturie pre Mihăilă şi pre Ionaşco din Peletuci[4].

Сървѵ <писал>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Carte de hotarul Alboteşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCCXLI/26.
Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), pecete mijlocie în chinovar, neclară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/394 (foto.).

---

[1] Omis.

[2] „lui", adăugat deasupra rândului.

[3] De la „şi să ţie" până la „lui", adăugat în continuarea rândului, cu literă mică, de aceeaşi mână.

[4] De la „† Cum au" până la „Peletuci", adăugat la sfârşitul actului de aceeaşi mână.

395 1640 (7148) iulie 11

† Пол село вишѣ, на є҃ част(и).

† Partea din sus, ce să chiamă a Doşceştilor, despre Spinosa, a patra parte, ce să înparte în 2 părţi.

† 4 galben(i) au dat Dumitraşco, feciorul lui Ştefan.

† A doâ parte, iar din sus, ce să chiamă a Băsărăbeştilor, iar a patra parte, din mijloc.

† Iurghicénii, carii mi-au dat ban(i) de pre cea moarte de om, ce am plătit la Şoldan vornicul. Ş-au fost zălog ocina lor la noi, dereptu cinzeci şi patru de galben(i).

В(ъ) а(ѣ)то ѯзр҃ми <7148/1640> **юлїѳ а҃і** <11>.

<La sfârşitul doc., o iscăliturăă>: Costandin Paladi hat(man) <şi o ins.>: 7141<1633 sic!> iuli(e) 18.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., I/77.
Orig., hârtie (31 x 19 cm), difolio, rupt la îndoituri. Doc. este scris de Dumitru Buhuş.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/395 (foto.).

www.dacoromanica.ro

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) приидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, кнѣгинѣ Василїеви Вартик, и тѣгала сѣ лицом съ н(а)шь вѣрнїи и почитенни болѧрин, Гаврилаш Мътїаш вел логофет, радї едни став, что ест ѳ царинѳ, ѡт хотар село Боришче, еж(е) именѳет сѧ н(ы)нѣ Черлена Мала, ѡт в(о)лост Хотинси, рѣкѫще кнѣгинѣ Василїеви Вартик како приходит сѧ им дѣржати част въ тот став, по что рѣкѳще аж(е) достѣгне[1] хотар село их, Кѫрстецїи, ѳ Гїени долини томѳ ставѳ ѡт царинѳ.

Ѧ виш(е) писан н(а)шь вѣрнїи и почитенни болѣрин, Гаврилаш вел логофет, ѳказовал нарѣденїих ѡт иншиx прѣдних г(о)сп(о)д(а)ри, такожде и един запис ѡт стараго Гїоргїе бывшаго пъркълаб Хотински, писавши и сведителствѳѫщи въ тот запис како тѣгал сѧ тогда Щефан Пръжескѹл столник съ Василїе Черлиновски дїак, прѣд Костандин Могила воевода и прѣд Съвѣта его. И послали их тамо до прѣд реченнаго Гїоргїе пъркълаб и събирали тогда многих болѣри и люди добри, ѡт ѡкр(ъ)сть томѳ мѣсто, и ѡбрѣтоше истинно и праведно како не подобает сѧ дѣржати Щефан Пръжескѳл въ тот став, понеж(е) имает иншии став нижнїи, на тоа долина, ѳ против томѳ ставѳ вишнего.

Потом же више писан н(а)шь вѣрнїи и почитенни болѣрин, Гаврилаш вел логофет, кѳпил тое село виш(е) писан, Черлена Мала, съ ставове и съ вес приход, ѡт Настасїѧ Василїѡае, кнѣгинѣ Василїе Черлиновски дїак, и ѡт с(ы)н(о)ве их, Гаврил, и Пътрашко, и Мърїѧ, и Ѳнтемїѧ и Ѳгахиї. Въ том же, мы сѫдихом их по законѳ земскои и съматрѣхом им нарѣденїих и ѡбрѣтохом како ие достѣгиет хотар селѳ Кѫрстецїи въ брегѳ томѳ више писанномѳ ставѳ ѡт царинѳ. Нж зостала кнѣгинѣ Василїеви Вартик ѡт прѣд нами и ѡт вес закои, а прѣд реченнїи болѣрин наши вѣриїи и почитении болѣрин, Гаврилаш вел логофет, ѳправил сѣ, како да имает дѣржати тот став, по ѡбах сторони тои долини и съ вес приход, такожде, и нарѣденїих, елици имала кнѣгинѣ[2] Василїеви Вартик на тот став, ецїеже их да<ет>[3] въ рѳки н(а)шемѳ вѣрномѳ и почитенномѳ болѣринѳ, Гаврилашѳ великомѳ логофетѳ, како ѡт сил на прѣд на не имают наи тѣгати сѣ ради сїи тѣж(ѣ), николиж(е), на вѣки.

И ин да сѧ не ѳмишает.

ѲМс, юл(їе) ѣї, <в(ъ) л(ѣ)т(о)>[4] ѯзр҃ми.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нь вєлѧл.

Їѡ Василие вѡивод.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, cneaghina lui Vasilie Vartic s-au judecat de faţă cu credincios şi cinstitul nostru boier, Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, pentru un heleşteu, ce este în ţarină, din hotarul satului Borişce, ce se numeşte acum Cerlena Mică, din ţinutul Hotinului, zicând cneaghina lui Vasilie

www.dacoromanica.ro

Vartic cum că i se cuvine să stăpânească o parte din acel heleşteu, fiindcă ajunge hotarul satului ei, Cârsteştii, în Valea Ghienii acelui heleşteu din ţarină.

Iar mai sus-scrisul credincios şi cinstitul nostru boier, Gavrilaş mare logofăt, a arătat drese de la alţi domni de mai înainte, de asemenea şi un zapis de la bătrânul Ghiorghie fost pârcălab de Hotin, scriind şi mărturisind într-acel zapis precum că s-au judecat atunci Ştefan Prăjescul stolnic cu Vasilie Cerlinovschi diac, înaintea lui Constantin Moghilă voievod şi înaintea Sfatului său. Şi i-a trimis pe dânşii acolo la mai sus zisul Ghiorghie pârcălab şi au strâns atunci mulţi boieri şi oameni buni, dimprejurul acelui loc, şi au aflat drept şi adevărat cum că nu i se cade lui Ştefan Prăjescul să stăpânească într-un heleşteu, fiindcă are alt heleşteu din jos, tot pe aceeaşi vale, împotriva acelui heleşteu din sus.

După aceea, mai sus scrisul credincios şi cinstit al nostru boier, Gavrilaş mare logofăt, a cumpărat acel sat mai sus scris, Cerlena Mică, cu heleştee şi cu tot venitul, de la Nastasiia Vasilioae, cneghina lui Vasilie Cerlinovschi diac, şi de la fiii lor, Gavril, şi Pătraşco, şi Măriia, şi Antemiia şi Agahiia. Întru aceasta, noi i-am judecat după legea ţării şi cercetându-le şi dresurile am aflat cum că nu ajunge hotarul satului Cârsteşti în malul mai sus scrisului heleşteu din ţarină. Dar s-a dat rămasă cneaghina lui Vasilie Vartic, dinaintea noastră şi din toată legea, iar mai sus zisul credincios şi cinstitul nostru boier, Gavrilaş mare logofăt, s-a îndreptat, ca să-şi stăpânească acel heleşteu, pe amândouă părţile acelei văi şi cu tot venitul, de asemenea şi dresele, câte a avut cneaghina lui Vasilie Vartic pe acel heleşteu, încă le-am dat în mâinile credinciosului şi cinstitului nostru boier, lui Gavrilaş mare logofăt, ca de acum înainte să nu mai aibă a-l trage la judecată pentru această pricină niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, iulie 12, <în anul>[4] 7148 <1640>.

† Însuşi domnul a poruncit.

Io Vasilie voievod.

Arh. Naţionale Chişinău, Fond 220, op. 1, nr. 215.

Orig., hârtie (32 x 14,5 cm), pecete mijlocie timbrată (4,5 cm), cu legenda: † Їѡ Васїлиѣ воєв<ода Божїю милостїю, гос>[5]подрь Земле Молдавскоі. Cu o trad., din 7 februarie 1809 de Ion Stamate pitar.

Arhiva Principală a Actelor Vechi, Moscova, Fond 1299, op. 1, dos. 896, f. 94 v., nr. 20 (rez. dezv.); ibidem, f. 97 v.–98 r. (trad. rusă, a aceluiaşi rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/396 (xero., după orig. şi trad.).

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 392–395, nr. 190 (text slav, după orig. şi trad. cu litere ruseşti).

---

[1] т, suprascris, transformat din altă literă.

[2] гинѣ, scris deasupra de aceeaşi mână.

[3] Rupt.

[4] Sub pecete.

[5] Şters.

397 1640 (7148) iulie 15, Iaşi

† Їѡ Василїѣ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(є) приндошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими н(а)шими мѡлдавскими

www.dacoromanica.ro

болѣри, великими и малими, Дан и Ѥне, зѧт Манѹлец(а), и тѣгали лицом на м(о)л(е)бници и(а)ши, калѹгери ѡт с(вѣ)таа монастир(и) ѡт Хомор(а), ради третаа част(ь) село Хрицкани, середнаа част(ь), на рѣцѣ Жижїѧ, ѹ волост(ѹ) Ѥшски, рѣкѫще како ест им правда ѡтн(и)на за дѧди(и)нѹ тоа середнаа третаа част(ь) ѡт село Хрецкани и ѹказовали прѣд нами и едни ѹрик ѡт Їѡан(а) воевода на тоа третаа част(ь) село Хрецкани. И м(о)л(е)бници и(а)ши, калѹгери ѡт с(вѣ)таа монастир(и) ѡт Хомор(а) ѹказовали ѹрик ѡт Ѥремїѧ Могила воевода и иншиѫ нарѣдениѭ за викѹпленіе покоиномѹ Трифан(а) постелник(а) и <кн>[1]ѣгини си Марїѧ Къзака, тое село Хрецканни, съ вес хотар и съ вес приход. И дадоже и пом(и)л(о)ваше тогда тое село до с(вѣ)таа монастир(и) Хомор(а), ѩкоже ѹказовали калѹгери и нарѣдениѭ за даданіе и за м(и)л(о)ваніе ѡт Трифан(а) постелник(а) и ѡт кнѣгинѣ его, Марїѧ Къзака.

Мы же съдиѫом иѫ правединим съдїем и искаѫом им привилїѧѫ и ѡбрѣтоѫом писани въ тот ѹрик ѡт Ѥремїѧ воевода, дѣдове тим виш(е) писанним Данилови и Ѥне, како продали дѣдове иѫ Трифанови постелник(ѹ) и кнѣги<ни его Марїѧ Къза>[1]кы и възѣѫом тот ѹрик ч<то ѡни ѹк>[1]азовали ѡт Їѡан(а) воевода и дадоѫом въ р<кн>[1] калѹгером ѡт Хомор(а), понеж(е) тиѫ више <писанин>[1] Дан и Ѥне зостали ѡт прѣд нами и ѡт вес закон(а), а м(о)л(е)бници наши, калѹ<гери>[1] ѹправили сѣ и поставили себѣ фїѣржю въ вистѣр г(о)сп(о)дстве(а) ми, како ѡт силѣ напрѣд да не имают ни тѣгати с(ъ) радї сїѧ тѣж(а) николиж(е), на вѣки.

И ни да <сѣ не ѹ>[1]мишает.

<ѹ>[1] Ѥс, л(ѣ)т(о) ѫзр҃ми юл(їе) е҃ї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т иск<ал>[1] m.p.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dan şi Iane, ginerele lui Manuleţ, şi au pârât de faţă pe rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire de la Homor, pentru a treia parte din satul Hriţcani, partea din mijloc, pe râul Jijia, în ţinutul Iaşilor, spunând că le este dreaptă ocină şi moştenire acea a treia parte din mijloc din satul Hreţcani şi au arătat înaintea noastră şi un uric de la Ioan voievod pe acea a treia parte din satul Hreţcani. Iar rugătorii noştri, călugării de la sfânta mănăstire de la Homor, au arătat uric de la Eremia Moghilă voievod şi alte drese de cumpărătură ale răposatului Trifan postelnic şi ale cheaghinei sale Maria Căzaca, <pentru>[2] acel sat Hreţcanii, cu tot hotarul şi cu tot venitul. Şi au dat şi au miluit atunci acel sat la sfânta mănăstire Homor, precum au arătat călugării şi drese de danie şi de miluire de la Trifan postelnic şi de la cneaghina lui, Maria Căzaca.

Noi i-am judecat cu judecată dreaptă şi le-am cercetat privilegiile şi am găsit scris în acel uric de la Eremia voievod, al bunicilor acelor mai sus scrişi Dan şi Iane, cum au vândut bunicii lor, lui Trifan postelnic şi cneaghinei <lui Maria Căză>[1]ca şi am luat acel uric de la Ioan voievod, pe care <ei>[1] l-au arătat, şi le-am dat în mâinile

www.dacoromanica.ro

călugărilor de la Homor, pentru că acei mai sus <scrişi>[1] Dan şi Iane au rămas dinaintea noastră şi din toată legea, iar rugătorii noştri, călu<gări>[1] s-au îndreptat şi şi-au pus fierâie în vistieria domniei mele, ca de acum înainte să nu aibă a mai pârâ pentru această pârâ niciodată, în veci.

Şi altul să <nu se>[1] amestece.

<La>[1] Iaşi, anul 7148 <1640> iulie 15.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Zapisul Hriţcanilor, **ѡт волост Йскон** <şi două de la începutul secolului al XIX-lea>: Hriţcani la ţinut(ul) Iaşilor, pe apa Jijiei <şi>: Hriţcăuţi, la ţinut(ul) Iaşilor, pe apa Jijiei, 7148 <1640> iulie 15.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). XIX/110.

Orig.. hârtie (27.3 x 41.5 cm). filigran. rupt la îndoituri. pecete mijlocie. aplicată în ceară roşie. stricată.

Ibidem. XIX/102 (trad.);

Idem. A.N.. MMDCXXXVI/1 (trad.. din secolul al XVIII-lea. de Toader fost protopop).

Bibl. Acad.. Ms. nr. 111 (Condica m-rii Homor). f. 75 r.– v. (trad. din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/397 (foto.. după orig.) şi Xerogr. de doc.. XXV/397 (xero.. după trad. de la DANIC Bucureşti. A.N.. MMDCXXXVI/1).

EDIŢII: Bianu. *Catalog*. I. p. 254. nr. 152 (rez., după trad. de la Bibl. Acad.. Ms. nr. 111): *Catalog*. II. p. 297. nr. 1440 (rez.. după trad. de la DANIC Bucureşti. A.N.).

---

[1] Rupt.

[2] Omis.

398 1640 (7148) iulie 15

Carte gospod de la Vasilie v(oie)vod, dată lui Simion din Brudureşti ca să fie puternic a opri pe nişte fraţi ai săi din stăpânirea părţii lor din Lungani, împotriva unor părţi din altă moşie a numitului, ce le-au vândut ei fără ştirea sa, iar, nemulţumindu-să, să vie faţă.

7148 <1640> iulie 15.

DJAN Iaşi, Arhiva Mihai Costăchescu. caietul nr. 16, p. 2813. nr. 3.

Rez.. transcr. de M. Costăchescu dintr-un op. din 1815, care se afla în posesia lui C. Cerchez din Lungani. judeţul Iaşi.

399 1640 (7148) iulie 17

† Eu, popa Măteiu din Mirceşti, nepotul Bălei, scriu şi mărturisăscu pre mine cu cest zapis al mieu cum ni-au făcut mărie sa, vodă, carte la Mihalce căp(i)t(a)n şi la

www.dacoromanica.ro

Vasile Bujne şi la Isac din Pribeşti să ne împarţe nişte ocene ce avem împreună cu Gavril şi cu Ion şi cu fraţâi lui, şi Ionaşcu şi Grigoraşcu şi Toader, toţi nepoţii Tudorii, şi Vasile şi Gavril, nepoţii Vârvarii, anume satul Criceştii, şi Nuoreştii, şi Ruseni cu Poiana Cârnului. Deci noi, aceşti oameni, ce scriu mai sus, ne-am priimit de bunăvoie noastră şi ni-am tocmit şi ni-am împărţit acele sate, anume Criceştii, şi Nuoreşti, şi Ruseni şi Poiana Cârnului.

Şi s-au venit lui Gavril şi cu fraţii lor, şi lui Ionaşco şi cu fraţii lor, şi lui Ion şi fraţii săi satu întreg Criceştii, cu tot venitul. Şi i s-au venit şi lui Vasile şi cu fraţii săi şi lui Gavril şi cu fraţii săi, nepoţii Vârvari(i), sat(ul) întreg Nuoreştii cu tot venitul. Şi s-au venit popii, lui Măteiu, cu fraţii săi, satu Rusenii şi cu vad de moară şi cu Poiana Cârnului.

Aşa ni-am tocmit înnainte altor oameni buni, anume: Mihalce căp(i)t(a)n, şi Vasile Buznii, şi Isac ot Pribeşti, şi Gavriliţă tij, şi Odreu tij, şi Ionaşcu Ciobăniţă din Mirceşti, şi eu, popa or[1] Sârbeşti şi alţi oameni.

Şi cine va întoarce, să fie hatalmu 12 boi, să să ştie.

7148 <1640> iulie 17.

Popa Matei, am scris zapisl(ul).

Gavril.

Gavriliţă.

Vasile Călmăţui i Gavril.

Ion[2].

Bibl. Acad., Ms. nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 54 r., nr. 3.
Copie din 1796, de Constantin Polimaz logofăt.

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 57 (rez., după copia de la Bibl. Acad.).

[1] Greşit, pentru „ot".

[2] Lângă fiecare iscălitură se află marca peceţii, cu inscripţia: „pecet".

400 1640 (7148) iulie 23, Iaşi

† Ѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea boierilor noştri, a mari şi a mic(i), Irimiia din satu, din Hăsnăşéni şi s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domniei méle cu Nacul den Uscaţi pentru o parté de ocină din satu, din Hăsnăşeni, cé esté pre Siret, în ţânutul Sucevei, dzicându Nacul înnaintea domniei méle cumu esté cumpărătură acea parté de ocină de la Mane de Boteşti, şi au arătat şi dires de la Radul vod(ă), iar Irimiia au dzâs că-i este a lui cumpărătură acea parté de ocină de la Mane; iar Nacul să aleagă într-acea parté de ocină făr(ă) lége şi făr(ă) isprav(ă). Şi au arătat Irimiia înnaintea domniei méle şi zapis de mărturie de la Mane şi dirése de la Miron Barnouschii vod(ă), pre acea parté de ocină, partea Maniei.

Deci, domnieia[1] mea şi cu tot Svatul domniei méle i-am giudecat după obicéiul ţărâi şi le-am socotit diresele şi am aflat că-s mai bătrâne diresele Irimiei decât a

www.dacoromanica.ro

Nacului şi le-am aflatu lége să-ş(i) ţie Irimie acea parté de ocină, partea Maniei, din sat din Hăsnăşéni, iar Nacul să s(e) lége într-altă ocină a Manii, unde va afla aiure, iar cu acea parté din Hăsnăşéni să n-aibă treabă. Şi au rămas <Nac>[1]ul denaintea domniei méle şi din toată legé ţărâi, iar Irimiia s-au îndirep<t>[1]a<t>[2] denaintea domniei méle şi ş-a<u p>[3]us herâie doaodzăci şi patru de zloţi în Vistiériul domniei méle.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle încă am dat şi am întărit şi de la domniia mea Irimiei pre acea parté de ocină, partea Maniei, din satu, din Hăsnăşéni, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţi, şi din pădure, şi din pomăt, şi cu vad de moară pre apa Sirétiului şi cu tot venitul, ce să va alége partea Manii, ca să-i hie şi de la domniia mea direaptă ocină şi moşie, şi cumpărătură, şi întăritură, şi uric, cu tot venitul, cum mai sus scrie.

Iar, de să vor şi arăta niscare direse în vro vremé pre acea parté caré mai sus scrie, întru nemic să nu s(e) creadză, cé să s(e) spargă şi să nu s(e) mai pârască această pâră nici odănăoară, în veci.

И ни да с(ѣ) нѣ ѕмишлет.

Оу їїс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми <7148/1640>, м(ѣ)с(м)ца юл(їе) к҃г <23>.

Гавриил Мътниш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ишнашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: De Hăsnăşéni, <completat în secolul al XVIII-lea>: Parte Irimii[i], ce să va alége <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7148 <1640> iuli 23. No. 16.

DJAN Iaşi, Documente, CDXXVII/63.

Orig., hârtie (31 x 20 cm), difolio, lipsă o treime din f. a doua, filigran, pecete mijlocie, timbrată, pierdută.

DANIC Bucureşti, A.N., CCVII/17, nr. 18 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/400 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 297, nr. 1441 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, A.N.).

[1] Aşa în orig.

[2] Rupt.

[3] Şters.

401 1640 (7148) iulie 24, Iaşi

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїиде прѣд нами и прѣд вѣсими и(а)шеми мѡлдавскими болѣри, великиҳ и малиҳ, болѣреи наш, Гевргїе Арапѹл бывъ сѹлцѣр, за его добра волѣ, неким непонѹжден, а не присилован, и продал своа права wти(и)нѹ, едно село, на имѣ Сакалъшещїи, что ѹ в(о)лост(ѹ) Немецкои, на потоцѣ Тополицъ, съ брѹа за мани на тои потоцѣ и съ вес приҳод. Тот село, Сакалъшещїи, ѡн продал нашемѹ вѣриомѹ и почтениомѹ болѣрин(ѹ), Гевргїе вел чашник, радї

www.dacoromanica.ro

четири ста талер(и) сребниχ, шт его правїи и питомїи нарѣденїе, что ѡн имал за даанїе и м(и)л(о)ванїе шт Гашпар(а) воевода, и за потвръжденїе шт иниχ г(о)сп(о)д(а)ри, прѣжде нас бывше, что тот село нди прѣжде было право наш г(о)сп(о)д(а)рскои, приславшно къ школ тръг(а) наш Немецкои и было емѵ право даанїе и м(и)л(о)ванїе ради его правою слѵжбѵ.

И въстал сѣ наш вѣрнїи и почитеннїи болѣрен выш(е) писан, Гевргїе вел чашник, и заплатил въси испльно тои выш(е) писанїи п(и)н(ѣ)зи, четири ста талер(и) сребниχ, шт прид нами.

Ино, г(о)сп(о)дстве(о) ми, шкож(е) ѵвидѣχом иχ добравволною токмеж испльною заплатѳ, г(о)сп(о)дстве(о) ми ещеж(е) и шт нас дадоχом и потвръдиχом емѵ. Тѣм радї, тот виш(е) писан село, Сакалъшещїи, съ брѵд за млин и съ вес приχод, да ест и шт г(о)сп(о)дстве(а) ми болѣренѳ нашемѵ выш(е) писан, Гевргїе вел чашник, и кнѣгини его, ...[1], право штнинѳ и дѣднинѳ и викѳленїе и ѳрик и потвръжденїе, съ въсѣм доχодом, непорѵшено им <нико>[2]лиже, на вѣки.

И ин да с(ѣ) не ѳмишлет.

Оѵ Ѭс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃ми, юл(їе) к҃а.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гавриил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ишнашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Gheorghie Arapul fost sulger, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină, un sat, anume Sacalâşeştii, care este în ţinutul Neamţ, pe pârâul Topoliţă, cu vad de moară pe acel pârâu şi cu tot venitul. Acest sat Sacalâşeştii, el l-a vândut boierului nostru credincios şi cinstit, Gheorghie mare ceaşnic, pentru patru sute de taleri de argint, din dreptele şi propriile lui drese de danie şi de miluire, pe care le-a avut de la Gaşpar voievod, şi de întărire de la alţi domni foşti mai înainte de noi, care acest sat a fost mai înainte al nostru, drept domnesc, ascultător de ocolul târgului nostru, Neamţ, şi i-a fost dreaptă danie şi miluire, pentru slujba lui dreaptă.

Şi s-a sculat boierul nostru credincios mai sus scris, Gheorghie mare ceaşnic, şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, patru sute de taleri de argint, dinaintea noastră.

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea încă şi de la noi i-am dat şi i-am întărit. De aceea, acest sat mai sus scris, Sacalâşeştii, cu vad de moară şi cu tot venitul, să-i fie şi de la domnia mea boierului nostru mai sus scris, Gheorghie mare ceaşnic, şi cneaghinei sale, ...[1], dreaptă ocină şi dedină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit lor niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> iulie 24.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Ionaşco <a scris>.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, M-rea Văratec, XV/11.

Orig., hârtie (41 x 27, 5 cm), difolio, rupt la îndoituri, lipit pe pânză, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută. Cu trad. din prima jumătate a secolului al XIX-lea, de „părintele Naftanail".

DJAN Neamţ, VI/532, f. 7 r. (nr. 177).

Rez., într-o copie a unui „Opis de toate documentele proprietăţii mănăstirii Văratecul, 1862, luna aprilie, 14 zile" şi în copia, cu caractere chirilice, din acelaşi an, a aceluiaşi opis.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/401 a şi b (xero., după orig. şi după trad.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 297, nr. 1442 (rez., după orig.).

---

[1] Loc alb în orig.

[2] Rupt.

402 1640 (7148) iulie 26

7148 <1640> iuli 26.

O mărturie di la boieri, ci dau camaraşului Iorga, pentru părţile ci au cumparat di la Hristofor, din Băşăni.

DJAN Iaşi, Tr. 1788, op. 2039, dos. 241, f. 199 r., nr. 5.

Rez., într-un „Opis de scrisorile moşii Băşănii", din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

403 1640 (7148) iulie 27, Iaşi

† Їѡ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) придоше прѣд нами и прѣд ѻсими и(а)шими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, Кирїак и съ жителиица его, Пиница, дщи Настасїи, виѻка Ѹигѵрѵл(а) пъркълаб(а), по ихъ доброи воли, неким непоиѻждении, а ни присиловании, и дали и даровали свои правда wти(и)ца и дѣди(и)ца, елико сѧ изберет част(ь) ихъ, wт селище wт Хѻтчещ(и), wт ватрѵ село и wт полѧ и wт вес приход. Тоа шии дали и даровали и(а)шемѹ вѣриомѵ болѣрии(ѻ), Дѵмитрѵ Бѵхѵш вистѣриик, радї миого добро дѣтелю, еж(є) им ѻчиниа когда имали нѣкыих иѻжди.

Инож(є) мы, ѡко ѻвидѣхом междо ними доброволиое токмеж и даниїе, такождере и wт нас дадохом и потвръдихом виш(є) писаниомѹ и(а)шемѹ вѣриомѵ болѣрии[1], Дѻмитрѹ Бѵхѵш вистѣриик, на тоа част(и) за wти(и)ив wт село Хотчещ(и), како да ест емѵ правда wти(и)ца и даниїе и ѻрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, непорѻшенно николиж(є), на вѣки.

И ни да с(ѣ) не ѻмишлет.

Ѹ Їїс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми, юл(їе) к҃з.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ веліа.

Гаврил Мътиеш вел логоф(є)т m.p.

† Шандир <писал>.

www.dacoromanica.ro

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Chiriiac şi cu soţia lui, Anniţa, fiica Nastasiei, nepoata lui Ungurul pârcălab, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au dat şi au dăruit dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege partea lor, din selişte de Hutceşti, din vatra satului şi din câmp şi din tot venitul. Pe aceasta au dat-o şi au dăruit-o boierului nostru credincios, Dumitru Buhuş vistiernic, pentru multă binefacere ce le-a făcut când au avut nişte nevoi.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala între ei de bunăvoie şi dania, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios mai sus scris, Dumitru Buhuş vistiernic, această parte de ocină din satul Hotceşti, ca să-i fie dreaptă ocină şi danie şi uric şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> iulie 27.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso., o îns. cont.>: Ispisoc pe partea lui Chiriiac ş-a femeei lui, Nanniţei, pre partea lor din Hotceşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CDXXV/101.

Orig., hârtie (20,7 x 30 cm), filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda: † Їѡ Васїлиѣ воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскої.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/403 (foto.).

[1] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

404 1640 (7148) iulie 27, Iaşi

† Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими н(а)шими мѡлдавскими болѧри, великими и малими,...[1] Бѣидѣроде, кнѣгинѣ Їѵким(а) Бандѵр(а) дворник(а), и тѣгала лицом на вѣриаго н(а)шего болѧрин, Дмитрѵ Бухѵш вистѣрник, радї една част(и) за wти(и)нѵ wт село Юргичѧни, что ѳ в(о)лост(ѳ) Хърлъѵскомѳ, на Бахлѣи, что тоа част(ь) за wти(и)нѵ кѹпил Бѣхѵш вистѣрник wт пан(а) ен, Їѵким Бандѵр дворник, а wи было кѵпил wт Петрѣ Бълтаг(а) пъркълаб(а), а Петрѣ Бълтаг было кѹпил wт Бенѣ и wт нишнѵ племенникове его, рѣкѫще кнѣгинѣ...[1] Бѣидѣроде како не продал Бандѵр дворник тоа част(ь) за wти(и)нѵ, нѫ заложил. Ѩ виш(е) писан болѣрин наш, Дмитрѵ Бухѵш вистѣрник, ѳказовал запис wт Бандѵр(а) дворник(а) и нишни запис wт болѣри г(о)сп(о)дств(а) ми, такождере и исписок wт самаго г(о)сп(о)дств(а) ми, за викѹплениѣ.

Инож(е), мы сѫдихом нѫ по законѵ земскои и wбрѣтохом истинно и правѣдно како продал Їѵким Бандѵр дворник тоа част(ь) за wти(и)нѵ, не заложил.

www.dacoromanica.ro

И достала кнѣгинѣ...[1] Бъндъроае ѡт вес закон(а). Ѩ болѣрин наш, Дѹмитрѹ Бѹхѹш вистѣрник, ѹправил сѧ и поставил себѣ фїержю, како да имает држати тоа част(ь) за ѡтн(и)нѹ ѡт село Юргичѧн(и), съ въсѣм доходом, и да не имают нѧи тѣгати сѣ, радї сїи тѣж(а) николиже, нѧ вѣки.

И ин да сѣ не ѹмишает.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми юли кѕ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ веліл.

Гавріл Мътиаш вел логоф(ѣ)т m.p.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, ...[1] Bănduroae, cneaghina lui Iachim Bandur vornic, şi a pârât de faţă pe boierul nostru credincios, Dumitru Buhuş vistiernic, pentru o parte de ocină din satul Iurghiceni, care este în ţinutul Hârlăului, pe Bahlui, pe care parte de ocină a cumpărat-o Buhuş vistiernic de la panul ei, Iachim Bandur vornic, iar el o cumpărase de la Petrea Băltag pârcălab, iar Petrea Băltag o cumpărase de la Benea şi de la alte rude ale lui, zicând cneaghina ...[1] Bănduroae că Bandur vornic nu a vândut această parte de ocină, ci a zălogit-o. Iar boierul nostru mai sus scris, Dumitru Buhuş vistiernic, a arătat un zapis de la Bandur vornic şi alt zapis de la boierii domniei mele, de asemenea şi un ispisoc de la însăşi domnia mea, de cumpărătură.

Deci noi, i-am judecat după legea ţării şi am aflat adevărat şi drept că Iachim Bandur vornic a vândut această parte de ocină, nu a zălogit-o. Şi a rămas cneaghina ...[1] Bănduroae de toată legea. Iar boierul nostru, Dumitru Buhuş vistiernic, s-a îndreptat şi şi-a pus fierâie, ca să aibă a stăpâni această parte de ocină din satul Iurghiceni, cu tot venitul, şi să nu se mai pârască pentru această pâră niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> iulie 27.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: De rămas, pre jupâneasa lui Bandur, pintru o parte de Iurghicéni; <iar pe verso-ul trad. din sec. XVIII şi o ins. din aceeaşi vreme>: Ispisocu de la Vasilie vodă, pe giudecată ce au avut Buhuşu cu giupâneasa lui Bandur pentru parte Doşcéştilor[2], şi au dat-o rămasă.

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., I/78.

Orig., hârtie (30,5 x 21 cm),difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda: † Їѡ Васїлиє воєвода, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскої. Cu trad. din secolul al XVIII-lea.

DJAN Iaşi, Anaforale, nr. 40, f. 22 v. şi 27 v (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/404 a, b (foto. după orig., după trad. şi după rez.).

[1] Loc alb în orig.

[2] „Doşceştilor", adăugat ulterior, de altă mână.

www.dacoromanica.ro

405 1640 (7148) iulie 27, Iaşi

† Иw Василїє воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la slugile noastre, la Ghiorghi<e>[1] Păturnichi din Brăneşti şi la Boghean din Tatomireşti. Dămu-vă ştrir(e) că domniei méle s-au jăluit <a>[1]ceastă féméie, anume Ionna, din satu din Dulceşti, pre Irimiia Spartul, dzicâ<ndu că are pa>[1]rté de ocină <şi>[2] moşie din sat, din Mărgineni, iar Irimiia i să faci frate <şi>[1] să améstécă şi el la ocină, şi fraté nu-i esté.

Pentru acéia, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iar voi să mérgeţi la acel sat, caré mai sus scriem, la Mărgineni, şi să strângeţi oaméni buni bătrâni şi din pregiur mégiiaşi şi să socotiţi cum veţi şti mai cu direptul. De să va afla adevărat că-i esté frate, el să aibă şi el parté la ocină împreună cu Iona, iar de să va afla că nu-i esté frate, ce să leagă făr(ă) isprav(ă), iar Irimiia să aibă a o lăsa pre Iona foarté în bună pace, să-ş(i) ţie ocina.

Şi în ce chip veţi afla, să faceţi o scrisoare, să né daţi ştir(e).

Şi nimărue să nu făţăriţi.

Инак не бъдет.

V Hїс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми <7148/1640> юл(їе) кз҃ <27>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ ве<лѣ>[1]л.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Ион <писал>.

Şi nimăruie să-i făţăriţ(i)[3].

† Adic(ă) eu ...[3].

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XLIII/39.
Orig., hârtie (18,5 x 31 cm), pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/405 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Omis.
[3] Adăugat în partea de jos a actului, de altă mână.

406 1640 (7148) iulie 29

7148 <1640> iuli 29.

Ispisoc di la Vasili vodă, cu cari întăreşti lui Iorga camaraşu stăpânire pe părţile din Băşăni, ci li-au cumpărat di la Hristofor i vărul său, Vasili, şi di la alţi a lor fraţi şi surori.

DJAN Iaşi, Tr. 1788, op. 2039, dos. 241, f. 199 r., nr. 4.
Rez., într-un „Opis de scrisorile moşii Băşănii", din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

www.dacoromanica.ro

†Adecă eu, Bâşca, femeiia lui Vasilie <Purcel şi feciori>[1] lor, Apostol, şi Miftovie şi Iorda<chi şi veri noştri>[1] com de bunăvoia nostră de nimene ne<voiţi, nice înpresu>[1]raţi, am vândut toată partea noastră <di sat, di Vilneşti>[1], ce-i <în>[2] ţinutul Vasluiului, du<misale logofătului>[1] Răcoviţă dereptu dzéce u<ghi aur.

Şi în tocmala noastră>[1] au făst[3] popa Vasilie de Fereşti, <şi Gavril Bénchea de Cétă>[1]réni, şi Gligorie dascălul tij <şi popa Bosie tij>[1].

Şi eu, Apostol, sin Vasilie <Purcel>[1], am scris să să ştie.

V Ферещи, <юли ⷗⷗>[1] <31>.

† Eu, pop(a) Vasilie, m-am prilejet la iastă tocmală <şi am iscălit>[1].

Şi eu, Moldovan diiacul, încă m-am prilejit într-aiastă tocmală şi am iscălit.

Из, Молдован, искаχ <m.p.>.

Глигорче ...[4] искал <m.p.>.

Dége<tul lui Gavril Benchea>[1].

<Попа Босие искал>[1].

<Pe verso, un alt început al actului: „† Adecă eu, Bâşca şi feciorii, Apostol şi ... de nime nevoiţi şi neînpresuraţi, ci ... dreaptă ocină şi moşie ...">.

DJAN Mehedinţi, I/59.

Orig., hîrtie (33 x 21 cm), deteriorat, lipsă aproape 1/2 din partea dreaptă a doc., completat după Ghibănescu, o pecete inelară aplicată în fum.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/407 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 132, nr. CLXII (orig., datat: „Fără veleat", iulie 31); *Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 67, nr. 100 (rez., cu data: <1634 – 1652>).

Datat după doc. din 1639 martie 3, Fereşti (v. doc. nr. 47) şi <Înainte de 1639 sept. 11> (v. doc. nr. 228), în care apar aceiaşi martori, fără ca această vânzare să fie menţionată în doc. din 1639 sept. 11, pentru întărirea părţilor din satele Moiceşti, Vilneşti şi Fereşti cumpărate de Racoviţă Cehan logofăt al doilea (v. doc. nr. 229).

[1] Rupt şi pătat, completat după Ghibănescu, *Surete*, XVI.

[2] Omis.

[3] Aşa în orig.

[4] Indescifrabil.

408 1640 (7148) august 2, Iaşi

† Adec(ă) eu, Ştefan Clejanul, mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum eu, de bun(ă)voie me, de nim(e) nevoit, nici asuprit, am vândut a me direaptă ocin(ă) şi moşie, a patra parte de sat de Clej(e), din Cleje de Gios, parte lui Andreiu celui bătrân, cu fânaţ, cu loc de prisac(ă), cu tot venitul; o am vândut dum(i)s(a)le postelnicului Ghiorghiţ(ă), direptu treisprădzeci galbeni.

www.dacoromanica.ro

Deci, ca să-i fie dum(i)s(a)le direaptă moşie. Însă dumnealui n-au socotit ace ocin(ă). Deci, dec(ă) va merge acolo, de nu-i ya plăce(a) ocina. ca s(ă) aibu a-i da banii acol(o), făr(ă) cuvente multe.

Şi în tocmala noastră au fost Mirăuţ(ă) Mareş, şi Dămiian, ficiorul lui Penteleiu, şi Ionaşco Ţâr(e)[1], şi Gligorce ot Totruş.

Şi, pre mai mar(e) credinţă, am iscălit şi ne-(a)m pus peceţil(e), să s(e) ştie.

V ЇІс, л(ѣ)т(о) зр҃ми <7148/1640> ав(густ) ѣ <2>.

Ştefan Clejanul <m.p.>.

† Аз, Дъмиан, искал <m.p.>.

† Аз, Глигорча диак от Тотруш <m.p.>.

Силъвъстру от Къмпъ <m.p.>.

Аз, Иванашко Цире, искал <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: † Zapis pre Clej(a), de la Ştefan Clejanul <şi altă din prima parte a secolului al XIX-lea>: 7148 <1640> aug(u)st 2. Zapisul <lui<[2] Ştefan Clejanul, cĭ au dat postelnicului Gheorghie.

DANIC Bucureşti. M-rea Văratec, XIII/12.

Orig.. hârtie (32 x 21 cm). difolio. filigran. o pecete inelară în tuş. Cu o copie. din 1830 octombrie 8. adeverită de Veniamina. stareţa m-rii Văratec.

DJAN Iaşi. Documente. CCLVI/41. nr. 1 (rez. dezv.).

DJAN Neamţ. VI/532. f. 6 r.. nr. 137 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/408 (xero.. după orig.).

EDIŢII: *Catalog*. II. p. 297–298. nr. 1443 (rez.. după orig.).

[1] „Ţ" (Ц). transformat din „d" (д).

[2] Omis.

409 1640 (7148) august 4, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(д)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїндошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(д)шими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, болѧрин наш, Щефан от Ципылова, пъркълаб Сорочски, и Тодер Мълан, вътав ѫжисарски, от Кошѣриници, и тѣгдали сѧ лицом съ и(д)ши слѣги, Дѳмитрашко Фѳлцер, и Їванашко Хриникович и Маноле, радї нѣкиѫ брѣдове за млии, что сѣт на рѣцѣ Нистровѣ, от ѫотар(д) село Вороникъѳци, рѣкѫще Стефан пъркълаб и Тодер Мълан вътав ѧж(е) шии поставили себѣ млиновє на тиѫ брѣдове, ѳ ѫотар село Вороникъѳци, д Дѳмитрашко Фѳлцер, и Їванашко Хриникович и Маноле, ши(и) възмѣт им ѳем от тиѫ млиновє что сѣ приѫодит им доѫод въ всѧѫ и(е)д(е)ли, от вечер сѫботиїи ѧж(е) до вечер недели. Аз слѣга наш, Дѳмитрашко Фѳлцер, и Їванашко Хриникович и Маноле,

www.dacoromanica.ro

wни тако wтвѣщали како ест им тѣх брѣдове за млин права wтн(и)на и дѣдн(и)на wт хотар(а) село Воронкъвци, на рѣцѣ Нистровѣ, и тако ест и старїи wбичѣи из давних д(ъ)ни аж(е) кто поставит себѣ млинове на тѣх брѣдове wт Нистрѣ, въ wтн(и)нѣ их, не бъдът имати wтн(и)нѣ и дѣдн(и)нѣ въ тих брѣдове, кто поставит себѣ млин, да имает дати доход wт млинове что бѣдет доход, wт вечер сѫботнїи аж(е) до вечер н(е)д(е)ли. И ѣказовали прѣд нами правих привилїих wт Богдан(а) воевода Стараго и Петра воевода и иншиx нарѣденїих wт Стефан(а) воевода Томшевич, за потверъжденїе, и wт Олеѯандрѣ Илїш воевода, такождере, и ѣрик за потверъжденїе wт самаго г(о)сп(о)дстве(а) ми.

Инож(е) мы, сѫдихом их праведним съдїем, по законѣ земскои, съ въсего Съвѣта н(а)шего, и зостал Стефан быв лог(о)ф(е)т, пъркълаб Сорочски, и Тодер Мълан вътав хънсарски wт въсего н(а)шего и земскаго закона. И више писаних, Дѣмитрашко Фѣлцер, и Їѡнашко Хринкович и Манѣле, ѣправили сѧ и поставили себѣ фїержю въ вистѣр г(о)сп(о)дстве(а) ми и дадохом и потверъдихом им на тѣх брѣдове за млин, wт рѣцѣ Нистровѣ, wт хотар(а) село Воронкъвци, како да имают wни дѫржати себѣ wбычѣи и да имают възимати себѣ доход wт млинове тым людї чѣждим, шкож(е) было из вѣка wбычѣи. И да не имают наи тѣгати радї сїѧ тѣж(е) николиж(е), на вѣки.

И ин да сѧ не ѣмишает прѣд сим истинном листом н(а)шим.

Ѯ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми ав(гѣст) а̃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Габрил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru, Ştefan din Ţipâlova pârcălab de Soroca, şi Toader Mălai vătaf de hânsari, din Coşerinţi, şi s-au pârât de faţă cu slugile noastre, Dumitraşco Fulger, şi Ionaşco Hrincovici şi Manule, pentru nişte vaduri de moară, care sînt pe râul Nistru, din hotarul satului Voroncăuţi, zicând Ştefan pârcălab şi Toader Mălai vătaf că ei şi-au făcut mori în acele vaduri, în hotarul satului Voroncăuţi, iar Dumitraşco Fulger, şi Ionaşco Hrincovici şi Manule, ei îşi iau uium din aceste mori ce li se cuvîne lor venit în toate duminicile, de sâmbătă seara până duminică seara. Iar sluga noastră, Dumitraşco Fulger, şi Ionaşco Hrincovici şi Manule, ei aşa au răspuns că aceste vaduri de moară le sînt dreaptă ocină şi dedină din hotarul satului Voroncăuţi, pe râul Nistru, şi aşa este vechiul lor obicei din zilele de demult, ca cine îşi va face mori la aceste vaduri de la Nistru, în ocina lor, şi nu va avea ocină şi dedină în aceste vaduri, cine îşi va face mori, să aibă a da venitul din mori ce va fi venit, de sâmbătă seara până duminică seara. Şi au arătat înaintea noastră drepte privilegii de la Bogdan voievod cel Bătrân şi de la Petru voievod şi alte drese, de la Ştefan voievod Tomşevici, de întărire, şi de la Alexandru Iliaş voievod, de asemenea, şi uric de întărire de la însăm domnia mea.

Deci noi, i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea ţării, cu întreg Sfatul nostru, şi a rămas Ştefan fost logofăt, pârcălab de Soroca, şi Toader Mălai vătaf de

www.dacoromanica.ro

hânsari de toată legea noastră a ţării. Iar mai sus-scrişii, Dumitraşco Fulger, şi Ionaşco Hrincovici şi Manule, s-au îndreptat şi şi-au pus ferâie în vistieria domniei mele şi le-am dat şi le-am întărit lor acele vaduri de moară de pe pârul Nistru, în hotarul satului Voroncăuţi, ca să aibă ei a-şi ţinea obiceiul şi să aibă a-şi lua venit din morile acelor oameni străini, cum a fost obiceiul din veac. Şi să nu aibă a se mai pârâ pentru această pâră niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

La Iaşi, anul 7148 <1640> august 4.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns din a doua jumătate a secolului al XVII-lea>: † Pre vadul morilor de la Nistru, ce au pârât Ştefan logofătul şi Mălai vătavul de hânsari <şi una din secolul al XIX-lea>: No. 11. Tradus.

Muzeul Istoric de Stat – Moscova, Fond 407, nr. 98.

Orig., hârtie (41 x 27 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată, cu legenda: † Їѡ Васїлиѥ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сподарь Земле Молдавскої.

Arhiva Centrală de Stat – St. Petersburg, Fond 1330, op. 6, dos. 1922, f. 112 (copie).

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 395–397, nr. 191 (text slav, după orig. şi trad., cu caractere chirilice).

410 1640 (7148) august 5, Iaşi

† Їѡ Василїѥ воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими и(а)шими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, болѧрии и(а)шь, Мие вел сѣлѧри, винк Парвана, и жаловал сѧ и ѣказовал нами едини запис за долженїѥ ѡт Дѵмитрашко Ромъшчел(а) бывшии вел клѣчари, писавши сам на себе, съ своею рѫкою, въ тот запис како ест должен Дѣмитрашко Ромъшчел съ пет(ь) десѧт(ъ) ѣгарскиѫ, више писаниомѵ болѣриниѣ и(а)шемѵ, Мие слѵжѧри, винк Парвана.

Иноѫ(е) мы, съ весь Съвѣт наш, ако ѣвидѣхом тот истинии запис за долженїе, съматрѣхом и сътвориҳом емѵ закон како да имает ѣвѣзати сѧ въ ѡти(и)ии Дѣмитрашкови Ромъшчел(а)[1] клѣчари, радї тиҳ пет(и) десѧт(ъ) ѣгарскиҳ. И ѣвѣзал сѧ до село Кр(ъ)стещ(и), ѡт половина село, третая част(ь), что на Мѡлдавѣ, ѣ в(о)лост(ѣ) Сѣчавскомѣ. И ѡпирал тая част(ь) за ѡти(и)ниѣ, съ сѣсиди и съ весь приҳод, и никтож(е) не обрѣташе сѧ братити тиҳ п(и)и(ѣ)зи, нѫ държал тая ѡти(и)ия миогая врѣмена и призвал и ия нѣкыҳ зѣтове Дѣмитрашкови Ромъшчел(а), которїи дѫржат емѵ нѣкиҳ виѣкове за сестрѣ како да приидѵт зде искѣпити себѣ ѡти(и)ия. Ѡнии не въсхотѣше братити тиҳ пиѣзи и да исклѵплѧт тая ѡти(и)ия, нѫ тако ѡтвѣщаваше како не имают ѡнии

www.dacoromanica.ro

моцно братити толикыχ п(и)н(ѣ)зи. И иншиχ [бра][2] братїшχ и племеникове не годило сѧ им искѵпити тоа wтн(и)на, нж вѣдѣше истинни и ближнѣишїи брат, wт един wтец(а) и wт еднои матер(и), Дѣмитрашкови Ромъшчел(а) кѵчник(а), wтеци м(о)л(е)бник наш, Гїwргїе епископ Хѵшски, не въсχотѣше wставити тоа wт<н>[3](и)на изгибленна радї долженїе въ рѣки иншим людї чѣждим, а ни иншим братїшм и племеником далѣишим не годило сѧ искѵпити тоа wтн(и)на. Нж въстал сѧ прѣд реченїи wтец и м(о)ле(б)ник н(а)шь, Гїwргїе еп(и)скоп Хѵшски, и заплатил испжлно тоа долженїе въ рѣки Мне вел сѵлцѧри, съ скоти цѣновани и съ п(и)н(ѣ)зи готови, даж(е) на пжлнише сѣ цѣно за пет(и) десѧт(ъ) бгарскиχ. И еще наи бчинил кїелтованїе пет(ь) на десѧт(е) бгарскиχ, χодѣше ведлбг село дѣло. И възѣл тоа wтн(и)на виш(е) писанна на своею ржкою wт половина село Кр(ъ)стещ(и), третаа част(ь), wт ватрѣ село, и wт полѧ, и wт водѣ, и wт лѧс(а) и wт вес приχод, что ѣ в(о)лост(ѣ) Сѣчавскомѣ, на рѣцѣ Мшладвѣ, како wт нилѧ[4] на прѣд да ест w(ть)цѵ и м(о)л(е)бникѵ н(а)шемѵ, кыр[5] [Гїwр] Гїwргїе еп(и)скоп Хѵшски, права wтн(и)на и искѵпленїе ѣ дѣдн(и)на, въ вѣки.

И иншиχ братїшχ и племеници Дѣмитрашкови Ромъшчел(а) ключник(а) да не имают потрѣбѵ тоа wтн(и)на въмѣшати с(ѧ) въ ничегож(е), а ни тѧгати с(ѧ) радї сїѧ тѧж николиж(е), а ни добивати, на вѣки, прѣд сим листом н(а)шим.

И ин да сѣ не бмишает.

ѣ Мс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми ав(гѣст) ѣ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Гаврил Мътиwш вел логоф(е)т m.p.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, boierul nostru Iane mare sulger, nepotul lui Parvana, şi s-a jeluit şi ne-a arătat un zapis de datorie de la Dumitraşco Romăşcel fost mare clucer, scriind, el însuşi, cu mâna sa, că este dator Dumitraşco Romăşcel cu cincizeci de ughi boierului nostru mai sus scris, Iane sulger, nepotul lui Parvana.

Deci noi, cu tot Sfatul nostru, dacă am văzut acest zapis adevărat, de datorie, am socotit şi i-am făcut lege ca să se lege de ocinile lui Dumitraşco Romăşcel clucer, pentru aceşti cincizeci de ughi. Şi s-a legat de a treia parte din jumătatea satului C(â)rsteşti, care este pe Moldova, în ţinutul Suceava. Şi a oprit această parte de ocină, cu vecini şi cu tot venitul, şi nu s-a găsit nimeni să-i întoarcă acei bani, ci a stăpânit această ocină multă vreme şi a chemat şi pe nişte gineri ai lui Dumitraşco Romăşcel, care ţineau nişte nepoate de soră, ca să vină aici, să-şi răscumpere ocina. Ei n-au vrut să întoarcă acei bani şi să răscumpere această ocină, ci aşa au rămas că ei nu au putere să întoarcă atâţia bani. Iar altor fraţi şi veri nu le-a convenit să răscumpere această ocină, ci fiind un frate de aproape şi adevărat, dintr-un tată şi dintr-o mamă cu Dumitraşco Romăşcel clucer, părintele şi rugătorul nostru, Ghiorghie episcop de Huşi, nu a vrut să lase această ocină pierdută pentru datorie, în mâinile altor oameni străini, nici altor fraţi şi veri mai

www.dacoromanica.ro

depărtaţi nu le-a convenit să răscumpere această ocină. Ci s-a sculat părintele şi rugătorul nostru mai sus scris, Ghiorghie episcop de Huşi, şi a plătit deplin această datorie în mâinile lui Iane mare sulger, cu vite preţuite şi cu bani gata, până s-a împlinit preţul de cincizeci de ughi. Şi încă a mai făcut cheltuială cincisprezece ughi, umblând pentru această treabă. Şi a luat această ocină mai sus scrisă la mâna lui, a treia parte din jumătatea satului Cristeşti, care este în ţinutul Sucevei, pe râul Moldova, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă, şi din pădure şi din tot venitul, ca de acum înaintea să fie părintelui şi rugătorului nostru, chiar Ghiorghie episcop de Huşi, dreaptă ocină şi răscumpărătură şi dedină, în veci.

Iar alţi fraţi şi veri ai lui Dumitraşco Romăşcel clucer să nu aibă treabă să se amestece nicidecum la această ocină, nici să mai pârască pentru această pâră niciodată, nici să dobândească, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> august 5.

Însuşi domnul a poruncit.

† Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

Muz. de Ist. – Bucureşti, Inv. nr. 35 227.

Orig., hârtie (20,7 x 30 cm), pecete mijlocie, timbrată, cu legenda: † Їѡ Васїлиѣ воєводд, Б(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподрь Землѣ Молдавскої.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXXXIX/59 (trad., din 1817 ianuarie 18); idem, Ms. nr. 1535 (Condica documentelor familiei Sturza), f. 10 r., nr. 5 (rez.).

DJAN Iaşi, Documente, CDLVI/2, f. 5 v., nr. 126 (rez., în copia unui op. din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/410 (foto., după trad. de la DANIC Bucureşti).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 298, nr. 1444 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti).

---

[1] Literele мъ, scrise deasupra rândului. După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

[2] Tăiat cu aceeaşi cerneală.

[3] Rupt.

[4] Greşit pentru ннмѫ.

[5] Aşa în orig.

411 1640 (7148) august 5, Iaşi

† Їѡ Василїє воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)рь Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea boiarilor noştri, a mari şi a mici, sluga noastră, Vasilie Crucean din Ionăşeşti, şi s-au pârât de faţă înnaintea domniei méle cu Dzămoae, sora lui Mirăuţă din Făurésti, pentru o parté de ocină din satu, din Mihă<i>[1]léşti, cé esté în ţânutul Putnii, care parté au fostu lui Mirăuţă cumpărătură, dzicându Dzămoae înnaintea domniei méle că acea parté de ocină au vândut lui Crucean diréptu patrudzăci de galbéni şi un bou şi o vacă şi o sucnă şi acmu e îi dă banii şi bucatéle şi-ş(i) cere ocina, iar Crucean nu va să-ş(i) e banii, cé-i ţine ocina.

www.dacoromanica.ro

Iar Crucean au arătat înnaintea domniei méle un zapis de la Şerbu ce-au fostu pârcălabu la Putna, de la Gaşpar vod(ă), şi de la Vulpaş vătavul de hânsar(i), ş<i d>[2]e la Nistor vătavul, şi de la Sturdza diiacul, şi de la Costachie diiacul, şi de la Nica de Focşéni, şi de la Léfter, şi de la Scântéie vătavul de Gârlă şi de la mulţi oaméni buni, scriindu şi mărturisindu într-acel zapis, cumu s-au sculat Dzămoe şi au vândut lui Crucean doa vaduri de moară, pre apa Putnii, diréptu patrudzăci de galbéni, şi un bou, şi o vacă şi o sucnă. După acéia, au venit Lupul spătariul şi au luat acéle doa vaduri de moară de la Crucean căce i-au fostu moşie de pre giupâneasă-ş(i), iar Crucean ş-au cerşut bani(i) şi bucatéle de la Dzămoae, care au dat pre acéle vaduri, iar Dzămoae pre acéia vrémé bani n-au avut, să de lui Crucean, cé i-au dat acea parté de ocină din sat, din Mihăileşti, partea frăţâné-său, lui Mirăuţ(ă), pentru acéi bani şi pentru acele bucaté, care mai sus scriem.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle i-am giudecat după obicéiul ţărâi şi le-am aflat lége, deacă nu i-au dat Dzămoe banii şi bucatéle lui Crucean, atunce cându ş-au cerşut banii, iar acmu nu încape Dzămoae să-i întoarcă banii lui Crucean de atâta vrémé. Deci, Dzămoae au rămas dennaintea domniei méle şi din toată lége ţărâi. Iar Crucean s-au îndiréptat denaintea domniei méle şi ş-au pus hérâe doadzăci şi patru de zloţi în Vistieriul domniei méle.

Deci, Crucean ca să aibă a-ş(i) ţine a sa direaptă o<ci>[2]nă şi cumpărătură, acea parté de ocină din Mihăilésti, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţi şi cu tot venitul, cât să va alége partea lui Mirăuţ(ă), ca să-i hie lui Crucean şi de la domniia mea direaptă ocină şi cumpărătur(ă) acea parté de ocină şi întărit<u>[2]r(ă) şi uric, cu tot venitul, cum mai sus scrie.

Şi să nu s(e) <mai pârască>[3] această pâr(ă) nici odănăoar(ă), în <v>[2]eci.

† И ин дд с(ѣ) нѣ ѿмишлет.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃мн <7148/1640>, м(ѣ)с(ѧ)ца дв(гѣста), ѕ҃ <5> д(ь)ны.

Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѧл.

Гаврил Мътишш вел логоф(є)т искал. <m.p.>.

† Ишндшко <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCVIII/173.
Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.
Ibidem, MCXXXIX/148 a (copie, din 1819 iulie 12), şi MCIV/2, nr. 1, f. 26 r. (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/411 (foto., după orig.).

[1] Omis.
[2] Rupt.
[3] Sub pecete.

412 1640 (7148) august 7, Iaşi

† Ив Василіє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земли Молдавское. Iat(ă), dumn[n]iia mea m-am milostivit şi am iertat pré Vartic ce a fost

www.dacoromanica.ro

vorn[n]ic şi i-am dat satul Iuganii şi cu alté sate ce-au[1] fost avându şi bucaté, ce au fost avându pré la sate.

Aşijdirea, şi voi, vecini, ca să aveţi <a>[2] asculta dé stăpânu vostru, dé Vartic ce-au fost vornic, cum şi mai dé<na>[2]inté vréme. Şi care vecini să vor hi răsâpiţ(i) den satu, ca să aibă a-i aduce înnapoi, cu toaté bucatéle luiru[3].

Şi nimé să nu cutédzé a ţine sau a opri înaintea cărţi(i) dumnii mél(e).

Тако да знает. Инак не бъдет.

Ѳ Мс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂зр҃ми <7148/1640> ав(гѹста), з <7> а(ь)н(ь).

† Сам господен(ъ) велел.

Ив Василие воевода <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Mitropolia Moldovei, CXXXVIII/3.

Orig., hârtie (32 x 19,5 cm), filigran, pecete mică, aplicată în ceară roşie, puţin clară.

Idem, Ms. nr. 537 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 6 r. (copie); idem, M-rea Neamţ, CXXXVII/39, nr. 5 (rez.).

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXXIX, f. 1084, nr. 5 (copie, din 1818, în Condica Mitropoliei Moldovei); idem, Arhiva M. Costăchescu, caiet II, p. 1095–1096, nr. 487 (copie, de M. Costăchescu, după copia de la DJAN Iaşi).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/412 (xero., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 298, nr. 1445 (rez., după orig.).

---

[1] Litera „u" (ѹ), transformată din altă literă.

[2] Omis.

[3] Aşa în orig.

413 <1640 (7148)> august 8, Iaşi

† Єто аз, Гєѡргіє вел чашник. Scriem la priiatinul nostru, la Furtuna ce au fost comis. Dămu-ţi ştire pentru rândul cestui fecior al nostru, anume Naşcul de Moşeteşti, cum au <v>[1]init de s-au jeluit pre dumneata, cu mare jalobă, dzicându că-l opreşti de pr<e>[1] moşiia lui şi-i opreşti fânul <de u>[1]nde iaste partea lui şi-i goneşti dobit<oc>[1]ul, fără lucru şi fără ispravă.

Pentr-acela lucru, dăm ştire, deaca vei vedea cartea noastră, iar dumneata să-l laşi foarte în pace, să-ş(i) ţie locul şi moşiia lui, cumu-i spun drésele, nimică să nu te amésteci a-i opri fânaţul, să-i [să] mai învăluieşti dobitocul, pentru că iaste un fecior al nostru şi slujéşte noaâ de câtăva vréme.

Aceasta scriem. Инак не бъдет.

Ѳ Мс, ав(гѹст) и <8>.

Гєѡргіє вел чаш(ник) <m.p.>.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Aceasta carte de la Gheorghi pah(arnic), pentru Furtuna, să nu supere pe Naşcol.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVI/129.
Orig., hârtie (30 x 19 cm), rupt la îndoituri, pecete inelară în ceară neagră, deteriorată.

Datat după Fortuna fost comis (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 400).

[1] Rupt.

414 1640 (7148) august 8

† Adecă eu, Anton, şi Chirila şi Ghiorghiţă, scriem şi mărturisim cu ale nost<re>[1]e soflete şi co al nostro Domnedzău, com amu audzit noi chemând-o Vlad pre Ionaşco Cireş, şe pre Toma, şi pre Dragosin şi pre alţi răzéşi a loi se margă, să stea la pârâ, pri căci i să-u fosto împresuratu de Podolé<ni>[1] o bocată de loc.

Deci, ei s-au apărat şi au dzis că no le t<r>[1]eboieşt(e) că u-înghit(e) Dorol, ce să înble el să o scoaţă şi să cheltoias[s]că şi să se hrănească. Iar noi ne-am lepădat de acel loc, să n-avem[2] nice o treabă. De să va face vro morte sau altă nevoie, la noi să no vii, iar(ă) to să dai samă.

De aceasta sc<r>[1]iem şi mărtorisim co ale nostre soslete[3].

Ѣ(ѣ) лѣт(о) ѯзр҃ми <7148/1640>, **м(ѣ)с(м)ца авгѹст(а), ӥ <8> д(ь)ни.**

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/51.
Orig., hârtie (15,7 x 20,5 cm).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/414 (foto.).

[1] Omis.
[2] De la „ne-am", până la „n-avem", scris îngroşat pe loc răzuit.
[3] Greşit, în loc de „soflete".

415 1640 (7148) august 8, Şerbăcani

† Adecă eu, Nicul, ficiorul ai Costés(ei), nepot Hrinii de Bârgăoani, scriu şi mărturisescu, cu cestu zapis al meu, cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici asuprit, [a]am vândut un loc de prisacă şi cu loc de vie la Bârgăoan(i), ce-s în ţânutul Fălciiului, dereptu doâdzăci de taliri bătuţ(i), lui Chiril(a), în pădure merée. Aşijderea, au dăruit Costantin şi cu soru-sa Părasca[a] în toate părţile, câte 12 paş(i) împregiurul locului, în <pă>[1]dure merée, după vândzare. Şi de acesta zapis s-au făcut denaintea Chirilii de Idrici, ş-au fost şi Luca de Şărbăcani, şi Banu<l>[1], şi Nechita, şi Bundea, şi Lazor şi mulţi oameni buni, megiiaş(i) denpregiur.

Şi acesta moşie eu am vândut-o[o] lui Chirila de Boghéni şi cuconilor săi, derept 20 de taler(i).

Şi noi, toţi, pentru credinţa, ne-am pus peceţi dégitile, să s(e) ştie.

Muz. de ist. – Bucureşti, Inv. nr. 13944.
Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), şase amprente.

www.dacoromanica.ro

[1] Rupt.

416 1640 (7148) august 9, Iaşi

† Їw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд всими и(а)шими мwлдавскими болѧри, великими и малими, Бежан и брат его, Маковеи, с(ъ)и(о)ве Кр(ъ)сти wт Дъмещ(и), виѳци Дъмши, по ихъ доброи волн, неким непоиѳждении, а ни приселованн, и продали своа правда wтн(и)на и дѣди(и)на, шестаа част(ь) wт село Дъмещ(и) и съ виноград(омь), что ѳ в(о)лост(и) Васлюскомѣ, на потоци Бжрлъзел, и съ брѣд(омь) за мли(а) ѳ Бърлъзел(а), такожде wт ватрѣ село, и wт поля, и wт лѧс(а) и wт вес приход. Тоа продали нашемv вѣриомѣ и почит<ен>[1]иомѣ болѣриноѣ, Юргаки вел вистѣриник, радї сто и пет(и) десѧт(ъ) левковиҳ битиҳ.

Инож(е), наш <вѣр>[1]ни болѣрин, Юргаки вел вистѣриник, въстал сѧ и заплатил въсе испжлно, т<иҳ виш(е) писа>[1]иҳ п(и)и(ѣ)зи, р҃и левковиҳ битиҳ, въ рѣки тим прѣд речениим чл(овѣ)ци, Б<ежан и брат его, М>[1]а<к>[1]овеи.

Мы ж(е), ико ѳвидѣхом между ними иҳ доброволное токмеж и испл<ъи>[1]ои <запла>[1]тv, такождере и wт нас дадохом и потвръдихом виш(е) писаниомv и(а)шемv вѣр<иомѣ>[1] во<л>[1]арии(ѳ), Юргаки вел вистѣриник. Тѣм ради, тоа прѣд речениаа шестаа част(ь) wт село Дъмещ(и), съ виноград(омь) и съ брѣд(омь) за мли(а) ѳ Бжрлъзел(а), како да ест емѣ правда wти(и)на и викѳплениѣ и ѳрик и потверждениѣ, съ въсѣм доходом, непорѣшенно николиж(е), на вѣки.

И ни да сѣ не ѳмишает.

ѲМс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми ав(гѣст) ф҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Шандир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Bejan şi fratele său, Macovei, fiii lui Cârstea din Dumeşti, nepoţii lui Dumşa, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a şasea parte din satul Dumeşti, ce este în ţinutul Vaslui, pe pârâul Bârlădzel, şi cu vie, şi cu vad de moară pe Bârlădzel, de asemenea din vatra satului, şi din câmp, şi din pădure şi din tot venitul. Pe aceasta au vândut-o boierului nostru credincios şi cinstit, Iorgachi mare vistiernic, pentru o sută cincizeci de lei bătuţi.

Deci, <credinciosul nostru>[1] boier, Iorgachi mare vistiernic, s-a sculat şi a plătit deplin, toţi <aceşti mai sus scrişi>[1] bani, 150 de lei bătuţi, în mâinile acestor mai înainte zişi oameni, B<ejan şi fratele său M>[1]a<c>[1]ovei.

www.dacoromanica.ro

Noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie între ei şi <plata>[1] deplină, de asemenea şi de la noi am dat şi am întărit mai sus scrisului boier al nostru, Iorgachi mare vistiernic. Pentru aceea, această mai înainte zisă a şasea parte din satul Dumeşti, cu vie şi cu vad de moară în Bârlădzel, ca să-i fie dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric şi întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> august 9.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Şaidir <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. a lui Iordache Cantacuzino>: † Ispisoc pre a şăse parte ѡт Дѹме<цин>[2], ѡт Бежан(а) брат ег(о); <o altă ins. cont.>: A Dumeştilor, de la Bejan şi frate-său, Macoveiu <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Ispisoc de la Vasilie v(oie)vod, din let 7148 <1640> avg(ust) 9. No. 3.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, VI/213.

Orig., hârtie (41 x 27 cm), difolio, deteriorat şi pătat, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată. Cu o trad. din 1839 iunie 16, de Hrisanth ieromonah.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/416 (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 209–210, nr. 152 (text slav şi trad. edit.).

[1] Rupt.

[2] Şters.

417 1640 (7148) august 10

Copie.

Noi[1] Vasâlie v(oie)vod, cu mila lui Dumnezău, domn al Ţării Moldovii. Adică s-au pârât de faţă înnainte domnii mele, sluga noastră, Togan[2] diiacul şi Călmăţuiu din Puţăni, din pregiur şi alţii, cu Mieruţă i cu Apostol şoltujîi de Tecuciu şi cu toţi bătrânii târgului, pentru locul ci să chiamă din locul Plopului, în dreptul locului, spre amiazăzi, unde să întâmpină hotarul Gerului cu a Cămileştilor, pre unde au mersu boiarinul domnii mele, Neaniul vornicul de gloată, di au stâlpit locul târgului şi a Cămileştilor, de cătră hotarul Puţănilor, despre Covurluiu.

Întâiul sămn iaste un măciş, în dreptul locului, lângă drum, de acolo, mergi sămnul înnainte, o groapă care o au săpat-o Ghidion din Cămileşti, sămn de hotar, iar de acole, spre amiazăzi zî, în pustie, cum dă pe hotarul Puţănilor, din apa Gerului spre apus, alături cu a Drăgăneştil(o)r, în dreptul locului, cum vine groapa lui Ghidion.

Pentru aceia, domnie me am socotit pre unde le spun lor uricile şi diresâle, pre hotarul din bătrâni, ca să-ş(i) ţie ei ocina şi moşie. Şi au rămas Toader diiacu şi Călmăţuiu pre târgoveţ(i) şi pre Cămileşti, dinnainte Divanului domniei mele şi din toată lege ţării, şi ş-au pus şi feriie, în vistierul domnii mele, 24 de florinţi.

www.dacoromanica.ro

Drept aceia, de acum înnainte ca să le fie lor moşie în veci şi să nu mai aibă de a să pârâ de această pârâ, de acum înnainte, în veci, amin.

Лет(о) 7148 <1640> авг(ѹ)ст, ї <10>.

Sângur domnie me am poroncit[3].

Гавріил вел лwг(о)ф(е)т.

Copie aceasta, poslădundu-să cu copie trecută în condica ci au înfăţoşat luminare sa, beizade Dimitrie Moruz, de scrisorile moşii Puţănii, neîntărită de nimine, care neputându-să posledui în totul cu orighinalul, fiindu mâncat tare de molii, precum l-am găsât în condică, îl adiverim.

1837 maiu 10, Galaţii.

Constantin Cantacuzino logofăt.

Sturza hat(man).

Colonel Banschi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCLXII/2.
Copie, după altă copie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/417 (foto.).

[1] Greşit pentru „Io".

[2] Greşit pentru Toader; v. mai jos.

[3] Urmează marca peceţii cu inscripţia: Locul peceţii.

418 1640 (7148) august 10

† Adecă eu, Nicolaiu, feciorul lui Ştefan Drăguş, mărturisăscu cu cestu zapis al meu, cum eu, de nime nevoit, nice asuprit, ce dă bun(ă)voia mea am vândut a mea direaptă ocin(ă) şi moşie, cât să va alége partea tătâne-meu, lui Ştefan Drăguş, din[1] sat, din Micleşti, ce s(e) cheamă Berendeeştii, şi din moşie, şi din cumpărătur(ă), toat(ă) partea tată-meu, câtă să va alége. O am vândut dumisal(e), giupânului Gligorie vornicul de Botăşani, dreptu patrudzăci de galbeni, ban(i) bun(i), ca să-i hie dumisal(e) derept<ă o>[2]cin(ă) şi moşie.

Şi în tocmala <noa>[2]stră s-au tâmplat Săpoteanul jicnicérul, şi Nénul vornicul, şi Vasilie Buznăi, şi Ionaşco, feciorul Lupului de Popeşti, şi uncu-meu, Vasilie Drăguş.

Pentru mai mar(e) credinţă, am [am] iscălit şi sângur, cu mâna mea, am scris, ca să <se>[3] ştie.

В(ъ) лѣт(о) ѯзр҃ми <7148/1640> ав(гѹст), ї <10>.

Из, Николаи Дръгѹш, искал <m.p.>.

<Pe verso, îns. cont.>: Zapis de Micleşti, ce să cheam(ă) Berindişti, cumpărat de Gligorie, cu zapis di la Nicolaiu, ficior lui Ştefan Drăguş, let 7148 <1640> av(gust) 10.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXLI/24.
Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), filigran.
Ibidem, MCCCXXXI/4 k (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/418 (foto.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 542 (menţ. edit. cu extras).

---

[1] Litera „d" (ѧ) transformată din „ş" (ш).
[2] Rupt.
[3] Omis.

419 1640 (7148) august 12, Iaşi

† Їѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѿж(е) прїидошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѣри, великими и малими, слугa нaш, Николаи, с(ы)нъ Шефан(а) Дръгѳш(а), по его доброи воли, неким непонѫжден а ни приселоваи, и продаа своа правда wти(и)на и дѣди(и)на, елико сѧ изберет част(ь) w(ть)цѵ его, Шефан Дръгѳш, wт село Миклеш(и), еж(е) имѣнѳет сѧ Беринднешии въсѣ част(ь) его, и за дѣди(и)нѵ и за викѵплеїе, wт ватрѵ село, и wт полѧ, и wт водѵ, и съ брѵд за млии и wт вес приход(а), что ѳ в(о)лост(ѳ) Васлѵюскомѳ, на рѣцѣ Васлѵюевѣ; тоа продаи болѧрин ѳ и(а)шемѵ, Григорїе бывъ постелник, ѳрѣдник Ботъшански, радї четири десѣт(ъ) ѳгарскиχ добриχ.

Пѳтом[1], тиже принидошѣ прѣд нами и прѣд и(а)шими болѧри м(о)л(е)бник и(а)шь, поп(ъ) Мътеи wт Мирчеш(и), тиж(е) по его доброи воли, неким непонѫжден а ни приселоваи, и продаа своа правда wти(и)на и дѣди(и)на, четвръта част(ь) wт село Рѳсѧни и тиж(е) четвръта част(ь) wт село Нѳwреш(и), съ сѣножати ѳ Полѣна Кр(ъ)ивло<ви>[2], и половина wт едно млии готов wт Рѳсѧни и тиж(е) съ брѫдове за млина wбаχ селаχ, и wт вес приход(а), тиж(е) ѳ в(о)лот(ѳ) Васлѵюском<ѵ, на п>[2]отѳци...[3]; тоа продаа тиж(е) и(а)шемѵ болѧр<и>[2]и(ѳ), Григорїе постелник, радї седим десѧт(ъ) ѳгарскиχ.

Инож(е), виш(е) <п>[2]исан <бо>[2]лѣрии наш, Григорїе постелник, въстаа сѧ и запластиа въс<ѣ и>[2]спѫлно тиχ виш(е) писаниχ п(и)и(ѣ)сн, ѧ ѳгарскиχ, въ рѳки <Ник>[2]олаи, с(ы)нъ Шефан(а) Дръгѳш(а), радї тоа част(и) wт село Миклеш(и), еже имѣнѳет сѧ Берендїещїи, и тиж(е) ѳ ѳгарскиχ въ рѳки ерѳѵ Матеи, радї четвръта част(и) wт село Рѳсѧни и радї тоа четвръта част(и) wт село Нѳwреш(и), съ вес приход.

Тѣм, и мы, ико ѳвидѣχом междо ними иχ доброволное токмеж и испѫлнон заплатѵ, такождере и wт нас дадоχом и потвръдиχом прѣд реченномѳ болѧрин ѳ и(а)шемѳ, Григорїе постелник, на тоа виш(е) писанаа част(и) за wти(и)нѳ wт село Миклеш(и), еж(е) именѳет сѧ Берендїеш(и), съ брѳа за млии, и тиж(е) четвръта част(ь) wт село Рѵсѧни и четвръта част(ь) wт Нѵwреш(и), съ

www.dacoromanica.ro

брѣдове за млин ѳ шѣдѫ селѫ и съ половина шт един млин готов шт Рѣсѧнни и съ сѣножатми и съ вес приѫод, како да ест емѹ правда штн(и)на и викѹпленїе и ѳрик и потверъжденїе, съ въсѣм доѫодом, непорѣшенно никоиж(е), на вѣки.

И ин да сѣ не ѳмишает.

ѳ Їс, л(ѣ)т(о) ѫзрми ав(гѹст) вї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Шаидир <писа>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră, Nicolai, fiul lui Ştefan Drăguş, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, cât se va alege partea tatălui său, Ştefan Drăguş, din satul Micleşti, care se numeşte Berindieştii, ce este în ţinutul Vaslui, pe râul Vaslui, toată partea lui, şi de moştenire, şi de cumpărătură, din vatra satului, şi din câmp, şi din apă, şi cu vad de moară şi din tot venitul; pe aceasta a vândut-o boierului nostru Grigorie fost postelnic, ureadnic de Botăşani, pentru patruzeci de <galbeni>[4] ungureşti buni.

Pe urmă, de asemenea, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorul nostru, popa Mătei din Mirceşti, tot de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a patra parte din satul Ruseni şi, de asemenea, a patra parte din satul Nuoreşti, cu fâneţe în Poiana Cârnului, şi jumătate dintr-o moară gata din Ruseni, tot în ţinutul Vaslui, <pe>[2] pârâul ...[3], şi de asemenea cu vaduri de moară în amândouă satele şi din tot venitul; pe acestea, de asemenea, le-a vândut boierului nostru, Grigorie postelnic, pentru şaptezeci de <galbeni>[4] ungureşti.

Deci, boierul nostru mai sus scris, Grigorie postelnic, s-a sculat şi a plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, 40 de <galbeni>[4] ungureşti în mâinile lui <Nic>[2]olai, fiul lui Ştefan Drăguş, pentru această parte din satul Micleşti, care se numeşte Berindieştii, şi de asemenea 70 de <galbeni>[4] ungureşti în mâinile popii Matei, pentru a patra parte din satul Ruseni şi pentru acea a patra parte din satul Nuoreşti, cu tot venitul.

Deci, şi noi, dacă am văzut tocmeala lor între ei de bunăvoie şi plată deplină, de asemenea, şi de la noi am dat şi am întărit înainte zisului boier al nostru, Grigorie postelnic, această mai sus scrisă parte de ocină din satul Micleşti, care se numeşte Berindieşti, cu vad de moară, şi de asemenea, a patra parte din satul Ruseni şi a patra parte din Nuoreşti, cu vaduri de moară în amândouă satele şi cu jumătate dintr-o moară gata de la Ruseni şi cu fâneţe şi cu tot venitul, ca să-i fie dreaptă ocină şi cumpărătură şi uric şi întăritură, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7148 <1640> august 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Şaidir <a scris>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XCIV/79.

Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată.

www.dacoromanica.ro

Ibidem, CCVI/169 (trad., cu greşeli, din 1805 mai 23, de Miron diacon); ibidem, MCCCXXXI/4 1 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/419 (foto., după orig.).

---

[1] Aşa în orig.

[2] Rupt.

[3] Loc alb în orig.

[4] Omis.

420 — 1640 (7148) august 13

Ispisoc de la domnul Vasilie voievod, prin care iarăş, pe lângă alte cumpărături, întăreşte lui Ionaşc(o)[1] biv vel vornic şi această a patra parte din Volosăni, ce-i pe Bâc, în ţinutul Lăpuşnii.

După Sava, *Doc. Lăpuşnei*, p. 53 (nr. 35).

Rez., ce se afla în Arh. Naţionale Chişinău, Tribunalul Regional, dos. nr. 901, f. 22.

---

[1] Întregirea noastră.

421 — 1640 (7148) august 14

7148 <1640> aug(u)st 14.

În[1] ispisoc de la Vasilie vodă ce întăreşte unui Lupul Talpă comis şi rudenii sale, lui Dumitraşco, cumnat lui Toader Rugină, tot pe această bucată de loc; scrie hotarul iarăş din gura Jidovcăi pân(ă) la movila cea mare supt Urlea; de acolo drept preste movila cea mică, de acolo în valea Vericianca pân(ă) la Loze, pe din gios de fântână; iar de acolo valea în sus până la drumul cel mare ce merge către satul Livenii.

DANIC Bucureşti, M-rea Bârnova, I/1.

Rez. din 1803.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/421 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 298, nr. 1447 (rez.).

---

[1] Greşit, pentru „Un".

422 — 1640 (7148) august 15, Iaşi

Noi[1] Васнлїє в(оє)в(о)дд, Б(о)ж(їю) м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)р(ъ) Зе[м]ман Молд(д)вскою. Scriem domniia me la slugile noastre, la Beche capitan, şi la Truşan din Cucuteni şi la Costantin din Răchiteşti. Dămu-v(ă) ştire că s-au pârât de faţă înnainte domniei mele Stănişăştii, şi Ţigăneştii şi Dorobiţăştii cu nepoţii lui Şandru din Oţăleşti

www.dacoromanica.ro

pentru o poiană ce iaste pre apa Dobrotforului, zicând Stănişăştii, şi Ţâgăneştii şi Dorobiţăştii că ace poiană iaste pre hotarul Stănişăştilor. Iar nepoţâi lui Şandru au dat samă înnaintea domniei mele că ace poiană, care mai sus scriem, nu iaste pre hotarul Stănişăştilor, ce iaste pre hotarul lor, pre a Oţăleştilor, şi au arătat şi urice de la alţi domni bătrâni.

Pentru aceea, dacă veţi vede carte[tea][2] domniei mele, iar voi să mergiţi acolo, la acele sate şi să strângeţi oameni buni şi bătrâni şi din pregiur megieşi, din sus şi din gios, şi să socotiţ(i) uricele şi să le alegiţ(i) pre cât le vor spune dresăle, şi Stănişăştilor şi Oţăleştilor. Deci, veţ(i) socoti pre <al>[3] cui hotar va veni poiana, aceia să ţie. De să va afla că iaste pre hotarul Stănişăştilor, ei să aibă a o ţâne; iar de să va afla că iaste pre hotarul Oţăleştilor, iar Stănişăştii să n-aibă triabă. Şi nici unora să nu făţăriţi.

Şi în ce chip veţi socoti, voi să faceţ(i) o scrisoare, să ne daţ(i) ştire.

Ѯ Ѩc, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> **августъ ѓ҃** <15>.

Гаврилаш вел лог(о)ѳ(е)т[4].

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXLII/89.
Copie din 1817, de Enachi Stamate, în Condica de documente a moşiilor Bălotești şi Stănişăşti, f. 63

DJAN Iaşi, Col. Litere, Condica K, nr. 374, f. 274 v., nr. 1 (rez., dezv. în copia unei cărţi de judecată, din 1808 martie 15); ibidem, nr. 377, f. 81 v. – 82 r. (rez., dezv. în copia unei anaforale din 1814 noiembrie 26, întărită de domn în 1814 decembrie 3).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/422 (xero., după copie).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 283, nr. 39/4 (menţ., după rez. din Condica K, nr. 374); *Ibidem*, p. 299, nr. 13/1 (menţ., după rez. din Condica K, nr. 377).

---

[1] Greşit, pentru **Ѩ**.
[2] Încercuit de copist prin puncte.
[3] Omis.
[4] Urmează, într-un cerc, menţiunea: „Locul peceţii g(os)p(o)d".

423 <Cca 1640 (7148)> august 18, Iaşi

† Єто аз, Ѩнашко Пагъл wт Ѫхилев, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis la mieu cumu mi-a fos[s]tu dator Ghiorghie Moţoc cu cindzeci şi şése de oi şi au avut şi zapis la mine. Deci, acel zapis s-au răsărit şi nu se poate afla. Deci, cându iaste acmu, Ghiorghie Moţoc mi-au plătit acéle oi cu bani, câte un leu.

Deci, acmu i-am făcut această scrisoare a mea cum, de să va găsi acel zapis undeva, să nu se creadză, că mi-au plătit deplin cât scrie mai sus.

Şi acestu zapis s-au făcut dinnaintea Popăscului, pârcălabului de Hotin, şi Toderaşco pârcălabul de Soroca, şi Gavril pârcălabul de Soroca şi alţi oamen(i) bun(i).

Deci, pintru credinţa, mi-amu pus eu pecetea şi cei boiari au iscălit, ca să se ştie.

Ѵ Ѩc, августъ ѳ҃ <18>.

Аз, Пѫпъскъл пъркълаб Хотинскиѫ <m.p.; sig.>.

Аз, Тѫдєр пръкълаб Сороцки <m.p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

<Pe verso, o ins. cont.>: Zapisul Pagului.

DJAN Iaşi, Documente, CDXXVII/45.

Orig., hârtie (30,5 x 19,2 cm), două peceţi inelare octogonale, aplicate în cerneală cafenie, foarte slab imprimate.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/423 (xero.).

Datat după Popescul pârcălab de Hotin în perioada: 1640 (7148) martie 27 – 1641 (7149) august 22 (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 426), şi după Toderaşco pârcălab de Soroca, acesta din urmă în 1640 (7149) octombrie 20 cumpără o parte din s. Malcăuţi (v. doc. nr. 474), iar în 1641 (7149) iulie 8 această dregătorie este ocupată de Ştefan fost logofăt (v. *D.R.H.*, XXVI, p. 141, nr. 144). Fiii lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti vînd în 1639 (7147) februarie 14 părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi (v. doc. nr. 34), dar recunoaşterea achitării datoriilor de către fostul vornic de gloată poate să fi avut loc şi după moartea acestuia.

424 1640 (7148) august 20, Iaşi

† Ѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la starosté de Putna. Dămu-vă ştire cumu s-au pârât de faţă, înnaintea domniei méle, popa Procopie şi cu călugării de mănăstire, de Săcu, pentru o moară, cé or să o muté călugării pre locul popei şi popa nu le lasă.

Pentr-acea, deaca veţi vedea cartea domniei méle, iară voi să strângeţi omin(i) bun(i) di pe-npregiur şi meşter(i) şi să socotiţi cu omin(i) bun(i) şi cu méşter(i) şi cum or şti ei, cu sufletéle sale, cum esté obicérul[1] acolo. De va hi obicérul[1] să-ş(i) muté călugării mora peste hotar, ei să ş(i)-o muté, iară, de nu va hi obicérul[1] să-ş(i) treacă mora peste hotar, ei să nă[1] o mute cé să-ş(i) ţie mora în hotarul său.

Şi mai multă jalobă să nu-m(i) mai vie pesté cartea domniei méle.

Тое пишем г(ос)п(о)дстве(о) ми.

Ѕ Мі<с>[2], д(ѣ)т(о) ѯзр҃ми <7148/1640> ав(гѹст) к҃ <20>.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ велѣл.

Горгиеш[3] <писал>.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/23.

Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, puţin clară. Cu o copie, din 1819 februarie 15, încredinţată de Ilarie arhimandrit şi stareţ al m-rilor Neamţ şi Secu.

Ibidem, XXXVI/62, nr. 20 (menţ.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/424 (xero., după orig. şi după copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 298, nr. 1448 (rez., după orig.).

[1] Aşa în orig.

[2] Rupt.

[3] Probabil, greşit pentru: Ghiorghieş.

425 <După 1640 (7148) august 20>

† Сто аз[1], Pătraşco vătav de aprozi, scriem cum au venit cartea măriei sale, lui vodă, la noi să mérgem la o moară ce au făcut părintele mitropolit s(fi)ntii mănăstir(i)

www.dacoromanica.ro

Săcului, în Gârla Putnei, în sat în Cofeşt(i), şi noi am mers cu pârcălabul Dămiian şi cu vătavul Scântée, şi căpitanul Pepelea Cereş, şi cu preut(ul) dé acolea, şi cu oamen(i) bun(i) dé acolea şi din sus şi din gios bătrân(i) şi am mersu cum au <s>[2]pus cartea măriei sale, lui vodă, am mers[3] cu acei boiar(i) şi cu acei oamen(i) bun(i) şi bătrân(i). Deci, s-au aflat moara lu<i>[2] Dumitraşco cum au înnecat pe moara părin(telui) mitropolit şi au trecut peste hotar şi peste uric, deci, o am tăiat cu acest boiar şi cu acei oamen(i) bun(i) şi bătrân(i) cum au spus cartea măriei sale, lui vodă, şi am pus cruce în apă, în hotar, cumu-i légea ţării. Deci, de acmu, de va înneca crucea, să hie de hătalm 12 boi.

Şi după aceea am socotit cu acei boiar(i) şi cu acei oamen(i) bun(i) şi bătrân(i) cum au fost scrisă cinstita[4] cartea măriei sale, lui vodă, deci, am aflat c-au fost pagubă o sută de merţe şi cindzec(i) şi mai mă[5] pagubă <n>[2]-au fost, ce-am socotit atâta.

Dé aceasta scriem <şi>[2] mărturisim cu sufletele noastre, să să ştie.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: Pre Putna, pre vadul de la părintele Varlam la Cofeşti; <una din secolul al XVIII-lea>: Mărturie lui Toader Pătraşco vătav de aprozi pentru cercetare ce au făcut pentru moara din Gârla Putnii, după cart(e) g(os)p(o)d.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/32.

Orig., hârtie (30, 5 x 20 cm), difolio, filigran, patru peceţi inelare, trei octogonale şi una rotundă, în tuş.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/425 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 302, nr. 1470 (rez. datat: <1640>).

Datat după doc. din 1640 august 20 (v. doc. anterior).

---

[1] Iată eu.

[2] Omis.

[3] „am mers", scris deasupra rândului.

[4] и, făcut peste un ъ.

[5] Greşit pentru, probabil, „mare".

426 1640 (7148) august 22, Iaşi

† Їѡ Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei méle slugii noastre, lui Vlad, şi fémei sale, Măricăi, ca să hie tari şi puternici cu cartea domniei méle a-ş(i) ţine a lor direaptă ocină şi moşie, satul Bărboşii, cu tot hotarul.

Iar de să vor afla niscare răzéşi, moşéni sau cumpărător(i), şi-i vor şti oaméni buni că sîntu adevăraţi cumpărători, acéia nimea să n-aibă treabă la sat, la Bărboşi, făr(ă) Vlad, până nu-i vor întoarce din cheltuială care au cheltuit Vlad la pârâ, pre cât va gice Vlad cu sufletul său că au cheltuit.

Iar deaca-i vor întoarce chéltuiala, atunce vor ţine şi ei cu Vlad, cum vor hi ţânut şi mainté vréme, pre cât vor ave cumpărătură.

www.dacoromanica.ro

То ради, никто да нѣ смѣет държати или шпирати пред сим листом г(о)сп(о)дств(о) ми.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃ми <7148/1640> ав(гѹст) кв <22>.

† Сам г(ос)п(о)д(и)нъ вела.

Гаврил Мътиш вел логоф(ет) <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/53.
Orig., hârtie (30 x 19 cm), filigran, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/426 (foto.).

427 1640 (7148) august 28, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea boiarilor noştri, a mari şi a mici, rugătorii noştri, călugării de la sv(â)ntaa mănăstire, de la Sv(â)nta Viner(i), şi s-au pârât de faţă înnaintea domniei méle cu Pétrea, nepotul Zăgărancéi, şi cu alţi răzeşi a lui pentru un vad cu pod, cé esté pre Prut, dzicându Petrea şi cu rézéşii lui cum acel vadu este pre locul lor, pre hotarul satului Grindesti[1]. Iar rugătorii noştri, carii mai sus scriem, călugării, au dat samă înnaintea domniei méle, cum acel vad cu pod este pre hotarul satului Şocanilor şi au arătat şi dirése de la Irimiia vod(ă), şi de la Radul vod(ă), şi de la Barnoschii vod(ă) şi de la domniia mea pre satu, pre Şocani, şi pre acel vad cu pod.

Deci, domniia mea i-am giudecat după obicéiul ţărâi şi am trimis acolo pre sluga noastră, pre Ionaşco vătavul, de au mărsu la sat, la Şocani, şi au strânsu oaméni buni şi bătrâni şi dinpregiur mégiiaşi, de au socotit cu oaméni buni, şi au aflat cum acel vad cu pod este pre locul satului Şocanilor, numai cé să află cât trag podul cu priponul câţiva paş(i) mai sus de stâlpu, pre locul lor, cându vine apa mare. Şi în ce chip au socotit şi au aflat cu acéi oaméni buni, au făcut şi mărturie de la oaméni buni, la domniia mea.

Deci, Pétrea şi cu răzéşii lui au rămas denaintea domniei méle şi din toată lege ţărâi, iar rugătorii noştri, călugării, s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus herâe doadzăci şi patru de zloţi, în Vistieriul domniei méle.

Deci, de acmu înnainte, rugătorii noştri, carii mai sus scriem, călugări de la sv(â)ntaa mănăstire, de la Sv(â)ntaa Vineri, ca să aibă a-ş(i) ţine vadul cu pod, cum au ţânut şi până acmu, cu tot venitul ce va hi. Şi să nu să mai pârască această pârâ, nice odănăoară[2], în veci.

И ни да с(ѣ) нѣ ѕмишлет.

Ѕ Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃ми <7148/1640>, м(ѣ)с(ѧ)ца ав(гѹста), кѝ <28> д(ь)нї.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ вела.

Гаврил Мътиш вел логоф(ет) <m.p.>.

† Ионашко Ѳдрїан <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCXXIII/54.
Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), filigran, pecete mijlocie aplicată în ceară roşie, stricată.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/427 (foto.).

[1] „Grindesti", scris pe loc lăsat alb.

[2] În textul chirilic: ѫдѣнѣшѡрѫ.

428 <Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>

Nicoară din Cândeşti vinde Gligorcii părţi din satele Motoceşti şi Beţăşti cu 4 galbeni.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVII/174.

Rez., într-un izvod de acte din 1765 iulie 2 pentru Beţăşti, Bărbăşeni, Cândeşti şi pe Motocani, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş.

Datat în după doc. de întărire cu veleatul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (v. doc. nr. 433).

429 <Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>

Nicoară vinde Gligorcii părţi din satele Motoceşti şi din Cândeşti pentru un bou şi 3 galbeni buni.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVII/174.

Rez., într-un izvod de acte din 1765 (7273) iulie 2 pentru Beţăşti, Bărbăşeni, Cândeşti şi pe Motocani, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş.

Datat în după doc. de întărire cu veleatul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (v. doc. nr. 433).

430 <Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>

Zaharía Zamă vinde Gligorcei o parte din satul Motocani cu 15 zloţi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVII/174.

Rez., într-un izvod de acte din 1765 (7273) iulie 2 pentru Beţăşti, Bărbăşeni, Cândeşti şi pe Motocani, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş.

Datat în după doc. de întărire cu veleatul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (v. doc. nr. 433).

431 <Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>

1 carte de la Vasili vod(ă) dată Gligorcii din Beţăşti să opriască toată part(ea) lui Simion Borcii ş-a lui Toader Borcii.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVII/174.

Menţ., într-un izvod de acte din 1765 (7273) iulie 2 pentru Beţăşti, Bărbăşeni, Cândeşti şi pe Motocani, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş.

Datat în după doc. de întărire cu veleatul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (v. doc. nr. 433).

432 <Cca 1640 septembrie 1 – 1641 august 31 (7149)>

Ispisoc de la Vas(i)li vod(ă) dat Gligoricii vist(iernic) pi a sali drept(e) cumpărături ce-au cumpăratu de la Zaharie Dzamă, toată partea lui din satu din Motocan(i) din giumătate de satu, dintr-acince part(e), din part(ea) Obrejoie, drept 50 zloţ(i) de argintu.

Şi iarăş(i) au mai cumpărat de la Necoară iarăş(i) dintr-acelaş(i) sat, dintr-a cince part(e) din part(ea) Obrejoie, drept şase galbeni. Şi iarăş(i) au mai cumpăratu de la Ionaşco, ficiorul Nebunii, toată part(ea) lui din sat, din Beţăşti, şi din Bărbăşen(i), dintr-a trii part(e) dintr-aceli 2 sat(e) dintr-aceeş(i) part(e) a Borceştilor, drept 2 boi bun(i) de preţ.

Şi iarăş(i) au mai cumpărat de la Lupul Vărdzară ce i-au fost şi lui cumpărătură de la Hilip, sân Grui din Beţăşt(i), drept 40 taler(i), part(ea) lui Hilip din Beţăşti i din Băr<bă>[1]şăn(i).

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXVII/174.

Copie presc., într-un izvod de acte din 1765 (7273) iulie 2 pentru Beţăşti, Bărbăşeni, Cândeşti şi pe Motocani, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş.

Datat în după doc. de întărire cu veleatul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (v. doc. următor).

[1] Omis.

433 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Suret de la Vasilie vod<ă>[1] …[1], l(e)t[2] 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

Iată că <au venit îna>[2]intea noastră şi înnaintea ai noştri <credincioşi şi cinstiţi>[2] boiari, mari şi mici, sluga noastră, Ionaşco B<andur>[2], de a lui bunăvoie, de nime nevoit, nici <asuprit>[2] şi au vândut <a lui dreaptă>[2] ocină şi cumpărătu(ră)[2] a frăţine-său …[1], Ioniţă B<andur>[2] ce-au fost cumpărată …[1] Bandur de la acel …[1] dintr-acela sat, din Beţeşti, bă…[1] <cum>[2]părătură iarăş(i) lui Ioniţ(ă) B<andur>[2] pro…[1] de la Ţigan şi de la fratele <său>[2] …[1] de ni<meni silit, nici asuprit, ci de a lui bunăvoie>[2] Samuil şi Palaghiei ci au fo<st>[2] cumpă<rătură în>[2]tâi lui Samuil şi Palaghie Tudo…[1]siei, nepoata Fugii lui Borcia, den vatr<a satului şi>[1] din câmpu, şi den apă, şi den pădure, din tot ve<nitul. Ace>[2]ia iarăş(i) au vândut-o slugei noastre mai s<us zise Gligorc>[1] den Beţeşti, drept o sut<ă de zloţi>[2] …[1].

Şi după aceia iarăş(i) a venit şi …[1] boiari, Nicoară den Cândeşti, de nime nevoit, nici asuprit, şi au vândut a <lui dreaptă ocină şi cu>[2]mpărătură tătene-său, de la Andriu, ficiorul Oancii, nepot …[1] <a>[2] opta parte de sat, din Edamireşti …[1], din câmpu şi din

www.dacoromanica.ro

Poiana Boului ...[1] <şi din>[2] tot venitul, den parte den sus. Acéia au vândut-o ...[1] <slugii>[2] noastre, Grigorcii den Beţeşti, dreptu treizăci şi patru <tale>[3]ri.

Şi după acéia iarăşi dăm şi întărim slugii <noastre>[2] ...[1] Gligorcii den Beţeşti <ca să-i fie lui ocină>[2] şi moşia ...[1] parte den sat, den ...[1].

După Constantinescu, *Doc. moldoveneşti*, p. 344 (nr. 13).
Trad., din secolul al XVIII-lea, aflată în posesia edit.

[1] Lipsă, nota edit.
[2] Întregirea edit.
[3] Întregirea noastră.

434 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Vasilie v(oie)v(o)d au făcut danie Sfétii mă(nă)st(ir)i Trei Sfetitelor satul anume Petruşica, pe Ciuhur.

V(ă)let 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 333.
Rez., într-un izvod din Condica M-rii Trei Ierarhi.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 315, nr. 1551 (rez.).

435 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Vasilie v(oie)vod au făcut mila sfintii mă(nă)st(ir)i Trei Sfetitelor a lua vamă de la toţ(i) cărăuşii ce vin şi cât iase din târgul Iaşului, ca să fie toate vamă mă(nă)st(ir)ii.

V(ă)let 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 333.
Rez., într-un izvod din Condica M-rii Trei Ierarhi.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 315, nr. 1550 (rez.).

436 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Vasilie v(oie)vod au închinat măn(ăstirea) Copoul cu toate moşiile ei ca să fie mitoh sfintei măn(ăstir)i Trei Sfetitelor.

V(ă)let 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 333.
Rez., într-un izvod din Condica M-rii Trei Ierarhi.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 315, nr. 1549 (rez.); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 374, nr. 292 (rez.).

www.dacoromanica.ro

† Adecă noi, Mărica Mănoe şi soru-mea Agahiia, fétele Todosii Oncioae de târg den Suceav(a), nepoatele lui Gligorie postelnicul şi a giupânésii sale, a Sorii, scriem şi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cum noi, de bunăvoia noastră, de nimene nevoite, nici asuprite şi am vândut a noastră dirépte ocine şi moşii, a cincea parte din sat, din Logofetén(i), pre Başeu, în ţânutul Dorohoiului, şi den giumătate de sat, din Lopatinţi, den ţânutul Hotinului, a cincea parte, şi a cincea parte den sat, din Verşeşti, în ţânutul Neamţului, şi a cincea parte din sat, din Murguceş(i), într-acela ţânut, şi a cincea parte din patru falci de vii la Cotnar(i), în Dealul Asinului, cu o falce din Dealul Mândrului, unde au fost cramele lui Gligorie postelnicul; care ocine şi vii ne-au fost moşie de pre Gligorie postelnicul şi de pre giupâ[i]neasa dumisale, Sora, şi ne-au fost rămăşiţ(ă) de la ruda noastră, Eftemiia, giupâ[i]neasa dumisale Tomei stolnicul cel mare, şi dumisale i-au fost acéle ocine şi vii de la părintele dumisale, de la Miron cliucériul, şi de la moşii dumisale, de la Gligorie postelnicul.

Acésté ocine şi vii le-am vândut dumisale Tomei stolnicul cel mare, direptu o sută şi douodzăci de galben(i), ban(i) bun(i), şi cu un cal ce ne-au dat.

Şi iarăş(i) am vândut dumisale o falce şi giumătate de vii de Cotnar(i), în Dealul Mândrului, care vii au fost dare lui Gligorie postelnicul şi giupâ[i]nésii sale, Sorii, de la o mătuşe a lor, de la Grăpina călugăriţa, cu un zapis, cu mare blăstăm, apoi au căzdut acéle vii iarăş(i) pre mâna noastră. Deci, le-am vândut dumisale Tomei stolnicul, direptu nouodzăci de galben(i), ban(i) buni. Şi s-au sculat dumnealui Toma stolnicul cel mare şi ne-au plătit toţi aceştia ban(i), carii mai sus scriu, întru mânule noastre, denaintea dumisale, giupânului Gligorie Uréche spătariul cel mare, şi Pătraşco Başotă[1] ce au fost logof(ă)t, şi a lui Costantin de Suceav(a), şi a Gheoucăi tij, şi Gavrilcea din Vascăuţi, fratele cupariului, şi Gheorghie Boţ din Dolheşt(i), de Neamţu, şi Ionaşco Răspop din Bodeşt(i) tij. Şi al<ţi>[2] boiari şi oamen(i) buni au fost.

Şi, pre mai mare credinţă, ş-au pus aceşt(i) boiari peceţile şi iscăliturile ca să-ş(i) facă dumnealui şi dirés(e) domneşti, să-i hie dumisale ocine şi cumpărături în véci.

Şi, eu Borăleanul uricariul, am scris cu mâna mea, să s(e) ştie.

Пис ѹ Сѣчав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)т(о) ҂ѕр҃мѳ <7149/1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

Ѯрѣкѣ спът(ар) <m.p.; sig>.

† Eu, Costantin, am numărat banii şi ne-am pus şi pecétea <sig.>.

† Eu, Ionaşco Răspop, încă am fostu într-această tocmală.

† **ѳ҃з, Гєwргїє Боцѵл**, m-am tâmplat la această tocmal(ă) adevărată[1] <sig.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis de la Mănoaia pré partea de vii şi de ociné ce au vândut; <două din secolul al XVIII-lea>: S-au scris <şi> Başău, de la Dorohoi; <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Anul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> făr(ă) lună şi făr(ă) zi. No. 8.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XI/56.
Orig., hârtie (30,2 x 20,7 cm), difolio, filigran, trei peceţi inelare în tuş.

www.dacoromanica.ro

Idem, Documente, CCCXC/21 (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/437 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II$_1$, p. 218–219, nr. 154 (orig.); Iorga, *St. şi doc.*, V, p. 26–27, nr. 119 (rez., al edit., cu extras).

---

[1] În textul chirilic: Башотж, адевъратж.

[2] Omis.

438 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149), Iaşi

† Иш Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)ръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїндошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими нашеми болѧри, великими и малими, Мърика Мъное и сестра ем, Ѩгафиѧ, дочки Тодосїи Ѡичоае ѡт тръг(а) Сѣчавскомѵ, внѹце Глигорїе постелник(а) и кнѣгини си, Сорїи, и по иχ добрая воли, неким непонѵждении а не приселовании, и продали своиχ правїи ѡти(и)ии и дѣдинии, петая част(ь) ѡт село Логофетѣи(и), на Башовѣ, ѳ волост(и) Дороχоискомѵ, и ѡт половина селор ѡт Лопатиници, ѡт волост(и) Хотискомѵ, петая част(ь) ѡт четир(ъ) фалчи за виноградї, ѡт Котнар(и), ѳ Гор(а) Ѩсин, Съ една фалче ѡт Гор(а) Мъндрѧ, где бил(и) краме Глигорїев(и) постелник(а), которїи ѡтинии и виноградї било им за дѣдинии ѡт Глигорїе постелник(а) и ѡт кнѣгинѣ си, Сора, и било им за зостаики ѡт сѫродница им Ѳфтемїѧ, кнѣгинѣ болѣрињ нашемѳ, Томеи вел столник; и кнѣгинии Ѳфтемїи било ем тиχ ѡти(и)ии и виноградї ѡт родителе ем, ѡт Мирон(а) ключник(а), и ѡт дѣд(а) ем, Глигорїе постелник. Тиχ ѡтинии и виноградї продали болѣринѳ нашемѵ вѣриомѵ, Томеи вел столник, за една сто и два десѧт(и) ѳги, п(и)и(ѣ)ѕи добриχ, съ едни(ѣмь) кои(емь) что дал им.

И тиж(е) продали ѡнии и една фалче и половина за виноградї, ѡт Котнар(а), ѡт Гор(а) Мъндрѧ, которїи виноградї бѣше даниѣ дѣдѵ ем, Глигорїев(и) постелник(ѳ), и кнѣгинии си, Сори, ѡт една чютка им, ѡт Гръпина монаχїѧ, съ едни запис, съ великое клѣт[т]во, а потом въпадошѣ пакиж[ж]е въ иχ ръкаχ, тиχ ещеж(е) продали болѣринѵ нашемѵ, Томеи вел столник, радї девет(и) десѣт(ъ) ѳги, п(и)н(ѣ)ѕи добриχ.

И въстал сѣ болѣрин наш, Тома вел столник, и заплатил испълнил тиχ више писанииχ п(и)и(ѣ)ѕи въсиχ, въ рѵк(и) Мърикъи Мъноае и сестри ем, Сори, дочки Тодоїи Ѡичоае, ѡт прѣд нами и ѡт прѣд нашеми болѣри.

Тѣм радї, тиχ виш(е) писаниињти(и)ии и виноградї како да сѣт и ѡт нас правїи ѡтинии емѵ и викѳпленїе и потверъжденїе и ѳрик, непорѳшен(о) николиж(е) прѣд сим листом нашем.

И ин да с(ѧ) не ѳмишлет.

Пис ѳ Сѣчав(ѣ), в(ъ) л(ѣ)т(ѣ) ѫзр҃мѳ.

www.dacoromanica.ro

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вѣлѣл.

Гавриил Мътиш вел логоф(ѣ)т <m.p.>.

† Бор(ъ)лѣнул <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Mărica Mănoae şi sora ei, Agafia, fiicele Todosiei Oncioaie din târgul Suceava, nepoatele lui Gligorie postelnic şi ale cneaghinei lui, Sora, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreptele lor ocine şi dedine, a cincea parte din satul Logofeteni, pe Başău, în ţinutul Dorohoi, şi a cincea parte din jumătatea satului Lopatinţi, din ţinutul Hotin, şi a cincea parte din satul Verşeşti, din ţinutul Neamţ, şi a cincea parte din satul Murgoceşti, din acelaşi ţinut, şi a cincea parte din patru fălci de vie, de la Cotnari, pe Dealul Asin, cu o falce din Dealul Mândrul, unde au fost cramele lui Gligorie postelnic, care ocine şi vii i-au fost dedină de la Gligorie postelnic şi de la cneaghina lui, Sora, şi i-au fost lui de rămăşiţă de la ruda lor, Eftemia, cneaghina boierului nostru, Toma mare stolnic; şi cneaghinei Eftemia i-au fost aceste ocine şi vii de la părintele ei, de la Miron stolnic, şi de la bunicul ei, Gligorie postelnic. Aceste ocine şi vii le-au vândut boierului nostru credinctos, Toma mare stolnic, pentru o sută douăzeci de ughi, bani buni, cu un cal pe care le-au dat.

Şi, de asemenea, el au vândut o falce şi jumătate de vie de la Cotnari, din Dealul Mândrul, care vii i-au fost danie bunicului lor, Gligorie postelnic, şi cneaghinei lui, Sora, de la o mătuşă a lor, de la Grăpina monahia, cu un zapis, cu mare blestem, iar pe urmă a căzut iarăşi în mâinile lor, pe acestea încă le-au vândut boierului nostru, Toma mare stolnic, pentru nouăzeci de ughi, bani buni.

Şi s-au sculat boierul nostru, Toma mare stolnic, şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, în mâinile Măricăi Mănoae şi ale surorii ei, Sora, fiicele Todosiei Oncioae, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, aceste ocine şi vii mai sus scrise ca să-i fie şi de la noi drepte ocine, şi cumpărătură, şi întărire şi uric, neclintit niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Borăleanul <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: Ispisoc domnescu, de la Mănoaia de Suceav(ă), pré părţi<le>[1] ei de vii şi de ociné <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Anul 7149 <<1640 septembrie 1 – 1641 august 31>, făr(ă) lună şi zi. No. 9.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, IX/57.

Orig., hârtie (30 x 20 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, stricată. Cu o trad. din 1785 ianuarie 3, de Gheorghie Evloghi, „posleduită" de Hrisanth ieromonah, la 1839 mai 27.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/438 (xero., după orig. şi trad.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 220-222, nr. 155 (text slav şi trad. edit.).

[1] Omis.

www.dacoromanica.ro

439 **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**

" ... ispisocu întemeiat de la răposatul Vasilie vodă, din anii 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>, întărind stăpânirea lui Iftodi Cihan vtori logofiţel[1], pre toate moşiile ce au avut Iftodi Cihan, de baştină şi de cumpărătură, din drese şi privileghie, ce au avut de la cei mai dinainte răposaţi domni, după cum sunt arătate moşiile, şi anume într-acest ispisoc de la Vasilie voievod, care moşii şi până astădzi să stăpânescu de dumnealui.

Deci, între alte moşii mai întăreşte stăpânirea lui Iftodie Cihan logofiţel şi pre satul Cârstânicii întreg, ce îl scrie Vasilie vodă că i-au fost lui Cihan vtori logofiţel acest sat de la moşul său, Petrea Cihan, iar Petrea Cihan au cumpărat de la feciorii Sălişteanului din Bârlad ...".

După Codrescu, *Uricariul*, XI, p. 308.
Rez. dezv., într-o carte de judecată, din 1754 (7262) august 22, aflată în posesia edit.

[1] Urmează menţ. rezumatorului: „strămoşul dumisale Radului vel logofăt".

440 **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**

Vasile voievod pentru satul Căbeşti al familiei Sturza.

DJAN Neamţ, *Colecţia Sturza*, f. 159.
Menţ.

441 **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**

O carte gospod ot Vasilie vod(ă), pentru pod, ce s-au pârât Buhuş cu Lupul Prăjescul.

Leat 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

După R. Rosetti, *Cronica Vascanilor*, p. 102.
Rez., într-un „Izvod de ispisoacili şi zapiseli a Boldeştilor şi a Băl(u)şeştilor şi a Todireştilor. Leat 7205 <1697> iunie 24".

442 **<1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)**

Carte g(os)p(o)d de la domnul Vasâle v(oie)v(o)d, din 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>, scrisă către Nene Briahnă i Bogdan, arătând că s-au pârât dinaintea domniei sale Lazur şi Buşin, nepoţâi lui Şandra[1], cu Dorobeţăştii şi cu Stănişăştii, pentru o poiană ci iasti pe apa Dobrotforului, ce zâsă nepoţâi lui Şandru cum că ace poiană iaste descălecată de moşul lor, de Şandru, şi de atunce au ţânut-o oamenii a lui Şandru. Li să scriie să cercetezi şi, precumu vor afla cu sufletele lor, cu mărturiie să înştiinţăzi.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Col. Litere, Condica K, nr. 377, f. 84 r., nr. 3.
Rez. dezv., în copia unei anaforale din 1814 noiembrie 26, întărită în 1814 decembrie 3.

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VI, p. 300, nr. 13 (menţ., după acelaşi rez.).

Actul poate fi datat şi: <1640 septembrie 1–1640 decembrie 18> (7149); vezi doc. nr. 422 şi 502.

[1] Greşit, pentru „Şandru" (v. mai jos).

443 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Mărturie de la veliţii boier(i), l(e)t 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>, pentru nişte părţi din Cogeşti, ce-au cumpărat Pătraşco Başotă vel log(o)f(ăt) de la nepoţii lui Marmure[1].

DJAN Iaşi, Documente, CXL/60, f. 24 r.
Rez., în „scară" a unei condici de la jum. sec. XVIII, cuprinzând doc. ale familiei Cantacuzino.

[1] Urmează menţ. condicarului: „List tij 185".

444 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

† Adică eu, Mafteiu, neguţitoriul de târg, de Bârlad, şi fimeia me, Năstasca, şi cuconii nostri, Grigorie şi Gavril, scriem şi mărturisim cum am dat noi, de bunăvoie noastră, satul Bereştii, pe apa Chinajei, nepoată-noastră, Angheliţii, căci că iaste fată lui Grigorie. Şi i-am dat acel sat, cum mai sus scrie, Angheliţii, satul cu tot venitul, cu vatră de sat, şi cu ţarină, şi cu pomăt, şi cu loc de fân şi tot satul Bereştii, cu tot olatul, ca să fie a Angheliţii şi a cuconilor ei şi a nepoţilor ei, în veci.

Şi nime de oamenii noştri şi de rudeniia noastră să nu să amestice într-acel sat, că acel sat l-am cumpărat aceştii nepoate, să fie a ei. Şi am dat pe acel sat o sută cinzăci de lei bătuţi şi şapte boi de negoţ.

Şi mai mari mărturie au fost: Ilie Cârcotă şoltuzul de târg de Bârlad şi cu doisprizăci pârgari, şi Nacul neguţitoriul, şi Apostol Goian, şi Ionaşc(o) Dinga şi fratele său, Siva, şi Ionaşc(o) Zupcu şi mulţi oameni buni şi bătrâni.

Şi mai mare credinţă am pus şi peceţile.

Eu, popa Rusu, am scris zapisu.

Velet 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

De mine s-au posleduit şi iaste întocma după cel adevărat zapis, Toader Nor 'sluger <m.p.>.

De la Logofiţie ce Mari.

Copie aceasta fiind întocma după cel adivărat s-au încredinţat. 1812 apr(ilie) 2. L(upu) Balş vor(ni)c <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, L/7.

Copie, după orig., „posleduită" de Toader Nor sulger şi încredinţată de Logofeţia cea Mare, la 1812 aprilie 2. Cu o altă copie, după orig., şi încredinţată de Judecătoriu a Covurlui, la 1846 septembrie 3.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoce*, II_1, p. 223, nr. 156 (copia din 1812).

445 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

† Un zapis sirbăscu de la Tofana, femee lui Pătrăşcan, pe un pământu din Dumbrăviţa ce au vândut lui Ştefan căpitan, din vălet 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

DANIC Bucureşti, Mitropolia Moldovei, VIII/31 (nr. 2).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 314, nr. 1545 (rez.).

446 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

A. † Изволение[1] eu , Dumitru chihaia din Dumbrăviţ(a)[2], и Йидрею тиж(е), и Постолаки[3] тиж(е), и Хрѣбул, сии Дрѣгани(а), тиж(е), и Лопѣши тиж(е), и Гєωрге тиж(е), и Йрεωи тиж(е) и миоги людї добри и стари <свѣдателствѣем>[4] како пришул(а) прѣд нaш[5] Тофана, жена Пътрѣшкан(а), и съ ѣ сини Пътрѣшкана <на>[4] име Глигорїе и Лепъдат[6], къ<г>[4]да бил Пътрашканъ мрътъв, и пр<о>[7]дал(и) свои правж част(и) за wти(и)иу wт Думбрѣвиц(и), а иив wт Думбрѣвиц(и), съ въсѣм приходум, приз[8] вес местом и съ брод за млии, что с(ѣ) изберет въ Димачу и въ Серецел(ѣ), ники<м>[4]же ниповиждена, а ни присилована, Щефанови къпи<та>[4]нив(и) wт Думбрѣвиц(и), радї пете уги и пол, п(и)и(ѣ)зи дубри, и съ алдъмашул сътворил сѣ седим уги. Да бъдет ем(ѳ) правж wти(и)иу и дѣдиниу и копежие ем(ѳ) и дѣти<м>[4] ег(о).

Йно[9] им, сиχ людї добри и стар(и), како виш(е) сут писани, ако видѣл(и) сїм строниїе за доброволе и токмеж и лагодна между нами[10], <и>[4]но ми поставил(и) наши печате и сътворил(и) исми запис за свѣдѣтелство, ду колѣ сътворил им запис wт г(о)с(по)д(и)иу ег(о) м(и)л(о)сту, да сѣ знает.

Ѳ(ъ) лѣт(о) ҂зр҃мѳ <7149/1641-1641>.

† Зосим Тофалѣ е<ро>[4]муиаχ писал <m.p.>.

B. † Изволениїе ѿ(тъ)ца и съ поспешениїе С(ы)ина и С(вѣ)т(а)го Д(у)ха, въ вѣки, амин. Зде начаниш запис за свѣдѣ<телс>[4]тво wт прѣд людї добри и стари и по имѣ Думитру кїχа<л>[4] wт Думбрѣвиц(и), и Йидрею тиж(е), и Постолаки тиж(е), и Гръбул, сии Дрѣгани(а), тиж(е), <и>[4] Лопѣши тиж(е) и миоги люди добри и стари, како прїидет[11] прѣд нами <жена>[4] Пътрѣшкану, по

www.dacoromanica.ro

имѣ Тофана, неким(же) непонѹжена, а не присилована, нъ за своа дѹбро воле, и продала(а) часта за wтн(и)нѣ wт сило Дѹмбрѣвиц(а) и[12] грижате на Пѣтрѣшкан на по съмрѣтї ег(о), съ своиҳ п(и)н(ѣ)зи еже възѣл(а) на таа wтн(и)нѣ.

A. † Cu voia[1] eu, Dumitru chihaia den Dumbrăviț(a)[2], şi Andreiu de asemenea, şi Postalachi[12] de asemenea, şi Hârbor, fiul lui Drăgan, şi Lopiian de asemenea, şi Gheorghe de asemenea, şi Areon de asemenea şi mulţi oameni buni şi bătrâni <mărturisim>[3] că a venit înaintea noastră Tofana, soţia lui Pătrăşcan, şi cu 2 fii ai lui Pătrăşcan, anume Gligorie şi Lepădat[13], când a murit Pătrăşcan, şi au vândut dreaptele lor părţi de ocină din Dumbrăviţa, 1 ogor din Dumbrăviţa, cu tot venitul, de prin tot locul şi cu vad de moară, ce se va alege în Dimaciu şi în Sireţel, nesilită de nimeni, nici asuprită, lui Ştefan căpi<ta>[3]n din Dumbrăviţa, pentru cinci ughi şi jumătate, bani buni, şi cu adălmaşul s-au făcut şapte ughi, să-i fie dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură lui şi copiilor lui.

Deci, noi, aceşti oameni buni şi bătrâni, cum sînt mai sus scrişi, dacă am văzut această întocmire de bunăvoie şi tocmeală şi înţelegere între ei, deci noi am pus peceţile noastre şi am făcut zapis de mărturie, până când va face zapis de la milostivirea sa, domnul, să se ştie.

† În anul 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

† Şi cu aceşti bani cé au loat i-au grijet pe Pătrăşcan la moartea loi.

Zosim Toflea e<ro>[3]monah a scris <m.p.>.

B. † Cu voia Tatălui şi cu ajutorul Fiului şi al Sfântului Duh, în veci, amin. Aici începe zapisul de mărturie dinainte a oameni buni şi bătrâni, şi anume Dumitru chiha<ia>[3] din Dumbrăviţa, şi Andreiu de asemenea, şi Postolachi de asemenea, şi Hârbor, fiul lui Drăgan, de asemenea, <şi>[3] Lopiian de asemenea şi mulţi oameni buni şi bătrâni, că a venit înaintea naoastră <soţia>[3] lui Pătrăşcan, anum Tofana, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia sa, şi a vândut partea de ocină din satul Dumbrăviţa, ca să grijească pe Pătrăşcan după moartea lui, cu banii ei pe care i-a luat pentru această ocină.

DANIC Bucureşti, Mitropolia Moldovei, VIII/7.

Orig., hârtie (31 x 21 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, şase peceţi inelare, din care patru octogonale şi două rotunde (după textul A). Pe f. a doua, textul B.

Idem, Ms. nr. 524 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 10 v. – 11 r. (copie); f. 37 r (rez.); idem, Mitropolia Moldovei, VIII/42, nr. 2 (rez.).

DJAN Iaşi, CCCXXXIX (Condica Mitropoliei Moldovei), p. 1124 (copie de la începutul secolului al XIX-lea).

Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/446 (xero., după orig.).

EDIŢII: Stoide, *Căpitanul Ştefan*, p. 208–209 (nr. 5) (copia de la DJAN Iaşi); *Catalog*, II, p. 315, nr. 1546 (rez., după orig, datat: 1641 (7149) f.l.).

[1] Continuarea omisă; v. forma B.

[2] Intercalat în textul slavon.

[3] Greşit, pentru: Постолаки.

[4] Omis.

www.dacoromanica.ro

[5] Greşit, pentru: **нами**.

[6] **И Лепъдат**, adăugat deasupra rândului.

[7] Rupt.

[8] Aşa în orig.

[9] Greşit, pentru: **ино**.

[10] Greşit, pentru: **инми**.

[11] Greşit, pentru: **пришла**.

[12] Greşit, pentru **да**.

[13] Greşit, pentru „Postolachi".

[14] „şi Lepădat", adăugat deasupra rândului.

447 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

† Adec(ă) noi, Toma şi cumnaţii mii, Apostol şi Andonie, ficiorii lui Pintelui[1] din Cucioba, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru cum am vândut ocină, giumătaté dé bătrân din Stănigeştii, ce am <a>[2]vutu cumpărătură de la ficiorii Focei, de nime înbiiaţi, nice nevoiţi, i-am vândut lui Toader, ginerele Focei, dreptu noao galbeni. Am luat doi boi.

Acea ocină ne-a <fost cump>[3]ărătură, iar de la ficiorii Focei. Şi pre ace ocină nomai Toader să aibă treabă; nomai Toader şi [şi] fămeia lui, Iftinca, iar cei fraţi să nu aibă treabă. Ei o au vândut, iar Toader o au întorsu; şi Iftinca o au întorsu moşiia părinţilor.

Şi [şi] <la>[3] tocmal(a) noastră au fost Lazar din Oneştii, şi Iusip din Oneştii, şi popa din Cuciuba, şi Ursul din Găl(e)ştii, şi Dănăil(ă) dé acolo, şi Micul din Rusi, şi Ivan de acolea.

Deci, dac(ă) am vădzut dé bun(ă)voia tocmală şi déplin(ă) plată, noi încă le-am făcut cest <za>[3]pis al nostru, ca s(ă) hie lui ocină şi moşiia, în veci.

Şi ne-am pos peceţele şi dege<te>[3]le, ca s(ă) să creadză şi să s(e) ştie.

De aceasta <sc>[3]riem şi mărturisim, să s(e) ştie.

Eu, Gligoraş, am scris.

В(ъ) лет(о) ҂зр҃мѳ <7149/1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CX/127.
Orig., hârtie (31 x 20,5 cm), filigran, opt peceţi inelare în fum, rupt şi lipit la îndoituri.
DJAN Iaşi, Tr. 1765, op. 2014, dos. 20, f. 76 (copie din 1835).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Fotografii, XXV/447 (foto., după orig.).

[1] Greşit, probabil pentru Pintelei.

[2] Omis.

[3] Rupt.

448 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

† Scrâem şi mărtorisim co cesto zapis, com au vinit Cârstâna şi soro-sa Safta, fetele Toşlei, nepotele loi Bordogan, şi vara lor Docâţa, fata Martei, nepoata loi

www.dacoromanica.ro

Brărdogan şi frate-său Ursul, de nimene silite şi neîmpresorate, şi <a>[1]u vân[â]dot partea lor de ocină din Saca, de bonăvoea lor. Deci, s-au sculat Iusip dân Lolcani de onu compărat, au dat 38[2] zloţi, bani gata, ca să-i hie lui moşie şi feciorilor loi, giumătate de partea loi B<ord>[3]ogan ce s-a va alége den câ<m>[1]p şi din pădori şi dintr-apă şi din vatra satoloi.

Şi într-aces[s]ta tocmală <au f>[4]ost Costantin din Mărginéni, popa Poiul ot tam şi ...[4] şi Toder ot Fântânéle şi Igânat, ginerele. Pe <...>[4] i ot Saca, şi Ştefan, ginerele Martei, şi an Scântue, şi Mihăilă Talaba, şi Dahid Drolea, şi Ion vătămanol şi alţi omini[5] boni au fost într-acesta tocaml(ă).

Şi ne-amu pos şi peceţile ca să hie de credinţă.

Ѣ(ъ) ѧѣт(о) ѯзр҃мѳ <7149/1640 septembrie 1 – 1641 august 31>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Pe Saca; <una din secolul al XVIII-lea>: Zapis de Saca ot Bacău <şi una cu litere latine>: 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>. No. 3.

DJAN Iaşi, CDXII/5.

Orig., hârtie (30,5 x 18 cm), difolio, filigran, rupt, lipit, 3 peceţi inelare rotunde în fum şi două amprente.

Inst. de ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/448 (xero.).

---

[1] Omis.

[2] Corectat: între „ѧ" şi „и", intercalat un „ѣ" şters.

[3] Şters şi rupt.

[4] Rupt.

[5] În textul chirilic: wмнинь.

449 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Un zapis di la Irimie Băs(ă)rab, den văl(e)t 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31>, scriind di nim(i) nivoit, ce di bunăvoie me mărturisesc cu cestu zapis al meu, cum am vândut parte me di ocină den satu, din Nistoren(i), însă ce s-a alegi parte mamii mele, anum(i) Tecla, nepoata lui Bilă. Ş-am vândut-o dum(i)sale lui Gligori postelnicul, însă tocmala ce ne-m tocmitu, pământul câte un zlotu şi cu fune ce să va alegi şi în vatra satului şi cu tot venitul ce se va alegi.

Bibl. Acad., Ms. rom., 3412, f. 14 v.

Copie din 1730.

450 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Un zapis de la Marta, sora lui Iurcul log(o)f(ă)t, giupânesăi lui Ionaşcu lui Paust, fata lui Mărăţan, şi Ionaşcu Dabija, sin Dumitraşcu Nădăbaico, precum de voie lor au

www.dacoromanica.ro

vândut un sălaş de ţigani, anume pe Gona ţigan cu fămeia sa şi cu cinci ficiori şi i-au vândut din zapis ce are de cumpărătură şi din zapis de împărţală ce are cu Irimie, fratele lui Dumitraşco, sin Nădăbaico; aceşti ţigani i-au vândut dumisale Gheucăi ce au fost stol(nic) drept 50 lei, ca să-i fie drepţi de moşie dum(i)sale.

Şi la tocmală s-au tâmplat mulţi care s-au iscălit, să să ştie.

Lupaşco iscal; Dabij(a) iscal; Stratulat biv agă; Stârce pârcălab; Gheorghie post(elnic); Racoviţe log(o)f(ă)t.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 572 (Condica M-rii Răchiloasa), f. 160 v.
Rez. dezv.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 315, nr. 1548 (rez.).

451 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> (7149)

Pentru Lupul comisul la l(ea)t 7149 <1640 septembrie 1 – 1641 august 31> ca s(ă) li scotă cart(e) di hotărât.

DANIC Bucureşti, M-rea Doljeşti, X/238 (nr. 30).
Menţ., într-o îns. de dovezi pentru moşiile Cordăreni şi Săpoteni, ţinutul Dorohoi, din prima jumătate a secolului al XIX-lea.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 315, nr. 1547 (menţ.).

452 1640 (7149) septembrie 3, Ploscureni

† Milostive şi luminate doamne, să fii măriia dumitali sănătos. Dăm ştire mării dumitali, ca domnului nostru milostiv, că ne-i trimis măriia dumitale aice la sat dumisali, visternicului celui mari, lui Iordachii, la Ploscureni, cu cinstită carte mărie dumitali, să hotărâm şi să stâlpim hotarul acestui sat.

Deci noi am venit şi am strâns oameni buni şi bătrâni, şi slugi domneşti, din sus şi din gios, şi am socotit de am hotărât, şi am ales hotarul acestui sat, de unde să începe din gura Ciuhurului, ci dă în Prut, tot matca în sus până în gura Prăvalului, ci dă în Ciuhur, şi matca Prăvalului pân-în stâncă, şi de acolo drept la deal, preste drumul mare, într-on stâlp de piatră, ci s-au pus, şi de acolo drept la deal în Movila Maradineţului, în du<m>[1]bravă şi preste altă movilă, ci esti lângă dânsa; şi de aice pren du<m>[1]bravă până într-altă movilă, ci esti găunoasă, lângă drumul Dămăşcanilor, la obârşiia viei Dihanului, şi de aice muchea Dihanului despre răsărit pân-într-on stâlp de piatră, şi de aice preste vale Dihanului într-alt stâlp de piatră, ci s-au pus despre apus, despre Prut, şi de acolo drept la vale în coastă, la un stâlp de piatră, şi de acolo iarăş(i) într-o movilă din sus, unde s-au pus alt stâlp de piatră în a treia movilă din sus. Iar şesul Prutului şi bălţile despre Iaşcăuţi noi n-am ales, căci scrii în uricul dumisali vistiernicului, ci are de la Irimie vodă, aşa le-am hotărât şi le-am stâlpit, şi încă am mai lăsat din hotarul Ploscurenilor spre hotarul Paşcăuţilor, şi i-am tocmit.

www.dacoromanica.ro

Şi la acest hotărât au fost: Vasâle Balş, şi Bogdan căpitan de curteni den ţănutu Dorohoiului, şi Grigoraşcu Jora, şi Ionaşcu Cociorvei din Turăuţi, şi Dande, şi Pantelei din Ştefăneşti, şi Sămion, şi Laghii, şi Drăgance tot din Băscăceni, şi Alecsăi din Avrămeni şi alţi oameni buni au fost bătrâni şi tineri.

Şi pre mai mare credinţă şi mărturie au scris cu mânile lor şi ş-au pus peceţele.

Şi eu, Borăleanul uricariul, am scris cu mâna me, că am fost la această hotărâtură.

De această dăm ştire mării dumitale, şi să hii măriia dumitali sănătos întru ani mulţi şi buni, amin.

Пис ѯ Плоскѣрени, лет ҳзр̃мѳ <7149/1640>, **септ(емврїе) г̃** <3>.

Mai mici robii măriei dumitale: Ghiorghi Roşca ci au fost vistiernic, şi Neniul ci au fost vistiernic, şi Neniul ci au fost parcalab, Sâm(ion), Bogdan, Vasâlie Balş[2], Jora[2], Penteleiu, Alecsi, Andronache ot Văratic, Văcan ot Paşcăuţi, Istrati Dămăşcanu, Ionaşcu ot Paşcăuţ(i), Donda ot Costeşt(i).

Departamentul Pricinilor Străine.

Această copie, arătându-să în Dipartament, s-au poslăduit din cuvânt în cuvânt cu orighenalul şi văzându-să că esti întocma s-au adeverit cu iscăliturile noastre şi pecete Departamentului.

Iscălit: Andronic Donici vel vornic[3].

Comisia Hotărârilor ţinutului Hotinu.

Această copie posleduindu-să din cuvânt în cuvânt cu copia adiverită de Departamentul Pricinilor Străine, şi fiind întocmai încredinţat cu iscălitura cilenului şi punere peceţii împărăteşti, anul 1821, octovrie 26 zile.

Iscălitura: Cilen Ştefan (numele indescifrabil).

Arhiva de Stat a actelor vechi a Rusiei – Moscova, Fond 1299, op. 1, dos. 2436, f. 7–8.
Copie după trad.

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 397–400, nr. 192 (aceeaşi copie).

[1] Omis.

[2] După care urmează: L(ocul) P(eceţii).

[3] Sub iscălitură, marcat între paranteze rotunde: L(ocul) P(eceţii) D(epartamentului).

453 1640 (7149) septembrie 8, Iaşi

† Ѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă), au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea boiarilor noştri Tănasie ce au fostu vornic şi Ghiorghie Roşca ce au fostu vistiernic şi s-au pârât de faţ(ă) cu Néniul vornicul de gloată pentru un ţâgan, anume Lupul Cobâlean, dzicându

www.dacoromanica.ro

Tănasie vornicul şi Ghiorghie Roşca vistiernicul cum acel ţâgan este ficior Vasilcăi ţigancei, caré au fostu de moşie Mihăileştilor. Iar boiarinul nostru, Néniul vornicul, aşé au dat samă, cum acel ţâgan au fostu domnescu şi i-a dat pre acel ţâgan Moisei Moghila vod(ă) şi au arătat Néniul vornicul şi dirése de dare de la Moiseiu vod(ă) pre acel ţâgan. Iar acea ţâgancă cé mai sus scriem, Vasilca, nu i-au fostu îmă acelui ţâgan, cé i-au fostu maştehă, şi au fostu după un ţâgan, anume Cobâleanul cel bătrân, caré ţâgan au fostu domnéscu.

Deci, domniia mea, şi cu tot Svatul nostru, i-am giudecat pre dânşii după obicéiul ţărâi şi le-am aflat lége ca să aibă Néniul vornicul a aduce mărturii cum acea ţâgancă, Vasilca, i-au fostu maştehă acelui ţâgan. Deci, de nu aduce Néniul vornicul mărturii într-acesta chip, el să-ş(i) ţie ţâganul, iar Tănasie vornicul şi Ghiorghie vist(iernicul) să n-aibă nici o treabă cu acel ţâgan.

Deci, Néniul vornicul au adus mărturii pre Bejan giudéle, şi Hătul, şi Lazor şi ...[1], şi ...[1], şi ...[1], şi ...[1] şi alţi ţâgani bătrâni, de au mărturisit cum acea tâgancă i-au fostu domnéscu.

Deci, Néniul vornicul s-au îndireptat şi ş-au pus herâie, ca să aibă a-ş(i) ţinea pre acel ţâgan, iar Tănasie vornicul şi Ghiorghie Roşca au rămas din toată lége ţărâi. Ca să nu mai aibă a mai pâr(ă), nici a dobândi pentru această pâr(ă), nici adănăoar(ă), în veci.

Оγ Їїс, в(ѣ) л(ѣ)то ҳзр̃мѳ <7149/1640>, м(ѣ)с(м)ца септ(емврїа) и̃ <8>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велмл.

† Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Йондшко <писдл>.

DANIC Bucureşti, A.N., MCCXCII/1.
Orig., hârtie (30,5 x 20 cm), filigran, pecete mijlocie, timbrată între foi, căzută.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/453 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 299, nr. 1453 (rez.).

[1] Loc alb în orig.

454 1640 (7149) septembrie 8, Iaşi

† Adec(ă) eu, Ştefan de Dolhăşti, scriu şi mărturisescu cu cestu zapis al mieu, însumi pre mene cumu au înblatu feciorul mieu Solomon, la o slujbă, la ţinutul Neamţului. Deci, au cheltuitu den bani domneşti 42 de galbeni.

Deci, noi n-am avut cu ce plăti ce am întrebatu de toată ruda noastră ca să să afle cineva să-l plătească de acei bani, carii mai sus scrie, de 42 de galbeni. Ce nu s-au găsitu nime.

Deci, noi dac-am văzutu nevoia, noi amu cădzutu la d(u)mealui, la Toma stolnicul cel mari, de ne-au plătit d(u)mnealui de acei bani, carii mai sus simtu scrişi, de patrudzeci şi doi de galbeni; ş-au datu bani gata pentru noi şi i-am pus ocinele méle zălogu, den Bodeşt(i), toată partea mea, cu totu venitulu, den[n] a opta parte de satu, a patra parte, şi den Dăncești, aşijderi den[n] a opta parte, a patra parte, ce iaste pe apa

www.dacoromanica.ro

Cracăului, în ţinutul Neamţului, cu loc de moar(ă) în Cracău şi de pio şi de şteadză, cum să va alége pe parte mea. Pe acéle a patra part(e), cum să scrie mai sus, den dzua de Sântă Măriia Mic(ă) pân(ă) la Paşti, ca să-i dau toţi banii atunci, carii mai sus simtu scrişi, 42 de galbeni. Iar de nu-i voiu da banii pân(ă) atunci, să hie acéste ocine piitoare, în véci. Nici să hie nime volnic dentru oamenii noştri, sau de<n>[1]tru ruda noastră, a înturna aceşti ban(i), carii mai sus scriem, pentru căci atunci n-au vrutu să ni plătească nime de la nevoie.

Şi-[n] în tocmala noastră au fost: Gheorghie Boţul de Dolhăşti, şi Eunaşco Răspop den Bodeşti, şi Gligorcea de-acol(o), şi Eunaşco vătavul de Dobréni, şi denaintea lui[2] Bran, şi denaintea a mulţi oameni buni, slugi domneşti, di den pregiur megiiaşi şi oameni tineri şi bătrâni, ca să s(e) ştii.

Şi eu, Gavril Onciul pârcălabu, am scriis acest zapis.

Оу Їісаχ, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр̄мѳ <7149/1640>, сєпт(ємврїє) ӣ <8>.

† їѡз, Гиоргїє Боцѣл, искаχ <m.p.>.

† їѡз, Цлєфан, искал шт Долχъщи <m.p.>.

† Ионашко искал <m.p.>.

† Глигорчѣ Гѣргицъ искал <m.p.>.

Бран искал <m.p.>.

Гаврил пъркълаб искаχ <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: Zapis de la Ştefan Dolhăscul pré parte lui din ocină din Bodeşt(i) şi din Dăncéşti pré Crăcău, <una din secolul al XVIII-lea>: S-au scris. 3. <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7149 <1640> ghenar(ie)[3] 8. No. 31.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XXX/31.
Orig., hârtie (31,3 x 19,5 cm), difolio, filigran.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc., XXV/454 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 224–225, nr. 157 (orig.).

[1] Omis.
[2] „lui", scris deasupra rândului.
[3] Greşit, în loc de septembrie.

455 1640 (7149) septembrie 8

Un zapes din 7149 <1640> săpt(em)v(rie) 8, de la Nechifor Boscă, cu care au vândut un pământ la Mănăstire, lui Luchiian din Ghilăeşti.

DJAN Iaşi, Documente, DCXXIV/1, f. 3, nr. 1.
Rez., în copia dactilo. a unei anaforale din 1804 septembrie 18, care se află la DJAN Botoşani.

www.dacoromanica.ro

Ich Ieromonach Nicole samt der Versammlung des Klosters Woronetz schreiben und bezeugen durch gegenwärtigen museren Contract dass der Lupul Stroiescul ist zu uns gekommen Düsem haben wir aus unseren freyen Willen das im Czernowizer District liegende, und auz 100 Dukaten geschätzte Selişte verkauft, welche Seliste dem Kloster gehöret hat. Vermög diesem Kauf also hat der gedachte Strojeskul einen Ornat vor Dammast in die Kirche machen lassen; für den Überrest aber hat er Bienenstöcke, damit selbe zu Wachskerzen in die Kirche dienen, hergegeben. Dieser Kauf ist in dem klösterlichen Speisszimmer vor sich gegangen allwo die ganzen klösterliche Versammlung zugegen gewessen, mamlich der Ieromonach Theodor, der Ninzanie, der Tanasie, der Hariton, der Michael, der Ioan und der Ieromonach Gergentie. Dero wegen halben wir ihm die obgedachte Seliste mits<am>t allen Documenten, die das Kloster von dem verstorbenen Vister erhalten, dem es hatt vergelte, übergeben. Dieserwegen soll niemand von denen gegenwärtige, und zukünztigen gab mindern dieses Klosters obgesagten eingegangenen Kauf umstossen können. Dann wir haben es ihm gegeben, dass es als seine Moschie[1] und Eigenthum auf ewig gehöre. Zu dessen Beglaubigung. des klosterliche Insigel beygedruckt werden.

Den 9-ten Septembris 7149 (1641)[2].

Ieromonach Nicolae.

Ieromonach Hariton.

Ieromonach Zacharie.

Vorstehende Übersetzung ist dem Moldavischen Original gleichlautend befunden worden.

Infindem Petrus Aaron, Asesesor Vollmachthaber.

<Verso>: N(ume)rus 363. Kaufbrief wormit der Lupul Stroieskul das Dorf Schubranetz von dem Kloster Woronetz au sich gebracht hat.

Eu, ieromonahul Nicolae împreună cu soborul mănăstirii Voroneţ scriem şi mărturisim prin prezenta noastră scrisoare că Lupul Stroiescul a venit la noi. Acestuia i-am vândut de bunăvoia noastră o selişte, aflătoare în ţinutul Cernăuţi şi preţuită la de 100 ducaţi[3], care selişte aparţine mănăstirii. Ca urmare a acestei cumpărături, sus-numitul Stroiescul a făcut bisericii nişte odăjdii de damasc, iar pentru rest a dăruit stupi, pentru a sluji la lumânări de ceară în biserică. Această cumpărătură a fost făcută înaintea sa în trapezăria mănăstirii unde era de faţă întregul sobor al mănăstirii, anume: ieromonahul Theodor, Ninfanie, Tanasie, Hariton, Michael, Ivan şi ieromonahul Gherghentie.

De aceea i-am dat sus-numita selişte împreună cu toate documentele pe care mănăstirea le-a obţinut de la răposatul domn drept răsplată. Drept aceea, nimeni dintre donatorii de faţă şi din viitor nu trebuie să strice vânzarea făcută mai sus a acestei mănăstiri.

Apoi i-am dat-o ca să-i aparţină ca moşie şi proprietate pe veci. La această adeverinţă se va pune pecetea mănăstirească.

9 septembrie 7149 (1641)[2].

Ieromonahul Nicolae.

www.dacoromanica.ro

Ieromonahul Hariton.
Ieromonah Zaharie.

Traducerea de faţă a fost găsită conformă cu originalul moldovenesc.
Pentru credinţă, Petruş Aaron, asesor împuternicit.

<Pe verso>: Nr. 363. Scrisoarea de vânzare cu care Lupul Stroiescul a dobândit satul Şubraneţ de la mănăstirea Voroneţ.

DANIC Bucureşti, Cons. Aulic de Război al Bucovinei, VIII/62 d.
Trad. germ., cu data: 1641 (7149) septembrie 9.

EDIŢII: Wickenhauser, *Woronetz*, p. 113–114, nr. 10 (trad. germ.); Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 225, nr. 123 (trad.. după aceeaşi trad. germ.); *Catalog*, *Supl.* I, p. 200, nr. 596 (rez., după trad. germ.).
Redatat după Wickenhauser, *Woronetz* (v. **EDIŢII**).

---

[1] Românism: „moşie".
[2] Greşit, pentru: 1640.
[3] Taleri.

457 1640 (7149) septembrie <1>4

† Ию Василіе воевода, Б(о)жіи м(и)л(о)стію, г(ос)п(о)даръ Земле Молдавскои. Ѡ<ж(е)>[1] прїидошѣ пред нами <и пред>[1] нашими мшлдавским(и) болери, великими и малими, слугa наша[м], Дѵмитрашко Грозе, и съ <и>[1]ниих племе<ни>[1]ци емѹ, и тѣгал(и) <сѣ>[1] за ли<ц>[1]и пред нами съ Конадре и съ Геиге и съ <и>[1]ниих племеници их, рад(ї) една бѣкатѹ за хотар и рад(ї) една мани, что ест ид [8] рѣцѧ [ѡт] Ѡиче, рекъщи Дѵмитрашко Грозе съ пле<ме>[1]ници им дже <е>[1]сть тоа бѵкат(ѹ) за хотар и тоа мани ѡт хотар(а) селам их, Дъиницим <и>[1] Шовъркаиим, что ѹ волост(ѹ)[2] Ковордѵискомѵ, и преселовает им Конадрѣ и съ Геигѣ и сѹродниц(и) без иѣ[с]кое деим...[3] ве та ие веробал и твориҳом господстви ми до сѵѵse <наше>[1], Павъл къп(и)тании и Додер[4] ѡт Кирилиц(и), како да имает ѡии спрета<ти>[1] люд(ї) добри, ѡкри<с>[1]ии миціиш(и).

Та ти ѡии прешедѵ там съ ми<оги>[1] люд(ї) добрии и старии и тако ѡбретоҳом съ своими д(ѹ)шими како ие имают Конадре и Геиге и съ ииих люд(ї) им, ѡт село Сърбии ии една трѣб(ъ) съ тоа бѵкатѵ за земли и съ тоа мани, иъ въсели без иекоѧ дѣлом, и ест ѡт хотар селове слуг(и) наш, Дѹмитрашко Грезе[5] и съ ииих братиих им, Ѭхим ѡт Дъиниц(и), ѡт Шовъркаии.

Ино[и], Конадре и Геиге и съ ииих племеници им, ѡии застали[6] ѡт пред нами и ѡт вес зако<и>[1] земскаго, а слѵга наш, Дѵмитрашко Грозе, си[7] ииих братиҳ емѹ, ѡи ѹправил(и) сѧ ѡт пред нами и поставили соби им фере[с]ю к҃д ѹ<ги>[1] зла<тиҳ>[1] ѹ вистер г(оспо)дстѣ(а) ми. Там[8] ѡт села ида[9] пред да имают

www.dacoromanica.ro

шни държати та вукатѵ за хотар шт хотар <тих>[1] селове и тра[10] мин, по где хотарѣл[11] им слѵги наш(и), Павѣл кѣпитани и Тодер шт Кирилиш(и), съ[и] иних людї добри, и поставил(и) им знаменїе, <и да не>[1] имаем наи тѣгат(ь) Кондре и Тега[12] шт село Сърбии и съ иниих <люд(и) им>[13], раде тиш вукатѵ племеним Дѵмитрашко Гроже и на иних, рад(ї) сии вукатѵ за хотар...[3] и мин, а не добивает [и] нико<лиже>[1], на <вѣ>[1]ки.

И ин да с(ѧ) не ѵмишает.

Л(ѣто) ѯзр҃мѳ с(е)п(тембрїе) а<ї>[14].

Гаврил вел логоф(е)т.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră <şi înaintea>[1] boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Dumitraşco Groze şi cu alte rude ale lui şi s-a pârât de faţă, înaintea noastră, cu Condre şi cu Ghenghe şi cu alte rude ale lor, pentru o bucată de hotar şi pentru o moară care este pe pârâul Oancea, spunând Dumitraşco Groze cu rudele lui, că acea bucată de hotar şi acea moară din hotarul satului Şovărcani este a lor, care este în ţinutul Covurlui, şi-i împresoară Condrea şi cu Ghenghea şi rudele, fără nici o treabă ...[15] acea n-a crezut, am făcut domniia mea la slugile <noastre>[1] Pavăl căpitan şi Doder[16] din Chirileşti, ca să aibă ei a strânge oameni buni, megiaşi de prin prejur.

Şi ei au mers acolo cu mulţi oameni buni şi bătrâni şi astfel au aflat, cu sufletele lor, că nu au Condre şi Ghenghe şi cu alţi oameni ai lor din satul Sârbi nici o treabă cu acea bucată de pământ şi cu acea moară, ei au luat fără nici o treabă şi este din hotarul satului slugii noastre Dumitraşco Greze[5] şi cu alţi fraţi, Iahim din Dăneşti, din Şovărcani.

Deci Condre şi Ghenghe şi cu alte rude ale lor au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării, iar sluga noastră Dumitraşco Groze cu alţi fraţi ai lui, el s-a îndreptat dinaintea noastră şi şi-au pus ferâie 24 zloţi în Vistieria domniei mele.

Deci, de acum înainte să aibă ei a stăpâni acea bucată de hotar din hotarul satului şi acea moară, pe unde le-au hotărât lor, slugile noastre Pavăl căpitan şi Toder din Chirileşti cu alţi oameni buni, şi le-au pus semne.

Să nu aibă a mai pârâ Condre şi Tega[12] din satul Sârbi şi cu alţi <oameni ai lor>[13] pentru acea bucată pe Dumitraşco Groze şi pe alte rude ale lui, pentru acea bucată de hotar şi moară, nici să dobândească, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

Anul 7149 <1640> septembrie <1>4[14].

Gavril mare logofăt.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), XXXVII/53.
Copie slavă defectuoasă, din sec. XIX.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/457 (foto.).

[1] Omis.

[2] Greşit, pentru в(о)лост(ь).

www.dacoromanica.ro

[3] Loc alb în copie.

[4] Litera т, transformată în а.

[5] Greşit, pentru Гроѕе („Groze").

[6] Greşit, pentru зостали.

[7] Greşit, pentru съ.

[8] Greşit, pentru тѣм.

[9] Greşit, pentru ндн.

[10] Greşit, pentru три.

[11] Greşit, pentru ѯотарнд.

[12] Greşit, pentru Gheorghe (v. mai sus).

[13] Loc alb în copie; pentru întregire v. mai sus.

[14] Neclar.

[15] Aşa în textul slav.

[16] V. n. 4.

458 1640 (7149) septembrie 14, Soroca

† Иw Василїє воєводд, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(д)рь Земли Мwлдавскои. Dat-am cartea domnii méle slugii noastre, lui Pătraşco B<o>[1]ldescului, ca să fie tari şi putérnic, cu carte domnii méle, a opri giumătate de sat de Tuleşt(i), parte din gios, de ţinutul Neamţului, giumătate, <din>[1] vatra satului, şi din ţarin(ă), şi din fânaţ, şi din bălţi şi din tot ce să va alége pre acea giumătate de sat.

Şi cine va fi cosit pre acel loc să aibă a opri fânul în poieni şi în livedzi şi în dumbrav(ă).

Iar cui va părea cu strâmbul ei să-ş(i) aduc(ă) drésele, să vie să stea de faţ(ă) cu sluga noastră, cu Boldescul.

За тоє пишем. Инак не бъдет.

V Сорокд, в(ъ) д(ѣ)то ѯзр҃мѳ <7149/1640> с(є)пт(ємврїє) а҃і <14>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ р<ечє>[1].

Гаврил вел логоф(є)т <m.p.>.

<Pe verso, o îns. cont.>: Partea de gios la Tuleşti, şi dumbrava, şi toate livezile, şi Poiana lui Manco şi cu tot venitul den gios.

DANIC Bucureşti, Doc. ist. (fost. Bibl. Acad.), LXXVIII/74.
Orig., hârtie (19,3 x 20), filigran, pecete mijlocie, în chinovar, neclară.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/458 (foto.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 79–80, nr. 45 (orig.).

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

7149 <1640> sept(emvrie) 15.

Zapisul lui Florea, sân Dumbravă din Floreşti, cu fimeia sa şi nepotul său, Ignat, prin care vându <mănăstirii>[1] Pângăraţ(i) parte de vad de moară din apa Putnei, adecă a patra parte dintr-un bătrân şi parte unui bătrân din sat, din Mogeşti, drept 15 (galbeni)[2].

DANIC Bucureşti, Episc. Roman, XVII/2, nr. 10.
Rez., într-un perilipsis din <1>841 iulie 25, cuprinzând doc. moşiilor Gârleni şi Milcoveni.

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 299, nr. 1454 (rez.).

[1] Omis.
[2] În rez., „galbeni", redat prin semnul corespunzător: două perechi de haste intersectate.

460 1640 (7149) septembrie 20

† Smeritul Dionisie călugărul mărturisescu cu cest zapis la mieu cum am luat dooao giumătăţi de vin de la popa Toader de Huş(i), de am comăndat pre sora lui Ionaşco Manţul şi i-am plătit tătuşiile şi ce au trebuit ca unui om mort; şi o giumătate de vin am dat pentru copil să învéţe carte şi n-au învăţat, ce au lăsatu-o. Şi când m-am adunat cu acea sor(ă) a Manţului, viia au fost făcută de mene mainte.

Déci, eu am dat viia mănăstirei Neamţului.

Şi dintru ruda mea nime să n-aibă treabă cu acea vie, nici fecior, nici nepot, nici alt nime. Ca să s(e) ştie.

Ѯ(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мѳ <7149/1640>, м(ѣ)с(л)ца сеп(тємвріе) к҃ <20>.

Їз, Дїѡннсїе, искал <m.p.>.

<Pe verso, o ins. cont.>: La Huş(i), pentru vii; <una din secolul al XVIII-lea>: Danie călugărului Deonisie pe viia ce dă m(ănăstir)i N(eamţulu)i, <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: No. 353. 7149 <1640> sept(embrie) 20.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, XCVI/1.
Orig., hârtie (30 x 19 cm), filigran, o amprentă.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/460 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 299–300 , nr. 1455 (rez.).

461 1640 (7149) septembrie 30, Iaşi

† Adecă noi, Vasilie şi frate-miu, Sava[1], şi Costantin, şi sora noastră, Urâta şi Nastasiia, ...[2], toţi feciorii şi nepoţii lui Ghiorghie Duraleu, scriem şi mărturisim, cu

www.dacoromanica.ro

scrisoarea noastră, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ce de a noastră bunăvoie[3], am vândut a noastră dreaptă ocină[3] şi cumpărătur(ă), ce au avut părinţii noştri Ghiorghie Duraleu, den giumătate de sat de Turbăteşti, din partea den sus, den cinci părţi ce să înparte acea giumătate de sat, am vândut trei părţi şi au rămas doao părţi nevândute, den ispisoace ce am avut de cumpărătur(ă) de la Eremiia vodă[3]; acélea <le>[4]-am vândut lui Vasilie Corlat diiac şi cumnaţilor săi, lui Dănăilă[3] şi lui Ionaşco, dereptu patrudzeci şi cinci de zloţi bătuţi.

Aşijdere, am vândut lui Vasilie Corlat o vie cu pometi, iarăş(i) dentr-acela sat, den Turbăteşti şi un loc de prisac(ă), curăţit, deusăbi de cumnaţii săi, dereptu doaodzeci şi cinci de zloţi bătuţi, denaintea a mulţi oameni buni, anume: Ghiorghie Saula de Procélnici, şi Mirăuţ(ă) de acolo, şi Ghiorghie Verga de acolo, şi Ghiorghie Zavul de acolo, şi Ionaşcol Mănjea de Nedeiani, şi popa Ipatie de Turbăteşti, şi Savin de Budeşti, şi Marco de acolo şi mulţi oameni buni de pre-npregiur, megiéşi.

Dereptu acéea, le-am făcut această scrisoare de la noi, ca să le fie de mărturie şi să aibă a-şi faci şi drése domneşti.

Şi, mai pre mari mărturie, ne-am pus şi peceţile, ca să s(e) ştie.

Ѵ Їїс, л(ѣ)то ѯзр҃мѳ <7149/1640>, **септ(емвріе) а҃** <30>.

Vasilie <sig.>.

Sava <sig.>.

Costantin <sig.>.

Urâta <sig.>.

Їз, Гєѡргиє Сабла <m.p.; sig.>.

Mierăuţ(ă) <sig.>.

Їз, Гиѡргиє Зав(ѵл) <m.p.; sig.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXIX/139.

Orig., hârtie (31 x 19 cm), filigran, şapte peceţi inelare, rotunde, aplicate în tuş.

Idem, Ms. nr. 541 (Condica Mitropoliei Moldovei), f. 8 v. – 9 r. (copie din secolul al XIX-lea).

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXXIX/f. 370, nr. 2 (copie, din secolul al XVIII-lea, în Condica Mitropoliei Moldovei).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/461 (foto., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 300, nr. 1456 (rez.).

---

[1] Litera „v", transformată din altă literă.

[2] Loc alb în orig.

[3] În textul chirilic: **вѣнжвоє, ѡчинж, водж, Дънънилж.**

[4] Omis.

462 1640 (7149) octombrie 1, <Iaşi>

7149 <1640> octomvrie 1.

Carte domnului Vasâle v(oie)vod.

Noi[1] **Василїи в(оє)вод(а), Божею милостїю, господар Земли Молдавскои.** Scriem domnie me la sluga noastră, la Vasilie bănuţ din Pâncești. Dau ştire că domniei

www.dacoromanica.ro

mele s-au jăluit sluga domniei mele, Corlat diacul, pre Ionaşcu ungurul şi pre alţi gineri a popii Râşcanului, zicând că-i ţinu[2] o bucată de loc din hotarul Tămăşanilor, unde au şăzut Drăgoman, ce să chiamă Fântânelili, care loc scrii uricul slugii noastre, lui Vasâlii Corlat, şi acei oameni n-au nici o treabă acolo. Pentru aceia îndoită ci vei vide carte domnii mele[3] iar tu să mergi să opreşti pre Ionaşco ungurul şi pre toţi ficiorii[3] popii Râşcanului de pre acel loc. Şi de vor avea niscai dresă, să le dai zi să vie de faţă înainte domniei mele. Această scriem, şi nime să nu cuteză a ţine sau a opri piste carte domniei mele.

Сам господин(ъ) велѣл.

Гаврил Мътиш вел логофет.

Вел логофет прочит.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXXV/53.

Copie.

Ibidem, MCDXXV/39 (copie); ibidem, MCDXXV/46 (rez.) şi MCDXXV/64 (rez., cu data de zi: 9).

DJAN Iaşi, Documente, DLXXIX/21 şi Anaforale, nr. 2, f. 145 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/462 (foto., după copia de la DANIC Bucureşti, Doc. istorice, MCDXXV/39).

---

[1] Greşit, pentru Ив.

[2] Scris, încă o dată: „că-i ţinu", tăiat cu două linii.

[3] Completat după cealaltă copie.

463 1640 (7149) octombrie 3, Iaşi

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Scriem domniia mea la sluga noastră, la Isac de Sinihău. Dămu-ţi ştiri deaca vei vede cartea domniei méle iar tu să mergi la sat, la Mogoşeşti, şi să aibi a alege o parté de ocină din sat din Mogoşéşti, partea Mărencăi, din vatra satului, şi din câmpu, şi din ţarină, şi din fânaţi, şi din pomi şi din tot venitul ce va hi pre partea Mărencăi. Şi cine va hi arat sau va hi cosit pre acea parté, să aibi a lua a dzéce din pâine, şi din fân şi din tot venitul ce va hi.

Тое пишем г(о)сп(о)дстве(о) ми, инак н<е>[1] бъдет.

V Їис, в(ъ) л(ѣто) ҳзр̃мф <7149/1640>, окт(омврїе) г̃ <3>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нь велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т m.p.

† Ивнашко <писал>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: De hotărât Mogoşeşti. Vel log(o)f(ă)t; <şi două, din secolul al XVIII-lea>: Carti di la Vasilie vod(ă) <şi>: Mogoşeşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXXXV/81.

Orig., hârtie (31,2 x 19,6 cm), difolio, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.

www.dacoromanica.ro

Idem. M-rea Doljeşti. XXI/34. nr. 16 (rez.. cu data de zi: 5). şi XIX/1. nr. 16 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/463 (foto.. după orig.).

EDIŢII: Iorga. *St. şi doc.*. XXII. p. 207. nr. IV (orig.): *Catalog*. II. p. 300. nr. 1457 (rez.).

[1] Rupt.

464 1640 (7149) octombrie 6

Scrisoaré de daniie. de la Toderaşco velu vornicu de Ţara de Giosu. i de la Iurgachi vel vist(iernic). precumu au dăruitu o sălişte anumé. Dăenii. dinu ţinutulu Iaşului. pe apa Prutului: au dăruit-o prietinului loru. Andocăi. ca să-i fiie lui de acole înnaint(e) driaptă ocină şi moşiie. din anii 7149 <1640> oct(omvrie) 6.

DANIC Bucureşti. Ms. nr. 548 (Condica M-rii Bisericani). f. 61 r.. nr. 2.
Rez.. din sec. XVIII.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/464 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*. II. p. 300. nr. 1458 (rez.).

465 1640 (7149) octombrie 8, Iaşi

† Ѡ Василіе воевода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоѧ. Adecă s-au pârât de faţă înaintea domniei méle Nacul. ficiorul lui Iane de târg de Bârlad. cu[1] Frăţiian. ficiorul Simei. şi cu Florea. ficiorul lui. pentru un vad de moară şi pentru o vie ce au cumpărat tată-său. Iane. de la Tisul. cum au arătat şi dirése de la Radul vodă[2] şi de la alţi domn<i>[3]. Aşijdirea. şi [şi] de la domniia mea pre ac<e>[4]l vad de moară de pre apa Gârla Putnii şi pentru acea vie de Vităneşt(i).

Deci. aceşt(i) oameni. carii mai sus scriem. Frăţâian. ficiorul Simei. şi Florea. au rămas den toată légea iar Nacul s-au îndireptat ca să-ş(i) ţie vadul cel de moară şi viia. cât au cumpărat tată-său.

Şi să nu s(e) mai p<ârască>[4] de-aiasta pârâ.

Într-alt chip să nu fie.

<Ѳ>[4] Ѩс, л(ѣто) ѯзр҃мѳ <7149/1640>. wкт(омвріе) и҃ <8>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧ.

† Шѧндр <писа>.

DANIC Bucureşti. A.N.. MMDCCLXXV/1.
Orig.. hârtie (32 x 13.5 cm). rupt la îndoituri. lipit pe altă hârtie.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/465 (foto.): şi Xerogr. de doc.. XXV/465 (xero.).

EDIŢII: *Catalog*. II. p. 300. nr. 1459 (rez.).

[1] „.ѳ". pătat cu aceeaşi cerneală.

www.dacoromanica.ro

[2] În textul chirilic: вода.

[3] Omis.

[4] Rupt.

466 1640 (7149) octombrie 11

† Adecă noi, vătaşii de Gârla Putnei, şi cu alţi gârléni, din sus şi din gios, şi cu oameni de la céea Gârlă, şi cu meşteri <Gârlei>[1] Putnei, anume popa Murgu de Ţifeşti, şi vătavul Lupul, şi vătavul Petrea, şi vătavul Cilimon de la céea Gârlă, şi meşterul Anghel, şi meşterul Necoră, şi meşterul Gavril şi alţi oameni buni, Gavril, şi Ştefan, şi Pepelea de Băloteşti, şi ţigan de Căpoteşti, şi Pepelea Hireş iuzbaşea, şi Necula de Odobeşti, scriem şi mărturisim noi, cu ceastă scrisoare a nostră, cum au vinit călugării de la mănăstire de la Săcul, înnaintea nostră, şi cu popa Procopie, şi cu cartea măriei sale lui vodă, cum au avut pâră pentru vad de moră că au fost înnecat. Noi am socotit, cu sufletele nostre, că sîntu patru mori <întru mori>[2] într-un uricu. Deci, le-am tocmit să înble toate într-<un>[1] chip, una după alta. Însă cel vad înnecat n-am avut cuiu-l tocmi, ce l-am mutat mai gios în locul popei lui Procopie[3], ca să să potă hrăni toţ(i) cumu-i obicina Putnei.

Deci, s-au tocmit dinnaintea nostră şi s-au înpăcat ca să nu mai aibă pâră pentr-acel vad nice dănăoară, în véci.

Iar cine va mai scorni pâră, pentr-acesta lucru şi pentr-acest vad, să fie treclét şi proclét şi anaftima şi să rămâie hatalmu 12 boi.

Мц҃с(м)ца окт(омврїе) а҃і <11>.

Велѣт ѯзр҃ми <7148/1640>, мес(мца) ю҃в(нїе) ѕ҃ <6>.

† Искаχ, попа Мѳргѳ <m.p.>.

Procopie <a.d.>.

Irimiia <a.d.>.

DANIC Bucureşti, M-rea Neamţ, LXIX/22.

Orig., hârtie (32 x 19 cm), difolio, filigran, opt amprente.

Ibidem, două copii, de la începutul secolului al XIX-lea, din care una din 1815 martie 22, de Silvestru, arhimandrit şi stareţ al m-rilor Neamţ şi Secu, iar cealaltă, fără iscăliturі, de Sofronie arhimandrit şi stareţ al m-rii Neamţ, ambele cu data: 7148 <1640> iunie 6. Ibidem, XXXVI/62, nr. 19 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/466 (foto., după copie); şi Xerogr. de doc., XXV/466 a, b (xero., după orig. şi copie).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 364, II/4 (extras, cu data: 1639 (7148) octombrie 11); *Catalog*, II, p. 300, nr. 1460 (rez., după orig.).

Iniţial, diacul a scris greşit data de lună şi zi (iunie 6), pe care a înlocuit-o cu octombrie 11, fără a modifica, în mod corespunzător şi veleatul (v. porunca domnească din 1640 (7148) august 20 şi doc. de întărire din 1641 <7149> ianuarie 31).

[1] Omis.

[2] Tăiat cu cerneală.

[3] „pie", adăugat între rânduri.

www.dacoromanica.ro

† Ѡ Василїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)даръ Земли Мѡлдавскои. Ѡж(е) прїидошѧ прѣд нами и прѣд вси ми нашими молдавскими болѣри, великими и малими, Василїе и братїѧ его, Сава и Костантин, и сестры ихъ, Ѹрѣта и Настасїа, въси дѣти [и внѹци] Гевргїеви Дѹралъѹ, по ихъ доброи воли, неким непонѫжденъ, а ни присилованнъ, и продали ихъ пра<в>а wтн(и)нѹ и кѹпежно что имал wт(ь)ць ихъ, Гевргїе Дѹралъѹ, wт пол село Тѹрбѣтещи, wт вышнѣа част(и), что сѧ раздѣлѣет на пѣт(и) части, wт тоа половина село, три части, wт нарѣденїе за кѹпежно wт Ѥремїа воевода. Тоа продали wни слѹгѣ наш(емѹ), Василїе Корлат диак, и шѹриномъ его, Дънъилѫ и Ѡнашко, радї четири десѣт(ь) и пѧт(ь) златыхъ бытихъ.

И тиж(е) продали слѹгѣ наш(емѹ) къыш(е) писанномѹ, Василїе Корлат диак, wсобно wт шѹриновѣ его, една виноград съ садовѣ, пакиж(е) wт того село, и съ мѣсто за пасикѹ тереблено, радї два десѣт(ь) и пѧт(ь) златихъ <б>ытихъ.

Тѣм радї, г(о)сп(о)дства ми, ико ѹви<а>ѣхом по ихъ доброи воли токмеж и плата за испълно, г(о)сп(о)дства ми ещеже дадохом и потвръдихом слѹгѣ наш(емѹ), Василїе Корлат диак, и шѹриномъ его, Дънъилѫ и Ѡнашко, тоты три части wт село Тѹрбѣтещи, wт вышнѣа част(и), и тоа виноград и съ мѣсто за пасикѹ, что кѹпил себѣ Василїе Корлат wсобно, како да ест им пра(в)а wтн(и)на и дѣднина и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доходом, на вѣки вѣчнїи.

И ин да сѧ не ѹмѣшает.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мѳ wк(томврїе) ві.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Гаврил Мътиш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Пътрашко <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vasilie şi fraţii săi, Sava şi Costantin, şi surorile lor, Urâta şi Nastasia, toţi copii [şi nepoţii] lui Gheorghie Duralău, de bunăvoia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură pe care a avut-o tatăl lor, Gheorghie Duralău, din jumătate din satul Turbăteşti, din partea de sus, care se împarte în cinci părţi, trei părţi din acea jumătate de sat, din direse de cumpărătură de la Ieremia voievod; pe aceasta au vândut-o slugii noastre, Vasilie Corlat diac, şi cumnaţilor săi, Dănăilă şi Ionaşco, pentru patruzeci şi cinci de zloţi bătuţi.

Şi, de asemenea, au vândut slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Corlat diac, deosebit de cumnaţii săi, o vie cu livezi, iarăşi din acel sat, şi cu loc de prisacă curăţit, pentru douăzeci şi cinci de zloţi bătuţi.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, domnia mea încă am dat şi am întărit slugii noastre, Vasilie Corlat diac, şi cumnaţilor săi, Dănăilă şi Ionaşco, aceste trei părţi din satul Turbăteşti, din partea de

www.dacoromanica.ro

sus. şi această vie şi cu loc de prisacă, ce şi-a cumpărat-o Vasilie Corlat deosebit. ca să le fie dreaptă ocină. şi dedină, şi uric. şi întărire. cu tot venitul. în vecii vecilor.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi. în anul 7149 <1640> octombrie 12.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

Pătraşco <a scris>.

DANIC Bucureşti. A.N.. MCXII/1.

Orig.. hârtie (30.5 x 19.5 cm). difolio. filigran. rupt la îndoituri. pecete mijlocie. aplicată în ceară roşie. pierdută.

Idem. Ms. nr. 541 (Condica Mitropiliei Moldovei). f. 9 (copie slavă).

DJAN Iaşi. Documente. CCCXXXIX. f. 370 r. – 371 r.. nr. 3 (copie din 1818. în Condica Mitropoliei Moldovei): idem. Arhiva M. Costăchescu. Caiet II. p. 1202–1203. nr. 528 (copie slavă de Mihai Costăchescu. după copia din Condica Mitropoliei Moldovei. de la DJAN Iaşi).

Inst. de Ist. ..A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/467 (foto.. după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu. *Surete*. V. p. 300–301. nr. CCVII (trad. edit.. după orig.): *Catalog*. II. p. 300–301. nr. 1461 (rez.. după orig.).

468 1640 (7149) octombrie 12, <Iaşi>

Suret de pe un ispisoc sârbesc de la domnul Vasâle v(oie)v(o)d. din 7149 <1640> oct(o)mv(rie) 12. întăritor lui Nene Briahnă şi săminţii lui. Gavril. i Vasâle. i Trifan. şi Dochie. cu toată sămnţiie lor. toţ(i) nepoţii lui Ion Briahnă şi a Mariei i Muşii. strănepoţii bătrânului Briahnî. după mărturie ce-au dus cum că dresâle ce-au dus moşul lor Ion Briahnă de cumpărături de la bătrânul Ştefan v(oie)v(o)d. de întăritură şi de la alţi domni de mai înnainte. pe giumătate de sat Stănişăştii. pe pârâul Dobrodvorului. la obârşitul văii. ce este la ţânut(ul) Tecuciului. ş-au prăpădit aceli dresă când au prădat tătarâi. în zilele lui Costandin Movila v(oie)v(o)d. fiind suretul iscălit de răpousatul Iordachi Cant(a) vel log(o)f(ă)t. zicând că s-au dat la mâna moşenilor. fiind mult niam. ca să fii şi de la mâna lor.

DJAN Iaşi. Col. Litere. Condica K, nr. 374. f. 271 v. - 272 r.. nr. 1.

Rez. dezv.. după trad. în copia unei cărţi de judecată a Divanului. din 1808 martie 15.

Ibidem. nr. 377. f. 83 v. – 84 r.. nr. 2 (rez. dezv.. după trad.. în copia unei anaforale din 1814 noiembrie 26. întărită în 1814 decembrie 3.

EDIŢII: Codrescu. *Uricariul*. VI. p. 283. nr. 39/1 (menţ.. după rez. din Condica K. nr. 374): p. 300. nr. 13/2 (menţ.. după rez. din Condica K, nr. 377).

469 <1640 (7149)> octombrie 14

† Eu. Anna Gorgoe. scrim şi mărtorosim cu ceasta scriisoare a mea. aşiijidére şi eu. Căzacul. fiiciorul Annei Gorgoe. şi Mihaşco. ginére-său. mărto<ri>[1]sâm tot cu ceastă

www.dacoromanica.ro

scriisoare noastră cum am vândut partea noastră şi moşie dén sat, den Mogoşeştii, aşijdére déspre alţi fraţ(i) ai noştrii, aş(i)jdére şi cu<m>[1]părătură den par<tea>[1] Cosmei, ce au cumpărat Gorga, tatul <no>[2]stru, şi am luat şeses[ă]spredzece lei bătuţi. Dé om a<le>[1]ge astea părţii ce mai sus scriiem, înră[3] giupânul Isac să né mai dé bani, de să va[4] mai vinii.

A<şi>[1]jde<re>[1], şi den fraţii noştrii să n-aibă [ni] nime[5] <a>[1] întoarce, nice dé ruda nostră, ce să-i hie lui Isac diraptă cunpărăt<u>[1]ră[6] şi moşie, înşă[3] cu tot vinitul, den câ<m>[1]p, şi dén vatră satului, şi cu loc dé moră, şi cu pomété, şi cu pădure, den tot ce să va <a>[1]lege. Însă, dacă vom socotii acele părţii ce mai sus scriiem, să-i facem altă scriisore. Înră[7] i dumnealui, Isac, să aibă a face diresă domneşt(i).

Şi-n tocmala nostră au fostu popa Sava den Sinihău, şi Dumitru Lehocinschii, şi Vasilie, fraté-său.

Şi eu, Strătulat, am scris cu mâna mea, ca să <se>[1] ştie.

Ѡкт(омврїє), ан(и) а҃ї <14>.

Ꙗз, Стрътѹлат, искал <m.p.>.

<Pe verso, trei îns. cont.>: Şi <am>[1] mai dat 2 lei; şi zloţ(i) am plătit pentr(u) Căzacul 18 pol zl<oţi>[1]; <apoi>: Pre Mogoşeşti; <şi>: † Dé la Gorgoe, pre M<ogo>[7]şeşti.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCXXXV/82.
Orig., hârtie (31,5 x 19 cm), rupt la îndoituri şi lipit pe verso cu două benzi de hârtie.
Idem, M-rea Doljeşti, XXI/34, nr. 14 (rez., fără dată); ibidem, XIX/1, nr. 4 şi XIX/122, nr. 7 (rez.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 317, nr. 1559 (rez., după rez. de la DANIC Bucureşti, cu data de an: <1641>.

Datat după doc. de întărire din 1641 (7150) septembrie 4 (v. *Catalog*, II, p. 316, nr. 1554).

[1] Omis.
[2] Şters.
[3] Greşit, pentru „însă".
[4] „va", scris deasupra rândului.
[5] „nime", scris deasupra rândului.
[6] Greşit, pentru „cumpărătură".
[7] Sub lipitură.

470 1640 (7149) octombrie 14, Iaşi

† Ис҃ Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѡж(є) прїндошѣ прѣд нами и прѣд ѳсими и(а)шими мѡлдавскими болѧри, великими и малими, Ромъшчел и с(ъ)нъ его, Кр(ъ)стїши, и тыгани сѧ лицом съ болѧрии и(а)ш(ъ), Исари вел митник, ради нѣкиҳ цигании, имѣ им: Кондрѧ и жена его, Кандакїѧ, и с(ъ)и(о)ве иҳ, Ѧигелина, и Тодер, и Сава, и Флорѧ, и Иҳиат и Марїѧ, рѣкшше Ромъшчел и с(ъ)нъ его(о), Кр(ъ)стїши, како тиҳ цигани сѵт иҳ правиҳ за аѣдии(и)ии и ѳвѣздет сѧ Исари митник и възѣл

www.dacoromanica.ro

им цигани. Ѧ воѧврин нашь, Исари митник, ѡи тако ѡтѣѣшал како ѡи кѫпил тиѫ цигани ѡт Шефан(а) Корпач и ѡт племенїѧ его, Санѫира, ажша Бартик(а) дворник(а), и ѡт с(ъ)нъ ѥи, Тодерашко, и ѳказавал и запис ѡт ниѫ како емѵ продали тиѫ виш(ѥ) писаниѫ цигани, радї сединм десѧт(ъ) ѳгарскиѫ.

Ино, мъı сѫдиѫом иѫ по законѣ земскои и тако ѡврѣтоѫом им закон како да въспитает себѣ Ромъшчел и с(ъ)нъ ег(о), Кр(ъ)стїан, съ тиѫ виш(ѥ) писаниѫ людї, которїи продали тиѫ цигани воѧвринѵ н(а)шемѵ, Исари митник. И зостал Ромъшчел и с(ъ)нъ ег(о), Кр(ъ)стїан, ѡт закон. Ѧ воѧврин нашь, Исари митник, ѳправил[1] сѧ и поставил себѣ ѳ҃ержю, како да имает ажржати тиѫ цигани и да не имают или тѣгати с(ѧ) ради сїи тѫж никоиж(ѥ), ни вѣки.

И ин да сѧ не ѳмишает.

ѳ҃ Їс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃мѳ ѡк(томврїе) а҃ї҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѧл.

Гаврил Мътиш вел логоф(ѥ)т m.p.

† Шаидир <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Romăşcel şi fiul său, Cârstiian, şi s-au pârât de faţă cu boierul nostru, Isari mare vameş, pentru nişte ţigani, anume: Condrea şi femeia lui, Candachiia, şi fiii lor, Anghelina, şi Toader, şi Safta, şi Florea, şi Ihnat şi Mariia, spunând Romăşcel şi fiul său, Cârstiian, că aceşti ţigani sunt ai lor drepţi de moştenire şi se leagă Isari vameş şi le-a luat ţiganii. Iar boierul nostru, Isari vameş, el a răspuns aşa că el a cumpărat aceşti ţigani de la Ştefan Corpaci şi de la vara lui, Sanhira, fiica lui Vartic vornic, şi de la fiul ei, Toderaşco, şi a arătat şi zapisul de la ei, că i-au vândut pe aceşti ţigani mai sus scrişi, pentru şaptezeci de ughi.

Deci, noi i-am judecat după legea ţării şi aşa le-am aflat ca să se întrebe Romăşcel şi fiul său, Cârstiian, cu aceşti oameni mai sus scrişi, care au vândut aceşti ţigani boierului nostru Isari vameş. Şi a rămas Romăşcel şi fiul său, Cârstiian, de lege. Iar boierul nostru, Isari vameş, s-a îndreptat şi şi-a pus fierâie, ca să aibă a stăpâni pe aceşti ţigani şi să nu se mai pârască pentru această pârâ niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7149 < 1640> octombrie 14.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m. p.>.

†Şaidir <a scris>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLXXXV/183.
Orig., hârtie (31,5 x 19 cm), filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, căzută.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/470 (foto.).

EDIŢII: *Creşterea colecţiilor*", 1919, p. 239–240 (rez. edit.).

[1] Litera ѳ, transformată din altă literă.

www.dacoromanica.ro

† Ию Василїе воевода, Б(о)жїею м(и)л(о)стїею, г(о)сп(о)д(а)рь <Земли Молдав>[1]скои. Ѡж(е) г(о)сп(о)дств(о) мы дали и потвръдили есми болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми вѣрномѹ, Пътрашко Чоголѣ бывшїи лвгофет, на его правїи сѣсидъı, на има: Ионашко, что бѣше ѡт Глѣбънещъı, и Михъилъ ѡт там, и Щефан ѡт там, и Тодер ѡт там, и Щефка ѡт там, и Косте ѡт там, и Мърдарїе ѡт там, и Тома ѡт там, и Ирпентїе ѡт там, и Никоаръ ѡт там, и Лѹка ѡт там, и Симиѡн ѡт там, и Георгїе ѡт там, и Драганчѣ ѡт там, и Кръчюн ѡт там, а н(ы)нѣ сѹт тиⷯ люди въ село болѣринѹ г(оспо)дств(а) мы выше писанаг(о), ѹ Бер(е)воещ(и)[2], ѡт исписок за кѹпежно, что имал болѣрин наш, Пътрашко Чоголѣ бив лвгоф(е)тѹ ѡт Моѹси Могила воевода, что тиⷯ людъı виш(е) писанним, ѡни патше, съ великог(о) ѹм(и)ленїе, пом(и)лили сѧ болѣринѹ г(о)сп(о)дств(а) ми, Пътрашкови Чоголѧ бившїи лвг(о)ф(е)т, при а(ь)ни Моѹси Могила воевода, и сици рѣкъщи како да запълатит на ниⷯ за два пинѣзи и пол, за числѹ, въ един лѣт.

Ино, болѣринѹ нашемѹ, Пътрашко Чоголѣ, поимал сѧ и платил на ниⷯ въсѣⷯ давилаⷯ, въ един лѣт, елице бѫдет на иншїи люди, въ земли наше Молдавскои, и дал за тиⷯ людї выш(е) писанним една сто и шест десѣт ѹгарскїиⷯ.

Ино, г(о)сп(о)дств(о) ми и вес Съвѣт г(о)сп(о)дств(а) мы, ѩко ѹвидѣхом тѣⷯ нарѣдїнїе въш(е) писаннаго, г(о)сп(о)дств(о) ми, тиж(е) дадохом и потвръдиⷯхом болѣринѹ нашемѹ виш(е)[3] писаннаго, Пътрашко Чоголѣ бившїи лвгофетѹ, на тиⷯ виш(е) писанним сѣсидъı, да естѹ емѹ, и ѡт г(о)сп(о)дств(а) ми, правии сѣсиди, емѹ и дѣтим его, и ѹрик и потвръжденїе, съ въсѣм доⷯодом, непорѹшенно[4] николиж(е), на вѣки.

И по нашим животѣ и г(о)сп(о)дстов(ова)нїю, кто бѫдет г(о)сподa)рь, ѡт дѣтїи нашї, или ѡт нашего родѹ, или ѹд(ь) кого Б(ог)ъ изберет г(о)сп(о)д(а)рь бити земли наше, Мвлдавстѣи, тот би не порѹшил, нъ дали би дали и ѹкрѣпили нашего даанїе и потвръжденїе.

И ин да сѣ не ѹмишлет.

ѹ Мсоⷯ, в(ъ) л(ѣ)то ⸗зрмѳ, м(ѣ)с(ѧ)ца ѡкт(омврїи), ѕї д(ь)нъ.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велил.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Дѹмитрашко Влъцѣ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumenzeu, domn <al Ţării Moldovei>[1]. Iată domnia mea am dat şi am întărit credinciosului boier al domniei mele, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, drepţii lui vecini, anume: Ionaşco, care fusese din Glăvăneşti, şi Mihăilă de acolo, şi Ştefan de acolo, şi Toader de acolo, şi Ştefca de acolo, şi Coste de acolo, şi Mărdarie de acolo, şi Toma de acolo, şi Arpentie de acolo, şi Nicoară de acolo,

www.dacoromanica.ro

şi Luca de acolo, şi Simion de acolo, şi Gheorghie de acolo, şi Drăgancea de acolo şi Crăciun de acolo, iar acum aceşti oameni sunt în satul boierului domniei mele mai sus scris, la Ber(e)voieşt(i)[2], din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a avut boierul nostru, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, de la Moise Moghilă voievod, care aceşti oameni mai sus scrişi, ei căzuseră, cu mare rugăminte, în zilele lui Moise Moghilă voievod, şi, cu mare rugăminte, s-au rugat boierului domniei mele, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, astfel zicând să plătească pentru ei câte doi bani şi jumătate, pentru cislă, într-un an.

Deci, boierul nostru Pătraşco Ciogolea, s-a îndurat şi le-a plătit toate dabilele, într-un an, cât va fi pentru alţi oameni, în ţara noastră, Moldova, şi a dat pentru aceşti oameni mai sus scrişi o sută şi şasezeci de ughi.

Deci, domnia mea şi tot Sfatul domniei mele, dacă am văzut aceste drese mai sus scrise, domnia mea, de asemenea am dat şi am întărit boierului nostru mai sus scris, Pătraşco Ciogolea fost logofăt, aceşti vecini mai sus scrişi, ca să-i fie lui şi de la domnia mea, drepţi vecini, lui şi copiilor lui, şi uric şi întărire, cu tot venitul neclintit niciodată, în veci.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri, sau din neamul nostru, sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu strice, ci să dea şi să întărească dania şi întărirea noastră. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7149 <1640>, luna octombrie, 17 zile.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

† Dumitraşco Vlăgea <a scris>.

<Pe verso, o ins. cont.>: † Dires pre oameni carii sîntu în Berevoieşti. <Şi una grecească>.

Bibl. Acad., Fotografii.

Foto., după orig., hârtie (27,5 x 41,5 cm), aflat în Arhiva Institutului de Istorie din Sankt Petersburg, Fond. doc. mold., nr. 66.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/471 (foto. după foto. de la Bibl. Acad.).

EDIŢII: *Moldova*, III, p. 400 – 402, nr. 113 (orig. şi trad. edit. cu caractere ruseşti).

---

[1] Omis.

[2] După litera p, scrisă în rând, paeroc (v. şi ins. verso).

[3] După ultima consoană, scrisă în rând, paieroc.

[4] Primul н (n), scris peste un а (d).

472 1640 (7149) octombrie 18, Iaşi

Io Vasilie v(oie)v(o)da, din mila lui Dumnezeu, domnul Ţării Moldavviei. Dat-am carte domniei meli rugătorilor noştrei, egumenului şi a tot soborul de la sfânta mănăstire de la Dragomirna şi[1] fie tari şi puternici cu carte domniei meli a opri şi a ţinea satul Drujăştii şi satul Tăistrenii; nimine să n-aibă nici o triabă cu dânsăle.

www.dacoromanica.ro

Aşijdire, şi voi vătămani şi săteni dintr-acele sate să aveţi a asculta de dânşâi întru tot ci vă vor da învăţătură, pentru căci s-au pârât de faţă înnainte domniei meli cu ficiorul lui Cur(t) Celebii şi l-au rămas înnainte domniei meli ca să n-aibă el nici o triabă de acmu înnainte, ci să aibă triabă rugătorii noştrei care mai sus scriem, şi să aibă a-i asculta cum i-au ascultat de mai înnainte vremé.

Şi nimine să n-aibă triabă de acmu înnainte sau a să amesteca înnainte cărţii domniei meli.

Aceasta scriem domniia mea; într-alt chip să nu fie.

În Ieşi, 7149 <1640> oct(om)v(rie) 18[2].

S-au tălmăcit de Andreiu Daşcovici în Ştiubieni, let 1787 iuli 9.

Această copie este asemine cu matca sa. S-au adiverit din slujbă Sint Ilii. 20 fevruarie <1>805. Pauli[3].

DJAN Iaşi, Documente, DCCXCI/528, f. 458 v.

Copie autentificată în 1805 februarie 20, după trad. din 1787 iulie 9, de Andrei Daşcovici; ibidem, DCCXCI/545, f. 483 r. (menţ. în copia unui op. din secolul al XVIII); ibidem, CDLVI/8, f. 18 r., nr. 487 (menţ. într-un op. din 1841); CCLIX/3, f. 12 r., nr. 6 (menţ.); CCLX/3., f. 3 v., nr. 6 (menţ.); CCCXXIV/16, f. 39 r., nr. 6 (menţ. din 1843, în *Gheneralnicul opis...*).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/472 (xero.).

---

[1] Greşit pentru „să".

[2] Urmează într-un cerc menţ.: „L(ocul) p(eceţii) g(os)pod".

[3] Urmează într-un cerc menţ.: „L(ocul) p(eceţii) canţaleriei nemţăşti".

473 1640 (7149) octombrie 20

O mărturie de la Racoviţ(ă) Cehan vtori log(o)f(ă)t, scriindu într-acea mărtorie cum s-au pârât de faţ(ă), înnainte mării sal(e), lui vod(ă), Ghiorghi Roşca ce-au fostu vist(iernic) şi Ghiorghi tret(ii) log(o)f(ă)t şi Ionăşcuţ(ă) pârcălabul de Orhei, şi Gligoraş, sân Jorăi Ghiorghi, cu fraţ(ii) săi, şi Isac, nepot lui Toader Jorăi, toţ(i) strănepoţâi Solomii, cu pop(a) Mătei, nepot Băli(i), şi Gavril, şi Toader, şi Vas(i)lie şi Luca, strănepoţ(i) Vărvar(ei), şi alt Gavril şi Ion, şi Toader şi cu toţ(i) fraţ(ii) lor, strănepoţ(i) Tudori(i) s-au pârât pentru nişte sate, den moşii ce-au avut ei împreun(ă), anum(e): satul Piscan(i), cu vad de moar(ă), în Bârladu, şi Brum(ă)reşt(i), şi Chiujdeni, şi Chiriecești, şi Ruséni[1], cu vad de moar(ă) în Vaslui, şi giumătate de Poiana Cârnului, şi Nuâreşt(i), cu vad de moar(ă).

Dec(i) mărie s(a), vod(ă), i-au mânat la noi, să-i socotim şi să-i împărţim, cum va fi cu direptu. Deci ei s-au învoit de bunăvoie lor şi s-au tocmit denainte noastră.

Şi s-au vinit lui Ghiorghi Jor(a), şi Roşcăi vist(iernicului), şi lui Ghiorghi log(o)f(ă)t şi cu toţi(i) fraţ(ii) lor, câţ(i) mai sus scrie, strănepoţ(i) Solomii şi popii lui Mătei, nepot Bălii, sat(ul) întreg Piscan(i), cu vadu de moar(ă) în Bârladu, şi sat(ul) întreg Ruséni, cu gium(ă)ta[a]t(e) de vad de moar(ă) în Vaslui, şi cu gium(ă)ta[a]t(e) de Poiana Cârnului, şi de sat de gium(ă)tat(e) Chiriecésti[1], şi gium(ă)ta[a]t(e) de sat de Chiujdeni.

www.dacoromanica.ro

Iar lui Gavril şi lui Vas(i)lie, strănepoţ(i) Vărvari(i), cu fraţ(ii) lor, s-au vinit sat(ul) întreg Nuâreşti, cu vad de moar(ă) în Vaslui, făr(ă) Poiana lui Isac, den topili în gios, şi gium(ă)ta[a]t(e) de sat de Brum(ă)reşti şi a patra parte de Chiujden(i).

Iar lui Gavril şi lui Ion şi lui Toader, cu fraţ(ii) lor, strănepoţ(i) Tudori(i), s-au vinit iar(ă) gium(ă)tat(e) de sat de Brum(ă)reşti şi iar(ă) a patra part(e) de Chiujden(i) şi gium(ă)tat(e) de vad de moar(ă) la Rusén(i)[1] şi cu Poiana lui Isac, de la Nuâreşti, den topil(e) în sus, cît ţân(e) locul fânului, între Vaslui şi-ntre luncă.

Şi s-au tocmit denainte noastră, de bunăvoie lor s-au împărţit a lor ocin(e) şi moşii.

Iar nişte zapis(e) ce sîntu la Isac, de s(ă) vor ivi cânduva, să nu s(ă) credz(ă), ce s(ă) hie mincinos(e), pentru căc(i) au fostu socotit cu carte mării sal(e), lui vod(ă), să li aduc(ă) acel(i) zapis(e), şi nu le-u adus. Şi acel(i) zapis(e) a lui Isac sînt de Brum(ă)reşti şi de Piscan(i).

Pentru ace, şi noi am iscălit, ca s(ă) fie de credinţă şi să-ş(i) fac(ă) şi dires(e) domneşti.

Ѯ Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мѳ <7149/1640> wк(томврїє) ѓ <20>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCCCXXXI/9 i.
Copie presc., din secolul al XVIII-lea.

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, VI, p. 538 (menţ., cu un extras).

[1] „ѕ", redat prin ѧ.

474 1640 (7149) octombrie 20

1640 (7149) oc(tom)v(rie) 20.

Un suret de pe un zapis de moşiia Malcăuţ(i), a lui Crecicu <şi>[1] feciorul lui, ce vinde partea lor lui Toader pârcălab de Soroca, încredinţat de med(elnicerul) Neculce.

DJAN Iaşi, Documente, CCXLVI/86, f. 1 r.
Rez. într-un perilipsis de la sfârşitul secolului al XVIII-lea.
DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CLIX/28 (menţ. într-un perilipsis din <1>807 iunie 24).

[1] Omis.

475 1640 (7149) octombrie 21

7149 <1640> oct(omv)r(ie) 21.

Carte domnului Vasilie voievod, ce să dă călugărilor de la Pângăraţ(i), ca să fie puternici a opri pe Nastasă, pre Ioachim şi pre Iacov să nu facă moară în sat(ul) Mogeşti, pentru că călugării au cumpărat trii părţ(i) a trii fraţ(i), iar aceia au numai o parte.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Episc. Roman, XVII/2, nr. 11.
Rez. într-un perilipsis din <1>841 iulie 25, cuprinzând doc. mşiilor Gârleni şi Milcoveni.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii de perilipsisuri (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 301, nr. 1462 (rez.).

476 1640 (7149) octombrie 22, Iaşi

† Сѣ бѡ мы, Teofan ce am fost mitropolit, şi eu, Galeriu egumenul, şi cu tot săborul de la svinta mănăstrire de la Slatină, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum noi văzându slăbiciune agiunsu svintei mănăstiri, întâi trapăzarea descoperită şi clisiiarniţa aşijderea şi un rând de chilii ce au fost arse de cătăva vreme până în pământu şi putere n-am avut să acoperim cele stricate ce scriu mai sus, nice chilii să le facem de iznoavă, ce am socotit noi cu tot săborul, cu bătrâni, cu tineri, de nime nevoiţi, nice îndemnaţi ce noi, de bunăvoia noastră, şi am făcut tocmală cu măria sa, cu domnu nostru Io Vasilie voievoda, cu mila lui Dumnedzău, domnul Ţărâei Moldoviei, de am dat măriei sale o selişte a svintei mănăstiri, anume Truşeştii, pre Jijia, cu loc de hăleşteu şi de moară pre apa Jijiei, ce iaste la ţânutul Dorohoiului, ce acea selişte iaste dare svintei mănăstiri de răpăusatul ctitorul svintei mănăstiri, de la Alexandru vodă, carele o au zidit den temelie pentru căce au avut şi măria sa sat lângă această selişte a noastră, anume Costeştii, de suptu Cozanciu, ce-i iaste măriei sale daanie de la Bărnovschi vodă şi agiunge hotarul acelui sat a Costeştilor până în matca Jijiei şi un ţărmure de Jijia iaste a Costeştilor. <Iar> măria sa domnu nostru Vasilie voievoda pentru acea selişte ce am dat măriei sale să ne facă la sv(â)nta mănăstire acel rându de chilii, şease chilii, şi să ne acopără trepăzările şi clisiarniţa cu şindile.

Şi după acestea ne-am mai rugat măriei sale să ne mai facă dentru mila măriei sale nişte mori în Sirét la satul nostru, la Cerepcăuţi, den sus de târgul Sirétiului, iar măria sa domnul nostru să fie volnic cu acea selişte să o dea unde va fi voia măriei sale; şi dirése ce am avut pre acea selişte încă le-am dat pre mâna măriei sale.

Şi am fost făcut tocmală mai dennainte vreme iarăş cu această selişte cu Pătraşco Ciogolea ce-au fost logofăt al treile să-i dăm acea selişte să se facă acele şase chilii la svinta mănăstire; apoi el s-au părăsit şi de tocmală nu s-au ţânut, ce ne-am luat seliştea iară înapoi.

Aceasta mărturisim cu scrisoarea noastră şi această tocmală s-au făcut dennaintea svinţiei sale părintelui Varlaam arhiepiscop şi mitropolitul de Suceavă, şi a părintelui Dosoftei episcopul de Roman, şi a părintelui Anastasie episcopul de Rădăuţi, şi a părintelui Gheorghie episcopul de Huşi şi dennaintea tuturor boiarilor Ţării Moldoviei. Iar pre urma noastră de să va scula cânduva cineva den călugări cine vor fi să scornească vreo pâră pentru această selişte şi vor vrea să strice această tocmală a noastră şi vor vrea să ia înapoi seliştea aceasta ca să aibă a-ntoarce galbini ce-au chieltuit măria sa Vasilie voievoda pre aceste lucruri ce au făcut la această sv(â)ntă mănăstire şi ce va fi cheltuit de va fi făcut la acea selişte ori hăleşteu, ori mori, ori altă ce va fi cheltuit, tot să aibă a să întoarce de la mănăstire. Aşijderea şi preţul morilor ce-au făcut svintei mănăstiri la satul nostru, la Cerepcăuţi, într-apa Sirétului să aibă a-ntoarce aceşti bani toţi câţi scrie mai sus întru mâna cui va ţine atunci această selişte.

www.dacoromanica.ro

Şi pentru mai mare cridinţă şi întăritură pus-am pecetea svintei mănăstiri şi ne-am scris toţi cineş numele său să s(e) ştie.

Iermonah[1] Galerie egumen; Anastasie; Andreiu Nicodim; Partenie; Nicolai; Pahnutie; Visarion; Ioan; Arsănie; Ioachim; Tohie; Dementiian; Ghedeon; Agafton; Veniamin; Eftimie; Darie; Gherasim; Ghenadie.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea>: 7149 oct(ombrie) 22; No. 3. Zapis a mănăstirii Slatina precum au vândut lui Vasilie vodă satul Truşeşti.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, sub dată.

Copie după foto orig., hârtie (43,7 x 28,9 cm), difolio.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 578 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 318–319. Copie, de la sfârşitul secolului al XVIII-lea; ibidem, ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 17 r. – 18 r. (copie); ibidem, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 670 r. 671 r. (copie din prima jumătate a secolului al XVIII-lea).

DJAN Iaşi, Documente, CXLI/2 (copie din 1799 februarie 10, „posleduită" de polcovnicul Pavel Debrici de la Mitropolie.

Bibl. Centr. Univ. Iaşi, Ms. nr. 493, f. 83 r.–v. (rez. dezv. din 1864, de episcopul Melchisedek).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/476 (foto., după copia orig şi după copia din Ms. nr. 578).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VII, p. 45 (rez.); *Catalog*, II, p. 301, nr. 1463 (rez., după aceeaşi copie); Marinescu, Florin, *Protatu*, p. 55, nr. 31 (rez. grecesc al edit., după orig., descr. arheogr.).

[1] Indescifrabil.

477 1640 (7149) octombrie 22, Iaşi

Ѡрхїепископ Варлаам и митрополит Сѣчевскии, и Досоѳе<и>[1] епископ Рѡм<ан>[1]скии, и Ѡнастасїе епископ Радѡвскеи, и Георгїе епископ Хѳш<с>[1]кии, и Гаврилаш Матеѡш вел лѡгоф(е)т, и Тодерашко вел дворникѵ Долнѣи Земле, и Тодер Петречѣикѡ <вел дворник>[1] Горнѣи Земле, и Гаврил хатман и пъркълаб Сучевскеи, и Ѡпостол Катарџиѳл вел пѡст(елник), и Григорїе Оурѣке вел спат(ар), и Георгїе вел чашникѵ, и Єнаке вел пит(ар), и Ишрдаке вел вист(ѣрник), и Бълан вел кѡм(ис), и Тѡма вел стѡл(ник), и Лѳпѳл Пръжъскѵл вел мед(елничѣр), и Грама вел житничѣрю, и Велишкѡ вел чашникѵ, и Малкѡчи вел шат(ар), и Шефан вел ѡръжникѵ, и Георгие вел ѳшар, и Стрътѳлат ага, и Раковицъ Чехан ѳ лѡг(о)ф(е)т, и Геѡргїе Рѡшка бик вист(ѣрник), и Георгїе Шефан ѳ лѡг(о)ф(е)т, и Василїе Рошка дворникѵ глотнии, и Нѣнюл дворникѵ...[2] scriem şi dăm ştire cu această scrisoare a noastră cum au venitu înnaintea noastră Theofan ce au fostu mitropolit, şi Galerie egumenul şi tot soborul de la sfânta măn(ă)stire de la Slatină de a lor bunăvoei, de nime nevoiţi, nici asupriţi, ci ş-au făcut tocmală cu măriia sa, cinstitul şi luminatul domnul nostru, Ишѡ Василїе в(о)евода, cu mila lui D(u)mnezeu domnu Ţării Moldovei. Pentru multă lipsă şi neagiunsul svintei măn(ă)stiri văzându-ş(i) clisiiarniţa descoperită şi trepezare aşijdere, şi un rând de chilii[i] ce au fostu arsă de câtăva vreme, până în pământ şi neavând călugării putere să

www.dacoromanica.ro

le copără cele stricate, ce scrie mai sus, nici chiliile să le facă de iznoavă, socotit-au cu tot soborul, bătrâni şi tineri, şi au dat [şi au dat] măriii sale, lui vodă, o sălişte a svinte măn(ă)stiri a Slatenei, anume Truşăştii, pe Jijia cu locu de heleşteu şi cu moară în apa Jijii ce iaste în ţinutul Dorohoiului, şi ace sălăşte[3] este danie svintei măn(ă)stiri de răposatul ctitoriul măn(ă)stirii, de Alexandru vodă, carele au zidit-o din pământ, din temelie, pentru căci are şi mărie sa vodă un sat lângă ace sălişte a măn(ă)stirii, anume Costeşti, de suptu Cozanciu, ce iaste mării sale danie de la Barnoschie vodă, şi agiunge hotarul acelui satu, a Costeştilor, până în matca Jijii şi un ţărmure de Jijie este a Costeştilor. Iară mărie sa vodă, pe(n)tru acea sălişte, s-au apucat să facă la svânta măn(ă)stire acel rându de chilii[i], şasă chilii, şi să le acopere trepăzările şi clisiiarniţa cu şindile. Şi, după aceste, s-au mai rugat călugării mării sale, lui vodă, să le mai facă dintru mila măriii sale nişte mori, în Sârétiu, la satul măn(ă)stirii, la Ceripcău, din sus de târgul Sârétiului, iar mărie sa vodă să fie volnicu cu ace sălişte, anume Truşăştii, de pe Jijie, cu tot venitul, să o de unde va fi voia măriii sale. Şi dresă ce au avutu călugării pe ace sălişte încă i le-au dat pre mâna măriii sale, lui vodă. Şi au fostu făcut călugării tocmală cu acea sălişte mai denainte vreme şi cu Pătraşcu Ciogole ce au fostu logofăt al treile să-i de ace sălişte şi să le facă acele şasă chilii la sfânta măn(ă)stire; apoi el s-au apărat şi de tocmală nu s-au ţinut şi ş-au luat călugării sălişte iară înnapoi.

Şi această tocmală au făcut-o denainte noastră a tuturor.

Iar pre urma acestor călugări, de să va scorni cineva cânduva din călugări, cine vor fi să scornească pâră pentru această sălişte şi vor vre să strice această tocmală ce s-au făcut dinainte noastră şi vor vrea să ia înnapoi sălişte această, ca să aibă a întoarce...[2] galbini ce au cheltuitu mărie sa, domnul nostru, Vasilie vodă, pre aceste lucruri ce au făcut la acea sfântă măn(ă)stire, şi ce va fi cheltuit de va fi făcut la acea sălişte, ori heleşteu, ori mori, ori altă ce va fi cheltuit, tot să aibă a întoarce călugării de la măn(ă)stire, de la Slatină. Aşijdere, şi preţul morilor ce au făcut acei svinte măn(ă)stiri la satul lor, la Cerepcău, pre apa Sârétiului, să aibă a întoarce acei bani toţi câţi scriu mai sus [mai sus], întru mâna cui va ţine atunce ace sălişte.

Şi, pentru mai mare credinţa şi întăritură, făcut-au şi de la sine zapis vlădica Theofan şi egumenul Galerie şi cu tot soborul de la svânta mănăstire de la Slatina, şi au pecetluit în zapisul lor cu pecete svinte măn(ă)stiri şi ş-au scris toţi călugării cineş numele său într-acelu zapis a loru.

Pentru aceia, şi noi, văzând această de bunăvoie tocmală şi plată deplin(ă), făcut-am şi de la noi această mărturie şi am iscălit toţi, câţi mai sus sîntem scriş(i), cu mânule noastre, şi am pecetluit cu peceţile noastre.

Şi eu, Şaidir, am scris, să să ştie.

În Iaşi, cându au înblat anii 7149 <1640>, în luna lui oct(omvrie), 22 de zile.

Варлам митрополит[4].

Дwсwѳеи епискwпъ Рwм(ан)[4]**скии.**

Ѳнастас(їе) епископ Ръдъвц(скїи)[4].

Гєwргїе епископ Хвш(скїи)[4].

Гавриласш вел лwг(о)ѳет[5].

Тодерашкw вел вwр(ник)[5].

Петричаикw вел вор(ник)[5].

www.dacoromanica.ro

Гавриил хат(ман)[5].

Гєωргїє вел пах(арник)[5].

Ипwстwл вел пwст(елник)[5].

Бълан кwм(ис)[5].

Величикw вел чашникv[5].

Ѯрѣкє вел спат(ар)[5].

Стрътѯлат ага[5].

Лѯпѯл мед(еличѣр)[5].

Ракwвицъ Чехан є̃ лwгофет[5].

Щєфан вел армаш[5].

DANIC Bucureşti, ms. nr. 578 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 319 r. – 320 r., nr. 2.

Copie din a doua jumătate a secolului al XVIII-lea. Ibidem, ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 126 r. – 127 r., ms. nr. 629 (Condica Asachi), f. 308 r. – 309 r. (copie presc.).

Idem, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXCI/37, nr. 2 (rez.).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/477 (foto., după copie) şi Xerogr. de doc., XXV/477 (xero.).

EDIŢII: Codrescu, *Uricariul*, VII, p. 43, nr. II (rez., urmat de lista martorilor, având numai văleatul, într-un op. din 1729); *Catalog*, II, p. 301, nr. 1464 (rez.); Marinescu, Florin, *Protatu...*, p. 56, nr. 32 (rez. dezv. edit. după orig.).

---

[1] Omis.

[2] Loc alb în copie.

[3] Aşa în copie.

[4] Cu menţ. peceţii într-un cerc.

[5] Cu menţ. peceţii în formă hexagonală.

478 1640 (7149) octombrie 23, Iaşi

† Ии <Василїє воєвода, Божїю милостїю>[1], господарь Земли Молдавскои. Dat-am cartea domniei mele lui Prajescul postel<nic>[1] spre-acia să fie tari şi putérnicu, cu cartea do<m>[1]nii méle, a ţinea şi a apăra a sa direaptă ocină şi moşie din satu din Muncel de Gios, ce au cumpărat postelnicul Prăjescul de la Paşco şi de la frate-său, de la Căzan. Dici, să aibă a opri ce va hi partea ei[i] cumpărătură şi să aibă a-şi băga bucatele ei[i] pre-acel loc, să înble, fie loc de dobitoc, fie de mascuri ca să ai[i]bă a-i[i] înbla mascurii <la>[2] jer [prea] pre-acel loc.

Iar cui-i va părea cu strânbul şi va fi avându nescare urice sau nescare dirése să vie să le aducă de faţă înnaintea domnii méle.

Şi neme să nu cutédze a ţinea sau a opri înnaintea cărţii domnii méle.

Тоє пишем инак не бvдет.

Ѯ Ии̃с, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр̃мѳ <7149/1640> wк(томврїє) к̃г <23>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ велел.

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti. M-rea Giurgeni. II/2.

Orig., hârtie (29 x 19.5 cm). rupt. pecete mijlocie în chinovar.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/478 (foto) şi Xerogr. de doc.. XXV/478 a (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II. p. 301. nr. 1465 (rez. după orig.).

---

[1] Şters.

[2] Omis.

479 <Cca 1640 (7149) octombrie 25>

† Adec(ă) eu, Harea de Verejéni, şi Andreica din <..., şi>[1] Necoar(ă) d<in>[1] Cureci[2], şi Gavril de Piscani, şi Ştefan ot Negureşti, şi Vas(i)lie ot tam scriem ş<i>[1] mărturisim cum au venit înnaintea noastră Ştefan, ficiorul Dochei, şi iar(ă) Ştefa<n...>[1], s(â)nă Chirénei, nepoţi Giurgei, şi alţî fecior(i) <a>[1] lui ca<r>[3]i sînt şi feciori lui Gligori şi feciori lui Ştefan, <...ia>[1]răş(i) nepoţi Giurgei, şi au vândut părţile lor de ocin(ă) ce să vor a<l>[1]ége <d>[1]in sat, din Văsiiani, lui Mătiiaş Sturdzei, drept doaodzeci de galben(i), bani gata, <şi o>[1] vac(ă) cu juncu, însă a<c>[1]eştea oameni, ce mai sus scriu, toţi au vândut din a cincea parte de giumătate de sat, a treia parte a<u>[1] vândut ce mai sus scrie, lui Măti<ia>[1]ş Sturdzei, ca să-i hie lui ocin(ă) şi moşie, în sat şi-n câmpu şi în pădure, cu tot venitul.

Noi, decă am vădzut de bun<ă>[1]voia lor tocmal(ă) şi deplin(ă) plat(ă), <da>[1]tuli-am scrisoar(e) şi mărturie de <la no>[1]i, ca să aibă a-ş(i) fac(e) şi dirése <domne>[1]şt(i).

Pe mai mare credinţă p<usu>[1]ni-a<m şi>[1] p<ece>[1]ţile, să să ştie.

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis de la Ştefan, s(â)nă Dochiia, şi de <la>[3] altu Ştefan, nepoţii Giurgei ot Văsiiani, <una din secolul al XVIII-lea>: Parte din bătrânu Giurge, din care bătrânul[4] să trag, care să..., <şi trei din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: Bătrânu Giurgea. S-au trecut cu parte <şi> făr(ă) de velet.

DJAN Iaşi. Documente. CLXXXVI/55.

Orig.. hârtie (31x20). difolio. rupt la îndoituri şi ros de cari. ambele file lipite din vechime. patru peceţi inelare în fum. din care trei octogonale. având ca emblemă: prima, pomul vieţii. a doua. un animal fantastic. iar a treia. a lui Mateiaş Sturza. Sfântul Gheorghe omorând balaurul. cu iniţialele: **M(атеюш) C(тѣрзѣ).** Ultima pecete inelară este rotundă. având ca emblemă motive geometrice.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Xerogr. de doc.. XXV/479 (xero.).

Dalat în funcţie de doc. nr. 482.

---

[1] Rupt.

[2] Lectură nesigură.

[3] Omis.

[4] Cuvântul „bătrânul". tăiat cu aceeaşi cerneală.

www.dacoromanica.ro

† Ad<ec>[1]ă eu Cara<goi>[2] <şi>[1] Pantea scriem şi mărturisim c<u această>[1] scrisoare a noastră cum noi, de nim<e>[1] nevoiţi, nici asupriţi, am vândut ale noast<re>[1] părţi ce să va alége din sat, din Văsiiani, lui Mătiiaş Sturdzei, drept doaodzeci de galbeni, ca să-i hie lui ocină şi moşie; şi-n iaz şi-n câmpu şi în pădure, cu tot venitul.

Şi în tocmala noastră fost-au Andreica din Piscani, şi Onaca de a<col>[1]ea, şi Ştefan ot Negureşti, şi Necoar(ă) ot ta<m>[1], şi H<a>[1]rea de Ghidléni[3] şi mulţi oam<en>[1]i buni.

Şi, pe mai mare credinţă, pusu-ni-am ş<i>[1] pe<ceţile ca să>[1] să ştie.

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis de la Caragoiu, sâ<n>[4] Pante, pré Văsiani; <una din secolul al XVIII-lea>: Aces[s]tu zapis, parte n-au luatu; <două din secolul al XIX-lea>: Făr(ă) de velet <şi> bătrânu Gherasimu; <şi alta, cu litere latine>: No. 14.

DJAN Iaşi, Documente, CLXXXVI/56.

Orig., hârtie (30x19,5 cm), difolio, filigran, rupt şi şters, ros de cari, ambele file lipite din vechime, patru peceţi inelare în fum, din care trei octogonale şi una rorundă, identice cu cele de la doc. nr. 479 şi 481. Ibidem, CLXXXVI/34 (rez. din 1796).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/480 (xero.).

Datat în funcţie de doc. nr. 482.

[1] Rupt.

[2] Şters şi rupt. Întregit după îns. de pe verso.

[3] Lectură nesigură.

[4] Omis.

481 <Cca 1640 (7149) octombrie 25>

† Adecă eu...[1], fata lui Grozav pitarul, din Ţă<...s>[2]ân a Broihiă[3], scriu şi mărturisescu[3] cu cest zapis al miu, c<um de n>[2]imé nevoit(ă), nici asuprit(ă), eu am vândut toată parte de ocină d<i>[2]n sat din Văsiiani, ce să va alége pa<r>[2]te lui Grozav pitar, <am vâ>[2]ndut lui Măteiaş Sturdzéi diréptu dooădzéci de taler(i), bani buni, în c<âm>[2]p, în păduré, şi cu pomété, şi în <v>[2]atra satului şi cu tot vinitul ce să va alege.

Şi în tocmala noastră fost-au[4] Ştefăn[n]el din Negureşti, şi Nicoară d<e>[2] colea, şi Ştefan Duşco de c<olea, ş>[2]i Vas(i)lie de colea, şi Gavril de Piscan(i), şi Toader f<eci>[2]orul Andréicăi de acolea şi mulţi oameni buni, ca să fie ocină[3] şi moşie.

Pe mai maré <cre>[2]dinţă ne-m pus şi peceţil<e s>[2]ă să ştie.

<Pe verso, o îns. cont.>: Zapis dé la fata lui Grozav pitarul, sân a Broihii, tatul lui Untilă; <una din secolul al XVIII-lea>: Zapis de Văsieni, de la fata lui Grozav; <şi două din secolul al XIX-lea>: Acestu zapis parte n-au luatu <şi> Făr(ă) de velet.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Documente, CLXXXVI/57.

Orig., hârtie (30x19 cm), difolio, rupt şi şters la îndoituri, ros de cari, trei peceţi inelare octogonale în fum, aceleaşi ca la doc. nr. 482 şi 483.

Ibidem, CLXXXVI/34, f. 1 r., nr. 10 (rez., într-un izvod din 1796 iunie 29).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/481 (xero.).

Datat în funcţie de doc. urm.

---

[1] Loc alb în orig.

[2] Rupt.

[3] În textul chirilic: Бронухиж, мжртурисескѵ, ѡчиниж.

[4] Litera „f", transformată în altă literă.

482 1640 (7149) octombrie 25, Iaşi

† Adecă eu Căzacol ot Bogzeşti şi cu fata <mea>[1], cu Todosiia, şi cu ficiorul meu, cu Ionaşco, şi <cu A>[1]na, fata Frusinii, nepoata Căzacolui, înşine pr<e n>[1]oi scriimu şi mărturisimu noi cu ceastu zapis alu nostru cumu amu vendutu noi, de bun(ă)voia noastre, de niméne nevoiţi ş<i n>[1]esiliţi, ci de bunăvoia nostre amu vendutu a nost<ră>[1] direaptă parte de ocină din Văsiiani, toat(ă) câtă s-a alége de preste totu locol, din câmpu şi dintr-ap(ă) ş<i>[1] din pădure şi din vatra sat<u>[1]loiu direptu treidzeci <d>[1]e taler(i) bani buni[2], Sturdzii[3].

Şi în tocmala nostre au fostu dintre Pe<t>[1]rea ot Mihălaşea, şi dintre Io<n>[1]aşco Marăş ce-au fostu ş<ol>[1]tuz ot Iaşi, şi dintre Gli<gor>[1]ie potcovariul cel domnesc, tij, şi dintre Toder ot Scorţéni, şi dintre Gleca[4] <din>[1] Bercileşti şi dintre molţi oameni buni şi băt<r>[1]eni şi tiniri ot Iaş(i).

Şi, mai pre mar(e) cridinţă şi mă<r>[1]torie, pusu-ne-am şi peceţile, să s(e) crează şi să-şi fac(ă) ş<l>[1] uric. Să s(e) ştie.

ѿ Їїс, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мѳ <7149/1640> ѡк(томвріе) к҃е <25>.

† Costin au scris, diac.

DJAN Iaşi, Documente, CCXV/1.

Orig., hârtie (31,5 x 19,3 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri şi lipit pe altă foaie, patru peceţi inelare octogonale, în fum (prima are emblemă o carte deschisă, iar în partea de sus la mijloc o stea, în stânga stelei litera B; a doua are drept emblemă un cerb şi în colţul din partea dreaptă de sus o stea; a treia un pom sau o floare stilizată; a patra are sus o cruce, cu câte o stea de fiecare parte, iar dedesubt o semilună.

Ibidem, CLXXXVI/34 (rez. într-un izvod din 1795 iunie 29).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/485 (xero.).

EDIŢII: Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 374–375, nr. 293 (orig.).

---

[1] Rupt.

[2] De la „trei" până la „buni", scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

[3] Adăugat ulterior pe margine.

[4] Lectură nesigură.

www.dacoromanica.ro

† Иѡ Василіє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стїєю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adecă au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea a tuturor alor noştri moldoveneşti boiari, mari şi mici[â][1], sluga şi boiarinul domniei méle, Dumitru Gheuca ce au fostu vornic de poartă, şi cu soru-sa, cu Anghelina[2], şi au pârât de faţ(ă), înaintea noastră pre cumnata lor, pre Mărica, jupânea[a]sa lui Simion Gheuca ce au fostu medelnicér mare, pentru rămăşiţe ce au rămas de Gheuca medelnicér şi pentru ocine. Şi au arătat şi zapise de la Simion Gheuca, scriindu într-acéle zapise a lor, cum le-au dat doao sate lui Dumitru Gheucăi, Băcanii, pre Tutov(a), iară surori-sa...[3] i-au dat satul...[3] încă în dzilele lui Miron Barnovschi vodă, cându au fostu vrându Simion Gheuca să să împarţe de giupânea[a]sa lui, de Mărica, pentru scârbă ce au fostu avându împreună. Iară, după acéia, ei s-au împăcat şi au lăcuit depreună, de atunci până acmu, ce s-au săvâ<r>[4]şit. Iară Mărica, giupânea[a]sa Gheucăi, au arătat înnaintea domniei méle, altu zapis de la Simion Gheuca, făcut dinaintea a mulţi boiari din curtea domniei méle şi dinaintea a preoţi şi egumeni de la svântaa m(ă)n(ă)stire de la Uspeniia Précistei şi de la Svétaa Veneri şi de la alţi oameni buni, ficiori de boiari, scriindu într-acel zapis, mainte de darea sufletului său, cum s-au lăsat pre mâna giupânései lui, Măricăi, cu tot ce au avut ei agonisit împreună, şi bucatele şi ocinele; iară ea să aibă a-i face lui pamente din anu în anu, până unde va fi ea vie, iară după moartea ei, nime din fraţii lui sau din surori<le>[4] lui, sau din nepoţi lui să nu aibă trea[a]bă a să amesteca în bucatele ei şi în ocine, ce să aibă ea a să grij(i) şi a să comănda cu ce-i va rămânea, pentru care lucru el ş-au dat şi nepoţilor săi din ce s-au îndurat, şi din bucat(e) şi din ocine până au fost viu.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle i-am giudecat pre dânşii şi aşé am aflat lor lége direaptă, după légea ţării, cum acéle zapise ce au arătat Dumitru Gheuca şi cu soru-sa, cu...[3] au fostu făcute într-acea scârbă, cându au fostu vrându să să desparţă Gheuca medilnicér de giupânea[a]sa lui, de Mărica; derept acéia, nu le-am credzut, ce s-au luat de la dânşii, din Divanul domniei méle.

Derept acéia, de acmu înnainte ca să nu mai aibă a mai pârâ Dumitru Gheuca şi cu soru-sa, cu...[3] şi cu ficiorii lor şi cu nepoţii lor, pre Mărica, giupâneasa lui Simion Gheuca ce au fost medelnicér, pentru rămăşiţele şi pentru acéle doao sate ce mai sus scriu, pentru căci au rămas ei dinnaintea domniei méle şi din toată légea ţărâi.

Iară Mărica, giupânea[a]sa Gheucăi, ea s-au îndireptat dinnaintea domniei méle şi a tot Svatul domniei méle şi ş-au dat ferâie în visteiariul domniei méle, ca să aibă a-şi ţiné toate bucatele şi acéli ocine ce au avut ei depreună în viiaţa lor; nime întru nemică, din oamenii lui Simion Gheucăi, ce au fostu medelnicéru, să nu cuté[a]dze a o învălui.

Iar, de să vor mai afla niscare zapise de la Simion Gheuca la fraţii lui sau la alţi oameni a lui, pre acéle ocine sau pre alte rămăşiţe, să nu să crea[a]dză, ce să ia de la dânşii şi să s(e) rupă.

Şi altul nime să nu s(e) améstece.

Оу Мсоу, в(ъ) л(ѣ)то ҳармѳ <7149/1640>, wк(томврїє), ки <28> д(ь)ны.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

Иѡ Василие вwєвwда <m.p.>.

† Дѵмитрашко писал>[5].

www.dacoromanica.ro

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), DCCLXXVII/2.

Orig., hârtie (38x29 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, timbrată, deteriorată.

Ibidem, MCDLVIII/61 (copie din sec. XIX); *ibidem,* CCLXXXIX/128, nr. 4 (rez. într-un op. din 1854 sept. 18); *ibidem,* Sever Zotta, dos. 131, f. 115 v. (rez. dezv. cu extras).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/483 (foto. după orig.).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 187–188, nr. 25 (rez. dezv. după orig., cu extrase).

---

[1] În textul chirilic: **мичы.**

[2] „Anghelina", scris cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

[3] Loc alb în orig.

[4] Omis.

[5] Partea de jos a doc. orig. a fost tăiată (cca. 4 cm); completat duă copia din pachetul MCDLVIII (v. descr. arheogr.).

484 1640 (7149) noiembrie 1, Iaşi

† **Се ѡбо мы, Сѧвин Пръжескѹл бъıв вел дворник, и Дѡмитрѹ Бѹχѹш бъıв вистѣрник, и Григорїе Ѹрѣке вел спътар, и Лѡпѹл Пръжескѹл вел меделничѧри, и Костантин Чоголѧ бъıв пъркълаб, и Пътрашко Чоголѧ бъıв лог(о)фет, и Гїѡргїе Шефан Боѹл бъıв ключник, и Мирон Чоголѧ, и Їѡн Пръжескѹл бъıв чашник иншиχ болѣри котории приключиχом сѧ ѡт племененїѧ покоинномѹ Исак Балика χетман,** scriem şi dăm ştire cu iastă scrisoare a noastră, cum noi, de bunăvoia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, dat-am şi am dăruit a patra parte de sat de Corlăténi, de ţinutul Dorohoiului, pre apa Jijiei, care parte ni s-au vinit noao den ocinile seminţiei noastre, Balicăi hatmanul, cum ni s-au vânit şi alte ocine a lui.

Şi aiastă parte nu s-au pus la împărţală, ce o am dat şi o am dăruit dumisale, jupânului Toader Petricéico vornicul cel mare de Ţara de Sus, căce au fost şi de mainte vréme de moşie a vornicului Petricéico. Şi au fost cumpărat Balica hatmanul de la Arbore de Cordăréni.

Pentr-acéia, ştiindu noi că au fost de mainte vréme a dumisale de moşie şi la împărţală nu s-au scos, datu-i-am dumisale şi i-am dăruit acea parte de ocină, caré mai sus scriem, a patra parte de sat de Corlăténi, partea den sus, cu tot vânitul, ca să aibă dumnealui a ţinea pre unde au ţânut şi Balica hatmanul, până în hotarul Miclăuşénilor[1].

Şi să aibă dumnealui a-şi face şi dirése domneşt(i), căce noi de bunăvoie i-am dat şi i-am dăruit.

Şi am iscălit noi toţ(i) şi am pecetluit.

Şi eu, Şaidir, am scris să s(e) ştie.

† În Iaşi, aii 7149 <1640> noev(rie) 1.

Пръжескѹл дворник <m. p. >.

Ѹрѣке спътар m. p.

Їѡ, Лѡпѹл Пръжескѹл, искал <m. p.; sig.>.

Їѡ, Пътрашко Чоголѧ бив лог(о)фет, искал <m. p.; sig.>.

Дѡмитрѹ Бѹχѹш бив вистѣрник <m. p.; sig.>.

www.dacoromanica.ro

Из, Гиѡрги Щефан ѧѡг(о)ф(е)т, искаѧ <m. p.>.

Из, Григорашко Хъбъшескѵ, искаѧ <m. p.>.

Из, Костантин Чогоѧѧ <m. p.>.

Из, Щефан Боѵ бив ключер <m. p.>.

Из, Пътрашко бив постелник, искаѧ <m. p.; sig.>.

Из, Їѡн Пръжескѣ бив чашник, искаѧ <m. p.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXLI/120.
Orig., hârtie (39,5 x 27,3 cm) patru peceţi inelare în tuş.
Ibidem, LXXXII/48 (rez. într-un izvod din 1766 iunie 16) şi CLV/173, nr. 10 (menţ., fără dată de zi).
DJAN Iaşi, Condica K, nr. 346, p. 121–122 (rez. într-o anafora din 1828 martie 18).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/484 (foto., după orig.).

[1] „Miclăuşenilor", scris cu altă cerneală, pe loc lăsat alb.

485 1640 (7149) noiembrie 10, Iaşi

† Adecă eu, Neniţa de Oncéni, feciorul lui Ion Piialeş de acolo, mărturisim noi, cu cest zapis al nostru, cum eu, de bunăvoia mea, de nimene nevoit, nici împresurat, vândut-am a mea dereaptă ocină şi moşie ce am avut în sat în Oncéni, din giumătate de sat, partea din sus, din[n] a cincea parte, a treia parte, şi cu o vie gata; vândut-am dumisal(e) Iorgăi cămăraşul, derept doaodzeci şi cinci de galbeni de aur, bani gata.

Şi într-acéia tocmală fost-au mulţi oameni buni şi de pren pregiur megiiaşi: Trifan de Mărceşti, şi Cătărigu de acolea, şi Vâscul de acolea, şi Dumitru de Oncéni, şi Necula de acolea, şi Arion de acolea, şi Mărcescul de Mărceşti, şi Mitrofan de acolea, şi Toader de acolea, şi Toader starosté de neguţăt<o>[1]r(i) de Iaş(i), şi Vas(i)ie neguţător tij, <ş>[1]i Ghiorghie Hanul neguţăto<r>[1] ti<j>[1] şi Anduca zlătar.

Déci, noi déca am vădzut de bunăvoie tocmală şi deplin(ă) plată, noi am iscălit şi peceţi am pus, ca să-i fie de credinţă să-ş(i) facă şi derése domneşti, ca să-i fie moşie în véci, ca să să ştie.

Ѵ Ѩс, ѧ(ѣ)то ѯзр҃мѳ <7149/1640> ноев(рїе) ї <10>.

Vasile Gârlea <m. p.>.

<Pe verso-ul primei f., o ins. din secolul al XVIII-lea>: Zapis[2] de Onceni <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7149 <1640> noemvrie 10. No. 2.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/45.
Orig., hârtie (30,2 x 20,2 cm), difolio, rupt la mijloc şi la îndoituri, din f. a doua se păstrează numai 1/3, filigran, trei peceţi inelare în fum, din care una ovală are ca legendă o monogramă, alta de formă octogonală, are pe mijloc o cruce, iar de o parte şi cealaltă câte un cerb ce se sprijină cu piciorul pe ea.

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 225–226, nr. 158 (orig.); Caproşu şi Zahariuc, *Doc. Iaşi*, I, p. 375, nr. 294 (orig.).

[1] Rupt.
[2] Scris, ulterior, cu altă cerneală.

www.dacoromanica.ro

† Иw Василіе воевод(а), Б(о)жіею м(и)л(о)стіею, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) пріидоше прѣд нами и прѣд всими наши мwлдавскими болѣри, Неница wт Wнчѣии, что в вwлwст(и) Текучскомь, с(ы)инь Иwн(а) Пїшлеш(а), по своим добро волю, неким непонежден, а ни присилован, <и>[1] продал своа права wти(и)иv и дѣдиниь wт село Wнчѣии, wт половина село, част(ь) вишна, wт петаа час(и), трета част(ь), съ виноград(омь) готова. Таа продал[и] н(а)шемь вѣриомь болѣрии(ь), Иwрга къмъраш, радї д<ва>[2] десѣт(и) вг(и) жолти.

Инож(е) ми, шкож(е) видѣхом иχ добро воли токмеж и испълио плат(ь), такождер(е) дали и потвърдили есми болѣреи(ь) наш(емь) виш(е) реч(е)нїи, Иwрга къмъраш, како да ест <е>[1]мv wти(и)иv и дѣдиниv, съ въсем доχодом.

<И>[1] ни да сѧ не вмишлет прѣд сим лис<том>[1] г(о)сп(о)дств(а) ми.

В Мс, л(ѣ)т(о) ҳзр̃мѳ ноев(пїе) ѯ.

† Сам г(о)сп(о)д(и)иь велѣл.

Гаврил Мътиаш вел логоф(е)т m.p.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Neniţa din Onceni, ce este în ţinutul Tecuci, fiul lui Ion Piialeş, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, <şi>[1] a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Onceni, a treia parte din a cincea parte din jumătate de sat, partea de sus, cu vie gata. Aceasta a vândut-o boierului nostru credincios, Iorga cămăraş, pentru douăzeci şi cinci de ughi galbeni.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, de asemenea am dat şi am întărit boierului nostru mai sus zis, Iorga cămăraş, ca să-i fie ocină şi dedină, cu tot venitul.

<Şi>[1] altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, anul 7149 <1640> noiembrie 10.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. din secolul al XVIII-lea>: Sârbăscu. Polu satu Oncenii, pi Tecucelu, şî vii <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7149 <1640> noiemv(rie) 10. No. 4.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, XIII/46.

Orig., hârtie (31 x 19 cm), difolio, filigran, lipsă o treime din fila a doua, rupt la îndoituri, pecete mijlocie aplicată în ceară roşie, stricată. Cu o trad. din 1846 ianuarie 19, de Hrisanth ieromonah.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/486 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II$_1$, p. 226–227, nr. 159, (text slav şi trad. edit.).

[1] Omis.

[2] Rupt.

www.dacoromanica.ro

487 1640 (7149) noiembrie 12

Ispisocu scris pe sirbiie, de la Vasilii v(oie)vod, în caré scriie că au dat cartea mării salé igum(enului) şi a tot soborul de la sf(â)nta m(ă)n(ă)stiré Homorului, să fie tari şi puternici a ţinea şi a apăra a lor dreaptă moşiie şi cumpărătură dinu satu Dersca, ci iesté în ţinutulu Sucevii, partea Hilipeştiloru, caré le iesté cumpărătură de la Derzsca pitariulu şi de la Zaharca, şi partea Axanii, feméi lui Nicoriciu, şi a fetii ei, Evdochii, şi a lui Tămaş nepotu lui Nicoriciu, şi partea Dernaucăi şi a lui Tudoranu, câtu li să va alegé partea loru, cu tot venitulu. Iar Moiseiu şi cu alte seminţii a lui din Dersca să nu aibă nice o triabă a să amesteca la acele părţi de ocină acestor vânzători ce mai sus scriu, pentru căci ei au fostu aicea în ţară atuncea cându s-au vândutu acele părţi de ocină şi atunce n-au vrut să de bani, să cumpere ce vor să răscumpere de la călugări.

Drept aceea, nimine dintru oameni acelor vânzător(i) să nu aibă treabă a să amesteca, ce să aibă călugării a-ş(i) ţine cumpărătura, cu tot venitul şi să-ş(i) lucreză şi să-ş(i) are.

Şi altul nime să nu să amestece înnaintea cărţii mării sale.

7149 <1640> noiem(brie) 12.

Bibl. Acad., Ms. nr. 111 (Condica M-rii Homor), f 25 r.
Copie presc. după 1rad., din 1777–1779, de Vartolomei Măzăreanul.
DJAN Iaşi, Documente, CCLIX/3, f. 15 r., nr. 28 (menţ. într-un izvod din 1804 septembrie 27).
Insl. de Isl. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/487 (foto., după copie).

EDIŢII: Bianu, *Catalog*, I, p. 249, nr. 48 (rez. după Ms. 111, de la Bibl. Acad.); Costăchescu, *Neamul lui Oană*, p. 29 (rez. după acelaşi ms.).

488 1640 (7149) noiembrie 12

Suret de la Vasilie voievod, d<in>[1] letul 7149 <1640> noiemvrie 12.

† Precum domniia mea[2] i-am dat şi i-am întărit slugii noastre, lui Ionaşco, feciorul <lui>[1] Solomon ce au fost sulger, pre a lui direpte ocine şi cumpărături, ce au avut tatăl lui, Dumitraşco Solomon, cumpără<t>[1]ură de la Tiron, feciorul lui Dumitrel, toată partea lui, câtă s-ar a<lége>[1], din sat din Săcătură, ce iaste în ţinutul <B>[1]acăului, direpţ patruzăci <...>[1] de pe dirése <de>[1] cumpărătur<ă>[1] de la Alexandru Iliiaş voiev<od.

Şi încă iarăşi>[1] i-am mai dat şi i-am şi întărit slugi<i noas>[1]tre, lui Ionaşco, şi altă parte d<e>[1] moşie, iarăş(i) tot dintr-acel sat, care el au <cumpă>[1]rat de la Mihăilă, frate lui Tiron, iarăş(i) fecior lui Dumitrel, dintr-a triia parte de sat, a cince parte, drept patruzec(i) şi noao de taleri bătuţ(i).

Şi încă iarăş(i) i-am mai dat şi i-am întărit lui şi altă parte, ce iarăş(i) au cumpărat el, iar<ă>[1]ş(i) tot dintr-acel sat, de la Dumitru şi de la fratele lui, Vasilie, fecior<ii>[1] lui Trif, şi sora lor Nastasiia, toată partea[2] lor, ce s-ar alege, drept patruzec(i) d<e>[1] taleri bătuţ(i).

www.dacoromanica.ro

Şi <încă iară>[1]ş(i) i-am mai întărit lui şi altă parte [mai], tot di<ntr>[1]-ace<l>[1] sat, Să<că>[1]tu<ra, ce iarăşi au cumpăra>[1]t de la <... şi>[1] sora <ei Ant>[1]emi<ia>[1], partea lo<r>[1], ce s-ar alege, drept z<ece>[1] taler(i) bătuţ(i).

Şi iară i-am mai întărit lui partea Agafii, fata Şăndrii, nepoata Petrii ce-au fost armaş, <pe care el a cumpărat-o>[3] drept doisprăzec(e) taleri bătuţ(i).

Pentr-aceia, aceste toate, ce s-au scris mai sus, părţile de moşie, din sat din Săcătură, ce sînt în ţinutul Bacăului, cum i[s]s-au dat slugii noastre, ce s-au scris mai sus, lui Ionaşco, feciorul lui Dumitraşco Solomon, drepte ocin<e>[1] şi cumpărături, şi uric de întăritură, neclătit nic(i) odinăoară, în vec(i).

Şi alţii să nu s(e) atingă.

Bibl. Naţională - Bucureşti, Col. doc. mold., III/12.

Copie, din sec. XVIII.

DJAN Iaşi, Tr. 1788, op. 2039, dos. 241 (rez., într-un op. din prima jumătate a secolului al XIX-lea).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/488 a, b (xero.).

[1] Rupt.

[2] „ea", redat prin ѧ.

[3] Omis.

489 1640 (7149) noiembrie 27, Iaşi

† Ѡ Ѵасилїє воєво<да>[1], Ѳ(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскоѧ. Dat-am cartea domniei mél(e) lui Evloghie călugărul de la Unsa să fie tare şi putérnic cu cartea domniei méle a ţinea şi a opri o parte de ocină din Curéni, ce iasti în ţinutul Hârlăului, partea Dolcăi şi a Tudorei, pentru nişte bani ce au dat pentru dinsele de le-au plătit de dajde. Pre nime să nu las(e) să are sau să cosască pre acea parte. Iar nepoţilor săi, lui Toader şi Ti<ti>[2]ianei, de le va părea cu strâmbul, să-i dea acei bani cât vor <spune>[2] oameni buni că au dat Evloghie călugărul pentru căci au avut şi dzi şi ei la dzi n-au venit. Derept acéia, ori să-i dea banii, sau să vie să stea de faţă înnaintea domnii mél(e).

V Ѩc, л(ѣ)т(о) ѯзр҃мѳ <7149/1640>, ноєв(рїє) к҃з <27>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

† Вєл лѡг(о)ѳ(є)т ѳч(и).

Bibl. Naţională – Bucureşti, Col. doc. mold., XXIV/7.

Orig., hârtie (24 x 20 cm), rupt la îndoituri şi în părţile de sus şi de jos, pecete mijlocie în chinovar, slab imprimată.

DJAN Iaşi, Documente, CCCXXIV/16, f. 11 r., nr. 9 (rez., într-un op. din 1843); ibidem, CDLVI/8, f. 3 r., nr. 49 (rez., în copia unui op. din 1841).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/489 (foto., după orig.).

[1] Rupt.

[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

490 1640 (7149) decembrie 5

Un ispisoc, tij de la Vasâle voievod, ŝârbesc, din leat 7149 <1640> d(e)che(mvrie) 5.

DJAN Iaşi, Documente, CDVIII/49, f. 1 r.
Menţ., într-un perilipsis cu scrisorile moşiei Ghitcăuţi, ţinutul Dorohoi, din 1786 martie 22.

491 1640 (7149) decembrie 8

Ispisocu domnescu, de la Vasilii voievoda, scris pe sârbie, datu Andocăi, de întăriré şi de stăpâniré sălişte Dăenii, ci iest(e) pe apa Prutului, în ţinutul Iaşului, fiindu-i daniie de la Toderaşco vel vor(nic) i de la Iurgachi vel vist(iernic) şi de la Toma vel stolnic, din anii 7149 <1640> dech(emvrie) 8.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 548 (Condica M-rii Bisericani), f. 61 r., nr. 3.
Rez., din sec. XVIII.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/491 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 391, nr. 1466 (rez.).

492 1640 (7149) decembrie 10, Iaşi

† Иw Василіе воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)с(п)од(а)рь Земли Мwлдавскоu. Ѡж(є) пріидошѣ, прѣд нами и прѣд въсими и(а)шими мwлдавскоми[1] болѫри, великими и малими Вървара, жена Гєwргіевu Калапод, и съ с(ы)иъ им, Иwи, и тѣгали лицом на вѣриіи болѣрии г(о)сп(о)дстве(а) ми, Дѣмитрѣ Бѣхvш бив вистиарник, и въсхотѣше братити емv два част за wти(и)иѣ wт село Болдещи і wт Сирби, что ѣ волостv Сѣчавскоu, еж(є) єсть тиx два части за wти(и)иѣ правда кѣпежио болѣрииѣ г(о)сп(о)дстве(а) ми виш(є) писаниаг(о) wт Пъкѣрар и wт жена єг(о), Настасїѧ, и wт Василіе, братwx Иwинов(и), с(ы)и(о)ви Гєwргіе Калапод, а виш(є) писан вѣриіи болѣрии г(о)сп(о)дстве(а) ми, Дѣмитрѣ Бѣхvш вистѣр(ник), раскazовал сице аж(є) когда кѣпил тиx два части за wти(и)иѣ бѣше wни лицом кѣпио съ въсими племениці иx wкож(є) ѣказовал прѣд нами исписок wт сам(аго) г(о)сп(о)дстве(а) ми.

Ино ми, съдиxом иx по законоим земскаго и тако wбрѣтоxом да ие имаєт братитї понеж(є) бѣше wни за лици когда кѣпил Бѣхѣш вистѣриик тиx части за wти(и)иѣ wт братїшx Иwи, с(ы)и(о)ви Гєwргіе Калапод. Ино, виш(є) писаниu, Вървара, жена Калапод, и съи ею, Иwи, зостали wт въсєг(о) закона земскаг(о) а виш(є) писан болѣрии г(о)сп(о)дстве(а) ми, Дѣмитрѣ Бvхvш вистїар(ник), ѣправилсѣ и поставили собu ферѣю въ Вистїар г(о)сп(о)дстве(а) ми, како да

www.dacoromanica.ro

ѥстѵ тиχ дѣа част за wтн(и)нѹ вниш(ѥ) писанаг(о), wт село Болдеѫи и wт Сирбн, правда wтн(и)нѹ, и викѹплєніѥ, и ѹрик, и потвръжденіѥ, съ въсѣм доχодом, непорѹшенно николиж(ѥ), на вѣки. И да не имаєт нан тѣгати Вървара и сън его, Иѡн Калапод, и съ иχ братїшχ емѹ, на болѣрии г(о)сп(о)дств(а) ми, Бѵχѵш вистїиринк, радї сїи тѣж(ѥ).

И ни да с(м) не ѹмишаєт.

Ѹ Їс, л(ѣ)т(о) ҳзр҃мѳ дек(емврїи), ї д(ь)ни.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ велил.

Гаврил Матиш вел лог(о)ф(ѥ)т ѹч(н).

† Дѵмитрѹ <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Vărvara, soţia lui Gheorghie Calapod, şi cu fiul ei, Ion, şi au pârât de faţă pe credinciosul boier al domniei mele, Dumitru Buhuş fost vistiernic, şi au vrut să-i întoarcă lui două părţi de ocină, din satul Boldeşti şi din Sârbi, ce sunt la ţinutul Sucevei, care acele două părţi de ocină sunt dreaptă cumpărătură boierului domniei mele mai sus-scris, de la Păcurar şi de la soţia lui, Nastasiia, şi de la Vasilie, fraţii lui Ion, fiii lui Gheorghie Calapod. Iar credinciosul boier al domniei mele mai sus-scris, Dumitru Buhuş vistier(nic), a spus aşa că atunci când a cumpărat acele două părţi de ocină ei fuseseră de faţă, împreună cu toate neamurile lor, după cum a arătat înaintea noastră un ispisoc de la însăm domnia mea.

Deci noi, i-am judecat după legea ţării şi aşa am aflat ca să nu aibă a întoarce, deoarece ei fuseseră de faţă când a cumpărat Buhuş vistiernic acele părţi de ocină de la fraţii lui Ion, fiii lui Gheorghie Calapod. Deci, mai sus-scrisa, Vărvara, soţia lui Calapod, şi fiul ei, Ion, au rămas din toată legea ţării. Iar mai sus-scrisul boier al domniei mele, Dumitru Buhuş vistier(nic), s-a îndreptat şi şi-a pus ferâie în vistieria domniei mele, ca să-i fie acele două părţi de ocină mai sus-scrise, din satul Boldeşti şi din Sirbi, dreaptă ocină, şi cumpărătură, şi uric, şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi să nu aibă a mai pârâ Vărvara şi fiul ei, Ion Calapod, şi cu fraţii lui, pe boierul domniei mele, Buhuş vistiernic, pentru această pricină.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7149 <1640> dec(embrie), 10 zile.

Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logof(ă)t a învăţat <m.p.>.

Dumitru <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. a lui Dumitru Buhuş>: †Ispisoc de rămas pre Ion, feciorul lui Gheorghie Calapodu, pentru ce au vrut să-mi) întoarcă 2 părţi din Boldeşti; <şi una din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7149 <1640> dechemvr(ie) 10. No. 15.

DJAN Iaşi, Documente, DCLXXXV/36.

Orig., hârtie (30,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, parţial deteriorată.

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/492 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 167–169, nr. 99 (text slav, după *Ms. Surete*, VI, 611 (transcr.. după orig., şi trad. edit.).

[1] Aşa în orig.

493 1640 (7149) decembrie 13, Cernăuţi

† Eu, Ionaşco Herţă, scriu şi mărturisesc cu acest zapis al mieu, sânguri prin mine, precum am vândut din sat, din Herţa, din a trie parté, a trie parté, şi din Novoseliţă, giumătate de sat, cu hăleşteu, cu moară, şi cu râbnice, şi cu doi vecini, anume Fedor şi Ivanco, din vatră satului, şi din câmp, şi cu tot venitul, partea me ce s-au ales despre soară-me Anna. Aşijdirile, şi părţâle méle din sat, din Pomârlă, din ţânutul Dorohoiului, ce am cumpărat de la fraţii miei. Şi am dat şi deresile, carile de la cine am cumpărat. Şi deresile am dat pre mâna Stroescului şi [şi] moşie mea ce să va alege despre fraţii miei, partea me. Şi am vândut Herţa i Novoseliţă drept noaozăci de lei bătuţ(i), ce este la ţânutul Cernăuţâlor. Aşijdirile, şi din Pomârlă, ce mai sus scriem, am vândut direpţ şaptezici de lei bătuţi, ca să hie a nepotului mieu, Lupului Stroescu, otcina şi moşie, lui şi ficiorilor lui, şi cine s-ari alege din sângile lui.

Şi la această vânzare a mea au fost soară-mea Anna şi ficiorul său, Cantacul, şi ginire-său, Mihaş, şi n-au vrut să plătească cele ocine ce mai sus scriem.

Deci, eu am vândut de bunăvoia a mea, denaintea şoltuzului Isac şi cu 12 pârga<r>[1]i, şi dinaintea vameşilor, anume Londar şi Zota şi Ninciul, şi dinaintea târgoveţilor, anume: Alexa bil[2] şoltuzul, şi Ştefan Ungureanu, şi Alecsa, şi Lazor şi mulţi oameni bun(i) bătrâni, din târg. Aşijdirile, şi din megieş(i) şi popa Onciul ot Cuciur, şi Ion Ciucă de acolea, şi Cantacul ot Costeştii, şi Niţul vătăman ot Pilipouţi, şi Gligorii Duncea ot ...[1], Mihalce vătăman şi alţi oameni buni megieş(i).

Şi, pentru mai maré credinţă, ne-am pus iscălituri şi degete.

Iară cine să va scula din fraţii miei şi din nepoţii miei să strâce această tocmală a mea, să hie triclét şi proclét de trii sute şaptesprezăce[3] Oteţ(i). Ca să <se>[1] ştie.

ѯзр҃мѳ <7149/1640>, ѧекемв(рїе) г҃ї <13>.

Пис(ал) Григорїи а҃їѧк ѡт Чернѣѹци.

Ionaşco Herţa.

Pop(a) Onciu.

<În partea de jos a doc. ins.>: Parte de Herţa 30 l(ea)t(i) săi[4] de la Stroescul până când au rămas stăpânire Vâlcinceştilor. S-au însămnat, pentru ştiinţa. L(ea)t 7253 <1745> iunie 12.

Costantin Cantacuzino hat(man) <m.p.>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LIII/98.
Copie.
Idem, S. Zotta, dos. nr. 131, f. 131 v. (rez. mod.).

www.dacoromanica.ro

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/493 (foto., după copie) şi Xerogr. de doc., XXV/493 (xero, după rez. modernă).

[1] Omis.
[2] Greşit, pentru: „biv".
[3] Greşit, pentru: „optsprezece".
[4] Greşit, pentru: „sînt".

494 1640 (7149) decembrie 14, Iaşi

Iaşi, 14 decembrie 7149 <1640>.

"Dosotheiu sihastru otu s(vea)toe monustire otu Putna" vinde parte-i din Voroncăuţi, „stâlpită, ce-a fostu alesă partea înu vatra satuloi, şă denu ţarină, să denu vodu ce să va vini", înnaintea lui „Petriceico vorniculu celu mare", a cumnatului Dumitraşco şi „sorori-mia, Măricăi".

După Iorga, *Lucruri nouă*, p. 76.
Rez. al edit., după orig. rom.

495 1640 (7149) decembrie 15

"... Mălineşti, moşii întreagă, cu zapis din 7149 <1640> dechemvr(ie)[1] 15, prin carî Ioan, sin Condre vameşul, şi soţie-sa, Sofronie, au dat danie acel sat la numita mănăstire[2] ...".

După Bulat, *Diviziunea proprietăţii*, p. 390.
Rez., într-o scrisoare din 1809 iulie 19, către Cuşnicov, de la Divanul Cnejiei Moldovei, privitoare la moşiile m-rii Golia, din ţ. Hotin.

[1] Întregirea noastră.
[2] Este vorba de m-rea Golia (v. descr. arheogr.).

496 <1640 (7149) decembrie 15 - 24>

Смѣренїи · Вардаам архїепис(ко)пъ **и митрополит Сѣчавскїи**. Scriu şi mărturisesc cu cest zapis al mieu cum m-am rugat dumisal(e) lui Dumitraşco Buhuş ce-au fost vistiernic să-mi afle un loc de moar(ă) aicea, la Iaş(i), pre locul cel domnesc, căci că ne-au fost nevoie, că n-am avut nici arătură, nici moar(ă), ce tot ne-au fost a cără cu sacul de la Suceav(a), când am fost la dvorbă, şi, când ne-am şi măc(i)nat câte ceva, încă am dat năim ca ţăranii. Dumnealui au cercat, după rugămentea noastră, şi aiurea n-au pu(tu)t afla, fără de un loc în gârla Jijiei, în gura Covasnei, unde au fost iezit dumnealui mainte să-ş(i) facă şi mori. Dup-aceşti, dumnealui, au lăsat acela loc ş-au făcut mori mai gios de acela loc, iară iazului tot au fost stându bine, acela ce-au fost iezit dumnealui. Însă mi-au spus dumnealui că mai mult de doaî mori nu vor putea

www.dacoromanica.ro

îmbla, că vine înnecături din gios, de la morile dumisale, ş-au spus şi măriei sale, lui v[vodă][1] Vasilie voievod, aşea şi măriia sa mi-au dat şi locul.

Pentr-ace, eu am făcut dumisal(e) vistiernicului Buhuş acest zapis, ca, de vroiu vrea eu în viaţa mea, pân(ă) voiu hi în scaun, să fac şi altă moară, fără de céle doaî ce s-au socotit că vor îmbla, sau să aibă dumnealui vro gâlceavă.

Pentr-ace, ori dumnealui, ori fiii dumisal(e), ori hie cine va hi di în ruda dumisal(e), de va ţinea acéle mori a dumisal(e), <să> cade să n-aibu voie, nici lége.

Pentr-ace nici alt mitropolit ce va hi pre urma noastră, şi va vrea să mai adaogă acolea, să mai facă vro moară, fără de-a-ciale doaâ, aşijdere să n-aibă voie, nici lége, nici la un giudeţ.

Şi într-aceasta tocmală au fost fra[tele][1]ţii noştri episc(o)pii de ţară, anume: Dosithei ep(i)sc(o)pul de Roman, şi Anastasie ep(i)sc(o)pul de Radouţi, şi Gheorghie ep(i)sc(o)pul de Huş(i), şi dumnealui Savin ce-au fost vornic mare, şi Gligoraşco marel(e) spătar, şi Toma marel(e) stolnic şi Ghiorghie Roşca ce-au fost vistiérnic.

Acela iaz ce mai sus scrie l-au dat dumnealui Buhuş vist(iernic), cu iaz gata, şi cu mori gata, sventei Mitropolii, că s-aibă dumnealui pamente la anul, şi sè pomenească dumnealui şi giupâneasa[2] dumisale[3] şi părinţii dumisal(e) la svântul jărtăvnic cu ctitorii cei mai denainte,

Pentr-aceea cine să va ispiti să strice aceasta tocmală ce-am tocmit eu cu dumneasa, ver(i) di în mitropoliţi, veri di în dechii, acela să hie proclet şi anaftema, amin.

Şi, mai spre mare credinţă, ne-am pus şi peceţile şi iscăliturile, să s(e) ştie.

<Pe verso, o îns. din secolul al XVIII-lea de Pavel Debrici>: Bohotin. Un loc de moară în gârla Jijiei, în gura Covasnei, ce-au învoit vist(iernicu)l Dumitraşcu Buhuş pe Mitropolie de-au făcut moară; <de altă mână>: Nu s-au trecut, fiind altul asemine iscălit şi cu peceţ(i), acela s-au trecut.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), LXXXI/145 A-B.
Orig., hârtie (27,3 x 19,5 cm), cerneală neagră. Cu o copie din prima jumătate a secolului al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/496 (xero., după orig. şi după copie).

EDIŢII: Iorga, *St. şi doc.*, XVI, p. 129–130, nr. 2; Meteş, *Familia Buhuş*, p. 310, nota 1 (rez., cu data: „probabil după 23 martie 1642"); Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 362–363, nr. 282 (copie, datată: <1639 (7147) iulie – 1641 (7149) după februarie 25>).

Datat după doc. de întărire cu data 1640 (7149) decembrie 15, Iaşi (v. doc. următor) şi <1640 (7149)> decembrie 24, Iaşi (v. doc. nr. 510).

[1] Tăiat cu două *linii*.

[2] Adăugat ulterior de aceeaşi mână.

[3] Scris deasupra rândului.

497 1640 (7149) decembrie 15, Iaşi

Wir Vasilie Vojvod von Gottes Gnaden Fürst den Moldauer Landschaft haben geruhet zu geben, und zu begnädigen die Herl<ige> Szuczawaer Metropolj, welche dem

www.dacoromanica.ro

Martyrer Georgi gewidmet ist, mit einem Mühlstatt auf der sogennanten Girla Schischj, bis in der Mund Kovasni, womit der Mitropolit Varlam dahin eine Mühle für die Mitropolj errichten möge. Noch dessen Absterben aber werden seine Nachfolger die Szuczawaer Metropoliten selben Grund nebst denen Mühlen, und allen Einkünften für die Metropolj unbeweglich auf ewig besitzen, wir andere aber wird sich darein nicht einmischen.

Selbst der Fürst hat es befohlen.

Iasch den 15-ten Decem<ber> 7149/1640.

Vasilie Fürst.

L.S.

Dass Vostehende Abschrift-seinen ins deutsche übersezten Originali durchgehends gleichlantend seyn zeuget nachstehende Amst Pertigung.

Czernowitz den 26 July 1784. L.S.

v<on> Orlandini K.K. Stobs-und Oberauditor m.p.

Aaron Dollm<etsch> m.p.

Noi Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, am vinevoit a da şi a milui Sfânta Mitropolie a Sucevei, care este închinată martirului Gheorghe, cu un loc de moară pe aşa-numita Gârla Jijiei, până în gura Covasnei, pentru ca mitropolitul Varlam să poată ridica acolo o moară pentru Mitropolie.

După moartea acestuia însă, urmaşii săi, mitropoliţi ai Sucevei, vor avea să stăpânească pe veci, nestingheriţi, acel teren împreună cu moara şi cu toate veniturile pentru Mitropolie; nimeni altul însă în aceasta nu se va amesteca.

Însuşi domnul a poruncit aceasta.

Iaşi, la 15 decembrie 7149/1641.

Vasilie domn L.S.

Copia de mai sus ar fi conformă cu originalul său tradus în germană, precum mărturisesc semnăturile noastre.

Cernăuţi, la 26 iulie 1784.

v<on> Orlandini, ofiţer cezaro-crăiesc de Stat Major şi auditor superior m.p.

Aaron, tălmaci m.p.

DANIC Bucureşti, Consiliul Aulic, XVII/23 l.
Trad. germ.

498 1640 (7149) decembrie 15, Iaşi

† Иw Василіє воєвода, Б(о)жію м(и)л(о)стію, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei méle şi înnaintea boiarilor noştri, a mari şi a mici, sluga noastră, Dumitraşco Burghelea, şi au arătat un zapis de mărturie de la oaméni buni, anume de la rugătoriul nostru, de la Stratul protopopul, şi de la Mitrul,

www.dacoromanica.ro

şi de la Dumitraşco din Gugeşti, şi de la Mărdarie de Horgeşti, şi de la Şoropul din Mândreşti, şi de la Ionaşco din Tăoşti, şi de la Bosiiuc căpitanul şi de la mulţi oaméni buni, scriindu şi mărturisindu într-acel zapis cum au venit înnaintea lor Sora Rotărița, fata lui Crăciun, de nime nevoită, nice asuprită, şi au vândut a ei direaptă ocină şi moşie din sat, din Tăoşti, cât să va alege partea ei, şi din sat, din Găneşti, şi din sat din Ghibarţu, cu tot venitul, cât să va alege partea ei din dires ce au avut de întăr<i>[1]tură de la Pătru vod(ă); acele au vândut slugii n<oa>[1]stre care mai sus scriem, lui Dumitraşco Burghéle, diréptu şeptedzăci de lei bătuţi.

Şi aşijdire, au arătat sluga noastră, Dumitraşco Burghele, un zapis de mărturie de la oaméni buni, carii mai sus scriem, scriindu şi mărturisindu într-acel zapis cum au venit înnaintea lor Precopie, şi Gligorie şi Măriia, feciorii ai Ştefăniei, nepoţii lui Hârăţ, de nime nevoiţi, nice asupriţi, şi au vândut a lor direaptă ocină şi moşie, toată partea lor cât să va alege, cu tot venitul, din sat, din Mândreşti; acéea o au vândut slugii noastre lui Dumitraşco Burghéle, direptu un cal şi cinspredzece lei.

Şi aşijdire, au arătat sluga noastră care mai sus scriem, Dumitraşco Burghéle, un zapis de mărturie de la oaméni buni, de la carii mai sus scriem, scriindu şi mărturisindu într-acel zapis cum au venit înnaintea lor Sora Rotărița, fata lui Crăciun, de nime nevoită, nice asuprită, şi au dat o parté de ocină din sat, din Vâlcani, slugii noastre[i], lui Dumitraşco Burghéle, direptu sufletul său, cu tot venitul, cât să va alége partea ei, şi cu procleciune cine dintru ruda ei sau dintru simenţiia ei să va amésteca la această dare, ca să hie procleţ şi triclét şi blăstămat de Domnul Dumnédzău şi de trei sute şi optu<sprezece>[2] de Oteţi şi să n-aibă ...[3]ăstu, care sate sîntu în ţânutul Vasluiului.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle, déca am vădzut acele adevărate zapise de mărturie şi de bunăvoie tocmală şi plată deplitn(ă), domniia mea încă am dat şi am întărit şi de la domniia mea, slugii noastre care mai sus scriem, lui Dumitraşco Burghéle, pre acele părţi de ocină, câte mai sus scriem, ca să-i hie şi de la domniia mea direapt(ă) ocină şi cumpărătură, şi danie, şi întăritură, şi uric cu tot venitul, cum mai sus scriem, neclătit, în veci.

И ин дд с(м) не ѿмишдет.

Оу Їс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃мѳ <7149/1640>, м(ѣ)с(м)ца дек(емвріа), е҃і <15> д(ѣ)нь.

Гавриль Мътиаш вел логоф(е)т <m.p.>.

† Иѡндшко <писал>.

<În partea de jos a doc., o îns. din secolul al XVIII-lea>: Acestu zapis îl ţine Burghele rău ş-au fostu mare pără la dum(nealui) Iordachi hatman Ca<n>[2]tacozono, la Ştefan Rus(e)t p(a)h(arnic) ş(i) la dum(nealui) Sturdze vel logofăt. Costantin Verdeş s-au pârât cu Burghiluş în 3 rânduri şi l-au rămas şi l-au luat din mân(ă) cu cheltuial(ă) 9 lei; i(s)p(i)s(oc) s-au făcut numai el, făr(ă) alţii, s-au pârât ş-au cheltuit.

<Pe verso-ul f. a doua, o îns. cont.>: †Ispisoc de Mândreşti, şi pe Tăoşti, şi pe Ghibarţi, ot Vaslui; <două din secolul al XVIII-lea>: s-au aflat acest ispisoc ce-au făcut

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco Burghele că l-au vândut popei Cârstii şi de la ficiorii popii Cârstii, popii lui Tofan. Şi l-au luat acest ispisoc[4] de la Burgheleşti cu zapis ce s-au aflat vândut popii Cârstii <şi>: Tăoşti, Găneşti i Ghibarţi.

DJAN Iaşi, Documente, CDLIX/16.

Orig., hârtie (42 x 26 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipit, pecete mijlocie aplicată în ceară roşie, deteriorată.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/498 (xero.).

[1] Rupt.

[2] Omis.

[3] Ros de cari.

[4] Scris deasupra rândului; iniţial fusese scris „zapis", apoi a fost tăiat.

499 1640 (7149) decembrie 15, Iaşi

Adecă eu, Petre Cinpoiaşul şi cu fămeia mea, Irina din Bălăneşti, şi cu toţi ficiorii noştri scriem şi mărturisim cu acestu zapis al nostru cum am datu lui Gavril Mafteiiu moşie noastră ce am avut la sat, la Bălăneşti, un bătrân tot, cu tot venitul, de am plătit capul ficiorului nostru, lui Ionichie, de la pierzare, pentru căci au furat lui Gavril doi cai şi hiiarăle morii din mijlocul satului lui.

Deci, această ocenă şi moşie, ce am dat noi pentru capul ficiorului nostru, ca să-i fie lui Gavril ocenă şi moşie în veci, şi feciorilor săi. Iar altul nime să n-aibă treabă a să amesteca.

Şi acestu zapis s-au făcut dinainte lui Vasile Figle vornicul de Bârlad, şi a lui Lioriţu[1] şoltuz cu 12 pârgari, şi a lui Costandin negustoriului, şi a lui Neagoe, şi a lui Vasile Luca şi a mulţi oameni buni, orăşani din târgu de Bârlad.

Şi, pentru credinţa, pus-am şi pecete oraşului, să fie de mărturie.

Ѯ(ъ) лет(о) ҳзр̃мф <7149/1640>, дек(емврїе) ї̃ <15>.

Vasile Fig(le) vor(nic).

Eu, Mirăuţ(ă) şoltuz[2].

Costandin.

Vasile Luca, mart(or).

Eu, Neagoe, mart(or).

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 578 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 349, nr. 4.

Copie, de la sfârşitul secolului al XVIII-lea.

Ibidem, Ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 285 (copie).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/499 (foto., după copia din Ms. nr. 578); şi Xerogr. de doc., XXV/499 (xero., după aceeaşi copie).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 302, nr. 1467 (rez., după aceeaşi copie); Marinescu, Florin, *Protatu*, p. 59, nr. 35 (rez. grecesc al edit., după orig., descr. arheogr.: hârtie (30,7 x 20,8 cm), difolio, rupt şi şters la îndoituri).

[1] Greşit, pentru „Mirăuţă" (v. mai jos iscălitura).

[2] Urmează, într-un cerc, marcând locul peceţii, menţ.: „pecetea târgului".

www.dacoromanica.ro

Milostive şi luminate doamne, să fii mărie ta săn(ă)tos.

Facem ştire mării tale pentrù rândul a unui vecinu a lui Gavril, ficiorul lui Maftei, anume Ioanichie, ficiorul Cimpoiaşului, care vecin au pârât înnainte mării tale, zicându cum i-au luat stăpânu său, Gavril, o moşie a lui făr(ă) de nici o ispravă. Acel om, milostive doamne, s-au sculat şi au furat de la stăpânul său, Gavril, doi cai şi nişte hiiară de moară la Brânzea, iar, piste atâta vreme, acel furu, el au venit în ţară la tatul său. Deci, Gavril, stăpânul său, dacă au auzit că au venitu, el l-au prins şi l-au legat, ca pre un furu, şi l-au dat la dregători, în Bârlad, de l-au băgat la închisoare, şi apoi sculatu-s-au dregătorii şi l-au scos la giudeţu şi ne-au chemat şi pre noi la giudeţul acelui furu. Venit-au giudeţul de pierzare şi au fostu părinţi acelui furu de faţă şi fraţii lui toţi. Deci, văzând că-l ducu la spânzurare, s-au rugat la noi şi la dregători de am grăit la Gavril de l-au iertat, ca să nu-l spânzure, şi au dat lui Gavril un bătrânù din Bălăneşti, parte lor toată câtă au fostu şi cu toţi fraţii lui.

Iată, dăm ştire mării tale, milostive doamne, dar mărie ta vei face pre cumu te va lumina Dumnezău.

Şi să fii[i] mărie ta săn(ă)tos în H(risto)s, aminu.

Plecaţi pân(ă) la pământu robii mării tale, dregătorii şi şoltuzul cu 12 pârgari şi mulţi oameni buni, bătrâni, din târgu din Bârlad, dăm ştire mării tale.

Şi am pus şi pecete oraşului[1].

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 578 (Condica M-rii Trei Ierarhi). f. 350, nr. 6.
Copie, de la sfârşitul secolului al XVIII-lea.
Ibidem, Ms. nr. 579 (Condica M-rii Trei Ierarhi), f. 285 (copie).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/500 (xero., după copia din Ms. nr. 578).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 302, nr. 1468 (rez., după aceeaşi copie).

Datat după zapisul cu data 1640 (7149) decembrie 15 (v. doc. ant.).

[1] Urmează, într-un cerc, marcând locul peceţii, menţ.: „pecetea târgului".

501 1640 (7149) decembrie 17, Iaşi

† Ив Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Ѻж(е) прїидоше прѣд нами и прѣд нашего Съвѣта, Давид и сестра ег(о)...[1], с(ы)н(о)ве Ивнашко Цицѹл, внѹц(и) Никодрь Личѹл, и тегал(и) за лице съ болѣрин г(о)с(по)дств(а) ми, Ивнашко Кѹжвь вив вел дворник, радї половина село Кърстещи, част нижнїи, рекъщи ѡни како държит Кѹжвь дворник тоа половино село съ велико присилованїе; а болѣринъ г(о)сп(о)дств(а) ми ѣказѹвал[2] прѣд намї един исписок за викѣпенїе, ѡт Мирон Барноскїе воєвода, како ѡн себе кѹпил ѡт Гаврилаш и ѡт сестра ег(о), Антимїа, с(ы)н(о)ве Глигорчеи и ѡт

www.dacoromanica.ro

Дѵмитрашко и брат ег(о), Соломон, с(ъ)и(о)ве Мърикъи, въси виѳц(и) Николаръ Личиѳл, радї два сто и шсим десѣт[3] злати, п(и)и(ѣ)зи добри.

Тѣм радї, г(о)сп(о)дстве(о) ми съдихом на ниχ по правдою и по законѳ земскои и шбратохом въ истинъ како възимали плѣмениковε Давид тоти п(и)и(ѣ)зи въси шт рѵки болѣрии г(о)сп(о)дстве(д) ми, Кѵжбъ дворник, нж зостали Давид и сестра ег(о)...[1] шт вес закон. И болѣрии г(о)сп(о)дстве(д) ми више писан ѳправил сѣ шт прѣд нами и поставил соби фїѣреи[2] шт толѣ ид прѣд, да ие имдет мои тегатї Давид и сестра ег(о) ид болѣрии г(о)сп(о)дстве(д) ми, Ишишко Кѳжбъ, за сїи тѣж иколиж(ε), ид вѣки.

И ин да сѣ не ѵмишдет.

ѳ Їс, д(ѣ)т(о) ҳзр҃мф <7149/1640> дек(емврїε) зї.

† Сам г(о)сп(о)д(и)инъ велѣл.

Гавриил Мътишш вел лог(о)ф(ε)т <m. p.>.

† Кшрлат <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea Sfatului nostru, David şi sora sa, ...[1], fiii lui Ionaşco Ţiţul, nepoţii lui Nicoară Liciul, şi s-au pârât de faţă cu boierul domniei mele, Ionaşco Cujbă fost mare vornic, pentru jumătate din satul Cârsteşti, partea de jos, spunând ei că stăpâneşte Cujbă vornic această jumătate de sat cu mare asuprire. Iar boierul domniei mele a arătat înaintea noastră un ispisoc de cumpărătură de la Miron Barnoschi voievod, cum el şi-a cumpărat de la Gavrilaş şi de la sora lui, Antimiia, fiii lui Gligorcea, şi de la Dumitraşco şi fratele său, Solomon, fiii Măricăi, toţi nepoţii lui Nicoară Liciul, pentru două sute şi optzeci de zloţi, bani buni.

Pentru aceea, domnia mea i-am judecat după dreptate şi după legea ţării şi am aflat într-adevăr că au luat verii lui David toţi acei bani din mâinile boierului domniei mele, Cujbă vornic, ci a rămas David şi sora lui, ...[1], de toată legea. Iar boierul domniei mele mai sus scris s-a îndreptat dinaintea noastră şi şi-a pus fierâie. De acum înainte, să nu aibă a mai pârâ David şi sora lui pe boierul domniei mele, Ionaşco Cujbă, pentru această pârâ, niciodată, în veci.

Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, anul 7149 <1640> decembrie 17.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt <m.p.>.

† Corlat <a scris>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), VII/176.

Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, pecete mijlocie, timbrată între foi, puţin liziblă.

Ibidem, MCCXI (fost. Ms. rom. nr. 3336), f. 9 r. (copie slavă); f. 9 v. (trad.).

DJAN Iaşi, Arhiva M. Costăchescu, Caiet III, p. 2266-2267, nr. 1055/3 (copie slavă, de M. Costăchescu, după copia lui Ghibănescu, din *Ms. Surete*, XLVI, 237, după copia de la Bibl. Acad., Ms. rom. nr. 3336).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/501 (foto., după orig.).

www.dacoromanica.ro

EDIŢII: Costăchescu, *Satul Cristeşti*, p. 26–27 (rez., cu extr. din textul slav şi din trad., în „Ioan Neculce", fasc. 8, 1930, p. 48–49, nr. 9).

[1] Loc alb în orig.

[2] Aşa în orig.

[3] După ultima consoană, scrisă în rând, paeroc.

502 1640 (7149) decembrie 18, Iaşi

† Ии Василїе в(оѣ)вwд(а), Бжю милwстю, г(ос)п(о)д(а)рь Земли Мwлдавскwи. Adecă au venit înnainte domnii mele şi înnainte boierilor noştri, a mari şi a mici, Lazar şi Bunţanu, ficiorii lui Huruianu и вьси плѣменице[1], nepoţâi lui Şandro, şi s-au pârât de faţe înnainte domnii mele cu satul Stănişeşti, şi cu satul cu Dorobăţăşti, şi cu Vovrijeni şi cu Ţâgăneşti, pe<n>[2]tru o poiană ce iaste pe apa Dobrotforului, în ţinut(ul) Tecuciului, zicându aceste sate, care mai sus scriem, cum ace poiană este a lor de moşie, iar Lazar şi Bunţeanu au dat samă înnainte domnii mele că acea poiană este a lor de moşie, iar aceste sate n-au nici o treabă. Şi s-au pârât în trei rânduri.

Deci, domnie mea şi cu totu Sfatul domnii mele am giudecatu după obiceiul ţărâi şi le-am făcut carte domnii mele la slugile noastre, la Neania Breahnă şi la Bogdanu din Găicina de au strânsu oameni buni şi bătrâni şi din pregiur megiiaş(i) şi au socotit şi au ales ei cu sufletele lor cum ace poiană este a lui Lazar şi a lui Bunţeanu de moşie, iar aceste sate n-au nici o treabă la acea moşie. Deci, Lazar şi Bunţeanu au rămas pre aceste sate dinainte domnii mele şi din toată lege ţărâi şi ş-au pus herâia, 24 de zloţi în Vistiiarul domnii mele.

Deci, de acum înnainte ca să aibă Lazar şi Bunţan aş-(i) ţine ace poiană ce mai sus scriem, ce iaste pre apa Dobrotforului, cu tot venitul ce va fi.

Iar cine va mai scorni pâră pentru această poiană să hie de hătalmu, 50 de boi.

Şi să nu să mai pârască această pâră nici odânioară, în veci.

Şi altul să nu să amestece.

ѯ Ис, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр̃мѳ <7149/1640> декемв(р)ї(е) ні̃ <18>.

Însuş(i) domnul au poruncitu.

Гаврил вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ишн <писал>[3].

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 573 (Condica M-rii Răchitoasa), f. 81 r.
Copie de la începutul secolului al XIX-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/502 (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 302, nr. 1469 (rez.).

[1] Şi toate rudele.

[2] Omis.

[3] În continuare, într-un cerc, este marcată pecetea, cu menţ.: „pecete gospod".

www.dacoromanica.ro

† Adecă eu, Candachie, giupâneas(a) loi Ursu biv pitar ot Văsiiani, însămi mărturisescu cu ceastă scrisoare a me, de nime nevoit(ă), nice îmbietă, ce de bunăvoie mea, de am datu fraţine-meu, loi Iaţco Frăţiman, un sălaş de ţigani, anume Ionaşco Dzirnea, s(â)n Dancioloi, cu toţi ficiorii loi, şi cu nepoţii loi, şi cu strănepoţii loi, ca să-i fie frăţine-meu, loi Iaţco, moşie şi cuconilor loi şi nepoţilor loi.

Şi cându i-am datu au fostu popa Mafteiu ot Dereneu, şi frate-meu, Gligorce, de acolea, şi nepotu-meu, Moiseiu, s(â)n Frăţiman biv păharnic ot Văsiiani, şi Istratie, s(â)n Poleitul ot Suceav(a), şi Arsenie s(â)n Boul ot Zubréşti, şi Saula dregătoriul ot Ţareuca, şi nepotu-meu Dumitraşco, s(â)n Gligorie, şi alţi oameni buni de pre acolea.

Şi după scrisoaré ca să-şi fac(ă) şi zapis domnescu, ca să nu mai aibă treabă nimé dintru fraţii mei sau dintru nepoţii me<i>[1], peste scrisoare mea, după moarte mea.

Şi, de mai maré credinţă, ne-am pos peceţilé şi <i>[1]scăliturilé.

Şi eu, Ştefan Mătiiaşescul, am scris ca s(ă) <se>[1] ştie.

Пис wт Дереневъ, в(ъ) л(ѣ)т(о) ϰзр҃мѳ <7149/1640> **дек(емврїе)** ѳ҃ї <19>.

Candachie <a.d.>.

Pop(a) Mafteiu <a.d.>.

Gligorce <a.d.>.

Saula <a.d.>.

Из, Моисеѭ Фръцимань, искал <m.p.>.

Из, Шефань, искал <m.p.>.

Avram hotnog <a.d.>.

Из, Истратие Полеитъл <m.p.>.

Из, Прсение Боул, искал <m.p.>.

Из, Къзакул къпитан <m.p.>.

Tănasie <a.d.>.

Из, Власїе Съпотѣнъл, искал, încă pré mărturie a lor noştri vădzându <m.p.>.

Гліторче тиж(е) <m.p.>.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). XXII/169.
Orig.. hârtie (31 x 19.5 cm). filigran. şapte amprente.
Ibidem. DCCCXLIV/86 (rez.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/503 (foto., după orig.).

[1] Omis.

504 <Înainte 1640 (7149) decembrie 20>

† Văsiian de Cudreşti şi Chirilă de-acolea şi Gheorghie Dondăş şi alţi oamen(i) buni mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au chemat dumiialui vistérnicul

www.dacoromanica.ro

Buhuş pre Costantin den Boldeşti şi pre Dumitraşco de-acolea de i-au întrebat denaintea noastră pentru o bucată de loc ce au fost de Boldeşt(i) şi o au înpresurat Bârleştei, mérge-vor cu dumiialui să [s]stea la pâră şi să dea la cheltuială ce le să va vini înpreună şi, de va dubândi, iar să le să fie înpreună acea bucată de loc de la Bârleşt(i) au ba? Derept acéia, ei au răspunsu dumiisale, vistérnicului, denaintea noastră şi i-au spus dumisale că ei nu pot mérge să s(e) pârască nici au putéré să dea [să dea][1] la cheltuială, ce au slobodzit pre dumiialui [pre][1] pre vistérnicul să înble, aceasta treabă.

Deci, de va dobândi dumiialui cu osteninţ(a) şi cu cheltuiala dumisale, şi locul să fie a dumisali, iar, de nu va dobândi acel loc, pre dânşie să nu-i améstece. Nici la dobândă, să aibă treabă, nici la cheltuială să întoarcem nui[2] dumisali sa-u ficiorie noştre.

Dereptu acéia, pre mai mare credinţe cum iaste adevirită această scrisoare, pusu-ne-am şi peceţele[3] noastre.

Şi eu, Gavril Ciocârlie, am scris acest zapis, să s(e) ştie.

† Dégetul lui Văsiian.

† Dégetul lui Chirilă.

Ghiorghie Dondăş <m.p.>.

† Dumitru Hrescanul <m.p.>.

<Pe verso-ul f. a doua, îns. lui Dumitru Buhuş>: † De la răzéşii din Boldeşt(i) pintru fundătură ce au înpresurat Bârleştii.

DJAN Iaşi, Documente, DCLXXXV/153.

Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), difolio, filigran, două amprente şi o pecete inelară rotundă, în cerneala doc.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/504 (xero.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Surete*, III, p. 298–299, nr. 169 (text orig., cu caractere chirilice, datat: „doc. fără veleat").

Datat după doc. următor.

[1] Cuvintele din paranteză sunt tăiate cu aceeaşi cerneală.

[2] Aşa în orig.

[3] Deasupra cuvântului, literele „li", scrise superfluu.

505 1640 (7149) decembrie 20, Iaşi

† Ии Василїе воевод, Б(о)жїею м(и)л(о)стїю, господарь Земле Молдавскои. Scriem domniia mea la boiiarinul domnii méle. Dămu-ţi ştire că domnii méle s-au jăluit boiiarinul domnii méle, Dumitru Buhuş vistiernicul, pre sat, pre Bârleşti, zicându că au împresurat Bârleştii o bucată de loc den hotarul Boldeştilor. Pentr-acéia, deacă vei vedea cartea domnii méle, iar tu să strângi oameni buni, den sus şi den gios, să socoteşti pre direptate. De să va găsi acea bucată de loc să fie a Bârleştilor, ci o vor ţinea cum o-u ţinut, iar, de să va găsi că iaste acea bucată de loc den hotarul Boldeştilor, iar tu să o alegi şi să o stâlpeşti şi să o dai pre mâna dumisale, vistiernicului, ce-i mai sus scrie.

www.dacoromanica.ro

De-aiasta scriem şi într-alt chip să nu faci.

ѵ Їйс, в(ъ)[1] л(ѣ)[1]то ѯзр҃мѳ <7149/1640> дек(емврїе)[1] к҃ <20>.

După Ghibănescu, *Surete*, III, p. 112–113 (nr. 73).
Copie, cu litere chirilice, din *Ms. Surete*, VI, 412, după orig., care se afla în posesia lui Gh. Strat, din Horjeşti.

[1] Paranteza noastră.

506 1640 (7149) decembrie 20, Iaşi

† Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Scriem domniia mea la slugile domnii méli la ...[1]. Dămu-v(ă) ştire deca veţi vedea cartea noastră, iar voi să aveţi a mérge la sat la Petreşti să strângeţi oameni buni şi bătrâni, megeiaşi den pregiur, den sus şi den gios, să aveţi a socoti cum va hi mai cu direptul, să înpărţiţi satul în doaâ şi să-l stâlpiţi. Giumătate de sat să fie a boiarenului nostru, lui Gheorghi Arapul ce au fost sulgér, pentru ce l-au cumpărat, iar giumătate să fie a lui Vasilie Boţ. Şi deca veţi stâlpi, să faceţi scrisoare la noi, să ne daţi ştire.

Aiasta vă scriem, într-alt chip să nu faceţi.

ѵ Їйс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ѯзр҃мѳ <7149/1640>, дек(емврїе) к҃ <20>.

† Сѧдм г(о)сп(о)д(и)нъ вєлѣл.

<Pe verso, o ins. cont.>: Pentru Petreşti, la Bacău <şi alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7149 <1640> dec(hem)v(rie) 20.

DJAN Iaşi, Fond Spiridonie, I/67.
Orig., hârtie (19,8 x 16 cm), pecete mijlocie în chinovar, puţin clară.
Idem, Fond Divanul Domnesc, Tr. 1137, op. 1290, dos. 16, f. 16 v. (menţ.).
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/506. (xero., după orig.).

EDIŢII: Ghibănescu, *Ispisoace*, II_1, p. 227 – 228, nr. 160 (orig.).

[1] Loc alb în orig.

507 1640 (7149) decembrie 23, Iaşi

† Їѡ Василїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei mél(e) şi înnaintea boiarilor noştri, a mari şi mici, boiarinul nostru, Ghiorghie Roşca ce-au fostu vistiernic, şi au pârât de faţ(ă) înnaintea domniei méle pre Condre Malici, pentru o parté de ocină din sat din Onești, cé este în ţinutul Cârligăturii, care parté au cumpărat boiarinul nostru, ce mai sus scriem, de la Condrea Malici, care parté i-au fostu lui Malici răscumpărătură de la Néniul vornicul şi de la Drăguşan diiacul.

www.dacoromanica.ro

Într-aceasta s-au sculat credincios boiarinul domniei méle, Gligoraşco Ureche spătariul cel mare, şi au pârât pre Malici pentru ceastă parté de ocină, care mai sus scriem, dzicându boiarinul nostru, Ureche spătariul, cum acea parté, ce mai sus scriem, au fostu cumpăr<a>[1]tă de părintele dumisale, Ureche vornicul, mai dennainté vreme, <p>[2]artea Vlădicăi pitariului. Şi Condrea Malici încă n-au putut tăgădui, ce sângur au spus că au fostu cumpărată acea parté de Ureche vornicul.

Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle i-am giudecat duă obicéiul ţărâi şi le-am aflat <l>[1]ége ca să-ş(i) ţie boiarinul domniei méle, Ureché spătariul, cumpărătura care au cumpărat părintéle dumisale, Ureché vornicul, iar Condea Malici să de boiarinului nostru, Ghiorghie Roşcăi vistiernicului, ocină direptu ocină sau să-i întoarcă bani(i).

Şi au rămas Condrea Malici denaintea domniei méle şi din toată lege, iar boiarinul domniei méle, care mai sus scriem, Ghiorghie Roşca vistiérnicul, s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus herâie în vistériul domniei méle.

Deci, să nu să mai pârască această pâr(ă) nice odănăoară, în veci.

И ин дд с(м) не ѿмишдает пред сим листом нашим.

Оу Їйс, в(ъ) л(ѣ)то ҂зр҃мѳ <7149/1640> м(ѣ)с(м)ца дек(емврїе) к҃г <23>.

† Сдам г(о)сп(о)д(и)нъ веллл.

Гаврил М<ътиш>[2] вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ионашко <писал>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CXXXVIII/25.

Orig., hârtie (31.5 x 20 cm), pecete domnească mijlocie aplicată în ceară roşie, cu legenda: † Їѡ Васїане воевода, в(о)ж(їю) м(и)л(остїю), г(о)сподарь Земле Молдавскої.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/ 507 (foto.. după orig.).

[1] Rupt.

[2] Sub pecete.

508 1640 (7149) decembrie 23, Iaşi

† Иѡ Василїе воевода, в(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei mél(e) şi înnaintea boiarilor noştri, a mari şi mici, Condrea Malici şi au pârât pre boiarinul domniei méle, Ghiorghie Roşca ce-au fostu visternic, pentru a şeptea parté de sat de Oneşti, cé este în ţânutul Cârligăturii, care parté au fostu Condrii lui Malici direptă moşie de pre înmăsa Alba, fata lui Ivan, nepota Giurgéi, dzicându Condre Malici cum acea parté de ocină ce i-au fostu moşie, nu o au vândut, ce au vândut nişte răscumpărături boiarinului nostru, Ghiorghie Roşcăi visternicului. Iar boiarinul nostru, care mai sus scriem, Ghiorghie Roşca visternicul, au arătat zapis de la Condrea Malici şi ispisoc de întăritură de la Alecsandru vod(ă), sân Radul vod(ă), pre acea a şeptea parté den sat din Oneşti, deosăbi de cumpărături. Deci, domniia mea şi cu tot Svatul domniei méle, i-am giudecat după obicéiul ţărâi şi le-am aflat lege ca să aibă boiarinul nostru[1], Ghiorghie Roşca visternicul, a-ş(i) aduce mărturie, oaméni carii au fostu de faţ(ă) cându au luat Condrea Malici bani pre moşiia sa, pre a şeptea parté din sat din Oneşti.

www.dacoromanica.ro

Deci, boiarinul nostru, Ghiorghie Roşca visternicul, au adus oaméni buni mărturie, pre rugătoriul nostru, popa David, de la ruga domniei méle, de la Războieni, şi pre Nicoară ce au fostu diiacon, şi pre Săcui diiacul, şi pre Toader Drăguşan, carele au cunoscut slova şi pecetea tătâne-său în zapis, care au făcut Condrea Malici boiarinului domniei méle, Ghiorghie Roşcăi visternicului, şi au mărturisit înnaintea domniei méle, cu sufletele sale, cum au fostu şi ei de faţ(ă) cându au luat Condrea Malici bani şi plată de la Ghiorghie Roşca visternicul, pre acea a şeptea parté din sat din Oneşti, cé i-au fostu lui moşie de pre înmă-sa Alba.

Deci, Condea Malici au rămas din toată lége, iar boiarinul nostru, Ghiorghie Roşca visternicul, s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus herâie în Visteriul domniei méle.

Deci, să nu să mai pârască această pâr(ă) nici odănăoa(ă), în véci.

И ин дд с(м) нѣ ѕмишлдет.

О҃ Ꙗс, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃мѳ <7149/1640> **м(ѣ)с(м)ца дек(емврїе) к҃г** <23>.

† Сдам г(о)сп(о)д(н)нъ веліл.

Гдврил М<ътишш>[2] вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ишнашко <писал>.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). CXXXIII/24.
Orig., hârtie (30.5 x 19.3 cm). filigran, pecete mijlocie aplicată în ceară roşie. deteriorată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/508 (foto.).

[1] Aşa în orig.

509 1640 (7149) decembrie 23, Iaşi

† Ию Васілїе воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Adec(ă) au venit înnaintea domniei mél(e) şi înnaintea boiarilor noştri, a mari a şi mici, popa Huiup şi cu alţi răzéşi a lui şi s-au pârât de faţ(ă) înnaintea domniei méle cu sluga noastră, cu Gavril Roşca, şi cu nepoţii lui Şerbu, pentru un vad de moră, loc de doao pietri, din sat din Pârnăeşti, cé este în ţânutul Putnei, dzicându popa Huiup şi cu răzéşii săi, cum acel vad de moră este a lor direaptă moşie şi este nevândut. Iar sluga nostră, Gavril Roşca, şi cu nepoţii lui Şerbu au dat samă înnaintea domniei méle, cum acel vad de moră li-i direaptă cumpărătură.

Deci, domniia mea le-am dzis să-ş(i) aducă diresele, cine ce va ave. Deci, cându au fostu la dzi, iar sluga nostră, Gavril Roşca, au venit la dzi şi au arătat, înnaintea domniei méle, zapisele de m<ăr>[1]turie de la popa Huiup şi de <l>[1]a toţi răzéşii lui şi dires<e>[1] de întăritură de la Barn<ovsch>[1]ii vod(ă) pre acel vad de m<oară>[1] şi au aşteptat după dzi, dzéce dzile, şi popa Huiup cu răzéş<ii>[1] săi tot n-au venit la dzi şi au rămas de dzi şi din toată lege ţăré<i>[1], iar sluga nostră, Gavril Roşca, s-au îndireptat denaintea domniei méle şi ş-au pus herâie în visteriul domniei méle.

Deci, ca să aibă Gavril Roşca a-ş(i) ţine mora, cu tot venitul ce va hi. Şi ce-i va hi luat popa Huiup din moră, tot ca să aibă a-i da, némic să nu-i oprească.

Şi <s>[1]ă nu s(e) mai pârască aceast(ă) pâră nice odănăoară, în veci.

www.dacoromanica.ro

И ин дд с(м) нѣ ѳмишдает.

Оу Їїс, в(ъ) л(ѣ)то ѯзр҃мѳ <7149/1640> м(ѣ)с(м)ца дек(емврїе) к҃г <23>.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вельл.

Гавриль М<ътиш>[2] вел логоф(е)т <m.p.>.

† Ишнашко <писал>.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.). C/77.
Orig.. hârtie (30.5 x 19 cm). rupt la îndoituri. pecete mijlocie timbrată. deteriorată.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii. XXV/509 (foto.).

[1] Rupt.
[2] Sub pecete.

510 <1640 (7149)> decembrie 24, Iaşi

Ioan[1] Wasily Wojwoda bestättiget dem Suczawaer Mitropolie ein Vergleich über Gârla Schischy. ansehend die obengenannten Mühlen.

D<e>d<a>tto Iassy. den 24-ten December.

Ioan[1] Vasilie voievod întăreşte Mitropoliei Sucevei o învoială asupra Gîrlei Jijiei. având în vedere mai sus pomenitele mori.

Dat în Iaşi. decembrie 24.

DJAN Suceava. Documente. XIII/5. nr. 53. f. 11 r.

Rez. germ.. după rez. germ. din Inventarul doc. Mitropoliei Moldovei alcătuit în 1783 ianuarie 3. la Zólkiev. de Johann Anastasius Manovarda.

EDIŢII: Popovici. *Index Zólkiewiensis*. p. 756 (rez. germ. şi trad.): *Tezaur sucevean*. p. 150. nr. 392 (rez.).

Datat în funcţie de doc. din 1640 (7149) decembrie 15 (v. doc. nr. 497).

[1] Lectura şi trad. greşită de către Manovarda a lui: Hw din orig.

511 <În. de 1640 (7149) decembrie 26>

† Се ѳв(о) дз, Гавриласко вел логѡф(е)тѵ, и Тодерашко вел дворник Долнѣи Земли, и Петричѣ<и>[1]ко вел дворник Горнѣи Земли, и Глигорашкѵ Vреке вел спътар, и Лѵпѵл Пръжъскѵл вел медельничѣр и Ръковици ѳтори логѡф(е)тѵ. Adec(ă) au venit înnaintea[2] noastră Arpentie şi cu sora lui. cu Urâta. ficiorii lui Gheorghie, nepoţii Himiei din Săcuiani. de nime nevoi(i). nice asupriţi. ce de a lor bunăvoie. de ş-au vândut a lor direaptă ocină şi moşie din sat din Săcuiani. ce le este

www.dacoromanica.ro

direaptă ocină de la părinţii lor, din dires de la ...[3], ce este în ţinutul Neamţului, pre valea ...[4] Şoiumului; şi o au vând(u)tu dumisali, Tome<i>[1] stolnic(u)lui celui mare, dereptu treidzăci şi şés(e) de galbeni, bani gata, dintr-a cincea parte de satu, a treia[5][r] parte, din partea de gios, partea[2] Himiei. Parte ales(ă) în ţarină, patrudzăci de pământuri, şi cu vatră de satu, şi cu loc de pri<sa>[6]c(ă), <ş>[6]i cu moar(ă) ce îmblă pre fănin(ă), a treia parte şi cu tot vinitul ce va hi pre acea parte. Şi ei au vând(u)tu şi partea fratelui lor, a lui Vas(i)lie, pentru cari lucru au ei mărturisitu înnaintea noastră că i-au plătitu capul de la Ipifanie şi de la Galina, cu bucatele lor.

Deci, şi noi, vădzându a lor bună tocmeal(ă) şi plată deplin(ă), şi de la noi încă i-am făcutu acestu zapis de mărturi<e>[1] dumisali.

Şi, mai pre mare credinţă, ne-am pus peceţile şi am iscălit, ca s(ă) să ştie.

Гавриль вел логоф(е)т <m.p.>.

† Из, Тодерашко вел дворник, искал m.p.; <sig.>.

† Из, Петричѣико вел двwрник m.p.

Ѹрѣке спътар искал m.p.

† Из, Ръковиц(ъ) Чеχан лог(о)ф(е)т m.p.; <sig.>.

† Из, Лѹпѹл Пръжескѵ m.p.

<Pe verso-ul f. a II-a, o îns. cont.>: Запис wт сѣло Съкѵшн(и), долнии част, wт Ирпинтие, съ сестра ег(о)[7]; şi una din secolul al XVIII-lea>: Scris, sînt 36 galbin(i), dintr-a cincea part(e), a trie parte, part(ea) din gos, 40 pămînturi.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), CCXII/50.

Orig., hârtie (30,5 x 20 cm), filigran, rupt la îndoituri, două peceţi inelare, în cerneală, slab imprimate.

EDIŢII: „Creşterea colecţiunilor", 1933-1936, p. 28 (rez., după orig., datat: secolul al XVII-lea).

Datat după doc. următor.

---

[1] Omis.

[2] „ea", redat prin ѧ.

[3] Loc alb, în orig.

[4] „v", scris peste altă literă.

[5] „ia" (ѧ), transformat din пъ („pă").

[6] Rupt.

[7] „Zapis de satul Săcuian(i), partea de jos, de la Arpintie, cu sora lui".

512 1640 (7149) decembrie 26, Iaşi

† Ив Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю г(ос)п(о)д(а)рь Земле Мwлдавскwе. Wж(е) прїидошѣ, прѣд г(о)сп(о)дств(а) ми, и прѣд въсѣм Съвѣтомѵ г(о)сп(о)дств(а) ми, наш вѣрномо и поч(и)тѣномѵ болѣринѵ, Тома вел

www.dacoromanica.ro

столникѹ, съ единъ записъ за свѣдѣтелство, wт нашихъ великихъ болѣри: wт Гаврилашъ великїе[1] лwг(о)фет, и wт Тодерашко великїе[1] дворникъ Долнѣи Земле, и wт Петричѣико великїе[1] дворникъ Вишнѣи Земле, и wт Глигорашко Оурѣке вел спътарѹ, и wт Лѹпашко Пръжескѹл вел меделничѣрѹ, и wт Ръковицъ Чаахан[2] вторїи лwг(о)фет, писавши въ нимїѹ како прїеде прѣд нимїѹ[3] Ирпентїе и сестра ег(о), Оурѣта, сыни Геwргїе wт Съкѹшни, внѹци Химеи wт тамѹ, неким непонѣждени и неприсиловани, нъ за своихъ доброю волно[4], и продали своихъ правою wтн(и)нѹ и дѣднинѹ что имали wни wт w(тъ)цъ ихъ, Геwргїе wт Съкѹшни, wт испревелїе что имал w(тъ)цъ ихъ виш(е) писан, Геwргїе, wт...[5] воевода, что ест w<т>[6] вол(о)ст Нѣмцѹ, иже ест на потоцѣ Сwколѹ. Тая wтн(и)на[а] продали наш<и>[6]м вѣрномѹ и поч(и)теномїѹ болѣринѹ, Ѳ[Т]ома вел столник, радї три десѣт и шест ѹги жолти, п(и)н(ѣ)зи готови, wт петая част село Съкѹшни, третая частѹ, wт част долѹ, иж(е) називает сѣ част Химеи, wт ватрѹ село, и wт полѣ и wт сѣножати, и wт царино читире десѣт ниви избрани, и wт млин готов, ижи ест въ то потоц(ѣ) Соколѹл, третая част wт нїа и wт вес приходѹ, и съ мѣсто за пасико, въ тотѹ хwтарѹ, и съ вес приходѹ. колико сѣ изберет част Химеи. И тиж(е) продали wни и част братѹ своемѹ, Василїе, wт тамѹ, иж(е) ест писани, въ тая трета част за село Съкѹшни, почто wни платили емѹ главѹ wт пръкълаби wт Ипифанїе Бъхнашѹл и wт Глига, съ своих комати.

Тѣм радї, и ми, ико ѹвидѣхwмѹ их доброе волно токмеж и испълно заплато, <съ>[6] п(и)н(ѣ)зи готови, въ ръкъ Ирпентїе и сестрѹ ег(о), Оурѣта, и ми естми дали и потвърдили нашѹ вѣрномѹ и почитенѹ болѣринѹ, иж(е) выш(е) писан, Ѳ[Т]ома великїи столник, како да ест емѹ wтн(и)нѹ, и дѣдн(и)нѹ и выкѹпленїе, съ въсем доходом.

И инъ да с(ѣ) не ѹмишает прѣд сим листwм г(о)сп(о)аств(а) ми.

Оу Ис, в(ъ) л(ѣ)то ҳзр҃мѳ дек(емврїе) кг҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ вел҃ѣл.

Гаврил Мътиwш вел логоф(е)т m.p.

Гаврил Wнчѹл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele şi înaintea a tot Sfatul domniei mele, boierul nostru credincios şi cinstit, Toma mare stolnic, cu un zapis de mărturie, de la boierii noştri mari: de la Gavrilaş mare logofăt, şi de la Toderaşco mare vornic de Ţara de Jos, şi de la Petriceico mare vornic de Ţara de Sus, şi de la Gligoraşco Uréche mare spătar, şi de la Lupaşco Prăjescul mare medelnicer, şi de la Răcoviţă Cehan[2] logofăt al doilea, scriind în el că a venit înaintea lor Arpentie şi sora lui, Urâta, fiii lui Gheorghie din Săcuiani, nepoţii Himei[7] de acolo, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bunăvoia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, pe care o aveau de la tatăl lor, Gheorghie din Săcuiani, din privilegiile pe care le-a avut tatăl lor mai sus scris, Gheorghie, de la ...[5] voievod, care este din ţinutul Neamţ, care este pe pârâul Socol. Pe această ocină au vândut-o boierului

www.dacoromanica.ro

nostru credincios şi cinstit Toma mare stolnic, pentru treizeci şi şase ughi galbeni, bani gata, a treia parte din a cincea parte din satul Secuiani, din partea de jos, care se numeşte partea Himei[7], din vatra satului, şi din câmp, şi din fânaţ, şi din ţarină patruzeci de pământuri alese, şi din moară gata, care este în acest pârâu Socolul[7], a treia parte din ea şi din tot venitul, şi cu loc de prisacă în acel hotar şi cu tot venitul, cât se va alege partea Himei[7]. Şi de asemenea ei au vândut şi partea fratelui lor, Vasilie, de acolo, cum este scris, în această a treia parte din satul Secuiani, pentru că ei i-au plătit capul de la pârcălabi, de la Ipifanie Băhnaşul şi de la Gliga, cu bucatele lor.

De aceea, şi noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie şi plata deplină, <cu>[6] bani gata, în mâinile lui Arpentie şi ale surorii lui, Urâta, şi noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios şi cinstit, care este mai sus scris, Toma mare stolnic, ce să-i fie ocină şi dedină şi cumpărătură, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7149 <1640> decembrie 26.

† Însuşi domnul a poruncit.

Gavril Mătiiaş mare logofăt m.p.

Gavril Onciul <a scris>.

DANIC Bucureşti, Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDLVI/62.
Orig., hârtie (31 x 19,5 cm), difolio, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată.
Ibidem, DLXXVIII/7 (copie după trad.) şi Ms. nr. 5304, f. 4 v. (copie după trad.).
Inst. de Ist. „A.D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/512 (foto., după orig.).

[1] Aşa în orig.

[2] În loc de ѢЕѰАН (Cehan).

[3] Greşit, pentru nimi (ei).

[4] Greşit, pentru ѮОАѴ.

[5] Loc alb în orig.

[6] Omis.

[7] Aşa în textul slavon.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

A <Înainte de 1639 (7147) ianuarie 11>

O mărturie de la boiarii cei mari de atunce, tij întocma pe acest(e) pământuri de moşiia den Poiană.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 628 (Condica Asachi), f. 369 r.
Rez., din prima jumătate a secolului al XVIII-lea.
Inst. de ist „A. D. Xenopol" – Iaşi, Xerogr. de doc., XXV/A (xero.).

Datat în funcţie de întărirea domnească (v. doc. următor).

Doc. este suspect deoarece, la acea dată, beneficiarul nu mai era în viaţă.

B 1639 (7147) ianuarie 11

Un ispisoc de la Vas(i)le vod(ă), din velet 7147 <1639> ghen(arie) 11, tij întăritur(ă) pe aceast(ă) moşiie de la Poian(ă), lui Dumitraşco Ştefan log(o)f(ă)t.

DANIC Bucureşti, Ms. nr. 286 (Condica Asachi), f. 369 r.
Rez., din prima jumătate a secolului al XVIII-lea.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/B (foto) şi Xerogr. de doc., XXV/B (xero.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 275, nr. 1330 (rez., cu precizarea că, probabil, întărirea este pentru m-rea Berzunţul).

Doc. este suspect deoarece, la acea dată, beneficiarul nu mai era în viaţă.

C 1639 (7147) ianuarie 23, Iaşi

† Иw Василїе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мwлдавскои. Wж(е) прїиде прѣд нами и прѣд всими нашеми болѣри, великими и малими, Литемїѧ, кнѣгинѣ покоиаг(о) Некити Попши wт Илишеш(и), по еи добрѣ воли, неким непоиѹжденида, а не приселованиа, и продала своиѧ[1] права wти(и)ѝ и кѹпеж, wт исписок за кѹпежио и за братеиїе, что имал[а] пан еи, Некита Попшѣ, wт Єремїѧ Могила воевода, четвѣртаа част(ь) wт село Киселеѣ, съ мѣсто за став(а) и за мани(а) на потоцѣ Киселеѣва, ѹ волост(ѹ) Черниѹцкомѹ, что тоа част(ь) за wти(и)ниѹ било искѹплениїе им wт Кр(ъ)стѣ бив ворник. Тоа четвѣртаа част(ь) продала болѣриниѹ нашемѹ вѣриномѹ и почитениомѹ, п(а)ниѹ Гаврилаш(ѹ) Мѣтїш(ѹ) великомѹ логоф(е)т(ѹ), понеж(е) wна сиротила и приключило с(ѧ) съмр(ъ)тъ дочки еи, Пиници, что имала въкѹпѣ съ

www.dacoromanica.ro

п(а)нъ ен, Некита Попшѣ, и не имѣше съ чим поминати на дочка им, але възѣла wна една жирѣдv за пшеница(и) wт болѣрии(а) г(о)с(по)дств(а) ми, Гаврилаш Мътїшш вел логоф(е)т, занеж(е) не wбрѣтало с(м) пшеницѣ въ сїм и(ы)нѣшнѣа врѣмена, бѣше скѹпѣ, по едни ѹг(ъ), п(и)н(ѣ)зи добриχ, и дал ен й солодї и что било ен за потрѣбѣ и п(и)н(ѣ)зи готови дал ен една сто лей битиχ, въ рѹк(и) Литемїи, кнѣгинии Некити Попши, и съ тиχ поминалa на дочка ен, Линица, и на пан ен, Некита Попшѣ и на себе.

Тѣм радї, како да ест болѣринѣ г(о)с(по)дств(а) ми, п(а)нv Гаврилаш(ѹ) Матїш(ѹ) логоф(е)т(ѹ), тоа виш(е) писанна четвртаа част(ь) wт село Киселеv и wт нас, съ въсем доχодом.

И wт том, тиж(е) прїинде прѣд нами поп(ъ) Пъкѹрар, с(ы)нъ Илиики, виѹк Ѡленкъи, по его доброю волн, и продал тиж(е) своѧ правою wти(и)нѹ и дѣдинѹ, въсѣχ част(и) за wти(и)нv что имал wт тогож(е) село, wт Киселеv, ѹкроми wт къ част(и) сестри ег(о), тъкмѹ част(ь) его, wт четвртаа част(и) того село, четвртаа част(ь); тоа продал болѣринѹ нашемv, п(а)нv Гаврилаш(ѹ) Мътїш(ѹ) великомv логоф(е)т(ѹ), за пет(и) десѣт(ъ) лей битиχ.

И wт том, тиж(е) прїиндошѣ прѣд нами и прѣд нашеми болѣри Марика, дочка Лини, виѹка Ѡленки, дъщи Їωанъш(а) Мътїш(а) старагv wт Ширъвц(и), и Линица, сестра поп(ѹ) Пъкѹрар(а), дочка Илеики, тиж(е) виѹка Ѡленки, по иχ добрая воли, неким непонvждени, а не приселовани, и продали своиχ правїи wти(и)ни и дѣди(и)ни, въсиχ части им, что с(м) ими изберет, wт тогож(е) село, wт Киселеv; тоа продали болѣринv нашемѹ, п(а)нv Гаврилаш(ѹ) Мътїш(ѹ) логоф(е)т(ѹ). На част(и) Марики, дочки Лини, дал ен пет(ь) десѣт(и) талер(и) битиχ, а на част(и) Линици, сестри поп(ѹ) Пъкѹрар(а), дочки Илиики, дал ен три десѧт(и) талер(и) битиχ.

И въстал сѣ наше болѣри, пан Гаврилаш вел логоф(е)т и заплатил исплъна въсиχ тїи[2] виш(е) реченниχ п(и)н(ѣ)зи.

Тѣм рад(ї), како да ест емѹ wт нас правїи wти(и)ни тиχ част(и) wт Киселеѹ и кѹпежнии, и потвръжденїе, и ѹрик съ въсем доχодом.

И ни никто да с(ѣ) не ѹмишлет.

Пис ѹ Їс, в(ъ) л(ѣ)т(о) ҳзр҃мз ген(арїе) кг҃.

† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл.

Тодерашко вел логоф(е)т искал <m.p>.

† Бор(ъ)лѣнvл <писал>.

† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Antemiia, cneaghina răposatului Nechita Popşea din Ilişeşti, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură şi de întoarcere, pe care l-a avut panul ei, Nechita Popşea, de la Eremia Moghilă voievod, a patra parte din satul Chiseleu, cu loc de iaz şi de moară pe pârâul Chiseleu, în ţinutul Cernăuţi, care această parte de ocină le-a fost răscumpărătură de la Cârstea fost

www.dacoromanica.ro

vornic. Această a patra parte a vândut-o boierului nostru credincios şi cinstit, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, pentru că ea a fost lipsită şi s-a întâmplat moartea fiicei sale Anniţa, pe care a avut-o împreună cu panul ei, Nechita Popşea, şi n-a avut cu ce pomeni pe fiica lor, însă a luat o gireadă de grâu de la boierul domniei mele, Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, pentru că nu se găsea grâu în vremea de atunci şi era scump, câte un ughi, bani buni, şi i-a dat 8 <măsuri>[3] de malţ şi ce i-a mai trebuit şi bani gata a dat o sută de lei bătuţi în mâna Antemiei, cneaghina lui Nechita Popşea, şi cu acestea a pomenit pe fiica ei, Anniţa, şi pe panul ei, Nechita Popşea, şi pe dânsa.

Pentru aceea, să-i fie boierului domniei mele, pan Gavrilaş Matiiaş logofăt, această mai sus scrisă a patra parte din satul Chiseleu şi de la noi, cu tot venitul.

Şi într-aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră popa Păcurar, fiul Ilincăi, nepotul Olencăi, de bunăvoia lui, şi a vândut de asemenea dreapta sa ocină şi dedină, toată partea de ocină ce a avut din acelaşi sat, din Chiseleu, deosebit de partea surorii lui, numai partea lui, a patra pare din a patra parte din acest sat; aceasta a vândut-o boierului nostru, pan Gavrilaş Mătiiaş mare logofăt, pentru cincizeci de lei bătuţi.

Şi întru aceasta, de asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Marica, fiica Anei, nepoata Olencăi, fiica lui Ioanăş Mătiiaş cel bătrân din Şirăuţi, şi Aniţa, sora popii Păcurar, fiica Ilencăi, de asemenea nepoata Olencăi, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite, şi au vândut dreptele lor ocini şi dedine, toate părţile lor, ce li se vor alege, din acelaşi sat, din Chiseleu; acestea le-au vândut boierului nostru, pan Gavrilaş Mătiiaş logofăt. Pe partea Maricăi, fiica Anei, i-a dat cincizeci de taleri bătuţi, iar pe partea Aniţei, sora popii Păcurar, i-a dat treizeci de taleri bătuţi.

Şi s-a sculat boierul nostru, pan Gavrilaş mare logofăt şi a plătit deplin, toţi aceşti bani mai sus zişi.

Pentru aceea, să-i fie şi de la noi aceste părţi din Chiseleu drepte ocine şi cumpărătură, şi întăritură, şi uric cu tot venitul.

Şi altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7147 <1639> ianuarie 23.

† Însuşi domnul a poruncit.

Toderaşco mare logofăt, a iscălit <m.p.>.

Borăleanul <a scris>.

<Pe verso-ul f. a doua, o ins. cont.>: † Pre[4] Chisăleu.

DANIC Bucureşti, A.N., MMDCXI/2.

Orig., hârtie (43,3 x 27,7 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, pecete mijlocie, aplicată în ceară roşie, deteriorată. Cu o copie din 1900 octombrie 21, de Sever Zotta.

Ibidem, MMDCIX/7 (trad., din 1782, de Costandin dascăl slovenesc la Sf. Gheorghe Vechi din Bucureşti).

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/C (foto., după orig.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 277, nr. 1336 (rez., după orig.).

Doc. este îndoielnic deoarece, la acea dată, Toderaşco <Ianovici> era logofăt al treilea.

[1] Aşa în orig.

[2] Greşit, pentru тнѓ.

www.dacoromanica.ro

[3] Omis.

[4] „e", redat prin ѣ.

D 1639 (7148) decembrie 21

† Нои[1] Василїе в(оє)в(о)д(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)р(ъ) Земли Мwлдавскwи. Adică au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri, a mari şi a mici, boierul nostru, Dumitraşcu biv sulgér, cu un zapis de mărturii de la Bogdan vatav ot Căliiani, şi de la Cârste ot Gîrleşti, şi de la Bejan, şi Toader ot tam, şi de la Mane ot Şărbăneşti, şi de la Ifrim vătav ot Umbrăreşti, şi de la Anton ot Lieşti, şi de la popa Mihalce, şi de la Manoli şi Anton ot Tecuci, şi de la alţi oameni buni de p<r>[2]in pregiur, megieş(i). Aşa scriind şi mărturisând întru acest zapis, cum că au vénit înnaite lor Trifan sân Bălan şi Negrila, nepotul lui Bănilă bătrânul, din satul Şărbeneştii şi s-au rugat lui Dumitraşcu biv sulgér ca să le răsplătească capul de cătră Ştejărianu starosti de Tecuciu pentru trei iepi ce li-au fost furatu din satul popii; şi aflându-să ei tâlhari faţă s-au sculat Dumitraşcu biv sulger şi au răscumpărat capul loru şi au datu treizăci galbini ungureşti în mâinile Stejăreanului starosti de Tecuciu.

Şi când au căzut Trifan întru această nevoi, el au întrebat pe rudeniile sali, anumi Bănil(ă), şi Onică şi ciialalţi niamuri ai lui şi nimine dintrî<n>[2]şii nu s-au aflatu ca să-i răscumperi capul, ci ei cu toţâi s-au rugatu boierului nostru biv sulger ca să răsplătiască lui capul dintru ace nevoi. Şi au dat Trifan <a>[2] lui driaptă ocină şi moşâi din satul Şărbăneştii, ce sîntu pe Siret, în ţân(u)t(ul) Tecuciului, din vatra satului şi din ţarină şi din câmp şi din păduri, cu vadu cu moară în apa Sâretului, cu tot venitul. Acesta el au dat-o lui Dumitraşcu biv sulger drept treizăci galbini ungureşti.

Deci, văzând a lor de bunăvoie tocmală şi acel zapis de mărturii de la atâţa oamini buni, crezut-am domniia me şi încă şi despre noi am datu şi am întărit boierului nostru, Dumitraşcu biv sulger pe această parti de ocină din satul Şărbăneşti ca să-i fii lui driaptă ocină şi moşâi, şi cumpărătură şi uric şi întăritură, cu tot venitul.

Şi altul nimine să nu să amestice piste această carti a noastră.

Domnul au poruncit.

Лет(о) ѫзр҃ми <7148/1639> декемв(рїе) к҃д <21>.

Todiraşco vel logofăt.

S-au posleduit de mine şi esti întocmai ca ceialaltă copii.

Iscălit, † Ioan Tăutul sulger, 1796 ghenar(ie) 31.

Posleduit de mini cilenul Divanului Ţării de Gios, Prăjescul.

DANIC Bucureşti. Doc. istorice (fost Bibl. Acad.), MCDXLV/1.
Copie într-o Condică, din 1843 martie 3. cuprinzând opt doc. ale moşiei Şărbăneşti, ţ. Tecuci.
Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi. Fotografii, XXV/D (foto.).

Doc. este îndoielnic deoarece. la acea dată, Toderaşco <Ianovici> era logofăt al treilea. Pentru o situaţie similară, v. şi doc. nr. 118.

[1] În loc de „Ни".

[2] Omis.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE FALSE

I 1639 (7147) mai 28, Iaşi

† Ив Василїе вwевwдд, Б(о)жї<ю>[1] м(и)л(о)стїю, г(ос)п(о)д(д)ръ Земли Мwлдавскwи. Dat-am această hotarnécă şi întărire a noastră rugătorilor noştri călugări dé la sf(â)nta m(ă)n(ă)stire ce să numéşte Peonul, care s-au chiiamat mai înnainte Schitul lui Selevéstru, pisti Bistriţă, la Izvorul Albu, din sus de Ceahlău, unde iaste hramul Pogorârea D(u)hului Sv(â)ntu, a lor drépt hotar, din ispisocul cel de întărire de la Barnoschie voievod, care la acea hotărâre amu trimis domniia mea pe părinţii şi rugătorii noştri, chir Varlam, mitropolitul Sucévii şi chir Pavel, episcopul de la Neamţu, şi cu credinciosul şi cinstit boiarul nostru, Banul med(el)niceriul cel mare, şi Ionaşcu...[2] pârcălabul, şi Vădeanul, şi igumenul de Hangu, şi egumenul de Besericani şi e<gumenul de Pâng>[2]ăraţii şi cu alţi călugări[3] dintru acéleaşu m(ă)n(ă)stiri şi cu mulţi <oamen>[2]i le-au hotărât lor cu sémne, începându din malul Bistriţii, de unde s-au pu<s>[2] şi bo<or>[2] şi o piiatră, dréptu gura Răpciuniţii célii micii, şi prin Răpciuniţa cea Mică în sus până la Obârşie, şi din Obârşie în sus până la Chica Fântânélelor, şi din Chica Fântânélelor culmea Ceahlăului în sus, într-un lac, şi în Ocolaşe, unde să împreună cu Turnul Butului, şi din Turnul Butul[l]ui întru Fântână, de unde iasă pârâul Socaciului, şi Socaciul în jos şi dă[3] în Bistra Mică, şi merge Bistra Mică pân(ă) unde să împreună cu Bistra Mari, şi merge înspre Lunca Câcată, şi dinspre Lunca Câcată[3] apucă Pârâul[3] Alb, şi merge de să împreună cu obârşiia Opcinii, şi lo<v>[2]eşté aşâjderea în jos culmea, şi pogoară în Potoc şi la bahna cea mare şi merge iarăş(i) de dă[3] în Bistriţă.

Şi cu doaă fălci de loc întru acélaş(i) Potoc carili acélea fălci[3] de loc le-au cumpărat credinciosul şi cinstit boiariul nostru, jupânul Gheorghie marele paharnic, acéiaş(i) sv(â)ntaa m(ă)n(ă)stire care mai sus s-au scris, de la Loghin şi de la frate lui, Molodeţi, însă pe unde s-au [hotăr] hotărât[3] peste tot s-au pus boor(i) şi piiatri din semne în sămne ca să s(e) ştie hotarul lor dintr-alte hotară[3] cu sămni şi cu acéle doao fălci de loc pentru acéiaş(i), acéle locuri de hotărât cu sémne şi cu acéle doaă fălci[3] le-am dat domniia mea dreaptă danie şi milă ca să fie acéiaşi(i) sv(e)nteaa m(ă)n(ă)stiri cari mai sus s-au scris.

Şi cu urice de întărire ca să fie neclătit ş nezmintit nici odinioară, în véci.

Şi altul să nu să améstece.

ѯзр҃мз <7147/1639> маи к҃и <28>.

† Сдам госп(о)д(и)нъ велѣл.

Ив Василиї вwевw<дд>[4] <m. p.>.

† А(8)митрашко <писал>.

<Pe verso, îns. diacului>: † Hotarnica. <alta din prima jumătate a secolului al XIX-lea>: 7147 <1639> mai. No. 7. Hangu <şi alta din secolul al XIX-lea, pe o etichetă lipită pe doc.>: No. 5. 7147 <1639> maiu 28. Ispisocu hotarnicu a domnului Vasilie, întăritoriu schitului Pionul, ce din vechiu s-au numit Silivestru, după alegerea făcută prin Varlaam mitropolitul Sucevei şi alţii.

www.dacoromanica.ro

DJAN Iaşi, Documente, CD/12.

Orig., hârtie (41,5x27cm), difolio, rupt pe mijloc şi la îndoituri, lipit, pătat, pecete mijlocie timbrată[5]. Cu o copie modernă; ibidem, CD/31 (menţ., cu data de lună: iunie); ibidem, CD/54 (rez., cu data: 7157 iulie 28) şi CD/100 (rez.).

DJAN Neamţ, Doc. Yărateculuí, I/27, f. 1., nr. 1 şi I/28, f. 4 v., nr. 1 (două rez. fără date de zi).

Fals după scris, care nu aparţine lui Dumitraşco şi după pecete, în locul căreia a fost lipit timbrul decupat de la pecetea altui doc. Întărirea domnească pentru curătura dăruită de paharnicul Gheorghe <Coci> schitului Hangu a fost acordată la o dată ulterioară (v. doc. nr. 155 din acest vol.). În plus, atrage atenţia extinderea hotarelor raportând conţinutul acestui doc. la cele publicate în *D.R.H.*, XXIV, nr. 261 şi 459.

---

[1] Omis.

[2] Rupt.

[3] În textul chirilic: къаѳгжри, пържѣа, дж, Кукатж, фжичи, ѵштжржт, ѵотаржа.

[4] Sub pecete.

[5] V. comentariul.

II 1640 (7148) februarie 22

† Adec(ă) eu, ermonah Anăstasie egumen ot s(fea)ta mănăstiri Tazlău şi cu alţi de preun(ă), cu Mitrofan, şi cu Sălăvăstru, şi cu Partenie, şi cu Ghidion diiacon şi cu alţi fraţi de la sfânta mănăstire Tazlău, scriem şi mărturisim cu cest zapis adevărat al nostru, de nime siliţi, nici împresuraţi, nici asupriţi, ce de a noastră bun(ă)voie, am dat şi am dăruit dumisali, giupânesâi Nastasii[i], ce au fost dup(ă) dumnealui, giupânul Gheorghie Arapul, ce au fost spătar mari, am dăruit dumisale a noastră diriapt(ă) ţigancă, pre Ale[c]xandra, fata Nechitei Carţăi căldărar, ce iaste măritat(ă) dup(ă) Costantin ţiganul, feciorul Irimii[i] ţiganului, şi cu toţi feciorii ei ce să vor alége dintru dânsa, o am dăruit dumisali, giupânesâi ce mai sus scrii, Nastasiei şi cuconilor dumisali, să le fie dumilorsali dreptă ţigancă, în véci, pentru că şi dumnealor s-au dat titori la sfânta mănăstiri şi i-am scris la poménec şi la pamente. Şi ne-u dat dumnealor o sut(ă) de matce întru o prisac(ă) la Vérdili, făr(ă) alte lucruri ce au dat. Şi dumnealor au poftit această ţigancă.

Deci, nime dintru fraţii noştri să nu s(e) mai amesteci după viiaţa noastră, să strâci această daanie şi tocmal(ă) ce s-au făcut, c-apoi şi dumnealor să fii volnici a-ş(i) întoarce înnapoi ce au dat la sfânta mănăstiri.

Şi aceasta bun(ă) tocmal(ă) s-au făcut denaintea dumilorsali, cestor boéri: a lui Costantin Bantăş de Fauri, şi a lui Pânteleiu din Hârliceşti, şi a lui Lazor din Durneşti, şi a lui Ionaşco vătămanul din Podoléni, şi a preutului Trifan din Costéni, şi a lui Dumitraşco, feciorul lui Pântileiu, şi a mulţi oameni buni.

Şi eu, Dumitraşco Bantăş din Costéni, am scris zapisul.

Să, pentru bun(ă) credenţe, ne-am pus peceţili şi iscăliturile, ca să s(e) ştie.

Въ лѣт(о) ѯзр҃ми <7148/1640> ѳѣѵраρ, к҃в <22> а(ь)ни.

Из, Костантин Бантъш, искал <m.p.>.

† Popa Trifan <m.p.>.

† Из, Дѵмитрашко Бантъш, искал <m.p.>.

† Из, Дѵмитрашко, искал <m.p.>.

www.dacoromanica.ro

† Pânteleiu <sig.>.

† Lazor Hruiută <sig.>.

† Ionaşco văt(ă)man <sig.>.

<Pe partea de jos a primei f., scris de diac>: Hroiută.

DANIC Bucureşti, M-rea Sf. Sava Iaşi, XXXII/7.

Orig., hârtie (31,5 x 19,5 cm), difolio, filigran, rupt la îndoituri, lipsă 2/3 din f. a doua, patru peceţi inelare în fum, din care prima a m-rii Bisericani, cu legenda: † Печать монастыр Тазловь Х. Р. Б.

Inst. de Ist. „A. D. Xenopol" – Iaşi, Fotografii, XXV/II (foto.).

EDIŢII: *Catalog*, II, p. 291, nr. 1407 (rez.).

Fals după conţinut: din context reiese că, la data întocmirii actului, Gheorghie Arapul nu mai era în viaţă; de asemenea, i se atribuie funcţia de fost mare stolnic, dregătorie pe care nu a ocupat-o niciodată (v. Stoicescu, *Dicţionar*, p. 385).

www.dacoromanica.ro

INDICE DE NUME

ABREVIERI, SIMBOLURI, LĂMURIRI

c.	= comună
c.s.	= comună suburbană
gr.	= greşit
j.	= judeţ
l.c.	= localitate componentă
m.	= municipiu
or.	= oraş
r.	= raion
R.	= Republică
reg.	= regiune
s.	= sat
sbb.	= suburbie
s.c.	= sat component
ş.a.	= şi alţii
tg.	= târg
top.	= toponim
ţ.	= ţinut
*	= indică aşezări dispărute
( )	= prezintă variantele cuvântului titlu
(?)	= exprimă îndoiala editorilor
< >	= cuprind completările sau identificările editorilor
[ ]	= indică ceea ce este de prisos
~	= repetă cuvântul de bază
/	= semnifică alternanţa (fonetică sau terminologică)

*

* *

Indicii cuprind atât în formaţia documentară directă, cât şi cea adiţională: din descrierea arheografică, note sau comentarii.

Indicele de materii a fost corelat cu cel de nume, astfel încât depistarea în formaţiei de referinţă să se poată face cu maximum de rapiditate.

La omonime, indexarea a avut în vedere al doilea element definitoriu, iar variantele au fost ordonate alfabetic.

Vocile au fost ordonate alfabetic în funcţie de numele de botez, iar apoi, după numele de familie (inclusiv cele câteva nume din perioada modemă).Trimiterile s-au făcut la numărul documentului.

www.dacoromanica.ro

...

..., fratele lui Ionaşco Bandur; a cumpărat părţi din s. Beţăşti 433.

..., fratele lui Ţigan; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Beţăşti 433.

..., pârcălăboaie de Hotin; a încălcat hotarul s. Cernaţi şi Greci 121, 122, 172.

..., preoteasă, fiica lui Crimca din Suceava, mama Măricăi, bunica Annei, a lui Ionaşco ş.a. 313.

..., sora lui Ionaşco Manţul; a s-a făcut pomenire de către călugărul Dionisie 460.

..., soţia lui Bucur; vinde o parte din s. Potlogi 88.

..., soţia lui Florea; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Mogeşti şi o parte dintr-o moară de pe Putna m-rii Pângăraţi 459.

..., soţia lui Lepădatu fost comis; primeşte confirmare petru stăpânirea s. Movile şi a unor vii la Cotnari 10.

..., soţul Dochiei, tatăl lui Scântee; a cumpărat o parte din s. Hălăseni 9.

..., tatăl lui Burnamiz; a cumpărat de la Avăr cel bătrân o parte din s. Ţinteni, ţ. Soroca 325.

..., tatăl lui Nicoară din Cândeşti; a cumpărat o parte din s. Edamireşti şi din Poiana Boului 433.

..., voievod, domn al Ţării Moldovei; a dăruit m-rii Voroneţ o selişte din ţ. Cernăuţi 456.

..., voievod, domn al Ţării Moldovei; a vândut lui Petre Vartic o parte din s. Molniţa 99.

...aş din Scânteia; martor la o danie din s. Popeşti 270.

A

Aaron, v. **Petruş ~.**

Acostăchioi, v. **Dumitraşco ~.**

Acsentie, fiul lui Isac din Tupilaţi, nepotul Calinei din Bădeşti, fratele lui Andreica şi al lui Toader; vinde părţi din s. Bădeşti 150, 329.

Adam, <diac>; scrie act domnesc 63.

Adormirea Maicii Domnului (Fecioarei Maria), hramul m-rii Homor 285; hramul m-rii Bistriţa 204, 323.

Adormirea Maicii Domnului (Uspeniia Precistei), m-re în Iaşi <ctitoria lui Miron Barnovschi>; călugări şi egumen de la ~ martori la o tocmeală 483.

Aftemie, v. **Antimiia.**

Aftenie, nepotul lui Popăscul; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bereşti, ţ. Iaşi, lui Iorga cămăraş 382, 383.

Aftimia, fiica Necuţii din Cobâlca, soţia lui Guţul şi nepoata lui Pătraşcu vătav; vinde împreună cu soţul ei o parte dintr-un heleşteu de pe valea Cociornii 61.

Agafia, preoteasă, fiica lui Dragşan; îi dă lui Coste din Lucavăţ o parte din s. Ivancăuţi pentru o parte din s. Stăneşti 316.

Agafia, v. şi **Agaftie, Agahia.**

Agafiia, fiica lui Şăndrea; partea ei din s. Săcătura 488.

Agafiia, rudă cu Lupul fost vornic şi cu fiul acestuia, Gheorghie; este trecută în pomelnicul m-rii Golia 221.

Agaftie (Agafia), soţia lui Dumitraşco Cujbă, fiica lui Manule şi mama lui Ionaşco Cujbă; a dăruit fiului ei o vie 57; danie făcută m-rii Golia pentru pomenirea ei 58.

Agafton, călugăr de la m-rea Slatina; martor 476.

Agaftona, fiica lui Ionaşco hotnog din Muşeteşti; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Drăgăneşti 215.

Agahia, fiica lui Isac din Tupilaţi, sora lui Toader şi a Sorei ş.a.; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Tupilaţi 28, 329.

Agahia (Agafia, Agahiia), fiica popii Gavril şi mama lui Obrejie 173, 187; partea ei din s. Iurghiceni este dată pentru plata unei morţi de om 140.

Agahia, fiica Todosiei Oncioaia, nepoata lui Gligorie postelnicul şi sora Măricăi Mănoaie; vinde părţi din s. Logofeteni, Lopatinţi, Vereşeni ş.a. lui Toma <Cantacuzino> 437, 438.

Agahia, mama lui Ilea şi a lui Buţurca din Şeptişeni 387.

Agahia, sora lui Văsii; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Hălăseni 9.

Agahie, fiica Chirenei Zbiroaia, mama lui Costantin şi a lui Dumitru 148.

Agahiia, fiica lui Vasilie Cerlinovschi şi a Nastasiei Vasilioaie, sora lui Gavril, Pătraşco ş.a.; a vândut împreună cu mama şi cu fraţii ei s. Cerlena Mică 359.

Agahiia, fiica Măricăi, nepoata Gerului şi soţia lui Ion; partea ei din s. Uricani dată pentru plata unei morţi de om 154.

www.dacoromanica.ro

Agahiia, fiica Solomiei, nepoata lui Toadir Vrânceanu; vinde o parte din s. Drăgeşti 214.
Agahiia Păvăloai din Căposeni, mama lui Ştefan şi vara Vârvăruţei; martoră la o vânzare 349.
Agahiia, v. şi **Agahia**.
Agapie (Agapii) din Băleşti; cumpără de la Toma cărăuşul o parte din s. Băleşti 42; martor la o danie din s. Ţifeşti 377.
Agapie, fiul lui Scridon, fratele Antemiiei şi al lui Ştefan; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ungureni 393.
Agărici, v. **Irimie ~**.
Aghiniţa, fiica lui Negru şi a Răzmărandei, sora lui Strătulat; vinde împreună cu părinţii şi cu fratele ei o casă de pe Uliţa Nouă lui Pană Schiopul 309.
Alba, fiica Alecsandrei şi nepoata Stancăi; vinde părţi din s. Bârleşti 41.
Alba, fiica lui Ivan, nepoata lui Giurgiu şi soacra lui Condre Malici; lasă moştenire ginerelui ei o parte din s. Oneşti 508.
Albeşti, sat, ţ. Tutova;<c. Deleşti, j. Vaslui>; săteni din ~ martori la o danie din s. Florinteşti 232.
Albotă, bunicul Anghelinei 376.
Albotă, v. şi **Pavel ~**.
Alboteşti*, sat, <ţ. Bacău; înglobat în Siretu, c. Săuceşti, j. Bacău>; carte de apărare a hotarelor unei părţi din ~ acordată lui Pătraşco din Peletuci 394.
Alboteşti*, sat, ţ. Bacău; <înglobat în or. Moineşti, j. Bacău>; moştenit de Gheorghe Ştefan după împărţirea averii lui Ion Mogâlde 93.
Albul din Năneşti; martor hotarnic al poienii Rătunda 219.
Aldeşti, sat, <ţ. Neamţ; contopit cu s. Cârligi, c. Filipeşti, j. Bacău>; martori din 34, 43, 329; v. şi **Gheorghie Moţoc**.
Alechandru, popă; martor la o vânzare 315.
Alecsa, fiul lui Obrejie; martor 49, 177.
Alecsandra din Baia; în casa ei se scrie un zapis de datorii 128.
Alecsandra, fiica lui Dooader Bălţatul, sora lui Vasilie şi a Samfirei; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Cârsteşti, Glodeni, Halmăgeni şi Strâmba 138.
Alecsandra, fiica Nastei, nepoata lui Ignat, strănepoata Mihuloi; vinde o parte din s. Şerbăneşti 235.
Alecsandra, fiica Stancăi şi nepoata Mogăi, mama Albei, Annei, a lui Benea şi a lui Gligorie 40, 41.
Alecsandra, mama lui Vasilie, Gligorie, Ionaşco Burchi, Alba ş.a. din s. Bârleşti 41.
Alecsăi din Avrămeni; martor hotarnic al unei părţi din s. Ploscureni 452.
Alecsei, tatăl lui Necula din Obârşie 315.
Alexa din Bicani; martor hotarnic în s. Greci şi Cernaţi 122.
Alexa din Pojorâşti; martor la o danie din s. Popeşti 269.
Alexa din Săcuiani; martor la o vânzare 142.
Alexa, fiul Arvasiei şi fratele lui Bacea; partea sa din s. Buneşti este vândută lui Corui comis 338, 340.
Alexa, fost şoltuz <de Cernăuţi>; martor 493.
Alexandra, fiica lui Iani fost postelnic şi a Ilenii din Ciortolomi 7; s-a judecat cu m-rea Bisericani pentru stăpânirea un vad de moară şi o parte din s. Feţinghesti 90.
Alexandra, fiica lui Precup Cărăiman şi sora lui Grigoraşcu ş.a.; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Brăteni lui Dumitraşco Şoldan 146.
Alexandra, soţia lui Banu medelnicer; cumpără împreună cu soţul părţi din s. Slobodzia Zberoaiei 148.
Alexandra, soţia lui Corui comis; cumpără împreună cu soţul o parţi din s. Buneşti Colfăşeni şi Mireni 339, 340.
Alexandra, ţigancă a m-rii Tazlău, fiica lui Nechita Carţăi căldărar şi soţia lui Costantin; este dăruită soţiei lui Gheorghie Arapul II.
Alexandru din Nadişa, a răscumpărat de la popa Moisăiu o parte din s. Nadişa 114.
Alexandru, postelnic al doilea; dă mărturie 23.
Alexandru Beldiman, paharnic; adevereşte în anul 1794 un act din domnia lui Vasile Lupu 16.
Alexandru Callimachi, posesor al unui act (înc. sec. XX) 144.
Alexandru cel Bun (Alecsandru), voievod, domn al Ţării Moldovei; scutiri acordate de ~ Mitropoliei Sucevei 56; urice de la ~ pentru stăpânirea unor sate 65, 350.
Alexandru <Coconul>, voievod, domn al Ţării Moldovei, fiul lui Radu <Mihnea> voievod; ispisoc de întăritură de la ~ pentru o parte din s. Oneşti 508.
Alexandru Iliaş, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 76, 409, 488; Iremie

www.dacoromanica.ro

fost mare vornic <al Ţării de Jos> a cumpărat un ţigan în timpul domniei lui ~ 199.

Alexandru <Lăpuşneanul> (cel Bătrân), voievod, domn al Ţării Moldovei; uric de la ~ pentru s. Feţingheşti 90; drese de întărire de la ~ pentru s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94; ispisoc de la ~ deţinut fără drept 283; a dăruit ctitoriei sale, m-rea Slatina, seliştea Truşeşti 476, 477.

Alexandru Moghilă, voievod, domn al Ţării Moldovei, fiul lui Ieremia Moghilă voievod şi al doamnei Elisafta; i-a dat mitropolitului Anastasie Crimca s. Napadova pentru banii daţi în treaba ţării 291.

Alexei, fratele popii Corcorisie; partea lui ~ din s. Buneşti este vândută lui Corui comis 338.

Alixandra, nepoata Armancăi; dăruieşte o parte din s. Popeşti 269.

Ambrohie, martor la o danie din s. Hotceşti 38.

Ana, fiica Damaschinei, nepoata lui Hlăbaşco şi soţia lui Dănilă; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Rădeşti 275.

Ana, fiica Frusinii, nepoata lui Căzacul, vara lui Ionaşco şi a Todosiiei; vinde împreună cu unchiul şi cu verii ei o parte din s. Văsiiani 482.

Ana, fiica Hârjoaiei, bunica lui Ile din Tombuzeni 86.

Ana (Anna), fiica lui Mihail Manţul, sora Anghelinei; vinde împreună cu sora ei o parte din s. Mănţăşti lui Grigorie <Miclescu> 327, 328.

Ana, fiica lui Tinaşco, nepoata popii Tomşea, soacra popii Ilie din Stroeşti; a vândut împreună cu ginerele ei o parte din s. Dersca lui Mihaşco Cornaci 198.

Ana, fiica Măriucăi; dăruieşte nepotului ei, Simion, partea ei din s. Şahnăuţi 67.

Ana, fiica Olencăi, nepoata lui Ionăş Mătiaş cel bătrân din Şirăuţi şi mama Marcăi C.

Ana, v. şi **Aniţa**.

Anastasie, călugăr la m-rea Slatina; dă mărturie 476.

Anastasie, episcop de Rădăuţi; încredinţează hotărâri domneşti 85, 176, 322, 476, 477; dă mărturie pentru o danie făcută Mitropoliei 496.

Anastasie Crimca, fost mitropolit al Sucevei; a dat bani pentru „treaba ţării" lui Alexandru Moghilă voievod 291; v. şi **Crimca** din Suceava.

Anăsia Dumitraşcoai, fiica lui Pătraşcu vătav din Cobâlca şi mama lui Iosif; vinde împreună cu fiul ei o parte dintr-un heleşteu de pe valea Cociornii 62.

Anăsiia (Annesia), fiica Nastei, nepoata lui Duma, mama lui Chirila şi a Mierlei; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Prigorceni lui Apostol Cehan 343, 344.

Anăstasie (Nastasie), egumenul m-rii Tazlău; primeşte mărturie pentru stăpânirea unui loc 274; dăruieşte împreună cu soborul m-rii o ţigancă soţiei lui Gheorghie Arapul II.

Anca, fiica Maricăi, nepoata lui Ţintea şi strănepoata lui Avăr cel bătrân; vinde o parte din s. Ţinteni 325.

Andoca (Anduca, Antoca), zlătar; cumpără părţi din s. Petreşti 106, 113; primeşte părţi din s. Mogoşeşti şi Chiujdeşti în schimbul părţilor din s. Petreşti 330; primeşte danie seliştea Dăeni 464; martor la o vânzare din s. Onceni 485; primeşte întărire pentru stăpânirea seliştii Dăeni 491.

Andonesa, v. **Doroftiia ~**.

Andonie din Mărmurenii de Jos, soţul Doroftiei; a dăruit împreună cu soţia sa bucate şi ocini lui Eftimie pentru pomenirea lor 53.

Andonie din Movileni; martor hotarnic al unei părţi din s. Costeşti 256.

Andonie, fiul lui Pinteliu din Cucioba, fratele lui Apostol şi cumnatul lui Toma; vinde împreună cu fratele şi cumnatul său o parte din s. Stănigeşti 447.

Andreas, episcop al Bisericii Armeneşti din Moldova; vinde cu aprobarea comunităţii armeneşti o casă de lângă Episcopia Armenească lui Andrei grecul 79.

Andreeşeni, sat, <ţ. Hotin; probabil lângă Zăbriceni, c. ~, j. Edineţ, R. Moldova>; hotnog de ~ 351, 386.

Andrei, armaş, tatăl lui Dumitraşco; a vândut împreună cu rudele sale o casă din s. Drăguşeni 66.

Andrei, călugăr la m-rea Râşca; martor 92.

Andrei, diac; copie în anul 1714 un act 86.

Andrei, ginerele lui Lazor şetrar şi cumnatul lui Corui comis; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Făureni, pierde 337.

Andrei, hoge grec; cumpără o casă din Suceava de la comunitatea armeană 79.

Andrei, tatăl lui Costache 90.

www.dacoromanica.ro

Andrei Grebencea (Gribincea), fiul lui Gavrilaş Grebencea; vinde părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi 48, 329; îi dă lui Toderaşco logofăt o parte din s. Buoreni pentru o parte din s. Loitreni 329, 354.
Andrei Plantos, cumpără de la Simion Golăi s. Şipenţi 24; primeşte întărire domnească pentru s. Şipenţi 96.
Andreian, tatăl lui Petrea şi al lui Ştefan din Petiia Mare 25, 26.
Andreica, diacon, fiul lui Mătiaş, fratele lui Făbor, Neculai Epure şi al lui Micul; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni, pierde 18.
Andreica din Piscani, tatăl lui Toader din Piscani 481; martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 479, 480.
Andreica din Prisecani; martor la vânzarea unei părţi din s. Sămăşcani 171.
Andreica, fiul lui Isac din Tupilaţi, nepotul Calinei din Bădeşti, fratele Agahiei şi al lui Acsentie ş.a.; martor la o vânzare din s. Băleşti 141; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bădeşti 150, 329.
Andreica, tatăl lui Vasilie din s. Iurghiceni 187.
Andreişeşti, familie din s. Băşăni 224.
Andreiu, călugăr la m-rea Slatina; dă mărturie 476.
Andreiu, căpitan, tălmaci (sec. XVIII); copiază act 75.
Andreiu cel bătrân, partea lui ~ din s. Cleja de Gios 408.
Andreiu (Îndreiu) din Dumbrăviţa; martor 95, 446.
Andreiu, nepotul lui Toma Bir; vinde o brazdă cu vie din s. Feţingheşti 90.
Andreiu, popă; duhovnicul lui Trifan 49.
Andreiu Daşcovici, tălmăceşte în anul 1787 un act 472.
Andreiu <Racoviţă>, fiul lui Racoviţă Cehan; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni <m.p.> 343.
Andrian, v. **Ionaşco ~**.
Andrieş, poiana lui ~ în hotar cu s. Pribeşti 237.
Andrii, fiul lui Bolea din Hănţăşti şi fratele lui Cozmiţă; martor la vânzarea unei părţi din s. Maşnici 83.
Andrii Huduman, comis, soţul Anghelinei; cumpără de la rudele soţiei sale o parte din s. Maşnici 83.
Andriica, tatăl lui Vasilii, rudă cu doamna Marica 10.
Andriu, fiul lui Oancea; a vândut părţi din s. Edamireşti şi Poiana Boului 433.
Andronic din Ivancăuţi; vinde lui Coste din Lucavăţ o parte din s. Ivancăuţi 316.
Andronic din Vităneşti, soţul Măriiei, ginerele lui Ilie şi tatăl lui Saya; vinde împreună cu soţia şi cu fiul său o parte din s. Feţingheşti 84.
Andronic, fiul lui Mihalcea; mărturiseşte pentru stăpânirea s. Feţingheşti 111.
Andronic, fiul lui Neniul, nepotul Ţâgănăşoaiei; vinde împreună cu rudele o parte din s. Prigorceni lui Ionaşco Bolea 344.
Andronic (Andronie), fiul lui Simion Golăi şi al Maricăi; vinde împreună cu părinţii şi cu fraţii săi s. Şipenţi lui Andrei Plantos 22, 96.
Andronic, fratele lui Efrim Hăjdău şi al lui Dimitrie; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Nesvoi 65.
Andronic, fratele Sofroniei Pântoae, cumnatul lui Pântea şi tatăl lui Nacul 321.
Andronic, fost paharnic, fratele lui Dumitraşco Sculeş, soţul Maricuţei şi cumnatul lui Simion Ţâra; a răscumpărat o parte din s. Şerbăneşti pe care o vinde cumnatului său 143.
Andronic, popă, tatăl lui Ştefan din Tuleşti şi bunicul lui Gavril 376.
Andronic, popă; cumpără de la Gavril o parte din s. Pârtănoşi 234.
Andronic, sluga mitropolitului; mărturiseşte pentru stăpânirea s. Feţingheşti 111.
Andronic Badiul (Badul), fiul lui Badiul, nepotul Gaftonei, urmaş al lui Bratul Hrincovici, fratele lui Dumitraşco Badiul şi al lui Sturdzea Badiul; martor la o împărţirea unor moşii <m.p.> 103; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238; primeşte întărire pentru stăpânirea moşiilor rămase de la înaintaşii săi 325; sigiliu 103.
Andronic Grecul din Botoşani, martor la vânzarea unei vii 119.
Andronic Vlad, martor la împărţirea averii lui Dumitru Lenţii 389.
Andronie, v. **Andronic**.
Andrunicu, tatăl Trufanei şi bunicul lui Hanţu şi al Varvarei 115, 118.
Anduca, v. şi **Andoca**.

www.dacoromanica.ro

Angârcia Săcului, sat;<Agârcia, c. Viişoara, j. Neamţ>; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323.
Angărici, v. **Agărici**.
Anghel din Slobodzia; martor la o danie 274.
Anghel (Angheli), fiul lui Ionaşcu Susanu, nepotul popii Toader, fratele lui Gava, Toader şi al lui Matei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Mărceşti 298, 301.
Anghel, meşter la morile de pe Gârla Putnei; dă mărturie 111, 466.
Anghel (Anghil), vornicel; martor la o vânzare din s. Cofeşti 277; sigiliu 277.
Anghel, v. şi **Anghiel**.
Angheli, v. **Anghel**.
Anghelina din Suceava, fiica lui Irimică, nepoata lui Crimca din Suceava şi mama lui Stahie 311, 320.
Anghelina, călugăriţă, sora lui Gheorghii şi mătuşa Varvarei; partea ei din s. Ciuciuleni şi Voloseni sunt dăruite 358.
Anghelina, fiica Erinei, nepoata lui <Zaharia> Bârlădeanul, strănepoata lui Avraam fost postelnic, soţia lui Avram din Lucăceni, mama lui Cârstian şi a lui Toderaşco 97.
Anghelina, fiica lui Mihail Manţul, sora Anei; vinde împreună cu sora ei o parte din s. Mănţăşti lui Grigorie <Miclescu> 327, 328.
Anghelina, fiica lui Sămion Codău, mama lui Lupu; a dăruit lui Apostol armaş un loc de casă în vatra s. Bezânu 73.
Anghelina, fiica lui Vlad pârcălab, sora Neacşei şi a Solomiei, mama Grozavei 178.
Anghelina, fiica Trufanei, nepoata lui Duma, strănepoata lui Toma Prigorcea şi soţia lui Ionaşco; vinde împreună cu soţul şi cu fiii ei o parte din s. Prigorceni 117, 118.
Anghelina, mama Dochiei şi a lui Ionaşco 114.
Anghelina, nepoata lui Albotă, strănepoata lui Crăciun şi soţia lui Ichim; partea ei din s. Cârsteştii din Deal a fost dăruită lui Ştefan din Tuleşti 376.
Anghelina, sora lui Simion Gheuca şi a lui Dumitraşco Gheuca, cumnata Maricăi; se judecă pentru stăpânirea s. Băcani 483.
Anghelina, soţia lui Andrii Huduman, nepoata Drăguţoai şi vara lui Gheorghiţă; a cumpărat de la mătuşa şi de la vărul ei o parte din s. Maşnici 83; s-a judecat cu popa Mihalcea pentru stăpânirea unei părţi din s. Maşnici 83.
Anghelina, soţia lui Tâlhar; a vândut împreună cu soţul ei nişte vii de la Nicoreşti lui Prebici logofăt 178.
Anghelina, soţia lui Toader iuzbaşă de călăraşi; a primit la împărţirea moşiilor logofătului Cernat s. Brăiţăni 91.
Anghelina, ţigancă, fiica lui Condrea şi a Candachiiei; confirmată lui Isari mare vameş 470.
Anghelina Goioae, mama lui Dumitru Goia; bunica lui Apostol, Gligoraşco <Goia>, Iordachie şi a lui Lupaşco 15; străbunica Arvasiiei 287.
Anghelina Irimicioai din Morozăni, mama lui Costandin; vinde partea ei dintr-un heleşteu de pe valea Cociornii 270.
Angheliţa, fiica lui Gligorie Mafteiu şi nepoată de frate lui Mafteiu negustor din Bârlad, vara lui Grigorie şi Gavril; primeşte danie s. Bereşti de la unchiul şi de la verii ei 444.
Angheliţa, soţia lui <Toader> Bârsan; vinde împreună cu soţul ei o casă cu loc de garduri şi ocină din s. Drăguşeni 66.
Angheluşa Chicoşoaie, fiica lui Calin fost mare medelnicer şi soţia lui Chicoş <Tomiac>; a dăruit lui Ionaşco din Mărişeşti o poiană cu prisacă pe Zeletin 265.
Angheniia, soţia lui Petrea căpitan; neavând copii dăruieşte împreună cu soţul ei părţi din s. Lăleşti m-rii Dobromira 380; dăruieşte o parte dintr-un vad de moară m-rii Pângăraţi 381.
Anghiel, fiul lui Fetea. nepotul lui Ion; vinde o parte din s. Dumbrăviţa lui Ştefan căpitan 94.
Anghil, v. **Anghel**.
Anghinia, soţia lui Dumitraşco din Gugeşti şi nora lui Ionaşco diac din Gugeşti; primeşte întărire împreună cu soţul pentru părţi din s. Blăgeşti şi Şipăşi 328.
Anica Bâzgănoai, vinde împreună cu rudele o parte din s. Todereşti 194.
Aniţa (Ana), fiica Grăpinei, nepoata lui Dumitru Gânscă şi sora lui Vasilie Vartic; primeşte moşii la împărţirea averii mamei sale 103, 197.
Aniţa, fiica Ilincăi, nepoata Olencăi şi sora popii Păcurar; vinde împreună cu Mărica părţi din s. Chiseleu lui Gavril Mătiaş C.
Aniţa, fiica lui Mavrichi, sora Smarandei, Troiţei ş.a.; a vândut o parte din s. Hărmăneşti 114.

www.dacoromanica.ro

Aniţa, fiica lui Nechita Popşea şi a Antemiei; mama ei îi face pomenire C.

Aniţa, fiica Nastasiei Vrăbioaie postelniceasa, nepoată de frate lui Ionaşco Vrabie, vara lui Costantin şi a Saftei; se judecă cu verii ei pentru stăpânirea unei părţi din s. Rădeni 264.

Aniţa (Anniţa, Nanniţa), fiica Nastasiei, nepoata lui Ungurul pârcălab şi soţia lui Chiriiac; dăruieşte împreună cu soţul ei o parte din seliştea de la Hotceşti lui Dumitru Buhuş 38, 403.

Aniţa, fiică a Costinei, nepoata Todosiei şi strănepoata lui Băilă, sora lui Dinis şi a Veselinei; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Băileşti 118.

Anna, fiica Alecsandrei, nepoata Stancăi şi strănepoata Mogăi; vinde o parte din s. Bârleşti 41.

Anna, fiica lui Anton şi a Annei din Suceava, strănepoata lui Crimca din Suceava; vinde împreună cu fraţii moşiile rămase de la vara ei, Iftimiia 312.

Anna, fiica lui Borcea, mama lui Costantin din Iurghiceni 187.

Anna. fiica lui Ionăş, mama lui Stoica şi soacra Stanei 179.

Anna, fiica Măricăi, strănepoata lui Crimca din Suceava şi sora lui Ionaşco; vinde împreună cu rudele ei moşiile rămase de la vara lor, Iftimiia 313, 317.

Anna, fiica Sofroniei, sora lui Eremia Barbovschi şi bunica lui Gavril Mătiaş; a împărţit cu fratele ei seliştea Colobaenţi 248.

Anna, mama Protasiiei, soacra lui Onosie 71.

Anna, soţia lui Giurgeală cel bătrân, mama lui Giurgeală şi străbuna Maricăi 18.

Anna, soţia lui Maftei; primeşte împreună cu soţul ei un zapis de mărturie pentru o datorie 128.

Anna Gorgoe, soţia lui Gorga, mama lui Căzacul, soacra lui Mihaşco şi a lui Ionaşco Herţă; vinde împreună cu fiul şi cu ginerele ei o parte din s. Mogoşeşti 469; partea ei din s. Novoseliţa este vândută lui Lupul Stroescu, martoră la vânzare 493.

Anna Lupoae din Mănţăşti mama lui Roşca 328.

Anna Nichitoae, nepoţii ei vând părţi din s. Bădeşti 135, 329.

Anna, v. şi **Ana**.

Annesia, fiica lui Petre Vartic, soţia lui Ştefan Prăjescul şi mama lui Ion Prăjescul 99.

Annesia, fiica Uliianei, nepoata lui Păşcan, sora Măriiei şi a preotesei Sofronia; vinde, împreună cu rudele ei o jumătate din s. Bereşti lui Iorga cămăraş 383, 384.

Annesia, v. şi **Anăsiia**.

Anniţa, v. **Aniţa**.

Antemia, fiica lui Ionaşco Ghenghea şi mama lui Ion Ciolpan 295.

Antemia, soţia lui Nechita Popşea din Ilişeşti şi mama Aniţei; dă lui Gavril Mătiaş o parte din s. Chiseleu C.

Antemia, v. **Iftimia**.

Antemiia, a vândut o parte din s. Săcătura lui Dumitraşco Solomon 488.

Antemiia, fiica lui Scridon, sora lui Agapie şi a lui Ştefan; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Ungureni 393.

Antemiia, fiica lui Vasilie Cerlinovschi şi a Nastasiei Vasilioaie, sora lui Gavril, Pătraşco ş.a.; a vândut împreună cu mama şi cu fraţii ei s. Cerlena Mică 359.

Antemiia, soţia lui Lupul fost vornic şi mama lui Gheorghie; este trecută în pomelnicul m-rii Golia 221.

Antimia, mama lui Grozea, rudă cu doamna Marica 9.

Antimiia din Leteni, fiica Merlei Steţicoae; a vândut o parte din s. Pănureşti rudei sale Gavrilaş Cocris 369; sigiliu 369.

Antimiia din Rătăşti, fiica lui Ionaşco Bebechiu, sora lui Iuraşco şi a lui Pânteleiu; s-a judecat cu popa Larion pentru răscumpărarea unei părţi din s. Răteşti 372.

Antimiia, fiica lui Gligorcea, nepoata lui Nicoară Liciul şi sora lui Gavrilaş; vinde împreună cu fratele şi cu rudele ei o parte din s. Cârsteşti 501.

Antimiia, soţia lui Isac, nora lui Miron din Sinehău; cumpără împreună cu soţul ei părţi din s. Molniţa şi Mogoşeşti 99.

Antimiia, soţia lui Vasilie; se judecă împreună cu soţul ei cu Dumitraşco vornic pentru stăpânirea unei părţi din s. Cârsteşti 120.

Antimiia (Aftemie) **Lenţoaie**, soţia lui Dumitru Lenţii, mama Grozavei, Magdei, Măricuţei şi a lui Miron 389.

Antimiia Negâlcioae, mama Stancăi şi a Măriei, sora lui Stoica; vinde împreună cu rudele o parte din s. Dumbrăviţa 95.

Antoca, v. **Andoca**.

Anton din Lieşti; a dat mărturie pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.

www.dacoromanica.ro

Anton din Rădueşti, dă mărturie hotarnică pentru s. Cernaţi şi Greci 122.
Anton din Tecuci; a dat mărturie pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.
Anton, fiul lui Feteon, nepotul Frăsanei şi strănepotul Mogăi; vinde părţi din s. Bârleşti lui Dumitru Buhuş 40, 41; sigiliu 40, 41.
Anton, martor pentru o bucată de loc stăpânită de Vlad 414.
Anton, nepoţii săi se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Şeptişeni 387.
Anton, popă din Săpoteni, tatăl popii Gavril, Gheorghie şi al lui Obrejie 18.
Anton, soţul Maricăi din Suceava, tatăl Annei, Ghiorghiţă, al Marenei şi al lui Neculai 312, 319.
Anton, soţul Maricăi, tatăl lui Annei al lui Ionaşco, Ghiorghiţă ş.a. 319.
Anton, tatăl lui Pântelei 328.
Anton, tatăl lui Toader 268.
Antona, v. **Petră ~**.
Antonia, soţia lui Dragomir; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Sacălâşa lui Porcea din Oşăşti 145.
Anuţa, fiica lui Ioniţe vătav şi sora Ruscăi; vinde împreună cu sora ei jumătate dintr-un vad de moară din Gârla Putnei lui Iorga cămăraş 292.
Apa Neagră, pârâu <Ciorna, afluent al Nistrului la Valea Neagră-Ciorna, j. Orhei, R. Moldova>; s. Melenteuţi şi Păcalouţi pe ~ 325.
Apostol, armaş; dă mărturie 23; primeşte confirmare pentru stăpânirile din s. Bezânu 73.
Apostol, diacon; martor la o vânzare 169.
Apostol, fiul lui Dumitru Goia, nepotul Anghelinei Goioae şi fratele lui Gligoraşco, Iordachie, Lupaşco şi al Irinei; se judecă cu Iuraşco pentru stăpânirea unor părţi din satele Dolješti, Fârţeşi şi Ruşi 16; martor la un schimb de moşii 186; v. şi **Apostol Goian**.
Apostol, fiul lui Luca vătav de aprozi şi nepotul lui Costantin din Dolheşti 367.
Apostol, fiul lui Pinteliu din Cucioba, fratele lui Andonie şi cumnatul lui Toma; vinde împreună cu fratele şi cumnatul său o parte din s. Stănigeşti 447.
Apostol, fiul lui Vasilie Purcel şi al Bâşcăi; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Vilneşti 407.
Apostol, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte împreună cu rudele sale confirmare pentru stăpânirea unor părţi din Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Apostol, fost sulger; vinde o parte din s. Băloşeşti lui Pătraşco Năduşală jitnicer <m.p.> 20, 36, 37; sigiliu 20.
Apostol, şoltuz al târgului Tecuci; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Puţăni 417.
Apostol Catargiu, mare postelnic; dă mărturie în Sfat 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 156, 295, 321, 322, 325, 328, 329, 477; îi este dăruit s. Peşterea pentru slujbă credincioasă 262, 324.
Apostol Cehan (Cihan), fiul lui Cehan, ginerele lui Ionaşco Bolea, rudă cu Ivaşco <Cârjeu>; cumpără părţi din s. Prigorceni 116, 117; primeşte confirmare pentru stăpânirea unor părţi din s. Băileşti şi Prigorceni 118; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Răvăcani <m.p.> 125; cumpără o parte din s. Prigorceni de la Anăsiia 343; primeşte confirmare pentru stăpânirile din s. Orăşeni, Prigorceni şi Răteze 344; sigiliu 125.
Apostol Goian, <negustor> din Bârlad; mărturiseşte pentru o tocmeală 7; martor la o danie a negustorului Mafteiu din Bârlad 444; v. şi **Goia**.
Apostol Grăjdan (Grăjdianu) din Dolheşti, fiul Crăciun vistiernicel şi fratele lui Mihalce căpitan; a vândut o parte din s. Micleşti 220; scrie zapis de vânzare 220; se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova cu răzeşii din s. Braviceni 310.
Apostolache, a fost martor hotarnic al unei părţi din s. Dănceni 163.
Apostachi, popă din Ţifeşti; martor la o danie din s. Ţifeşti 377.
Apostolachi, v. şi **Miftodie ~**.
Apostoli, v. **Sfinţii ~**.
Apostul, fiul Pietrei, nepotul lui Ghiociu şi fratele Nastasiei; vinde împreună cu mama şi cu sora sa o parte din s. Olişăşti lui Dabija pârcălab 241.
Arapul, v. **Gheorghie ~**.
Arbure din Cordăreni; scrisori ale lui ~ pentru s. Corlăteni 451; parte din s. Corlăteni vândută de ~ lui Balica hatman 484.
Areni, sat şi ţarină în hotarul târgului Suceava; <cart. al m. Suceava, j. Suceava>; judecată pentru locul numit Căldarea din hotarul

www.dacoromanica.ro

s. ~ 102; prisacă la ~ confirmată lui Pană fost vornic 250; v. şi **Căldarea**.
Areon, martor la vânzarea unei părţi din s. Dumbrăviţa 446.
Areon, stăpân al unei părţi din s. Salcea, se judecă pentru stăpânirea s. Vitolteşti, pierde 147.
Areon, v. şi **Arion**.
Arghire, v. **Gheorghe**.
Arhip, fost cămăraş la Ocnă; martor la vânzarea unei părţi din s. Bezingheşti <m.p.> 175; martor la vânzarea unei părţi din s. Olişăşti 242.
Arie (Ariia), în formula blestemului 24, 95, 225, 322, 333.
Ariia, v. **Arie**.
Arimiia, v. **Irimiia**.
Arion din Onceni, martor la vânzarea unei părţi din s. Onceni 485.
Arman, v. **Toader ~**.
Armanca, bunica Alixandrei din s. Popeşti 269.
Armanca, fiica lui Burnamiz, sora lui Baico, Bubolea şi a Grozavei; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţinteni 325.
Armanca, fiica lui Oana; vinde o parte din s. Mărceşti 169.
Aron vodă <Tiranul>, domn al Ţării Moldovei; a dăruit m-rii Neamţ s. Brusturi 11; ctitorul m-rii Aron Vodă 57, 347; o parte din s. Şerbăneşti a fost vândută în timpul domniei lui ~ 143; acte de la ~ 147, 178; cercetări hotarnice făcută în timpul domniei lui ~ 239, 256; dări plătite în timpul domniei lui ~ 376; v. şi **Aron Vodă**, m-re.
Aron Vodă, m-re <în ţarina Iaşilor>, ctitoria lui Aron vodă <în s. Aroneanu, c. ~, j. Iaşi>, cu hramul Sfântul Nicolae 57; primeşte danie o falce de vie la Şorogari 57; cumpără o vie la Vacota 347; egumenul m-rii ~ 347; v. şi **Gavriil**.
Arpentie, fiul lui Gheorghie din Săcuiani, nepotul Himiei şi fratele Urâtei; vinde împreună cu sora lui o parte din s. Săcuiani 511, 512.
Arpentie, vecin din s. Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.
Arsănie din Albeşti, mărturiseşte pentru dania unei părţi din s. Florinteşti 232.
Arsănie (Arsenie), fiul Dochiei, nepotul lui Gavril şi al lui Ivanco şi tatăl lui Bâgea; se judecă pentru stăpânirea s. Vitolteşti, câştigă 147; primeşte confirmare pentru stăpânirea s. Vitolteşti după judecata cu Mihoci 231.
Arsănii, fratele lui Năvrăpăscul; a vândut o casă din s. Buoreni lui Pană vistiernic 355.
Arsănii, nepotul lui Văsii; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Hălăseni 9.
Arsenia, fiica lui Prebici fost logofăt, soţia lui Gabăr fost pârcălab şi sora lui Costantin; primeşte împreună cu rudele ei confirmare pentru stăpâniri 178.
Arsenie, călugăr la m-rea Slatina; martor 476.
Arsenie, fiul lui Boul din Zubreşti; martor <m.p.> 503.
Arsenie, martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 222.
Arsenie, popă; martor în soborul m-rii Râşca 92.
Arsenie, vornic; mărturiseşte că a făcut o cercetare hotarnică în Gârla Putnei de Jos 244.
<Arsenie> Nebojatco, fost mare logofăt, soţul Gaftonei şi ginerele lui Gligorie Udrea, tatăl Ilenii, al Măricuţei şi al Tudoscăi, socrul lui Costantin vornic de gloată, al lui Darie Stârcea şi al lui Toader Petriceico; urmaşii săi împart moşiile 123.
Arsenie, v. şi **Arsănie**.
Arsurile, top., <ţ. Neamţ; sub Masivul Ceahlău, j. Neamţ> în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.
Arvasia, mama lui Bacea şi al lui Alexa din s. Buneşti 338.
Arvasiia, fiica Cătălinei, nepoata Măricăi şi strănepoata Anghelinei Goioae; vinde unchiului ei, Gligoraşco Goia părţi din satele Doljeşti şi Fârţeşti 287.
Arvasiia, preoteasă, soţia popii Sanson, nepoată de vară lui Ionaşco; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din satele Doljeşti, Fârţeşti şi Ruşi cu fiii lui Dumitru Goia 15.
Arvat, partea lui ~ din s. Băileşti este vândută 118.
Arvată, fiul Dobrei şi cumnatul lui Cepoiu; vinde o parte din s. Feţingheşti 90.
Asânului, v. **Dealul ~**.
Asin, v. **Asânului**.
Asvatur, preot armean; martor 79.
Avăr cel bătrân, tatăl lui Ţintea, bunicul Maricăi şi al lui Păcurar; a vândut o parte din s. Ţinteni lui Burnamiz 325.
Avăr, strămoşul lui Mihaşco Cornaci, străbunicul lui Ionaşco pitar şi al lui Lupu

www.dacoromanica.ro

diac; a cumpărat o parte din s. Dersca de la fiul lui Ilieş spătar 198.
Avraam, fost postelnic, fratele lui Danciul, tatăl lui <Zaharia> Bârlădeanul, bunicul Erinei şi străbunicul Anghelinei; a cumpărat o parte din s. Hânţeşti de la fratele său 97.
Avraam v. şi **Avram**.
Avram din Căpoteşti, se judecă împreună cu alţi săteni pentru înecarea vadului lor de moară de către mitropolitul Varlaam 203.
Avram din Iucşeşti; mărturiseşte pentru o vânzare din acel sat 207, 287.
Avram (Avraam) din Lucăceni, soţul Anghelinei, ginerele Erinei, tatăl lui Cârsitan şi al lui Toderaşco; vinde împreună cu rudele părţi din s. Hânţeşti 97; martor <m.p.> 68, 103.
Avram, hotnog; martor 503.
Avram, fost uşer din Cunice, tatăl lui Ştefan 199.
Avramie, dascăl la m-rea Dragomirna; martor în soborul m-rii 89.
Avrămeni, sat, ţ. Iaşi; <pe Prut, j. Bălţi, R. Moldova>; fost al doamnei Theodosia, soţia lui Vasilie <Lupu> voievod, dăruit m-rii Trei Ierarhi 322; în hotar cu s. Ploscureni 452; v. şi **Alexăi** din ~.
Avrămeni, v. şi **Avrămeşti**.
Avrămeşti* (Avrămeni), sat <ţ. Cârligătura; lângă Prigorenii Mari, or. Târgu Frumos, j. Iaşi>; în hotar cu şesul Râtul 35, 225.
Axana, fiica Drăgălinei, soţia lui Pilat fost clucer şi sora Greacăi; a vândut o parte din s. Hânţeşti 97.
Axana, soţia lui Nicoriciu şi mama Evdochiei; partea ei din s. Dersca este vândută 487.
Axana, soţia lui Vasco, mama Vârvarei şi mătuşa lui Mihaşco Cornaci 198.
Axenia, fiica Sofroniei, nepoata lui Creţul, sora Vârvarei şi a lui Ionaşco; vinde o parte din s. Vicoleni 321.
Axeniia, fiica lui Păcurar, nepoata lui Ţintea şi strănepoata lui Avăr cel bătrân; a vândut o parte din s. Ţinteni 325.
Axente, v. **Sfântul ~**.

B

Baba, ţigancă dăruită m-rii Dobrovăţ 333.
Baba <Celebi>, fiul lui Curt Celebi; se judecă pentru stăpânirea satelor Drujăşti şi Tăistreni cu m-rea Dragomirna, pierde 472.
Babe, v. **La Babe**.
Babele, v. **Schitul lui Parthenie**, m-re.
Babin, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; primit la împărţirea moşiilor de Onciul Iuraşcovici 371; împărţirea s. ~ 389.
Bacău, târg; <m. ~, j. ~>; vii şi vama din ~ confirmate m-rii Bistriţa 6, 323; şoltuz şi pârgari de ~ dau mărturii 9, 235, 342; v. şi **Cozina Blaj**; popă din ~ 342; v. şi **Dumitru**.
Bacău, ţinut; selişti şi poieni în ~ 127; sate din ~ 93, 114, 448, 488; v. şi **Hărmăneşti**, **Săcătura**.
Bace, v. **Bacea**.
Bacea (Bace), fiul Arvasiei şi fratele lui Alexa; vinde părţi din s. Buneşti lui Corui comis 338, 340.
Baci, v. **Mihalce ~**, **Oana ~**, **Pătraşcu ~**.
Baciu, popă din Băleşti, tatăl lui Ionaşco; pământul lui ~ din s. Băleşti este vândut de fiul său 141; fiul său, Ionaşco, vinde o parte dintr-un vad de moară din s. Ţifeşti 177.
Baciu, tatăl lui Deliu şi bunicul lui Voico din Mărceşti 169.
Baciul din Mirăeşti; martor hotarnic al s. Lieşti 217.
Bacoce, v. **Bacoşu**.
Bacoşu (Bacoce), tatăl lui Iacob, al popii Pricopie şi bunicul Nestorei din Cofeşti 90, 277.
Badiul, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Sineşti şi Dumbrăviţa 94.
Badiul, urmaşul lui Bratul Hrincovici, tatăl lui Andronic ~, Dumitraşco ~ şi Sturdzea ~ 325.
Badiul, v. şi **Andronic ~**, **Dumitraşco ~**, **Sturdzea ~**.
Badul, v. **Badiul**.
Bahlui, râu, <afluent al Jijiei lângă Chipereşti, c. Ţuţora, j. Iaşi>; sate pe ~ 60, 154, 350, 404.
Bahluiani*, sat, ţ. Cârligătura <inclus în s. Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din s. ~ sunt întărite lui Ştefan Moimăscul 236.
Bahluieţ (gr. Bahlui), pârâu, <afluent al Bahluiului la Podu Iloaiei, c. ~, j. Iaşi>; iaz şi şes pe ~ 35, 225; hotarnică a unui loc de pe ~ între satele Costeşti şi Pietrişul 256; obârşia pârâului ~ în hotar 353.
Bahnaş, v. **Băhnaşul**.

www.dacoromanica.ro

Bahnă, sat, ţ. Neamţ; <s. ~, c. ~, j. Neamţ>; părţi din s. ~ moştenite de fiii lui Cocris 29.

Baia, târg, <ţ. Suceava; s. ~, c. ~, j. Suceva>; act scris în casa Alecsandrei din ~ 128.

Baico, fiul lui Burnamiz, fratele Armancăi, Grozavei şi al lui Bubolea; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Ţinteni 325.

Baicului, v. **Piscul ~**.

Balamuteni, sat, ţ. Soroca; <?, R. Moldova>; confirmat lui Pătraşco Ciogolea care îl avea de la Movileşti 289.

Balan, v. **Bălan**.

Balenaş, v. şi **Ipifani ~**.

Balica, v. **Isac ~**.

Balint, v. **Piscul lui ~**.

Balomireşti*, sat, <ţ. Putna; lângă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martori din ~ 111; pe Gârla Putnei; iuzbaşă din ~ 254; v. şi **Pepelea Cireş**.

Balota*, sat, ţ. Soroca; <or. Bălţi (?), j. Bălţi, R. Moldova>; în hotar cu seliştea Ştiuca 283.

Balş, v. şi **Costandin ~**, **Lupu ~**, **Teodor ~**, **Vasile ~**.

Bandur, v. **Iachim ~**, **Ionaşco ~**.

Banschi, colonel; autentifică în anul 1837 copia unui act 417.

Bantăş, v. **Costantin ~** din Fauri, **Dumitraşco ~**, **Nicoară ~**.

Bantăşască, opis cu documente ale unei judecăţi cu răzeşii de pe moşia ~ 268.

Banul, bunicul lui Vasilie 38.

Banul din Fundeni; martor la o vânzare 142.

Banul, martor la o vânzare din s. Bârgăoani 415.

Banul, fost stolnicel, tatăl lui Bolea fost uşer şi bunicul lui Eremiia din Dumbrăviţa 94.

Banul, v. şi **Pătraşco ~**, **Vasilie ~**.

Barbă, rus; plătit pentru iezirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.

Barbovschi, v. **Eremia ~**.

Barbu din Şerbăneşti; a dat mărturie pentru cumpărarea unor părţi din s. Nadişa 114; martor hotarnic al s. Lieşti 217.

Barciul, ţigan; mărturie pentru vânzarea lui ~ către Irimice fost mare vornic 199.

Barnovschi, v. **Miron ~**.

Barta din Sârbi, martor în s. Feţinghesti 111; martor la o danie din s. Lăleşti 380.

Başău, v. **Başeu**.

Başeu (Başău), pârâu; <afluent al Prutului la Ostopceni, contopit cu Romăneşti, c. ~, j. Botoşani>; iaz şi moară pe ~ 146; sate pe ~ 146, 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319. 320, 437, 438.

Başotă, v. **Pătraşco ~**.

Batin, v. **Ciorbă ~**, **Dumitraşco ~**, **Saia <~>**.

Bazga, v. **Petrea ~**.

Băca din Ţifeşti; martor 377.

Băcani, sat, pe Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ date de Simion Gheuca lui Dumitraşco Gheuca şi Anghelinei 483; soţia lui Simion Gheuca primeşte întărire pentru ~ după judecată 483.

Băcioc, v. **Coste ~**.

Bădeşti, sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <Boteşti, c. ~, j. Neamţ>; parţi din ~ vândute lui Toma mare stolnic 32, 33, 34, 43, 48, 135, 137, 150; martori din ~ 137; v. şi **Sava** din ~.

Bădeşti, selişte, <pe Bahluieţ, ţ. Roman; lângă Costeşti, c.s. Târgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; judecată pentru stăpânirea seliştii ~ între Grama mare jitnicer şi Grozava Strătoaie 261.

Bădilă, fiul lui Ion Dobrovoi, fratele lui Toader şi Simion; vinde o parte din s. Feţinghesti 90.

Băhnaşul, v. **Ipifanie ~**, **Maxin ~**.

Băia, mama lui Dumitru şi a lui Ghervasie din Tupilaţi 329.

Băicani*, sat, <ţ. Tutova; lângă Coroieştii de Sus, c. Coroieşti, j. Vaslui>; în hotar cu s. Făureni 337.

Băiceni, sat, ţ. Hârlău; <s. ~ , c.s. Curteşti, j. Botoşani>; parte din s. ~ zălogită de Vasilie Roşca lui Gheorghie Roşca 201.

Băilă, urmaşii lui ~ vând părţi din s. Băileşti 118.

Băileşti*, sat, pe Racova, ţ. Tutova; <lângă Oprişiţa, c. Poieneşti, j. Vaslui>; părţi din s. ~ întărite lui Apostol Cehan 118.

Bălaia, ţigan al lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Bălan (Balan), agă; dă mărturie, martor 23, 25, 37, 133; mare comis; dă mărturie în Sfat 321, 322, 324, 325, 328, 329, 354, 383, 477; semnează 133, 383; sigiliu 133, 383.

Bălan din Greci, martor hotarnic al s. Cernaţi dinspre s. Cernaţi 122.

Bălan din Olişăşti, tatăl lui Bănilă şi al lui Trifan; a vândut lui Murgină un răzor din s. Olişăşti 243; întrebat la o tocmeală pentru so parte din s. Şerbăneşti D.

www.dacoromanica.ro

Bălăneşti*, sat, <ţ. Tutova; lângă Vinderei, c. ~, j. Vaslui>; parte din s. ~ dată lui Gavril Mafteiu negustor din Bârlad de către Petre Cimpoiaşul 499, 500.

Bălăneşti, sat, <ţ. Tecuci; c. Podul Turcului, j. Bacău>; în hotar cu s. Dănceni 163.

Bălăşăscul, v. **Haralamb ~**.

Bălea, bunicul popii Mătei din Mirceşti 399, 473.

Bălea, frate sau cumnat cu Ionaşco Cehan, tatăl Măricăi, Soriţei, Nastasiiei şi al Vârvarei 229.

Bălea, partea lui din Bereşti a fost vândută lui Iorga cămăraş 383, 384.

Băleşti*, sat, <pe Putna, ţ. Putna; lângă Ţifeşti, c. ~, j. Vrancea>; Toma Cărăuşul vinde o parte din ~ lui Agapie 42; o parte din ~ a fost vândută în timpul foametei lui Gătianu 141; martori din ~ 141, 377, 378.

Băleşti, sat, <ţ. Vaslui, Băleşti, c. Deleşti, j. Vaslui>; martori din ~ la o vânzare din s. Prigorceni 343.

Băliţeni*, sat, <ţ. Vaslui; în Telejna, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; Vasilie din ~ martor la vânzări din s. Prigorceni 115, 116, 118.

Băloş din Fântânele; martor hotarnic al s. Lieşti 217, 219.

Băloş, a stăpânit părţi din s. Petreşti 106, 113.

Băloşeşti, sat, ţ. Roman; <Băluşeşti, c. Icuşeşti, j. Neamţ>; parţi din ~ vândută de Apostol fost sulger lui Pătraşco Năduşală 20, 36, 37.

Băloşeşti, sat, <ţ. Neamţ; Băluşeşti, c. Girov, j. Neamţ>; moştenit de fiii lui Cocris 29; poruncă pentru cercetare hotarnică a părţii lui Ghiorghii din ~ 374.

Bălşoaia, se judecă pentru stăpânirea unui ţigan cu Ghiorghie Corosteanul 211.

Bălţatu, v. **Grigorii ~**.

Bălţatul, v. **Dooader ~**.

Bălţăteşti, sat, <ţ. Neamţ; c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ dăruite schitului Hangu 155.

Băluşeşti*, sat, <ţ. Suceava; lângă Todireşti, c. ~, j. Iaşi>; carte de judecată pentru un pod menţionată în izvodul actelor s. ~, Boldeşti şi Todereşti 441.

Bănacea, v. **Grigorie ~**.

Băncea, v. **Gligorcea ~**.

Bănceanul, v. **Toader ~**.

Bănduroae, soţia lui Iachim Bandur; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Iurghiceni 404.

Băneşti, sat, <ţ. Fălciu; probabil Buneşti, c. Buneşti-Avereşti, j. Vaslui>; martor din ~ 78.

Bănilă bătrânul, bunicul lui Negrilă D.

Bănilă,v. **Gheorghie ~**.

Bărbăşeni*, sat, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş; <lângă Beţăşti, c. Rediu, j. Neamţ>; izvod de acte ale s. ~ 428, 430, 431; părţi din s. ~ întărite lui Gligorcea vistiernicel 432.

Bărbânţă din Fârţăneşti; martor hotarnic al unei părţi din s. Măstăcani 157.

Bărbânţă, v. **Bolea ~**.

Bărboe, bunicul (?) lui Ghiorghe 338.

Bărboi, m-re, în Iaşi; condică de documente a m-rii ~ 399.

Bărboşi*, sat, <ţ. Cârligătura; lângă Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din ~ date de Maximiian Banul cumnatului său Ştefan Moimăscu pentru o datorie 336.

Bărboşi*, sat, <ţ. Fălciiu; probabil lângă Podolenii de Jos, c. Cozmeşti, j. Iaşi>; în hotar cu s. Podoleni 12; judecată între Vlad şi <Grigore> Ureche pentru hotarul s. ~ 12; judecată pentru cercetarea încălcării unui loc din ~ dinspre s. Podoleni 414; întărit lui Vlad şi soţiei acestuia 426.

Bărhăci, vărul lui Petrea căpitan; martor 381.

Bărnoschi din Oleşeşti; martor la o danie din s. Ţifeşti 377.

Bărteluţ, martor la o vânzare din s. Băleşti 141.

Băsărab (Băsărabă), tatăl lui Ionaşco din Iurghiceni şi al Măriicăi Nehoe, bunicul Irinei din Iurghiceni 173.

Băsărab, v. **Irimie ~**.

Băsărabă, v. **Băsărab**.

Băsărăbeşti, familie; partea lor din s. Iurghiceni dată pentru a plăti o moarte de om 140, 187; parte de sat 395.

Băscăceni, sat; <Boscoteni, lângă Româneşti, c. ~, j. Botoşani>; Drăgance din ~ martor hotarnic al unei părţi din s. Ploscureni 452.

Băşasca, v. **Magda ~**.

Băşăni (Băşeni), sat <ţ. Iaşi; nume schimbat în Mihail Kogălniceanu, c. Ţigănaşi, j. Iaşi>; martori ~ 222; părţi din ~ vândute lui Ionaşco Grecei şi lui Radu din Glodeni 224; părţi din ~ cumpărate de Iorga cămăraş de la Hristodor 402; părţi din ~ întărite lui Iorga cămăraş 406.

Bătăşéni, v. **Botoşani**, târg.

Băteneşti, v. **Bătineşti**.

www.dacoromanica.ro

Bătineşti (Bătineşti), sat, pe Gârla Putnei, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; martori din ~ la vânzări din satele Cofeşti şi Lăleşti 277, 380.
Bătrânul, tatăl lui Gligorcea 85.
Bâc, râu; <afluent al Nistrului la Gura Bâcului, j. Chişinău, R. Moldova>; sat pe ~ 420.
Bâgea, tatăl lui Arsănie 147.
Bârgăoani*, sat, ţ. Fălciiu; <lângă Secuia, c. Muntenii de Jos, j. Vaslui>; Chirila din Boghéni cumpără un loc de prisacă, cu loc de vie şi primeşte un loc învecinat din s. ~ 415; martori din ~ 415.
Bârgăoani, sat <ţ. Neamţ; Bârgăoani, c. ~, j. Neamţ>; moştenit de fiii lui Cocris 29; parte din ~ vândută de Larion din Răteşti lui Lupul Răspop 372.
Bârjovanul, v. **Toader ~**.
Bârlad, râu <afluent al Dunării la Galaţi, astăzi afluent al Siretului la Lieşti, c. ~, j. Galaţi>; moară pe ~ 473; sat pe ~ 305; v. şi **Bârlăzel**, pârâu.
Bârlad, târg; <m. ~, j. Vaslui>; act scris la ~ 152; târgoveţi din ~ 7, 152, 439, 465, 499, 500; negustori din ~ 7, 338, 444, 499; şoltuz şi pârgari de ~ 7, 8, 444, 499, 500; vomic de ~ 499; pecete a târgului ~ 500; act într-o condică de documente a casei Roşca Codreanu din ~ 121.
Bârlad, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.
Bârlad, urmaşii lui ~ vând o parte din s. Petrileşti 5.
Bârlădean (Bârlădeanul) **Drăguţul**, fost comis; martor la vânzarea unei părţi din s. Olişăşti <m.p.> 242; scrie zapis de vânzare 277.
Bârlădeanul, v. şi **Bârlădean, <Zaharia> ~**.
Bârlădzel, v. **Bârlăzel**.
Bârlăviţa, top. în hotarul satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Bârlăviţa, top.; în hotarul satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Bârlăzel (Bârlădzel), pârâu; <cursul superior al Bârladului>; sate pe ~ 303, 390, 391, 416; v. şi **Bârlad**, râu.
Bârleşti, sat, <înglobat în Hărmăneştii Vechi, c. Todireşti, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute de strănepoţii Mogăi lui Dumitru Buhuş 40, 41, 45; sătenii din ~ încălcat o parte din s. Boldeşti 504, 505.
Bârnova, m-re <în Codrul Iaşilor, ţ. Iaşi; în s. Bâmova, c.s. ~, j. Iaşi>, ctitoria lui Miron Barnovschi voievod 257; s-a judecat cu m-rea Beserecani pentru stăpânirea s. Vânători, pierde 257, 259.
Bârsan, v. **<Toader> ~**.
Bârsăneşti, sat, lângă Cărpeniş, ţ. Dorohoi; <c. Dumeşti, j. Botoşani>; vândut de m-rea Dragomirna lui Ionaşco cupar 89.
Bârzăşti, sat, ţ. Vaslui; <c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; Costandin din ~ cumpără un loc de prisacă din s. Munteneşti 75; martori din ~ la o vânzare din s. Glodeni 185.
Bârzeşti, v. **Bârzăşti**.
Bâşca, soţia lui Vasilie Purcel, mama lui Apostol; vinde o parte din s. Vilneşti 407.
Bâtcovici, v. **Ionaşco ~**.
Bâţe, v. **Bâţia**.
Bâţea, v. **Bâţia**.
Bâţia, v. **Ionaşco ~**.
Bâzgănoai, v. **Anica ~**.
Bebechiu, v. **Ionaşco ~**.
Beche, căpitan; primeşte poruncă să cerceteze pricina pentru o poiană din hotarul s. Stănişăşti 422.
Bechea, v. şi **Benchea ~, Ştefan ~**.
Beghiul, v. **Vasilie ~** din Străoani.
Bejan din Gârleşti; martor hotarnic al unei părţi din s. Lieşti 217; martor hotarnic al poienii Rătunda 219; mărturiseşte pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.
Bejan din Oşăşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Sacălâşa 145.
Bejan, fiul lui Cârstea din Dumeşti, nepotul lui Dumşa şi fratele lui Macovei; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Dumeşti 416.
Bejan, jude de ţigani; mărturiseşte la o judecată 453.
Bejan, fost pahamic, fratele lui Grigoraşco şi tatăl lui Ştefan <Bejan>; a dat mărturie pentru vânzarea unor părţi de sate 114.
Bejan, soţul Tofanei, cumnatul lui Costantin şi al lui Dumitraşco; se judecă pentru răscumpărarea unei părţi din s. Frăteşti 134.
Bejan, ţigan; dăruit m-rii Trei Ierarhi 322.
Bejan Gheuca, vornicel de Bârlad; dă mărturie pentru iezirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280; fost stolnic primeşte mărturie pentru vânzarea unor ţigani 450.
Bejan, v. şi **Gligoraşco ~, Ştefan ~**.
Beldemanu, v. **Beldiman**.
Beldiman, v. **Alexandru, Grigorie, Toader**.
Beleş din Greci; martor hotarnic în s. Cemaţi şi Greci 122.

www.dacoromanica.ro

Belicean, tatăl lui Pricopie 169.
Beloş, fratele lui Costandin; vinde împreună cu rudele părţi din s. Feţingheşti 90.
Benchea, v. **Gavril, Ştefan**.
Benea din Lăţcani, martor 165.
Benea, fiul Alecsandrei, nepotul Stancăi şi strănepotul Mogăi; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Bârleşti lui Dumitru Buhuş 40, 41.
Benea, v. şi **Zaharia ~**.
Berbinţeni*, sat, <ţ. Fălciiu, lângă Peicani, c. Găgeşti, j. Vaslui>; Ghiorghie Caramiz dascăl din ~ a vândut o parte din s. Bereşti 383, 384.
Bercea din Lucavăţ, martor 316.
Bercileşti*, sat, <probabil în apropierea s. Văsiiani, ţ. Orhei; c. Leuşeni, j. Orhei, R. Moldova>; Gleca din ~ martor la o vânzare din s. Văsiiani 482.
Berciul, soţul Nastei şi cumnatul Docăi din Căbiceni 248.
Berendeeşti, v. **Berindieşti**.
Bereşti, sat, pe Chinajea, <ţ. Covurlui; or. ~, j. Galaţi>; dăruit de Mafteiu negustor din Bârlad nepoatei sale, Angheliţa 444.
Bereşti* (Borăşti), sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <înglobat în Bosia, c. Bosia, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute lui Dumitru Roşca, Iorga cămăraş şi lui Vişan 383, 386.
Berevoieşti*, sat, <ţ. Iaşi; lângă s. Stolniceni, c. Răuseni, j. Botoşani>; vecini din ~ mutaţi de Pătraşco Ciogolea în s. Glăvăneşti 471.
Berheci, râu; <afluent al Bârladului la Negrileşti, c.s. Munteni, m. Tecuci, j. Galaţi>; sate pe ~ 350.
Berindieşti* (Berendeeşti), sat, <ţ. Vaslui; înglobat în Micleşti, c. ~, j. Vaslui>; partea lui Ştefan Drăguş din Micleşti se numeşte ~ 419; parte din ~ întărită lui Grigorie <Miclescu> fiind cumpărată de la fraţii lui Ştefan Drăguş 328; parte din ~ vândută lui Grigorie <Miclescu> 418, 419.
Berşe, v. **Toader ~**.
Berteluş, martor la o danie din s. Ţifeşti 377, 378.
Beruţe din Gârleşti; martor hotarnic al unei părţi din s. Lieşti 217.
Berza, v. **Vasâli ~**.
Berzunţu, m-re, <Adormirea Maicii Domnului, numită Bogdana, ţ. Trotuş; în Bogdana, s.c. al c.s. Ştefan cel Mare, m. Oneşti, j. Bacău>; primeşte întărire pentru stăpânirea unui vad de moară pe Putna şi pentru o parte din s. Mirăeşti 105.
Beserecani (Besericani), m-re, <ţ. Neamţ; în s. Biserecani, c. Viişoara, j. Neamţ>; cu hramul Bunavestirea 257, 259; Schitul lui Partenie al m-rii 49, 179; se judecă pentru stăpânirea unui vad de moară de pe Putna 7, 8; cumpără o parte din s. Feţingheşti 84; se judecă pentru stăpânirea s. Vânători cu Ionaşco Boldescul, câştigă 108; se judecă cu Dumitraşco <Cârnu> stolnic pentru stăpânirea s. Feţingheşti 110, 111; se judecă cu Malcoci fost pitar pentru stăpânirea unei părţi din s. Troiţa, pierde 160, 251; primeşte întărire pentru stăpânirile de pe Gârla Putnei 98; primeşte împuternicire pentru stăpânirea s. Vânătorii 108, 245, 257, 259; primeşte danie părţi din s. Ţifeşti 378; călugării m-rii ~ 341; egumenul m-rii ~ 177, I; fost egumen al m-rii ~ 179, 180, 378; v. şi **Schitul lui Partenie**.
Beţăşti, sat, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş, <ţ. Neamţ; Beţăşti, c. Rediul, j. Neamţ>; Gligorcea vistiernicel din ~ 428, 430, 431, 432, 433; izvod de acte pentru s. ~ 428.
Bezingheşti, sat, pe Gârla Putnei de Jos, ţ. Putna; <Bizingheşti, c. Garoafa, j. Vrancea>; parte din ~ cu moară vândută de Lupaşco Bucium lui Toderaşco <Ianovici> 175.
Bezânu, sat, <ţ. Orhei; Bezeni scimbat în Donici, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; parte din ~ întărită lui Apostol armaş 73.
Bicani, sat, <ţ. Tutova, Ghicani, c. Alexandru Vlahuţă, j. Vaslui>; martori hotarnici din ~ al unor părţi din s. Cernaţi şi Greci 122; v. şi **Alexa** din ~, **Cozma**, popă din ~.
Bichi, v. **Dumitru ~**.
Bicul, ţigan; confirmat lui Gabăr fost pârcălab 178.
Bilă, bunicul Teclei din Nistoreni 449.
Bilăeşti, sat, ţ. Neamţ; <Ghelăeşti, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; părţi din ~ moştenite de fii lui Cocris 29.
Bilea, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte întărire pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Biliceni, sat, <ţ. Orhei; Ghiliceni, c. ~, j. Bălţi>; Draga din ~ martoră la o vânzare din s. Sămăşcani 171.
Bir, v. **Toma ~**.
Biserica Domnească, din Curtea de la Botoşani; <în m. ~, j. ~>; popă la ~ 144; v. şi **Ionaşco**, popă.

www.dacoromanica.ro

Biserica Domnească, din Iaşi; <în m. ~, j. ~>; popă la ~ 348, 383, 384; v. şi **Dumitraşco, Eremia.**

Bistra, pârâu; <afluent al Bicazului la Bicazul Ardelean, j. Neamţ>; în hotar I.

Bistriţa (Bistriţă), m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. Viişoara, j. Neamţ>; cu hramul Adormirea Maicii Domnului 204, 323; se judecă pentru stăpânirea s. Vânători cu Pătraşco Boldescul, câştigă 108; se judecă pentru stăpânirea unei poieni cu m-rea Pângăraţi, câştigă 205; primeşte întărire pentru stăpânirea unor vii din Bacău, părţi din s. Lucăceşti şi vama târgului Bacău 6, 323; primeşte întărire pentru stăpânirea vechilor hotare ale braniştii 204; s-a judecat pentru încălcarea hotarului braniştii 323; călugării de la ~ 323, 382.

Bistriţa (Bistriţă), râu, <afluent al Siretului>; curătură lângă ~ şi loc de poiană 85; în hotarul braniştii m-rii ~ 204, 205, 323; sate pe ~ 257, 259, 430, 431, 432; sat lângă ~ 130, 356, 382; m-re peste ~ la Izvorul Alb 85, I; v. şi **Peonul.**

Bistriţă, v. **Bistriţa.**

Biucli, v. **Dumitraşco ~.**

Bivolari*, sat, <ţ. Covurlui; lângă Cavadineşti, c. ~, j. Galaţi>; o vie din ~ dată zestre lui Prebici pârcălab 178; o vie la ~ întărită fiilor lui Prebici pârcălab 178.

Blaj, v. **Cozina ~.**

Blăgeşti*, sat; <lângă Boţeşti, c. ~, j. Vaslui>; s-a numit Ciboteşti 328; o parte din ~ este întărită lui Dumitraşco din Gugeşti 328.

Blăgeşti, v. şi **Plăgeşti.**

Blehan, fiul lui Hârcescul; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Sămăşcani lui Mătiiaş Sturdze 171.

Blemlea, v. **Blendea.**

Blendea, v. şi **Hilip ~, Ion ~, Ştefan ~.**

Blendeşti, familie; părţile lor din s. Bădeşti şi Tupilaţi sunt vândute lui Toma mare stolnic 43, 329; v. şi **Blendea.**

Bo<...>ul din Ţinteşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.

Bobocéni, sat; <Bobocica, c. Baimaclia, j. Cahul>; act de mărturie scris la ~ 147.

Boca, fiul lui Ilie, fratele lui Grozav şi al lui Lazor; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Mirăeşti 105.

Bocioc, v. **Coste ~.**

Bodeşti, sat, ţ. Neamţ; <Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ>; martori din ~ 437, 454; parte din ~ zălogită lui Toma mare stolnic 454.

Bodorin, v. **Toader ~.**

Bogdan, căpitan de curteni din ţ. Dorohoi; martor hotarnic în s. Ploscureni 452.

Bogdan, primeşte poruncă pentru cercetarea pricinii pentru o poiană de pe Dobrotfor 442.

Bogdan, vătav din Căliiani; martor hotarnic în s. Lieşti 217; martor hotarnic al poienii Rătunda 219; mărturiseşte pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.

Bogdan <Lăpuşneanul>, voievod, domn al Ţării Moldovei; act de mărturie de la ~ pentru s. Tuleşti 3; act din anul 1569 de la ~ pentru o baltă de pe Răut 310.

Bogdan cel Bătrân <cel Chior>, voievod, domn al Ţării Moldovei; uric de moştenire primit de Bratul (Gliga) Hrincovici de la ~ 294, 325; uric de la ~ pentru stăpânirea s. Ţinteni de către Avăr cel bătrân 325; uric de la ~ pentru s. Lăţcani 350; privilegii de la ~ pentru perceperea uiumului de la morile de pe Nistru 409.

Bogdan, v. **Grigore ~, Ştefan ~.**

Bogdana, pârâu, <afluent al Smilei la Coroieşti, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 121; mărturie pentru iezirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti de pe 280.

Bogdanu din Găicina, slugă domnească; cercetează o pricină 502.

Bogdăneşti, familie; parte lor din s. Câmpuri a fost vândută lui Ieremia <Nădăbaico> 363; v. şi **Câmpuri**, sat.

Bogdăneşti, sat, ţ. Roman; <c. Traian, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Drăgăneşti 215.

Bogdănicioaie, top. în hotarul s. Lieşti 217.

Boghean din Tatomireşti, primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini 405.

Boghéni*, sat, ţ. Fălciiu; <lângă Roşieşti, c. ~, j. Vaslui>; Chirila din ~ cumpără un loc de prisacă şi de vie din s. Bârgăoani 415.

Bogoslov, v. **Sfântul Ioan ~, Sfântul Grigorie Teologul.**

Bogza, v. **<Drăghici> ~, Lupul ~, Vasilie ~.**

Bogzeşti, sat, ţ. Orhei; <Bogzeşti, c. Budăi, j. Orhei, R. Moldova>; popă din ~ martor 249; v. şi **Macsâm.**

Bogzia, deal în hotarul s. Măstăcani 157,

www.dacoromanica.ro

Boia (Boian) din Şerbăneşti, vinde împreună cu fraţii săi un vad de moară lui Lazor din Durăşti 252; vinde un loc de la vadul Şerbăneştilor 253.
Boian, v. **Boia**.
Boianciuc, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ au revenit lui Dumitraşco în urma împărţirii moşiilor Lenţii 371.
Boişte, sat, (?); părţi din ~ vândute de fiii Păcurăriţei 216.
Boiştea, top. în hotarul m-rii Peon 85.
Boiştioară, top. în hotarul m-rii Peon 85.
Boâreni, v. **Buoreni**.
Bojoeşti (Bojoaia), loc <selişte>, în hotarul s. Buneşti; <lângă s. Buda, c. Răchitoasa, j. Bacău>; vândut lui Corui comis 338, 340; v. şi **Buneşti***, sat.
Boldescul din Cruce, cumnatul lui Precopie; martor la o vânzare din s. Feţinghesti 84.
Boldescul, v.şi **Ionaşco ~**, **Pătraşco ~**, **Toader ~**.
Boldeşti, sat, ţ. Suceava <c. Todireşti, j. Iaşi>; izvod de acte ale s. ~ 441; o parte din ~ este întărită lui Dumitru Buhuş 492; cercetare pentru încălcarea hotarului s. ~ 504, 505; martori hotarnici din ~ 505.
Boldişor, v. **Ionaşco ~**, **Vasilie ~**.
Boldor, v. **Ghervasie ~**, **Simion ~**.
Bole, v. **Bolea**.
Bolea din Hănţăşti, tatăl lui Andrii şi al lui Cozmiţă 83.
Bolea, medelnicer <fost>; partea lui ~ din s. Bereşti este vândută lui Iorga cămăraş 383, 384.
Bolea, tatăl lui Neculai 280.
Bolea, fost uşer, fiul lui Banul stolnicel, tatăl lui Eremiia din Dumbrăviţa 94.
Bolea Bărbânţă, partea lui ~ din s. Bereşti a fost vândută lui Iorga cămăraş 383, 384.
Bolea, v. şi **<Dan> ~**, **Ion ~**, **Ionaşco ~**, **Strătulat ~**.
Boleşti*, sat, <ţ. Tecuci; lângă Podul Turcului, c. ~, j. Bacău>; în hotar cu s. Dănceni 163.
Boleşti, familie; partea lor din s. Răvăcani este vândută lui Dumitru Buhuş 125.
Bolişor, v. şi **Bolea**.
Bolişor, v. **Vasilie ~**.
Boloteşti (Băloteşti), sat, <ţ. Putna; c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Băleşti 141; martor din ~ la cercetarea unei pricini pentru un vad de moară de pe Gârla Putnei 466; condică (sec. XIX) a moşiei ~ 422.
Booreni, v. **Buoreni**.
Borăleanul, v. **Strătulat ~**.
Borăs, v. **Dumitru ~**.
Borăşti, sat; <azi Cuza-Vodă, c. Ipatele, j. Iaşi>; martor din ~ la o vânzare din s. Petreşti 106.
Borăşti, v. şi **Bereşti**.
Borcea, bunicul lui Costantin şi al lui Vasilie 187.
Borcea, tatăl Fugei 433.
Borcea, v. şi **Simion ~**, **Toader ~**.
Borceşti*, sat, ţ. Neamţ; <lângă Răuceşti, c. ~, j. Neamţ>; cercetare hotarnică pentru încălcarea hotarului s. Răuceşti dinspre s. ~ 373.
Bordas, v. **Fântâna lui ~**.
Bordea din Păhneşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.
Bordea, v. **Ionaşco ~**.
Bordiştean, v. **Ionaşco ~**.
Bordogan (Bărdogan), nepoţii lui ~ vând partea lui din s. Săcătura 448.
Borişce*, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; lângă Cerlena, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; vechea denumire a s. Cerlena Mică 359; v. şi **Cerlena Mică**.
Borleanul, v. **Borăleanul**.
Borleşti, sat, <ţ. Bacău; c. Borleşti, j. Neamţ>; Puiul din ~ primeşte carte de apărare a unei părţi din s. Măstăcani 158.
Borodaci bătrânul, străbunicul lui Gheorghie ~, Gligoraşco, Lupul, Mihăilaş ~ ş.a.; nepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Plopeni 139.
Borodaci, v. şi **Gheorghie ~**, **Gligoraşco ~**, **Mihăilaş ~**.
Borodniceni*, sat, ţ. Dorohoi; <lângă Popeni, c. George Enescu, j. Botoşani>; a fost confiscat de Ştefan Tomşa 127; întărit lui Lupu Prăjescul 127.
Borofan, v. **Toadir ~**.
Boruleanul, v. **Borăleanul**.
Borvină, v. **Gavril ~**.
Borvineşti*, sat, ţ. Tutova; <lângă Costeşti, c. ~, j. Vaslui>; moşia ~ într-un hrisov din sec. XIX 209.
Borza, v. **Borzea**.
Borzea, v. **Petrea ~**.
Bosance, sat, ţ. Suceava; <Bosanci, c. ~, j. Suceava>; vătăman din ~ martor la o vânzare 213; v. şi **Nechifor**.
Boscă, v. **Nechifor ~**.

www.dacoromanica.ro

Bosie, fiul lui Manule şi al Saftei, fratele lui Iftodie, Ionaşco şi al Tofanei; vinde împreună cu fraţii seliştea Cerlena 294.

Bosie, popă din Cetăreni; martor la vânzarea unei părţi din s. Vilneşti 407.

Bosiie, martor pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.

Bosiiu, v. **Bosioc**.

Bosiiuc, partea lui ~ din s. Bădeşti este vândută 150, 329.

Bosiiuc, v. şi **Bosioc**.

Bosioc (Bosiiuc) **Greableş** din Grăbleşti, căpitan; mărturiseşte pentru vânzarea unor părţi din s. Grumăzoaia şi Plopeni 82; martor la o tocmeală 199; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Tăoşti 498.

Boşco, v. **Dumitru**.

Bota din Băşăni, tatal Irinei; partea lui ~ din s. Băşăni este vândută 224.

Botăşeni, v. **Botoşani**.

Boteşti, sat, <ţ. Suceava; Bodeşti, c. ~, j. Neamţ>; Mane din ~ a vândut o parte din s. Hăsnăşeni 400.

Botici, v. şi **Ionaşco ~**.

Botin, fiul lui Onţa, nepotul lui Tofan; a dăruit Schitului părintelui Partenie locul numit La Babe 180.

Botneni, sat; <ţ. Fălciu; lângă Dolheşti, j. Iaşi>; martori din ~ la o vânzare din s. Dolheşti 367.

Botoşani (Botăşeni), târg <ţ. Hârlău; m. ~, j. ~>; Biserică Domnească din ~ 144; Curte domnească din ~ 144; vie din ~ 119; martori din ~ 119; pecetea târgului ~ 119; popă din ~ 144; şoltuz de ~ 119, 144; v. şi **Gligorie**; ureadnic (vornic) de ~ 55, 144, 383, 384, 418, 419.

Boţ, v. **Gheorghie ~**, **Vasilie ~**.

Boţui, v. **Dumitraşco ~**.

Boţul, v. **Boţ**.

Boul din Zubreşti, tatăl lui Arsenie 503.

Boul, v. **Ştefan ~**, **Toader ~**.

Bouleţ, v. **Cârstiian ~**.

Boureni, v. **Buoreni**.

Bozieşti*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Umbrăreşti, c. ~, j. Galaţi>; partea din ~ moştenită de doamna Theodosia este dăruită lui Gligore spătar 191, 328.

Brabişte, pârâu, ţ. Hotin; în hotarul s. Culiceni 54.

Brahă, v. **Necoară ~**.

Brahă, v. şi **Brahăş**.

Brahăş, v. **Ursul ~**.

Bran, v. **Piscul lui ~**.

Bratul Hrincovici, tatăl lui Fărţiian Hrincovici şi al lui <Toader> Bucotco; a primit un privilegii de la Bogdan <cel Chior> şi de la Ştefan voievod <cel Tânăr> 325; urmaşii lui primesc întărire pentru moşii 325.

Braviceni, sat, <ţ. Orhei, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; răzeşii din ~ se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova cu răzeşii din Târzieni 310.

Brăeşti*, sat, <ţ. Covurlui; lângă Bursucani, c. Bălăbăneşti, j. Galaţi>; părţi din ~ au fost dăruite lui Prebici 178; casă şi vie din ~ întărite fiilor lui Prebici 178.

Brăila*, sat, ţ. Cârligătura; <Brăileanca, lângă s. Homul, c. Podul Iloaiei, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite lui Ştefan Moimăscul 236.

Brăileanul, v. **Cârstea ~**.

Brăioae, v. **Mărica ~**.

Brăiţăni*, sat, ţ. Fălciiu; <lântă Şuletea, c. ~, j. Vaslui>; primit la împărţirea moşiilor lui Cernat logofăt de Anghelina soţia lui Toader călăraş 91; pierdut de Toader călăraş în urma judecăţii cu <Vasilie> Roşca 91.

Brăneşti*, sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Miron Costin, c. Trifeşti, j. Neamţ>; martor hotarnic al unei părţi din s. Mărgineni 405.

Brărdogan. v. **Bordogan**.

Brăteni, sat, pe Băşeu; <c. Dobârceni, j. Botoşani>; părţi din ~ vândute de fiii lui Precop Cărăiman lui Dumitraşco Şoldan 146.

Brătuleni, v. **Brătuleşti**.

Brătuleşti (Brătuleni), sat, ţ. Roman; <c. Strunga, j. Iaşi>; ispisoc menţionat într-o hotarnică a moşiei ~ 27; Pavel Ureche dăruieşte o prisacă şi o jumătate dintr-un heleşteu din ~ m-rii Săcul 255.

Brehna, sat, pe Bârlad, j. Tecuci; <lângă Podoleni, c. Barcea, j. Galaţi>; noul nume al s. Dudeşti 305; vândut lui Iorga cămăraş 305.

Briahnă, v. **Ion ~**, **Nene ~** bătrânul.

Briahnova, baltă, în matca râului Răut, <lângă Breanova, c. Morozeni, j. Orhei, R. Moldova>; întărită sătenilor din s. Târzieni după judecată cu cei din s. Braviceni 310.

Briia, fiica lui Muşat şi a Muşei; a vândut o parte din s. Durăşti lui Rocea 196.

Briţea, v. **Gavril ~**.

Brânduşea, fiica Mariiei, nepoata Todosiei şi strănepoata lui Băilă, sora lui Ştefan; a

www.dacoromanica.ro

vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Băileşti 118.

Brânzea, sat; <ţ. Neamţ; c. Icuşeşti, j. Neamţ>; fiare de moară furate de la ~ 500.

Brohiă, tatăl lui Grozav pitar din Văsiiani şi bunicul lui Untilă 481.

Broşteni, sat, ţ. Suceava; <c. Drăguşeni, j. Suceava>; un heleşteu din ~ este dăruit m-rii Neamţ 14; acte pentru părţi din ~ menţionate în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Brudureşti, sat, <ţ. Vaslui; azi Tansa, j. Iaşi>; Simion din ~ stăpân al unei părţi din s. Lungani 398.

Brumăreşti*, sat, <lângă Chiţcani, c. Costeşti, j. Vaslui>; sat împărţit între nepoţii Solomiei, Vărvarei şi ai Tudorei 473.

Brustura, poiană, pe Cracău, ţ. Neamţ; <lângă s. Brusturi, c. Brusturii-Drăgăneşti; j. Neamţ>; întărită m-rii Neamţ după judecată cu răzeşii din s. Drăgăneşti 334.

Brusturi, sat, <ţ. Neamţ; c. Brusturii-Drăgăneşti; j. Neamţ>; judecată pentru ~ între m-rea Neamţ şi Sava Moglan 11; v. şi **Brustura**, poiană; **Pârâul Brusturilor**.

Bubolea, fiul lui Burnamiz, fratele Armancăi, Grozavei şi al lui Baico; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Ţinteni 325.

Bucate Derépte, v. **Ion ~**.

Buceaţchi, v. **Ştefu l ~**.

Bucioc, v. **Băcioc**.

Bucium, sat, <ţ. Neamţ; Buciumii Precistei, înglobat în Galbeni, c. Filipeşti, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea a două vaduri de moară din Gârla Putnei în s. Vâlceşti 98; rudele lui Mihăilă din ~ stăpânesc părţi din s. ~ 207.

Bucium, v. şi **Lupaşco ~**.

Buciumaş, din Buciumi, tatăl lui Miftodie Apostolachi şi al lui Tofan 98.

Buciumene, sat, <ţ. Tecuci; Buciumeni, c. ~, j. Galaţi>; în hotar cu o parte din s. Maşnici vândută Anghelinei şi lui Andrii Huduman 83.

Bucotco, v. **<Toader> ~**.

Bucur, soţia sa vinde o parte din s. Potlogeni lui Toader uricar 88.

Bucureşte, v. **Bucureşti**, sat.

Bucureşti*, sat, ţ. Tutova; <lângă Costeşti, c. ~, j. Vaslui>; în hotar cu s. Costeşti şi Iveşti 209; v. şi **Piscul Săcăturii**.

Bucureşti (Bucureşte), sat, lângă Bistriţa, <ţ. Neamţ; înglobat în or. Buhuşi, j. Neamţ>; parte din ~ cu loc de prisacă vândută jupânului Gheorghie Boţ 130, 131, 356; martori din ~ 356; parte din ~ cu prisacă la gura Coşcăului vândută lui Costantin Ciobănul 382.

Budeşti, sat, <ţ. Neamţ; c. Făurei, j. Neamţ>; uric de la Ieremia <Moghilă> pentru ~ în izvodul actelor moşiilor lui Toader Boul 350.

Budeşti, sat, ţ. Fălciiu; <c. Creţeşti, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Spiridon 79.

Buecani, sat, <ţ. Lăpuşna; cart. al m. Chişinău, R. Moldova>; Moldovan fost hotnog din s. ~ martor 199.

Buga, v. **Dumitraşco ~, Ionaşco ~**.

Buguţa, popă; primeşte întărire împreună cu alţii asupra unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.

Buhaiul (gr. Buhaicul), sat, <Pădureni, c. Şendriceni, j. Botoşani>; curături la drumul de la ~ spre Dersca întărite lui Mihaşco Cornaci 198.

Buhăeşti, sat, <ţ. Vaslui, c. Vultureşti, j. Vaslui>; martori din ~ la o vânzare din s. Prigorceni 115, 116.

Buhloaie cea bătrână, a vândut o parte din s. Micleşti lui Crăciun vistiernicel 220.

Buhmatea, v. **Căzan ~**.

Buhuş, v. **Dumitru ~**.

Buicli, v. **Neculai ~**.

Bujne, v. **Burnăi**.

Bujoranul, v. **Costantin ~**.

Bujorul, pârâu; <numit şi Rogoaza, afluent al Elanului la Guşeţei, j. Vaslui>; sat pe ~ 147, 231; v. şi **Vitolteşti**.

Bulaţi, sat, <ţ. Vaslui; Bolaţi, c. Rebricea, j. Vaslui>; martori din ~ la o vânzare din s. Prigorceni 116, 118.

Bulăeşti, sat, <ţ. Orhei; c. Bulăeşti, j. Orhei, R. Moldova>; uric de la Ieremia <Moghilă> pentru ~ în izvodul actelor moşiilor lui Toader Boul 350.

Bulăţăl, v. **Gavril ~**.

Bulmez, v. **Lupe ~**.

Bunavestire, hramul m-rii Beserecani 257, 259.

Bundea, martor la vânzarea unei părţi din s. Bârgăoani 415.

Buneşti*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Buda, c. Răchitoasa, j. Bacău>; Bace a vândut o

www.dacoromanica.ro

parte din ~ lui Corui comis; ~ în hotar cu Davideştii 338; parte din ~ întărită lui Corui comis 340; martori din ~ 340.
Buneşti, sat, ţ. Suceava; <c. ~, j. Suceava>; martor din ~ la o vânzare din s. Nemerniceni 213.
Buniţa, v. **Toader ~**.
Bunoiţchii, v. **Buceaţchi**.
Bunţanu, v. **Buţanu**.
Buoreni (Boâreni, Booreni, Boureni), sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <c. Moţca, j. Iaşi>; Andrei Gribincea dă în schimb trei jirebii din ~ lui Toderaşco <Ianovici> 352, 354; cercetare hotarnică a părţilor lui Pană vistiernic din ~ 355; martor din ~ 355.
Burăeneşti, v. **Bruenesti**.
Burchi, v. **Ionaşco ~**.
Burdas, v. **Bordas**.
Burdugan din Gârleşti, martor hotarnic al poienii Rotunda din Lieşti 217.
Burdugani*, sat, pe Vaslui, <ţ. Vaslui; lângă Văleni, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Grigorie postelnic 328; zapis pentru ~ 393.
Burghelea, v. **Dumitraşco ~**.
Burgheluş, fiul lui Dumitraşco Burghelea se judecă pentru stăpânirea satelor cumpărate de tatăl său 498.
Buric, v. **Obrejie ~**.
Burlan, din Sămăşcani, fratele lui Simion; se judecă pentru stăpânirea s. Sămăşcani cu Mătiiaş Sturdza 361.
Burlă, fiul lui Vasile medelnicer, nepotul lui Farmachi fost vornic; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti 297.
Burlă, heleşteu, pe Ursoe, ţ. Hârlău; întărit lui Mihalce Tăban 64.
Burlă, v. şi **Dumitraşco ~**.
Burnamiz, tatăl lui Baico, Bubolea al Armancăi şi al Grozavei; tatăl lui ~ a cumpărat o parte din s. Ţinteni de la Avăr cel bătrân 325.
Burnar, v. **Ionaşco ~**.
Burnăi, v. **Vasilie ~**,
Burnii, v. **Burnăi**.
Bruenesti (Burăeneşti), sat, pe Siret, ţ. Roman; <Buruieneşti, c. Doljeşti, j. Neamţ>; Grigoraşco Goia vinde o jumătate din ~ lui Lupul Prăjescul 132; Isac, ginerele lui Dumitru Goia, dă în schimb jumătate din s. ~ lui Lupul Prăjescul 165, 186.
Busca, fiica lui <Drăghici> Bogza şi mama lui Dumitraşco din Cordeni 129.
Busca, fiica Trufanei, vinde părţi din s. Roşiori lui Neaniul vornic 76.
Bustea, tatăl lui Gavril Bustei şi bunicul Vârvarei 116, 118.
Bustei, v. **Gavril ~**.
Buşcan, v. **Mihăilă ~**.
Buşin, v. **Buţanu**.
Butiman, v. **Toma ~**.
Butucea, fiul popii Canoră şi nepotul Odochiei; a vândut s. Şipenţi lui Simion Golăi 22, 96.
Buţanu (Bunţanu, Buşin, Buţeanu), fiul lui Huruianu, nepotul lui Şandru şi fratele lui Lazar; se judecă pentru stăpânirea unei poieni de pe Dobrotfor 442, 502.
Buţeanu, v. **Buţanu**.
Buţul, v. **Boţ**.
Buţurca din Frăteni, fiul Agahiei, fratele lui Ilea, urmaş al lui Anton şi al lui Macsin; se judecă împreună cu rudele sale cu Ionaşcu din Frăteni pentru stăpânirea unei părţi din acel sat 174; s-a judecat pentru stăpânirea s. Şepteşeni 346, 387.
Buzduganu, v. **Ionaşcu ~**.
Buzinschi din Bucium, a dat mărturie pentru vânzarea a două vaduri de moară din s. Vâlceşti 98.
Buznăi, v. **Burnăi ~**.
Buzuca, ţigan al lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Buzul, fiul lui Zaharia, fratele lui Pascal şi al lui Toader; se judecă pentru un loc de prisacă din s. Munteneşti, pierde 75.

C

C. Cerchez, din Lungani; opis de documente aflat în posesia lui ~ 398.
Cacavela, tatăl lui Iani 309.
Cadiul, locul lui ~ în hotarul unui loc din Iaşi 348.
Calafendeşti, sat, pe Horaeţ, ţ. Suceava; <Calafindeşti, c. ~, j. Suceava>; părţi din ~ întărite lui Costantin Ciogolea 295.
Calapod, v. **Ghiorghie ~**, **Ionaşco ~**, **Toader ~**.
Calin, fost mare medelnicer, tatăl Angheluşei Chicoşoaie şi socrul lui Chicoş <Tomiac>; prisaca lui ~ pe Zeletin în ţ. Tecuci 265.
Calina din Bădeşti, bunica lui Acsentie şi a lui Andreica, fiii lui Isac din Tupilaţi 150, 329.
Calina, ţiganca lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Callimachi, v. **Alexandru ~**.

www.dacoromanica.ro

Candachia, fiica lui Cârstian fost pivnicer, sora lui Dumitraşco şi a lui Iuraşco, mama lui Simion; dă în schimb o parte din s. Plopeşti pentru o parte din s. Giurgeşti 272.

Candachia, fiica lui Iosip, soţia lui Toader şi sora Nastasiei; a vândut împreună cu rudele ei părţi din Bahluiani, Brăila şi Cogeşti lui Ştefan Moimăscul 236.

Candachia, mama lui Ivaşco Cârjeu, Sava diac, Vasile Cârjeu ş.a. 162.

Candachia, soţia lui Ursu fost pitar din Văsiiani, sora lui Iaţco Frăţiman; dăruieştie fratelui ei un sălaş de ţigani 503.

Candachiia, rudă cu Ştefan căpitan din Dumbrăviţa; primeşte întărire pentru părţi din satele Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Candachiia, ţigancă, mama Anghelinei, Mariiei, Saftei şi a lui Florea şi Toader; confirmată lui Isari vameş după judecată 470.

Canoră (Canură), popă, tatăl lui Butucea, Ionaşco, Sanson, Toader ş.a.; fiii lui ~ au vândut o parte din Şipenţi lui Simion Golăi 22, 96.

Canta, v. **Cantacuzino**.

Cantacul din Costeşti, fiul Annei; martor la o vânzare din Novoseliţa 493.

Cantacuzino, familie; rezumat al unei mărturii boiereşti pentru Cogeşti în condica documentelor familiei ~ 443.

<Cantacuzino>, v. şi **Constantin ~**, **Iordachie ~**, **M. C. ~**, **Toma ~**.

Cantacuzono, v. **Cantacuzino**.

Canură, v. **Canoră**.

Capşea, tatăl Maricăi; a primit un ispisoc de întăritură pentru o parte din Roşiori de la Radul voievod 76.

Capul Luncii, top. în s. Bucureşti, <ţ. Neamţ; înglobat în or. Buhuşi, j. Neamţ>; loc de prisacă în hotar cu ~ 131; v. şi **Bucureşti**.

Caracaş, jitnicer; primeşte întărire pentru o parte din s. Petrileşti 5; dă mărturie alături de marii boieri <m.p.> 37, 97; împrumută bani Aniţei pentru care primeşte zălog o parte din s. Cordéni 129; cumpără o parte din s. Murgeşti 200; primeşte întărire pentru o parte din s. Murgeşti 230; primeşte danie o parte din s. Vâlcoviceşti 276; sigiliu 37.

Caraman, nepotul lui Toma Butiman; cumpără o parte din s. Totoeşti 182.

Caramiz, v. **Ghiorghie ~**.

Carciul, v. **Simion Mareş**.

Carâmb, bunicul lui Pricopie 169.

Carpu, popă la biserica <Tălpălari> din Iaşi; cumpără o parte din s. Horileşti 349.

Carpu, vornic de poartă; autentifică act 349.

Carţăi, v. **Nichita ~**.

Caşoteanul, v. **Vasilie ~**.

Catacozino, v. **Cantacuzino**.

Catargi, familie; acte aflate în posesia acestei familii 288.

Catargi, v. şi **Catargiu**.

Catargioi, fiul lui Pantea; vinde împreună cu tatăl său o parte din s. Văsiiani lui Mătiiaş Sturdza 480.

Catargiu, logofăt (sec. XIX); autentifică act 226.

Catargiu, v. şi **Apostol ~**, **Gheorghie ~**, **Necula ~**.

Catrina, soţia lui Ionaşco Hadăr, mama lui Chiriac, Damian şi a lui Trifan; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Catrina, ţigancă dăruită m-rii Dobrovăţ 333.

Catrina Cucoroniţa, mama lui David; primeşte carte domnească de întărire pentru părţi din s. Platoneşti 39.

Cazacul din Feţingheşti; martor în Feţingheşti 111.

Căbeşti, sat, ţ. Cernăuţi (?); <azi în Ucraina, r. Storojineţ, reg. Cernăuţi>; act pentru s. ~ al familiei Sturza 440.

Căbiceni*, sat, ţ. Dorohoi; <lângă Hlipiceni, c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~ ce au fost cumpărate de Miron Barnovschi voievod sunt întărite lui Gavrilaş Măteiaş 248.

Căcăceni*, sat, ţ. Soroca; <j. Edineţ, R. Moldova>; revenit lui Savin Prăjescul la împărţirea satelor lui Balica hatman şi vândut lui Vasile Lupu voievod care în dăruieşte m-rii Trei Ierarhi 322.

Căcărădzeni*, sat, <ţ. Iaşi; lângă Leţcani, c. ~, j. Iaşi>; uric pentru ~ în izvodul actelor moşiilor lui Toader Boul 350.

Căcărădzeni, sat, <ţ. Cârligătura; Banu, c. Dumeşti, j. Iaşi>; jumătate din seliştea s. ~ este dată în schimb de nepoţii lui Moga lui Dumitru Buhuş 40.

Căia, mama Marghitei din Lăleşti 380.

Căinari, pârâu; <afluent al Răutului, la Gura Căinarului, c. Putileşti, j. Soroca, R. Moldova>; sat pe ~ 181; seliştе pe ~ 283; v. şi **Ştiuca**.

Căldarea, top. în hotarul s. Areni; <lângă m. Suceava, j. ~>; judecată pentru stăpânirea

www.dacoromanica.ro

locului ~ între călugării de la m-rea Sfântul Ilie şi Frangule fost stolnic 97, 102; v. şi **Areni**.

Călieni, v. **Căliiani**.

Căliiani (Călieni), sat, pe Siret, ţ. Tecuci; <Călienii Vechi, c. Năneşti, j. Vrancea>; vătav de ~ dă mărturie 217, 219, D; perilipsis al actelor moşiei ~ 308.

Călimani*, sat, pe Cracău, <ţ. Neamţ; lângă Dăneşti, c. Girov, j. Neamţ>; pricină pentru bucate din hotarul s. ~ între Malcoci fost pitar şi m-rea Beserecani 160; loc din ~ întărit lui Malcoci după judecata cu m-rea Beserecani 251.

Călimăneşti, sat, ţ. Tutova; <~, c. Puieşti, j. Vaslui>; martori din ~ 120; parte din ~ întărită lui Toader din ~ după judecată 388.

Călineşti, sat, pe Molniţa; <azi în Ucraina, lângă Vaşcauţi, r. ~, reg. Cernăuţi>; nepoţii popii Toma din ~ vând părţi de moşie 99; părţi din ~ vândute şi întărite lui Tăutul <fost al doilea> logofăt 364.

Călmăţui, v. **Vasile ~**.

Călugăra (Călugărul), pârâu; <la Măgura, c.s. ~, j. Bacău>; în hotarul viilor Ungureanului de lângă tg. Bacăului întărite m-rii Bistriţa 6, 323.

Călugăra, sat, <ţ. Bacău; azi Măgura, c.s. ~, j. Bacău>; drumul ce vine de la ~ în hotarul viilor Ungureanului de lângă tg. Bacăului întărite m-rii Bistriţa 6.

Călugărul, v. **Călugăra**.

Cămileşti*, sat, ţ. Tecuci; <lângă s. Drăgăneşti, c.s. ~, j. Galaţi>; mărturie hotarnică pentru ~ 417; martori hotarnici din ~ 417.

Cămârzan, bunicul lui Maftei; a lăsat nepotului său o parte din Iazul lui Cărăbăţ 357.

Cămârzani, sat; <c. Vadul Moldovei, j. Suceava>; parte din ~ vândută de m-rea Râşca 92.

Căpăţină, v. **Dumitraşco ~**.

Căpitan, nepotul lui Albotă, strănepotul lui Crăciun; a vândut o parte din s. Cârsteştii din Deal lui Ştefan din Tuleşti 376.

Căpoteşti*, sat, ţ. Putna; <lângă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martori hotarnici din ~ 111, 203, 466; săteni din ~ se judecă pentru încălcarea unui vad de moară de către mitropolitul Varlaam 203; vie din ~ dăruită de Pepelea Cireş m-rii Săcul 254.

Cărăbăţ, fost pârcălab, tatăl lui Darie ~ şi al Ghinii 358.

Cărăbăţ, v. şi **Iazul lui ~**.

Cărăiman, v. şi **<Ion> ~, Precop ~, Vasilie ~**.

Cărăimăneşti*, sat, ţ. Orhei; <lângă Vadul lui Vodă, c. ~, m. Chişinău, R. Moldova>; a fost confiscat lui Isac Balica de Ştefan Tomşa voievod 127; întărit lui Lupul Prăjescul 127.

Cărăuşul, v. **Toma ~**.

Cărăvan din Siminiceni; martor hotarnic în s. Costeşti 256.

Cărbuni, parte a s. Hănţăşti, pe Tecucel; zapis de mărturie pentru părţile din s. Hănţăşti 44.

Cărcos, v. **Ştefan ~**.

Cărpeniş, pădure şi loc, în ţ. Dorohoi; sat lângă ~ 89.

Cătălina, fiica Măricăi, nepoata Anghelinei Goioae şi mama Arvasiiei 287.

Cătărigu din Mărceşti; martor la o vânzare din s. Onceni 485.

Că<ţă>leşti, sat, <ţ. Bacău; Siretul, c. Săuceşti, j. Bacău>; jumătate din ~ întărită lui Pătraşco Boldescul 3.

Căzac, căpitan de călăraşi de Orhei; mărturiseşte pentru cumpărarea unui ţigan 199.

Căzac din Şerbăneşti; martor 252.

Căzaca, v. **Maria ~**.

Căzacol, v. **Căzacul**.

Căzacovici, v. **Gligorie ~**.

Căzacu Frăia, martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni fiind răzeş 284.

Căzacul din Gligoreşti; martor hotarnic al unei părţi din s. Feţinghești 111.

Căzacul din Gugeşti; martor la o vânzare din s. Mănţăşti 327.

Căzacul din Mălăeşti; martor la o vânzare din s. Vădeni 222, 223.

Căzacul, fiul lui Gorga şi al Annei Gorgoe, cumnatul lui Mihaşco; vinde împreună cu mama şi cumnatul său o parte din s. Mogoşeşti 469.

Căzacul, fiul lui Ionaşco, nepotul lui Toader ban; face o vânzare lui Sava cămăraş 74.

Căzacul, fiul lui Ştefan Blendea din Tupilaţi, fratele Nastasiei; vinde părţi din satele Bădeşti şi Tupilaţi 150, 329.

Căzacul, fiul Mircăi, strănepotul lui Băilă; a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Băileşti 118.

Căzacul, tatăl lui Ionaşco şi al Todosiiei, unchiul Anei; vinde o parte din s. Văsiiani 482.

Căzan din Muncel, fiul lui Gherman, fratele lui Ionaşco Bordea, Isăilă, Lazor, Paşco şi

www.dacoromanica.ro

al Drăguței; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Tupilați 136, 329; a vândut împreună cu fratele său, Pașco, o parte din s. Muncelul de Jos 478.
Căzan din Șerbănești; martor 253.
Căzan Buhmatea, partea lui ~ din Tupilați a fost vândută 329.
Căzan, v. și **Căzacul**.
Căzăcescul, v. **Vasilie ~**.
Căzăcoe, v. **Ștefana ~**.
Căzăniasa, v. **Soriția ~**.
Câmpu, v. **Câmpuri**.
Câmpul lui Dragoș, <zonă între Bistrița și Tazlău, la nord și la sud de Nechid, j. Neamț>; sate pe Bistrița în ~ 428, 430, 431, 432.
Câmpuri (Câmpu), sat, <t. Putna; Câmpuri, c. ~, j. Vrancea>; partea Bogdăneștilor din ~ este vândută lui Ieremia <Nădăbaico> 363; martor din ~ la o vânzare din s. Cleja de Gios 408.
Cândești (Cândeștii Mari), sat, pe Bistrița, în Câmpul lui Dragoș, <t. Neamț; c. ~, j. Neamț>; martori din ~ 130, 382, 433; părți din ~ sunt vândute lui Gligorcea din Bețăști 429; izvod de acte pentru s. ~ 428, 430, 431.
Cândeștii Mari, v. **Cândești**.
Cârcotă, v. **Ilie ~**.
Cârjeu, fost stolnic, tatăl lui Ivașco <Cârjeu>, Sava și Vasilie <Cârjeu>; se tocmește cu Dumitru Buhuș pentru o parte din s. Răvăcani 125.
Cârjeu, v. și **Ivașco ~**, **Vasilie ~**.
Cârligătura, ținut; sate în ~ 80, 236, 302, 336, 349, 385, 387, 507, 508.
Cârlomănești, sat; <t. Covurlui; lângă Corlătești, c. Smârdan, j. Galați>; martor din ~ 7, 8.
Cârni*, sat; <lângă Topilea, c. Răchitoasa, j. Bacău>; uric pentru s. ~ în izvodul actelor moșiilor lui Toader Boul 350.
Cârniceni, sat, <t. Cârligăturii; c. Țigănași, j. Iași>; martor din ~ 60.
<Cârnu>, v. **Dumitrașco ~**.
Cârnul, m-rea lui ~ nu a stăpânit satele Balamuteni și Cobâliia din ținutul Sorocii 289.
Cârnului, v. **Poiana ~**.
Cârste (Crâstea) din Gârlești, martor hotarnic în s. Liești 217; martor hotarnic al poienii Rătunda 219; act scris în casa lui ~ 252; mărturisește pentru o tocmeală din s. Șerbănești D.
Cârste, vameș; martor pe Ulița Nouă din Iași 309.
Cârste Măriian, fratele lui Ilea și unchiul Soriței Căzăniasa; partea lui ~ din s. Tâmpești a fost vândută 152.
Cârste Rareș, fiul lui Vasâli Cergatul și fratele Nastei; vinde împreună cu sora lui o parte din s. Nadișa 114.
Cârstea, blănar din Iași, soțul Varvarei, tatăl lui Lupul; vinde o parte de moșie lui Enache blănariul 348.
Cârstea, bunicul lui Larion și al lui Toader; nepoții lui ~ vând o parte din s. Vicoleni 321.
Cârstea din Borăști, martor la o vânzare din s. Petrești 106, 113.
Cârstea din Dumești, tatăl lui Bejan și al lui Macovei 416.
Cârstea (Crâstan) din Mirăești, martor hotarnic în s. Liești 217; martor hotarnic al poienii Rătunda 219.
Cârstea din Securiceni, vinde împreună cu alți săteni un loc din hotarul s. Nemerniceni pentru a plăti o moarte de om 213.
Cârstea (Crâstea) din Tomcești, mator hotarnic în s. Liești 217; martor hotarnic al poienii Rătunda 219.
Cârstea, fiul lui Necoară Pahulcea, fratele lui Lupul și al lui Vasilie; se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Popeni cu Isac Stârcea, pierde 139.
Cârstea, popă; a vândut sate de la Dumitrașco Burhelea 498.
Cârstea, fost vornic; o parte din s. Chiseleu a fost răscumpărată de la ~ C.
Cârstea Brăileanul, slugă domnească; cumpără o vie din Botoșani de la Gheorghie Cucoranul 119; primește întărire pentru s. Rușii 144.
Cârstea Brăilenul, a cumpărat o vie din Botoșani de la Gheorghie Cucoranul 119.
Cârstea Cucoranul (Cocoranul), tatăl lui Gheorghie Cucoranul și al lui Isac Cucoranul 119.
Cârstea Dieceanul, fost ușer, soțul Maricăi, tatăl Solomiei, socrul lui Drăguș fost vornic, bunicul lui Cârstea, Drăguș sulger și al lui Vasilie 328.
Cârstea Dracea, fiul Elincăi Drăceoae, nepotul lui Rugină, fratele lui Eremiia și al Nastascăi; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Epotești lui Dumitrașco din Epotești 299.

www.dacoromanica.ro

Cârstea Drăguş, fiul lui Drăguş vornic şi al Solomiei, nepotul lui Cârstea Dieceanul, fratele lui Drăguş sulger şi al lui Vasilie Drăguş; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Berindieşti lui Grigorie <Miclescu> 328.

Cârstea <Golăi>, fiul lui Simion Golăi şi al Maricăi, fratele lui Andronic, Gheorghie ş.a.; vinde împreună cu părinţii şi fraţii săi s. Şipenţi lui Andrei Plantos 22, 96.

Cârstea Pobircu, fiul lui Pobircu din Vaslui, tatăl Siminei şi socrul lui Cozma 200, 230.

Cârsteşti, sat, <ţ. Cârligătura; Cristeşti, c. Brăieşti, j. Iaşi>; întărit lui Ionaşco Cujbă după judecată cu nepoţii lui Nicoară Liciul 501.

Cârsteşti, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Kerstenţi, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; stăpânit de soţia lui Vasilie Vartic 396.

Cârsteşti (Cristeşti), sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <Cristeşti, c. ~, j. Iaşi>; împărţit între urmaşii lui <Arsenie> Nebojatco 123; parte din ~ întărită lui Iane Parvana pentru recuperarea unei datorii neachitate de Dumitraşco Romăşcel 410.

Cârsteşti, sat, ţ. Tutova; <Cristeşti, c. Puieşti, j. Vaslui>; act scris la ~ 120; judecată pentru stăpânirea unui vad de moară din ~ 120; fiii lui Dooader Bălţatul vând o parte din ~ lui Dumitraşco <Gheuca> 138.

Cârsteştii, familie; să nu încalce stăpânirea lui Puiul din s. Măstăcani 158.

Cârsteştii din Deal* (Cârstânicii, Crâsteştii din Deal), sat, <ţ. Tutova; lângă Voineşti, c. ~, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite lui Ştefan din Tuleşti şi rudelor acestuia 376; a fost cumpărat de Petrea Cehan de la fiii lui Sălişteanul din Bârlad şi este întărit lui Iftodi Cehan 439.

Cârstian, fiul lui Avram din Lucăceni şi al Anghelinei, nepotul Erinei, strănepotul lui <Zaharia> Bârlădeanul şi fratele lui Toderaşco; vinde împreună cu rudele sale părţi s. Hănţeşti 97.

Cârstian, fost pivnicer, tatăl lui Dumitraşco, Iuraşco şi al Candachiei, bunicul lui Simion 272.

Cârstiian, fiul lui Romăşcel; se judecă împreună cu tatăl său pentru stăpânirea unor ţigani cu Isari vameşul, pierde 470.

Cârstiian, martor hotarnic în satele Greci şi Cernaţi 122.

Cârstiian Bouleţ, tatăl lui Lupul 152.

Cârstina, fiica Odochiei preoteasa; a vândut lui Pilat o parte din s. Hănţeşti 97.

Cârstâna, fiica Toşlei, nepoata lui Bordogan, sora Saftei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Săcătura 448.

Cârstâna, sora lui Onea; a vândut împreună cu fratele ei s. Vitolteşti lui Gavril şi lui Ivanco cu uric de la Ştefan <Tomşa> voievod 231.

Cârstânicii, v. **Cârsteştii din Deal**.

Câţa, ţigancă; întărită lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Ceahlău, munte; curătură sub ~ 85; m-rea Peon sub ~ 85; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323; în hotarul m-rii Peon 85, I.

Ceaplinţi, v. şi **Ceplinţi**.

Cehan din Tomceşti; martor hotarnic în s. Lieşti 217, 219.

Cehan (Cihan), tatăl lui Apostol ~ 343.

Cehan, v. şi **Apostol ~, Racoviţă ~, Iftodi ~, Ionaşco ~, Petrea ~**.

Cehăneasa, soacra lui Lupul; martoră la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.

Ceplinţi (Ceaplinţi), sat, <ţ. Hârlău; Cepleniţa, c. ~, j. Iaşi>; act scris la ~ 255; vie din ~ cumpărată de Vasile şi dăruită m-rii Trei Ierarhi 322.

Cepoiu, ginerele Dobrei, socrul lui Petre 90.

Cerbul, v. **Dumitru ~**.

Cercelești, familie; Felegosul nepot al Cercelești lor vinde o parte din s. Mărcești 169.

Cereatul, top.; în hotarul unei părţi din s. Măstăcani 157.

Cerepcău (Ceripcău), sat, pe Siret, mai sus de târgul Siret; <azi în Ucraina, Cerepcăuţi, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; Vasile Lupu urmează să facă mori pe Siret în s. ~ al m-rii Slatina în schimbul seliştii Truşeşti 476, 477.

Cereş, v. **Pepelea ~**.

Cereşnovăţ, vale; <între Stoicani şi Racovăţ, j. Soroca, R. Moldova>; sat pe ~ 325.

Cereşu, v. **Cireş**.

Cergatul, v. **Vasâli ~**.

Ceripcău, v. **Cerepcău**.

Cerlena, seliște, la Nistru, ţ. Soroca; <Cerlina, c. Nimereuca, j. Soroca>; loc de două mori în ~ vândute de nepoţii lui Gliga Hrincovici lui Iorga cămăraş 294.

Cerlena Malaia, v. **Cerlena Mică**.

Cerlena Mică (Cerlena Malaia), sat, ţ. Hotin; <azi în Ucranina; lângă Cerlena, r. Noua

www.dacoromanica.ro

Suliţă, reg. Cernăuţi>; s-a numit Borişce 359; părţi din ~ moştenite de fiii Grăpinei Varticeasa, soţia lui <Gavril> Vartic 103, 197; cu iazuri întărit lui Gavrilaş Matiiaş 359; heleşteu din ţarina s. ~ întărit lui Gavril Mătiaş după judecată cu soţia lui Vasilie Vartic 396.

Cerlinovschi, v. **Vasilie ~**.

Cernat, fost logofăt; împărţirea moşiilor lui ~ 91.

Cernat, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte întărire pentru satele Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Cernaţi* (Cerneşti), sat, pe Bogdana, <înglobat în Cepeşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; act scris la ~ 121; cercetare hotarnică a s. ~ în urma judecăţii dintre Dumitraşco fost vornic şi Ionaşco Bâtcovici 121, 122; stăpânit de Dumitraşco fost vornic 172; în hotar cu s. Greci 172; martor hotarnic din ~ 122.

Cernăuţi, târg; <azi în Ucraina; or. ~, reg. ~>; popă din ~ 227; diac din ~ 493; fost şoltuz şi şoltuz de ~ 493.

Cernăuţi, ţinut; sate în ~ 99, 127, 133, 295, 316, 344, C; selişte în ~ 456.

Cerneşti, v. **Cernaţi**.

Cetăreni* (Cétăreni), sat, <ţ. Cârligătura; lângă Hoiseşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; martori din ~ 407.

Cetăţuia, top., ţ. Cârligătura; în hotarul unei părţi din s. Horileşti 349.

Chera, fratele lui Ghiorghiţă, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru satele Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Cheşcu, gr. pentru Gavril Mătiaş 316.

Chica Fântânelelor, top.; în hotarul m-rii Peon 85, I.

Chicoş <Tomiac>, soţul Angheluşei Chicoşoaie şi ginerele lui Calin fost medelnicer; <fost mare> şetrar; se judecă pentru stăpânirea s. Mărtineşti 18; dă mărturii hotarnice 217, <m.p.> 219; fost postelnic; soţia lui ~ a dăruit o poiană cu prisacă pe Zeletin pentru pomenire 265; sigiliu 219.

Chicoşoaie, v. **Angheluşa ~**.

Chifa, ţigan; dăruit de domn lui Grigorie postelnic 298.

Chighiceanu, v. **Toader ~**.

Childă, v. **Marco ~**.

Chilichia, vinde o parte din s. Burdugani lui Grigorie postelnic 328.

Chirena din Iaşi, a vândut o vie din Valea lui Ieremia 322.

Chirena, fiica lui Giurgea şi mama lui Ştefan din Văsiiani 479.

Chirena Zbiroaia, mama Agahiei, bunica lui Costantin şi a lui Dumitru 148.

Chiriac, fiul lui Ionaşco Hadăr şi al Catrinei, nepotul lui Petrea, fratele lui Dămian şi al lui Trifan; a vândut împreună cu mama şi cu fraţii săi o parte din s. Tupilaţi 329.

Chiriac, fratele lui Ştefan şi nepotul Annei; a vândut împreună cu fratele său părţi din s. Tupilaţi 329.

Chirica, ban (sec. XIX); autentifică acte 226, 331.

Chirică, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea satelor Sineşti şi Dumbrăviţa 94.

Chiriceşti (Criceşti), sat, <ţ. Vaslui; Chirceşti, c. Micleşti, j. Vaslui>; poruncă domnească pentru împărţirea s ~ 392; întărit după împărţire nepoţilor Tudorii 399; împărţit între stănepoţii Todorii, Solomiei şi ai Vărvarei 473.

Chiriiac, finul lui Vasile Fugle; a primit danie de la naşul său când a fost „tuns" un loc de prisacă din s. Lăzăreni 13.

Chiriiac, iuzbaşă; martor la o vânzare din s. Tâmpeşti 152.

Chiriiac, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea satelor Sineşti şi Dumbrăviţa 94.

Chiriiac, soţul Anniţei, ginerele Nastasiei; dăruieşte împreună cu soţia sa o parte din seliştea Hotceşti lui Dumitru Buhuş 38, 403.

Chiril, armaş; vinde o parte din s. Budeşti cumpărată de la Paraschiva 78.

Chiril, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.

Chirila, dă mărturie pentru o pricină din s. Podoleni 414.

Chirila din Bogéni, cumpără un loc de prisacă şi de vie din s. Bârgăoani 415

Chirila din Botoşani, martor la vânzarea unei vii 119.

Chirila din Idrici, martor la vânzarea unei prisăci din s. Bârgăoani 415.

Chirila, fiul Anăsiei, nepotul Nastei şi fratele Mierlei; vinde împreună cu mama şi cu sora sa o parte din s. Prigorceni lui Apostol Cehan 343, 344.

www.dacoromanica.ro

Chirila, fiul lui Trifan, nepotul lui Cociubă şi fratele Ţigăncii; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Ungureni 393.
Chirilă din Codreşti, martor 504.
Chirilă, fiul lui Gârnea; martor la o vânzare din s. Luceni 249.
Chirilă, popă; scrie zapis 215.
Chirileşti*, ţ. Covurlui; <lângă Suceveni, c. ~, j. Galaţi>; martor hotarnic din ~ 457.
Chiriţa, fiul Mariei; a dăruit împreună cu rudele locul numit La Babe 180.
Chiriţă, v. **Dumitrachi ~ Paleologu**.
Chiriţoaie, v. **Măricuţa ~**.
Chiseleu (Chişeleu), pârâu, ţ. Cernăuţi; în hotarul s. ~ C.
Chiseleu, sat, pe pârâul Chiseleu, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ întărite lui Gavril Mătiaş C.
Chişeleu, v. **Chiseleu**.
Chişerei, sat, <ţ. Iaşi; azi Grădinari, c. Golăieşti, j. Iaşi>; pârcălab din ~ 249.
Chişinău, oraş (sec. XIX), <m. ~, R. Moldova>; magistrat din ~ 310.
Chişul, sat, <ţ. Tutova; lângă Criveşti, c. Tutova, j. Vaslui>; în hotar cu s. Tâmpeşti 278.
Chiuiejdelul, pârâu; obârşia pârâului ~ în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.
Chiujdeni*, sat, <ţ. Tutova; lângă Sălceni, c. Tutova, j. Vaslui>; împărţit între strănepoţii Tudorii, Solomiei şi ai Vărvarei 473.
Chiujdeşti*, sat, <ţ. Vaslui; lângă Alexeşti, c. Ipatele, j. Iaşi>; părţi din ~ date lui Andoca <negustor> 330.
Ciboteşti*, sat ce se numeşte Blăgeşti 328; v. **Blăgeşti**.
Cihan, v. **Cehan**.
Cilimon, vătav la Gârla Putnei; martor hotarnic 466.
Cilişăul de Sus* (Şilişeul de Sus), sat, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <lângă Hilişeul-Cloşca, c. Hilişeul-Horia, j. Botoşani>; parte din ~ întărită lui Mihaşco Cornaci 198.
Cimpoiaşul, v. **Petre ~**.
Cinceşti*, sat, pe Bahluieţ, <ţ. Cârligătura; lângă Brăeşti, c. ~, j. Iaşi>; martor hotarnic din ~ la o cercetare din s. Costeşti 256.
Cioaşcă, v. **Crăciun ~**.
Cioban din Guşeţei; martor 147.
Ciobăniţă, v. **Ionaşcu ~**.
Ciobănul, v. **Costantin ~**.
Ciocârlan, v. **Ursul ~**.
Ciocârlie din Fereşti, vinde o parte din s. Fereşti 228, 229.
Ciocârlie, v. şi **Gavril ~**.
Ciogole, v. **Ciogolea**.
Ciogolea, v. **Costantin ~**, **Gherghiţă Miron ~**, **Pătraşco ~**.
Ciohoreni, sat, <ţ. Suceava; Ciohorăni, c. Miroslăveşti, j. Iaşi>; parte din ~ vândută de Sava şi de fraţii acestuia lui Gavril Ferăie 81; părţi din ~ întărite lui Pătraşco Başotă 282; martor din ~ 361.
Ciolan, v. **Ion ~**.
Ciolpan din Săpoteni, bunicul lui Gheorghie şi al Nastasiei 362.
Ciolpan, v. şi **Ion ~**.
Ciolpăneasa, partea ei din s. Porceşti a fost vândută lui Toma <Cantacuzino> 30.
Ciomârtan, primeşte zălog o parte din s. Şirăţăi de la Măgdălina 112.
Ciomârtan, v. şi **Grigori ~**.
Ciorbă Batin, martor la vânzarea unei părţi din s. Tâmpeşti 152.
Ciorâia, ţigancă; aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Ciortolomi, sat, <ţ. Tecuci; Ciortolom, c. Tutova, j. Vaslui>; martor din ~ 7.
Cireanul, pârâu; obârşia pârâului ~ în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 204.
Cireş, v. **Ionaşco ~**, **Pepelea ~**.
Ciubotarul, v. **Vasilie ~**.
Ciucă, v. **Ion ~**.
Ciuciuleni, sat; <Ciuciuleni, j. Lăpuşna, R. Moldova>; părţi din ~ dăruite şi întărite fiilor lui Cărăbăţ fost pârcălab 358, 360.
Ciuhur, pârâu; <afluent al Prutului la Costeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; sate pe ~ 434, 452.
Ciuluc, pârâu; <afluent al Răutului, R. Moldova>; sate pe ~ 352, 354.
Ciupagu, v. **Ghiorghie ~**.
Ciurcan, socrul lui Prebici pârcălab; a cumpărat o vie la Bivolari pe care a dat-o zestre 178.
Ciurlan, v. **Gavril ~**, **Toader ~**.
Clatea, v. **Gavril ~**.
Cleja de Gios, sat, <ţ. Bacău; Cleja, j. Bacău>; partea lui Andreiu cel bătrân din ~ este vândută de Ştefan Clejanul lui Ghiorghiţă postelnic 408.
Clejanul, v. **Ştefan ~**.
Clipiceşti, sat, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; act scris la ~ 49; martori din ~ 49, 50, 84, 177; vătăman din ~ 50.
Cneajea, fiica lui Guţei, nepoata lui Ion Leul; a vândut o parte din s. Dumbrăviţa lui Ştefan căpitan 94.

www.dacoromanica.ro

Coada Maminejii, top.; în hotarul satelor Sineşti şi Dumbrăviţa 94.
Coadă, v. **Dumitraşco ~**.
Cobâlca, sat, <ţ. Orhei; Cobâlea, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; urmaşii lui Pătraşco fost vătav de ~ vând părţi dintr-un heleşteu de pe pârâul Cocioma 61, 62, 270.
Cobâlean, v. **Lupul ~**.
Cobâleanul cel bătrân, fost ţigan domnesc, soţul Vasilcăi şi tatăl lui Lupul Cobâlean 453.
Cobâliia, sat, ţ. Soroca; <Cobâlea, c. Cotiujenii Mari, j. Soroca, R. Moldova>; întărit lui Gheorghie Catargiu 288; retras lui Gheorghie Catargiu şi întărit lui Pătraşco Ciogolea care îl primise de la Movileşti 289.
Coborârea Sfântului Duh, v. **Pogorârea Sfântului Duh**.
Cochiujna, sat, pe Volovăţ, ţ. Dorohoi; <Coţuşca, c. ~, j. Botoşani>; întărit urmaşilor lui Bratul Hrincovici 325.
Cociobăneşti, familie; partea lor din s. Romăneşti a fost dăruită m-rii Beserecani 341.
Cociorna, vale, ţ. Orhei; părţi dintr-un heleşteu de pe ~ vândută lui Ionaşco Rusul 61, 62, 270.
<Coci>, v. **Gavril ~, Gheorghie ~**.
Cociorveiu, v. **Ionaşcu ~, Ştefan ~**.
Cociubă, tatăl lui Trifan şi al lui Scridon, bunicul lui Agapie, Antemiia, Ştefan ş.a.; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Ungureni 393.
Cocoranul, v. **Cucoranul**.
Cocoreanul, v. **Cucoranul**.
Cocris, tatăl lui Dumitraşco ~, Gavrilaş ~ şi al Maricăi, socrul lui Gavril; împărţirea moşiilor lui ~ 29.
Cocris, v. **Dumitraşco ~, Gavrilaş ~**.
Codăeşti, sat, pe Dobrovăţ, ţ. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ cu vaduri de moară în Dobrovăţ şi Cuţitna întărite lui Dumitru fost vornic după judecată cu Vasilie Purcel 331.
Codău, v. **Sămion ~**.
Codreanu, v. **Roşca ~**.
Cofeşti*, sat, pe Gârla Putnei, ţ. Putna; <lângă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martor din ~ 111, 425; parte din ~ vândută m-rii Săcul 277; mori şi vaduri de mori în ~ pe Gârla Putnei 203, 425; judecată pentru vad de moară din ~ 425; popă din ~ 425; vătav din ~ 425.
Cogeşti, sat, ţ. Cârligătura; <Cogeasca, c. Leţcani, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite lui Ştefan Moimăscul 236, 336, 443.
Coiajdelul, v. **Coiajdul**.
Coiajdul (Coiajdelul), pârâu; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.
Coiceni, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <Pruteni, j. Bălţi, R. Moldova>; moştenit de doamna Theodosia la împărţirea moşiilor lui Isac Balica şi dăruit de domn m-rii Trei Ierarhi 322.
Cojma, v. **Cozma**.
Cojoc, v. **Marco**.
Colfăşeni* (Colpăşeni), sat, ţ. Tutova; <lângă Coroieşti, c. ~, j. Vaslui>; partea lui Parava din s. ~ este vândută lui Corui comis 339, 340; martori din ~ 339.
Colivă, v. **Mihăilă ~**.
Colobaenţi* (Colobanţi), selişte, pe Miletin, ţ. Hârlău; <lângă Prăjeni, c. ~, j. Botoşani>; în hotar cu s. Piciorogani 248; împărţită în timpul domniei lui Iancu <Sasul> între Anna şi fratele ei Eremia Barbovschii 248; jumătate din selişteа ~ întărită lui Gavril Mătiaş 248.
Colobanţi, v. **Colobaenţi**.
Colpăşeni, v. **Colfăşeni**.
Coman, martor la o danie din s. Ţifeşti 378.
Comăneşti, sat, <ţ. Trotuş; or. ~, j. Bacău>; martor din ~ la o vânzare din s. Nadişa 114.
Comăreşti, sat, ţ. Suceava; <Comăneşti, c. Botoşana, j. Suceava>; parte din ~ vândută lui Zaharia 227.
Comisului, v. **Dealul ~**.
Condre, dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.
Condre din Luceni, vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Luceni lui Ursul Ciocârlan 249.
Condre (Condrea), hotnog de Andreeşeni; primeşte întărire pentru o parte din s. Vertepul primită ca despăgubire fiindcă i-a fost arsă casa 351; primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini 386.
Condre, împreună cu rudele sale a încălcat părţile lui Dumitraşco Groze din satele Drăguşeni şi Şovărcani 457.
Condre, ţigan; dăruit de domn m-rii Trei Ierarhi 322.
Condre, fost vameş, tatăl lui Ioan şi socrul Sofroniei; a dăruit o jumătate din s. Şiviţa

www.dacoromanica.ro

m-rii Galata de Jos urmând ca cealaltă jumătate să revină m-rii după moartea sa 23, 24; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Măstăcani 157; fiul său dăruieşte s. Mălineşti m-rii Golia 495

Condre (Condrea) **Malici**, ginerele lui Drăgan Şepteş şi al Albei; se judecă pentru stăpânirea s. Şeptişeni, pierde 346, 387; se judecă cu Gheorghie Roşca pentru stăpânirea unei părţi din s. Oneşti, pierde 507, 508.

Condrea, nepotul lui Gavril Borvină; vinde împreună cu rudele sale o jumătate din s. Bereşti 383, 384.

Condrea, tatăl lui Costantin; martor la o vânzarea din s. Băşăni 224.

Condrea, tatăl lui Pavăl 119.

Condrea, tatăl lui Pavăl din Botoşani 119.

Condrea, ţigan, soţul Candachiiei, tatăl Anghelinei, Mariiei, Saftei, Florea şi al lui Toader; confirmat lui Isari vameş după judecată 470.

Condrea, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.

Condrea, v. şi **Condre**.

Constantin Cantacuzino, logofăt (sec. XIX); autentifică un act 417.

Constantin Tăutul, logofăt de divan (sec. XIX); autentifică o copie 330.

Copanca, top., în s. Cerlina, ţ. Soroca; <c. Nimereuca, j. Soroca>; în hotarul seliştii Cerlena 294

Copăceni*, sat, pe Suhului, <ţ. Covurlui; lângă Cuza-Vodă, c. Slobozia-Conachi, j. Galaţi>; m-rea Galata de Sus primeşte împuternicire să ia zeciuiala din pâine de pe o parte din ~ 240.

Coposeni, sat, <ţ. Cârligătura; Scoposeni, c. Horleşti, j. Iaşi>; martori din ~ 349.

Copou, m-re, <lângă târgul Iaşi>; metoh al m-rii Trei Ierarhi 436.

Corcodel, a vândut împreună cu alţii un vad de moară pe Putna m-rii Beserecani 7, 8.

Corcorisie, popă, fratele lui Alexei; partea lui ~ din s. Buneşti este vândută lui Corui comis 338.

Cordăreni, sat, <ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>; acte ale lui Arbure din ~ pentru stăpânirea unor părţi din s. Corlăteni 484.

Cordéni*, sat; <lângă Vineţeşti, c. Olteneşti, j. Vaslui>; în hotar cu s. Vâlcoviceşti 129; o parte din ~ este zălogită lui Caracaş jitnicer 129.

Corlat, v. **Vasilie ~**.

Corlăteni, sat, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; acte pentru s. ~ 451; o parte din ~ este dăruită de urmaşii lui Isac Balica lui Toader Petriceico 484.

Cornaci, v. **Mihaşco ~**.

Corne, v. **Enache**.

Cornea, podul lui ~ în hotarul s. Lieşti 217.

Corneşti, sat, ţ. Tutova; <Coroieşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; martor din ~ 122,

Corod, pârâu; <afluent al Bârladului>; sate pe ~ 350.

Corosteanul, v. **Ghiorghie ~**.

Corovia, pârâu; <afluent al Başeului la Ştefăneşti, j. Botoşani>; iaz pe ~ în hotarul târgului Ştefăneşti 89.

Corpaci din Leţcani, dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Buoreni 355.

Corpaci, v. şi **Pătraşcu ~**, **Ştefan ~**.

Corui, fost comis, soţul Alexandrei, ginerele lui Lazor şetrar şi cumnatul lui Andrei; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Făureni, câştigă 337; cumpără o parte din s. Buneşti 338; cumpără împreună cu soţia sa o parte din s. Colfăşeni 339; primeşte întărire pentru părţi din satele Buneşti, Colfăşeni şi Mireni 340.

Cosma, partea lui ~ din s. Mogoşeşti este vândută 469.

Costache, fiul lui Andrei, nepotul lui Trifan din Grozeşti; vinde o parte din s. Feţingheşiti 90.

Costachie, diac în timpul domniei lui Gaşpar voievod; a fost martor la un schimb de moşii 411.

Costandache, v. **Costantin**.

Costandin din Bârzăşti, fiul lui Crăciun; primeşte întărire pentru un loc de prisacă din s. Munteneşti după judecată 75.

Costandin, dascăl slovenesc de la biserica Sfântul Gheorghe Vechi din Bucureşti (sec. XVIII); traduce un act C.

Costandin, fiul Anghelinei Irimicioaia din Morozăni, nepotul lui Pătraşco vătav din Cobâlca; vinde o parte dintr-un heleşteu de pe valea Cociornii 270.

Costandin, fratele lui Beloş; vinde părţi din s. Feţingheşti 90.

Costandin, negustor din Bârlad; martor 499.

Costandin (Costantin) **Balş**, mare logofăt (sec. XIX); autentifică acte 215, 247.

Costandin Leondari, sulger (sec. XIX); autentifică o copie 250.

www.dacoromanica.ro

Costandin (Costantin) **Paladi**, hatman (sec. XIX); autentifică act 140; trecut într-o condică de datorii ale sătenilor din Iurghiceni 395.

Costandin, v. şi **Costantin**.

Costantin, aprod din Pogăneşti; martor hotarnic al unei părţi din s. Măstăcani 157.

Costantin (Costandache), mare armaş (sec. XVIII); a cumpărat o parte din s. Tufeşti 269.

Costantin din Boldeşti; îl împuterniceşte pe Dumitru Buhuş să cerceteze încălcarea unei părţi din s. Boldeşti 504.

Costantin din Dolheşti, socrul lui Luca vătav de aprozi 367.

Costantin din Mărginéni; martor 448.

Costantin din Puţichioaia, se judecă pentru încălcarea unui loc din vatra satului Răsâpeni 386.

Costantin din Răchitoasa; martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338; primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unei poieni din hotarul s. Stănişăşti 422.

Costantin din Ruseni, martor la o vânzare din s. Nemerniceni 213.

Costantin din Suceava, martor la o vânzare la care a numătat banii 437; sigiliu 437.

Costantin, fiul Agahiei, nepotul Chirenii Zbiroaia şi fratele lui Dumitru; vinde o parte din s. Slobodzia lui Banul medelnicer 148.

Costantin, fiul Annei şi nepotul lui Borcea; vinde parte din s. Iurghiceni 187.

Costantin, fiul lui Condrea din familia Andreişeştilor; martor la o vânzare din s. Băşăni 224; partea lui familiei lui ~ din Băşăni nu a fost vândută 224.

Costantin, fiul lui Crăciun Gălbineanul, fratele lui Toader şi al lui Vâlsan; a vândut lui Apostol armaş o parte din s. Bezânu 73.

Costantin, fiul lui Gheorghie Duralău, fratele lui Sava, Vasilie, al Nastasiei şi al Urâtei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Turbăteşti şi o vie cu loc de prisacă lui Vasilie Corlat 461, 467.

Costantin, fiul lui Ionaşco şi al Anghelinei, nepotul lui Duma şi fratele Grozavei; vinde împreună cu părinţii şi cu sora lui o parte din s. Prigorceni 117, 118.

Costantin, fiul lui Ionaşco Vrabie, fratele Saftei şi vărul Aniţei; se judecă cu vara sa pentru stăpânirea unei părţi din s. Rădeni, pierde 264.

Costantin, fiul lui Marco din Băşăni; martor la o vânzare din s. Vădeni 222.

Costantin, fiul lui Prebici fost logofăt, fratele Arseniei şi cumnatul lui Gabăr fost pârcălab; primeşte împreună cu rudele sale confirmare pentru stăpâniri 178.

Costantin, fiul lui Vasilie, nepotul Annei Nichitoae şi strănepotul lui Ion Blendea şi al Saftei; vinde părţi din satele Bădeşti şi Tupilaţi 135, 329.

Costantin, fratele Părascăi; dăruieşte împreună cu sora lui o parte din s. Bârgăoani 415.

Costantin, fratele Tofanei şi al lui Dumitraşco, cumnatul lui Bejan; s-a judecat cu sora lui pentru stăpânirea unor părţi din s. Frăteşti 134.

Costantin, martor la o danie din s. Ţifeşti 378.

Costantin, negustor din Iaşi; a dat mărturie pentru o vânzare 77.

Costantin, fost pivnicer; a dat mărturie 114.

Costantin, pârcălab fost din Vâşteleşti; a dat mărturie hotarnică pentru satele Greci şi Cernaţi 122.

Costantin, răspop; martor la vânzarea unei părţi din s. Colfăşeni, scrie zapisul 339; sigiliu 339.

Costantin, soţul Nastasiiei şi ginerele lui Oanciul Parţuc; vinde împreună cu rudele sale moşiile rămase de la Miron fost clucer 312, 319.

Costantin, târgoveţ din Cotnari; martor 347.

Costantin, ţigan, fiul Irimiii şi soţul Alexandrei; dăruit împreună cu sălaşul său lui Gheorghie Arapul II.

Costantin (Costandin), vornic de gloată, soţul Măricuţei, ginerele lui <Arsenie> Nebojatco şi al Gaftonei; participă la împărţirea moşiilor socrului său 123; dă mărturie 37, 76, <m.p.> 82, <m.p.> 97, 133, <m.p.> 186, 247, 248, 249, 272, 300, 352, 383; cercetează o pricină pentru stăpânirea unei părţi din s. Frăteşti 134; sigiliu 97.

Costantin Bantăş, din Fauri; martor la o danie <m.p.> II.

Costantin Bujoranul, din Hulpăşani; dă mărturie pentru o cercetare hotarnică a satelor Cernaţi şi Greci <m.p.> 122.

Costantin Ciobănul, paharnic; cumpără de la Ion Gefir o parte din s. Bucureşti 382.

www.dacoromanica.ro

Costantin Ciogolea, fost pârcălab <de Hotin>, soţul Ilenei, rudă cu Isac Balica hatman; primeşte întărire pentru stăpâniri 295; dăruieşte împreună cu alte rude ale răposatului hatman o parte din s. Corlăteni lui Toader Petriceico 484.

Costantin (Costân) **Hăbiiac**, din Costeşti; martor la o vânzare din s. Bârleşti 40; a vândut fără drept o parte din s. Bârleşti lui Dumitru Buhuş 45.

Costantin Hăugul, fratele lui Sava Hăugul şi al lui Toader Hăugul, vărul lui Pătraşco Hăugul; a vândut vărului său o parte din s. Vădeni 222; vinde împreună cu Toader o parte din s. Vădeni <m.p.> 223.

Costantin Moghilă, voievod, domn al Ţării Moldovei, fiul lui Ieremia Moghilă voievod şi al Elisaftei; acte de la ~ 15, 139, 220, 328, 350; a dăruit s. Brusturi lui Mihăilescul 11; a dăruit a vândut s. Vânători lui <Dumitrachi> Chiriţă Paleologu 108; a dăruit un sat lui <Dumitrachi> Chiriţă pentru banii daţi în treaba ţării 257, 259; a luat bani pentru treaba ţării de la Anastasie Crimca 291; judecaţi pentru stăpâniri în timpul domniei lui ~ 121, 122, 143, 172, 359; acte pierdute în timpul domniei lui ~ când au prădat tătarii 468.

Costantin Polimaz, logofăt (sec. XVIII), fiul protopopului Ioniţă din Bacău; copiază acte 132, 186, 392, 399; a scris condica m-rii Soveja 152.

Costantin Roşca, fost mare vornic al Ţării de Jos, fratele lui Gheorghie Roşca şi al lui Vasilie Roşca; a cumpărat părţi din satele Băiceni şi Oncani 201.

Costantin (Costandin, Costin) **Stârcea** (Stârce), pârcălab de Hotin; dă mărturie în Sfat 54, <m.p.> 55, 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 156, 295, 321, 322, 328, 329; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Hrubna 208; sigiliu 55.

Costantin Stroescul, iscăleşte copia unui act (sec. XVIII) 389.

Costantin Verdeş, s-a judecat cu Burgheluş pentru stăpânirea unor sate (sec. XVIII) 498.

Costantinu, partea lui ~ din s. Băleşti în hotar cu partea popii Baciu 141.

Coste, bunicul Măgdălinei; partea lui ~ din s. Şirăţăi este zălogită de Măgdălina 112.

Coste din Glăvăneşti; vecin al lui Pătraşco Ciogolea 471.

Coste din Lucavăţ; cumpără şi primeşte în schimb părţi din s. Ivancăuţi 316; martor 371.

Coste Băcioc (Bucioc), fost mare vornic <al Ţării de Jos>, tatăl răposatei doamne Theodosia, socrul lui Vasile Lupu voievod; a vândut o parte din s. Hănţeşti lui Pilat fost clucer 97; a lăsat moştenire fiicei sale s. Avrămeni 322.

Coste Siminiceanul, slugă domnească; cercetează o pricină din s. Bârleşti 45.

Costea din Suceava, tatăl lui Marcul 70; v. şi **Costantin** din Suceava.

Costea, fiul Pălagăi şi fratele lui Ţoader; primeşte întărire împreună cu rudele pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni 387.

Costea, fântâna lui ~ în hotarul unor părţi din s. Larioneşti 181.

Costeasa, mama lui Nicul; fiul ei vinde o parte din s. Bârgăoani 415.

Costéni, sat; <înglobat în Costişa, c. ~, j. Neamţ>; martori din ~ II.

Costeşti*, sat, pe Jijia, sub Cozanciu, ţ. Dorohoi; <lângă Drislea, c. Truşeşti, j. Botoşani>; în hotar cu seliştea Truşeşti 476, 477; a fost dăruit lui Vasile Lupu de Miron Barnovschi voievod 476, 477.

Costeşti, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, ~, r. Storojneţ, reg. Cernăuţi>; împărţit între fiii Lenţii 371, 389; martor din ~ 493.

Costeşti, sat, la obârşia Bahluieţului, ţ. Roman; <c.s. Târgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; parte din ~ dată în schimb lui Dumitru Buhuş 45; un vad de moară confirmat Grozavei Strătioaie după judecata cu Dumitru Buhuş 124; o parte din ~ a fost răscumpărată de Grozava Strătioaie de la Grama mare jitnicer 162; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ 239; în hotar cu s. Pietriş 256; părţi din ~ stăpânite de Grozava Strătioaie 162, 239, 256, 261; o parte din ~ a fost dată în schimb lui Irimia homelnicul 353.

Costeşti, sat, ţ. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; armăşel din ~ 122; martori din ~ 120, 121, 122; în hotar cu s. Cernaţi 121; în hotar cu s. Bucureşti 209.

Costiceanul, v. **Ionaşco ~**.

Costin, diac; scrie zapis de vânzare 482.

Costin din Jadova, martor la un schimb de moşii 316.

Costin, v. şi **Costantin, <Iancu> ~**.

Costina, mama Aniţei, a lui Dinis şi a Veselinei din Băileşti 118.

www.dacoromanica.ro

Costiş, v. **Pavăl**.
Costişu, v. **Costiş**.
Coşarile Ceahlăului, top.; în hotarul m-rii Peon 85.
Coşcău, pârâu, ţ. Neamţ; <afluent al Bistriţei, la Bucureşti; înglobat în or. Buhuşi, j. Neamţ>; loc de prisacă la gura pârâului ~ în hotarul s. Bucureşti 382.
Coşerinţi (Coşureşti), sat, <ţ. Soroca; Coşerniţa, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; o parte din ~ a fost confiscată lui Isac Balica şi este restituită lui Lupul Prăjescul 127; vătav de hânsari din ~ 409.
Coşerinţii, sat, ţ. Orhei; <Coşerniţa, c. Boşcana, j. Chişinău, R. Moldova>; a fost confiscat lui Isac Balica hatman şi restituit lui Lupul Prăjescul 127.
Coşescul, v. **Mirăuţă ~**.
Coşeşti*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Cristeşti, c. Brăeşti, j. Iaşi>; vândut de m-rea Pobrata lui Banul medelnicer şi lui Simion Mihăilescul şi împărţit între cei doi 80.
Coşleacu, bunicul lui Iacob şi al popii Pricopie 90.
Coşureşti, v. **Coşerinţi**.
Cotela, sat; <ţ. Hârlău; Cotenii (?), înglobat în Lozna, c. Dersca, j. Botoşani>; martor din ~ la o vânzare din s. Văsiiani 479.
Cotiujeni, sat, ţ. Soroca; <Cotiujenii Mari, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; o parte din ~ a fost confiscată lui Isac Balica şi este restituită lui Lupul Prăjescul 127.
Cotnari, târg, <ţ. Hârlău; s. ~, c. ~, j. Iaşi>; martori din ~ 347; om din ~ primeşte întărire pentru stăpâniri 59; vii pe dealurile de la ~ 10, 295, 322, 437, 438; v. şi **Dealul Asânului, Dealul Comisului, Dealul Domnesc, Dealul Mândrul, Dealul Porcului, Horodişte**.
Covasna, pârâu, afluent al Jijiei; loc de moară pe Jijia la gura pârâului ~ dăruit Mitropoliei Sucevei 496, 497.
Covurlui, ţinut; sate în ~ 23, 24, 457; hotar spre ~ 417; Judecătoria ţinutului ~ (sec. XIX) 444.
Cozanciu, <codru, pe ambele părţi ale pârâului Cozancea, afluent al Sitnei, ţ. Hârlău, j. Botoşani>; sat sub ~ 476.
Cozanciu, pârâu, ţ. Hârlău; <afluent al Sitnei, j. Botoşani>; sat pe ~ 68.
Cozia, top.; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323.
Cozina Blaj, şoltuz de Bacău; dă mărturie 9.
Cozma din Năneşti, martor hotarnic al Poienii Rădunda 219.
Cozma din Securiceni, vinde împreună cu alţi săteni o parte din s. Nemerniceni pentru a plăti o moarte de om 213.
Cozma, fiul Tudorii, nepotul Draghinei Păşcoe şi strănepotul Mogăi, fratele lui Florea, Vasiliie şi al Palaghiei; face schimb de moşii cu Dumitru Buhuş 40, 41.
Cozma, popă din Bicani; martor hotarnic în satele Cernaţi şi Greci 122.
Cozma, soţul Siminei şi ginerele lui Cârstea Pobircu; vinde împreună cu soţia lui o parte din s. Murgeşti 200, 230.
<Cozma> Şarpe, fost mare postelnic; a primit întărire pentru stăpânirea unor moşii de la Ştefan <cel Tânăr> 350.
Cozmeşti, sat, <ţ. Vaslui, c. Deleşti, j. Vaslui>; martor din ~ la o vânzare din s. Sacălâşa 145.
Cozmiţa, fiul lui Bolea din Hănţăşti, fratele lui Andrii şi socrul lui Mihul; martor la o vânzare din s. Maşnici 83.
Cozmiţa, fiul lui Pătraşcu Baci, nepotul lui Oana Baci şi fratele lui Mihalce, Nastasâe şi al Salomiei; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Dănceni 163.
Cozsan, v. **Cozia**.
Cracău, pârâu; <afluent al Bistriţei, la Zăneşti, c. ~, j. Neamţ>; sate pe ~ 160, 251, 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 454; schimbarea albiei pârâului ~ 160; mori pe ~ 334, 454; poiană pe ~ 334.
Crasna, pârâu; <afluent al Bârladului la Crasna, c. Albeşti, j. Vaslui>; loc de iaz pe ~ 328; sate pe ~ 200, 230, 328.
Crasnoluca, sat, pe Prut, ţ. Dorohoi; <Crasnaleuca, c. Coţuşca, j. Botoşani>; parte din ~ vândută lui Nicolai din Ghireni 238.
Crăciun din Albeşti, martor la o danie din s. Florinteşti 232.
Crăciun din Cucuiaţi, mărturiseşte pentru cercetarea unei pricini dintre m-rea Beserecani şi Ionaşco 49.
Crăciun din Jadova, martor 316.
Crăciun din Sascut, martor la o vânzare din s. Vâlceşti 98.
Crăciun din Săciteni, martor la o vânzare din s. Săciteni 104.
Crăciun din Scorţeşti; martor hotarnic pe Gârla Putnei 177.

www.dacoromanica.ro

Crăciun din Ştefăneşti, mărturiseşte pentru o pricină din s. Vitolteşti 147.
Crăciun, străbunicul lui Căpitan şi al Anghelinei din Cârsteştii din Deal 376.
Crăciun, tatăl lui Costantin din Bârzăşti 75.
Crăciun, tatăl lui Maftei; partea lui ~ din s. Hălăseni este vândută 9.
Crăciun, tatăl Sorei Rotăriţa 498.
Crăciun, ţigan, tatăl lui Nichita 211.
Crăciun, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.
Crăciun, vecin din s. Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.
Crăciun, vistiernicel din Dolheşti, tatăl lui Apostol Grăjdan şi al lui Ionaşco; a cumpărat o parte din s. Micleşti de la Buhloae cea bătrână 220, 328.
Crăciun Cioaşcă, moara lui ~ în hotarul satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Crăciun Gălbineanul, tatăl lui Costantin, Toader şi al lui Vâlsan din s. Bezânu 73.
Crăciun Ilii, popă, fiul lui Razimă, tatăl lui Ion 111; vinde o parte din s. Feţingheşti 90.
Crăciun, v. şi **Drumul lui ~**.
Crecicu, vinde împreună cu fiul său o parte din s. Malcăuţi lui Toader pârcălab de Soroca 474.
Crestiteli, v. **Sfântul Ioan ~**.
Creţul din Ialoveni, martor la o vânzare din s. Săciteni 104.
Creţul din Ţifeşti, via lui ~ în hotar cu via popii Baciu din Băleşti 141; martor la o danie 377.
Criceşti, v. **Chiriceşti**.
Crimca din Suceava, bunicul Iftimiei şi străbunicul lui Gavrilcea, Stahie, Ştefan şi al Aniţei, Irinei şi Saftei; urmaşii lui ~ vând părţi din moşii lui Toma Cantacuzino 311, 312, 313, 314, 317, 318, 320; v. şi **Anastasie Crimca**.
Cristeşti, v. **Cârsteşti**.
Criveşti, sat, <ţ. Roman; c. Strunga, j. Iaşi>; act scris la ~ 38; martori hotarnici din ~ în s. Costeşti 256; judecată pentru seliştea Răvăcani de lângă ~ 124.
Crâstan, v. **Cârstea**.
Crâstea, v. **Cârstea**.
Crâsteştii din Deal, v. **Cârsteştii din Deal**.
Cruce, sat, <pe Şuşiţa; Crucea de Sus şi ~ de Jos, l.c. a or. Panciu, j. Vrancea>; martori din ~ 84.
Crucean, v. **Vasilie ~**.
Crucişata de Jos, top.; în hotarul satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Cruhlic, pârâu, ţ. Soroca; în hotarul seliştii Cerlena 294; peşteră la ~ în hotarul s. Voroncăuţi 325.
Cucioba (Cuciuba), sat, <ţ. Tutova; lângă Ghergheşti, c. Ghergheşti, j. Vaslui>; fiii lui Pinteliu din ~ vând o parte din s. Stănigeşti 447; martori din ~ 447.
Cuciuba, v. **Cucioba**.
Cuciur, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, Cuciurul Mare, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; martori din ~ 493.
Cucoranul, v. **Cârstea ~, Gheorghie ~, Isac ~**.
Cucorăni, sat, <ţ. Hârlău; c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; Condica satelor ~ şi Ipoteşti (sec. XIX) 144.
Cucoroniţa, v. **Catrina ~**.
Cucova, sat; <c. Valea Seacă, j. Bacău>; martor din ~ 98.
Cucuiaţi, sat, <ţ. Putna; înglobat în Şerbeşti, c. Vidra, j. Vrancea>; martori din ~ 49, 84, 177.
Cucuteni*, sat, <ţ. Tecuci; lângă Tarniţa, c. Onceşti, j. Bacău>; Truşan din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unei poieni de pe Dobrotfor 422.
Cucuteni, sat, ţ. Cârligătura; <c. Leţcani, j. Iaşi>; o parte din ~ a fost dăruită de Vasilie Banul lui Ştefan Moimăscul 336.
Cudreşti, sat; <ţ. Cârligătura; înglobat în Bălţaţi, c. ~, j. Iaşi>; martori din ~ 504.
Cujbă, mare serdar; autentifică o copie (sec. XIX) 345.
Cujbă, v. şi **Dumitraşco ~, Ionaşco ~**.
Culiceni, sat, pe Brabişte, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; c. Tureatca, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; parte din ~ vândută de Ştefan Pepele lui Ştefan Tăban din Mihalcăuţi 54.
Cumpăt, v. **Toader ~**.
Cunice, sat, ţ. Soroca; <Cunicea, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; fost uşer din ~ 199.
Curduce, v. **Toader ~**.
Curéni*, sat, ţ. Hârlău; <lângă Nicolae Bălcescu, c. Flămânzi, j. Botoşani>; părţi din ~ primite de călugărul Evloghie care a plătit dajdea Dolcăi şi a Tudorei 489.
Curiecii* (Cureci), sat, ţ. Soroca; <lângă Răspopeni, c. ~, j. Orhei>; în hotar cu s. Răspopeni 345; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 479.

www.dacoromanica.ro

Curpaci, v. **Corpaci**.
Curt Celebi, tatăl lui <Baba Celebi>; fiul lui ~ se judecă cu m-rea Dragomirna pentru stăpânirea satelor Drujăşti şi Tăistreni, pierde 472.
Curtea domnească, boieri de la ~ dau mărturie 9, 23; ~ din târgul Botoşani 144.
Curtu, blănar; martor la vânzarea unei părţi din s. Lăzoreni 13.
Cuţitna, pârâu; <afluent al Dobrovăţului la Codăeşti, c. ~, j. Vaslui>; sate pe ~ 185, 331; vaduri de mori pe ~ 331.
Cuzlău, sat, <ţ. Dorohoi; c. Păltiniş, j. Botoşani>; stolnic din ~ 238.

D

D<...>, v. **Dumitru ~**.
Dabija, fost pârcălab de Putna, fratele lui Ieremia <Nădăbaico> şi soţul Păscălinei; martor 64, <m.p.> 175, 177, <m.p.> 277, 292; cumpără părţi din s. Olişăşti 241, 242, 243; sigiliu 277.
Dabija, .v şi **Ionaşcu ~**, **Istratie ~**.
Dahid Drolea, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcătura 448.
Dajvan, v. **Toader ~**.
Damaschin (Damaşchin), fiul lui Micul şi nepotul Popeştilor; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti lui Iorga cămăraş 169.
Damaschin, răzeş; se judecă pentru stăpânirea poienii Brustura cu m-rea Neamţ, pierde 334.
Damaschina, mama Anei şi soacra lui Hlăbaşco; fiica ei vinde o parte din Rădeşti 275.
Damaşchin, v. **Damaschin**.
Dan, fratele lui Iane; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hriţcani cu m-rea Homor, pierde 397.
Dan, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru satele Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
<Dan> Bolea, fost vornic, tatăl Candachiei, bunicul lui Ivaşco Cârjeu, Vasilie Cârjeu, Sava diac ş.a. 162.
Danciul, fratele lui Avraam postelnic; a vândut fratelui său o parte din s. Hănţeşti 97.
Danciul, slugă domnească; primeşte întărire pentru stăpânirea moşiilor 233.
Danciul, tatăl Mărenei şi al Vărvarei 178.
Danciul, ţigan, tatăl lui Ionaşco Dzirnea 503.
Dande, martor hotarnic în s. Ploscureni 452.
Daniil, popă, tatăl lui Toader diacon şi al Saftei 100.
Daniil, soţul Nastasiei şi ginerele lui Crăciun; dăruieşte împreună cu soţia sa o parte din s. Vâlcoviceşti 276.
Dare, v. **Darie**.
Darie, călugăr la m-rea Slatina; martor 476.
Darie, fratele lui Mihalcea Tăban; martor la o vânzare 68.
Darie Cărăbăţ (Dare, Darii), fiul lui Cărăbăţ fost pârcălab, fratele Ghinii; marii boieri dau mărturie pentru daniile primite de ~ de la Gavril, ginerele lui Gheorghi diac din Volosăni 358; primeşte împreună cu sora lui întărire pentru stăpânirea daniilor primite de la Gavril 360.
Darie Stârcea, soţul Tudoscăi, ginerele lui <Arsenie> Nebojatco şi al Gaftonei; martor la vânzarea unei părţi din s. Culiceni 54; participă la împărţirea moşiilor rămase de la socrul său 123.
Darii, v. **Darie**.
David din Olăşei, martor la o vânzare din s. Grieşti 100.
David, fiul Catrinei Cocoroniţa; primeşte întărire împreună cu mama sa pentru stăpânirea s. Platoneşti 39.
David, fiul lui Ionaşco Ţiţul, nepotul lui Nicoară Liciul; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Cârsteşti cu Ionaşco Cujbă, pierde 501.
David, fiul lui Toader Văcilă; a dăruit o parte din s. Răcămuş 167.
David, popă din Războieni; mărturiseşte la o judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. Oneşti 508.
Davideşti*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Buda, c. Răchitoasa, j. Bacău>; în hotar cu s. Buneşti 338, 340.
Dăeni*, selişte, pe Prut, ţ. Iaşi; <lântă Moreni, c. Prisăcani, j. Iaşi>; selişte dăruită de Toderaşco mare vornic şi fraţii săi lui Andoca 464; întărită lui Andoca 491.
Dăinoe, v. **Nastasie ~**.
Dămăşcani, sat; <c. Costeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; drumul ce vine de la ~ în hotarul s. Ploscureni 452.
Dămian, fiul lui Ionaşco Hadăr şi al Catrinei, fratele lui Chiriac şi al lui Trifan; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

www.dacoromanica.ro

Dămiian, fiul lui Panteleiu; martor la o vânzare din s. Luceni <m.p.> 249; martor la o vânzare din s. Cleja de Jos <m.p.> 408.

Dămiian, pârcălab <de Putna>; cercetează o pricină pentru încălcarea hotarelor 425.

Dănăilă, cumnatul lui Vasile Corlat diac; cumpără o parte din s. Turbăteşti de la urmaşii lui Gheorghie Duralău 461.

Dănăilă din Găleşeşti; martor la o vânzare din s. Stănigeşti 447.

Dănăilă, fiul popii din Prigorceni; martor 117, 118.

Dănceni*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Podul Turcului, c. ~, j. Bacău>; în hotar cu satele Bălăneşti, Boleşti, Lazoreşti şi Târzii 163; părţi ~ întărite Grozavei Strătoaie 163; parte din ~ întărită lui Danciul 233.

Dănceşti*, sat, pe Cracău, ţ. Neamţ; <lângă Bodeştii de Jos, c. Bodeşti, j. Neamţ>; parte din ~ zălogită lui Toma <Cantacuzino> 454.

Dănceşti*, sat, ţ. Vaslui; <lângă Rediu Galian, c. Codăeşti, j. Vaslui>; martori la o vânzare din s. Glodeni 185.

Dăncu, v. **Nistor ~**.

Dăneasa, mama lui Sava din Botoşani 119.

Dăneşti*, sat, ţ. Covurlui; <înglobat în Oancea, c. ~, j. Galaţi>; parte din ~ confirmată lui Dumitraşco Groze după judecată 457; martor din ~ 457.

Dăneşti*, sat, ţ. Fălciu; <lângă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Strătulat aga 300.

Dănilă, cumnatul lui Ionaşco şi Vasile Corlat; primeşte întărire împreună cu rudele pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 467.

Dănilă din Muncel; martor 49, 177.

Dănilă, fiul lui Rugină; vinde împreună cu Grigore Bogdan şi Popăscul o parte din s. Câmpuri 363.

Dănilă, soţul Anei, ginerele Damaschinei; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Rădeşti lui Gavril Pascal 275.

Dărmăneşti, sat, <ţ. Bacău; Dărmăneşti, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 114.

Dăvideni, sat, <ţ. Neamţ; c. Ţibucani, j. Neamţ>; urice pentru ~ în izvodul actelor lui Toader Boul 350.

Dealul Asânului (Asin), vii în ~ la Cotnari vândute şi întărite lui Toma <Cantacuzino> 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 437, 438.

Dealul cel Bătrân, vie în ~ la Şorogari dăruită m-rii Aron Vodă 57; vii pe ~ la Şorogari dăruite m-rii Golia 58.

Dealul Comisului, vii în ~ la Cotnari împărţite urmaşilor lui Ion Mogâlde 93, 109; vii pe ~ la Cotnari întărite lui Sturdza după împărţirea moşiilor lui Vasilie Mihăilescu 390, 391.

Dealul Domnesc, vii în ~ la Cotnari întărite lui Costantin Ciogolea 295.

Dealul lui Vodă, uric pentru o vie în ~ la Hârlău în izvodul actelor moşiilor lui Toader Boul 350.

Dealul Mare, deal; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.

Dealul Mândrul (Mândru), vii cu crame în ~ la Cotnari vândute şi întărite lui Toma <Cantacuzino> 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 437, 438.

Dealul Porcului, vie în ~ la Cotnari întărită lui Costantin Ciogolea 295.

Dealul Sinovei, în hotarul viilor din târgul Bacău ale m-rii 5, 323.

Debrici, v. **Pavel ~**.

Debriţ, v. **Debrici**.

Deliu, fiul lui Baciu şi tatăl lui Voico 169.

Dema, gealap; martor pe Uliţa Nouă din Iaşi <m.p.> 309.

Departamentul Pricinilor Străine (sec. XIX), act tradus de Vasile Zotov la ~ 30.

Dereneu, sat, <ţ. Orhei; ~, c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; act scris la ~ 503; martor din ~ 503.

Dernauca, partea ei din s. Dersca a fost vândută vândută m-rii Homor 487.

Dersca (Derszca), pitar; nepot de frate lui Focşa, fratele Madonii şi al Mintei, unchiul lui Tudoran 198; a vândut partea Hilipeştilor din s. Dersca 487.

Dersca (Derzsca), sat, ţ. Suceava; <c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~ întărite lui Mihaşco Cornaci 198; părţile din ~ ce au fost stăpânite de Lupul Stroici sunt întărite m-rii Homor 285, 286; părţi din ~ vândute şi întărite m-rii Homor 487.

Derzsca, v. şi **Dersca**.

Dieceanul, v. **Cârstea ~**.

Dieniş, tatăl lui Vasilie 82.

Dihan, pârâu; valea pârâului ~ în hotarul s. Ploscureni 452.

Diicu, fiul lui Palcău, nepotul lui Ion Leul şi fratele lui Niţul; vinde o parte din s. Dumbrăviţa lui Ştefan căpitan 94.

Dimacea, v. **Dimaci**.

www.dacoromanica.ro

Dimachi, v. **Manolachi ~.**
Dimaci (Dimacea), pârâu; <afluent al Siretului la Vadu Roşca, c. Vulturu, j. Vrancea>; în hotarul satelor Sineşti şi Dumbrăviţa 94; vaduri de moară pe ~ 94, 95, 446; v. şi **Dimăceni.**
Dimăceni*, sat, ţ. Tecuci;<lângă Vadu Roşca, c. Vulturu, j. Vrancea>; în hotar cu satele Dumbrăviţa şi Sineşti 94; parte din ~ stăpânită de Dumitraşco Şoldan în hotar cu s. Lieşti 217; v. şi **Dimaci.**
Dimiian din Criveşti; martor hotarnic în s. Costeşti 256.
Dimitrie, fratele lui Andronic şi al lui Efrim Hăjdău; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi de sate din ţinutul Hotin 65.
Dimitrie Moruz, beizade (sec. XIX); deţine acte pentru moşia Puţăni 417.
Dinga, fost hatman; nepoţii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea s. Fârţăgani 192.
Dinis, fiul Costinei, nepotul Todosiei şi strănepotul lui Băilă, fratele Aniţei şi al Veselinei; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Băileşti 118.
Dionisie, fost episcop <de Roman>, călugăr la m-rea Dragomirna; a vândut împreună cu soborul m-rii s. Bârsăneşti 89; dăruieşte m-rii Neamţ o vie <m.p.> 460.
Divan, judecăţi la ~ 23, 45, 80, 283, 286; ~ al Moldovei (sec. XIX), rezumat al unui act într-o carte de judecată a Divanului 61; ~ al Ţării de Jos (sec. XIX), opis de documente înfăţişat la ~ 268; diac de ~ 248 v. şi **Theodor Gasparovici** (1785); logofăt de ~ 330; v. şi **Costantin Tăutul**; v. şi **Sfat domnesc.**
Doamna, top.; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323.
Dobje, v. **Ion ~.**
Dobra din Ţifeşti, soţia lui Ion Nasoe, mama lui Todosie şi bunica Protasiei 378.
Dobra, fiica lui Ion Proroc, sora lui Dragoş, Drăguş, Jurje, Mane şi a Mălinei; a vândut împreună cu fraţii şi cu verii ei un vad de moară din s. Mirăeşti călugărilor de la m-rea Berzunţu 105.
Dobra, fiica lui Neagu, sora lui Grozav şi a lui Lazor; a vândut împreună cu fraţii şi cu verii ei un vad de moară din s. Mirăeşti călugărilor de la m-rea Berzunţu 105.
Dobra, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Dobra, soacra lui Cepoiu; a vândut o parte din s. Feţingheşti lui Dumitraşco <Cârnu> stolnic 90.
Dobre, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Dobrenchi, autentifică o copie (sec. XIX) 215.
Dobreni, sat, ţ. Neamţ; <c. ~, j. Neamţ>; vătav din ~ martor la zălogirea unor părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti 454.
Dobriina, mama Stanei şi soacra lui Stoica 180.
Dobrodvor, v. **Dobrotfor.**
Dobromira*, m-re, <ţ. Putna; în Soveja, c. ~, j. Vrancea>; primeşte danie de la Angheniia şi de la soţul acesteia, Petrea căpitan, părţi din s. Lăleşti 380.
Dobrotfor (Dobrodvor, Drobroftori), pârâu, ţ. Tecuci; <afluent al Zeletinului, la Ţepoaia, c. Motoşeni, j. Bacău>; sate pe ~ 350, 468; sat mai sus de ~ 350; poiană pe ~ 422, 442, 502.
Dobrovăţ, m-re, pe pârâul ~; <în c. ~, j. Iaşi>; cu hramul Pogorârea Sfântului Duh 333; primeşte danie ţigani scutiţi de dări 336.
Dobrovăţ, pârâu; <afluent al Vasluiului la Burcelu, contopit cu Codăeşti, c. ~, j. Vaslui>; vaduri de mori pe ~ în hotarul s. Codăeşti 331.
Dobrovăţ, sat; <c. ~, j. Iaşi>; în hotar cu s. Pribeşti 237; uric pentru ~ în izvodul actelor lui Toader Boul 350.
Dobrovoi, v. **Ion ~, Toader ~.**
Doca, sora Nastei şi cumnata lui Berciul; a vândut o parte din s. Căbiceni lui Miron Barnovschi 248.
Dochea, fiica lui Giurgea şi mama lui Ştefan din Văsiiani 479.
Dochia, fiica Anghelinei şi sora lui Ionaşco; a vândut împreună cu rudele părţi din s. Nadişa 114.
Dochia, fiica lui Ionaşco, sora lui Procopie şi mătuşa Măriiei, Nastasiiei şi a Stancăi; este vândută partea ei din s. Petreşti 106.
Dochia, fiii ei se judecă pentru stăpânirea s. Vitolteşti 231.
Dochia, mama lui Scânteie 9.
Dochia, soţia lui Trifan, sora lui Gavrea şi soacra lui Zahariia; mărturiseşte pentru o vie dăruită de soţul ei Schitului părintelui Partenie 50.
Dochie, nepoata lui Ion Briahnă; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Stănişăşti 468.

www.dacoromanica.ro

Dochiţa, fiica Martei, nepoata lui Bordogan, sora lui Ursu; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Săcătura 448.
Dochiţa, mama lui Vasilie 189.
Dochiţa, sora lui Grozav; vinde împreună cu fratele ei o parte din s. Totoeşti lui Ionaşco Bordiştean 2.
Docilă, a vândut împreună cu Samson nişte ţigani lui Prebici 178.
Docolina, sat; <Docolina, lângă Gura Albeştilor, c. Albeşti, j. Vaslui>; mărturie pentru stăpânirea s. ~ 271.
Dodul, v. **Gligorie ~**.
Dohatco v. **Toader ~**.
Dolca, a dat împreună cu Tudora o parte din s. Curéni pentru a putea plăti dajdea 489.
Dolca, ţigan al lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Dolhan din Suleni, martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.
Dolhăscul, v. **Ştefan** din Dolheşti.
Dolhăşti, v. **Dolheşti**.
Dolheşti, sat, <ţ. Fălciu; c. ~, j. Iaşi>; aprod din ~ 367; vistiernicel din ~ 220; fiica lui Costantin din ~ dăruieşte fiului ei o parte din s. ~ 367; martori din ~ 367.
Dolheşti (Dolhăşti), sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Negreşti, c. Dobreni, j. Neamţ>; martor din ~ 437; Ştefan din ~ zălogeşte lui Toma <Cantacuzino> părţi din satele Bodeşti şi Dăncheşti 454.
Doljeşti, m-re, ţ. Roman; <în c. ~, j. Neamţ>; act pentru stăpânirea unor părţi din s. ~ trecut în condica m-rii ~ 287.
Doljeşti, sat, ţ. Roman; <c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ întărite fiilor lui Dumitru Goia după judecată 15; o parte din ~ a fost vândută lui Gligoraşco Goia 287; martori din ~ 287.
Domentiian, călugăr la m-rea Slatina; martor 476.
Dondăş, v. **Ghiorghi ~**.
Donici, logofăt (sec. XIX); autentifică un act 226.
Dooader Bălţatul, tatăl Alecsandrei, Samfirei şi al lui Vasilie 137.
Dorobăţăşti, v. **Dorobiţăşti**.
Dorobeţăşti, v. **Dorobiţăşti**.
Dorobiţăşti* (Dorobăţăşti, Dorobeţăşti), sat, <ţ. Tecuci, lângă Oţeleşti (?)>, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; se judecă pentru stăpânirea unei poieni de pe Dobrotfor 422, 442, 502.
Doroftiia Andonesa, soţia lui Andonie; a dăruit împreună cu soţul ei bucate şi ocini lui Eftimie 53.
Dorohoi, târg, ţ. ~; <m. ~, j. Botoşani>; căpitan de curteni din ~ 452; dregători de ~ au dat mărturie 64.
Dorohoi, ţinut; pârcălab de ~ 18; pâraie în ~ 311, 312, 313, 325; sate în ~ 22, 89, 96, 198, 238, 248, 267, 311, 312, 313, 317, 318, 319, 320, 325, 437, 438, 476, 477, 484, 490; selişte în ~ 477; târg în ~ 89.
Doroşăuţi, sat; <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; părţile lui Lenţea din ~ revin după împărţirea moşiilor lui Dumitraşco 371; împărţirea s. ~ 389.
Dorothei, călugăr sihastru de la m-rea Putna; vinde o parte din s. Voroncăuţi 494.
Dosithei, v. **Dosoftei**.
Dosoftei (Dosithei), episcop de Roman; încredinţează hotărâri domneşti 176, 322, 476, 477, 496.
Dosofteiu, călugăr la m-rea Neamţ; martor în soborul m-rii 14.
Dosofteiu, călugăr la m-rea Tazlău; primeşte mărturie pentru o stăpânire a m-rii 274.
Doşceşti, parte din s. Iurghiceni; zălogită pentru plata unei morţi de om din s. Iurghiceni 395; întărită după judecată lui Dumitru Buhuş 404.
Drabişte, pârâu, ţ. Hotin; <afluent al Racovăţului la Brânzeni, j. Edineţ, R. Moldova>; sat pe ~ 54.
Dracea, v. **Cârstea ~**, **Eremiia ~**.
Draga din Biliceni; martoră la vânzarea unei părţi din s. Sămăşcani 171.
Draga din Petréni, mama lui Gligoraş 1.
Draga, mama lui Mileci 280.
Dragan, v. şi **Drăgan**.
Draghiţa (Drăghiţa), fiica lui Sava; mama lui Vasilie, a Nastei, Titei şi a Nastei 137, 329.
Dragole, mama lui Vasco, soacra lui Toader Dobrovoi 90.
Dragoman, v. **Ghiorghi ~**.
Dragomir, vinde soţul Antoniei; vinde împreună cu soţia lui o parte din s. Sacălâşa lui Porcea din Oşăşti 145.
Dragomireşti, sat, ţ. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ la cercetarea unei pricini din s. Cârsteşti 120.
Dragomirna, m-re, <ţ. Suceava; c.s. Mitocu Dragomirnei, m. Suceava, j. ~>; cu hramul Pogorârea Sfântului Duh 291; vinde s.

www.dacoromanica.ro

Bârsăneşti pentru a încheia construcţia m-rii 89; primeşte mărturie pentru stăpânirea s. Napadova 291; primeşte carte de apărare a hotarelor satelor Drujăşti şi Tăistreni după judecată cu fiul lui Curt Celebi 472; egumenul m-rii ~ 89; v. şi **Ghidion**.

Dragosin, a mărturisit la o judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. Podoleni 414.

Dragosineşti*, sat, pe Berheci şi mai sus de Dobrotfor; <lângă Căuia, c. Dealul Morii, j. Bacău>; mai jos de s. Leucuşeşti 350; uric pentru ~ în izvodul actelor lui Toader Boul 350.

Dragoş, fiul lui Ion Proroc, fratele lui Drăguş, Jurje, Mane, al Dobrei şi al Mălinei; a vândut împreună cu fraţii şi cu verii săi un vad de moară din s. Mirăeşti m-rii Berzunţu 105.

Dragoş, v. şi **Câmpul lui ~**.

Dragotă din Săciteni, dă împreună cu Ionaşcu parte din s. Săciteni lui Ştefan Cociorveiu 104.

Dragotă din Şerbăneşti; martor hotarnic în s. Lieşti 217.

Dragotă, urmaşii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Drăceoae, v. **Elinca ~**.

Drăgan, a vândut lui Miron Barnovschi o parte din s. Căbiceni 248.

Drăgan, dărăban; act scris în casa lui ~ 185.

Drăgan din Umbrăreşti; martor la vânzarea unui loc de lângă vadul Şerbăneştilor 252.

Drăgan (Dragan), fiul lui Dumitru uricar, fratele lui Nacul, al Măricăi şi al Vărvarei; a vândut o jumătate din s. Oncani lui Costantin Roşca 201; a vândut împreună cu fraţii săi nişte vii la Cotnari lui Pătraşco Turcul fost stolnic 295.

Drăgan, fiul lui Hârcescul; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Sămăşcani 171.

Drăgan, fost postelnic; tatăl lui Vasilie 362.

Drăgan, tatăl lui Hârbor 94.

Drăgan Orbăscul, tatăl Neagăi şi al Magdei, bunicul lui Mihol 178.

Drăgan Şepteş, soţul Albei, ginerele lui Ivan şi socrul lui Condre Malici 346.

Drăgance din Băscăceni, martor hotarnic în s. Ploscureni 452.

Drăgancea, vecin din s. Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.

Drăgălina, fiica lui Nechifor, sora lui Miron, mama Axanei şi a Greacăi 97.

Drăgălina Văscăniasa, fiica Milii şi mama Nastei din Răspopeni 345.

Drăgăneşti, sat şi selişte, pe Pârâul Brusturilor, ţ. Neamţ; <c. Brusturii-Drăgăneşti, j. Neamţ>; dată de m-rea Neamţ în stăpânirea lui Tănasie vornic până la moartea acestuia 14; sat întărit m-rii Neamţ după judecată cu răzeşii 334.

Drăgăneşti, sat, pe Siret, ţ. Roman; <înglobat în Prăjeşti, c. Traian, j. Bacău>; o parte din ~ a fost vândută lui Mihail Fortuna 215; o parte din ~ cu vad de moară este vândută de Zaharia din Vivoreni lui Mihail Fortuna 247

Drăgăneşti, sat, ţ. Tecuci; <c.s. ~, m. Tecuci, j. Galaţi>; în hotar cu satele Cămileşti şi Puţăni 417.

Drăgeşti, sat, ţ. Roman; <c. Dămieneşti, j. Bacău>; o parte din ~ este vândută de Agahiia lui Munjâlă 214.

Drăghiceanul, tatăl lui Meleştean; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti 297.

Drăghici, popă din Târgoveţi; martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti 277.

Drăghici, urmaşii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

<Drăghici> Bogza, fost logofăt, tatăl Buscăi, Loghinei, al lui Vasilie călugăr, bunicul lui Dumitraşco şi al lui Oräş 47, 129, 229.

Drăghici Svichih, bunicul Elincăi şi al popii Tănasie; partea lui ~ din s. Mireni este vândută lui Corui comis 340.

Drăghina, ţigancă; aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Drăghina Păşcoe din Bârleşti, fiica lui Moga, bunica lui Cozma, Florea, a Palaghiei şi a lui Vasiliie 40, 41.

Drăghiţa, v. **Draghiţa**.

Drăgoman, locul numit Fântânele unde a fost ~ în hotarul s. Tămăşeni 462.

Drăgşan, tatăl Agafiei; partea lui ~ din s. Ivancăuţi este dată în schimb 316.

Drăguş, fiul lui Ion Proroc, fratele lui Dragoş, Jurje, Mane, al Dobrei şi al Mălinei; a vândut împreună cu fraţii şi cu verii săi un vad de moară din s. Mirăeşti m-rii Berzunţu 105.

Drăguş, fost vornic, soţul Solomiei, tatăl lui Cârstea ~, Vasilie ~ şi al lui <Ştefan> Drăguş sulger 328.

Drăguş, v. şi **Cârstea, Nicolai ~, Ştefan ~, Vasilie ~**.

Drăguşan, v. **Toader ~**.

www.dacoromanica.ro

Drăguşeni, sat, <ţ. Bacău; c. Parava, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea a două vaduri de mori de pe Gârla Putnei 98.

Drăguşeni, sat, <ţ. Lăpuşna; c. Bobeica, j. Lăpuşna, R. Moldova>; părţi din ~ întărite fiilor lui Cărăbăţ fost pârcălab 358, 360.

Drăguşeni, sat, ţ. Suceava; <c. ~, j. Suceava>; o jumătate din ~ a revenit Soltanei după împărţirea moşiilor lui Ion Mogâlde 93, 109; jumătate din ~ cu case împărţită între fiii şi ginerii lui Vasilie Mihăilescul şi ai Soltanei 390, 391.

Drăguşeni (Drăguşéni), sat, ţ. Vaslui; <c. Şcheia, j. Iaşi>; partea din ~ ce a fost cumpărată de Toader Boldescul este întărită lui Pătraşco Boldescul 3; părţi din ~ cu casă în ~ şi loc de garduri vândute lui Iane paharnic 66.

Drăguţa, fiica lui Gherman, sora lui Căzan din Muncel, Lazor, Ionaşco Bordea şi a lui Isăilă; vinde împreună cu fraţii partea tatălui lor din s. Tupilaţi 136.

Drăguţa, fiica lui Gherman, sora lui Isăilă şi a lui Lazor; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Drăguţa, fiica lui Ghiorghie, nepoata lui Gavrilcea; vinde o parte din s. Crasnoluca lui Nicolai din Ghireni 238.

Drăguţa, fiica Mariţei, nepoata lui Vlad pârcălab, sora Neacşei şi a Solomiei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Ilieşti 178.

Drăguţă din Şerbăneşti, martor hotarnic al poienii Rătunda 219.

Drăguţoai, sora lui Sâmion spătar, mătuşa lui Ghiorghiţă; vinde împreună cu nepotul ei o parte din s. Maşnici 83.

Drăguţul, v. **Bârlădean ~**.

Drâlău, v. **Lupul ~**.

Dricul, vii în dealul ~ din târgul Huşi dăruite m-rii Trei Ierarhi 322.

Drobroftori, v. **Dobrotfor**.

Drolea, v. **Dahid ~**.

Dronţa, mama lui Ion; a dăruit împreună cu fiul ei o vie din s. Ivăncești m-rii Pângăraţi 244; a vândut împreună cu fraţii ei un vad de moară din s. Ivăncești m-rii Pângăraţi 244.

Dronţă din Făureşti, a dat bani pentru o moarte de om din s. Iurghiceni 140.

Drujăşti*, sat, <ţ. Hârlău; lângă Zlătunoaia, c. Lunca, j. Botoşani>; carte de apărare a hotarelor s. ~ dată m-rii Dragomirna 472.

Drumul Humei, top. în hotarul viilor din târgul Bacăului întărire m-rii Bistriţa 6, 323.

Drumul lui Crăciun, în hotarul s. Pribeşti 237.

Drumul Mare, în hotarul s. Ploscureni 452.

Dubăvaş, v. **Vasilie ~**.

Duca, fost comis, <vornic> de Bârlad, soţul Zlatei; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Novaci din ocolul târgului Huşi 151; martor la vânzarea unei părţi din s. Tâmpeşti 152.

Dudeşti, sat, pe Bârlad, j. Tecuci; <lângă Podoleni, c. Barcea, j. Galaţi>; vechiul nume al s. Brehna 305; vândut lui Iorga cămăraş 305.

Dudulea, ţigan; aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Dulceşti, sat; <c. Dulceşti, j. Neamţ>; Ionna din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mărgineni 405.

Duma, fost comis; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 343.

Duma, nepoţii lui ~ vând părţi din s. Prigorceni 117, 118, 343, 344.

Duma, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Dumbravă din Floreşti, tatăl lui Florea şi al lui Samfirici, bunicul lui Ignat; martor la vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98; fiul şi nepotul său vând o parte din s. Mogeşti 459.

Dumbrăvenească, partea ~ din s. Maşnici vândută Anghelinii şi lui Andrii Huduman 83.

Dumbrăviţa, sat, ţ. Tecuci; <înglobat în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; în hotar cu s. Lieşti 217; părţi din ~ întărite lui Ştefan căpitan şi rudelor acestuia 94; poruncă pentru cercetare hotarnică a unei părţi din ~ 335; parte cu vad de moară din ~ vândută lui Ştefan căpitan 445, 446; martori din ~ 94; chihaie din ~ 335.

Dumeşti, sat, ţ. Vaslui; <Dumeştii Vechi, c. Dumeşti, j. Vaslui>; parţi din ~ vândute şi întărite lui Iordache <Cantacuzino> 303, 416; martor din ~ 416.

Dumeşti, sat; <Dumeni, c. George Enescu, j. Botoşani>; carte de apărare a hotarelor unei părţi din ~ dată lui Vârnav 184.

Dumitra Zupcoae, a vândut o parte din s. Bădeşti 43, 329.

Dumitrachi Chiriţă Paleologu, fost mare postelnic, soţul Măricuţei Chiriţoaie, şi ginerele lui Ghiorghe cel bătrân <Lozonţchi> 101; a primit danie de la Costantin Moghilă

www.dacoromanica.ro

voievod moşii pentru „bani daţi în treaba ţării" 108, 257, 259; a vândut împreună cu soţia şi cu rudele sale nişte vii la Cotnari lui Turcu stolnic 295; a cumpărat părţi din s. Ţinteni 325.

Dumitrachi, v. şi **Dumitraşcu**.

Dumitraş, v. **Dumitru**.

Dumitraşco, cumnatul lui Dorothei sihastrul; martor la vânzarea unei părţi din s. Voroncăuţi 494.

Dumitraşco, cumnatul lui Toader Rugină, rudă cu Lupul Talpă; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unui hotar 421.

Dumitraşco, <diac> de Orhei; scrie zapis de vânzare 249.

Dumitraşco (Dumitru), diac; scrie acte 25, 26, 35, 98, 99, 204, 205, 225, 273, 393, 492, I; v. şi **Dumitraşco Vlăgea**.

Dumitraşco, diacon din Vereşeni; a cumpărat fără drept o parte din s. Bădeşti 43.

Dumitraşco din Boldeşti, v. **Dumitru Hrescanul**.

Dumitraşco din Buhăeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 115, 118.

Dumitraşco din Epoteşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Ruşi 144; cumpără nişte părţi din acel sat 299.

Dumitraşco din Gugeşti, fiul lui Ionaşco diac din Gugeşti, soţul Anghiniei şi fratele lui Grigorie <Miclescu>; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Mânţeşti 328; martor 498.

Dumitraşco din Soleşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Ungureni 393.

Dumitraşco din Spineni, martor la vânzarea unei părţi din s. Grieşti 100.

Dumitraşco din Zastavna, martor la o tocmeală din s. Comăneşti 227.

Dumitraşco, fiul Buscăi, nepotul lui <Drăghici> Bogza şi văr cu Lupul Bogza; dă mărturie pentru zălogirea unei părţi din s. Cordeni 129.

Dumitraşco, fiul Irinei, fratele lui Pavăl al Todosiei ş.a.; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Dumitraşco, fiul lui Andrei armaş; a vândut împreună cu rudele sale o casă din s. Drăguşeni 66.

Dumitraşco, fiul lui Cârstian pivnicer, fratele Candachiei şi al lui Iuraşco, unchiul lui Simion; martor 272.

Dumitraşco, fiul lui Gligorie şi nepot de frate Candachiei; martor la o danie a mătuşii sale 503.

Dumitraşco, fiul lui Păcurar, nepotul lui Ţintea, strănepotul lui Avăr cel bătrân; a vândut o parte din s. Ţinteni 325.

Dumitraşco, fiul lui Pântelei din Hârliceşti; martor <m.p.> II.

Dumitraşco, fiul lui Sima din Roman; scrie zapis de danie 13.

Dumitraşco, fiul lui Ştefan; a plătit pentru o moarte de om din s. Iurghiceni 395.

Dumitraşco, fiul Măricăi, nepotul lui Nicoară Liciul şi fratele lui Solomon; vinde împreună cu fratele şi cu verii săi o jumătate din s. Cârsteşti 501.

Dumitraşco, fratele lui Costantin şi al Tofanei, cumnatul lui Bejan; se judecă pentru răscumpărarea unei părţi din s. Frăteşti 134.

Dumitraşco, martor pe Uliţa Nouă din Iaşi 309; sigiliu 309.

Dumitraşco, nepotul lui Dumitru Lenţii; participă la împărţirea moşiilor bunicului său 371.

Dumitraşco, popă la Biserica domnească din Iaşi; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bereşti 383, 384.

Dumitraşco, tatăl lui Ghiorghiţă, Grigoraş şi al lui Vasâli Laşcu; fiii lui ~ vând o parte din s. Hărmăneşti 114.

Dumitraşco Badiul, fiul lui Badiul, nepotul Gaftonei, fratele lui Andronic Badiul şi al lui Sturdzea Badiul; primeşte împreună cu rudele sale stăpânire asupra a mai multor sate 325; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din satul Crasnoluca 238.

Dumitraşco Bantăş din Costeni, fiul lui Nicoară Bantăş şi fratele Palaghiiei, unchiul lui Ionaşco; a vândut împreună cu rudele sale o casă din satul Drăguşeni 66; scrie un act de danie II; vinde părţi din satele Boiani, Lucăceni şi Puţuri lui Ştefan Moimăscul 336.

Dumitraşco Batin, fiul Candachiei şi nepotul lui <Dan> Bolea; a vândut împreună cu rudele sale o parte din satul Costeşti 162.

Dumitraşco Buga din Petreşti; martor 98.

Dumitraşco Burghelea (Burghele), tatăl lui Burgheluş; a cumpărat părţi din satele Găneşti, Ghibarţi, Mândreşti şi Tăoşti 498.

Dumitraşco Burlă, fiul Ilenii; vinde o parte din s. Mărtineşti 133.

Dumitraşco Căpăţină, din Dumbrăviţa; martor 95.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco (Dumitraş) <**Cârnu**>, fost stolnic şi fost pârcălab; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Feţinghești 90, 110, 111; dă mărturie fiind socotitor în ţinutul Putnei (staroste) 177, 203, 252; martor la vânzarea unei părţi din s. Mărceşti fiind megieş 297, 298; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Românești 341; primeşte poruncă pentru o cercetare hotarnică 424.

Dumitraşco Coadă, portar de Suceava; cercetează o pricină pentru încălcarea hotarelor unei prisăci din ţarina Arenilor 250.

Dumitraşco Cocris, fiul lui Cocris, fratele lui Gavrilaş Cocris şi al Maricăi, ginerele lui Gavril; martor 14; împarte cu fraţii săi moşiile rămase de la tatăl lor 29; sigiliu 14.

Dumitraşco Cujbă, soţul Agaftiei, ginerele lui Manule şi tatăl lui Ionaşco Cujbă; danii pentru pomenirea lui ~ 57, 58.

Dumitraşco Fulger, slugă domnească, soţul Maricăi, ginerele Nastasiei şi cumnatul lui Ionaşco Hrincovici; martor la o danie din s. Lăzoreni 13; vinde împreună cu rudele seliştea Cerlena lui Iorga cămăraş 294; primeşte întărire pentru stăpânirea unor moşii 325; se judecă pentru stăpânirea unor vaduri de moari de pe Nistru 409.

Dumitraşco (Dumitru) <**Gheuca**>, fost vornic de gloată, fratele Anghelinei şi al lui Simion <Gheuca>, cumnatul Măricăi; se judecă pentru stăpânirea unui vad de moară din hotarul s. Cârsteşti 120; cumpără părţi din satele Cârsteşti, Hălmăgeni, Glodeni şi Strâmba de la fiii lui Dooader Bălţatul 138; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Greci 121, 122; primeşte întărire pentru părţi din s. Greci după judecată cu Ionaşco Bâtcovici 172; martor la un schimb de moşii 186; se judecă pentru stăpânirea s. Băcani 483.

Dumitraşco Groze, primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din satele Dăneşti şi Şovărcani 457.

Dumitraşco Iarali (Erali, Iarală), mare clucer, soţul Margăi şi tatăl lui Marcu Iarali 46; primeşte danie s. Greci din ocolul târgului Vaslui 52; dă mărturie, martor <m.p.> 25, 132; dă mărturie. în Sfat <m.p.> 23, 37, 97, 133, <m.p> 272, 354; sigiliu 23, 25.

Dumitraşco Iurescul, scrie actul de vânzare al unei părţi din s. Mănţăşti 327.

Dumitraşco Nădăbaico fiul lui <Pătraşco> Nădăbaico, fratele lui Ieremia şi al Todosiei şi tătăl lui Ionaşcu Dabija 450; vinde împreună cu fraţii săi două vaduri de moară pe Gârla Putnei şi o parte din satul Vâlceşi 98; a înnecat o moară de pe Gârla Putnii din s. Cofeşti a m-rii Săcul 425.

Dumitraşco Romăşcel, fost mare clucer, fratele lui Gheorghie episcop de Huşi; a rămas cu o datorie neachitată la Iane Parvana 410.

Dumitraşco Sculeş, <fost> vornic, fratele lui Andronic paharnic; a vândut o parte din satul Şerbăneşti 143.

Dumitraşco (Dumitraşcu) **Solomon**, fost sulger, tatăl lui Ionaşco; a cumpărat părţi din s. Săcătura 488; primeşte o parte din s. Şerbăneşti de la nişte săteni cărora le-a răscumpărat capul D.

Dumitraşco Şaidir (gr. Şaifir, gr. Şander, Şeaidir), uricar; martor la vânzari 172, <m.p.> 175, <m.p.> 249; martor la un schimb de moşii 352; scrie acte domneşti 5, 24, 52, 143, 177, 195, 197, 201, 203, 230, 236, 257, 259, 261, 262, 263, 290, 294, 296, 299, 301, 303, 336, 337, 340, 344, 384, 385, 397, 403, 404, 409, 410, 416, 419, 465; scrie mărturie boierească 477, 484; scrie zapise de vânzare 20, 66, 168, 200, 297, 298; sigiliu 249.

Dumitraşco Şoldan, mare vornic al Ţării de Jos, ginerele lui <Ion> Cărăiman, fratele lui Toader Şoldan şi tatăl lui Ştefan Şoldan; cumpără părţi din s. Petiia Mare 25, 26; fiul lui ~ primeşte danii de la Toader Şoldan 55; cumpără de la fiii lui Precop Cărăiman părţi din s. Brăteni 146; a hotărnicit o parte din s. Lieşti, fiind stăpân în s. Dimăceni 217, 219; primeşte întărire pentru stăpânirea seliştii Ştiuca, după judecată 283; dă mărturie, martor <m.p.> 37, 82, 132, <m.p.> 133, <m.p.> 168, <m.p.> 272, <m.p.> 311, <m.p.> 312, <m.p.> 313, 314, 383; dă mărturie, în Sfat 9, 85, 89, 90, 94, 96, <m.p.> 97; 99, 107, 156, 198, 295, 321, 322, 324, 325, 328, 329;

fost mare vornic al Ţării de Jos; fiul său, Ştefan Şoldan este martor la o tocmeală 353; a primit bani de la sătenii din Iurghiceni pentru răscumpărarea unei morţi de om 395;

sigiliu 37, 97, 133, 168, 311, 312, 313.

www.dacoromanica.ro

Dumitraşco Ştefan, <fost mare> logofăt; a primit întărire pentru stăpânirea unei moşii de la Poiană A, B.

Dumitraşco Vlăgea, <diac>; scrie act 471.

Dumitraşco, v. şi **Dumitru**.

Dumitraşcoai, v. **Anăsia ~**.

Dumitraşcu (Dumitrachi), fratele lui Ionaşcu Timotin, Nechita şi al lui Tudosie; primeşte împreună cu fraţii săi danie o parte din s. Răcămuş 166; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Răcămuş 167.

Dumitraşcu, fratele lui Vasile; vinde părţi din s. Feţinghești 90.

Dumitraşcu Acostăchioi, martor la vânzarea unei părţi din Tâmpeşti 152.

Dumitraşcu Cujbă, scrie act 283; v. şi **Dumitraşco**, diac.

Dumitraşcu Oţăl, a fost însărcinat să cerceteze o pricină 167.

Dumitraşcu Zamă, a fost martor hotarnic al unei părţi din s. Dănceni 163.

Dumitraşcu, v. şi **Dumitraşco**.

Dumitrel, tată lui Mihăilă şi al lui Tiron; fiii săi au vândut o parte din s. Săcătura 488.

Dumitru, a vândut un vad de moară pe Putna 7, 8.

Dumitru, <fost> comis, fratele lui Gheorghi diac din Volosăni şi al Anghelinei călugăriţa, unchiul Vărvarei; părţile sa din satele Ciuciuleni şi Voloseni sunt dăruite 358.

Dumitru din Colfăşeni, martor 339.

Dumitru din Onceni, martor la vânzarea unei părţi din s. Onceni 485.

Dumitru din Scânteia, martor la o danie din s. Popeşti 269.

Dumitru din Stângaci, martor la vânzarea unei părţi din s. Şişcani 71.

Dumitru, fiul Agahiei, nepotul Chirenii Zbiroaia şi fratele lui Costantin; vinde o parte din s. Slobodzia lui Banul medelnicer 148.

Dumitru, fiul Elincăi, nepotul lui Bârlad şi fratele lui Ihnat; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Petrileşti lui Caracaş jitnicer 5.

Dumitru, fiul lui One; martor la vânzarea unei părţi din s. Băşăni 224.

Dumitru, fiul lui Trif, fratele lui Vasilie şi al Nastasiiei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Săcătura 488.

Dumitru, fiul Neacşei şi fratele lui Toader; vinde un vad de moară din s. Ivănceşti m-rii Pângăraţi 244.

Dumitru, fost şoltuz de Bacău, fratele lui Ghiorghii popă din Bacău; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 342.

Dumitru, nepotul lui Hilip; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bădeşti 329.

Dumitru, nepotul lui Toader Ţinţar; vinde părţi din s. Bădeşti 150.

Dumitru, pârcălab de Neamţ; dă mărturie în Sfat 85, 89, 90, 94, 99, 107, 295.

Dumitru, pârcălab de Roman; dă mărturie în Sfat 96.

Dumitru, popă; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din satul Hălăseni 9.

Dumitru, fost şoltuz (voiut) de Botoşani; dă mărturie pentru vânzarea unei vii din Botoşani 119; martor hotarnic în s. Ruşi 144.

Dumitru, fost uricar, tatăl lui Drăgan, Nacul, al Măricăi şi al Vărvarei 201, 295.

Dumitru, vătav din Dumbrăviţa; martor 95.

Dumitru Bichi, din Bacău; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.

Dumitru Borăs, martor 142.

Dumitru Boşco, cumpără o vie de lângă Poiana Vlădicăi de la Ionaşco Pascal 258.

Dumitru Buhuş, fost mare vistiernic; primeşte danie o parte din seliştea Hotceştilor 38; face schimb de moşii din satele Bârleşti şi Căcărădzeni cu strănepoţii lui Moga 40; cumpără părţi din satele Bârleşti, Boldeşti, Hotceşti, Iurghiceni, Răvăcani, Sârbi 41, 125, 353, 403, 404, 492; se judecă pentru stăpânirea unor moşii 45, 124, 404, 441, 492, 505; cercetează o pricină 183; dă mărturie, martor 132, <m.p.> 221, 390, 391; este împuternicit de sătenii din Boldeşti să cerceteze o încălcare de hotar 390; scrie un izvod pentru datoriile sătenilor din s. Iurghiceni 395; participă la împărţirea moşiilor lui Isac Balica 484; dăruieşte împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica o parte din s. Corlăteni lui Toader Petriceico <m.p.> 484; sigiliu 484.

Dumitru Cerbul, a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.

Dumitru D<...>ă din Suleni, martor la vânzarea unei părţi din satul Şopârleni 284.

Dumitru Gânscă, fost uricar, soţul Maricăi, tatăl Grăpinei, bunicul Aniţei, al lui Lupul Talpă, Vasilie Vartic ş.a. 103.

www.dacoromanica.ro

Dumitru Goia (Goe, Goi), fost mare postelnic şi fost mare vornic al Ţării de Jos; tatăl lui Apostol, Gligoraşco, Iordachie, Lupaşco şi al Irinei şi socrul lui Isac 132, 186; a plătit capul lui Isac, fiul Măricăi 15.

Dumitru (Dumitraşco) **Hrescanul** din Boldeşti, îl împuterniceşte pe Dumitru Buhuş să cerceteze încălcarea unei părţi din s. Boldeşti <m.p.> 504.

Dumitru <Leoa>, uricar, fost vornic <de gloată>, socrul lui Vasilie Purcel; a cercetat o pricină de hotar din s. Măstăcani 157; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Codăeşti după judecată cu ginerele său 331.

Dumitru Lehacinschi, fratele lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi din satul Mogoşeşti 469.

Dumitru Lenţii, soţul Antimiiei Lenţoaie, tatăl Grozavei, Magdei, Măricuţei şi a lui Miron, socrul lui Gliguţă, al lui Isac Cucoranul şi al lui Onciul Iuraşcovici; urmaşii lui ~ împart moşiile 371, 389.

Dumitru Lungul, martor la o danie din s. Lăleşti 380.

Dumitru Potlog, tatăl lui Vasilie şi bunicul Nazariiei; partea lui ~ din s. Mireni este vândută lui Corui comis 340.

Dumitru Purcel, fiii lui ~ au vândut lui Dumitru <Leoa> o parte din s. Codăeşti 331.

Dumitru (Dumitraşco) **Roşca**, vornic (ureadnic) de Botoşani; cumpără părţi din satul Bereşti 383, 384; v. şi **Dumitru**, şoltuz de Botoşani.

Dumitru Turuc, din Bacău; martor 9.

Dumitru Urdzică, chihaie din Dumbrăviţa, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din satele Dumbrăviţa şi Sineşti 94; martor la o vânzare 95; primeşte poruncă pentru hotărnicirea unor părţi din acel sat 335; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Dumbrăviţa 446.

Dumitru Vartic, martor la vânzarea unei părţi din satul Băleşti 141; a mărturisit pentru vânzarea unor vaduri de moară din s. Vâlceşti 98; martor la o danie din s. Ţifeşti 378.

Dumitru Vână, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.

Dumitru, v. şi **Dumitraşco**.

Dumnezeu (Dumnezău), în formula blestemului 24, 46, 55, 57, 107, 151, 176, 225, 254, 255, 269, 333; v. şi **Isus Hristos**.

Dumşa, nepoţii lui ~ vând o parte din satul Dumeşti 416.

Dumşan, tatăl lui Efrem şi bunicul popii Nechifor din Şilişeul de Sus 198.

Duna din Căliiani, martor hotarnic 217, 219.

Duna, fiica lui Ionaşco hotnog din Muşeteşti; mărturiseşte împreună cu fraţii că tatăl ei a vândut o parte din s. Drăgăneşti 215.

Duna, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.

Duncea, v. **Gligorii ~**.

Dupniţă, v. **Nicoară ~**.

Durac, v. **Mihalce ~**.

Duralău, v. **Gheorghie ~**.

Duraşco din Cârlomăneşti, a vândut un vad de moară pe Putna 7, 8; a vândut părţi din s. Feţingheşti 90, 111.

Durăşti, sat, <ţ. Tecuci; Dorăşti, s. desfiinţat şi înglobat în Barcea, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~ întărite lui Macoveiu din ~ după judecată 196; martori hotarnici din ~ 219, 252.

Durneşti, sat, ţ. Neamţ; <c. Costişa, j. Neamţ>; martori din ~ II.

Duşco, v. **Ştefan ~**.

Dzamă, v. **Pavăl ~**.

Dzamă, v. şi **Zamă**.

Dzanfir, v. **Manoli ~**.

Dzămoae, sora lui Mirăuţă din Făureşti; se judecă pentru stăpânirea a două vaduri de mori cu Vasilie Crucean 411.

Dzerie, baron, epitropul Bisericii armeneşti din Moldova; vinde împreună cu şefii comunităţii armeneşti o casă lui Andrei grecul 79.

Dzirnea, v. **Ionaşco ~**.

E

Ecuşeni, sat, <ţ. Suceava; Icuşeni, c. Vorona, j. Botoşani>; moştenit şi împărţit de urmaşii lui <Arsenie> Nebojatco logofăt 123.

Edamireşti, sat, <ţ. Bacău; Scorţeni, c. ~, j. Bacău>; parte din ~ vândută şi întărită lui Gligorcea din Beţăşti 433.

Efrem, popă, fiul lui Dumşan şi tatăl popii Nechifor din Şilişeul de Sus 198.

Efrem, vornic de Bârlad; cercetează o princină pentru un heleşteu 280.

<Efrem> Huru, fost mare vornic, a hotărnicit satul Greci 121, 172.

Efrim (Ifrim) **Hăjdău** (Hâjdău), fratele lui Andronic şi al lui Dimitrie; primeşte

www.dacoromanica.ro

întărire împreună cu fraţii săi pentru stăpânirea unei părţi din s. Nesvoi şi a altor moşii din ţ. Hotin 65; martor 103.
Efrosin, călugăr; martor în soborul m-rii Dragomirna 89.
Eftimia (Eftimiia, Iftimia, Iftimiia), fiica lui Miron fost clucer, nepoata lui Gligorie postelhic şi a Irimiicăi, strănepoata lui Crimca din Suceava şi răposata soţie a lui Toma <Cantacuzino>; verii ei, nepoţi ai lui Crimca din Suceava, vând părţile de moşie rămase de la ea lui Toma <Cantacuzino> 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320; a lăsat soţiei lui Gligorie postelnic o falce de vie la Cotnari 437, 438.
Eftimie, călugăr; martor în soborul m-rii Slatina 476.
Eftimie, fiul lui Gligorie Surtă şi nepotul lui Andonie; primeşte întărire pentru ocinile şi bucatele dăruite de Andonie 53.
Elan, pârâu; <afluent al Prutului la Vlădeni, c. Cavadineşti, j Galaţi>; sate pe ~ 77, 147, 231.
Eléna, v. **Ileana**.
Elinca, fiica lui Bârlad, mama lui Dumitru şi a lui Ihnat 5.
Elinca. nepoata lui Drăghici Svichih şi sora lui Tănasie; vinde împreună cu fratele ei o parte din s. Mireni 340.
Elinca Drăceoae, fiica lui Rugină, mama lui Cârstea Dracea, Eremiia Dracea şi a Năstascăi 299.
Elisafta, doamna lui Ieremia Moghilă voievod, mama lui Alexandru Moghilă; a luat împreună cu fiul ei bani pentru „treaba ţării" de la Anastasie Crimca 291.
Em. Krupenski (sec. XX), deţinător al unui act din vremea lui Vasile Lupu 192.
Enache, blănar; cumpără o moşie 348.
Enache (Enachi) **Corne**, serdar; a primit de la socrul său acte pentru stăpâniri pe Tecucel 44, 74.
Enache, v. şi **Enachie**.
Enachi Stamate (1817), copie act 422.
Enachi, ban (sec. XIX); autentifică acte <m.p.> 226, 331.
Enachi, diac; v. **Ianachi <Plop>**.
Enachi, v. şi **Enachie**.
Enachie (Enachi) din Vaslui, tatăl lui Necula 71, 229.
Enachie (Enache, Enachi, Ianachi), mare pitar; dă mărturie, martor 300; dă mărturie, în Sfat 23, 25, 37, 97, 383, 477; a cumpărat o parte din s. Petreşti <m.p.> 249.
Enachie (Ianache) **<Caragea>**, fost mare postelnic; ctitorul m-rii Sfântul Sava 181; a dăruit ctitoriei sale părţile din s. Larioneşti cumpărate de la Gherasim Roşca 181; a vândut o parte dn s. Copăceni m-rii Galata de Sus 240; v. şi **Iani**, fost postelnic.
Enachie Păruş, se judecă pentru stăpânirea s. Vitolteşti, pierde 147.
Eni, v. **Iane**.
Eorist, călugăr; martor în soborul m-rii Dragomirna 89.
Episcopia Huşilor, episcopie, <în tg. Huşi, ţ. Fălciiu>; primeşte carte de apărare a vecinilor şi ţiganilor 159; primeşte scutiri de dări 260; episcopi de Huşi 85, 101, 107, 159, 176, 322, 410, 476, 477, 496; v. şi **Gheorghie**.
Episcopia Rădăuţilor, episcopie, <în s. Rădăuţi, ţ. Suceava>; cu hramul Sfântul Nicolae 107; episcopi de Rădăuţi 85, 101, 107, 176, 322, 476, 477; v. şi **Anastasie**, **Ivloghie**.
Episcopia Romanului, episcopie, <în tg. Roman, ţ. Roman>; episcopi de Roman 85, 101, 107, 176, 322, 476, 477; v. şi **Dosoftei**, **Mitrofan**; fost episcop de Roman 291; v. şi **Mitrofan**.
Epoteşti, sat, ţ. Hârlău; <Ipoteşti, c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; părţi din ~ vândute de fiii Elincăi Drăceoae lui Dumitraşco din ~ 299; martor din ~ 144.
Epure, v. **Neculai ~**.
Erali, v. **Iarali**.
Eremia, fost diac, fiul lui Radul şi nepotul lui Ion Micăonin; a vândut o prisacă 178.
Eremia, popă la Biserica Sfântul Nicolae Domnesc din Iaşi; martor <m.p.> 348.
Eremia, strănepoţii lui ~ au vândut o parte din s. Tupilaţi 329.
Eremia, vătav, fiul lui Nicoară Zupco, nepotul lui Eremia Zupco şi fratele Ilenii şi al lui Spiridon Zupco; a vândut împreună cu fraţii săi o prisacă 178.
Eremia Barbovschi, fiul Sofroniei şi fratele Annei; a împărţit cu sora lui seliştea Colobaenţi 248.
Eremia Moghilă, v. **Ieremia ~**.
Eremia Pahulcea, fiul lui Ionaşco Pahulcea, nepotul lui Mătiaş şi soţul Vasilcăi, cumnatul lui Grigorie Robceanul; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Şerbăneşti 143.

www.dacoromanica.ro

Eremia Zupco, tatăl lui Nicoară Zupco, bunicul lui Eremia vătav, al lui Spiridon Zupco şi al Ilenii178.
Eremie, fratele lui Ilie şetrărel; nepoţii lui ~ vând o jumătate din s. Bereşti 383.
Eremie, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Alboteşti 394.
Eremie, v. **Ieremia**.
Eremiia din Dumbrăviţa, fiul lui Bolea uşer, nepotul lui Banul stolnicel; a vândut lui Hărbor o parte din s. Dumbrăviţa 94.
Eremiia, fiul lui Păcurar, nepotul lui Ţintea şi strănepotul lui Avăr cel bătrân; a vândut o parte din s. Ţinteni 325.
Eremiia Dracea, fiul Elincăi Drăceoae, nepotul lui Rugină, fratele lui Cârstea Dracea şi al Nastascăi; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Epoteşti lui Dumitraşco din Epoteşti 299.
Eremiia Murguleţ, martor la vânzarea unei părţi din s. Pănureşti <m.p.> 369; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Hăsnăşani 385.
Eremiia <Nădăbaico>, v. **Ieremia** ~.
Eremiia Vânculeţ, v. **Ieremia** ~.
Eremiia, v. şi **Ieremia**.
Erena, v. şi **Erina**.
Erimie (Eremia) din Cucuiaţi, fiul Florei şi fratele Lupei; martor hotarnic al unei vii de pe Gârla Putnei 49, 177; a dăruit împreună cu rudele sale locul La Babe Schitului părintelui Partenie 180.
Erimie, fiul Neacşei şi nepotul lui Neagu; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Mirăeşti m-rii Berzunţu 105.
Erimie, fratele lui Vâlce; vinde o parte din s. Feţingheşti 90.
Erimiia din Slobozie, martor la vânzarea unei părţi din satul Luceni 249.
Erina (Erena), fiica lui <Zaharia> Bârlădeanu, mama lui Anghelinei şi a lui Nechifor; nepoţii ei vând părţi din s. Hănţeşti 97.
Erina, fiica lui Pătraşco Banul, soţia lui Ştefan Moimăscu, sora lui Maximian Banul şi a lui Vasilie; primeşte întărire împreună cu soţul pentru stăpânirea unor părţi din satele Bahluiani, Bărboşi, Boieni, Brăila, Cogeşti, Cucuteni, Lucăceni şi Puţuri 236, 336.
Erina, fiica lui Toader Bodorin, sora Tudoscăi şi soacra lui Manea; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Tupilaţi 31; a vândut împreună cu rudele o parte din s. Tupilaţi 329.
Ernilă, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Erodie, sora lui Vasilie; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Feţingheşti 90.
Ertilă, v. **Valea lui** ~.
Eteşti, v. **Iteşti**.
Eunaşco, vătav din Dobreni; martor 454.
Eunaşco Răspop, v. şi **Ionaşco Răspop**.
Evanghelişti, în formula blestemului 151, 225, 254, 333.
Evdochiia, fiica lui Nicoriciu şi a Axanei; este vândută partea ei din s. Dersca 487.
Evloghi, v. **Evloghie**.
Evloghie, călugăr de la Unsa; primeşte împuternicire pentru stăpânirea unei părţi din s. Cureni 489.
Evloghie, cântăreţ; martor în soborul m-rii Dragomirna 89.
Evloghie, dascăl slovenesc; traduce acte (1762, 1765) 3, 127, 345.
Evloghie, v. **Gheroghie** ~.
Evstratie (Istratie), fost logofăt <al treilea>; martor la vânzarea unei părţi din s. Cămârzani 92; vinde s. Pârliţi ce i-a fost dăruit de Moise Moghilă voievod <m.p.> 168, 195; a hotărnicit seliştea Colobaenţi 248; a vândut o vie din Dealul Porcului 295; sigiliu 168.

F

Faraon, v. **Nechifor** ~.
Farcaş, locul de prisacă al lui ~ a fost dăruit de Angheluşa Chicoşoaie 265.
Farmachi (Farmache), fost vornic, tatăl lui Gheuca, Lazor, Nicola ş.a.; vinde împreună cu fiii şi cu rudele sale o parte din s. Mărceşti lui Iorga cămăraş 297, 301.
Fauri*, sat; <lângă s. Zăneşti, c. ~, j. Neamţ>; martor din ~ II.
Faurul, vinde o parte din s. Feţingheşti 90.
Făbor, fiul lui Mătiaş, fratele lui Andreica diacon, Neculai Epure şi al lui Micul; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni, pierde 18.
Făbora, soţia lui Vasilie Drăguş; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Glodeni 185.
Fălciiu, ţinut; ocol în ţ. ~ 46; v. şi **Stănileşti**; sate în 46, 71, 77, 140, 151, 166, 231, 263, 300, 415; v. şi **Ivăneşti, Futileşti, Maicani, Novaci, Petrileşti, Şişcani, Vitolteşti**.

www.dacoromanica.ro

Fărcăşeni, sat, pe Siret, ţ. Roman; <c. Strunga, j. Iaşi>; fost s. domnesc sub ascultarea târgului Şchei, dăruit de domn m-rii Trei Ierarhi 322.

Fătu, urmaş al lui Dinga hatman; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Fârţăgani 192.

Fătu, v. **Iliia ~**.

Fătul din Braviceni; se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova cu răzeşii din s. Târzieni, pierde 310.

Fătul, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Făurei (Făuréşti), sat, ţ. Putna; <c. Garoafa, j. Vrancea>; vad de moară pe Gârla Putnei mai jos de ~ 292; om din ~ 411.

Făurei, v. **Făureni**.

Făureni* (Făurei), sat, <ţ. Tutova; lângă Coroieştii de Sus, c. Coroieşti, j. Vaslui>; în hotar cu s. Băicani 337; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ vândută lui Corui fost comis 337.

Făureşti*, sat, <ţ. Iaşi; lângă Miroslava, c. ~, j. Iaşi>; Dronţă din ~ a plătit pentru o moarte de om din s. Iurghiceni 140.

Făuréşti, v. **Făurei**.

Fântâna Ciornii, v. **Fântâna Neagră**.

Fântâna lui Bordas (Burdas), top.; în hotarul satelor Cernaţi şi Greci 121, 172.

Fântâna lui Micodan, top. în hotarul s. Răspopeni 345.

Fântâna lui Onca, top. în hotarul s. Oncani 178; v. şi **Onca Teleagă**.

Fântâna Neagră (Ciornii), top. în hotarul s. Lucăceşti 5, 323.

Fântâna Pagului, top. în hotarul s. Răspopeni 345.

Fântâna Răchitei, top. în hotarul unei poieni de pe pârâul Pângăraciorul 205.

Fântâna, ţigancă; aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corostenul 273.

Fântânele, sat, ţ. Bacău; <Fântânelele, c.s. Hămeiuşul, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Săcătura 448.

Fântânele, top. în hotarul s. Tămăşeni 462.

Fântânéli (Fântânéni), sat, ţ. Tecuci; <Fântânile, c. Nicoreşti, j. Galaţi>; martori din ~ 217, 219.

Fântânéni, v. **Fântânéli**.

Fârtat, popă, bunicul Saftei şi al lui Toader diacon din Grieşti 100.

Fârţăgani, sat, <ţ. Bacău; lângă Scorţeni, c. ~, j. Bacău>; confirmat nepoţilor lui Dinga hatman 192.

Fârţăneşti, sat, ţ. Covurlui; <s. ~, c. ~, j. Galaţi>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Măstăcani 157.

Fârţeşti*, sat, ţ. Roman; <înglobat în Buhoanca, c. Doljeşti, j. Neamţ>; părţi din ~ întărite fiilor lui Dumitru Goia 15; parte din ~ vândută lui Gligoraşco Goia 287,

Fâşcani*, sat, pe Crasna, <ţ. Fălciiu; lângă Tăbălăieşti, c. Buneşti-Avereşti, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Grigorie postelnic şi fraţilor acestuia 328.

Fealtin a Zofei din târgul Neamţ, martor 14.

Felegosul, nepotul Cerceleştilor; vinde o parte din s. Mărceşti 169.

Feltinu din Cotnari, primeşte danie de la Vasilie <Lupu> un heleşteu la Râtul Petrii 59; primeşte întărire pentru daniile primite de la alţi domni 59.

Ferâie, v. **Gavril ~**.

Fereşti, sat, ţ. Vaslui; <c. Văleni, j. Vaslui>; parţi din ~ vândute şi întărite lui Racoviţă Cehan 228, 229; acte scrise la ~ 47, 407; popi din ~ 47, 228, 229, 407.

Feşchia, v. **Marco ~**.

Fetea, fiul lui Ion şi tatăl lui Anghiel din Dumbrăviţa 94.

Feteon, tatăl lui Anton din Bârleşti 40, 41.

Feţingheşti* (Fiţingheşti), sat, ţ. Putna; <lângă Ivăncesti, c. Bolotesti, j. Vrancea>; parte din s. ~ vândută m-rii Beserecani 84; părţi din ~ cu vaduri de moară vândute de fiii lui Ion Dobrovoi şi întărite lui Dumitraşco <Cârnu> stolnic 90; judecată pentru hotarul s. ~ între m-rea Beserecani şi Dumitraşco <Cârnu> stolnic 110, 111.

Figle, v. **Fugle**.

Filip din Jadova, martor 316.

Filip, v. şi **Hilip**.

Fiţingheşti, v. **Feţingheşti**.

Flaşcă, v. **Toader ~**.

Fleşca, v. **Flaşcă**.

Flore, v. **Petră ~**.

Florea din Petreşti, martor la vânzarea unei părţi din acel sat 106, 113.

Florea, a vândut o parte din s. Fâşcani lui Ionaşco diac din Gugeşti 328.

Florea, fiul lui Dumbravă din Floreşti; vinde împreună cu soţia şi cu nepotul său de frate, Ignat, o parte din s. Mogeşti 459.

www.dacoromanica.ro

Florea, fiul lui Frăţiian şi nepotul lui Sima; se judecă împreună cu tatăl său cu Nacul pentru stăpânirea unei vii şi a unui vad de moară de pe Gârla Putnei, pierde 465.
Florea, fiul Tudorii, nepotul Drăghinei Păşcoe şi strănepotul Mogăi, fratele lui Cozma, al Palaghiei şi al lui Vasiliie; face un schimb de moşii cu Dumitru Buhuş 40, 41;
sigiliu 40, 41.
Florea, tatăl lui Erimie din Cucuiaţi şi al Lupei 180.
Florea, ţigan, fiul lui Condrea şi al Candachiiei; confirmată lui Isari vameş după judecată 470.
Floreşti, sat, <ţ. Bacău; lângă Valea Seacă, c. ~, j. Bacău>; martori din ~ 98, 459.
Florinteşti*, sat, ţ. Tutova; <lângă Hârsova, c. Deleşti, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Gavril diac 232; martor din ~ 118.
Foce, vătav; martor la vânzarea unei părţi din s. Tâmpeşti 152.
Focea, v. **Ion**.
Focşa din Târzieni, se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova cu răzeşii din s. Braviceni, câştigă 310.
Focşa, martor la vânzarea unei părţi din s. Slobodzia 148.
Focşa, unchiul Dersca pitar, Madonei şi a Mintei; nepoţii vând partea lui din s. Dersca 198.
Focşani, sat, <pe Milcov, ţ. Putna; m. Focşani, j. Vrancea>; popi din ~ 84; dascăl din ~ 203; vameş de ~ 141.
Fodor Mani (Manu), popă; a mărturisit pentru vânzarea unor părţi din s. Nadişa 114.
Fogle, v. **Fugle**.
Folteşti, sat, ţ. Covurlui; <Folteşti, c. ~, j. Galaţi>; martori hotarnici din ~ ai unei părţi din s. Măstăcani 157.
Forăşti, sat, <ţ. Suceava; c. Forăşti, j. Suceava>; martori din ~ 128.
Forfenachi, v. **Necoară ~**.
Fortuna, v. **Mihail ~**.
Fortunas, v. **Fortuna**.
Fortună, v. **Fortuna**.
Frangule, <fost> stolnic; se judecă pentru stăpânirea locului numit Căldarea din ţarina Arenilor cu m-rea Sfântul Ilie din Suceava 97, 102; se judecă pentru stăpânirea unei prisăci din ţarina Arenilor cu Pană vornic, pierde 250.
Frăia, v. **Căzacu ~**.
Frăsina, bunica lui Anton din Bârleşti 40, 41.
Frăsina, nepoata lui Ion Blendea, soacra lui Gheorghie Năvrăpăscul şi mama Nastasiei 33, 329.
Frăsina, soţia lui Gligorie; a vândut lui Miron Barnovschi voievod o parte din s. Căbiceni 248.
Frăsuleni, sat, ţ. Cârligătura; <c. Victoria, j. Iaşi>; izvod de scrisori ale s. ~ 302.
Frăteni*, sat, <ţ. Cârligătura; lângă Goeşti, c. Lungani, j. Iaşi>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. 174; nepoţii lui Anton şi ai lui Macsin din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni 346, 387.
Frăteşti*, sat, <ţ. Suceava; lângă Siliştea Nouă, c. Dolhasca, j. Suceava>; parte din ~ întărită lui Lupul Prăjescul comis, după judecată 134.
Frăţiian Hrincovici, fiul lui Bratul Hrincovici şi fratelele lui <Toader> Bucotco clucer; a primit privilegiu de împărţire a moşiilor de la Ion Vodă 325; urmaşii lui primesc întărire pentru stăpânirea moşiilor 325.
Frăţiian, fiul lui Sima şi tatăl lui Florea; se judecă pentru stăpânirea unui vad de moară pe Gârla Putnei şi a unei vii din s. Vităneşti cu Nacul, pierde 465.
Frăţileni, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <Frăsineşti, c. Măcăreşti, j. Ungheni, R. Moldova>; este dăruit de domn m-rii Hlincea 101
Frăţiman, v. şi **Iaţco ~**.
Frăţineşti*, sat, <ţ. Iaşi; lângă Grozeşti, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ dată pentru o moarte de om 140.
Frăţineşti, v. **Frăţileni**.
Frimul, fratele lui Pătraşco Peicul; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 185.
Frosina, soţia lui Urechi; vinde împreună cu soţul ei partea lor dintr-un vad de moară de pe Gârla Putnei de Jos şi o parte din s. Mogeşti m-rii Pângăraţi 375.
Frundză, tatăl lui Istrate şi al lui Ionaşcu; a dăruit împreună cu fiii şi cu rudele locul numit La Babe, Schitului părintelui Partenie 180.
Frusina, mama Anei Văsiiani 482.
Fuga, fiica lui Borcea 433.
Fuga, v. şi **Vasilie ~**.
Fugle, v. **Vasilie ~**.
Fulger, v. **Dumitraşco ~**.

www.dacoromanica.ro

Fundeni, sat, <ţ. Bacău; c. Secuieni, j. Bacău>; martor din ~ 142.

Furtuna, v. **Fortuna**.

Futileşti*, sat, pe Elan, ţ. Fălciiu; <lângă Hurdugi, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; parte din s. ~ întărită lui Strătulat sulger 77.

G

Gabăr, nepotul lui Dinga fost hatman; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Fârţăgani după judecată 192.

Gabăr, fost pârcălab, soţul Arseniei, ginerele lui Prebici <fost logofăt>, cumnatul lui Costantin; martor la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea s. Vitolteşti 147; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din satele Oncani, Răspopi, Telegi ş.a. 178; v. şi **Găbăreştii**.

Gafta, mama lui Gavril Pahulcea, Necoară Pahulcea, Petrea şi a Tudoscăi; fiii ei a u vândut o parte din s. Popeni 139.

Gaftona, fiica Irinei, sora lui Dumitraşco şi a lui Pavăl şi mama lui Gheorghiţă; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Gaftona, fiica lui Gligorie Udrea, soţia lui <Arsenie> Nebojatco, mama Ilenii, Măricuţei şi a Tudoscăi, soacra lui Costantin vornic de gloată, Darie Stârcea şi a lui Toader Petriceico 123.

Gaftona, fiica lui One şi nepoata Micăi; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Prigorceni 344.

Gaftona, fiica lui Simion Golăi şi a Maricăi; vinde împreună cu rudele ei s. Şipenţi 22, 96.

Gaftona, urmaşă a lui Bratul Hrincovici, mama lui Badiul (?), şi bunica lui Andronic Badiul, Dumitraşco Badiul şi al lui Sturdzea Badiul 325.

Gaftona, vistiernicel; a vândut partea lui din s. Ciohoreni lui Pătraşco Başotă 282.

Galata de Jos (Gios), m-re; <în m. Iaşi>; cu hramul Sfinţilor Mihail şi Gavril 24; primeşte danie s. Şiviţa de la Condre fost vameş 23, 24; egumenul m-rii ~ 23; v. şi **Theofan**.

Galata de Sus, m-re; <în m. Iaşi>; primeşte carte de împuternicire pentru a percepe zeciuiala din pâine de pe o parte din s. Copăceni 240.

Galaţi, târg; <m. ~, j. ~>; hotnog din ~ 77; v. şi **Ionaşco**.

Galbeni*, sat, ţ. Neamţ; <înglobat în s. Buciumi, c. Filipeşti, j. Bacău>; o parte din s. ~ este întărită lui Pătraşco Boldescul 3.

Galerie, egumenul m-rii Slatina; dă împreună cu soborul m-rii seliştea Truşeşti lui Vasilie voievod 476, 477.

Galina, soţia lui Ipifanie; a primit plata capului de la nepoţii lui Gheorghie din Săcuiani 511, 512.

Galiţu, v. **Varlam ~**.

Gasparovici, v. **Theodor ~**.

Gaşpar, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 401, 411; a dăruit s. Greci lui Vasilie voievod 52.

Gava (Gaoa), fiul lui Ionaşcu Susanu, şi nepotul popii Toader, fratele lui Anghel, al lui Matei şi al lui Toader; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Mărceşti 298, 301.

Gava, partea lui ~ din s. Hânţeşti a fost vândută 97.

Gavrea, fratele Dochiei şi cumnatul lui Trifan; dă mărturie pentru o danie făcută de cumnatul său Schitului părintelui Partenie 50.

Gavriil, egumenul m-rii Aron Vodă; cumpără împreună cu soborul m-rii vii la Vacota 347.

Gavriil, monah, fost staroste; mărturiseşte pentru o tocmeală 271.

Gavriil, v. şi **Gavrilaş**.

Gavril, aprod din Dolheşti; martor 367.

Gavril, diac; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Florinteşti 232.

Gavril din Goeşti, martor 147.

Gavril din Orbeni, martor la vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98.

Gavril din Ruginoşi, martor la vânzarea unei părţi din s.Sacâlâşa 145.

Gavril, fiul lui Iacob din Pârtănoşi; vinde o parte din s. Pârtănoşi popii Andronic 234.

Gavril, fiul lui Maftei; primeşte o parte din s. Bălăneşti ca despăgubire pentru un furt 500.

Gavril, fiul lui Ştefan din Tuleşti şi nepotul popii Andronic; primeşte întărire împreună cu tatăl său pentru stăpânirea unor părţi din s. Cârsteştii din Deal 376.

Gavril, fiul lui Vasilie Cerlinovschi şi al Nastasiei Vasilioaia; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi s. Cerlena Mică 359.

www.dacoromanica.ro

Gavril, fiul lui Vasâlie Plavăci, fratele lui Lazor Plavăci, Tudor şi al lui Pleşă; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Nadişa 114.
Gavril, fiul popii Macsâm din Bogzeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Luceni 249.
Gavril, martor la o danie din s. Popeşti 269.
Gavril, meşter la morile de pe Gârla Putnei; dă mărturie 111, 466.
Gavril, nepotul lui Călmăţui şi fratele lui Vasilie Călmăţui; s-a plâns pentru împărţirea moşiilor între rude 392.
Gavril, nepotul lui Ion Briahnă; primeşte împreună cu rudele ei întărire pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Stănişăşti 468.
Gavril, nepotul lui Petrea; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Petiia Mare lui Dumitraşco Şoldan 25, 26.
Gavril, nepotul lui Vasilie din Mohorâţi şi fratele lui Tudor şi al lui Ursul; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Mohorâţi, câştigă 226.
Gavril, nepotul Tudorii; a primit împreună cu fraţii săi s. Chiriceşti după împărţire 399.
Gavril, nepotul Vârvarii; a primit împreună cu fraţii săi s. Noureşti după împărţire 399.
Gavril, pârcălab de Soroca; martor la achitarea unei datorii 423.
Gavril, popă, fiul lui popii Anton din Săpoteni, fratele lui Gheorghie şi al lui Ostahie; martor la o tocmeală pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni 18.
Gavril, popă, tatăl Agahiei şi bunicul lui Obrejie 140, 187.
Gavril, soţul Varvarii, ginerele lui Gheorghi diac din Volosăni; face danie părţi din s. Ciuciuleni şi Volosăni lui Darie Cărăbăţ şi surorii acestuia 358, 360.
Gavril, străm oşul lui Gligorie din Vitolteşti; a cumpărat împreună cu Ivanco s. Vitolteşti de la Onea şi de la Cârstâna 231.
Gavril, strănepotul Tudorii; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din satele Brumăreşti, Chiujdeni ş.a. 473.
Gavril, strănepotul Vărvarei; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din satele Brumăreşti şi Nuâreşti 473.
Gavril ..., martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni <m.p.> 343.
Gavril Benchea (Bechea, Bénchea), din Cetăreni; martor la vânzarea unor părţi din s. Vilneşti 47, 407; a dat mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Vilneşti 228, 229.
Gavril Borvină, nepoţii lui ~ vând jumătate din s. Bereşti 383, 384.
Gavril Briţea, a vândut o parte din s. Tupilaţi lui Toma <Cantacuzino> 329.
Gavril Bulăţăl, mărturiseşte pentru vânzarea unor părţi din s. Crasnoluca 238.
Gavril Bustei, din Buhăieşti, fiul lui Bustea şi tatăl Vârvarei; partea lui ~ din Prigorceni este vândută lui Apostol Cehan 116, 118.
Gavril Ciocârlie, scrie act 504.
Gavril Ciurlan, din Albeşti, tatăl lui Toader; martor la o danie din s. Florinteşti 232.
Gavril Clatea, tatăl Maricăi 177.
Gavril <Coci>, hatman şi pârcălab de Suceava;
dă mărturie, martor <m.p.> 23, <m.p.> 25, <m.p.> 37, <m.p.> 97, 103, <m.p.> 168, <m.p.> 272, 354, <m.p.> 383, 477;
dă mărturie în Sfat <m.p.> 9. 53, 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 156, 295, 321, 322, 324, 325, 328, 329; sigiliu 37, 97, 168, 272.
Gavril Ferâie, cumpără o parte din s. Ciohoreni de la Sava şi de la fraţii acestuia 81; a vândut lui Pătraşco Başotă o parte din s. Ciohoreni 282.
Gavril Gătin, martor la o danie din s. Ţifeşti 377, 378; v. şi **Gătinu**.
Gavril Leca, postelnic (1714); posesorul unui act pentru stăpânirea unei poieni din hotarul s. Tombuzeni 86.
Gavril Lichiiu, mărturiseşte la o judecată pentru o parte din s. Hălăseni 342.
Gavril Mafteiu, fiul lui Mafteiu negustor din Bârlad şi al Năstascăi, fratele lui Grigorie şi vărul Angheliţei; dăruieşte împreună părinţii şi cu fratele satul Bereşti 444; primeşte parte din s. Bălăneşti de la Petre Cimpoiaşul 499.
Gavril (Gavrilaş, Gavrilaşco, <gr.> Grigoraş) **Mătiaş** (Mateiaş, Mătiiaş, gr. Mitraş), mare logofăt, nepotul Annei şi strănepotul Sofroniei 248;
ispravnic de acte 3, 5, 6, 8, 15, 18-20, 23, 26, 28-34, 36, 43, 45, 48, 53, 63, 64, 69, 75, 77, 89, 90, 94, 96-99, 107-109, 119, 123, 135-137, 139, 142-144, 150, 154, 156, 157, 162, 163, 172, 177, 178, 180, 181, 193, 195, 196, 197, 200, 201, 203-205, 225, 226, 229-231, 236, 238,

www.dacoromanica.ro

251, 257, 261, 265, 273, 283-286, 299, 301, 303, 316, 317-320, 321-325, 328, 329, 331, 334, 336, 340, 341, 344, 346, 358, 361, 364, 365, 373, 374, 384, 385, 387-389, 392, 397, 400, 401, 403-405, 409-411, 416, 417, 419, 422, 426, 427, 438, 453, 457, 458, 467, 471, 486, 492, 497, 501, 507-509, 512;

dă mărturie, martor 25, 83, 132, <m.p.> 168, 272, 297, 298, <m.p.> 311, <m.p.> 312, <m.p.> 313, <m.p.> 314, 354, 383, 390, 391, 477, 511;

cumpără părți din s. Chiseleu de la urmașii lui Ionăș Mătiaș cel bătrân C; cumpără o parte din s. Martinești 133;

primește întărire pentru stăpânirea seliștii Colobaenți și a unor părți din s. Căbiceni 248; primește întărire pentru stăpânirea s. Cerlena Mică 359;

se judecă pentru stăpânirea unui heleșteu din hotarul s. Cerlena Mică, câștigă 396;

primește poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini de hotar 110;

sluga lui ~ 111;

sigiliu 311, 312, 313, 314.

Gavril Mândrul, din Reţetolei (?); a dăruit împreună cu rudele sale locul La Babe Schitului părintelui Parthenie 180.

Gavril Moga, din Albești; martor la o danie din s. Florințești 232.

Gavril Moțoc, vornic de gloată; martor la vânzarea unor părți din s. Roșiori <m.p.> 76; dă mărturie pentru stăpânirea unei părți din s. Feţingheşti 111; sigiliu 76.

Gavril Muruială a vândut o parte din s. Mohorâți și dă mărturie la o judecată 226.

Gavril Năloagă, dă mărturie pentru vânzarea unor părți de sate 114.

Gavril Onciul, pârcălab <de Neamț>, soțul Maricăi, ginerele lui Cocris și cumnatul lui Dumitrașco Cocris și al lui Gavrilaș Cocris; participă la împărțirea moșiilor socrului său 29; dă o parte din s. Porcești pentru achitarea unei datorii 29; scrie act fiind martor 454.

Gavril Pahulcea, fiul Gaftei, fratele lui Necoară Pahulcea, Petrea și al Tudoscăi; a vândut împreună cu frații săi o parte din s. Popeni lui Isac Balica iar nepoții săi se judecă pentru stăpânire cu Isac Stârcea 139.

Gavril Pascal, cumpără de la Dănilă o parte din s. Rădești 275.

Gavril Roșca, se judecă pentru stăpânirea unui vad de moară din s. Pârnăiești cu nepoții lui Șendre 509.

Gavril Sprânceană, paharnic, soțul Vasilcăi Sprâncenoae, tatăl lui Ionașco și bunicul lui Simion 300.

Gavril Talpă, postelnic al doilea; martor la o tocmeală 354.

Gavril Zupco, fiul lui Spiridon Zupco; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Tupilați 329.

Gavrilaș (Gavriil) **Cocris**, fiul lui Cocris și fratele lui Dumitrașco Cocris și al Maricăi, cumnatul lui Gavril, rudă cu Ghiorghie Corosteanul; împarte cu frații săi moșiile rămase de la tatăl lor 29; cumpără de la rudele sale o parte din s. Pănurești 369; primește întărire pentru stăpânirea unei părți din s. Pănurești 370.

Gavrilaș (Gavril) **Grebencea** (Grăbince), fost pârcălab, soțul Măricăi, tatăl lui Andrei Grebencea; a cumpărat o parte din s. Bădești 48; soția lui ~ a vândut o parte din s. Șendreni 51; părțile din din s. Bădești și Tupilați cumpărate de ~ sunt vândute lui Toma <Cantacuzino> 329.

Gavrilaș Jora, din Piscani; fiul Ionașco Jora fost vornic de gloată și strănepotul Solomiei; martor la la o danie <m.p.> 38; primește împreună cu rudele stăpânirea asupra s. Piscani, Ruseni ș.a. după împărțirea moșiilor cu nepoții Tudorii 473; martor la vânzarea unei părți din s. Văsiiani 479, 481; sigiliu 38, 479.

Gavrilaș, fiul lui Gligorcea și nepotul lui Nicoară Liciul, fratele Antimiiei; vinde împreună cu rudele sale o jumătate din s. Cârsteşti, după judecată 501.

Gavrilă, popă; martor la o danie <m.p.> 103.

Gavrilce din București, martor la vânzarea unei prisăci din acel sat 356.

Gavrilcea din Vascăuți, fratele cuparului; martor la o vânzare 437.

Gavrilcea, fiul lui Ștefan, nepotul lui Lupul, strănepotul lui Crimca din Suceava și unchiul lui Iftimie; vinde împreună cu rudele sale părți din satele Logofeteni, Lopatinți și vii la Cotnari 314, 318.

Gavrilcea, tatăl lui Ghiorghie, bunicul Drăguței din Crasnoluca 238.

Gavriliță din Pribești, martor la împărțirea satelor Chiricești, Noureşti ș.a. 399.

www.dacoromanica.ro

Gavriliță, fiul lui Pântu; martor 367.
Gavriliți din Bogdănești, martor 215.
Găbărești, familie; s-au judecat pentru stăpânirea unei părți din s. Lucăcești, au pierdut 6, 327; v. și **Gabăr**.
Găgești, sat, <ț. Putna; c. Bolotești, j. Vracea>; martor din ~ 50.
Găicina, sat, <ț. Tecuci; Găiceana, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ 502.
Gălbineanul, v. **Crăciun ~**.
Găleșești, sat, <ț. Tutova; Gâlțești, c. Puiești, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părți din s. Stănigești 447.
Gănești, sat, ț. Vaslui; <c. Boțești, j. Vaslui>; o parte din ~ a fost vândută lui Dumitrașco Burghelea 498.
Gărblești, v. **Grăblești**.
Gătin, v. **Gavril ~, Giurgea ~**.
Gătinu din Țifești, tatăl lui Giurgea Gătin 141, 378.
Găunoasă, v. **Movila ~**.
Găureni (Găuréni), sat, <ț. Cârligătura; Găureana, azi Gura Văii, c. Strunga, j. Iași>; martori din ~ 60; popă din ~ 60.
Găureni, seliște, la Turiia; <s. numit și Vâlcele, lângă Vlădeni, c. ~, j. Iași>; primită de Toader Petriceico la împărțirea moșiilor lui <Arsenie> Nebojatco 123.
Gârbea, v. **Vasilie ~**.
Gârbovin, v. **Giurgea ~**.
Gârdișoae, nepoții ei au dăruit Schitului părintelui Partenie locul numit La Babe 180.
Gârla de Jos a Putnei, gârlă; <între Țifești, c. ~, și Străjescu, c. Garoafa, j. Vrancea>; mori și vaduri de mori pe ~ 90, 98, 177, 203, 292, 375, 465, 466; vie pe un deal de pe ~ 177; sate pe ~ 203, 244, 254; vătavi de ~ 411, 466.
Gârla de Sus a Putnei, gârlă; <afluent al Siretului la Ciușlea, c. Garoafa, j. Vrancea>; vad de moară pe ~ 175; sat pe ~ 175.
Gârla Jijiei, v. **Jijia**, râu.
Gârla Siretului, v. **Siret**, râu.
Gârleni, v. **Gârlești**.
Gârlești* (Gârleni), sat; <lângă Nămoloasa, c. ~, j. Galați>; act scris la ~ 252; martori din ~ 147, 217, 219, 252, D; acte în perilipsis pentru moșiile ~ și Milcoveni 475.
Gârnea, tatăl lui Chirilă 249.
Gâta, străbunica Protasiiei 71.
Geamănul, top. în s. Roșiori 76.
Gefer, v. **Gefir**.
Gefir, v. **Ion ~, Loghin ~, Maftei ~**.
Gemene, v. **Lacurile ~**.
Gerul, pârâu, <ț. Tecuci>; în hotarul s. Cămilești 417.
Gerul, tatăl Măricăi și bunicul Agahiiei; fiii lui ~ să nu conteste stăpânirea lui Ghiorghie Maicăș asupra unei părți din Uricani 69; partea lui din s. Uricani a fost dată pentru plata unei morți de om 154.
Gheanghea, v. **Ghenghea**.
Ghedeoan, călugăr la m-rea Slatina; martor 279.
Ghedeon, egumenul m-rii Săcul; cumpără împreună cu soborul m-rii o parte din s. Cofești 277.
Ghedeon, popă; martor în soborul m-rii Râșca 92.
Ghelasie (Ghielasie), starețul m-rii Dragomirna; martor în sobor 89.
Ghelbea, v. **Toader ~**.
Ghenadie, călugăr la m-rea Slatina; martor 476.
Ghenadie, v. și **Șipotul lui ~**.
Ghenghea, v. **Ionașco ~**.
Gheoca din Suceava, martor la o vânzare 437.
Gheorghe (Ghiorghie), soțul Ioanei și ginerele Ștefaniei; vinde împreună cu soția sa o parte din s. Colfășeni lui Corui comis 339, 340.
<Gheorghe> Ghica, mare șetrar; dă mărturie <m.p.> 37; sigiliu 37.
Gheorghe (Ghiorghie) **Hanan** (Hanul), negustor din Iași; martor la o danie din s. Lăzoreni 13; martor la vânzarea unei părți din s. Onceni 485.
Gheorghe (Ghiorghi, Ghiorghie, Ghiorghii, Ghiorghiță) **Ștefan**, fiul lui Dumitrașco Ștefan și al Zinicăi, nepotul lui Ion Mogâlde, strănepotul Solomiei;
postelnic al treilea; dă mărturie 9, 23, 25;
fost postelnic al treilea, participă la împărțirea moșiilor lui Ion Mogâlde <m.p.> 93; primește întărire pentru moșiile rămase de la bunicul său 109; vinde părți din s. Dumești 303;
logofăt al treilea, primește întărire împreună cu rudele pentru stăpânirea s. Piscani, Ruseni ș.a. după împărțirea moșiilor cu nepoții Tudorii 473; dă mărturie 477; dăruiește împreună cu rudele sale, urmași ai lui Isac Balica, o parte din s. Corlăteni lui Toader Petriceico <m.p.> 484.

www.dacoromanica.ro

Gheorghe, v. şi **Gheorghie**.
Gheorghi din Cucuiaţi, dă mărturie pentru o judecată 49.
Gheorghi (Gheorghii), diac din Volosăni, soţul Măriei, fratele Anghelinei călugăriţa şi al lui Dumitru comis, tatăl Varvarei şi socrul lui Gavril 358, 360.
Gheorghi, fost mare vornic; nepoţii lui ~ au vândut s. Brehna lui Iorga cămăraş 305.
Gheorghi Uliul, a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Feţinghesti 111.
Gheorghi, v. şi **Ghiorghi**.
Gheorghie, a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 116, 118.
Gheorghie (Ghiorghieş, gr. Gorghieş), <diac>; scrie carte apărarea acordată Episcopiei din Huşi 260; scrie poruncă domnească 424.
Gheorghie din Băşăni, martor la vânzarea unei părţi din acel sat 224.
Ghiorghie din Clipiceşti; martor din ~ la o vânzare din s. Feţinghesti 84.
Gheorghie din Săcuiani, tatăl lui Arpentie şi al Urâtei; partea lui ~ din Săcuiani este vândută de fiii săi 511, 512.
Gheorghie din Şăndreşti, martor la o danie din s. Lăleşti 380.
Gheorghie (Ghiorghi), episcop de Huşi, fratele lui Dumitraşco Romăşcel; în Sfat 85, 101, 107, 176, 322, 476, 477, 496; primeşte carte domnească de apărare a vecinilor şi ţiganilor Episcopiei 159; a răscumpărat de Iane Parvana o partea fratelui său din s. Cârsteşti, primeşte întărire domnească 410.
Gheorghie, fiul lui Lupul fost vornic şi al Antemiiei; dăruieşte m-rii Golia o jumătate din seliştea Oxentiia pentru pomenirea părinţilor săi 221.
Gheorghie, fiul popii Anton din Săpoteni, fratele popii Gavril şi al lui Ostahie; martor la o tocmeală pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni 18.
Gheorghie, fiul lui Simion Golăi şi al Maricăi, fratele lui Andronic, Cârstea, ş.a.; a vândut împreună cu părinţii şi fraţii săi s. Şipenţi lui Andrei Plantos 22, 96.
Gheorghie, fratele lui Iliuţă din Dărmăneşti, al Nastei şi al lui Sava; mărturiseşte pentru vânzarea unor părţi din s. Nadişa 114.
Gheorghie, ginerele lui Toader din Nadişa; a dat mărturie pentru vânzarea unor părţi din s. Nadişa 114.
Gheorghie, jumătate din partea lui ~ din s. Iurghiceni este vândută de nepoţii lui Borcea 187.
Gheorghie, părţile lui ~ din s. Boişte au fost vândute de fiii Păcurăriţăi 216.
Gheorghie, sărar; martor pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.
Gheorghie, tatăl Odochiei şi socrul lui Orheianul 99.
Gheorghie, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.
Gheorghie, mare uşer; dă mărturie în Sfat 477.
Gheorghie, vătăman din Ipoteşti; martor 213.
Gheorghie, vecin din s. Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.
Gheorghie (Gheorghiţă) **Arapul**, soţul Nastasiiei;
fost mare sulger; primeşte poruncă domnească pentru cercetarea hotarului dintre s. Călimani şi Troiţă 160;
fost mare clucer; a cercetat o pricină de hotar 251;
fost mare spătar; soţia şi fiii lui ~ primesc o ţigancă de la egumenul m-rii Tazlău fiind ctitori la m-re II;
fost mare sulger; martor la împărţirea moşiilor între urmaşii lui Dumitru Lenţii 389; vinde s. Sacalâşeşti lui Gheorghie <Coci> 401; împarte s. Petreşti cu Vasilie Boţ 506.
Gheorghie Bănilă, a dăruit împreună cu rudele sale locul numit La Babe 180.
Gheorghie (Ghiorhie) **Borodaci**, fratele lui Mihăilaş Borodaci şi unchiul lui Gligoraşco Borodaci; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unei părţi din s. Popeni cu Isac Stârcea, pierde 139.
Gheorghie (Ghiorghiie) **Boţ** (Boţul, Buţul), jupân <negustor>, din Dolheşti; cumpără de la Maftei Gefir un loc de prisacă din s. Bucureşti 130, 131, 356; primeşte poruncă domnească pentru a risipi stânile ungurilor de făcute pe hotarul m-rii Pângăraţi 365; reclamă încălcarea hotarului s. Răuceşti dinspre satele Borceşti şi Zmeeşti 373; martor 437, <m.p.> 454; sigiliu 437.
Gheorghie (Ghiorghie) **Calapod**, fiul lui Toader Calapod, soţul Vărvarei, tatăl lui Ion Calapod, al Măricăi, Nastasiiei şi al lui Vasilie, socrul lui Păcurar 19, 492.
Gheorghie Catargiu, <fost> pârcălab de Orhei; primeşte carte de apărare a hotarelor s. Cobâliia 288; îi este retrasă stăpânirea

www.dacoromanica.ro

asupra satelor Balamuteni şi Cobâliia fiind cumpărate fără drept 289.

Gheorghie cel bătrân, din Podobiţi; a plătit pentru o moarte de om din s. Iurghiceni 140.

Gheorghie <Ciolpan>, din Săpoteni, fiul lui Miron <Ciolpan>, nepotul lui Ciolpan şi fratele Nastasiei; dăruieşte şi vinde părţi din s. Săpoteni 362.

Gheorghie (gr. Arghire, Gheorghe, Gheorghii) <Coci>, mare paharnic;

dă mărturie, martor 23, 25, <m.p.> 37, 97, <m.p.> 168, 272, 354, <m.p.> 383, 477;

dă mărturie în Sfat 9, <m.p.> 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 156, 295, 321, 322, 324, 325, 328, 329;

dăruieşte schitului Hangu un loc la Strâmtură cumpărat de el de la Loghin din Bălţăteşti 155, I; cumpără s. Sacalâşeşti de la Gheorghie Arapul 401; scrie lui Mihail Fortuna să nu împresoare locul lui Naşcul din Muşeteşti <m.p.> 413;

sigiliu 37, 85, 168.

Gheorghie (Ghiorghie) **Cucoranul** (Cocoranul), din Mihăieşti, fiul lui Cârstea Cucoranul şi fratele lui Isac Cucoranul; a vândut o vie din târgul Botoşanilor 119; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.

Gheorghie Duralău (Duraleu), fiii şi nepoţii lui ~ vând o parte din s. Turbăteşti 461, 467.

Gheorghie (Gheorghe, Gheorghi) **Evloghie** (Evloghi, Evloghii), dascăl; traduce ate (1784, 1785, 1786, 1790, 1798) 36, 37, 72, 151, 181, 248, 263, 300, 303, 308, 318, 319, 370, 438.

Gheorghie Moţoc, din Aldeşti, soţul Maricăi şi ginerele lui Ştefan Blendea, tatăl lui Simion şi al lui Vasilie; fiii lui ~ au vândut părţi din satele Bădeşti şi Tupilaţi 37, 43, 329; v. şi **Ghiorghie Moţoc**, vornic de poartă.

Gheorghie (Gheorghii) **Năvrăpăscul**, fost vornic de gloată, soţul Nastasiei şi ginerele Frăsinei; vinde părţi din satele Bădeşti şi Tupilaţi 33; cercetează pricini <m.p.> 45, 134; mărturiseşte că a luat patru urice de la Porombu diac 212; a vândut împreună cu soţia sa părţi din satele Bădeşti şi Tupilaţi 329; dă mărturie <m.p.> 76, 186, 383.

Gheorghie Prăjescul, scrie act 103.

Gheorghie (Gheorghe, Ghiorghie, Ghiorghii) **Roşca**, vistiernic <al doilea>, fratele lui Costantin Roşca şi al lui Vasilie Roşca, strănepotul Solomiei şi ginerele lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci; dă mărturie 9, 25, <m.p.> 37, <m.p.> 97, 133; a cumpărat o poiană din hotarul s. Tombuzeni 86;

fost vistiernic <al doilea>; a cumpărat şi a primit zălog moşii de la fratele său Vasilie Roşca 201; vinde moşii fratelui mitropolitului 201; dă mărturie <m.p.> 272; primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini hotarnice în s. Şeptişeni 346; participă la împărţirea moşiilor socrului său 390; primeşte întărire pentru moşiile rămase de la socrul său <m.p.> 391; dă mărturie hotarnică pentru s. Ploscureni 452; se judecă pentru stăpânirea unui ţigan 453; primeşte întărire împreună cu rudele pentru stăpânirea satelor Piscani, Ruseni ş.a. după judecată cu nepoţii Tudorii 473; dă mărturie 477, 496; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Oneşti 507; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Oneşti 508; sigiliu 37, 97.

Gheorghie Saula, din Procelnici; martor la vânzarea unei părţi din s. Ţurbăteşti 461.

Gheorghie Ţâgănaş, martor pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.

Gheorghie Verga, din Procelnici; martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 461.

Gheorghie Zavul, din Prigorceni; martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 461.

Gheorghie, v. şi Gheorghiţă, Ghiorghe, **Ghiorghi, Ghiorghiţă**.

Gheorghieş, a dat mărturie pentru cumpărarea unor părţi din s. Nadişa 114.

Gheorghii cel mare, din Botneni; martor la diata fiicei lui Costantin din Dolheşti 367.

Gheorghii, fiul lui Vasilie şi tatăl lui Irimicea 283.

Gheorghii, v. şi **Gheorghie, Gheorghiţă**.

Gheorghiţa, mama lui Ştefan Blendea, bunica lui Căzacul, Paşco şi a Nastasiei; nepoţii ei vând părţi din s. Tupilaţi 329.

Gheorghiţă din Botoşani; martor la vânzarea unei vii 119; martor hotarnic în s. Ruşi 144.

Gheorghiţă, fiul Gaftonei; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Gheorghiţă, fiul lui Iane Greţul din Iaşi; a vândut o vie din Valea lui Ieremia 322.

www.dacoromanica.ro

Gheorghiță (Gheorghii) <**Dimuță**>, negustor din Iași, cumpără de la Mărica Ignătoai părți din satele Șendreni și Roșiori 51, 76; martor la vânzarea unei părți din s. Iurghiceni 187; martor la vânzarea unei părți din s. Vădeni 223.

Gheorghiță Rogojanul, martor la vânzarea unei părți din s. Prigorceni 343.

Gheorghiță (Gheorghiți) **Șeptilici** (Șepteliciu), fratele lui Ilie Șeptilici; cumpără un loc din hotarului s. Nemerniceni 213; martor la vânzarea unei părți din s. Pănurești <m.p.> 369.

Gheorghiță, v. și **Gheorghie**.

Gheorghiți, v. **Gheorghiță**.

Gherasim, martor la vânzarea unei părți din s. Vădeni 222.

Gherasim Roșca, vinde împreună cu rudele sale părți din s. Larionești 181.

Gherasimu, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.

Gherasimu, parte de s. Văsiiani vândută lui Mătiiaș Sturdza 480.

Gherghel (Ghiarghil), primește poruncă pentru cercetarea unei pricini de hotar din s. Băloșești 374.

Gherghentie, ieromonah la m-rea Voroneț; martor în soborul m-rii 456.

Gherghiță Ciogolea (Ciogole), martor la vânzarea unor părți din s. Grumăzoaia și Plopeni 82.

Gherghiță, răzeș din Drăgănești; se judecă pentru stăpânirea unor părți din s. Drăgănești și pentru poiana Brustura cu m-rea Neamț 334.

Ghérghiță, v. **Gligorcea ~**.

Gherman, tatăl lui Căzan din Muncel, Ionașco Bordea, Isăilă, Lazor și al Drăguței; fiii lui ~ vând o parte din s. Tupilați 136, 329.

Gherman, v. **Necula ~**, **Toderașcu ~**.

Ghermănești, sat, <ț. Fălciiu; c. Drânceni, j. Vaslui>; Ivol și Ion din ~ primesc poruncă să cerceteze o pricină de hotar dintre s. Podoleni și Bărboși 12.

Ghermănești, sat, <ț. Orhei; c. Suhuluceni, j. Orhei, R. Moldova>; carte de împuternicire dată unor răzeși din ~ pentru a recupera o datorie dintr-o judecată 153.

Ghervasie, fiul Băii și fratele lui Dumitru; vinde o parte din s. Tupilați 329.

Ghervasie, martor la o danie din s. Vâlcovicești 276.

Ghervasie (Ghiervasie) **Boldor**, din Cucuiați, fiul lui Simion Boldor, vărul lui Trifan; martor 49, 177; a dăruit împreună cu rudele sale locul numit La Babe 179, 180.

Gheuca, fiul lui Farmachi fost vornic, fratele lui Lazor, Nicola al Stanei ș.a.; vinde împreună cu tatăl și cu frații săi o parte din s. Mărcești lui Iorga cămăraș 297, 301.

Gheuca, v. și **Bejan ~**, **Dumitrașco ~**, **Simion ~**.

Ghiarghil, v. **Gherghel**.

Ghibarțu*, sat, ț. Vaslui; <lângă Boțești, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Dumitrașco Burghelea 498.

Ghica, v. <**Gheorghe**> **~**.

Ghidion din Cămilești, martor hotarnic 417.

Ghidion, călugăr la m-rea Tazlău; martor în sobor II.

Ghidion, egumenul m-rii Dragomirna; vinde împreună cu soborul m-rii s. Bârsănești 89.

Ghideni, sat, <ț. Orhei; probabil Ghetlova, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Văsiiani 480.

Ghidul, tatăl lui Andrunicu, bunicul Trufanei, străbunicul lui Hanțul și al Varvarei 115, 118.

Ghielasie, v. **Ghelasie**.

Ghierasim, a cumpărat o parte din s. Vicoleni de la Văscan Repede 321.

Ghierghintie, călugăr cântăreț; în soborul m-rii Dragomirna 89.

Ghierman, călugăr; martor în soborul m-rii Dragomirna 89.

Ghiervasie, v. și **Ghervasie**.

Ghiervasiia, soția lui Năstasie, primește împreună cu soțul ei părți din satele Pomârla și Vicoleni 321.

Ghilăești*, sat; <Ghilănești, lângă Cristești, c. ~, j. Botoșani>; Luchiian din ~ a cumpărat o parte din s. Mănăstire 455.

Ghina, fiica lui Cărăbăț fost pârcălab, sora lui Darie Carabăț; a primit împreună cu fratele ei danii de la Gavril, ginerele lui Gheorghi diac din Volosăni 358, 360.

Ghine, v. **Ghinea**.

Ghinea (Ghine), pârcălab de Neamț; dă mărturie în Sfat 89, 90, 94.

Ghiociu, tatăl Pietrei, bunicul lui Apostul din Olișăști și al Nastasiei 241.

Ghiorghe din Obârșie, fiul lui Mihăilă; martor 315.

Ghiorghe, nepotul lui Bărboe; martor la vânzarea unei părți din s. Bunești 338.

www.dacoromanica.ro

Ghiorghe, popă din Soleşti; martor 393.

Ghiorghi (Gorghi) cel bătrân, martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 222.

Ghiorghe (Gheorghie) **cel bătrân <Lozonţchi>**, fost pârcălab de Hotin, tatăl Măricuţei Chiriţoaie şi socrul lui Dumitrachi Chiriţă Paleologu 295; a cercetat o pricină pentru stăpânirea s. Cerlena Mică în timpul domniei lui Costantin Moghilă 359, 396.

Ghiorghi (Gheorghie) **Dondăş**, hotnog de curteni din Cudreşti; martor <m.p.> 38, 40, 41; martor hotarnic al unei părţi din s. Măstăcani 157; martor la o tocmeală <m.p.> 504.

Ghiorghi (Gheorghi) **Dragoman**, fiul lui Moga şi fratele lui Micul, al lui Sima şi al Zoicăi; a vândut împreună cu rudele sale un vad de moară din s. Mirăeşti călugărilor de la m-rea Berzunţu 105; martor la vânzarea unui vad de moară de pe Gârla Putnei 177.

Ghiorghi Jora, tatăl lui Grigoraş Jora, nepotul Solomiei; participă la împărţirea moşiilor după judecată cu strănepoţii Tudorii şi ai Vărvarii 473.

Ghiorghi, v. şi **Gheorghe, Gheorghie.**

Ghiorghie din Lăţcani, martor la un schimb de moşii 165.

Ghiorghie, fiul lui Gavrilcea şi tatăl Drăguţei din Crasnoluca 238.

Ghiorghie, fiul lui Mătiaş, fratele Ilenii şi al lui Ionaşco; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Şerbăneşti 143.

Ghiorghie, popă din Doljeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Fârţeşti 287.

Ghiorghie, vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bereşti 383, 384.

Ghiorghie, vinde o parte din s. Orăşeni lui Apostol Cehan 344.

Ghiorghie (Ghiorghie) **Caramiz**, dascăl din Berbinţeni; a vândut o parţi din s. Bereşti popii Ionaşco 383, 384.

Ghiorghie (Ghiorghi) **Ciupagu** (Ciupag), din Găureni; martor la vânzarea unei părţi din s. Uricani 60; sigiliu 60.

Ghiorghie Corosteanul, ginerele Merlei Steţicoae; se judecă cu Bălşoaia pentru stăpânirea unor ţigani 211; primeşte confirmare pentru stăpânirea unor ţigani 273; a vândut o parte din s. Pănureşti rudei sale Gavrilaş Cocris <m.p.> 369.

Ghiorghie (Maicaş) **Maicăş**, din Uricani, soţul Sorcăi, ginerele Sofroniei şi tatăl lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi de sat 60; primeşte întărire petntru stăpânirea unei părţi din s. Uricani 69; a primit întărire pentru o parte din s. Uricani, fiindcă a plătit o moarte de om 154; sigiliu 61.

Ghiorghie (Ghiorghii) **Moţoc**, vornic de gloată; dă mărturie 23, 25, <m.p.> 97, <m.p.> 200, <m.p.> 272, 354, <m.p.> 383; cercetează o pricină <m.p.> 134; a achitat lui Ionaşco Pagul din Mohileu o datorie de 56 oi 423; sigiliu 97, 200; v. şi **Gheorghie Moţoc**, din Aldeşti.

Ghiorghie Păturnichi, din Brăneşti; primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini 405.

Ghiorghie Rusul, din Forăşti; martor 128.

Ghiorghie, v. şi **Gheorghe, Gheorghie.**

Ghiorghieş, v. **Gheorghie.**

Ghiorghii, popă din Bacău, fratele lui Dumitru fost şoltuz 342; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9;

Ghiorghii Turculeţu, posesor al unui act (sec. XVIII) 389.

Ghiorghii, v. şi **Ghiorghie.**

Ghiorghiie, v. şi **Gheorghie.**

Ghiorghiţă (Gheorghe, Gheorghie) din Dumbrăviţa, fratele lui Chera, rudă cu Ştefan căpitan de Dumbrăviţa; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru satele Dumbrăviţa şi Sineşti 94; martor la vânzări 95, 446.

Ghiorghiţă din Orhei, martor la vânzarea unei vii de la Vacota 347.

Ghiorghiţă, dă mărturie pentru împresurarea unui loc dinspre s. Podoleni 414.

Ghiorghiţă, fiul lui Anton şi al Maricăi din Suceava, strănepotul lui Crimca din Suceava; vinde împreună cu fraţii săi moşiile rămase de la vara lor, Iftimiia 312, 319.

Ghiorghiţă, fiul lui Dumitraşco, fratele lui Gligoraş şi al lui Vasâli Laşcu; a vândut împreunu cu fraţii săi o parte din s. Hărmăneşti 114.

Ghiorghiţă, fiul Sâmion spătar, nepot de frate Drăguţoai; vinde împreună cu mătuşa lui o parte din s. Maşnici 83.

Ghiorghiţă, v. şi **Gheorghe.**

Ghiorma, v. **Gherman.**

Ghiorman, v. **Gherman.**

Ghireni, sat; <c. Coţuşca, j. Botoşani>; Nicolai din ~ cumpără o parte din s. Crasnoluca 238; popă din ~ 238.

www.dacoromanica.ro

Ghirgor, baron, voit al Bisericii armene din Moldova; vinde împreună cu membrii comunității armene din Suceava o casă lui Andrei grecul 79.

Ghitcăuți*, sat, <ț. Dorohoi; lângă Mileanca, c. ~, j. Botoșani>; act menționat într-un perilipsis al scrisorilor moșiei ~ 267, 490.

Ghiune, țigan domnesc; dăruit lui Grigorie postelnic 290, 328.

Ghiurma, v. **Gherman**.

Ghizdăvăț, v. **Ionașco ~**.

Giorgea, top. în hotarul s. Pribești 237.

Giulești*, sat; <probabil lântă s.c. Țigănești, c.s. Munteni, m. Tecuci, j. Galați>; martor din ~ 49, 177.

Giurca din Durăști, martor hotarnic al poienii Rătunda 219.

Giurcoaia, top. în hotarul braniștii m-rii Bistrița 204.

Giurge din Zlătărești, martor la vânzarea unei părți din s. Prigorceni 116.

Giurge, v. **Sâmion ~**.

Giurgea bătrânul, nepoții lui vând o parte din s. Văsiiani lui Mătiiaș Sturdza 479.

Giurgea, fiul lui Pombriu din Piroteşti; a cumpărat o parte din s. Olișăști 242.

Giurgea, ginerele Tudoscăi; vinde o parte din s. Tupilați 329.

Giurgea, tatăl lui Ion 111.

Giurgea Gătin, fiul lui Gătinu din Țifești; a cumpărat o parte din s. Băleşti „ân vremea foametei" 141; martor la o danie 377, 378.

Giurgea Gârbovin, unchiul lui Lupul și al lui Opre; dă o vie din s. Feţingheşti pentru plata capului nepotului său 90.

Giurgeală cel bătrân, soțul Annei, tatăl lui Giurgeală și străbunicul Maricăi 18.

Giurgeală, fiul Annei și al lui Giurgeală cel bătrân, tatăl Solomiei și bunicul Maricăi 18.

Giurgeşti, sat, pe Șomuzul Puturos, ț. Suceava; <c. Vultureşti, j. Suceava>; parte din ~ dată în schimbul unei părți din s. Plopeşti 272.

Giurgiova, pârâu; heleşteu pe ~ în hotarul s. Crasnoluca 238.

Giurgiu, ginerele lui Toader Bodorin; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Tupilați 31.

Giurgiu, nepotul lui Liescul; nepoții lui ~ vând o parte din s. Feţingheşti 90.

Giurgiu, tatăl lui Ivan și bunicul Albei 508.

Giurineşti*, sat; <probabil lângă Cepeşti, c. Bogdănița, j. Vaslui>; martor din ~ la cercetarea unei pricini de hotar între satele Cernați și Greci 122.

Glăvăneşti, sat, <ț. Tecuci; c. ~, j. Bacău>; martor hotarnic din ~ al unei părți din s. Dănceni 168.

Glăvăneşti, sat; <c. Andrieşeni, j. Iași>; vecini din ~ mutați de Pătrașco Ciogolea în s. Berevoieşti 471.

Gleca din Bercileşti, martor la vânzarea unei părți din s. Văsiiani 482.

Glegori Nălăvaico, martor pe Uliţa Nouă din Iași 309; sigiliu 309.

Glegorie, v. **Gligorie**.

Gliga, martor hotarnic în satele Cernați și Greci 122.

Gliga, <fost> pârcălab; a primit plata capului de la frații lui Vasilie din Săcuiani 512.

Gliga, tatăl Maricăi 137, 329.

Gliga Hrincovici, tatăl Nastasiei și bunicul lui Ionașco Hrincovici și al Maricăi; urmașii lui ~ vând o parte din seșiștea Cerlena 294; urmașii lui ~ își împart moșiile 325.

Gligocea, fiul lui Nicoară Liciul, tatăl Antimiiei și al lui Gavrilaș 501.

Gligor din Cozmești, martor la o vânzare din s. Sacălâșa 145.

Gligoraș, <diac>; a scris act de vânzare 447.

Gligoraș, fiul Dragăi, împreună cu Ionașco fiul Măricăi Petreni; vinde lui o parte din s. Petreni lui Tudorache căpitan 1.

Gligoraș, v. și **Grigoraș**.

Gligoraşco, fratele lui Bejan fost paharnic și unchiul lui Ștefan <Bejan>; a mărturisit pentru vânzarea unor părți de sate 114.

Gligoraşco Bejan, martor la vânzarea unei părți din s. Olișăști m.p. 242.

Gligoraşco Borodaci, fiul lui Mihăilaș Borodaci, nepot de frate lui Gheorghie Borodaci; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unei părți din s. Popeni cu Isac Stârcea, pierde 139; mărturiseşte pentru vânzarea unei părți din s. Crasnoluca 238.

Gligoraşco Goia, fiul lui Dumitru Goia, nepotul Anghelinei Goioae și fratele lui Apostol, Iordachie, Lupașco, al Cătălinei și al Irinei, unchiul Arvasiiei; se judecă cu Iurașco pentru stăpânirea unor părți din satele Doljești, Fârțeși și Ruși 15; vinde o parte din s. Burueneşti lui Lupul Prăjescul 132; cumpără de la nepoata sa părți din satele Doljești și Fârțești 287.

Gligoraşco Hadăr, vinde împreună cu fiii săi o parte din s. Tupilați 329.

www.dacoromanica.ro

Gligoraşco Lucoci, târgoveţ din Suceava; martor la o vânzare 213.

Gligoraşco Mogâlde (Mogâldea), fiul lui Ion Mogâlde, fratele Solomiei şi al Zînicăi, tatăl lui Neculai Mogâlde, socrul lui Ionaşco Rusul şi al lui Cărăiman pitar 109.

Gligoraşco Stârcea, martor la vânzarea unei părţi din s. Pănureşti 369.

Gligoraşco, v. şi **Grigore**.

Gligorce din Dereneu, fratele Candachiei, cumnatul lui Ursul fost pitar; martor la o danie a surorii sale <m.p.> 503.

Gligorce, dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.

Gligorce (Grigorce), fost jitnicer, soţul Ruxandei; primeşte întărire pentru părţile cumpărate din satele Hărmăneşti şi Nadişa 114.

Gligorce, v. şi **Gligorcea**.

Gligorcea (Gligorce), diac din târgul Trotuş; martor la vânzarea unei părţi din s. Cleja de Jos <m.p.> 408.

Gligorcea din Popi, a vândut împreună cu rudele sale un vad de moară de pe Putna 7, 8.

Gligorcea din Purceleşti, martor la o danie 274.

Gligorcea din Ţinteşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.

Gligorcea, fiul lui Bătrânul; vinde un loc de la Sfaduh şi un loc de poiană sub Vârtopul Teiului m-rii Peon 85.

Gligorcea, martor la vânzare din s. Băleşti 141.

Gligorcea (Grigorcea), vistiernicel din Beţăşti, cumpără părţi din s. Motocani 428, 429, 430; primeşte întărire pentru stăpânirea părţilor cumpărate din s. Beţăşti 431; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Beţăşti şi Bărbăşeni 432; cumpără părţi din satele Beţăşti, Edamireşti şi Poiana Boului 433.

Gligorcea Pisoschii, vornic de Halicea; martor la vânzarea unei părţi din s. Halicea 362; martor la vânzarea unei părţi din s. Dereneu <m.p.> 369.

Gligorcea Volosescul, a dăruit o curătură făcută de el m-rii Peon 85.

Gligore, v. şi **Gligorie**.

Gligoreşti*, sat, <ţ. Putna; lângă Oleşeşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Feţinghesti 111.

Gligori din Tălpălăeşti, a vândut o parte din s. Tupilaţi 350.

Gligori, fiii lui ~ vând o parte din s. Văsiiani lui Mătiiaş Sturdza 479.

Gligori, popă; mărturiseşte la o judecată pentru stăpânirea unui vad de moară din s. Cârsteşti <m.p.> 120.

Gligorie (Glegorie), dascăl din Cetăreni; martor 228, 229, 407.

Gligorie, dascăl; martor la o danie din s. Vâlcoviceşti 276.

Gligorie din Ciohoreni, martor hotarnic în s. Sămăşcani 361.

Gligorie din Mogoşeşti; martor la o vânzare din s. Petreşti 106, 113.

Gligorie din Ostopceni, martor al o vânzare din s. Băşăni 224.

Gligorie din Spineni, tatăl lui Vasilie 100.

Gligorie din Vitolteşti, fiul Dochiei, nepotul lui Gavril şi al lui Ivanco; se judecă împreuă cu rudele pentru stăpânirea s. Vitolteşti cu Mihoci 147; primeşte întărire împreună cu fraţii săi pentru stăpânirea s. Vitolteşti după judecata cu Mihoci 231.

Gligorie, egumenul m-rii Râşca; martor în sobor şi scrie act 92.

Gligorie, fiul Alecsandrei, nepotul Stancăi şi strănepotul lui Moga, fratele Albei, Annei, al lui Benea ş.a.; împreună cu fraţii săi face schimb de moşii cu Dumitru Buhuş 40, 41.

Gligorie, fiul lui Pătrăşcan şi al Tofanei, fratele lui Lepădat; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Dumbrăviţa 446.

Gligorie, fiul Muntancăi; a vândut o parte din s. Ciohoreni lui Pătraşco Başotă 282.

Gligorie, fiul popii din Fundeni; martor 142.

Gligorie, fiul Ştefaniei, nepotul lui Hârăţ, fratele lui Precopie şi al Măriiei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Mândreşti 498.

Gligorie, fratele Candachiei, cumnatul lui Ursul fost pitar din Văsiiani şi tatăl lui Dumitraşco 503.

Gligorie, fratele lui Mihalce Tăban; martor la o vânzare 68.

Gligorie (Grigorie), popă din Iaşi, tatăl lui Ivaşco; act scris în casa lui ~ 187.

Gligorie, popă din Iteşti; scrie act 128.

Gligorie, popă din Miculinţi; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.

Gligorie, fost postelnic, soţul Sorei, tatăl Todosiei Oncioaia din Suceava, bunicul Agahiei şi al Măricăi Mănoaia; via din

www.dacoromanica.ro

Dealul Mândru unde a fost crama lui ~ este vândută 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 437, 438.
Gligorie, potcovar domnesc; martor la vânzarea unei părți din s. Văsiiani 482.
Gligorie, soțul Frăsinei din Căbiceni 248.
Gligorie (Gligore), spătar; a slujit din copilărie în casa lui Vasile Lupu și primește danie de la domn jumătate din s. Bozieşti 191.
Gligorie, șoltuz din târgul Botoșani; martor la vânzare 119; hotarnic al unei moșii 144.
Gligorie, fost vătav, tatăl lui Ionașco din Ciohoreni 282.
Gligorie, vecin al lui Pătrașco Boldescul fugit de pe moșie 189.
Gligorie Căzacovici, din Lucavăț; martor la un schimb de moșii 316; martor la împărțirea moșiilor Lenții 371.
Gligorie Dodul, a mărturisit pentru o vânzarea unei părți din s. Prigorceni 118.
Gligorie (Grigorii) **Hermeziu** (Urmeziu), fiul lui Toader Hermeziu, fratele lui Savin <Hermeziu> și al Magdei; se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Pribești, pierde 237; a vândut împreună cu frații săi părți din s. Calafendești lui Costantin Ciogolea 295.
Gligorie (Grigorie) **Mafteiu**, fratele lui Mafteiu negustor din Bârlad și tatăl Angheliței; martor la cercetarea unei pricini pentru un vad de moară de pe Gârla Putnei <m.p.> 7; fiica lui ~ primește danie s. Bereşti 444.
Gligorie Mustață, tatăl Titianei și socrul lui Tănasie din Vereşeni 43, 329.
Gligorie Papei, cumpără o parte din s. Cămârzani de la m-rea Râșca 92.
Gligorie Surtă, tatăl lui Eftimie 53.
Gligorie Trinca (Trimca), din Păşcani, martor la vânzarea unei părți din s. Iurghiceni 173, 187.
Gligorie Udrea, fost medelnicer, tatăl Gaftonei, socrul lui <Arsenie> Nebojatco, bunicul Ilenii, Măricuței și al Tudoscăi 123.
Gligorie, v. și **Gligorie, Grigore, Grigorie**.
Gligorii Duncea, martor 493.
Gligorii, v. și **Grigore**.
Gliguță, ginerele lui Dumitru Lenții; primește întărire împreună cu Isac Cucoranul pentru stăpânirea unor părți din s. Horoșăuți și Vasileu și singur asupra unei părți din s. Stepeniuca 371.
Glodeni*, sat, <ț. Vaslui; lângă Iaz, c. Soleşti, j. Vaslui>; părți din ~ cumpărate de Dumitrașco <Gheuca> de la fiii lui Dooader Bălțatul 138.
Glodeni*, sat, pe Cuțitna, ț. Vaslui; <lângă Codăești, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ vândută Vârvarii Istrătoae 185; sătenii din ~ s-au judecat cu Dumitru <Leoa> pentru stăpânirea unei părți din s. Codăești 331.
Glodeni, sat, <ț. Iași; înglobat în Iepureni, c. Andrieșeni, j. Iași>; Radul din ~ cumpără o parte din s. Bășăni 224.
Glodenilor, parte a s. Cârsteşti 120.
Gociul din Săucești, martor la vânzarea unei părți din s. Șerbănești 235.
Goești*, sat, pe pârâul Bujorului, <ț. Fălciiu; lângă Gușiței, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui> martor din ~ la cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147.
Gogul, v. **Ion ~**.
Goi, v. **Goia**.
Goia, v. și **Dumitru ~, Gligorașco ~**.
Goia, vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărcești 300.
Goian din Jadova, fiul lui Pătrașco și fratele lui Toader; a mărturisit pentru un schimb de moșii 316, 371.
Goian, v. și **Apostol ~**.
Goioae, v. **Anghelina ~**.
Golăe, v. **Golia**.
Golăescu, a scris (1773) copia unui act 66.
Golăi, v. **<Cârstea> ~, Simion ~**.
Golăi, v. **Golia**.
Golăieşti, familie; partea lor din s. Hălăseni a fost vândută 9.
Golia (Golâe, Golăe, Golăi), m-re în târgul. Iașilor; <în m. Iași, j. Iași>; primește danie o vie la Șorogari 58; primește danie seliștea Oxentiia 221; s-a judecat cu m-rea Beserecani pentru stăpânirea s. Vânători, pierde 257, 259.
Golâe, v. **Golia**.
Gonțea din Hălăștiiani, martor hotarnic al unei părți din s. Costeşti 256.
Gorban, fiul Niacșei, nepotul lui Stoian și fratele lui Mierăuță din Cucuiați; a dăruit împreună cu rudele locul numit La Babe 179, 180.
Gorga, soțul Annei Gorgoe, tatăl lui Căzacul și socul lui Mihașco; a cumpărat o parte din s. Mogoșești 469.
Gorgan, v. **Ștefan ~**.
Gorghi, v. **Ghiorghi**.
Gorghieș, v. **Ghiorghieș**.
Gorgoe, v. **Anna ~**.

www.dacoromanica.ro

Gorie, vinde împreună cu alţi o parte din s. Burdugani 328.
Goţol, martor la vânzarea unor părţi din satele Slobodzia Zberoaiei <m.p.> 148; sigiliu 148.
Grama, mare jitnicer; dă mărturie, martor 23, 25, <m.p.> 37, <m.p.> 97, 132, <m.p.> 133, 300, <m.p.> 354, 383, 477; a cumpărat fără drept o parte din s. Costeşti fiind obligat să o restituie 162; se judecă pentru stăpânirea unui loc dintre hotarele satelor Costeşti şi Pietriş cu Grozava Strătoaie 239, 261; primeşte mărturie hotarnică pentru s. Pietriş 256; sigiliu 133.
Grama, v. **Grămescul**.
Graosa (gr. Gropiia), fiica lui Farmachi fost vornic, sora lui Gheuca, Lazor, Nicola ş.a.; vinde împreună cu tatăl şi rudele ei o parte din s. Mărceşti lui Iorga cămăraş 297, 301.
Grăbince, v. **Grebencea**.
Grăbleşti (Gărbleşti), sat; <Grebleşti, c. Recea, j. Chişinău, R. Moldova>; martor din ~ 199.
Grăceşti*, sat; <probabil lângă Ierbiceni, c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ la o vânzare din s. Iurghiceni 173.
Grădeşti (Grânteşti), familie; partea lor din s. Cârsteşti în hotar cu partea lui Dumitraşco <Gheuca> 120; parte din s. Cârsteşti întărită lui Dumitraşco <Gheuca> 138.
Grăjdan, v. **Apostol ~**.
Grăjdianu, v. **Grăjdan**.
Grămescul, v. **Isar ~**.
Grăpina, călugăriţă (monahie); a dăruit rudelor ei, Gligorie postelnic şi Sorei nişte vii din Dealul Mândru 437, 438.
Grăpina, fiica lui Dumitru Gânscă şi a Maricăi, soţia lui Gavril Vartic, mama Anei, a lui Vasilie Vartic, a Irinei şi a lui Lupul Talpă; fiii împart moşiile rămase de la ~ 103, 197; s-a judecat pentru stăpânirea s. Cerlena Mică 359.
Greaca, fiica Drăgălinei şi sora Axanei şi cumnata lui Miron fost clucer; a vândut o parte din s. Hănţeşti 97.
Grebencea, v. **Andrei ~, Gavrilaş ~**.
Grebleşti, sat; <c. Recea, j. Chişinău, R. Moldova>; Ion Rusu din ~ cumpără un vad de moară de pe pârâul Cociorna 61.
Grecei, v. **Ionaşco ~**.
Greci*, sat, pe Bogdana, ţ. Vaslui; <înglobat în Cepeşti, c. Bogdăniţa, j. Vaslui>; cercetare hotarnică petntru un loc dintre s. ~ şi Cernaţi 121, 122, 172.
Greci*, sat, ţ. Vaslui; <Moara Grecilor, sbb. a m. Vaslui, j. Vaslui>; a fost s. ascultător de ocolul târgului Vaslui, este dăruit de domn lui Dumitraşco Iarali 52.
Grecul, v. şi **Andronic ~, Grecei, Ionaşco ~**.
Greţul, v. **Iane ~**.
Gribincea din Comăreşti, străbunicul Ioanei 227.
Gribincea, v. şi **Grebencea**.
Grieşti, sat; <c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Ştefan din Spineni 100; martori din 100, 106, 113, 114.
Griga, tatăl lui Mihalcea şi socrul lui Vasile Mândrilă 18.
Grigoraş, fiul lui Dumitraşco, fratele lui Ghiorghiţă şi al lui Vasâli Laşcu; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Hărmăneşti 114.
Grigoraş (Gligoraş) **Jora**, fiul lui Ghiorghi Jora, strănepotul Solomiei; participă al împărţirea moşiilor după judecată cu strănepoţii Tudorii şi ai Vărvarei 399, 473; martor hotarnic în s. Ploscureni 452.
Grigoraş, v. **Gavrilaş**.
Grigoraşco Hăbăşescul, împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica dăruieşte o parte din s. Corlăteni lui Toader Petriceico 484.
Grigoraşcu, fiul lui Precop Cărăiman, fratele Alexandrei ş.a.; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Brăteni 146.
Grigoraşcu, nepotul Tudorii; participă la împărţirea moşiilor după judecată cu strănepoţii Solomiei şi ai Vărvarii 399.
Grigorce, v. şi **Gligorce**.
Grigorcea, v. şi **Gligorcea**.
Grigore din Târzieni, se judecă împreună cu rudele cu răzeşii din s. Braviceni pentru stăpânirea bălţii Briahnova, câştigă 310.
Grigore, nepotul lui Giurgiu şi fratele lui Thon ş.a.; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Feţingheşti 90.
Grigore Bogdan, mărturiseşte că a vândut împreună cu Popăscul partea Bogdăneştilor din s. Câmpuri 363.
Grigore (Gligoraşco, Gligorie, Gligorii) **Ureche** (Urechi), mare spătar, fiul lui <Nestor> Ureche; stăpân în s. Podoleni, se judecă pentru hotarul dinspre s. Bărboşi 12; împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica dăruieşte o parte din s. Corlăteni lui Toader Petriceico 484; dă mărturie pentru o parte din s. Oneşti cumpărată de tatăl său de la Condre Malici 507;

www.dacoromanica.ro

dă mărturie, martor 23, 25, 168, 311, 312, 313, 314, 353, 354, 390, 391, 437, 477, 496, 511;
dă mărturie în Sfat 9, 25, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 107, 156, 295, 321, 324, 325, 328, 329, 512.
Grigore, v. şi **Grigorie**.
Grigori Ciomârtan, posesor al actelor s. Şipenţi (îns. sec. XVIII) 22.
Grigori, fiul lui Petrea, fratele lui Vasile; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Cârsteştii din Deal lui Ştefan din Tuleşti 376.
Grigori, v. şi **Grigorie**.
Grigorie din Colfăşeni, vinde o parte din s. Colfăşeni lui Corui comis 340.
Grigorie din Comăneşti, a mărturisit pentru vânzarea unor părţi de sate 114.
Grigorie, fiul lui Mafteiu negustor din Bârlad şi al Năstascăi, fratele lui Gavril şi vărul Angheliţei; dăruieşte împreună părinţii şi cu fratele satul Bereşti 444; v. şi **Gligorie Mafteiu**.
Grigorie (Gligori, Gligorie, Grigori) **<Miclescu>**, ureadnic de Botoşani, fost postelnic, fiul lui Ionaşco diac din Gugeşti, soţul Măricuţei şi fratele lui Dumitraşco din Gugeşti; a fost slugă în casa lui Vasile Lupu, primeşte danie de la domn două sălaşe de ţigani 290; primeşte danie de la Vasile Lupu jumătate din s. Bozieşti şi întărire pentru alte moşii 328; cumpără părţi din satele Mănţăşti, Micleşti, Poiana Cârnului, Ruseni, Noureşti şi Ungureni 220, 327, 393, 418, 419; cumpără o parte din s. Nistoreni 449; v. şi **Gligorie**, şoltuz de Botoşani.
Grigorie Bănacea, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Grigorie Beldiman (Beldemanu), a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Nadişa 114.
Grigorie Miţa, ţigan; confirmat în stăpânirea lui Strătulat aga 206.
Grigorie Robceanul (Robcianul), <fost> agă, nepotul lui Andronic fost paharnic, soţul Năstăsiei, fratele lui Toader Robceanul, al lui Vasilie Robceanul şi al Vasilcăi; soţia lui ~ cumpără o parte din s. Uriceni 68; a vândut împreună cu rudele o parte din s. Şerbăneşti 143.
Grigorie (Grigore) **Şaidir**, diac; scrie act de vânzare 90; scrie acte domneşti 89, 90, 94, 321, 328.
Grigorie Ţifăgan, din Şerbăneşti; martor 252.
Grigorie, v. **Gligorie, Sfântul ~ Teologul**.
Grigorii, diac din Cernăuţi; scrie act de vânzare 493.
Grigorii, popă; cumpără o parte din s. Todereşti de la Anica Bâzgănoai 194.
Grigorii Bălşatu, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Răcămuş 167.
Grigorii Susanu, popă din Pribeşti; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Pribeşti după judecată cu Gligorie Hermeziu 237; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti 301.
Grigorii, v. şi **Gligorie**.
Grigorios, popă cântăreţ; mărturiseşte că a primit stăpânirea s. Docolina 271.
Grindeşti*, sat, pe Prut, <ţ. Iaşi; Zagarancea, j. Ungheni, R. Moldova>; urmaşii Zăgărancei se judecă pentru stăpânirea unui vad cu pod pe Prut cu m-rea Sfânta Vineri din Iaşi 427.
Grânteşti, v. **Grădeşti**.
Groapa lui Meftodie, top. în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323.
Grohotişul Sriigoaei, top. în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.
Gropiia, v. **Gorasa**.
Grosul, vornic din Sineşti; dăruieşte o parte din s. Dumbrăviţa lui Ştefan căpitan 278.
Grozav, a vândut câteva părţi din s. Holubeşti lui Prebici fost logofăt 178.
Grozav, fiul lui Ilie, fratele lui Boca şi al lui Lazor; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Mirăeşti 105.
Grozav, fiul Mariiei, fratele lui Ştefan, Vasilie ş.a., strănepotul lui Băilă; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Băileşti 118.
Grozav, fratele Dochiţei; vinde împreună cu sora lui o parte din s. Totoeşti 2.
Grozav, pitar din Văsiiani, fiul lui Brohiă şi tatăl lui Untilă; vinde o parte din s. Văsiiani 481.
Grozav, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte împreună cu rudele întărire pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Grozava, fiica Anghelinei şi a lui Ionaşco, nepoata lui Duma şi sora lui Costantin; vinde împreună cu părinţii şi cu fratele ei o parte din s. Prigorceni 117, 118.

www.dacoromanica.ro

Grozava, fiica Anghelinei, nepoata lui Vlad pârcălab şi nepoată de soră Neacşei şi Solomiei; a vândut împreună cu rudele ei părţi din s. Ilieşti 178.

Grozava, fiica lui Burnamiz, sora Armancăi, Baico şi a lui Bubolea; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Ţinteni 325.

Grozava, fiica lui Dumitru Lenţii şi a Antimiiei Lenţoaie, sora Magdei, Măricuţei şi a lui Miron; împarte cu fraţii moşiile rămase de la părintele lor 389.

Grozava, fiica lui Ionaşco; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Tupilaţi 329.

Grozava (Moaşea) **Strătoaie** (Strătoe), păhărniceasă, soţia paharnicului Stratul Bolea; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Costeşti 124; răscumpără o parte din s. Costeşti 162; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dănceni 163; se judecă pentru încălcarea unei mori din hotarul s. Costeşti 183; stăpână în s. Costeşti se judecă pentru încălcarea hotarului dinspre s. Pietriş 239, 256, 261.

Grozăşti, sat; <Grozeşti, nume schimbat în Oituz, c. ~, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unor părţi din s. Băleşti şi Feţinghegti 42, 84, 90, 98.

Groze, v. şi **Dumitraşco ~**.

Grozea din Băleşti, martor la o danie din s. Ţifeşti 377.

Grozea, fiul Antimiei, nepotul Romăniasei şi strănepotul doamnei Marica; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Hălăseni 9.

Grumadzu, soţul Măteeşeascăi 350.

Grumădzuaia, top. în hotarul unei părţi din s. Măstăcani 157.

Grumăzoaia, sat, <ţ. Fălciu; Grumezoaia, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Strătulat sulger 82.

Gugeşti, sat; <ţ. Fălciiu; c. Boţeşti, j. Vaslui>; fiii lui Ionaşco diac din ~ primesc întărire pentru părţi din s. Fâşcani 327, 328; martori din ~ 498.

Gurban, v. **Ionaşcu ~**.

Gurban, v. şi **Gorban**.

Guşeţei, sat, <ţ. Fălciiu; Guşiţei, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; martori din ~ la cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147.

Guţea, fiul lui Ion Leul şi tatăl Cneajei 94.

Guţul, soţul Aftimiei, ginerele Necuţii din Cobâlca; vinde împreună cu soţia sa o parte dintr-un heleşteu de pe valea Cociornii 61.

H

Hadăr, v. **Gligoraşco ~, Ionaşco ~**.

Hadră, v. **Hadăr**.

Hagikatar, v. **Sfântul ~**.

Halicea, sat, <Haliţi, azi în Ucraina; Galiţ, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; dregător de ~ martor la o vânzare din s. Săpoteni 362.

Hamţul, v. **Hanţul**.

Hanan, v. **Gheorghe ~**.

Hangu (Hangul), m-re, <ţ. Neamţ; în s. ~, c. ~, j. Neamţ>; primeşte danie 155; izvod al scrisorilor schitului ~ 190; iazul de pe Bahluieţ al m-rii ~ în hotar 35, 225; egumenul m-rii I.

Hanţul, fiul Trufanei, nepotul lui Andrunicu şi strănepotul lui Ghidul; vinde o parte din s. Prigorceni 115, 118.

Hanul, v. **Hanan**.

Haralamb Bălăşăscul, pitar (1843); a scris copia unui act D.

Harea din Verejani, martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 479, 480.

Hariton, călugăr ieromonah la m-re Voroneţ; martor în soborul m-rii 456.

Hăbăşescul, v. **Grigoraşco ~**.

Hăbăşeşti, sat; <c. Strunga, j. Iaşi>; martori hotarnici din ~ ai unei părţi din s. Costeşti 256.

Hăbiiac, răzeş din Braviceni; împreună cu alţi răzeşi se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova cu răzeşii din Târzieni, pierde 310.

Hăbiiac, v. şi **Costantin ~**.

Hăcimăndoae, v. **Varvara ~**.

Hăcimoda, soţul Varvarei Hăcimăndoae şi socrului lui Isac Stârcea 139.

Hăjdău, v. **Efrim ~**.

Hăjnaşu, v. ***Hăşnaş***.

Hălăseni*, sat, ţ. Neamţ; <lângă Iteşti, c. Bereşti-Bistriţa, j. Bacău>; părţi din ~ întărite lui Neaniul vornic 9; parte din ~ întărită lui Neaniul vomic după judecată 342.

Hălăştiiani, sat, <ţ. Roman; Heleşteni, c. ~, j. Iaşi>; martori hotarnici din ~ ai unei părţi din s. Costeşti 256.

Hălmăgeni*, sat, ţ. Tutova; <lângă Cristeşti, c. Puieşti, j. Vaslui>; fiii lui Dooader Bălţatul vând o parte din ~ lui Dumitraşco <Gheuca> 138.

Hălmăgeşti, sat, <ţ. Putna; s. Sârbi, înglobat în Ivăncegti, c. Bolotegti, j. Vrancea>;

www.dacoromanica.ro

martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Fețingheşti 111.
Hămeişi, sat, <ț. Bacău; c.s. Hămeiușul, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Hălăseni 9.
Hănțăscul, parte a satului Hănțăşti 44.
Hănțăşti, sat, pe Tecucel; <Hănțeşti, c. Buciumeni, j. Galați>; mărturie pentru o parte din s. ~ 44; martor din ~ 83.
Hănțeşti (Hențeşti), sat, pe Siret, ț. Suceava; <c. Adâncata, j. Suceava>; vândut lui Vasilie Lupu de nepoții lui Avraam fost postelnic 97.
Hărmăneşti*, sat, <ț. Neamț; lângă Cârligi, c. Ştefan cel Mare, j. Neamț>; părți din ~ vândute lui Gligorce fost jitnicer 114.
Hărmăneşti, sat, <ț. Suceava; Hărmăneştii Vechi, c. Todireşti, j. Iași>; părți din ~ sunt stăpânite de rudele lui Toader, fiul lui Mihăilă din Bucium 207.
Hăsnăşeni (Hăsnăşéni), sat, pe Siret, ț. Suceava; < Sodomeni, l.c. a m. Pașcani, j. Iași>; partea lui Mane din ~ întărită lui Irimiia după judecată 400.
Hăsnăşeni, sat, ț. Cârligătura; <înglobat în Cogeasca, c. Leţcani, j. Iași>; întărit lui Eremiia Murguleț și lui Vasilie Banul 385.
Hătul, țigan 453.
Hăugeştii, familie; stăpâni în s. Vădeni 223.
Hăugul, v. **Costantin ~**, **Pătraşco ~**, **Toader ~**, Sava ~.
Hâjdău, v. **Hăjdău**.
Hârăț, nepoții lui ~ au vândut o parte din s. Mândreşti 498.
Hârbor cel mic (Horâbor), fost scutar din Dumbrăvița, fiul lui Drăgan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea satelor Dumbrăvița și Sineşti 94; martor 95.
Hârcescul, fiii și nepoții lui ~ vând partea lui Stan din s. Sămășcani 171.
Hârcescul, v. și **Vasilie ~**.
Hârjoae, străbunica lui Ile 86.
Hârlău, târg, <ț. ~; or. ~, j. Iași>; 350; v. și **Dealul lui Vodă**, la ~.
Hârlău, ținut; sate și selişti în ~ 64, 68, 201, 248, 296, 299, 404, 489.
Hârliceşti (Hârlicişti, Horlăceşti), sat, <ț. Neamț; înglobat în Orbic, contopit cu or. Buhuși, j. Neamț>; martor din ~ II, 356; martor din ~ 130; act scris în casa lui Pântelei din ~ 131.
Hârlicişti, v. **Hârliceşti**.
Heleşteni, sat, <ț. Roman; ~, c. ~, j. Iași>; uric pentru ~ în izvodul actelor lui Toader Boul 350.
Hențeşti, v. **Hănțeşti**.
Herâe, fost căpitan; a dat mărturie pentru cercetarea unei pricini 147.
Hermeziu, v. **Gligorie ~**, **Ionaşco ~**, <**Savin**> **~**, **Toader ~**.
Herța (Herță), sat, ț. Cernăuți; <azi în Ucraina, or. ~, r. ~, reg. Cernăuți>; parte din ~ vândută lui Lupul Stroescu 493.
Herță, v. **Herța**.
Herță, v. și **Ionaşco ~**.
Herțea, a fost vândută partea lui ~ din s. Tupilați 329.
Herțescul, v. **Toader ~**.
Hilip din Hăbășești, martor hotarnic al unei părți din s. Costeşti 256.
Hilip din Mihăeşti, tatăl Măricăi Brăioae; partea lui ~ din s. Tupilați a fost vândută de urmași 329.
Hilip din Securiceni, vinde împreună cu alți săteni o parte din s. Nemerniceni 213.
Hilip, fiul Nastei din Bădeşti, unchiul lui Dumitru al lui Istratie ș.a.; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Bădeşti 329.
Hilip, vătav din târgul Orhei; martor la vânzarea unor părți din s. Sămășcani 171.
Hilip Blendea, fiul lui Ion Blendea, tatăl Solomiei și bunicul Ilenei; partea lui ~ din s. Bădeşti a fost vândută 329.
Hilipeşti, familie; partea lor din s. Dersca a fost vândută m-rii Homor 487.
Hilişanul, popă; a dat m-rii Râcica o parte din s. Cămârzani 92.
Himia din Săcuiani, mama lui Gheorghie, bunica lui Arpentie și a Urâtei; nepoții ei vând o parte din s. Săcuiani 511, 512.
Hireș, v. **Cireș**.
Hitioana, top. în hotarul braniştii m-rii Bistrița 204, 323.
Hlăbașco, tatăl Damaschinei și bunicul Anei din Rădeşti 275.
Hlincea, m-re în Codrul Iașilor; <în Hlincea, c. Ciurea, j. Iași>; cu hramul Sfântul Gheorghe; primeşte danie de la domn s. Frâțileni 101.
Hluzul, fratele lui Turcu; vinde o parte din s. Fețingheşti 90.
Hociul, v. **Ionaşcu ~**.
Hociungul, v. **Vasilii ~**.
Hohan, popă armean din Suceava; martor 80.

www.dacoromanica.ro

Hoine din Boişte, nepoţii lui ~ vând o parte din acel s. 216.
Holubeşti*, sat, <probabil ţ. Covurlui; lângă Tudor Vladimirescu, c. ~, j. Galaţi>; părţile cumpărate de Prebici pârcălab sunt întărite lui Gabăr fost pârcălab 178.
Homor (Humor), m-re, <ţ. Suceava; în s. Mănăstirea Humorului, c. ~, j. Suceava>; cu hramul Adormirea Maicii Domnului 285; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Hriţcani, după judecată 397; primeşte întărire pentru stăpânirea părţilor din s. Dersca dăruite m-rii de Ionaşco Stroici 285, 286; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dersca 487.
Horaeţ (Horareţi), pârâu; <Horăiata, afluent al Bârladului la Banca, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ 17.
Horareţi, v. **Horaeţ**.
Horbinescu, stăpân în s. Îrjevinţi 103.
Horgeşti*, sat; <lângă Bogdana, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ 498.
Horileşcea, top. în hotarul s. Măstăcani 157.
Horileşti, sat, ţ. Cârligătura; <Horleşti, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ vândută popii Carpu 349.
Horâbor, v. **Hârbor**.
Horja cel bătrân din Folteşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Măstăcani 157.
Horjeşti, sat; <ţ. Lăpuşna; c. Căprieni, j. Lăpuşna>; martori din ~ 284.
Horlăceşti, v. **Hârliceşti**.
Horodeşti, v. **Horodişte**.
Horodişte (Horodeşti), deal la Cotnari; <în Horodiştea, c. Cotnari, j. Iaşi>; vii în ~ împărţite între urmaşii lui Ion Mogâlde 93, 109; vii în ~ moştenite de fiii lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci 390, 391.
Horodniceni, sat, <ţ. Suceava; Horodniceni, c. ~, j. Suceava>; uric pentru jumătate din ~ în izvodul actelor moşiilor lui Toader Boul 350.
Hoşmanda, partea lui ~ din s. Bădeşti a fost vândută 150, 329.
Hoşmânda, v. **Hoşmanda**.
Hotceşti (Hutceşti), selişte; <lângă Criveşti, c. Strunga, j. Iaşi>; parte din ~ dăruită lui Dumitru Buhuş 38, 403.
Hotin, cetate, <ţ. ~; azi în Ucraina, lângă or. ~, r. ~, reg. Cernăuţi>; pârcălabi de ~ 25, 54, 55, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 107, 133, 156, 172, 295, 321, 322, 324, 325, 329, 336, 359, 423; v. şi **Costantin Stârcea**, **Ghiorghe cel bătrân <Lozonţchi>**, **Pătraşco Ciogolea**, **Popăscul**; pârcălăboaie de ~ 121, 122, 172.
Hotin, ţinut; sate în ~ 4, 65, 311, 312, 313, 317, 318, 319, 320, 359, 396, 437, 438.
Hotineasa, rudă cu Rocea; urmaşii ei se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Durăşti 196.
Hraneţ, v. **Haniţă**.
Haniţă, v. **Mierăuţă ~**.
Haniţi, v. **Haniţă**.
Hrestofor, fiul lui Ionaşco hotnog din Muşeteşti; mărturiseşte că tatăl său a vândut o parte din s. Drăgăneşti 215.
Hrina, bunicul lui Nicu din Bârgăoani 415.
Hrincescul, v. **Ionaşco ~**.
Hrincovici, v. **Bratul ~**, **Frăţiian ~**, **Gliga ~**, **Ionaşco ~**, **Ştefan ~**.
Hrisanth (Hrisantii), ieromonah (sec. XIX); autentifică acte 36, 37, 303, 318, 319, 320, 377, 438; traduce acte 123, 317, 416.
Hrisantii, v. **Hrisanth**.
Hristeiuvca, top. în hotarul s. Larioneşti 181.
Hristofor din Băşăni, vărul lui Vasili; a vândut împreună cu rudele sale părţi din acel sat 402, 406.
Hristos, v. **Isus ~**.
Hriţcani*, sat, pe Jijia, ţ. Iaşi; <lângă Ţigănaşi, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ întărită m-rii Homor, după judecată 397.
Hroşăuţi, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Horoşăuţi, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; împărţit între urmaşii lui Dumitru Lenţii 371, 389.
Hrubna, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Grubna, c. ~, r. Sotireni, reg. Cernăuţi>; întărit lui Costantin Stârcea după vechile hotare 208.
Hruiută, v. **Lazor ~**.
Hruşova Ratova, fântână pe Racovăţ; în hotarul unei selişti pe Icheli 350.
Hruşova, sat; <c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; uric pentru ~ în izvodul actelor lui Toader Boul 350.
Huc, v. **Pană ~**.
Hudeşti, sat, pe Şomuz, <ţ. Suceava; Uideşti, c. Forăşti, j. Suceava>; în hotar cu s. Platoneşti 41.
Hudici, v. **Stan ~**.
Huduman, v. **Andrii ~**.
Huhulea, călugăr din Negreşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Sacâlâşa 145.
Huiup, popă din Muncel, nepotul lui Şerbu; cercetează o pricină 49; se judecă

www.dacoromanica.ro

împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unui vad de moară din s. Pârnăieşti 509.

Hulpăşani, sat, <Vulpăşeni, c. Băcani, j. Vaslui>; martori hotarnici din ~ în satele Cernaţi şi Greci 122.

Humei, v. **Drumul Humei**.

Huru, v. **<Efrem> ~**.

Huruianu, tatăl lui Buţanu şi al lui Lazar 442, 502.

Huşi, târg, <ţ. Fălciiu; or. ~, j. Vaslui>; sat fost în ocolul târgului ~ 151; crâşme din ~ ale Episcopiei sunt scutite de dări 260; vie în ~ în Dricul 322; şoltuz şi pârgari de ~ 327; popă din ~ 460; episcopie în ~; v. **Episcopia Huşilor**.

Hutceşti, v. **Hotceşti**.

I

Iachim din Hălmăgeni, mărturiseşte pentru vânzarea unor părţi din Feţingheşti 111.

Iachim, tatăl lui Roşca din Ţifeşti 177.

Iachim Bandur (gr. Pandur), vornic de gloată, fiul lui Roman, soţul Bănduroaei; dă mărturie 9, 169; a jurat strâmb la împărţirea s. Balamuteni şi Cobâliia 289; a vândut o parte din s. Iurghiceni lui Dumitru Buhuş iar soţia lui se judecă pentru răscumpărarea acelei părţi 404.

Iacob din Mălăeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 223.

Iacob din Pârtănoşi, tatăl lui Gavril 234.

Iacob (Iiacov), fiul lui Bacoşu, nepotul lui Coşleacu, fratele popii Pricopie şi tatăl Nestorei din Cofeşti; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Feţingheşti 90, 277.

Iacob, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea satelor Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Iacob Lozinschi, magistrat din Chişinău (sec. XIX), act aflat în colecţia lui ~ 310.

Iacob Panco, din Costeşti, martor la cercetarea unei pricini pentru un vad de moară din s. Cârsteşti 120; mărturiseşte pentru o cercetare hotarnică în satele Cernaţi şi Greci 122.

Iacov, călugăr la m-rea Tazlău; primeşte mărturie 274.

Iacov, popă din Iaşi, martor la vânzarea unei părţi din s. Grieşti m.p. 100.

Iacov, să nu încalce vadurile de mori ale m-rii Pângăraţi din s. Mogeşti 475.

Iacub, fratele lui Iocăş din Cotnari; vinde o vie la Cotnari 322.

Iahim din Dăneşti; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Dăneşti şi Şovărcani, după judecată 457.

Ialoveni, sat, ţ. Lăpuşna; <c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; martori din ~ 104, 199; hotnog din ~ 199.

Iamco, rus meşter; a fost plătit pentru iezirea unui heleşteu 280.

Iana, oraş; <în Grecia>; m-re la ~ 156; v. şi **Pantelimon**.

Ianache, fost ban; a fost trimis de Ştefan Tomşa la Ţarigrad 151.

Ianache, v. şi **Enachie**.

Ianachi <Plop>, diac; scrie acte domneşti 245, 288, 300, 333.

<Iancu> Costin, <fost mare> postelnic; a hotărnicit s. Umbrăreşti dinspre Sineşti şi Dumbrăviţa 94.

Iancul <Sasul>, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 15, 94, 248, 385.

Iane, <negustor> din Bârlad, tatăl lui Nacul; a cumpărat o vie şi un vad de moară din s. Vităneşti 465.

Iane, ginerele lui Manuleţ; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hriţcani cu călugării de la m-rea Homor, pierde 397.

Iane, paharnic; cumpără o casă şi o parte din s. Drăguşeni 66.

Iane, vătav; vinde o parte din s. Frăţileni pe care o primise pentru plata unei datorii 101.

Iane Greţul din Iaşi, tatăl lui Gheorghiţă 322.

Iane (Eni, Iani) **<Parvana>**, mare sulger, nepotul lui Parvana; dă mărturie, martor 25, 300; dă mărturie în Sfat 23; cumpără o parte din s. Tâmpeşti 152; restituie o parte s. Cârsteşti lui Ghiorghie episcop de Huşi 410.

Iani, fiul lui Cacavela; martor pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.

Iani, fost postelnic; ginerele Ilenii din Ciortolomi 7; v. şi **Enachie <Caragea>**, fost postelnic.

Iarali, v. **Dumitraşco ~, Marcu ~**.

Iaşcăuţi, sat, pe Prut; <lângă Proscureni, c. Costeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; în hotar cu s. Ploscureni 452.

Iaşi (Ieşi), târg; <m. ~, j. ~>; acte scrise la ~ *passim*; aprod 287; blănar din ~ 173; casă

www.dacoromanica.ro

din ~ 187, 309; catastiful târgului ~ 57; chihaie din ~ 223; negustori din ~ 77, 362, 485; Poartă domnească din ~ 169; popi din ~ 100, 187, 348, 383, 384; sat lângă ~ 332; sticlar din ~ 173; fost şoltuz de ~ 482; târgoveţi din ~ 51, 100, 187, 223, 249, 322; ureadnic de ~ 384; vamă pentru cărăuşie plătită la ~ 435; vii lângă ~ 322; biserici şi mănăstiri din ~: Biserica domnească din ~; popi de la ~ 348, 383, 384; Sfântul Sava, m-re 177; Trei Ierarhi; m-re, 322; cărăuşii care intră sau ies din ~ plătesc vamă la m-re 176, 435.

Iaşi, ţinut; sate şi selişti în ~ 101, 304, 336, 383, 397, 464, 491.

Iaţco Frăţiman, fost paharnic din Văsiiani; fratele Candachiei şi cumnatul lui Ursul fost pitar din Văsiiani, tatăl lui Moiseiu; fiul lui ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Luceni 249; primeşte danie de la sora sa un sălaş de ţigani 503.

Iazul Cioclilor, iaz, pe pârâul Corovia, ţ. Dorohoi, în hotarul târgului Ştefăneşti; dăruit lui Ionaşco cupar 89.

Iazul lui Cărăbăţ, împărţit între rude 357.

Ichim, nepoţii lui ~ au vândut un loc de prisacă din s. Munteneşti 75.

Ichim, soţul Anghelinei; dăruieşte partea soţiei sale din s. Cârsteştii din Deal lui Ştefan din Tuleşti fiindcă i-a plătit dajdea 376.

Idrici, sat, ţ. Fălciiu; <Idriciul, c. Roşieşti, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei prisăci din s. Bârgăoani 415.

Ieremia (Irimiia) **Moghilă**, voievod, domn al Ţării Moldovei, fratele lui Iuraşco Moghilă (?) şi al lui Toader Moghilă; a făcut schimb de moşii când era boier primind s. Napadova 291; moarte de om întâmplată în zilele lui ~ 154; acte de la ~ , 68, 75, 143, 178, 198, 294, 295, 325, 350, 461, 467, 396, C .

Ieremia (Eremie, Erimiia, Iremie) **<Nădăbaico>**, fiul lui <Pătraşco> Nădăbaico, fratele lui Dabija, Dumitraşco şi al Todosiei; vinde împreună cu fraţii săi două vaduri de moară pe Gârla Putnei şi o parte din satul Vâlceşi 98; martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti <m.p.> 277; cumpără o parte din s. Câmpuri 363; sigiliu 277.

Ieremia (Eremia, Eremiia, Irimie, Iremiia, Irimia) **Vânculeţ** (Vânculeţu, Venculeciul, Venculeţ), vornic de gloată; cercetează o pricină <m.p.> 134; dă mărturie, martor 9, m.p. 23, <m.p.> 25; 37, 66, <m.p.> 76, <m.p.>, 82, m.p. 97, 133, 169, 186, 200; sigiliu 37, 76, 82, 97.

Ieremia, v. şi **Valea lui ~**.

Ifrim din Umbrăreşti, mărturiseşte pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.

Ifrim, unchiul lui Dinis al Veselinei ş.a.; partea lui ~ din s. Băileşti a fost vândută 118.

Ifrim, v. şi **Efrim**.

Iftimia, v. **Eftimia**.

Iftimiia, v. **Eftimia**.

Iftinca, fiica lui <Ion> Focea şi soţia lui Toader; răscumpără împreună cu soţul ei o parte din s. Stănigeşti 447.

Iftodi Cehan, al doilea logofeţel, nepotul lui Petrea Cehan; a primit întărire pentru stăpânirea s. Cârsteştii din Deal 439.

Iftodie, fiul lui Manule şi al Saftei, fratele lui Bosie, Ionaşco şi al Tofanei; vinde împreună cu fraţii săi seliştea Cerlena 294.

Iftodie (Miftodie), soţul Protasiiei şi ginerele lui Todosie; dăruieşte părţi dintr-un vad de moară din s. Ţifeşti egumenului Partenie 177, 377, 378.

Igeşti, sat, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; martor din ~ la o danie din s. Lăleşti 380.

Ignat din Durăşti, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din acel s., pierde 196.

Ignat din Florinteşti, tatăl lui Necoară 232.

Ignat, fiul (?) lui Sanfirici, nepotul lui Dumbravă din Floreşti şi nepot de frate lui Florea; vinde împreună cu unchiul său o parte din Mogeşti 459.

Ignat, popă din Cernăuţi; martor în s. Comăreşti 227.

Ignat, tatăl lui Zahariia din Prigorceni 344.

Ignat, tatăl Nastei şi bunicul Alecsandrei din Şerbăneşti 235.

Ignătoai, v. **Mărica ~**.

Ihnat, fiul Elincăi, fratele lui Dumitru şi nepotul lui Bârlad; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Petrileşti 5.

Ihnat, fiul lui Ion Şărpăscul, nepotul lui Mihaşco Cornaci; a vândut unchiului său două curături din hotarul s. Dersca 198.

Ihnat, fiul Ruscăi; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Nadişa 109, 114.

Ihnat, fratele lui Ionu Lungul 141.

Ihnat, ţigan, fiul lui Condrea şi al Candachiiei, fratele Anghelinei, Mariiei, Saftei ş.a.; confirmat lui Isari vameş, după judecată 470.

www.dacoromanica.ro

Ihnatu, ţigan; aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 274.
Ihnat Tacu, martor la o vânzare din s. Băleşti 141.
Iiacov, v. **Iacob**.
Ilarie, arhimandrit şi stareţ al m-rilor Neamţ şi Săcul (sec. XIX); autentifică o copie 424.
Ile, fiul lui Mihăilă, nepotul Anei şi strănepotul Hârjoaei; a vândut o parte dintr-o poiană din s. Tombuzeni 86.
Ilea, fiul Agahiei, fratele lui Buţurca din Frăteni, urmaş al lui Anton şi al lui Macsin; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni 346, 387.
Ilea, tatăl Soriţei Căzăniasa, fratele lui Cârste Măriian, bunicul lui Necula; partea lui ~ şi a fratelui său din s. Tâmpeşti a fost vândută 152.
Ilea Udrea, a vândut partea Ciolpănesei din s. Porceşti 30.
Ileana (Eléna) din Ciortolomi, mama Alexandrei şi soacra lui Iani fost postelnic; s-a judecat cu m-rea Bisericani pentru răscumpărarea unei părţi dintr-un vad de moară pe Gârla Putnei 7; a vândut un vad de moară şi o părte din s. Feţinghești 8.
Ileana, fiica lui <Arsenie> Nebojatco şi a Gaftonei, nepoata lui Gligorie Udrea şi soţia lui Toader Petriceico; participă la împărţirea moşiilor rămase de la părintele ei 123.
Ileana, fiica lui Ionaşco hotnog din Muşeteşti; mărturiseşte împreună cu fraţii ei pentru vânzarea unei părţi din s. Drăgăneşti 215.
Ileana, fiica lui Mătiaş, sora lui Ghiorghie şi a lui Ionaşco; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Şerbăneşti 143.
Ileana, fiica lui Nicoară Zupco, nepoata lui Eremia Zupco, sora lui Eremia vătav şi a lui Spiridon Zupco; vinde împreună cu fraţii o prisacă 178.
Ileana, fiica Solomiei, soţia lui Toader; vinde împreună cu rudele ei partea lui Hilip Blendea din s. Bădeşti 32.
Ileana, fiii ei au vândut o parte din s. Petreşti lui Enachie mare pitar 249.
Ileana, mama lui Dumitraşco Burlă; vinde împreună cu fiul ei o parte din s. Mărtineşti 133.
Ileana, sora lui Simion; vinde o parte din s. Burdugani 328.
Ileana, soţia lui Costantin Ciogolea; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru stăpânirea moşiilor 295.
Ileana, soţia popii Iuon şi mama lui Zaharia 227.
Iliana, fiica lui Tănasâe Plavăci, sora lui Toader, Tudosâe; a vândut împreună cu rudele părţi din s. Nadişa 114.
Iliaş, vătav; martor la vânzarea unei părţi din s. Dănceni 163.
Iliaş, v. şi **Alexandru ~**.
Ilie din Durăşti; martor la hotărnicirea poienii Rătunda 219.
Ilie din Sârbi; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Feţinghești 111.
Ilie, fiul lui ~ autentifică un act (sec. XIX) 472.
Ilie, popă din Stroeşti, ginerele Anei; vinde împreună cu soacra sa o parte din s. Dersca 198.
Ilie, şetrărel, fratele lui Eremie; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Bereşti 383, 384.
Ilie, tatăl lui Boca, Grozav, Lazor al Măriei şi al Trifei; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Mirăeşti 105.
Ilie, tatăl Măriei, socrul lui Andronic din Vităneşti şi bunic lui Sava 84.
Ilie Cârcotă, şoltuz de tg. Bârlad; martor la o danie 444.
Ilie (Iliieş) **Şeptilici** (Şepteliciu), fratele lui Gheorghiţă Şeptilici; martor la vânzarea unei părţi din s. Cămârzani 92; cumpără un loc din hotarul s. Nemerniceni 213; martor la vânzarea unei părţi din s. Pănureşti 369.
Ilieş, spătar, tatăl lui Iuriie şi socrul Maruşcăi 198.
Ilieş, v. şi **Iliuţă**.
Ilieşti, sat; <lângă Drăguşeni (?), c. ~, j. Galaţi>; părţile cumpărate de Prebici fost logofăt în s. ~ sunt întărite lui Gabăr 178.
Ilii, fratele lui Vasilie 347.
Ilii, v. şi **Crăciun ~**.
Iliia Fătu, martor la împărţirea moşiilor lui Dumitru Lenţii 389.
Iliia Stroşca, martor la împărţirea moşiilor lui Dumitru Lenţii 389.
Iliiaş (Bătrânul), voievod, domn al Ţării Moldovei, <fiul lui Alexandru cel Bun> şi fratele lui Ştefan voievod; a dat împreună cu fratele său un uric pentru stăpânirea a două sate de peste Prut şi pentru s. Vitolteşti pe Elan 147; uric de la ~ acordat m-rii Bistriţa pentru stăpânirea s. Lucăceşti 6, 323.
Iliieş, v. şi **Ilie**.
Ilinca, mama Aniţei şi a popii Păcurar C.

www.dacoromanica.ro

Ilişeşti, sat, <ţ. Suceava; c. Ciprian Porumbescu, j. Suceava>; Antemia văduva lui Nechita Popşea din ~ vinde o parte din s. Chiseleu C.

Iliuţă (Ilieş) din Dărmăneşti, fratel lui Gheorghie, al Nastei şi al lui Sava; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.

Ioachim, călugăr la m-rea Slatina; martor în Sobor 476.

Ioachim, oprit să facă moară în s. Mogeşti 475.

Ioan, arhiepiscop <şi mitropolit> de Ohrida; dă mărturie pentru pricina hotarnică dintre Grozava Strătoaie şi Dumitru Buhuş 124.

Ioan, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.

Ioan, dă partea sa din s. Vertepul ca despăgubire pentru incendierea casei lui Condre hotnog 351.

Ioan, este trecut în pomelnicul m-rii Golia 221.

Ioan (Ion), fiul lui Condre fost vameş, nepotul lui Neagoe şi soţul Sofroniei; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Măstăcani 157; dăruieşte împreună cu soţia sa s. Mălineşti m-rii Golia 495.

Ioan, popă; martor în soborul m-rii Râşca 92.

Ioan, stareţul m-rii Neamţ (sec. XIX); autentifică o copie 334.

Ioan, vecin aflat sub ascultarea lui Pătraşco Boldescul; căutat pentru furt 189.

Ioan, voievod, fiul lui Vasilie Lupu voievod şi al doamnei Theodosia; dă mărturie în Sfat 59, 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 198, 295, 321, 322, 324, 325, 328.

Ioan Bogoslov, v. **Sfântul ~**.

Ioan Stărpul, din Ţăsăşti, fratele lui Vasâli Lejan; martor la vânzarea unei părţi din s. Maşnici 83.

Ioan Şarpe, strămoşul lui Mihaşco Cornaci; a cumpărat o parte din s. Dersca 198.

Ioan Tăutul, sulger (sec. XVIII); copiază act D.

Ioan (Ion) **Vladovici** (Vlad), paharnic (sec. XIX); traduce acte 8, 108, 257; iscăleşte copia unui act 389.

Ioan, v. şi **Ion, Sfântul ~**.

Ioana, fiica lui Tănasâe Plavăci, sora lui Toader, a Tudosâei ş.a.; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Nadişa 114.

Ioana, fiica Ştefaniei, nepoata lui Parava, soţia lui Gheorghe; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Colfăşeni 339, 340.

Ioana, nepoata Solomiei şi strănepoata lui Gribincea; vinde o parte din s. Comăreşti 227.

Ioana, soţia lui Ionaşcu Timotin, cumnata lui Dumitraşcu, Nechita şi a lui Tudosie; primeşte împreună cu soţul şi cumnaţii ei danie o parte din s. Răcămuş 166; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Răcămuş 167.

Iocăş din Cotnari, fratele lui Iacob; vinde împreună cu fratele său o vie la Cotnari 322.

Ion din Bogdăneşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Drăgăneşti 215.

Ion din Cofeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti 277.

Ion din Ghermăneşti, primeşte poruncă pentru cercetarea hotarnică a unei părţi din s. Bărboşi 12.

Ion din Gugeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Mănţăşti 327.

Ion, fiul Dochiţei; dăruieşte împreună cu mama sa o vie din s. Pânceşti 244.

Ion, fiul lui Giurgea; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Feţinghesti 111.

Ion, fiul lui Mamaiu, fratele lui Ostahie şi al lui Toader; martor la o danie din s. Ţifeşti 377, 378.

Ion, fiul popii Crăciun Ilii şi nepotul lui Razimă; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Feţinghesti 111.

Ion, nepoţii lui ~ vând jumătate din s. Bereşti 383, 384.

Ion, popă din Focşani; martor la o vânzare din s. Feţinghesti 84.

Ion, primeşte poruncă pentru cercetarea unei părţi din s. Băloşeşti 374.

Ion, soţul Agahiei şi ginerele Măricăi; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Uricani, pierde 154.

Ion (Ionaşcu), strănepotul Tudorii primeşte împreună cu rudele; s-a judecat pentru împărţirea moşiilor 392; participă la împărţirea moşiilor 399; părţi din s. Brumăreşti, Chiujdeni ş.a. 473.

Ion, tatăl lui Fetea şi bunicul lui Anghiel din Dumbrăviţa 94.

Ion, ţigan dăruit m-rii Dobrovăţ 333.

Ion (Ioan), voievod, domn al Ţării Moldovei, fiul lui Ştefan <cel Tânăr> voievod şi soţul doamnei Marica 9; acte de la ~ 15, 105, 325, 383, 384, 397.

www.dacoromanica.ro

Ion (Ionaşco) **Blendea**, popă din Bădeşti, tatăl lui Hilip Blendea, al Saftei şi al lui Ştefan Blendea, bunicul Maricăi, al Solomiei ş.a.; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Bădeşti 28, 32, 33, 34, 43, 135, 329.

Ion Bolea, din Hulpăşani; martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.

Ion Briahnă, nepoţii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Stănişăşti 468.

Ion Bucate Derépte, cercetează o pricină 49, 177.

<Ion> Cărăiman, fost mare paharnic, socrul lui Dumitraşco Şoldan; a primit danie de la Simion Moghilă seliştea Ştiuca 283.

Ion Ciolan, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Feţinghesti 111.

Ion Ciolpan, fiul Antemiei şi nepotul lui Ionaşco Ghenghea; vinde s. Terneuca lui Costantin Ciogolea 295.

Ion Ciucă, din Ciuhur; martor 493.

Ion Dobje, vornic <de gloată>; martor 352.

Ion Dobrovoi, tatăl lui Bădilă, al lui Toader Dobrovoi şi al lui Simion; fiii lui ~ vând o parte din s. Feţinghesti 90.

Ion Focea (Foce), uricar, tatăl Iftincăi şi socrul lui Toader; scrie act de mărtuire pentru cercetarea unei pricini din s. Cârsteşti 120, 121; a dat patru urice lui Porumbu diac 212; fiii săi au vândut o parte din s. Stănigeşti 447; scrie acte domneşt 142, 264.

Ion Gefir, unchiul lui Loghin şi al lui Maftei Gefir; martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 130; vinde o parte din s. Bucureşti lui Costantin Ciobănul 382.

Ion Gogul, din Ţifeşti; martor la o danie din acel s. 378.

Ion Leul, soţul Cneajei şi tatăl lui Guţea; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Sineşti şi Dumbrăviţa 94.

Ion Micăonin, bunicul lui Eremia fost diac 178.

Ion Mircea, din Hărmăneşti; a primit zălog o parte din s. Iucşeşti 207.

Ion (Ioniţă) **Miron**, vistiernicel din Şirăţăi a primit zălog o parte din s. Şirăţăi 112.

Ion Moghilă, fost mare vistiernic; a primit danie s. Balamuteni şi Cobâliia 289.

Ion Mogâlde (Mogâldea), fost vornic, tatăl lui Gligoraşco Mogâlde, al Solomiei şi al Zinicăi, bunicul lui Neculai Mogâlde, al lui Gheorghe Ştefan ş.a.; urmaşii lui ~ împart moşiile 93, 109.

Ion Morocas, din Şerbăneşti; martor 252.

Ion Nasoe, din Ţifeşti, soţul Dobrei, tatăl lui Todosie şi bunicul Protasiei 177, 377, 378.

Ion Pialeş (Piialeş), tatăl lui Neniţă din Onceni 485, 486.

Ion Plavăci, o jumătate din partea lui ~ din s. Nadişa a fost vândută 114.

Ion Popiţa, pitar, din Costeşti; martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122,

Ion Prăjescul, fost paharnic, fiul lui Ştefan Prăjescul şi al Annesiei, nepotul lui Petre Vartic; vinde o parte din s. Molniţa 99; împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica îi dăruieşte lui Toader Petriceico o parte din s. Corlăteni 484.

Ion Proroc, tatăl lui Dragoş, al lui Drăguş, Jurje ş.a. 105.

Ion Razul, mare vornic (1800); copii autentificate de ~ 215, 247.

Ion Simionaş, din Ţifeşti; martor la o danie 378.

Ion (Ioan) **Stamate**, pitar (sec. XIX), traduce acte 98, 197, 251.

Ion Şărpăscul, tatăl lui Ihnat 198.

Ion Ţăpa, cercetează o pricină 49, 177.

Ion Ţigănaş, martor la o danie din s. Ţifeşti 378.

Ion Vlad, v. **Ioan Vladovici**.

Ion, v. **Ionaşco**.

Iona din Răteşti, fiul lui Ionaşco Bebechiu, fratele Antimiiei, al lui Pânteleiu ş.a.; se judecă pentru răscumpărarea unei părţi din acel s. 372.

Ionaşco, aprod de Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Fârţeşti 287.

Ionaşco, bunicul Măriicăi, al Nastasiiei şi al Stancăi; nepoatele lui ~ vând o parte din s. Petreşti 106.

Ionaşco, cumnatul lui Vasilie Corlat; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Turbăteşti 461, 467.

Ionaşco, cupar; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Bârsăneşti şi a Iazului Cioclilor 89.

Ionaşco, diac din Gugeşti, tatăl lui Dumitraşco din Gugeşti şi al lui Grigorie <Micelscu>, socrul Măricuţei şi al Anghiniei; primeşte mărturie pentru stăpânirea unui heleşteu din hotarul s. Şerbăcheşti 280; a cumpărat părţi din s. Mănţăşti 327, 328.

Ionaşco din Costeşti, ginerele lui Moldovan; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Bârleşti 45.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco din Hăbăşeşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Costeşti 256.
Ionaşco din Iurghiceni, fiul Băsărab; a plătit pentru o moarte de om 140; martor la vânzarea unei părţi din acel s. 187.
Ionaşco din Oşăşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Sacălâşa 145.
Ionaşco din Peletuci, a mărturist pentru stăpânirea unei părţi din s. Alboteşti 394.
Ionaşco din Piscani, martor hotarnic al unei părţi din s. Măstăcani 157.
Ionaşco din Sâmioneşti, a mărturisit pentru vânzarea unor părţi din s. Nadişa 114.
Ionaşco din Stângaci, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihălăceşti 72.
Ionaşco din Tăoşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Ungureni 393; a mărturisit pentru vânzarea unor părţi din s. Gănești, Ghibarţu şi Tăoşti 498.
Ionaşco, egumen; martor la o danie din s. Vâlcoviceşti 276.
Ionaşco, fiul Anghelinei şi fratele Dochiei; a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Nadişa 114.
Ionaşco, fiul lui Anton şi al Maricăi preoteasa, nepotul lui Onciul, strănepotul lui Crimca din Suceava; vinde împreună cu fraţii şi cu rudele moşiile rămase de la Iftimiia, fiica lui Miron clucerul 313, 317, 319.
Ionaşco, fiul lui Căzacul, fratele Todosiiei şi vărul Anei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Văsiiani 482.
Ionaşco, fiul lui Crăciun vistiernicel din Dolheşti şi fratele lui Apostol Grăjdan ş.a.; vinde o parte din s. Micleşti 220; a vândut o parte din s. Micleşti 328.
Ionaşco, fiul lui Dumitraşco Solomon; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Săcătura 488.
Ionaşco, fiul lui Gligorie fost vătav; a vândut o parte din s. Ciohoreni lui Pătraşco Başotă 282.
Ionaşco, fiul lui Lupu şi fratele lui Mihalcea; primeşte împuternicire pentru stăpânirea unei părţi din s. Soci 16.
Ionaşco, fiul lui Lupul din Popeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Berindieşti 418.
Ionaşco, fiul lui Lupul fost cupar, nepotul lui Ieremia homelnic; dă mărturie că tatăl său a vândut împreună cu Stratul Bolea o parte din s. Răvăcani 353.
Ionaşco, fiul lui Manule şi al Saftei, fratele lui Bosie, Iftodie şi al Tofanei; vinde împreună cu fraţii săi seliştea Cerlena 294.
Ionaşco, fiul lui Mătiaş, fratele lui Ghiorghie şi al Ilenii; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Şerbăneşti 143.
Ionaşco, fiul lui Toader ban şi tatăl lui Căzacul 74.
Ionaşco, fiul Maricăi; a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Nadişa 114.
Ionaşco, fiul Palaghiiei, nepotul lui Nicoară Bantăş şi nepot de soră lui Dumitraşco Bantăş; a vândut împreună cu rudele sale o casă din s. Drăguşeni 66.
Ionaşco, fiul popii Baciu din Băleşti; a vândut partea tatălui său din s. Băleşti „ân timpul foametei" 141; vinde o parte dintr-un vad de moară din s. Ţifeşti 177.
Ionaşco, fiul popii Canoră, fratele lui Butucea, al lui Sanson ş.a.; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Şipenţi 22, 96.
Ionaşco, fiul Sofroniei, nepotul lui Creţul, fratele Axeniei şi al Vârvarei; vinde o parte din s. Vicoleni 321.
Ionaşco, fiul Ţigăncii, nepotul Sorii, strănepot al lui Băloş şi Lazor, fratele Neacşei; vinde împreună cu sora lui părţi din s. Petreşti 106, 113.
Ionaşco, fratele lui Nistor şi rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Ionaşco, hotnog din Galaţi; martor la vânzarea unor părţi din s. Futileşti 77.
Ionaşco, iuzbaşă; martor pe Uliţa Nouă din Iaşi <m.p.> 309.
Ionaşco, pitărel, fiul Năstacei şi fratele lui Lupu diac; a vândut un loc de casă din s. Dersca 198.
Ionaşco, popă din Doljeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Fârţeşti 287.
Ionaşco, popă din Iaşi; vinde părţi din s. Bereşti 383, 384.
Ionaşco, popă la Biserica domnească din Curtea de la Botoşani; martor hotarnic în s. Ruşi 144.
Ionaşco, rus meşter; a fost plătit pentru iezirea unui heleşteu 280.
Ionaşco, soţul Anghelinei, tatăl Grozavei şi al lui Costantin; vinde împreună cu soţia şi copiii săi o parte din s. Prigorceni 117, 118.
Ionaşco, tatăl Grozavei din Tupilaţi 329.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco, tatăl lui Simion Veisa; fiul său vinde părţi din s. Muşeteşti 9.

Ionaşco, vătav; a cercetat o pricină pentru un vad de moară din s. Şocani 427.

Ionaşco, vătav; martor hotarnic al unui loc din s. Pribeşti 237.

Ionaşco, vecin din s. Glăvăneşti; aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.

Ionaşco, vornic <de gloată>; dă mărturie pentru o vânzare 82.

Ionaşco al lui Paust, soţul Martei şi cumnatul lui Iurcu logofăt 450.

Ionaşco (Ion) **Andrian** (Andriian), diac; scrie acte domneşti 19, 69, 154, 193, 226, 229, 231, 238, 284, 316, 319, 331, 334, 373, 388, 400, 401, 405, 411, 427, 453, 497, 507, 508, 509.

Ionaşco Bandur, fratele lui ...; vinde partea fratelui său din s. Beţăşti 433.

Ionaşco Bebechiu, din Răteşti, tatăl Antimiiei, al lui Iona, Pânteleiu ş.a., socrul lui Isac; fiii lui ~ se judecă pentru răscumpărarea unei părţi din s. Răteşti 372.

Ionaşco Bâţia (Bâţe, Bâţea), din Tăbăceşti, fratele lui Tudorachi; stăpâneşte părţi din s. Tâmpeşti 278; dăruieşte o parte din s. Măciucaşi 306, 307.

Ionaşco Boldescul, fost cupar; a cercetat o pricină pentru stăpânirea unei vii de la Măgură 49, 177; să nu încalce stăpânirea m-rii Beserecani asupra s. Vânători 245; se judecă cu m-rea Beserecani pentru stăpânirea s. Vânători 108, 257, 259.

Ionaşco Bolea (Bolişor), socrul lui Apostol Cehan; fiii şi nepoţii lui ~ vând părţi din s. Prigorceni şi Orăşeni lui Apostol Cehan 344.

Ionaşco Bordea, fiul lui Gherman şi fratele lui Căzan din Muncel, al Drăguţei ş.a.; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Tupilaţi 136, 329.

Ionaşco Bordiştean, nepotul lui Toma Butiman; cumpără o parte din s. Totoeşti 2; cumpără împreună cu alţi nepoţi ai lui Toma Butiman o parte din s. Totoeşti 182.

Ionaşco Botici, <fost ureadnic> de Dorohoi; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9; trecut ca martor într-un zapis fals 63.

Ionaşco Buga, din Macsineşti; martor 128.

Ionaşco Burchi, fiul Alecsandrei, nepotul Stancăi şi strănepotul lui Moga, fratele Albei, al lui Gligorie, Vasilie ş.a.; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bârleşti 40, 41.

Ionaşco (Ioniţă) **Burnar**, martor la o danie din s. Popeşti 269; martor la o danie din s. Lăleşti 380.

Ionaşco (Ion) **Calapod**, fiul lui Gheorghie Calapod şi al Vărvarei, nepotul lui Toader Calapod, fratele Măricăi, Nastasiiei şi al lui Vasilie, cumnatul lui Păcurar; partea lui ~ din s. Văscani a fost vândută 19; surorile lui ~ vând o parte din s. Văscani 281; se judecă împreună cu mama şi cu fraţii săi pentru stăpânirea unor părţi din s. Sârbi cu Dumitru Buhuş, pierde 492.

Ionaşco Cehan, fost mare vornic <de Ţara de Jos>, fratele lui Bălea şi al Măricăi, unchiul lui Racoviţă Cehan, al Soriţei, Măricăi, Zlatii ş.a., nu a avut copii; a primit danie s. Maicani 46; a dăruit „cu limbă de moarte" nepoatei sale, Zlata, o parte din s. Novaci 151; viile rămase de la ~ sunt vândute lui Racoviţă Cehan 229; a primit danie s. Stănileşti de la Ştefan Tomşa voievod 263; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Codăeşti 331; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Volosăni 420.

Ionaşco (Ion) **Cireş**, vătăman din Podoleni; a mărturisit la o judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. Podoleni 414; martor la o tocmeală 448; martor la o danie II; sigiliu II.

Ionaşco Costiceanul, nepotul lui Vlaicu; a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Moiceşti 229; vinde o parte din s. Şopârleni 284.

Ionaşco Cujbă, fost mare vornic <al Ţării de Sus>, fiul lui Dumitraşco Cujbă şi al Agaftiei, nepotul lui Manule; dăruieşte m-rii Aron Vodă o vie la Şorogari 57; dăruieşte m-rii Golia o vie de la Şorogari 58; primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea s. Brusturi 11; dă mărturie pentru un schimb de moşii 272; stăpân al unei jumătăţi din s. Cârsteşti 501.

Ionaşco Dabija, fiul lui Dumitraşco Nădăbaico; vinde un sălaş de ţigani lui <Bejan> Gheuca fost stolnic 450.

Ionaşco Dinga, fratele lui Siva; martor la o danie din s. Bereşti 444.

Ionaşco Dzirnea, ţigan, fiul lui Danciul; dăruit lui Iaţco Frăţiman 503.

Ionaşco Ghenghea (Gheanghea, Ghenghe), fost mare logofăt, tatăl Antemiei şi bunicul lui Ion Ciolpan; a cumpărat o parte din s.

www.dacoromanica.ro

Frăteşti 134; a cumpărat s. Terneuca de la Ionaşco Stroici 295; a deţinut acte pentru s. Cerlena Mică 359; a încălcat părţi din s. Dăneşti şi Şovărcani 457.

Ionaşco Ghizdăvăţ, vinde o parte din s. Luceni 249.

Ionaşco Grecei (Grecul), din Băşăni, tatăl lui Toader; martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 114, 222; cumpără împreună cu Radu din Glodeni părţi din s. Băşăni 224; sigiliu 222.

Ionaşco Grecul, martor la vânzarea unei părţi din s. Cămârzani 92.

Ionaşco (Ion) **Hadăr** (Hadră), soţul Catrinei, tatăl lui Chiriac, al lui Damian şi al lui Trifan 329; martor la o danie 179.

Ionaşco Hermeziu (Urmeziu), a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Clafendeşti 295.

Ionaşco Herţă, vinde părţi din s. Herţa, Novoseliţa şi Pomârla nepotului său, Lupul Stroescu 493.

Ionaşco Hrincescul, din Dumbrăviţa; martor la vânzarea unor părţi din acel s. 95.

Ionaşco Hrincovici, fiul Nastasiei, nepotul lui Gliga Hrincovici şi fratele Maricăi şi al Saftei şi cumnatul lui Dumitraşco Fulger; vinde împreună cu rudele sale seliştea Cerlena 294; primeşte întărire împreună cu rudele pentru stăpânirea moşiilor 325; se judecă pentru stăpânirea unor vaduri de mori de pe Nistru 409.

Ionaşco Jora (Jorea), tatăl lui Gavril Jora 38, fost vornic de gloată; martor la vânzarea unei părţi din s. Roşiori <m.p.> 76; dă mărturie 390, 391; sigiliu 76.

Ionaşco Machidon, martor la o tocmeală din s. Comăreşti 227.

Ionaşco Manţul, sora lui ~ a fost comândată de călugărul Dionisie 460.

Ionaşco Marăş, fost şoltuz de târgul Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 482.

Ionaşco Mânjea (Mânje), diac, din Nedeiani şi Voineşti, fratele Ilenii; scrie acte domneşti 96, 317, 318, 320, 324, 325; martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 461.

Ionaşco Moldovan, socrul lui Ionaşco din Costeşti 45; martor 38, 40, 41.

Ionaşco Negoiţă (a lui Negoiţă), fiul lui Negoiţă; s-a judecat cu părintele Partenie pentru un loc de vie de la Măgură 51, 177.

Ionaşco Pagul, din Mohileu; mărturiseşte că Ghiorghie Moţoc i-a achitat o datorie de 56 de oi 423; vezi şi **Fântâna Pagului**.

Ionaşco Pahulcea, tatăl lui Eremia şi ginerele Vasilcăi; a răscumpărat o parte din s. Şerbăneşti 143.

Ionaşco Pascal, vinde o vie lângă Poiana Vlădicăi lui Dumitru Boşco 258.

Ionaşco Păpălur, martor la vânzarea unei părţi din s. Mănţăşti 327.

Ionaşco Pilat, martor la vânzarea unei părţi din s. Comăreşti 227.

Ionaşco Popiiacul, din Dumbrăviţa, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Dumbrăviţa 95.

<Ionaşco> Prăjescul, fost postelnic <al treilea>; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Muncelul de Jos 478.

Ionaşco Puşculeţ, a zălogit o parte din s. Săpoteni pentru a-şi răscumpăra capul 18.

Ionaşco (Eunaşco) **Răspop**, din Bodeşti; martor <m.p.> 437, 454.

Ionaşco Robul, din Pererâta; martor la o danie din s. Săpoteni 362.

Ionaşco (Ion, Ionaşcu) **Roşca**, diac, vătavul <lui Gavril Mătiaş>, soţul Măricăi, ginerele lui Mihăilă Posmag din Săpoteni şi al Solomiei; a hotărnicit un loc din s. Lucăceni 6; primeşte întărire împreună cu soţia sa pentru stăpânirea unor părţi din s. Săpoteni 18; se judecă pentru stăpânirea unui heleşteu din hotarul s. Popeni, pierde 63; hotarnic al unui loc de la Râtul Petrii 59; a fost hotarnic al unei părţi din s. Dănceni 163; primeşte danie şi cumpără părţi din s. Săpoteni 362; a dat mărturie hotarnică pentru s. Lucăceşti 6, 323.

Ionaşco Roşca, sticlar; martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 173, 187.

Ionaşco (Ion, Ionăşcuţă) **Rusul**, din Grebleşti, ginerele lui Gligoraşco Mogâlde, cumnatul lui Neculai Mogâlde şi al lui Vasili Cărăiman pitar; fost vornic de poartă; cumpără părţi dintr-un heleşteu din valea Cociorna 61, 62, 270; martor la vânzarea unor părţi din s. Plopeni şi Grumăzoaia 82; participă la împărţirea moşiilor rămase de la Ion Mogâlde 93, 109; a primit zălog o parte din s. Şirăţăi 112; martor (?) la dania seliştii Oxentia către m-rea Golia <m.p.> 221; pârcălab de Orhei; participă la împărţirea unor moşii 473.

Ionaşco Săvăi (a Savei), vinde o parte din s. Luceni lui Ursu Ciocârlan 249.

www.dacoromanica.ro

Ionaşco Sprânceană, fiul lui Gavril Sprânceană şi al Vasilcăi Sprâncenoae şi tatăl lui Simion 300.
Ionaşco Stroici, fiul lui Lupul Stroici; a dăruit m-rii Homor părţi din s. Dersca 285, 286; a vândut lui Ionaşco Ghenghea o parte din s. Terneuca 295; a vândut o parte din s. Călineşti 364.
Ionaşco Sucevan, potcovar din Iaşi; martor la vânzarea unui loc din târg 348.
Ionaşco Talpă din Glodeni, martor la vânzarea unei părţi din s. Slobodzia 148; martor la vânzarea unei părţi din acel s. 185.
Ionaşco <Tălmaci>, fiul lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci şi al Soltanei; împarte moşiile rămase de la părinţii săi 390; primeşte întărire pentru moşiile ce i-au revenit la împărţirea moşiilor părinteşti 391.
Ionaşco Tâmpa, din Dumbrăviţa; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94; martor la vânzarea unei părţi din s. Dumbrăviţa 95.
Ionaşco Trischi, din Gugeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Mănţăşti 327.
Ionaşco Ţire (Ţâre), martor la vânzarea unei părţi din s. Cleja de Jos <m.p.> 408.
Ionaşco Ţiţul, tatăl lui David 501.
Ionaşco Vrabie, tatăl lui Costantin şi al Saftei, cumnatul Nastasiei Vrăbioaie şi unchiul Aniţei; a cumpărat de la cumnata sa o parte din s. Rădeni 264.
Ionaşco Zupco, martor la o danie din s. Bereşti 444.
Ionaşco, v. şi **Ionaşcu, Ioniţă**.
Ionaşcu, căpitan; martor la vânzarea unei părţi din s. Maşnici 83.
Ionaşcu din Albeşti, martor la o danie din s. Florinteşti 232.
Ionaşcu din Frăteni, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din acel s. cu Buţurca 174.
Ionaşcu din Mărişeşti, primeşte întărire pentru stăpânirea unui loc de prisacă de pe Zeletin dăruit de Angheluşa Chicoşoaie 265.
Ionaşcu, fiul lui Frundză şi fratele lui Istrate; a dăruit împreună cu rudele sale locul numit La Babe 180.
Ionaşcu, fiul lui Nebunele; a vândut părţi din s. Bărbăşeni şi Beţăşti 432.
Ionaşcu, fiul Măricăi din Petreni; vinde o parte din s. Petreni 1.
Ionaşcu, fiul Sofroniei; dă împreună cu Dragotă o parte din s. Săciteni lui Ştefan Cociorveiu 104.
Ionaşcu, ginerele lui Necoară; martor la o danie din s. Florinteşti 232.
Ionaşcu, ginerele lui Necoară; martor la o danie din s. Florinteşti 232.
Ionaşcu, hotnog din Muşeteşti, tatăl Agaftonei, Ilenei, al lui Hrestofor ş.a.; martor la vânzarea unui loc de prisacă 164; a vândut o parte din s. Drăgăneşti 215.
Ionaşcu, martor 367.
Ionaşcu, mărturiseşte pentru cercetarea hotarnică făcută unor părţi din s. Buoreni 355.
Ionaşcu, pârcălab; a hotărnicit moşia m-rii Peon I.
Ionaşcu, postelnic; dă mărturie <m.p.> 383.
Ionaşcu, ungur; se judecă pentru stăpânirea unui loc numit Fântânele din hotarul s. Tămăşeni 462.
Ionaşcu Bâtcovici, din Greci; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Greci 121, 172.
Ionaşcu (Ionaşco) **Buzduganu**, diacon, nepotul lui Mărgilat; dăruieşte o parte din s. Răcămuş 166; a dăruit o parte din s. Răcămuş 167.
Ionaşcu Ciobăniţă, din Mirceşti; martor 185, 399.
Ionaşcu Cociorveiu, din Turăuţi; martor hotarnic al unei părţi din s. Ploscureni 452.
Ionaşcu Gurban, din Torceşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Lieşti 217; martor hotarnic al Poienii Rătunda 219.
Ionaşcu Hociul, martor la vânzarea unei părţi din s. Tâmpeşti 152.
Ionaşcu Susanu, tatăl lui Anghel, Gava, Toader şi al lui Matei; fiii săi vând o parte din s. Mărceşti 298, 301.
Ionaşcu (Ionaşco) **Timotin** (gr. Titici), soţul Ioanei şi fratele lui Dumitraşcu, Nechita şi al lui Tudosie; primeşte împreună cu soţia şi cu fraţii săi danie o parte din s. Răcămuş 166; primeşte întărire pentru părţile din s. Răcămuş 167.
Ionaşcu Trufaşul, vinde o parte din s. Totoeşti 182.
Ionaşcu, v. şi **Ion**.
Ionăş, tatăl Annei şi bunicul lui Stoica 179.
Ionăş Mătiaş cel bătrân, din Şirăuţi; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Chiseleu lui Gavril Mătiaş C.
Ionăşcuţă, fiul lui Şes; primeşte mărturie pentru stăpânirea unui heleşteu din hotarul s. Şerbăcheşti 280.

www.dacoromanica.ro

Ionăşcuţă, v. **Ionaşco**.
Ionăşeşti, sat; <c. Nicoreşti, j. Galaţi>; Vasilie Crucean din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihăileşti 411.
Ionichie, fiul lui Petre Cimpoiaşul şi al Irinei; a furat doi cai şi fiarele morii lui Gavril Mafteiu, părinţii îi răscumpără capul 499, 500.
Ioniţă (Ionaşco) din Băleşti, martor la o danie din s. Ţifeşti 377, 378.
Ioniţă, fiul Păcurăriţei, nepotul lui Hoine din Boişte şi fratele lui Toader; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Boişte 216.
Ioniţă, protopop din Bacău (sec. XVIII), tatăl lui Costantin Polimaz 152.
Ioniţă, vătăman din Muncel; cercetează o pricină 50.
Ioniţă Potlog (sec. XVIII), iscăleşte copia unui act 389.
Ioniţă, v. şi **Ion**.
Ioniţe, văvav, tatăl Anuţei şi al Ruscăi 292.
Ionna, sora lui Irimiia Spartul din Dulceşti; s-a judecat cu fratele ei pentru stăpânirea unei părţi din s. Mărgineni 405.
Ionu Lungul, fratele lui Ihnat; martor la vânzarea unei părţi din s. Băleşti 141.
Iorcăuţi, v. **Iurcăuţi**.
Iordache (Iordachi, Iordachie, Iordachii, Iurdachi, Iurdachie, Iurdachii, Iurgachie) **<Cantacuzino>** (Cantacozono), ctitorul Bisericii Tălpălari din Iaşi 349;
fost mare vistiernic; dă mărturie, martor 9, 23, m.p. 25, m.p. 37, 53, <m.p.> 55, m.p. 97, <m.p.> 133, <m.p.> 168; primeşte danie de la Vasilie Lupu şesul numit Râtul, pe Bahluieţ 35, 225;
mare vistiernic; face schimb de moşii primind o parte din s. Plopeşti 272; primeşte întărire pentru părţi din s. Păşcani 296; cumpără părţi din s. Dumeşti 303, 416; primeşte mărturie hotarnică pentru s. Ploscureni 452; a dăruit împreună cu rudele sale seliştea Dăeni lui Andoca 464, 491;
dă mărturie, martor <m.p.> 311, <m.p.> 312; <m.p.> 313; <m.p.> 314, 328, m.p. 353, 354, 477;
dă mărturie în Sfat 322, 324, 325, 329, 383;
sigiliu 55, 133, 168, 311, 312, 313, 314.
Iordache Cantacuzino (Cantacozono), hatman (sec. XVIII); condică a documentelor lui ~ 336; a cercetat o pricină (îns. din secolul al XVIII-lea, pe v. doc.) 498.
Iordache Miclescu, căminar (sec. XIX); autentifică o copie 121.
Iordachi Canta, mare logofăt; autentifică un act 468.
Iordachi Perjul, iscăleşte copia unui act (sec. XVIII) 389.
Iordachi, v. şi **Iordache, Iordachie**.
Iordachie (Iurdachii), fiul lui Dumitru Goia, nepotul Anghelinei Goioae şi fratele lui Apostol, Lupaşco, al Cătălinei şi al Irinei; se judecă cu Iuraşco pentru stăpânirea unor părţi din s. Doljeşti, Fârţeşti şi Ruşi 15; martor la un schimb de moşii 186.
Iordachie, pârcălab de Neamţ; martor în Sfat 324.
Iordachie (Iordachi, Iorgachi, Iurgachi), pârcălab de Roman; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini 112; martor în Sfat 85, 89, 90, 94, 95, 99, 107, 295, 321, 322, 325, 328.
Iordachie, v. şi **Iordache**.
Iordachii, v. **Iordache**.
Iorga din Horjeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.
Iorga din Suceava; a cumpărat o parte din s. Hânţeşti 97.
Iorga (Iurga, Orga), cămăraş; cumpără o jumătate dintr-un vad de moară de pe Gârla Putnei 292; cumpără o parte din seliştea Cerlena 294; cumpără părţi din s. Mărceşti 169, 297, 298; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Mărceşti 301; primeşte întărire pentru s. Brehna şi Bârlădeni 305, 308; cumpără părţi din s. Bereşti 383, 384; a cumpărat părţi din s. Băşăni 402; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Băşăni 406; cumpără o parte din s. Onceni 485, 486.
Iorga, martor la vânzarea unei părţi din s. Vilneşti 47.
Iorga, târgoveţ din Neamţ; martor la o danie 14; sigiliu 14.
Iorgachi, v. şi **Iordachie**.
Iorghici, martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti <m.p.> 277.
Iosif, fiul Anăsiei Dumitrăşcoai şi nepotul lui Pătraşcu vătav din Cobâlca; vinde împreună cu mama sa o parte dintr-un heleşteu de pe valea Cociornii 62.
Iosip, chihaie din târgul Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 223.

www.dacoromanica.ro

Iosip, fratele lui Petrea Bazga, tatăl Candachiei şi al Nastasiei, socrul lui Toader şi al lui Petrea; părţile lui ~ din s. Brăila, Bahluiani şi Cogeşti sunt vândute 236.
Ipatie din Mogoşeşti, martor la o tocmeală din s. Petreşti 330; sigiliu 330.
Ipatie, popă din Turbăteşti; martor la vânzarea unei părţi din acel s. 461.
Ipatie Murguleţ (Murguleţi), martor la vânzarea unei părţi din s. Pănureşti 369.
Ipifani, v. **Ipifanie**.
Ipifanie Băhnaşul (Bahnaş), pârcălab staroste de Trotuş; dă mărturie 9; primeşte răscumpărarea capului de la fraţii lui Vasilie 511, 512.
Ipoteşti, sat, <ţ. Suceava; c.s. ~, a m. Suceava, j. Suceava>; vătăman din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Nemerniceni 213; v. şi **Epoteşti**.
Iremia, v. **Ieremia**.
Iremie, v. **Ieremia**.
Iremiia, v **Ieremia**.
Irimia, homelnic, fratele Nastei, unchiul lui Ştefuł Buceaţchi şi bunicul lui Ionaşco; a făcut schimb de moşii cu sora sa 353.
Irimia Şepteş, a fost stăpân în s. Şepteşeni 346.
Irimia, v. şi **Eremiia, Ieremia**.
Irimice, fost mare vornic, socrul lui Malcoci şetrar; a cumpărat un ţigan în timpul domniei lui Alexandru <Iliaş> 199.
Irimicioai, v. **Anghelina** ~ din Morozăni.
Irimie din Buoreni; mărturiseşte pentru cercetarea unei pricini 355.
Irimie Agărici (Angărici), se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Răcămuş 167.
Irimie Băsărab, fiul Teclei; dă mărturie 9; vinde o parte din s. Nistoreni 449.
Irimie, v. şi **Eremiia, Ieremia**.
Irimiia din Băşăni, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 224.
Irimiia din Cucova, tatăl lui Simion 98.
Irimiia din Hăsnăşeni, primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Hăsnăşeni, după judecată 400.
Irimiia, popă; martor la o danie din s. Vâlcoviceşti 276.
Irimiia Spartul, fratele Ionnei; s-a judecat cu fratele ei pentru stăpânirea unei părţi din s. Mărgineni 405.
Irimiia, v. şi **Eremia**.
Irimiică din Suceava, nepoţii săi vând părţi de moşii 311, 320.
Irimincea din Balota, fiul lui Gheorghii şi nepotul lui Vasilie; se judecă pentru stăpânirea seliştii Ştiuca, pierde 283.
Irina, fiica Grăpinei, nepoata lui Dumitru Gânscă, sora Aniţei, a lui Lupul Talpă şi a lui Vasilie Vartic; primeşte moşii la împărţirea averii mamei sale 103, 197.
Irina, fiica Levoei, din Iurghiceni; a plătit pentru o moarte de om 140.
Irina, fiica lui Bota din Băşăni; vinde părţi din s. Băşăni 224.
Irina, fiica lui Dumitru Goia, nepoata Anghelinei Goioae şi sora lui Apostol, Iordachie, Lupaşco şi a Cătălinei şi soţia lui Isac; schimbă împreună cu soţul ei părţi din s. Burueneşti pentru părţi din s. Onceşti şi Văscani 186; primeşte moşii din averea mamei sale 197.
Irina, fiica lui Lupul, nepoata lui Irimiică şi strănepoata lui Crimca din Suceava, sora lui Ştefan; vinde împreună cu rudele ei părţile moşie rămase de la vara lor Eftimiia 311.
Irina, fiica Măriicăi Nehoe şi nepoata lui Băsărab; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Iurghiceni 173.
Irina, soţia lui Pătraşco Turcul fost stolnic; a vândut vii la Cotnari 295.
Irina, soţia lui Petre Cimpoiaşul, mama lui Ionichie; răscumpără capul fiului ei dându-i lui Gavril Mafteiu o parte din s. Bălăneşti 499, 500.
Irina, vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Tupilaţi 329.
Irodia (Irodie), a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Hărmăneşti 114.
Irodiia, fiica Mariiei şi strănepoata lui Băilă, sora lui Ştefan, a lui Vasilie ş.a.; a vândut o parte din s. Băileşti 118.
Isac din Oideşti, martor 128.
Isac din Pribeşti, a cercetat împărţirea s. Chiriceşti, Noureşti ş.a. 399.
Isac din Sinehău, fiul lui Miron din Sinehău şi soţul Antimiiei; cumpără împreună cu soţia sa părţi din s. Molniţa şi Mogoşeşti 99; primeşte poruncă domnească pentru alegerea unor părţi din s. Mogoşeşti 463; cumpără de la Anna Gorgoe o parte din s. Mogoşeşti 469.
Isac (Isaico) din Tupilaţi, tatăl Agahiei, al lui Acsentie ş.a. 28, 150, 329.
Isac, fiul Maricăi şi fratele lui Iuraşco; capul lui ~ a fost plătit de Dumitru Goia 15.

www.dacoromanica.ro

Isac, fiul Micăi; vinde împreună cu rudele o parte din s. Prigorceni lui Ionaşco Bolea 344.
Isac, ginerele lui Ioaşco Bebechiu; s-a judecat împreună cu rudele pentru stăpânirea unei părţi din s. Răteşti 372.
Isac, martor la o vânzare din s. Vădeni 222.
Isac, nepotul lui Toader Jora şi strănepotul Solomiei; primeşte poruncă domnească pentru a cerceta împărţirea moşiilor între nepoţii lui Călmăţui 392; primeşte întărire împreună rudele sale s. Piscani, Ruseni ş.a., după împărţirea moşiilor cu nepoţii Tudorii 473.
Isac, soţul Irinei şi ginerele lui Dumitru Goia, cumnatul lui Apostol Goia, al lui Lupaşco Goia ş.a.; schimbă o jumătate din s. Burueneşti pentru părţi din s. Văscani şi Onceşti 165, 186.
Isac, şoltuz <de Cernăuţi>; martor la vânzarea unei părţi din s. Novoseliţa 493.
Isac (Isacu) **Balica**, fost hatman; se ridică împotriva lui Ştefan Tomşa şi este executat 127; a cumpărat o parte din s. Larioneşti 181; urmaşii lui ~ împart moşiile 127, 191, 322, 328, 484; a cumpărat o parte din s. Popeni 139.
Isac Cucoranul (Cocoranul), fiul lui Cârstea Cucoranul şi fratele lui Gheorghie Cucoranul, ginerele lui Dumitru Lenţii; vinde o vie 119; participă la împărţirea moşiilor socrului său 371, 389.
Isac Miholcean, primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Pribeşti după judecată cu Gligorie Hermeziu 237.
Isac Scorpan, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.
Isac Stârcea, ginerele lui Hăcimoda şi al Varvarei Hăcimăndoae; primeşte întărire pentru stăpânirea unui heleşteu din s. Popeni, după judecată 63, 139.
Isac, v. şi **Poiana lui ~**.
Isacu, v. **Isac**.
Isaico, fiul Alecsandrei, nepotul Stancăi şi strănepotul lui Moga, fratele Albei, al lui Gligorie ş.a.; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Bârleşti 40, 41.
Isaico, v. şi **Isac**.
Isaie, popă, nepotul Gârdişoaei; a dăruit împreună cu rudele sale locul numit La Babe 180.
Isaiiu, fiul Ţâgancéi şi fratele lui Saula; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Şeptişeni 387.
Isain, popă armean; martor 79.
Isar Grămescul (Grama), scrie acte 265, 371; martor la împărţirea unor moşii 389.
Isari, mare vameş; se judecă pentru stăpânirea unor ţigani 470.
Isăilă, fiul lui Gherman şi fratele Drăguţei, al lui Căzan din Muncel, al lui Lazor ş.a.; vinde o parte din s. Ţupilaţi 136, 329.
Istatie din Bătineşti; martor la o danie din s. Lăleşti 380.
Istatie, nepotul lui Hilip Blendea; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bădeşti 150, 329.
Istatie Zbera (Zbérea), fiul lui Poleitul din Suceava; martor 213, 369, <m.p.> 503.
Istodie, fiul lui Sima; a mărturisit pentru o vânzare 118.
Istodie, martor din ~ la o vânzare din s. Feţinghești 84.
Istrate, fiul lui Frundză şi fratele lui Ionaşcu; a dăruit locul numit La Babe 180.
Istrate, v. şi **Istratie**.
Istratie din Greci, martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.
Istratie din Hulpăşani, martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.
Istratie, fratele lui Mihalce Tăban; martor 68.
Istratie, martor la o danie din s. Ţifeşti 378.
Istratie, popă din Vaslui; scrie act de vânzare a unei părţi din s. Şişcani 71.
Istratie (Dabije, Dabijea) **Dabija**, voievod, domn al Ţării Moldovei; act de la ~ pentru s. Răduri 264.
Istratie (Istrate) **Plavăci**, soţul Voicăi 114.
Istratie Ţăul, martor 142.
Istratie, v. şi **Evstratie**.
Istrătoae, v. **Vârvara ~**.
Isus (Isusu) **Hristos** (Hristosu), în formula blestemului 176, 254, 322; v. şi **Dumnezeu**.
Iteşti (Etéşti), sat; <c. Bereşti-Bistriţa, j. Bacău>; popă din ~ martor la o tocmeală din s. Forăşti 128.
Itrineşti, sat; <c. Mărgineni, j. Neamţ>; martor din ~ 137.
Iubăneasa, pârâu; <afluent al Jijiei la Plopenii Mici, c. Ungureni, j. Botoşani>; sate pe ~ 139; heleşteu pe ~ 63.
Iubăneşti, sat; <Ibăneşti, c. Alexandru Vlahuţă, j. Vaslui>; martori din ~ la hotărnicirea unor părţi din s. Cernaţi şi Greci 122.
Iucşeşti, sat, ţ. Roman; <Icuşeşti, c. ~, j. Neamţ>; parte din ~ vândută lui Luchian diac 207; martori din ~ 207, 287.

www.dacoromanica.ro

Iuda, în formula blestemului 24, 95, 225, 254, 322, 333.
Iugani, sat, pe Siret; <c. Mirceşti, j. Iaşi>; dăruit de domn m-rii Trei Ierarhi 326, 412.
Iuon, popă, soţul Ilenei şi tatăl lui Zaharia 227.
Iuon Tudan, martor 227.
Iuraşco din Răteşti, fiul lui Ionaşco Bebechiu, fratele Antimiiei, al lui Pânteleiu ş.a.; se judecă pentru răscumpărarea unei părţi din s. Răteşti 372.
Iuraşco din Sascut, martor la vânzarea s. Vâlceşti 98.
Iuraşco, fiul lui Cârstian pivnicer, fratele Candachiei şi al lui Dumitraşco 272.
Iuraşco, fiul Maricăi şi fratele lui Isac şi unchiul preotesei Arvasiia; se judecă pentru stăpânirea unor părţi de sate cu fiii lui Dumitru Goia 15.
Iuraşco, fiul Năstacii, nepotul Suilesii; a vândut o parte din s. Dersca 198.
Iuraşco, popă, nepotul lui Toma Butiman; cumpără împreună cu rudele sale o parte din s. Totoeşti 182.
Iuraşco Moghilă (?), fratele lui Ieremia Moghilă; a dat în schimb fratelui său s. Napadova 291.
Iuraşcovici, v. **Onciul ~**.
Iurcăuţi (Iorcăuţi), sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, r. Cenăuţi(?)>; împărţit între urmaşii lui Dumitru Lenţii 371, 389.
Iurceşti*, sat, pe Siret, <ţ. Roman; lângă Hălăuceşti, c. ~, j. Iaşi>; împărţit între fiii lui Ion Mogâlde 93; a treia parte din ~ a revenit Soltanei după împărţirea moşiilor lui Ioń Mogâlde 109; întărit lui <Mătiiaş> Sturdza după împărţirea moşiilor lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci 390, 391.
Iurcu, logofăt, fratele Martei şi cumnatul lui Ionaşco al lui Paust 450.
Iurdachi, v. **Iordache**.
Iurdachie, v. **Iordache**.
Iurdachii, v. **Iordache**.
Iurescul, v. **Dumitraşco ~**.
Iurga, v. **Iorga**.
Iurgachi, v. **Iordache**.
Iurgachie, v. **Iordache**.
Iurghiceni (Iurghicéni, Urghiceni), sat, pe Bahlui, ţ. Hârlău; <Erbiceni, c. ~, j. Iaşi>; săteni din ~ au plătit pentru o moarte de om din hotarul acelui s. 140, 395; parte din ~ vândută lui Obrejie 173, 187; parte din ~ întărită lui Dumitru Buhuş, după judecată 404.
Iurghiciul, iaz în hotarul s. Calafendeşti; parte din ~ întărită lui Costantin Ciogolea 295.
Iuriie, fiul lui Ilieş spătar şi soţul Maruşcăi; a vândut împreună cu soţia sa o parte din s. Dersca 198.
Iusip din Lolcani, cumpără o parte din s. Săcătura 448.
Iusip din Oneşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Stănigeşti 447.
Iusip, v. şi **Iosip**.
Ivan, călugăr ieromonah la m-rea Voroneţ; martor în sobor 456.
Ivan din Iucşeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Fârţeşti <m.p.> 287.
Ivan din Ruşi, martor la vânzarea unei părţi din s. Stănigeşti 447.
Ivan din Vităneşti, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Feţingheşti 111.
Ivan, dregător din Dorohoi; a dat o mărtuire falsă 63.
Ivan, fiul lui Giurgiu şi tatăl Albei şi socrul lui Drăgan Şepteş 508.
Ivan, meşter rus; a fost plătit pentru iezirea unui heleşteu 280.
Ivan, vecin al lui Pătraşco Boldescul fugit de pe moşie 189.
Ivancăuţi, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ schimbate şi vândute lui Coste din Lucavăţ 316.
Ivanco, strămoşul lui Glitorie din Vitolteşti; a cumpărat s. Vitolteşti împreună cu Gavril 231.
Ivaşco, fiul popii Gligorie din Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 187; sigiliu 187.
Ivaşco Cârjeu, fiul Candachiei şi nepotul lui <Dan> Bolea fost vornic şi nepot de frate lui Stratul <Bolea>, fratele lui Sava diac, al lui Vasilie Cârjeu ş.a.; vinde o parte din s. Răvăcani lui Dumitru Buhuş 125; vinde o parte din s. Costeşti 162; vinde împreună cu fraţii o parte din s. Orăşeni lui Apostol Cehan 344.
Ivăncesti, sat, pe Gârla de Jos a Putnei, ţ. Putna; <c. Boloteşti, j. Vrancea>; o parte dintr-un vad de moară din ~ a fost dăruit m-rii Pângăraţi 381; martori din ~ 244.
Ivăneşti, sat; <c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Şişcani 71.
Iveşti, sat, ţ. Tutova; <c. ~, j. Vaslui>; în hotar cu s. Bucureşti 209.
Iviron, m-re; călugăr de la ~ martor 271.

www.dacoromanica.ro

Ivloghie, episcop de Rădăuți; martor în Sfat 101.
Ivol din Ghermănești, primește poruncă pentru cercetarea hotarnică a unei părți din s. Bărboși 12.
Izvorul Adânc, pârâu în hotarul unor curături ale m-rii Peon 85; moară lângă ~ 85.
Izvorul Alb, pârâu; în hotarul unei curături a m-rii Peon 85; m-re la ~ I; v. **Peon**, m-re.
Izvorul Vierului, pârâu în hotarul unei curături a m-rii Peon 85.

Î

<Înalta> Poartă, oamenii Mitropoliei să plătească doar darea către ~ 56.
Îndreiu, v. **Andreiu**.

J

Jadova, sat; <azi în Ucraina, c. ~, r. Storojineț, reg. Cernăuți>; martori din ~ la vânzarea unor părți din s. Ivancăuți 316; martori din ~ la împărțirea moșiilor lui Dumitru Lenții 371.
Jărăvăț, pârâu; <afluent al Bârladului>; sat pe ~ 386.
Jelinca, țigan dăruit m-rii Dobrovăț 333.
Jidovca, pârâu; în hotarul unui loc întărit lui Lupul Talpă 421.
Jijia, râu; <afluent al Prutului>; sate și selișți pe ~ 13, 123, 198, 397, 476, 477, 484; mori și vaduri de moară pe ~ 123, 198, 496, 497, 510; loc de heleșteu pe ~ 477.
Jolchijeni*, sat, <ț. Hârlău; lângă Bălușeni, c. ~, j. Botoșani>; parte din ~ întărită lui Nechita din Tohileni 368.
Jora, v. **Gavrilaș ~, Ghiorghi ~, Grigoraș ~, Ionașco ~, Toader ~**.
Jorea, v. **Jora**.
Jurcoai, top. în hotarul braniștii m-rii Bistrița 323.
Jurje, a vândut o parte din s. Mirăești cu vad de moară pe Putna m-rii Berzunțu 105.
Jurje, vomic (sec. XIX); autentifică un act 226.

L

La Babe*, loc, între Putna și vârful Măgurii, ț. Putna; <fost s. lângă Vităneștii de sub Măgură, c. Bolotești, j. Vrancea>; părți din ~ dăruite Schitului părintelui Partenie 49, 179, 180; v. și **Schitul lui Partenie**.
La Viile Ungurianului, v. **Ungureanul**.
Lacurile Gemene, top. în hotarul s. Cemați și Greci 121, 172.
Lapteacru, v. **Roman ~**.
Larion din Movileni; martor hotarnic în s. Costești 256.
Larion, fiul Sorței și nepotul lui Cârstea, fratele lui Toader; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Vicoleni 321.
Larion, popă din Rătești; a vândut o parte din s. Bârgăoani 372; s-a judecat pentru stăpânirea unei părți din s. Rătești 372.
Larionești, sat, ț. Soroca; <Arionești, c. ~, j. Edineț, R. Moldova>; părți din ~ stăpânite de m-rea Sf. Sava 181.
Lascar, postelnic (sec. XVIII); act aftat în posesia lui ~ 349.
Laşcu, v. **Vasâli ~**.
Lazăr din Onești, martor la vânzarea unei părți din s. Stănigești 447.
Lazo, v. **Lazor**.
Lazor, a primit plata capului 15.
Lazor din Durăști, cumpără de la Boia o parte de loc de la vadul Șerbăneștilor 253.
Lazor din Dumești, martor la o danie făcută m-rii Tazlău II; sigiliu II.
Lazor din Grozești, martor din ~ la o vânzare din s. Fețingheşti 84.
Lazor din Mircești, martor la vânzarea unei părți din s. Glodeni 185.
Lazor (Lazo), fiul lui Farmachi fost vomic, fratele lui Gheuca, al lui Nicola ș.a.; vinde împreună cu tatăl și rudele ei o parte din s. Mărcești lui Iorga cămăraș 297, 301.
Lazor, fiul lui Gherman și fratele lui Căzan din Muncel, al lui Isăilă ș.a.; vinde împreună cu frații săi părți din s. Tupilați 136, 329.
Lazor, fiul lui Ilie și fratele lui Boca, al lui Grozav și al Măriei; a vândut împreună cu frații săi o parte din s. Mirăești 105.
Lazor, martor la vânzarea unei părți din s. Novoseliția 493.
Lazor, martor la vânzarea unei prisăci din s. Bârgăoani 415.
Lazor, nepotul lui Pătru Vilna; strănepoții lui ~ vând o parte din s. Petrești 106, 113.
Lazor, fost șetrar, tatăl Alexandrei și socrul lui Corui comis 337.
Lazor, țigan; mărturisește pentru stăpânirea unui țigan domnesc 453.

www.dacoromanica.ro

Lazor Plavăci. fiul lui Vasâlie Plavăci şi fratele lui Tudor şi al lui Pleş: a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Nadişa 114.

Lazoreşti*. sat: <lângă Podul Turcului. c. ~. j. Bacău>: în hotar cu s. Dănceni 163.

Lăleşti*. sat, <ţ. Putna: lângă Igeşti. c. Ţifeşti. j. Vrancea>: părţi din ~ dăruite m-rii Dobromirna 380.

Lăpuşna. ţinut: sate în ~ 199. 420.

Lăscani. v. **Lăţcani**.

Lăţcani (Lăscani. Lăţicani). sat. pe Bahlui: <Leţcani. c. ~. j. Iaşi>: acte pentru ~ menţionate în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Lăţcani. sat. <ţ. Roman: Leţcani. lângă Doljeşti. c. ~. j. Neamţ>: martori din ~ 165.

Lăţicani. v. **Lăţcani**.

Lăzoreni. sat. pe Jijia. <ţ. Iaşi: Cilibiu. c. Goleieşti. j. Iaşi>: prisacă din ~ dăruită de Vasile Fugle finului său 13.

Leavul (Liah). diacon din Dojeşti: se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şirăţăi. câştigă 112: martor la vânzarea unei părţi din s. Fârţeşti 287.

Leavul. v. şi **Toader ~**.

Leca. trecut în pomelnicul m-rii Golia 221.

Leca. v. şi **Gavril ~**.

Lefter. martor 411.

Lehaci. v. **Simion ~**.

Lehacinschi. v. **Dumitru ~**.

Lejan. v. **Vasâli ~**.

Lenţii. v. **Dumitru ~**.

Leondari (Londar). mare vameş: cumpără s. Pârliţi 168. 185. 195: <fost mare> vameş. martor 493.

Leondari. v. şi **Costandin ~**.

Leoşti. sat. <ţ. Fălciiu: c. Pădureni. j. Vaslui>: martor din ~ 82.

Lepădat. fiul lui Pătrăşcan şi al Tofanei. fratele lui Gligorie: vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Dumbrăviţa 446.

Lepădat. nepotul Cehănesei: martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.

Lepădatu. fost comis: soţia lui ~ primeşte întărire pentru stăpânirea s. Movile şi a unor vii de la Cotnari 10.

Lete. sat: <c.s. Letea Veche. j. Bacău>: martor la vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.

Leteni. sat. <ţ. Suceava: c. ~. j. Suceava>: Merla Steţicoae din ~ a vândut o parte din s. Pănureşti 369.

Leteni. v. şi **Liteni**.

Leţcani*. sat. <ţ. Suceava: lângă Cristeşti. c. ~. j. Iaşi>: martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Buoreni 355.

Leţea, v. **Vasilie ~**.

Leucuşeşti (Lefcuşeni). sat. pe Berheci: <lângă Căuia. c. Dealul Morii. j. Bacău>: în hotar cu Dragosineşti 350.

Leul. v. **Ion ~**.

Levoe. mama Irinei 140.

Liah. v. **Leavul**.

Lichiiu. v. **Gavril ~**.

Liciul. rudă cu Ştefan căpitan: primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Liciul. v. **Nicoară ~**.

Liescul. bunicul lui Giurgiu: a stăpânit o parte din s. Feţingheşti 90.

Lieşti. sat: <c. ~. j. Galaţi>: sătenii din ~ se judecă pentru stăpânirea Poienii Rătunda 219: martor din ~ la o tocmeală din s. Şerbăneşti D.

Limpede (Limpidi). pârâu: <afluent al Bistriţei la Şerbăneşti. c. Letea Veche. j. Bacău>: selişte pe ~ 9: vad de moară pe ~ 9.

Limpidi. v. **Limpede**.

Lincăuţi. sat: <Lencăuţi. c. ~. j. Edineţ. R. Moldova>: act pentru ~ 202.

Liontie din Colfăşeni. martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338: martor la vânzarea unei părţi din s. Colfăşeni 339.

Lioriţu. v. **Mirăuţă**.

Liteni. sat. <ţ. Suceava: Liteni. c. Moara. j. Suceava>: fiii lui Lupul din ~ vând părţile de moşie rămase de la fiica lui Miron clucerul 314. 318.

Liţa. sora lui Sava: a vândut o parte din s. Ciohoreni 282.

Liveni. sat. <ţ. Dorohoi: George Enescu. c. ~. j. Botoşani>: drumul ce merge spre ~ în hotarul unui loc pe pârâul Jidovca întărit lui Lupul Talpă 421.

Loghin din Bălţăteşti. fratele lui Molodeţi: a vândut o curătură de la Strâmtură 155. I.

Loghin. martor la vânzarea unei părţi din s. Ploscureni 452.

Loghin. popă: scrie zapis de vânzare a unei părţi din s. Iurghiceni 173.

Loghin Gefir. fratele lui Maftei Gefir şi nepotul lui Ion Gefir: vinde împreună cu fratele său o parte din s. Bucureşti 356: a

www.dacoromanica.ro

dat unchiului său o parte din s. Bucureşti pentru achitarea unei datorii 382.

Loghina, fiica lui <Drăghici> Bogza, sora Buscăi şi a lui Vasilie <Bogza> călugăr, mama lui Orăş Bolea; vinde o parte din s. Vilneşti 47, 229.

Logofeteni, sat, pe Başeu, ţ. Dorohoi; <(?), j. Botoşani>; vândut de urmaşii lui Crimca din Suceava 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 437.

Lohan, pârâu, <afluent al Crasnei la Târzii, c. Olteneşti, j. Vaslui>; sat pe ~ 5.

Loitreni, sat, pe Ciuluc, ţ. Orhei; <(?), R. Moldova>; parte din ~ dată în schimb lui Andrei Grebencea 354.

Lola, sora lui Onul; vinde împreună cu fratele ei o parte din s. Hănţeşti 97.

Lolcani, sat, <ţ. Bacău; Luncani, s.c. al c.s. Mărgineni, m. Bacău, j. ~>; Iusip din ~ cumpără o parte din s. Săcătura 448.

Londar, v. **Leondari**.

Lopatinţi, sat, pe Vilia Mare, ţ. Hotin; <Lopatnic, c, Feteşti, j. Edineţ, R. Moldova>; vândut de verii fiicei lui Miron clucerul 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320; parte din ~ vândută de nepoatele lui Gligorie fost postelnic 437, 438.

Lopiian din Dumbrăviţa, martor 446.

Loze, sat; <ţ. Dorohoi; Lozna, c. Dersca, j. Botoşani>; loc în hotarul s. ~ 421.

Lozile, top. în hotarul seliştii Ştiuca de pe Căinari 283.

Luca, brănişter; a primit întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Frăţileni 101.

Luca din Şerbăcani, martor 415.

Luca, strănepotul Vărvarei; participă la împărţirea unor moşii 473.

Luca, vătav de aprozi, ginerele lui Costantin din Dolheşti şi tatăl lui Apostol 367.

Luca, vecin din s. Glăvăneşti; aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.

Luca, v. şi **Vasile ~**.

Lucavăţ, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Lukivţi, r. Vijniţa, reg. Cenăuţi>; martori din ~ 316, 371.

Lucăceni, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina; Lukacivka, c. Nelipăuţi, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; om din ~ 97, 103.

Lucăceni, sat, ţ. Iaşi; <c. Horeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Ştefan Moimăscul 336.

Lucăceşti, sat, pe Tazlău; <în l.c. a or. Moineşti, j. Bacău>; loc din s. ~ întărit m-rii Bistriţa 6; judecată pentru un loc din s. ~ 323.

Luceni, sat; <ţ. Iaşi; c. Victoria, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Ursu Ciocârlan 249.

Luchian (Luchiian), diac; a cumpărat o parte din s. Iucşeşti 207; scrie act domnesc 272.

Luchiian din Ghilăeşti, cumpără de la Nechifor Boscă o parte din s. Mănăstire 455.

Luchiian, v. şi **Luchian**.

Lucoci, v. **Gligoraşco ~**.

Lujeni, sat; <azi în Ucraina; r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; s-a aflat în stăpânirea lui Isac Balica şi este întărit lui Lupul Prăjescul 127.

Lukas, popă armean; martor 79.

Lungani, sat, <ţ. Cârligătura; c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ stăpânită de Simion din Brudureşti 398.

Lungociu, sat, ţ. Tecuci; <c. Fundeni, j. Galaţi>; perilipsis pentru actele moşiei ~ 305, 308.

Lungul, fost armaş din Ţibăneşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Grieşti 100; martor la vânzarea unei părţi din s. Petreşti 106, 113.

Lungul, v. **Dumitru ~**, **Ionu ~**, **Toader ~**.

Lup, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Lupa, fiica Florei şi sora lui Erimie din Cucuiaţi; a dăruit împreună cu rudele sale locul La Babe 180.

Lupa, fiica Sorei şi sora Ţigăncii; a dat o parte din s. Petreşti pentru plata unei duşegubine 113.

Lupaşco (Lupu) **Bucium**, stolnic; vinde o parte din s. Bezinghesti <m.p.> 175; martor hotarnic 274.

Lupaşco (Lupul) **<Goia>**, fiul lui Dumitru Goia, nepotul Anghelinei Goioae şi fratele lui Apostol, Iordachie, al Cătălinei şi al Irinei, şi cumnatul lui Isac; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Doljeşti, Fârţeşti şi Ruşi 15; martor la un schimb de sate 186.

Lupaşco, v. şi **Lupul**.

Lupăcioasă, top. pe Gârla de Jos a Putnei 292.

Lupe Bulmez, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Lupşe, v. **Toader ~**.

www.dacoromanica.ro

Lupu, diac, fiul Năstacei, nepotul Maricăi şi fratele lui Ionaşco pitar 198.

Lupu Balş, vornic (sec. XIX); autentifică act 226, 444.

Lupu, v. şi **Lupaşco**.

Lupul, călăraş; martor din ~ la o vânzare din s. Feţinghesti 84.

Lupul, fost cupar, tatăl lui Ionaşco; a vândut fără drept o parte din s. Răvăcani 125; a vândut împreună cu Stratul Bolea a vândut o parte din s. Răvăcani 353.

Lupul, diac; a vândut o parte din s. Hănţeşti 97; scrie zapisul de vânzare a unei părţi din s. Glodeni 185; scrie poruncă domnească 189.

Lupul din Giuleşti, cercetează o pricină 49, 177.

Lupul din Hăbăşeşti, martor hotarnic în s. Costeşti 256.

Lupul din Liteni, nepotul lui Crimca din Suceava; fiii lui ~ vând părţile rămase de la fiica lui Miron clucerul 314, 318.

Lupul din Petreşti, martor 106, 113.

Lupul din Popeşti, tatăl lui Ionaşco 418.

Lupul din Şerbăneşti, martor 252, 253.

Lupul din Umbrăreşti, martor 252.

Lupul, fiul Anghelinei şi nepotul lui Sămion Codău; a dăruit împreună cu mama sa un loc de casă în vatra s. Bezânu 73.

Lupul, fiul lui Cârstea blănar din Iaşi şi al Varvarei; vinde împreună cu părinţii săi o parte de moşie lui Enache blănariul 348.

Lupul, fiul lui Cârstiian Bouleţ; martor la vânzarea unei părţi din s. Tâmpeşti 152.

Lupul, fiul lui Irimiică şi nepotul lui Crimca din Suceava, tatăl Irinei şi al lui Ştefan 311, 320.

Lupul, fiul lui Toader Boţ, fratele Măgdălinei şi al lui Ursul; vinde o parte din s. Feţinghesti 90.

Lupul, ginerele Cehănesei; martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.

Lupul, nepotul lui Thon şi nepotul lui Giurgiu; vinde o parte din s. Feţinghesti 90.

Lupul, fost spătar; a stăpânit două vaduri de moară de pe Putna în baza dreptului de preemţiune 411.

Lupul, tatăl lui Ionaşco şi al lui Mihalcea 16.

Lupul, tatăl lui Mihăilă şi al Părascăi 60.

Lupul, ţigan; dăruit m-rii Dobrovăţ 333.

Lupul, vătav; martor 466.

Lupul, fost mare vornic, soţul Antemiiei şi tatăl lui Gheorghie; a vândut în timpul domniei lui Moise Moghilă trei vii din s. Feţinghesti 90; o parte din selişte Oxentiia dăruită m-rii Golia pentru pomenirea lui 221.

Lupul Bogza, vărul lui Dumitraşco; dă mărturie pentru zălogirea unei părţi din s. Cordeni 129.

Lupul Cobâlean (Cobâleanu), ţigan; judecată pentru stăpânirea lui ~ 379, 453.

Lupul Drâlău, din Cârniceni martor la vânzarea unei părţi din s. Uricani 60.

Lupul Pahulcea, fiul lui Necoară Pahulcea, fratele lui Cârstea şi al lui Vasilie; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Popeni cu Isac Stârcea, pierde 139; a vândut o parte din s. Hănţeşti 97.

Lupul Pereräceanul, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.

Lupul (Lupaşco) **Prăjescul**, ginerele lui Ionaşco Ghenghea;

fost mare comis; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Văscani 19; îi sunt restituite moşiile care au fost stăpânite de Isac Balica 127; cumpără o parte din s. Burueneşti 132; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Frăteşcu cumpărat de socrul său 134; face schimb de moşii dând părţi din s. Văscani pentru o jumătate din s. Buruieneşti 165, 186; reclamă înnecarea unei mori din s. Costeşti 183; dă mărturie, martor 37, <m.p.> 221, 272;

mare medelnicer, cumpără o parte din s. Văscani de la surorile lui Ionaşco Calapod 281; dăruieşte împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica s. Corlăteni lui Toader Petriceico <m.p.> 484;

dă mărturie, martor <m.p.> 311, <m.p.> 312, <m.p.> 313, <m.p.> 314, <m.p.> 354, <m.p.> 390, <m.p> 391, 477, 511, 512; dă mărturie, în Sfat <m.p.> 383; s-a judecat pentru un pod cu Buhuş 441;

sigiliu 312, 313, 314, 484.

Lupul Răspop, aprod; a vândut o parte din s. Răteşti 372.

Lupul Stroescul, nepotul lui Ionaşco Herţă; cumpără o selişte din ţ. Cenăuţi 456; cumpără părţi din s. Herţa, Novoseliţa şi Pomârla 493.

Lupul Stroici, fost mare logofăt, tatăl lui Ionaşco Stroici 364; a dăruit s. Bârsăneşti m-rii Dragomirna 89; părţile lui ~ din s. Dersca au fost dăruite m-rii Homor 285, 286; fiul său a vândut s. Terneuca 295.

www.dacoromanica.ro

Lupul Talpă, comis; fiul Grăpinei, nepotul lui Dumitru Gânscă, fratele Anei, al Irinei şi al lui Vasilie Vartic; participă la împărţirea moşiilor rămase de la mama sa ~ 103, 197; primeşte întărire pentru stăpânirea unui loc 421; trecut în scrisorile Corlătenilor 451.

Lupul Zbârce, fiul lui Mihăilă Zbârce şi nepotul lui Giurgea Gârbovin; vinde o parte din s. Feţingheşti 90; martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti 277.

Lupul, v. şi **Lupaşco**.

Lupul, v. şi **Vasilie ~**.

M

M. C. Cantacuzino, opis de documente în dosarul epitropiei casei ~ 10.

Macarie, călugăr la m-rea Neamţ; martor în soborul m-rii 14.

Macarie, căpitan; martor la vânzarea unei părţi din s. Dăneşti 300.

Machidon, v. **Vasilie ~**.

Macovei (Macoveiu) din Durăşti, nepotul lui Rocea; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din acel sat, după judecată 196.

Macovei (Macoveiu), fiul lui Cârstea din Dumeşti, nepotul lui Dumşa şi fratele lui Bejan; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Dumeşti 416.

Macoveiu, v. **Macovei**.

Macsin din Călimăneşti, mărturiseşte pentru cercetarea unei pricini din s. Cârsteşti 120.

Macsin, meşter; a participat la construcţia bisericii Schitului părintelui Partenie 179.

Macsin, strănepoţii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni, după judecată 387.

Macsin, v. şi **Maxin**.

Macsineşti, sat, <ţ. Neamţ; desfiinţat şi înglobat în s. Bălăneşti, c. Bârgăoani, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Forăşti 128.

Macsâm, popă din Bogzeşti, tatăl lui Gavril 249.

Madona, sora lui Dersca pitar şi a Mintei, mama lui Tudoran 198.

Maftei din Grozăşti, martor la vânzarea s. Vâlceşti 98.

Maftei din Valea Sărei, cercetează o pricină 49, 177.

Maftei, fiul lui Crăciun; vinde o parte din s. Hălăseni 9.

Maftei, fiul lui Pietrea; a vândut o parte dintr-un vad de moară din s. Ţifeşti 177.

Maftei, nepotul lui Cămârzan; a moştenit o parte din Iazul lui Cărăbăţ 357.

Maftei, popă din Dereneu; martor 503.

Maftei, soţul Annei; primeşte împreună cu soţia sa un zapis de mărturie pentru o datorie 128.

Maftei (Mafteiu) **Gefir**, fratele lui Loghin Gefir şi nepotul lui Ion Gefir; martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 130; vinde un loc de prisacă din s. Bucureşti 131; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Bucureşti 356; dă împreună cu fratele său o parte din s. Bucureşti unchiului lor care le-a plătit o datorie părintească 382.

Maftei Răbâe, hotarnic al unor părţi din s. Dănceni 163.

Mafteiu din Costeşti, martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.

Mafteiu, negustor din Bârlad, soţul Năstascăi: tatăl lui Gavril ~ şi al lui Grigorie ~ şi unchiul Angheliţei 500; dăruieşte împreună cu fiii săi s. Bereşti 444.

Mafteiu Oaeş, din Folteşti; martor hotarnic în s. Măstăcani 157.

Mafteiu, v. şi **Gligorie ~**.

Mafteiu, v. şi **Maftei**.

Magda, fiica lui Drăgan Orbăscul şi mama lui Mihol 178.

Magda, fiica lui Dumitru Lenţii şi Antimiiei Lenţoaie, sora Grozavei, Măricuţei şi a lui Miron; împarte cu fraţii ei moşiile rămase de la părintele lor 389.

Magda, fiica lui Toader Hemeziu, sora lui Gligorie Hermeziu şi a lui Savin; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Calafeneşti 295.

Magda Băşasca, partea ei din s. Nadişa a fost vândută de rude 114.

Maghina, soţia lui Rusul din Fâşcani; a vândut o parte din s. Fâşcani 328.

Maghiţa, ţigancă; aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corostenul 273.

Maica Domnului (Preacurata Maică, Precista), în formula blestemului 24, 45, 55, 57, 107, 151, 225, 269, 322, 333; v. şi **Adormirea Maicii Domnului**, **Sânta Măriia Mică**, **Sfânta Născătoare de Dumnezeu**.

Maicani*, sat, pe Prut, în ocolul Stănileşti, ţ. Fălciiu; <înglobat în s. Lunca Banului, c. ~, j. Vaslui>; dăruit lui Marcu Iarali 45, 46.

Maicaş, v. **Maicăş**.

www.dacoromanica.ro

Maicăş, v. **Ghiorghie ~.**
Malcăuţi*, sat, ţ. Soroca; <lângă Bădiceni, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Toader pârcălab de Soroca 474.
Malcoci, ginerele lui Irimice fost mare vornic; mare şetrar, primeşte mărturie pentru cumpărarea unui ţigan 199; dă mărturie 477; fost pitar; se judecă pentru stăpânirea unui loc din hotarul s. Călimani 160; primeşte întărire pentru un loc aparţinând s. Călimani, după judecată cu m-rea Beserecani 251.
Male, nepoţii lui ~ vând o parte din s. Stănislăveşti 88.
Malici, v. **Condre ~.**
Malul Roşu, top. pe Nistru; sat la ~ 325; peşteră în ~ 325.
Mamaiu, tatăl lui Ion, al lui Ostahie şi al lui Toader ~ 377, 378.
Mane din Boteşti, vinde o parte din s. Hăsnăşeni 400.
Mane (Manea) din Şerbăneşti, vinde împreună cu rudele sale un loc de la vadul Şerbăneştilor 252, 253; mărturiseşte pentru o tocmeală din acel s. D.
Mane, fiul lui Ion Proroc, fratele lui Dragoş, Drăguş, al Dobrei şi al Mălinei; a vândut împreună cu fraţii şi cu verii săi un vad de moară din s. Mirăeşti 105.
Manea din Mogeşti, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Feţingheşti 111.
Manea (Mania), ginerele Erinei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Tupilaţi 28, 31, 329.
Manea, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Manea, v. şi **Mane.**
Mani, v. **Fodor ~.**
Mania, v. **Manea.**
Manolache Dimachi, vornic (sec. XIX); posesor al unei mărturii hotarnice 310.
Manoli din Tecuci, mărturiseşte pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.
Manoli Dzanfir, mare spătar (sec. XVIII); autentifică o copie 389.
Manote, v. **Pană ~.**
Manta, fost pârcălab; martor hotarnic în s. Măstăcani 157.
Manţul, v. **Ionaşco ~, Mihail ~.**
Manu, v. **Mani.**
Manule soţul Saftei, tatăl lui Bosie, al lui Iftodie şi al Tofanei; vinde împreună cu rudele seliştea Cerlena 294.
Manule, se judecă pentru stăpânirea unor vaduri de mori de pe Nistru 409.
Manule, tatăl Agaftiei, socrul lui Dumitraşco Cujbă şi bunicul lui Ionaşco Cujbă 57, 58.
Manuleţ, socrul lui Iane 397.
Marăş, v. **Ionaşco ~.**
Marco, armăşel din Costeşti; dă mărturie hotarnică pentru s. Cernaţi şi Greci 122.
Marco din Băşăni, fiul lui Costantin din Băşăni 222; partea lui ~ din Băşăni a fost vândută 224.
Marco din Prăjeşti, martor 142.
Marco din Vitolteşti, fiul Dochiei; primeşte întărire împreună cu rudele pentru stăpânirea s. Vitolteşti 231.
Marco, primeşte întărire pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Marco, târgoveţ din Neamţ; martor 14; sigiliu 14.
Marco, vărul cu Pântelei din Hârliceşti; vinde o parte din s. Bucureşti 130.
Marco Childă, din Săsieşti; a fost martor 114.
Marco Cojoc, a dăruit lui Ionaşco din Gugeşti o parte din s. Porcicani 328.
Marco, v. **Toader ~.**
Marcu din Săciteni, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 104.
Marcu (Marcul) **Iarali** (Erali), fiul lui Dumitraşco Iarali; l-a salvat de la moarte pe Vasilie Lupu 46; primeşte danie domnească s. Maicani 46.
Marcul din Clipiceşti, martor 50.
Marcul, fiul lui Costea din Suceava; vinde un loc de prisacă cu pomăt 70.
Mardarie, scrie act domnesc 361.
Mardarie, stareţul m-rii Neamţ; martor în sobor 14.
Marena, fiica lui Anton al Maricăi, strănepoata lui Crimca din Suceava; vinde împreună cu rudele ei moşiile rămase de la fiica lui Miron clucerul 312.
Marena, fiul ei a vândut o parte din s. Mirăeşti 105.
Mareş, v. **Mirăuţă ~, Simion ~.**
Marga, soţia lui Dumitraşco Iarali şi mama lui Marcu Iarali; primeşte danie domnească împreună cu soţul s. Greci 52.
Marghita, fiica Căiei, nepoata lui Măteiaş; a vândut partea bunicului ei din s. Lăleşti 380.
Marghita, mama Măricăi şi soacra lui Simion Pilipovschi 295.
Maria, mama Teclei; partea ei din s. Nadişa a fost vândută 114.

www.dacoromanica.ro

Maria, nepoata Gârdişoaei şi mama lui Chiriţa; a daruit împreună cu rudele ei locul numit La Babe 180.

Maria, preoteasă, soacra lui Zaharia; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihălăceşti, pierde 72.

Maria, sora lui Ion Briahnă; nepoţii ei primesc întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Stănişăşti 468.

Maria, stolniceasă; deţine uricele moşiilor răposatului Toader Boul vistiernic 350.

Maria Căzaca, soţia lui Trifan fost postelnic; a dăruit împreună cu soţul ei s. Hriţcani m-rii Homor 397.

Maria, v. şi **Măricuţa**.

Marica, doamna lui <Ion voievod>; urmaşii ei vând o parte din s. Hălăseni 9.

Marica, fiica Nastasiei, nepoata lui Gliga Hrincovici şi soţia lui Dumitraşco Fulger; vinde o parte din seliştea Cerlena 294; primeşte întărire împreună cu rudele ei pentru primeşte stăpânirea unor moşii 325.

Marica, fiica Anei şi nepoata Olencăi; vinde părţi din s. Chiseleu C.

Marica, fiica lui Avăr, mama Năstacei şi bunica lui Ionaşco pitărel şi a lui Lupu diac 198.

Marica, fiica lui Cocris şi sora lui Dumitraşco Cocris şi a lui Gavrilaş Cocris, soţia lui Gavril; împarte cu fraţii ei moşiile rămase de la tatăl lor 29.

Marica, fiica lui Gavril Clatea; vinde împreună cu alţii o parte dintr-un vad de moară din s. Ţifeşti 177.

Marica, fiica lui Petrea Bazga şi soţia lui Toader Şchiupuleţ; vinde părţi din s. Bahluiani, Brăila şi Cogeşti 236.

Marica, fiica lui Ştefan Blendea, nepoata lui Ion Blendea şi soţia lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti, mama lui Simion şi al lui Vasilie; vinde o parte din s. Bădeşti şi Tupilaţi 34, 43, 329; fiii ei se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni 387.

Marica, fiica lui Ţintea şi nepoata lui Avăr cel bătrân, mama Ancăi din Ţinteni 325.

Marica, fiica Solomiei şi a lui Mihăilă Posmag, nepoata lui Giurgeală şi soţia lui Ionaşco Roşca; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Săpoteni 18.

Marica, mama lui Ionaşco; fiul ei a vândut o parte din s. Nadişa 114.

Marica, mama lui Isac şi a lui Iuraşco; a stăpânit părţi din s. Doljeşti, Fârţeşti şi Ruşi 15.

Marica, partea ei din Orăşeni a fost vândută 344.

Marica (Mărica), soţia lui Anton şi mama lui Ionaşco, Gheorghiţă, a lui Marin şi a lui Neculae ş.a. 313, 317, 319.

Marica, soţia lui Cârstea Dieceanul şi soacra lui Drăguş fost vornic, bunica lui Cârstea, <Ştefan> Drăguş sulger şi a lui Vasilie 328.

Marica, soţia lui Dumitru Gânscă şi mama Grăpinei 103.

Marica, soţia lui Simion Golăi, mama lui Andronic, Cârstea, a lui Gheorghie ş.a.; a vândut împreună cu rudele ei s. Şipenţi 22, 96.

Marica, v. şi **Mărica, Măricuţa**.

Maricuţa, fiica lui Pătraşco Ţâra, sora lui Simion Ţâra şi soţia lui Andronic fost paharnic; a răscumpărat o parte din s. Şerbăneşti 143.

Marie, sora lui Vasile; vinde împreună cu rudele o parte din s. Feţinghești 90.

Mariia, fiica lui Vasilie Cerlinovschi şi a Nastasiei Vasilioaia; vinde împreună cu mama şi cu fraţii săi s. Cerlena Mică 359.

Mariia, fiica Măriicăi, mama Irodiei, a lui Ştefan ş.a.; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Băileşti 118.

Mariia, ţigancă, fiica lui Condrea şi a Candachiiei, sora Anghelinei, a lui Ihnat ş.a.; confirmată lui Isari vameş, după judecată 470.

Mariia, v. şi **Măriia, Măricuţa**.

Mariica, fiica lui Toader şi nepoata lui Săcuianul cel bătrân; vinde o parte din s. Săcuiani 142.

Marin, fiul lui Anton şi al Maricăi, nepotul lui Onciul; vinde împreună cu fraţii săi moşiile rămase de la fiica lui Miron clucerul 319.

Marmure, nepoţii lui ~ vând părţi din s. Cogeşti 443.

Marta, fiica lui Bordogan, sora Toşlei şi mama Dochiţei şi a lui Ursu, soacra lui Ştefan 448.

Marta, fiica lui Ionaşco hotnog din Muşeteşti, sora Agaftonei, Ilenei ş.a.; mărturiseşte că tatăl ei a vândut o parte dn s. Drăgăneşti 215.

Marta, soţia lui Ionaşco al lui Paust, sora lui Iurcu logofăt; vinde împreună cu Ionaşco Dabija un sălaş de ţigani 450.

Martineşti, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, (?)>; jumătate din ~ vândută lui Gavril Mătiaş 133.

www.dacoromanica.ro

Maruşca Negroae, nepoata Gârdioşoae; a dăruit împreună cu rudele ei locul numit La Babe 180.
Maruşca, mama lui Nicoară; a-i dăruit lui Prebici logofăt o parte din s. Brăeşti 178.
Maruşca, soţia lui Iuriie şi nora lui Ilieş spătar; a vândut împreună cu soţul ei o parte din s. Dersca 198.
Maşnici*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Sârbi, c. Nicoreşti, j. Galaţi>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ 83.
Matei (Mateiu), fiul lui Ionaşcu Susanu şi fratele lui Anghel, al lui Gava şi al lui Toader; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Mărceşti 298, 301.
Mateiu, v. **Matei, Mătei**.
Mavrichi, grec, tatăl Aniţei, al Smarandei şi a Troiţei ş.a.; a vândut împreună cu fiicele sale o parte din s. Hărmăneşti 114.
Maxim, nepoţii lui ~ vând o parte din s. Bereşti 383, 384.
Maxim, ţigan; dăruit de domn m-rii Trei Ierarhi 322.
Maximiian Banul, fiul lui Pătraşco Banul, fratele Erinei şi al lui Vasilie şi cumnatul lui Ştefan Moimăscu; primeşte întărire pentru stăpânirea unor moşii 336.
Maxin (Macsin) **Băhnaşul** (Bahnaş), nepotul lui Săcuianul cel bătrân şi fratele lui Vasilie; cumpără împreună cu fratele său o parte din s. Săcuiani 142.
Măciucaşi*, sat, <ţ. Tutova; lângă Ciortolomul, c. Tutova, j. Vaslui>; parţi din s. ~ vândute 306, 307.
Măciucoaie, mama lui Zahariie 348.
Mădău, martor la o danie din s. Ţifeşti 377.
Mădârjaci, sat, <ţ. Cârligătura; Mădârjeşti, c. Bălţaţi, j. Iaşi>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 140, 173.
Mădzănăeşti, sat, ţ. Bacău; <înglobat în Valea Şoşii, c. Podurile, j. Bacău>; o parte din ~ a fost stăpânită de Ion Mogâlde 93.
Măgdălina, fiica lui Sas şi nepoata lui Bârlad, sora Măricăi; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Petrileşti 5.
Măgdălina, fiica lui Toader Boţ şi sora lui Lupul; vinde o parte din s. Feţinghesti 90.
Măgdălina, nepoata lui Coste şi soţia lui Necoară Forfenachi; a zălogit o parte din s. Şirăţăi 112.
Măgura, deal, lângă s. Vităneşti 49, 179.
Măgura, top. în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.
Mălai, v. **Toader ~**.
Mălăieşti, sat; <c. Gropniţa, j. Iaşi>; martori din ~ 223.
Mălina, fiica lui Ion Proroc, sora lui Dragoş, a lui Drăguş, a lui Mane şi a Dobrei; a vândut împreună cu fraţii şi cu verii ei un vad de moară din s. Mirăeşti 105.
Mălineşti, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; dăruit m-rii Golia 495.
Mănăilă din Securiceni, vinde o parte din s. Nemerniceni 213.
Mănăstire, sat; <probabil lângă Vorona, c. ~, j. Botoşani>; Nechifor Boscă vinde o parte din s. ~ 455.
Mănoaie v. **Mărica ~**.
Mănţăşti, sat, <ţ. Fălciiu; Manţul, c. Tătărăni, j. Vaslui; părţi din ~ vândute lui Grigorie <Miclescul> 327, 328.
Mărăca, sora lui Dorothei sihastrul; martor 494.
Mărăceşti, v. **Mărceşti**.
Mărcescul din Mărceşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Onceni 485.
Mărceşti (Mărăceşti), sat, pe Siret, ţ. Tecuci; <înglobat în Furcenii Vechi, c. Cosmeşti, j. Galaţi>; părţi din ~ vândute lui Iorga cămăraş 169, 297, 298, 301; martori din ~ 485.
Mărdarie din Horgeşti; martor 498.
Mărdarie, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Mărdarie, vecin din s. Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.
Mărena, fiica lui Danciul şi sora Vărvarei; a vândut o vie la Bivolari 178.
Mărenca din Mogoşeşti, poruncă domnească pentru alegerea părţii ei din acel s. 463.
Mărgilat, bunicul (?) lui Ionaşcu Buzduganu 166, 167.
Mărgineni, sat, <ţ. Bacău; c.s. ~, a or. Bacău, j. Bacău>; martori din ~ 9, 448.
Mărgineni, sat; <c. ~, j. Neamţ>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ 405.
Măria, soţia lui Gheorghi diac din Volosăni, mama Varvarei şi soacra lui Gavril 358.
Mărica, bunica Protasiiei 71.
Mărica din Petreni, mama lui Ionaşcu 1.
Mărica, fiica lui Bălea şi nepoată de frate lui Ionaşco Cehan; a dăruit împreună cu surorile ei viile primite de la unchiul lor 229.

www.dacoromanica.ro

Mărica, fiica lui Capşea; vinde o parte din s. Roşiori 76.

Mărica, fiica lui Dumitru uricar şi sora lui Drăgan, a lui Nacul şi a Vărvarei; a vândut împreună cu fraţii ei nişte vii la Cotnari 295.

Mărica, fiica lui Gerul şi mama Agahiiei, soacra lui Ion; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Uricani, pierde 154.

Mărica, fiica lui Gheorghie Calapod şi a Vărvarei, sora lui Ionaşco Calapod şi a Nastasiiei; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Văscani 19, 281.

Mărica, fiica lui Gliga şi nepoata lui Sava; vinde părţi din s. Bădeşti 137, 329.

Mărica, fiica lui Sas şi nepoata lui Bârlad şi sora Măgdălinei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Petrileşti 5.

Mărica, fiica lui Vasilie Fuga din Forăşti şi soţia lui Moiseiu din Mohileni; mărturiseşte pentru o datorie 128.

Mărica, fiica lui Zaharia Benea şi sora lui Toader dicon; vinde împreuă cu rudele ei o parte din s. Bârleşti 40, 41.

Mărica, fiica Marghitei şi soţia lui Simion Pilipovschi; a vândut împreună cu soţul ei nişte vii la Cotnari 295.

Mărica, fiica Saftei, sora lui Pavăl, strănepoata lui Crimca din Suceava; vinde împreună cu rudele sale moşiile rămase de la fiica lui Miron clucer 313, 317.

Mărica, mama Cătălinei, bunica Arvasiiei 287.

Mărica, mama lui Dumitraşco şi a lui Solomon; fiii ei vând o parte din s. Cârsteşti 501.

Mărica, mama lui Tacul 75.

Mărica, soţia lui Gavrilaş Grebencea şi mama lui Andrei Grebencea; a vândut o parte din s. Şendreni 51.

Mărica, soţia lui Simion Gheuca şi cumnata Anghelinei şi a lui Dumitraşco <Gheuca>; se judecă pentru stăpânirea s. Băcani 475.

Mărica, soţia lui Vlad; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru stăpânirea s. Bărboşi 426.

Mărica Brăioae, fiica lui Hilip din Mihăeşti; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Mărica Ignătoai, vinde o parte din s. Şendreni 51.

Mărica Mănoaie, fiica Todosiei Oncioaia, nepoata lui Gligorie postelnicul şi sora Agahiei; vinde părţi din s. Logofeteni, Lopatinţi, Vereşeni ş.a. 437, 438.

Mărica Pătrăşcoae, vinde părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi 329.

Mărica, v. şi **Măriia**.

Măricuţa, fiica lui <Arsenie> Nebojatco şi a Gaftonei, sora Ilenii soţia lui Costantin vornic de gloată; participă la împărţirea moşiilor rămase de la părintele ei 123.

Măricuţa, fiica lui Dumitru Lenţii şi Antimiei Lenţoaie, sora Grozavei, a Magdei şi a lui Miron; împarte cu fraţii ei moşiile rămase de la părintele lor 389.

Măricuţa, fiica lui Precop Cărăiman, sora Alexandrei ş.a.; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Brăteni 146.

Măricuţa, fiica popii Canoră, sora lui Butucea, a lui Sanson ş.a.; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Şipenţi 96.

Măricuţa, fiica popii Ursul din Scânteia, nepoata Alixandrei; primeşte danie de la mătuşa ei o parte din s. Popeşti 269.

Măricuţa, soţia lui Grigorie <Miclescul>; primeşte danie împreună cu soţul ei o parte din s. Bozieşti precum şi confirmare pentru alte moşii 328.

Măricuţa (Maria, Marica, Mariia) **Chiriţoaie**, fiica lui Ghiorghe cel bătrân <Lozonţchi> şi soţia lui Dumitrachi Chiriţă Paleologu; a vândut s. Frăţileni 101; a dăruit s. Vânători m-rii Bisericani 108, 257, 259; a vândut împreună cu soţul ei vii de la Cotnari 295; a vândut părţi din s. Ţinteni 325.

Mărie, fiica lui Ilie; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Mirăeşti 105.

Măriia, fiica Antimiiei Negâlcioae şi sora Stancăi; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Dumbrăviţa 95.

Măriia, fiica lui Ilie, soţia lui Andronic din Vităneşti şi mama lui Sava; vinde împreună cu soţul şi cu fiul ei o parte din s. Feţinghesti 84.

Măriia (Mărica), fiica lui Procopie, nepoata lui Ionaşco, sora Nastasiiei şi a Stancăi; vinde împreună surorile ei o parte din s. Petreşti 106, 113, 330.

Măriia, fiica Ştefaniei, nepoata lui Hârăţ, sora lui Gligorie şi a lui Precopie; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Mândreşti 498.

Măriia (Mariia), fiica Uliianei, nepoata lui Păşcan şi sora Sofroniei preoteasa; vinde împreună cu rudele jumătate din s. Bereşti 383, 384.

www.dacoromanica.ro

Măriian, v. **Cârste ~.**

Măriica, fiica lui Tănasâe Plavăci, sora lui Toader, a Tudosâei ş.a.; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Nadişa 114.

Măriica, soţia lui Ştefan şi mama lui Zahariie; a vândut împreună cu soţul şi cu fiul ei un loc din Iaşi 348.

Măriica, ţigancă; aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Măriica Nehoe, mama Irinei 173.

Măriiţa, soţia lui Ţigancea Orăbăscul şi mama lui Sima 178.

Măriiţa, soţia lui Ţigancea Orbăscul şi mama lui Sima 178.

Mărina, mama Paraschivei 78.

Mărina, nepoata lui Onca Teleagă şi mama lui Onca 178.

Mărina, soţia lui Neagul, mama lui Petrea căpitan şi soacra Angheniiei 381.

Mărişeşti, sat, ţ. Tecuci; <înglobat în Furcenii Noi, c. Cosmeşti, j. Galaţi>; Ionaşcu din Mărişeşti, primeşte întărire pentru stăpânirea unui loc de prisacă de pe Zeletin 265.

Mărita, mama Drăguţei şi a Solomiei 178.

Măriuca, mama Anei din Şahnăuţi 67.

Mărmurenii de Jos, sat; <c. Oniceni, j. Neamţ>; om din ~ 53.

Mărtineşti*, sat, pe Smilişoara; <lângă Alexandru Vlahuţă, c. ~, j. Vaslui>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ 17.

Mărtineşti, sat; <c. Recea, j. Chişinău, R. Moldova>; martor din ~ 199.

Măstacăn, sat, <ţ. Bacău; c. Borleşti, j. Neamţ>; carte de apărare pentru o parte din ~ acordată lui Puiul din Borleşti 158.

Măstăcan, v. **Măstăcani.**

Măstăcani (Măstăcan), sat, ţ. Covurlui; <c. ~, j. Galaţi>; parte din ~ întărită lui Condre vameş 157; acte pentru ~ menţionate în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Mătăşăni, v. **Motăşeni.**

Măteeşească, jupâneasa lui Grumadzu; a vândut o vie din Dealul lui Vodă 350.

Mătei (Mateiu), popă din Mirceşti, nepotul lui Bălea şi strănepotul Tudorii; se judecă pentru împărţirea unor moşii 392; primeşte întărire după împărţirea unor moşii 399, 473; vinde părţi din s. Ruseni, Noureşti şi Poiana Cârnului 419.

Măteiaş, bunicul Marghitei; partea lui ~ din s. Lăleşti a fost vândută 380.

Măteiaşu, v. **Mătiiaş.**

Mătiaş, popă, tatăl lui Andreica diacon, al lui Făbor, Neculai Epure şi al lui Micul 18.

Mătiaş, tatăl lui Ghiorghie, al lui Ionaşco, şi al Ilenii 143.

Mătiaş, vinde o parte din s. Hălăseni 9.

Mătiaş, v. **Gavril ~, Ionăş ~.**

Mătiiaş (Măteiaşu) **Sturdza** (Sturdzea), ginerele lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci; cumpără părţi din s. Sămăşcani 171; martor 199; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Sămăşcani după judecată 361; participă la împărţirea moşiilor socrului său 390, 391; cumpără părţi din s. Văsiiani 479, 480, 481, 482.

Mătiiaşescul, v. **Ştefan ~.**

Mătiiaşi, tatăl lui Simion 238.

Măzăreanul, v. **Vartolomei ~.**

Mândreşti*, sat; <lângă Boţeşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Dumitraşco Burghelea 498.

Mândrilă, v. **Vasilie ~.**

Mândrul, v. **Dealul ~, Gavril ~.**

Mânje, v. **Mânjea.**

Mânjea, v. şi **Ionaşco ~.**

Mârzac, postelnic; cumpără o parte din moşia Bantăşască 268.

Medelean, vinde o parte din s. Futileşti 77.

Meftodie, v. **Groapa lui ~.**

Meica, v. **Mihalcea ~.**

Melenteuţi*, sat, pe Apa Neagră, ţ. Orhei; <probabil lângă Păpăuţi, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; parte din ~ întărite Udreştilor după judecată cu urmaşii lui Bratul Hrincovici 325.

Melentie, martor la o danie din s. Lăleşti 380.

Melentios, călugăr la m-rea Iviron; martor 271.

Meleştean, fiul lui Drăghicenul şi nepotul lui Farmachi fost vornic; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti 297.

Meleştean, fratele lui Mihalce Tăban; martor la o vânzare 68.

Melintie, urmaşii lui ~ vând părţi din s. Bahluiani, Brăila şi Cogeşti 236.

Melnic, v. **Vasilie ~.**

Mera, partea ei din s. Băloşeşti nu a fost vândută 20.

Merăeşti, v. **Mirăeşti.**

Merăuţă din Albeşti, fiul lui Samson; martor la o danie din s. Florinteşti 232.

Mereşti, v. **Mirăeşti.**

Merilă, martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti 277.

www.dacoromanica.ro

Merla Steticoae, din Leteni, mama Antimiiei şi soacra lui Ghiorghie Corosteanul; a vândut o parte din s. Pănureşti lui Gavrilaş Cocris 369; sigiliu 369.
Mica, fiica lui Simion Golăi şi a Maricăi, sora lui Andronic, a lui Cârstea ş.a.; a vândut împreună cu rudele ei s. Şipenţi 22, 96.
Mica, mama lui Isac şi a lui One 344.
Micăonin, v. **Ion ~**.
Michael, călugăr ieromonah la m-rea Voroneţ; martor 456.
Miclăuşeni, sat, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <înglobat în Carasa, c. Corlăteni, j. Botoşani>; în hotar cu s. Corlăteni 484.
Miclescu, v. **<Grigorie> ~, Iordache ~**.
Micleşti, sat, pe Vaslui, ţ. Vaslui; <c. ~, j. Vaslui>; parţi din ~ vândute şi întărite lui Grigorie <Miclescul> 220, 328, 418, 419; v. şi **Berindieşti**.
Micodan, v. **Fântâna lui ~**.
Micro, negustor din Bârlad; martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338.
Micul, a vândut împreună cu rudele sale un vad de moară din s. Mirăeşti m-rii Berzunţu 105.
Micul din Ruşi, martor la vânzarea unei părţi din s. Stănigeşti 447.
Micul din Şerbăneşti, martor 253.
Micul, fiul lui Mătiaş, fratele lui Andreica diacon, al lui Fădor ş.a.; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni 18.
Micul, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Micul, tatăl lui Damaschin 169.
Miculinţi, sat, <ţ. Dorohoi; Cotul Miculinţi, c. Coţuşca, j. Botoşani>; popă din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.
Miculiţina, poiană pe Uşiţa, în hotarul s. Petreşti; <lângă Ipatele, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Andoca 106, 113.
Micuţa, fiica lui Toma din Călineşti şi mama Micuţei 99.
Micuţa, fiica Micuţei şi soţia lui Nicoară Dupniţă; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Molniţa 99.
Mierăuţă (Mirăuţă) din Cucuiaţi, fiul Niacşei şi fratele lui Gorban; martor la cercetarea unei pricini 49, 177; martor la vânzarea unei părţi din s. Lăleşti 380; a dăruit împreună cu rudele sale locul numit La Babe 179, 180.
Mierăuţă (Mirăuţi) **Hraniţă** (Hraniţi), tatăl lui Vasilie 77; a vândut un loc de case din s. Buoreni 355.
Mierea, a fost stăpân al unei părţi din s. Băloşeşti 36.
Mierla (Mirla), fiica Anăsiei, nepoata Nastei şi sora lui Chirila; vinde împreună cu mama şi cu fratele ei o parte din s. Prigorceni 343, 344.
Mifovie, vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Vilneşti 407.
Miftodie Apostolachi, fiul lui Buciumaş; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Feţingheşti 111.
Miftodie, v. **Iftodie**.
Miha, cămănar; martor la o vânzare de pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.
Miha, morar; a fost martor 114.
Mihai, dă mărturie hotarnică pentru s. Cernaţi şi Greci 122.
Mihai, soţul Teclei şi ginerele Mariei 114.
Mihai, v. şi **Soci ~**.
Mihail (Mihul) **Fortuna** (Furtuna, Furtună, Furtunos), mare comis; dă mărturie, martor 132; dă mărturie în Sfat 23. 25, 85, 89, 90, 94, 96, <m.p.> 97, 99, 107, 157, 295; a vândut o parte din s. Preoteşti 55; a cumpărat o parte din s. Drăgăneşti 215; mărturiseşte că a pierdut dresele petnru s. Pribeşti 237; cumpără o parte din s. Drăgăneşti 247; s-a tocmit cu popa Grigorios pentru s. Docolina 271; fost mare comis, vinde părţi din s. Dumeşti 303; primeşte scrisoarea lui Gheorghie <Coci> pentru a nu împresura locul lui Naşcul din Muşeteşti 413; sigiliu 97.
Mihail Manţul, tatăl Anghelinei şi al Anei 327, 328.
Mihail, v. şi **Sfinţii Arhangheli ~ şi Gavril**.
Mihalcăuţi, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; înglobat în Lukacivka, c. Nelipovţi, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; Ştefan Tăban din ~ cumpără o parte din s. Culiceni 54.
Mihalce (Mihalcea), căpitan, fiul lui Crăciun vistiernicel şi fratele lui Apostol Grăjdan; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Micleşti 220, 328; primeşte poruncă pentru împărţirea unor moşii 392; a mărturisit pentru împărţirea s. Chiriceşti, Noureşti ş.a. 399.
Mihalce, popă din Tecuci; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Maşnici 83; mărturiseşte pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.
Mihalce, vătăman; martor 493.

www.dacoromanica.ro

Mihalce Baci, fiul lui Pătraşcu Baci, nepotul lui Oana Baci şi fratele lui Cozmiţa, al lui Nastasâe şi al Salomiei; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Dănceni 163.

Mihalce Durac, căpitan de Orhei; dă mărturie pentru cumpărarea unui ţigan 199.

Mihalce (Mihalcea) **Tăban** (Tăbanu), fratele lui Ştefan Tăban, al lui Meleştean ş.a.; primeşte întărire pentru o parte din s. Uriceni 64; vinde o parte din s. Uriceni 68.

Mihalcea din Gligoreşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Feţinghești 111.

Mihalcea din Şerbeşti, a dat mărturie pentru o vânzare 229.

Mihalcea, fiul lui Griga şi cumnatul lui Vasilie Mândrilă; se judecă împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni, pierde 18.

Mihalcea, fiul lui Lupul şi fratele lui Ionaşco; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Soci 16.

Mihalcea, negustor din Iaşi; martor la o vânzare 77.

Mihalcea Meica, martor la vânzarea unei părţi din s. Săpoteni 362.

Mihalcea, v. şi **Mihalce**.

Mihaş, v. şi **Mihaşco**.

Mihaşco (Mihaş), ginerele Annei Gorgoe şi cumnatul Căzacul şi al lui Ionaşco Herţă; vinde o parte din s. Mogoşeşti 469; martor 493.

Mihaşco Cornaci, fiul popii Cornaci, nepotul popii Tomşe şi strănepotul lui Avăr; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dersca 198.

Mihăeş, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.

Mihăeşti*, sat, <lângă Miteşti, c. Mirosloveşti, j. Iaşi>; fiica lui Hilip din ~ vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Mihăiaş, a fost martor 114.

Mihăieşti*, sat; <lângă Dragalina, c. Hlipiceni, j. Botoşani>; martor din ~ 238.

Mihăil din Clipiceşti, martor din ~ la o vânzare din s. Feţinghești 84.

Mihăilaş Borodaci, fratele lui Gheorghie Borodaci şi tatăl lui Gligoraşco Borodaci 139.

Mihăilaş, v. şi **Mihăilaşe**.

Mihăilaşe (Mihăilaş, Mihălaşea), sat, ţ. Orhei; <Mihăilaşa, c. Teleneşti, j. Orhei, R. Moldova>; martori din ~ 171, 199, 482.

Mihăilă, a mărturisit pentru stăpânirea unei părţi din s. Alboteşti 394.

Mihăilă din Bucium, tatăl lui Toader; martor la vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98; partea lui ~ din s. Iucşeşti este vândută lui Luchian diac 207.

Mihăilă din Unguraşi; martor hotarnic al unei părţi din s. Buoreni 355.

Mihăilă, fiul lui Dumitrel şi fratele lui Tiron; a vândut o parte din s. Săcătura 488.

Mihăilă, fiul lui Lupul şi fratele Părascăi; vinde o parte din s. Uricani 60; sigiliu 60.

Mihăilă, martor la vânzarea unor părţi din s. Băşăni 224.

Mihăilă, nepotul lui Nan; mărturiseşte pentru stăpânirea unui loc de către m-rea Tazlău 274.

Mihăilă, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Mihăilă, tatăl lui Ile 86.

Mihăilă, vecin din s. Glăvăneşti; aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.

Mihăilă Buşcan, tatăl Vârvarei şi bunicul lui Toader 328.

Mihăilă Colivă, din Soleşti; a mărturisit pentru o vânzare 229.

Mihăilă Posmag, din Săpoteni, soţul Solomiei, tatăl Măricăi şi socrul lui Ionaşco Roşca 63.

Mihăilă Şoropul, martor 393.

Mihăilă Talaba, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcătura 448.

Mihăilă Zbârce, tatăl lui Lupul Zbârce şi unchiul lui Opre; dă o vie din s. Feţinghești pentru a răscumpăra capul nepotului său 90.

Mihăilescu, socrul lui Sava Moglan; a primit danie seliştea Brusturi 11.

Mihăilescu, v. şi **Simion ~**, **Vasilie ~ Tălmaci**.

Mihăileşti*, sat, ţ. Putna; <lângă Bereşti, c. Sascut, j. Bacău>; parte din ~ întărită lui Vasilie Crucean 411.

Mihăileşti, familie; ţigan pretins de această familie 379, 453.

Mihălăceşti*, sat, <ţ. Vaslui; lângă Valaea Oanei, c. Ivăneşti, j. Vaslui>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ 72.

Mihoci din Rădueşti, martor la vânzarea unor părţi din s. Glodeni 185.

Mihoci din Şerbăneşti, tatăl lui Stanciul 253.

Mihoci, hotarnic al unor părţi din s. Dănceni 163.

Mihoci, urmaşul lui Onea şi al Cârstânei; stăpân al unei părţi din s. Salcea, se judecă

www.dacoromanica.ro

pentru stăpânirea s. Vitolteşti. pierde 147. 231.
Mihoci. v. **Pătraşco ~.**
Mihol. fiul Magdei şi nepotul lui Drăgan Orbăscul: a vânudut părţi din s. Holubeşti 178.
Miholcean. v. **Isac ~.**
Mihot. tatăl lui Onofreiu: mărturiseşte pentru o danie din s. Florinteşti 232.
Mihul. ginerele lui Cozmiţa: scrie zapisul de vânzare a unei părţi din s. Maşnici 83.
Mihul. fost hatman. străbunicul Maricăi din Porceşti 29.
Mihul. martor la o danie din s. Lăleşti 380.
Mihul. străbunul Alecsandrei din Şerbăneşti 235.
Mijloceanul. partea lui ~ din s. Iurghiceni a fost dată pentru plata unei morţi de om 140.
Mila. mama Drăgălinei Văscăniasa şi bunica Nastei din Răspopeni 345.
Milcoveni. sat, ţ. Putna: <lângă Arva, c. Broşteni, j. Vrancea>: în hotarul s. Feţinghesti 90: perilipsis al actelor moşiei ~ 475.
Mileci. fiul Dragăi: primeşte întărire pentru stăpânirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.
Miletin. pârâu: <afluent al Jijiei>: sat pe ~ 248: loc de moară pe ~ 248.
Mille. v. **Robert ~.**
Minta. sora lui Dersca pitar şi a Madonii. mătuşa lui Tudoran: a vândut împreună cu nepotul ei o parte din s. Dersca 198.
Mirăeşti. sat. ţ. Putna: <Mirceştii Vechi. c. Vânători. j. Vrancea>: o parte din ~ cu vad de moară pe Putna este întărită m-rii Berzuţu 105.
Mirăeşti (Mereşti. Merăeşti). sat. <ţ. Tecuci: lângă Lieşti. c. ~. j. Galaţi>: martori din ~ 217. 219. 252.
Mirăuţă din Făureşti. fratele Dzămoaei 411.
Mirăuţă din Procelnici: martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 461.
Mirăuţă. fiul lui Nicolai silitrar: martor la vânzarea unei părţi din s. Uriceni 68.
Mirăuţă. martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.
Mirăuţă (gr. Lioriţu). şoltuz de Bârlad: martor 499.
Mirăuţă. şoltuz de Tecuci: se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Puţăni 417.
Mirăuţă Coşescul. fost pârcălab: cumpără o parte din s. Şişcani 71.
Mirăuţă Mareş. martor la vânzarea unei părţi din s. Cleja de Jos 408.
Mirăuţă, v. şi **Mierăuţă.**
Mirăuţi. v. **Mierăuţă.**
Mirca. fiica Mircăi şi sora lui Căzacul: a vândut împreună cu rudele ei o parte din ş. Băileşti 118.
Mirca, mama lui Căzacul şi a Mircăi 118.
Mirceşti. sat. ţ. Vaslui: <c. Tăcuta. j. Vaslui>: martori 185. 399: popă din ~ 392. 399. 419.
Mireni. sat. <ţ. Tutova: c. Coroieşti. j. Vaslui>: parte din s. ~ întărită lui Corui comis 340.
Mirla, v. **Mierla.**
Miron. cămăraş de Ocnă: dă mărturie 9.
Miron. fost clucer. tatăl Eftimiei şi socrul lui Toma <Cantacuzino>. urmaş al lui Crimca din Suceava 311. 312. 313. 314. 317. 318. 319. 320. 437. 438.
Miron. diacon (sec. XIX). traduce act 419.
Miron din Sinehău. tatăl lui Isac şi socrul Antimiiei 99.
Miron. fiul lui Dumitru Lenţii şi al Antimiiei Lenţoaie. fratele Grozavei. al Măricuţei şi al Magdei: împarte cu surorile sale moşiile rămase de la tatăl lor 389.
Miron, fiul lui Nechifor şi fratele Drăgalinei: vinde o parte din s. Hănţeşti 97.
Miron. popă din Dragomireşti martor la cercetarea unei pricini 120.
Miron Barnovschi (Barnoschi. Barnoschie. Bărnovschii). voievod. domn al Ţării Moldovei: acte de la ~ 85. 151. 257. 259. 400. 483. 501. 509. I: a cumpărat părţi din s. Căbiceni 248: a dăruit un loc lui Feltinu din Cotnari 59: a dăruit s. Costeşti 476. 477.
Miron Ciogolea. dăruieşte împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica s. Corlăteni lui Toader Petriceico 484.
Miron <Ciolpan>. din Săpoteni tatăl lui Gheorghie <Ciolpan> şi al Nastasiei 362.
Miron Stârcea. martor la vânzarea unei părţi din s. Pănureşti <m.p.> 369.
Miron. v. şi **Ion ~.**
Miroslava. sat: <c. ~. j. Iaşi>: vie la ~ dăruită m-rii Trei Ierarhi 322.
Mirţeş din Siminiceni: martor hotarnic al unei părţi din s. Costeşti 256.
Mişeteşti. v. **Muşeteşti.**
Mitcăul. sat: <azi în Ucraina: r. Zastavna, reg. Cernăuţi>: împărţit între urmaşii lui Ion Mogâlde 93. 109.

www.dacoromanica.ro

Mitraş, v. **Mătiaş.**
Mitrea, bunicul lui Scânteie 9.
Mitrofan din Mărceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Onceni 485.
Mitrofan, călugăr la m-rea Dragomirna; martor în sobor 89.
Mitrofan, călugăr la m-rea Tazlău; martor în sobor 274, II.
Mitrofan, episcop de Roman; în Sfat 85, 101, 107; fost episcop de Roman; dă mărturie 291.
Mitropolia Moldovei <din Iaşi>; condică de documente (sec. XIX) 248; polcovnic moldovenesc de la ~ (sec. XIX), traduce acte 6, 283, 323, 476.
Mitropolia <Moldovei şi> Sucevei, mitropolie, <în tg. Suceava, ţ. ~>; cu hramul Sfântul Gheorghe şi Sfântul Ioan cel Nou, unde se află moaştele Sfântului Ioan cel Nou 56, 87, 333; primeşte scutiri de dări pentru 100 de familii de greci de lângă târgul Sucevii 56; primeşte confirmare pentru scutirea de dări a 20 de familii de poslușnici din s. Poiana Vlădicăi 87, 332; primeşte confirmare pentru stăpânirea băii din târgul Suceava 293; primeşte scutiri de dări pentru un morar 246; primeşte danie un loc de moară pe Jijia 497, 510; mitropoliţi 23, 49, 85, 101, 102, 177, 203, 476, 477, 496, 497, I; v. şi **Varlaam**; foşti mitropoliţi 291, 476, 477; v. şi **Theofan.**
Mitrul, martor la vânzarea unei părţi din s. Mândreşti 498.
Miţa, v. **Grigorie ~.**
Mlenăuţi, sat, <c. Hudeşti, j. Botoşani>; a fost întărit Udreştilor după judecată cu nepoţii lui Bratul Hrincovici 325.
Moaşea, v. **Grozava Strătoaie.**
Mocan din Movileni, martor 252.
Mociuleşci, familie; stâlpul lor în hotarul s. Larioneşti 181.
Moga, strănepoţii lui ~ vând părţi din s. Bârleşti şi Căcărădzeni 40, 41.
Moga, tatăl lui Ghiorghi Dragoman, al lui Micul, al lui Sima şi al Zoicăi 105.
Moga, v. şi **Gavril ~.**
Mogeşti*, sat, <ţ. Covurlui; lângă Independenţa, c. ~, j. Galaţi>; martori din ~ 111; părţi din ~ vândute m-rii Pângăraţi 375, 459; carte de apărare dată m-rii Pângăraţi pentru s. ~ 475.
Moghila, v. **Moghilă.**
Moghilă, v. **Alexandru ~, Costantin ~, Ieremia ~, Iuraşco ~, Moise ~, Toader ~.**
Mogâlde, martor la vânzarea unei părţi din s. Cămârzani 92; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.
Mogâlde, v. şi **Gligoraşco ~, Ion ~, Neculai ~.**
Mogoşeşti, sat, <înglobat în Ipatele; c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ dată lui Andoca 330; martori din ~ la vânzarea unor părţi din s. Petreşti 106, 113; popă din ~ 330.
Mogoşeşti, sat; <azi în Ucraina; denumire schimbată în Bairaki, r. Hliboca, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ vândute lui Isac 99, 469; poruncă domnească pentru alegerea unei părţi din s. ~ 463.
Mohileni, sat, <ţ. Suceava; Movileni, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; Moiseiu din ~ mărturiseşte pentru o datorie 128.
Mohileu, v. **Peşteré.**
Mohorâţi, sat, ţ. Tecuci; <Cornăţelul, c. Motoşeni, j. Bacău>; parte din ~ vândută lui Ştefan Corpaci 226.
Moiceşti*, sat, <ţ. Vasluî; lângă Satul Nou, c. Soleşti, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Racoviţă Cehan 229.
Moimăscu, v. **Ştefan ~.**
Moisăi din Ialoveni, martor la vânzarea unei părţi din s. Săciteni 104.
Moise, a fost hotarnic al unor părţi din s. Dănceni 163.
Moise (Moisei, Moisi) **Moghilă**, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 85, 90, 295, 471; a trimis slugi domneşti să-l prindă pe Vasilie Lupu 46; judecată în timpul domniei lui ~ 154; a dăruit s. Pârliţi lui Evstratie logofăt 168, 195; a dăruit un ţigan lui Strătulat agă 206; a dat bani pentru hrisovul s. Docolina 271; a dăruit şi a vândut s. Balamuteni şi Cobâliia 289; a dăruit un ţigan lui Neaniul vornic 453.
Moisea din Leoşti; mărturiseşte pentru vânzarea unor sate 82.
Moisei, v. **Moise.**
Moiseiu, carte de apărare pentru s. Dersca dată m-rii Homor împotriva lui ~ 487.
Moiseiu, fiul lui Iaţco Frăţiman şi nepot de frate Candachiei; martor <m.p.> 249, 503.
Moiseiu, soţul Măricăi şi ginerele lui Vasilie Fuga din Forăşti; mărturiseşte pentru o datorie bănească 128.
Moisi, v. **Moise.**
Moldova, râu; <afluent al Siretului>; sate pe ~ 33, 123, 329, 352, 354, 410; locuri şi vaduri de mori pe ~ 33.
Moldova, stat, v. **Ţara Moldovei.**

www.dacoromanica.ro

Moldovan, fost hotnog din Buecani; mărturiseşte penturu vânzarea unui ţigan 199; diac; martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.
Moldovan, v. şi **Ionaşco ~**.
Molniţa, pârâu; <azi în Ucraina; afluent al Prutului la Molniţa, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; sat pe ~ 364.
Molniţa, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ vândute 99.
Molodeţi, fratele lui Loghin din Bălţăteşti; a vândut o curătură de la Strâmtură 155, I.
Moloşco, tatăl lui Zâoantie 280.
Morocas, v. **Ion ~**.
Morozăni, sat, <ţ. Orhei; Morozeni, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; Anghelina Irimiciai din ~ vinde o parte dintr-un heleşteu de pe valea Cociornii 270.
Moruz, v. **Dimitrie ~**.
Moşeteşti, v. **Muşeteşti**.
Moşul, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Moşuleţi, v. **Toader ~**.
Motăşăni, v. **Motăşeni**.
Motocani* (Motoceşti), sat, pe Bistriţa, în Câmpul lui Dragoş, <ţ. Neamţ; lângă Beţăşti, c. Rediul, j. Neamţ>; părţi din ~ vândute şi întărite lui Gligorcea vistiernicel din Beţăşti 428, 429, 430, 431, 432.
Motoceşti, v. **Motocani**.
Moţăi, nepotul lui Dinga fost hatman; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Fârţăgani 192.
Moţoc, diac; scrie act de danie 362.
Moţoc, v. şi **Gavril ~**, **Gheorghie ~** din Aldeşti, **Ghiorghie ~**.
Movila Găunoasă, top. în hotarul s. Cernaţi şi Greci 121, 172.
Movila Găunoasă, top. în hotarul s. Ploscureni 452.
Movila Maradineţului, top. în hotarul s. Ploscureni 452.
Movila Săpată, top, pe Răut; <lângă Breanova, c. Morozeni, j. Orhei, R. Moldova>; în hotarul bălţii Briahnova 310.
Movila, vinde împreună cu fraţii săi un loc de la vadul Şerbăneştilor 252, 253.
Movilă, v. şi **Moghilă**.
Movile, sat; (?); restituit soţiei lui Lepădatu fost comis 10.
Movileni*, sat; <lângă Lieşti, c. ~, j. Galaţi>; martor din ~ la vânzarea unui loc de la vadul Şerbăneştilor 252.
Movileni, sat; <c. Heleştieni, j. Iaşi>; martori hotarnici din ~ ai unor părţi din s. Costeşti 256.
Movileşti, familie; a stăpânit s. Balamuteni şi Cobâliia 289.
Movilova, v. **Peşteré**.
Muncel, sat, <ţ. Putna; Muncelu, c. Străoani, j. Vrancea>; martori din ~ 49, 50, 177; popă din ~ 50; vătăman din ~ 50.
Muncel, sat; <ţ. Suceava; Muncelul de Sus, c. Mogoşeşti-Siret, j. Iaşi>; Căzan din ~ a vândut o parte din s. Tupilaţi 136, 329; parte din ~ vândută lui .
Mungin, v. **Murgină**.
Munjâlă, soţul Vărvarei; cumpără împreună cu soţia sa o parte din s. Drăgeşti 214.
Muntanca, mama lui Gligorie 282.
Muntele cel Mare, munte; în hotarul m-rii Bistriţa 323.
Munteneşti, sat, ţ. Vaslui; <c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; loc de prisacă din ~ întărit după judecată lui Tanasie 75.
Murgeşti*, sat, pe Crasna, ţ. Vaslui; <lângă Mânjeşti, c. Muntenii de Jos, j. Vaslui>; parte din ~ vândută şi întărită lui Caracaş jitnicer 200, 230.
Murgină din Cucuiaţi, martor la o vânzare din s. Feţinghești 84.
Murgină (Mungin) din Olişăşti, soţul Muşei şi ginerele Neacşei; martor la cercetarea unei pricini 49, 177; vinde o vie din acel s. 242; a vândut o parte din acel s. 243.
Murgoceşti* (Murgoşeşti, Murguceşti), sat, pe Cracău, în ţ. Neamţ; <lângă Căciuleşti, c. Girov, j. Neamţ>; părţi din ~ vândute lui Toma <Cantacuzino> 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 437, 438.
Murgoci, martor la o danie din s. Vâlcoviceşti 276.
Murgoşeşti, v. **Murgoceşti**.
Murgu, popă din Ţifeşti; martor 377, 466.
Murguceşti, v. **Murgoceşti**.
Murguleţ, v. **Eremiia ~**, **Ipatie ~**.
Murguleţi, v. **Murguleţ**.
Muruială, v. **Gavril ~**.
Mustaţă, v. **Gligorie ~**.
Muşa, mama Nedelei şi a Varvarei 114.
Muşa, sora lui Ion Briahnă; nepoţii ei primesc întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Stănişăşti 468.
Muşa, soţia lui Murgină din Olişăşti; vinde împreună cu soţul ei câteva răzoare din acel s. 243.

www.dacoromanica.ro

Muşa, soţia lui Muşat şi mama Briiei din Durăşti 196.

Muşat, soţul Muşei şi tatăl Briiei din Durăşti 196.

Muşata, pârâu, ţ. Fălciiu; <afluent al Pruteţului la Berezeni, c. ~, j. Vaslui>; sat pe ~ 166.

Muşeteşti (Moşeteşti, Muşiteşti), sat; <lângă Săuceşti, c. ~, j. Bacău>; act scris la ~ 164; Todiriţă din ~ s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Hălăseni 342; scrisoare pentru apărarea locului lui Naşcul din ~ 413; martori din ~ 142, 164, 235, 342; hotnog din ~ 9, 215.

Muşiteşti, v. **Muşeteşti**.

N

Nacul din Cârsteşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Costeşti 256.

Nacul din Uscaţi, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hăsnăşeni 400.

Nacul, fiul lui Andronic şi nepotul Sofroniei Pântoae; vinde împreună cu Pavel Albotă partea mătuşii lor din s. Vicoleni 321.

Nacul, fiul lui Dumitru uricar, fratele lui Drăgan şi al Măricăi şi al Vărvarei; a vândut împreună cu fraţii săi vii la Cotnari 295.

Nacul, negustor, fiul lui Iane <negustor> din Bârlad; martor 7, 444; se judecă pentru stăpânirea unui vad de moară şi a unei vii de pe Gârla de Jos a Putnei 465.

Nacul, popă la biserica Sfântul Nicolae Domnesc din Iaşi; martor <m.p.> 348.

Nacul Năvrăpăscul, pârcălab; martor la un schimb de moşii 186.

Nadişa, sat, ţ. Bacău; <c. Strugari, j. Bacău>; părţi din ~ întărite lui Gligorce jitnicer 114.

Nan, bunicul lui Mihăilă; partea lui ~ aflată în stăpânirea m-rii Tazlău 274.

Nanniţa, v. **Aniţa**.

Napadova, sat, pe Nistru, ţ. Soroca; <Năpadova, c. Sănătăuca, j. Soroca>; m-rea Dragomirna primeşte mărturie pentru stăpânirea s. ~ 291.

Nasoe, v. **Ion ~**.

Nastasă, oprit să facă moară în s. Mogeşti 475.

Nastasia, fiica Frăsinei, nepoata lui Ion Blendea şi soţia lui Gheorghie Năvrăpăscul; vinde împreună cu soţul ei părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi 33, 329.

Nastasia, fiica lui Crăciun şi soţia lui Daniil; dăruieşte împreună cu soţul ei o parte din s. Vâlcoviceşti 276.

Nastasia, fiica lui Gheorghie Duralău, sora lui Costantin, Sava, Vasilie şi a Urâtei; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Turbăteşti şi o vie cu loc de prisacă 461, 467.

Nastasia, fiica lui Gliga Hrincovici, mama lui Ionaşco Hrincovici, a Maricăi şi a Saftei şi soacra lui Dumitraşco Fulger; fiii ei primesc întărire pentru stăpânirea unor moşii 294, 325.

Nastasia, fiica lui Iosip, sora Candachiei şi soţia lui Petrea; vinde părţile tatălui ei din s. Brăila, Bahluiani şi Cogeşti 236.

Nastasia, fiica lui Miron <Ciolpan> din Săpoteni şi sora lui lui Gheorghie <Ciolpan>; partea ei din s. Săpoteni a fost vândută 362.

Nastasia, fiica lui Ştefan Blendea, nepoata lui Ion Blendea, sora lui Căzacul şi a lui Paşco; vinde împreună cu fraţii ei o părţi din s. Bădeşi şi Tupilaţi 150, 329.

Nastasia, fiica lui Ungurul pârcălab, mama Aniţei şi soacra lui Chiriiac 38, 403.

Nastasia, fiica Pietrei, nepoata lui Ghiociu şi sora lui Apostul; vinde împreună cu mama şi cu sora sa o parte din s. Olişăşti 241.

Nastasia, sora lui Văsii; vinde părţi din s. Hălăseni 9.

Nastasia Vrăbioaie, postelniceasa, cumnata lui Ionaşco Vrabie şi mama Aniţei; a vândut o parte din s. Rădeni 264.

Nastasie, fiica Ruscăi şi soacra lui Toader; a vândut ginerelui ei părţi din s. Călimăneşti şi Tămăşeni 388.

Nastasie Dăinoe, fiica lui Hârcescul; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Sămăşcani 171.

Nastasie, v. şi **Anăstasie, Nastasiia**.

Nastasiia, fiica Candachiei, nepoata lui <Dan> Bolea fost vornic şi nepoată de frate lui Stratul <Bolea>, sora lui Sava diac, a lui Ivaşco Cârjeu, a lui Vasilie Cârjeu ş.a.; a vândut o parte din s. Costeşti 162.

Nastasiia, fiica lui Bălea, nepoata lui Ionaşco Cehan, sora Mărică, a Soriţei şi a Vârvarei; dăruieşte împreună cu surorile ei viile primite de la unchiul lor 229.

Nastasiia (Nastasie), fiica lui Gheorghie Calapod şi a Vărvarei, sora lui Ionaşco Calapod, a lui Vasilie şi a Măricăi şi soţia lui Păcurar; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Văscani 19, 281; a vândut

www.dacoromanica.ro

împreună cu soţul şi cu fratele ei părţi din s. Boldeşti şi Sârbi 492.
Nastasiia, fiica lui Oanciul Parţuc şi soţia lui Costantin; vinde împreună cu soţul şi cu rudele ei părţile rămase de la fiica lui Miron clucerul 312, 319.
Nastasiia, fiica lui Procopie, nepoata lui Ionaşco, sora Măriiei şi a Stancăi; vinde împreună cu surorile ei o parte din s. Petreşti 106, 113, 330.
Nastasiia, fiica lui Trif şi sora lui Dumitru şi a lui Vasilie; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Săcătura 488.
Nastasiia, soţia lui Gheorghie Arapul; primeşte danie o ţigancă de la m-rea Tazlău unde este ctitoră II.
Nastasiia Vasilioaie, soţia lui Vasilie Cerlinovschi şi mama lui Gavril, Pătraşco ş.a.; a vândut împreună cu fiii ei s. Cerlena Mică 359.
Nastasâe, fiul lui Pătraşcu Baci, nepotul lui Oana Baci şi fratele lui Mihalce Baci, al lui Cozmiţa şi al Salomiei; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Dănceni 163.
Naste, sora lui Cârste Rareş; a vândut o parte din s. Nadişa 114.
Naste, sora lui Gheorghie, a lui Iliuţă din Dărmăneşti şi a lui Sava; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.
Nastea, a dat bani pentru plata unei morţi de om din s. Iurghiceni 140.
Nastea din Bădeşti, mama lui Hilip şi bunica lui Dumitru, a lui Istratie ş.a. 150, 329.
Nastea, fiica Draghiţei, nepoata lui Sava şi sora Tudorii, a Titei şi a lui Vasilie; vinde împreună fraţii ei părţi din s. Bădeşti 137, 329.
Nastea, fiica Drăgălinei Văscăniasa şi nepoata Milii; dăruieşte o parte din s. Răspopeni 345.
Nastea, fiica lui Duma şi mama Anăsiei, bunica lui Chirila şi a Mierlei 343, 344.
Nastea, fiica lui Ignat şi mama Alecsandrei; un loc din partea ei din s. Şerbăneşti este vândut 235.
Nastea, sora lui Irimia homelnic, mătuşa lui Şfeful Buciatchi şi bunica lui Dumitru Buhuş; a făcut schimb de moşii cu fratele ei 353.
Nastea, soţia lui Berciul şi sora Docăi; a vândut o parte din s. Căbiceni lui Miron Barnovschi 248.
Naşcul (Niaşcul) din Muşeteşti, socrul lui Stelian; martor 164, 342; cumpără o parte din s. Şerbăneşti 235; se plânge lui Gheorghie <Coci> pentru încălcarea locului său de către Mihail Fortuna 413.
Nazariia, fiica lui Vasilie, nepoata lui Dumitru Potlog; vinde împreună cu tatăl ei o parte din s. Mireni 340.
Nădăbaico, v. **Dumitraşco ~**, **Ieremia <~>**, **<Pătraşco> ~**.
Năduşală, v. **Pătraşco ~**.
Nălăvaico, v. **Glegori ~**.
Năloagă, v. **Gavril ~**.
Năneşti, sat; <c. ~, j. Vrancea>; martori hotarnici din ~ 219.
Năstaca, fiica Maricăi şi nepoata lui Avăr, mama lui Ionaşco pitărel şi a lui Lupu diac 198.
Năstachie (Năstachii) din Petreşti, martor 106, 113.
Năstachii, v. **Năstachie**.
Năstasca, fiica Elincăi Drăceoae, nepoata lui Rugină, sora lui Cârstea Dracea şi a lui Eremiia Dracea; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Epoteşti 299.
Năstasca, sora popii Blendea din Tupilaţi; nepoţii ei vând părţi din s. Tupilaţi 28.
Năstasca, soţia lui Mafteiu negustor din Bârlad, mama lui Gavril Mafteiu şi a lui Grigorie ~; dăruieşte împreună cu soţul şi cu fiii ei s. Bereşti 444.
Năstasie din Vicoleni, soţul Ghiervasiiei; primeşte întărire împreună cu soţia sa pentru stăpânirea unor părţi din s. Pomârla şi Vicoleni 321.
Năstăsia, soţia lui Grigorie Robceanul; cumpără o parte din s. Uriceni 68; se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Şerbăneşti, pierde 143.
Năsturel, general; copiază act 83.
Năvrăpăscul, fratele lui Arsănii; părţile lui ~ din s. Buoreni au fost stăpânite de Pană vistiernic 355.
Năvrăpăscul, v. şi **Gheorghie ~**, **Nacul ~**.
Neacşa, mama lui Dumitru şi a lui Toader 244.
Neacşa, se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni 387.
Neacşa, sora lui Neagu şi mama lui Erimie 105.
Neacşea, fiica lui Vlad pârcălab, sora Anghelinei şi a Solomiei şi mătuşa Grozavei 178.
Neacşea, fiica Ţigăncii, nepoata Sorii, strănepoata lui Băloş şi Lazor, sora lui

www.dacoromanica.ro

Ionaşco; vinde împreună cu fratele ei părţi din s. Petreşti 106, 113.
Neacşea, mama Muşei şi soacra lui Murgină din Olişăşti; vinde o vie 242.
Neaga, fiica lui Drăgan Orbăscul şi sora Magdei 178.
Neagoe, bunicul lui Ioan 157.
Neagoe, căpitan; martor la vânzarea unui vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 292.
Neagoe, <şoltuz> din Bârlad; dă mărturie 499.
Neagu (Neagul), soţul Mărinei, tatăl lui Petrea căpitan al lui Purcar ş.a. şi socrul Angheniiei 105, 380, 381.
Neamţ, cetate; <în or. Târgu Neamţ, j. Neamţ>; pârcălabi de ~ 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 295, 321, 322, 324, 325, 328; v. şi **Dumitru, Ghinea, Iordachie, Pătraşco**.
Neamţ, m-re; <în s. Mănăstirea Neamţ, c. Vânători-Neamţ>; se judecă pentru stăpânirea s. Brusturi 11; dă seliştea Drăgăneşti 14; primeşte danie o vie 460; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Drăgăneşti şi poiana Brustura după judecată 334; arhimandrit la ~ 466; călugări la ~ 14; egumen la ~ 14, stareţi la ~ 14, 291, 334, 466.
Neamţ, târg; <or. Târgu Neamţ, j. Neamţ>; martori din ~ 14; sat din ocolul ~ 401.
Neamţ, ţinut; sate şi selişti în ~ 3, 9, 14, 16, 29, 88, 130, 257, 259, 272, 311, 312, 313, 317, 318, 319, 320, 334, 342, 352, 356, 382, 401, 437, 438, 458, 511, 512; poiană în ~ 334; datorie dintr-o slujbă la ~ 454; slujitori domneşti de la ~ 454.
Neaniul (Nenul, Neniul, Niniul), vornic de gloată; cumpără şi primeşte întărire pentru părţi din s. Hălăseni 9; cumpără părţi din s. Roşiori <m.p.> 76; primeşte întărire pentru părţi din s. Hălăseni, după judecată 342; se judecă pentru stăpânirea unui ţigan 379, 453; vinde o parte din s. Oneşti 507; martor hotarnic <m.p.> 120, 121, 122, 172, 239, 247, 256, 261, 417; dă mărturie <m.p.> 37, 55, 67, 83, <m.p.> 97, <m.p.> 133, <m.p.> 200, 272, 300, <m.p.> 353, 418; sigiliu 37, 76, 97, 120, 133, 200, 353.
Nebâldea din Iubăneşti, martor hotarnic 122.
Nebojatco, v. **<Arsenie>** ~.
Nebunele, tatăl lui Ionaşcu 432.
Nechifor din Colfăşeni, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 339.
Nechifor, fiul popii Efrem şi nepotul lui Dumşan; a vândut o parte din s. Şilişeul de Sus 198.
Nechifor, nepotul lui Ştefan şi al mitropolitului Varlaam; primeşte întărire pentru părţi din s. Băiceni, Oncani şi Tulbureni 201.
Nechifor, tatăl Drăgălinei şi bunicul Axanei şi a Greacăi 97.
Nechifor, vătăman din Bosance; martor la vânzarea unei părţi din s. Nemericeni 213.
Nechifor, vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bereşti 383, 384.
Nechifor Boscă, vinde o parte din s. Mănăstire 455.
Nechifor (Nichifor) **Faraon**, tatăl Odochiei 22, 96.
Nechiia, v. **Nicheia**.
Nechiiu, v. **Nicheia**.
Nechita din Tohileni, fiul lui Ştefan; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Jolchijeni 368.
Nechita, fiul lui Sava din Bădeşti; vinde părţi din s. Bădeşti 137, 329.
Nechita, fratele lui Ionaşcu Timotin, al lui Dumitraşco şi al lui Tudosie; primeşte danie împreună cu fraţii săi o parte din s. Răcămuş 166, 167.
Nechita, martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 117.
Nechita, martor la vânzarea unei prisăci din s. Bârgăoani 415.
Nechita, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Nechita Popşea, din Ilişeşti, soţul Antemiei şi tatăl Aniţei; a stăpânit o parte din s. Chiseleu C.
Nechiţelea, v. **Ursu** ~.
Necoară din Cureci, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 479.
Necoară din Munteneşti, tată lui Tanasie 75.
Necoară, fiul lui Ignat din Florinteşti şi socrul lui Ionaşcu; dăruieşte o parte din s. Florinteşti 232.
Necoară, meşter la morile de pe Gârla de Jos a Putnei; mărturiseşte la judecarea unei pricini pentru un vad de moară 466.
Necoară Brahă, scrie zapis de împărţire a moşiilor 389.
Necoară Forfenachi, soţul Măgdălinei; soţia lui ~ a zălogit o parte din s. Şirăţăi 112.
Necoară Pahulcea, fiul Gaftei, fratele lui Gavril Pahulcea, al lui Petrea şi al Tudoscăi, tatăl lui

www.dacoromanica.ro

Cârstea al lui Lupul Pahulcea şi al lui Vasilie; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Popeni lui Isac Balica 139.

Necolai (Necula) **Gherman** (Ghiorman), negustor; martor la vânzarea unei părţi din s. Maşnici 83; a fost hotarnic al unor părţi din s. Dănceni 163; martor la o vânzare 362.

Necolicina, v. **Todosiia ~.**

Necoriţă din Ţinteşti, cumpără o parte din s. Şopârleni 284.

Necoriţă, partea lui ~ din s. Bezânu este vândută 73.

Necula din Băleşti, socrul lui Vasilie; martor la o vânzare 141.

Necula din Obârşie, fiul lui Alecsei; martor 315.

Necula din Odobeşti, martor 466.

Necula din Onceni, martor 485.

Necula (Neculaiu), fiul lui Enachie din Vaslui; martor la vânzarea unei părţi din s. Şişcani <m.p.> 71; vinde un rob ţigan 229; sigiliu 71.

Necula, fiul Soriţei Căzăniasa şi nepotul lui Ilea; vinde partea bunicului său din s. Tâmpeşti 152.

Necula, negustor din Iaşi; martor la o vânzare 77.

Necula (Nicola, Nicula) **Catargiu** (Catargiul), mare vistiernic; dă mărturire, în Sfat 85, 89, 90, 94, 96, <m.p.> 97, 107, 156; fost mare vistiernic; dă mărturie 295; sigiliu 97.

Necula, v. şi **Neculai, Nicola, Nicula.**

Neculae (Neculai), fiul lui Anton şi al Maricăi, nepotul lui Onciul şi strănepotul lui Crimca din Suceava; vinde împreună cu fraţii săi părţile de moşie rămase de la fiica lui Miron clucerul 319.

Neculai, fiul lui Anton şi al Annii, strănepotul lui Crimca din Suceava; vinde împreună cu rudele sale părţile rămase de la fiica lui Miron clucerul 312.

Neculai, fiul lui Bolea; primeşte întărire pentru stăpânirea unui heleşteu 280.

Neculai, paharnic (sec. XIX); autentifică act 226.

Neculai (Necula. Niculai), popă din Grieşti, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 100; martor la vânzarea unei părţi din s. Petreşti 106, 113.

Neculai Epure, fiul lui Mătiaş, fratele lui Andreica, al lui Făbor şi al lui Micul; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni, pierde 18.

Neculai (Neculaiu) **Mogâlde**, fiul lui Gligoraşco Mogâlde, nepotul lui Ion Mogâlde, cumnatul lui Ionaşco Rusul şi al lui Vasili Cărăiman; participă la împărţirea moşiilor rămase de la bunicul său 93, 109.

Neculaiu, călugăr; martor la vânzarea unor părţi din s. Feţinghești 111.

Neculaiu, părţile lui ~ din s. Boişte a fost vândute 216.

Neculaiu, v. şi **Necula.**

Neculce, medelnicer; martor la vânzarea unei părţi din s. Malcăuţi 474.

Neculcea (Niculcea), fiul lui Toader Onilă; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Noureşti şi din Poiana Cârnului 193; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 343.

Neculei Buicli, martor la dania unei prisăci din s. Lăzoreni 13.

Necuţa din Cobâlca, mama Aftimiei şi soacra lui Guţul; partea ei dintr-un heleşteu de pe Cociorna este vândută 61.

Nedeiani, sat, <ţ. Cârligătura; lângă Voineşti, c. ~, j. Iaşi>; Ionaşco Mânjea din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 461.

Nedele, fiica Muşei şi sora Varvarei; a vândut împreună cu sora ei o parte din s. Nadişa 114.

Negâlcioae, v. **Antimiia ~.**

Negoiţă, tatăl lui Ionaşco ~ 49, 177.

Negoiţă, v. şi **Ionaşco ~.**

Negoteşti, sat; <Nigoteşti, c. Vadu Moldovei, j. Suceava>; popă din ~ mărturiseşte pentru o datorie bănească 128.

Negre, v. şi **Negrea.**

Negrea din Vitolteşti; primeşte împreună cu rudele sale întărire pentru s. Vitolteşti după judecată 231.

Negrea (Negre), se judecă pentru stăpânirea s. Vitolteşti 147.

Negreşti, sat, pe Bârlăzel, ţ. Vaslui; <or. ~, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Sacâlâşa 145; parte din ~ întărită lui Sturdza după împărţirea moşiilor lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci 390, 391.

Negrilă, nepotul lui Bănilă bătrânul; a furat trei iepe şi i-a fost răscumpărat capul D.

Negroae, v. **Maruşca ~.**

Negru, soţul Răzmărandei, tatăl Aghiniţei şi al lui Strătulat; vinde împreună cu soţia şi cu

www.dacoromanica.ro

fiii săi o casă de pe Uliţa Nouă 309; sigiliu 309.
Negrul din Şerbăneşti, martor hotarnic 217, 219.
Negureşti, sat, <ţ. Orhei; Negureni, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 479, 480, 481.
Nehoe, v. **Mărîica ~**.
Nemerniceni, sat, <ţ. Suceava; înglobat în Bosanci, c. ~, j. Suceava>; loc din ~ vândut de sătenii din Securiceni 213.
Nemirov, sat, <ţ. Soroca; Nimereuca, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; drumul vechi spre ~ în hotarul seliştii Cerlena 294; drumul spre ~ în hotarul s. Voroncăuţi 325.
Nemţanul, fiul lui Mihul fost hatman şi tatăl Maricăi din Porceşti 29.
Nene Briahnă bătrânul, tatăl lui Ion Briahnă, al Mariei şi al Muşei 468.
Nene (Niania) **Briahnă** (Breahnă), nepotul lui Ion Briahnă; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini hotarnice 442, 502; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Stănişăşti 468.
Neniţa din Fârţăneşti; martor hotarnic al unei părţi din s. Măstăcani 157.
Neniţă din Onceni, fiul lui Ion Pialeş; vinde o parte din acel s. 485, 486.
Neniul, fiul Ţâgănăşoaiei şi tatăl lui Andronic din Prigorceni 344.
Neniul, v. **Neaniul**.
Nenul, v. **Neaniul**.
Nenuţa din Surdeşti, vinde împreună cu alţii un vade de moară pe Putna 7, 8.
<Nestor> Ureche, fost mare vornic al Ţării de Jos, tatăl lui Grigore Ureche; a cumpărat o parte din s. Şeptişeni 346; a cumpărat o parte din s. Oneşti 507.
Nestora din Cofeşti, fiica lui Iacob şi nepoata lui Bacoşu; vinde o parte din acel s. 277.
Nesvoi, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina, (?) r. Noua Suliţă, reg. Cernăuţi>; jumătate din ~ este întărit lui Efrim Hăjdău şi fraţilor acestuia 65.
Neştiian, vinde împreună cu rudele sale o jumătate din s. Bereşti 383, 384.
Niacşa, fiica lui Stoian, mama lui Mierăuţă din Cucuiaţi şi a lui Gorban 179, 180.
Niacşa, fiica lui Tofan, sora lui Onţa şi mătuşa lui Botin; a dăruit locul numit La Babe 180.
Niaşcul, v. **Naşcul**.
Nica din Focşani, a mărturisit pentru vânzarea unor vaduri de mori pe Putna 411.
Nicheia (Nechiia, Nechiiu), oraş, <în Asia Mică; azi Iznik, în Turcia>; în formula blestemului 46, 95, 107, 151, 176, 225, 254, 333.
Nichifor, v. şi **Nechifor**.
Nichita, bunicul lui Zaharia 227.
Nichita din Criveşti, martor hotarnic al unei părţi din s. Costeşti 256.
Nichita, popă; a primit zălog o parte din s. Şirăţăi 112.
Nichita, ţigan, fiul lui Crăciun; aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 211.
Nicoară, fost diacon; martor 508.
Nicoară din Bârzăşti, martor la vânzarea unor părţi din s. Glodeni 185.
Nicoară din Braviceni, se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova 310.
Nicoară din Cândeşti, vinde o părţi din s. Beţăşti, Edamireşti, Motocani şi din Poiana Boului 428, 429, 433.
Nicoară din Negureşti, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 481.
Nicoară, fiul lui Hârcescul; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Sămăşcani 171.
Nicoară, fiul Maruşcăi; a vândut o casă din s. Brăeşti 178.
Nicoară, fratele lui Ştefan şi unchiul lui Cozma; partea lui ~ din s. Murgeşti a fost vândută 200, 230.
Nicoară, nepoţii lui ~ vând o jumătate din s. Bereşti 383.
Nicoară, şoltuz de Vaslui; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 344.
Nicoară, târgoveţ din Orhei; martor la vânzarea unei vii de la Vacota 347.
Nicoară, vecin din s. Glăvăneşti; aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.
Nichita Carţăi, ţigan căldărar al m-rii Tazlău, tatăl Alexandrei şi socrul lui Costantin II.
Nicoară Bantăş, tatăl lui Dumitraşco Bantăş şi al Palaghiiei şi bunicul lui Ionaşco 66, 336.
Nicoară Dupniţă, soţul Micuţei; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Molniţa 99; martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 222.
Nicoară Liciul, tatăl lui Gligorcea şi socrul (?) lui Ionaşco Ţiţul, bunicul lui David, al lui Gavrilaş ş.a. 501.
Nicoară Moţoc, pârcălab de Dorohoi; primeşte de la Ionaşco Puşculeţ doi cai pentru plata capului 18.

www.dacoromanica.ro

Nicoară Nistre, din Martineşti; mărturiseşte pentru cumpărarea unui ţigan 199.
Nicoară <Prăjescul>, fost logofăt al treilea; a hotărnicit un loc din s. Costeşti în timpul domniilor lui Petru <Şchiopu> şi Aron vodă <Tiranul> 239.
Nicoară Zupco, fiul lui Eremia Zupco, tatăl lui Eremia vătav, al lui Spiridon Zupco şi al Ilenii 178.
Nicodim, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.
Nicola (Necula), fiul lui Farmachi fost vornic şi fratele lui Gheuca, al lui Lazor ş.a.; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti 297, 301.
Nicola, v. şi **Necula**.
Nicolae, călugăr ieromonah la m-rea Voroneţ; martor în sobor 456.
Nicolai, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.
Nicolai din Ghireni, cumnatul lui Ştefan; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Crasnoluca 238.
Nicolai din Securiceni, vinde o parte din s. Nemerniceni 213.
Nicolai, fratele lui Oprea; vinde împreună cu fratele său o parte din s. Feţingheşti 90.
Nicolai, silitrar, tatăl lui Mirăuţă 68.
Nicolai (Nicolaiu) **Drăguş**, fiul lui Ştefan Drăguş şi nepot de frate lui Vasilie Drăguş; vinde partea tatălui său din s. Micleşti 418, 419.
Nicolaiu, v. **Nicolai**.
Nicoreşti, sat; <c. ~, j. Galaţi>; vii la ~ 178.
Nicoriciu, soţul Axanei şi tatăl Evdochiiei 487.
Nicoriţă din Florinteşti, a mărturisit pentru o vânzare 118.
Nicul, fiul Costesei şi nepotul lui Hrina din Bârgăoani; vinde un loc de prisacă din hotarul s. Bârgăoani 415.
Nicula, fiul lui Vasilie dărăban din Florinteşti; a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 118.
Nicula (Necula), fiul Zlatei din Ruget; martor la cercetarea unei pricini 49, 177.
Nicula, vătavul hatmanului; martor la vânzarea unei părţi din s. Luceni 249.
Nicula, fost vornic; a cumpărat o parte din s. Măciucaşi 307.
Niculai, v. **Neculai**.
Niculcea, v. **Neculcea**.
Ninciul, vameş; martor 493.
Ninfanie, călugăr ieromonah la m-rea Voroneţ; martor în sobor 456.
Niniul, v. **Neaniul**.
Nisporeşti, sat; <c. Boteşti, j. Neamţ>; act pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.
Nistor, fratele lui Ionaşcu şi rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Nistor, şoltuz de Târgu Trotuş; a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.
Nistor, vătav; a mărturisit pentru vânzarea unor vaduri de mori pe Putna 411.
Nistor, vătăman din Ruşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Nemerniceni 213.
Nistor Dăncu, din Ivăneşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Şişcani 71.
Nistoreni*, sat, <ţ. Vaslui; lângă Soleşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~, vândută lui Grigorie <Miclescu> 449.
Nistoru, ţigan aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Nistre, v. **Nicoară**.
Nistru, fluviu; sate şi selişti pe ~ 199, 221, 291, 292, 325, 409; vaduri de mori pe ~ 292, 409; ghieni până la ~ 325.
Niţă, vătav; vinde o parte din s. Iurghiceni 173.
Niţu, vătăman din Pilipouţi; martor 493.
Niţul, fiul lui Palcău, nepotul lui Ion Leul şi fratele lui Diicu; vinde un loc lui Ştefan căpitan 94.
Niţul, fost vornic; primeşte poruncă pentru cercetarea hotarnică a s. Sămăşcani 361.
Noiţa, top. în hotarul s. Maşnici 83.
Nor, v. **Toader ~**.
Noureşti* (Nuâreşti, Nuoreşti), sat, pe Vaslui, ţ. Vaslui; <lângă Coropceni, c. Ciorteşti, j. Iaşi>; parte din ~ cu vad de moară pe Vaslui întărită lui Neculcea, fiul lui Toader Onilă 193; poruncă domnească pentru împărţirea s. ~ 392; revenit nepoţilor Vărvarei după împărţirea moşiilor 399; parte din ~ vândută lui Grigorie <Miclescu> 419; sat împărţit între nepoţii Solomiei, Vărvarei şi ai Tudorei 473.
Novaci, sat, ţ. Fălciiu; <lângă Duda, c. Duda-Iepureni, j. Vaslui>; fost domnesc ascultător de ocolul târgului Huşi şi dăruit lui Duca fost comis 151; vii la ~ 229.
Novoseliţa, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina; c. ~, r. Chelmenţi, reg. Cernăuţi>; parte din ~ vândută lui Lupul Stroescul 493.

www.dacoromanica.ro

Nuâreşti, v. **Noureşti**.
Nuoreşti, v. **Noureşti**.

O

Oancea, pârâu; <afluent al Prutului la ~, c. ~, j. Galaţi>; moară pe ~ 457.
Oancea, tatăl lui Andriu din Edamireşti 433.
Oanciu Parţuc, fiul lui Parţuc din Suceava, tatăl Nastasiiei şi socrul lui Costantin; nepoţii lui ~ vând moşiile rămase de la fiica lui Miron clucerul 312, 319.
Obârşie, sat, <ţ. Tecuci; Obârşia, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; act scris la ~ 315; martori din ~ 315.
Obârşie, top. în hotarul m-rii Peonul I.
Obreje, v. **Obrejie**.
Obrejeni, sat, <ţ. Cârligătura; c. Popeşti, j. Iaşi>; popă din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Horileşti 349; parte din ~ dată lui Dumitru Buhuş 353.
Obrejie din Iurghiceni, fiul Agahiei şi nepotul popii Gavril; cumpără o parte din s. Iurghiceni 187.
Obrejie din Tătăreni; martor la vânzarea unei părţi din s. Colfăşeni 339.
Obrejie (Obreje), fiul lui Zaharia; martor la o danie 179; a dăruit locul numit La Babe 180.
Obrejie, stăpân al unei părţi din s. Uricani 60.
Obrejie, tatăl lui Alecsa 49, 177.
Obrejie Buric, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Ocnă, târg; <or. Târgu Ocna, j. Bacău>; cămăraş la ~ 9; fost cămăraş la ~ 175, 242.
Ocolaşe, top. în hotarul m-rii Peon I.
Odochia, fiica lui Nechifor Faraon; a vândut împreună cu nepoţii ei s. Şipenţi 22, 96.
Odochia, preoteasă, mama Cârstinei 97.
Odochiia, fiica lui Gheroghie şi soţia lui Orheianul; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Mogoşeşti 99.
Odreu din Pribeşti, martor la împărţirea unor moşii 399.
Oglindeşti, sat, <ţ. Neamţ; Oglinzi, c. Răuceşti, j. Neamţ>; jumătate din ~ dată lui Gheorghie Roşca la împărţirea moşiilor lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci 390, 391.
Olan din Cotela, martor la vânzarea unei părţi din s. Uriceni <m.p.> 68.
Olăşei*, sat; <lângă Coticul, c. Totireşti, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Grieşti 100.
Olenca, fiica lui Ionăş Mătiaş cel bătrân şi mama Anei şi a Ilincăi şi bunica popii Păcurar C.
Oleşăşti, v. **Olişăşti**.
Olga Sturdza, copiază act 4.
Olişăşti (Oleşăşti), sat, <ţ. Putna, ; Oleşeşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; părţi din ~ vândute lui Dabija pârcălab 242, 243; martori din ~ 243, 377, 378.
Onaca din Botoşani, martor la vânzarea unei vii 119.
Onaca din Piscani, martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 480.
Onaca, şoltuz de Vaslui: martor la vânzarea unei părţi din s. Şişcani 71.
Onca, fiul Mărinei şi strănepotul lui Onca Teleagă; a vândut părţi din s. Oncani şi Telegi lui Prebici logofăt 178.
Onca Teleagă, străbunul lui Onca 178.
Oncani, sat, <ţ. Covurlui; lângă Corni, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~ întărite fiilor lui Prebici logofăt 178.
Oncani, sat, ţ. Hârlău; <înglobat în Orăşeni-Deal, c.s. Curteşti, m. Botoşani, j. ~>; parte din ~ vândută de Gheorghie Roşca 201.
Onceni*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Băltăreţi, c. Cosmeşti, j. Galaţi>; părţi din ~ vândute şi întărite lui Iorga cămăraş 485, 486.
Onceşti, sat, pe Siret, ţ. Roman; <Unceşti, c. Secuieni, j. Neamţ>; părţi din ~ date în schimb de Lupul Prăjescul 186; opis pentru s. ~ 281.
Oncioae, v. **Todosia ~**.
Onciul, a vândut o parte din s. Tupilaţi 329.
Onciul din Stăneşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 356.
Onciul, popă din Cuciur; martor la vânzarea unor părţi din s. Novoseliţa şi Pomârla 493.
Onciul Iuraşcovici, soţul Magdei, soţul Magdei; participă la împărţirea moşiilor lui Dumitru Lenţii 371, 389.
Onciul, v. şi **Gavril ~**, **Vasilie ~**.
One din Ţipâleşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 187.
One, tatăl Gaftonei din Prigorceni 344.
One, tatăl lui Dumitru; martor la vânzarea unei părţi din s. Băşăni 224.
Onea, fratele Cârstânei; a vândut împreună cu sora lui s. Vitolteşti 231.

www.dacoromanica.ro

Oneşti*, sat, <ţ. Tutova; lângă Cristeşti, c. Puieşti, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Stănigeşti 447.

Oneşti, sat, ţ. Cârligătura; <înglobat în Păuşeşti, c. Dumeşti, j. Iaşi>; judecată pentru ~ între Condrea Malici şi Gheorghie Roşca 507, 508.

Onică, rudă cu Trifan; mărturiseşte pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.

Oniceni, sat; <probabil ~, c. ~, j. Neamţ>; împărţit între urmaşii lui Ion Mogâldea 93, 109.

Onilă, v. **Toader ~**.

Oniul, şoltuz de Suceava; martor 213.

Onofreiu din Iaşi, martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 223.

Onofreiu, fiul lui Mihot; mărturiseşte pentru o danie din s. Florinteşti 232.

Onosie, soţul Protasiiei şi ginerele Annei 71.

Onţa, fiul lui Tofan, fratele Niacşei şi tatăl lui Botin; a dăruit Schitului părintelui Partenie locul numit La Babe 180.

Onul, fratele Lolei; vinde împreună cu sora lui o parte din s. Hănţeşti 97.

Opcină, top. în hotarul m-rii Peon I.

Opincă, v. **Pătraşco ~**.

Opre, fiul lui Stroe şi nepotul lui Giurgea Gârbovin; unchiul său a dat trei vii din s. Feţingheşti pentru plata capului său 90.

Oprea, aprod de Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Fârţeşti 287.

Oprea, fratele lui Nicolai; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Feţingheşti 90.

Oprea, moara lui ~ pe pârâul Dimaci 94.

Oprea, pârcălab; martor la o vânzare din s. Feţingheşti 84; scrie zapis de vânzare 84.

Oprişeni*, sat; <lângă Gârcina, c. ~, j. Neamţ>; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204. 323.

Oprişeşti (Oprişeni), sat, pe Zeletin; <c. Răchitoasa, j. Bacău>; uric pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Orăş, hatman, bunicul lui Stratul Bolea 353.

Orăş **Bolea**, fiul lui Ionaşco Bolea şi al Loghinei, nepotul lui <Drăghici Bogza> şi nepot de frate lui Stratul Bolea; vinde o parte din s. Vilneşti 47, 229; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Orăşeni, Poeneşti şi Rătedze lui Apostol Cehan 344.

Orăşeni, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina; Orşivţi, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; părţi din ~ vândute lui Apostol Cehan 344.

Orbăscul, v. **Drăgan ~, Ţigancea ~**.

Orbeni*, sat, <ţ. Putna; lângă or. Focşani, m. ~, j. Vrancea>; martor din ~ la vânzarea a două vaduri de moară din s. Vâlceşti 98.

Orbic, sat, <ţ. Neamţ, înglobat în or. Buhuşi, j. Bacău>; loc de prisacă la ~ 356; martor din ~ 356.

Orbul, martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti 277.

Orga, v. **Iorga**.

Orhei, cetate; <c. Trebujeni, j. Orhei, R. Moldova>; pârcălabi de ~ 199, 473.

Orhei, târg, <ţ. ~; or. ~, j. ~, R. Moldova>; act scris la ~ 199; diac din ~ 249; ; sat din ocolul târgului ~ 262; târgoveţi din ~ 347.

Orhei, ţinut; sate şi selişti în ~ 67, 221, 249, 262, 325, 352, 354; căpitan de călăraşi de ~ 199.

Orheianul, soţul Odochiei şi ginerele lui Gheorghie; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Mogoşeşti 99.

Ostahie, fiul lui Mamaiu, fratele lui Ion şi al lui Toader; martor la o danie din s. Ţifeşti 377, 378.

Ostahie, fiul popii Anton din Săpoteni, fratele popii Gavril şi al lui Gheorghie 18.

Ostopceni*, sat; <lângă Rădeni, c. Trifeşti, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Băşăni 224.

Oşăşti, sat, <ţ. Vaslui; Oşeşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din s. Sacălâşa cumpărată de Porcea din ~ 145.

Oţăl, călugăr; martor la o danie din s. Popeşti 269.

Oţăleşti, sat; <Oţeleşti, c. Izvorul Berheciului, j. Bacău>; nepoţii lui Şandru <fost pârcălab de Roman> se judecă pentru stăpânirea unei poieni de pe Dobrotfor 422.

Oxentiia, selişte, pe Nistru, ţ. Orhei; <Oxentea, c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; parte din ~ dăruită m-rii Golia 221.

P

Pagul, v. **Ionaşco ~**.

Pagului, v. **Fântâna ~**.

Pahnutie, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.

Pahulcea, v. **Gavril ~, Ionaşco ~, Necoară ~**.

Pahulceşti, familie; partea lor din s. Călineşti nu a fost vândută 364.

www.dacoromanica.ro

Paisie, călugăr la m-rea Râşca; martor în sobor 92.
Paisie, stareţul m-rii Neamţ; autentifică o copie 291.
Paladi, v. **Costandin ~, Toader ~**.
Palaghia, fiica Tudorii, nepoata Drăghinei Păşcoe şi strănepoata lui Moga, sora lui Cozma, a lui Florea şi a lui Vasiliie; face schimb de moşii cu Dumitru Buhuş 40, 41.
Palaghie (Pelaghia) **Todosia**, nepoata Fugii lui Borcea; vinde împreună cu Samuil o parte din s. Beţăşti 433.
Palaghiia, fiica lui Nicoară Bantăş, sora lui Dumitraşco Bantăş şi mama lui Ionaşco 66.
Palcău, tatăl lui Diicu şi al lui Niţul 94.
Paleologu, v. **Dumitrachi Chiriţă ~**.
Palicoz, v. **Sima ~**.
Pană, armăşel, soţul Vârvăruţei 349.
Pană, fost vornic; primeşte întărire pentru stăpânirea unei prisăci din hotarul tg. Suceava, după judecată 250.
Pană Huc, martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.
Pană Manote, martor la o danie din s. Lăzoreni 13.
Pană Schiopul, cumpără o casă de pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.
Pană, v. **Penişoară**.
Panco, v. **Iacob ~**.
Pandur, v. **Bandur**.
Pantea, tatăl lui Catargioi; vinde împreună cu fiul său o parte din s. Văsiiani 480.
Pantelei din Ştefăneşti, martor hotarnic în s. Ploscureni 452.
Panteleiu, tatăl lui Dămiian 408.
Pantilimon, m-re la Iana; primeşte danie un obroc anual de 5000 de aspri.
Panul din Guşeţei, martor din ~ la cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147.
Paraschiva, fiica Mărinei şi nepoata Maruscăi; a vândut o parte din s. Budeşti 78.
Paraschiva, vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Bereşti 383.
Parava, tatăl Ştefaniei şi bunicul Ioanei; partea lui ~ din s. Colfăşeni este vândută 339, 340.
Parca, martor la vânzarea unei părţi din s. Vilneşti 47; a dăruit împreună cu alţii părţi din s. Fereşti 228, 229.
Partenie, călugăr la m-rea Tazlău; primeşte mărturie 274.
Partenie (Parthenie), ieromonah egumen fost al m-rii Beserecani 179, 180, 378; ctitorul şi egumenul Shitului Sfântul Ioan Gură de Aur de La Babe lângă Soveja 49, 177, 378; dă mărturie pentru sădirea unei vii la Măgura lângă s. Vităneşti 49; schitul ctitorit de părintele ~ a primit danii şi scutiri de dări 170, 177, 377, 378; martor la o danie 179; v. şi **Schitul lui ~**.
Parthenie, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.
Parthenie, v. şi **Partenie**.
Parţuc din Suceava, tatăl lui Oanciu ~ şi buicul Nastasiiei 312.
Parţuc, v. şi **Oanciul ~**.
Parvana din Târzieni, se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova 310.
Parvana, bunicul lui Iane <~>.
Parvana, v. şi **Iane <~>**.
Pascal, fiul lui Zaharia, fratele lui Buzul şi al lui Toader; se judecă pentru stăpânirea unui loc de prisacă din s. Munteneşti, pierde 75.
Pascal, v. şi **Gavril ~, Ionaşco ~**.
Paşca, v. **Paşco**.
Paşcăuţi, sat; <Pascăuţi, c. Costeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; în hotar cu s. Ploscureni 452.
Paşco (Paşca), fiul lui Gherman şi fratele lui Căzan din Muncel; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Muncelul de Jos 478.
Paşco, fiul lui Ştefan Blendea; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Bădeşti şi Tupilaţi 150, 329.
Paşti, sărbătoare creştină; termen de restituire al unui împrumut 454.
Patrichi, mărturiseşte pentru o vânzare din s. Iucşeşti 207.
Paţea din Gârceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 173.
Paust, tatăl lui Ionaşco 450.
Paustova, sat; <c. Lipnic, j. Edineţ>; întărit Udreştilor după judecata cu urmaşii lui Bratul Hrincovici 325.
Pavăl, căpitan; cercetează o pricini hotarnice 157, 457.
Pavăl din Colfăşeni, martor la o vânzare 339.
Pavăl din Grozeşti, martor din ~ la o vânzare din s. Feţingheşti 84.
Pavăl, fiul Irinei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Tupilaţi 329.
Pavăl, fiul Saftei, strănepotul lui Crimca din Suceava şi fratele Măricăi; vinde împreună cu rudele sale moşiile rămase de la fiica lui Miron clucer 313, 317.

www.dacoromanica.ro

Pavăl, ginerele lui Gligoraşco Mogâlde şi cumnatul lui Neculai Mogâlde; participă la împărţirea moşiilor lui Ion Mogâlde 93.

Pavăl, martor la vânzarea unei părţi din s. Cămârzani 92.

Pavăl, martor la vânzarea unei părţi din s. Tâmpeşti 152.

Pavăl, pârcălab de Chişerei; martor la vânzarea unei părţi din s. Luceni 249.

Pavăl, târgoveţ din Botoşani, fiul lui Condrea; martor la vânzarea unei vii 119; martor hotarnic 144.

Pavăl Costiş (Costişu), martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti <m.p.> 382.

Pavăl Dzamă, din Muşeteşti; cumpără un loc de prisacă de la Strâmtură 164; martor la o vânzare 235.

Pavăl, v. şi **Pavel**.

Pavel, aprod; martor la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 185.

Pavel din Clipiceşti, martor la cercetarea unei pricini 49, 177.

Pavel din Cucuiaţi, martor la cercetarea unei pricini 49, 177.

Pavel, fost episcop, călugăr la m-rea Neamţ; dă împreună cu soborul m-rii seliştea Drăgăneşti lui Tănasie vornic 14; dă mărturie hotarnică pentru schitul Peon I.

Pavel, grămătic (înc. sec. XVIII); copiază act 207.

Pavel, morar al Mitropoliei; primeşte scutiri de dări 246.

Pavel Albotă, nepotul Sofroniei Pântoae şi vărul lui Nacul; vinde împreună cu vărul său partea mătuşii lor din s. Vicoleni 321.

Pavel Debrici (Debriţ), polcovnic de la Mitropolia din Iaşi (sec. XVIII-înc. sec. XIX); copiază acte 476; traduce acte 6, 283, 323.

Pavel (Pavăl) **Ureche**, fost medelnicer, fiul lui Ştefan; dăruieşte m-rii Săcul o prisacă şi o parte din s. Brătuleşti 255; sluga lui ~ 255.

Păcalouţi, sat, pe Apa Neagră, ţ. Orhei; <probabil lângă Păpăuţi, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; întărit lui Dumitraşco Fulger 325.

Păcurar, a fost păgubit şi a primit răscumpărarea capului 15.

Păcurar, fiul lui Ţintea, nepotul lui Avăr cel bătrân şi tatăl lui Eremiia şi al lui Simion 325.

Păcurar, popă, fiul Ilincăi şi strănepotul lui Ionăş Mătiaş; vinde o parte din s. Chiseleu C.

Păcurar, soţul Nastasiiei, ginerele lui Gheroghie Calapod şi cumnatul lui Ionaşco Calapod; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Văscani 19; a vândut împreună cu soţia şi cumnaţii săi părţi din s. Boldeşti şi Sârbi 492.

Păcurar, tatăl lui Spiridon 78.

Păcurar, tatăl lui Vasilii din Hălăseni 9.

Păcurăriţa, mama lui Ioniţă, a lui Toader şi a lui Todosie 216.

Păducelul, top. în hotarul unei poieni de pe pârâul Pângăraciorul 205.

Păhneşti, sat; <ţ. Fălciiu; c. Arsura, j. Vaslui>; martori din ~ 284.

Pălaga, mama lui Costea şi a lui Toader din Şeptişeni 387.

Pălicaş, tatăl lui Pătrăşcan 269.

Pănteleiu din Olăşei, martor la o vânzare din s. Grieşti 100.

Pănureşti*, sat, <lângă Drăgăneşti, c. Brusturii Drăgăneşti, j. Neamţ>; părţi din ~ vândute şi întărite lui Gavrilaş Cocris 369, 370.

Păpare din Mihăilaşe, martor 199.

Păpălur, v. **Ionaşco ~**.

Părasca, fiica lui Lupu şi sora lui Mihăilă 60.

Părasca, sora lui Costantin; dăruieşte împreună cu fratele ei o parte din s. Bârgăoani 415.

Părtănoşi*, sat, <ţ. Vaslui; lângă Tanacu, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ vândută popii Andronic 234.

Păruş, v. **Enachie ~**.

Păscălina, fiica lui Farmachi fost vornic şi sora lui Gheuca, a lui Lazor ş.a.; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti 297, 301.

Păscălina, sora lui Ionaşco Calapod şi a Măricăi; vinde o parte din s. Văscani 281.

Păscălina, soţia lui Dabija pârcălab; cumpără împreună cu soţul ei părţi din s. Olişăşti 241, 242.

Păşcan, tatăl Uliianei şi bunicul Annesiei, al Măriiei şi al Sofroniiei preoteasa din Bereşti 383, 384.

Păşcani, sat, ţ. Hârlău; <lângă Oneşti, c. Plugari, j. Iaşi>; martori din ~ la vânzarea unor părţi din s. Iurghiceni 173, 187; părţi din ~ vândute Iordache <Cantacuzino> 296.

Păşcoe, v. **Drăghina ~**.

Pătraşco, diac din Băleşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Bezinghesti <m.p.> 175; martor la vânzarea unei părţi din s.

www.dacoromanica.ro

Prigorceni <m.p.> 343; scrie zapisul de vânzare al unei părți din s. Turbătești 467.

Pătrașco, diacon din Vaslui; martor la vânzarea unei părți din s. Șișcani <m.p.> 71.

Pătrașco din Bătinești, martor la vânzarea unei părți din s. Cofești 277.

Pătrașco din Peletuci, primește întărire pentru stăpânirea unei părți din s. Albotești 394.

Pătrașco din Sascut, martor la vânzarea s. Vâlcești 98.

Pătrașco, fiul lui Vasilie Cerlinovschi și al Nastasiiei Vasilioaie, fratele lui Gavril ș.a.; a vândut împreună cu mama și cu frații săi s. Cerlena Mică 359.

Pătrașco, martor la o danie din s. Florintești 232.

Pătrașco, martor la vânzarea unei părți din s. Bășăni 224.

Pătrașco, fost pârcălab; primește poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea seliștii Brusturi 11;

pârcălab de Neamț; dă mărturie, în Sfat 295, 321, 322, 325, 328.

Pătrașco, popă din Ghireni; mărturisește pentru vânzarea unor părți din s. Crasnoluca 238.

Pătrașco, fost postelnic, pârcălab de Putna; cercetează o pricină 49; dă mărturie <m.p.> 133; dăruiește împreună cu alți urmași ai lui Isac Balica s. Corlăteni lui Toader Petriceico <m.p.> 484; sigiliu 133, 484.

Pătrașco, rudă cu Ștefan căpitan; primește întărire pentru stăpânirea unor părți din s. Dumbrăvița și Sinești 94.

Pătrașco, tatăl lui Goian din Jadova și al lui Toader 316, 371.

Pătrașco, tatăl Nastasiei, urmaș al lui Bratul Hrincovici 325.

Pătrașco Banul, soțul Zovcăi, fratele Stancăi, tatăl Erinei, al lui Maximiian Banul și al lui Vasilie Banul, socrul lui Ștefan Moimăscul 236, 336.

Pătrașco Bașotă, fost mare logofăt; primește întărire pentru stăpânirea unor părți din s. Ciohoreni 282; dă mărturie, martor 437; cumpără părți din s. Cogești 443.

Pătrașco Boldescul, fost armaș, fiul lui Toader Boldescul; primește întărire pentru stăpânirea unor părți din s. Cățălești, Drăgușeni, Galbeni, Tulești și Vărzărești 2; primește împuternicire domnească pentru a-și căuta niște vecini cărora le-a plătit capul 189; primește carte de apărare a unei părți din s. Tulești 458.

Pătrașco Ciogolea (Ciogole), fost logofăt al treilea; a restituit seliștea Trușești m-rii Slatina 476, 477;

fost mare logofăt, pârcălab de Hotin; dă mărturie, martor 23, 25, 37, <m.p.> 97, <m.p.> 133, 353, <m.p.> 354, <m.p.> 362, <m.p.> 383; dă mărturie, în Sfat 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 156, 295, 325;

primește întărire pentru stăpânirea s. Balamuteni și Cobâliia 289; împuternicit să aducă vecini în s. Berevoiești 471; dăruiește împreună cu alți urmași ai lui Isac Balica s. Corlăteni lui Toader Petriceico <m.p.> 484;

sigiliu 97, 133, 484.

Pătrașco Hăugul, vărul lui Costantin Hăugul, al lui Toader Hăugul și al lui Sava Hăugul; a cumpărat de la verii săi o parte din s. Vădeni 222.

Pătrașco Mihoci, scrie actul de vânzare a unei părți din s. Șopârleni 284.

<Pătrașco> Nădăbaico, tatăl lui Dumitrașco Nădăbaico, al lui Ieremia <Nădăbaico> și al Todosiei 98.

Pătrașco Nădușală, fost jitnicer; cumpără părți din s. Băloșești 20, 36, 37.

Pătrașco Opincă, scrie zapisul de vânzare al unei părți din s. Uricani 60.

Pătrașco Peicul, din Dăncești, fratele lui Frimul; martor la vânzarea unei părți din s. Glodeni 185.

Pătrașco Turcul, fost stolnic din Cuzlău, soțul Irinei; a dat mărturie pentru vânzarea unei părți din s. Crasnoluca 238; a vândut împreună cu soția lui niște vii la Cotnari 295; a vândut o parte din s. Țințeni 325; martor la un schimb de moșii 352; martor la o danie din s. Săpoteni 362.

Pătrașco Țintă, martor la împărțirea unor moșii 371.

Pătrașco Țâra, fost cămăraș, tatăl lui Simion Țâra și al Măricuței, socrul lui Andronic fost paharnic; a cumpărat o parte din s. Șerbănești în timpul domniei lui Aron vodă 143.

Pătrașco Udrea, a vândut o parte din s. Băiceni.

Pătrașco, v. și **Toader ~**.

Pătrașcu, fost agă, nepotul lui Dinga hatman; primește întărire împreună cu alți urmași ai lui Dinga hatman pentru stăpânirea s. Fârțăgani 192.

Pătrașcu, partea lui din s. Lălești este vândută 380.

www.dacoromanica.ro

Pătraşcu, vătav de Cobâlca, tătăl Anăsiei Dumitrăşcoai şi al Anghelinei Irimicioaia, bunicul Aftimiei, al lui Costandin şi al lui Iosif 61, 62, 270.

Pătraşcu Baci, fiul lui Oana Baci şi tatăl lui Cozmiţa, al lui Mihalce, Nastasâe şi al Salomiei 163.

Pătraşcu Corpaci, martor hotarnic al unor părţi din s. Dănceni 163.

Pătraşcu, v. şi **Pătrăşcan**.

Pătraşcul, mare vătav; mărturiseşte pentru cercetarea făcută în s. Boureni 355.

Pătrăşcan (Pătraşcu), fost cămăraş; martor la vânzarea unei părţi din s. Bezinghesti 175; martor la o danie din s. Lăleşti 380.

Pătrăşcan din Dumbrăviţa, soţul Tofanei, tatăl lui Gligorie şi al lui Lepădat; soţia şi fiii săi vând o parte din s. Dumbrăviţa pentru a plăti cheltuielile făcute pentru înmormântarea lui 445, 446.

Pătrăşcan, fiul lui Pălicaş; martor la o danie din s. Popeşti 269.

Pătrăşcani, sat, <ţ. Tutova; Alexandru Vlahuţă, c. ~, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ în s. Cernaţi şi Greci 122.

Pătrina, v. **Petrina**.

Pătru Vilna, a fost stăpân în s. Petreşti 106, 113.

Pătru, v. şi **Petrea, Petru**.

Păturnichi, v. **Ghiorghie ~**.

Păvăloai, v. **Agahiia ~**.

Păhnă, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Pânceşti*, sat, <lângă Micleşti (?), c. Banca, j. Vaslui>; Vasilie bănuţ din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină hotarnică în s. Tămăşeni 462.

Pângăraţi, m-re, <ţ. Neamţ; în c. ~, j. Neamţ>; s-a judecat pentru stăpânirea unor poieni cu m-rea Bistriţa, pierde 205, 323; cumpără un vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 244; hotarul m-rii ~ este încălcat de stânile ungurilor 365; primeşte carte de apărare a hotarelor 366; cumpără o părţi din s. Mogeşti şi vaduri de moară pe Gârla de Jos a Putnei 375, 459; primeşte danie o parte dintr-un vad de moară din hotarul s. Ivăneşti 381; primeşte carte de apărare pentru un vad de moară din hotarul s. Mogeşti 475; călugării m-rii ~ 475; egumenul m-rii ~ I.

Pângărăciorul, pârâu; <afluent al Bistriţei>; loc de stână la gura pârâului ~ întărit m-rii Bistriţa, după judecată 205; gura pârâului ~ în hotarul braniştei m-rii Bistriţa 204, 323.

Pântea, a vândut un vad de moară pe Putna m-rii Beserecani 7.

Pântea din Obârşie, martor 315.

Pântea, martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 343.

Pântea, soţul Sofroniei Pântoae 321.

Pântelei (Penteleiu, Pânteleiu) din Hârliceşti, tatăl lui Dumitraşco şi vărul lui Marco; act scris în casa lui ~ 131; martor la vânzarea unor părţi din s. Bucureşti 130, 131, II, 356.

Pântelei, fiul lui Anton; a vândut o parte din s. Fâşcani 328.

Pânteleiu din Răteşti, fiul lui Ionaşco Bebechiu, fratele Antimiiei şi al lui Iuraşco; s-a judecat cu popa Larion pentru răscumpărarea unei părţi din s. Răteşti 372.

Pânteleiu, fiul lui Toader din Mădârjaci; a plătit pentru o moarte de om din s. Iurghiceni 140.

Pânteleiu, v. şi **Pântelei**.

Pânteliiasă, top. în hotarul s. Horileşti 349.

Pântoae, v. **Sofronia ~**.

Pântu, tatăl lui Gavriliţă 367.

Pârâul Alb, pârâu; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.

Pârâul Brusturilor, pârâu, <ţ. Neamţ>; sat şi selişte pe ~ 14; v. şi **Brusturi**.

Pârâul Dzinelor, pârâu, <ţ. Tecuci>; delniţă de făn la ~ vândută lui Pricopie 315.

Pârliţi, sat, ţ. Soroca; <Pârliţa, c. Ocolina, j. Soroca, R. Moldova>; întărit lui Leondari mare vameş 168, 195.

Pârnăieşti, sat ţ. Putna; <Pârlăneşti fost s. lângă Găgeşti, c. Boloteşti, j. Vrancea>; judecată pentru stăpânirea unui vad de moară din hotarul s. ~ 509.

Peicul, v. **Pătraşco ~**.

Pelaghia, v. **Palaghie**.

Peletuci*, sat, <ţ. Bacău; înglobat în Siretu, c. Săuceşti, j. Bacău>; Pătraşco din ~ primeşte carte de apărare a unei părţi din s. Alboteşti 394; martori din ~ 394.

Penişoară (Pană), fost vistiernic; a dat s. Frăţileni pentru achitarea unei datorii 101; cercetăre hotarnică făcută părţilor lui ~ din s. Buoreni 355.

Penteleiu, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcuiani 142.

www.dacoromanica.ro

Penteleiu, v. **Pântelei.**

Pentenul, v. **Pintenul.**

Peon (Peonul), m-re, la Izvorul Alb, peste Bistriţa, sub Ceahlău, numită înainte Schitul lui Selevăstru, <ţ. Neamţ; Schitu Durău, c. Ceahlău, j. Neamţ>; cu hramul Coborârea Sfântului Duh 85; întărire pentru hotarul m-rii ~ 85, 126, I.

Pepelă din Glăvăneşti, martor hotarnic al unor părţi din s. Dănceni 163.

Pepele, v. **Ştefan ~.**

Pepelea din Boloteşti, dă mărturie pentru un vad de moară de pe Gârla Putnei 466.

Pepelea, popă; martor 255.

Pepelea, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Pepelea Cireş (Cereş, Cereşu, Hireş), iuzbaşă din Balomireşti; cercetează pricini 111, 425, 466; dăruieşte o vie din s. Căpoteşti m-rii Săcul 254; martor din ~ la o vânzare din s. Feţingheşti 84; martor la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti 277.

Pererăcanul, v. **Lupul ~.**

Pererâta, sat; <Cotul Miculinţi, c. Coţuşca, j. Botoşani>; martor din ~ la o danie din s. Săpoteni 362.

Pereschiv, pârâu; <afluet al Bârladului, mai sus de Ghidigeni>; sate pe ~ 1, 152, 278.

Peribicăuţi, sat; <azi în Ucraina, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; moştenit de nepoţii lui Dumitru Gânscă 103, 197.

Perjul, v. **Iordachi ~.**

Perşea, v. **Ştefan ~.**

Peştera, v. **Peşteré.**

Peşteré* (Mohileu), sat, ţ. Orhei; <lângă Orheiul Vechi, c. Trebujeni, j. Orhei, R. Moldova>; s. fost domnesc ascultător de ocolul tg. Orhei, s-a numit Movilova, dăruit de domn lui Apostol Catargiul 262; sat din componenţa ocolului târgului Orhei 324; martor din ~ 423.

Petăr, v. **Ţimpul ~.**

Petiia Mare, sat, ţ. Suceava; <c. Buneşti, j. Suceava>; părţi din ~ vândute lui Dumitraşco Şoldan 25.

Petră Antona, maror la un schimb de moşii 40; martor la vânzarea unei părţi din s. Bârleşti 41.

Petră Flore, martor la un schimb de moşii 40; martor la vânzarea unei părţi din s. Bârleşti 41.

Petre din Ialoveni, martor la vânzarea unei părţi din s. Săciteni 104.

Petre, ginerele lui Cepoiu; vinde o parte din s. Feţingheşti 90.

Petre Borzea, din Văsâeşti, fratele Sâminei; a vândut o parte din s. Nadişa 114.

Petre Cimpoiaşul, soţul Irinei şi tatăl lui Ionichie; dă o parte din s. Bălăneşti pentru a răscumpăra capul fiului său 499, 500.

Petre Vartic, tatăl Annesiei şi socrul lui Ştefan Prăjescul, bunicul lui Ion Prăjescul; a cumpărat o parte din s. Molniţa 99.

Petre, v. şi **Petriceico.**

Petrea (Pătru), căpitan din Olişăşti, fiul lui Neagul şi al Mărinei, soţul Angheniiei; martor la vânzarea unei părţi din acel s. 242; martor la o danie din s. Ţifeşti 377, 378; neavând copii dăruieşte părţi din s. Lăleşti m-rii Dobromirna 380; dăruieşte o parte dintr-un vad de moară din s. Ivănceşti m-rii Pângăraţi 381.

Petrea din Mihăilaşe, martor 482.

Petrea din Pojorâşti, martor la o danie din s. Popeşti 269.

Petrea, fiul Gaftei, fratele lui Gavril Pahulcea, al lui Necoară Pahulcea şi al Tudoscăi; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Popeni lui Isac Balica 139; nepoţii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unor moşii 139.

Petrea, fiul lui Andreian şi fratele lui Ştefan, unchiul lui Gavril şi al lui Tănasie; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Petiia Mare 25, 26.

Petrea, ginerele lui Maftei Gefir; martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 356.

Petrea, nepotul Zăgărancei; se judecă pentru stăpânirea unui vad cu pod pe Prut, pierde 427.

Petrea, nepoţii lui vând părţi din s. Tupilaţi 329.

Petrea, soţul Nastasiei, ginerele lui Iosip şi cumnatul Candachiei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Brăila, Bahluiani şi Cogeşti 236.

Petrea, şoltuz de Tecuci; a mărturisit la cercetarea unei pricini 196.

Petrea, tatăl lui Grigori şi al lui Vasile; fiii lui ~ vând o parte din s. Cârsteştii din Deal 376.

Petrea, tatăl lui Şăndrea şi bunicul Agafiiei din s. Săcătura 488.

Petrea, tatăl Pietrei; fiica lui ~ a vândut o parte din s. Mirăeşti 105.

www.dacoromanica.ro

Petrea, tatăl Varvarei 74.
Petrea, ţigan aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Petrea, vătav de Gârla Putnei; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini 466.
Petrea Bogza, fratele lui Vartic Vâga şi al lui Iosip, tatăl Maricăi şi socrul lui Toader Şchiupuleţ; părţile lui din s. Bahluiani, Brăila şi Cogeşti sunt vândute 236.
Petrea Cehan, bunicul lui Iftodi Cehan; a cumpărat s. Cârsteştii din Deal 439.
Petreni, sat, pe Pereschiv; <c. Motoşeni, j. Bacău>; parte din ~ vândută lui Tudor Cudalbu 1.
Petreşti*, sat, <lângă Ipatele, c. ~, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute lui Andoca 106, 113, 330; martor din ~ 106; parte din ~ a fost vândută lui Enachie pitar 249.
Petreşti*, sat, <ţ. Bacău; lângă Blăgeşti, c. ~, j. Bacău>; împărţit între Gheorghie Arapul şi Vasilie Boţ 506.
Petreşti, sat, <ţ. Putna; c. Vânători, j. Vrancea>; martor din ~ la vânzarea unor vaduri de mori de pe Gârla Putnei 98.
Petrică, ţigan domnesc dăruit m-rii Trei Ierarhi 322.
Petriceico, v, **Toader** ~.
Petrichie din Orbic, martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 356.
Petrileşti* (Petruleşti), sat, pe Lohan, ţ. Fălciiu; <lângă Târzii, c. Olteneşti, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Caracaş jitnicer 5.
Petrileşti*, sat; <lângă Bereşti-Tazlău, c, ~, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.
Petrimanu, ţigan aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Petrimăneşti*, sat, ţ. Bacău; <lângă Podurile, c. ~, j. Bacău>; moştenit de Neculai Mogâlde 93.
Petrîna (Pătrina) din Florinteşti, vinde o parte din acel s. 232.
Petriu, tatăl lui Tănasie 147.
Petronie, diacon la m-rea Dragomirna; martor în sobor 89.
Petru <Rareş>, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 205, 409.
Petru (Pătru) **<Şchiopu>**, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 3, 18, 105, 198, 231, 350, 498; cercetare hotarnică a s. Costeşti făcută în timpul domniei lui ~ 239, 256.
Petruleşti, v. **Petrileşti**.
Petruş Aaron, asesor împuternicit; autentifică act 456.
Petruşica, sat, pe Ciuhur; <Petruşeni, c. Şaptebani, j. Bălţi, R. Molova>; dăruit m-rii Trei Ierarhi 434.
Pialeş, v. **Ion** ~.
Piatra, târg; <or. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; sat din ocolul târgului ~ 108, 259.
Piciorogani*, sat, pe Miletin, <ţ. Hârlău; inclus în Nicolae Bălcescu, c. ~, j. Botoşani>; mai sus de seliştea Colobaenţi 248.
Pieleşoaia, mama Trufanei 77.
Pietra, fiica lui Ghiociu şi mama lui Apostul din Olişăşti şi a Nastasiei; vinde o parte din s. Olişăşti 241.
Pietra, fiica Tudorii; a dăruit Schitului părintelui Partenie locul numit La Babe 180.
Pietra, fiical ui Petrea; a vândut împreună cu rudele ei o parte din s. Mirăeşti 105.
Pietrea, tatăl lui Maftei 177.
Pietriş, sat, Bahluieţ; <înglobat în Costeşti, c.s. Târgu Frumos, or. ~, j. Iaşi>; judecată pentru stăpânirea unui loc din hotarul s. ~ învecinat cu s. Costeşti 239, 256; judecată cu Dumitru Buhuş pentru încălcarea unui loc din hotarul s. ~ 261; seliştea Bădeşti în hotarul s. ~ 261; martori din ~ 45.
Piialeş, v. **Pialeş**.
Pilat, fost clucer, soţul Axanei şi tatăl Drăgălinei; a vândut părţi din s. Hănţeşti 97.
Pilat, v. şi **Ionaşco** ~.
Pilipouţi, sat; <Oroftiana, c. Suharău, j. Botoşani>; vătăman din ~ martor la vânzarea unor părţi din s. Novoseliţa şi Pomârla 493.
Pilipovschi, v. **Simion** ~.
Pinteliu din Cucioba, tatăl lui Apostol, al lui Andonie şi socrul lui Toma 447.
Pintenul, top. în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323
Piroteşti*, sat; <lângă (?) Oleşeşti, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; om din ~ 242.
Pirţea, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Iucşeşti 207.
Piscani, sat, <ţ. Orhei; Chiţcanii Vechi, j. Orhei, R. Moldova>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 479, 480, 481.
Piscani, sat, pe Bârlad, <ţ. Tutova; Chiţcani, c. Costeşti, j. Vaslui>; împărţit între urmaşii Solomiei, Tudorii şi Vărvarii 473.

www.dacoromanica.ro

Piscani, sat; <ţ. Covurlui; lângă Vădeni, c. Cavadineşti, j. Galaţi>; martori hotarnici din ~ ai unei părţi din s. Măstăcani 157.

Piscul Baicului, top. în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323.

Piscul lui Balint, top. în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323.

Piscul lui Bran (Branovei), top. în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 6, 323.

Piscul Săcăturii, loc în hotarul s. Bucureşti 209.

Pisoschii, v. **Gligorcea ~**.

Pisoţchie, v. **Ştefanachie ~**.

Pitic, martor la vânzarea unei părţi din s. Comăreşti 227.

Piticeni, sat; <Chiticeni, c. Secuieni, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Săcuiani 142.

Pizeanul, s-a judecat pentru stăpânirea s. Şeptişeni 346.

Plantos, v. **Andrei ~**.

Platon, martor la o danie din s. Brătuleşti 255.

Platoneşti, sat, pe Şomuz; <ţ. Suceava; Manolea, c. Forăşti, j. Suceava>; în hotar cu s. Hudeşti 39; părţi din ~ întărite Catrinei Cucoroniţa şi fiului acesteia 39.

Plavăci, v. **Ion ~**, **Istratie ~**, **Lazor ~**, **Tănasâe ~**, **Vasâlie ~**.

Plavici, v. **Plavăci**.

Plăgeşti, sat, <ţ. Bacău; Blăgeşti, c. ~, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 356.

Pleşă, fiul lui Vasâlie Plavăci, fratele lui Gavril, al lui Lazor Plavăci şi al lui Tudor; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Nadişa 114.

Plopeni, sat, <ţ. Fălciiu; lângă Grumezoaia, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Strătulat sulger 82.

Plopeni, sat, pe Iubăneasa, <Plopenii Mari şi Plopenii Mici; ţ. Dorohoi; c. Ungureni, j. Botoşani>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ între Isac Stârcea şi nepoţii lui Borodaci bătrânul 139.

Plopeşti, sat, ţ. Neamţ; <înglobat în Hoiseşti, c. Mărgineni, j. Neamţ>; jumătate din ~ dată în schimb lui Iordache <Cantacuzino> 272.

Plopu, top. în hotaru târgului Tecuci şi a s. Puţăni 417.

Plosca, top. în hotarul s. Răspopeni 345.

Ploscureni*, sat, pe Prut, la gura Ciuhurului; <lângă Costeşti, c. ~, j. Bălţi, R. Moldova>; act scris la ~ 452; în stăpânirea lui Iordache <Cantacuzino> 452.

Plote, v. **Sâmion ~**.

Poartă, v. **<Înalta> ~**.

Pobircu, v. **Cârstea ~**.

Pobrata, m-re, <ţ. Suceava; în Probota, c. Dolhasca, j. Suceava>; vinde s. Coşeşti 80.

Podobiţi*, sat, <ţ. Cârligătura; lângă Sineşti, c. ~, j. Iaşi>; Ghiorghie cel bătrân din s. ~ a plătit pentru o moarte de om din s. Iurghiceni 140.

Podoleni, sat, <ţ. Fălciiu; Podolenii de Jos, c. Cozmeşti, j. Iaşi>; judecată pentru încălcarea hotarului s. Bărboşi dinspre ~ 12, 414.

Podoleni, sat, <ţ. Neamţ; c. ~, j. Neamţ>; vătăman din ~ martor la o danie II.

Poeneşti, sat; <Frasinu, c. Poieneşti, j. Vaslui>; parte din ~ vândută de Oraş Bolea lui Apostol Cehan 344.

Pogăneşti, sat, <ţ. Fălciu; c. Stănileşti, j. Vaslui>; aprod din ~ martor hotarnic în s. Măstăcani 157.

Pogăneşti, sat, <ţ. Roman; lângă Hălăuceşti, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ împărţită între urmaşii lui Ion Mogâlde 93, 109.

Pogorârea Sfântului Duh, hramul m-rii Dragomirna 291; hramul m-rii Peon 85, I.

Pohatră, seliţe; <probabil lângă Căuia, c. Dealul Morii, j. Bacău>; act pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Poiana Boului, sat; <lângă Grigoreni, c. Scorţeni, j. Bacău>; parte din ~ vândută lui Gligorcea din Beţăşti 433.

Poiana Cârnului, sat, pe Vaslui; <Poiana, c. Schitu Duca, j. Iaşi>; parte din ~ cu vad de moară întărit lui Neculcea 193; poruncă domnească pentru împărţirea s. ~ 392; vad de moară la ~ dat popii Mătei din Mirceşti 399; fâneţe din ~ vândute lui Grigorie <Miclescu> 419; împărţit între nepoţii Solomiei, Tudorii şi Vărvarii 473.

Poiana de Sus, poiană, pe Şacovăţ; <lângă Tungujei, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; în hotarul s. Tombuzeni; întărită lui Gheorghie Roşca 86.

Poiana lui Isac, poiană, pe Vaslui; <lângă Coropceni, c. Ciorteşti, j. Iaşi>; în hotarul s. Noureşti 473.

Poiana Sasului, poiană; <în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; în hotarul s. Dumbrăviţa 94.

Poiana Vidrei, poiană; <în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; în hotarul s. Dubrăviţa 94.

www.dacoromanica.ro

Poiana Vlădicăi, poiană la <Vlădiceni, s.c. al c.s. Tomeşti, j. Iaşi>; vie lângă ~ vândută lui Dumitru Boşco 258; oamenii Mitropoliei care lucrează viile de la ~ primesc scutiri de dări 87, 332.

Poieni, sat; <probabil Poiana, c. Negri, j. Bacău>; rudele lui Toader stăpânesc părţi din s. ~ 207.

Poiul, popă din s. Mărgineni; martor la vânzarea unei părţi din s. Săcătura 448.

Pojorăşti, sat; <lângă Şcheia, c. ~, j. Iaşi>; martori din ~ la o danie din s. Popeşti 269.

Poleitul, tatăl lui Istratie Zbera 503.

Polimaz, v. **Costantin ~**.

Pombriu din Piroteşti, tatăl lui Giurgea 242.

Pomârla, sat, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; părţi din ~ întărite lui Năstasie din Vicoleni 321; părţi din ~ vândute lui Lupul Stroescul 493.

Popa, meşter rus; a fost plătit pentru iezirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.

Popăscul, a vândut împreună cu Grigore Bogdan partea Bogdăneştilor din s. Câmpuri 363.

Popăscul, bunicul lui Aftenie din Bereşti 383.

Popăscul, pârcălab de Hotin; dă mărturie, martor <m.p.> 423; dă mărturie, în Sfat 321, 322, 328; sigiliu 423.

Popeni, sat, pe Iubăneasa, <ţ. Dorohoi; c. George Enescu, j. Botoşani>; judecată pentru stăpânirea unui heleşteu din hotarul s. ~ 63; parte din ~ întărită după judecată lui Isac Stârcea 139.

Popeşti, familie; nepotul lor vinde o parte din s. Mărceşti 169.

Popeşti*, sat; <lângă Pocreaca, c. Schitu Duca, j. Iaşi>; hotarul s. Pribeşti încălcat dinspre s. ~ 237.

Popeşti, sat, pe Vasluieţ, ţ. Vaslui; <c. Micleşti, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Berindieşti 418.

Popeşti, sat, ţ. Tutova; <c. Dragomireşti, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Danciul 233.

Popeşti, sat; <ţ. Fălciiu; Popeni, c. Găgeşti, j. Vaslui>; parte din ~ dăruită Măricuţei 269.

Popi, sat, <ţ. Tecuci; Vameş, c. Piscu, j. Galaţi>; Gligorcea din ~ a vândut un vad de moară de pe Putna 8.

Popiiacul, v. **Ionaşco ~**.

Popiţa, v. **Ion ~**.

Popşa, a împrumutat bani pentru răscumpărarea unei părţi din s. Şerbăneşti 143.

Popşea, v. **Nechita ~**.

Porcea din Oşăşti, cumpără o parte din s. Sacălâşa 145.

Porceşti, sat, <ţ. Neamţ; denumire schimbată în Moldoveni, c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ dăruite, vândute şi întărite lui Toma <Cantacuzino> 29, 30; parte din ~ întărită lui Toader uricar 88.

Porcicani*, sat; <lângă Boţeşti, c. Boţeşti, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Grigorie <Miclescu> 328.

Porombu, diac; a luat patru urice de la Ion Focea uricar 212.

Portişoara, top. în hotarul s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Posmag, v. **Mihăilă ~**.

Postache, v. **Postolachi**.

Postalachi, **Postolachi**.

Postolachi (Postache, Postalachi), martor la vânzarea unor părţi din s. Dumbrăviţa 95, 446.

Potlog, v. **Dumitru ~, Ioniţă ~**.

Potlogeni (Potlogi), sat, <ţ. Neamţ; lângă Ţibucani, c. ~, j. Neamţ>; partea lui Bucur din ~ vândută lui Toader uricar 88; uric pentru s. ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Potlogi, v. **Potlogeni**.

Potoc, top. în hotarul m-rii Peon I.

Pravăţe, martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338.

Pravulceşti, partea de jos a s. Ţifeşti dăruită m-rii Beserecani 378.

Prăjasca, jupâneasa lui <Ionaşco> Prăjescul se judecă pentru un vecin 161.

Prăjescul, v. **Gheorghie ~, Ion ~, <Ionaşco> ~, Lupul ~, Nicoară <~>, Savin ~, Stolniceni ~**.

Prăjeşti, sat, <ţ. Roman; c. Traian, j. Bacău>; martor din ~ 142.

Prăvalul, pârâu, afluent al Ciuhurului; <lângă Costeşti, c. ~, j. Bălţi, R. Moldova>; în hotarul s. Ploscureni 452.

Preacurata Maică, v. **Maica Domnului**.

Prebici, fost logofăt, ginerele lui Ciurcan, tatăl Arseniei şi al lui Costantin şi socrul lui Gabăr fost pârcălab; a cumpărat părţi din s. Oncani, Răspopi, Telegi ş.a. 178.

Precista, v. **Maica Domnului**.

Precop Cărăiman, fost vistiernic, tatăl Alexandrei, al Măricuţei şi al lui Vasili Cărăiman; a cumpărat părţi din s. Brăteni 146.

www.dacoromanica.ro

Precop, v. şi **Procopie**.
Precopie, cumnatul lui Boldescul din Cruce; martor la o vânzare din s. Feţingheşti 84.
Precopie (Procope) din Guşeţei, martor din ~ la cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147.
Precopie din Nadişa, partea lui ~ din s. Nadişa a fost răscumpărată 114.
Precopie, fiul Ştefaniei, nepotul lui Hârăţ, fratele lui Gligorie şi al Măriiei; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din s. Mândreşti 498.
Precopie, unchiul Nestorei din Cofeşti 277.
Preoteşti, sat, <ţ. Suceava; Preuteşti, c. ~, j. Suceava>; cumpărat de Toader Şoldan de la Mihail Fortuna şi dăruit lui Ştefan Şoldan 55.
Pribeşti, sat, ţ. Vaslui; <c. Codăieşti, j. Vaslui>; loc din ~ întărit popii Grigorii Susanu 237; martori din ~ la împărţirea unor moşii 399.
Pricop, meşter; a participat la construcţia bisericii Schitului părintelui Partenie 179.
Pricopie, cumpără împreună cu soţia sa o delniţă de făn de la Pârâul Dzinelor de la călugărul Tăbuci 315.
Pricopie, fiul lui Belicean şi nepotul lui Carâmb; vinde o parte din s. Mărceşti 169.
Pricopie (Procopie), popă din Cofeşti, fiul lui Bacoşu, nepotul lui Coşleacu, şi fratele lui Iacob; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Feţingheşti 90, 277; dă mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Feţingheşti 111; stăpân al unei mori de pe Gârla Putnei 203; se judecă pentru stăpânirea unor vaduri de moară de pe Gârla Putnei 424, 466.
Prigorca, top. în hotarul s. Dersca; curături făcute la ~ şi întărite lui Mihaşco Cornaci 198.
Prigorcea, v. **Toma ~**.
Prigorceni* (Prigorceani, Prigurceani), sat, ţ. Vaslui; <lângă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; părţi din ~ vândute şi întărite lui Apostol Cehan 115, 116, 117, 118, 343, 344.
Prisecani, sat; <probabil lângă Sămăşcani, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Sămăşcani 171.
Procelnici, sat; <Proselnici, c. Miroslava, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Turbăteşti 461.
Procope, v. **Precopie**.
Procopie, diac; cercetează o pricină 49, 177.
Procopie, din Scorţeşti; martor la cercetarea unei pricini 49, 177; martor la cercetarea unei pricini pentru un vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 466.
Procopie (Precop, Procop), fiul lui Ionaşco, fratele Dochiei şi tatăl Măriiei, Nastasiiei şi al Stancăi; fiicele lui ~ vând o parte din s. Petreşti 106, 113, 330.
Procopie, starețul m-rii Neamţ; martor în sobor 14.
Procopie, v. şi **Pricopie**.
Procopii, uricar domnesc (sec. XVIII); traduce act 65.
Protasiia, fiica Annei, nepoata Măricăi şi soţia lui Onosie; vinde o parte din s. Şişcani 71.
Protasiia, lui Todosie, nepoata lui Ion Nasoe şi a Dobrei, soţia lui Iftodie; neavând copii dăruieşte părţi din s. Ţifeşti cu parte dintr-un vad de moară şi cu vii Schitului părintelui Partenie 177, 377, 378.
Prut, râu; <afluent al Dunării>; sate şi selişti pe ~ 22, 24, 46, 96, 101, 147, 148, 157, 238, 263, 304, 325, 383, 384, 427, 452, 464, 491; bălţi pe ~ 384, 452; şesuri pe ~ 157, 452; vad de pod pe ~ 427.
Puhăceni, sat, <c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; uric pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.
Puiul din Borleşti, primeşte carte de apărare pentru o parte din s. Măstăcani 158.
Purcar, fiul lui Neagu şi vărul lui Grozav şi al lui Lazor; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Mirăeşti 105.
Purcel, v. **Dumitru ~, Vasilie ~**.
Purceleşti, sat, <ţ. Putna; azi Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martor din ~ 274.
Purece, v. **Simion ~**.
Putna, m-re, <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; sihastru de la ~ 494.
Putna, râu; <afluent al Siretului>; sate pe 90, 378; mori şi vaduri de mori pe ~ 7, 8, 98, 105, 177, 179, 180, 378, 411, 425, 459; v. şi **Gârla de Jos a Putnei** şi **Gârla de Sus a Putnei**.
Putna, ţinut; sate în ~ 90. 110, 111, 175, 244, 292, 509; pârcălabi de ~ 49, 411, 425; staroşti de ~ 424.
Puţăni, sat, <ţ. Covurlui; înglobat în Jorăşti, c. ~, j. Galaţi>; martori hotarnici din ~ 417.
Puţichioaia, sat, <ţ. Covurlui; Viile, c. Fârţăneşti, j. Galaţi>; Costantin din ~ se judecă pentru încălcarea unui loc din vatra satului Răsâpeni 386.

www.dacoromanica.ro

Puţul Ciobanului, top. în hotarul s. Pribeşti 237.
Puţuri, sat. ţ. Iaşi; <probabil lângă Lucăceni, c. Horeşti, j. Bălţi, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Ştefan Moimăscul 336.

R

Racova, pârâu; <afluent al Bârladului, la or. Vaslui>; sat pe ~ 118; vad de moară în ~ 118; v. şi **Şacovăţ**.
Racovăţ, pârâu; <la Racovăţ, c. ~, j. Soroca>; fântână pe ~ 350; „ghienile" de pe ~ în hotarul s. Voroncăuţi 325.
Racoviţă (Răcăveţ, Răcoviţă, Răcoviţi) **Cehan** (Cihan), nepot de frate lui Ionaşco Cehan şi tatăl lui Andreiu <Racoviţă> 343;
logofăt al doilea; dă mărturie, martor 9, 25, <m.p.> 37, 132, <m.p.> 133, 186, 272, <m.p.> 311, <m.p.> 312, <m.p.> 313, <m.p.> 314, 511, 512;
trimite domnului scrisoare de mărturie pentru cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147; dă o mărturie pentru împărţire unor moşii 473; cumpără o parte din s. Vilneşti 47, 407; primeşte un iaz din s. Fereşti 228; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Fereşti, Moiceşti şi Vilneşti, pentru viile rămase de la Ionaşco Cehan şi pentru un ţigan 229; primeşte danie domnească s. Stănileşti 263, 266;
sigiliu 37, 133, 311, 312, 313, 314.
<Racoviţă>, v. şi **Andreiu ~**.
Radul din Glodeni, cumpără nişte părţi din s. Băşăni 224.
Radul, mare logofăt (sec. XVIII), urmaşul lui Iftodi Cehan fost al doilea logofeţel 439.
Radul, tatăl lui Eremia fost diac 178.
Radul, ţigan aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Radul, vătav; cumpără o parte din s. Uricani 60.
Radul <Mihnea>, voievod, domn al Ţării Moldovei, tatăl lui Alexandru <Coconul> voievod 508; acte de la ~ 76, 193, 198, 257, 259, 285, 291, 325, 350, 388, 400, 465; a dăruit şi a vândut o parte din s. Şiviţa lui Condrea vameş 24; a dăruit fără drept s. Vânători lui Ionaşco Boldescul 108; judecăţi în zilele lui ~ 289, 325.
Raiul, gardul lui ~ în hotarul unei case de pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.
Rareş, v. **Cârste ~, Petru <~>**.
Razimă, tatăl popii Crăciu Ilii şi bunicul lui Ion 90, 111.
Razul, v. **Ion ~**.
Răbedici, v. **Toader ~**.
Răbâe, v. **Maftei ~**.
Răbuleţu, martor la vânzarea unei părţi din s. Popeşti 269.
Răcămuş, sat, pe Muşata, ţ. Fălciiu; <lângă Muşata, c. Berezeni, j. Vaslui>; părţi din ~ întărite după judecată lui Ionaşcu Timotin 166, 167.
Răcăveţ, v. **Racoviţă**.
Răchitan din Dumbrăviţa, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 95.
Răchiteni, sat, pe Siret; <c. Mirceşti, j. Iaşi>; confirmat m-rii Trei Ierarhi 326.
Răchiteşti, v. **Răchitoasa**.
Răchitiş, munte; <la Răchitişul, c. Ghimeş-Făget, j. Bacău>; braniştе la ~ în stăpânită de m-rii Bistriţa împreună cu m-rea Tazlău 204, 323.
Răchitiş, v. şi **Răchitoasa**.
Răchitna, top. în hotarul Poienii de Sus de pe Şacovăţ 86.
Răchitoasa, m-re, <ţ. Tecuci; în s. ~, c. ~, j. Bacău>; condică de doc. (sec. XIX) 292.
Răchitoasa (Răchiteşti, Răchitiş), sat, <ţ. Ţecuci; c. ~, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338; act pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350; Costantin din Răchitoasa primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unei poieni din hotarul s. Stănişăşti 422.
Răcoviţă, v. **Racoviţă**.
Răcoviţi, v. **Racoviţă**.
Rădăuţi, sat, <ţ. Suceava; or. ~, j. Suceava>; oamenii din ~ primesc scutiri de dări 107; episcopie în ~; v. **Episcopia Rădăuţilor**.
Rădăuţi, sat, pe Prut, ţ. Dorohoi; <Rădăuţi-Prut, c. ~, j. Botoşani>; întărit urmaşilor lui Bratul Hrincovici 325.
Rădceşti, v. **Răduеşti**.
Rădeni, sat, <ţ. Tutova; c. Dragomireşti, j. Vaslui>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ între fiica Nastasiei Vrăbioaie şi fiii lui Ionaşco Vrabie 264.
Rădeşti*, sat, pe Prut, ţ. Iaşi; <probabil în Braniştea Bohotin, între Bohotin şi Prut, la gura Jijiei, j. Iaşi>; întărit m-rii Sfântul Ioan Novi <Nicoriţă> 304.
Rădeşti, sat, <ţ. Iaşi; c. Trifeşti, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Gavril Pascal 275.

www.dacoromanica.ro

Rădini, sat, <ţ. Neamţ; Rădeni, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; părţi din ~ vândute lui Toader uricar din Stănislăveşti 88.

Rădoe, mama lui Todere 280.

Răduești, sat, ţ. Vaslui; <probabil Rediu Galian, c. Codăeşti, j. Vaslui>; martori la o vânzare din s. Glodeni 185.

Răduești (Rădceşti), sat; <Rădăieşti, c. Bogdăniţa, c. ~, j. Vaslui>; în hotar cu s. Cernaţi şi Greci 121; martori hotarnici din ~ în s. Cernaţi şi Greci 122.

Răpciuniţa Mică, pârâu; în hotarul m-rii Peon 85, I.

Răsâpeni, sat, pe Jeravăţ; <lângă Pleşa, s.c. al c.s. Bereşti Meria, or. Bereşti, j. Galaţi>; răzeşii din ~ au încălcat o parte din ~ cumpărată de Costantin de Puţichioaia 386; izvodul scrisorilor moşiei ~ numită Jărăvăţ (sec. XVIII) 386.

Răspop, v. **Ionaşco ~, Lupul ~**.

Răspopeni, sat, pe Răut, ţ. Soroca; <s. ~, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; parte din ~ dăruită lui Ştefan Cărcos 345.

Răspopi, sat; <ţ. Covurlui; lângă Drăguşeni, c. ~, j. Galaţi>; părţi din ~ întărite lui Gabăr pârcălab 178.

Rătăoani, top. în hotarul de pe Călugăra confirmat m-rii Bistriţa 6, 323.

Rătedze, sat, ţ. Tutova; <lângă Mărăşeşti, c. Voineşti, j. Vaslui>; părţi din ~ vândute lui Apostol Cehan 344.

Răteşti*, sat, <ţ. Neamţ; probabil lângă Păstrăveni, c. ~, j. Neamţ>; parte din ~ răscumpărată de popa Larion din ~ 372.

Răuceşti, sat, ţ. Neamţ; <c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ încălcate dinspre s. Borceşti şi Zmeeşti 373.

Răut, râu; <afluent al Nistrului>; sat pe ~ 345; baltă în matca râului ~ 310.

Răvăcani, selişte, ţ. Roman; <lângă Criveşti, c. Strunga, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Dumitru Buhuş 125, 353; jumătate din ~ moştenită de Dumitru Buhuş 353; judecată pentru stăpânirea seliştii ~ 124.

Războieni, sat; <Războieni (?) s.c. al c.s. Târgu Frumos, j. Iaşi>; popă de la ~ dă mărturie la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unei părţi din s. Oneşti 508.

Răzmăranda, soţia lui Negru şi mama Aghiniţei şi a lui Strătulat; vinde împreună cu soţul şi cu fiii ei o casă de pe Uliţa Nouă din Iaşi 309; sigiliu 309.

Răzvan, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Râcica, v. **Râşca**.

Râşca (Râcica), m-re, <ţ. Suceava; în s. ~, c. ~, j. Suceava>; vinde o parte din s. Cămârzani 92; călugării m-rii ~ 92; pecetea m-rii 92.

Râşca, pârâu; <afluent al Moldovei la Drăguşeni, j. Suceava>; selişte pe ~ 14.

Râşca, v. şi **Roşca**.

Râşcanul, popă; nepoţii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unui loc din hotarul s. Tămăşeni 462.

Rât, top. sub Ceahlău; curătură la ~ 85..

Rătul, selişte la Vadul de Piatră; <probabil lângă Brânzenii Vechi, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; act pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Rătul, şes pe Bahluieţ, în hotarul Târgului Frumos; parte din ~ dăruit lui Iordache <Cantacuzino> 35, 225.

Rătul Petrii, loc <lângă tg. Cotnari>; heleşteu la ~ dăruit lui Feltinu din Cotnari 59.

Repede, v. **Văscan ~**.

Reţeţolei, sat; <Reţeni (?), lângă Schitul Frumoasa, c. Balcani, j. Bacău>; Gavril Mândrul din ~ a dăruit împreună cu rudele sale locul La Babe 180.

Robceanul, v. **Grigorie ~, Toader ~, Vasilie ~**.

Robcianul, v. **Robceanul**.

Robert Mille, din Strunga; posesor al unui act de danie pentru şesul Rătul de lângă Târgu Frumos 225.

Robul, v. **Ionaşco ~, Sima ~**.

Rocea, bunicul lui Macovei din Durăşti, rudă cu Hotineasa; a cumpărat de o parte din s. Durăşti 196.

Rogojanul, v. **Gheorghiţă ~**.

Roman, cetate, <ţ. Roman>; pârcălabi de ~ 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 112, 295, 321, 322, 324, 325, 328.

Roman, tatăl lui Iachim Bandur 10.

Roman, târg, <ţ. ~; m. ~, j. Neamţ>; târgoveţ din ~ 13; episcopie în ~, v. **Episcopia Romanului**.

Roman, ţinut; sate în ~ 20, 27, 36, 37, 125, 132, 162, 186, 207, 247, 281, 287, 322, 353.

Roman, vier <domnesc>; martor la vânzarea unei vii de la Vacota 347.

Roman Lapteacru, martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 173.

www.dacoromanica.ro

Romăniasa, nepotul ei vinde o parte din s. Hălăseni 10.
Romăscel, scrie act domnesc 159.
Romăşcel, tatăl lui Cârstiian; se judecă pentru stăpânirea unor ţigani cu Isari vameş, pierde 470.
Romăşcel, v. şi **Dumitraşco ~**.
Romăneşti, sat, <ţ. Putna; c. Nestoreşti, j. Vrancea>; poruncă domnească pentru alegerea unei părţi din ~ stăpânită de m-rea Beserecani 341.
Ropcean, v. **Robceanul**.
Roşca din Băneşti, martor 77.
Roşca din Ţifeşti, fiul lui Iachim; vinde o parte dintr-un vad de moară din s. Ţifeşti 177.
Roşca, fiul Annei Lupoae din Mănţăşti; a vândut o parte din s. Fâşcani 328.
Roşca Codreanu, familia ~ din Bârlad; condică de doc. a Casei ~ 121.
Roşca, v. şi **Costantin ~**, **Dumitru ~**, **Gavril ~**, **Gheorghie ~**, **Gherasim ~**, **Ionaşco ~**, **Simion ~**, **Vasilie ~**.
Roşcani*, sat, <ţ. Neamţ; lângă Negreşti, c. Dobreni, j. Neamţ>; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204.
Roşiori, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Chilişoaia, c. Dumeşti, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Neaniul vornic 76.
Rotăriţa, v. **Sora ~**.
Ruget, sat, <ţ. Putna; Rugetul, c. Vidra, j. Vrancea>; Nicula, fiul Zlatei din ~, martor la cercetarea unei pricini 49, 177.
Rugină, tatăl Elincăi Drăcioae, bunicul lui Cârstea Dracea, al lui Eremiia Dracea şi al Năstascăi 299.
Rugină, v. şi **Toader ~**.
Ruginoşi, sat, <ţ. Vaslui; înglobat în Oşeşti, c. ~, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Sacălâşa 145.
Rujniţă, v. **Ştefan ~**.
Runcul, top. în hotarul s. Maşnici 83.
Rusca, fiica lui Ioniţe vătav şi sora Anuţei; vinde împreună cu sora ei o jumătate dintr-un vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 292.
Rusca, mama lui Ihnat din s. Nadişa 109, 114.
Rusca, mama Nastasiei din Călimăneşti 388.
Ruseni, sat, <ţ. Suceava; Răuseni, c. Udeşti, j. Suceava>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Nemerniceni 213.
Ruseni*, sat, ţ. Vaslui; <Ruleni fost s. lângă Protopopeşti, c. Tăcuta, j. Vaslui>; poruncă domnească pentru împărţirea s. ~ între rude 392; întărit popii Mătei din Mirceşti după împărţirea moşiilor între rude 399; părţi din ~ vândute lui Grigorie <Miclescul> 419; împărţit între urmaşii Tudorii, Solomiei şi ai Vărvarii 473.
Ruset, v. **Ştefan ~**.
Rusi, v. **Ruşi**.
Rusu, popă; martor la o danie din s. Bereşti, scrie act 444.
Rusul din Fâşcani, soţul Maghinei 328.
Rusul din Glodeni, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 185.
Rusul din Năneşti, martor hotarnic al unei poieni din hotarul s. Lieşti 219.
Rusul, v. şi **Ghiorghie ~**, **Ionaşco ~**.
Ruşi (Rusi), sat, <ţ. Roman; înglobat în Roşiori, c. ~, j. Bacău>; părţi din ~ întărite fiilor lui Dumitru Goia după judecată 15.
Ruşi, sat, <ţ. Suceava; Ruşii-Mănăstioara, c. Udeşti, j. Suceava>; vătăman din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Nemerniceni 213.
Ruşi, sat, <ţ. Tutova; c. Puieşti, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Stănigeşti 447.
Ruxanda, soţia lui Gligorce fost jitnicer; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru părţile cumpărate din s. Hărmăneşti şi Nadişa 114.

S

Saca, v. **Săcătura**.
Sacalâşeşti, sat, pe Topoliţă, ţ. Neamţ; <Săcăluşeşti, c. Agapia, j. Neamţ>; vândut lui Gheorghie <Coci> 401.
Sacălâşa, sat, <ţ. Vaslui; Săcăluşa, înglobat în Munteneşti, c. Ştefan cel Mare, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Porcea din Oşăşti 145.
Safta din Tâlhăreşti, mama lui Ştefan Pepele 54.
Safta, fiica lui Ionaşco Vrabie, sora lui Costantin şi vara Aniţei; se judecă cu vara ei pentru stăpânirea unei părţi din s. Rădeni, pierde 264.
Safta, fiica Nastasiei, nepoata lui Gliga Hrincovici, sora lui Ionaşco Hrincovici şi a Maricăi, cumnata lui Dumitraşco Fulger; primeşte întărire împreună cu rudele ei pentru stăpânirea unor moşii 325.

www.dacoromanica.ro

Safta, fiica popii Daniil, nepoata popii Fârtat şi sora diaconului Toader; vinde împreună cu fratele ei o parte din s. Grieşti 100.
Safta, fiica popii Ion Blendea, sora lui Hilip, a lui Ştefan Blendea; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Bădeşti 135, 329.
Safta, fiica Toşlei, nepoata lui Bordogan, sora Cârstânei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Săcătura 448.
Safta, nepoata lui Crimca din Suceava şi mama Măricăi şi a lui Pavăl; fiii ei vând moşiile rămase de la fiica lui Miron clucerul 313, 317.
Safta, soţia lui Manule, mama lui Bosie, a lui Iftodie, a lui Ionaşco şi a Tofanei 294.
Safta, ţigancă, fiica lui Condrea şi a Candachiiei, sora Anghelinei, a lui Ihnat ş.a.; confirmată lui Isari vameş, după judecată 470.
Saia <Batin>, fost pitar; martor la o danie din s. Lăleşti 380.
Salcea, pârâu, <afluent al Prutului în Braniştea Bohotin>; sat pe ~ 147.
Salom din Cândeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 130.
Salomia, fiica lui Pătraşcu Baci, nepoata lui Oana Baci şi sora lui Cozmiţă, a lui Mihalce Baci şi a lui Nastasâe; a vândut împreună cu fraţii ei părţi din s. Dănceni 163.
Salomie, fiica lui Neagu, sora lui Grozav a lui Lazor ş.a.; a vândut împreună cu fraţii şi cu verii ei un vad de moară din s. Mirăeşti m-rii Berzunţu 105.
Sambacilă, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Samfira, fiica lui Dooader Bălţatul, sora Alecsandrei şi a lui Vasilie; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Cârsteşti, Glodeni şi Hălmăgeni 138.
Samfirici, fiul lui Dumbravă din Floreşti şi fratele lui Florea; martor la vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98.
Samoilă, martor la vânzarea unei părţi din s. Băşăni 224.
Samson, a vândut împreună cu Docilă nişte ţigani lui Prebici logofăt 178.
Samson, iscăleşte copia unui act (sec. XVIII) 389.
Samson, mistru (?) din Boloteşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Băleşti 141.
Samson (Sanson), popă, soţul Arvasiiei preoteasa; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Doljeşti, Fârţăneşti şi Ruşi cu nepoţii lui Dumitru Goia 15; scrie zapisul de vânzare al unei părţi din s. Fârţeşti 287.
Samson, tatăl lui Merăuţă din Albeşti; martor la o danie din s. Florinteşti 232.
Samuil, vinde împreună cu Palaghie Todosia o parte din s. Beţăşti 433.
Sanda, fiica Mariţei, nepoata lui Vlad pârcălab, sora Drăguţei şi a Neacşei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Ilieşti 178.
Sanhira, fiica lui <Ursul> Vartic, mama lui Toderaşco şi vara lui Ştefan Corpaci; a vândut nişte ţigani 470.
Sanson din Lete, martor la vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.
Sanson, nepotul Odochiei; a vândut împreună cu rudele sale s. Şipenţi 96.
Sanson, v. şi **Samson**.
Sas, tatăl Măricăi şi al Măgdălinei din Petrileşti 5.
Sascut, sat; <c. ~, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea s. Vâlceşti 98.
Sasul*, sat, ţ. Tecuci; <lângă Bilieşti, c. Suraia, j. Vrancea>; în hotar cu s. Dumbrăviţa 94.
Saula din Ţareuca, martor 503.
Saula, fiul Ţâgancéi şi fratele lui lui Isaiiu; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Şeptişeni 387.
Saula, v. şi **Gheorghie ~**.
Sava, fost cămăraş; cumpără o parte de sat de la Ionaşco fiul lui Căzacul 74.
Sava (Savin), diac, fiul lui Cârjeu fost stolnic şi al Candachiei, nepotul lui Stratul Bolea, fratele lui Ivaşco Cârjeu şi al lui Vasilie Cârjeu; partea lui ~ din s. Răvăcani a fost vândută de unchiul său 125; a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Costeşti 162; martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 343, a vândut partea unchiului său din s. Orăşeni 344; scrie zapise de danie şi vânzare 38, 40, 41; scrie act domnesc 118.
Sava din Bădeşti, fratele lui Toader Arman din Itrineşti; nepoţii lui ~ vând părţi din acel s. 137, 329.
Sava din Botoşani, fiul Dănesei; martor la vânzarea unei vii 119.
Sava din Scânteia, martor la o danie din s. Popeşti 269.
Sava din Securiceni, vinde împreună cu alţi săteni o parte din s. Nemerniceni pentru a plăti o moarte de om 213.

www.dacoromanica.ro

Sava din Turbăteşti, fiul lui Gheorghie Duralău şi fratele lui Costantin, al Nastasiei, al Urâtei şi al lui Vasilie; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Turbăteşti şi o vie cu loc de prisacă 461, 467.

Sava, fiul lui Andronic din Vităneşti şi al Măriiei; vinde împreună cu părinţii săi o parte din s. Feţinghesti 84.

Sava, fratele Liţei; a vândut părţi din s. Ciohoreni 281.

Sava, fratele lui Gheorghie, al lui Iliuţă din Dărmăneşti şi al Nastei; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.

Sava, martor la vânzarea unei părţi din s. Şerbăneşti 235.

Sava, popă din Sinehău; martor la vânzarea unei părţi din s. Mogoşeşti 469.

Sava, tatăl lui Ionaşco Săvăi 249.

Sava, vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Ciohoreni lui Gavril Ferâie 81.

Sava Hăugul, fratele lui Costantin Hăugul şi al lui Toader Hăugul, vărul lui Pătraşco Hăugul; martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni <m.p.> 222.

Sava Moglan, ginerele lui Mihăilescul; se judecă pentru stăpânirea s. Brusturi 11.

Savin din Răteşti, fiul lui Ionaşco Bebechiu, fratele Antimiiei, al lui Pânteleiu din Răteşti şi al lui Iuraşco; a vândut o parte din acel s. 344.

Savin <Hermeziu>, fiul lui Toader Hermeziu, fratele lui Gligorie Hermeziul şi al Magdei; a vândut împreună cu fraţii săi părţi din s. Calafendeşti rudei lor, Costantin Ciogolea 295.

Savin Prăjescul, fost mare vornic al Ţării de Jos; a primit la împărţirea moşiilor lui Isac Balica s. Căcăceni pe care îl vinde domnului 322; împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica dăruieşte s. Corlăteni lui Toader Petriceico 484; dă mărturie, martor 7, 53, <m.p.> 353, 496; sigiliu 353.

Savul, a vândut o parte din s. Hărmăneşti 114.

Săbruci din Ialoveni, martor la o danie din s. Săciteni 104.

Săcătura (Saca), sat; <ţ. Bacău; Pădureni, c.s. Mărgineni a or. Bacău, j. Bacău>; o parte din ~ vândută lui Iusip din Lolcani 448; părţi din ~ întărite lui Ionaşco fiul lui Dumitraşco Solomon 488.

Săchiloae, v. **Secheloae ~**.

Săciteni*, sat; <probabil lângă Ialoveni, c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; parte din ~ dată de Dragotă şi de Ionaşco lui Ştefan Cociorveiu pentru o nevoie 104.

Săcui, diac; martor la cercetarea unei pricini pentru stăpânirea unei părţi din s. Oneşti 508.

Săcuiani, sat, <ţ. Bacău; c. Secuieni, j. Bacău>; parte din ~ vândută lui Maxin Băhnaşul şi lui Vasilie 142; martori din ~ 142.

Săcuiani, sat, pe Socol, ţ. Neamţ; <Secuieni, c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ vândute lui Toma <Cantacuzino> 511, 512.

Săcuianul cel bătrân, tatăl lui Toader; partea lui din s. Săcuiani este dăruită lui Maxin Băhnaşul şi lui Vasilie 142.

Săcul, m-re, <ţ. Neamţ; în c. Vânători-Neamţ, j. Neamţ>; primeşte danie o vie din s. Căpoteşti 254; primeşte danie o prisacă o parte dintr-un heleşteu din s. Brătuleşti 255; cumpără o parte din s. Cofeşti 277; se judecă pentru hotarul unui vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 424, 425; călugării m-rii ~ 424, 466; egumenul m-rii ~ 277; arhimandrit şi stareţ de la ~ şi Neamţ (sec. XIX) 466.

Săcul, pârâu; <Secu, afluent al Bistriţei la Vaduri, c. Viişoara, j. Neamţ>; sat pe ~ 213; v. şi **Angârcia Săcului**.

Săcului, v. **Angârcia ~**.

Săcureni, sat, <pe Cameniţa şi Nistru; azi în Ucraina, r. Săcurinţi, reg. Cernăuţi>; uric pentru s. ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Sălătruc, sat; <c. Dărmăneşti, j. Bacău>; în hotar cu s. Lucăceşti 6, 323.

Sălăvăstru, călugăr la m-rea Tazlău; martor în sobor II.

Sălişteanul din Bârlad, fiii lui au vândut lui Petrea Cehan s. Cârsteştii din Deal 439.

Sămăşcani, sat, <ţ. Orhei; c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; parte din ~ vândută lui Mătiiaş Sturdza 171; judecată pentru stăpânirea unor părţi din s. ~ 361.

Sămion, martor hotarnic în s. Ploscureni 452.

Sămion Codău, tatăl Anghelinei şi bunicul lui Lupul 73.

Săpoteanul, jitnicer; martor la vânzarea unei părţi din s. Berindieşti 418.

Săpoteanul, v. şi **Vlasie ~**.

Săpoteni, sat, <ţ. Dorohoi; Şipoteni, înglobat în Dumeni, c. George Enescu, j. Botoşani>;

www.dacoromanica.ro

părți din ~ dăruite și vândute lui Ionașco Roșca 18, 362; judecată pentru stăpânirea unui heleșteu din hotarul s. ~ 63; martor din ~ 63.
Sărafim, călugăr la m-rea Dragomirna; martor în sobor 89.
Sărata, pârâu; <ț. Neamț>; în hotarul braniștii m-rii Bistrița 204, 323; în hotarul s. Borcești și Răucești 373.
Săsiești, sat; <probabil lângă Nadișa, c. Strugari, j. Bacău>; martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Nadișa 114.
Săucești, sat, <ț. Bacău; c. ~, j. Bacău>;
Săucești, sat; <lângă Săucești, c. ~, j. Bacău>; popă din ~ martor la vânzarea unei părți din s. Șerbănești 235.
Săvăi, v. **Ionașco ~**.
Sâmina, sora lui Petre Borzea; parte ei din s. Nadișa a fost vândută 114.
Sâmion din Șirățăi, a primit zălog de la soția lui Necoară Forfenachi o parte din acel s. 112.
Sâmion, fost spătar, fratele Drăguțoaiei și tatăl lui Ghiorghiță 83.
Sâmion Giurge, din Vălena; a fost hotarnic al unor părți din s. Dănceni 163.
Sâmion Plote (Plot), se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Șirățăi 112.
Sâmion Vrabie, vinde o parte din s. Feținghești 90.
Sâmionești, sat, <Simionești, c.s. Cordun, j. Neamț>; martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Hărmănești 114.
Sânta Măriia Mică <Nașterea Maicii Domnului>, termen de restituire al unui împrumut 454.
Sârbești, sat, <ț. Fălciiu; Șerbești, c. Ciorteși, j. Iași>; popă din ~ martor la împărțirea unor moșii 399.
Sârbi, sat, ț. Covurlui; <înglobat în Oancea, c. ~, j. Galați>; hotarele s. Dănești și Șovărcani au fost încălcate dinspre s. ~ 457.
Sârbi, sat, <ț. Putna; înglobat în Ivănceși, c. Boloteși, j. Vrancea>; martori din ~ la vânzarea unei părți din s. Feținghești 111.
Sârbi, selițe, ț. Suceava; <lângă Boldești, c. Todirești, j. Iași>; parte din ~ întărită lui Dumitru Buhuș după judecată 492.
Sârbul, scrie carte domnească de apărare a hotarelor 394.
Sâret, v. **Siret**.
Scăuiani, sat; <probabil lângă or. Tecuci, j. Galați>; parte din ~ întărită lui Danciul 233.
Schitul lui Partenie, schit La Babe, lângă Soveja; <lângă Vitănești de sub Măgură, c. Boloteși, j. Vrancea>; cu hramul Sfântul Ioan Bogoslov construit de părintele Partenie de la m-rea Beserecani 177, 179, 180; primește întărite pentru stăpânirea unui vad de moară 177; a primit danie locul La Babe pentru care primește întărire 179, 180; primește danie și întărire pentru o vie din s. Scorțești 49, 50, 179; primește danie părți din s. Țifești 377, 378.
Schitul lui Selevăstu, v. **Peon**, m-re.
Scântée (Scântue), fiul Dochiei, nepotul lui Mitrea; vinde o parte din s. Hălăseni 10; martor la vânzarea unei părți din s. Săcătura 448.
Scântée, vătav la Gârla Putnei; martor la vânzarea a două vaduri de moară de pe Gârla Putnei 411; primește poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini din s. Cofești 425.
Scântée, v. și **Scânteia**.
Scântéi, v. **Scânteia**.
Scânteia (Scântée, Scântéi), sat, <ț. Vaslui; c. ~, j. Iași>; acte scrise la ~ 116, 269; popă domnesc din ~ 116, 118, 269.
Scântue, v. **Scântée**.
Scorpan, **Isac ~**.
Scorțăști, v. **Scorțești**.
Scorțeni, sat, <ț. Orhei; c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Văsiiani 482.
Scorțești* (Scorțăști), sat, <ț. Putna; lângă Clipicești, c. Țifești, j. Vrancea>; martori din ~ 49, 177, 179.
Scridon, fiul lui Cociubă și fratele lui Trufan, tatăl Antemiiei, al lui Agapie și al lui Ștefan 393.
Sculeș, v. **Dumitrașco ~**.
Secheloae, **Tofăniasa ~**.
Secul, v. **Săcul**, m-re.
Securiceni, sat, <ț. Suceava; c. Udești, j. Suceava>; săteni din ~ vând o parte din s. Nemerniceni pentru a plăti o moarte de om 213.
Selevăstru, fiul lui Toader Bârjovanul; vinde o parte din s. Porcești 30.
Selevăstru, fost stareț la m-rea Peon; curături făcute de ~ 85; v. și **Schitul lui Selevăstru**.
Sfaduh, top., loc de la ~ confirmat m-rii Peon 85.
Sfântul Ioan Crestiteli, în formula blestemului 254.

www.dacoromanica.ro

Sfat domnesc, 9, 15, 63, 89, 90, 94, 96, 99, 101, 107, 108, 154, 156, 172, 176, 198, 283, 296, 322, 324, 325, 328, 329, 333, 334, 336, 342, 427, 470, 512.
<Sfinţii> Apostoli, în formula blestemului 176, 225, 254, 333.
Sfânta Evanghelie (Svânta Ivanghelie), jurământ pe ~ 154.
Sfânta Născătoare de Dumnezeu, biserică armenească din Suceava; <în m. Suceava, j. Suceava>; bani dintr-o vânzare folosiţi la ~ 79.
Sfânta (Svétaa) **Vineri**, m-re în Iaşi; <fostă m-re în m. Iaşi, j. Iaşi>; se judecă pentru stăpânirea unui vad de pod peste Prut 427; preoţi de la ~ martori 483.
Sfântul Axente, hramul bisericii m-rii Zamca 79.
Sfântul Gheorghe şi Sfântul Ioan cel Nou, hramul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, 58, 87, 332.
Sfântul Gheorghe Vechi, biserică; <în Bucureşti, m. Bucureşti>; dascăl slovenesc de la ~ (sec. XVIII) C.
Sfântul Gheorghie, hramul m-rii Hlincea 101.
Sfântul Grigorie Teologul (Bogoslov), în hramul m-rii Trei Ierarhi 176; în formula blestemului 322.
Sfântul Hagikatar, m-re armenească din Suceava; <în m. Suceava, j. Suceava>; iurtă a bisericii ~ vândută de comunitatea armenească 79.
Sfântul Ilie, m-re, <ţ. Suceava; în s. Sfântu Ilie, s.c. al c.s. Şcheia, m. Suceava, j.~>; se judecă pentru stăpânirea locului numit Căldarea din ţarina Arenilor 102.
Sfântul Ioan Bogoslov, hramul Schitului Partenie 49, 177, 179, 180, 377, 378.
Sfântul Ioan cel Nou, moaştele neputrezite ale Sfântului Ioan cel Nou se află la biserica mitropolitană din Suceava 56, 87; hramul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, v. şi **Sfântul Gheorghe şi ~**.
Sfântul Ioan Gură de Aur (Zlataust), în hramul m-rii Trei Ierarhi 176; în formula blestemului 322.
Sfântul Ioan Novi <Nicoriţă>, m-re în Tătăraşi; <cart. al m. Iaşi, j. Iaşi>; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Rădeşti 304.
Sfântul Lusavorici <Luminătorul>, biserică armenească din Suceava; <în m. Suceava, j. Suceava>; bani dintr-o vânzare folosiţi la ~ 79.
Sfântul Nicolae (Sfântul Ierarh şi făcător de minuni Nicolae, Sveatii Necolai), hramul m-rii Aron Vodă din ţarina Iaşilor 57; hramul Episcopiei Rădăuţilor 107; în legenda peceţii m-rii Râşca 92.
Sfântul Nicolae <Domnesc>, biserică în Iaşi; <m. Iaşi, j. Iaşi>; popi de la ~ 348.
Sfântul Sava (Svetii Şava), m-re în Iaşi; <m. Iaşi, j. ~>; ctitoria lui Enachie <Caragea> 181; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Uricani 154; şcoala slovenească de la ~ (sec. XVIII) 177.
Sfântul Vasilie cel Mare (Sfântul Vasilie cel Mare al Lumii învăţător), în hramul m-rii Trei Ierarhi 176; în formula blestemului 322.
Silăvăstru din Câmpuri, martor la vânzarea unei părţi din s. Cleja de Jos <m.p.> 408.
Silion, martor la vânzarea unei părţi din s. Băşăni 224.
Sima, a vândut împreună cu rudele sale un vad de moară pe Putna în hotarul s. Mirăeşti 105.
Sima din Cofeşti, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 277.
Sima din Roman, tatăl lui Dumitraşco <diac> 9.
Sima, fiul lui Ţigancea Orbăscul şi al Măriiţei; a vândut o parte din s. Holubeşti lui Prebici fost logofăt 178.
Sima, partea lui ~ din s. Hălăseni este vândută 9.
Sima, tatăl lui Istodie 118.
Sima, tătăl lui Frăţiian şi bunicul lui Florea 465.
Sima, <vameş din Focşani>; martor la vânzarea unei părţi din s. Băleşti 141.
Sima Policoz, a mărturisit pentru o vânzare 118.
Sima Robul, vinde o parte din s. Feţingheşti 90.
Simeon, preot armean; martor 79.
Simeon, v. şi **Simion**.
Simina, fiica lui Cârstea Pobircu şi soţia lui Cozma; vinde împreună cu soţul ei o parte din s. Murgeşti 200, 230.
Siminiceanul, v. **Coste ~**.
Siminiceni*, sat, <ţ. Roman; lângă Bărbăteşti, c. Cucuteni, j. Iaşi>; martori din ~ la vânzarea unor părţi din s. Costeşti 256.
Simioanăş, v. **Simionaş**.
Simion din Brudureşti, primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Lungani, după judecată 398.

www.dacoromanica.ro

Simion din Lucavăţ, martor 316.

Simion din Răteşti, fiul lui Ionaşco Bebechiu, fratele Antimiiei, al lui Pânteleiu din Răteşti şi al lui Iuraşco; a vândut împreună cu fraţii săi o parte din acel s. 372.

Simion din Sămăşcani, fratele lui Burlan; se mudecă pentru stăpânirea s. Sămăşcani cu Mătiiaş Sturdzea 361.

Simion din Stângaci, martor la vânzarea unei părţi din s. Şişcani 71.

Simion din Ţifeşti, martor la o danie din acel s. 377.

Simion, fiul Candachiei şi nepotul lui Cârstian pivnicer; mama lui ~ dă în schimb o parte din s. Plopeşti pentru o parte din s. Giurgeşti 272.

Simion, fiul lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti şi al Maricăi, nepotul lui Ştefan Blendea şi fratele lui Vasilie; a vândut împreună cu fratele său părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi 34, 43, 329; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni 387.

Simion, fiul lui Ion Dobrovoi şi fratele lui Bădilă şi al lui Toader Dobrovoi; vinde o parte din s. Feţinghesti 90.

Simion, fiul lui Irimiia din Cucova; dă mărturie 98.

Simion, fiul lui Mătiiaşi; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.

Simion, fiul lui Păcurar şi nepotul lui Ţintea şi strănepotul lui Avăr cel bătrân; a vândut o parte din s. Ţinteni 325.

Simion, fratele Ilenei; vinde împreună cu sora lui o parte din s. Burdugani 328.

Simion, nepotul Anei; primeşte danie o parte din s. Şahnăuţi 67.

Simion, popă din Focşani; martor la o vânzare din s. Feţinghesti 84.

Simion, popă din Mogoşeşti; martor la vânzarea unor părţi din s. Petreşti 106, 113; martor hotarnic al unei părţi din s. Petreşti <m.p.> 330; sigiliu 330.

Simion, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Simion, vecin din s. Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.

Simion ..., partea lui ~ din s. Cămârzani este vândută 92.

Simion Boldor, tatăl lui Ghervasie Boldor; partea lui ~ din locul La Babe a fost dăruită Schitului Partenie 179.

Simion Borcea, partea lui este stăpânită de Gligorcea vistiernicel 431.

Simion Gheuca, fost mare medelnicer, soţul Măricăi şi fratele Anghelinei şi a lui Dumitraşco <Gheuca>; a lăsat soţiei sale s. Băcani 483.

Simion (Simeon) **Goläi**, soţul Maricăi şi tatăl lui Andronic, al lui Cârstea, al lui Gheorghie ş.a.; a cumpărat s. Şipenţi 22, 96.

Simion Lehaci, din Corneşti; martor hotarnic al unor părţi din s. Cernaţi şi Greci 122.

Simion Mihăilescul, fost pârcălab; mărturiseşte că a cumpărat împreună cu <Vasilie> Banul s. Costeşti de la m-rea Pobrata <m.p.> 80; martor la vânzarea unei părţi din s. Slobodzia Zberoaiei <m.p.> 148 (?); sigiliu 80, 148.

Simion <Moghilă>, voievod, domn al Ţării Moldovei; acte de la ~ 143; a dăruit lui <Ion> Cărăiman seliştea Ştiuca 283.

Simion Pilipovschi, soţul Măricăi şi ginerele Marghitei; a vândut împreună cu soţia lui nişte vii la Cotnari 295.

Simion Purece, din Forăşti; martor mărturiseşte pentru o datorie bănească 128.

Simion Roşca, din Suleni; martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.

Simion Sprânceană, fiul lui Ionaşco Sprânceană şi nepotul lui Gavril Sprânceană şi al Vasilcăi Sprâncenoae; vinde partea bunicii sale din s. Dăneşti 300.

Simion Ţâra, fost pârcălab, fiul lui Pătraşco Ţâra, soţul Tofanei, fratele Măricuţei şi cumnatul lui Andronic fost paharnic; a cumpărat părţi din s. Şerbăneşti 143.

Simion Veisa, fiul lui Ionaşco; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Hălăseni 9.

Simionaş, v. **Ion ~**.

Simzeana, ţigancă dăruită m-rii Dobrovăţ 333.

Simziiana, ţigancă; întărită lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Sinehău (Sinihău), sat; <azi în Ucraina, Gorbova, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; Isac din ~ cumpără părţi din s. Molniţa şi Mogoşeşti 99, 463; popă din ~ 469.

Sineşti, sat, ţ. Tecuci; <înglobat în Suraia, c. ~, j. Vrancea>; întărit lui Ştefan căpitan şi rudelor acestuia 94; părţi din ~ dăruite lui Ştefan căpitan 279.

Sinihău, v. **Sinehău**.

Sinova, top. în hotarul viilor m-rii Bistriţa de lângă Bacău 6, 323; v. şi **Dealul Sinovei**.

Siret (Sâret, Siretul Mare), râu; condică a moşiilor de pe ~ ale familiei Sturza

www.dacoromanica.ro

(sec. XIX) 355; gârla râului ~ 169; sate pe ~ 94, 97, 132, 143, 186, 247, 297, 298, 301, 322, 326, 350, 355, 390, 391, 400, 446, 476, D; mori pe ~ 326, 476, 477; pod umblător peste ~ 94; vaduri de mori pe ~ 132, 169, 186, 247, 400, 446.

Siretul Mare, v. **Siret**, râu.

Sireţelul Muntean, pârâu; <afluent al Siretului, la Dumbrăviţa, c. Suraia, j. Vrancea>; sat pe ~ 94, 95; vad de moară pe ~ 94, 95.

Sitar din Veşteleşti, tatăl lui Toader şi al lui Ştefan 280.

Siva, fratele lui Ionaşco Dinga; martor la o danie din s. Bereşti 444.

Slatina, m-re, <ţ. Suceava; în c. ~, j. Suceava>; a primit danie de la ctitorul ei, Alexandru <Lăpuşneanul>, seliştea Truşeşti 476, 477; dă seliştea Truşeşti lui Vasile Lupu pentru a repara biserica m-rii 476, 477.

Slăvilă din Gligoreşti, dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Feţingheşti 111.

Slobodzéni, v. **Slobodzia Zberoaiei**.

Slobodzia Zberoaiei (Slobodzéni), sat, pe Prut; <ţ. Iaşi; lângă Scoposeni, c. Gorbani, j. Iaşi>; părţi din vândut lui Vasilie Banul 148; martor din la vânzarea unei părţi din s. Luceni 249.

Slobodzie, sat, ţ. Putna; <probabil lângă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martor din ~ 274.

Smaranda, fiica grecului Mavrichi, sora Aniţei, a Troiţei ş.a.; a vândut împreună cu tatăl şi cu surorile ei o parte din s. Hărmăneşti 114.

Smilişoara, pârâu; <afluent al Smilei>; sat pe ~ 17.

Soare, vadul lui ~ de pe Sireţel în hotarul s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Socaciu, top. în hotarul m-rii Peon 85, I.

Soci, sat, ţ. Neamţ; <c. Ştefan cel Mare, j. Neamţ>; parte din ~ întărită lui Ionaşco, fiul lui Lupu 16.

Soci Mihai, şoltuz de Trotuş; martor la vânzarea unor părţi din s. Hălăseni 9.

Socol (Şoiumul), pârâu <ţ. Neamţ; la Secuieni, c. ~, j. Neamţ>; sat pe ~ 511, 512.

Sofiia, sora lui Costantin, a lui Dumitraşco şi a Tofanei, cumnata lui Bejan; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Frăteşti 134.

Sofronia, mama Annei şi a lui Eremia Barbovschi, străbunica lui Gavril Mătiaş 248.

Sofronia, mama Sorcăi şi soacra lui Ghiorghie Maicăş din Uricani 154.

Sofronia, mama Sorcăi şi soacra lui Ghiorghie Maicăş din Uricani 154.

Sofronia Pântoae, soţia lui Pântea, sora lui Andronic, mama Axeniei, a lui Ionaşco şi a Vârvarei, mătuşa lui Nacul şi a lui Pavel Albotă; fiii şi nepoţii ei vând partea ei din s. Vicoleni 321.

Sofronie, arhimandrit şi stareţ al m-rilor Neamţ şi Săcul (sec. XIX); copiază act 466.

Sofronie, mama lui Ionaşcu din Săciteni 104.

Sofroniia, preoteasă, fiica Uliianei, nepoata lui Păşcan şi sora Măriiei; vinde împreună cu rudele ei jumătate din s. Bereşti 383, 384.

Sofronios, egumen <la m-rea Iviron>; martor 271.

Solca, m-re, <ţ. Suceava; în or. Solca, j. Suceava>; călugăr de la ~ martor 179.

Soleşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ 229, 393; popă din ~ 393.

Solomia, bunica Ioanei din Cormăneşti 227.

Solomia (Solomiia), fiica lui Hilip Blendea, mama Ilenei şi soacra lui Toader; vinde o parte din s. Bădeşti 32, 329.

Solomia, fiica lui Vlad pârcălab, sora Anghelinei şi a Neacşei; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Ilieşti 178.

Solomia, mama Agahiiei; fiica ei vinde o parte din s. Drăgeşti 214.

Solomia, sora Nastasiei şi a lui Văsii; vinde împreună cu rudele ei părţi din s. Hălăseni 9.

Solomia, soţia lui Drăguş fost vornic, mama lui Cârstea ~, a lui <Ştefan> Drăguş sulger şi a lui Vasilie Drăguş 328.

Solomia, soţia lui Mihăilă Posmag, mama Maricăi şi soacra lui Ionaşco Roşca 18.

Solomiia, strănepoţii ei îşi împart moşiile cu strănepoţii Tudorii şi ai Vărvarii 473.

Solomiia, v. şi **Solomia**.

Solomon, diac <din Huşi>; a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Futileşti 77.

Solomon, fiul lui Ştefan din Dolheşti; a rămas cu datorii dintr-o slujbă de la ţ. Neamţ 454.

Solomon, fiul Măricăi, nepotul lui Nicoară Liciul şi fratele lui Dumitraşco; vinde împreună cu fratele şi cu verii săi o jumătate din s. Cârsteşti 501.

Solomon, v. şi **Dumitraşco ~, Vasâlie ~**.

Soloneţ (Soluneţ), pârâu; <afluent al Răutului>; sat pe ~ 325.

Solovanilor, strâmtura ~, în hotarul m-rii Peon 85.

www.dacoromanica.ro

Soltana, fiica lui Ion Mogâlde, sora lui Gligoraşco Mogâlde şi a Zinicăi, soţia lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci şi mama lui Ionaşco <Tălmaci>; participă la împărţirea moşiilor tatălui ei 93, 109; urmaşii împart moşiile 390, 391.

Soluneţ, v. **Soloneţ**.

Sora, fiica lui Isac din Tupilaţi, sora Agahiei, a lui Acsentie ş.a.; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Tupilaţi 28, 329.

Sora, mama Ţigăncii şi a Lupei, bunica lui Ionaşco şi a Neacşei 106, 113.

Sora, soţia lui Gligorie postelnic; a primit danie împreună cu soţul ei nişte vii din Dealul Mândru 437, 438.

Sora, ţigancă aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Sora Rotăriţa, fiica lui Crăciun; vinde părţi din s. Găneşti, Ghibarţu şi Tăoşti 498.

Sorca, fiica Sofroniei şi soţia lui Ghiorghie Maicăş; primeşte întărire împreună cu soţul ei pentru stăpânirea unei părţi din s. Uricani, după judecată 154.

Soriţa, fiica lui Bălea şi nepoată de frate lui Ionaşco Cehan; a dăruit împreună cu surorile ei viile primite de la unchiul lor 229.

Soriţa, mama lui Larion şi a lui Toader din Vicoleni 321.

Soriţa Căzăniasa, fiica lui Ilea şi nepoată de frate lui Cârste Măriian, mama lui Necula din Tâmpeşti 152.

Soroca, cetate; <în or. ~, r. ~, R. Moldova>; pârcălabi de ~ 288, 409, 423, 474.

Soroca, târg, ţ. ~; <or. ~, r. ~, R. Moldova>; act scris la ~ 458; târgoveţi din ~.

Soroca, ţinut; sate şi selişti în ~ 127, 168, 181, 195, 199, 283, 288, 289, 291, 294, 322, 325, 345.

Soveja, m-re, <ţ. Putna; în s. Dragosloveni, c. Soveja, j. Vrancea>; condică de doc. (sec. XIX) 152, 163, 170; m-re lângă ~ 377; v. şi **Schitul lui Partenie**.

Spartul, v. **Irimiia ~**.

Spineni* (Spinéni), sat, <ţ. Vaslui; lângă Recea, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; diacon din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Grieşti 100.

Spinéni, v. **Spineni**.

Spinoasa, sat, <ţ. Iaşi; c. Erbiceni, j. Iaşi>; în hotar 395.

Spiridon, fiul lui Păcurar; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Budeşti 78.

Spiridon Zupco, fiul lui Nicoară Zupco, nepotul lui Eremia Zupco şi fratele lui Eremia vătav şi al Ilenii şi tatăl lui Gavril Zupco; a vândut împreună cu fraţii săi o prisacă lui Prebici fost logofăt 178; fiul lui ~ a vândut o parte din s. Tupilaţi 329.

Sprânceană, v. **Gavril ~, Ionaşco ~, Simion ~**.

Sprâncenoae, v. **Vasilca ~**.

Stahie, fiul Anghelinei din Suceava şi nepotul lui Irimică; vinde împreună cu rudele sale moşiile rămase de la fiica lui Miron clucer 311, 320.

Stamate, v. **Ion ~, Enachi ~**.

Stamati, diac, ginerele (?) lui Cârjeu fost stolnic; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Răvăcani <m.p.> 125; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Orăşeni lui Apostol Cehan 344; sigiliu 125.

Stan, partea lui ~ din s. Sămăşcani este vândută de urmaşii lui Hârcescul 171.

Stan Hudici, rudă cu Ştefan Căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Stana, fiica Dobrinei, soţia lui Stoica şi nora Annei; a dăruit împreună cu rudele ei locul numit La Babe 179, 180.

Stana, fiica lui Farmachi fost vornic şi sora lui Gheuca, a lui Lazor ş.a.; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Mărceşti 297, 301.

Stanca, fiica Antimiiei Negâlciaoe, nepoata lui Stoica şi sora Măriiei; primeşte întrire împreună cu rudele ei pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Dumbrăviţa 95.

Stanca, fiica lui Procopie, nepoata lui Ionaşco şi sora Măriiei şi a Nastasiiei; vinde împreună cu surorile ei o parte din s. Petreşti 106, 113, 330.

Stanca, fiica Mariiei şi strănepoata lui Băilă, sora Irodiei, a lui Ştefan, a lui Vasilie ş.a.; a vândut o parte din s. Băileşti 118.

Stanca, nepoţii ei vând o parte din s. Bârleşti 40, 41.

Stanca, sora lui Pătraşco Banul, mătuşa Erinei, a lui Maximiian Banul şi a lui Vasilie Banul; a dat părţi din s. Brăila, Bahluiani şi Cogeşti 236; a vândut o parte din s. Cogeşti 336.

Stanciul, fiul lui Mihoci din Şerbăneşti; martor la vânzarea unui vad de moară 252; martor la vânzarea unui loc de la vadul Şerbăneştilor 253.

www.dacoromanica.ro

Statie, blănar <din Iaşi>; martor 348; sigiliu 348.

Statie, croitor <din Iaşi>; martor 348; sigiliu 348.

Stavăr, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire petntru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Stăneşti, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, Stăneştii de Jos şi Stăneştii de Sus, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; parte din ~ schimbată de Coste din Lucavăţ pentru o parte din s. Ivancăuţi 316.

Stăneşti, sat, ţ. Neamţ; <în Frunzeni, c. Costişa, j. Neamţ>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 356.

Stănigeşti*, sat, <ţ. Tutova; lângă Gâlţeşti, c. Puieşti, j. Vaslui>; părţi din ~ vândute lui Toader, ginerele lui Ion Focea 447.

Stănilă, partea lui ~ din s. Nadişa a fost vândută 114.

Stănilă, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Stănileşti, ocol domnesc, pe Prut, ţ. Fălciu; <c. ~, j. Vaslui>; sate ascultătoare de ~ 46, 263.

Stănileşti, sat, pe Prut, ţ. Fălciiu; <c. ~, j. Vaslui>; fost s. domnesc 263; a fost confiscat lui Ionaşco Cehan 263; dăruit lui Racoviţă Cehan 263, 266.

Stănislăveşti, sat, ţ. Neamţ; <lângă Păstrăveni, c. ~, j. Neamţ>; uricar din ~ 355, 373; parte din ~ întărită lui Toader uricar 88.

Stănişăşti (Stănişeşti), sat, pe Dobrotfor, ţ. Tecuci; <Ţepoaia, c. Motoşeni, j. Bacău>; sătenii din ~ se judecă pentru stăpânirea unei poieni de pe Dobrotfor 422, 442, 502; jumătate din ~ întărită nepoţilor lui Ion Briahnă 468.

Stănişeşti, v. **Stănişăşti**.

Stărpul, v. **Ioan ~**.

Stejărianul (Străjereanul), vornic de gloată; a mărturisit pentru o danie 53; staroste de ţ. Tecuci; primeşte răscumpărarea capului pentru un furt D.

Stelian, ginerele lui Naşcul din Muşeteşti; a vândut o parte de loc din s. Şerbăneşti 235.

Stepeniuca, v. **Stipanovca**.

Steţicoae, v. **Merla ~**.

Stipanovca (Stepeniuca), sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, (?), reg. Cernăuţi>; împărţit între urmaşii şi Dumitru Lenţii 371, 389.

Stânceşti, sat, <ţ. Hârlău; c. Mihai Eminescu, j. Botoşani>; martori hotarnici din ~ în s. Ruşi 144.

Stângaci*, sat, <lângă Ivăneşti, c. ~, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Şişcani 71; Ionaşco din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihălăceşti 73.

Stârcea, v. **Costantin ~**, **Darie ~**, **Gligoraşco ~**, **Isac ~**, **Miron ~**.

Stoeneasa, pârâu; în hotarul s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Stoeşti, sat, ţ. Putna; <Bizingheşti, c. Garoafa, j. Vrancea>; popă din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Lăleşti 380.

Stoian din Scorţeşti, tatăl Niacşei şi bunicul lui Gorban şi al lui Mierăuţă din Cucuiaţi 179, 180.

Stoian din Şerbeşti, martor 367.

Stoica din Scorţeşti, fiul Annei, nepotul Gârdişoaei şi soţul Stanei; cercetează o pricină 49, 177; dăruieşte o vie cu cramă din s. Scorţeşti 179; a dăruit împreună cu rudele sale locul numit La Babe 180.

Stoica, fratele Antimiiei Negâlcioae, unchiul Stancăi şi al Măriiei, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Dumbrăviţa 95.

Stoicani, sat, pe Cereşnovăţ, ţ. Soroca; <c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; drumul de la ~ în hotarul s. Voroncăuţi 325.

Stolniceni Prăjescu, sat; <c. ~, j. Iaşi>; act în arhiva s. ~ 161.

Strahoe din Mihăilaşe, martoră la vânzarea unei părţi din s. Sămăşcani 171.

Stratilă, martor la autentificarea unui act 389.

Stratul, protopop; martor 498.

Stratul Bolea (Bole), fost paharnic, nepotul lui Oräş hatman, soţul Grozavei Strătoaie; vinde o parte din s. Răvăcani 125; a stăpânit părţi din s. Costeşti 162; a cumpărat împreună cu soţia sa părţi din s. Dănceni 163; nepoţii lui ~ vând părţi din s. Orăşeni lui Apostol Cehan 344; a vândut împreună cu Lupul fost cupar o parte din s. Răvăcani 353.

Stratulat, v. **Strătulat**.

Străoani*, sat, <ţ. Iaşi; lângă Luceni, c. Victoria, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Luceni 249.

Strătoaie, v. **Grozava ~**.

Strătolat, v. **Strătulat**.

Strătulat din Spineni, martor la vânzarea unei părţi din s. Grieşti 100.

www.dacoromanica.ro

Strătulat (Strătolat), fiul lui Neagu şi al Răzmărandei, fratele Agahiţei; vinde împreună cu părinţii şi cu sora sa o casă de pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.
Strătulat, fiul lui Vlad; primeşte întărire împreună cu alţi răzeşi pentru stăpânirea unui heleşteu 280.
Strătulat, fratele lui Nicoară Dupniţă şi cumnatul Micuţei; martor la vânzarea unei părţi din s. Vădeni 222.
Strătulat (Statulat), sulger; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Futileşti 78; cumpără părţi din s. Plopeni şi Grumăzoaia 82; dă mărturie, martor 25, 37, 66, 97, 200; agă; primeşte confirmare pentru stăpânirea unor ţigani dăruiţi de Moise Moghilă 206; cumpără o parte din s. Dăneşti 300; dă mărturie, martor 221, 354, 383, 477; iscălitura lui ~ 37, 221, 354; sigiliu 37.
Strătulat Borăleanul (Borleanul), uricar; a făcut o cercetare hotarnică a seliştii Colobaenţi 248; scrie acte domneşti 3, 6, 8, 15, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 43, 46, 48, 85, 102, 107, 108, 119, 123, 135, 136, 137, 139, 150, 157, 160, 162, 178, 181, 239, 248, 251, 295, 329, 364, 438, C; scrie mărturii boiereşti 37, 97, 133; dă mărturie, martor 132; scrie zapise 437, 469.
Strejereanul, v. **Stejărianul**.
Striigoaei, v. **Grohotişul ~**.
Strâmba, sat, <ţ. Tutova; azi Cetăţuia, c. Puieşti, j. Vaslui>; părţi din ~ vândute lui Dumitraşco <Gheuca> 138.
Strâmtură, loc lângă Rusciori; loc de prisacă la ~ vândut lui Pavăl Dzamă 164.
Strâmtură, loc, ţ. Neamţ; <lângă Pârâul Mare, c. Ceahlău, j. Neamţ>; curături la ~ dăruite schitului Hangu 155, I.
Stroe, fratele lui Giurgea Gârbovin şi tatăl lui Opre; dă o vie din s. Feţinghesti pentru a răscumpăra capul fiului său 90.
Stroescul, v. **Costantin ~, Lupul ~**.
Stroeşti. sat, <ţ. Dorohoi; c. Lunca, j. Botoşani>; popă din ~ vinde o parte din s. Dersca 198.
Stroici, v. **Ionaşco ~, Lupul ~**.
Strunga, sat, <ţ. Roman; c. ~, j. Iaşi>; Robert Mille din Strunga posesor al unui act de danie pentru şesul Râtul de lângă Târgu Frumos 225.
Strurdze, v. **Sturdza**.
Struţiian din Colfăşeni, martor la vânzarea unei părţi din acel s. 339.
Sturdza, fost diac; a mărturisit pentru vânzarea a două vaduri de moară pe Putna în vremea lui Gaşpar voievod 411.
Sturdza (Sturdze), mare logofăt (sec. XVIII); s-a judecat pentru stăpânirea unor moşii 498.
Sturdza, v. **Mătiiaş ~, Olga ~**.
Sturdzea Badiul, fiul lui Badiul, nepotul Gaftonei, urmaş al lui Bratul Hrincovici şi fratele lui Andronic Badiul şi al lui Dumitraşco Badiul; a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea unor moşii 325.
Sturdzea, v. şi **Sturdza**.
Sturza, familie; condica familiei (sec. XIX) ~ 282, 355, 440.
Sturza, hatman (1837); autentifică o copie 417.
Sturza, v. şi **Sturdza**.
Suceava, cetate, <ţ. ~>; hatman şi pârcălab de ~ 9, 23, 25, 37, 53, 85, 89, 90, 94, 95, 96, 97, 99, 103, 107, 156, 168, 272, 295, 321, 322, 324, 325, 328, 329, 354, 383, 477; portar de ~ 250.
Suceava (Suceavă), târg, <ţ. ~; m. ~, j. ~>; oraşul ~ să nu încalce scutirile acordate oamenilor Mitropoliei 56; comunitatea armenească din ~ vinde o casă 80; baia din ~ 293; şoltuz şi pârgari de ~ 213; târgoveţi din ~ 70, 97, 213, 311, 312, 313, 314, 317, 319, 320, 437, 438; acte scrise la ~ 143, 213, 364, 365, 369, 372; ţarină în hotarul târgului ~ 294; mitropolie în ~, v. şi **Mitropolia <Moldovei şi> Sucevei**.
Suceava, ţinut; dregători de ~ 107, 355; sate şi selişti în ~ 13, 14, 25, 26, 97, 109, 123, 143, 198, 227, 272, 285, 295, 329, 354, 355, 364, 400, 410, 487, 492.
Sucevan, v. **Ionaşco ~**.
Sucmeziu, sat, <pe Siret; înglobat în Marvila, c. Corbasca, j. Bacău>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98.
Suhlinţi, sat, <ţ. Soroca; probabil Suhuluceni, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; drumul care vinde de la ~ în hotarul seliştii Cerlena 294.
Suhopan, v. **Vladimir ~**.
Suhului, pârâu; <afluent al Iezerului Mare la Piscu, c. ~, j. Galaţi>; sat pe ~ 240.
Suleni, sat, <ţ. Fălciiu; Duda, c. Duda-Iepureni, j. Vaslui>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.

www.dacoromanica.ro

Surdeşti, sat, <ţ. Tutova; lângă Ciortolom, c. Tutova, j. Vaslui>; Nenuţa din ~ mărturiseşte că a vândut un vad de moară de pe Putna 7, 8.

Surtă, v. **Gligorie ~**.

Susanu, v. **Grigorii ~**, **Ionaşcu ~**.

Suseni, sat; <c. Băcani, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ în s. Cernaţi şi Greci 122.

Svétaa, v. **Sfânta**.

Svânta Ivanghelie, v. **Sfânta Evanghelie**.

Ş

Şacovăţ, pârâu; <afluent al Bârladului>; sat pe ~ 86; v. şi **Racova**.

Şahak, micul ~ în hotarul unei case a comunităţii armeneşti din Suceava 79.

Şahnăuţi, sat, ţ. Orhei; <probabil Saharna, c. Rezina, j. Orhei>; parte din ~ dăruită lui Simion 67.

Şaidir, v. **Dumitraşco ~**, **Grigorie ~**.

Şaifir, v. **Şaidir**.

Şandra, v. **Şandru**.

Şandru (Şandra), bunicul lui Buţanu şi al lui Lazar; stăpân al unei poieni de pe Dobrotfor 422, 442, 502.

Şarpe, v. **<Cozma> ~**, **Ioan ~**.

Şăndrea, fiul lui Petrea şi tatăl Agafiiei din s. Săcătura 488.

Şăndreni, sat, ţ. Hotin; <azi în Ucraina; nume schimbat în Draniţea, c. ~, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; perilipsis al scrisorilor moşiei ~ 3.

Şăndreşti* (Şendreşti), sat, <ţ. Putna; lângă Pătrăşcani, c. Ţifeşti, j. Vrancea>; martor din ~ la o danie din s. Ţifeşti 377; martor din ~ la o danie din s. Lăleşti 380.

Şăplinţi, v. **Şipenţi**.

Şchei, târg, <ţ. Roman; Şcheia, c. Alexandru I. Cuza, j. Iaşi>; martori din ~ la o danie din s. Brătuleşti 255; popă din ~ 255; sat domnesc aflat sub ascultarea ocolului ~ 322.

Şcheia, sat, <ţ. Suceava; c. ~, j. Suceava>; perilipsis al scrisorilor moşiei ~ 70.

Şchiopu, v. **<Petru> ~**.

Şchiupuleţ, v. **Toader ~**.

Şeaidir, v. **Şaidir**.

Şendreni, sat, <ţ. Iaşi; c. Victoria, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Gheorghiţă <Dimuţă> negustor din Iaşi 51.

Şendreşti, v. **Şăndreşti**.

Şepeniţi, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, c. ~, r. Coţmani, reg. Cernăuţi>; fost al lui Isac Balica 127; restituit lui Lupul Prăjescul 127.

Şeplinţi, v. **Şipenţi**.

Şepteliciu, v. **Şeptilici**.

Şeptilici, v. **Gheorghiţă ~**, **Ilie ~**.

Şeptişeni*, sat, ţ. Cârligătura; <lângă Goeşti, c. Lungani, j. Iaşi>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ 346, 387.

Şerban, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.

Şerbăcani*, sat, <ţ. Fălciiu; lâgă Viişoara, c. ~, j. Vaslui>; act scris la ~ 415; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Bârgăoani 415.

Şerbăcheşti*, sat, pe Bogdana; <ţ. Vaslui; lângă Bogdana, c. Bogdana, j. Vaslui>; heleşteu la ~ iezit de răzeşi 280.

Şerbăneşti*, sat, pe Siret, ţ. Tecuci; <lângă Lieşti, c. ~, j. Galaţi>; martori hotarnici din ~ în s. Lieşti 217, 219; martori din ~ la vânzarea unui vad de moară 252; parte din ~ dată lui Dumitraşco Solomon D; vadul de la ~ în hotar 252, 253.

Şerbăneşti, sat, <ţ. Bacău; azi cart. al m. Bacău, j. ~>; parte din ~ vândută lui Naşcul din Muşeteşti 235.

Şerbăneşti, sat, pe Siret, ţ. Suceava; <c. Zvoriştea, j. Suceava>; judecată pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. ~ între jupâneasa lui Simion Ţâra şi cea a lui Grigorie Robceanul 143.

Şerbeşti, sat, <ţ. Vaslui; c. Ciorteşti, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Dolheşti 367.

Şerbeşti, sat, <ţ. Vaslui; Şerboteşti, c. Soleşti, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Moiceşti 229.

Şerbu, fost pârcălab de Putna; a dat mărturie în timpul domniei lui Gaşpar voievod 411; nepoţii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unui vad de moară din s. Pârnăieşti 509.

Şerpeni, sat; <c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; uric pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Şes, tatăl lui Ionăşcuţă 279.

Şeşcani, v. **Şişcani**.

Şijcăuţi, v. **Şişcăuţi**.

Şipăşi*, selişte, <ţ. Fălciiu; lângă Gugeşti, c. Boţeşti, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Grigorie <Miclescu> 328.

www.dacoromanica.ro

Şipenţi (Şăplinţi, Şeplinţi), sat, pe Prut, ţ. Dorohoi; <Şerpeniţa, c. Manoleasa, j. Botoşani>; întărit lui Andrei Plantos 22, 96.

Şipotul lui Ghenadie, curătură pe pârâul Izvorul Adânc, sub Fântânele; în hotarul m-rii Peon 85.

Şirăţăi, sat, <ţ. Roman; Şireţei, înglobat în Oţeleni, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ întărită lui Leavul diacon din Doljeşti, după judecată 112.

Şirăuţi, sat, <ţ. Hotin; azi în Ucraina, Şirăuţi, c. ~, r. Hotin, reg. Cernăuţi>; urmaşii lui Ionăş Mătiaş din ~ vând părţi din s. Chiseleu C.

Şişcani (Şeşcani), sat, ţ. Fălciu; <c. Hoceni, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Mirăuţă Coşescul 71.

Şişcăuţi (Şijcăuţi), sat; <azi în Ucraina, Şişkivţi, c. Ringaci, r. Novoseliţa, reg. Cernăuţi>; moştenit de nepoţii lui Dumitru Gânscă 103, 197.

Şiviţa, sat, pe Prut, ţ. Covurlui; <c. Tulucești, j. Galaţi>; jumătate din ~ dăruită de Condrea vameş m-rii Galata de Jos, urmând ca cealaltă jumătate să revină m-rii după moartea vameşului 23, 24.

Şocani, sat, pe Prut, <ţ. Iaşi; în Zagarancea, j. Ungheni, R. Moldova>; vad de pod peste Prut în hotarul s. ~ întărit m-rii Sfânta Vineri, după judecată 427.

Şoimăreşti, sat, ţ. Neamţ; <c. Brusturii-Drăgăneşti, j. Neamţ>; martor din ~ 14; moştenit de fiii lui Cocris 29.

Şoiumul, v. **Socol**.

Şoldan, v. **Dumitraşco ~, Ştefan ~, Toader ~**.

Şoldăneşti, sat, <ţ. Suceava; l.c. a m. Fălticeni, j. Suceava>; dăruit lui Ştefan Şoldan 55.

Şomuz, pârâu; <afluent al Siretului, la Dolhasca, c. ~, j. Suceava>; sat pe ~ 39.

Şomuzul Puturos, pârâu; <Şomuzul Mic, afluent al Siretului, la Rotunda, c. Liteni, j. Suceava>; loc de iaz pe ~ 272.

Şopârleni*, sat, <ţ. Roman; lângă Hărmăneasa, c. Heleşteieni, j. Iaşi>; acte pentru ~ în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

Şopârleni, sat, <ţ. Fălciiu; c. Drânceni, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Necoriţă din Ţinteşti 284.

Şorogari, deal; <în s. ~, c. Aroneanu, j. Iaşi>; vie la ~ dăruită m-rii Aron Vodă 57; vie în Dealul cel Bătrân de la ~ dăruită m-rii Golia 58; v. şi **Dealul cel Bătrân**.

Şoropul din Mândreşti, martor 498.

Şoropul, v. **Mihăilă ~**.

Şovărcani*, sat, ţ. Covurlui; <probabil lângă Oancea, c. ~, j. Galaţi> j. Galaţi>; parte din ~ întărită lui Dumitraşco Groze după judecată 457.

Ştefan, blănar din Iaşi; martor la vânzarea unor părţi din s. Iurghiceni 173, 187.

Ştefan, căpitan de Dumbrăviţa; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94; cumpără părţi din s. Dumbrăviţa cu vaduri de mori 95, 335, 445, 446; partea lui ~ în hotar cu s. Lieşti 217; primeşte danie o parte din s. Dumbrăviţa 279.

Ştefan, cumnatul lui Nicolai din Ghireni; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Crasnoluca 238.

Ştefan, diac din Mărgineni; martor la vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.

Ştefan, diacon din Spineni, cumpără o parte din s. Grieşti 100.

Ştefan, diacon domnesc din Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Horileşti 349.

Ştefan din Buneşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Nemerniceni 213.

Ştefan din Dolheşti, v. **Ştefan Dolhăscul**.

Ştefan (Ştefănel) din Negureşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 480, 481.

Ştefan din Tuleşti, fiul popii Andronic şi tatăl lui Gavril; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Cârsteştii din Deal 376.

Ştefan din Ţifeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Băleşti 141; martor la o danie 377, 378; martor la cercetarea unei pricini pentru un vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 466.

Ştefan din Ţipâlova, pârcălab de Soroca; se judecă pentru stăpânirea unor vaduri de mori din hotarul s. Voroncăuţi 409.

Ştefan, fiii lui ~ vând o parte din s. Văsiiani 479.

Ştefan, fiul Agahiiei Păvăloai din Căposeni; martor la vânzarea unei părţi din s. Horileşti 349.

Ştefan, fiul Chirenei şi nepotul lui Giurgea; vinde o parte din s. Văsiiani 479.

Ştefan, fiul Dochei şi nepotul lui Giurgea; vinde o parte din s. Văsiiani 479.

www.dacoromanica.ro

Ştefan, fiul lui Andreian şi fratele lui Petrea; vinde împreună cu rudele sale o jumătate din s. Petiia Mare 25, 26.
Ştefan, fiul lui Avram fost uşer; a vândut împreună cu mama sa un ţigan 199.
Ştefan, fiul lui Dumitraşco din Iurghiceni 395.
Ştefan, fiul lui Lupul, nepotul lui Irimiica şi strănepotul lui Crimca din Suceava, fratele Irinei şi tatăl lui Gavrilcea 311, 314, 318.
Ştefan, fiul lui Scridon, fratele lui Agapie şi al Antemiiei; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Ungureni 393.
Ştefan, fiul lui Simion Golăi şi al Maricăi, fratele lui Andronic, al lui Cârstea, al lui Gheorghie ş.a.; vinde s. Şipenţi 22, 96.
Ştefan, fiul lui Sitar din Veşteleşti şi fratele lui Toader; primeşte întărire pentru stăpânirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.
Ştefan, fiul Mariiei şi strănepotul lui Băilă, fratele Irodiei, al Stancăi, al lui Vasilie ş.a.; a vândut o parte din s. Băileşti 118.
Ştefan, fiul Tudoscăi, nepotul vătavului Vasilie şi fratele lui Vasilie; a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Noureşti şi din Poiana Cârnului 193.
Ştefan, fost armaş; dă mărturie, martor la o danie făcută m-rii Golia <m.p.> 221.
Ştefan, fratele lui Chiriac şi nepotul Annei; a vândut împreună cu rudele sale părţi din s. Tupilaţi 329.
Ştefan, fratele lui Nicoară; partea lui ~ din s. Murgeşti este vândută 200, 230.
Ştefan, fratele mitropolitului Varlaam şi unchiul (?) lui Nechifor; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Băiceni, Oncani şi Tulbureni 201.
Ştefan, ginerele Martei şi cumnatul lui Ursu; martor la vânzarea unei părţi din s. Săcătura 448.
Ştefan, nepoţii lui ~ vând o jumătate din s. Bereşti 482.
Ştefan, popă din Târgu Frumos; martor hotarnic în s. Costeşti 256.
Ştefan, popă la Biserica domnească din tg. Bârlad; mărturiseşte pentru vânzarea unui vad de moară pe Putna 7.
Ştefan, popă; a dăruit o parte din s. Fereşti 228, 229.
Ştefan, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Ştefan, scrie zapisul de vânzare al unei părţi din s. Mărceşti 169.
Ştefan, soţul Măriicăi şi tatăl lui Zahariie; a vândut împreună cu soţia şi cu fiul său un loc din Iaşi 348.
Ştefan, tatăl lui Nechita din Tohileni; a cumpărat o parte din s. Jolchijeni 368.
Ştefan, tatăl lui Pavel Ureche; a cumpărat o jumătate dintr-un heleşteu din s. Brătuleşti 255.
Ştefan, vecin din Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.
Ştefan, voievod, domn al Ţării Moldovei; <fiul lui Alexandru cel Bun> şi fratele lui Iliiaş voievod; a dat împreună cu fratele său un uric pentru stăpânirea a două sate peste Prut, la Salcea, şi pentru s. Vitolteşti pe Elan 147.
Ştefan Bechea, din Bogdăneşti; martor la o tocmeală din s. Drăgăneşti 215.
Ştefan Bejan, fiul lui Bejan fost paharnic şi nepot de frate lui Gligoraşco; a mărturisit pentru vânzarea unor părţi din s. Nadişa 114; martor la vânzarea unei părţi din s. Olişăşti <m.p.> 242.
Ştefan Blendea, fiul popii Ion Blendea, tatăl Maricăi, al Nastasiei, al lui Paşco ş.a., socrul lui Gheorghie Moţoc din Aldeşti; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi 34, 43, 150, 329; vândut o parte din s. Măstăcani 350.
Ştefan Bogdan, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.
Ştefan Boul, fost clucer; dăruieşte împreună cu alţi urmaşi ai lui Isac Balica o parte din s. Corlăteni lui Toader Petriceico <m.p.> 484.
Ştefan Cărcos, din Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Luceni <m.p.> 249; primeşte danie o parte din s. Răspopeni 345; sigiliu 249.
Ştefan <cel Mare şi Sfânt> (cel Bătrân), voievod, domn al Ţării Moldovei; a dăruit m-rii Bistriţa vii în tg. Bacău 6; a acordat scutiri de dări Mitropoliei 56; a dăruit branişte m-rii Bistriţa 204, 323; a dăruit o poiană la Pângăraţi m-rii Bistriţa 205; acte de la ~ 106, 113, 205, 236, 310, 350, 468.
Ştefan <cel Tânăr>, tatăl lui Ion voievod 383, 384.
Ştefan <cel Tânăr>, voievod, domn al Ţării Moldovei, tatăl lui Ion voievod 383, 384; acte de la ~ 325.
Ştefan Clejanul, vinde o parte din s. Cleja de Jos <m.p.> 408.

www.dacoromanica.ro

Ştefan Cociorveiu, hotnog din Ialoveni; primeşte o parte din s. Săciteni 104; dă mărturie pentru cumpărarea unui ţigan de către răposatului Irimice fost mare vornic 199.

Ştefan Corpaci, vărul Sanhirei; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mohorâţi 226; a vândut împreună cu vara sa nişte ţigani vameşului Isari 470.

Ştefan Drăguş, fost sulger, fratele lui Vasilie Drăguş şi tatăl lui Nicolai Drăguş; partea lui ~ numită Berindieşti din s. Micleşti este vândută 150, 328, 329, 418, 419.

Ştefan Dolhăscul, tatăl lui Solomon; pune zălog părţi din s. Bodeşti şi Dănceşti pentru a plăti o datorie a fiului său <m.p.> 454.

Ştefan Duşco, din Negureşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 481.

Ştefan Gorgan, din Suseni; martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.

Ştefan Hrincovici, fiul Nastasiei şi nepotul lui Gliga Hrincovici, fratele Maricăi, al lui Ionaşco Hrincovici, al Saftei şi cumnatul lui Dumitraşco Fulger; a vândut o parte din s. Voroncăuţi 325.

Ştefan Mătiiaşescul, scrie la Dereneu un zapis de danie 503.

Ştefan Moimăscul, soţul Erinei, ginerele lui Pătraşco Banul şi cumnatul lui Maximiian Banul şi al lui Vasilie Banul;

mare armaş (orăjnic); dă mărturie, martor 23, 25, <m.p.> 354, <m.p.> 383, 477;

fost mare armaş; primeşte întărire împreună cu soţia sa pentru stăpânirea unor părţi din s. Bahluiani, Bărboşi, Boieni, Brăila, Cogeşti, Cucuteni, Lucăceni şi Puţuri 236, 336; dă mărturie, martor 221.

Ştefan Pătraşcu, nepotul lui Dinga hatman; primeşte întărire împreună cu alţi urmaşi ai lui Dinga hatman pentru stăpânirea s. Fârţăgani 192.

Ştefan Pepele, fiul Saftei din Tâlhăreşti; vinde o parte din s. Culiceni 56.

Ştefan Perşea, din Mogoşeşti; martor hotarnic în s. Petreşti 330; sigiliu 330.

Ştefan Prăjescul, fost vornic; soţul Annesiei şi ginerele lui Petre Vartic, tatăl lui Ion Prăjescul 99; s-a judecat în timpul domniei lui Costantin Moghilă pentru stăpânirea s. Cerlena Mică 359.

Ştefan <Rareş> (?), voievod, domn al Ţării Moldovei; uric de la ~ pentru vânzarea unei părţi din s. Vitolteşti 147, 231.

Ştefan Rujniţă, din Hămeişi; mărturiseşte pentru o vânzarea din s. Hălăseni 10.

Ştefan Ruset, paharnic (sec. XVIII); se judecă pentru stăpânirea unor moşii 498.

Ştefan Şoldan, fiul lui Dumitraşco Şoldan şi nepot de frate lui Toader Şoldan; primeşte danii de la unchiul său 57; dă mărturie la o tocmeală pentru o parte din s. Răvăcani 353; martor la vânzarea unei părţi din s. Pănureşti 369.

Ştefan Tăban (Tăbanu), din Mihalcăuţi, fratele lui Mihalce Tăban; cumpără o parte din s. Culiceni 56; martor la vânzarea unei părţi din s. Uriceni 69; scrie la Suceava zapisul vânzării unei părţi din s. Pănureşti 369.

Ştefan Tomşa (Tomşea, Tomşevici) <al II-lea>, voievod, domn al Ţării Moldovei; a dăruit o parte din s. Hănţeşti lui Pilat fost clucer 97; judecată în zilele lui ~ 121, 122, 172; a confiscat pentru hiclenie moşiile lui Isac Balica 127; a dăruit ocină lui Feltinu din Cotnari 59; a dăruit satul Novaci lui Ionaşco Cehan şi lui Duca fost comis 151; a dăruit s. Stănileşti lui Ionaşco Cehan 263; acte de la ~ 85, 133, 257, 259, 261, 409.

Ştefan Ungureanu, târgoveţ din Cernăuţi; martor la vânzarea unor părţi din s. Herţa şi Novoseliţa 493.

Ştefan, v. şi **Dumitraşco ~, Gheorghe ~**.

Ştefana Căzăcoe, stăpână a unei părţi din s. Vădeni 222.

Ştefanachie Pisoţchie, martor la o danie <m.p.> 55.

Ştefania, fiica lui Hârăţ, mama lui Gligorie, a Măriiei şi a lui Precopie 498.

Ştefania, fiica lui Parava, mama Ioanei şi soacra lui Gheorghe 339, 340.

Ştefănel, v. **Ştefan**.

Ştefăneşti, târg, pe Corovia, <ţ. Dorohoi; c. ~, j. Botoşani>; iaz în hotarul tg. ~ 89; martor hotarnic din ~ în s. Ploscureni 452.

Ştefăni*, sat, <ţ. Fălciiu; lângă Poşta-Elan, c, Vutcani, j. Vaslui>; martor din ~ la cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147.

Ştefuł, ţigan aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Ştefuł Buceaţchi (Bunoiţchii), nu a avut urmaşi iar moşiile au fost împărţite 353.

Ştiubieni, sat; <c. ~, j. Botoşani>; act tradus la ~ (sec. XVIII) 472.

www.dacoromanica.ro

Ştiuca*, selişte, pe Căinari, ţ. Soroca; <la Gura Căinarului, c. Putileşti, j. Soroca, R. Moldova>; întărită lui Dumitraşco Şoldan, după judecată 283.

Şurineşti, sat; <denumire schimbată în Emil Racoviţă, c. Dăneşti, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Glodeni 185.

Şuşmăneşti, sat, <ţ. Dorohoi; Cişmăneşti, c. Dobârceni, j. Botoşani>; uric pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.

T

Tacu, v. **Ihnat ~**.

Tacul, fiul Măricăi; se judecă pentru stăpânirea unui loc de prisacă din s. Munteneşti 75.

Taistră (Traistă), tatăl Tofanei şi al lui Ursu Tăistruţă 22, 96.

Talaba, v. **Gavril ~**, **Ionaşco ~**, **Mihăilă ~**.

Talpă, v. **Ionaşco ~**, **Lupul ~**.

Tanasie, călugăr ieromonah la m-rea Voroneţ; martor în sobor 456.

Tanasie, fiul lui Necoară; a vândut un loc de prisacă din s. Munteneşti 75.

Tarcău, munte şi pârâu în ţ. Neamţ; <j. Neamţ>; în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204, 323.

Tatomireşti*, sat; <lângă Făurei, c. ~, j. Neamţ>; Boghean din ~ primeşte poruncă să cerceteze o pricină pentru stăpânirea unei părţi din s. Dulceşti 405.

Tazlău, m-re, <ţ. Bacău; în s. ~, nume schimbat în Zemeş, c. ~, j. Bacău>; braniştea m-rii ~ în hotarul braniştii m-rii Bistriţa 204; primeşte danii II; dăruieşte soţiei lui Gheorghe Arapul o ţigancă II; pecetea m-rii II; pomelnicul m-rii ~ II; se judecă pentru stăpânirea unor poieni 323; egumenul m-rii ~ II.

Tazlău, râu; <afluent al Trotuşului>; în hotarul unui loc 323; sat pe ~ 6.

Tăban, v. **Mihalce ~**, **Ştefan ~**.

Tăbanu, v. **Tăban**.

Tăbăceşti, sat; <c. Bogheşti, j. Vrancea>; Ionaşco Bâţia din ~ stăpâneşte o parte din s. Tâmpeşti 278; Ionaşco Bâţia din ~ vinde o parte din s. Măciucaşi 306, 307.

Tăbuci, călugăr; vinde o delniţă de fân la Pârâul Dzinelor 315.

Tăistreni*, sat, <pe Miletin, ţ. Hârlău; lângă Câmpeni, c. Prăjeni, j. Botoşani>; carte de apărare pentru ~ acordată m-rii Dragomima 472.

Tăistruţă, v. **Ursul ~**.

Tălabă, împreună cu nepoţii Gârdişoaei a dăruit locul La Babe 180.

Tălmaci, v. **Ionaşco <~>**, **Vasilie Mihăilescu ~**.

<Tălpălari>, biserică în Iaşi; <în m. Iaşi, j. ~>; ctitorită de Iordache <Cantacuzino> 349; popă de la ~ 349.

Tălpălăeşti*, sat; <lângă Verşeşti, c. Miroslăveşti, j. Iaşi>; uric pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350; Gligori din ~ trecut în izvodul actelor moşiilor lui Toader Boul 350.

Tămaş, nepotul lui Nicoriciu; partea lui ~ din s. Dersca este vândută 487.

Tămăşeni, sat, <ţ. Fălciiu; înglobat în Dodeşti, c. Viişoara, j. Vaslui>; parte din ~ întărită lui Toader din Călimăneşti după judecată 388; judecată pentru stăpânirea unei părţi din s. ~ între <Vasilie> Corlat diac şi nepoţii popii Râşcanul 462.

Tămăşeni, sat, <ţ. Suceava; lângă Iugani şi Răchiteni, c. Mircesti, j. Iaşi>; dăruit m-rii Trei Ierarhi cu scutiri 326.

Tănasă, martor la vânzarea unui vad de moară de pe Gârla Putnei <m.p.> 291.

Tănasie din Călimăneşti, mărturiseşte pentru cercetarea unei pricini din s. Cârsteşti 120.

Tănasie din Vereşeni, soţul Titianei, ginerele lui Gligorie Mustaţă; vinde părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi 43, 329.

Tănasie din Vitolteşti, fiul Dochiei; primeşte întărire împreună cu rudele sale pentru stăpânirea s. Vitolteşti, după judecată 147, 231.

Tănasie, popă, nepotul lui Drăghici Svichih şi fratele Elincăi; vinde o parte din s. Mireni 340.

Tănasie, vinde o parte din s. Petiia Mare 25, 26.

Tănasie, fost vornic de poartă, ginerele lui Vasilie Mihăilescu Tălmaci şi al Soltanei; a primit seliştea Drăgăneşti cara va reveni m-rii Neamţ după moartea sa 14; martor la împărţirea moşiilor lui Ion Mogâlde <m.p.> 93; participă la împărţirea moşiilor socrului său <m.p.> 390, <m.p.> 391; se judecă pentru stăpânirea unui ţigan 379, 453.

www.dacoromanica.ro

Tănasie Plavăci, tatăl Ioanei, al Măriicăi, al lui Toader ş.a.; fiii lui ~ au vândut o parte din s. Nadişa 114.

Tăoşti, sat, <înglobat în Bălţaţi, c. Tătărăni, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Ungureni 393; parte din ~ vândută lui Dumitraşco Burghelea 498.

Tărchilă din Cucuiaţi, cercetează o pricină 49, 177.

Tăşcălău, v. **Trif ~**.

Tătarul din Gligoreşti, dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Feţinghești 111.

Tătăraşi, sat, <ţ. Suceava; înglobat în Suceava, m. ~, j. ~>; vătăman din ~ martor la vânzarea unei părţi din s. Nemerniceni 213.

Tătăreni*, sat, <ţ. Tutova, lângă Movileni, c. Coroieşti, j .Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Colfăşeni 339.

Tăuteşti, sat, <ţ. Iaşi (?); c. s. Rediu, m. Iaşi, j. ~>; Gligorie Hermeziul din ~ se judecă pentru stăpânirea unui loc din hotarul s. Popeşti 237.

Tăutul, autentifică un act (sec. XVIII) 389.

Tăutul, <fost al doilea> logofăt; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Călineşti 364.

Tăutul, v. şi **Constantin ~, Ioan ~**.

Tăuteleşti, familie; actele aflate în posesia lor (sec. XVIII) 389.

Tâlhar, soţul Anghelinei; a vândut împreună cu soţia lui nişte vii la Nicoreşti lui Prebici logofăt 178.

Tâlhăreşti, sat, <ţ. Fălciiu; denumire schimbată în Codreni, c. Roşieşti, j. Vaslui>; fiul Saftei din ~ vinde o parte din s. Culiceni 54.

Tâmpa, v. **Ionaşco ~**.

Tâmpeşti*, sat, pe Pereschiv, <ţ. Tutova; lângă Ciorăşti, c. Priponeşti, j. Galaţi>; parte din ~ vândută lui Iane <Parvana> 152; cercetare pentru împărţirea s. ~ 278.

Tânjală, tatăl lui Toader şi al lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338.

Tânjală, tatăl lui Toader şi al lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338.

Târe, v. **Ţire**.

Târgoveţi, sat, <ţ. Putna; lângă Putna, c. Boloteşti, j. Vrancea>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Cofeşti 277

Târgu Frumos, târg, <ţ. Cârligătura; or. ~, j. Iaşi>; diacon din ~ 256; popă din ~ 256; martori hotarnici din ~ în s. Costeşti 256; şes în hotar 35, 225; v. şi **Râtul**.

<Târgul> Trotuş, târg, <ţ. Trotuş; Târgu Trotuş, c. ~, j. Bacău>; chihaie de ~ 114; diac din ~ 408; morar din ~ 114; şoltuz şi pârgari de ~ 9, 114; târgoveţi din ~ 114.

Târnuşa, pârâu; <afluent al Lăpuşnei, la Pereni, c. Paşcani, j. Lăpuşna, R. Moldova>; vaduri de moară pe ~ 358, 360.

Târzieni, sat, , <ţ. Orhei, c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; răzeşii din ~ se judecă pentru stăpânirea bălţii Briahnova cu răzeşii din Braviceni 310.

Târzii* (Târzâi), sat, ţ. Tecuci; <lângă Podul Turcului, c. ~, j. Bacău>; în hotar cu s. Dănceni 163.

Târzâi, v. **Târzii**.

Tecla, fiica Mariei şi soţia lui Mihai; a vândut partea mamei ei din s. Nadişa 114.

Tecla, lui Irimie Băsărab; a lăsat fiului ei o parte din s. Nistoreni 449.

Tecla, martoră pe Uliţa Nouă din Iaşi 309.

Tecla, soacra lui Zahariia din Vivoreni 247.

Tecucel, pârâu; <afluent al Bârladului la Tecuci>; sate pe ~ 44; loc pe ~ 74.

Tecuci, târg, <ţ. ~, m. ~, j. Galaţi>; bătrânii târgului ~ 417; târgoveţi din ~ 417; popă din ~ 83; sate în hotarul tg. ~ 297, 301; şoltuz şi pârgari de ~ 196, 417.

Tecuci, ţinut; loc de prisacă în ~ 265; poiană în ~ 502; sate în ~ 94, 191, 210, 226, 298, 305, 308, 328, 340, 468, 486, 502, D, II; pârcălab de ~ 82, 83; staroste de ~ D.

Teleagă, v. **Onca ~**.

Telegi*, sat, <ţ. Covurlui; lângă Rădeşti, c. Bălăbăneşti, j. Galaţi>; părţile din s. ~ cumpărate de Prebici fost logofăt sunt întărite lui Gabăr 178.

Teodor Balş, logofăt (1828); autentifică act 226.

Teodosca, v. **Theodosia**.

Terneuca, sat, „sub făget" <Codrul Herţei>, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina; Târnauca, c. ~, r. Herţa, reg. Cernăuţi>; întărit lui Costantin Ciogolea 295.

Tetiul (Tetul), partea lui ~ din s. Bădeşti a fost vândută 150, 329.

Tetul, v. **Tetiul**.

Theodor Gasparovici, diac de Divan (sec. XVIII); copiază act 248.

Theodor, călugăr ieromonah la m-rea Voroneţ; martor în sobor 456.

Theodosia (Teodosca, Theodosiia), fiica lui Coste Băcioc, răposata doamna a lui

www.dacoromanica.ro

Vasilie Lupu voievod şi mama lui Ioan voievod, urmaşă a lui Isac Balica; să fie pomenită la m-rea Pantilimon 156; a primit s. Bozieşti la împărţirea moşiilor lui Isac Balica 191, 328; satele rămase de la ~ sunt dăruite de domn m-rii Trei Ierarhi 322.

Theodosie, călugăr diacon la m-rea Dragomirna; martor în sobor 89.

Theodosie, călugăr la m-rea Solca; martor la o danie 179.

Theodosiia, v. **Theodosia**.

Theofan, arhiepiscop şi mitropolit al Ţării Moldovei fost; în soborul m-rii Slatina, dă seliştea Truşeşti lui Vasilie Lupu 476, 477.

Theofan, egumenul m-rii Galata de Jos; în soborul m-rii, primeşte danie s. Şiviţa 23.

Theofan, ieromonah; locul „unde a trăit" ~ lângă tg. Bacău întărit m-rii Bistriţa, după judecată 6, 323.

Thon, nepotul lui Giurgiu şi fratele lui Thon; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Feţingheşti 90.

Tiionu, ţigan aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Timotin, v. **Ionaşcu ~**.

Tinaşco, tatăl Anei din Dersca 198.

Tinteşti, v. **Ţinteşti**.

Tiron din Micleşti, a vândut împreună cu rudele sale o parte din s. Berindieşti 328.

Tiron, fiul lui Dumitrel şi fratele lui Mihăilă; a vândut o parte din s. Săcătura 488.

Tisul, a vândut o vie şi o parte dintr-un vad de moară din s. Vităneşti lui Iane <negustor> din Bârlad 465.

Titea, fiica Drăghiţei, nepoata lui Sava şi sora Nastei, a Tudorii şi a lui Vasilie; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Bădeşti 137, 329.

Titea, partea ei din ~ din s. Băşăni este vândută 224.

Titiana, fiica lui Gligorie Mustaţă şi soţia lui Tănasie din Vereşeni; vinde o parte din s. Tupilaţi 329.

Titici, v. **Timotin**.

Titiiana, nepoata lui Evloghie călugăr la Unsa; să nu încalce o parte din s. Cureni 489.

Toader, <fost> ban, tatăl lui Ionaşco şi bunicul lui Căzacul 74.

Toader, călăraş, soţul Anghelinei; pierde s. Brăiţăni 91; iuzbaşă de călăraşi; martor hotarnic în s. Măstăcani 157; martor la tocmeală pentru stăpânirea unui ţigan 199.

Toader, diacon din Bârleşti, fiul lui Zaharia Benea şi fratele Măricăi; vinde împreună cu sora sa o parte din s. Bârleşti 40, 41.

Toader, diacon, fiul popii Daniil, nepotul popii Fârtat şi fratele Saftei; vinde împreună cu sora lui o parte din s. Grieşti 100.

Toader din Bătineşti, martor la o danie din s. Lăleşti 380.

Toader din Călimăneşti, ginerele Nastasiei; primeşte întărire pentru stăpânirea unor părţi din s. Călimăneşti şi Tămăşeni 388.

Toader din Chirileşti, cercetează încălcarea hotarelor unor părţi din s. Dăneşti şi Şovărcani 457.

Toader din Clipiceşti, fratele lui Vasilie din Clipiceşti; cercetează o pricină 49, 177.

Toader din Durăşti, nepotul Hotinesei; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din acel s., pierde 196.

Toader din Fântânele, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcătura 448.

Toader din Gârleşti, cercetează o pricină pentru stăpânirea s. Vitolteşti 147; mărturiseşte pentru o tocmeală din s. Şerbăneşti D.

Toader din Ialoveni, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcinteni 104.

Toader din Mărceşti, fiul lui Ionaşco Susanu, fratele lui Anghel, al lui Gava şi al lui Matei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Mărceşti 298, 301; martor la vânzarea unei părţi din s. Onceni 485.

Toader din Mirăeşti, martor la vânzarea unui loc de la vadul Şerbăneştilor 252.

Toader din Nadişa, tatăl lui Toader şi al lui Vasâlie; partea lui ~ este răscumpărată 114.

Toader din Scorţeni, martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 482.

Toader din Securiceni, vinde împreună cu alţii o parte din s. Nemerniceni pentru a plăti o moarte de om 213.

Toader (Toderaşco) din Soleşti, vinde o parte din s. Moiceşti 229; martor la vânzarea unei părţi din s. Ungureni 393.

Toader din Sucmeziu, martor la vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98.

Toader din Târgu Frumos, martor hotarnic în s. Costeşti 256.

Toader, fiul lui Andreica din Piscani; martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 481.

Toader, fiul lui Anton; vinde o parte din moşia Băntăşască lui Mârzac postelnic 268.

www.dacoromanica.ro

Toader, fiul lui Crăciun Gălbineanul, fratele lui Costantin şi al lui Vâlsan; a vândut o parte din s. Bezânu 73.

Toader, fiul lui Gavril Ciurlan din Albeşti; martor la o danie din s. Florinteşti 232.

Toader, fiul lui Gherasim; cumpără o parte din s. Vădeni de la Costantin şi de la Toader Hăugul 223.

Toader, fiul lui Ionaşco Grecei; martor la vânzarea unei părţi din s. Băşăni 224.

Toader, fiul lui Isac din Tupilaţi, fratele Agahiei, al Sorei ş.a.; vinde împreună cu rudele sale o parte din s. Tupilaţi 28, 329.

Toader, fiul lui Mihăilă din Bucium; a zălogit nepotului său, Mircea din Hărmăneşti o parte din s. Iucşeşti 207; vinde partea tatălui său din s. Iucşeşti 207.

Toader, fiul lui Pătraşco şi fratele lui Goian din Jadova; a mărturisit pentru un schimb de moşii 316, 371.

Toader, fiul lui Săcuianul cel bătrân şi tatăl Mariicăi 142.

Toader, fiul lui Sitar din Veşteleşti şi fratele lui Ştefan; primeşte întărire pentru stăpânirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.

Toader, fiul lui Tănasie Plavăci şi fratele Ioanei şi al Măriicăi; a vândut o parte din s. Nadişa 114.

Toader, fiul lui Tânjală şi fratele lui Vasilie; martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338.

Toader, fiul lui Toader din Nadişa şi fratele lui Vasâlie; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.

Toader, fiul lui Zaharia, fratele lui Buzul şi al lui Pascal; se judecă pentru stăpânirea unui loc de prisacă din s. Munteneşti, pierde 75.

Toader, fiul Neacşei şi fratele lui Dumitru; vinde un vad de moară din s. Ivănceşti m-rii Pângăraţi 244.

Toader, fiul Păcurăriţei, fratele lui Ioniţă şi al lui Todosie; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Boişte 216.

Toader, fiul Pălagăi şi fratele lui Costea, urmaş al lui Anton şi al lui Macsin; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Şeptişeni 387.

Toader, fiul popii Canoră şi nepotul Odochiei; a vândut împreună cu fraţii săi s. Şipenţi lui Simion Golăi 22, 96.

Toader, fiul popii din Mădârjaci şi tatăl lui Pânteleiu 140; martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 173.

Toader, fiul Soriţei, nepotul lui Cârstea şi fratele lui Larion; vinde o parte din s. Vicoleni 321.

Toader, fiul Vârvarei şi nepotul lui Mihăilă Buşcan; a vândut părţi din s. Ciboteşti şi din seliştea Şipăşi 328.

Toader, martor la vânzarea unei părţi din s. Băşăni 224.

Toader, nepotul lui Evloghie călugăr la Unsa; să nu încalce o parte din s. Cureni 489.

Toader, nepotul Tudorii; primeşte împreună cu fraţii săi stăpânirea asupra unor părţi de sate după împărţirea moşiilor Solomiiei, Tudorii şi Vărvarei 399, 473.

Toader (Toderaşco), pârcălab de Soroca; mărturiseşte pentru achitarea unei datorii <m.p.> 423; cumpără o parte din s. Malcăuţi 474; sigiliu 423.

Toader, popă din Găureni; martor la vânzarea unei părţi din s. Uricani 60.

Toader, popă din Huşi; a dat o vie călugărului Dionisie 460.

Toader, popă din Şchei; scrie zapisul de danie al unei părţi din s. Brătuleşti 255.

Toader, popă; nepoţii lui ~ vând o parte din s. Mărceşti 298, 301.

Toader, protopop (sec. XVIII), traduce act 397.

Toader, sluga lui Pavel Ureche; martor la o danie din s. Brătuleşti 255.

Toader, soţul Candachiei şi ginerele lui Iosip, cumnatul Nastasiei; vinde împreună cu rudele sale părţi din s. Bahluiani, Brăila şi Cogeşti 236.

Toader, soţul Iftincăi şi ginerele lui Ion Focea; răscumpără o parte din s. Stănigeşti 447.

Toader, soţul Ilenei şi ginerele Solomiei; vinde o parte din s. Bădeşti 32, 329.

Toader, staroste de negustori din tg. Iaşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Onceni 485.

Toader, strănepotul Vărvarei; primeşte întărire pentru stăpânirea unor moşii împărţite între urmaşii Solomiiei, Tudorii şi ai Vărvarei 473.

Toader, târgoveţ din Suceava; martor la vânzarea unei părţi din s. Nemerniceni 213.

Toader, ţigan, fiul lui Condrea şi al Candachiiei, fratele Anghelinei, al lui Ihnat ş.a.; confirmat lui Isari vameş, după judecată 470.

Toader (Toderaşco), uricar, din Stănislăveşti; primeşte întărire pentru stăpânirea unor

www.dacoromanica.ro

părți din s. Porcești, Potlogeni, Stănislăvești și Rădini 88; scrie act domnesc 77; scrie zapis de vânzare 175; mărturisește pentru cercetarea unei pricini din s. Buoreni 355; primește poruncă pentru cercetarea unei părți din s. Răucești 373.

Toader, vecin din Glăvănești; aflat sub ascultarea lui Pătrașco Ciogolea 471.

Toader Arbure, martor 18.

Toader Arman, din Itrinești, fratele lui Sava din Bădești și unchiul lui Nechita; vinde împreună cu nepoții săi o parte din s. Bădești 137, 329.

Toader Bănceanul, târgoveț din Suceava; martor la vânzarea unei părți din s. Nemerniceni 213.

Toader Beldiman (Beldimanu), a vândut împreună cu rudele sale părți din s. Nadișa 114.

Toader Berșe, a dăruit împreună cu nepoții Gârdișoaei locul La Babe 180.

Toader Bârjovanul, tatăl lui Selevăstru 30.

Toader Bârsan, soțul Angheliței; fost vornic de poartă; vinde împreună cu soția lui o casă cu loc de garduri și ocină din s. Drăgușeni 66; vornic de poartă; dă mărturie, martor <m.p.> 169, 383; sigiliu 169.

<Toader> Bucotco, fost clucer, fiul lui Bratul Hrincovici și fratele lui Frățiian Hrincovici; urmașii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea moșiilor 325.

Toader Bodorin, tatăl Erinei, al Tudoscăi și socrul lui Giurgiu; partea lui ~ din s. Tupilați este vândută 31, 329.

Toader Boldescul, fost mare medelnicer, tatăl lui Pătrașco Boldescul; a cumpărat părți din s. Drăgușeni și Vărzărești 3.

Toader Borcea, partea lui ~ este stăpânită de Gligorcea vistiernicel din Bețăști 431.

Toader Boț, tatăl lui Lupul al Măgdălinei și al lui Ursul; fiii lui ~ vând o parte din s. Fețingheşti 90.

Toader Boul, fost vistiernic; izvodul moșiilor lui ~ ale căror urice se află în posesia stolnicesei Maria 350.

Toader Buniță, din Stânceşti; martor hotarnic în s. Ruși 144.

Toader Calapod, tatăl lui Gheorghie Calapod și bunicul lui Ion Calapod, al Măricăi, al Nastasiiei și al lui Vasilie 19.

Toader Chighiceanu, martor la un schimb de moșii 165.

Toader Cumpăt, a vândut o parte din s. Pârloge 350.

Toader Curduce, martor la vânzarea unei părți din s. Horilești 349.

Toader Dajvan, primește întărire împreună cu alții pentru stăpânirea unei părți din s. Cârsteștii din Deal 376.

Toader Dobrovoi, din Balomirești, fiul lui Ion Dobrovoi, ginerele Dragolei, fratele lui Bădilă și al lui Simion și cumnatul lui Vasco; vinde o parte din s. Fețingheşti 90; dă mărturie pentru vânzarea unei părți din s. Fețingheşti 111.

Toader Dohatco, martor la împărțirea moșiilor lui Dumitru Lenții 389.

Toader Drăguşan, diac; cumpără o parte din s. Roșiori 76; vinde o parte din s. Onești 49; se judecă împreună cu Călmățui din Puțăni pentru încălcarea hotarului s. Puțăni 417; martor la cercetarea unei pricini din s. Onești 508.

Toader Flașcă (Fleșca), martor la vânzarea unei părți din s. Prigorceni 117, 118; dă un iaz din s. Fereşti 228, 229.

Toader Ghelbea, primește întărire pentru stăpânirea unui heleșteu din s. Șerbăcnești 280.

Toader Hăugul, fratele lui Costantin Hugul și al lui Sava Hăugul, vărul lui Pătrașco Hăugul; vinde împreună cu fratele său Costantin părți din s. Vădeni <m.p.> 222, 223.

Toader Hermeziu (Urmeziu), tatăl lui Gligorie ~, al lui Savin ~ și al Magdei; fiii lui ~ au vândut părți din s. Calafendeşti lui Costantin Ciogolea 295.

Toader Herțescul, vinde părți din vatra satului Păşcani 296.

Toader Jora, bunicul lui Isac 473.

Toader Leavul, partea lui din s. Tupilați este vândută 48, 329.

Toader Lungul, din Dragomirești; martor la cercetarea unei pricini pentru un vad de moară din s. Cârsteşti 120.

Toader Lupșe, din Suleni; martor la vânzarea unei părți din s. Șopârleni 284.

Toader Mamaiu, fiul lui Mamaiu, fratele lui Ion și al lui Ostahie; martor la o danie din s. Țifești 377, 378.

Toader Marco, martor la vânzarea unei părți din s. Băşăni 224.

www.dacoromanica.ro

Toader Mălai, vătav de hânsari din Coşerinţi; se judecă pentru stăpânirea unor mori de pe Nistru 409.

Toader Moghilă, fratele lui Ieremia Moghilă şi al lui Iuraşco Moghilă (?); a făcut schimb de moşii cu fratele său ,Ieremia, dându-i s. Napadova 291.

Toader Moşuleţi, din Mogoşeşti; martor hotarnic în s. Petreşti 330; sigiliu 330.

Toader Nor, sulger (sec. XIX); autentifică act 444.

Toader Onilă, tată lui Neculcea 343; a cumpărat părţi din s. Noureşti şi Poiana Cârnului 193.

Toader Paladi, mare vistiernic (sec. XVIII); catastiful moşiilor lui ~ 163, 278, 307; posesor al unui act 306.

Toader Pătraşco, vătav de aprozi; cercetează o pricină pentru stăpânirea unei mori de pe Gârla de Jos a Putnei 425.

Toader Petriceico (Petricéico, Petricenco), soţul Ilenii, ginerele lui <Arsenie> Nebojatco şi al Gaftonei; mare vornic al Ţării de Sus; dă mărturie, participă la împărţirea moşiilor socrului său 123; primeşte danie de la urmaşii lui Isac Balica o parte din s. Corlăteni 484; martor m.p. 23, m.p. 25, <m.p.> 37, <m.p.> 97, 132, <m.p.> 133, <m.p.> 168, <m.p.> 272; 297, 298, <m.p.> 311; <m.p.> 312, <m.p.> 313; <m.p.> 314, <m.p.> 354, 358, <m.p.> 383, 477, 511; dă mărturie, în Sfat 10, 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 156, 198, 295, 321, 322, 324, 325, 328, 329, 512; sigiliu 37, 133, 168, 272, 311, 312, 313, 314.

Toader Răbedici, din Scânteia; martor la o danie din s. Popeşti 269.

Toader Robceanul, nepotul lui Andronic fost paharnic, fratele lui Grigorie Robceanul, al lui Vasilie Robceanul şi al Vasilcăi; a vândut o parte din s. Şerbăneşti 143; martor la împărţirea moşiilor lui Dumitru Lenţii 371, 389.

Toader Ruginã, cumnatul lui Dumitraşco; primeşte întărire pentru stăpânirea unui loc 421.

Toader Şchiupuleţ, soţul Maricăi şi ginerele lui Petrea Bogza; vinde părţi din s. Bahluiani, Brăila şi Cogeşti 236.

Toader Şoldan, vornic de Botoşani, fratele lui Dumitraşco Şoldan şi unchiul lui Ştefan Şoldan; neavând copii lasă moştenire nepotului său de frate bucate şi moşii <m.p.> 55; martor la vânzarea s. Cămârzani 92; a dat mărturie .hotarnică pentru s. Ruşi 144; sigiliu 55.

Toader (Toadir) **Ţânţar** (Ţinţar), fiul lui Ştefan Blendea, fratele lui Căzacul, al lui Paşco şi al Nastasiei; vinde părţi din s. Bădeşti şi Tupilaţi 150, 329.

Toader Ulul, posesor al unui act pentru s. Bădeşti (sec. XVIII) 32.

Toader Văcilă, din Răcămuş, tatăl lui David 167.

Toaderu, ţigan aflat în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Toadir Borofan, a scris o însemnare pe versoul unui act 52.

Toadir Vrânceanu, nepoata lui ~ vinde o parte din s. Drăgeşti 214.

Toadir, v. şi **Toader**.

Toderaşco, fiul lui Avram din Lucăceni şi al Anghelinei, nepotul Erinei, strănepotul lui <Zaharia> Bârlădeanul şi fratele lui Cârstian; vinde părţi din s. Hănţeşti 97.

Toderaşco, fiul Sanhirei şi nepotul lui <Ursul> Vartic vornic; a vândut nişte ţigani 470.

Toderaşco Gherman, martor la vânzarea unei părţi din s. Dolheşti 367.

Toderaşco <Ianovici>, mare logofăt; ispravnic de acte 118, C, D;

logofăt al treilea; cumpără un loc de prisacă 70; cumpără o parte din s. Bezinghesti 175; primeşte în schimb o parte din s. Buoreni 352, 354; stăpân al unei părţi din s. Buoreni 355; cercetează pricini 63; dă mărturie, martor 25, <m.p.> 76, 132, <m.p.> 272;

mare vornic al Ţării de Jos; dăruieşte împreună cu Iordache şi Toma <Cantacuzino> seliştea Dăeni 464; dă mărturie, martor 477, 511; dă mărturie, în Sfat 512;

sigiliu 76, 272.

Toderaşco, v. şi **Toader**.

Todere, fiul Rădoei; primeşte întărire pentru stăpânirea unui heleşteu din s. Şerbăcneşti 280.

Toderel, diac din Cogeşti; vinde părţi din s. Bahluiani, Brăila şi Cogeşti 236.

Todereşti, sat, <ţ. Suceava; Todireşti, c. ~, j. Iaşi>; martor hotarnic din ~ în s. Costeşti 256; carte de judecată pentru un pod între <Dumitru> Buhuş şi Lupul Prăjescul menţionată în izvodul actelor s. Boldeşti, Băluşeşti şi ~ 441.

www.dacoromanica.ro

Toderiţă din Muşeteşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcuieni 142; martor la vânzarea unui loc de prisacă de la Strâmtură 164; martor la vânzarea unei părţi din s. Drăgeşti 214; martor la o tocmeală din s. Drăgăneşti 215; martor la vânzarea unei părţi din s. Şerbăneşti 235; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hălăseni, pierde 342.

Todica din Şurineşti, martorla vânzarea unei părţi din s. Glodeni 185.

Todireşti, v. **Todereşti**.

Todosia, mătuşa lui Dinis şi a Veselinei; partea ei din s. Băileşti a fost vândută 118.

Todosia Oncioaia din Suceava, fiica lui Gligorie fost postelnic şi al Sorei, mama Agahiei şi a Măricăi Mănoaia 437, 438.

Todosia, v. **Palaghie ~**.

Todosie, cercetează o pricină 49, 177.

Todosie din Cucuiaţi, cercetează o pricină 49, 177.

Todosie, fiul lui Ion Nasoe, tatăl Protasiei şi socrul lui Iftodie 177.

Todosie, fiul Păcurăriţei, fratele lui Ioniţă şi al lui Toader; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Boişte 216.

Todosie, stareţ la m-rea Dragomirna; martor în sobor 89.

Todosiia, fiica lui Căzacul, sora lui Ionaşco şi vara Anei; vinde împreună cu rudele ei o parte din s. Văsiiani 482.

Todosiia Necolicina, zapisul ei menţionat în perilipsisul scrisorilor moşiei Ghitcăuţi 267.

Tofan din Şchei, martor la o danie din s. Brătuleşti 255.

Tofan, fiul lui Buciumaş din Buciumi; a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98.

Tofan, popă; a cumpărat părţi din s. Găneşti, Ghibarţi şi Tăoşti 498.

Tofan, tatăl lui Onţa şi al Niacşei, bunicul lui Botin 180.

Tofana, fiica lui Manule şi a Saftei, sora lui Bosie, a lui Iftodie, a lui Ionaşco şi a Saftei; vinde o parte din s. Cerlena 294.

Tofana, fiica lui Taistră şi sora lui Ursu Tăistruţă; a vândut o parte din s. Şipenţi 22, 96.

Tofana, sora lui Costantin, a lui Dumitraşco şi a Sofiiei, soţia lui Bejan; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Frăteşti 134.

Tofana, sora lui Ionaşco Calapod, al Măricăi şi al Păscălinei; vinde împreună cu surorile ei o parte din s. Văscani 281.

Tofana, soţia lui Pătrăşcan din Dumbrăviţa, mama lui Gligorie şi a lui Lepădat; vinde împreună cu fiii ei o parte din s. Dumbrăviţa 445, 446.

Tofana, soţia lui Simion Ţâra şi nora lui Pătraşco Ţâra; se judecă pentru stăpânirea unei jumătăţi din s. Şerbăneşti 143.

Tofăniasa (Săchiloae) **Secheloae**, se judecă pentru stăpânirea unui loc din s. Lucăceşti 6; s-a judecat pentru stăpânirea unui loc din s. Lucăceşti 323.

Tohileni, sat, <ţ. Hârlău; Tocileni, s.c. al c.s. Dtăuceni, m. Botoşani, j. ~>; Nechita din ~ primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Jolchijeni 368.

Tohilu, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.

Toma, a mărturisit pentru încălcarea unui loc dinspre s. Podoleni 414.

Toma din Găureni; martor la vânzarea unei părţi din s. Uricani 60.

Toma, ginerele lui Pinteliu din Cucioba şi cumnatul lui Andonie şi al lui Apostol; vinde o parte din s. Stănigeşti 447.

Toma, o parte de loc cumpărată de la ~ se află în stăpânirea m-rii Tazlău 274.

Toma, popă din Călineşti, bunicul Micuţei; urmaşii lui ~ împart moşia din s. Molniţa 99.

Toma, popă din Piticeni, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcuieni 142; vinde un loc de prisacă de la Strâmtură 164.

Toma, primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Băloşeşti 374.

Toma, stâlpul lui ~ în hotarul s. Pribeşti 237.

Toma, fost sulger; martor la vânzarea unei părţi din s. Uriceni <isc. gr.> 68.

Toma, vecin din Glăvăneşti aflat sub ascultarea lui Pătraşco Ciogolea 471.

Toma Bir, nepotul lui ~ vinde o parte din s. Feţinghești 90.

Toma Butiman, nepoţii lui ~ cumpără o parte din s. Totoeşti 182.

Toma <Cantacuzino> (Catacozino), fostul soţ al Eftimiei şi ginerele lui Miron clucerul; fost mare sulger; a dat mărturie 53; mare stolnic; cumpără şi primeşte întărire pentru părţi din s. Bădeşti, Porceşti, Tupilaţi 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 43, 48, 135, 136, 137, 150, 329; cumpără moşii de la verii fostei sale soţii 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 437, 438; cumpără părţi din s. Săcuiani

www.dacoromanica.ro

511, 512; a primit zălog părți din s. Bodești și Dănceşti 454; a dăruit împreună cu Iordache <Cantacuzino> și cu Toderaşco Ianovici selištea Dăeni 491; dă mărturie, martor 23, 25, 132, 133, <m.p.> 272, <m.p.> 353, 354, 477, 496; dă mărturie, în Sfat 85, 89, 90, 94, 96, 99, 156, 295, 322, 324, 325, 328;
postelnic și mare stolnic; dă mărturie, martor <m.p.> 37, <m.p.> 97;
sigiliu 37, 97, 353.

Toma Cărăușul, vinde o parte din s. Bălești 42.

Toma Prigorcea, urmașii lui ~ vând o parte din s. Prigorceni 117.

Tomăscul, parte din s. Vizureşti 44.

Tombuzeni, sat, <ț. Vaslui; Tungujei, c. Țibănești, j. Iași>; poiană pe Șacovăț în hotarul s. ~ vândută lui Gheorghie Roșca 86.

Tomcești*, sat, <ț. Tecuci; lângă Tudor Vladimirescu, c. ~, j. Galați>; martori hotarnici din ~ în s. Lieşti 217, 219.

Tomilăuți*, sat, <ț. Soroca; probabil lângă Vărăncău, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; drumul ce vine de la ~ în hotarul s. Voroncăuți 325.

Tomșa, v. **Ștefan ~**.

Tomșe, popă, tatăl popii Cornaci și bunicul lui Mihașco Cornaci; a dăruit nepotului său o parte din s. Dersca 198.

Tomșea, v. **Tomșa**.

Tomșevici, v. **Tomșa**.

Topoliță, pârâu, ț. Neamț; <afluent al Moldovei>; sat pe ~ 401; vad de moară pe ~ 401.

Torcești, sat, <ț. Tecuci; c. Umbrărești, j. Galați>; martori hotarnici din ~ în s. Lieşti 217, 219.

Toșla, fiica lui Bordogan, sora Martei și mama Cârstânei și a Saftei 448.

Totoești, sat, <pe Bahlui, ț. Hârlău; c. Erbiceni, j. Iași>; martor din ~ la vânzarea unei părți din s. Iurghiceni 173.

Totoești, sat, <ț. Neamț; c. Tupilați, j. Neamț>; parte din ~ vândută lui Ionașco Bordiștean 2; parte din ~ vândută de Ionașcu Trufașul nepoților lui Toma Butiman 182.

Traistră, v. **Taistră**.

Trandafir, vornic de poartă; martor la vânzarea unei părți din s. Drăgănești 247.

Trăistuță, v. **Tăistruță**.

Trei Ierarhi (Trei Ierarși, Trei Sfătitele), m-re, în Iași; <în m. Iași, j. ~>; ctitoria lui Vasilie Lupu; primește danie de la ctitor moșiile Avrămeni și Coiceni rămase de la răposata doamnă Theodosia 322; primește danie de la ctitor s. Fărcășeni și Petrușica 434; primește danie de la ctitor vii la Huși, Cotnari și Iași 322; primește danie câteva sălașe de țigani 322; primește danie și confirmare pentru perceperea vămii de la cărăușii care trec prin tg. Iași 176, 435; primește ca metoh m-rea Copou 436.

Trei Sfătitele, v. **Trei Ierarhi**.

Trif, tatăl lui Dumitru, al Nastasiiei și al lui Vasilie; fiii lui ~ vând o parte din s. Săcătura 488.

Trif, vătăman din Clipicești; mărturisește pentru o vie din s. Scorțești 50.

Trif Tășcălău, din Găgești; martor 50.

Trif, v. și **Trifan**.

Trifa, fiica lui Ilie și sora lui Boca, a lui Lazor și a Măriei; a vândut împreună cu frații ei o parte din s. Mirăești 105.

Trifan, a primit zălog o parte din s. Șirăți de la soția lui Necoară Forfenachi 112.

Trifan din Grozești, nepotul lui ~ vinde o parte din s. Fețingheşti 90.

Trifan din Mărcești, martor la vânzarea unei părți din s. Onceni 485.

Trifan, fiul lui Bălan din Olișăști; fiul său dă o parte din s. Șerbănești pentru răscumpărarea capului D.

Trifan, fiul lui Cociubă, fratele lui Scridon și tatăl lui Chirila și al Țigăncii 393.

Trifan, fiul lui Ionașco Hadăr și al Catrinei, fratele lui Chiriac și al lui Damian 329.

Trifan, nepotul lui Ion Briahnă; primește confirmare împreună cu alte rude pentru stăpânirea unei jumătăți din s. Stănișăști 468.

Trifan, popă din Costeni; martor la o danie <m.p.> II.

Trifan, fost postelnic, soțul Mariei Căzaca; a dăruit împreună cu soția sa o parte din s. Hrițcani 397.

Trifan, rudă cu Ștefan căpitan; primește întărire împreună cu alții pentru stăpânirea s. Dumbrăvița și Sinești 94.

Trifan (Trif), soțul Dochiei, socrul lui Zahariia și cumnatul lui Gavrea; a dăruit la moartea sa o vie din s. Scorțești 50.

Trimca, v. **Trinca**.

Trinca, v. **Gligorie ~**.

www.dacoromanica.ro

Trischi, **Ionaşco ~**.
Troian, top. *în hotarul* s. Voroncăuţi 325.
Troiţa, fiica grecului Mavrichi, sora Aniţei, a Smarandei ş.a.; a vândut împreună cu tatăl şi cu surorile ei o parte din s. Hărmăneşti 114.
Troiţa, sat, <pe Cracău, ţ. Neamţ; nume schimbat în Dochia, c. Girov, j. Neamţ>; aflat în stăpânirea m-rii Beserecani în *hotar* cu s. Călimani 160, 251.
Tronchi din Negreşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Săcălâşa 145.
Trotuş, ţinut; staroste de ~ 9.
Trotuş, v. **<Târgul> ~**.
Trufana, fiica lui Andrunicu şi mama lui Hanţul 115, 118.
Trufana, fiica lui Duma, mama Anghelinei şi soacra lui Ionaşco 118.
Trufana, fiica Pieleşoaiei 76.
Trufaşul, v. **Ionaşco ~**.
Truşan din Cucuteni, primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Stănişăşti 422.
Truşăşti, v. **Truşeşti**.
Truşeşti (Truşăşti), selişte, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <c. ~, j. Botoşani>; cu loc de heleşteie şi de moară dată de m-rea Slatina lui Vasilie Lupu pentru reparaţii 476, 477.
Tudan, v. **Iuon ~**.
Tudor din Mohorâţi, fratele lui Gavril şi al lui Ursul; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Mohorâţi, după judecată 226.
Tudor, fiul lui Vasâlie Plavăci, fratele lui Gavril, al lui Lazor Plavăci şi al lui Pleşă; a vândut împreună cu alţii o parte din s. Nadişa 114.
Tudor, popă; martor la vânzarea s. Vâlceşti 98.
Tudora, a dat partea ei din s. Cureni pentru a putea plăti dajdea 489.
Tudora, fiica Drăghinei Păşcoe, mama lui Cozma, Florea, a Palaghiei şi a lui Vasiliie 40, 41.
Tudora, fiica Drăghiţei, nepoata lui Sava şi sora Nastei, Titei şi a lui Vasilie; vinde împreună cu fraţii ei părţi din s. Bădeşti 137, 329.
Tudora, mama Pietrei; fiica ei a dăruit Schitului părintelui Partenie o parte din locul La Babe 180.
Tudora, mătuşa lui Vasilie Purcel 331.
Tudora, strănepoţii ei împart moşiile cu urmaşii Solomiiei şi cu cei ai Vărvarii 399, 473.
Tudorache, căpitan; cumpără o parte din s. Petreni 1.
Tudorachi, fratele lui Ionaşco Bâţia din Tăbăceşti; partea lui ~ din s. Măciucaşi a fost vândută 307.
Tudoran, dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.
Tudoran (Tudoranu), fiul Madonei, nepotul de soră al lui Dersca pitar şi al Mintei; vinde împreună cu mătuşa lui, Minta, o parte din s. Dersca 198; partea lui ~ din s. Dersca a fost vândută 487.
Tudoranu, v. **Tudoran**.
Tudosca, fiica Gaftei, sora lui Gavril Pahulcea, al lui Necoară Pahulcea şi al lui Petrea; a vândut împreună cu fraţii ei o parte din s. Popeni 139.
Tudosca, fiica grecului Mavrichi, sora Aniţei, a Smarandei, a Troiţei ş.a.; a vândut împreună cu tatăl şi cu surorile ei o parte din s. Hărmăneşti 114.
Tudosca, fiica lui <Arsenie> Nebojatco şi a Gaftonei, sora Ilenii şi a Măricuţei, soţia lui Darie Stârcea; participă la împărţirea moşiilor părinţilor ei 123.
Tudosca, fiica lui Toader Bodorin şi sora Erinei; vinde o parte din s. Tupilaţi 31, 329.
Tudosca, mama lui Ştefan şi a lui Vasilie; fiii ei au vândut părţi din s. Noureşti şi Poiana Cârnului 193.
Tudosca, partea ei din s. Berindieşti este vândută 328.
Tudosia, fiica lui <Pătraşco> Nădăbaico şi sora lui Dumitraşco Nădăbaico şi al lui Ieremia <Nădăbaico>; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Vâlceşti 98.
Tudosie, fratele lui Ionaşco Timotin, al lui Dumitraşco şi al lui Nechita; primeşte împreună cu fraţii săi danie o parte din s. Răcămuş 166, 167.
Tudosâe, fiul lui Tănasie Plavăci, fratele lui Toader, al Ioanei şi al Măriicăi; a vândut o parte din s. Nadişa 114.
Tudosâi, dă partea sa din s. Vertepul ca despăgubire pentru incendierea casei lui hotnogului Condre 351.
Tufeşti, sat, <ţ. Vaslui; Tufeştii de Sus, c. Scânteia, Iaşi>; într-o îns. din sec. XVIII 269.
Tulbureni (Turbureni), sat, ţ. Hârlău; <înglobat în m. Botoşani, j. Botoşani>; jumătate din ~ vândută lui Ştefan, fratele mitropolitului Varlaam 201.

www.dacoromanica.ro

Tuleşti*, sat, ţ. Neamţ; <lângă Cotul Grosului, c. Filipeşti, j. Bacău>; jumătate din ~ întărită lui Pătraşco Boldescul 3, 458.
Tuleşti, sat, <ţ. Tutova; c. Dragomireşti, j. Vaslui>; Ştefan din ~ cumpără o parte din s. Cârsteştii din Deal 376.
Tupilaţi, sat, pe Moldova, ţ. Suceava; <c. ~, j. Neamţ>; părţi din ~ vândute şi întărite lui Toma <Cantacuzino> 28, 31, 33, 34, 43, 48, 136, 150, 329; parte din ~ menţionată în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.
Turăuţi*, sat, <probabil lângă Costeşti, c. ~, j. Bălţi, R. Moldova>; martor hotarnic din ~ în s. Ploscureni 452.
Turbăteşti, sat, <ţ. Cârligătura; înglobat în Vocoteşti, c. Voineşti, j. Iaşi>; parte din ~ vândută şi întărită lui Vasilie Corlat 461, 467.
Turbureni, v. **Tulbureni**.
Turcu, fratele lui Hluzul; vinde o parte din s. Feţingheşti 90.
Turcul, v. şi **Pătraşco ~**.
Turculeţu, v. **Ghiorghii ~**.
Turiia, pârâu; <la Ostopceni, lângă Perieni, c. ~, j. Iaşi>; iazuri la ~ 123; sat şi selişte pe ~ 123.
Turnul Butului, top. în hotarul m-rii Peon I.
Turuc, v. **Dumitru ~**.
Tutova, pârâu; <afluent al Bârladului>; sat pe ~ 483.
Tutova, ţinut; sate în ~ 118, 209, 340, 344.
Tutui, ţigan dăruit m-rii Dobrovăţ 333.
Tutuica, ţigancă dăruită m-rii Dobrovăţ 333.

Ţ

Ţagu, v. **Zahariia ~**.
Ţana, locul ei în hotarul unui loc din Iaşi 348.
Ţara de Jos, mare vornic de ~ 9, 25, 26, 37, 55, 82, 85, 89, 90, 94, 97, 99, 107, 132, 133, 156, 168, 198, 217, 219, 272, 283, 295, 311, 312, 313, 314, 321, 322, 324, 325, 328, 329, 383, 464, 477, 494, 511, 512; fost mare vornic de ~ 7, 15, 53, 132, 186, 201, 322, 353, 395, 484, 496; Divanul Ţării de Jos (sec. XIX) 268.
Ţara de Sus, mare vornic de ~ 9, 23, 25, 37, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 107, 123, 132, 133, 156, 168, 198, 272, 295, 297, 298, 311, 312, 313, 314, 321, 322, 324, 325, 328, 329, 354, 358, 383, 477, 484, 511, 512.
Ţara Moldovei, *passim*.
Ţara Muntenească (Românească), a fost prădată de tătari 169; Vasilie Lupu domn în ~ 263, 266.
Ţareuca, sat, <ţ. Orhei; c. ~, j. Orhei>; dregător de ~ martor 503.
Ţarigrad, oraş; <Istanbul, Turcia>; dregător trimis la ~ 151.
Ţăpa, v. **Ion ~**.
Ţăpeni*, sat, <pe Elan, ţ. Fălciiu; lângă Mălăeşti, c. Vutcani, j. Vaslui>; martor din ~ la cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147.
Ţăsăşti*, sat, <ţ. Tecuci; probabil lângă Sârbi, c. Nicoreşti, j. Galaţi>; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Maşnici 83.
Ţăul, v. **Istratie ~**.
Ţâbana, pârâu, afluent al Şacovăţului, <ţ. Vaslui; Tungujei, c. Ţibăneşti, j. Iaşi>; în hotarul unei poieni din hotarul s. Tombuzeni 86.
Ţâgan (Ţigan) din Căpoteşti, se judecă împreună cu alţi săteni pentru înecarea vadului lor de moară de către mitropolitul Varlaam 203; martor la cercetarea unei pricini pentru un vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 466.
Ţâganca, a vândut împreună cu alţii o parte din s. Burdugani 328.
Ţâganca, mama lui Isaiiu şi a lui Saula 387.
Ţâgănaş, v. **Gheorghie ~**.
Ţâgănăşoaia, mama lui Neaniul şi bunica lui Andronic din Prigorceni 344.
Ţâgăneşti, v. **Ţigăneşti**.
Ţânţar, v. **Toader ~**.
Ţâpâleşti, sat, <ţ. Iaşi; Ţipileşti, c. Popricani, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 187.
Ţâra, v. **Pătraşco ~, Simion ~**.
Ţâre, v. **Ţâra**.
Ţibăneşti, sat, <ţ. Vaslui; c. ~, j. Iaşi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Grieşti 100.
Ţica, fost postelnic; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.
Ţifăgan, v. **Grigorie ~**.
Ţifeşti, sat, ţ. Putna; <c. ~, j. Vrancea>; vii, vaduri de mori şi mori pe Gârla de Jos a Putnei în hotarul s. ~ întărite Schitului părintelui Partenie 177, 377; martori din ~ 141, 377, 378, 466.
Ţigan, a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Beţăşti 433.

www.dacoromanica.ro

Ţigan, vătăman din Tătăraşi; martor la vânzarea unei părţi din s. Nemericeni 213.

Ţigan, v. şi **Ţâgan**.

Ţiganca, fiica lui Trifan, nepoata lui Cociubă şi sora lui Chirila; vinde împreună cu alţii părţi din s. Ungureni 393.

Ţiganca, fiica Sorei şi sora Lupei, mama lui Ionaşco şi a Neacşei; a plătit o duşegubină pentru sora ei 106, 113.

Ţigancea Orbăscul, soţul Măriiţei şi tatăl lui Sima 178.

Ţigănaş, v. **Ion ~**.

Ţigăneşti (Ţâgăneşti), sat; <c. Vultureni, j. Bacău>; uric pentru ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350; săteni din ~ se judecă pentru stăpânirea unei poieni cu nepoţii lui Şandru din Oţăleşti 422, 502.

Ţimpul Petăr, a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9.

Ţintă, v. **Pătraşco ~**.

Ţintea, fiul lui Avăr cel bătrân, tatăl Maricăi şi al lui Păcurar; urmaşii lui ~ au vândut părţi din s. Ţinteni 325.

Ţinteni, sat, pe Soloneţ, ţ. Soroca; <(?), R. Moldova>; părţi din ~ cu iaz şi mori întărite lui Dumitraşco Fulger 325.

Ţinteşti (Tinteşti), sat, <ţ. Fălciiu; lângă Pâhneşti, c. Arsura, j. Vaslui>; Necoriţă din ~ cumpără o parte din s. Şopârleni 284; martori din ~ 284.

Ţinţar, v. **Ţânţar**.

Ţipâlova, sat, ţ. Soroca; <Ţepilova, c. Ocolina, j. Soroca, R. Moldova>; Ştefan din ~ se judecă pentru stăpânirea unor vaduri de mori din hotarul s. Voroncăuţi 409.

Ţire, v. **Ionaşco ~**.

Ţiţul, v. **Ionaşco ~**.

Ţocârlan, v. **Ciocârlan**.

Ţogoe din Buhuşouca, mărturiseşte pentru vânzarea unui ţigan 199.

Ţopa, pârcălab <de Bârlad>; a mărturisit pentru o vânzare 7.

U

Udrea, v. **Gligorie ~**, **Ilea ~**, **Pătraşco ~**.

Udreşti, familie înrudită cu neamul Hrincovici; s-au judecat cu urmaşii lui Bratul Hrincovici pentru împărţirea moşiilor 325.

Uica, ţigancă aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.

Uliiana, fiica lui Păşcan şi mama Măriiei şi a preotesei Sofroniia 383, 384.

Uliţa Nouă, uliţă în tg. Iaşi; casă cu loc pe ~ vândută lui Pană Schiopul 309.

Uliul, v. **Gheorghi ~**.

Ulul, v. **Toader ~**.

Umbrăreşti, sat, ţ. Tecuci; <c. ~, j. Galaţi>; martori din ~ 94, 219, 252, D.

Unguraşi*, sat; <lângă Lunca Moldovei, c. Păstrăveni, j. Neamţ>; martor hotarnic din ~ în s. Boureni 355.

Ungureanu, v. **Ştefan ~**.

Ungureanul (La Viile Ungurianului), sat, pe Călugăra, ţ. Bacău; <lângă Măgura, c.s. ~, j. Bacău>; viile Ungureanului de lângă tg. Bacăului întărite m-rii Bistriţa 6, 323.

Ungureni, sat, <ţ. Fălciiu; lângă Todireni, c. Pădureni, j. Vaslui>; parte din ~ vândută 393.

Ungurul, meşter rus; a fost plătit pentru iezirea unui heleşteu 280.

Ungurul, fost pârcălab, tatăl Nastasiei şi bunicul Aniţei 38, 403.

Unsa*, sat, <ţ. Hârlău; lângă Boscoteni, c. Frumuşica, j. Botoşani>; Evloghie călugăr la ~ primeşte împuternicire pentru stăpânirea unei părţi din s. Cureni 489.

Untilă, fiul lui Grozav pitar din Văsiiani 481.

Urâta, fiica lui Gheorghie din Săcuiani, nepoata Himiei şi sora lui Arpentie; vinde împreună cu fratele ei o parte din s. Săcuiani 511, 512.

Urâta, fiica lui Gheorghie Duralău, sora lui Costantin, a Nastasiei, a lui Sava şi a lui Vasilie; vinde împreună cu fraţii ei o parte din s. Turbăteşti 461, 467.

Urdăşăii, top. în hotarul s. Răspopeni 345.

Urdzică, pârcălab de Roman; dă mărturie, în Sfat 328.

Urdzică, v. şi **Dumitru ~**.

Ureche, v. şi **<Nestor> ~**, **Pavel ~**.

Urechi, soţul Frosinei; vinde împreună cu soţia lui o parte dintr-un vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei şi o parte din s. Mogeşti 375.

Uricani, sat, pe Bahlui, ţ. Cârligătura; <c. Miroslava, j. Iaşi>; părţi din ~ vândute 60; carte de apărare pentru o parte din ~ dată lui Ghiorghie Maicăş 69; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ 154; martori din ~ 60, 69, 154.

Uriceni, sat, pe Cozanciu şi Ursoe, ţ. Hârlău; <denumire schimbată în Nicolae Bălcescu,

www.dacoromanica.ro

c. Flămânzi, j. Botoşani>; parte din ~ întărită lui Mihalce Tăban 64; parte din ~ vândută soţiei lui Grigorie Robceanul 68.
Urlea, deal; în hotarul unui loc de pe pârâul Jidovca întărit lui Lupul Talpă 421.
Urmeziu, v. **Hermeziu**.
Ursoe, pârâu; <ţ. Hârlău>; heleşteu pe ~ în hotarul s. Uriceni 64.
Ursu, fost pitar din Văsiiani, soţul Candachiei 503.
Ursu, popă din Stoeşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Lăleşti 380.
Ursu, socrul lui Văsiian 203.
Ursu, ţigan dăruit m-rii Dobrovăţ 333.
Ursul, aprod; martor hotarnic în s. Greci şi Cernaţi 122.
Ursul din Găleşeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Stănigeşti 447.
Ursul din Mohorâţi, fratele lui Gavril şi al lui Tudor; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Mohorâţi, după judecată 226.
Ursul din Petrileşti, a dat mărturie pentru o vânzare 114.
Ursul, fiul lui Toader Boţ, fratele lui Lupul şi al Măgdălinei; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Feţingeşti 90.
Ursul, fiul Martei, nepotul lui Bordogan, fratele Dochiţei şi cumnatul lui Ştefan; vinde o parte din s. Săcătura 448.
Ursul, martor hotarnic în s. Lieşti 217.
Ursul, popă domnesc din Scânteia, tatăl Măricuţei 269; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Prigorceni 116; a dat mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 118.
Ursul, ţigan, fratele lui Vasilie ţigan al lui Racoviţă Cehan 229.
Ursul Brahăş, din Păhneşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Şopârleni 284.
Ursul Ciocârlan (Ţocârlan), a cumpărat o parte din s. Luceni 249.
Ursul Nechiţelea, primeşte poruncă domească pentru o cercetare hotarnică 251.
Ursul Tăistruţă (Trăistuţă), fiul lui Taistră şi fratele Tofanei; a vândut s. Şipenţi 22, 96.
Ursul Vartic, tatăl Sanhirei, bunicul lui Toderaşco şi unchiul lui Ştefan Corpaci 470; vornic de gloată; dă mărturie pentru vânzarea unei părţi din s. Hălăseni 9; dă mărturie hotarnică pentru o parte din s. Dănceni 163; fost vornic de gloată; a măsurat cu funia un loc din hotarul s. Lieşti 217; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini din s. Tâmpeşti 278; îi este restituit s. Iugani cu vecini şi alte moşii 412.
Uscaţi, sat, <numele vechi al s. Războieni, j. Neamţ>; Nacul din ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Hăsnăşeni 400.
Uspeniia, v. **Adormirea Maicii Domnului**, m-re.
Uşăriul, pârcălab de Tecuci; cercetează o pricină pentru stăpânirea unei părţi din s. Maşnici 83.
Uşihlibiia, sat, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, (?), reg. Cernăuţi>; fost confiscat de la Isac Balica 127; restituit lui Lupul Prăjescul 127.
Uşiţa, pârâu la Petreşti; <lângă Ipatele, c. ~, j. Iaşi>; poiană pe ~ 106, 113.
Utmanouca, vale, ţ. Soroca; în hotarul seliştii Cerlena 294.

V

Vacota, deal lângă Iaşi; vie la ~ 347.
Vadul de Piatră, vad pe Răut, <ţ. Orhei; j. Orhei, R. Moldova>; uric pentru o selişte la ~ menţionat în izvodul moşiilor lui Toader Boul 350.
Valea Carului, vale, ţ. Cârligătura; vad de moară în ~ 236.
Valea Cornei (Vâlceaua Cornei), vale în hotarul s. Cernaţi şi Greci 121, 172.
Valea Ghienii, vale; în hotarul s. Cârsteşti 396.
Valea lui Ertilă, vale; în hotarul s. Măstăcani 157.
Valea lui Ieremia, la Iaşi; vie la ~ dăruite m-rii Trei Ierarhi 322.
Valea Părului, vale, ţ. Covurlui; în hotarul unei părţi din s. Măstăcani 157.
Valea Sărei, sat; <c. ~, j. Vrancea>; martor din ~ 49, 177.
Vardan, preot armean din Suceava; martor 79.
Varlaam, arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, fratele lui Ştefan 201; primeşte carte de împuternicire pentru cercetarea unei pricini 102; a făcut un vad de moară pe Gârla de Jos a Putnei 203, 425; a primit danie pentru Mitropolie două locuri de moară pe Gârla Jijiei 496; încredinţează hotărâri domneşti 176; dă mărturie, martor 23, 49,

www.dacoromanica.ro

85, 101, 177, 476, 477, I; dă mărturie, în Sfat 107, 322.
Varlaam, călugăr diacon la m-rea Dragomirna; martor în sobor 89.
Varlam Glaliţu, călugăr la m-rea Bistriţa; martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 382.
Vartic Vâga, fratele lui Petrea Bogza şi al lui Iosip; părţile lui ~ din s. Bahluiani, Brăila şi Cogeşti sunt vândute 236.
Vartic, v. şi **Dumitru ~**, **Petre ~**, **Ursul ~**, **Vasilie ~**.
Vartolomei Măzăranu (sec. XVIII), traduce acte 285, 286, 487.
Varvara, fiica lui Petrea; a vândut un loc de prisacă din hotarul s. Munteneşti 74.
Varvara, fiica Muşei şi sora Nedelei; a vândut o parte din s. Nadişa 114.
Varvara, soţia lui Cârstea blănar din Iaşi şi mama lui Lupul; vinde împreună cu soţul ei o parte de moşie lui Enache blănar 348.
Varvara Hăcimăndoae, soţia lui Hăcimoda şi soacra lui Isac Stârcea; a cumpărat o parte din s. Popeni 139.
Varvara, v. şi **Vârvara**.
Vascăuţi, sat, <ţ. Suceava; Văşcăuţi, c. Muşeniţa, j. Suceava>; martor din ~ 437.
Vasco, fiul Dragolei, cumnatul lui Toader Dobrovoi; vinde împreună cu alţii o parte din s. Feţingheşti 90.
Vasco, soţul Axanei şi tatăl Vârvarei 198.
Vasco, soţul Axanei şi tatăl Vârvarei 198.
Vasiica, ţigancă aflată în stăpânirea lui Ghiorghie Corosteanul 273.
Vasilău (Vasileu), sat, <pe Nistru, ţ. Cernăuţi; <azi în Ucraina, r. Zastavna, reg. Cernăuţi>; împărţit între urmaşii lui Dumitru Lenţii 371, 389.
Vasilca, nepoata lui Andronic fost paharnic, sora lui Grigorie Robceanul, a lui Toader Robceanul şi a lui Vasilie Robceanul, soţia lui Eremia Pahulcea; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Şerbăneşti 143.
Vasilca, ţigancă, soţia lui Cobâleanul cel bătrân 453.
Vasilca Sprâncenoae, soţia lui Gavril Sprânceană, mama lui Ionaşco Sprânceană şi bunica lui Simion Sprânceană; partea ei din s. Dăneşti este vândută 300.
Vasile din Drăguşeni, martor la vânzarea unei părţi din s. Vâlceşti 98.
Vasile, fiul lui Petrea şi fratele lui Grigori; a vândut împreună cu fratele său o parte din s. Cârsteştii din Deal 376.
Vasile, fratele lui Dumitraşco; vinde părţi din s. Feţingheşti 90.
Vasile, fost medelnicer, tatăl lui Burlă 297.
Vasile Balş, martor hotarnic în s. Ploscureni 452.
Vasile Căzăcescul, scrie act 227.
Vasile Zotov, tălmaci la Departamentul Pricinilor Străine (sec. XIX); traduce acte 29, 30, 97.
Vasilée, v. **Vasâli**.
Vasileu, v. **Vasilău**.
Vasili, vărul lui Hristofor din Băşăni; a vândut împreună cu rudele sale părţi din acel s. 406.
Vasili Cărăiman, fost pitar, fiul lui Precop Cărăiman şi fratele Alexandrei, al Măricuţei ş.a., şi cumnatul lui Neculai Mogâlde; dă mărturie, martor 9; participă la împărţirea moşiilor lui Ion Mogâlde <m.p.> 93, 109; vinde împreună cu fraţii săi părţi din s. Brăteni 146.
Vasili, v. şi **Vasilie**.
Vasilie, bănuţ din Pânceşti; primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini hotarnice din s. Tămăşeni 462.
Vasilie, ciubotar; martor la o danie din s. Popeşti 269.
Vasilie, dărăban din Florinteşti, tatăl lui Nicula; a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 118.
Vasilie din Băleşti, ginerele lui Necula din Băleşti; martor la vânzarea unei părţi din acel s. 141.
Vasilie din Clipiceşti, fratele lui Toader din Clipiceşti; cercetează o pricină 49, 177; martor la o danie din s. Ţifeşti 378.
Vasilie din Greci, martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.
Vasilie din Iucşeşti, mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Iucşeşti 207.
Vasilie din Lăţcani, martor la un schimb de moşii 165.
Vasilie din Mădârjaci, martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 173.
Vasilie din Mohorâţi, nepoţii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea unei părţi din acel s. 226.
Vasilie din Negureşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 481.
Vasilie din Pietriş, a vândut fără drept o parte din s. Bârleşti lui Dumitru Buhuş 45.
Vasilie din Securiceni, vinde o parte din s. Nemerniceni pentru plata unei morţi de om 213.

www.dacoromanica.ro

Vasilie din Spineni, fiul lui Gligorie; martor la vânzarea unei părți din s. Spineni 100.
Vasilie din Todereşti, martor hotarnic în s. Costeşti 256.
Vasilie din Torceşti, martor hotarnic în s. Lieşti 217.
Vasilie din Umbrăreşti, martor hotarnic în s. Lieşti 217, 219.
Vasilie din Vâlcovicești, martor la o danie din acel s. 276.
Vasilie, fiul Alecsandrei şi nepotul Stancăi; face schimb de moşii cu Dumitru Buhuş 40, 41.
Vasilie, fiul Annei Nichitoae şi tatăl lui Costantin; fiul său vinde împreună cu alți urmaşi ai lui Ion Blendea o parte din s. Bădeşti 135, 329.
Vasilie, fiul Annei şi nepotul lui Borcea; vinde o parte din s. Iurghiceni 187.
Vasilie, fiul Dochiței, vecin aflat sub ascultarea lui Pătraşco Boldescul, fugit şi căutat pentru un furt 189.
Vasilie, fiul Drăghiței, nepotul lui Sava şi fratele Nastei, Titei şi al Tudorei; vinde împreună cu surorile sale o parte din s. Bădeşti 137, 329.
Vasilie, fiul lui Dieniş; vinde părți din s. Grumăzoaia şi Plopeni 82.
Vasilie, fiul lui Dooder Bălțatul şi fratele Alecsandrei şi al Samfirei, soțul Antimiiei; se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Cârsteşti 120; vinde împreună cu frații ei părți din s. Cârsteşti, Glodeni şi Hălmăgeni <m.p:> 138.
Vasilie, fiul lui Drăgan fost postelnic; martor la vânzarea unei părți din s. Săpoteni 362.
Vasilie, fiul lui Dumitru Potlog şi tatăl Nazariiei; a vândut împreună cu tatăl ei o parte din s. Mireni 340.
Vasilie, fiul lui Gheorghie Calapod şi al Vărvarei, fratele lui Ionaşco Calapod, al Nastasiiei, al Măricăi şi cumnatul lui Păcurar; a vândut împreună cu sora sa, Nastasiia, părți din s. Boldeşti şi Sârbi 492.
Vasilie, fiul lui Gheorghie din Săcuiani, nepotul Himiei şi fratele lui Arpentie şi al Urâtei; partea lui ~ din s. Săcuiani este vândută 511, 512.
Vasilie, fiul lui Gheorghie Duralău şi fratele lui Costantin, al Nastasiei, şi al Urâtei; vinde împreună cu frații săi o parte din s. Turbăteşti şi o vie cu loc de prisacă 461, 467.
Vasilie, fiul lui Gheorghie Moțoc din Aldeşti şi al Maricăi, nepotul lui Ştefan Blendea şi fratele lui Simion; vinde împreună frații săi părți din s. Tupilați 34, 43, 329; se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Şeptişeni 387.
Vasilie, fiul lui Ghiorghie Maicăş; martor la vânzarea unei părți din s. Uricani 61; sigiliu 60.
Vasilie, fiul lui Mierăuță Hraniță; martor la vânzarea unei părți din s. Futileşti 77.
Vasilie, fiul lui Necoară Pahulcea, nepotul Gaftei şi fratele lui Cârstea şi al lui Lupul Pahulcea; se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Popeni cu Isac Stârcea, pierde 139.
Vasilie, fiul lui Tânjală şi fratele lui Toader; martor la vânzarea unei părți din s. Buneşti 338.
Vasilie, fiul lui Trif şi fratele lui Dumitru şi al Nastasiiei; a vândut împreună cu frații săi o parte din s. Săcătura 488.
Vasilie, fiul Mariiei şi strănepotul lui Băilă, fratele Irodiei, al Stancăi, al lui Ştefan ş.a.; a vândut o parte din s. Băileşti 118.
Vasilie, fiul Tudorii, nepotul Draghinei Păşcoe şi strănepotul lui Moga, fratele lui Cozma, al lui Florea şi al Palaghiei; face schimb de moşii cu Dumitru Buhuş 40, 41.
Vasilie, fiul Tudoscăi, nepotul lui Vasilie vătav, fratele lui Ştefan; a vândut împreună cu fratele său părți din s. Noureşti şi Poiana Cârnului 193.
Vasilie, fratele lui Dumitru Lehacinschi; martor la vânzarea unei părți din s. Mogoşeşti 469.
Vasilie, fratele lui Ilii; vinde o vie la Vacota 347.
Vasilie, negustor din Iaşi; martor la vânzarea unei părți din s. Onceni 485.
Vasilie, nepotul lui Andronic fost paharnic, fratele lui Grigorie Robceanul, al lui Toader Robceanul şi al Vasilcăi; a vândut şi s-a judecat pentru stăpânirea unei părți din s. Şerbăneşti 143.
Vasilie, nepotul lui Banul; martor la dania unei părți din selişte Hotceşti 38.
Vasilie, nepotul lui Săcuianul cel bătrân şi fratele lui Maxin Băhnaşul; cumpără împreună cu fratele său o parte din s. Săcuiani 142.
Vasilie, pârcălab; martor la vânzarea unei părți din s. Luceni 249.

www.dacoromanica.ro

Vasilie, popă din Bălițeni, a mărturisit pentru vânzarea unei părți din s. Prigorceni 115, 116, 117, 118.

Vasilie, popă din Fereşti; scrie zapisele de vâzare ale unor părți din s. Vilneşti 47, 228; a dat o parte din s. Fereşti 228, 229; martor la vânzarea unei părți din s. Vilneşti 407.

Vasilie, popă din Obrejeni; martor la vânzarea unei părți din s. Horileşti 349.

Vasilie, popă; scrie zapisul vânzării unei părți din s. Bucureşti 382.

Vasilie, tatăl lui Gheorghii şi bunicul lui Irimincea din Balota 283.

Vasilie, țigan, fratele lui Ursul; a fost vândut lui Racoviță Cehan 229.

Vasilie, <fost> vătav, tatăl Tudoscăi, bunicul lui Vasilie şi al lui Ştefan; fiii lui ~ au vândut părți din s. Noureşti şi Poiana Cârnului 193.

Vasilie, vătav, sluga lui Gavril Matiaş; mărturiseşte pentru vânzarea unei părți din s. Feţingheşti 111; călăraş; martor la vânzarea unei părți din s. Cofeşti 277.

Vasilie (Vasili) **Banul**, fiul lui Pătraşco Banul, soţul Alexandrei, fratele Erinei, al lui Maximiian Banul şi cumnatul lui Ştefan <Moimăscul>;

fost vistiernic <al doilea>; dă mărturie, martor 272;

mare medelnicer; a cumpărat o jumătate din s. Coşeşti 80; cumpără împreună cu soţia sa părți din s. Slobodzia Zberoaiei 148; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părți din s. Hăsnăşeni 385; a hotărnicit s. Ruşi 144; a fost hotarnic al locului m-rii Peon I; primeşte porunci domneşti pentru cercetarea unor pricini, fiind „socotitor la ținutul Putnei" 174, 203; dă mărturie, martor 25, 37, <m.p.> 97, 177; dă mărturie, în Sfat 98; dăruieşte surorii şi cumnatului său o parte din s. Cucuteni 336;

sigiliu 97.

Vasilie Beghiul din Străoani, martor la vânzarea unei părți din s. Luceni 249.

Vasilie Bogza, călugăr, fiul lui <Drăghici> Bogza şi fratele Buscăi şi a Loghinei, unchiul lui Oră; vinde o parte din s. Vilneşti 47, 229; se judecă împreună cu rudele pentru stăpânirea unei părți din s. Codăeşti, pierde 331.

Vasilie Bolişor, nepot de frate lui Stratul Bolea; vinde împreună cu rudele sale părți din s. Orăşeni şi Rătedze 344.

Vasilie Boţ, primeşte întărire pentru stăpânirea unei părți din s. Petreşti 506.

Vasilie Bran, se judecă pentru stăpânirea unei părți din s. Soci 16; primeşte poruncă domnească pentru cercetarea unei pricini din s. Băloşeşti 374; scrie act 454.

Vasilie (Vasile) **Burnăi** (Bujne, Burnii, Buznii), martor la vânzarea unei părți din s. Fereşti 229; primeşte poruncă pentru cercetarea împărțirii moşiilor lui Călmățui 392; a primit poruncă pentru cercetarea împărțirii moşiilor între urmaşii Solomiiei, Tudorii şi ai Vărvarei 400; martor la vânzarea unei părți din s. Micleşti 418.

Vasilie Caşotanul, martor la un schimb de moşii 41.

Vasilie Călmățui, nepotul lui Călmățui şi al Vărvarei şi fratele lui Gavril; s-a plâns pentru împărțirea moşiilor între rude 392; a primit după împărțirea moşiilor stăpânirea asupra s. Noureşti 399; se judecă pentru stăpânirea unui loc din hotarul s. Puțăni 417.

Vasilie Cerlinovschi, răposatul soţ al Nastasiiei Vasilioaie şi tatăl lui Gavril, al lui Pătraşco ş.a.; s-a judecat pentru stăpânirea s. Cerlena Mică 359.

Vasilie Cârjeu, fiul lui Cârjeu fost stolnic şi al Candachiei, nepotul lui Stratul Bolea şi fratele lui Ivaşco Cârjeu şi al lui Sava diac; partea lui din s. Răvăcani a fost vândută de unchiul său lui Dumitru Buhuş 125; a vândut o parte din s. Costeşti 162; vinde împreună cu rudele o parte din s. Orăşeni 344.

Vasilie Corlat, diac; cumpără şi primeşte întărire pentru stăpânirea unor părți din s. Turbăteşti 461, 467; se judecă pentru stăpânirea unui loc numit Fântânele din hotarul s. Tămăşeni 462; scrie acte 101, 109, 341, 501.

Vasilie Crucean, din Ionăşeşti; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părți din s. Mihăileşti 411.

Vasilie Drăguş, fost pitar, fiul lui Drăguş fost vornic şi al Solomiei, nepotul lui Cârstea Dieceanul, fratele lui Cârstea ~ şi al lui Ştefan ~ sulger şi soţul Fădorei, unchiul lui Nicolai Drăguş; vinde împreună cu soţia sa o parte din s. Glodeni 185; a vândut partea

www.dacoromanica.ro

lui Ştefan Drăguş din s. Berindieşti 328; martor la vânzarea unei părţi din s. Micleşti 418.

Vasilie Dubăvaş, martor la vânzarea unei părţi din s. Cămârzani 92.

Vasilie Fuga, din Forăşti, tatăl Măricăi şi socrul lui Moiseiu; este chezaş pentru o datorie a fiicei şi ginerelui său 128.

Vasilie Gârbea, scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Onceni 485.

Vasilie Hârcescul, fiul lui Hârcescul; vinde împreună cu fraţii săi o parte din s. Sămăşcani 171.

Vasilie Leţea, din Fereşti; a dat un loc din acel s. 228, 229.

Vasilie Luca, târgoveţ din Bârlad; martor 499.

Vasilie <Lupu>, voievod, domn al Ţării Moldovei şi al Ţării Româneşti 263, 266; soţul răposatei doamne Theodosia, ginerele lui Coste Băcioc şi tatăl lui Ioan voievod 85, 90, 191, 328, 322, 323;

în timpul domnei lui Moise Moghilă a fost salvat de la moarte de Marcu Iarali 46;

ctitorul m-rii Trei Ierarhi 176, 322, 434, 435, 436;

cumpără părţi din s. Hănţeşti 97; a cumpărat s. Frăţileni 101;

dăruieşte sate şi părţi de sate, selişti, locuri de moară, ţigani, vii ş.a. 35, 46, 52, 59, 101, 127, 144, 151, 156, 176, 191, 262, 263, 266, 290, 328, 322, 333, 412, 434, 497;

primeşte seliştea Truşeşti de la m-rea Slatina angajându-se să facă reparaţii la m-re şi mori în s. Cerepcău 476, 477; stăpân în s. Costeşti 476;

acordă şi confirmă scutiri de dări 56, 87, 107, 170, 246, 260, 326, 332, 333;

închină m-rea Copou m-rii Trei Ierarhi 345;

întăreşte sate, selişti, mori, ţigani ş.a.: *passim*;

dă cărţi de apărare şi împuternicire 16, 102, 153, 158, 159, 184, 189, 233, 240, 288, 364, 368, 373, 374, 386, 398, 409, 410, 426, 431, 458, 471, 472, 478, 487, 489;

judecă 8, 18, 63, 75, 91, 108, 120, 139, 143, 153, 154, 167, 192, 196, 203, 205, 211, 226, 237, 250, 251, 257, 259, 261, 264, 283, 310, 331, 334, 337, 342, 388, 397, 400, 404, 427, 465, 470, 483, 492, 501, 502, 507, 508, 509;

porunceşte dregătorilor şi slugilor domneşti 11, 12, 17, 63, 110, 120, 147, 160, 174, 183, 239, 244, 335, 341, 365, 387, 392, 422, 424, 442, 462, 463, 505, 506.

porunceşte unor săteni dintr-un fost sat domnesc 266;

acte scrise în zilele lui ~ 4, 27, 79, 126, 141, 149, 190, 210, 281, 302, 325, 378, 490.

Vasilie Machidon, străbunicul lui Zaharia; urmaşul său cumpără o parte din s. Comăreşti 227.

Vasilie Melnic, martor la vânzarea unei părţi din s. Băleşti 141.

Vasilie Mihăilescu Tălmaci, soţul Soltanei, tatăl lui Ionaşco <Tălmaci>, socrul lui Gheorghie Roşca, Mătiiaş Sturdza, şi al lui Tănasie fost vornic de gloată; fiul şi ginerii săi împart moşiile 390, 391.

Vasilie Mândrilă, ginerele lui Griga şi cumnatul lui Mihalcea; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Săpoteni 18.

Vasilie (Velişco) **Onciul**, din Lucavăţ; martor la un schimb de moşii 316; martor la împărţirea moşiilor lui Dumitru Lenţii 389.

Vasilie Purcel, soţul Bâşcăi şi ginerele lui Dumitru <Leoa>, tatăl lui Apostol; se judecă împreună cu rudele pentru stăpânirea unei părţi din s. Codăeşti, pierde 331; soţia şi fiul lui ~ vând o parte din s. Vităneşti 407.

Vasilie Robceanul (Ropcean), nepotul lui Andronic fost paharnic, fratele lui Grigorie Robceanul, a lui Toader Robceanul şi al Vasilcăi; a vândut o parte din s. Şerbăneşti 143; martor la împărţirea moşiilor lui Dumitru Lenţii 371, 389.

Vasilie (Vasâli, Vasilii) **Roşca**, vornic de gloată, fratele lui Costantin Roşca şi al lui Gheorghie Roşca, strănepotul Solomiei; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Brăiţeni după judecată 91; s-a judecat pentru stăpânirea unei părţi din s. Ghermăneşti 153; vinde fratelui său, Gheorghie, o parte din s. Oncani şi îi zălogeşte o parte din s. Băiceni 201; a încălcat hotarul unei poieni 219; cercetează pricini 134, 153, 181, 387; dă mărturie, martor 9, 23, 25, 37, 76, 82, <m.p.> 97, 169, 186, <m.p.> 200, 247, 300, 354, 383, 477; sigiliu 97.

Vasilie Vartic, fiul Grăpinei, nepotul lui Dumitru Gânscă, fratele Anei, al Irinei şi

www.dacoromanica.ro

al lui Lupul Talpă; primeşte de la mama sa o parte din s. Şişcăuţi 103; participă la împărţirea moşiilor rămase de la mama sa 197; soţia lui ~ s-a judecat pentru stăpânirea unui heleşte din hotarul s. Cerlena Mică 359, 396.
Vasilii, fiul lui Andriica; vinde o parte din s. Hălăseni 9.
Vasilii, fiul lui Păcurar şi nepotul lui Simion Veisa; vinde o parte din s. Hălăseni 9.
Vasilii Hociungul, vinde o parte din s. Hălăseni 9.
Vasilii, v. şi **Vasilie**.
Vasiliie, căldărar; martor la vânzarea unei case de pe Uliţa Nouă din Iaşi 309; sigiliu 309.
Vasilioaie, v. **Nastasiia ~**.
Vasâlca, stăpâneşte o parte din s. Tâmpeşti 278.
Vasâle, urmaşul lui Ion Briahnă; primeşte întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Stănişăşti 468.
Vasâli, popă din Botneni; martor la vânzarea unei părţi din s. Dolheşti 367.
Vasâli (Berzii) Berza, din Ţăsăşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Maşnici 83.
Vasâli Cergatul, tatăl lui Cârste Rareş şi al Nastei; a vândut o parte din s. Nadişa 114.
Vasâli Laşcu, fiul lui Dumitraşco, şi fratele lui Ghiorghiţă şi al lui Grigoraş; a vândut împeună cu fraţii săi o parte din s. Hărmăneşti 114.
Vasâli (Vasilée) Lejan, din Ţăsăşti, fratele lui Ioan Stărpul; martor la vânzarea unei părţi din s. Maşnici 83.
Vasâlie Plavăci, tatăl lui Gavril, al lui Lazor Plavăci, al lui Pleşă şi al lui Tudor; a vândut împreună cu fiii săi o parte din s. Nadişa 114.
Vasâlie Solomon. a mărturisit pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.
Vasâlie, fiul lui Toader din Nadişa şi fratele lui Toader; mărturiseşte pentru vânzarea unei părţi din s. Nadişa 114.
Vasâlii, fiul lui Ionaşcu hotnog din Muşeteşti, fratele Agaftonei, Ilenei, al lui Hrestofor ş.a.; mărturiseşte că tatăl său a vândut o parte din s. Drăgăneşti 215.
Vasâlie (Figle, Fogle) **Fugle**, vornic de Bârlad, naşul lui Chiriiac; dăruieşte finului său un loc de prisacă din s. Lăzoreni 13; martor la o tocmeală 499.
Vaslui, pârâu; <afluent al Bârladului>; poiană pe ~ 473; sate pe ~ 328, 419, 473; vaduri de moară pe ~ 193, 473.
Vaslui, târg, ţ. Vaslui; <m. ~, j. ~>; acte scrise la ~ 71, 393; diacon din ~ 71; sat din ocolul tg. ~ 52; popă din ~ 71; şoltuz şi pârgari din ~ 71, 344; târgoveţi din ~ 71, 200, 229, 230, 344.
Vaslui, ţinut; sate în ~ 3, 47, 75, 115, 118, 185, 200, 230, 303, 331, 390, 391, 407, 416, 419, 498.
Văcilă, v. **Toader ~**.
Vădeanul, martor hotarnic al locului m-rii Peon I.
Vădeni, sat, <pe Jijia şi Miletin, ţ. Iaşi; lângă Vlădeni, c. ~, j. Iaşi>; parte din ~ vândută lui Pătraşco Hăugul 222; partea Hăugeştilor din ~ vândută lui Toader, fiul lui Gherasim 223.
Vărvara, fiica lui Danciul şi sora Mărenei; a vândut o vie din s. Bivolari 178.
Vărvara, fiica lui Dumitru uricar şi sora lui Drăgan, a Măricăi şi a lui Nacul; a vândut împreună cu fraţii ei vii la Cotnari 295.
Vărvara, fiica lui Gheorghi diac din Volosăni şi a Măriei, soţia lui Gavril, nepoată de frate Anghelinei călugăriţa şi a lui Dumitru comis; a dăruit împreună cu soţul ei părţi din s. Ciuciuleni şi Volosăni lui Darie Cărăbăţ 358, 360.
Vărvara, soţia lui Gheorghie Calapod, mama lui Ion Calapod, a Măricăi, Nastasiiei şi a lui Vasilie şi soacra lui Păcurar; se judecă pentru stăpânirea unor părţi din s. Boldeşti şi Sârbi, pierde 492.
Vărvara, soţia lui Munjâlă; cumpără împreună cu soţia sa o parte din s. Drăgeşti 214.
Vărvara (Vârvara), strănepoţii ei împart moşiile cu urmaşii Solomiiei şi ai Tudorii 399, 473.
Vărzăreşti, sat, ţ. Iaşi; <c. ~, j. Ungheni, R. Moldova>; parte din ~ întărită lui Pătraşco Boldescul 3.
Văscan Repede, a vândut o parte din s. Vicoleni 321.
Văscani, sat, <ţ. Roman; Vascani, c. Ruginoasa, j. Iaşi>; părţi din ~ întărite lui Lupul Prăjescul 19; părţi din ~ date în schimb de Lupul Prăjescul 165, 186, ; părţi din ~ vândute lui Lupul Prăjescu de surorile lui Ionaşco Calapod 281.
Văscăniasa, v. **Drăgălina ~**.
Văsiian din Cudreşti, mator la o tocmeală 504.
Văsiian, ginerele lui Ursu; se judecă împreună cu alţi săteni pentru înecarea vadului lor de moară de către mitropolitul Varlaam 203.

www.dacoromanica.ro

Văsiiani, sat, <ţ. Orhei; Văsieni, c. Leuşeni, j. Orhei, R. Moldova>; părţi din ~ vândute lui Mătiiaş Sturdza 479, 480, 481; martori din ~ 503.

Văsiiu din Mirăeşti, martor hotarnic în s. Lieşti 217, 219.

Văsâeşti, sat, <ţ. Trotuş; Văsieşti, înglobat în or. Moineşti, j. Bacău>; Petre Borzea din ~ a vândut o parte din s. Nadişa 114.

Vâga, v. **Vartic ~**.

Vâlcani*, sat; <probabil lângă Boţeşti, c. ~, j. Vaslui>; parte din ~ vândută lui Dumitraşco Burghelea 498.

Vâlce, fratele lui Erimie; vinde o parte din s. Feţingheşti 90.

Vâlceaua Cornei, v. **Valea Cornei**.

Vâlceşti*, sat, pe Gârla de Jos a Putnei; <lângă Boloteşti, c. ~, j. Vrancea>; vaduri de moară din ~ întărite m-rii Beserecani 98.

Vâlcovicești*, sat; <lângă Mânjeşti, c. Muntenii de Jos, j. Vaslui>; în hotar cu s. Cordéni 129.

Vână, v. **Dumitru ~**.

Vânători, sat, pe Bistriţa, ţ. Neamţ; <înglobat în m. Piatra Neamţ, j. Neamţ>; fost domnesc ascultător de ocolul tg. Piatra este întărit m-rii Besericani, după judecată 108, 245, 257, 259.

Vânculeţ, v. **Ieremia ~**.

Vârlan din Cinceşti, martor hotarnic în s. Costeşti 256.

Vârnav, primeşte împuternicire pentru a lua zeciuială de pe o parte din s. Dumeşti 184.

Vârnava (Varnava) din Bulaţi, martor la vânzarea unei părţi din s. Prigorceni 116, 118.

Vârnava, martoră la o danie din s. Popeşti 269.

Vârnă din Ţăpeni, martor la cercetarea unei pricini din s. Vitolteşti 147.

Vârtop, top. în hotarul s. Răspopeni 345.

Vârtopul Teiului, top. în hotarul m-rii Peon 85.

Vârvara, fiica lui Bălea şi nepoată de frate lui Ionaşco Cehan; a dăruit împreună cu surorile ei viile primite de la unchiul lor 229.

Vârvara (Varvara), fiica lui Gavril Bustei şi nepoata lui Bustea; a vândut o parte din s. Prigorceni 116, 118.

Vârvara, fiica lui Mihăilă Buşcan şi mama lui Toader 328.

Vârvara, fiica lui Vasco şi a Axanei, vara lui Mihaşco Cornaci; a dăruit vărului ei o parte din s. Dersca 198.

Vârvara Istrătoae, din Glodeni; cumpără împreună cu fiii ei o parte din s. Glodeni 185.

Vârvara, v. **Vărvara**.

Vârvăruţa, soţia lui Pană armăşel şi vara Agahiiei Păvăloai; vinde o parte din s. Horileşti 349.

Vâsan, fiul lui Crăciun Gălbineanul, fratele lui Costantin şi al lui Toader; a vândut o parte din s. Bezânu 73.

Vâscul din Mărceşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Onceni 485.

Vâşnovăţ, sat, pe Prut, ţ. Dorohoi; <azi Rediu, c. Rădăuţi-Prut, j. Botoşani>; întărit urmaşilor lui Bratul Hrincovici 325.

Vâşteleşti, sat, <ţ. Tutova; azi Bogdana, c. ~, j. Vaslui>; martor hotarnic din ~ în s. Cernaţi şi Greci 122; fost pârcălab de ~ 122.

Veisa, v. **Simion ~**.

Velicico (Velişco), fost mare paharnic; dă mărturie, martor <m.p.> 383, <m.p.> 477.

Velişco, v. şi **Vasilie**.

Velişco, v. **Velicico**.

Venculeciul, v. **Vânculeţ**.

Venculeţ, v. **Vânculeţ**.

Veniamin, călugăr la m-rea Drogomirna; martor în sobor 89.

Veniamin, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.

Verdeli, pârâu; <Pârâul Verde, la Negriteşti, c. Podoleni, j. Neamţ>; prisacă la ~ dăruită m-rii Tazlău II.

Verdeş, nepotul lui Dinga hatman; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Lucăceşti 6; primeşte întărire împreună cu alţi urmaşi ai lui Dinga hatman pentru stăpânirea s. Fârţăgani 192; s-a judecat împreună cu Tofăniasa Secheloae pentru o parte din s. Lucăceşti 323.

Verejeni, sat, <ţ. Orhei; c. ~, j. Orhei, R. Moldova>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din s. Văsiiani 479.

Vereşeni (Verşeşti, Verişăni), sat, pe Cracău, ţ. Neamţ; <c. Girov, j. Neamţ>; Tănasie din ~ vinde o parte din s. Bădeşti 43; părţi din ~ vândute şi întărită lui Toma <Cantacuzino> 2, 311, 312, 313, 314, 317, 319, 320, 437, 438.

Verga, v. **Gheorghie ~**.

Vericianca, vale, <ţ. Dorohoi; la Lozna, c. Dersca, j. Botoşani>; în hotarul unui loc întărit lui Lupul Talpă 421.

www.dacoromanica.ro

Verişăni, v. **Vereşeni**.
Verşeşti, v. **Vereşeni**.
Vertepul*, sat, <ţ. Hotin; lângă Brătuşeni, c. ~, j. Edineţ, R. Moldova>; parte din ~ dată lui Condre hotnog de Andreeşeni ca despăgubire 351.
Veşteleşti, sat, <ţ. Vaslui; denumire schimbată în Fântâna Blănarului, c. Bogdana, j. Vaslui>; om din ~ a plătit pentru iezirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.
Veveriţă din Totoeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Iurghiceni 173.
Veveriţă, martor la vânzarea unei părţi din s. Buneşti 338.
Vicol dascăl din Focşani, se judecă pentru un vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei în hotarul s. Cofeşti 203.
Vicoleni, pe Jijia, ţ. Dorohoi; <c. Ungureni, j. Botoşani>; parte din ~ vândută lui Năstasie din ~ 321.
Vidra de Sus, poiană; în hotarul s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Vierului, v. **Izvorul ~**.
Viezunii, top. în hotarul s. Cernaţi şi Greci 172.
Viliia Mare, pârâu, ţ. Hotin; <afluent al Prutului, la Teţcani>; sat pe ~ 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320.
Vilna, v. **Pătru ~**.
Vilneşti*, sat, ţ. Vaslui; <lângă Butucăria, c. Zăpodeni, j. Vaslui>; părţi din ~ vândute şi întărite lui Racoviţă Cehan 47, 407.
Vilovăţ, v. **Volovăţ**.
Visarion, călugăr la m-rea Slatina; martor în sobor 476.
Vistierie domnească (Vistieriul) 8, 15, 18, 75, 139, 143, 154, 192, 226, 231, 251, 257, 331, 334, 387, 388, 397, 398, 409, 427, 457, 483, 492, 492, 501, 507, 508.
Vistierniceni*, sat, <ţ. Soroca; lângă Gura Camencii, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; restituit lui Lupul Prăjescul 127.
Vişan, ureadnic de tg. Iaşi; cumpără părţi din s. Bereşti 383, 384.
Vităneşti, sat, <ţ. Putna; c. Ţifeşti, j. Vrancea>; parte din ~ întărită lui Nacul negustor din Bârlad, după judecată 465; martori din ~ la vânzarea unei părţi din s. Feţingheşti 84, 111.
Vitolteşti*, sat, la gura Bujorului pe Elan, <ţ. Fălciiu; lângă Guşiţei, c. Dimitrie Cantemir, j. Vaslui>; judecată pentru stăpânirea unei părţi din ~ 147; întărit lui Gligorie din ~ şi fraţilor acestuia după judecată 231.
Vivoreni, sat; <Viforeni, c. Ungureni, j. Bacău>; Zahariia din ~ vinde o parte din s. Drăgăneşti 247.
Vizureşti, sat, <ţ. Tecuci; c. Buciumeni, j. Galaţi>; perilipsis al actelor moşiei ~ 44.
Vlad din Pătrăşcani, martor hotarnic în s. Cernaţi şi Greci 122.
Vlad, fost pârcălab, tatăl Anghelinei, al Neacşei şi al Solomiei 178.
Vlad, soţul Măricăi; se judecă cu Grigore Ureche pentru încălcarea hotarului s. Bărboşi dinspre s. Podoleni 12; primeşte întărire pentru stăpânirea s. Bărboşi 426.
Vlad, tatăl lui Strătulat 279.
Vlad, v. şi **Andronic ~**, **Vladovici**.
Vladimir Suhopan, arhimandrit (sec. XIX); traduce act 85.
Vladovici, v. **Ioan ~**.
Vlaico, rudă cu Ştefan căpitan; primeşte întărire împreună cu alţii pentru stăpânirea s. Dumbrăviţa şi Sineşti 94.
Vlaicu, bunicul lui Ionaşco Costiceanul; partea lui ~ din s. Şopârleni este vândută de nepotul său 284.
Vlasie, diac; scrie acte domneşti 180, 346, 365, 372, 386.
Vlasie Săpoteanul, martor <m.p.> 503.
Vlădeni, sat, pe Jijia, <ţ. Iaşi; c. ~, j. Iaşi>; împărţit între urmaşii lui <Arsenie> Nebojatco 123.
Vlădeni, sat, pe Siret, <ţ. Roman; lângă Brăteşti, c. Stolniceni-Prăjescu, j. Iaşi>; uric pentru s. ~ şi Şopârleni menţionat în izvodul actelor moşiilor lui Toader Boul 350.
Vlădica, fost pitar; partea lui ~ din s. Oneşti a fost vândută 507.
Vlădicăi, v. **Poiana ~**.
Vlăgea, v. **Dumitraşco ~**.
Vlălena*, sat, <ţ. Tecuci; lângă Giurgioana, c. Podul Turcului, j. Galaţi>; martor hotarnic din ~ în s. Dănceni 163.
Voica, soţia lui Istratie Plavăci; a vândut o parte din s. Nadişa 114.
Voica, ţigan întărit lui Gabăr pârcălab 178.
Voico (Voicul), fiul lui Deliu şi nepotul lui Baciu; vinde o parte din s. Mărceşti 169.
Voico, <fost> logofăt; a cumpărat o parte din s. Feţingheşti 90.
Voicul, v. **Voico**.
Voineşti, sat, ţ. Cârligătura; <c. ~, j. Iaşi>; act pentru ~ 302.

www.dacoromanica.ro

Voloca, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina; c. Vaşcăuţi, r. Vijniţa, reg. Cernăuţi>; rezumatul unui act în perilipsisul scrisorilor s. ~ 70.

Volosăni (Vuluceni), sat, pe Bâc, ţ. Lăpuşna; <lângă Cojuşna, c. ~, j. Chişinău, R. Moldova>; parte din ~ întăritâ lui Ionaşco Cehan 420; părţi din ~ întărite lui Darie Cărăbăţ şi surorii acestuia 358, 360; diac din ~ 358.

Volosescul, v. **Gligorcea ~**.

Volovăţ (Vilovăţ), pârâu, ţ. Dorohoi; <afluent al Prutului la Manoleasa>; sat pe ~ 325.

Voroncăuţi, sat, pe Nistru, la Malul Roşu, ţ. Soroca; <Vărăncău, c. ~, j. Soroca, R. Moldova>; în hotar cu seliştea Cerlena 294; loc de mori la vadul ~ pe Nistru 294; întărit urmaşilor lui Bratul Hrincovici 325; judecată pentru stăpânirea unor vaduri de mori din hotarul s. ~ 409; parte din ~ vândută de Dorothei sihastrul de la m-rea Putna 494.

Vovrijeni*, sat; <lângă Onceştii Vechi, c. Onceşti, j. Bacău>; sătenii din ~ se judecă pentru stăpânirea unei poieni de pe Dobrotfor 502.

Vrabie, popă din Mogoşeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Petreşti 106, 113; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Prigorceni 117.

Vrabie, v. şi **Sâmion ~**, **Ionaşco ~**.

Vrăbioaie, v. **Nastasia ~**

Vrânceanu, v. **Toadir ~**.

Vulpaş, vătav de hânsari fost în vremea lui Gaşpar voievod; a dat mărturie 411.

Vuluceni, v. **Volosăni**.

Z

Zadobreuca, sat; <azi în Ucraina, Zadubrovca, r. Zastavna, reg. Cemăuţi>; rezumatul unui act în perilipsisul scrisorilor moşiei ~ 70.

Zaharca, a vândut împreună cu Dersca pitar o parte din s. Dersca 487.

Zahareşti, sat; <probabil lângă Lencăuţi, c. ~, j. Edineţ, R. Moldova>; rezumatul unui act în izvodul scrisorilor moşiei ~ 202.

Zaharia Benea, tatăl Măricăi şi al diaconului Toader din Bârleşti 40, 41; fiii lui ~ primesc întărire pentru stăpânirea unei părţi din s. Bârleşti, după judecată 45.

<Zaharia> Bârlădeanul, fost logofăt; urmaşii lui ~ vând părţi din s. Hănţeşti 97.

Zaharia, fiul popii Iuon şi al Ilenei, strănepotul lui Vasilie Machidon; cumpărăr o parte din s. Comăreşti 227.

Zaharia (Zahariia), ginerele preotesei Maria; se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Mihălăceşti, pierde 72.

Zaharia, popă din Săuceşti; martor la vânzarea unei părţi din s. Şerbăneşti 235.

Zaharia, tatăl lui Buzul, al lui Pascal şi al lui Toader; fiii lui ~ se judecă pentru stăpânirea unei părţi din s. Munteneşti 75.

Zaharia, tatăl lui Obrejie 180.

Zaharie, călugăr ieromonah la m-rea Voroneţ; martor în sobor 456.

Zaharie Zamă, vinde părţi din s. Motocani 430, 432.

Zahariia din Olăşei, martor la vânzarea unei părţi din s. Grieşti 100.

Zahariia din Prigorceni, fiul lui Ignat; vinde împreună cu alţii o parte din s. Prigorceni 344.

Zahariia din Vivoreni, ginerele Teclei; vinde o parte din s. Drăgăneşti 247.

Zahariia, ginerele lui Trifan şi al Dochiei; mărturiseşte pentru o danie din s. Scorţeşti 52; martor la vânzarea unui vad de moară de pe Gârla de Jos a Putnei 292.

Zahariia Ţagu, scrie zapise de mărturie 49, 50; scrie zapisul vânzarii unei părţi din s. Băleşti 141; scrie zapisul vânzării unei părţi din s. Ţifeşti 378.

Zahariia, v. şi **Zaharia**.

Zahariie, ceprăgar; martor la vânzarea unui loc din Iaşi 348.

Zahariie, fiul lui Ştefan şi al Măricăi; a vândut împreună cu părinţii săi un loc din tg. Iaşi 348.

Zalotă din Cândeşti, martor la vânzarea unei părţi din s. Bucureşti 382.

Zamă, v. **Dumitraşcu ~**.

Zamă, v. şi **Dzamă**.

Zastavna, sat, <ţ. Cernăuţi; azi în Ucraina, or. ~, r. ~, reg. Cernăuţi>; martor din ~ la vânzarea unei părţi din Comăreşti 227.

Zavul, v. **Gheorghie ~**.

Zazariie, fiul Măciucoaiei, a vândut un loc din tg. Iaşi 348.

Zăgărancea, nepotul ei se judecă pentru stăpânirea unui vad de pod pe Prut 427.

Zăvoieni*, sat; <lângă Drăguşeni, c. ~, j. Suceava>; revenit Soltanei, soţia lui Vasilie

www.dacoromanica.ro

Mihăilescul, după împărţirea moşiilor lui Ion Mogâlde 93, 109; împărţit între urmaşii lui Vasilie Mihăilescul Tălmaci 390, 391.
Zbera, v. **Istatie ~.**
Zberaoia, v. **Slobodzenii.**
Zbérea, v. **Zbera.**
Zbârce, v. **Lupul ~, Mihăilă ~.**
Zâoantie, fiul lui Moloşco; a plătit pentru iezirea unui heleşteu din s. Şerbăcheşti 280.
Zeletin, pârâu, <afluent al Berheciului, la Brăhăşeşti, c. ~, j. Galaţi>; prisacă pe ~ 265; sate pe ~ 350.
Zemeş, pârâu; <afluent al Tazlăului Sărat la Lucăceşti, j. Bacău>; gura pârâului ~ în hotarul unui loc din hotarul s. Lucăceşti întărit m-rii Bistriţa 6, 323.
Zibeiu din Şerbăneşti, martor 252.
Zinica, logofetească, fiica lui Ion Mogâlde, sora lui Glitoraşco Mogâlde şi a Soltanei, soţia lui Dumitraşco Ştefan şi mama lui Gheorghe Ştefan; fiii ei participă la împărţirea moşiilor lui Ion Mogâlde 109.
Zlata (Zlatea) din Ruget, mama lui Nicula 49, 177.
Zlata, soţia lui Duca fost comis; a primit danie de la unchiul ei o jumătate din s. Novaci 151.
Zlatea, v. **Zlata.**
Zlătăreşti, sat, <ţ. Vaslui; lângă Fereşti, c. Văleni, j. Vaslui>; martor din ~ la vânzarea unor părţi din s. Prigorceni 116, 118.
Zmeeşti, sat, <ţ. Neamţ; lângă Târgu Neamţ, j. Neamţ>; hotarul s. Răuceşti a fost încălcat dinspre s. ~ 373.
Zoica, fiica lui Moga, sora lui Ghiorghi Dragoman, a lui Micu şi a lui Sima; a vândut împreună cu rudele sale un vad de moară din s. Mirăeşti 105.
Zosim Toflea, călugăr ieromonah; scrie zapisul vânzării unor părţi din s. Dumbrăviţa 446.
Zota, vameş din Cernăuţi; martor la martor la vânzarea unor părţi din s. Herţa şi Novoseliţa 493.
Zotov, v. **Vasile ~.**
Zovca, a doua soţie a lui Pătraşco Banul; a primit zălog o parte din s. Cogeşti 336.
Zubcu, v. **Zupco.**
Zupco, v. **Eremia ~, Gavril ~, Ionaşco ~, Nicoară ~, Spiridon ~.**
Zupcoae, v. **Dumitra ~.**
Zuvco, v. **Zupco.**

www.dacoromanica.ro

INDICE DE MATERII

A

<acte> (cărţi, drese, hrisoave, ispisoace, mărturii, privilegii, scrisori, urice, zapise): *passim.* menţionate, *passim*; v. şi **Alexandru cel Bun, Alexandru <Coconul>, Alexandru Iliaş, Alexandru <Lăpuşneanul>, Aron vodă <Tiranul>, Bogdan cel Bătrân <cel Chior>, Bogdan <Lăpuşneanul>, Costantin Moghilă, Gaşpar**, voievod, **Iancul <Sasul>, Ieremia Moghilă, Iliiaş**, voievod, **Ion**, voievod, **Istratie Dabija, Miron Barnovschi, Moise Moghilă, Petru <Şchiopu>, Radul <Mihnea>, Simion <Moghilă>, Ştefan**, voievod, **Ştefan <cel Mare şi Sfânt>, Ştefan <cel Tânăr>, Ştefan <Rareş>** (?), **Ştefan Tomşa** <al II-lea>.

adălmaş dat după încheierea unor zapise de vânzare 95, 446.

adălmaş, v. **aldămaş**.

afurisit, în formula blestemului 95.

agă <dregător> 23, 25, 37, 133, 206, 221, 269, 300, 354, 383, 477; v. şi **Bălan, Strătulat**; fost ~ 68, 192, 143; v. şi **Pătraşcu, Grigorie Robceanul**.

alegeri de hotare, v. **cercetări, hotarnice**.

alun semn de hotar 205.

amendă 79; v. şi **gloabe**.

anaftema, în formula blestemului 496.

angherie, scutire de ~ 107.

aoaşe, parte de sat cu ~ 340.

apa <element component al patrimoniului sătesc> venit din ~ 40, 41, 187, 203, 241, 277, 410, 419, 448; hotar din ~ 6, 417.

aprozi 122, 157, 185, 287, 367, 372; v. şi **Costantin, Gavril, Ionaşco, Lupul Răspop, Oprea, Pavel, Ursul**; vătav de ~ 425; v. şi **Toader Pătraşco**.

arat (arătură) 198, 373, 489; zeciuială pentru ~ 160, 184.

argint, taleri de ~ 9, 15, 25, 85, 86, 97, 143, 232, 325, 382, 401.

arhiepiscopi, v. **mitropoliţi, patriarhi**.

arhierei 107, 176, 322; v. şi **episcopi, mitropoliţi**.

arhimandriţi <sec. XVIII-XIX> 85, 424, 466; v. şi **Ilarie, Sofronie, Vladimir Suhopan**; v. şi **egumeni, stareţi**.

armaşi (orăjnici) 23, 66, 73, 78, 137; v. şi **Apostol, Chiril, Toader**;

foşti ~ 3, 106, 100, 113, 189, 221, 458; v. şi **Lungul, Pătraşco Boldescul**;

mari ~ 23, 25, 269, 354, 383, 477; v. şi **Constantin** (sec. XVIII), **Ştefan <Moimăscu>**;

fost mare armaş ~ 221, 236, 336; v. şi **Ştefan <Moimăscul>**.

armăşei 122, 349; v. şi **Marco, Pană**.

armeni, preoţi ~ 79; v. şi **baroni** ~.

asesor 456; v. şi **Aaron Petruş**.

aslani <bani> 271.

aspri <bani> 156, 178, 271.

asuprire 337; v. şi **împresurare**.

aur, galbeni de ~ 132, 169, 352, 485; v. şi **galbeni**.

B

bahnă, ~ în hotar I.

baie din Suceava, confirmată Mitropoliei 293.

bani <monedă în general> 9, 15, 20, 25, 70, 78, 79, 89, 104, 133, 140, 143, 153, 168, 196, 200, 226, 252, 253, 264, 284, 325, 342, 433, 470, 471; ~ buni 36, 37, 98, 162, 164, 175, 185, 199, 207, 213, 215, 238, 249, 282, 283, 291, 295, 309, 311, 312, 313, 314, 327, 331, 369, 418, 429, 481, 501; ~ gata 62, 83, 242, 243, 300, 312, 314, 410, 448, 485, 511, 512, C; ~ bătuţi 9, 177, 187, 444, 493, 497; ~ drepţi 3; ~ datorie 153, 316314, 382; daţi pentru plata dajdiei 489; ~ număraţi 437; v. şi **galbeni, lei, parale, taleri, ughi, zloţi**.

bani, <dregători> 226, 331; v. şi **Chirica** (sec. XIX), **Enachi** (sec. XIX); foşti bani 74, 151; v. şi **Ianache, Toader**; v. şi **bănuţ**.

baroni armeni 79; v. şi **Ghirgor, Dzerie**.

baştină, moşii de ~ 439.

bălţi <element component al patrimoniului sătesc> 132, 157, 178, 186, 389, 452, 458; ~ cu peşte 310, 326, 383, 384; v. şi **apă, gârle, heleşteie, iazuri, iezere, lacuri, râmnice**.

bănuţ <dregător> 462; v. şi **Vasilie** ~ Pânceşti.

bătrână, femeie ~ 269.

www.dacoromanica.ro

bătrâni <trupuri de moşie> 44, 82, 157, 234, 297, 298, 306, 375, 393, 447, 479, 480, 499, 500; drum ~ 237.
bătrâni, ai târgului 417; v. şi **călugări ~, drum bătrân, dulci bătrâneţă, oameni buni şi ~.**
beizadea 417; v. şi **Dimitrie Moruz.**
binefacere 403.
bir, mic 107; ~ mare 107; ~ împărătesc 107; v. şi **dajde, haraci.**
biserică 6, 107, 154, 322, 323; ~ armenească 80; ~ domnească 7, 508; ~ de mănăstire 179; ~ de sat 198; popă de la ~ 7, 349; jurământ în ~ 154.
blagoslovenie ~ a arhiereilor Ţării Moldovei 176.
blănari 13, 173, 187, 348; v. şi **Cârstea, Curtu, Enache, Statie, Ştefan.**
blestem în formularul actelor 24, 55, 57, 80, 95, 107, 151, 176, 177, 221, 225, 254, 255, 269, 322, 369, 380, 437, 466.
boi, daţi în preţ 61, 95, 104, 178, 249, 338, 401, 411, 429, 432, 444, 447; pentru gloabă 79, 109, 236, 390, 391; pentru hatalm 110, 425, 466, 501; ~ de negoţ 61, 95, 444; ~ daţi în schimb 108, 257, 259; v. şi **bouleni.**
boieri, (pani) <stăpâni>; *passim*; feciori de ~ 169, 175, 483;
~ mari şi mici 9, 11, 15, 19, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 43, 48, 49, 53, 63, 82, 89, 94, 96, 98, 107, 108, 114, 119, 136, 137, 139, 143, 156, 168, 169, 176, 180, 189, 203, 229, 261, 265, 283, 292, 295, 297, 298, 300, 322, 323, 324, 325, 340, 342, 353, 372, 384, 401, 423, 433, 443, 476, 483, 492, B, C;
mărturii ale marilor ~ 23, 25, 37, 76, 97, 132, 133, 272, 305, 311, 312, 313, 314, 354, 358, 383, 390, 391, 402, 477, 511, A;
în sfat, v. **Sfat domnesc.**
bolovani, semne de hotar 120, 121, 122.
boţ de ceară furat 367.
bouleni, daţi în schimb 14; v. şi **boi.**
<braconaj>, carte de apărare împotriva ~ 366.
branişti, mănăstireşti 204, 323; v. şi **Bistriţa**, m-re, **Tazlău**, m-re.
brazdă <trup de moşie>, vândută 90.
brănişter 101; v. şi **Luca.**
brânză, dată unor meşteri 280.
bucate, dăruite sau confirmate 53, 55, 478, 483; ~ date pentru plata capului 511, 512; ~ luate de la vecini fugari 189; v. şi **Ion Bucate Derépte.**
bucăţi, de hotare 160, 213, 172, 225, 251, 412, 414.
bulgariu <piele>; hamuri de ~ 264.

C

cai, buni, daţi în preţ 83, 90, 178, 252; ~ furaţi 499, 500; cal „ânşelat şi înfrânat" 252; judecată pentru un cal 264; ~ daţi în schimb 108, 186, 211, 257, 259; ~ daţi în treaba ţării 151, 283; ~ turceşti 283; ~ zălogiţi 18; v. şi **iepe, mânji.**
camănă <dare>, scutire de ~ 107, 260.
cap, plata ~ ului 15, 18, 90, 189, 236, 499; v. şi **gloabe.**
capăt <limită de hotar> 164, 172.
care, cu opt boi 280; ~ cu marfă 323.
carne, dată unor meşteri 280.
carte domnească, <act>, *passim.*
case, adălmaş băut în casă 95; casă arsă 351; ~ în sate 36, 37, 95, 97, 107, 123, 131, 167, 178, 351, 380, 386; ~ gata cu loc de garduri 66; locuri de ~ 73, 97, 198, 309; ~ în Iaşi 185, 187; ~ bune 380; slujbă în casa domnească 290.
catastif (catastiv) de moşii 278; ~ al târgului 57.
catastiv, v. **catastif.**
călăraşi 84, 91, 277; v. şi **Lupul, Toader, Vasilie**; căpitani (iuzbaşi) de ~ 157, 199; v. şi **Căzac, Toader**, sluga lui Gavril Mătiaş.
căldărar II, 309; v. şi **Nichita Carţăi, Vasiliie.**
călugări (călugăraşi, monahi) 6, 7, 8, 11, 14, 23, 24, 35, 47, 49, 50, 85, 89, 92, 97, 98, 102, 105, 108, 110, 111, 129, 145, 154, 156, 160, 177, 179, 181, 205, 221, 225, 229, 251, 257, 259, 269, 271, 274, 277, 279, 285, 286, 291, II, 315, 323, 331, 333, 334, 341, 358, 360, 366, 382, 397, 424, 427, 437, 438, 446, 456, 460, 466, 475, 476, 477, 483, 487, 489, 493, 494, I.
călugăriţe (monahii) 358, 437, 438; v. şi **Anghelina, Grăpina.**
cămănari 107, 260, 309; v. şi **Miha.**
cămăraşi 169, 292, 294, 297, 298, 301, 305, 308, 383, 384, 402, 406, 485, 486; v. şi **Iorga**; foşti ~ 74, 143, 175, 380; v. şi **Pătrăşcan, Pătraşco Ţâra, Sava**; ~ de Ocnă 9, 175, 242; v. şi **Arhip, Miron.**

www.dacoromanica.ro

cămeşi. date în preţ 315.
căminar 121: v. şi **Iordache Miclescu** (1817),
căpitani 1. 75. 82. 83. 94. 95. 147. 157. 217. 242. 292. 300. 335. 380. 381. 389. 392. 399. 422. 445. 446. 457: v. şi **Andreiu** (sec. XVIII). **Beche. Bosioc Greableş. Herâe. Ionaşcu. Macarie. Manoli Dzamfir** (mare căpitan sec. XVIII). **Mihalce. Neagoe. Pavăl. Petrea. Ştefan** din Dumbrăviţa, **Tudorache**: căpitan de curteni de la Dorohoi 452: v. şi **Bogdan**:
căpitan de călăraşi de Orhei 199: v. şi **Căzac**:
căpitan de Orhei 199: v. şi **Mihalce Durac**: v. şi **iuzbaşi**.
cărăuşi 107: ~ plătesc vamă 176. 435.
câmp <element component al patrimoniului sătesc> 5. 20. 22. 25. 26. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 43. 64. 82. 83. 114. 117. 167. 187. 193. 200. 201. 226. 236. 238. 241. 243. 247. 269. 277. 295. 299. 301. 303. 316. 323. 331. 340. 341. 352. 354. 378. 384. 387. 400. 410. 411. 419. 433. 448. 469. 480. 481. D: v. şi **ogoare. pământuri. răzoare. ţarini**: v. şi **Câmpul lui Dragoş**.
cântăreţi <bisericeşti> 89. 271: v. şi **Grigorios. Ghierghintie. Evloghie.**
cârcime <cârciumi> ale Episcopiei de Huşi. scutite de dări 260.
cârlani 145.
ceacmăn. judecată pentru ~ 264.
ceară. lumânări de ~ 456.
ceaşnici. v. **paharnici**.
ceprăger <ceprăgar> 348: v. şi **Zaharia**.
cercetări („socotire") a unor pricini 172. 174. 177. 373. 387: v. şi **alegeri. hotarnice.**
certare <pedeapsă> 72; mare ~ 159.
certificat 79.
cetate. v. pârcălabi de ~. v. **Hotin. Neamţ. Orhei. Roman, Soroca. Suceava.**
cheltuieli 15. 79. 95. 112. 153. 177. 311. 312. 314. 319. 331. 410: v. şi **spedzu**.
chezăşie. luare pe ~ a unor vecini învinuiţi de furt 189.
chihaie 95. 114. 223. 335: v. şi **Dumitru Urdzică** ~ din Dumbrăviţă, **Iosip** ~ din Iaşi.
chilii arse 476. 477: v. şi **mănăstiri. schituri.**
chio. v. **piuă**.
ciocli. din Târgul Ştefăneşti 89.
cislă 471.
ciubote 333.
civil armean 79.
clisiiarniţă a unei biserici 476. 477.
cluceri (clucinici). foşti ~ 97. 251. 311. 312. 313. 314. 318. 319. 325. 437. 484: v. şi **Miron. Pilat. Ştefan Boul. <Toader> Bucotco**:
mare clucer 23. 25. 37. 46. 52. 97. 132. 133. 354: v. şi **Dumitraşco Iarali**:
foşti mari ~ 251. 410: v. şi **Dumitraşco Romăşcel. Gheorghie Arapul.**
clucinici. v. **cluceri.**
cneaghine (giupânese. jupânese). soţii de boieri 10. 22. 51. 66. 68. 88. 114. 198. 199. 221. 241. 242. 256. 261. 295. 311. 325. 339. 340. 359. 371. 396. 401. 437. 450. 483: v. şi **Axana** ~ lui Vasco. **Alexandra** ~ lui Corui comis. **Grozava Strătoaie**. păhărniceasă ~ paharnicului Stratul Bolea. **Iftimia** ~ lui Toma <Cantacuzino>. **Ileana** ~ lui Costantin Ciogolea. **Irina** ~ lui Pătraşco Turcul. **Marica** ~ lui Dumitraşco Fulger. **Marta** lui ~ Ionaşco al lui Paust. **Mărica** ~ lui Gavrilaş Grebencea. **Măricuţa Chiriţoaie** ~ lui Dumitrachi Chiriţă Paleologu. **Năstăsia** ~ lui Grigorie Robceanul. **Nastasiia Vasilioaie** ~ lui Vasilie Cerlinovschi. **Păscălina** ~ lui Dabija pârcălab.
codru 49. 83. 349.
cojocar scutit de dări 260.
colecţie de documente a lui Iacob Lozinschi magistrat din Chişinău (1811) 310.
colonel 417: v. şi **Banschi** (1837).
comisoaie amintită în scrisorile Corlătenilor 451.
comişi 83. 421: v. şi **Andrii Huduman. Lupul Talpă**:
foşti ~ 10. 151. 242. 337. 338. 340. 339. 343. 358: v. şi **Brâlădean Drăguţul. Corui, Duca, Duma. Dumitru. Lepădatu**:
mari ~ 19. 23. 25. 37. 55. 85. 89. 90. 94. 96. 97. 99. 107. 132. 156. 215. 237. 247. 271. 295, 322. 325. 328. 329. 354, 383. 477: v. şi **Bălan. Mihail Furtună**:
fost mare ~ 127. 132. 165. 183. 186. 272. 303. 413: v. şi **Lupul Prăjescul. Mihail Fortuna.**
condici de documente (sec. XVIII-XIX) 121. 282. 285. 287. 292. 443.
copii ale unor acte (sec. XVIII-XIX) 72. 247. 248. 286: v. şi **tălmăciri.**
copil <al surorii lui Ionaşco Manţul> dat la învăţătură 460: v. şi **cuconi.**
copil dat la învăţătură 460.

www.dacoromanica.ro

cosit 489; v. şi **fân.**
costişă în hotar 121.
cotropire, a unor ocine 139, 319.
coţi <unitate de măsură> 314, 367.
crame, vii cu ~ 179, 311, 312, 314, 317, 318, 320, 438; v. şi **Cotnari.**
croitor 348, v. şi **Statie.**
cruci, semne de hotar 205, 425.
ctitori 49, 79, 180, 181, 477; v. şi **Alexandru <Lăpuşneanul>** (al m-rii Slatina), **Aron vodă <Tiranul>** (al m-rii Aron-Vodă), **Enachie <Caragea>** (al m-rii Sfântul Sava), **Gheorghie Arapul** (la m-rea Tazlău), **Iordache <Cantacuzino>** (al Bisericii Tălpălari), **Partenie** (al Schitului părintelui Partenie), **Vasilie Lupu** (al m-rii Trei Ierarhi).
cuconi 55, 415; v. şi **copil.**
cumpărături *passim.*
cupar 89; v. şi **Ionaşco**; foşti cupari 49, 108, 125, 353, 437; v. şi **Ionaşco Boldescu, Lupul**; v. şi **paharnici.**
curături 10, 85, 114, 142, 155, 164, 178.
curmătură <cotitură>, semn de hotar 237.
curte, domnească 25, 37, 53, 76, 133, 169, 175, 272, 297, 298, 354, 383, 390, 483; v. şi **vornici de poartă**; ~ boierească 123.
curteni, căpitan de ~ 452; v. şi **Bogdan**; hotnog de ~ 157; v. şi **Ghiorghi Dondăş**; 452 ; v. şi **Dondăş, Bogdan.**
cuturi ale satelor 56, 97, 139.

D

dabile, v. **dări.**
dajde 376, 489; v. şi **dări.**
damasc, odăjdii de ~ 456.
danii: *passim.*
darabani 185; v. şi **Drăgan.**
dascăli 3, 89, 203, 228, 229, 276, 384, 385; v. şi **Avramie** (la m-rea Dragomirna), **Ghiorghie Caramiz** din Berbinţeni, **Gligorie** din Cetăreni, **Gligorie** <din Vâlcovicești>, **Vicol**; ~ sloveneşti 36, 37, 127, 151, 248, 319, 345, C; v. şi **Costandin** (1782), **Evloghie, Gheorghie Evloghie** (1785).
dascăl 276; v. şi **Gligorie.**
datorii 29, 101, 314, 330, 336, 382; zapise de ~ 128, 423.
dări, <în general> 56, 246, 326, 332, 378; v. şi **dajde.**
dătătură 269; v. şi **danii.**
dealuri, limite de hotar 121, 204, 253, 323, 378; v. şi **Dealul Mare, Dealul Sinovei**; ~ în podgorii 57, 93, 317, 318, 319, 320, 322, 377, 438; v. şi **Dealul Asânului, Dealul cel Bătrân, Dealul Comisului, Dealul Domnesc, Dealul lui Vodă, Dricul, Dealul Mândrul, Dealul Porcului.**
dedine 9, 15, 34, 94, 248, 340, 384, 385, 409, 410; v. şi **ocini.**
degete <amprente> puse pe acte 38, 131, 145, 253, 269, 330, 356, 415.
delniţă de fân 106.
denii <slujbe>, la mănăstire 156.
desetină, de stupi 170; scutire de ~ 326; v. şi **zeciuială.**
despăgubire, pentru o pagubă 351.
deşărt, v. **deşert.**
deşert (deşărt), a vorbi în ~ 75, 231, 237.
deşugubină, v. **duşegubină.**
deşugubirari, v. **duşegubinari.**
dezbatere <încălcare> a unei selişti 283.
diaconi 18, 40, 42, 71, 89, 100, 112, 166, 167, 169, 280, 287, II, 349, 419, 508; v. şi **Andreica, Apostol, Dumitraşco, Ionaşco Buzduganu, Leavul, Miron** (sec. XIX), **Nicoară, Pătraşco, Petronie, Ştefan, Theodosie, Toader, Varlaam.**
dieci, scriu acte 3, 15, 35, 46, 63, 86, 88, 90, 157, 159, 172, 175, 177, 185, 189, 193, 197, 198, 200, 203, 205, 207, 212, 225, 227, 231, 237, 245, 249, 284, 295, 296, 299, 300, 301, 316, 319, 328, 334, 336, 341, 343, 346, 355, 358, 360, 362, 373, 378, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 401, 403, 408, 409, 410, 411, 424. 461, 465, 477, 482, 492, 493, 501, 507; v. şi **Adam, Andrei** (1714), **Costachie, Costin, Dumitraşco** ~ de Orhei, **Dumitraşco**, fiul lui Sima din Roman, **Dumitraşco, Dumitru, Dumitraşco Vlăgea, Dumitraşcu Cujbă, Enachi, Eremia, Gavril, Gheorghii**, din Volosăni, **Ghiorghieş, Gligoraş, Gligorcea**, din Trotuş, **Grigorii** din Cernăuţi, **Ianachi <Plop>, Ionaşco** din Gugeşti, **Ionaşco Andrian, Ionaşco Mânjea, Ionaşco Roşca, Luchian, Lupul, Moldovan, Moţoc, Necora Brahă, Pătraşco** din Băleşti, **Porombu, Procopie, Sava, Săcui, Solomon, Stamati, Sturdza, Ştefan, Toader Drăguşan, Vasilie Căzăcescul, Vasilie Corlat, Vlasie, Zaharia**; ~ stăpâni 18, 97, 162 178, 232, 236, 329, 417, 467; v. şi

www.dacoromanica.ro

Eremia, Gavril, Ionaşco, Lupul, Sava, Toader; ~ de divan 248; v. şi **Theodor Gasparovici** (1785); ~ martori 9, 48, 77, 177; v. şi **Procopie, Solomon, Ştefan** ~ din Mărgineni.
divan, <instituţie> v. **sfat domnesc**; v. şi **Divan**.
doamne <soţii de domni> 9, 156, 191, 291, 322; v. şi **Elisafta, Marica, Theodosia**.
dobitoace <animale domestice> 413, 478.
dobândă 504.
domni (foşti), ai Ţării Moldovei: *passim*; v. şi **Alexandru <Coconul>, Alexandru <Lăpuşneanul>, Alexandru cel Bun, Alexandru Iliaş, Alexandru Moghilă, Bogdan <Lăpuşneanul>, Bogdan cel Bătrân <cel Chior>, Costantin Moghilă, Gaşpar**, voievod, **Iancul <Sasul>, Ieremia Moghilă, Iliiaş**, voievod, **Ion**, voievod, **Miron Barnovschi, Moise Moghilă, Petru <Şchiopu>, Radul <Mihnea>, Simion <Moghilă>, Ştefan <cel Mare şi Sfânt>, Ştefan <cel Tânăr>, Ştefan <Rareş>, Ştefan Tomşa, Ştefan**, voievod.
dregători, de târg 64, 500; mari ~: *passim*.
drese, v. **acte**.
drumuri, în hotarele satelor 6, 198, 205, 228, 229, 237, 293, 323, 325, 421; drum bătrân 237; drum săpat 237; drumul cel mare 421; v. şi **Drumul lui Crăciun, Drumul Humei, Drumul Mare**.
ducaţi 456.
dulci bătrâneţă 131.
dumbrăvi 33, 83, 157, 237, 452, 458.
duşegubinari 107.
duşegubină 113.

E

egumeni 6, 14, 24, 89, 92, 98, 108, 159, 177, 179, 205, 240, 271, 276, 285, II, 347, 365, 472, 476, 477, 483, 487, I; v. şi **Anăstasie** (m-rea Tazlău, **Galerie** (m-rea Slatina), **Gavriil** (m-rea <Aron-Vodă>), **Ghedeon** (m-rea Săcul), **Ghidion** (m-rea Dragomirna), **Gligorie** (m-rea Râşca), **Ioachim** (m-rea Neamţ), **Ionaşco, Partenie** (fost egumen la m-rea Besericani), **Sofronios** (m-rea Iviron), **Theofan** (m-rea Galata de Jos).
episcopi 85, 101, 107, 159, 176, 322, 410, 476, 477, 496, I; v. şi **Anastasie** (de Rădăuţi), **Dosoftei** (de Roman), **Gheorghie** (de Huşi), **Ivloghie** (de Rădăuţi), **Mitrofan** (de Roman);
foşti ~ 15, 89, 291, I; v. şi **Dionisie** (de Roman), **Mitrofan** (de Roman), **Pavel** (călugăr la m-rea Neamţ);
episcop armean 79; v. şi **Andreas**.
episcopie, v. **Episcopia Rădăuţilor, Episcopia Romanului, Episcopia Huşilor**.
epitrop, armeni 79; v. şi **Dzerie**.
ermonahi, v. **ieromonahi**.
evanghelie, v. şi **Sfânta Evanghelie**.
evanghelişti; v. **Evanghelişti**.

F

familii <posluşnici>, primesc scutiri de dări 56, 87.
fân, cărţi de apărare pentru a strânge ~ 12, 83, 158, 413.
fâneţe (fânaţ, fânaţu) <elemente componente ale patrimoniului sătesc> 3, 9, 19, 28, 30, 33, 40, 41, 71, 100, 103, 118, 142, 171, 184, 186, 193, 226, 238, 252, 269, 303, 316, 329, 331, 340, 349, 350, 365, 387, 394, 400, 408, 411, 419, 458, 512; fânaţ de luncă 186; v. şi **locuri** de ~.
fântâni, în hotar 6, 121, 178, 181, 205, 294, 323, 325, 339, 340, 345, 350, 421; fântână săpată 325; v. şi **Fântâna lui Bordas, Fântâna lui Micodan, Fântâna lui Onca, Fântâna Neagră, Fântâna Pagului, Fântâna Răchitei**.
fârtaie <unitate de măsură>, de vie 93, 295; ~ din sat 93; v. şi **fălci**.
făget, sat sub ~ 295.
fălci <unitate de măsură>, de vie 57, 58, 93, 109, 295, 317, 318, 320, 322, 390, 391, 438; ~ de curătură 155, I; v. şi **fârtaie**.
feciori de boieri 35, 37, 175, 348, 413, 483.
ferâie (ferăi, ferâe, herâie, herie); ~ achitată la Vistierie 8, 15, 18, 75, 139, 143, 154, 172, 192, 226, 231, 251, 257, 259, 331, 334, 342, 359, 387, 388, 397, 404, 409, 411, 427, 453, 457, 470, 483, 492, 501, 507, 509, 508; zapis de pârâ şi de ~ 359.
fiare de moară furate 499, 500; v. şi **hiare**.
fin, i se taie moţul unui ~ 348.
florinţi 192.

www.dacoromanica.ro

foamete, vreme de ~ 141.
frasin, semn de hotar 323.
fraţi <mănăstireşti> II; v. şi **călugări**; ~ <stăpâni copărtaşi> 9, 15, 105, 135, 137, 148; v. şi **moşeni, răzeşi**.
fugă, a unor ţigani 333; a unor vecini 189.
fundătură, semn de hotar 504.
funie (fune) <unitate de măsură> 217, 449.
fur <hoţ> 500.
frunte <poziţie>, a unor părţi <în cadrul perimetrul patrimoniului sătesc> 9, 241.
furtişaguri (furt) 189, 499, 500, D.
fapte rele 15, 18.

G

galbeni 19, 20, 88, 95, 99, 100, 129, 140, 154, 168, 186, 200, 214, 220, 221, 241, 349, 362, 363, 375, 395, 408, 411, 428, 447, 454, 459, 477, 480, 512;
~ de aur 132, 169, 222, 338, 352, 354, 485;
~ bani buni 47, 71, 82, 164, 168, 169, 175, 185, 199, 213, 223, 238, 291, 309, 311, 312, 313, 314, 331, 418, 429;
bani ~ gata 152, 242, 479, 485, 511;
~ roşii 291;
~ ughi 99, 129, 311, 313, 314;
~ ungureşti 5, 78, 98, 195, 201, 230, 257, 259, 272, 283, 294, 300, 303, 317, 318, 320, 419, D; v. şi **ughi**.
garduri; ~ ale unei case 66; ~ ale unei prisăci 250; ~ ale unor vii 49.
găvan <semn de hotar> 121.
gâlcevi 95, 203; v. şi **judecăţi**.
gârle, pâraie 98, 177, 203; vaduri de mori în ~ 98, 169, 177, 292, 496; vie pe ~ 177; ~ întărite 157; v. şi **Gârla de Jos a Putnei, Gârla de Sus a Putnei, Gârla Jijiei, Gârla Siretului**; v. şi **pâraie**.
gealep 309; v. şi **Dema**.
general 83; v. şi **Năsturel**.
ghieni, în hotar 325; v. şi **Valea Ghienii**.
gireadă de grâu C.
giude, v. **jude**.
giudecăţi, v. **judecăţi**.
giudeţe, v. **judecăţi**.
giupânese (jupânese), v. **cneaghine**.
giupâni, v. **jupâni**.
gloabe (globiri) 333, 390, 391; v. şi **globnici**.
gloată, vornici de ~ 9, 14, 25, 33, 37, 53, 76, 82, 97, 120, 121, 122, 123, 169, 172, 186, 247, 477; v. şi **vornici de ~/poartă**.
globnici, să nu încalce scutiri 107, 326; v. şi **gloabe**.
gorştină; scutire de ~ 326.
grădini 12, 71, 142, 178.
grămătic 207; v. şi **dieci**.
greci 56, 79, 114, 119; v. şi **Andrei hoge, Andronic Grecul, Ionaşco Grecei, Greci**, sat, **Ionaşco Grecul, Mavrichi**.
grâne 24.
grâu, gireadă de ~ C.
gropi <semne de hotar> 323, 417; v. şi **Groapa lui Meftodie**.
gură <vărsarea unor pâraie> 5, 204, 205, 270, 323, 382, 496, 497; v. şi **Coşcău, Covasna, Pângăraciorul, Zemeş**.

H

hainie <hiclenie>, boier acuzat de ~ 127; v. şi **Isac Balica**.
hamuri de bulgariu 264.
haraci 333; v. şi **bir**.
hatalm <amendă>, pentru încălcare de hotar 110, 399, 425, 466, 501.
hatmani şi pârcălabi de Suceava 9, 23, 25, 34, 37, 53, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 103, 107, 156, 168, 191, 272, 295, 322, 325, 328, 329, 354, 383, 477; v. şi **Gavril <Coci>**;
foşti ~ 29, 127, 139, 181, 191, 192, 249, 322, 328, 353, 484; v. şi **Dinga, Isac Balica, Mihul, Oräş**;
~ din sec. XVIII-XIX 336, 395, 417, 493, 498; v. şi **Costandin Paladi, Costantin Cantacuzino, Iordache Cantacuzino**;
vătavul hatmanului 249.
hânsari 409, 411 v. şi **vătav de ~**.
heleşteie (hălăştiu, hăleşteie) 14, 20, 61, 62, 63, 64, 68, 83, 103, 120, 171, 207, 229, 238, 255, 280, 310, 322, 361, 371, 387, 389, 493; ~ cu râbnice 103; locuri de ~ 19, 78, 272, 477, C; ~ din ţarină 132, 396; baltă cu heleşteu 310; cheltuială pentru iezirea unui heleşteu 280.
heleşteuţ (hăleşteuţ) al unei mănăstiri 14.
here <fiare, animale sălbatice> 366.
herâie, v. **ferâie**.
hiclenie, v. **hainie**.
hlizi (hilizi) 44, 74.
hoge 80; v. şi **Andrei ~ grec**.
homelnic <humelnic> 353; v. şi **Irimia**.

www.dacoromanica.ro

hornărit <dare>, scutire de ~ 326.
hotare ale unor sate, părți de sate, selişti şi locuri 6, 22, 35, 85, 86, 89, 90, 94, 96, 98, 102, 110, 114, 121, 126, 138, 160, 163, 172, 204, 205, 213, 225, 228, 261, 283, 292, 294, 310, 322, 323, 324, 325, 329, 334, 341, 349, 361, 366, 373, 385, 395, 409, 417, 421, 422, 425, 477, 505;
~ ale unor târguri 89, 225, 297, 298, 301; v. şi **Tecuci, Ştefăneşti**;
carte de apărare a hotarelor 366;
încălcare de ~ 121, 160, 172, 261, 283, 323, 373, 422, 425.
hotarnice (alegeri, stâlpiri); porunci ~ 17, 373, 422, 505; ~ ale unor părți de sate, părți de sate, selişti, poieni ş.a. 6, 27, 85, 86, 120, 144, 154, 157, 163, 167, 181, 204, 205, 213, 217, 225, 229, 237, 248, 251, 294, 310, 323, 324, 325, 345, 452, 506; mărturii ~ 217, 248.
hotarnici 110, 154, 172; v. şi **martori**.
hotnogi 38, 40, 41, 77, 104, 157, 164, 199, 215, 351, 503, 504; v. şi **Avram, Condre** ~ de Andreeşeni, **Gheorghi Dondăş** ~ de curteni, **Ionaşco** ~ din Galați, **Ionaşcu** ~ din Muşeteşti, **Ştefan Cociorveiu** ~ din Ialoveni; fost ~ 199; v. şi **Moldovan** ~ **din Buecani**.
hramuri 49, 50, 57, 79, 85, 87, 101, 107, 176, 177, 179, 180, 204, 257, 259, 285, 291, 323, 332, 377, I; v. şi **Adormirea Maicii Domnului** la m-rea Bistrița şi la m-rea Homor; **Bunavestire** la M-rea Beserecani, **Pogorârea Sfântului Duh** la m-rea Dragomirna şi la m-rea Peonul; **Sfântul Axente** la m-rea Zamca; **Sfântul Gheorghe** şi **Sfântul Ioan cel Nou** la Mitropolia Moldovei şi Sucevei şi la M-rea Hlincea, **Sfântul Ioan Bogoslov** la Schitul Partenie; **Sfântul Ioan Gură de Aur** în hramul m-rii Trei Ierarhi; **Sfântul Nicolae** la m-rea Aron Vodă din țarina Iaşilor la Episcopia Rădăuților şi al m-rea Râşca; **Sfântul Vasilie cel Mare** în hramul m-rii Trei Ierarhi.
hrană, asigurată prin scutiri de dări 326.
hrisoave, v. **acte**.

I

iazuri 36, 37, 89, 123, 142, 183, 198, 201, 225, 228, 272, 295, 337, 357, 359, C; curături la iaz 198; locuri de ~ 133, 272, 295, 325, 328, C; ~ cu mori 120, 146, 183; v. şi **Iazul Cioclilor, Iazul lui Cărăbăț**.
iepe 108, 114, 178, 130, 234, 257, 259; v. şi **cai, mânji**.
ierarhi, ai Moldovei, dau mărturie 85, 101, 107; v. şi **arhierarhi, episcopi, mitropoliți**.
ierei 229; v. şi **popi**.
ieromonahi (ermonahi) 179, 180, 271, II, 323, 446, 456; v. şi **Anăstasie, Gherghentie** (m-rea Voroneț), **Hariton** (m-re Voroneț), **Ivan** (m-rea Voroneț), **Meletios** (la m-rea Iviron), **Michael** (m-rea Voroneț), **Nicolae** (m-rea Voroneț), **Ninfanie** (m-rea Voroneț), **Partenie** (fost egumen al m-rii Beserecani), **Tanasie** (m-rea Voroneț), **Theodor** (m-rea Voroneț), **Theofan, Zaharie** (m-rea Voroneț), **Zosim Toflea**; ieromonah (sec. XIX);
~ autentifică acte 36, 37, 303, 318, 319, 320, 377, 438;
~ traduc acte 123, 317, 416.
iezătură, v. **iezire**.
iezi (iedzi) 145.
iezire (iezătură) 15, 64, 183, 229.
iliş <dare>, scutire de ~ 107.
iscăliturі 138, 352.
ispisoace, v. **acte**.
iurtă <casă> armenească 79.
iuzbaşi 111, 152, 254, 277, 309, 425, 466; v. şi **Chiriiac, Ionaşco, Pepelea Cireş**; ~ de călăraşi 157, 199; v. şi **Toader**; v. şi **căpitani**.
izlaz <islaz> 157.
izmene, în preț 315.
iznoavă <fără drept> 361.
izvoade (opise), de acte 140, 190, 202, 268, 281, 302, 350, 441.

Î

îmbrăcăminte 326.
împărțire (împărțeală), a unor moşii 3, 93, 99, 248, 325, 386, 389, 391, 399, 473.
împresurare (încălcălcare), ale unor locuri 102, 217, 311, 312, 313, 314, 365, 457, 504, 505.
încălcare, v. **împresurare**.
închinare, a unei mănăstiri 436; v. şi **Copou**, m-re.
închisoare 500.

www.dacoromanica.ro

înfrânat <îmblânzit>, cal ~ 252.
înşelat <înşeuat>, cal ~ 252.
întoarcere <răscumpărare> 153, 220, 447, 492.
învăţător al lumii 176; v. **Sfântul Vasilie cel Mare.**
învăţătură <şcoală>, copil dat la ~ 460; scutiri de dări pentru ~ 326.

J

jalobă (jalbă, jăluire) 333, 386, 413, 424, 505.
jeluire, v. **jalobă.**
jicniceri, v. **jitniceri.**
jir 478.
jirebii, de pământ 25, 26, 97, 198, 352, 354.
jitniceri (jicniceri) 5, 20, 36, 37, 97, 129, 200, 276, 418; v. şi **Pătraşcu, Caracaş, Săpoteanul;**
foşti ~ 20, 36, 37, 114; v. şi **Gligorce, Pătraşco Năduşală;**
mare ~ 23, 25, 37, 97, 132, 133, 162, 239, 256, 261, 300, 354, 383, 477; v. şi **Grama.**
jrătăvnic <jertfelnic> 496; v. şi **pomelnic.**
judecătorie (sec. XIX) 444.
judecăţi (giudecăţi, giudeţe, pâri) 6, 45, 72, 75, 79, 91, 139, 154, 161, 167, 197, 203, 226, 264, 283, 291, 310, 323, 333, 337, 342, 359, 372, 386, 388, 396, 404, 409, 441, 442, 457, 472, 473, 500; **zile de judecată** 334, 489.
juncu <viţel>, vacă cu ~ 479.
jupânese, v. **cneaghine.**
jupâni, v. **negustori.**
jurământ 289.
jurători 18.
juzi, de ţigani 333.

L

lapte, oi cu ~ 295.
lazuri 352, 354.
lăcopit <lăcomit> 330.
lege; a afla/ a da/ a face/ a găsi ~ 8, 108, 143, 153, 154, 189, 205, 342, 372, 386;
~ încălcată 388, 400;
a rămâne din ~ 75, 108, 143, 172, 325, 334, 387, 397;
~ a ţării 18, 108, 226, 257, 259, 283, 310, 325, 331, 334, 337, 342, 388, 404, 409, 411, 425, 427, 457, 470, 483, 492, 502, 509;
~ a Gârlei Putnei 203.
lei <bani>, în preţ 9, 22, 28, 30, 31, 32, 33, 34, 43, 48, 66, 70, 79, 88, 96, 97, 99, 115, 116, 117, 119, 130, 133, 135, 136, 137, 141, 142, 145, 150, 155, 177, 201, 269, 284, 292, 296, 299, 303, 315, 328, 329, 336, 384, 393, 416, 450, 469;
~ bani buni 141;
~ bătuţi 9, 28, 30, 31, 32, 33, 43, 48, 96, 97, 99, 117, 119, 130, 133, 135, 136, 137, 142, 145, 150, 177, 201, 292, 299, 315, 328, 336, 384, 416, 469, 497, C;
~ tătăreşti 88;
datorii în ~ 128, 382;
scutire de ~ 107.
leşască, v. **taftă ~.**
leturghie, v. **liturghie.**
limbă; moldovenească 283; sârbească 283, 285.
limbi <popoare> străine 22, 285, 297, 298; v. şi **tătari.**
liturghie (leturghie), pentru pomenire 377.
livezi (livedzi) 3, 8, 78, 90, 142, 213, 265, 301, 303, 340, 413, 458, 467.
locşor 228.
locuri, din hotarul satelor 6, 9, 19, 98, 102, 153, 160, 172, 179, 180, 203, 213, 386, 413, 421, 505; ~ de casă 73, 97, 309, 348; ~ de fânеţe 21; ~ de garduri 66; ~ de grădină 71, 142, 178; ~ de heleşteu 19, 78, 272, 477, C; ~ de iaz 133, 272, 295, 325, 328, C; ~ de moară 19, 33, 86, 123, 178, 203, 294, 329, 352, 466, 496, C; ~ de piuă 86; ~ de poieni 67, 85; ~ de prisacă 13, 70, 71, 75, 78, 100, 131, 164, 193, 265, 303, 322, 337, 356, 382, 415, 467, 511, 512; ~ de râmnic 78; ~ de stână 204, 205; ~ domneşti 496; ~ împresurate 504, 505; ~ în hotarul târgurilor 323, 417; ~ pustii 177, 312, 313, 314; ~ de vii 6, 83, 177, 323.
logofeteasă 109; v. şi **Zinica.**
logofeţel, v. **logofeţi** ai doilea.
logofeţi 132, 152, 186, 215, 226, 355, 399, 417, 450; v. şi **Catargiu** (sec. XIX), **Costandin Balş** (sec. XIX), **Constantin Cantacuzino** (sec. XIX), **Costantin Polimaz** (sec. XVIII), **Donici** (sec. XIX), **Iurcu, Teodor Balş** (sec. XIX);
foşti ~ 47, 90, 91, 97, 129, 178, 229; v. şi **Cernat, <Drăghici> Bogza, Prebici, Voico, <Zaharia> Bârlădeanul;**

www.dacoromanica.ro

mare logofăt; ispravnic de acte: *passim*; cumpără moşii 133, C; primeşte întărire pentru stăpâniri 248, 359; se judecă pentru stăpâniri 396; primeşte poruncă pentru cercetarea unei pricini 110; slugă la ~ 111; dă mărturie 25, 82, 132, 168, 272, 297, 298, 311, 312, 313, 314, 354, 383, 390, 391, 477, 511; v. şi **Gavril Mătiaş**; ispravnic de acte 118, C, D; v. şi **Toderaşco <Ianovici>**;

foşti mari ~ 23, 37, 89, 97, 123, 134, 282, 285, 286, 289, 295, 353, 359, 383, 437, 443, 457, 471, 484, A, B; v. şi **<Arsenie> Nebojatco, Dumitraşco Ştefan, Ionaşco Ghenghea, Lupul Stroici, Pătraşco Başotă. Pătraşco Ciogolea**;

~ ai doilea 9, 23, 25, 37, 47, 132, 133, 147, 186, 228, 229, 263, 266. 272. 311, 312, 313, 314, 407, 439, 473, 477, 511, 512; v. şi **Iftodi Cehan, Racoviţă Cehan**;

fost logofăt al doilea 364; v. şi **Tăutul**;

~ ai treilea 25, 63, 70, 76, 132, 175, 272, 352, 354, 473, 477, 484; **Gheorghe Ştefan, Toderaşco <Ianovici>**;

foşti ai treilea ~ 92, 168, 195, 239, 248, 295, 476, 477; **Evstratie, Nicoară <Prăjescul>, Pătraşco Ciogolea**;

~ de Divan (sec. XIX) 330; **Constantin Tăutul**.

lovişte, în hotar I.

lucru domnesc 107.

lucruri date unei mănăstiri II.

lumânări 332, 456.

lunci 186, 237, 356, 383, 384.

M

magistrat (sec. XIX) 310; **Iacob Lozinschi**.

mal <semn de hotar> 94.

malţ, în preţ C.

marfă; care cu ~ 176.

margine <graniţă> 203.

mascuri <porci> 86, 280, 478.

maştehă <mamă vitregă> 453.

matcă, de albine 255, II; ~ a unei văi 361; ~ a unor râuri 160, 310; v. şi **prisăci, stupi**.

măciş <măceş>, semn de hotar 417.

mănăstiri 6, 7, 8, 11, 14, 24, 49, 57, 58, 80, 85, 89, 92, 98, 101, 102, 103, 105, 107, 108, 110, 111, 154, 156, 160, 163, 170, 176, 177, 180, 181, 204, 205, 221, 225, 240, 244, 245, 254, 257, 259, 271, 274, 277, 285, 286, 287. 291, 292, II, 304, 322, 323, 334, 347, 365, 375, 377, 378, 380, 381, 382, 399, 424, 425, 427, 434, 459, 466, 472, 477, 483, 487, 494, I;

~ primesc scutiri de dări 170, 333; mănăstire închinată 436; schit de ~ 49; şcoală la mănăstire 177; v. şi **Adormirea Maicii Domnului, Aron Vodă, Bârnova, Bărboi, Berzunţu, Beserecani, Bistriţa, Cârnul, Copou, Dobromira, Dobrovăţ, Doljeşti, Dragomirna, Galata de Jos, Golia, Hangu, Hlincea, Homor, Iviron, Neamţ, Pângăraţi, Pantilimon, Peon, Pobrata, Putna, Răchitoasa, Râşca, Săcul, Schitul Partenie, Sfânta Vineri, Sfântul Ilie, Sfântul Ioan Novi <Nicoriţă>, Sfântul Sava, Slatina, Solca, Soveja, Tazlău, Trei Ierarhi**; ~ armeneşti 79; v. şi **Sfântul Axente, Sfântul Hagikatar**.

mărturii, hotarnice, de vânzare-cumpărare: *passim*; ~ ale marilor boieri 23, 25, 37, 76, 97, 132, 133, 272, 305, 311, 312, 313, 314, 354, 358, 383, 390, 391, 402, 477, 511, A.

mândzări, v. **mânji**.

mânji (mândzări), iepe cu ~ 108, 145, 234, 257, 259; v. şi **cai, iepe**.

mânzări 145.

medelniceri 474; v. şi **Neculce**;

foşti ~ 123, 255, 383, 384; v. şi **Gligorie Udrea, Pavel Ureche**;

mari ~ 25, 37, 80, 97, 98, 144, 148, 174, 177, 203, 281, 311, 312, 313, 314, 354, 383, 385, 390, 391, 477, 484, 511, 512, I; v. şi **Lupul Prăjescul, Vasilie Banul**;

foşti mari ~ 3, 265, II, 483; **Calin, Toader Boldescul, Simion Gheuca**.

megieşi (megiiaşi, oameni din jur); martori 6, 11, 12, 18, 92, 118, 121, 122, 145, 147, 157, 160, 172, 174, 237, 242, 251, 277, 297, 298, 315, 323, 331, 346, 355, 387, 405, 415, 422, 454, 461, 485, 493, 502.

merţe (merţă, merţi), de grâu 382, 425.

meserciu, primeşte scutiri de dări 260.

meşteri 111, 179, 280, 424, 466; v. şi **Anghel, Gavril, Iamco, Ionaşco, Ivan, Macsin, Necoară, Popa, Pricop, Ungurul**, .

metanie 378.

metoh 436; v. şi **Copou**, m-re.

miei, oi cu ~ 108, 257, 259, 295, 339, 340; v. şi **mioare, oi**.

www.dacoromanica.ro

miluire, v. **danii**.
mioare, date în preţ 83.
mitropoliţi, arhiepiscopi şi ~ ai Moldovei şi Sucevei 23, 49. 85, 101, 102, 107, 111, 176, 177, 201, 203, 322, 425, 476, 477, I; v. şi **Varlaam**;
foşti ~ 291, 476, 477; v. şi **Anastasie Crimca, Theofan**;
mitropolit de Ohrida 124; v. şi **Ioan**;
sluga mitropolitului 111; v. şi **Andronic**.
moarte 46; ~ de om 90, 140, 154, 213, 395.
moaşte 56, 87; v. şi **Sfântul Ioan cel Nou**.
moldovenească, limbă ~ 283.
moldovenesc, polcovnic ~ 283.
monah, v. **călugări**.
monahie, v. **călugăriţe**.
morari 114, 246; v. şi **Miha, Pavel**.
mori 35, 85, 94, 97, 123, 183, 198, 325, 331, 334, 377, 378, 419, 425, 457, 466, 493, 497, 510, 511; ~ făcute 331, 476, 477; ~ gata 512; ~ înecate 183, 425; fiare de ~ 499, 500; iaz cu ~ 120, 146, 310; locuri de ~ 19, 33, 86, 123, 178, 180, 248, 295, 325, 329, 352, 424, 469, C; moară de piuă şi de ştedză 454; selişte cu ~ 477;
vaduri de ~ 7, 8, 9, 71, 83, 90, 94, 95, 97, 98, 100, 118, 124, 132, 142, 169, 175, 177, 179, 180, 186, 193, 203, 207, 236, 238, 243, 247, 252, 277, 292, 303, 331, 345, 360, 375, 378, 381, 382, 391, 393, 399, 400, 409, 411, 416, 419, 446, 459, 465, 466, D; v. şi **morari**.
moşeni 426, 468.
moşii <stăpânire funciară> 2, 6, 19, 27, 38, 42, 60, 66, 68, 95, 100, 111, 125, 144, 145, 148, 153, 158, 168, 175, 182, 217, 235, 277, 285, 301, 309, 346, 348, 363, 374, 378, 382, 393, 413, 415, 417, 418, 436, 478, 487, 500, A, B.
moştenire <a dreptului de stăpânire> 3, 325, 419, 470.
movile (moghile), semne de hotar 205, 325, 421: v. şi **Movila, Movila Găunoasă, Movila Săpată**.
muncă nesăvârşită 57.

N

namestii 66.
năim <uium>, da la mori 496.
nămaş <imaş> 157.
neamuri <rude> 283; neam domnesc 176.
negoţ; boi de ~ 61, 95, 444.
negustori (jupâni, neguţitori) 7, 77, 131, 168, 323, 338, 356, 362, 444, 485, 499; v. şi **Apostol Goian, Costandin** din Bârlad, **Costantin**, negustor din Iaşi, **Gheorghe Hanan, Gheorghie Boţ, Gheorghiţă** <Dimuţă>, **Ianc, Leondari** vameş, **Mafteiu, Micro, Mihalcea, Nacul, Necula, Vasilie**; staroste de negustori din tg. Iaşi 485; v. şi **Toader**.

O

<obroc> 156.
oameni buni/ oameni buni şi bătrâni/ oameni buni şi bătrâni şi tineri, martori hotarnici, dau mărturie 6. 8, 9, 11, 12, 38, 40, 41, 42, 47, 49, 50, 60, 65, 77, 83, 92, 98, 99, 100, 102, 104, 106, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 124, 128, 130, 131, 141, 142, 144, 145, 148, 147, 148, 152, 154, 157, 160, 163, 164, 169, 171, 172, 173, 174, 177, 179, 181, 183, 187, 196, 203, 207, 213, 217, 219, 221, 222, 223, 224, 226, 228, 229, 232, 235, 238, 239, 242, 249, 250, 251, 252, 253, 256, 261, 265, 269, 277, 284, 292, 309, 315, 323, 330, 331, 335, 338, 341, 342, 343, 345, 346, 346, 348, 355, 361, 362, 367, 373, 374, 377, 378, 387, 393, 394, 405, 411, 415, 422, 423, 424, 425, 427, 437, 442, 444, 446, 448, 452, 454, 461, 466, 480, 481, 482, 483, 485, 489, 493, 502, 505, 508, D;
~ din ţinut 199;
~ domneşti 326, 392;
~ jurători 18;
~ răzeşi 153;
~ orăşeni/ târgoveţi 7, 14, 63, 71, 499, 500.
obicei, al ţării 226, 231, 342, 387, 400, 411, 453, 502; <pământului> 323, 309, 424; ~ al gârlei 203.
ocă <unitate de măsură>, de ceară 367.
ocini (otcini), vândute-cumpărate 15, 19, 20, 26, 31, 33, 34, 38, 47, 48, 55, 60, 62, 66, 77, 82, 92, 95, 96, 106, 112, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 129, 130, 132, 136, 137, 139, 142, 145, 148, 150, 163, 162, 168, 169, 175, 177, 187, 193, 195, 196, 200, 201, 203, 204, 225, 227, 229, 230, 236,

www.dacoromanica.ro

241, 248, 270, 277, 294, 296, 303, 313, 314, 315, 319, 320, 340, 342, 348, 349, 382, 384, 386, 394, 401, 404, 416, 417, 418, 426, 433, 438, 447, 448, 467, 478, 487, 492;
~ confirmate 3, 6, 69, 90, 94, 105, 158, 158, 205, 221, 282, 295, 322, 323, 325, 346, 364, 385, 387, 397, 400, 478, 489;
~ dăruite 35, 53, 55, 104, 166, 180, 336, 377, 378, 403;
~ date pentru plata capului 499; ~ împărţite 93, 123; ~ piitoare 454; ~ pustiite 317; ~ răscumpărate 18, 162, 166, 167, 483; ~ restituite 127; ~ schimbate 186, 352; ~ zălogite 18, 454; v. şi **dedine**.
ocnă, v. **Ocnă**.
ocoale ale unor târguri 52, 151, 262, 322, 324, 401; v. şi **Huşi, Neamţ, Orhei, Şchei, Vaslui**; ocol domnesc 46, 108, 259; v. şi **Piatra, Stănileşti**.
odaie, loc de ~ 250.
odăjdii de damasc 456.
ogoare <componente ale patrimoniului sătesc> 28, 30, 94, 137, 157, 172, 303, 329, 340, 446.
oi (ovi) 107, 145, 340; ~ cu lapte 295; ~ cu miei 108, 257, 259, 295, 339, 340; ~ domneşti 326; ~ preţuite 423; ~ sterpe 145; ~ ţărăneşti 326.
olăcari 326.
opise, v. **izvoade**.
oraş 7, 56, 79, 499, 500; v. şi **târguri**.
orăjnici, v. **armaşi**.
orăşeni 7, 79, 499, v. şi **târgoveţi**.
orţi <bani> cheltuiţi 112; scutire de ~ 107.
orz C.
oşteni de frunte 118, 229.
oşti 297, 298.
oteţi <părinţi, în formula blestemului> 57, 269; v. şi **Sfinţii Părinţi**.

P

pagubă 351, 425.
paharnici (ceaşnici) 67, 300, 382; v. şi **Costantin Ciobanul, Gavril Sprânceană, Iane**;
foşti ~ 99, 114, 125, 143, 162, 163, 344, 353, 484, 503; v. şi **Andronic, Bejan, Iaţco Frăţiman, Ion Prăjescul, Stratul Bolea**;
mare paharnic 9, 23, 25, 37, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 107, 155, 156, 168, 272, 295, 322, 325, 328, 329, 354, 383, 401, 413, 477, I; v. şi **Gheorghie <Coci>**;
foşti mari ~ 283, 383, 477; v. şi **<Ion> Cărăiman, Velicico**;
~ din sec. XVIII-XIX 8, 16, 108, 226, 257, 497; v. şi **Alexandru Beldiman, Ioan Vladovici, Neculai, Ştefan Ruset**.
pamente, v. **pomeniri**.
pani, v. **boieri**.
paraclise, la o mănăstire 156.
parale <bani> 382.
paşi <unitate de măsură> 157, 415.
patriarhi <în formula blestemului> 79; v. şi **Sfinţii Părinţi**.
păduri <componente ale patrimoniului sătesc> 3, 20, 36, 37, 114, 137, 177, 193, 205, 226, 241, 252, 267, 269, 294, 295, 299, 301, 352, 387, 410, 416, 448, 469, 480, 481, D; vii în ~ 49, 177; pădure meree 415.
păhărniceasă 124, 162; v. şi **Grozava Strătoaie**.
pământuri, <componente ale patrimoniului sătesc> 6, 19, 83, 90, 94, 95, 121, 141. 157, 174, 241, 269, 277, 323, 339, 346, 356, 373, 382, 445, 446, 449, 511, 512, A; ~ răzeşeşti 244.
părinţi <călugări, egumeni> 6, 49, 50, 179, 203, 277, 333, 377, 378; episcopi mitropoliţi 79, 159, 203; v. şi **călugări, egumeni, mitropoliţi, popi**.
părţi, de ocini, sate, hotare etc.: *passim*; ~ dăruite 24, 167, 177, 178, 232, 236, 438; ~ date pentru a plăti gloabe 154, 499; ~ date pentru achitarea unor datorii 29; ~ împărţite 123; ~ moştenite 197, 438; ~ nealese 335; ~ răscumpărată 127, 162; ~ schimbate 165, 186, 272; judecăţi pentru ~ 120, 154, 167, 174, 226, 400.
pâine, în preţ 280, 382; judecată pentru ~ 110; zeciuială din ~ 12, 240.
pâraie 1, 6, 61, 89, 94, 123, 244, 248, 265, 283, 328, 356, 373, 382, 401, 419, 421, 512; v. şi **Apa Neagră, Bahluieţ, Bârlăzel, Başeu, Bistra, Bogdana, Brabişte, Bujorul, Căinari, Călugăra, Chiseleu, Chiuiejdelul, Cireanul, Ciuhur, Ciuluc, Cociorna, Coiajdul, Corod, Corovia, Coşcău, Covasna, Cozanciu, Cracău, Crasna, Cruhlic, Cuţitna, Dihan, Dimaci, Dobrotfor, Dobrovăţ,**

www.dacoromanica.ro

Drabişte, Elan, Gerul, Giurgiova, Horaeţ, Iubăneasa, Izvorul Adânc, Izvorul Alb, Izvorul Vierului, Jărăvăţ, Jidovca, Limpede, Lohan, Miletin, Molniţa, Muşata, Oancea, Pângăraciorul, Pârâul Alb, Pârâul Brusturilor, Pârâul Dzinelor, Pereschiv, Prăvalul, Racovăţ, Racova, Răpciuniţa Mică, Râşca, Salcea, Săcul, Sărata, Sireţelul Muntean, Smilişoara, Socol, Soloneţ, Stoeneasa, Suhului, Şacovăţ, Şomuz, Şomuzul Puturos, Tarcău, Târnuşa, Tecucel, Topoliţă, Tutova, Ţâbana, Ursoe, Uşiţa, Vaslui, Verdeli, Viliia Mare, Volovăţ, Zeletin, Zemeş; v. şi gârle, râuri.

pârcălabi 186, 249, I; **Ionaşcu, Nacul Năvrăpăscul, Pavăl** (de Chişerei), **Vasilie;**

foşti ~ 11, 38, 51, 71, 80, 122, 143, 147, 148, 157, 175, 177, 178, 241, 242, 243, 252, 277, 358, 403, 512; v. şi **Cărăbăţ, Costantin, Dabija** (fost de Putna), **Dumitraşco <Cârnu>, Gabăr, Gavrilaş Grebencea, Gliga, Manta, Mirăuţă Coşescul, Pătraşco, Simion Mihăilescul, Simion Ţâra, Ungurul, Vlad;**

~ de ţinut 7, 18, 50, 83, 355, 411, 425, 509, 511, 512; v. şi **Dămiian** (de Putna), **Ipifanie Băhnaşul** (staroste de Trotuş), **Nicoară Moţoc** (de Dorohoi), **Pătraşco** (de Putna), **Şerbu** (de Putna), **Ţopa <de Bârlad>, Uşăriul** (de Tecuci);

~ de cetăţi 25, 54, 55, 85, 89, 94, 96, 97, 99, 107, 112, 133, 156, 288, 289, 295, 322, 324, 325, 328, 329, 359, 396, 409, 423, 454, 473, 474, 484; **Costantin Ciogolea** (fost de Hotin), **Costantin Stârcea** (de Hotin), **Dumitru** (de Neamţ), **Dumitru** (de Roman), **Gavril** (de Soroca), **Gavril Onciul** (de Neamţ), **Gheorghie Catargiu** (fost de Orhei), **Ghinea** (de Neamţ), **Ghiorghe cel bătrân <Lozonţchi>** (fost de Hotin), **Ionaşco Rusul** (de Orhei), **Iordachie** (de Roman), **Iordachie** (de Neamţ), **Pătraşco** (de Neamţ), **Pătraşco Ciogolea** (de Hotin), **Popăscul** (de Hotin), **Ştefan** din Ţipâlova (de Soroca), **Toader** (de Soroca), **Urdzică** (de Roman); v. şi **hatmani şi pârcălabi de Suceava.**

pârcălăboe, de Hotin 121, 122, 172.

pârgari, martori 7, 8, 9, 114, 196, 213, 327, 344, 444, 493, 499; v. şi **Bacău, Bârlad, Cernăuţi, Suceava, Trotuş, Vaslui**; v. şi **şoltuzi.**

pâri <judecăţi>, pentru stăpâniri 8, 15, 18, 23, 63, 83, 102, 103, 120, 124, 143, 147, 153, 154, 160, 172, 174, 177, 203, 205, 211, 226, 231, 239, 251, 257, 259, 268, 325, 331, 334, 342, 359, 385, 387, 394, 397, 400, 404, 409, 424, 426, 442, 466, 470, 477, 483, 500, 501, 502, 504; cheltuieli făcute în urma unei ~ 331; ~ prohibite 334, 387, 477, 501; v. şi **judecăţi.**

pecetluiri la Vistierie 200, 290, 326,

peceţi <sigilii>; domneşti: *passim*; ~ ale unor dregători 20, 37, 55, 76, 80, 82, 97, 120, 125, 133, 148, 168, 200, 277, 249, 311, 312, 313, 314, 353, 484; v. şi **Anghel** vornicel, **Apostol** fost sulger, **Caracaş** jitnicer, **Costantin** vornic de gloată, **Dumitraşco** uricar, **Evstratie** fost logofăt <al treilea>, **Gheorghie Roşca, Ghiorghie Moţoc, Ieremia Vânculeţ, Neaniul,** vornic de gloată, **Pătraşco Ciogolea, Pătraşco** fost postelnic, **Racoviţă Cehan, Simion Mihăilescul, Stamati** diac, **Toader Şoldan, Vasilie Roşca;**

~ ale marilor dregători 23, 25, 37, 55, 85, 97, 133, 168, 249, 272, 277, 311, 312, 313, 314, 353, 423, 484; v. şi **Costantin Stârcea, Dabija** fost pârcălab de Putna, **Dumitru Buhuş, Dumitraşco Şoldan, Dumitraşcu Iarali, Gavril <Coci>, Gavril Mătiaş, <Gheorghe> Ghica, Gheorghie <Coci>, Grama** mare jitnicer, **Iordache <Cantacuzino>, Lupul Prăjescul, Mihail Fortuna, Necula Catargiu, Popăscul** pârcălab de Hotin, **Savin Prăjescul, Toader Petriceico, Toader** pârcălab de Soroca, **Toderaşco <Ianovici>, Toma <Cantacuzino>, Vasilie Banul;**

~ ale unor particulari 14, 38, 40, 41, 60, 71, 76, 103, 125, 148, 187, 219, 222, 249, 277, II, 309, 330, 339, 348, 369, 437, 479; v. şi **Andronic Badiul, Antimiia** din Leteni, **Anton** fiul lui Feteon, **Apostol Cehan, Chicoş <Tomiac>, Costantin** din Suceava, **Dumitraşco, Dumitraşco Cocris, Florea** fiul Tudorii, **Gavril Moţoc, Gheorghie Boţ, Ghiorghie Ciupagu, Ghiorghie Maicăş, Glegori Nălăvaico, Guţul, Ieremia <Nădăbaico>, Ionaşco Cireş, Ionaşco Grecei, Ionaşco Jora, Iorga** târgoveţ din Neamţ, **Ipatie** din

www.dacoromanica.ro

Mogoşeşti, **Ivaşco**, **Lazor** din Durneşti, **Marco** târgoveţ din Neamţ, **Merla Steţicoae**, **Mihăilă**, **Necula** din Vaslui, **Negru**, **Răzmăranda**, **Simion** popă din Mogoşeşti, **Statie** blănar, **Statie**, croitor, **Ştefan Cărcos**, **Ştefan Perşea**, **Toader Bârsan**, **Toader Moşuleţi**, **Vasilie** fiul lui Ghiorghie Maicăş, **Vasiliie** căldărar; ~ ale unor târguri 119, 499, 500; v. şi **Bârlad**, **Botoşani**;
pecete a episcopului armean 79;
~ ale unor mănăstiri 92, 179, II; v. şi **Beserecani**, m-re; **Râşca**, m-re; **Tazlău**, m-re;
pecetea unui preot 79; v. **Andreas**.
peripsisuri de acte 267, 490.
peşte 24, 280, 310, 326, 366, 383, 384; v. şi **bălţi** cu ~, **râmnice**.
peşteră <semn de hotar> 325; v. şi **Peşteré**.
piei 280.
pierdere, a unor acte 328.
piersici, poiană cu ~ 237.
pietre <semne de hotar> 157, 163, 167, 172, 181, 228, 237, 244, 251, 294, 325.
piitoare <pierdute>, ocini ~ 454.
piscuri, semene de hotar; v. **Piscul Baicului**, **Piscul lui Balint**, **Piscul lui Bran**, **Piscul Săcăturii**.
pistoli (pistoale) 367.
pitari 122, 481, 487; v. şi **Dersca**, **Grozav**, **Ion Popiţa**;
~ sec. XIX 98, 197, 251, D; v. şi **Haralamb Hăbăşescul**, **Ion Stamate**;
foşti ~ 9, 93, 109, 146, 160, 185, 251, 380, 507; v. şi **Malcoci**, **Saia <Batin>**, **Vasilie Drăguş**, **Vasili Cărăiman**, **Vlădică**;
mare pitar 23, 25, 37, 97, 249, 300, 383, 477; v. şi **Enachie**.
pitărel 198; v. şi **Ionaşco**.
piuă 454.
pivnicer 114; v. şi **Costantin**; fost ~ 272; v. şi **Cârstian**.
plată, deplină, în tranzacţii: *passim*; ~ pentru moarte de om (~ a capului) 15, 90, 127, 154, 189, 236, 499; rest de ~ 469.
plopi <semn de hotar> 205, 345.
poartă, domnească <instituţie>, v. **Poartă**; v. şi vornici de ~/ gloată.
pod, în hotar 94, 217, 427; vad cu ~ umblător 94; v. şi **vaduri de ~**.
pogoane <unitate de măsură>, de vie 244.
pogoare, în hotar I.
poieni (poienişte) 6, 31, 66, 86, 94, 106, 113, 114, 118, 121, 127, 171, 172, 204, 205, 207, 237, 265, 323, 325, 337, 349, 422, 442, 458, 502; v. şi **Brustura**, **Miculiţina**, **Poiana de Sus**, **Poiana lui Isac**, **Poiana Sasului**, **Poiana Vidrei**, **Poiana Vlădicăi**, **Uşiţa**, **Vidra de Sus**.
polcovnic 6, 283, 323, 476; v. şi **Pavel Debrici**.
poloboc, de miere 270; ~ de brahă 280.
pomăt (pomeţi, pomete, pomi) 7, 70, 158, 177, 179, 186, 207, 269, 277, 297, 400, 469, 481.
pomelnic (pomenic, pomenec) 50, 156, 221, 255, II, 377, 378, 380; ~ mare 284;
pomeniri (pamente, paminte) 6, 14, 23, 166, 176, 285, II, 323, 377, 378, 380, 381, C.
pomi, v. **pomăt**.
popi (preoţi) 7, 9, 11, 15, 18, 22, 28, 32, 33, 34, 43, 47, 50, 60, 71, 83, 90, 92, 96, 98, 100, 103, 106, 111, 112, 113, 114, 116, 117, 118, 120, 122, 128, 135, 140, 141, 142, 145, 164, 177, 180, 182, 194, 198, 203, 227, 228, 229, 234, 237, 238, 255, 256, 276, 277, 280, 284, 286, 287, 298, 315, 329, 330, 340, 342, 349, 367, 376, 377, 382, 383, 384, 392, 393, 399, 407, 419, 424, 425, 447, 448, 461, 462, 466, 468, 473, 483, 493, 497, 503, 508, 509, D, C; v. şi **Alechandru**, **Andronic**, **Andronic** din Tuleşti, **Anton** din Săpoteni, **Apostachi** din Ţifeşti, **Baciu** din Băleşti, **Blendea** din Bădeşti, **Bosie** din Cetăreni, **Buguţa**, **Canoră**, **Carpu** de la biserica Tălpălari, **Cârstea**, **Corcorisie**, **Cozma** din Bicani, **Crăciun Ilii**, **Daniil**, **David** din Războieni, **Drăghici** din Târgoveţi, **Dumitru**, **Efrem**, **Fârtat**, **Fodor Mani**, **Ghiorghie** din Doljeşti, **Ghiorghie** din Soleşti, **Ghiorghii** din Bacău, **Gligori**, **Gligorie** din Iaşi, **Gligorie** din Iteşti, **Gligorie** din Miculinţi, **Grigorii Susanul** din Pribeşti, **Grigorios**, **Hilişanul**, **Huiup** din Muncel, **Iacov** din Iaşi, **Ignat** din Cernaţi, **Ilie** din Stroeşti, **Ion Blendea**, **Ionaşco** din Doljeşti, **Ionaşco** din Iaşi, **Ipatie** din Turbăteşti, **Irimiia**, **Isaie**, **Istratie** din Vaslui, **Iuon**, **Iuraşcu**, **Larion** din Răteşti, **Loghin**, **Macsân** din Bogzeşti, **Maftei** din Dereneu, **Mătei** din Mirceşti, **Mătiaş**, **Mihalce** din Tecuci, **Miron** din Dragomireşti, **Murgu** din Ţifeşti, **Nichita**, **Onciul** din Cuciur, **Păcurar**, **Pătraşco** din Ghireni, **Pepelea**,

www.dacoromanica.ro

Poiul din Mărgineni, **Pricopie** din Cofeşti, **Râşcanul, Rusu, Samson, Sava** din Sinehău, **Simion** din Mogoşeşti, **Ştefan** din Târgu Frumos, **Ştefan, Tănasie, Toader** din Găureni, **Toader** din Huşi, **Toader** din Şchei, **Toader** fost popă, **Toma** din Călineşti, **Toma** din Piticeni, **Tomşe, Trifan** din Costeni, **Tudor, Ursu** din Stoeşti, **Vasili** din Botneni, **Vasilie** din Bălişteni, **Vasilie** din Fereşti, **Vasilie** din Obrijeni, **Vrabie** din Mogoşeşti, **Zaharia** din Săuceşti;

~ domneşti 7, 116, 118, 144, 269, 348, 383, 384; v. şi **Dumitraşco** la Biserica domnească din Iaşi, **Ionaşco** la Biserica domnească din Botoşani, **Eremie** la Biserica Sfântul Nicolae Domnesc din Iaşi, **Nacul** la Biserica Sfântul Nicolae Domnesc, **Ştefan** la Biserica domnească din Bârlad, **Ursul** din Scânteia;

~ scriu acte 47, 122, 128, 173, 187;

~ armeni 79; v. şi v. **Asvatur, Hohan, Isain, Lukas, Simeon, Vardan.**

porci 145; ~ ţărăneşti 326; ~ domneşti 326.

portar de Suceava 250; v. şi **Dumitraşco Coadă;**

porunci domneşti: *passim.*

posleduire <autentificare>, a unui act 319,

postav 314.

postelniceasă 264; v. şi **Nastasia Vrăbioaie.**

postelnici 268; v. şi **Mârzac**; foşti ~ 7, 50, 97, 133, 265, 290, 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 327, 328, 362, 393, 397, 419, 437, 438, 449, 484; v. şi **Avraam, Chicoş <Tomiac>, Drăgan, Gligorie, Grigorie <Miclescu>** ureadnic de Botoşani, **Iani, Pătraşco** pârcălab de Putna, **Trifan;**

mari ~ 85, 89, 90, 94, 96, 99, 107, 156, 262, 295, 322, 324, 325, 328, 329, 477; **Apostol Catargiu;**

foşti mari ~ 15, 94, 101, 108, 181, 240, 257, 259, 295, 325, 350; v, şi **Dumitrachi Chiriţă Paleologu, <Cozma> Şarpe, Dumitru Goia, Enachie <Caragea>, <Iancu> Costin;**

~ ai doilea 23, 354; v. şi **Alexandru, Gavril Talpă;**

postelnic al treilea 9, 23, 25; v. şi **Gheorghe Ştefan;**

foşti ~ ai treilea 93, 109, 303, 408, 478; v, şi **Gheorghe Ştefan, <Ionaşco> Prăjescul;**

postelnic din sec. XVIII 349; v. şi **Lascar.**

potcovari 348, 482; v, şi **Gligorie, Ionaşco Sucevan.**

potecă, semn de hotar 325.

potronici <bani> 140, 176, 277.

<preemţiune>, v. **<protimisis>.**

preotese 15, 72, 97, 313, 316, 317, 383, 384; v şi **Agafia, Arvasiia, Maria, Sofroniia.**

preţuri, ale unor sate, selişti, ocini, părţi ale hotarului sătesc sau urban: *passim*; ~ ale unor animale 83, 95, 186, 283, 295, 338, 339, 423, 429, 444; ~ ale unor livezi 90; ~ ale unor locuri de poieni 85, 86; ~ ale unor locuri de prisăci 71, 164, 415; ~ ale unor mori şi vaduri de mori 98, 177, 292, 375, 477; ~ ale unor robi ţigani 229, 450, 470; ~ ale unor vii 90, 119, 229, 242, 295, 317, 318, 320, 415, 438; preţul a două cămăşi 315; preţul cislei plătită de vecini 471; preţul iezirii unui heleşteu 280; preţul unei case 309; preţul unei delniţe de fân 315; preţul unei merţe de pâine 382; preţul unor stupi 369.

pricini, v. **judecăţi, pâri.**

prieten 413.

pripon, pod tras cu ~ 427

prisăci 6, 178, 250, 255, II, 322, 323; locuri de ~ 13, 70, 71, 75, 78, 100, 131, 164, 171, 193, 207, 247, 265, 303, 337, 356, 367, 382, 408, 415, 461, 467; v. şi **stupi.**

privilegii: *passim*; v. **acte,**

proclet <în formula blestemului> 55, 95.

<protimisis> 43, 207, 249, 277, 342, 410; v. şi **răscumpărări.**

protopopi 79, 498; v, şi **Andreas** al Bisericii armene din Moldova, **Stratul**; din sec. XVIII 152, 397; v. şi **Ioniţă** ~ din Bacău, **Toader.**

pustii, locuri ~ 311, 312, 314, 319; heleşteu pustiu 63.

R

rămăşiţă <moştenire> 311, 312, 313.

răsărite <pierdute>, acte ~ 63, 423.

răscumpărări 43, 90, 114, 139, 143, 162, 336, 337, 410, 447; răscumpărarea capului C, D; v. şi **<protimisis>.**

www.dacoromanica.ro

răspop (fost popă) 339; v. şi **Costantin**; v. şi v. **Ionaşco Răspop, Lupul Răspop, Răspopeni, Răspopi.**
răzeşi 6, 7, 8, 18, 111, 121, 122, 153, 157, 167, 172, 174, 177, 244, 268, 284, 289, 310, 312, 323, 337, 335, 338, 341, 342, 386, 414, 426, 504, 509; v. şi **Băntăşască, Braviceni, Brustura, Drăgăneşti, Ghermăneşti, Răsâpeni, Şerbăcheşti, Târzieni.**
răzoare 243.
râmnice (râbnice) cu peşte 20, 36, 37, 78, 103, 339, 340; v. şi **bălţi, heleşteie, iazuri.**
râpe < semn de hotar> 325.
râuri: *passim*; v. şi **Bahlui, Berheci, Bâc, Bistriţa, Jijia, Moldova, Siret, Prut, Putna, Răut, Siret, Tazlău.**
risipire, a unor ţigani 333.
robi <în formularul actului> 85; v. şi **ţigani.**
rude 43, 79.
rugători, v. **călugări, egumeni, episcopi, mitropoliţi, popi.**
rugi <slujbe> 156; v. şi **biserici, denii, hramuri.**
ruptură <semn de hotar> 205.
ruşi meşteri 280; v. şi **Rusul** din Fâşcani, **Rusul** din Glodeni, **Rusul** din Năneşti, **Ghiorghie Rusul, Ionaşco Rusul, Ruseni** sat, **Ruşi** sat.

S

sahaidaci <teci>, în preţ 252.
sate, în general: *passim*; ~ domneşti 46, 189, 151, 262, 263, 477; ~ foste domneşti 46, 168, 322; ~ mănăstireşti 160, 189, 322; ~ pierdute pentru datorii, plata capului sau a unor amenzi şi impozite 29, 101, 213, 236, 489, 499.
sălaşe, de ţigani 290, 309, 322, 328, 450, 503; v. şi **ţigani.**
săpături <părţi ale patrimoniului sătesc> 247, 338; v. şi **Movila Săpată, drum săpat, fântână săpată.**
săraci, dări plătite de ~ 107.
sărar 309; v. şi **Gheorghie.**
sărăcie 333.
scaun, domnesc 176, 322; ~ de judecată 189.
schimburi, de moşii 165, 186, 272, 352, 411.
schituri 6, 49, 50, 85, 126, 155, 177, 180, 190, 323; v. şi **Hangu, Peon, Schitul lui Partenie.**
scriitori de acte: *passim*; v. şi **Adam, Apostol Grăjdan, Apostol** fiul lui Vasilie Purcel, **Bârlădean Drăguţul** fost comis, **Chirilă** popă, **Costantin** răspop, **Costin** diac, **Dumitraşco Bantăş, Dumitraşco** <diac> de Orhei, **Dumitraşco** fiul lui Sima din Roman, **Dumitraşco** diac, **Dumitraşco Vlăgea, Dumitru Buhuş, Dumitraşco Iurescul, Dumitraşcu Cujbă, Dumitraşco Şaidir** uricar, **Gavril Ciocârlie, Gavril Onciul** pârcălab <de Neamţ>, **Gheorghie** <**Coci**> mare paharnic, **Gheorghie Prăjescul, Gheorghie** <diac>, **Gligorie** egumenul m-rii Râşca, **Gligorie** popă din Iteşti, **Grigorie Şaidir** diac, **Grigorii** diac din Cernăuţi, **Ianachi** <**Plop**> diac, **Ion Focea** uricar, **Ionaşco Andrian** diac, **Ionaşco Mânjea** diac, **Isar Grămescul, Istratie** popă din Vaslui, **Loghin** popă, **Luchian** diac, **Lupul** diac, **Mardarie, Mihul** ginerele lui Cozmiţa, **Moţoc** diac, **Necoară Brahă, Pătraşco Mihoci, Pătraşco Opincă, Pătraşco** diac din Băleşti, **Romăscel, Rusu** popă, **Samson** popă, **Sârbul, Sava** diac, **Stamati** diac, **Strătulat Borăleanul** uricar, **Ştefan, Ştefan Mătiiaşescul, Ştefan Tăban, Toader** popă din Şchei, **Toader** uricar din Stănislăveşti, **Ursul** popă domnesc din Scânteia, **Vasile Căzăcescul, Vasilie**, popă, **Vasilie** popă din Fereşti, **Vasilie Bran, Vasilie Corlat** diac, **Vasilie Gârbea, Vlasie** diac, **Vrabie** popă din Mogoşeşti, **Zahariia Ţagu, Zosim Toflea** călugăr ieromonah.
scrisori, v. **acte.**
scutar 94; v. şi **Hârbor cel mic.**
scutiri de dări 18, 56, 87, 107, 170, 177, 246, 260, 326, 332, 333, 378, 380.
seliştі (silişti, sălişti) 9, 11, 14, 38, 40, 83, 111, 117, 123, 127, 221, 241, 248, 261, 277, 283, 294, 349, 350, 378, 403, 456, 464, 476, 477, 491; v. şi **Bădeşti, Bojoeşti, Cerlena, Colobaenţi, Dăeni, Drăgăneşti, Găureni, Hotceşti, Oxentiia, Pohatră, Răvăcani, Râtul, Sârbi, Şipăşi, Ştiuca, Truşeşti.**
seminţii <neamuri, rude> 38, 45, 111, 173, 331.

www.dacoromanica.ro

semne, de hotar 6, 120, 163, 205, 323, 417, I; v. şi **pietre, stâlpi**.
serdari sec. (XIX) 44, 74, 345; v. şi **Cujbă, Enache Corne**.
sârbie (sârbesc), acte scrise pe ~ 4, 149, 283, 285, 396.
sfat domnesc (divan): *passim*.
sigilii, v. **peceţi**.
sihastrul 494; v. şi **Dorothei**.
silistrar (selistrar) 68; v. şi **Nicolai**.
sliniiarniţă <culmea acoperişului> 476.
slobozie 189.
slugi, domneşti 3, 7, 11, 12, 18, 22, 33, 45, 46, 77, 89, 96, 103, 107, 114, 118, 119, 120, 121, 139, 142, 144, 154, 157, 159, 163, 172, 189, 193, 196, 211, 236, 248, 251, 260, 261, 265, 288, 300, 316, 323, 325, 331, 341, 346, 364, 365, 374, 386, 387, 392, 394, 409, 417, 454, 457, 483, 502; v. şi; ~ hătmăneşti 333; ~ boiereşti 6, 255, 290; ~ bisericeşti 107, 111.
slujbe, boiereşti 454; danii şi întăriri pentru ~ 206, 290, 359, 401.
slujitori 232.
soboare (săboare), ale mănăstirilor 6, 14, 23, 89, 92, 98, 103, 108, 205, 277, 285, 347, 365, 456, 472, 476, 477, 487; ~ în formula blestemului 254.
socotitor, de ţinut 174, 203; **Dumitraşco <Cârnu>, Vasilie Banul**; fost stolnic; fost ~ 252; v. şi **Lupul** din Umbrăreşti; v. şi **staroste**.
spăsenie <mântuire> 378.
spătar 191, 198, 411; v. şi **Gligorie, Ilieş, Lupul**;
fost spătar 83; v. şi **Sâmion**;
mare ~ 9, 12, 23, 25, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 107, 156, 168, 191, 220, 295, 303, 311, 312, 313, 314, 325, 328, 329, 353, 354, 390, 437, 477, 484, 496, 507, 511, 512; v. şi **Grigore Ureche**;
fost mare ~ II; v. şi **Gheorghie Arapul**.
spedzu <cheltuială> 156; v. şi **cheltuieli**.
spânzurătoare 500.
stareţi 14, 85, 89, 291, 337, 424, 466; v. şi **Ghelasie** (m-rea Dragomirna), **Ilarie** (arhimandrit şi stareţ al m-rilor Săcul şi Neamţ în sec. XIX), **Ioan** (m-rea Neamţ în sec. XIX), **Mardarie** (m-rea Neamţ), **Paisie** (m-rea Neamţ), **Procopie** (m-rea Neamţ), **Selevăstru** (fost stareţ la m-rea Peon), **Sofronie** (arhimandrit şi stareţ al m-rilor Săcul şi Neamţ în sec. XIX), **Todosie** (m-rea Dragomirna).
staroste; ~ de negustori 485; v. şi **Toader** din Iaşi; ~ de Putna 424; **Dumitraşco <Cârnu>**; ~ de Tecuci D; ~ de Tecuci D; v. şi **Stejărianul**; ~ de Trotuş 9; v. şi **Ipifanie Băhnaşul**; foşti ~ 271; v. şi **Gavriil** monah.
stăpâni, stăpânire: *passim*.
stâlpi <semne de hotar> 6, 110, 111, 121, 154, 167, 172, 205, 237, 251, 323, 325, 361, 452.
stâlpiri, v. **hotarnice**.
stână 204, 205, 217, 323, 365.
stâncă <semn de hotar> 452.
stejari <semne de hotar> 205, 323; ~ cu cruce 205; curături făcute prin păcure cu ~ 198.
sticlar 173, 187; v. şi **Ionaşco Roşca**.
stolniceasă 350; v. şi **Maria**.
stolnicel 94; v. şi **Banul**.
stolnici 175, 274; v. şi **Lupaşco Bucium**;
foşti ~ 90, 102, 110, 111, 125, 177, 205, 238, 250, 252, 295, 297, 298, 325, 341, 352, 450; v. şi **Bejan Gheuca, Cârjeu, Dumitraşco <Cârnu>, Frangule, Pătraşco Turcul**;
mare stolnic 23, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 37, 43, 48, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 132, 133, 135, 136, 137, 150, 156, 295, 311, 312, 313, 314, 317, 318, 319, 320, 322, 325, 328, 329, 353, 354, 362, 437, 438, 454, 477, 491, 496, 511, 512; v. şi **Toma <Cantacuzino>**;
stuh <stuf> <semn de hotar> 345.
stupi 13, 14, 255, 367, 456; în preţ 369; ~ domneşti 326; ~ ţărăneşti 326; desetină din ~ 170; v. şi **matcă, prisăci**.
sucnă 411.
sulgeri 20, 25, 36, 37, 66, 67, 77, 82, 97, 200; **Apostol, Strătulat, Toma**;
din sec. XVIII-XIX 250, 444, D; v. şi **Costandin Leondari, Ioan Tăutul, Toader Nor**;
foşti ~ 328, 488, D; v. şi **Dumitraşco Solomon, Ştefan Drăguş**;
mare sulger 23, 25, 152, 300; **Iane <Parvana>**;
foşti mari ~ 53, 160, 401, 506; v. şi **Gheorghie Arapul, Toma <Cantacuzino>**;
~ al doilea 37; v. şi **Strătulat**.
sulgiu <sulgiu>, scutire de ~ 107.
supuşi, ai Mitropoliei 332.
suret, <traducere, copie a unui act>: *passim*.

www.dacoromanica.ro

Ş

şcoală slovenească <sec. XVIII> 177; v. şi **învăţătură**.
şef, al bisericilor armeneşti 79.
şes 35, 157, 225, 280.
şetrari (şătrari); foşti ~ 337; v. şi **Lazor**; mari ~ 37, 199, 477; v. şi **<Gheorghe> Ghica, Malcoci**; foşti mari ~ 18, 217, 219; v. şi **Chicoş <Tomiac>**.
şetrărel 383, 384; v. şi **Ilie**.
şindile <şindrile> 477.
şoltuzi <voiuţi>, ~ de Bacău 9; v. şi **Cozina Blaj, Nistor**; ~ de Bârlad 7, 8, 444, 499; v. şi **Ilie Cârcotă, Mirăuţă**; ~ de Botoşani 119, 144; v. şi **Gligorie**; ~ de Huşi 327; ~ de Tecuci 196, 417; v. şi **Apostol, Mirăuţă, Petrea**; ~ de Târgul Trotuş 9, 114; v. şi **Mihai Soci, Nistor**; ~ de Vaslui 71, 344; v. şi **Nicoară, Onaca**; de Suceava 213; v. şi **Oniul**; foşti ~ de Bacău 342; v. şi **Dumitru**;
foşti ~ de Iaşi 482; v. şi **Ionaşco Mărăş**; fost şoltuz de Botoşani 119, 144; v. şi **Dumitru**; voiut armean din Suceava 79; v. şi **Ghirgor**.
ştează 454; v. şi **piuă**.

T

tafta, leşească 314.
taleri < bani în general> 88, 112, 114, 151, 196, 198, 264, 328, 347, 348, 372, 433; ~ bani gata 224; ~ bani tătăreşti 196; ~ bătuţi 9, 76, 89, 90, 112, 118, 139, 148, 171, 193, 236, 316, 322, 336, 343, 415, 488, C; ~ buni (bani buni) 15, 207, 215, 481; ~ de argint 9, 15, 25, 26, 85, 86, 97, 143, 232, 325, 382; ~ leşeşti 198; ~ număraţi 344; scutire de ~ 107.
tartar <în formula blestemului> 57.
tălmaci <traducători>, de acte <sec. XVIII> 31, 30, 75, 97, 282, 299, 308, 370, 396; v. şi **Andreiu, Gheorghie Evloghie, Ionaşco <~>, Vasilie Mihăilescu ~, Vasile Zotov**.
tămâie 176.
tătari, au prădat 22, 169, 468; v. şi **lei tătărăşti, taleri tătărăşti**.
tătuşii 460.
tâlhari, au prădat 107.
târgoveţi 14, 71, 89, 144, 173, 187, 235, 417.
târguri 6, 7, 8, 9, 14, 52, 55, 57, 63, 71, 77, 89, 108, 114, 119, 151, 128, 173, 187, 189, 196, 200, 229, 230, 255, 260, 297, 317, 319, 322, 323, 340, 344, 348, 401, 412, 413, 417, 477, 499, 500, v. şi **Bacău, Baia, Bârlad, Botoşani, Cernăuţi, Cotnari, Dorohoi, Galaţi, Hârlău, Huşi, Iaşi, Neamţ, Ocnă, Orhei, Piatra, Roman, Siret, Soroca, Suceava, Şchei, Ştefăneşti, <Târgul> Trotuş, Tecuci, Vaslui**; ocoale ale unor ~ 108, 322; scaunul domnesc în ~ 176.
telegari, v. **cai buni**.
termen, de plată 454; de prezentare la judecată 226; de aplicare a unei hotărâri domneşti 45.
tineri 14.
tocmeală (învoială), asupra dreptului de stăpânire 19, 23, 68, 83, 95, 169, 173, 185, 221, 349, 377, 378, 387, 389, 401, 403, 447, 448, 496, 512, D.
toiagi <toiege> 72.
topor 29.
traduceri, ale unor acte <sec. XVIII-XIX> 248, 285, 419; v. şi **Miron** diacon, **Vartolomei Măzăreanu**.
trapezărie 456.
treaba ţării (trebuinţa ţării) bani daţi în ~ 151, 283, 291.
trebuinţi (nevoi) 176.
treclet <blestemat>, în formula blestemului 55, 95.
trepezare <trapeze>, ale unor mănăstiri 476, 477.
tribunale, judecată la ~ 79.
tuns <tăierea moţului> 13.
turci, v. **cai turceşti, postav turcesc**.

Ţ

ţară (ţeară) **a Moldovei**: *passim*; v. şi **dajdea/darea, legea/obiceiul, nevoia/treaba ţării; slujbă** pentru ~ ; v. şi **Ţara de Jos, Ţara de Sus**; ţări străine; v. şi **Ţara Leşească, Ţara Muntenească**.
ţarină <componentă a patrimoniului sătesc> 16, 28, 30, 31, 32, 40, 41, 43, 106, 118, 123, 137, 142, 157, 171, 181, 193, 226, 238, 243, 269, 329, 331, 338, 340, 378, 387, 394, 400, 411, 494, 511, C, D; heleşteu (iaz) în ~ 123, 132, 359, 396; loc din ~ 9, 157; ogoare din ~ 28, 30, 303;

www.dacoromanica.ro

pământuri din ~ 19, 83; poiană din ~ 31; răzor în ~ 243; vad de moară din ~ 7, 8.
ţărmure, al unui pârâu 14.
ţigancă 296.
ţigani (ţigănaşi) ai mănăstirilor 322, 333; fug în alte ţări 333; ~ ai unei episcopii 159; ~ bătrâni 453; ~ domneşti 206, 322, 328; boiereşti 199, 211, 229, 273, 289, 350, 379, 453, 470; v. şi **sălaşe** de ~.
ţinuturi, sate, selişti şi târguri din ~ : *passim*; v. şi **Bacău, Cârligătura, Cernăuţi, Covurlui, Dorohoi, Fălciiu, Hârlău, Hotin, Iaşi, Lăpuşna, Neamţ, Orhei, Putna, Roman, Soroca, Suceava, Tecuci, Trotuş, Tutova, Vaslui**; v. şi **pârcălabi** de ~, **slugi domneşti** de la ~, **staroşti** de ~, **vătavi** de ~.

U

uium 409.
urice <stăpânire>: *passim*; v. **acte**.
uricari 37, 120, 121, 132, 133, 157, 163, 175, 201, 212, 248, 297, 352, 437, 452; v. şi **Dumitraşco Şaidir, Dumitru <Leoa>, Ion Focea, Strătulat Borăleanul, Toader** din Stănislăveşti; foşti ~ 103, 201, 295; v. şi **Dumitru, Dumitru Gânscă**; diac domnesc (sec. XVIII) 66; v. şi **Procopii**; v. şi **dieci, scriitori** de acte.
ureadnici, v. **vornici** de târg.
unt, dat pentru plata unor meşteri 280.
uşeri; foşti ~ 94, 199, 328; v. şi **Avram, Bolea, Cârstea Dieceanul**; mare uşer 477; v. şi **Gheorghie**.
ungureşti, v. **galbeni**.
unguri, au încălcat hotarul 365.
ughi 36, 94, 108, 114, 140, 162, 229, 234, 252, 253, 277, 319, 328, 329, 340, 344, 407, 410, 470, 512, C; ~ bani buni 29, 36, 37, 77, 162, 229, 295, 311, 312, 438, 446, C; ~ bani gata 83, 312, 313, 314; ~ datoraţi / împrumutaţi 29, 129, 314, 350; ~ galbeni 99, 108, 118, 311, 486; dări plătite în ~ 471.

V

vaci, date în preţul unor ocini 14, 280, 411; ~ cu viţei 83, 108, 114, 131, 234, 249, 257, 259, 479; carne de ~ 280; ~ scutite de sulgiu 107.
vaduri 205, 253; ~ de mori 7, 8, 9, 22, 33, 71, 83, 88, 90, 94, 95, 97, 98, 100, 105, 118, 124, 132, 141, 142, 169, 175, 177, 179, 180, 183, 186, 193, 203, 236, 247, 277, 292, 294, 303, 331, 340, 358, 360, 375, 381, 382, 393, 400, 401, 416, 427, 446, 465, 466, 509; ~ înecate 203, 466.
valuri, de pânză 367.
vamă, pentru carele cu marfă 176, 323, 435.
vameşi 141, 291, 309, 493; **Cârste** vameş din Iaşi, **Sima** vameş de Focşani, **Zota** vameş din Cernăuţi;
foşti ~ 23, 24, 157, 495; v. şi **Condre**;
mari ~ 168, 185, 195, 470, 493; v. şi **Isari, Leondari**;
fost mare vameş 493; v. şi **Leondari**.
vară <rudă> 105.
varniţă (vracniţă) 6, 308, 323.
vatra, satului 5, 7, 9, 19, 20, 22, 25, 30, 31, 32, 34, 36, 37, 40, 43, 64, 68, 73, 82, 100, 106, 114, 118, 120, 127, 137, 141, 142, 156, 167, 171, 181, 193, 200, 201, 230, 236, 243, 247, 269, 296, 298, 301, 316, 331, 340, 341, 352, 354, 384, 386, 387, 393, 394, 400, 403, 410, 411, 416, 419, 433, 448, 449, 458, 469, 481, 494, 511, 512, D.
văi 63, 121, 157, 172, 177, 239, 322, 377, 396; v. şi **Cociorna, Utmanouca, Valea Carului, Valea Cârnului, Valea Cornei, Valea Ghienii, Valea lui Ieremia, Valea Părului, Valea Sărei, Vericianca**; v. şi **pâraie, zănoagă**.
vătavi (vătavi, vătagi, vătaji, vătaşi, vătăvoi) 60, 95, 152, 163, 173, 178, 217, 219, 237, 427, 454, 466, D; v. şi **Bogdan** din Căliiani, **Dumitru** din Dumbrăviţa, **Eremia, Eunaşco** din Dobreni, **Foce, Ifrim** din Umbrăreşti, **Iliaş, Ionaşco, Lupul, Nistor, Niţă, Radul**; ~ ai hatmanului 249; v. şi **Nicula**; ~ ai marelui logofăt 6, 111, 277, 323; v. şi **Ionaşco Roşca, Vasilie**; ~ de aprozi 367, 425; v. şi **Luca, Toader Pătraşco**; ~ de curteni 171, 409; v. şi **Hilip** din Orhei, **Toader Mălai** de hânsari, **Vulpaş** de hânsari; ~ la Gârla Putnei 411, 425, 466; v. şi **Cilimon, Nistor, Scânteie**;
foşti ~ 61, 62, 101, 193, 270, 282, 292; v. şi **Gligorie, Iane, Ioniţe, Pătraşcu** de Cobâlca, **Vasilie**;
mari ~ de ţinuturi 355; v. şi **Pătraşcul**.

www.dacoromanica.ro

vătăvoale <soţia vătavului> 367.
vătămani 50, 213, 266, II, 414, 448, 472, 493; v. şi **Gheorghie** din Ipoteşti, **Ionaşco Creş** din Podoleni, **Ioniţă** din Muncel, **Mihalce, Nechifor, Nistor** din Ruşi, **Niţu** din Pilipouţi 493, **Trif** din Clipiceşti, **Ţigan** din Tătăraşi.
vâlcele, în hotar 121, 213; v. şi **Vâlceaua Cornei**.
vânzări-cumpărări: *passim*.
vecini; ~ boiereşti 24, 123, 161, 189, 355, 410, 412; ~ mutaţi pe altă moşie 471; ~ răscumpăraţi 500; ~ întăriţi Episcopiei de Huşi 159; ~ fugiţi 189.
vicleşug, la o judecată 283.
vier 347; v. şi **Roman**.
viezunii 121.
vii 6, 7, 8, 10, 24, 49, 50, 57, 58, 75, 90, 93, 119, 141, 157, 169, 177, 178, 180, 229, 242, 244, 253, 254, 258, 295, 312, 313, 314, 317, 318, 320, 322, 323, 332, 347, 350, 377, 378, 390, 415, 416, 437, 438, 460, 465, 485, 486; ~ bătrână 380; ~ cu cramă 179; ~ cu livezi 467; ~ date zestre 178; ~ făcute în pădure 49; ~ făcute pe loc pustiu 177; ~ fără loc 242; loc de ~ 83, 253; lucrători la ~ 332; v. şi **Bacău, Bivolari, Botoşani, Brăeşti, Căpoteşti, Ceplinţi, Cotnari, Dealul Asânului, Dealul Comisului, Dealul Domnesc, Dealul lui Vodă, Dealul Mândrul, Dealul Porcului, Dricul, Horodişte, Huşi, Iaşi, Ivăncesti, Măgura, Miroslava, Nicoreşti, Novaci, Poiana Vlădicăi, Scorţeşti, Şorogari, Ţifeşti, Vacota, Valea lui Ieremia**.
vistierie (vistier, vistieriu) domnească; v. **Vistierie**.
vistiernicei 112, 220, 282, 428, 429, 430, 431, 4323, 433; v. şi **Crăciun** din Dolheşti, **Gaftona, Gligorcea** din Beţăşti, **Ion Miron** din Şirăţăi.
vistiernici; foşti ~ 101, 146, 355; v. şi **Penişoară, Precop Cărăiman**;
mari ~ 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 107, 156, 272, 303, 311, 312, 314, 322, 325, 328, 329, 349, 353, 354, 383, 416, 452, 464, 477, 492; v. şi **Iordache <Cantacuzino>, Necula Catargiu**;
foşti mari ~ 9, 23, 25, 35, 37, 38, 40, 41, 45, 53, 55, 97, 125, 132, 133, 168, 183, 225, 289, 295, 353, 391, 403, 404, 484, 492, 496, 504, 505; v. şi **Dumitru Buhuş, Iordache <Cantacuzino>, Ion Moghilă, Necula Catargiu**;
foşti ~ ai doilea 9, 23, 25, 37, 86, 97, 133, 201, 272, 336, 346, 387, 390, 391, 452, 453, 473, 477, 496, 507, 508; v. şi **Gheorghie Roşca, Vasilie Banul**;
~ din sec. XVIII 163, 278, 306, 307; v. şi **Toader Paladi**.
vite, dăruite 401; ~ date la schimb 257, 259; ~ date în preţ 410.
viţei (viţăi); vaci cu ~ 83, 108, 114, 131, 249, 257, 259.
vlamnic, de fân 83.
vlădici, v. **<arhiepiscopi>, episcopi, mitropoliţi, părinţi**.
voievozi, domni ai Ţării Moldovei: *passim*.
voiuţi <voiţi>, v. **şoltuzi**.
vornicel 277; v. şi **Anghel**.
vornici (dvornici) 244; v. şi **Arsenie**; foşti ~ 82, 93, 99, 109, 143, 162, 250, 297, 301, 306, 307, 328, 361, C; v. şi **<Dan> Bolea, Cârstea, Drăguş, Dumitraşco Sculeş, Farmachi, Ion Mogâlde, Nicula, Niţul Ştefan Prăjescul, Pană**;
foşti mari ~ 90, 121, 172, 199, 221, 305; v. şi **<Dan> Bolea, <Efrem> Huru, Gheorghi, Irimice, Lupul**;
mari ~ ai Ţării de Jos 9, 23, 25, 37, 55, 82, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 107, 132, 146, 156, 198, 217, 219, 272, 283, 295, 311, 312, 313, 314, 322, 324, 325, 328, 383, 464, 477, 511, 512; v. şi **Dumitraşco Şoldan, Toderaşco <Ianovici>**;
foşti mari ~ ai Ţării de Jos; v. şi 7, 46, 53, 97, 132, 151, 186, 201, 263, 322, 334, 346, 353, 420, 484, 496, 507; v. şi **Costantin Roşca, Coste Băcioc, Dumitraşco Şoldan, Dumitru Goia, Ionaşco Cehan, <Nestor> Ureche, Savin Prăjescul**;
mari ~ ai Ţării de Sus 9, 23, 25, 37, 85, 89, 90, 94, 96, 97, 99, 107, 123, 132, 133, 156, 272, 295, 297, 311, 312, 313, 314, 322, 324, 325, 328, 329, 358, 383, 484, 491, 494, 511, 512; v. şi **Toader Petriceico**;
foşti mari ~ ai Ţării de Sus 11, 57, 58, 272, 501; v. şi **Ionaşco Cujbă**;
~ de gloată/poartă 9, 23, 25, 37, 53, 66, 76, 82, 91, 97, 120, 121, 122, 123, 133, 134, 138, 153, 163, 169, 172, 175, 181, 186, 200, 201, 217, 219, 239, 247, 256,

www.dacoromanica.ro

261, 272, 278, 300, 331, 342, 349, 352, 353, 354, 379, 383, 387, 404, 418, 453, 470, 477, 507; v. şi **Carpu, Costantin, Gavril Moţoc, Ghiorghie Moţoc, Iachim Bandur, Ieremia Vânculeţ, Ion Dobje, Neaniul, Stejărianul, Toader Bârsan, Trandafir, Ursul Vartic, Vasilie Roşca**;

foşti ~ de gloată/poartă 14, 33, 38, 45, 61, 62, 66, 76, 82, 109, 134, 186, 212, 248, 277, 329, 379, 383, 390, 391, 412, 483; v. şi **Dumitraşco <Gheuca>, Dumitru <Leoa>, Gheorghie Năvrăpăscul, Ionaşco Jora, Ionaşco Rusul, Tănasie, Toader Bârsan, Ursul Vartic**;

~ de târguri (ureadnici) 55, 119, 144, 172, 383, 384, 418, 419, 499; v. şi **Bejan Gheuca** de Bârlad, **Duca** de Bârlad, **Dumitru Roşca** de Botoşani, **Efrem** de Bârlad, **Grigorie <Miclescu>** de Botoşani, **Toader Şoldan** de Botoşani, **Vasilie Fugle** de Bârlad, **Vişan** de Iaşi;

~ din sate 277, 362; v. şi **Grosul** din Sineşti, **Pisoschii** de Halicea;

~ din sec. XIX 215, 226, 247, 310, 444; v. şi **Ion Razul, Jurje, Lupul Balş, Manolache Dimachi**.

Z

zapise: *passim*; v. **acte**.

zăloage/zălogiri 18, 112, 201, 207, 336, 395, 404, 454.

zănoagă, în hotar 228, 229.

zeciuială (a dzecea, a zăci) 160, 184, 240; v. şi **desetină**.

zestre 178.

zi (zî) ~ de judecată 18, 189, 211, 226, 331, 489.

zlătar 485; v. şi **Andoca**.

zloţi, în preţ 104, 105, 106, 113, 280, 315, 328, 329, 330, 427, 430, 433, 449, 469; ~ bani buni 249, 327; ~ bani gata 61, 62, 243, 448; ~ bătuţi 40, 139, 142, 173, 187, 247, 270, 295, 461, 467; ~ tătăreşti 105, 178; ~ ungureşti 98, 101; ferâie plătită în ~ 15, 226, 251, 411, 457, 501; scutire de ~ 107.

www.dacoromanica.ro

LISTA DE CONCORDANȚĂ A DOCUMENTELOR DIN VOLUM CU CELE PUBLICATE ANTERIOR SUB ALTE DATE

Nr. crt.	Datarea anterioară	EDIȚII	Nr. doc. din vol.	Datarea rectificată
1.	F. d.	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 51, nr. LXXVIII (orig.)	115	<În. de 1639 (7147) aprilie 29> (orig.)
2.	F. d.	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 51, nr. LXXIX (orig.)	116	<În. de 1639 (7147) aprilie 29> (orig.)
3.	F. d.	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 50-51, nr. LXXVII (orig.)	117	<În. de 1639 (7147) aprilie 29> (orig.)
4.	F. d.	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 133, nr. CLXV (orig.)	228	<În. de 1639 (7148) septembrie 11> (orig.)
5.	F. d.	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 48– 49, nr. LXXIII (orig. rom.)	343	<În. de 1640 (7148) aprilie 22> (orig.)
6.	„Fără veleat"	la Ghibănescu, *Surete*, III, p. 298–299, nr. 169 (orig.)	504	<În. de 1640 (7149) decembrie 20> (orig.)
7.	„Fără veleat", martie 3, Fereşti,	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 132–133, nr. 162 (orig.)	47	<1639 (7147)> martie 3 (orig.)
8.	„Fără veleat", martie 15	Mihail, *Alte acte rom. de la Constantinopol. (IV)*, p. 269, nr. 5 (rez.)	61	<1639 (7147)> martie 15 (rez.)
9.	„Fără veleat", martie 15	Mihail, *Alte acte rom. de la Constantinopol. (IV)*, p. 269, nr. 6 (rez.)	62	<1639 (7147)> martie 15 (rez.)
10.	„Fără veleat", iulie 31	Ghibănescu, *Surete*, XVI, p. 132, nr. CLXII (orig.)	407	<După 1640 (7148)> iulie 31 (orig.)
11.	Sec. XVII	„Creşterea colecţiunilor", 1933-1936, p. 28 (rez.)	511	<În. de 1640 (7149) decembrie 26> (orig.)
12.	<După 1619 (7127) iulie 3>	Ghibănescu, *Ispisoace*, II/1, p. 51, nr. 36 (orig.)	224	<Cca. 1639 (7148) septembrie 4> (orig.)
13.	<1634 – 1652> iulie 31, Fereşti	*Col. „Dr. C. I. Istrati"*, p. 67, nr. 100 (rez.)	407	<După 1640 (7148)> iulie 31, Fereşti (orig.)
14.	<1634 – 1653>	*Catalog*, II, p. 222, nr. 1050 (rez.)	156	1639 (7147) iunie 30 (copie rom.)
15.	<1636 – 1642>	*Catalog*, II, p. 250, nr. 1191 (rez.)	111	<După 1639 (7147) aprilie 20> (orig.)

www.dacoromanica.ro

16.	<1636 (7144)> martie 30	*Catalog*, II, p. 240, nr. 1143 (rez.)	325	1640 (7148) martie 30 (orig.)
17.	<1636 septembrie 1 – 1637 august 31> (7145)	*D.R.H.*, A, XXIII, p. 556, nr. 499 (rez.)	145	1639 (7147) iunie 7 (orig.)
18.	<După 1637 (7145) septembrie 12>	*D.R.H.*, A, XXIV, p. 175–176 (trad.)	198	<1639 (7147) august 12> (trad.)
19.	<1638 martie 10 – 1640 mai 8>	*Tezaur sucevean*, p. 147, nr. 377 (rez.)	198	<1639 (7147) august 12> (trad.)
20.	1638 (7146) aprilie 11	Stoide, *Contribuţii Bisericani*, p. 21, nr. XXXIV (rez.)	98	1639 (7147) aprilie 11 (orig.)
21.	1638 (7146) aprilie20	*D.R.H.*, A, XXIV, p. 324, nr. 330 (rez.)	109	1639 (7147) aprilie 20 (orig.)
22.	1638 (7140) mai 5	*Col. doc. - Bacău*, p. 24, nr. 24 (rez.)	134	1639 (7147) mai 15 (orig.)
23.	16<38> (71<46>) mai 25	*Catalog*, II, p. 266, nr. 1274 (rez.)	141	<1639 (7147)> mai 25 (orig.)
24.	<În. de 1638 (7146) iunie 2>	*Catalog*, II, p. 269, nr. 1290 (rez.)	377	<Cca. 1640 (7148) iunie 15, Ţifeşti> (orig.)
25.	1638 <7147> iulie 2	Iorga, *Anciens doc.*, I, p. 65-66, nr. VIII (orig.)	160	1639 (7147) iulie 2 (orig.)
26.	<1638 septembrie – 1639 august 31> 7147	*D.R.H.*, A, XXIV, p. 430, nr. 456 (rez.)	118	1639 (7147) aprilie 29, Iaşi (orig.)
27.	„Probabil 1639"	*Doc. bârlădene*, III, p. 279, nr. CCCXLVI (rez.)	241	<Cca. 1639 (7148) septembrie 22> (rez.)
28.	<1639-1640>	*Catalog*, II, p. 290 - 291, nr. 1403 (rez.)	326	<În. de 1640 (7148) martie 31> (fragm. de copie)
29.	1639 (7147) f. l.	Catalog, II, p. 287, 1385 (rez.)	22	1639 (7147) <ianuarie 31> (copie)
30.	1639 (7147) f. l.	*Catalog*, II, p. 287, nr. 1384 (rez.)	85	1639 (7147) aprilie 6 (orig.)
31.	1639 (7147) iunie 30	Ghibănescu, *Surete*, III, p. 110–111, nr. 71 (orig.)	193	1639 (7147) iulie 30 (orig.)
32.	<1639 (7147) iulie – 1641 (7149) după februarie 25>	Caproşu – Zahariuc, *Doc. Iaşi*, p. 262-263, nr. 282 (orig.)	496	<1640 (7149) decembrie 15 - 24> (orig.)
33.	7148 <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>	Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 185 şi 197 (rez.)	237	1639 (7148) septembrie 18 (copie)
34.	(După 7148) <1639 septembrie 1 – 1640 august 31>	Ghibănescu, *Surete*, IX, p. 136-137, nr. LX (orig.)	289	<După 1640 (7148) ianuarie 20> (orig.)
35.	1639 (7148) septembrie	Codrescu, *Uricariul*, XXII, p. 174 (rez.)	237	1639 (7148) septembrie 18 (copie)

www.dacoromanica.ro

36.	<După 1639 (7148) septembrie 4>	Ghibănescu, *Ispisoace*, III/1, p. 43, nr. 31 (orig.)	223	<Cca. 1639 (7148) septembrie 4> (orig.)
37.	1639 (7148) octombrie 11.	Iorga, *St. şi doc.*, VII, p. 364, II/4 (extr.)	466	<1640 (7149)> octombrie 11 (orig.)
38.	1639 (7148) octombrie 26	*Tezaur sucevean*, p. 148, nr. 385 (rez.)	258	1639 (7148) octombrie 25 (rez.)
39.	<1640 – 1645>	*Catalog*, II, p. 303, nr. 1477 (rez.)	179	<În. de 1639 (7147) iulie 18> (copie)
40.	<1640 – 1650>	*Catalog* II, p. 304, nr. 1481 (rez.)	2	<Cca. 1639 - 1640> (rez.)
41.	<1640–1650>	*Catalog*, II, p. 304, nr. 1480 (rez.)	274	<Cca. 1640 (7148/ 7149)> (orig.)
42.	<1640–1659>	*Catalog*, II, p. 305, nr. 1487 (rez.)	279	<1640 (7148) – 1648 (7157)> (rez.)
43.	<1640> f. l.	*Catalog*, II, p. 302, nr. 1470 (rez.)	425	<După 1640 (7148) august 20> (orig.)
44.	1640 (7148) f. l.	*Catalog*, II, p. 298-299, nr. 1449 (rez.)	204	<1639 septembrie – 1640 august 31> (7148) (orig.)
45.	1640 (7148) f. l.	*Catalog*, II, p. 299, nr. 1450 (rez.)	205	<1639 septembrie – 1640 august 31> (7148) (orig.)
46.	1640 (7148) f. l.	*Catalog*, II, p. 299, nr. 1452 (rez.)	210	<1639 septembrie – 1640 august 31> (7148) (menţ.)
47.	1640 (7148) f. l.	*Catalog*, II, p. 299, nr. 1451 (rez.)	215	<1639 septembrie – 1640 august 31> (7148) (copie.)
48.	„Poate spre 1640, 6 zile	Andreescu, *Doc. Kogălnicenilor*, p. 2, nr. II (rez.)	284	<Cca. 1640 ianuarie – decembrie (7148/7149)> 6 (orig.)
49.	„Către 1640=7148", 6	Ghibănescu, *Surete*, XXV, p. 5–6, nr. 5 (orig.)	284	<Cca. 1640 ianuarie – decembrie (7148/7149)> 6 (orig.)
50.	1640 (7148) ... 10	Balan, *Doc. bucovinene*, I, p. 223–224, nr. 121 (trad.)	227	<1639 septembrie> 10 – <1640 august> 10 (trad.)
51.	<1640-1650> aprilie 3	*Catalog*, II, p. 293, nr. 1416 (rez.)	81	<1639 (7147)> aprilie 3 (rez.)
52.	<1640> mai 11	*Catalog*, II, p. 295, nr. 1426 (rez.)	129	<Cca. 1639 (7147) – 1641 (7149)> mai 11 (orig.)
53.	<1640 – 1660> mai 22	*Catalog*, II, p 295, nr. 1429, p. 295 (rez.)	363	<Cca. 1640 (7148)> mai 22.
54.	„Către 1640 (7148)„ iunie 13	Ghibănescu, *Surete*, VII, p. 133–134, nr. CIX (orig.)	147	<1639 (7147)> iunie 13 (orig.)

www.dacoromanica.ro

55.	<1640> iulie 13	*Creşterea colecţiunilor*, XVII, p. 35 (menţ.)	171	<1639 (7147)> iulie 13, Orhei. (orig.)
56.	<1640 – 1642> iulie 13	*Catalog*, *Supl.* I, p. 200, nr. 595 (rez.)	171	<1639 (7147)> iulie 13, Orhei. (orig.)
57.	1640 <7148> octombrie 28	Melchisedec, *Chronica Huşilor*, p. 115 (menţ.)	260	1639 (7148) octombrie 28 (orig.)
58.	1640 <7148> noiembrie 1	Melchisedec, *Cronica Huşilor*, p. 273 (rez.)	263	1639 (7148) noiembrie 1 (orig.)
59.	1640 <7148> noiembrie 1	Melchisedec, *Apendice la Cronica Huşilor*, p. 61 (rez.)	263	1639 (7148) noiembrie 1 (orig.)
60.	1641 (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 315, nr. 1550 (rez.)	176	1639 (7147) iulie 17, <Iaşi> (copie)
61.	<1641> (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 315, nr. 1551 (rez.)	433	<1640 septembrie – 1641 august 31> (7149) (rez.)
62.	<1641> (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 315, nr. 1550 (rez.)	435	<1640 septembrie – 1641 august 31> (7149) (rez.)
63.	<1641> (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 315, nr. 1549 (rez.)	436	<1640 septembrie – 1641 august 31> (7149) (rez.)
64.	1641 (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 314, nr. 1545 (rez.)	445	<1640 septembrie – 1641 august 31> (7149) (rez.)
65.	1641 (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 315, nr. 1546 (rez.)	446	<1640 septembrie – 1641 august 31> (7149) (orig.)
66.	1641 (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 315, nr. 1548 (rez.)	450	<1640 septembrie – 1641 august 31> (7149) (rez.)
67.	1641 (7149) f. l.	*Catalog*, II, p. 315, nr. 1547 (menţ.)	451	<1640 septembrie – 1641 august 31> (7149) (menţ.)
68.	<1641–1660> iunie 18	*Catalog*, II, p. 313, nr. 1533 (rez.)	152	<1639 (7147) – 1642 (7150)> iunie 18 (copie)
69.	<1641> octombrie 14	*Catalog*, II, p. 317, nr. 1559 (rez.)	469	<1640 (7149)> octombrie 14 (orig.)
70.	„Probabil după 1642 martie 23„	Meteş, *Familia Buhuş*, p. 310, n. 1 (rez.)	496	<1640 (7149) decembrie 15 – 24> (orig.)
71.	<1643-1647>	*Catalog*, II, p. 342, nr. 1705 (rez.)	242	<Cca. 1639 (7148) septembrie 22> (orig.)
72.	1649 sau 1650 (7158)	Solomon – Stoide, *Doc. Tecucene*, I, p. 20, nr. XXXVI (orig.)	217	<Cca. 1639 (7148) septembrie 2> (orig.)
73.	1650 (7158) f. l.	*Catalog*, II, p. 415, nr. 2142 (rez.)	217	<Cca. 1639 (7148) septembrie 2> (orig.)

www.dacoromanica.ro

74.	<După 16<50> (71<58>) f. l.>	*Catalog*, II, p. 416, nr. 2143 (rez.)	218	<Cca. 1639 (7148) septembrie 2> (orig.)
75.	<1674 februarie - 1675 noiembrie>	*Catalog*, III, p. 487, nr. 2341 (rez.)	307	1640 (7148) martie 6 (rez.)
76.	1686 <7194> aprilie 27	„Creşterea colecţiunilor", 1938–1942, p. 152 (rez.)	147	<1639 (7147)> iunie 13 (orig.)

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE DISPĂRUTE, DE FORME ŞI SENSURI RARE ŞI DE ARHAISME

acolisitori 346.
agonisită <avere> 90.
ai <ani> 7, 484.
anaftima (anaftema) 55, 369, 466, 496.
ande / andesine, urmaşi s-au tocmit ~ 109, 390.
aoşe, părţi din sat „dintr-aoşă" vândute 338, 340.
arcaşiur(i) <părţi ale patrimoniului sătesc> 157.
boi biciluiţi, în preţ 83.
bouléni dăruiţi 14.
cecmăn <tulpan> 264.
codru mereu <nesfârşit>, loc pustiu în ~ 49.
dătătură <danie> 147.
dodei <a dodăi; contestaţie> 378, 380.
dulci bătrâneţă 131.
ennoisi <reconstrucţie> 6.
fârşeniie <cu sensul de sfârşitul zilelor> 131.
făţări (făţăriţi) <a minţi>, să nu ~ 160.
făurar <luna februarie> 296.
furu <hoţ/tâlhar> 500.
gavnul (găvanul) <adâncitură>, semn de hotar 121.
hatalmu <amendă>; să fie de ~ 346.
hălăşteuţ, iezit 14.
hiiară de moară, furate 499, 500.
împrăştieţi <rude cu drept de moştenire> 198.
înfârnat <îmblânzit>, cal ~ 252.
înma <mama> 264.
înmirat <mirat> 49.
înpânsu, cu sensul de a îndepărta 49.
înşelat <înşeuat>, cal ~ 252.
lazurile, parte de sat vândută 227.
lepăda, a se ~ de stăpâniri 7, 111, 213, 414.
maştehă <mamă vitregă> 453.
merée <nesfârşită>, pădure ~ 415.
naméstii, casă gata cu loc de ~ 66.
năimu <uium>, dat pentru folosirea morii ~ 496.
nămaş, parte de sat din ~ 157.
năstăvi <cu sensul de a te îndemna>; „cum te va ~ Domnul ceriului şi a pământului" 7.
nemărui <nimănui> 341.
olatul, sat dăruit cu tot ~ 444.
pamente (pamente) <pomeniri>; să fie scris la ~ 14, 23.
piitoare <pierdută>, ocină ~ 454.
prelucă, în hotar 85.
prilejit, s-a ~ la o tocmeală 68.
procleciune <blestem>, zapis dat cu ~ pentru a nu fi încălcată o vânzare 498.
proclet <blestemat> 23.
răsărit <rătăcit>; un zapis fals „au ~" 63; un zapis de datorii a ~ 423.
sahaidaci <tolbă cu săgeţi>; o pereche de ~ în preţ 252.
săvăi <probabil, cu sensul de a vedea> 203.
spăsenie, să se dea ~ unor donatori la o mănăstire 377, 378.
spedu <cu sens de cheltuială> 156.
svadă <cu sens de judecată> 49.
tartar, sufletul să fie în ~ în formula blestemului 58.
tătuşiile, au fost plătite ~ pentru pomenirea unui mort 460.
treclet 23.
tuns, danie făcută de naş „când l-am tunsu" 13.
ţărmure, seliştea Drăgăneşti aflată în ţărmurele Râşcei 14.
uium, luat dintr-o moară 409.
viezunii, hotar ce merge prin ~ 121.
vlamnic de fân 83.
zănoagă <vale> semn de hotar 228.

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ROMÂNEŞTI DIN TEXTELE SLAVONE

aoşe, parte de sat din ~ vândută 340.
bani 140.
bucată de sat 172, 225, 251.
călugărul 229.
ciubote 333.
Coada Maminejii, 94.
coastă, a Fântânelelor 85.
culme a dealului 172.
culme, a muntelui Ceahlău 85.
falce, de vie 438.
fârtai 295.
Lacurile Gemene, în hotar 172.
Limpede 9.
marturie, zapis de ~ 9, 118.
movila găunoasă, semn de hotar 172.
pecetluit 326.
pisc, semn de hotar 204.
Poartă domnească 233.
ruptura, semn de hotar 205.
ţărăneşti 326.
uium, luat dintr-o moară 409.
vatră, de sat 142, 236, 296, 299, 303, 403.

www.dacoromanica.ro

LISTĂ DE CUVINTE ŞI EXPRESII SLAVE DIN DOCUMENTELE DE LIMBĂ ROMÂNĂ

az	=	eu	ot tam	=	de acolo
biti	=	bătuţi	Oteţi	=	Părinţi
biv (bâv)	=	fost	ovţi	=	oi
biv vel	=	fost mare	peveţ	=	cântăreţ
boiaren	=	boier	pol	=	jumătate
brat	=	frate	posleduit	=	a autentificat
dvornic	=	vornic	pread	=	înaintea
dvornic glotnii		vornic de gloată	sân	=	fiu
g(ospo)d(in)	=	domnul	sânovi	=	fiii
G(ospod)	=	Domnul <Dumnezeu>	Sfeti, S(vea)ti	=	Sfântul
gospod	=	domnesc, -ească	star	=	cel bătrân
i	=	şi	tij	=	tot
i proci	=	şi celelalte	trăg	=	târg
in	=	alt	tretii	=	al treilea
let (leat)	=	anul	vel	=	mare
na	=	pe	vnuc	=	nepot
neruşeit	=	nestricat	vtori	=	al doilea
Novii	=	cel Nou	zăt, zet	=	ginere
ot	=	din			

*
* *

† Сто аз, Тънасїє, иж(є) бив дѣворник г[ѡ]лѡтнїи...	=	† Adică eu, Tănasie, care am fost vornic de gloată ... (14)
† Аз, Ионашко Кужеж бив дворник, ...	=	† Eu, Ionaşco Cujbă fost vornic, ... (57)
† Смѣрєа<н>[1]їи ермонах Глиговїє, їгумен ...	=	Smeritul ieromonah Gligorie egumen ... (92)
† Ио Василїє воєвода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Молдавскои. Пишем г(оспо)дстѵ(о) ми прѣwсѵѣщєнномѹ w(тъ)цѹ и м(о)лєбникѹ нашемѹ, кир Варлаам· архїєп(и)ск(о)пъ и митрополит Сѹчавскїи.	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea preasfinţitului părinte şi rugător al nostru, chir Varlaam arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei. (102)

www.dacoromanica.ro

† Сѣ вбо аз, кнѣгинѣ Грапина, дъща Дмитрова Гънсчи врикар бившии, и дъща Марики, кнѣгинн Гънсчи врикар бившии.	=	† Adică eu, cneaghina Grapina, fiica lui Dumitru Gânsci uricar fost uricar şi a Maricăi, cneaghina lui Gânscii fost uricar. (103)
† Сѣ вбо ми, Нѣиюл двориик глотитѣи ...	=	† Adică noi, Neaniul vornicul de gloată ... (120)
Еu, Їѡан архїепис<коп> Ѡх[х]ридон<скїи> ...	=	† Eu, Ioan arhiepiscop de Ohrida ... (124).
Сѣ ѳ[с]бо ми, аз Воико, сии Дѣлиу, виѣку Бачѣ, и Фѣлегосѣл, виѣку Черчѣлещилѡр, и с(ъ) Ѩрмаика, дъщта Ѡани, виѣка Сѣлищит, сии Дамашкии сии Миклѣли, виѣк Попещем, и с(ъ) Прикопїе, сии Бѣличѣи, виѣк Каръмѣ ...	=	Adică noi, eu Voico, fiul lui Deliu, nepotul lui Baciu, şi Felegosul, nepotul Cerceleştilor, şi cu Armanca, fiica lui Oană, nepoata Sueliştit, fiul lui Damaşcin fiul Micului, nepot Popeştilor, şi cu Pricopie, fiul lui Belicean, nepot lui Carâmb ... (169)
† Ис Василіе в(оє)вѡд(а), Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлд(а)вскои. Ѡж(е) прїиде, пред нами и пред въсими нашими мѡлд(а)вскими болѣри, великими и малими, ...	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră şi înainta tuturor boierilor noştri, mari şi mici, ... (154, 193, 226, 331)
† Ис Василіе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем г(оспо)дстѵ(о) ми болѣриив нашемѵ Гевргїе Ѩрапѣл бив сѣлжар ...	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea boierului nostru Gheorghie Arapul fost sulger ... (160).
† Сѣ вбо аз, Лѵпашко Бучюм бив столиик.	=	† Adică eu, Lupaşco Bucium fost stolnic. (175)
† Ѳто аз ...	=	Adică eu ... (199, 222)
† Ѩз Гевргїе, с(ъ)ив Лѵпѵл(а) бив вел двориик ...	=	† Eu Gheorghie, fiul lui Lupul fost mare vornic ... (221)
† Зде запис ере встали с(а).	=	† Aici zapis că a rămas. (252)
† Ис Василіе воевода, Б(о)жїю м(и)л(о)стїю, г(о)сп(о)д(а)рь Земли Мѡлдавскои. Пишем г(о)сп(о)д(ст)в(о) ми слѣгам наш(и), къмънарим, которїи възимает камжи(ѳ) шт(ъ) тръг(а) Хѵш(и).	=	† Io Vasilie voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, cămănarilor, care iau camăna din târgul Huşilor. (260)
Смереиїм епископ Митрофан, бившїи Романски ...	=	Smeritul Mitrofan fost episcop de Roman ... (291)
Запис шт великн болѣри на село Берещи шт в(о)лост Ѩшии.	=	Zapis de la marii boieri pe satul Bereşti, din ţinutul Iaşi. (383 ins. verso).
† Ѳто аз, Ионашко Пагѣл шт Мохилев ...	=	† Adică eu, Ionaşco Pagul din Mohileu ... (423)

www.dacoromanica.ro

... ѡт Х(ри)ст(о)с(а), амин	=	de la Hristos, amin (7, 122)
... въ Некию ...	=	... de la Nicheia ... (95)
... С(вѣ)тїи Илїе пр(оо)рокъ ...	=	... Sfântul Ilie proorocul ... (102)
Част(ь) Бъсъръвещи(и), четвъртаа част(ь) сел(а) ...	=	Partea Băsărăbeştilor, a patra parte din sat ... (140)
† Част(ь) Агафїи ...	=	† Partea Agafiei ... (140)
... шестаа част(ь)	=	... a şasea parte (140)
Ѡбрѣжїе, с(ы)н Агафїеї, ви(ѳ)к поп(ѳ) Гавриа(а), ѣ ѳг(и), $\overline{\text{зї}}$ в(а)н(и);	=	Obrejie, fiul Agafiei, nepotul popii Gavril, 2 ug(i), 16 b(a)n(i); (140)
Гїѡргїе стар ѡт Подовиц(и), ѣ ѳг(и), $\overline{\text{зї}}$ в(а)н(и);	=	Ghiorghie cel bătrân din Podobiţi, 2 ug(i), 16 b(a)n(i); (140)
† Їѡнашко, с(ъ)н Бъсърав(а) ѡт Юргичан(и), ѣ ѳг(и);	=	† Ionaşco, fiul lui Băsărab din Iurghiceni, 2 ug(i); (140)
† Дроицъ ѡт Фъврещ(и), ѣ ѳг(и), $\overline{\text{зї}}$ в(а)н(и);	=	† Dronţă din Făureşti, 2 ug(i), 16 b(a)n(i); (140)
† Част(ь) Мижлочѣлѳвѳи, съ Фрѫцилещи, четвърта част(ь);	=	† Partea Mijlocélului, în Frăţileşti, a patra parte; (140)
... Лека, Агафїа, Їѡан, Лупъл и кнѣгїнѣ его, Питемїа, и подржиа его.	=	... Leca, Agafiia, Ioan, Lupul şi cneaghina lui, Antemia, şi alte rude ale sale (221)
... тиї Ѡ(тъ)ци иж(е) сѳт въ Некеи.	=	... 318 Părinţi care sînt la Nicheia. (378)
..., врат его ...	=	..., fratele său ... (382)
... ѡт Бистрици ...	=	... de la Bistriţa ... (382)
† Пол село виш(е), на ѣ част(и).	=	† Jumătatea de sus a satului, în două părţi. (395)
... и въси плѣмениче ...	=	... şi toate rudele ... (502)
И никто да нѣ смѣет държати или ѡп<п>ірати прѣд сим листом г(о)сп(о)дств(а) ми. Инак нѣ бъдет.	=	Şi nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele. Şi altfel să nu fie. (12)
† Сам г(о)сп(о)д(и)нъ велѣл./† Сам Г(о)сп(о)д(и)нъ р<ече>.	=	† Însuşi domnul a poruncit. (16)/ † Însuşi domnul a zis. (458)
... прѣд сим листом г(о)сп(о)дства ми.	=	... înaintea cărţii domniei mele (19)
... сїи печет	=	... pecetea lui (38)
† Печет(ь) А<и>тон(а)	=	† Pecetea lui Anton. (40, 41)
Печет(ь) Флоре.	=	Pecetea Florii. (40, 41)
Инак не ѳч(и)нитє.	=	Altfel să nu faceţi. (64)
Да с(а) знает. / ... да с(а) знает.	=	... ca să se ştie (71, 175, 222, 249)

www.dacoromanica.ro

Писал попа Врабие ...	=	A scris popa Vrabie ... (117).
† Бел лωг(о)ф(е)т вч(и)/† Великом лωг(о)ф(е)т уч(и),.	=	† Marele logofăt a învăţat. (124, 233, 489)
Тон п<и>^{3}шѣм, Инак не вчїните,/ Тое пишем г(о)с(по)дстве(о) ми, инак не вчинити,	=	Aceasta scriem. Altfel să nu fie. (153, 260, 368).
Тое пишем г(о)сп(о)дстве(о) ми / Тон п(и)шем г(оспо)дстве(о) ми, Инак не вудет.	=	Aceasta scriem domnia mea, şi altfel să nu fie / şi altfel să nu faceţi. (245, 282, 288, 341, 346, 424, 458)
† Велїцї болѣр(и) уч(и)л(и).	=	† Marii boieri au învăţat. (189)
И ни да с(ѣ) нѣ вмишает./ И ни да сѧ не вмишает прѣд сим листом г(о)сп(о)дстеа ми,	=	Şi altul să nu se amestece. (193, 226, 231, 331, 334, 427) / Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele. (196)
Їωнашко и Михалчѣ и ниши брат(и) наш(и).	=	Ionaşco şi Mihalcea şi alţi fraţi ai noştri. (220)
А комѣ сѣ мнит кривь, да имают стат(ь) лици прѣд вортѣ г(ос)п(о)дстве(а) ми,	=	Iar cui i se va părea strâmb, să stea de faţă înaintea porţii domniei mele. (233)
... да с(ѣ) вѣрои<т>.	=	... ca să fie de credinţă. (235)
... у сиш токмалѣ.	=	... la această tocmeală. (249)
И з<а>рвс<т>вуите,ωт Х<р>есте, амин.	=	Şi să fiţi sănătoşi, de la Hristos, amin. (315)
Инак не бъдет.	=	Şi altfel să nu fie. (335)
Так да знает, Инак не бъдет.	=	Aşa să ştiţi. Altfel să faceţi. (412).
То ради, никто да нѣ смѣет държати или wпирати пред сим листом г(о)сп(о)дстве(о) ми,	=	Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a ţine sau a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele (426)

www.dacoromanica.ro

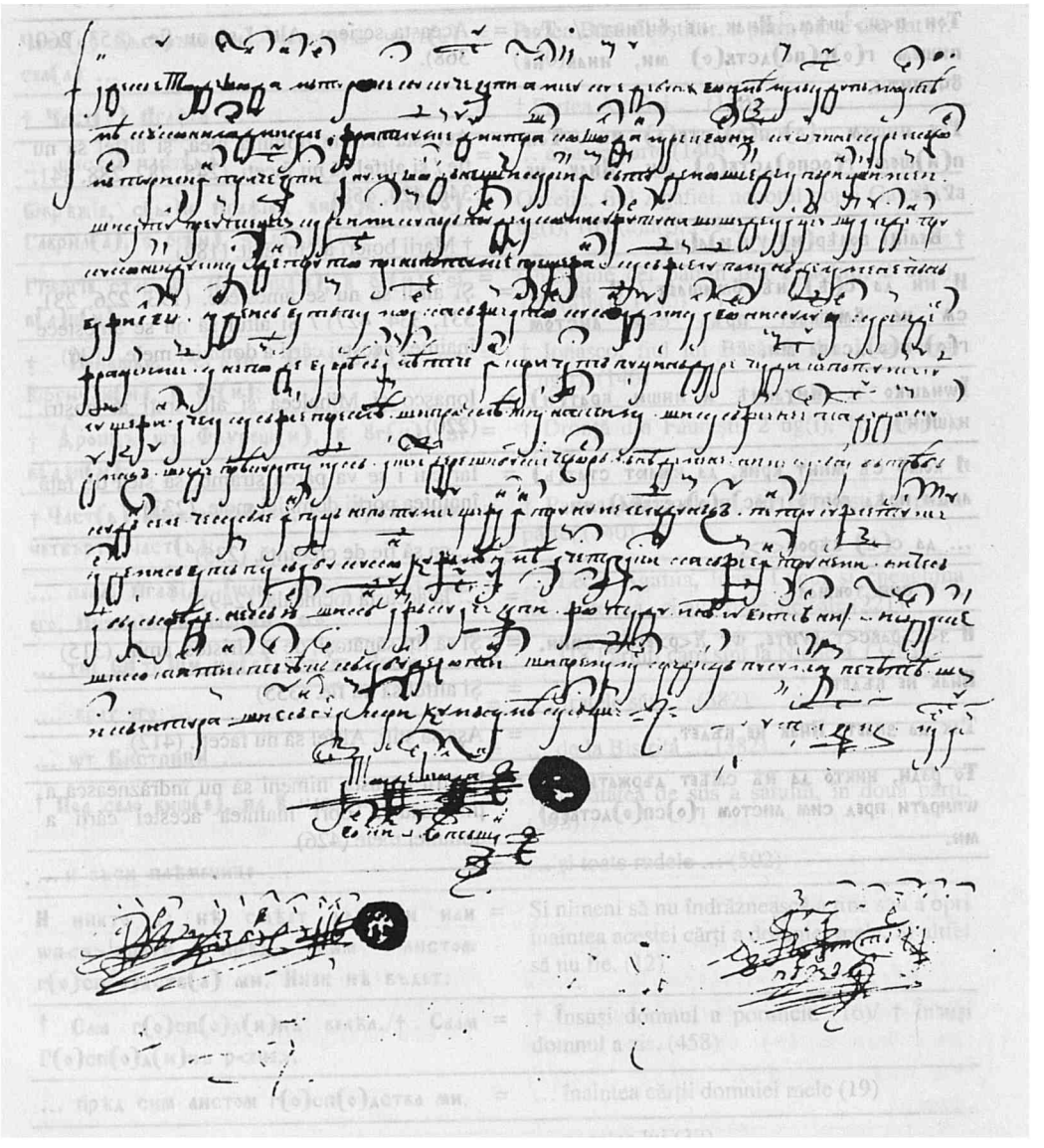

Doc. nr. 55

www.dacoromanica.ro

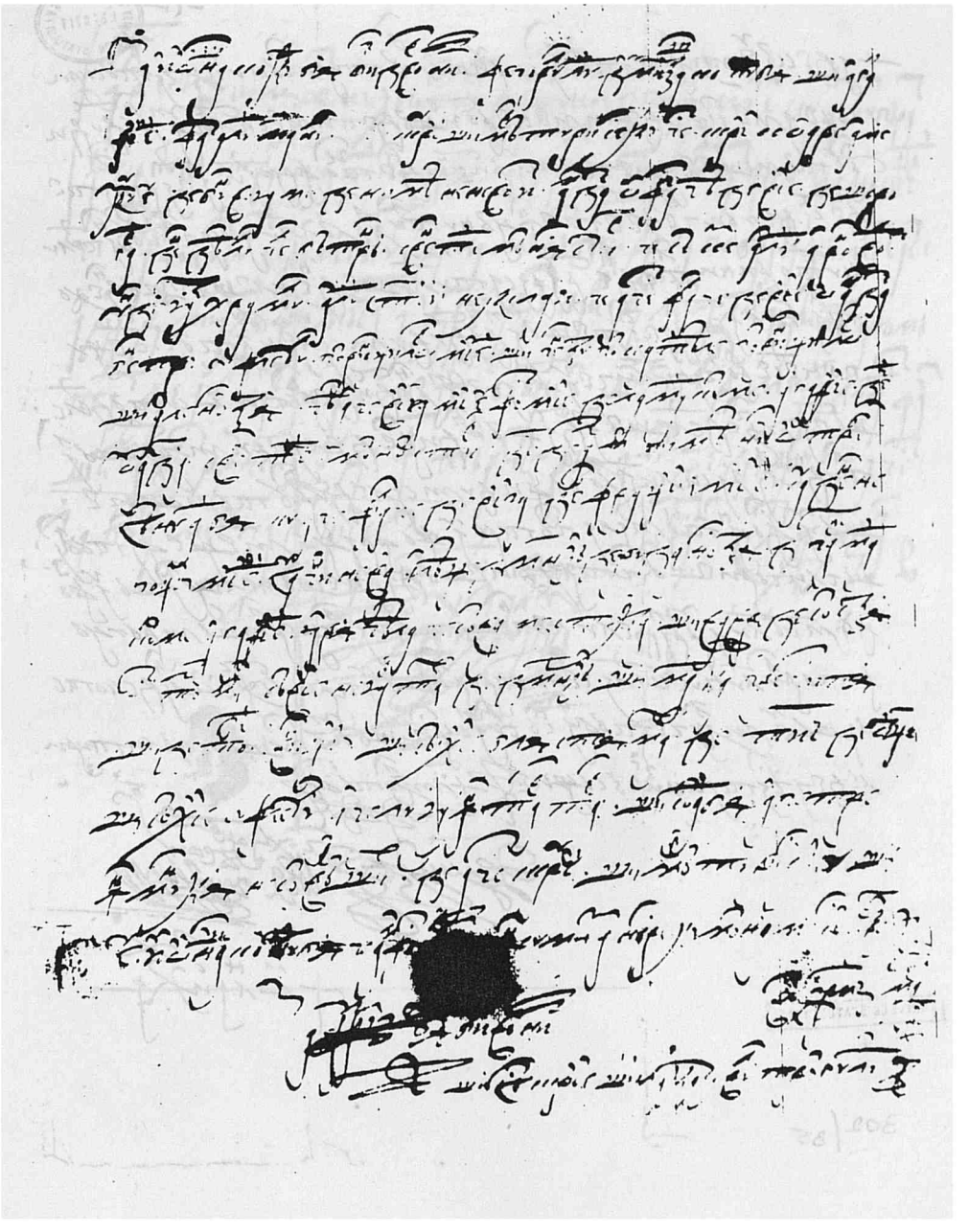

Doc. nr. 57

www.dacoromanica.ro

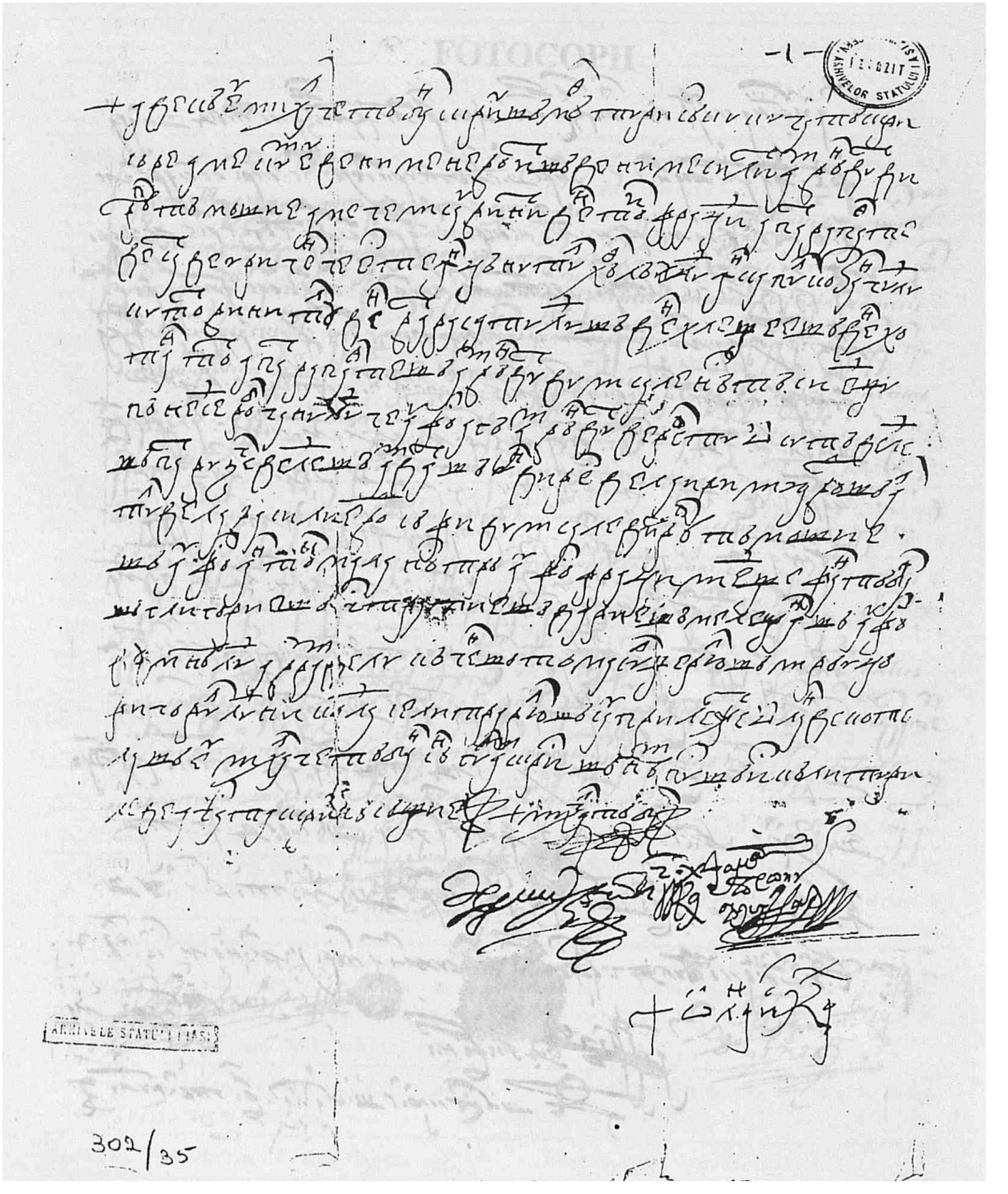

Doc. nr. 68

www.dacoromanica.ro

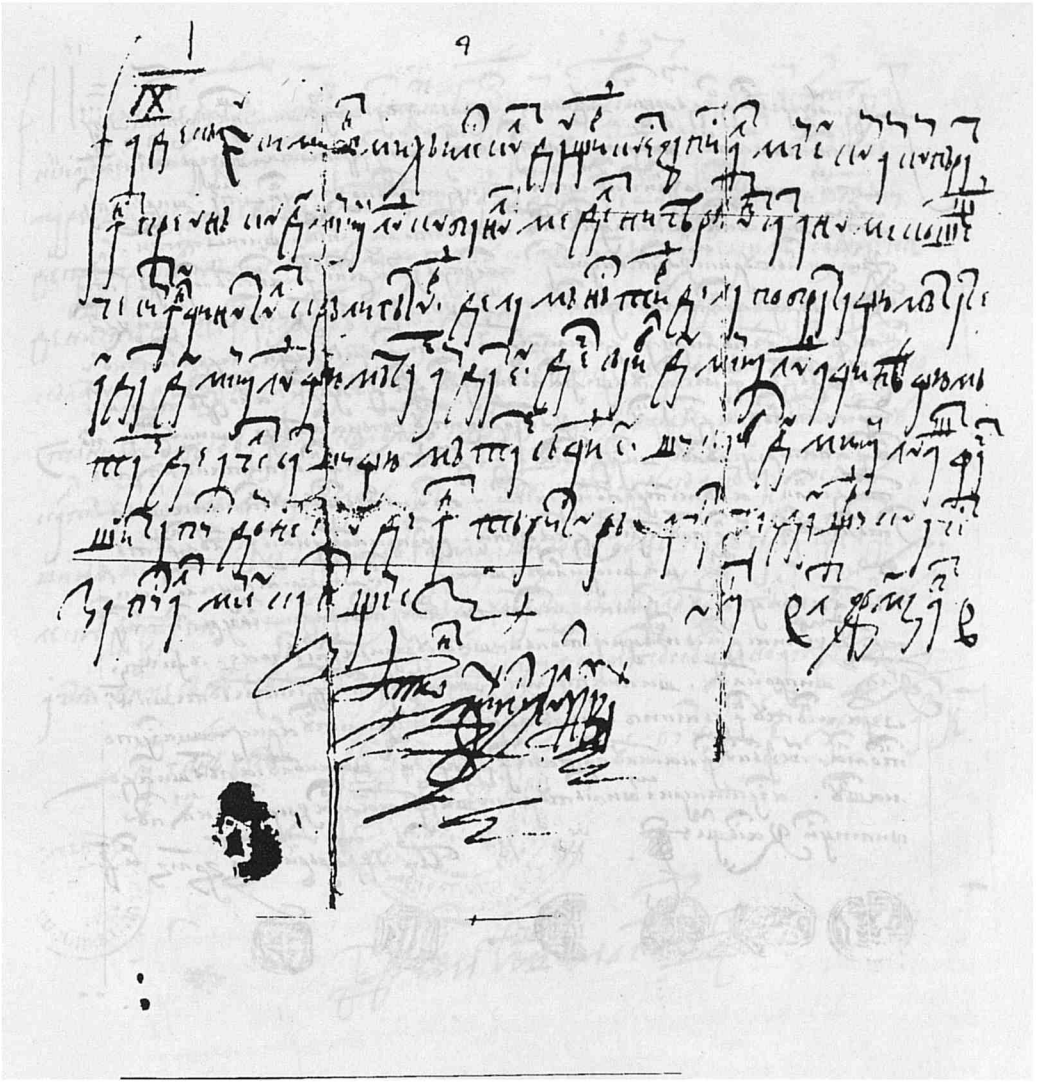

Doc. nr. 80

www.dacoromanica.ro

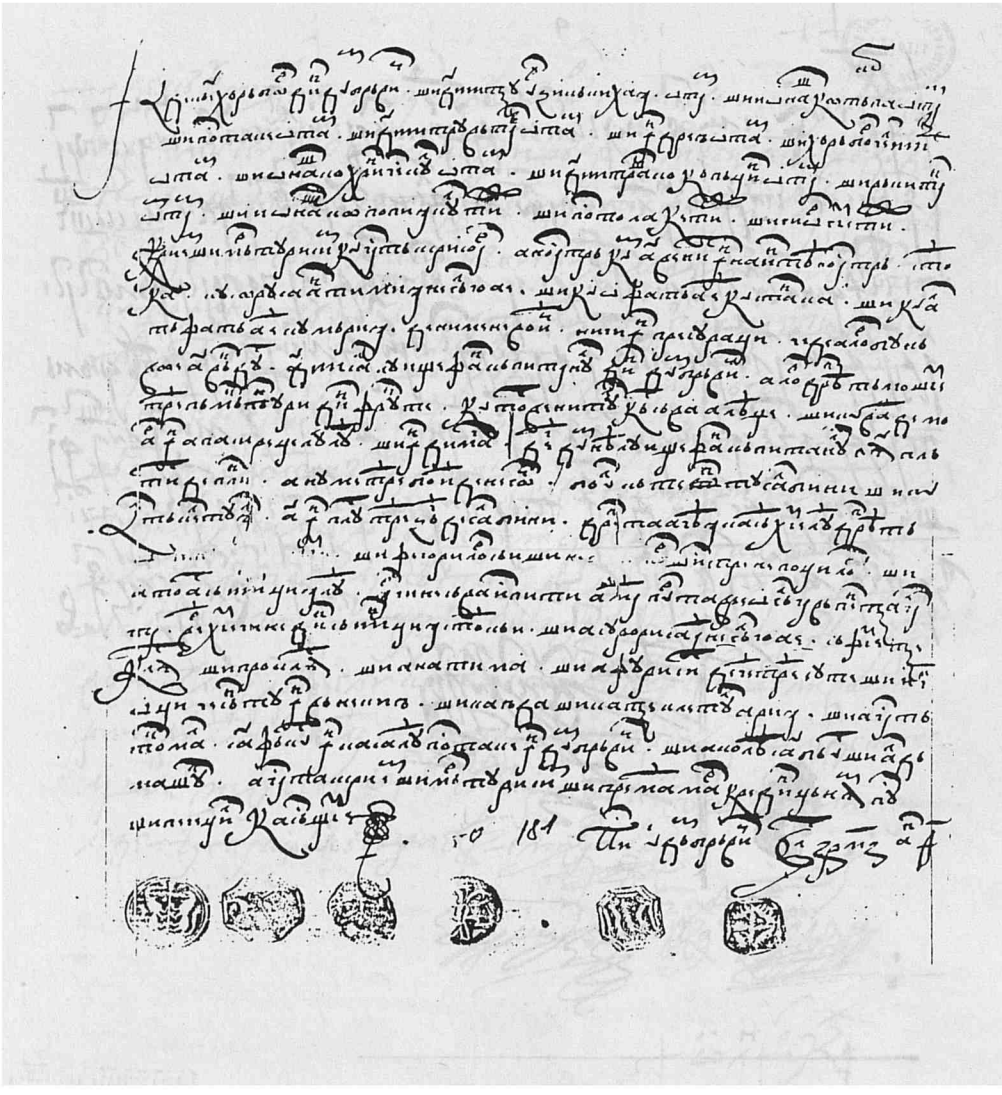

Doc. nr. 95

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 110

www.dacoromanica.ro

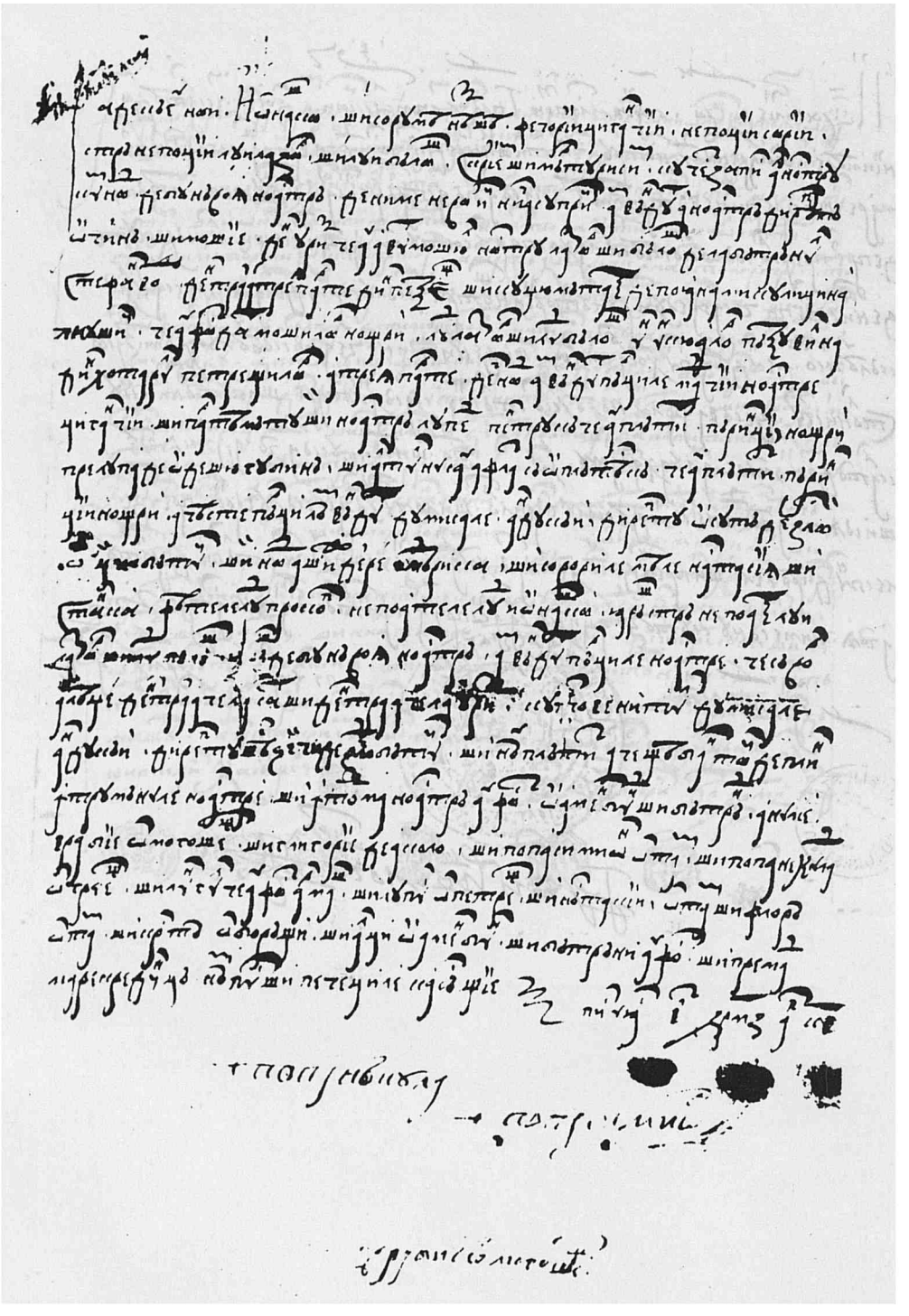

Doc. nr. 113

www.dacoromanica.ro

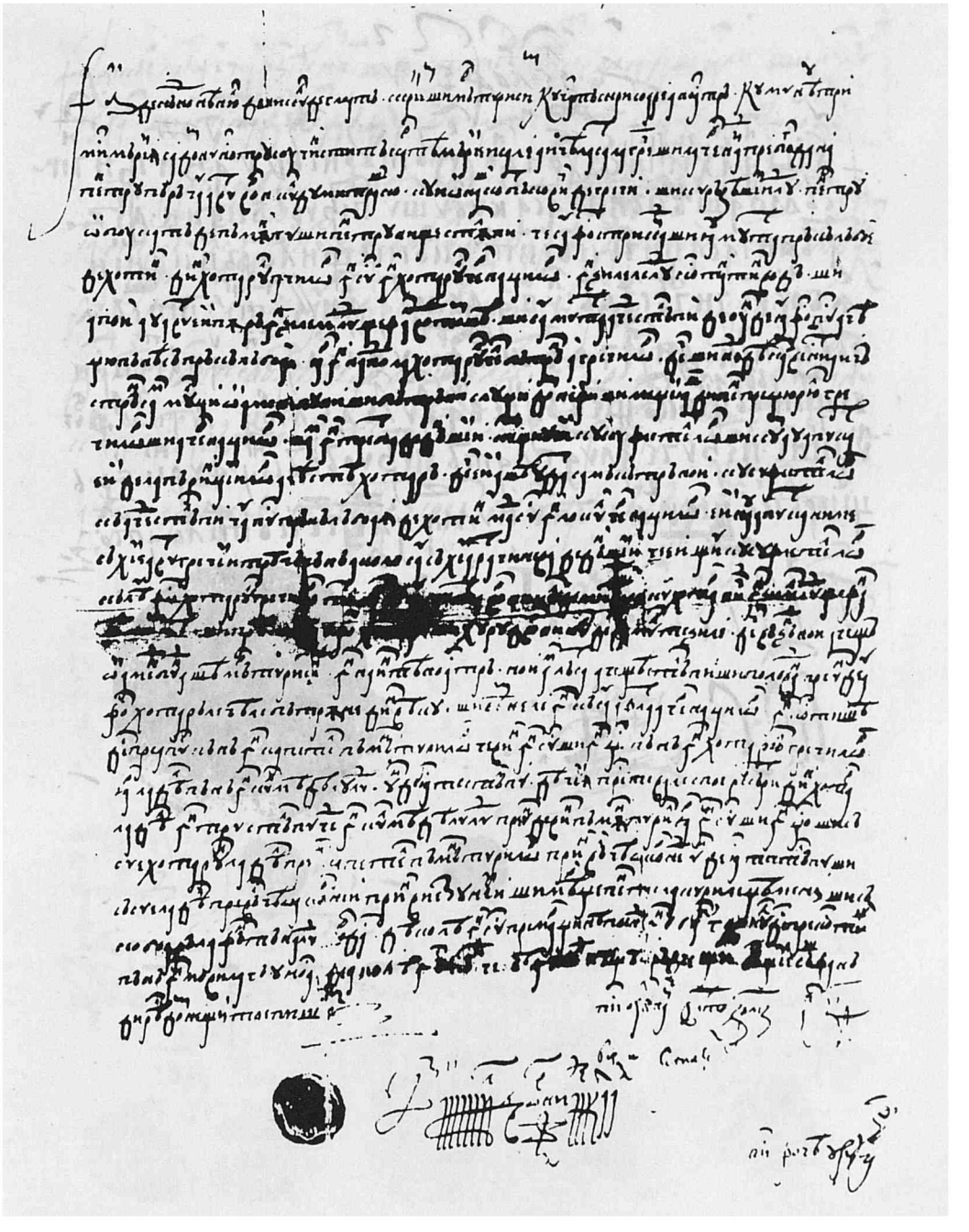

Doc. nr. 121

www.dacoromanica.ro

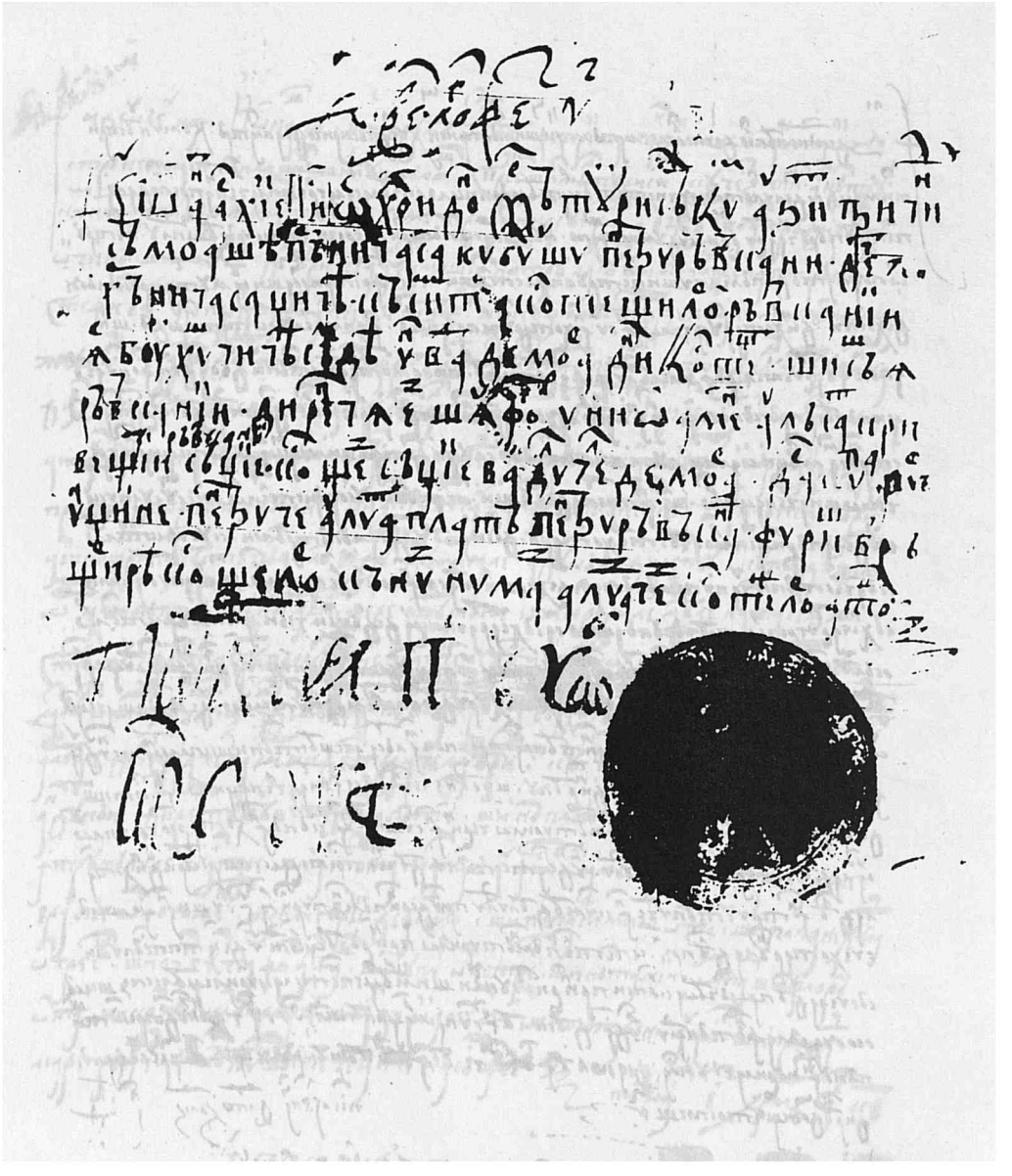

Doc. nr. 124

www.dacoromanica.ro

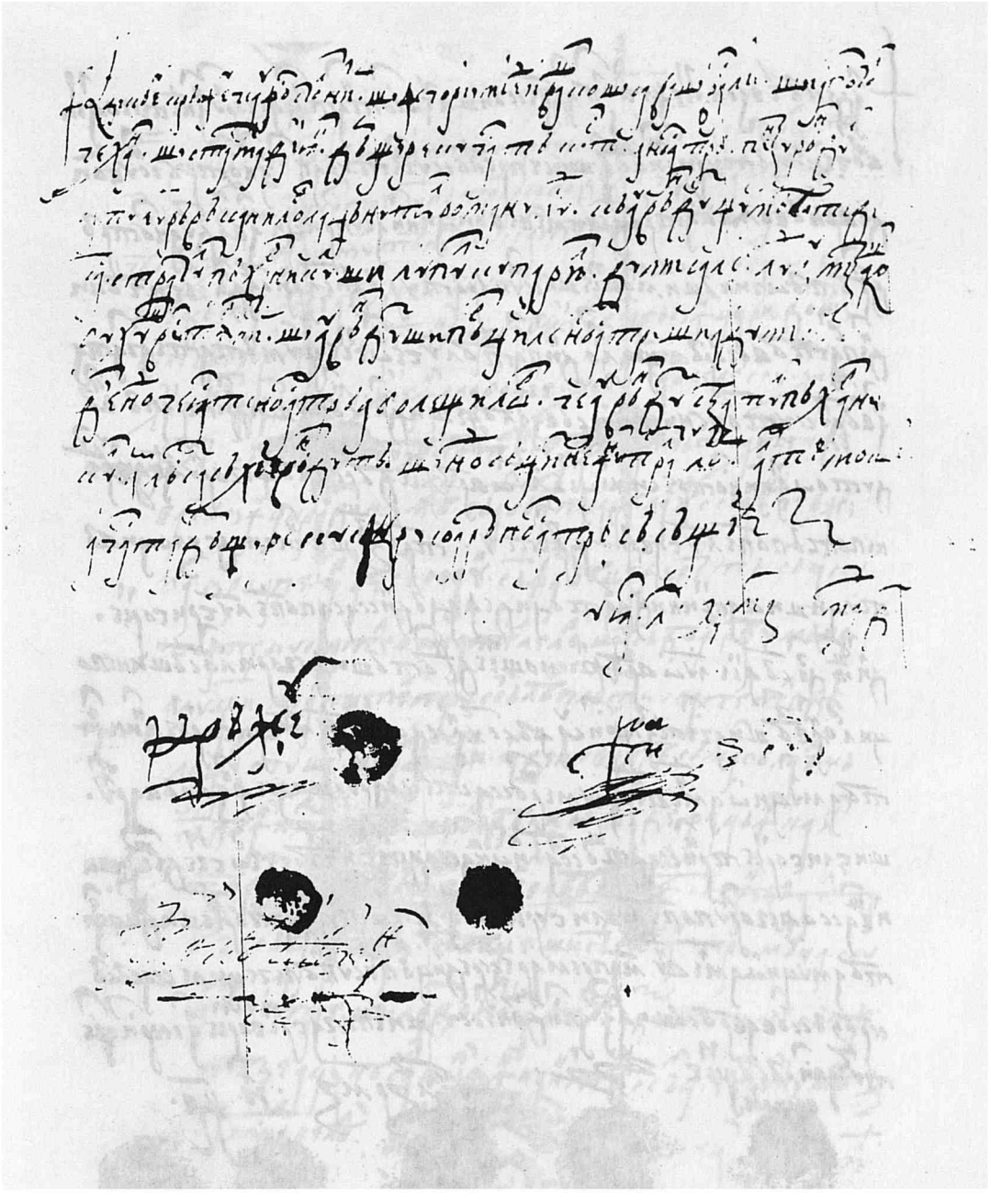

Doc. nr. 125

www.dacoromanica.ro

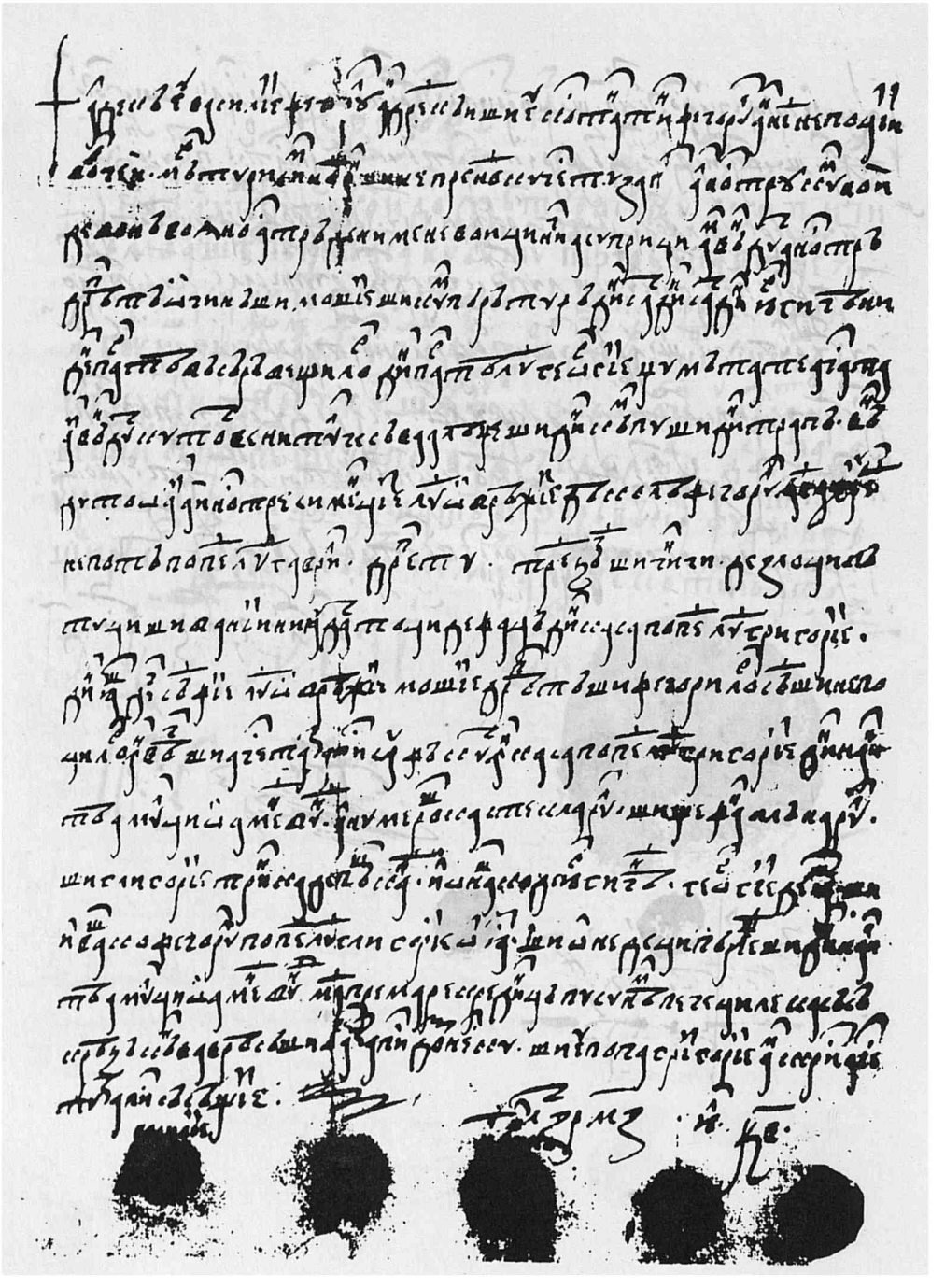

Doc. nr. 187

www.dacoromanica.ro

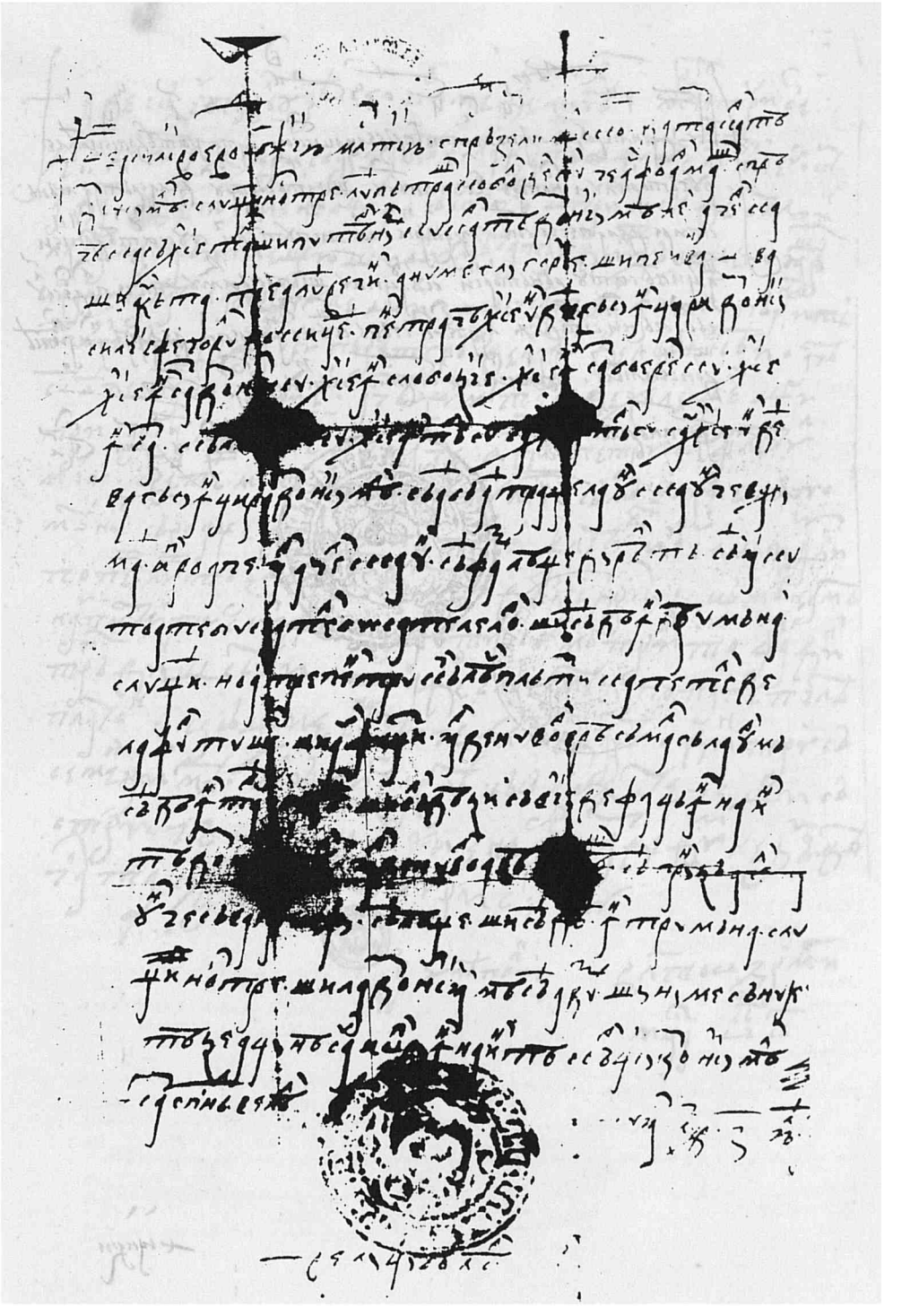

Doc. nr. 189

www.dacoromanica.ro

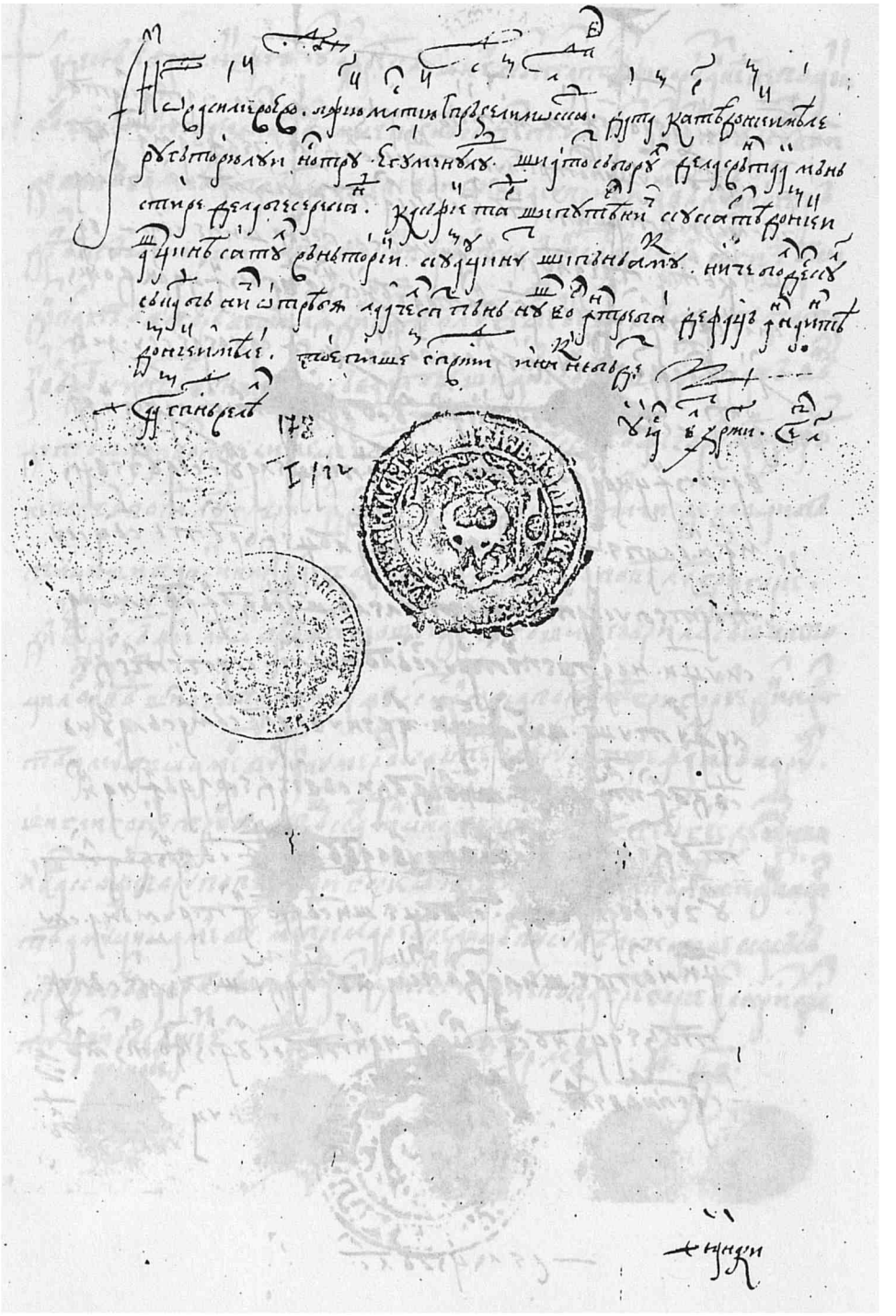

Doc. nr. 244

www.dacoromanica.ro

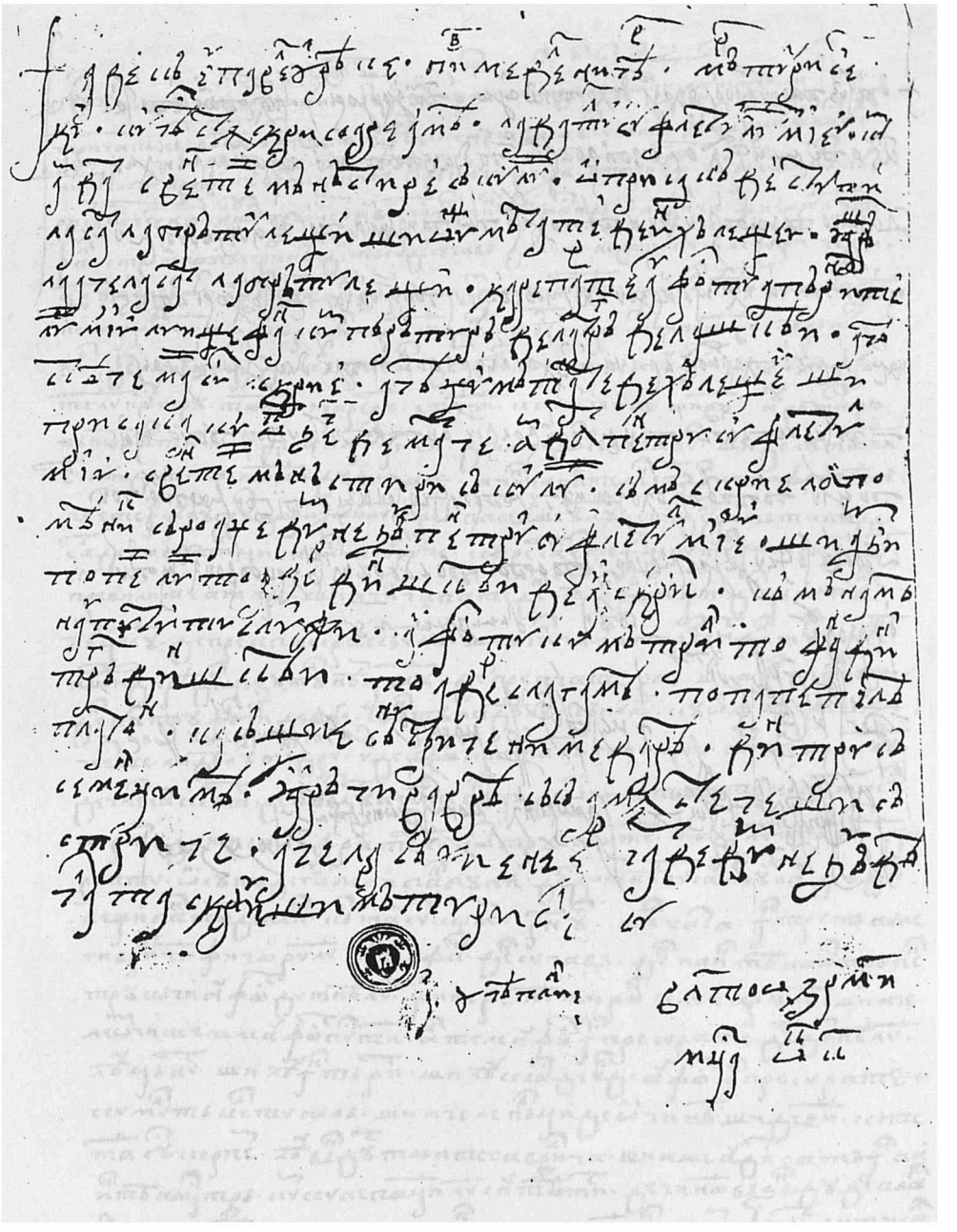

www.dacoromanica.ro

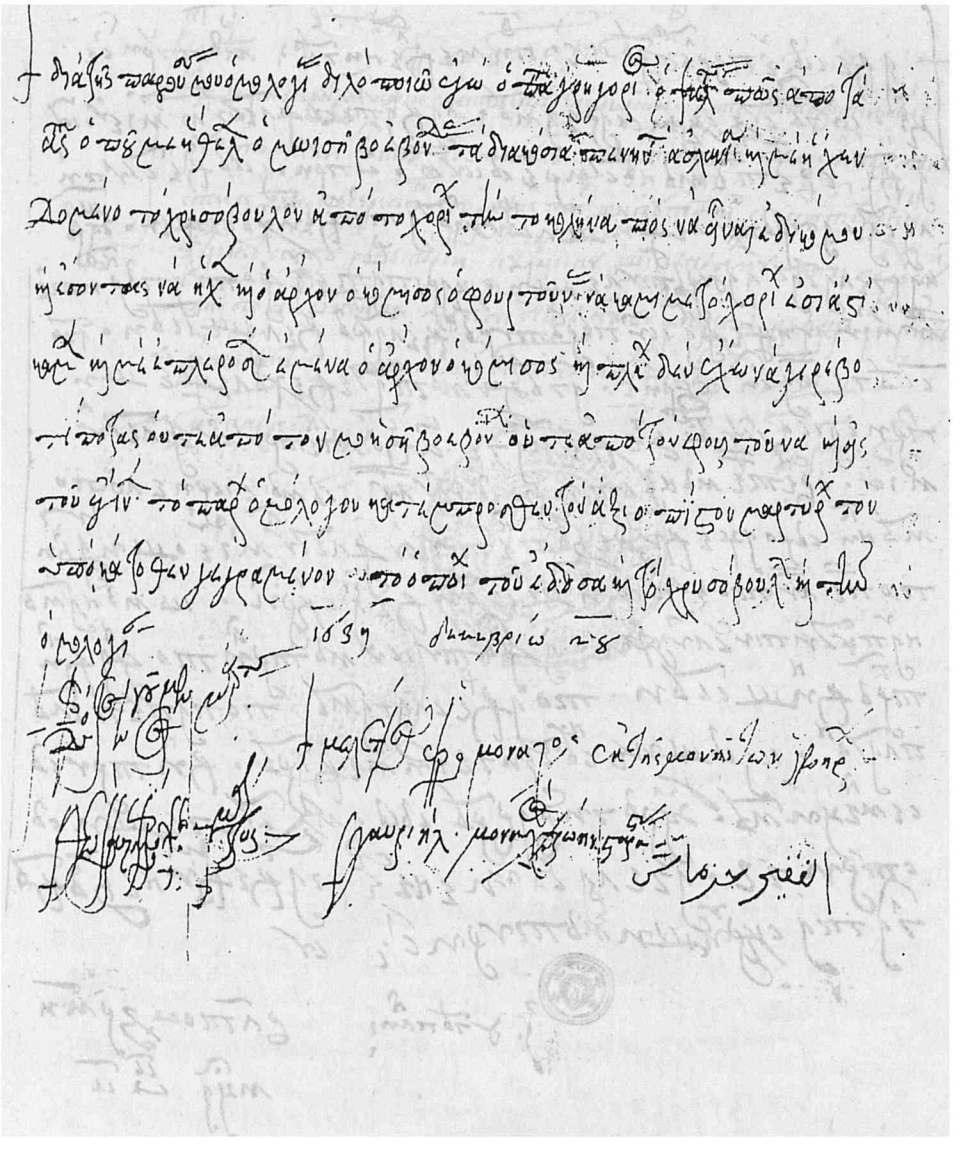

Doc. nr. 271

www.dacoromanica.ro

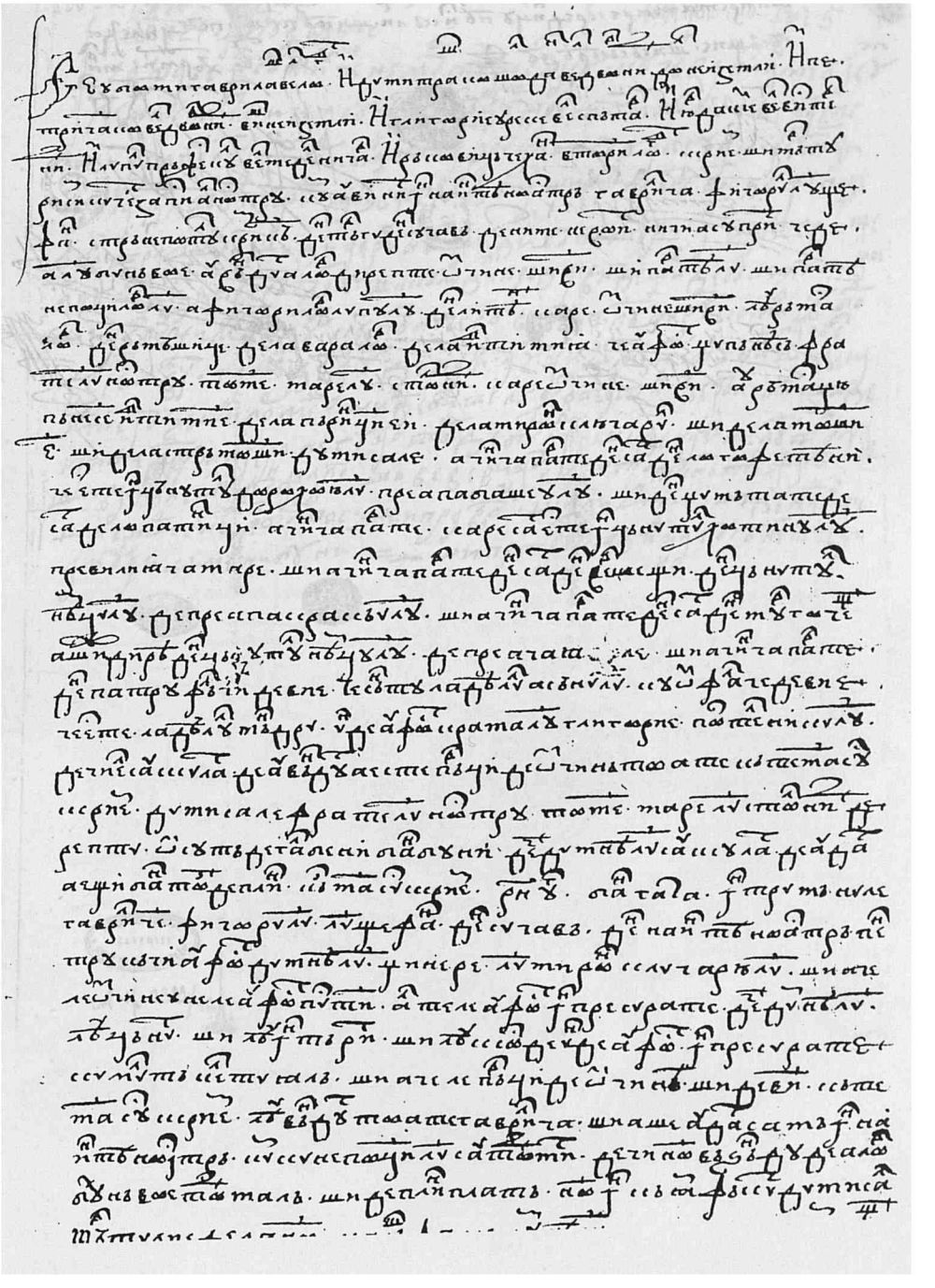

www.dacoromanica.ro

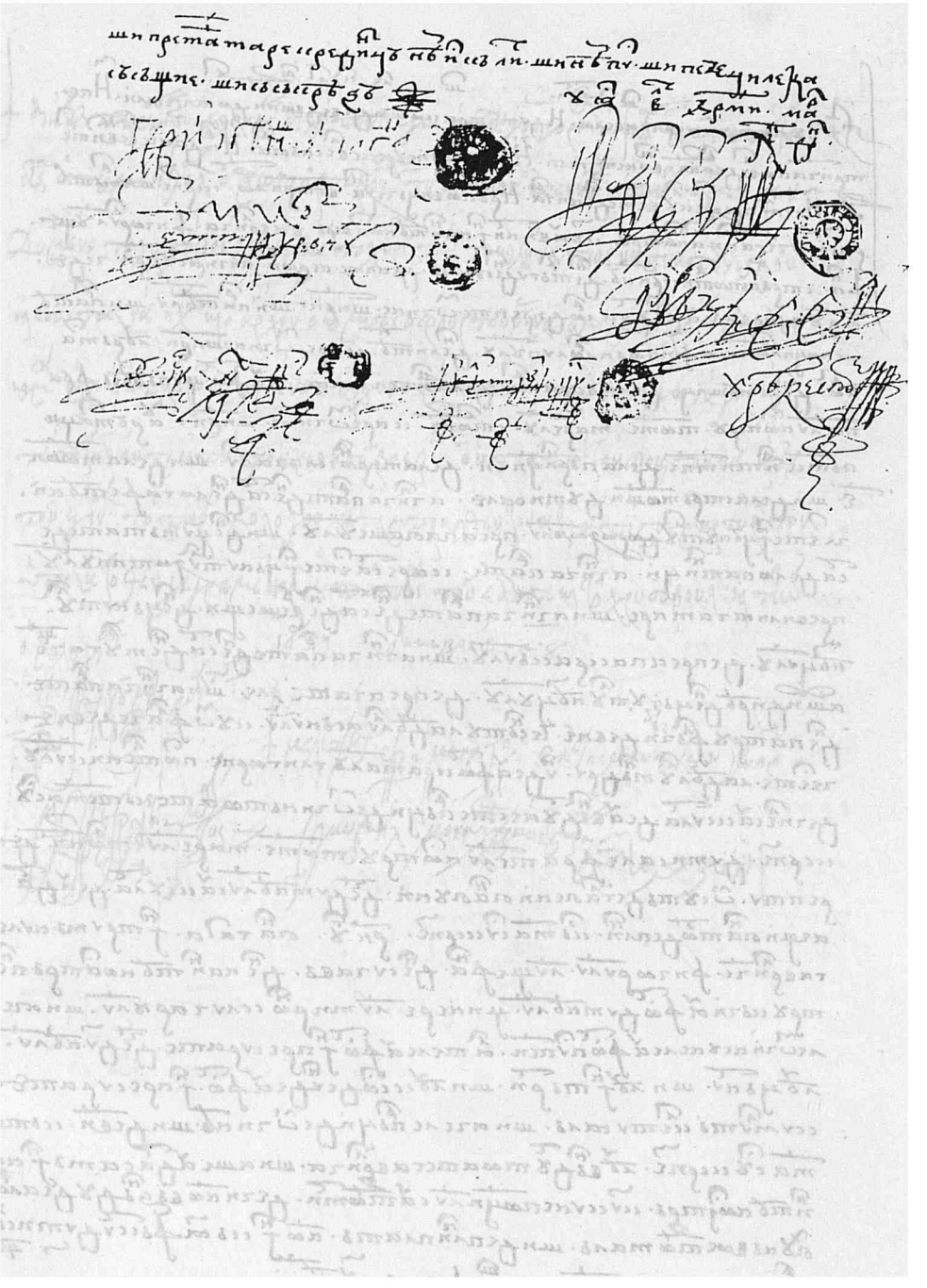

Doc. nr. 314

www.dacoromanica.ro

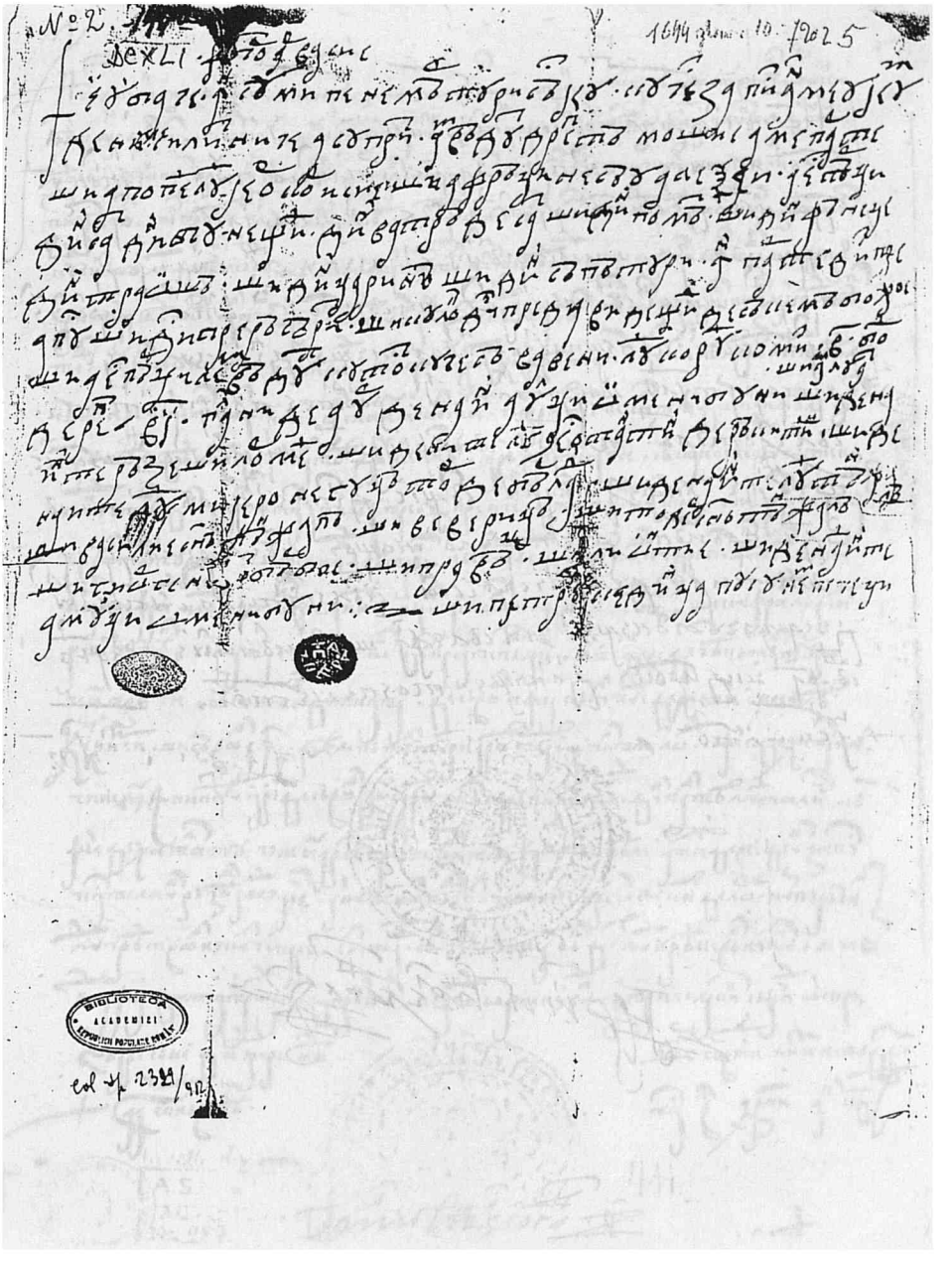

Doc. nr. 338

www.dacoromanica.ro

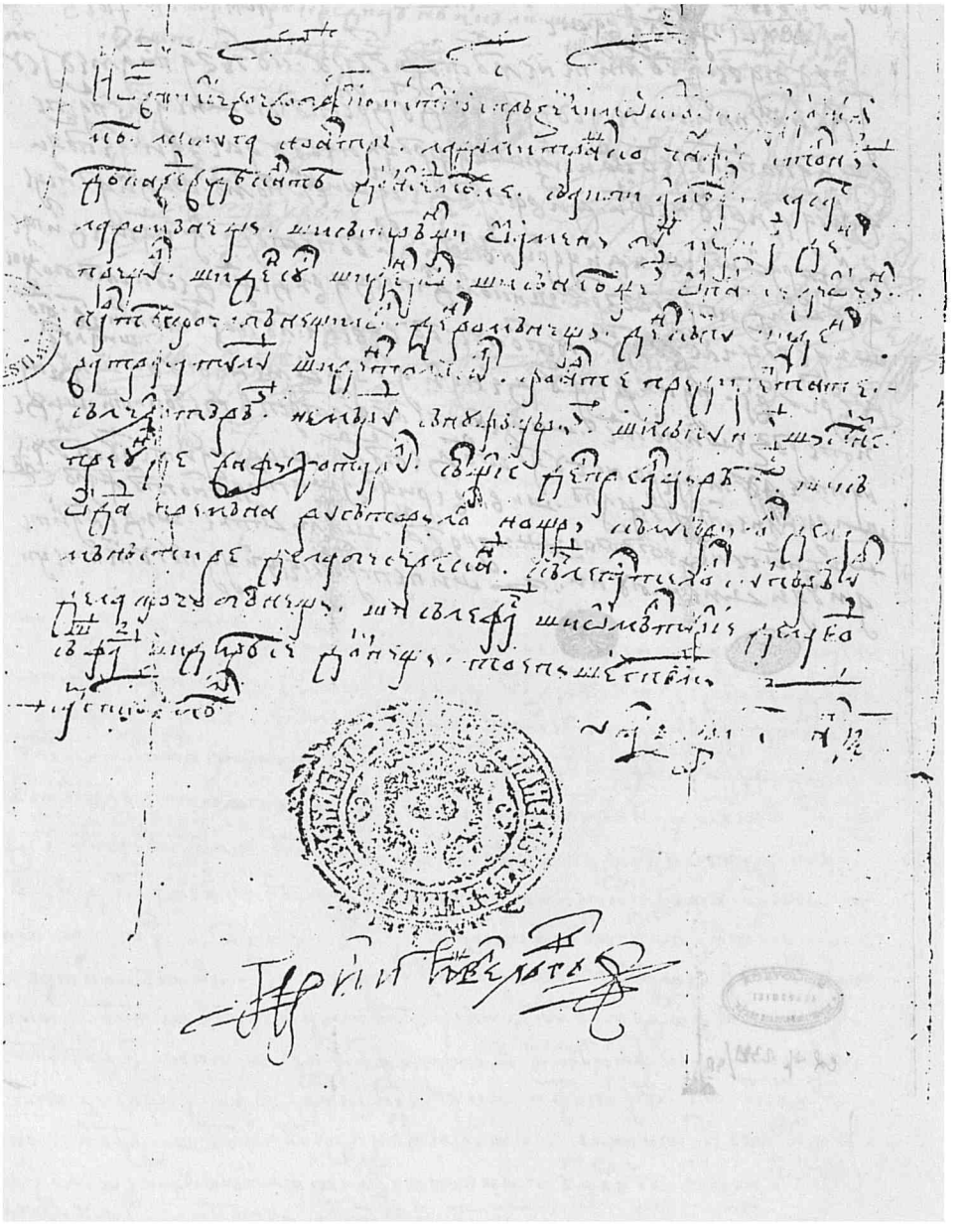

Doc. nr. 341

www.dacoromanica.ro

Doc. nr. 346

www.dacoromanica.ro

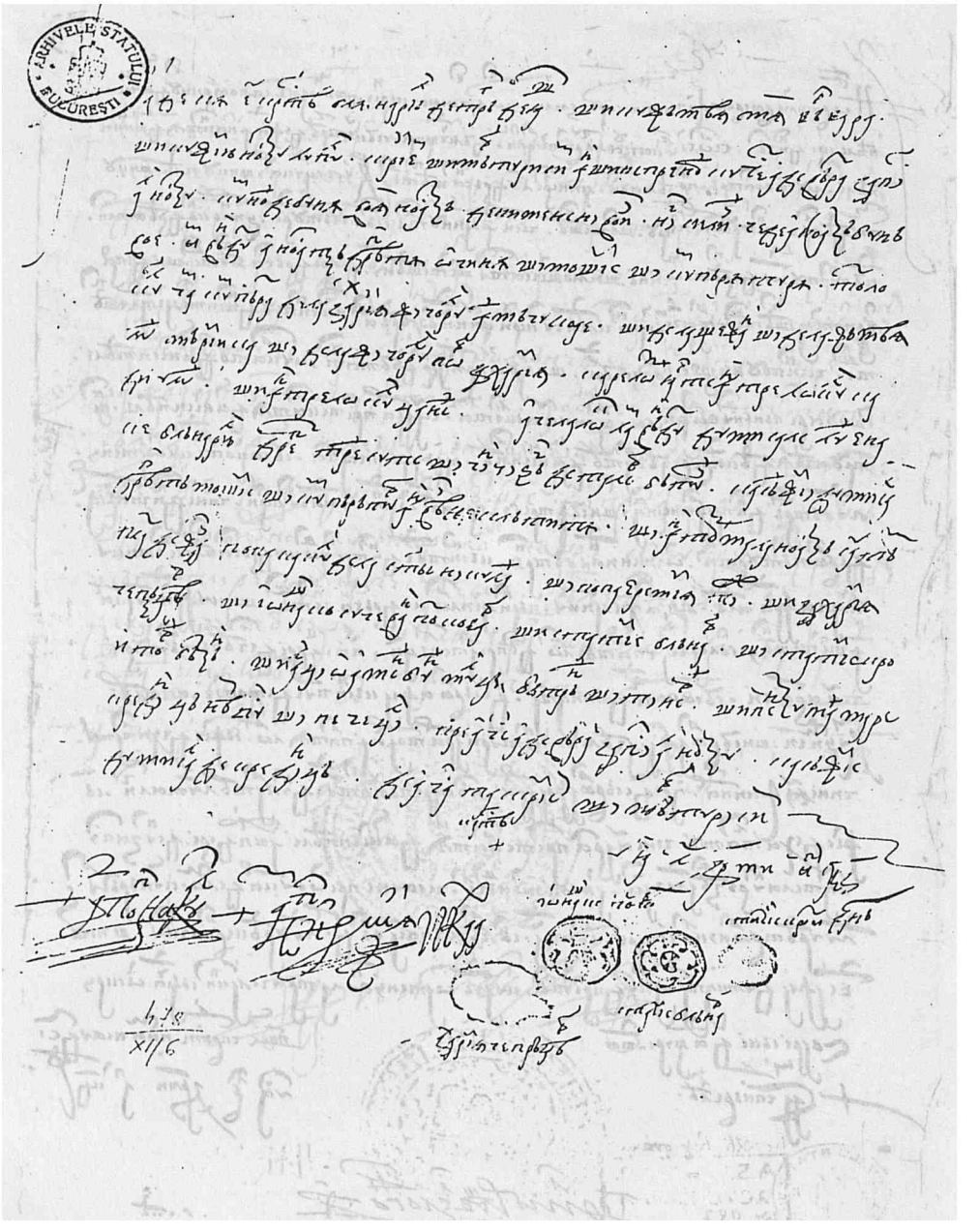

Doc. nr. 348

www.dacoromanica.ro

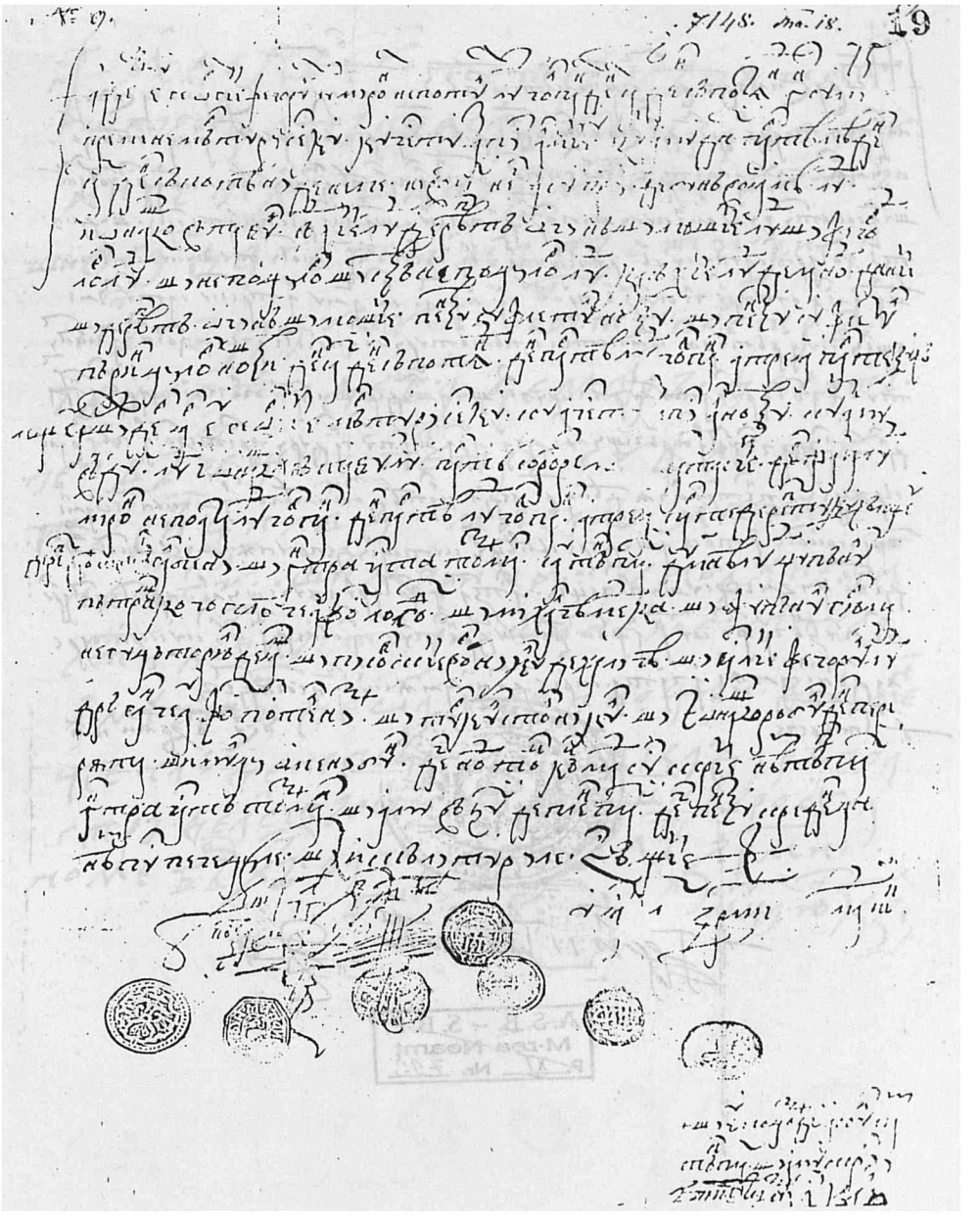

Doc. nr. 362

www.dacoromanica.ro

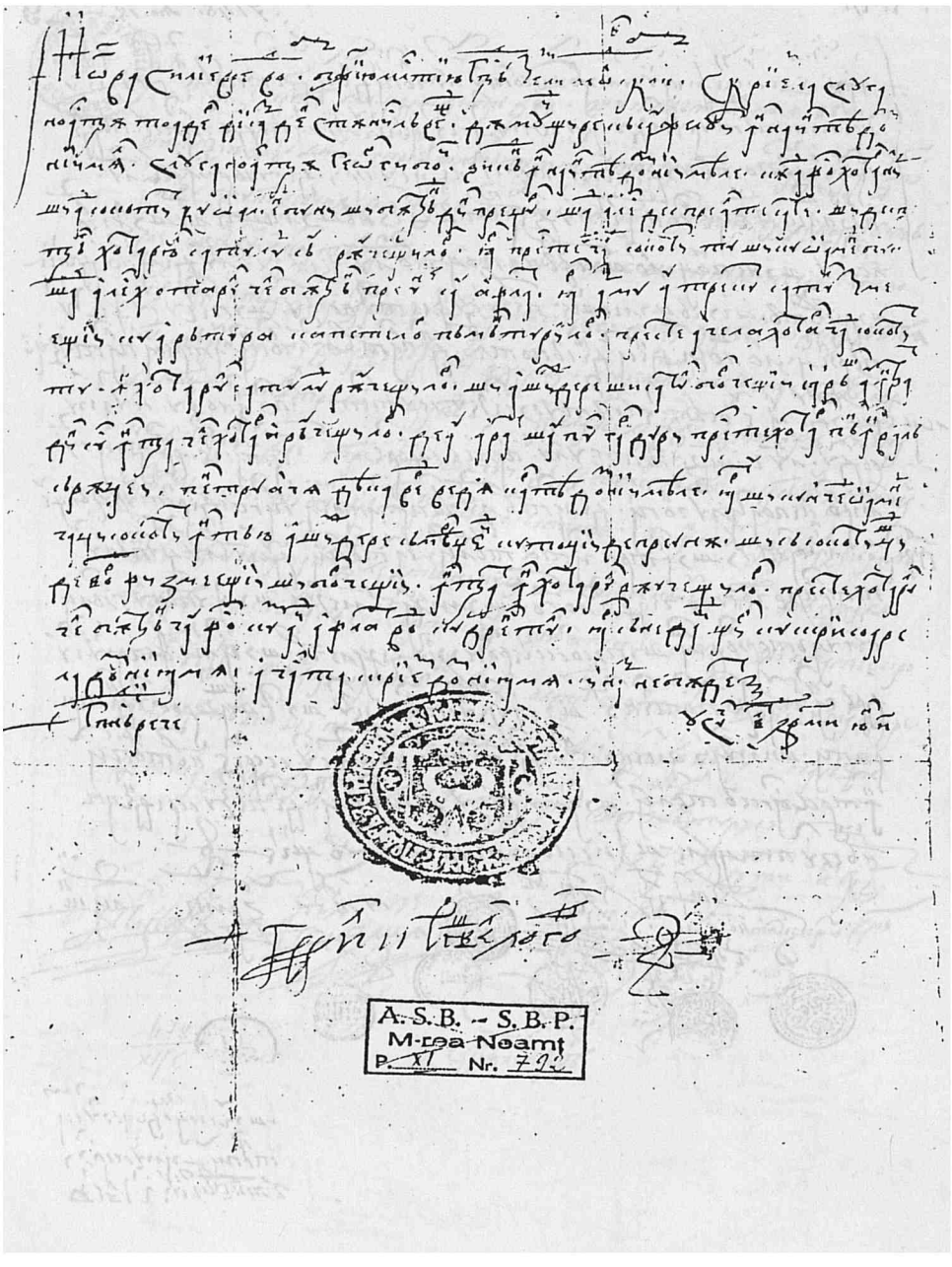

Doc. nr. 373

www.dacoromanica.ro

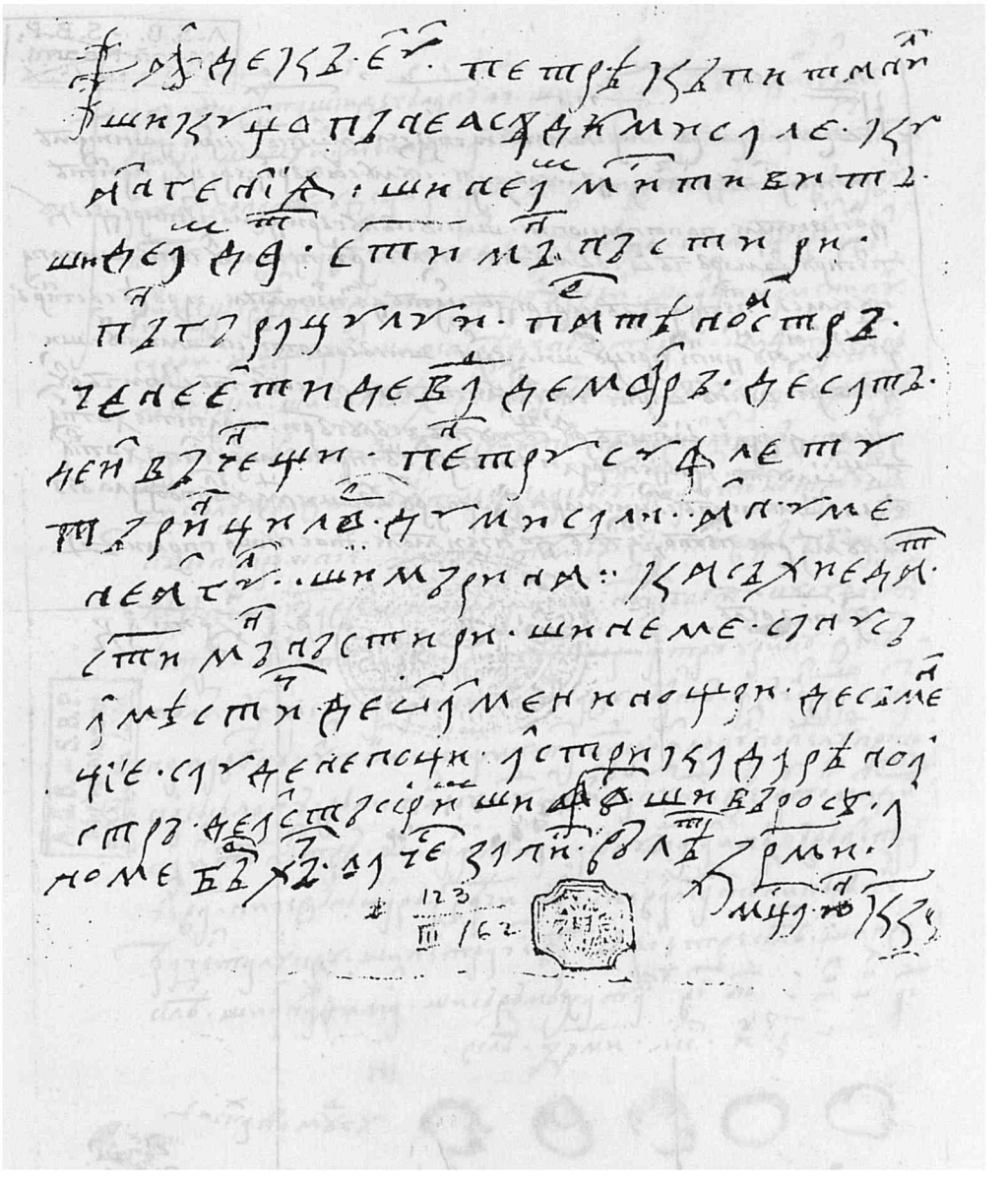

Doc. nr. 381

www.dacoromanica.ro

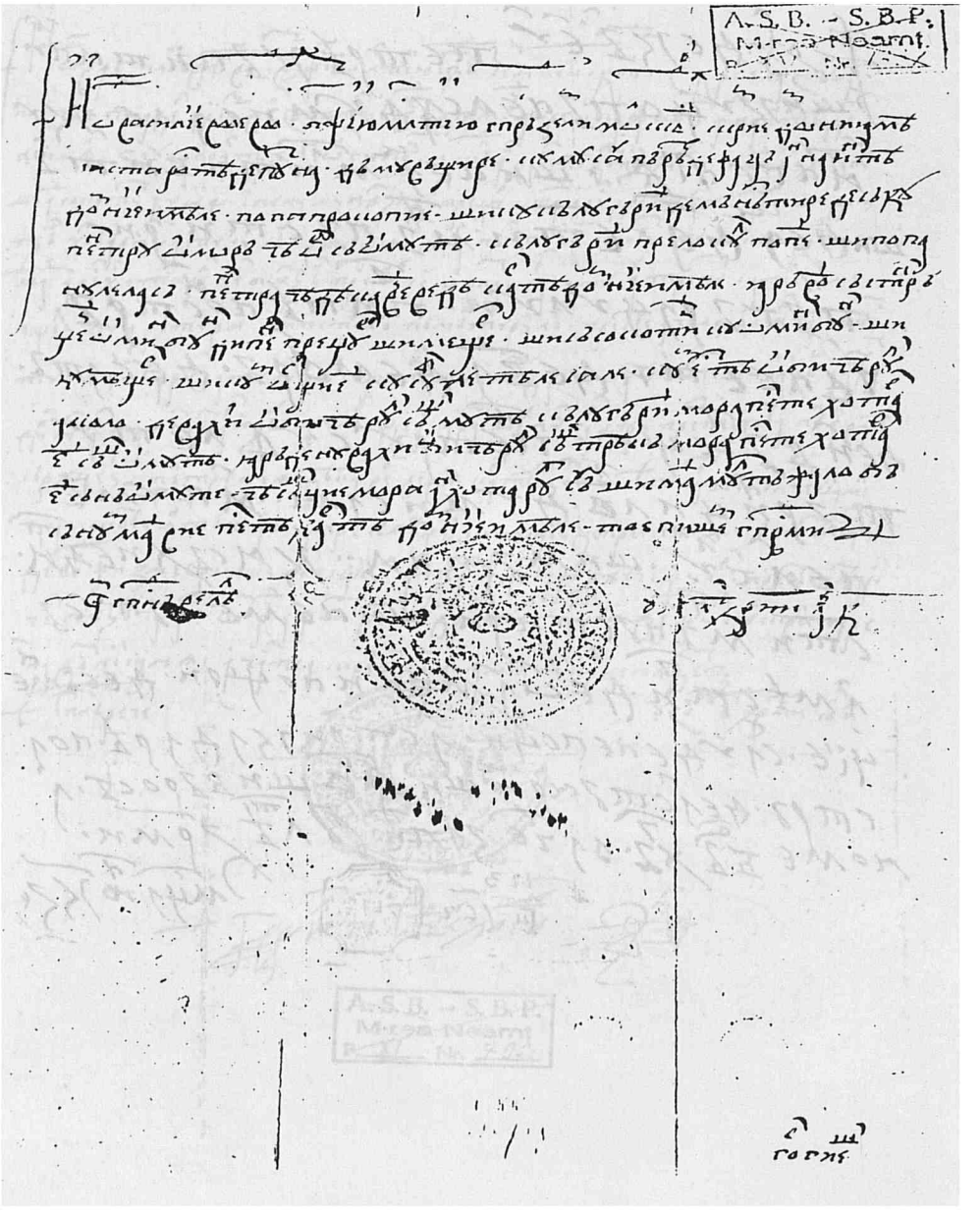

Doc. nr. 424

www.dacoromanica.ro

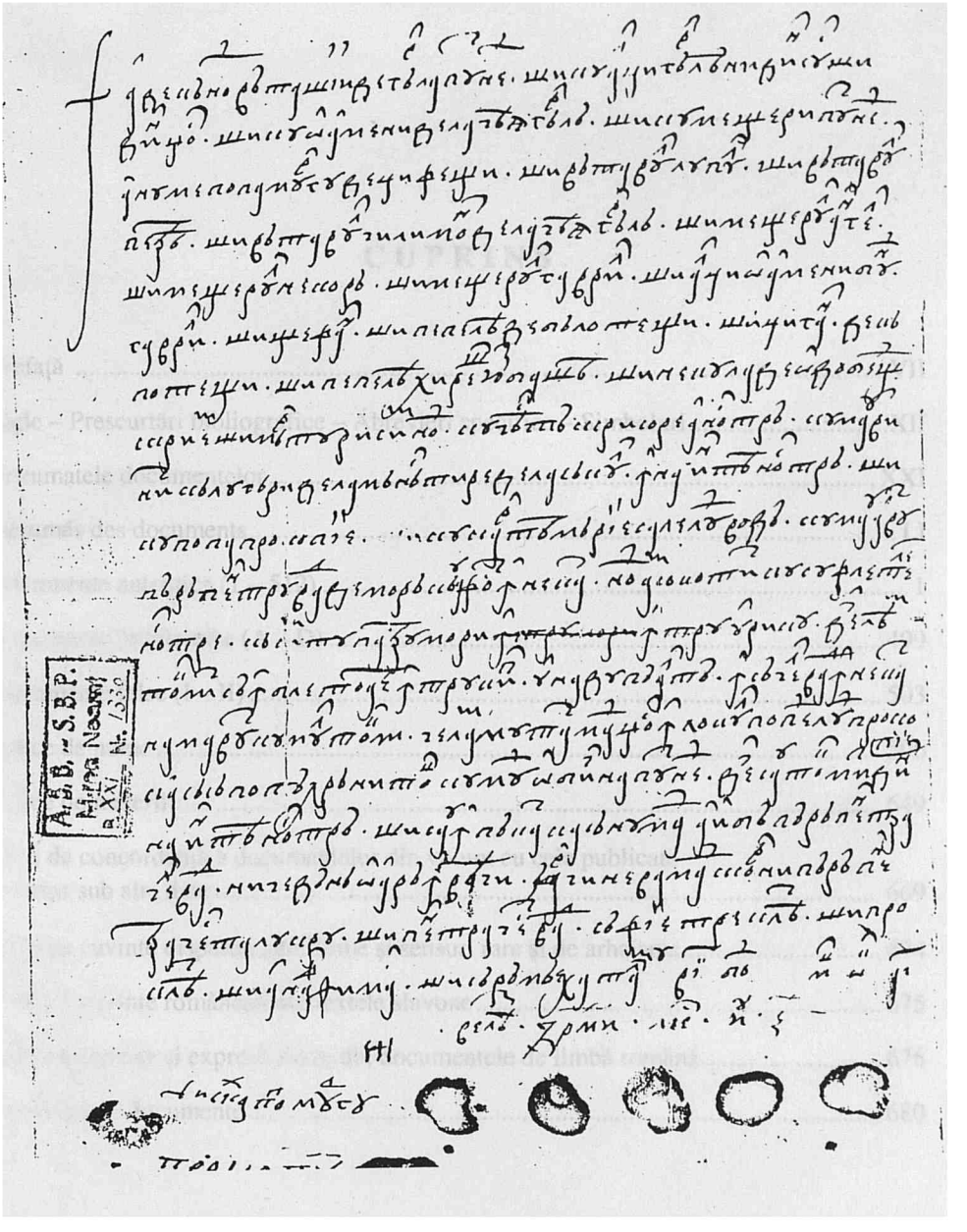

A.I.B. - S.B.P.
Filiera Nouă
p. XXV Nr. 1330

www.dacoromanica.ro

CUPRINS

Prefață VII

Sigle – Prescurtări bibliografice – Abrevieri specifice – Simboluri XII

Rezumatele documentelor XXI

Résumés des documents LI

Documente autentice (1 – 512) 1

Documente îndoielnice (A – D) 499

Documente false (I – II) 503

Indice de nume 506

Indice de materii 649

Lista de concordanță a documentelor din volum cu cele publicate anterior sub alte date 669

Lista de cuvinte dispărute, de forme şi sensuri rare şi de arhaisme 674

Lista de cuvinte româneşti din textele slavone 675

Lista de cuvinte şi expresii slave din documentele de limbă română 676

Fotocopii de documente 680

www.dacoromanica.ro

ISBN 973-27-1008-X
ISBN 973-27-0436-5
www.dacoromanica.ro